

ҚУРЪОНИ КАРИМ

Ўзбекча изоҳли таржима

ТАРЖИМА ВА ИЗОҲЛАР
МУАЛЛИФИ

ШАЙХ

АЛОУДДИН МАНСУР

ҚУРЪОНИ КАРИМ

ЎЗБЕКЧА ИЗОҲЛИ
ТАРЖИМА

ТАРЖИМА ВА ИЗОҲЛАР
МУАЛЛИФИ

Алоуддин Мансур

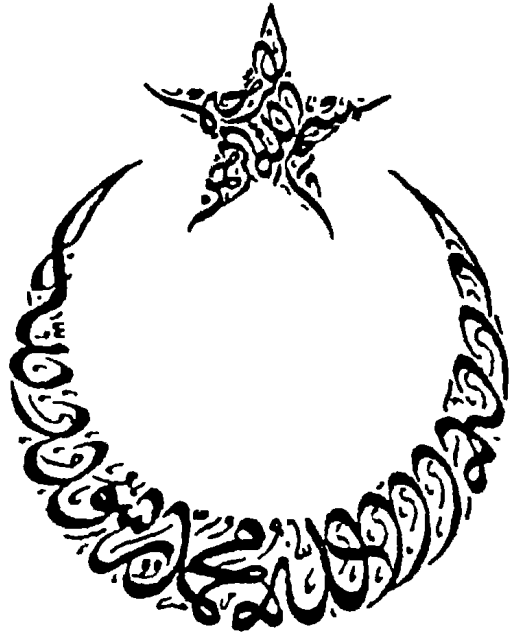
ترجمة وتفسير معاني

القرآن الكريم

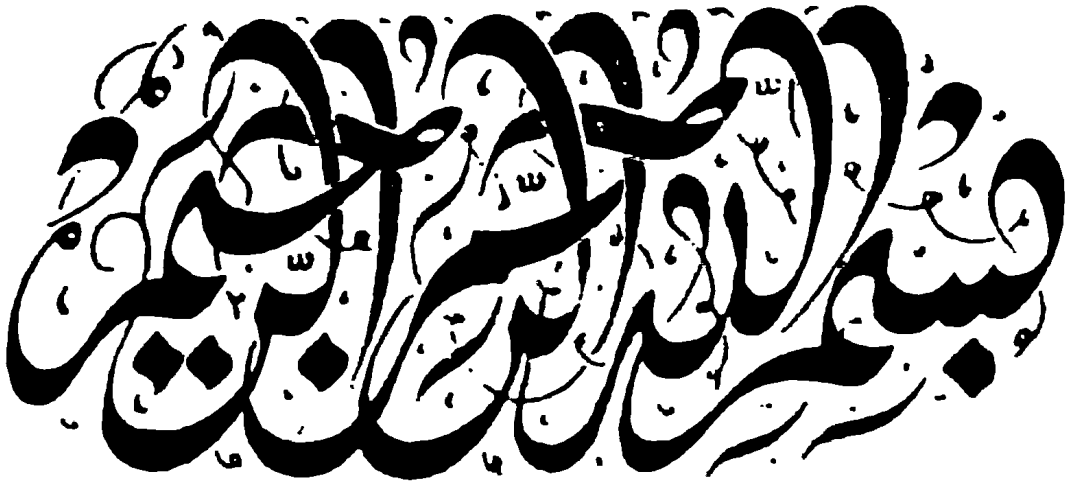
إلى اللغة الأذبية

بقلم الشيخ

علاء الدين منصور

إِنَّمَا إِلَهُ الْكَافِرِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاحْشَرُوا
وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ
وَلَا يُرْجَى الْفَيْدُ

БИСМИЛЛАҲИР РОҲМАНИР РОҲИЙМ

Ассалому алайкум, азиз ўқувчи!

Аввалан барча оламларни Қуръон нури билан мунаввар қилган Улут Парвардигоримиз Оллоҳ таолога беадад ҳамду саноларимиз бўлсин, ҳамда Ул Зотнинг севиқли бандаси ва сўнгги Пайгамбари бўлмиш ҳазрати Муҳаммад Мустафога дуо ва салавотларимиз бўлсин.

Мана, бир минг тўрт юз йилдан ортиқроқ вақтдан буён бир буёк Китоб - Жаъоби Ҳақнинг Ўз Пайгамбари Муҳаммад алайҳиссаломга, ул киши орқали барча инсониятга юборган Муқаддас Каломи - Қуръони Карим бугун оламни Ўзинини Илоҳий нури билан ёритиб келмоқда.

Оллоҳ таоло бугун оламни яратиб, сўнгра у оламга халифа бўлсин, бошқарсин, деб одамзотни дунёга келтирганидан сўнг унга ва унинг авлодларига Ер юзида ҳақиқий инсонлар бўлиб яшаб ўтишлари учун Илоҳий Қўллашма қилиб Ўзининг кўрсатмаларини - Китобларини жўнатиб турди. Ала ўша Илоҳий Китобларнинг энг сўнггиси ва то Қиёматгача йўқолмай - бузилмай сақланиб турадигани Муқаддас Қуръондир. Бу Буёк Китобнинг одамзот ҳаётидаги ўрни - мартабасини инсон баданидаги руҳга қиёсласак хато қилмаган бўламиз. Зотан, инсоннинг бошқа жонзотлардан фарқи, бошқача айтганда, инсонни ҳайвондан ажратиб турадиган нарсаси унинг ўз ихтиёри билан танилаб олган дини, иймони бўлса, Яратган пазида мақбул ягона Дин - Исламдир ва ўша Диннинг асоси - манбайи Қуръони Каримдир.

Қуръон биз мусулмонлар учун Муқаддас Китоб - Илоҳий дастурул-амал бўлиши билан бирга, ўхшани йўқ, тенгсиз бир Илоҳий Мўъжиза - Сўз ҳамдирки, ёлғиз мусулмонларгина эмас, балки бошқа динларнинг вакиллари ҳам Унга ўзгача ҳурмат ва эътибор билан қарайдилар. Бу Буюк Китобнинг гоҳи зоҳирда содда кўринган оятлари ва калималари остидаги ўта теран маъно-мазмунни, бир оятнинг ўзида тириклик дунёси Охират билан, Ер ҳаёти осмонлар билан ёнма-ён келиши, шунингдек, Қуръон тили - мазмунинини англай билмаган ва ҳатто Қуръонни Илоҳий Калом деб эътиқод қилмаган одам ҳам Унинг ўта таъсирли оятларини эшитган пайтида, беихтиёр бир роҳат ва ором билан унга қулоқ тутиб қолиши, бугун вужуди билан берилиб тинглаши - буларнинг барчаси ушбу Улут Китоб оддий инсоннинг эмас, балки барча инсонларни ва бутун оламларни Яратувчиси, ҳамда тарбия қилувчиси бўлмиш Буюк Оллоҳнинг Илоҳий Сўзи эканлигига очиқ-равшан далилатдир. Мана, ўн тўрт аср бўладики, бу Китоб мўмин-мусулмонлар учун Илоҳий дастурул-амал бўлиши билан бирга бутун инсониятни ўзига тортиб, лол қолдириб келмоқда.

Қуръонни Карим Оллоҳ таоло ҳузуридан Пайгамбаримиз Муҳаммад алайҳис-саломга нозил бўла бошлаган замонлардаёқ бу ҳайрат ва Қуръонни чин Илоҳий Калом эканини тан олиш бошланган. Маълумки, у замон араб адабиёти ўта ривожланган давр эди. Аҳли қалам адиблар ўртасида давомли равишда турли танлов - мусобақалар ўтказиб турилар ва бундай танловларда галиб чиққан асарлар Каъба деворига илиб қўйилар эди. Араблар бу подир асарларни ўқиб, уларнинг ижодкорларини олқишлашар эди. Ана ўша мусобақалардан бири ўтказилаётган пайтда Пайгамбаримизнинг саҳобаларидан бири у галиб келган асарлар қаторига Қуръондаги энг ихчам сура бўлмиш "Кавсар" сурасини ҳам илиб қўйганида, ушбу сурани ўқиб кўрган энг таниқли ва тажрибали шоирлар ҳам бир овоздан: "Бу Сўз инсоннинг сўзи эмас", деб лол қолишган эди. Мана шу биргина тарихий воқеъанинг ўзи ҳам Қуръонни Карим Оллоҳ таолонинг Сўзи эканлигига равшан далил, Пайгамбаримиз замондошлари тарафидан қилинган очиқ эътироф бўлса, энди то Қиёмат бирон Сўзи бузиламайдиган ва узгармайдиган Илоҳий Калом бўлмиш Қуръоннинг ўзидан олдин Оллоҳ таоло томонидан муваққат фойдаланиш учун туширилган бошқа Китоблардан фарқи янада равшандир. Чунки Қуръондан илгари нозил қилинган Таврот, Инжил каби Илоҳий Китоблардан биронтасининг ҳам асл нусхаси қолмаган, балки уларни фақат турли тиллардаги таржималаридан ўқилиши маълум бир ҳақиқатдир.

Айни пайтда Қуръони Карим дунёнинг кўп тилларига таржима қилинган бўлса-да, унинг асл нусхаси Оллоҳ таоло қандай поэзия қилган бўлса ўша ҳолда - бир ҳарфи ҳам заҳаланмаган ҳолда қўлларимизда турибди!

Хўш, бунга нима сабаб бўлди экан? Биз бу саволимизга Қуръоннинг ўзидан аниқ жавоб топамиз.

Оллоҳ таоло "Ҳижр" сурасининг 9-оятида шундай марҳамат қилади: "Албатта, бу Эслатмани (яъни, Қуръонни) Биз Ўзимиз поэзия қилдик ва шубҳасиз, Ўзимиз уни Сақлагувчимиз".

Изоҳ: Ушбу оятни карима асрлар оша Қуръоннинг Илоҳий Китоб эканини қайта-қайта исботлаб келмоқда. Узоқ ўтмишни қўйиб турайлик, мана шу бизнинг асримизнинг ўзида бу азиз Китобни йўқ қилиш учун қанчадан-қанча хуружлар бўлмади. Уни ўтда ёқдилар, дарёларга оқиздилар, қабрларга кўмдилар. Бугина эмас! Яна Қуръонни ёд олган ёки ҳаётини шу Илоҳий Китобга амал қилиб ўтказмоқчи испаган миллионлаб улуг зотларни қирди - йўқотиб юбордилар. Кейин-чи, кейин бошқа миллионлар қўлларига, тилларига ва дилларига бирон ҳарфи ҳам заҳаланмаган шу Азиз Китоб билан пайдо бўлдилар! "Шубҳасиз, Ўзимиз уни сақлагувчимиз", деган Илоҳий Сўзлар ўз тасдиғини топди. Қуръон, Оллоҳ таоло томонидан инсоният оламига туширилган Илоҳий Китобларнинг сўнгисидир. Бинобарин, мана шу оятда уни то Қиёмат йўқотмай, бузмай сақлашни Ҳақ таоло Ўз зиммасига оландир. Шу боис, бошқа - илҳирги умматларга нолла қилинган Илоҳий Китобларга ўзгартиришлар кириштириб, бузилгани ҳолда (масалан: Инжилнинг етмишдан ортиқ таржималари бор, лекин асл нусхаси ҳеч қасрда мавжуд эмас) Қуръон, мана, ўн тўрт асрдан буён Пайғамбар илайҳис-саломга қандай поэзия қилинган бўлса, (йўқ қилишга уринишлар, боло-офатлардан асралиб) ҳудди ўшандай сақалиб келмоқда.

Мен Қуръони Карим мазмунини англай бошлаганимдан буён дилимда ушбу Муқаддас Калом матнларини ўз тилимизга таржима қилиш ва уни Ҳақ Сўзга ташна бўлган элимизга етказиш фикри пайдо бўлган эди. Зеро Оллоҳ таолонинг Сўзи бўлмиш Қуръон Карим Ул Зот тарафидан фақат араб миллатига эмас, балки инсоният оламидаги барча элат ва миллатларга туширилган Ҳидоят - Турғун Йўлдир. Бинобарин Қуръон матнларини араб миллатидан бошқа қавмлар орасидаги мусулмонлар ҳам англашлари ва унинг кўрсатмаларига амал қилишлари лозимдир. Бунинг учун эса Қуръон тили бўлган араб тилини ўзга тилда сўзлашувчи халқларга ўргатишдан кўра Қуръон матнларини ўша халқларнинг тилларига

таржима қилиш тўғрироқ ва осонроқ бўлади. Шу сабабдан бўлса керак, Пайгамбаримиз Муҳаммад алайҳис-салом замонини саодатларидан бошлаб, Қуръони Карим маънолари турли тилларга ўтирила бошлаган. Масалан, "Ал-Мабсут" китобида улут саҳобий Салмони Форсий (Оллоҳ ул кишидан рози бўлсин) "Фотиҳа" сурасининг маъноларини форс тилига ўтириб, Форс мамлакатига юборгани ва бундан хабардор бўлган ҳазрати Пайгамбар алайҳис-салом бу ишга ижозат берганлари зикр қилинади.

Ер юзидаги мусулмонларнинг асосий кўпчилигини ташкил этувчи Аҳли суннат вал-жамоат (суннийлар) оқимидаги тўрт мазҳабнинг энг улут бўлмиш Ҳанафийя мазҳабининг асосчиси Абу Ҳанифа Имоми Аъзам (Оллоҳ ул зотни раҳмат қилсин) шундай дейдилар: "Араб тилини яхши ўзлаштира олмайдиган киши намозда Қуръон маъноларини ўзи билган форс ёки бошқа тилларда ўқиши мумкин. Чунки Оллоҳ таоло "Шуаро" сурасининг 196-оятда шундай марҳамат қилади:

"Албатта, У (Қуръоннинг зикри) аввал ўтганларнинг Китобларида ҳам бордир".

Маълумки, ўтган пайгамбарларга юборилган Китоблар араб тилида эмас эди". ("Ҳидоя" китоби 83-84-бетлар)

Юқорида зикр қилинган далиллардан маълум бўлганидек, Қуръони Карим маъноларини арабчадан бошқа тилларга таржима қилиш ва ўзга халқларни ҳам Оллоҳ таоло Сўзининг мазмунидан баҳраманд қилиш Шариати Исломиё тарафидан буюрилган ишлардан ҳисобланади.

Шу боис мен Қуръони Карим маъноларини элимизга етказиш ниятида уни яхшироқ ўрганиш учун араб тилидаги юзлаган тафсир китобларини ўқиб чиқдим ва бу меҳнатлар натижасида Оллоҳ таолонинг фазлу марҳамати билан камина Марказий Осиё мусулмонлари диний идораси ва Ўзбекистон ёзувчилар уюшмасининг ташаббуси билан Тошкент шаҳрида, Марказий Осиёдаги энг йирик Иломшунос олимлар иштирокида "Қуръони Карим маъноларини ўзбек тилига таржима қилиш" мавзуйида ўтказилган ўзига хос мусобақада ғолиб бўлдим ва Оллоҳ таолонинг инояти билан менга 1990-91-йиллари тарихимизда илк марта Қуръон маъноларини аслиятдан - арабчадан замонавий ўзбек тилига таржима қилиш ва унга изоҳлар ёзишдек улут бахт насиб этди. Ўшанда мен йигирма уч ой мобайнида бу хайрли ишнинг ниҳоясига етказдим ва ушбу таржима 1992-93-йилларда Тошкент шаҳрида, аввало "Шарқ юлдузи" ойномасида, сўнгра "Чўлпон" ва "Ғафур Ғулом" нашриётларида қайта-қайта қарийб бир миллион нусхада босилиб,

элимизнинг дуо ва олқишларига сабаб бўлди. 1995-йилда эса Туркманистон уламолари ушбу таржимамизни ўқиб-ўрганиб чиқишгач, уни Қуръони Карим таржималари ичида энг мукаммал, деган қарорга келишиб, ўзбек тилидан туркманчага таржима қилдилар ва 10000 нусхада чоп этдилар. Сўнгра Оллоҳ таолонинг марҳамати билан бу анъана яна давом этди. Замонавий ўзбек тилида биринчи марта чоп этилган ушбу таржимага яна бошқа туркий элларнинг вакиллари ҳам рағбат кўрсата бошладилар. Оллоҳнинг Каломини англашга, тушинишга бўлган бундай оммавий қизиқишни имкон борица қаноатлантириш ва Қуръон маъноларини мумкин қадар кўпроқ тилга таржима қилишдек ўта савобли юмуш йўлида бор имкониятларимизни ишга солиш ниятида биз Қуръони Каримни чин ихлос билан севгучи дўстимиз Алишер Собировнинг ташаббус ва моддий кўмаги билан 2000-йилда Қорасув шаҳрида "Қуръони Каримни ўрганиш илмий маркази"ни барпо қилдик. Ушбу илмий даргоҳда аввало биз "Қуръони Каримнинг ўзбекча изоҳли таржимаси"ни ҳозирда Ўзбекистонда жорий этилган лотин алифбосида тайёрладик ва у 2001-йилда Бишкек шаҳрида чоп этилди. Сўнгра "Қуръони Каримнинг изоҳли таржимаси" Қозоғистонлик олимлар томонидан ўзбек тилидан қозоқчага ўтирилди ва 2001-йилда Бишкек шаҳрида нашр қилинди. Шунингдек уйғур адиблар томонидан ўзбекчадан уйғур тилига таржима қилинган "Қуръони Каримнинг изоҳли таржимаси" ўз ниҳоясига етди ва нашрга тайёрланмоқда. Яна мен Алишер Собиров билан ҳамкорликда Қуръони Каримнинг маъноларини аслиятдан - араб тилидан рус тилига таржима қилишдек шарафли бир вазифани адо қилиш бахтига ҳам муяссар бўлдимки, бу таржима ҳам яқин кунларда ўқувчилар қўлига етиб қолса ажаб эмас. Шунингдек Жаноби Ҳақ мени 1999-2000-йиллар мобайнида Ўз Каломининг маъноларини арабчадан қадимий туркий тиллардан бири бўлган қирғиз тилига таржима қилиш шарафига муваффақ қилди ва бу таржима Бишкек ва Техрон (Эрон) шаҳарларида 15000 дан ортиқ нусхада чоп этилди.

Марҳаматли ўқувчи! Ҳозирда камина Оллоҳ таолодан тавфиқ ва мадад тилаб улуг бир ишга - ўтган муфассирлар изидан бориб, Каломуллоҳни имкон қадар кенгроқ тафсир қилишдек чўнг бир юмушни адо қилишга киришдимки, қўлингиздаги ушбу Китобда сиз азизларнинг дуоларингиз умиди билан ўша, иншаоллоҳ ёзилажак тафсирдан бир намуна - "Фотиҳа" сурасининг тафсири - ҳамир учидан патир қабилада эътиборингизга тақдим этилаётир. Энди қайта нашр қилинаётган ушбу "Қуръони Каримнинг ўзбекча изоҳли таржимаси"га келсак, бу нашрга Қуръонга ташна бўлган

халқимизнинг қайта-қайта қилган талаб ва илтимослари сабаб бўлди. Мен ушбу нашрда аввал чоп этилган нусхаларда ўтиб кетган ҳарфний хатоларни тузатиш билан бирга орадан ўтган ўн йил мобайнида тўпланган тажриба асосида ҳар бир оят таржимасини изчил қайта кўриб, ўнглаб, керакли жойларида қавс ичида ва алоҳида изоҳлар билан тўлдириб чиқдим - икки нашр ўртасидаги фарқ яққолроқ намоён бўлиши учун айтадиган бўлсак, аввалги таржимамизга қарийб 10000 ўринда ўзгариш ва қўшимчалар киритдик. Демак кўлинигизда Каломуллоҳ маъноларининг тамоман янги сифатда қайта ишланган таржимаси турибди. Бундай буюк савобли юмушнинг адосини мен каби бандан ожизига насиб этгани учун Жаноби Ҳақ даргоҳига беадад ҳамду санолар айтаман ва шу билан бирга энг Буюк Илоҳий Мўъжиза бўлмиш Қуръони Карим маъноларини бор файзу футуҳи, фасоҳат ва балогати билан бирон тилга таржима қилиш имконсиз иш эканини эътироф этаман. Зеро ушбу Китоб Ёлғиз Оллоҳ таолога хос бўлган, тенгсиз ва бемисл Улут Сўздир Шунингдек мен бу ўта нозик ва масъулиятли вазифани адо этишда кўз олдимда одамлар берадиган турли баҳо ва танқидлари эмас, билъакс, Ёлғиз Оллоҳ ризосини ишташ ва Рўзи маҳшарда Ул Зот ҳузуридаги жавобгарлик турганини таъкидламоқчиман. Яна мен умид қиламанки, илшооллоҳ, ҳали бу Улут Китоб билимдон уламолар томонидан кўп марта, қайта-қайта таржима ва тафсир қилинади ҳамда бўлажак ҳар бир тафсир ўз хусусияти ва фазилати билан ўқувчилар Оллоҳ таолонинг Сўзини янада яхшироқ танишларига, тереңроқ англашларига хизмат қилади.

Муҳтарам ўқувчи! Маълумки, Қуръон Пайгамбаримиз Муҳаммад соллоллоҳу алайҳи ва салламга бундан қарийб 1400 йил илгари нозил қилинган. Ушбу Китобда фақат инсон, ер ва яшаб турган дунёмиз хусусидагина эмас, балки жонли-жонсиз барча махлуқот, етти қат осмон ва Охират деридаги жаннат ва дўзах каби Ёлғиз Оллоҳ таолодан ўзга ҳеч ким билмайдиган сир-синоатлар борасида ҳам сўз юритилади. Зеро ушбу Китобнинг Эгаси еру осмонларни ҳам, дунё ва Охиратни ҳам Ўз қўлида тутиб турган Оллоҳ таолодир. Шу боис ушбу Илоҳий Китоб бир томондан ўқувчига бошқа ҳеч қайси манбадан ола билмайдиган ўта катта ва терең билим берса, иккинчи томондан уни ўқиш - англаш у қадар осон иш бўлмай, ўқувчидан маълум тайёргарлик - билим талаб қилади.

Демак, Қуръонни англаш истагида бўлган киши уни бир адабий асар деб эмас, балки бу Китоб - Оллоҳ таолонинг Сўзи деган иймон ва ишонч билан ўқиса, ҳар бир оят устида қайта-қайта фикр юритса, илшооллоҳ, у ушбу Китобни ўқиб-ўрганиши оқибатида бошқа ҳеч

срдан топа олмайдиган фойдали билим олиш билан бирга қалбига ором берадиган ва унишг ҳар икки дунёда саодатли инсон бўлишига кафолат берадиган чин иймон-этиқодга эга бўлади. Мен Қуръонни ўта тараи мазмунли Китоб эканлигини назарда тутиб, шунингдек ҳозирги замондошимиз Ислохий билимлардан анча йироқлашиб қолганини ҳисобга олиб, қўлингиздаги таржимани имкон қадар ўқувчига яқинлаштиришга, енгиллаштиришга ҳаракат қилдим. Бунинг учун мен илгари ўтган тафсирчи уламолар изидан бориб, ушбу Улуғ Китобнинг ҳар бир ояти маъносини таржима қилишдан ташқари унга уч турли изоҳ ҳам қўшдим. Дастлаб ҳар бир сура олдида ўша суранинг қисқача мазмуни дарж қилинди, сўнг оятлар таржимаси орасида қавс ичида қисқача изоҳлар берилди. Бундан ташқари айрим тушунилиши ўта мураккаб бўлган оятлар остида алоҳида изоҳлар қўшилди. Шунингдек, оят таржимаси билан изоҳлар ўртасидаги фарқ аниқ бўлиши учун икки турли ҳарф қўлланилди: оят таржимаси қабарик - қора ҳарфда, ҳар бир сура олдидаги ва қавс ичидаги изоҳлар ҳамда айрим оятлар остидаги алоҳида изоҳлар ёзма (курсив) ҳарфда берилди.

Азиз ўқувчи! Мана қўлингизда Қуръони Каримнинг маъно таржимаси турибди. Ушбу Улуғ Китобни чуқур диққат-этибор билан ўқисак, бу Илоҳий Мўъжиза гўё бундан ўн тўрт аср илгари эмас, балки, ҳозир ўзимизга туширилгандай - ҳар бир Сўзи ҳаётимизни ҳақиқий инсон бўлиб яшаб ўтишимиз учун ўта зарур Сўз эканини пайқаймиз. Зотан бу Сўз барча оламларнинг Эгаси, мангу барҳаёт Оллоҳ таолонинг ҳеч қачон ўлмайдиган Сўзидир. Мен - банди оғиз ушбу Улуғ Сўз маъноларини Сиз азизларга етказмоқчи бўлдим. Агар тўғри етказа олган бўлсам, бу Ёлғиз Яратганининг марҳаматидан, ўтиб кетган хатолари бўлса, бу менинг нуқсонларимдир. Мен Оллоҳ таолодан ушбу Китобни ўқиган ҳар бир инсонни Ўзининг Ҳақ Йўлига ҳидоят қилишини сўрайман ҳамда сизлардан Китобни ўқиб, Каломуллоҳ маънолари билан ошно бўлган соатларингизда, агар ёдингизга келса менда Қуръони Каримга илк муҳаббат уйғотган устози аввалларим бўлган марҳум Ота ва Онаминг ҳақларига дуойи хайр қилишларингиздан умидвор бўлиб қоламан.

Алоуддин Мансур.

"Қуръони Каримни ўрганиш илмий маркази"

Қорасув шаҳри

1422-йил, Рабиус-соний ойининг 11-инчиси, сешанба куни

(Милодий 2001-йил, 3-июл)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾
إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ اهْدِنَا
الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ
وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

ФОТИХА**сурасининг тафсири (1)****БИСМИЛЛАҲИР РОҲМАНИР РОҲИЙМ**

Барча оламларнинг Парвардигори, Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ таолога беадад ҳамду саноларимиз бўлсин, ҳамда Ул Зотнинг севикли бандаси ва сўнгги Пайгамбари бўлмиш ҳазрати Муҳаммад Мустафога дуо ва салаватларимиз бўлсин.

Сўзларнинг энг рости Оллоҳ таолонинг Сўзидир. Йўлларнинг энг чиройлиги Муҳаммад алайҳис-саломнинг Йўлидир.

Бизнинг мақсадимиз, Оллоҳ таолодан мадад ва тавфиқ тилаб, энг Рост Сўз, бутун оламларнинг Эгаси бўлган Парвардигоримизнинг Сўзини англаш - ўрганишдир. Маълумки, тафсир илми - Қуръони Каримнинг ҳар бир оят ва калимасини таҳқиқ ва тадқиқ қилишлик- қадимдан, ҳазрати Муҳаммад алайҳис-салом Пайгамбар бўлиб юборилганларидан - у зоти бобаракотта Қуръон оятлари нозил бўла бошлаганидан, у кишининг ўзлари, саҳобалари ва уларни кўрган тобеъинлар замоналаридан бошланган. Қуръони Карим сиз билан бизга Оллоҳимиз тарафидан юборилган бир кўрсатмадир, ҳикматдир, Охират диёри ҳақида - сиз билан биз кўра олмайдиган диёр ҳақидаги хабарлардир ва бу хабарлар бутун оламларнинг, балки дунё ва Охиратнинг Эгаси бўлган Оллоҳ таоло Ўзи берган хабарлардир.

Шунингдек, Қуръони Карим бизлар учун - инсоният учун туширилган Буюк Мўъжиза - Китоб бўлиб, бу Китобда Оллоҳ таоло бизни қай тарзда мусулмон бўлиб яшашимиз - қандай амалларни қилишимиз ва қайси амаллардан узоқ бўлишимиз лозимлиги хусусидаги Ўз Илоҳий фармонлари билан таништиради. Шунингдек, биздан аввал ўтган асрлар, авлодлардаги кишиларнинг ҳаётлари, мўминларнинг топган оқибатлари, кофирларнинг мубтало бўлган балолари ҳамда бутун осмонлардаги хабарлар ва бу дунёдан кейинги ҳаётнинг хабарлари, ўша кейинги ҳаётдаги Қиёмат Кунининг хабарлари ва Оллоҳ таоло Ўзи ўша Охират диёрига жойлаган жаннат ва дўзах хабарлари ҳам Қуръони Карим оятлари орқали бизга етказилади. Қуръони Каримни - бу мўъжиза Китобни

Меҳрибон Оллоҳимиз ҳар биримиз тушунадиган қилиб, инсонлар ишлатадиган сўзлар билан ва инсонлар англайдиган сўзлар билан араб тилида нозил қилган. Лекин бу Калом Мўъжиза - барчани ожиз қолдиргувчи Сўз бўлгани учун шундай бир тубсиз денгизки, унинг тағига бирон инсон, бирон олим етолмаслиги табиий ҳолдир. Балки шунинг учундир, бизларга унинг зоҳирий маъноларини англаб амал қилишимиз буюрилган. Энди бу Сўзни яхшироқ англашимиз учун Қуръон тафсирларига муҳтожмиз. Уламолар езишларича, аввало Қуръоннинг энг яхши тафсири Қуръони Каримнинг ўзидир. Яъни, Қуръоннинг бир ояти мазмунини бошқа бир оятдан янада яхшироқ тушуниб оламиз. Яна Қуръонни Жаноб Муҳаммад соллоллоҳу алайҳи васалламнинг ҳадислари тафсир қилар экан. Яъни, ҳар бир оятнинг тарихини, нозил бўлиш сабабларини Қуръони Каримнинг ўзига хос шарҳи бўлмиш ҳадиси шариф тафсир қилади. Қуръони Карим Оллоҳ таолонинг шундай буюк Илоҳий неъматидирки, Парвардигоримиз бутун оламларни яратиб ва уларни сиз билан бизга бўйинсундириб, одамзотни Ўзининг ердаги халифаси қилиб қўйганидан кейин энди бизларга мана шу дунёда Ўзи рози бўладиган тарзда ҳаёт кечиришимиз, ҳақиқий халифалик қилишимиз, чин инсон бўлиб яшаб ўтишимиз учун бир қўлланмани ҳам туширди - токи ҳар ким ўз ҳавойи нафси билан, ноқис ақли билан ҳар хил йўлларга адашиб кетмасин, деб Оллоҳ таоло мана шу дунёдаги ҳаётимизнинг энг тўғри йўлини кўрсатадиган кўрсатма, дастурул-амал қилиб Қуръонни нозил қилди.

Демак, биз Қуръон кўрсатмаларига амал қилишдан олдин унинг мазмун-моҳиятини тушунишга уринишимиз керак, Қуръонни Қуръон билан тушунишимиз керак. Қуръонни Расулуллоҳ саллоллоҳу алайҳи васалламнинг ҳадислари билан тушунишимиз керак. Оллоҳ таоло Қуръони Каримда ҳазрати Муҳаммад саллоллоҳу алайҳи васалламга хитоб қилиб - Сиз одамларга Қуръонни баён қилиб берасиз - деган вазифани Ўз Пайгамбарининг зиммаларига юклайди. Демак, Қуръон мазмунларини чуқурроқ англашда бизга ҳадис - Пайгамбар алайҳис-саломнинг суннатлари кўмакка келади. Яна ҳазрати Пайгамбар алайҳис-саломнинг саҳобалари ҳам бизга Қуръонни тафсир - шарҳ қилиб кетганлар. Шулардан энг улуғлари Абдуллоҳ ибн Аббос разияллоҳу анҳу (Оллоҳ у кишидан рози бўлсин) - барча Қуръон илмини билувчиларнинг, Қуръон тафсир қилувчиларнинг имоми эдилар. Бу киши Макка тафсирчиларининг пешвоси эдилар. Мадинаи мунавварада Убай

ибни Каъб исмли улуг саҳоба разияллоҳу анҳу Мадина тафсирчиларининг имомлари эдилар. Ироқ диёрида эса Абдуллоҳ ибни Масъуд разияллоҳу анҳудек улуг зот Ироқ тафсирчиларининг пешвоси эдилар.

Мана буларнинг тафсирлари, булардан эшитган тобеъинларнинг тафсирларидан Қуръон тафсирлари бошланган, яъни, тафсир дегани Қуръоннинг ҳар бир калимаси тагида ётган маънони шарҳлаб, англатиш, ҳар бир оят ва калимани нима маънога далолат қилишини изохлаб, ўқувчи онгига етказишдир.

Биз Оллоҳ таолодан файз ва илҳом тилаб Қуръонни тафсир қилишга киришар эканмиз аввало Қуръони Каримни Қуръоннинг ўзи билан англашга ҳаракат қиламиз ва Пайғамбар алайҳис-саломнинг ҳадислари ҳамда у зот саҳобаларининг тафсирларидан фойдаланиб сизларга етказиш ҳаракатида бўламиз.

Қуръони Карим шундай буюк Илоҳий мўъжизаки, ушбу мислсиз Илоҳий Каломнинг сирини англаш ва англатиш мақсадида турли асрларда минглаб тафсирлар ёзилди ва ҳали ҳам ёзилмоқда. Бундан кейин ҳам то Қиёматгача бу Китобнинг сиррини тўлиқ баён қилиш мумкин эмас. Ушбу азиз Китоб шу қадар бир мўъжиза, инсоният то охиригача англаб етиши мушқил бўлган, яъни, зоҳирини англаш мумкин бўлса ҳам мағзи-моҳиятини билишимиз мушқил бўлган Каломуллоҳдир. Шунинг учун биз бу тафсирда ўтган уламоларнинг тафсирларидан ҳам фойдаланамиз. Муродимиз Оллоҳимиз Сўзини ўзимиз тушинмаган ҳолда фақат лафзинигина ўқимасдан, балки маъноларини ҳам англашдир. Фақатгина маъноларини англаб қолмасдан, ўша англаган маъноларга амал қилишдир, иймонимизни мустаҳкам қилишдир ва Оллоҳнинг Тўғри Йўлини танишдир.

Маълумки, Қуръони Карим бир қанча суралардан ташкил топган Қуръонда бир юз ўн тўрт (114) сура бор. Бу санок Оллоҳ таолонинг буйруғи билан Ҳазрати Муҳаммад саллоллоҳу алайҳи васаллам тарафларидан белгилаб берилган. Ҳар бир суранинг ўз ичида қамраб олган алоҳида мазмун-моҳияти бор. Биз қуйида Қуръондаги ilk сура - "Фотиҳа" сураси ҳақида сўз юритамиз, иншаоллоҳ.

Қуръони Каримдаги биринчи сура "Фотиҳа" сураси бўлиб, у ўз номидан маълум бўлиб турганидек, Қуръонни очувчи сурадир. Бу сура Қуръоннинг аввалида келгани ва ўзи қисқагина - етти оятдан иборат бўлса-да, бутун Қуръони Карим мазмун-моҳиятини ўз ичида

мужассам қилгани учун ҳам Қуръоннинг мазмунини "Очувчи" деган номга эга бўлган.

Энди бу суранинг Оллоҳ таоло ҳузуридаги мақом-мартабасига келсак, улуғ саҳобалардан Убай ибни Катъб розияллоху анҳу шундай ривоят қилганлар: "Бир куни жаноб Расулуллоҳ саллоллоху алайҳи васаллам: "Сенга Қуръондаги энг улуғ сурани айтиб берайми?", дедилар. "Айтнинг ё Расулуллоҳ", дедим. "Бу Алҳамду лиллаҳи роббил аламинийн" сураси, дедилар". Яъни, Пайгамбар алайҳис-салом мана шу "Фотиҳа" сураси Қуръондаги энг улуғ сура деб баҳо бердилар.

Ҳақиқатан, айтиб ўтганимиздек Оллоҳ таоло ушбу буюк сурага - мана шу етти оятга Ўз мўъжизаси билан Қуръондаги мазмунни жойлаб қўйган экан. Шунинг учун ҳам бу энг улуғ сурадир. Шу сабабдан бу сура ҳар бир мусулмоннинг тилида, дилида ва намозларининг ҳар ракаатида бор бўлган сурадир. Ҳатто Пайгамбар саллоллоху алайҳи ва саллам "Ло солата илло би фотиҳатил-китоб - Агар фотиҳани ўқилмаса намоз комил намоз бўлмайди" деганлар. Демак, бу сура намозимизнинг ҳар ракаатида бизга ҳамроҳ бўлган ва доимий тилимиздан тушмайдиган сурадир. Агар эътибор қилсак, "Фотиҳа" сурасидаги яна бир Илоҳий сирру синоатта гувоҳ бўламиз - намозхон одам ҳар куни беш вақт намозида 30-32 марта шу сурани ўқийди, демак, 70-80 га кирган инсон ушбу сурани неча минг марта ўқиганлигини санаб адо қилиб бўлмайди. Яна нафл ибодатларни ҳам адо қиладиган ва намозлардан ташқари бу суранинг ўзини мудом такрорлаб ўқиб юрадиган кишилар ҳам бор. Лекин ажабки, сизнинг айтадиган сўзларингизнинг ичида шу сурадан кўра сизга суюклироқ, севиклироқ сура йўқдек, бир сўз йўқдек. Яъни, ҳар қандай сўз ҳам такрорлайверсангиз эскириб қолади, зерикасиз, озгина ўқимай турсам, дейсиз. Лекин Оллоҳнинг Каломи бўлган бу буюк Сўзни - "Фотиҳа" сурасини ҳар куни неча бор такрорламанг, зерикмайсиз, билъакс роҳатланасиз, ором оласиз, дилингиз равшан тортади - очилади, чунки бу сура "Очувчи" сурадир.

Бу суранинг яна бир номи "Уммул-Қуръон"дир. Яъни, бу Қуръоннинг онаси дегани. Бутун Қуръоннинг маъносини ўз ичига олгани учун ҳам шу номни олгандир.

Яна Оллоҳ таоло бу сурани "Сабъул-масоний", деб ҳам атайди. Яъни, бу доим такрорланувчи етти оят деган мазмунни билдиради. Қуръони Каримда Оллоҳ таоло жаноби Расулуллоҳ соллоллоху алайҳи васалламга хитоб қилиб: "(Эй Муҳаммад алайҳис-салом),

дарҳақиқат, Биз Сизга етти такрорланувчини ва Улуг Қуръонни ато этдик", дейди. Яъни, Оллоҳ таоло ушбу улуг сурани "Қуръон"нинг ёнида алоҳида таъкидлаб айтади. Такрорланувчи дегани, ҳар ракаат намозимизда такрорланиб тургани сабабдир. Баъзи уламолар такрорланувчи дейилганининг сабаби бу сура Қуръони Каримдаги бошқа суралардан фарқли ўлароқ, икки бор нозил бўлган деб ҳам тафсир қиладилар. Яъни, аввал Маккайи мукаррамада, сўнг Мадинайи мунавварада иккинчи марта нозил бўлган, шунинг учун такрорланувчи деган номга эга, дейдилар.

1. Бисмиллаҳир роҳманир роҳийм - Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

Етти оятдан иборат бўлган ушбу муборак суранинг аввалги ояти "Бисмиллаҳир роҳманир роҳийм" оятидир. Бу ояти карима 114 та сурадан 113 тасининг аввалида келиши билан бирга мана шу биринчи суранинг илк оятидир. Фақат "Бароат - Тавба" сурасидан бошқа 113 та суранинг олдида "Бисмиллаҳир роҳманир роҳийм" келади. Бу кўпчилик уламолар наздида "Алҳамду" сурасининг биринчи оятидир. Айрим уламолар "Бисмиллаҳир роҳманир роҳийм" Оллоҳнинг оятидир, лекин сураи Фотиҳанинг биринчи ояти эмас, балки ҳар бир сура олдида келадиган алоҳида оятдир, дейдилар.

Ушбу ояти карима "Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан", деган маънони англатади ва бу билан Оллоҳ таоло бизга ҳар ишни Ёлғиз Унинг номи билан бошлашимиз зарур эканлигини таълим беради. Яъни, биз мўмин-мусулмонлар қиладиган ҳар бир ишимизни ўз номимиздан қилмаймиз, ёки ўзимизга ўхшаган инсонлардан бўлган кишининг номидан ҳам қилмаймиз, ёки бирор миллат ёки ватан номидан ҳам эмас, балки бутун оламларнинг Парвардигори бўлган Оллоҳ номи билан қиламиз. "Бисмиллоҳ", деганимиз, Оллоҳ номи билан, деганимиздир.

Ҳазрати Пайгамбар саллоллоҳу алайҳи васаллам бир муборак ҳадисларида: "Ҳар бир муҳим, аҳамиятли иш Оллоҳнинг номини зикр қилмасдан бошланар экан, у иш охирига етмайди, балки чала бўлиб, кесилиб қолади", деганлар. Мана шунинг учун ҳам биз Шариати Исломиёи булорган, ижозат берган ҳар бир ишни Оллоҳ номи билан бошлаймиз, биз - мусулмонлар мана шундай шарафга эгамиз. Демак, бисмиллоҳ деб бошламоқчи бўлган, шундай эътиқодда бўлган инсон ўзи фақат бисмиллоҳ деб бошлайдиган ишларни қилиши керак. Шунингдек, Оллоҳ таоло ҳаром қилган,

Оллоҳнинг номи билан бошлаб бўлмайдиган ишларга мусулмон одам қадам босмаслиги керак бўлади. Аммо кимда-ким Оллоҳ ҳаром қилган, шариятимиз манъ қилган, динимиз қайтарган нотўғри гуноҳ-жиноят ишларни Оллоҳнинг номи билан бошласа, ундай кимса диндан чиқиб кофир бўлади. Чунки Оллоҳнинг номи билан фақат ҳалол ишларни бошлашликка буюрилади, ҳаром иш учун бисмиллоҳ деган одам диндан чиқади. Масалан, Оллоҳ таоло ароқни ҳаром қилган, уни ичишда биров "Бисмиллаҳир роҳманир роҳийм", деб ичса, бу одам кофир бўлади. Аммо бу сўзни айтмай ичса, гуноҳкор бўлади ва кейин тавба қилиб бу нарсага қайта яқин келмаса, Оллоҳ унинг бу гуноҳини кечиши умид қилинади, лекин шу ҳаром нарсани Оллоҳ номи билан бошлаб ичиши Оллоҳ таоло буни ҳалол қилган, дегани бўлиб, ҳаромни ҳалол деган ёки ҳалолни ҳаром деган киши диндан чиқиб, кофир бўлади.

"Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан".

Оллоҳ таоло бу ояти каримасида Ўзининг номи билан бошлашимизга буюрар экан, нафақат номи билан, балки У Зотнинг улуг сифатлари билан ҳам бошлашимизга буюрди. Ўзининг Раҳмон ва Раҳим сифатларини айтишга буюрди. Эътибор беринг, Оллоҳ таолонинг сифатлари жуда ҳам кўпдир. Оллоҳ таолонинг ҳамма нарсадан Ғолиб, кофирларни азобловчи, деган маънодаги Қаҳҳор деган сифати ҳам бор, яна бошқа-бошқа қаттиқликка далолат қилувчи сифатлари ҳам бор. Лекин бизларга "Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан", деб бошлашимиз буюрилди. Бунда бизларга Яратган томонидан энг аввало меҳрибонлик, раҳмли бўлишлик буюрилмоқда, зотан, Пайғамбар алайҳис-саломнинг шундай кўрсатмалари бор: У зот "Оллоҳнинг хулқи билан хулқланинглар" деганлар. Оллоҳ таолонинг хулқи, бири Раҳмонлик ва яна бири Раҳиймлик, яъни, меҳрибонлик ва раҳмлиликдир.

Демак, мусулмон инсонда энг кўриниб турадиган сифат ўша Меҳрибонлик ва Раҳмлилик сифатидир. Шунинг учун ҳам ҳар куни, ҳар соатда Қуръондан бирон сура ўқисак, Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан бошлайман, деб тилимизда, тилимиз орқали бутун вужудимизда шу Меҳрибонлик ва Раҳмлилик фазилатлари сингиб кетишлиги учун Оллоҳимиз ҳар бир ишни Ўзининг маъна шундай гўзал сифатлари билан бошлашимизга буюрган. Уламолар, биргина "Бисмиллаҳир роҳманир роҳийм", деган оятнинг ўзи кишини иймон келтириб, мусулмон бўлиши учун етарли, дейдилар. Яъни, бунда Оллоҳнинг исми ҳам зикр қилинди, ҳамда сифатлари бўлган Раҳмон ва Раҳим ҳам зикр қилинди. Қарангки, биргина сўз билан биз

Оллоҳимизнинг Зотини ва сифатларини танидик Энди Меҳрибонлик - Раҳмон сифати қандай сифат?

Бизлар Оллоҳнинг бу улуг сифатини чегарасига, ниҳоясига етиб-англашдан ожизмиз. У Зот шу қадар Меҳрибондир.

Жаноб Расулуллоҳ соллоллоҳу алайҳи васаллам тарафларидан келган бир ҳадиси муборақда айтиладики: "Дунёдаги ҳар бир нарсага Оллоҳ таоло Ўзининг меҳридан улашган". Масалан: Ҳар бир ота-она у хоҳ инсон бўлсин, хоҳ ҳашорат бўлсин, хоҳ ҳайвонот бўлсин ўзининг фарзандига меҳрибондир.

Агар дунёда меҳр деган нарса бўлмаса, дунёнинг ўзи бўлмайди. Бутун дунёни ушлаб турган нарса меҳрдир, оқибатдир. Мана шу меҳр Еру осмонга Меҳрибон Оллоҳ таоло томонидан улашилгандир. Оллоҳ таоло бир муборақ ҳадиси Қудсийда "Мен меҳрибонлик сифатини юзга бўлиб, шундан бир қисмини бутун оламга тарқатдим, қолган тўқсон тўққизини Ўзимда олиб қолганман", дейди. Кўрамизки, барча инсонлар ўз яқинларига меҳрибонлик қиладилар, хусусан ўз фарзандларига қанчалар меҳрибон эканлигини кўрамиз. Ёки ҳайвонотлармиди, ҳашоратлармиди, барча-барча жонзотлар ўз болаларига меҳрибондир. Расулуллоҳ соллоллоҳу алайҳи ва саллам бир ҳадиси муборақларида: "Чопиб кетаётган от ҳам оёғини ерга қўйишда болампни босиб олмай, деб бир ерга қараб олади, бу Оллоҳ таоло мана шу отнинг дилига солиб қўйган меҳрнинг аломатидандир", деганлар.

Ёхуд масалан бирон товукни ҳайдайдиган бўлсангиз, у сиздан кўрқиб нарироқ кетиши мумкин. Лекин агар унинг ёнида жўжалари бўлса-ю, сиз уларга тегинадиган бўлсангиз, товук ўз жонини хатарга қўйиб, сизга даф қилади. Бу ҳам ўша жониворнинг ўз болаларига бўлган меҳрибонлигидан - Оллоҳнинг бутун оламга тарқатган бир қисм меҳридандир. Бундай меҳрни Яратганнинг ҳар бир махлуқда кўрасиз. Буларнинг барчаси ўша бир қисм меҳрдан бўлиб, қолган тўқсон тўққизини Оллоҳ таоло Охираг Куни учун олиб қўйди. Бадаларим - Менга иймон келтирган, Мени таниган, Менга ибодат ва яхши амаллар қилиш билан ўтган бадаларимни Қиёмат Кунида мана шу меҳрим билан сийлайман, гуноҳларини кечираман, Менинг зиефатхонам бўлган жаннатга мана шу меҳрим билан киритаман, деб юздан тўқсон тўққиз меҳрини олиб қўйди.

Оллоҳ таолонинг бу Раҳмон сифати бутун дунёдаги мўмингу кофир, яъни, Оллоҳни танигану танимаган, ҳатто Оллоҳни инкор қилган инсонларга ҳам баробар даҳлдор сифатдир. Яъни, Оллоҳ

таоло дунёдан мўминларни фойдалантиргани каби кофирларни ҳам фойдалантираверади. Яхши инсонларни фойдалантиргани каби жуда ёмон жиноятчиларга ҳам бу ҳаётдан насиба бериб қўйган. Оллоҳ таоло бу дунёдаги меҳрини ҳаммага улашар экан. Уламолар Оллоҳ таолонинг бу сифатини барча мўмингу кофирга тааллуқли деб тафсир қиладилар.

Аммо Оллоҳ таолонинг Раҳим - Раҳмлилик сифатига келсак, Оллоҳ таоло Охиратда фақат мўминларгагина раҳм-шафқат кўрсатади. Оллоҳ таоло айтади: **"У мўминларга Раҳмани бўлган Зотдир"**. Қиёмат Кунда Оллоҳнинг раҳму шафқатига, меҳру раҳматига бу дунёда покиза иймон ва соф эътиқод билан яшаб ўтган одамларгина етадилар.

Демак, Оллоҳ таоло бу дунёда ҳаммага Меҳрибон, Охират диёрида эса, фақат мўминларгагина раҳм-шафқат Эгаси бўлган Зотдир. Шунинг учун бизлар бу дунёдан бир мўмин одам сафар қилса, Оллоҳ раҳмат қилсин деймиз, яъни, энди Охират диёрида Оллоҳнинг раҳмига сазовор бўлсин, деганимиз бўладикки, бу раҳматга фақат мўминлар муяссар бўладилар.

2. Алҳамду лиллаҳи роббил алабийн - Ҳамду сано барча оламларнинг Парвардигори бўлмиш Оллоҳ учундир.

Айрим уламолар, юқорида айтиб ўтганимиздек, "Бисмиллоҳ"ни сураи Фотиҳадан биринчи оят десалар, бошқа баъзи олимлар, хусусан бизнинг Ҳанафий мазҳаб уламолари сураи Фотиҳанинг биринчи ояти **"Алҳамду лиллаҳи роббил алабийн"**дир, деб бунга далил келтирадилар. Масалан, улуг муфассирлардан Табарий жомиъул-баён тафсирларида мана шу тафсирни қиладилар: **"Бисмиллаҳир роҳманир роҳийм"**, деб Оллоҳнинг Раҳмон ва Раҳим сифати зикр қилинганидан кейин бир оят ўтказибди яна Раҳмон ва Раҳим сифати зикр қилиниши аввалги **"Бисмиллоҳ"** **"Фотиҳа"** сурасидан ташқаридаги бир оят эканлигига далилдир

Демак, **"Алҳамду лиллаҳи роббил алабийн"** ояти айрим уламолар наздида сураи Фотиҳанинг биринчи оятидир. Бошқа уламолар иккинчи ояти, дейдилар. Бунинг билан бирор маъно ўзгармайди, лекин биз модомики, Қуръони Карим тафсирига ҳаракат қилар эканмиз, уламоларнинг бу тафсирини ҳам билиб ўтишимиз фойдадан холи эмас.

"Алҳамду лиллаҳи роббил алабийн" деган бу улут оятнинг мазмуни - **"Ҳамд, сано, мақтов, олқиш Ёлғиз Оллоҳ учундир. У Оллоҳ бутун оламларнинг Хожаси, Парвардигори, Эгасидир"**,

дегани Яъни, ҳамду санои, мақтов-олқишни Ёлғиз Оллоҳ учун қилишимиз керак.

"Алҳамду", деган сўз барча мақтов, барча ҳамду сано деган маънони билдиради. Яъни, бирон мақтов йўқки, ўша мақтов билан Оллоҳ мақталмаса. Ҳар бир мақтов Ёлғиз Оллоҳнинг ҳаққидир.

"Аллаҳи" - Ёлғиз Оллоҳникидир, Оллоҳ учундир - бу табиийдир, чунки Оллоҳ таоло, бутун оламларнинг Эгаси бўлган Парвардигоримиз мақтовга Лойиқ бўлган танҳо Зотдир. Бизлар у Зотни мақтаб шукрона қилишимизга сабаб жуда кўп. Оллоҳнинг бизга берган неъматлари кўп. Қуръони Каримда Оллоҳ таоло Ўзи "Ва ин таъуддув неъматаллоҳи ла туҳсувҳа" - "Агар сизлар Оллоҳнинг неъматларини санайман десанглар, уларнинг адоғига етолмайсизлар", дейди.

Ҳақиқатан, бизга саноқсиз неъматларни Оллоҳнинг Ўзи бериб қўйган. Демак, албатта биз Оллоҳга ҳамд айтишимиз керак. Ҳамднинг Эгаси бўлишлик Ёлғиз Оллоҳнинг ҳаққи экан. Чунки У Зот бутун оламларнинг Парвардигоридир. Мана, бизларни инсон қилиб яратди, инсонлар орасидан ҳам Ўзининг Йўлида, Ўзини истаган мусулмон бандалари қаторида Тўтри Йўлга ҳидоят қилиб қўйди. Бунинг учун биз албатта Оллоҳимизга ҳамд бўлсин, деб Оллоҳ таолога мақтов-олқиш айтамыз. Ҳар бир ишшимизда, ҳар олган нафасимизда, бизлар учун бутун оламини хизматкор қилиб қўйганлиги учун, ўз вужудимиз ҳам, атроф-жавонибдаги барча жонли-жонсиз нарсалар ҳам Оллоҳнинг амри билан биз - инсонларга бўйинсуниб, хизмат қилиб тургани учун, Оллоҳга шукр қиламыз

Ахир тасаввур ва тафаккур қилсак, биз нафас олаётган лекин ҳеч ким кўзи билан кўриши мумкин бўлмаган ҳавонинг ўзи Оллоҳнинг бизга берган бир буюк неъматидир. Бунинг ҳеч ким ишлаб чиқараётгани йўқ. Ёлғиз Оллоҳ бандаларини нафас олишлиги учун мана шу ҳавони ортиқчаси билан таъмин этиб турибди. Ёки бизларни тоза бўлишимизга сабаб бўлган сув ҳам Оллоҳнинг неъматидир. Тасаввур қилинг, ўша сиз билан биз истеъмол қиладиган, фойдаланадиган, ичиб ташналигимизни қондирадиган, бизга таом бўладиган, кир бўлсак бизни тозалайдиган сув, мана шу Оллоҳ таоло яратган Ерда - заминда турибди. Ахир ҳар қандай тупроққа сув қуйилса сингиб кетадику, лекин Оллоҳ таоло шу бандаларим фойдалансинлар деб ўша ерга сен устингдаги сувни сингдирмасдан сақлаб турасан, деб буюрган. Бу бизга катта неъматдир. Ёки айрим жойларда дарёларга.

денгизларга қаралса, ёнма-ён, ўрталарида катта тўсиқ бўлмай дарё-денгиз ёнма-ён бўлган жойлари бор экан. Оллоҳ таоло Қуръони Каримда ўша дарёларнинг бирини шўр, бирини чучук қилиб қўйганлигини бизга миннат қилади, яъни, бандаларим фойдалансин деб, ҳалиги шўр сувнинг тузи чучук сувга ўтмасдан турсин деб, уларнинг ўрталарига кўз билан кўриб бўлмайдиган, лекин ўта мустаҳкам бир тўсиқ қўйганини зикр қилади. Мана бу бизларга Оллоҳнинг неъматидир эмасми? Ёки бизни ўзимизнинг вужудимиздаги ҳар бир аъзога қарасак, Оллоҳнинг амри билан ишлаб турибди, сиз ва бизни ақлимиз билан эмас, қувватимиз билан ҳам эмас, илмимиз билан ҳам эмас, балки, Оллоҳнинг буйруғи билан бизларга хизмат қилиб турибди. Мана, масалан бизнинг ҳаётимиз белгиси бўлган, тинмасдан уриб, ишлаб турган юрагимиз ҳақида бир фикр юритайлик. Буни биз ўзимиз ақл билан ишлатиб турган бўлсак, ухлаб қолганимизда, юрак уриши ҳам тўхташига тўғри келарди. Тасаввур қилайлик, агар юрак беш дақиқа урмаса нима бўлади? Лекин Оллоҳ таоло шу юракка ишлаб турасан деган буйруқни берди, сени ўша бандамнинг ичига жойлаган эканман, у ҳаёт бўлиб, ҳаракат қилиб яшаб туриши учун сен доим ишлайсан, у билса ҳам, билмаса ҳам, у уйғоқ вақтида ҳам, ухлайганида ҳам, унинг ҳушида ҳам, тушида ҳам, ҳар ҳолатда ишлайсан деган буйруқни бердики, энди уни ҳеч ким тўхтатолмайди, фақатгина Ёлғиз Оллоҳнинг Ўзи хоҳлаган пайтида тўхтатади. Мана, биз атрофимиздаги оламга қарасак ҳам, ўз вужудимизга қарасак ҳам Оллоҳнинг сон-саноксиз неъматларини кўрамиз. Демак, албатта "Ал-Ҳамду лиллаҳи роббил-аламийн" деймиз, яъни, Оллоҳга ҳамд бўлсин, деймиз.

Роббил алабийн - барча оламларнинг Парвардигори. Роб деган сўз Хожа, Эга, Парвардигор деган маънони билдиради.

Олабийн - оламлар дегани. Яъни, барча оламларнинг Хожаси, Парвардигори бўлган Оллоҳга Ҳамд бўлсин. Оламлар Парвардигори ибораси бошқа бир сурада: "Роббиссамовоти вал-ъарзи ва ма байнаҳума". Яъни, "Осмонлар, Ер ва уларнинг ўртасидаги барча нарсаларнинг Парвардигори", деб тафсир қилинади. Демак, осмонлар Ер ва уларнинг ўртасидаги нарсаларнинг барчаси олам ҳисобланар экан.

Мана ўн саккиз минг олам дейилади, яъни, сиз билан биз бир инсоният оламмиз. Атрофимизда бошқа оламлар ҳам бор. Масалан: Паррандалар олами, Даррандалар олами, Наботот олами, Жамодот олами, Тоғу-тошлар

Биз кўра оладиган оламлар саноклик, лекин биз билмайдиган оламлар ҳам борки, шу боис қадимдан уламолар Оллоҳ таоло ўн саккиз минг олам Эгаси деган иборани қўллайдилар. Биз мана шу оламларнинг ҳаммасининг Эгаси бўлган Ёлғиз Оллоҳга ҳамд айтамыз. Яъни, ҳамдга лойиқ бўлишлик Оллоҳ таолодан ўзга ҳеч кимнинг, жумладан бирон инсоннинг имконида йўқ нарсадир. Чунки инсонга қандай бир шараф, катта мансаб ё бошқа бир мартаба ато қилинмасин, ўша фазилати учун мактайлик десак, унинг бошқа юзта нуқсони бизни хижолат қилиб қўяди.

Демак, Яратган Парвардигор - барча оламларнинг Эгасигина мактовга Лойиқ Зотдир.

Оламлар деган сўзнинг ўзи араб тилида аломат деган сўздан келиб чиққан экан. Аломат деган сўз бизнинг ўзбекда ишлайди, бу белги деганидир. Яъни, ўн саккиз минг оламдан ҳар бир олам ўзининг Яраттувчиси - Ёлғиз Оллоҳнинг бор ва бир эканлигига аломат - белги экан. Ҳақиқатан, энг кичкина заррани қарасак ҳам, ёки жуда катта бир сайёрага назар солсак ҳам уларнинг ҳар бири ўзининг Яраттувчиси, парвариш қилиб бошқариб турувчиси бор эканлигига далолат қилиб туради. Мана, ҳозирги замонимизда, сиз билан биз яшаётган, шундай илм ривожланган, фан тараққий топган, хилма-хил асбоб-анжом, жиҳоз ва ускуналар бутун оламга тўлиб кетган бир даврда ҳам мана шу тараққиёт билан бирга бир пашшанинг қанотини ҳам яратишни имкони бўлмаётир. Дарҳақиқат, биз инсонлар учун бунинг имкони йўқ, бу фақат Оллоҳнинг қўлидан келадиган иш. Демак, бир пашшанинг қанотини бутун инсоният тўпланиб ярата олмаса, ўша пашшанинг қаноти ҳам Оллоҳнинг - Яратувчининг борлигига далолат қилиб турадиган бир аломат - белги экан.

3. Ар-Роҳманир-Роҳийм - Меҳрибон ва Раҳмли.

Бу ояти кариманинг маъноси юқорида айтиб ўтилди. Оллоҳ таоло шундай Меҳрибон ва Раҳмли Зот. Оллоҳ таолонинг ушбу буюк сифатлари "Бисмиллоҳда" ҳам келиб, яна бу ўринда қайта такрорланишининг сирри - сабаби тўтрасида муфасссир уламолар шундай дейдилар: "Сиз билан биз - инсонлар ўзимизнинг ожизлигимиз, бепарволигимиз, илмсизлигимиз сабабидан умримизнинг кўп қисмини ибодатсиз, итоатсиз ўтказиб, нотўғри ишларга сарф қилиб, ёшимиз бир жойга етиб борганида тавба-тазарруъ қилиб, ибодат йўлига ўтайлик десак, шайтон дилимизга васваса солиб: "Сен шундай гуноҳлар қилдингки, энди сени Худо ҳеч ҳам кечирмайди", деб алдаганида ноумидликка тушиб

қолмаслигимиз учун Оллоҳ таоло яна бир бор бизларга: "Мен Меҳрибонман ва Раҳмлиман", деб сура ўртасида ҳам таъкидламоқда".

Яна бошқа бир оятда: "Ла тақнатув мин раҳматиллаҳ". Яъни, "Оллоҳнинг раҳматидан ноумид бўлманглар", дейди Оллоҳ таоло. Бу оят билан Оллоҳ таоло Ўз Пайгамбарига хитоб қилиб, айтадики: "Эй Муҳаммад алайҳис-салом, ҳадларидан ошган, ибодатга бепарво бўлган бандаларимга айтиб қўйинг, Менинг раҳматимдан ноумид бўлмасинлар". Мана бу оятда Оллоҳ таоло ўзининг Раҳмонур-Раҳийм эканлигини таъкидлашлик билан сизларни вужудинглар, тақдиринглар барчаси Ёлғиз Менинг Қўлимда, агар Мен раҳматимга олсам ҳеч қайси гуноҳ Менга писанд эмас, кечираман деган маънони англатади. Шунинг учун Раҳмонур-Раҳийм сифатларини Оллоҳ таоло бу суранинг ўртасида бизга яна бир таъкидлаб ўтади.

Ҳақиқатан, Раҳмон сифати - меҳрибонлик сифати ҳамма нарсада кўринади. Нафақат Ерда ҳатто осмонда ҳам. Зотан, осмондаги қушларни тутиб турган ҳам Раҳмондир. Бу ҳақда Оллоҳ таоло шундай марҳамат қилади: "Авалам йаров илат-тойри фавқоҳум соффатин ва яқбизна ма йумсикухунна иллар-Раҳмон - Устиларидаги қушларга бир қарамайдиларми? Улар қанотларини ёзиб саф бўлиб ёки қанотларини йиққан ҳолида ҳам Ерга қулаб тушмасдан осмонда турибдилар. Уларни фақат Раҳмон, (яъни, Меҳрибон Оллоҳ) ушлаб турибди".

Осмондаги қушни Оллоҳ ушлаб турибди, буни кўзимиз билан кўриб турибмиз, бунига ақлимиз етади. Лекин биз турган Ер ҳам осмонда турибди, яъни, фазода айланиб турган сайёра, сиз билан биз неча миллиард инсоннинг ва барча жонзотларнинг ҳаёти ўтаётган мана шу заминимиз - мана шу Ерни ҳам Раҳмон ушлаб турибди. Оллоҳ таоло бир қушни осмонда ушлаб турганига ҳайрон бўлсагу, бу қадар буюк сайёрани ҳавода муаллақ ушлаб турган Раҳмон ва Раҳим бўлган Оллоҳ таоло эканлигини унутиб қўйсак тўғри бўлмайди.

Демак, Раҳмон бўлган Оллоҳимиз мана шундай Меҳрибон, гуноҳларни Кечгувчи, тавбаларни Қабул қилгувчи ва бутун оламни Ўз ҳикмати билан Бошқариб тургувчи Меҳрибон Зотдир.

Ибодатларимиз, яхши амалларимиз жуда оздир. Борлари ҳам жуда нугқсонлидир. Биз шу амалларимизга суяниб ҳеч нарсага етолмаймиз. Чунки бу амалларга бизни қодир қилган ҳам ўша Меҳрибон Оллоҳдир. Лекин Оллоҳ Ўзи бизларнинг билиб-билмай

қилган гуноҳларимизни кечаман деса, бизларни мана шу нуқсонли амалимизни қабул қиламан деса, у Раҳмоннинг Ўзининг Қўлидаги ишдир.

Мана, Саҳиҳул-Бухорийда Оллоҳ таоло тавба қилган бандасини қанчалар яхши кўриши ва гуноҳларидан ўтишлиги хусусида кўплаб ҳадислар ворид бўлган. Ривоят қилинишича, Пайгамбар алайҳис-салом жиҳод вақтида асир тушган кишилар орасида бир аёлни шу асирларнинг гўдак-чақалоқларини эмизаётганини кўрсатиб саҳобаларига: "Мана шу хотин ўзининг боласидан бошқа чақалоқларни ҳам эмизганди, шу аёлга ўз болангни ўтга ташла деб буюрилса, ташлайдими?", деб сўрадилар. Саҳобалар: "Ҳеч қачон, ўзини ўтга ташласа ташлайдию, лекин боласини ўтга ташламайди", дедилар. Шунда Пайгамбаримиз: "Оллоҳ таоло ҳам бандасини ўтга ташлашни истамайди. Бу онанинг ўз боласига бўлган меҳридан кўра Оллоҳнинг сиз билан бизга бўлган меҳри буюкроқ, улугроқдир" дедилар.

Ёки яна бир ҳадисда Расулуллоҳ саллоллоҳу алайҳи васаллам шундай марҳамат қиладилар: "Туя миниб кетаётган бир мусофир чарчаб, истироҳат қилгани тушиб, озгина дам олиб кўзини очса миниб келган туяси устидаги бор нарсалари билан йўқ эмиш. Чор атрофдан қидириб, ҳеч қаердан тополмасдан чарчаб, хориб келиб яна ухлаб қолибди. Бироз вақт ўтгач уйғониб қараса, йўқолган туяси қайтиб келиб қолган экан. Ўша инсон шу пайтда қанчалар хурсанд бўлади", дедилар ҳазрати Расулуллоҳ, сўнгра кўшимча қилдилар: "Сиз билан биз гуноҳларимизга тавба қилиб Оллоҳга қайтсак, Меҳрибон Оллоҳимиз бундан ҳам кўпроқ хурсанд -рози бўлади" Ҳар бир яхши амалингиз учун мукофотлар ато этаман, тавбаларингизни қабул қиламан деб турган Зотдан ҳам меҳрибон биров борми? Шунинг учун ҳам бу сураи каримада Оллоҳ таолонинг Раҳмонур Раҳим деган сифати яна бир бор зикр қилинди

4. Малики явмиддин - Дин-Жазо Кунининг Эгаси.

Дин сўзи жазо маъносини англатади. Явмуд-дин - Жазо Кунни деганидир. Малики явмид дин - Жазо Кунининг Эгаси - Подшоҳи деганидир. Бу Ёлғиз Оллоҳ таолонинг сифатидир. Яъни, бу дунёда турли подшоҳлар бўлиши мумкин, яхши-ёмонлари ҳам, адолатли ва золимлари ҳам бўлиши мумкин ва уларнинг подшоҳликлари шу дунёнинг ўзидаёқ тугашини ҳам кўриб турибмиз, қанчадан-қанча подшоҳлар бу дунёдан ўтиб - йўқ бўлиб кетганларини ҳам кўриб-эшитиб турамиз. Демак, булар шу дунёнинг муваққат мансаб-лавозимлари экан.

БИРИНЧИ ЖУЗЪ

Лекин ҳақиқий дунё бўлган Охират диёрида битта Подшоҳ бор - У Оллоҳдир Жазо Кунининг Эгасиман - Подшоҳиман, дейди Оллоҳ таоло.

Биз "дин" сўзи жазо деган маънода келишини айтдик. Диндор дегани ўша жазо борлигига ишонадиган инсон деганидир. Мана, диндор билан динсизнинг фарқи шу сўзнинг ўзида аён бўлади. Фақат бугунги ўйлайдиган, ҳозирнинг ҳузурини кўлайдиган, келажақда - Охират диёрида нима бўлиши ҳақида тафаккур қилмайдиган инсонни динсиз дейилади. Яъни, ундай кимса қилаётган иши савобми, гуноҳми эканлигига ёки бировларга манфаатми, зиёнми эканлигига ҳам қарамайди. Ҳозир роҳат қилиб қолсам, ҳозир топиб қолсам, айшу ишрат қилиб қолсам бўлди дейди. Мана шу инсон динсиз инсон бўлади. Диндор эса худди рўздор деганда рўзани ушловчини тушунганимиз каби, диндор деб динни тутувчини тушунамиз. Динни ушлаб турган диндор инсон эса ҳар бир ишида шу ишни қилишдан, эртага шунинг жазоси бор, ўлганимдан кейин Қиёмат Кунида Оллоҳ олдида шу ишимга жавоб бераман деб ишонадиган инсондир. Бошқача айтганда, ҳақиқий инсон диндор бўлади. Масалан, ҳайвон хоҳлаган ишини қилиши мумкин, уни биров айбламайди. Чунки Оллоҳ унга яхши-ёмонни ажратадиган ақл бермаган. Аммо инсонга эса Оллоҳ таоло ақл-фаросат неъматини ато этганки, агар у шу ақли билан иш тутмаса, ҳалолни ҳаромдан ажратмаса, савобни гуноҳдан ажратмаса, у инсон ҳайвондан фарқсиз бир махлук бўлади. Диндор инсон эса ҳар бир ишини эртага Оллоҳ олдидаги жазо, масъулиятни ўйлаб қилади. Мана шу диндорликдир, мана шу ҳақиқий инсонликдир.

"Явмуд-дин" - Жазо Куни дедик. Бу сўз шундоқ, осонгина айтиб қўйиляпти, лекин бу Куни сиз билан биз тўла тасаввур қила олмаймиз. Ҳатто Ҳазрати Муҳаммад алайҳис-саломга Жаноби Ҳақ таоло миннат қилиб айтади: "Эй Муҳаммад алайҳис-салом, Жазо Куни қандай Кун эканлигини қаердан ҳам билардингиз, Сиз билмайсиз, яна бир бор айтаман йўқ Сиз билмайсиз", - дейди.

Яъни, биз юқоридаги ояти каримадан ўрганиб, Расулуллоҳнинг ҳадисларидан эшитиб Жазо Куни бор, деб иймон келтирамиз, лекин уни бутун ҳолатида, бутун хатари билан, бутун кўлами билан, бутун даҳшати билан билолмаймиз, то бориб кўрмагунча тўла ҳис қилолмаймиз. Оллоҳ таоло ўзининг энг улуг бандасига, энг яқин дўстига, бутун оламлар учун раҳмат қилиб юборилган энг сўнгги Пайгамбарига "Сиз ҳам билмайсиз, фақат Мен биламан", дейди

Оллоҳ таоло у Кун ҳақида яна: "Явма ла тамлику нафсун линафсин шайъан - Жазо Кун ҳеч бир жон бирон жон учун бирон иш қилишликка эга бўлолмайдиган Кундир", деди.

Яъни, бу дунёда бирор хато қилсак бизнинг йўлайдиганларимиз чиқади, ўшаларнинг қўллаб юборишлари билан айрим жазолардан қутулиб ҳам кетишимиз мумкин лекин "У Кунда ҳеч ким бировнинг орасига туша олмайди. У Кунда Ёлғиз бир подшоҳ бўлади, у Менман", дейди Оллоҳ таоло.

5. Ийяка наъбуду ва ийяка настаъийн - Сенгагина ибодат қиламиз ва Сендангина мадад сўраймиз.

Мана бу Илоҳий Сўзлар билан биз ҳар куни, намозимизнинг ҳар ракаатида ўқийдиган ушбу сураи каримада Оллоҳ таолога илтижо қилиб - Ёлғиз Сенгагина ибодат қиламиз. Чунки ҳамду санога Лойиқ Ўзингсан, Оламларнинг Хожаси Ўзингсан, энг Меҳрибон ва энг Раҳмли ҳам Ўзингсан, бу дунёгина эмас Охират Кунининг Эгаси ҳам Ўзингсан, бас, Сендан бошқа кимга ибодат қиламиз, албатта Ёлғиз Ўзингга ибодат қиламиз, Ёлғиз Ўзингдан мадад сўраймиз, деб ваъда берамиз.

"Ийяка наъбуду" Мана бу сўз ҳар бир кишининг мўмин бўлишлиги ва динга киришлигининг калити бўлган "Ла илаҳа иллаллоҳ Муҳаммадуррасулуллоҳ" калимасининг маъносиidir. "Ҳеч қандай худо йўқ, Ёлғиз Оллоҳ бордир. Ва Муҳаммад алайҳис-салом Оллоҳнинг элчисидир", деб иймонга кирган эканмиз, "ийяка наъбуду" деган сўзимиз ҳам худди шу маънони билдиради. Яъни, Сендан бошқа ҳеч қандай худо йўқ, Сен Ўзинг Ёлғизсан, Сендан бошқа сиғинадиганнимиз йўқ, Сендан бошқа суянадиганнимиз йўқ, Сендан бошқа биров бизга ёрдам ҳам беролмайди.

"Ва ийяка настаъийн" - Ёлғиз Ўзингдангина мадад сўраймиз". Демак, биз эътиқод қиламизки, бизларга мадад берадиган биргина Зот бор, У Зот Ягона Оллоҳдир. Оллоҳ хоҳламаса ҳеч ким бизга бирор яхшилик қила олмайди, Оллоҳ хоҳламаса ҳеч ким бизга ёмонлик ҳам қила олмайди.

Мана бизлар Оллоҳнинг номи билан бошлаб, ҳамду сано билан Оллоҳнинг сифатларини айтиб, Унинг Ўзи бу дунё ва Охират Эгаси эканлигини эътироф этиб, Ўзигагина ибодат қилиш, Ўзидангина мадад сўраш ваъдасини бериб туриб энди навбатда қуйидаги ояти каримани ўқиймиз:

БИРИНЧИ ЖУЗЪ

6. "Иҳдинас сиротол мустақим - Ўзинг бизни Тўғри Йўлга ҳидоят қилгин". -

Мана шу оят сураи Фотиҳанинг юрагидир. Бизларга Оллоҳимиз ушбу сурани ўқишни буюрар экан, мана шу дуони қилишимиз учун буюрган. Яъни, "Ўзинг бизларни Тўғри Йўлга ҳидоят қилгин". Оллоҳдан бизнинг тиланчимиз, дуойимиз, илтижойимиз, ёлвориб сўрайдиган нарсамиз шудир.

Сирот - бу йўлдир. Мустақим - тўғри деган маънони англатади. Иҳдина - деган сўз ҳидоят қилгин, йўллагин, бошлагин, етаклагин деган маънодадир. Ушбу оятда бизлар бу дунёдаги ҳаётимизни адашмасдан, эгри йўлларга кириб кетмасдан, адашиб залолатга тушиб қолмасдан ўтиб олишимиз учун ҳар куни, ҳар соатда, намозимизнинг ҳар ракаатида "Ўзинг бизни Тўғри Йўлга ҳидоят қилгин", деб сўраб туришимиз барча оламларнинг Парвардигори, Жазо Кунининг Эгаси бўлмиш Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ таоло томонидан бизга буюрилди. Демак, бизлар ўзимизнинг илмимизга ёки ақлимизга ёки нимадир бошқа нарсамизга суяниб Тўғри Йўлни топаман десак, ўша адашганимиздир. Чунки бизни Оллоҳ ҳидоят қилсагина Тўғри Йўлни топамиз.

"Сиротул-мустақим" деган сўзни тафсир қилиб, "Сирот" бу Қуръондир, дейди баъзи уламолар. Бошқа баъзи уламолар эса, "Сирот" бу Исломдир дейдилар. Яъни, бизларни Тўғри Йўлга бошлагин дегани - бизларни Ўзингнинг Каломингга бошлагин, ҳаётимизни Сенинг Каломинг андозасида, Сен буюрган ишларни адо қилиб ўтказишга бошлагин, деганимиз бўлади.

Бошқа уламолар эса, Исломингга бошлагин яъни, адашиб, динсиз бўлиб, нотўғри ишларни, нотўғри йўлларни дин қилиб, залолатда ўтиб кетмасдан, Исломингга, ҳақиқий Дининг, сўнгги мукамал Динингга эриштиргини, ҳидоят қилгин, деганимиз бўлади, деб ҳам тафсир қиладилар. Мана шу бизлар доим Оллоҳдан сўрашимиз лозим бўлган нарсадир. Чунки Оллоҳнинг Йўлига киришлик осон эмас. Бу Ёлғиз Оллоҳнинг ҳидояти билан бўлади. Агар биз астойдил сўрасак, ҳаракат қилсак Оллоҳ таоло бизни Ўзининг Тўғри Йўлига йўллайди.

Мана шу Ҳидоятдир. Яъни, Оллоҳ таоло бутунлай бошқа йўлда юрган, бошқа тарафни истаб юрган одамларни бу Тўғри Йўлга мажбуран буриб қўймайди, балки Ўзи истаган инсонларни, Ўзидан Ҳақ йўлни сўраган инсонларни Тўғри Йўлга бошлайди.

"Бизни ҳидоят қилгин" деганимиз бизларни ҳам ўша Тўғри Йўлингни излаган одамларнинг қаторида қилгин, деганимиздир.

Чунки, мусулмонларининг орасида ҳам Тўғри Йўлга юришликдан узоқда бўлган кишилар йўқ эмас.

Одамлар ёзган нарсаларни Қуръондан кўра афзалроқ деб ўйлаётган кишилар ҳам йўқ эмас. Бошқа ҳар қандай китоб Оллоҳнинг Китобига қандай баробар келади? Нега улар адашадилар? Шунини билмайдиларми, деб сўрарсиз? Билмайдилар, чунки, уларни Оллоҳ ҳидоят қилган эмас. Буни Оллоҳ ҳидоят қилса биламиз.

Биз оддий инсонлар Қуръон нақадар улут Китоб эканлигини сўз билан етказиб беролмаймиз. Тўғри Йўлда бўлишимиз учун Исломнинг асоси бўлган Қуръоннигина ушлашлигимиз керак эканлигини Ёлғиз Оллоҳдан бошқа ҳеч ким бировга етказиб беролмайди. Агар Оллоҳ таоло Ўз инъоми - марҳамати билан кимнинг онгига, вужудига, қалбига Тўғри Йўлга бўлган муҳаббатни сингдирар экан, мана шу Оллоҳнинг ҳидоятидир. Қуйидаги ояти каримада ана ўша Оллоҳнинг инъомига сазовор бўлган зотлар ҳақида сўз боради.

7. Сиротоллазийна анъамта алайҳим гойрил мағзувби алайҳим ва лаз-золлийн - (Бизларни) шундай зотларнинг йўлига (бошлагин)ки, Сен Ўзинг уларга (Тўғри Йўлни) инъом қилгансан - улар (Сен томондан) ғазабга дучор бўлмаганлар ва залолатга кетмаганлар - адашмаганлар.

Яъни, "Эй Парвардигор, бизларни Сенинг ғазабингга дучор бўлмаган, залолатга кетмаган, Тўғри Йўлдан озмаган бандаларингга инъом қилган Йўлингга ҳидоят қилгин". Хўш Оллоҳ таолонинг инъомига кимлар сазовор бўлган? Бу ҳақда бошқа бир сурада хабар берилишича, улар пайгамбарлар, сиддиқлар - чин иймон, ихлос эгалари, Оллоҳ Йўлида қурбон бўлган шаҳидлар ва Оллоҳнинг буюрган амалларини адо қилган солиҳлардир.

У ҳолда Оллоҳ таолонинг ғазабига дучор бўлганлар кимлар эди? Муфассир олимлар жаноби Расулуллоҳ алайҳис-саломнинг саҳобаларидан ривоятлар қиладиларки, Оллоҳнинг ғазабига дучор бўлганлар - яҳудлар эди.

Залолатга кетганлар кимлар эди? Жаноби Расулуллоҳ соллоллоҳуалайҳи ва саллам дедиларки: "Насоролар - адашганлардир".

Яҳудлар нега Оллоҳнинг ғазабига гирифтор бўлдилар? Бунинг сабаби, улар Оллоҳ таолони таниган кишилар эдилар. Оллоҳнинг пайгамбари - Мусо алайҳис-саломга иймон келтирган эдилар. У зотга нозил бўлган Таврот Китобида уларга Оллоҳнинг охириги

Пайғамбари Муҳаммад алайҳис-салом келиши ҳақидаги хабар ҳам нозил бўлган эди Пайғамбар алайҳис-салом дунёга келишларидан, ҳали Пайғамбар бўлишларидан илгари яҳудийлар "Ҳали бир Пайғамбар келади, биз унга ёрдамчи бўламиз", деб даъво қилар эдилар. Лекин Оллоҳ таоло Пайғамбар алайҳис-саломни яҳудлардан эмас араб қавмидан чиқарганида булар бирдан тўнларини тескари кийиб, кофир бўлдилар.

Оллоҳ таоло Қуръонда айтади "**Қачонки уларга (яҳудларга) ўзлари билган нарса келгач, улар (ўзлари билган) нарсани инкор қилиб, кофир бўлдилар. Бас, Оллоҳнинг лаънати бўлсин бу кофирларга**".

Яна бошқа бир ояти каримада келади:

"**Фа баув би ғазабин ъала ғазаб**" - Яъни, "Улар ғазаб устига ғазаб билан қайтдилар".

Яъни, бутунлай ғазаб остида қолдилар, деб яҳудийларни Оллоҳ таоло лаънатлайди. Нима учун? Улар билганига амал қилмаганлари учун. Ўзлари таниган охир замон Пайғамбарига иймон келтирмаганликлари учун.

Энди насронийлар нима сабабдан адашганлар деб, сифатланди деб сўралса, насронийларнинг залолатда эканлиги уларга ҳам Оллоҳ пайғамбар юборди. Ҳазрати Ийсо алайҳис-салом уларга пайғамбар бўлиб келди. У пайғамбарга Оллоҳ Инжил номи Китоб нозил қилди. Лекин бу насронийлар Оллоҳнинг пайғамбари бўлган Ийсони худо дедилар - адашдилар. У пайғамбарнинг онаси бўлган Марямни ҳам худо дедилар - адашдилар. Адашиш бундан ортиқ бўлмайди. Шунинг учун Оллоҳ таоло уларни бир сўз билан адашганлар деб номлайди. Яъни, Ёлғиз Оллоҳга ибодат қилмай, илоҳни учта дедилар - Оллоҳ, Оллоҳнинг аёли Марям, Оллоҳнинг ўгли Ийсо дедилар. Бундан ортиқ адашиш бўладими?¹

Яна улар шундай адашдиларки, қўлларида Ийсо алайҳис-саломга тушган Инжил ҳам қолмади. Бирон китобга эргашишликка имкон топмай қолдилар. Инжил деб аталган китоб турибди, лекин Ийсо алайҳис-саломга тушган Инжил эмас у. Ер юзининг бирон ерида бу Китобнинг асл нусхаси қолмаган. Буни улар ўзлари ҳам тан оладилар. Қаерда бўлмасин Инжилнинг таржималари ўқилади. Унинг етмишдан ортиқ таржимаси бор. Лекин аслий нусхаси ҳеч кимда, ҳеч қаерда йўқ. Мана ҳақиқий Китоб бўлган Қуръони Каримнинг бирон ҳарфи ҳам заҳа бўлмасдан, йўқолмасдан қўлимизда турибди. Шунинг учун Қуръонни тафсир қилганимизда бизларнинг тафсир-таржималаримизни хато еки тўғрилигини

аслига солиштириб билиб олиш мумкин. Аммо Инжил таржималарини солиштирадиган асл нусха йўқ. Демак, Насронийлар йўлдан озиб, адашиб, Тўғри Йўлни истасалар ҳам тополмайдиган даражага тушдилар. Биз мўмин-мусулмонлар мана шундай адашганларни йўлларида узок қилишини сўраб Оллоҳга дуо қилишимиз керак. Яъни, газабингга дучор бўлмаган ва адашмаган бандаларингга инъом қилган йўлинг бўлган Тўғри Йўлга бошлагин деб Оллоҳ таолога илтижо қилишимиз ушбу муборак суранинг қалбидирки, бизларга Парвардигоримиз мана шундай дуони қилишимизни буюради. Савоъ тугиладикки, нега Оллоҳ таоло тўғридан-тўғри яҳудийлар, насронийлар демасдан, улар ҳақида газабга дучор бўлганлар, адашганлар, деган иборалар кўлланди? Бунинг сабаби шундаки кимда-ким ўша яҳудларга ўхшаб билгаларига амал қилмаса ёки насронийларга ўхшаб Оллоҳга ширк келтирса, ундай кимсалар қайси миллатдан бўлишларидан қатъий назар Оллоҳнинг газабига дучор бўлган ва йўлдан озган - адашган ҳисобланадилар. Шу билан биз Оллоҳ таолога илтижо қилиб сўраймиз. "Парвардигоро, Сен бизларни газабга дучор бўлган кимсалар йўлни тутувчилардан қилмагинки, улар Ҳақни таниб туриб унга амал қилмаган яҳудийлар ва уларга ўхшаган кимсалардир. Яна бизларни йўлдан озганлардан қилмагинки, улар Тўғри Йўлни топмасдан адашган насронийлар ва уларнинг изидан эргашган кимсалардир". Ушбу дуода мусулмон қалб учун бўйинсунмаслик, нодонлик ва йўлдан тойиш илатларидан халос қилувчи шифо ҳамда Ислондек Буюк Илоҳий неъматга далолат бор. Бас, ким Ҳақни яхши билувчи ва унга доимо эргашувчи бўлса, ана ўша инсон Тўғри Йўлга ҳақдорроқ бўлади. Шубҳасиз ўтган пайғамбарлардан кейин Расулуллоҳ соллоллоҳу алайҳи васалламнинг саҳобалари ушбу неъматга энг лойиқ кишилар эдиларки, юқоридаги оят ана ўша зотларнинг фазилатларига ва улуғ манзилатларига ҳам далолат қилди. Оллоҳ улардан рози бўлган!

Ўқувчи учун "Фотиҳа" сурасини ўқигандан сўнг "Омин", дейиши чиройли иш бўлиб, бунинг маъноси. "Оллоҳим ижобат қилгин" демакдир. Бу сўз уламолар иттифоқи билан "Фотиҳа" сурасидан бир оят эмасдир. Шунинг учун ҳам уларнинг барчалари "Омин"ни Мусхаф - Қуръон Китобларига ёзмаслигига қарор қилганлар.

БАҚАРА сураси (2)

Бу сура Мадинада нозил қилинган бўлиб, икки юз саксон олти оятдан иборат. У Қуръондаги энг узун сурадир.

Бу сурада эътиқод, ибодат, муомала, ахлоқ, никоҳ, талоқ, идда ва бошқа Шариат ҳукмлари борасида сўз кетади. Бу суранинг аввалида мўминлар, кофирлар, мунофиқлар ва иймоннинг ҳақиқати, куфр ва нифоқнинг моҳияти баён қилинади. Сўнгра башарият отаси Одам алайҳис-салом қиссаси зикр қилиниб, у зот яратилган вақтда бўлиб ўтган ибратли воқеа-ҳодисалардан хабар берилади.

"Бақара" оятларининг қарийб учдан бир қисмини "аҳли Китоблар" (Таврот ва Инжилга иймон келтирганлар), хусусан яҳудийлар ҳақидаги маълумотлар ташкил қилади. Кейин судхўрлик жинояти тўғрисида маълумот берилиб, Оллоҳ ва Пайгамбар бу жиноятга қарши уруш эълон қилганликлари уқтирилади.

Суранинг хотимасида эса мўминларни Оллоҳ таолога тавба-тазарруъ қилишга ва Унинг Ўзидангина мадад тилашга чақирилади.

Бу сура нима учун "Бақара - Сигир" сураси деб аталган?

Қадимда бани Исроил қавмидан бўлган бир киши ўлдирилади. Аммо унинг қотилини топа олмайдилар. Шунда Оллоҳ таоло Мусо алайҳис-саломга "Қавминга айтгин, бир сигир сўйиб, унинг бир бўлаги билан ўликни урсинлар", деб буюради. Оллоҳнинг буйруғини бажо қилганларида ҳалиги ўликка жон кириб, қотили кимлигини айтади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Алиф, Лом, Мим.

И з о ҳ: Қуръондаги бир неча сура мана шундай ёлғиз-ёлғиз ҳарфлар билан бошланади. Кўпчилик Ислом уламолари наздида мазкур ҳарфлар "Хуруфи муқаттаот", яъни, маънодан узилган ҳарфлар саналиб, уларнинг маъноси Ягона Оллоҳгагина маълумдир.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْعَمَّ ۝ ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى

لِّلْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ

إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ

هُمْ الْمَفْلُحُونَ ۝

Лектин олимлар орасида "Алиф - Оллоҳ, Лом - Жаброил (Оллоҳ билан пайгамбар ўртасидаги воситачи фаришта), Мим - Муҳаммад алайҳис-салом", деб бу ҳарфларга маъно берувчилар ҳам бор.

Жаноби Ҳақ Ўзининг Муқаддас Каломидagi айрим сураларни мана шундай, одамлар осон ўқиб-англайдиган ҳамда ўзаро мулоқот ва ёзувларида ишлатадиган оддий ҳарфлар билан бошлашида яна бир Илоҳий ҳикмат зоҳирдир. Яъни, масалан қора лойдан энг ҳунарманд ёки санъаткор киши ҳам нари борса бирон одамнинг ҳайкалини ясаши мумкин, аммо Оллоҳ таоло ана ўша қора лойдан ҳазрати Одам алайҳис-саломни яратди. Худди шу янглиғ оддий ҳарфлар билан Ҳақ таоло шундай Буюк Илоҳий Мўъжиза - Қуръонни нозил қилдики, бундай Сўзни айтиш бирон инсоннинг қўлидан келмас.

2-3. (Оллоҳ таолонинг Ҳақ Каломи эканлигида) ҳеч қандай шак-шубҳа бўлмаган ушбу Китоб гойибга ишонадиган, намозни тўқис адо этадиган ва Биз ризқ қилиб берган нарсалардан инфоқ-эҳсон қиладиган тақволи кишилар учун Ҳидоят - Тўғри Йўлдир. 4. Улар Сизга нозил қилинган ва Сиздан илгари туширилган нарсаларга (динларга) иймон келтирадилар ва Охират Кунига аниқ ишонадилар. 5. Парвардигорлари тарафидан ҳидоят топганлар ана ўшалардир ва нажот топгувчилар ҳам уларнинг ўзидир.

И з о ҳ: Бу оятларда Оллоҳ таоло мўминларнинг сифатларини баён қилди. Энди ўртадаги фарқ аниқ бўлиши учун кофирларни сифатлашга ўтилади.

6. Куфр йўлини тутган кимсалар эса хоҳ Сиз (эй Муҳаммад алайҳис-салом), уларни (Оллоҳ таолонинг азобидан) қўрқитинг, хоҳ қўрқитманг, уларга баробардир - иймон келтирмайдилар. 7. Оллоҳ уларнинг дилларини ва қулоқларини муҳрлаб қўйган. Кўзларини эса парда қоплаб олган. Улар учун буюк азоб бордир.

И з о ҳ: Юқоридаги оятлар мазмунидан бизга Ислом дини назарида мўмин ким-у, кофир ким эканлиги маълум бўлади. Яъни, гойибга - Оллоҳ таолога, Охират Кунига, жаннат ва дўзахнинг бор эканлига, фаришталарга, муҳтасар қилиб айтганда, оддий инсон кўриши - билиши мумкин бўлмаган барча нарсаларга фақат улар ҳақида Оллоҳ ва У Зотининг Пайгамбари хабар бергани учун иймон келтирадиган, намозни тўла-тўқис адо этадиган, Оллоҳ таоло берган неъматлардан бошқаларга эҳсон - яхшилик қиладиган, Қуръон ва ундан олдин келган бошқа Илоҳий Китобларга иймон келтирадиган ва бу дунёдан бошқа яна бир дунё - Охират бормиёти

ишонадиган тақволи (Оллоҳдан қўрқувчи, ҳаромдан парҳез қилувчи) кишиларгина мўминлар экан. Кимда мазкур сифатлар топилмас экан, у кофир бўлади. Шу ўринда бизда ёйилган бир ақида - илари мўмин-мусулмонлар яшаб ўтган ватанда истиқомат қиладиганларнинг барча авлодлари у авлодлар ўз аждоглариининг ақидалари бўлган дини Исломда барқарор бўладиларми, йўқми мўмин-мусулмон ҳисобланаверадишар, деган кўз қараш нотўғри эканлиги маълум бўлади. Демак, ҳар бир кишининг мўмин ё кофирлиги унинг иймон-эътиқоди ва амалда қиладиган ишига қараб белгиланиши лозим экан.

Энди мунофиқлар қандай кимсалар эканини қуйидаги оятлардан билиб оламиз.

8. Одамлар орасида шундай кимсалар ҳам борки, ўзлари мўмин бўлмаганлари ҳолда "Оллоҳга ва Охират Кунига иймон келтирдик", дейдилар. 9. Улар Оллоҳни ва иймонли кишиларни алдамоқчи бўладилар ва ўзлари сезмаганлари ҳолда фақат ўзларининггина алдайдилар. 10. Уларнинг дилларида мараз - иймонсизлик бор эди, бас, Оллоҳ маразларини янада зиёда қилди. Улар учун қилган ёлгонлари сабаб аламли азоб бордир. 11. Уларга: "Ер юзида бузгунчилик қилманглар", дейилса: "Шак-шубҳасиз, биз ислоҳ қилувчилармиз - ўнгловчилармиз", дейдилар. 12. Огоҳ бўлингизким, улар албатта бузгунчилардир, лекин ўзлари буни сезмайдилар. 13. Уларга: "Мана бу кишилардек иймон келтиринглар", дейилса, "Шу пасткашларга ўхшаб мўмин бўламизми?", дейдилар. Огоҳ бўлингизким, уларнинг ўзлари тубан кимсалардир, лекин буни билмайдилар.

И з о ҳ: Исломни қабул қилган зотларнинг кўпчилиги камбағал, фақир кишилар ва ҳатто Суҳайб, Билол каби қуллар эдилар. Мунофиқлар ўзларича: "Мана шу зоти пастларга ўхшаб мўмин бўламизми?", дейишар эди.

14. (Мунофиқлар) иймон келтирган зотларга йўлиққанларида: "Биз ҳам иймон келтирдик", дейдилар. Ўзларининг шайтонлари (бошиқлари) билан холи қолганда эса: "Биз албатта сизлар билан биргамиз, фақат (мўмин бўлдиқ, деб уларнинг устидан) кулмоқдамиз, холос", дейишади. 15. Оллоҳ уларнинг устидан кулади ва ўз тугёнларида адашиб-улоқиб юришларини давомли қилади. 16. Улар Ҳақ Йўлнинг ўрнига залолатни сотиб олган кимсалар бўлиб, бу савдоларида фойда қилмадилар ва Тўғри Йўлга юрувчилардан бўлмадилар. 17. Улар ҳисоли бир олов (машъала) ёқувчига ўхшайдилар. Энди олов

атрофнии ёритганида Оллоҳ ёруғликни кетказиб, уларни ҳеч нарсани кўролмайдиган ҳолда зулматларда қолдиради. 18. (Улар) кар, соқов, кўрдурлар, демак, (йўлларидан) қайтмайдилар. 19. Ёки (улар) чақмоқ, момоқалдиروق, қоронгуликлар билан осмондан қуяётган ёмгир остида яшиндан қўрққанларидан панжаларини қулоқларига тикиб олган ҳолларида ўлим - ҳалокатдан қочмоқчи бўлиб турган кимсалар кабидирлар. Оллоҳ эса кофирларни ўраб олгувчидир. 20. Яшин кўзларини кўр қилгудек бўлади. У (атрофни) ёритганида юрадилар, ўчганида туриб қоладилар. Агар Оллоҳ хоҳласа қулоқ ва кўзларини йўқ қилган бўлур эди. Шубҳасиз, Оллоҳ ҳар нарсага Қодирдир.

И з о ҳ: Мазкур оятларда мунофиқларнинг сифатлари Илоҳий Қалам билан чизиб берилди. Улар бир умр Оллоҳни ҳам мўмин-мусулмонларни ҳам алдаб кун кечирадилар, бироқ ўзлари сезмаган ҳолларида фақат ўзларини алдайдилар ва ўзларига зиён қиладилар. Уларнинг мўминлар либосига юришлари фақат дунёвий фойда кўриш учундир. Шу боис, қачон мўминлар қаторига бўлиш кўзларига фойдали кўринса, обрў келтирадиган бўлса, худди яшин атрофни ёритгандек бўлади ва улар мўминлар қаторига юриб оладилар, аммо иймон сабабли бирор мусибатга - машаққатга дучор бўлинадиган бўлса, мунофиқлар назарига бутун дунё зимистонга айланади ва улар мўминлар сафларидан чиқиб, кўзларига фойдалироқ кўринган куфр тарафга ўтиб оладилар - ҳақиқий башаралари очилади. Дарҳақиқат, мунофиқлар кофирлардан ёмонроқдир.

Сура аввалидан бошлаб инсоният оламининг уч тоифаси - мўминлар қандай зотлар, кофирлар кимлар ва мунофиқлар қандай кимсалар экани баён қилинган, қуйидаги оятда Жаноби Ҳақ барча башариятга хитоб қилади:

21. Эй инсонлар, сизларни ва сизлардан илгари ўтганларни тақво эгалари бўлишингиз учун яратган Парвардигорингизга ибодат қилингиз. 22. У Зот сизлар учун Ерни қароргоҳ, осмонни том қилиб қўйди ва осмондан сув тушириб, унинг ёрдамида сизларга ризқ бўлсин, деб мевалар чиқарди. Бас, билиб туриб ўзгаларни Оллоҳга тенглаштирмангиз! 23. Агар Биз бандамизга туширган нарсадан (Қуръондан) шак-шубҳада бўлсангизлар, у ҳолда шунга ўхшаган биргина сура келтиринглар ва Оллоҳдан ўзга гувоҳларингизни чақиринглар - агар ростгўй бўлсангизлар. 24. Энди агар бундай қилолмасангизлар - ҳаргиз қилолмайсизлар ҳам - у ҳолда кофирлар учун тайёрлаб қўйилган дўзахдан қўрқингларки, унинг ўтини одамлар ва тошлардир.

И з о ҳ: Ушбу оятда куфр аҳли учун тайёрлаб қўйилган дўзах зикр қилингандан кейин аҳли иймон учун мукофот қилиб бериладиган жаннат таърифланади. Зотан, Қуръоннинг услуби шундай: ёмон билан яхши, дўзах билан жаннат, роҳат билан азоб, ҳитоб билан итоб (танбеҳ) аксари ҳолларда ёнма-ён зикр этилади.

25. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), иймон келтириб, яхши амаллар қилган зотларга хушхабар берингки, улар учун остларидан дарёлар оқиб турувчи жаннатлар бор. Қачон уша (жаннат)ларнинг бирор мевасидан баҳраманд бўлсалар, "Илгари татиб кўрган нарсамиз-ку", дейишади. Зеро, уларга (сурати) бир-бирига ўхшаш мевалар берилади. Ва улар учун (жаннатларда) покиза жуфтлар бордир. У зотлар (жаннатларда) абадий қолгувчилардир.

И з о ҳ: Бу оятда дунё бахт-саодати билан Охираатдаги жаннатнинг фарқи ифодаланган: эҳтимол, бу дунёда ҳам жаннатдек боғларда турли ноз-неъматлардан баҳраманд бўлиб, покиза умр йўлдошлари билан бахтиёр умр кечираётган кишилар кам эмасдир. Лекин бу бахтли ҳаётнинг биргина нуқсони борки, у ҳам бўлса бир кунли тугаб қолишидир. Жаннатнинг фазилатларидан бири унинг боқийлигидир. Фақат бу боқий ҳаётга етиш учун фаний дунёда иймон-этиқод билан яхши амаллар қилиб яшаш шартдир.

26-27. Оллоҳ чивин ёки ундан-да ҳақир нарсалар ҳақида масал айтишдан ҳеч тортинмайди. Иймонли кишилар унинг (масалнинг) ҳақиқатан, Парвардигорлари тарафидан эканини биладилар. Кофирлар эса: "Буни мисол қилиш билан Оллоҳ нима демоқчи?", дейдилар. Бу масал сабаб (Оллоҳ) кўпларни адаштиради ва кўпларни (Ҳақ Йўлга) ҳидоят қилади. Бу (масал) сабаб фақат Оллоҳнинг аниқ кўрсатмаларини бузадиган, У боғланишига буюрган нарсаларни узадиган ва Ер юзида бузгунчилик қилиб юрадиган фосиқ кимсаларнигина адаштиради. Улар, шубҳасиз, зиён кўргувчилардир.

И з о ҳ: Қуръонда асалари, чивин, ўргимчак, чумоли каби майда жониворларнинг ибратли томонларини кўрсатиб берадиган масаллар келганида, баъзи бировлар: "Бу Китоб Илоҳий Китоб бўлганида бундай майда-чуйда ҳашаротлар ҳақида гапирилмаган бўларди", дейишди. Шунда Оллоҳ таоло ўша ҳашаротларни яратишга уялмагани, бинобарин уларни мисол қилишдан ҳам ҳеч қачон ор қилмаслигини баён этиб, мазкур оятларни нозил қилди.

"Оллоҳнинг аниқ кўрсатмалари" - Муҳаммад Пайгамбарнинг келиши ва унга иймон келтириш лозимлиги Таврот. Инжил ва бошқа самовий Китобларда ҳам аниқ кўрсатилган эди.

"У боғланишига буюрган нарсалар" - ота-онага оқ бўлмасдан уларнинг ризолигини олиш, қариндош-уруғчилик ришталарини маҳкам тутиш ва бошқа мўмин-мусулмонлар билан меҳр-оқибатли бўлиш кабилардир.

"Ер юзига бузгунчилик қилиб юриш" - одамлар орасида фитна-фасод кўзгаш, иймон-эътиқод йўлларига тўсқинлик қилиш ва бошқа бузуқ ишлар билан машғул бўлиш, деган маънони англатади.

28. Ўлик танангизга жон берган, кейин ўлим берадиган, сўнгра яна тирилтирганидан кейин Ўзига қайтажагингиз - Оллоҳга қандай кофир бўласизлар-а?! 29. У шундай Зотки, сизлар учун Ердаги барча нарсани яратди. Сўнгра самога юзланди-да, уларни етти осмон қилиб тиклади. У ҳамма нарсани Билгувчидир. 30. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), эсланг, Парвардигорингиз фаришталарга: "Мен Ерда (Одамни) халифа қилмоқчиман", деганида, улар айтдилар: "У Ерда бузгунчилик қиладиган, қонлар тўкадиган кимсани (халифа) қиласанми? Ҳолбуки, биз ҳамду сано айтиш билан Сени улуглаймиз ва Сени(нг номинг)ни мудом) пок тутамиз". (Оллоҳ) айтди: "Мен сизлар билмаган нарсаларни биламан". 31. Ва У Зот Одамга барча нарсаларнинг исмларини ўргатди. Сўнгра уларни фаришталарга рўбарў қилиб деди: "Агар (халифаликка биз ҳақдормиз, деган) сўзларингиз рост бўлса, мана бу нарсаларнинг исмларини Менга билдиринглар!" 32. Улар айтдилар: "Эй Пок Парвардигор, биз фақат Сен билдирган нарсаларнигина биламиз. Албатта Сен Ўзинг илму ҳикмат Соҳибсан". 33. (Оллоҳ): "Эй Одам, буларга у нарсаларнинг исмларини билдир", деди. (Одам) уларга барча нарсаларнинг исмларини билдирганидан кейин (Оллоҳ) айтди: "Сизларга, Мен Еру осмонларнинг сирларини ва сизлар ошкор қилган ва яширган нарсаларни биламан, деганмидингиз?" 34. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), эсланг, Биз фаришталарга Одамга таъзим қилинг дейишимиз билан улар саждага эгилдилар. Фақат иблис кибр ва ор қилиб - кофирлардан бўлди. 35. Ва айтдик: "Эй Одам, сиз жуфтингиз билан жаннатни маскан тутинг ва ундан хоҳлаган жойларингизда бемалол таомланинглар. Фақат мана бу дарахтга яқинлашмангларки, у ҳолда золимлардан бўлиб қоласизлар". 36. Бас, уларни шайтон йўлдан оздириб, масканларидан чиқарди ва айтдик: "Тушингиз (жаннатдан Ерга! Сизлар - инсон ва шайтон) бир-бирингизга душмансиз. Энди маълум вақтгача (ажалларингиз етгунча) Ерда маскан тутиб яшайсиз". 37. Кейин, Одам ўз Парвардигори тарафидан бир неча Сўзлар (фармонлар) қабул

қилиб олганидан сўнг (Оллоҳ) унинг тавбасини қабул қилди. Албатта У тавбаларни Қабул қилгувчи Меҳрибон Зотдир. 38. "У жойдан (жаннатдан) ҳаммангиз тушингиз", дедик. "Бас, сизларга Мен тарафдан Ҳидоят келганида, кимлар Менинг Ҳидоятимга эргашса, ана ўшаларга ҳеч қандай хавфу хатар йўқ ва улар гамгин бўлмайдилар". 39. Аммо ўзлари кофир бўлишиб, Бизнинг оятларимизни ёлгон деган кимсалар эса дўзах эгалари бўлиб, унда абадий қолажаклар.

Изоҳ: Юқоридаги оятлардан бизга Одамзот Оллоҳ таолонинг Ердаги халифаси экани ва ҳатто бегуноҳ фаришталар ҳам унга таъзим қилишлари маълум бўлгани каби шайтоннинг сўзига кириш уни жаннатдан маҳрум қилгани, энди Ерда тинч, осойишта яшаш учун шайтони лаъиннинг васвасаларига учмаслик зарурлиги уқтирилади.

Энди Одамзотнинг коинотдаги энг азият ва муқаррам зот экани баён қилинганидан кейин сўз бани Исроил (Исроил - Яъқуб пайғамбарнинг номларидан бири, бани Исроил - Исроил болалари дейилганда яҳудийлар тушунилади) ҳақида кетади. Уларнинг ким эканликлари, қилмишлари ва топажак оқибатлари ҳақидаги батафсил ҳикояда (40-141- оятлар) ақл эгалари учун ибратлар бордир.

40. Эй бани Исроил, сизларга инъом қилган неъматимни эсланг ва Менга берган ваъда - аҳдга вафо қилинг. (Яъни, Меншиг нозил қилган Китобларимга ва барча пайғамбарларимга иймон келтирингиз, ҳамда буюрган Шариатимга амал қилингиз). Шунда Мен ҳам Ўз аҳдимга вафо қиламан. (Яъни, сизларга бу дунёда Ўз фазлу марҳаматларимни кўрсатаман, Охирада нажот ато қиламан). Ва Мендангина кўрқинглар. 41. Сизлардаги нарсани (Тавротни) тасдиқ этган ҳолда нозил қилган Нарсам (Қуръонга) иймон келтирингиз. Унга (аҳли Китоблар орасидан) биринчи бўлиб куфр келтирувчи бўлмангиз! Ва Менинг оятларимни (дунё матоларидан бўлган) озгина қийматга алмаштирманглар ва Мендангина эҳтиёт бўлинглар. 42. Ҳақни ботилга аралаштирманглар ва билган ҳолингизда ҳақни беркитманглар. 43. Намозни тўқис адо қилинглар, закотни беринглар ва рукуъ қилгувчилар билан бирга рукуъ қилинглар. 44. Одамларни яхшиликка чорлаб, ўзларингизни унутасизларми? Ҳолбуки, ўзларингиз Китоб (Таврот) тиловат қиласизлар. Ақлингизни юргизмайсизларми? 45-46. Сабр ва салот (намоз ўқиш) билан маддад сўранглар. Албатта у (намоз ўқиш) огир ишдир. Магар ўзларининг

Парвардигорларига рўбарў бўлишларини ва шубҳасиз, Унинг ҳузурига қайтгувчи эканликларини биладиган шикастанафс зотларга (*огир эмасдир*). 47. Эй бани Исроил, сизларга инъом қилган неъматимни ва сизларни бутун оламдан афзал қилган пайтимни эсланглар! 48. Биров биров томонидан ҳеч нарса ўтай олмайдиган, ҳеч кимдан шафоат - қўллов қабул қилинмайдиган ва (*гуноҳлари учун*) эваз ҳам олинмайдиган - ёрдам берилмайдиган Кундан кўрқинглар! 49. Сизларни огир азоблар билан қийнаган, ўғилларингизни сўйиб, хотинларингизни тирик қолдираётган Фиръавн одамларидан қутқарганимизни эсланглар! Ана ўша ишларда Парвардигорингиз томонидан буюк синов бордир. 50. Денгизни ўртасидан бўлиб сизларни қутқариб, кўз ўнгингизда Фиръавн одамларини гарқ қилганимизни эсланглар! 51. Мусо билан қирқ кечага ваъдалашганимиз, у (*Бизнинг ҳузуримизга*) кетганидан кейин сизлар ўзингизга зулм қилган ҳолингизда бузоққа ибодат қилганингизни эсланглар! 52. Сўнгра ўша ишлардан кейин ҳам шояд шукр қиларсизлар, деб сизларни афв этгандик. 53. Сизлар Ҳақ Йўлни топишингиз учун Мусога Китоб ва Фурқонни (*яъни, Тавротни*) берганимизни эсланглар! 54. Мусонинг ўз қавмига айтган гапларини эсланг: "Қавмим, сизлар бузоққа ибодат қилиш билан ўзингизга зулм қилдингиз. Энди ўзингизни (*бир-бирингизни*) ўлдириш билан сизни Бор қилгувчи Зотга тавба қиласиз. Бор қилгувчи Зот наздида мана шу (*қатл*) сизлар учун хайрлироқдир". Бас, (*қачонки сизлар ушбу Илоҳий фармонга бўйинсуниб бир-бирларингизни ўлдирганингиздан сўнггина*) Оллоҳ таоло тавбангизни қабул қилди, албатта У Кечиримли, Меҳрибондир.

И з о ҳ: Абу Жаъфар Табарийнинг "Жомиъул-баён" тафсирида зикр қилинишича, Мусо алайҳис-салом Оллоҳ тасомнинг амри билан қирқ кеча-ю кундузга Тур тоғига кетканидан кейин бани Исроил қавмидан кўпчилиги Сомирий номли сеҳргир ясаган бир бузоққа сиғина бошлаганлар. Мусо қайтиб келгач, ўз қавмининг бу хиёнатини кўриб, ниҳоятда газабланади ва энди тавбалари қабул бўлиши учун фақат бир-бирларини ўлдиришлари зарур эканини уларга етказди. Ўшанда ўлдирилганларнинг сони етмиш мингга етканидан кейингина уларнинг тавбалари қабул бўлган экан. Яҳудларнинг қонларида бўлган хиёнаткорлик ўша тарихий воқеада етмиш минг кишининг ҳаётига зомин бўлган экан. Қуйидаги оятларда уларнинг шакл-шамойилларидан яна бир қирраси фотиҳ қилинади:

55. *(Эй бани Исроил)*, сизлар: "Эй Мусо, то Оллоҳни очиқ-равшан кўрмагуниimizча ҳаргиз сен/*инг пайгамбар эканинг*/га иймон келтирмаймиз", дейишингиз билан кўз ўнгингизда сизларни чақмоқ урганини ҳам эслангиз! 56. Сўнгра шукр қилишингиз учун ўлганингиздан кейин Биз сизларни қайта тирилтирдик. 57. Ва булутни устингизга соябон қилдик ҳамда *(осмондан)* устингизга ширинлик ва беданалар ёғдириб, "Сизларга ризқ қилиб берган пок нарсалардан енглар", *(дедик)*. *(Бани Исроил Бизнинг неъматларимизга шукр қилмасликлари билан)* Бизга зулм қилмадилар, балки ўзларига зулм қилгувчи бўдилар. 58. "Ушбу қишлоққа *(Қуддусга)* киришлар-да, ундан хоҳлаган жойларингизда бемалол еб-таомланишлар. Дарвозадан сажда қилган ҳолингизда киришлар ва "афв эт" деглар, Биз хатоларингизни мағфират қиламиз ва яхшилиқ эгаларига зиёда неъматлар ато қиламиз", деганимизни эсланглар! 59. Шунда золим кимсалар уларга айтилган сўздан бошқа сўзни алмаштириб айтдилар. Бас, Биз - қилган итоатсизликлари сабабли бу золимлар устига осмондан бало ёғдирдик. 60. Эсланг, *(эй бани Исроил)*, Мусо ўз қавми учун сув тилаганида: "Асойингни тошга ургин", дедик. Бас, ундан ўн икки чашма отилиб чиқди - ҳар бир қабилага *(улар ўн икки уруғ эдилар)* ўз суви маълум бўлди. *(Ва уларга дейилди)*: "Оллоҳ берган ризқдан еб-ичинглар, Ер юзида бузғунчилик жиноятларини қилманглар". 61. Эсланг: "Эй Мусо, Биз бир хил таомга ҳеч қаноат қила олаяпмиз. Парвардигорингга дуо қил, бизга Ерда униб-ўсадиган сабзавотлардан, бодринг, саримсоқ, мош, пиёзга ўхшаган ўсимликлардан чиқариб берсин", деганингизда, у: "Яхши нарсани паст нарсага алмаштиришни истайсизларми? Шаҳарга тушсангизлар сўраган нарсаларингиз турибди-ку?", деди. *(Бу ношукрликлари сабаб)*, уларга хорлик ва мискинлик ёзиб қўйилди ва улар Оллоҳнинг газабига дучор бўлдилар. Бунга сабаб, уларнинг Оллоҳ оятларига кофир бўлганлари ва пайгамбарларни ноҳақ қатл қилганларидир. Бунга сабаб, итоат қилмай тажовузкор бўлганларидир. 62. Албатта иймон келтирган зотлар, яҳудий бўлганлар, насронийлар ва *(Оллоҳга ишонадиган, аммо бирон шариятга амал қилмайдиган тоифа бўлган)* собийлар - *(улардан)* қайсилари *(аввал қайси динда бўлганларидан қатъий назар, иймонга келиб, Ёлғиз)* Оллоҳга, Охират Кунига ишонса ва яхши амаллар қилса, ўшаларга Парвардигорлари ҳузурида ажр бордир ва улар учун хавфу хатар, гам-андух йўқдир. 63. Эсланг,

(эй бани Исроил), Биз сизларнинг аҳду паймонингизни олгандик ва устингизда Тур тоғини кўтариб туриб: "Келтирган нарсамизни (Тавротни) маҳкам ушланг ва ундаги бор нарсани ёдингизда тутинг - шояд тақво эгаларидан бўлсангиз", дегандик. 64. Кейин - ўша аҳду паймондан кейин яна (Ҳақ Йўлдан) юз ўгирдингиз. Агар сизларга Оллоҳнинг фазлу карами ва марҳамати бўлмаганда эди, (дунё ва Охиратда) зиён кўргувчилардан бўлиб қолар эдингизлар. 65. Орангиздан шанба кунинда ҳаддан ошган кимсаларни билдингиз. Бас, Биз уларга: "Бадбахт маймунларга айланингиз", дедик. 66. Биз бу (уқубат)ни ўша вақт ва кейинги даврлар учун ибрат, тақволи кишилар учун мавъиза (насиҳат) қилдик.

И з о ҳ: Яҳудийларга шанба кунини балиқ овлаш ман қилинган эди. Улардан баъзилари шанба кунлари балиқларни қамаб, қоронгу тушиши билан тутиб оладиган бўлдилар. Мана шу жинойтлари - ўзлари учун улут кун ҳисобланган шанба кунинда ҳаддан ошганлари сабабли мазкур жазога мустаҳиқ бўлдилар - бадбахт маймунларга айланиб қолдилар. Ушбу муборақ оятларни ўқиганда киши дафъатан кейинги асрларда чиққан яҳудий даҳоларнинг: "Биз маймундан тарқаганмиз", деган даъволарини эслайди. Дарвоқеъ, улар ўзларининг даҳрий сиёсатлари билан бошқаларни ҳам Исломдан - инсонликдан чиқариб маймунларга айлантирмоқчи бўлган эдилар, бироқ шукрки, Яратганининг марҳамати билан ўша маймундан тарқаганларнинг ўзлари йўқ бўлдилар.

67. Эсланг! Мусо ўз қавмига: "Албатта Оллоҳ сизларга бир сигир сўйишларингизни буюради", деганида, улар: "Устимиздан куляпсанми?", дедилар. (Мусо) деди: "Ундай жоҳиллардан бўлиб қолишдан Оллоҳ паноҳ беришини сўрайман". 68. Улар дедилар: "Парвардигорингга дуо қил, бизга унинг (ўша сўйиладиган сигирнинг) қандайлигини баён қилсин". (Мусо) деди: "У Зотнинг айтишича, у қари ҳам, ёш ғунажин ҳам бўлмаган ўрта бир сигирдир. Энди ўзларингизга буюрилган ишни адо этинглар". 69. Улар дедилар: "Парвардигорингга дуо қил, бизга унинг рангини баён қилсин". (Мусо) айтди: "У Зотнинг айтишича, у очик-малларанг сигир бўлиб, кўрганларнинг кўнгли чоғ бўлади". 70. Улар айтдилар: "Парвардигорингга дуо қил, бизга унинг қандайлигини баён қилсин, бу мол бизга иштибоҳли бўлиб қолди. Иншаоллоҳ, энди йўлимизни топиб оламиз". 71. (Мусо) айтди: "У Зотнинг айтишича, у шундай сигирки, хор бўлиб ер ҳайдамайди, у билан (сув ташиб) экин суғормайдилар, айбу нуқсонсиз, унда

ўз рангидан бошқа ранг-бўёқ ҳам йўқ". Улар: "Энди ҳақиқатни айтдинг", дедилар-да, узоқ машаққатлар чекиб (ўша айтилган сифатларга эга бўлган сигирни топиб) сўйдилар.

И з о ҳ: Мазкур оятлар мазмунидан бир ҳикматни англаш мумкин: одам бировга ишониб эътиқод қўйганидан кейин унинг амр-фармони билан дарҳол бажариши лозим. Акс ҳолда унинг ўзига зарар бўлиши мумкин. Юқоридаги оятларда зикр қилинган кишилар кетма-кет берган саволлари натижасида шундай сифатли сигир сўйиш лозим бўлдики, улар бундай сигирни излаб топиш учун озмунча қийналмадилар. Охири топганларида унинг эгаси бўлган кампир сигири учун жуда қиммат нарх - ўша сигирнинг териси тўла тилла талаб қилди ва улар бу нархга кўнишга мажбур бўлдилар. Агар фармон бўлиши билан дарҳол бир сигирни олиб қурбон қилганларида ўзларига осон бўлар эди.

72-73. Эсланг, (эй бани Исроил), бир жонни ўлдириб қўйиб, унинг (қотили ким экани) ҳақида жанжаллашиб қолганингизда - ҳолбуки, Оллоҳ яширган нарсаларингизни (юзага) чиқаргувчидир - "Уни (мақтулни) сўйилган сигирнинг бир бўлаги билан уринглар", дегандик. Оллоҳ ўликларни шу тариқа тирилтиради ва сизларга ақллaringизни юритишингиз учун Ўз оятларини кўрсатади.

И з о ҳ: Дарҳақиқат, шундай қилишгач, ҳалиги жасада жон кириб, ўзининг қотили ким эканлигини айтади.

74. (Эй бани Исроил), сўнгра (- шундай мўъжизаларни кўргандан) кейин ҳам (иймонга келиш ўрнига) дилларингиз қотди. Бас, у (диллар) тош кабидир ёки ундан-да қаттиқроқдир. Зеро, шундай тошлар борки, улардан дарёлар отилиб чиқади, яна шундайлари борки, ёрилиб, ичидан сув чиқади, яна шундайлари ҳам борки, Оллоҳдан кўрққанидан (чўққилардан) пастга қулайди. Оллоҳ қилаётган амалларингиздан гофил эмасдир. 75. (Эй мўминлар), мана шулар сизлар(нинг динингиз)га иймон келтиришларига орзуманд бўласизми? Ҳолбуки, улардан бир гуруҳи Оллоҳнинг Каломини эшитадилар-да, сўнгра уни англаб етганларидан кейин билиб туриб ўзгартириб юбораверадилар. 76. Улар иймонли кишиларга йўлиққанларида: "Иймон келтирдик", дейдилар. Бир-бировлари билан ёлғиз қолганларида эса: "Уларга (мусулмонларга) Оллоҳ сизларга очган нарса ҳақида гапиряпсизларми? Ўша ҳужжат билан Парвардигорингизнинг ҳузурида ҳужжатлашишлари учун-а? Ақлингизни ишлатмайсизми?", дейишади.

БИРИНЧИ ЖУЗЪ

И з о ҳ: Яъни, Мусулмонларга Таврот Китобида келган Муҳаммад Пайгамбар ҳақидаги гапларни гапиряписизми? Бу ахир Охиратда ўзингизнинг зарарингизга ҳужжат бўлади-ку?", дейишади.

77. Ахир улар Оллоҳ шубҳасиз, уларнинг яширадиган нарсаларини ҳам, ошкор қиладиган нарсаларини ҳам Билгувчи эканини билмайдиларми? 78. Уларнинг орасида Китобдан беҳабар, фақат хом хаёлларнигина биладиган омийлари ҳам борки, улар фақат, турли гумонлар қиладилар, холос. 79. Ўз қўллари билан китоб ёзиб, сўнгра уни озгина қийматга сотиш учун: "Бу Китоб Оллоҳ ҳузуридан (келган)", дейдиган кимсаларга ҳалокат бўлмай, бас, ёзган нарсалари сабабли уларга ҳалокат бўлмай, топган фойдалари сабабли уларга ҳалокат бўлмай. 80. (Яҳудийлар): "Бизларга дўзах ўти саноқли кунлардагина тегади", дедилар. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, уларга) айтинг: Оллоҳдан аҳду паймон олдингизми - зотан, Оллоҳ ҳаргиз аҳдига хилоф қилмайди - ёки Оллоҳ ҳақида билмаган нарсаларингизни айтаяписизларми?" 81. Йўқ! Кимда-ким ёмонлик касб қилса ва гуноҳга ўралиб қолса, ана ўшалар дўзах эгаларидир. Улар ўша жойда абадий қолажақлар. 82. Иймон келтириб, яхши амаллар қилган зотлар эса жаннат эгалари бўлиб, ўша жойда абадий қолгувчилардир. 83. "Фақат Оллоҳгагина ибодат қиласизлар, ота-она, қариндош-уруғ, етим ва мискинларга яхшилиқ қиласизлар. Кишиларга чиройли сўзлар сўзлангиз ва намозни тўқис адо қилинг, закотни беринг", деб бани Исроилдан аҳду паймон олганимизни эсланглар! Кейин эса (эй бани Исроил), озгина кишидан ташқари ҳаммангиз юз ўтирган ҳолда кетдингиз. 84. Эсланг, "Бир-бирингизнинг қонингизни тўкмайсиз, бир-бировларингизни диёрларингиздан ҳайдамайсиз", деб аҳду паймонингизни олгандик, сўнгра (Ислом келган даврда) ўзингиз гувоҳ бўлганингиз ҳолда бунга иқрор бўлгандингиз. 85. Кейин эса сизларнинг ўзингиз бир-бирингизни ўлдирмоқдасиз, ўз тоифангиздан бўлган бир гуруҳни диёрларидан ҳайдаб, уларга қарши гуноҳ ва тажовузкорлик билан ҳамкорлик қилмоқдасиз (яъни, ўз диндошларингизга қарши душманларингиз билан ҳамкорлик қилмоқдасиз). Агар улар сизларга асир ҳолда келишса, товон тўлаб қутқариб ҳам оласиз. Ҳолбуки, уларни ҳайдаш сизларга ҳаром қилинган эди. Ё Китобнинг (Тавротнинг) бир қисмига ишониб, бир қисмини инкор қиласизми? Ораларингдан ким бу ишни қилса, унинг жазоси бу дунёда расво бўлиш, Қиёмат Кунисида эса қаттиқ азобга дучор қилинадилар. Оллоҳ қилаётган ишларингдан гофил эмасдир. 86. Ана ўшалар

Охират ўрнига дунё ҳаётини сотиб олган кимсалардир. Бас, азоблари енгиллатилмайди ва уларга ёрдам ҳам берилмайди.

И з о ҳ: Яҳудий қабилаларидан бану Қурайза Авс номли араб қабиласи билан, бану Назийр деган яҳудий қабиласи эса Авснинг душмани бўлган Хазраж деб аталадиган араб қабиласи билан иттифоқдош эди. Қачон Авс билан Хазраж ўртасида уруш бўлса, яҳудийлар ҳам иттифоқдошлари билан бирга урушга чиқиб, ўз диндошларининг қонини тўкиб, мол-мулкларини талашар эди. Ҳолбуки, диндошлар бир-бири билан урушиб, қон тўкишлар Тавротда ҳаром қилингандир. Энди уруш тўхтаганидан кейин эса бир қабиллага иттифоқдош бўлган яҳудийлар иккинчи қабиллага иттифоқдош бўлган яҳудийлардан асир тушганлар бўлса товон тўлаб қутқариб ҳам олардилар. Шунинг учун юқоридagi оятда: "Ё Китобнинг (Тавротнинг) бир қисмига ишониб, бир қисmini инкор қиласизми?", дейилди.

87. Ҳақиқатан, Биз Мусога Китоб (Таврот) ато этдик. Унинг ортидан ҳам пайгамбарлар юбордик. Ийсо бинни Марямга ҳужжатлар (очиқ мўъжизалар) бердик ва уни Рухул-Қудус (Жаброил) ила қувватлантирдик. (Эй бани Исроил), ҳар қачон бир пайгамбар сизларга ёқмайдиган нарса (оятлар) билан келса, (унга бўйинсунушдан) кибр-ҳаво қилиб бировини ёлгончи деб, бировини ўлдираверасизларми? **88.** Улар "Дилларимиз берк", дедилар. Йўқ, аксинча, куфрлари сабабли уларни Оллоҳ лаънатлаган. Бас, улар камдан-кам иймон келтирадилар. **89.** Қачонки уларга Оллоҳнинг ҳузуридан ўзларида бор нарсани (Тавротни) тасдиқ этувчи Китоб келганда (яъни, ҳазрати Муҳаммад саллоллоҳу алайҳи васалламга Қуръон нозил бўлиб, у зот Пайгамбар бўлганларида) - ҳолбуки, илгари улар кофирларга қарши (ўша Пайгамбардан) ёрдам кутардилар - бас, қачонки уларга ўзлари билган нарса келганда унга кофир бўлдилар. Кофирларга Оллоҳнинг лаънати бўлган. **90.** Оллоҳ бандаларидан хоҳлаган зотга (ҳазрати Муҳаммад саллоллоҳу алайҳи васалламга) Ўз фазлу карамни билан (ваҳий) юборишига ҳасад қилиб, Оллоҳ нозил қилган нарсага кофир бўлишлари сабабли улар (яҳудийлар) ўзларини энг ярамас нарсага сотдилар. (Яъни, иймон ўрнига куфрни сотиб олдилар). Бас, газаб устига газаб билан қайтдилар. (Яъни, Тавротни бузганлари сабабли Оллоҳнинг газабига дучор бўлишган эди, энди Муҳаммад алайҳис-саломга кофир бўлишлари сабабли яна бир газабга гирифтор бўлдилар). Кофирлар учун хор қилувчи азоб бордир. **91.** Қачон уларга: "Оллоҳ нозил қилган нарсага иймон келтиринг", дейилса,

"Биз ўзимизга нозил қилинган нарсага иймон келтирамиз", дейдилар. Ва ундан кейин келган, ўзларидаги нарсани (*Тавротни*) тасдиқ этувчи бўлган Ҳақ (*Китоб - Қуръон*)га кофир бўладилар. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом, уларга*) айтинг: "Агар мўмин бўлган бўлсангизлар, нима сабабдан илгари Оллоҳнинг пайгамбарларини ўлдирар эдингизлар?" 92. Мусо сизларга очиқ ҳужжатлар келтирганидан кейин (*ўзларингизга*) зулм қилган ҳолингизда унинг кетидан бузоққа сизиндингиз? 93. Эсланг, (*эй бани Исроил*), Биз аҳду паймонингизни олгач, устингизда Тур тоғини кўтариб туриб: "Келтирган нарсамизни (*динимизни*) маҳкам ушланг ва қулоқ солинг", деганимизда: "Эшитдик ва бўйинсунмадик", дедилар. Кофирликлари сабаб, фақат бузоққа (*убодат қилиш билан*) кўнгиллари тўлади. Айтинг: "Агар сиз мўмин бўлсангиз, иймонингиз сизларни мунча ярамас нарсаларга буюради?" 94. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), айтинг: "Агар Оллоҳ ҳузурида Охират дийри (*жаннат*) бошқа одамларсиз фақат сизларники бўлса, у ҳолда ростгўй бўлсангизлар, ўлишни орзу қилинглари-чи!" 95. Қилган кирдикорлари сабабли ҳаргиз уни (*ўлимни*) орзу қилолмайдилар. Оллоҳ золимларин Билгувчидир. 96. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), Сиз уларнинг ҳатто мушриклардан ҳам ҳаётга (*яшашга*) очкўзроқ кишилар эканини кўрасиз, уларнинг айримлари минг йил умр кўришни истайдилар. Ҳолбуки, узун умр уни азобдан узоқлаштирмайди. Ахир Оллоҳ қилаётган амалларини Кўриб тургувчидир. 97. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), айтинг: "Ким Жаброилга душман бўлса, (*у Оллоҳга душмандир*). Зеро, у (*Жаброил*) Оллоҳнинг изни билан қалбингизга ўзидан аввалги Китобларни тасдиқ этадиган ва мўминларга Ҳидоят ва Хушхабар бўлган (*Қуръонни*) нозил қилди. 98. Ким Оллоҳга ва Унинг фаришталарига, пайгамбарларига, Жаброил ва Меконилга душман бўлса, бас, албатта Оллоҳ (*бундай*) кофирларга душмандир. 99. Ҳақиқатан, Биз Сизга очиқ оятлар нозил қилдик. У (*оятларга*) фақат фосиқларгина кофир бўладилар. 100. (*Бани Исроил қавми*) ҳар қачон бирон аҳдга аҳдлашсалар улардан бир гуруҳи уни бузаверадими? Ҳақиқатан, уларнинг кўпи иймонсизлардир. 101. Қачон уларга Оллоҳнинг ҳузуридан ўзларидаги нарсани тасдиқ этувчи Пайгамбар келса, Китоб (*Таврот*) берилган кимсалардан бир гуруҳи Оллоҳнинг Китобини (*яъни, Тавротни, ундаги Муҳаммад алайҳис-салом ҳақида келган оятларни ҳеч нарса*) билмагандек орқаларига отадилар. 102. Ва Сулаймон подшоҳлигидаги шайтонлар (*жинлар*) айтган

нарсаларга эргашадилар. Сулаймон кофир эмас эди, балки одамларга сеҳр ўргатадиган шайтонлар кофир эдилар. Яна улар Бобилдаги Ҳорут ва Морут (номли) фаришталарга туширилган нарсаларга (эргашадилар).- Ҳолбуки, у фаришталар: "Биз фақатгина фитнамиз (яъни, одамларни алдаб имтиҳон қилиш учун юборилганмиз), бас, (биз айтган нарсаларни қилиб) кофир бўлиб қолма", демасдан туриб ҳеч кимга ҳеч нарса ўргатмас эдилар.- Ва ўшалардан (Ҳорут ва Морутдан) эр-хотиннинг ўртасини бузадиган нарсаларни ўрганадилар. (Лекин) улар (яхудийлар) Оллоҳнинг изинсиз ҳеч кимга зарар етказа олмайдилар. Улар ўзларига ҳеч фойдасиз, билъакс зарарли нарсаларни ўрганадилар. Ахир (Оллоҳнинг Китоби ўрнига сеҳрни) алмашган кимсаларга Охиратда ҳеч қандай насиба йўқ эканини билган эдилар-ку. Жонларини нақадар ёмон нарсага (яъни, Охиратдаги маҳрумликка) сотганларини билсалар эди. 103. Агар улар иймонга келиб Оллоҳдан кўрқсалар, Оллоҳ тарафидан бўладиган савоб албатта яхшироқ бўлишини билсалар эди.

И з о ҳ: Фаришталар одамларга сеҳр ўргатишларининг ўз ҳикмати бор. Ривоят қилишларича, ўша даврда сеҳргарлик жуда ривожланган экан. Сеҳргарлар кўпайиб, уларнинг айримлари ҳатто ўзларини пайғамбар, деб эълон қилишгача боради. Шунда Оллоҳ таоло икки фариштасини юборади. Улар одамларга турли сеҳрларни ўргатишиб, сеҳргарлик ўрганиш мумкин бўлган нарса экани, пайғамбарлик эса Ёлғиз Оллоҳ тарафидан берилишини англатадилар.

104. Эй мўминлар, "Роино" деманглар. "Унзурно" денглар.

И з о ҳ: Араб тилида ҳар икки сўз "Бизга боққин, қарагин", деган маънони англатади. Пайғамбар алайҳис-салом Қуръон оятларини тиловат қилиб бераётганларида мўминлар у кишига: "Бизларнинг ҳолимизни риоя қилгин ва оятларни шошмасдан қайта-қайта ўқигин", деган маънода "Роино" дер эдилар. Лекин яҳудийлар "роино" сўзининг риоя қилмоқ, боқмоқ деган ўзакдан чиққанини билганлари ҳолда кўнгиллари бузуқлиги сабабли "руунат - енгилтак бўлмоқ" деган ўзакдан чиқадиган сўзга ўхшатиб талаффуз қилдилар. Шунинг учун Оллоҳ таоло мўминларга бу сўзни ишлатмасликни амр қилди.

Ва (Оллоҳнинг амр-наҳий - фармон-таъқиқларига) қулоқ солинглар! Кофирлар учун аламли азоб бордир. 105. На аҳли Китоблар (яхудий ва насронийлар)дан бўлган кофирлар ва на мушриклар сизларга Парвардигорингиз тарафидан бирон яхшилик

тушишини истамайдилар. Оллоҳ эса раҳмат-марҳаматини Ўзи хоҳлаган кишиларга хос қилиб беради. Оллоҳ буюк фазлу карам Соҳибидир. 106. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом, агар*) Биз бирон оятни бекор қилсак ёки ёдингиздан чиқарсак, албатта ундан яхширогини ёки ўшанинг мислини келтирамиз. Оллоҳ ҳар нарсага Қодир Зот эканини билмадингизми? 107. Осмонлар ҳам, Замин ҳам Ёлғиз Оллоҳнинг мулки эканини ва сизлар учун Оллоҳдан ўзга бирон дўст ёки ёрдамчи йўқ эканини билмадингизми? 108. (*Эй мўминлар*), ёки сизлар ҳам ўз Пайгамбарингиздан, илгари Мусодан сўралган нарсаларни сўрашни истайсизми? Ким иймонга куфрни алмаштирса, албатта Тўғри Йўлдан адашади. 109. Аҳли Китобларнинг кўпчилиги ўз ҳасадгўйликлари билан сизларни, иймонли бўлганингиздан кейин (*яъни, ҳозир*), уларнинг ўзларига ҳам ҳақиқат очиқ равшан бўлганидан кейин яна куфрга қайтаришни истайди. Бас, Оллоҳнинг фармони келгунича уларни афв қилингиз ва кечирингиз! Албатта Оллоҳ ҳар нарсага Қодирдир. 110. Намозни тўкис адо қилинг ва закотни беринг! Ўзингиз учун қандай яхшиликни (*Охират диёрига*) тақдим қилган бўлсангиз, уни Оллоҳ ҳузурида топажаксиз. Шубҳасиз Оллоҳ қилган амалларингизни Кўриб тургувчидир. 111. Улар "Жаннатга фақат яҳудий ёки насроний бўлганлар киради", дейишди. (*Яъни, яҳудийлар: "Биз кирамиз", дейишса, насронийлар: "Биз кирамиз", дейишди.*) Бу уларнинг хом хаёлларидир. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), айтинг: "Агар ростгўй бўлсангиз, ҳужжатларингизни келтирингиз!" 112. Йўқ, ким чиройли амаллар қилган ҳолида ўзини Оллоҳга топширса, унинг учун Парвардигори ҳузурида ажр бор ва улар учун хавфу хатар йўқ ва улар гамгин бўлмайдилар. 113. Яҳудийлар: "Насронийлар бирон (*арзигулик*) нарса - дин устида эмаслар", дейишди. Насронийлар: "Яҳудийлар бирон (*арзигулик*) нарса - дин устида эмаслар", дейишди. Ҳолбуки, улар (*яъни, яҳудийлар ҳам, насронийлар ҳам*) Китоб (*яъни, Таврот, Инжил*) тиловат қиладилар, шунингдек, билмайдиган кимсалар уларнинг гапига ўхшаш гап айтдилар.

И з о ҳ: Яъни, Маккадаги мушриклар: "Муҳаммад ҳақ дин устида эмас", дейишди.

Энди уларнинг ўртасида ихтилоф қилиб ўтган нарсалари ҳақида Оллоҳ Қиёмат Кунида ҳукм қилади. 114. Оллоҳнинг масжидларини уларда Оллоҳ исми зикр қилинишидан тўсадиган ва уларни хароб қилиш ҳаракатида юрадиган кимсалардан ҳам золимоқ ким бор? Ахир бу кимсалар учун ундай жойларга фақат кўрққан ҳолларида кириш жоиз эди-ку. Улар учун бу дунёда

расволик, Охиратда эса буюк азоб бордир. 115. Машриқ ҳам, Мағриб ҳам Ёлғиз Оллоҳникидир. Бас, қай тарафга юз бурсангизлар, ўша жой Оллоҳнинг тарафидир. Шубҳасиз Оллоҳ (ҳамма томонини) Қамраб олгувчи Билимдондир. 116. "Оллоҳнинг боласи бор", дедилар. У Зот (буларнинг бағдумонидан) мутлақо Покдир. Балки осмонлардаги ва Ердаги бор нарса У Зотга тегишлидирки, ҳаммаси Унга бўйинсунади. 117. (У) Еру осмонларни Пайдо қилгувчидир. Бирор ишни ҳукм қилса унга фақатгина "Бўл", дейди, холос. Бас, у иш бўлади. 118. Билмайдиган кимсалар: (Муҳаммад алайҳис-саломга) "Оллоҳ бизга (сенинг ҳақ Пайгамбар эканингни) айтса эди ёки бирор аломат келса эди", дедилар. Улардан илгаригилар ҳам уларнинг гапларига ўхшаш гапларни айтишган эди. Диллари бир-бирига ўхшайди. Биз аниқ ишонадиган қавм учун оятларни баён қилдик. 119. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), албатта Биз Сизни Ҳақ (Дин) билан хушхабар элтгувчи ва огоҳлантирувчи қилиб юбордик. Дўзахилар хусусида Сиз масъул эмассиз. 120. Яҳудий ва насронийлар то Сиз уларнинг динига кирмагунингизча ҳаргиз Сиздан рози бўлмайдилар. Айтинг: "Оллоҳнинг Йўлигина Ҳақиқий Йўлдир". Қасамки, агар Сизга келган ҳақиқий билимдан кейин уларнинг нафс-ҳаволарига эргашсангиз, Оллоҳ тарафидан Сизга на бир дўст ва на бир ёрдамчи бўлмайди. 121. Биз Китоб (яъни, Таврот, Инжил) ато этган зотлар (орасида) уни тўғри тиловат қиладиган кишилар (ҳам бор)дирки, ана ўшалар (Қуръонга) иймон келтирурлар. Ва кимда-ким унга (Қуръонга) кофир бўлса, ўшалар зиён кўргувчилардир. 122. Эй бани Исроил, сизларга инъом қилган неъматимни ва сизларни бутун оламга афзал қилган пайтимни эсланг! 123. Ва биров биров томонидан ҳеч нарса ўтай олмайдиган ва ҳеч кимдан эваз қабул қилинмайдиган, шафоат - қўллов фойда бермайдиган, ёрдам ҳам берилмайдиган Кундан кўрқингиз! 124. Эсланг, Иброҳимни Парвардигори бир неча сўзлар билан имтиҳон қилганида уларни бенуқсон ҳолда адо этди. Шунда (Оллоҳ таоло) "Албатта Мен сени одамларга имом қилгувчидирман", деди. "Зурриётимни ҳам-аъ", деб сўради у. (Оллоҳ таоло) айтди: "Менинг бу аҳдим (сенинг зурриётинг орасидаги) золим кимсаларга етмайди". 125. Эсланг, Байтуллоҳни одамлар учун зиёратгоҳ ва тинч жой қилдик ва Иброҳимнинг (Қаъбатуллоҳни бино қиладиган вақтида) турган ўрнини намозгоҳ қилиб олинг, (дедик) ва Иброҳим билан Исмоилга: "Менинг Байтимни тавоф қилгувчилар, (ўша ерда ибодат қилиб) турувчилар, рукуъ-сужуд эгалари учун пок тутинг", деб буюрдик. 126. Эсланг,

Иброҳим: "Эй Парвардигор, бу шаҳарни тинч шаҳар қилгин ва унинг аҳлларида Оллоҳга ва Охират Кунига ишонувчиларини турли мевалар билан ризқлантиргин", деганида, Оллоҳ таоло: "Кофирларини ҳам бир оз фойдалантириб, сўнгра дўзах азобига дучор қиламанки, бу энг ёмон оқибатдир", деди. 127. Эсланг, Иброҳим Исмоил билан биргаликда Байтуллоҳнинг пойдеворини кўтариб (*gedилар*): "Парвардигоро, биздан (*ушбу қилган амалимизни*) ўзинг қабул айла. Шубҳасиз, Сен Эшиттувчи, Билгувчисан! 128. Парвардигоро, бизни Ўзингга бўйинсунгувчилардан қилгин ва зурриётимиздан ҳам Ўзингга итоат қиладиган кишиларни (*чиқаргин*). Ва бизга (*қиладиган*) ибодатларимизни ўргатгин ва тавба-тазарруъларимизни қабул эт! Шубҳасиз, Сен тавбаларни Қабул қилгувчи, Раҳмлисан. 129. Парвардигоро, уларнинг орасига ўзларидан бўлган, уларга оятларингни тиловат қилиб берадиган, Китоб ва ҳикматни (*Қуръон ва ҳадиси*) ўргатадиган ва уларни поклайдиган бир пайгамбарни юбор! Шубҳасиз, Сен қудрат ва ҳикмат Соҳибисан". 130. Иброҳимнинг динидан фақат енгилтакларгина юз ўтирадилар. Ҳақиқатан, Биз дунёда уни танлаб олдик ва у Охиратда шубҳасиз, солиҳ (*яқинларимиздан*)дир. 131. Эсланг, Парвардигори унга: "Бўйинсун!", деганида: "Бутун оламлар Этасига бўйинсундим", деди. 132. Иброҳим, у билан бирга Яъқуб ҳам болаларига шу Динни васият қилиб дедилар: "Ўғилларим, албатта Оллоҳ сизлар учун шу динни танлади. Бас, мусулмон бўлган ҳолингиздагина дунёдан ўтинг!" 133. (*Эй яҳудийлар*), ёки Яъқубга ўлим келгач, у ўғилларига: "Мендан кейин нимага ибодат қиласизлар?", деганида: "Сенинг Тангринг ва оталаринг Иброҳим, Исмоил ва Исҳоқларнинг Тангриси бўлмиш Ягона Оллоҳга ибодат қиламиз ва бизлар фақат Унинг Ўзигагина бўйинсунувчилармиз", деб жавоб қилганларига гувоҳ бўлганмисизлар? 134. Улар ўтиб кетган кишилардир. Уларнинг қилган амаллари ўзлари учун, сизларнинг қилган амалларингиз ўзларингиз учундир. Ва сизлар улар қилган амаллар учун масъул бўлмайсиз. 135. Яҳудий ёки насроний бўлинг, ҳидоят топасиз, дедилар. (*Яъни, яҳудийлар яҳудий бўлинг, геди, насронийлар насроний бўлинг, геди. Айтинг, эй Муҳаммад алайҳис-салом*), балки биз Ҳақ Йўлдан тойилмаган, мушриклардан бўлмаган Иброҳим миллатига - Динига (*эргашамиз*). 136. (*Эй мўминлар*), айтингиз: "Биз Оллоҳга ва бизга нозил қилинган Китобга ва Иброҳим, Исмоил, Исҳоқ, Яъқубга ва ўша уруг-авлодга нозил қилинган нарсаларга, Мусо ва Ийсога берилган нарсаларга ва барча пайгамбарларга Парвардигорлари тарафидан берилган

нарсаларга ишондик. Биз улардан бирортасини ажратиб қўймаймиз ва биз фақат У Зотга (Оллоҳ таолога) бўйинсунувчилармиз". 137. Энди агар улар (яъни, аҳли Китоблар) сизлар иймон келтирган нарсаларга иймон келтирсалар, Ҳақ Йўлни топибдилар. Агар юз ўтирсалар, у ҳолда шубҳасиз, (сизларга нисбатан) гина ва адоватлари бордир. Улар(нинг ёмонлиги)дан Сизга (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Оллоҳнинг Ўзи етарлидир. У Эшитгувчи, Билгувчидир. 138. Оллоҳнинг ранги-ла (рангинмиз).

И з о ҳ: Бу оятдаги Оллоҳнинг рангидан мурод Оллоҳнинг Динидир. Зеро, ҳудди кийимнинг устида ранги кўрингани каби чўмин мусулмонларда ҳам дин аломатлари кўриниб туради.

Оллоҳдан ҳам гўзалроқ ранг бергувчи борми? Бизлар Унгагина ибодат қилгувчилармиз. 139. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Бизнинг ҳам, сизнинг ҳам Парвардигорингиз бўлган Оллоҳ хусусида биз билан жанжаллашасизми? Ҳолбуки, бизнинг қилган амалимиз ўзимиз учун, сизнинг қилган амалингиз ўзингиз учун-ку? Биз фақат Унгагина ихлос қўювчилармиз. 140. Ёки Иброҳим, Исмоил, Исҳоқ, Яъқуб ва ўша уруғ-авлод яҳудий ё насроний бўлган, дейсизми"? (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "(Уларнинг динларини) сизлар яхшироқ биласизми ёки Оллоҳми? Оллоҳ томонидан бўлган гувоҳликни яширган кимсадан ҳам золироқ одам борми? Оллоҳ қилаётган ишларингдан гофил эмас.

И з о ҳ: Таврот ва Инжилда юқорида мазкур бўлган пайгамбарларнинг яҳудий ҳам, насроний ҳам бўлмаганликлари очиқ-равшан айтилган экан. Яҳудийлар ҳам, насронийлар ҳам мана шу ҳақиқатни билиб туриб яширганлари учун юқоридаги оят нозил бўлди.

141. Улар ўтиб кетган кишилардир. Уларнинг қилган амаллари ўзлари учун, сизларнинг қилган амалингиз ўзингиз учундир ва сизлар улар қилган амаллар учун масъул бўлмайсиз.

ИККИНЧИ ЖУЗЪ

142. Одамлардан ақлсизларни: "Уларни (мусулмонларни) илгари қараган қиблаларидан қандай нарса юз ўгиртирди?", дейдилар. Айтнинг: "Машрик ҳам, Мағриб ҳам Оллоҳникидир. У Ўзи хоҳлаган кишиларни Тўғри Йўлга ҳидоят қилади".

И з о ҳ: Мусулмонлар Мағинага келган дастлабки даврларда Қуддусга қараб намоз ўқир эдилар. Қуддус яҳудийларнинг қибласи бўлгани учун мусулмонлар ҳам ўша тарафга қараб ибодат қилаётганларидан улар жуда гурурланиб юрардилар. Қачонки мусулмонларга Макка тарафга юзланиб сажда қилиш буюрилганда яҳудийлар юқоридаги сўзларни айтдилар.

143. Шунингдек, (яъни, Тўғри Йўлга ҳидоят қилганимиз каби), сизларни бошқа одамлар устида гувоҳ бўлишингиз ва Пайғамбар сизларнинг устингизда гувоҳ бўлиши учун ўрта (адолатли) бир миллат қилдик.

И з о ҳ: Саҳиҳул-Бухорийда ривоят қилинишича, Оллоҳ таоло Қиёмат Кунига ҳар бир пайғамбарни ўз умматлари билан рўбарў қилиб, улардан: "Бу пайғамбарим сизларга менинг амру фармонларимни тўла етказдими?", деб сўраганида, улар: "Йўқ", деб жавоб қилишар, пайғамбар эса: "Етказганиман", дер экан. Ундан гувоҳ сўралганида: "Муҳаммад алайҳис-салом ва у зотнинг умматлари гувоҳларимдир", дейди, Шунда ҳазрати Муҳаммад саломлоҳу алайҳи ва саломни умматлари билан ҳозир қилиниб, улардан: "Мана бу пайғамбар ўз вазифасини тўла адо этганми?", деб сўралганида, улар: "Ҳа, ўтган барча пайғамбарлар ўз элчилик бурчларини тўла адо этганлар. Бизга бу ҳақда Пайғамбаримиз Муҳаммад алайҳис-салом хабар келтирганлар", дейишади. Шунинг учун мазкур оятда мусулмонларга қарата: "Одамлар устида гувоҳ бўласиз", дейилди.

(Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз илгари қараган қиблани Биз фақатгина ким Пайғамбарга эргашиб, ким орқасига қайтиб кетишини билиш учун қилганмиз, холос. Шубҳасиз, бу огир иш. Магар Оллоҳ ҳидоят қилган зотларгагина (огир эмасдир). Оллоҳ иймонларингизни (яъни, иймон билан, Оллоҳ таоло буюрган тарафга юзланиб ўқиган намозларингизни) зое қилгувчи эмас. Албатта Оллоҳ одамларга Меҳрибон ва Раҳмлидир.

И з о ҳ: Араблар учун Каъба Иброҳим пайғамбар замонларидан буён муқаддас саналар эди. Муҳаммад алайҳис-салом

Мадинага ҳижрат қилишдан илгари мусулмонлар мана шу Каъбага юзланиб ибодат қиларди. Мадинага кўчганидан кейин эса уларнинг иймонларини синаш учун бошқа тарафга - Қуддусга қараб намоз ўқиш буюрилди. Ҳижрати^{нинг} ўн еттинчи ойида қайтадан Маккага юзланишга амр қилиниб қуйидаги оят нозил бўлди.

144. Гоҳо юзингиз самода кезганини кўрамиз. Бас, албатта Биз Сизни ўзингиз рози бўлган қиблага бурамиз. Юзингизни Масжид-ал-Ҳаром (Макка) томонга буринг! (Эй мўминлар, сизлар ҳам) қаерда бўлсангизлар, юзларингизни унинг тарафига бурингиз! Китоб берилган зотлар албатта бунинг Парвардигорлари томонидан (келган ҳақ ҳукм) эканини биладилар. Оллоҳ улар қилаётган амаллардан гофил эмасдир. 145. Қасамки, агар Сиз Китоб берилган кимсаларга бор мўъжизаларни келтирсангиз ҳам улар қиблангизга боқмайдилар. Сиз ҳам уларнинг қибласига боқувчи эмассиз. Улар (яхудий ва насронийлар)нинг бировлари бировларининг қибласига боқувчи эмас. Агар Сиз ўзингизга келган билим (ваҳий)дан кейин уларнинг ҳавойи нафсларига эргашсангиз, у ҳолда шубҳасиз, золимлардан бўлиб қоласиз. 146. Биз Китоб ато этган кимсалар (яхудий ва насронийлар) уни (Муҳаммад Пайгамбарни) ўз фарзандларини таниган каби танийдилар. (Яъни, ўзларининг Илоҳий Китобларига у зот ҳақида ўқиганлар). Ва албатта улардан бир гуруҳи билганлари ҳолда ҳақиқатни яширадилар. 147. Бу ҳақиқат (яъни, қибланинг ўзгариши) Парвардигорингиз томонидандир. Бас, ҳаргиз шубҳа қилгувчилардан бўлманг! 148. Ҳар кимнинг ўз юзланадиган тарафи бор. Бас, яхши ишларга шошилингиз! Қаерда бўлманг, Оллоҳ сизларнинг барчаларингизни (ҳисоб-китоб учун) келтиради. Албатта Оллоҳ ҳар нарсага Қодирдир. 149. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), қайси тарафдан чиқсангиз, юзингизни Масжид-ал-Ҳаром томонга буринг! У шубҳасиз, Парвардигорингиз (буюрган) ҳақ (қибла)дир. Оллоҳ қилаётган амалларингиздан гофил эмасдир. 150. Қайси тарафдан чиқсангиз, юзингизни Масжид-ал-Ҳаром томонга буринг! (Эй Мўминлар), сизлар ҳам қаерда бўлсангизлар юзларингизни ўша томонга бурингиз! Токи (айрим) одамлар (яхудийлар ва мушриклар) учун сизларнинг устингизда ҳужжат бўлиб қолмасин. Магар уларнинг ичида зулм қилгувчилар ҳам борки, сизлар улардан кўрқмангиз. Мендан кўрқингиз! Ва токи сизларга неъматимни комил қилиб беришим ва ҳидоят топишингиз учун (шундай қилингиз)!

И з о ҳ: Яҳудийлар: "Нега Муҳаммад дини бошқа бўла туриб бизнинг қиблага - Қуддусга қараб ибодат қилади?", мушрик араблар эса: "Муҳаммад Иброҳимнинг динидаман, деб даъво қилади-ю, ўзи яҳудийларнинг қибласига қараб намоз ўқийди", демасинлар учун мусулмонларга қаерда бўлсалар ҳам фақат Масжид-ал-Ҳаром томонга юзланиб намоз ўқиш буюрилди.

151. (Эй инсонлар), шунингдек сизларга ўзларингиздан бўлган, сизларга Бизнинг оятларимизни тиловат қиладиган, сизларни поклайдиган, сизларга Китоб ва ҳикматни (Қуръон ва ҳадисни) ўргатадиган ва билмаган нарсаларингизни таълим берадиган бир Пайгамбар юбордик. 152. Бас, Мени эслангиз, Мен ҳам сизларни эслайман ва Менга шукр қилингиз ва Менга куфр келтирмангиз! 153. Эй мўминлар, сабр қилиш ва намоз ўқиш билан (Мендан) мадад сўранглар! Албатта Оллоҳ сабр қилгувчилар билан биргадир. 154. Ва Оллоҳ Йўлида ҳалок бўлган (шаҳид)лар ҳақида: "(Булар) ўликлар", демангиз! Йўқ, улар тириклардир, лекин сизлар сезмайсизлар. 155-156. Албатта Биз сизларни хавфу хатар, очлик, молу жон ва мева-чеваларни камайтириш каби нарсалар билан имтиҳон қиламиз. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), бирор мусибат келганда: "Албатта биз Оллоҳнинг (бандаларимиз) ва албатта биз У Зотга қайтгувчилармиз", дейдиган сабрли кишиларга хушхабар беринг! 157. Ана ўшаларга Парвардигорлари томонидан саловот (мағфират) ва раҳмат бордир. Ана ўшалар Ҳақ Йўлни топгувчилардир. 158. Албатта Сафо ва Марва Оллоҳ (буюрган) маросимлардандир.

И з о ҳ: Сафо ва Марва Каъба яқинидаги икки тепалик бўлиб, Ислом келишидан илгари ҳам араблар Каъбани тавоф қилганда уларнинг оралиғида етти марта бориб келиш (саъй қилиш) одатлари бор эди. Шунинг учун Ислом дини келганидан кейин мусулмонлар ҳаж қилиш пайтларида у тепаликлар оралиғида саъй қилишдан тортинганларида шу оят нозил бўлди.

Бас, ким Байтуллоҳни (тавоф қилиш билан) ҳаж ёки умра қилса, у иккисининг орасида саъй қилишининг гуноҳи йўқдир.

И з о ҳ: Ҳаж қилиш - ҳар йили Зул-ҳижжа ойининг 10, 11, 12-кунлари иҳром (махсус ният ва либос) билан Каъбани зиёрат қилиш ҳамда шу ойнинг 9-куни Арафот тоғида туриб тавба-тазарруъ ва дуо-илтижо қилишдир. Умра қилиш - йилнинг хоҳлаган кунига Каъбани зиёрат қилишдир. Имкони бўлган киши ҳаётида бир марта ҳаж қилиши Исломда фарз бўлган амаллардан ҳисобланади. Умра эса суннат амаллардандир.

Ва ким ўз ихтиёри-ла яхшиликни ният қилса, бас, албатта Оллоҳ Шукр қилгувчи (*Тақдирловчи*) ва Билгувчидир.

И з о ҳ: Яъни, бир марта ҳаж ва умри қилганидан кейин ана шу амаларни ихтиёрий равишда такрор-такрор қилса, Оллоҳ унинг бу яхши амаллари учун муносиб мукофотлар ато қилади.

159. Биз назил қилган ҳужжатлар ва ҳидоятдан иборат (*Муҳаммад алайҳис-саломнинг ҳақ Пайғамбар эканлиги ҳақидаги*) нарсаларни одамларга Китобда (*Тавротда*) равшан қилиб берганимиздан кейин яширадиган кимсаларни шубҳасиз, Оллоҳ лаънатлагай ва лаънатловчи зотлар (*фаришталар ва мўминлар*) лаънатлагайлар. 160. Магар қайсилари тавба қилиб, ўзларини ўнглаб, (*одамларга ҳақиқатни*) очиқ айтсалар, бас, Мен уларнинг тавбаларини қабул қиламан. Ва фақат Менгина тавбаларни Қабул қилгувчи, Раҳмлидирман. 161-162. Куфр йўлига кириб, кофир ҳолида ўлиб кетган кимсалар шубҳасиз, Оллоҳнинг ва жамики фаришта ва одамларнинг лаънатига дучор бўлгайлар ва азоблари енгиллатилмаган, (*озгина бўлса ҳам нафас ростлашга*) муҳлат берилмаган ҳолларида абадий (*жаҳаннамда*) қолгайлар. 163. Илоҳингиз Ягона Илоҳдир. У Меҳрибон ва Раҳмли Илоҳдан (*Ёлғиз Оллоҳдан*) ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқдир. 164. Албатта осмонлар ва Ернинг яратилишида, кеча ва кундузнинг алмашиб туришида, деҳизда одамларга керакли нарсаларни олиб юрган кемаларнинг (*сузишида*) ва Оллоҳ осмондан туширган - сўнг у сабабли ўлик Ерни тирилтириб, бор жонзотни (*Ер юзига*) тарқатиб-ёйиб юборган - сув деган неъматда ва шамолларнинг йўналтирилишида, осмон ва Ер орасидаги итоатгўй бўлутда - (*буларнинг ҳаммасида*) ақлли кишилар учун оят-аломатлар бордир. 165. Одамлар орасида шундай кимсалар борки, улар ўзгаларни Оллоҳга тенг билиб, уларни Оллоҳни севгандек севадилар. Иймонли кишиларнинг Оллоҳга бўлган муҳаббатлари қаттиқроқдир. Бундай золимлар азобга рўбарў бўладиган замонларида (*Қиёмат Кунига*) бутун куч-қудрат Оллоҳники эканини ва Оллоҳнинг азоби қаттиқ азоб эканини билсалар эди. 166. У Кунда пешволар эргашувчилардан тонадилар ва ҳаммалари азобни (*кўзлари билан*) кўрадилар. (*У Кунда уларни боғлаб турадиган*) баҳона-ю сабаблар узилади. 167. Эргашувчилар: "Қанийди, яна бир карра (*яшашини*) иложи бўлса-ю, улар биздан тонганларидек, биз ҳам улардан тонсак", дейдилар. Шундай қилиб, Оллоҳ таоло уларнинг қилган амалларини ўзларига ҳасрат-надомат қилиб кўрсатади ва улар жаҳаннамдан чиқувчи бўлмайдилар. 168. Эй инсонлар, Ердаги

ҳалол-пок нарсалардан енглар ва шайтоннинг изидан эргашманглар! Шубҳасиз, у сизларнинг очик душманингиздир. 169. У сизларни фақат ёмонлик ва бузуқликка ва Оллоҳ шаънида билмаган нарсаларингизни гаптиришга буюради, холос. 170. Қачон (мушрикларга): "Оллоҳ нозил қилган нарсаларга эргашингиз", дейилса, улар: "Йўқ, биз оталаримизни қандай йўлда топган бўлсак, ўшанга эргашамиз", дейишади. Агар оталари ҳеч нарсага ақллари етмайдиган, Тўғри Йўлни тополмайдиган бўлсалар, ҳам-а? 171. Куфр йўлидаги кимсаларни (Ҳақ Йўлга даъват қилувчи кишининг) мисоли худди фақат овоз ва чақириқни эшитадиган ҳайвонларга қичқираётган кишининг мисолидир.

И з о ҳ: Яъни, улар худди жониворлар каби чақириқ ва овозларни эшитадилар-у, лекин ҳеч нарсани англамайдилар. Бинобарин, уларни Ҳақ Йўлга чорлашнинг ҳеч фойдаси йўқ.

Улар кар, соқов, кўрдирлар. Демак, тушунмайдилар. 172. Эй мўминлар, сизларга ризқ қилиб берганимиз - покиза нарсалардан енглар ва агар (чиндан) Оллоҳнинг Ўзигагина ибодат қилгувчи бўлсангизлар У Зотга шукр қилингиз! 173. Албатта У сизларга фақатгина ўлакساني, қонни, тўнгиз гўштини ва Оллоҳдан ўзгага аталиб сўйилган нарсаларнигина ҳаром қилди. Энди кимки золим бўлмаган ва ҳаддан ошмаган ҳолида ночор вазиятда қолса, гуноҳкор бўлмайди. Албатта Оллоҳ Мағфират қилгувчи, Раҳмлидир.

И з о ҳ: Биров ейиш учун мутлақо ҳеч нарса топа олмасдан буткул иложсиз қолганда ҳаром қилинган нарсалардан бирон нарсани саломат қолиш учун ўлмагудек миқдорда еса, гуноҳкор бўлмайди.

174. Оллоҳ нозил қилган Китоб (Таврот)дан иборат бўлган нарсани (Тавротдаги Муҳаммад алайҳис-саломнинг сифатлари баён қилинган оятларни) яширадиган ва уни озгина қийматта сотадиган кимсалар қоринларини фақат олов билан тўлдирадилар - уларга Қиёмат Кунинда Оллоҳ сўзламайди ва уларни (гуноҳларидан) покламайди. Улар учун аламли азоб бордир. 175. Ана ўшалар ҳидоят ўрнига залолатни, мағфират ўрнига азобни сотиб олган кимсалардир. Жаҳаннам ўтига мунча сабр-тоқатли эканлар-а?! 176. Ўша (азоб) Оллоҳ бу Китоб (Таврот)ни ҳақ билан нозил қилгани сабаблидир.

И з о ҳ: Оллоҳ таоло Тавротда Муҳаммад Пайғамбар ҳақида ҳақ сўзларни нозил қилган эди. Яҳудийлар бўлса, одамлар Муҳаммадга оғиб кетиб бизлар ҳурмат-эътибордан ва келаётган

ҳадялар гаромадлардан маҳрум бўлиб қолмайлик, дейишиб мана шу ҳақиқатни яширганлари учун дўзах азобиға дучор бўлдилар.

Албатта бу Китоб хусусида талашиб-тортишадиган кимсалар мангу талашдадирлар (яъни, улар ҳеч қачон ҳақ билан келиша олмайдилар). 177. Юзларингизни Машриқ ва Мағриб томонларига бураверишингиз яхшилик эмас, балки Оллоҳға, Охират Кунига, фаришталарга, Китобларга, пайгамбарларга нймон келтирган, ўзи яхши кўриб туриб молини қариндош-уругларига, етим-есирларга, мискин-бечораларга, йўловчи-мусофирларга, тиланчи-гадоларга ва қулларни озод қилиш йўлида берадиган, намозни тўкис адо қилиб, закотни берадиган киши яхши кишидир ва аҳдлашганларида аҳдларига вафо қилгувчилар ва хусусан огир-енгил кунларда ва жангу жадал пайтида сабр-тоқат қилгувчилар (яхши кишилардир). Ана ўшалар чин нймонли кишилардир ва ана ўшалар асл тақводордирлар. 178. Эй мўминлар, сизларга ўлдирилган кишилар учун озод киши муқобилига озод кишидан, қул учун қулдан, аёл киши учун аёлдан қасос олиш фарз қилинди. Энди кимга биродари томонидан бир оз афв қилинса (яъни, қотилдан қасос олиш ўрнига товон олишга рози бўлинса), у ҳолда яхшилик билан бўйинсуниш ва унга чиройли суратда (товон) тўлаш лозимдир.

И з о ҳ: Яъни, қотилнинг ўлдирилмасдан товон тўлашига рози бўлган тараф қўполлик қилмай, қўрқитмай кутиши, қотил тарафи эса чўзмасдан, хиёнат қилмасдан товонни тўлаши лозимдир.

Бу (ҳукм) Парвардигорингиз томонидан (берилган) енгиллик ва раҳм-шафқатдир. Бас, кимки шундан кейин ҳаддан ошса (масалан, товон тўлангандан кейин ҳам қотилни ўлдирса), унинг учун аламли азоб бордир. 179. Сизлар учун қасосда ҳаёт бор, эй аҳли донишлар! Шояд (жиноятлардан) сақлансангизлар.

И з о ҳ: Яъни, ҳар қандай киши қасос олинишини ўйлаб ўзини қотиллик қилишдан тияди. Демак, қотилдан қасос олиш ҳукми борлиги сабабли жуда кўп қотил ва мақтул (ўлдирилувчи) бўлиши мумкин бўлган кишиларнинг ҳаёти сақланиб қолади.

180. Бировингизга ўлим келган пайтида агар у (ўзидан кейин) мол-дунё қолдираётган бўлса, адолат - тўғрилиқ билан ота-онага, қариндош-уругга васият қилиши фарз этилди. (Бундай васият қилиш) Оллоҳдан кўрқувчилар устидаги бурчдир.

И з о ҳ: Васият хусусида келган бу буйруқ Нисо сурасидаги мерос ояти нозил бўлишидан илгари буюрилган муваққат буйруқ

эди. Кейинчалик мерос ҳақида оят келгач, кимга қанча мерос тегиши аниқ бўлди. Энди васият қилиш бурч ҳисобланмай ихтиёрий ишга айланган ва агар биров ўз ихтиёри билан васият қиладиган бўлса, унинг васияти қолдираётган меросининг учдан биригагина нуфуз қилиши Пайғамбар алайҳис-салом томонидан белгилаб қўйилган.

181. Ким уни (васиятни) эшитганидан кейин ўзгартирса, гуноҳи фақат ўзгартирганларнинг бўйида. Албатта Оллоҳ Эшитгувчи, Билгувчидир. 182. Энди ким васият қилгувчи томонидан бирон тойилиш ёки гуноҳ содир бўлишидан қўрқса ва (васият қилгувчи билан меросхўрнинг) ораларини ислоҳ қилиб қўйса, (яъни, қилинаётган васиятни Шариятга мувофиқ қилиб ўзгартириб қўйса), гуноҳкор бўлмайди. Албатта Оллоҳ Мағфират қилгувчи, Раҳмдир. 183-184. Эй мўминлар, тақволи кишилар бўлишингиз учун сизлардан илгари ўтганларга фарз қилинган каби сизларга ҳам саноқли кунларда рўза тутиш фарз қилинди. Энди сизлардан бирор киши хаста ёки мусофир бўлса, у ҳолда (рўза тутолмаган кунларининг) саногини бошқа кунларда тутати. (Кексалик ёки заифлиги сабабли) рўза тутишга қийналадиган кишилар бир мискин-бечоранинг (бир кулик) таомни миқдорида эваз тўлашлари лозим. Бас, ким ўз ихтиёри билан зиёда яхшилик қилса (лозим бўлганидан ортқроқ эваз тўласа), ўзига яхши. Агар билсангиз, рўза тутишларингиз ўзингиз учун (эваз бериш ёки ҳатто узрли ҳолатда рўза тутмасликка нисбатан) яхшироқдир. 185. (У саноқли кунлар) Рамазон ойидирки, бу ойда одамлар учун ҳидоят бўлиб ва ҳидоят ва Фурқон (ҳақ билан ботилни ажратувчи)нинг очиқ оятлари бўлиб Қуръон нозил қилинган. Бас, сизлардан ким бу ойга ҳозир бўлса, рўза тутсин. Ва ким хаста ёки мусофир бўлса, у ҳолда (рўза тутолмаган кунларининг) саногини бошқа кунларда (тузалгач ёки сафардан қайтгач) тутати. Оллоҳ сизларга еягилликни истайди, сизларга огир бўлишини истамайди. Токи сизлар бу саноқни тўлдирингиз ва ҳидоят қилгани сабабли Оллоҳни улутлангиз. Шояд шукр қилсангиз. 186. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), бандаларим Сиздан Мен ҳақимда сўрасалар, Мен (уларга) яқинман. Менга дуо қилган пайтларида дуогуўларнинг дуосини ижобат қиламан. Бас, улар ҳам Менинг (даъватимга) жавоб қилсинлар ва Менга иймон келтирсинлар. (Шунда) шояд Тўғри Йўлни топсалар. 187 Сизларга рўза кечасида хотинларингизга қўшилиш ҳалол қилинди.

И з о ҳ: Рўза тутиш фарз қилинган биринчи даврда мусулмонларга бутун Рамазон ойи мобайнида хотинлари билан

яқинлашмаслик вожиб қилинган эди. Лекин айрим кишилар ўзларини тутта олмай рўза кечаларида бу удушни бузар эдилар. Ушбу оят нозил бўлиши билан муаммо ҳал бўлди.

Улар сизларнинг либосингиз, сизлар улар учун либоссиз (яъни, эр-хотин бир-бири учун худди баданнинг айбларини яшириб, уни иссиқ-совуқдан асраб, ҳарорат бағишлаб турадиган либос кабудирлар).

Оллоҳ сизлар ўзларингизга хиёнат қилаётганларингизни билиб, тавбаларингизни қабул қилди ва сизларни афв этди. Энди улар билан (рўза кечаларида ҳам бемалол) қовушингиз ва Оллоҳ сизлар учун ёзган нарсани (фарзандни) талаб қилингиз! Ва то тонгдан оқ ип қора ипдан ажраладиган пайтгача еб-ичаверинглар. Сўнгра кечгача рўзани бенуқсон қилиб тутинглар! Масжидларда эътикофда бўлган чоғингизда (кечалари ҳам) улар (хотинларингиз) билан қўшиланг!

И з о ҳ: Эътикоф - маълум муддатни ният қилиб масжиддан чиқмай рўза тутиб ибодат қилиш.

Булар (юқориди мазкур бўлган ҳукмлар) Оллоҳнинг чегараларидир. Бас, уларга яқинлашмангиз! Одамлар (ҳаром ишлардан) сақланишлари учун Оллоҳ ўз оятларини мана шундай очиқ-равшан баён қилади. 188. Мол-дунёларингизни ораларингизда ноҳақ - ҳаром йўллар билан емангиз! (Яъни, бир-бирингизнинг ҳаққингизни еманг!) Ва (гуноҳ қилаётганингизни) билиб туриб, одамларнинг молларида бир қисмини гуноҳ - ҳаром йўл билан ейиш учун (молларингизни пўра қилиб) ҳокимларга узатманг! 189. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, саҳобаларингиз) Сиздан ойлар ҳақида сўрашади.

И з о ҳ: Яъни, "Ой дастлаб илдек нозик ҳолда кўриниб, сўнгра катталаша боради. Ниҳоят тўлиб, доира шаклига киргач, яна қайтадан нозиклашиб, охири дастлабки ҳолига қайтади. Бунинг сири нимада?", деб сўришади.

Айтинг: у (ойлар) одамлар ва ҳаж учун вақт ўлчовларидир.

И з о ҳ: Ойнинг ўзгариб - янгилашиб туришига қараб одамлар ўзларининг деҳқончилик, савдо ва бошқа дунёвий ишлари ҳамда ҳаж, рўза, закот каби диний ишларнинг вақтларини аниқлайдилар.

Ўйларингизга орқа томонидан киришингиз яхшилик эмас, балки Оллоҳдан кўрққан киши яхшилик қилгувчидир.

И з о ҳ: Мусулмонлар ҳаж сафаридан қайтганларида ўйларига нишқдан кирмай, орқа томондан келиш одатлари бўлиб, бу уларга Исломдан олдинги даврлардан мерос бўлиб қолган эди. Ушбу оят

бунинг бефойда одатлигини, ҳақиқий яхши амал Оллоҳдан қўрқиш эканини ифода қилади.

Уйларга эшикларидан кириңгиз! Ва Оллоҳдан қўрқингиз! Шояд нажот топсангиз. 190. Сизларга қарши урушувчилар билан Оллоҳ Йўлида жанг қилинғиз ва тажовузкор бўлмангиз! Шубҳасиз, Оллоҳ тажовузкорларни севмайди.

И з о ҳ: Биринчидан, урушни сизлар аввал бошланг. Иккинчидан, уруш қонун-қоидаларига риоя қилинг: Тажовузкор, динсиз кимсаларнинг қулоқ-бурунни кесиш, қуролсиз кишиларни, аёллар, гўдаклар ва қариларни ўлдириш каби одатларини қилманг!

191. Уларни (сизлар билан уруш олиб бораётганларни) топган жойингизда ўлдириңгиз ва сизларни (қувиб) чиқарган жой (яъни, Макка)дан уларни ҳам (қувиб) чиқарингиз! (Одамларни) алдаш - фитнага солиш ўлдиришдан ёмонроқдир. Ўзлари уруш бошлагунча улар билан Масжид-ал-Ҳаром олдида урушмангиз! Энди агар уларнинг ўзлари уруш бошласалар, у ҳолда уларни ўлдириңглар! Кофирларнинг жазоси шундай бўлади. 192. Энди агар тўхтасалар (куфрдан кечиб, Исломга кирсалар), бас, албатта Оллоҳ Кечиргувчи, Раҳмлидир. 193. То фитна тутаб, (бутун) Дин Оллоҳ учун бўлгунга қадар улар билан урушингиз! Энди агар тўхтасалар, (у ҳолда сизлар ҳам тўхтангиз!) Зеро, фақат зolimларга қарши душманлик қилиш мумкин. 194. Уруш ҳаром қилинган ой уруш ҳаром қилинган ой муқобилида бўлади.

И з о ҳ: Уруш ҳаром қилинган ойда кофирлар сизларга қарши урушар эканлар, сизлар ҳам бу ойда уларга қарши урушингиз мумкин. Аслида "шаҳри ҳаром" - уруш ҳаром қилинган ойда ҳеҳ қандай уруш-жанжал бўлмаслиги лозим. Аммо, могомики, қарши тараф бу қоидага риоя қилмас экан, демак, сизлар ҳам риоя қилишингиз шарт эмас, чунки.

Ҳурматлар (бузилса, риоя қилинмаса) қасос (олинади). Бас, ким сизларга тажовуз қилса, сизлар ҳам уларга тажовузлири муқобилида тажовуз қилинг! Ва Оллоҳдан қўрқингиз! Билинғларки, Оллоҳ Ўзидан қўрқувчилар билан биргадир. 195. Оллоҳ Йўлидаги (кураш учун молларингизни) сарфланғлар! Ва (бахиллик қилиш билан) ўзингизни ҳалокатга ташланманг! Яхшилик қилинг! Албатта Оллоҳ яхшилик қилгувчиларни севади. 196. Ҳаж ва умрани Оллоҳ учун комил сурагда адо қилинг! Агар (касалик еки йўлтўсарлар сабабли) йўлингиз тўсилиб қолса, муяссар бўлган бирор ҳадя юборинг ва токи ҳадянгиз ўз жойига етиб бормагунча бошларингизни (сочларингизни) қирманг!

И з о ҳ: Ҳаж ёки умра ибодатини адо этишни ният қилган киши аввало иҳром (махсус кийим) кияди. Шундан кейин то ҳаж маросимларини тўла адо қилгунича унинг учун соч-соқолга тиг теккизиш, тирноқ олиш, жуфти билан яқинлашиш, бировга - ҳатто энг майда ҳашаротга ҳам озор бериш каби феъллар ҳаром бўлади. Ҳаж амалларини адо қилиб бўлгач, сочни қириш ёки қисқартириш билан иҳромдан чиқилади. Энди бирор ҳожининг йўли тўсилиб, қандайдир сабаб билан ҳаж амалларини охирига етказа олмаса бир туя, мол ёки қўйни ўз тарафидан Оллоҳ Йўлида ҳадя қилиб жўнатиши лозим. Бу ҳадя жойига - Маккага етиб боргач, йўлда қолган ҳожи сочни қириши - яъни, иҳромдан чиқиши мумкин бўлади.

Энди агар сизлардан (ҳожилардан) кимдир касал ёки бошида бирон дарди бўлса (шу узр билан иҳромда турган ҳолида соchini қирдирса), у ҳолда (уч кун) рўза тутиш ёки (олти мускинга) садақа бериш ёхуд (бир қўй) сўйиш билан эваз тўласин! Қачонки (йўлтўсарлардан ёки бошқа ҳар қандай монедан) хотиржам бўлсангиз, (ораларингиздан) ким ҳаж (йўлида) умрадан фойдаланган бўлса (яъни, ҳаж мавсумида аввал умра амалларини бажариб, иҳромдан чиқиб, сўнгга ҳажга иҳром боғлаган бўлса), муяссар бўлган бирон ҳадяни юборсин! Ким (ҳадя қиладиган нарса) топа олмаса, уч кун ҳажда, етти кун қайтганларингиздан кейин рўза тутсин! Бу тўла ўн кундир. Ушбу ҳукм аҳли-оиласи Масжид-ал-Ҳаромда бўлмаган кишилар учундир. (У ернинг аҳолиси учун бундай ҳуқуқ ва бурчлар йўқ). Оллоҳдан қўрқингиз! Ва билингки, Оллоҳ - азоби қаттиқ Зотдир. 197. Ҳаж (мавсуми) маълум ойлардир. (Яъни, Шаввол, Зул-қаъда ва Зул-ҳижжа ойининг ўн кун ҳаж учун сафар қилинадиган ойлардир, лекин ҳажнинг фарзлари иҳром боғлаш, Зул-ҳижжа ойининг 9-куни Арафот тоғида туриш ва Қурбон ҳайити кунлари Байтуллоҳни тавоф қилиш билан адо топади). Бас, ким шу ойларда (ўзига) ҳажни фарз қилса (ҳаж қилишни ният қилса), ҳаж давомида (жуфтига) яқинлашмайди, гуноҳ ишлар, жанжал-сурон қилмайди. Қандай яхши амал қилсангиз, албатта Оллоҳ билади. Ва (ҳаж қилиш учун йўлга тушишдан аввал зарур озуқа билан) таъминланиб олинг! Албатта энг яхши озуқа (яъни, ўзингиз билан бирга бўлиши лозим бўлган энг яхши нарса) Оллоҳдан қўрқингиз. Мендан қўрқингиз, эй аҳли донишлар! 198. (Ҳаж сафарига тижорат қилиш билан) Парвардигорингиздан фазлу карам ишташингизда сизлар учун ҳеч қандай гуноҳ йўқдир. Энди Арафотдан (Макка яқинидаги тоғ) тушганингиздан кейин Машъар-ул-Ҳаромда Оллоҳни зикр қилинг! У Зот сизларни - гарчи

илгари адашганлардан бўлган эсангиз-да - Ҳақ Йўлга ҳидоят қилгани янглиг сизлар ҳам У Зотни эсланг - зикр қилинг!"

И з о ҳ: Ҳожилар Зул-ҳижжа ойининг тўққизинчи кунигаги иккинчи ярмида Арафот тоғида тўпланиб, Парвардигорга дуо ва тавбалар қилиб турганларидан кейин тушиб Муздалифа тоғининг этағида Машъар-ул-Ҳаром деган жойда тун бўйи дуо-такбир, тавба-тазарруълар билан Оллоҳ таолога муножотлар қиладилар, Ҳақ Йўлга ҳидоят қилгани учун шукроналар айтадилар.

199. Сўнгра одамлар тушган томондан тушинглар ва Оллоҳдан (гуноҳларингизни) магфират қилишини сўранглар! Албатта Оллоҳ Магфират қилгувчи, Раҳмлидир. 200. Энди маросимларингизни адо қилиб бўлгач, Оллоҳни аждодларингизни эслагандек, балки ундан-да қаттиқроқ эсланг! Зотан, одамлар орасида шундай кимсалар борки, "Эй Парвардигор, бизга манг шу дунёда бергин", дейди. Ҳолбуки, унинг учун Охиратда ҳеч қандай насиба йўқ. 201. Ва уларнинг орасида шундай зотлар ҳам борки, "Парвардигоро, бизга бу дунёда ҳам яхшилик ато қилгин, Охиратда ҳам яхшилик ато этгин ва бизни дўзах азобидан асрагин", дейдилар. 202. Ана ўша зотлар учун қилган ибодатлари (ҳаж, дуолари) шарофатидак насиба бор. Оллоҳ тез ҳисоб-китоб қилгувчи Зотдир. 203. Саноқли кунларда Оллоҳни зикр қилингиз!

И з о ҳ: Зул-ҳижжа ойининг 11, 12, 13-кунлари назарда тутилади. Бу кунларда ҳожилар Мино деган жойда туриб, Оллоҳни зикр қилиб дуо-ю салавотлар айтадилар ва шайтонга лаънат тошини отадилар.

Ким икки кунда шошилиб (зикрни тўхтатиб Минодан тушса) унга гуноҳ йўқ, ким кейинда (учинчи кунга ҳам) қолса, унга-да гуноҳ йўқдир. (Мазкур ҳукмлар) тақводор кишилар учундир. Оллоҳдан қўрқингиз ва билингизким, сизлар шубҳасиз, Унинг ҳузурида тўпланажаксиз. 204. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), одамлар орасида шундай кимсалар борки, унинг ҳаёти дунё ҳақида гапирган гапи Сизга қизиқ туюлади. Ва ўзи (Исломга) ашаддий хусуматчи бўлган ҳолида дилидаги "нймонига" Оллоҳни гувоҳ келтиради. 205. (Олдингиздан) кетганида эса ерда бузгунчилик, экин ва насларни ҳалок қилиш учун югуриб-елиб юради. Оллоҳ эса бузгунчилик-фасодни севмайди. 206. Қачон унга: "Оллоҳдан қўрққин", дейилса, уни кибру ҳавоси гуноҳга тортади-етаклайди. Унга жаҳаннам бас келар. Нақадар ёмон жой-а!

И з о ҳ: Юқоридаги уч оят - Ахнас ибн Шарийқ исми бир мунофиқ ҳақида нозил бўлгандир. У Пайгамбар алайҳис-саломнинг

ҳузурларига келиб, ўзининг ҳақиқий мўмин эканлиги ҳақида ёлгон қасамлар ичиш билан Пайғамбар алайҳис-саломнинг кўнгилларини ўзига хайрихоҳ қилишга уришганида мазкур оятлар билан Оллоҳ таоло Ўз Пайғамбарини огоҳлантиради ва у мунофиқнинг мўминларга етказаетган зиёнларини элга ошкор қилади.

207. Одамлар орасида Оллоҳ ризолигини истаб ўз жонини сотадиган (яъни, Оллоҳ учун жонини фидо қиладиган) зотлар ҳам бор. Оллоҳ бандаларига Ғамхўр - Меҳрибондир. 208. Эй мўминлар, тўла ҳолдаги Исломга кирингиз! (Яъни, Исломнинг баъзи ҳукмларига иттифоқ қилиб, баъзиларига иттифоқ қилмайдиган кимсалардан бўлмангиз)! Ва шайтоннинг изидан эргашманглари! Шубҳасиз, у сизларнинг очиқ душманингиздир. 209. Агар сизларга очиқ ҳужжатлар келганидан кейин ҳам тойилсангиз, билингизки, албатта Оллоҳ Қудратли, Ҳикматли Зотдир. 210. Улар (Ҳақ Йўлни инкор этувчилар Қиёмат Кунига) боқмайдилар, магар уларга булутдан бўлган соябон остида Оллоҳ ва фаришталар (ҳисоб-китоб учун) келади-да, иш тамом бўлади (яъни, улар куфрлари сабабли дўзахга ҳукм қилинурлар). Ва барча ишлар Ёлғиз Оллоҳга қайтарилажак. 211. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), бани Исроилдан сўранг, уларга қанчалаб очиқ мўъжизалар бердик экан! Ким Оллоҳнинг неъматини келганидан сўнг, уни ўзгартирар экан, бас, албатта Оллоҳ жазоси қаттиқ Зотдир. 212. Куфр йўлини тутган кимсалар учун бу ҳаёти дунё зийнатлаб қўйилди. Улар иймон эгаларининг устларидан куладилар. Ҳолбуки, Қиёмат Кунига тақводор зотлар улардан баланддир. Оллоҳ Ўзи истаган кишиларга ҳисобсиз ризқ беради. 213. Одамлар бир миллат (бир дин устида иттифоқ яшар) эдилар. Сўнг (ораларида келишмовчиликлар пайдо бўлгач), Оллоҳ (мўминларга) хушxabар элтувчи ва (кофирларни жаҳаннам азобидан) қўрқитувчи пайғамбарларини юборди. Ва у (пайғамбарлар) билан одамлар орасида чиққан тортишувларга ҳакам бўлсин, деб Ҳақ Китобни (Таврот, Инжилни) нозил қилди. Энди очиқ оятлар келганидан кейин, фақат шу Китоб берилган кимсалар ҳадларидан ошиб, (Муҳаммад алайҳис-салом хусусида ва у зотга нозил бўлган Китоб ҳақида) талашиб-тортишдилар. Сўнгга Оллоҳ Ўз нэни билан мўминларни улар (Китоб берилган кимсалар) ихтилоф қилган (лекин етди олмаган) Ҳақ Йўлга йўллади. Оллоҳ Ўзи истаган кишиларни Тўғри Йўлга ҳидоят қилади. 214. Ёки (эй мўминлар), сизлардан илгари ўтган зотлар мисоли - ибрати сизларга келмай туриб жаннатга киришни ўйладингизми? Уларга бало ва

мусибатлар (устма-уст) келиб, шундай ларзага тушган эдиларки, ҳатто Пайгамбар ва иймонли кишилар: "Ахир қачон Оллоҳнинг ёрдами келади?" дейишган эди. (Шунда уларга бундай жавоб бўлган эди:) "Огоҳ бўлингизким, Оллоҳнинг ёрдами яқиндир". 215. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиздан нималарни эҳсон қилишни сўрайдилар. Айтинг: "Қандай яхшилик қилсангиз, ота-онага, қариндош-уруғга, етим-мискинларга ва йўловчи-мусофирларга қилингиз. Қандай яхшилик қилсангиз, шубҳасиз, Оллоҳ уни Билгувчидир". 216. (Эй мўминлар, гарчи) сизларга ёқмаса-да, (кофирларга қарши) жанг қилишингиз фарз қилindi. (Зотан,) сизлар ўзингиз учун яхши бўлган нарсани ёқтирмаслигингиз ва сизлар учун ёмон бўлган нарсани яхши кўришингиз мумкин. Оллоҳ билур, сизлар билмассиз. 217. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиздан "шаҳри ҳаром" - уруш ҳаром бўлган ойда жанг қилиш ҳақида сўрайдилар. Айтинг: "У (ойда) жанг қилиш катта гуноҳдир. Оллоҳнинг Йўлидан тўсиш, Унга ишонмаслик ва Масжид-ал-Ҳаромдан (яъни, Маккадан) тўсиш ва ундан аҳлларини қувиб чиқариш Оллоҳ наздида янада каттароқ гуноҳдир. Фитна (алдаш) ўлдиришдан-да каттароқ гуноҳдир. Улар (кофирлар) қўлларидан келса то динингиздан қайтаргунларича сизлар билан уришаверадилар. Сизлардан ким ўз динидан қайтиб, динсиз ҳолда ўлса, ундай кимсаларнинг қилган амаллари дунё-ю Охиратда беҳуда кетур. Улар дўзах эгаларидир ва унда абадий қолажаклар. 218. Албатта иймон келтирган, (ватанларидан) ҳижрат қилган, Оллоҳ Йўлида курашган зотлар - ана ўшалар Оллоҳнинг раҳматидан умидвордирлар. Оллоҳ Мағфиратли, Раҳмлидир. 219-220. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиздан ароқ (ичкилик) ва қимор ҳақида сўрайдилар. Айтинг: "Буларда катта гуноҳ ва одамлар учун фойдалар бор. Буларнинг гуноҳи фойдасидан каттароқдир".

И з о ҳ: Ислом келган даврда ичкилик ичиш, қимор ўйнаш каби илатлар жамиятнинг ҳаётига сингиб кетган оддий ишлар эди. Шунинг учун Қуръон буларни дафъатан ҳаром қилмади - зотан, бундай илатларни фақат юқорининг буйруғи билан йўқотиш имконсиздир - балки аввало бу ишлардан келадиган фойда-зарарларни кўрсатиш ва одамларнинг буларга бўлган муносабатларини ўзгартириш йўлини тутди. Яъни, бу ҳаром нарсаларни мусулмонларнинг қўлларидан тортиб олишдан илгари кўнгилларидан тортиб олди. Шу боисдан кейинроқ келган "Ароқ, қимор шайтон амалидан бўлган ҳаром нарсалардир" деган оят нозил бўлиши билан мусулмонлар бу илатлардан бирйўла қутулдилар.

Яна Сиздан ничаларни эҳсон қилишни сўрайдилар. "(Ўзингиздан) орттанини", деб жавоб қилинг! Шундай қилиб, дунё ва Охират ҳақида тафаккур қилишингиз учун Оллоҳ сизларга Ўз оятларини баён этади. Яна Сиздан етимларнинг (моллари) ҳақида сўрайдилар. Айтинг: "Уларни ислоҳ қилиш яхшидир. Агар (молларингизни) уларнинг (моллари) билан қўшиб юборсангиз (зарари йўқ). Зеро, улар биродарларингиздир. Оллоҳ ким бузгунчи, ким ўнгловчи - ислоҳ қилувчи эканини билади. Агар истаса, сизларни машаққатга солган бўлур эди. Албатта Оллоҳ қудрат ва ҳикмат Эгасидир.

И з о ҳ: Ислом дини етим-есирларни оталиққа олишни буюради. Бу оят уларнинг ота-оналаридан мерос бўлиб қолган молларига қандай муносабатда бўлиш лозимлиги ҳақидадир. Мусулмонлар ўз оталиқларидаги етимлар молларини қандай сарф қилаётганларига кўз-қулоқ бўлиб туришларини Қуръон "ислоҳ" деб атаб, шундай қилишга буюради ва уларнинг молларини ўз молларига қўшиб ишлатишларига ҳам рухсат беради. Фақат бу иш билан етимларнинг манфаатини кўзлаганларни ҳам, ўз фойдаларини ўйлаганларни ҳам, Оллоҳ, албатта билиши таъкидланади. Шунингдек, Оллоҳ истаса мусулмонларни бундай қулайликлардан маҳрум қилган бўлиши мумкин эканлиги уқтирилади.

221. (Эй мўминлар), то иймонга келмагунларича мушрика аёлларга уйланмангиз! Шубҳасиз, озода мушрика аёлдан - гарчи у сизга ёқса-да, - иймонли чўри яхшироқдир. То иймонга келмагунларича мушрик эрларни (қизларингизга) уйламангиз! Шубҳасиз, озода мушриқдан - гарчи у сизга ёқса-да, - иймонли қул яхшироқдир. Улар (мушриklar) дўзахга чақирадилар. Оллоҳ Ўз изни-иродаси билан жаннат ва мағфиратга даъват қилади. Ва одамлар эслатма олишлари учун Ўз оятларини баён қилади. 222. Сиздан ҳайз ҳақида сўрайдилар. Айтинг: "У кўнгилсиз-нопок нарсадир. Бас, ҳайз пайтида хотинларингиздан четланингиз ва то покланмагунларича уларга яқинлашмангиз! Пок бўлганларидан кейин уларга Оллоҳ буюрган тарафдан келингиз! Албатта Оллоҳ тавба қилгувчиларни ва ўзларини мудом пок тутгувчиларни севади". 223. Хотинларингиз сизлар учун экинзордир.

И з о ҳ: Бу сўзлар билан Қуръон эр-хотиннинг яқинлашувидан биринчи мурддо - фарзанд талаб қилиш эканига ишора қилмоқда.

Бас, экинзорингизга хоҳлаган ҳолатингизда яқинлашаверинг ва ўзингиз учун (яхши амаллар) тақдим қилинг!

Оллоҳдан қўрқингиз ва билингизким, сизлар Унга рўбарў бўлгувчисиз. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), иймонли кишиларга (жаннат) хушхабарини етказинг! 224. Яхшилик қилиш, тақводор бўлиш ва одамлар орасини ислоҳ қилиш (каби амаллардан тўсидиган) қасамларингиз учун Оллоҳни баҳона қилмангиз! Оллоҳ Эшитгувчи, Билгувчидир.

И з о ҳ: Баъзи кишиларга бирор яхши амални қилиш ҳақида гапирилса. "Бажони дил қилардим-у, шу ишни қилмаслик тўғрисида Оллоҳ номига қасам ичган эдим-да", деб баҳона кўрсатишади Юқоридиги ва қуйидаги оятлар шундай кишиларга жавобдир.

225. Оллоҳ сизларни тилларингиздаги беҳуда қасамларингиз сабабли жазоламайди. Балки дилларингиз билан қилган нарсангиз (қасамингиз) билан жазолайди. Оллоҳ Мағфиратли, Ҳалим Зотдир. 226. Хотинларидан қасам билан юз ўтирган кишилар учун тўрт ой кутиш муҳлати бор. Агар (шу муддат ичига хотинларига) қайтсалар (жоиздир). Зеро, Оллоҳ шубҳасиз, Мағфиратли, Раҳмидир. 227. Ва агар талоқ қилишни қасд қилган бўлсалар, бас, албатта Оллоҳ Эшитгувчи, Билгувчидир.

И з о ҳ: Хотинларига яқинлашмасликка қасам ичган кишилар тўрт ой ичига уларга яқинлашишлари мумкин. Бу ҳолда никоҳ боқий ҳисобланиб, қасамларини бузганлари учун муайян каффорат (эваз, жарима) тўлайдилар. Агар шу муддат ичига хотинларига яқинлашмасалар, муддат тугагач никоҳ ўз-ўзидан бузилиб, талоқ тушади.

228. Талоқ қилинган аёллар уч ҳайз муддатида ўзларини кузатадилар. Агар Оллоҳга ва Охират Кунига ишонсалар, улар учун Оллоҳ бачадонларида яратган нарсани (ҳомилани ёки ҳайзни) яширишлари ҳалол бўлмайди. Агар эрлари ислоҳни (оилани тиклашни) истасалар, шу муддат ичига уларни қайтариб (никоҳларига) олишга ҳақлидирлар. Ва яхши амалларда улар (асслар) учун зиммаларидаги (эрлари олдидаги) бурчлари баробарида ҳуқуқлари ҳам бор. Ва эркаклар учун (асслар) устида бир даража (имтиёз) бор. Оллоҳ қудрат ва ҳикмат Эгасидир.

И з о ҳ: Ислоҳ талоқ қилинган аёлга насл-насаблар аралашиб кетмаслиги учун уч ҳайз мобайнида ўзини кузатиб бошқа турмуш қурмаи туришни буюради. Шу муддат ўтгач ҳомила йуқлиги равшан бўлади ва у аёл эрга тегиши жоиздир. Агар ҳомиладор эканлиги маълум бўлса, бола туғилиб, нифос муддати ўтгандан кейин бошқа турмуш қуриши мумкин. Мана шу кутмиш вақтини

"идга" деб аталади. Шу идга асносида эр қилган ишидан пушаймон бўлиб, ярашдини истаса, бунга унинг ҳаққи бор. Энди эр-хотиннинг оилавий ҳаётдаги бурчи ва ҳуқуқлари тенг бўлиб, фақат эрнинг имтиёзи унинг оила бошлиғи эканлигидир.

229. (Эр хотинини қайта никоҳига олиши мумкин бўлган) талоқ икки мартадир. Сўнгра (оилани) яхшилик билан сақлаш ёки чиройли суратда ажрашиш (лозим). Ва сизлар учун уларга (хотинларингизга) берган нарсаларингиздан (уларнинг маҳрларидан) бирон нарсани қайтариб олишингиз дуруст бўлмайди. Фақат эр-хотин Оллоҳ буюрган (оилавий турмуш борасидаги) қонун-қоидаларни адо қила олмасликларидан қўрқсаларгина (дурустдир). Бас, агар уларнинг (эр-хотиннинг) Оллоҳ буюрган қонун-қоидаларни адо қила олмасликларидан қўрқсангизлар, у ҳолда хотин (эридан ажрашиш учун) эваз қилиб берган нарсада (яъни, хотиннинг эваз беришида, эрнинг шу эвазни олишида) улар учун гуноҳ йўқдир. Бу Оллоҳнинг қонун-чегараларидир. Бас, улардан тажовуз қилиб ўтмангиз! Ким Оллоҳ чегараларидан тажовуз қилиб ўтса, ана ўшалар зolimлардир.

И з о ҳ: Шарият ҳукмига кўра оила никоҳ қилиш билан тўзилиб, агар эр-хотиндан биронтасининг вафот қилишидан бошқа қандайдир сабаб билан ажралишга тўғри келса, талоқ қилиш билан бузилади. Лекин Исломда талоқни - оилани бузишни Оллоҳ таоло сўймаслиги таъкидланади. Ва бу талоқ қилиш ҳуқуқи эркакка берилган, чунки табиатан эркаклар аёлларга нисбатан оғир-босиқ, ҳар бир ишнинг оқибатини ўйлаб қиладиган ва оилани оғир-енгил кунларда сабр-тоқат билан бошқариб борадиган кишилардир. Бундан ташқари икки мартагача қайта ярашишга рухсат берилган, чунки гоҳо аччиқ устида ўйланмасдан қилинган талоқдан кейин эр ҳам, хотин ҳам надомат қилиб қолишлари мумкинки, мазкур рухсат шундай пушаймон ҳолатида ёрдамга келади. Лекин ажрашиш аниқ бўлган ҳолда ҳам Ислом "чиройли суратда ажрашиш"га, яъни, эр-хотин бир-бирини беҳурмат қилмай, хусусан аёл кишини бошқалар назарига қора қилмай (унга кейин бошқа эр харидор бўлиши мумкинлигини назардан қочирмаслик лозим) ва унга никоҳ сабабли берилган маҳр - ўзини эрига бағишлагани учун берилган эваздан бирон нарса олиб қолмай ажралишга буюради. Юқоридаги оятда Шариятдаги яна бир ҳукм - агар хотин эри билан яшай олишига кўзи етмасдан ундан талоқ қилишни сўраса ва бу талоқ учун муайян миқдорда эваз тўлашини айтса, эр бу эвазни қабул қилиши жоиз экани ҳам баён қилинади.

230. Энди агар уни (учинчи марта) талоқ қилганидан кейин эса, то у аёл бошқа эр билан турмуш қурмагунича (аввалги эрига) ҳалол бўлмайди. Сўнг агар (кейинги эр ҳам) талоқ қилса, бу ҳолда Оллоҳ буюрган қонун-қоидаларни адо қилишларига ишонсалар, (у хотин аввалги эри билан) бир-бирларига қайтишларининг, (яъни, қайта турмуш қуришларининг) гуноҳи йўқдир. Булар Оллоҳнинг чегараларидирки, буларни биладиган қавм учун баён қилади. 231. Қачон хотинларингизни талоқ қилсангизлар ва уларнинг идда муддатлари битиб қолса, бас, уларни яхшилик билан олиб қолинг ёки яхшилик билан кузатинг! Уларга зулм қилиш билан зарар етказиш учун ушлаб турмангиз! Ким шундай қилса ўзига зулм қилибди.

И з о ҳ: Маълумки, талоқ қилинган аёл иддаси битиши билан бошқа эрга тегишга ҳаққи бор. Шунинг учун хотинларини талоқ қилган эркаклар уларнинг иддалари битмай туриб яна қайтадан никоҳларига олишлари мумкин. Аммо масаланинг бошқа томони ҳам бор. Айрим кишилар хотинлари билан бирга яшаш учун қайта никоҳларига олсалар, баъзи бир кимсалар уларни бошқа турмуш қуришидан тўсиш учун никоҳларига оладилар ва шу йўл билан хотинларини талоқ олиш учун эваз тўлашга мажбур қиладилар. Мазкур оят бундай кимсаларни ўзларида зулм қилувчилар, деб атайди.

Оллоҳнинг оятларини ҳазил деб билманглар! Оллоҳнинг сизларга берган неъматини ва сизларга ваъз-насиҳат этиб нозил қилган Китоб ва (у Китобдаги) ҳикматдан иборат нарсани ёдингизда тутингиз! Оллоҳдан қўрқингиз ва билингизким, албатта Оллоҳ ҳамма нарсани Билгувчидир. 232. Қачон хотинларингизни талоқ қилсангизлар ва уларнинг идда муддатлари битиб қолса, бас, (эй ота-оналар) уларни ўзаро яхшилик билан келишишган бўлсалар, эрларига қайта никоҳланишдан тўсманг! Бу ҳукмлардан сизларнинг ораларингиздаги Оллоҳга ва Охират Кунига ишонадиган зотлар ваъз-насиҳат оладилар. Бу ҳукм (яъни, эр-хотинни ярашиб олишларидан тўсмаслик) сизлар учун энг тоза ва покловчи ҳукмдир. Оллоҳ билур, сизлар билмассиз. 233. Оналар болаларини тўла икки йил эмизадилар. (Бу ҳукм) эмизишни бенуқсон қилмоқчи бўлган кишилар учундир. Уларни (яъни, оналарни) яхшилик билан едириб-кийдириш отанинг зиммасидадир. Ҳеч кимга тоқатидан ташқари нарса тақлиф қилинмайди. Болалари сабабли ота ҳам, она ҳам зарар тортмасин.

И з о ҳ: Шариат ҳукмига кўра она агар ўзи истамаса, боласини эмизишга мажбур қилинмайди. Балки эр бирор эмизувчи энагага

ҳақ тўлаб эмиздирishi лозим бўлади. Юқоридаги боласи сабабли она зарар тортмасин, деган гапнинг маъноси - онани, ўзи хоҳламаса, эмизishiга мажбур қилинмайди, деганидир. Энди бола сабабли ота зарар кўрмасин дегани - унга хотин томонидан тоқатдан ташқари талаблар қўйилмасин, деганидир.

Меросхўр - ворис зиммасида ҳам худди шундай (бурч) бор.

И з о ҳ: Боланинг отаси ўлса, меросхўр бўлган шахс зиммасида вафот қилган отанинг зиммасида бўлган боланинг онасини едириб-кўйдириш, болани эмизувчи энагага ҳақ тўлаш каби вазифалар қолади.

Агар (ота-она) ўзаро келишиб, маслаҳат билан (болани сўтган) ажратмоқчи бўлсалар, гуноҳкор бўлмайдилар. Агар болаларингизни (эмизувчи энагага) эмиздирмоқчи бўлсангиз, берадиган ҳақни яхшилик билан тўла-тўқис тўлаб турсангиз, гуноҳкор бўлмайсиз. Оллоҳдан кўрқингиз ва билингизки, албатта Оллоҳ қилаётган амалларингизни Кўргувчидир. 234. Сизлардан (мусулмонлардан) вафот қилган кишилар хотинларини қолдирган бўлсалар, улар тўрт ою ўн кун ўзларига қараб (идда сақлаб) турадилар. Энди қачон (идда) муддатдари битса улар ўз хусусларида яхшилик билан қилган (бошқа турмуш қуриш хусусидаги) ишларида сизлар (яъни, ўлган эриниڭ уруғлари) учун гуноҳ йўқдир. Оллоҳ қилаётган амалларингиздан Хабардордир. 235. У аёлларга (яъни, эрлари ўлиб, идда сақлаб турган аёлларга) совчиликни ишора қилишингизда ёки ичларингизда (совчилик ҳақида) ўйлашингизда сизлар учун гуноҳ йўқ. Оллоҳ сизлар у аёлларга (совчилик ҳақида) зикр қилишингизни билди. Лекин улар билан хуфёна ваъдалашмангиз! Фақат яхши гаплар гапиришингиз (жоиздир). То буюрилган идда муддати битмагунча никоҳ боғлашга қасд қилманг! Ва билингизки, албатта Оллоҳ ичларингиздаги нарсани билади. Бас, Унинг (азобидан) эҳтиёг бўлинг! Ва билингизки, албатта Оллоҳ Мағфиратли, Ҳалимдир. 236. Агар хотинларингизни уларга қўл теккизмай туриб ёки улар учун маҳр белгиламай туриб талоқ қилсангиз (ҳам) сизлар учун гуноҳ йўқдир. Ва (бу ҳолда) уларни бой борича, йўқ ҳолича яхшилик қилиш билан фойдалантиринг! (Бу ҳукм) яхшилик қилгувчилар зиммасига бурч бўлди. 237. Агар уларни маҳрни белгилаб қўйган ҳолингизда қўл теккизишдан илгари талоқ қилсангизлар, белгиланган маҳрнинг ярми (зиммангиздадир). Магар улар (ярим маҳрни олишдан) кечиб юборса ёки никоҳ битими қўлида бўлган зот (яъни, эр ўзига қайтган ярим маҳрдан)

кечса, (яъни, бутун маҳрни тўласа жоиздир). Кечиб юборишингиз тақвога яқинроқ ишдир. Ўзаро бир-бирларингизга фазлу карам қилишни унутмангиз! Албатта Оллоҳ қилаётган амалларингизни Кўргувчидир. 238. Барча намозларни ва хусусан ўрта намозни (аср намозини) сақланглар - ўз вақтларида адо қилинглар! Ва Оллоҳ учун бўйинсунган ҳолда туринглар! 239. Энди агар (гушман ҳужумидан) хавфда қолсангиз, пиёда ёки отлик ҳолингизда (убодат қилаверингиз!) Қачон хотиржам бўлганингизда, билмаган вақтингизда Оллоҳ сизларга қандай ўргатган бўлса, шундай ҳолда (яъни, намознинг барча арконларини ўрнига қўйиб) Оллоҳни зикр қилингиз! 240. Сизлардан вафот қилган кишилар хотинларини қолдирган бўлсалар (ўлимларидан олдин), хотинларига бир йилгача (эрнинг уйидан) чиқарилмай фойдаланадиган миқдордаги нарсани васият қилсинлар. Агар улар (хотинлар) ўзлари чиқиб кетсалар, сизлар (эрнинг уруғлари) учун у хотинлар ўз хусусларида қилган яхши амаллари сабабли гуноҳ йўқдир. Оллоҳ Қудратли, Ҳикматли Зотдир. 241. Талоқ қилинган аёлларни (ugda muddatida) яхшилик билан фойдалантириш тақводор эрларнинг зиммасидаги бурчдир. 242. Шундай қилиб, ақл юргизишингиз учун Оллоҳ сизларга ўз оятларини баён қилади. 243. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз ўлимдан (яъни, вабога йўлиқишдан) қочиб, ўз диёрларидан чиққан мингларча кишининг ҳоли-хабарини билмадингизми? Бас, Оллоҳ уларга: "Ўлинглар!", деди. (Ва улар ўлдилар. Яъни, ўлимнинг сабаби касалик эмас, балки Оллоҳнинг амридир). Сўнгра уларга ҳаёт ато қилди. Албатта Оллоҳ одамларга фазлу карам қилгувчидир. Лекин жуда кўп одамлар шукр қилмайдилар. 244. Оллоҳ Йўлида жанг қилингиз ва билингизки, албатта Оллоҳ Эшитгувчи, Билгувчидир. 245. Олоҳга қарзи ҳасана (савобга эришиш ниятида ихтиёрий қарз) берадиган киши борми, (агар бўлса, албатта Оллоҳ) унга бир неча баробар қилиб қайтарур. Зотан, (ризқингизни) тор ва кенг қиладиган Оллоҳдир. Ва Ёлғиз Унга қайтарилажаксиз. 246. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз бани Исроилдан бўлган, Мусодан кейинги бир жамоатнинг ҳоли хабарини билмадингизми? Қайсики, улар ўзларининг (Шамъун исми) пайгамбарларига: "Биз учун бир подшоҳ тайинлагини, биз (у билан бирга) Оллоҳ Йўлида жанг қилайлик", дейишди. "Агар сизларга уруш фарз қилинса, эҳтимол урушмассиз?", деди (Пайгамбар). Улар айтдилар: "Диёримиздан ҳайдалиб, болаларимиздан (ажралиб) турибмиз-ку, нега Оллоҳ Йўлида

урушмас эканмиз?" Энди қачонки уларга уруш фарз қилинганда, озгина кишидан ташқари ҳаммалари бош тортдилар. Оллоҳ (*ўз аҳду паймонларидан қайтиш билан ўзларига*) зулм қилгувчиларни Билгувчидир. 247. Пайгамбарлари уларга айтди: "Албатта Оллоҳ сизларга Толутни подшоҳ қилиб тайинлади". "У қаёқдан бизга подшоҳлик қилсин, ахир биз подшоҳликка ундан ҳаққироқмизку, (қолаверса), унга кенг-катта мол-давлат ато қилинмаган бўлса", дейишди. Пайгамбар айтди: "Албатта Оллоҳ уни сизларнинг устингизга сайлади ва унга илмда ва жисмда қувватни зиёда қилди. Оллоҳ мулкини Ўзи истаган кишига беради". Оллоҳ (*фазлу карами*) Кенг, Билгувчидир. 248. Пайгамбарлари уларга айтди: "Унинг подшоҳ бўлиб сайланганлигининг аломати - сизларга бир сандиқ келишидирки, унда Парвардигорингиз томонидан хотиржамлик ва Мусо ва Ҳорун оилаларидан қолган мерос жо қилинган бўлиб, уни фаришталар кўтариб турадилар. Агар чиндан иймон эгалари бўлсангиз, шубҳасиз, бу (*воқеада*) сизлар учун оят-аломат бордир. 249. Қачонки Толут аскарлари билан (*шаҳардан*) чиққач, айтди: "Албатта Оллоҳ сизларни бир дарё билан имтиҳон қилади. Бас, ким ундан сув ичса, менинг (*аскарим*)дан эмас ва ким ундан ичмаса, у мендандир. Магар ким қўли билан фақат бир ҳовуч олса (*ж.издир*)". Бас, у дарёдан озгиналаридан бошқа ҳаммалари ичдилар. Энди қачонки у иймон келтирган кишилар билан бирга дарёдан ўтгач, (*аскарлар*) айтдилар: "Энди бу кун Жолут ва унинг лашкарларига кучимиз етмайди". (*Шунга*) Оллоҳга рўбарў бўлишларига ишонадиган зотлар: "Қанчадан-қанча кичкина гуруҳлар Оллоҳнинг изни билан катта гуруҳлар устидан ғалаба қилган. Оллоҳ сабр қилгувчилар билан биргадир", дедилар. 250. Қачонки Жолут ва унинг лашкарига кўринганларида, айтдилар: "Парвардигоро, устимиздан сабру тоқат ёғдиргил, қадамларимизни собит қил ва Ўзинг бизни бу кофир қавм устига голиб қил!" 251. Бас, Оллоҳнинг изни билан уларни енгдилар. Ва (*Толутнинг аскарларидан бўлган*) Довуд Жолутни ўлдирди. Ва Оллоҳ унга (*Довудга*) подшоҳлик, пайгамбарлик ато қилди ва Ўзи хоҳлаган нарсаларидан таълим берди. Агар Оллоҳ одамларнинг айримларини айримлари билан дафъ қилиб турмас экан, шубҳасиз, Ер фасодга дучор бўлади. Лекин Оллоҳ барча оламлар устида фазлу карам Соҳибидир. 252. (*Эй Мухаммад алайҳис-салом*), булар Оллоҳнинг оятларидир. Уларни Сизга ҳаққирост тиловат қилмоқдамиз. Ва Сиз шак-шубҳасиз, пайгамбарлардандирсиз.

253. Биз ўша пайгамбарларнинг айримларини айримларидан афзал қилдик. Уларнинг ораларида Оллоҳ (бевосита) сўзлаган зотлар бор. Ва (уларнинг) айримларини (Оллоҳ) юксак даражаларга кўтарди. Ийсо бинни Марямга ҳужжатлар бердик ва уни Рухул-Қудус (Жаброил) билан қувватлантирдик. Агар Оллоҳ хоҳлаганда у пайгамбарлардан кейин ўтган одамлар ўзларига очиқ ҳужжатлар келганидан кейин уришишмаган бўлардилар. Аммо улар ихтилоф қилдилар. Бас, уларнинг орасида мўминлар ҳам бор, кофирлар ҳам. Агар Оллоҳ хоҳлаганда уришишмаган бўлардилар, лекин Оллоҳ Ўзи хоҳлаган ишини қилади. 254. Эй мўминлар, на олди-сотди, на ошна-огайнигарчилик ва на шафоат - қўллов бўлмайдиган Кун келишидан илгари сизларга ризқ қилиб берган нарсаларимиздан инфоқ-эхсон қилинглари! Кофир бўлган кимсаларгина зулм қилгувчилардир. 255. Оллоҳ - ҳеч қандай илоҳ йўқ, фақат Унинг Ўзи бордир. У Тирик ва Абадий Тургувчидир. Уни на мудроқ, на уйқу олмайди. Самовот ва Ердаги бор нарсалар Унингдир. Унинг ҳузурида ҳеч ким (бировни) Унинг изнисиз қўллай олмайди. У уларнинг (барча одамларнинг) олдиларидаги ва ортларидаги бор нарсани билади. Ва улар У Зотнинг илмидан фақат Унинг Ўзи истаган нарсаларинигина билардилар. Унинг Курсиси осмонлар ва Ердан кенгдир. Ва Уни осмонлар ва Ерни ҳифзу ҳимоятда сақлаб туриш қийнамайди. У энг Юксак ва Буюқдир.

И з о ҳ: Ушбу ояти карима Қуръони Каримдаги энг буюк оятдир. Унинг шаъни улутлиги ва мазмун-моҳиятининг теранлиги ҳақида Расулуллоҳ алайҳис-саломдан жуда кўплаб ҳадислар ривоят қилинган. Убай бин Каъб тарафидан ривоят қилинган бир ҳадисда: "Пайгамбар алайҳис-салом ундан (Убай бин Каъбдан): "Оллоҳнинг Китоби - Қуръондаги энг буюк оят қайси", деб сўрадилар. У: "Оятул-Курсий - Оллоҳу ла илаҳа илла Ҳувал-Ҳаййул-Қоййум", деб жавоб берди. Шунда Пайгамбар алайҳис-салом: "Эй Мунзирнинг отаси (Убай, тўғри айтдинг) - илминг зиёда бўлсин - албатта бу оятнинг тили ва лаблари бўлиб, Арш пойида Подшоҳ (Оллоҳ)ни поклаб - улутлаб туради", дедилар

Яна бошқа бир ҳадисда Пайгамбар алайҳис-салом "Кимки ҳар бир намоздан сўнг Оятул-Курсийни ўқиса, уни жаннатга киришдан фақат ўлим тўсиб туради", деб марҳамат қилганлар.

256. Динга зўрлаб (киритиш) йўқдир. (Зеро). Ҳақ Йул залолатдан ажраб бўлди. Бас, ким шайтондан юз ўтириб, Оллоҳга ниймон келтирса, у ҳеч ажраб кетмайдиган мустаҳкам ҳалқани ушлабди. Оллоҳ Эшитгувчи, Билгувчидир. 257. Оллоҳ мўминларнинг Дўстидир. Уларни қоронгу - зулматлардан ёруғлик - нурга чиқаради. Кофирларнинг дўстлари эса шайтонлардир. Улар (кофирларни) ёруғлик-нурдан қоронгу-зулматларга чиқарадилар. Ана ўшалар жаҳаннам эгаларидир ва унда абадий қолажақлар. 258. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз Оллоҳ подшоҳлик берганидан ҳовлиқиб Иброҳим билан Парвардигори ҳақида талашган кимсанинг (Намруднинг) ҳоли-хабарини билмадингизми? Ўшанда Иброҳим: "Парвардигорим тирилтириб, ўлдирадиган Зотдир", деганида, у: "Мен (ҳам) тирилтираман ва ўлдираман", деди. Иброҳим айтди: "Албатта Оллоҳ қуёшни Машрикдан чиқаради. Сен уни Мағрибдан чиқаргин-чи?" Шунда бу кофир довдираб қолди. Оллоҳ золим кимсаларни ҳидоят қилмайди.

И з о ҳ: Подшоҳ Намруд Иброҳим алайҳис-саломга: "Сен бизларни даъват қилаётган Парвардигоринг қандай Зот?", деганида, Иброҳим пайгамбар айтди: "Парвардигорим Ўз бангаларига жон бериб, жон олгувчидир". Шунда Намруд: "Бу менинг ҳам қўлимдан келади", деб икки кишини келтирди-да, бирини ўлдирди, яна бирини қўйиб юборди. Иброҳим алайҳис-салом унинг аҳмоқлигини кўргач, деди: "Менинг Парвардигорим қуёшни Шарқдан чиқаради. Агар сен чиндан ҳам қудрат эгаси бўлсанг, уни Ғарбдан чиқаргинчи?!" Ана шундагина Намруд жавоб тополмай лол бўлиб қолди.

259. Ёки бир зот (Узайр пайгамбар) ҳақидаги масални (билмадингизмики), у зот томлари йиқилиб-ҳувиллаб қолган бир қишлоқдан ўтаркан: "Оллоҳ бу хароб бўлган (қишлоқни) қандай тирилтирар экан-а?", деди. Шунда Оллоҳ уни юз йил муддатга ўлдирди. Сўнгра тирилтириб деди: "Қанча муддат (ўлик ҳолда) турдинг?" "Бир кун ё ярим кун", деди у. Оллоҳ деди: "Йўқ, юз йил турдинг. Таом ва ичимлягингга қара - бузилган эмас. Энди эшагингни (чириб, суяклари ажраб кетганини) кўргин. (Бу ҳодисани Оллоҳнинг қудратини кўрсатиш) ва сени одамлар учун оят - ибрат қилиш учун (келтирдик). Бу суякларни қандай тиклаб, сўнг уларни гўшт билан қоплашимизни кўргин". Қачонки унга бу нарсалар аниқ кўрингач: "Албатта Оллоҳ ҳамма нарсага Қодир эканини биламан", деди. 260. Эсланг, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Иброҳим: "Парвардигорим, менга ўликларни қандай қилиб

тирилтиришингни кўрсатгин", деганида, Оллоҳ: "Ишонмаганмидинг?", деди. Иброҳим айтди: "Йўқ, (ишонаман-ку), лекин дилим (яна ҳам) таскин топиши учун". Оллоҳ айтди: "Тўртта қушни олиб, уларни ўз олдинта тўплагин (ва уларни бош, оёқ, қанот ва патларини тортиб, узиб, сўнгра бир-бирларига аралаштириб), кейин (атрофдаги тоғлардан) ҳар бир тоғнинг устига уларни бўлак-бўлак қилиб қўйгин ва шундан сўнг уларни чақиргин, сенинг олдинта чопиб келадилар! Билгилки, Оллоҳ шубҳасиз, Қудратли ва Ҳикматлидир". (Демак, ўликларни қайта тирилтириш Оллоҳ таоло қудрати олдида жуда осон ишдир). 261. Оллоҳ Йўлида молларини инфоқ-эхсон қиладиган кишиларнинг мисоли худди ҳар бир бошпоғида юзтадан дони бўлган еттига бошпоқни ундириб чиқарган бир дона донга ўхшайди. (Қилинган бир яхшилик етти юз баробар бўлиб қайтишига ишора қилинмоқда.) Оллоҳ истаган кишиларига бир неча баробар қилиб беради. Оллоҳ (фазлу карами) Кенг, Билгувчидир. 262. Молларини Оллоҳ Йўлида сарфлаб, сўнгра берган нарсаларига миннат ва озорни эргаштирмайдиган зотлар учун Парвардигорлари ҳузурида улут ажр бордир. Улар учун ҳеч қандай хавфу хатар йўқ ва улар гамгин бўлмайдилар. 263. Яхши гап ва кечириш - кетидан озор келадиган садақадан яхшироқ. Оллоҳ Беҳожат ва Ҳалимдир. 264. Эй мўминлар, молини одамларга кўрсатиш учун берадиган, Оллоҳга ва Охират Кунига ишонмайдиган кимсага ўхшаб, берган садақаларингизни миннат ва озор билан йўққа чиқарманг! Зеро, унинг (риёкорнинг) мисоли худди бир устини чанг-тупроқ қоплаб олган силлиқ тошга ўхшайдикки, унга шаррос қуйган ёмғир теккан-да уни (устигаги чанг-тупроқни ювиб тушириб) қаттиқ-силлиқ тошлигича қолдирган. (Ундай риёкор) мунофиқлар яхши амаллар қилдик, деб ҳисоблайдилар, аммо Қиёмат Кунисида топган (ва сарфлаган) дунёларидан ҳеч нарсага эга бўлмайдилар. Оллоҳ кофирларни ҳидоят қилмайди. 265. Молларини Оллоҳнинг ризолигини истаб ва дилларида мустаҳкам ишонч билан сарф қиладиган зотларнинг мисоли худди адирликдаги шаррос қуйган ёмғир теккач, ҳосилини икки баробар қилган боққа ўхшайди. Энди агар унга шаррос қуйган ёмғир тегмаган бўлса, майдалаб ёққан ёмғир (ҳам кифоя қилади) Оллоҳ қилаётган амалингизни Кўргувчидир. 266. Сизлардан биронтангиз тағларидан дарёлар оқиб тургувчи, хурмо-ю узумлари бор, ҳар турли меваларга тўла боғи бўлишини, кексайиб нимжон болалари билан қолган пайтида эса ўша боғини ўтди бўрон уриб, ёниб битишини истайдими? Шундай қилиб,

тафаккур қилишингиз учун Оллоҳ сизларга ўз оятларини баён қилади.

И з о ҳ: Ушбу оятда Оллоҳ таоло эҳсон қилиб, орқасидан миннат қиладиган ёки хўжакўрсинга эҳсон қиладиган кимсаларнинг Охиратдаги аҳволи ҳақида хабар бериб, гарчи улар "қилган эҳсонларимиз сабабли жаннатларга эришамиз", деб хомтама бўлсаларда, уларнинг қилган "эҳсонлари"ни миннат ва риё бўрони учуриб-ёндириб кетиши аниқ эканини уқтиради.

267. Эй мўминлар, касб қилиб топган нарсаларингизнинг ҳалол-покизаларидан ва Биз сизлар учун ердан чиқарган нарсалардан инфоқ-эҳсон қилингиз! Эҳсон қилиш учун улардан ўзингиз фақат кўз юмиб туриб оладиган - паст-нопокларини танламангиз! Ва билингизки, албатта Оллоҳ Беҳожат ва ҳамду сано Эгаси бўлган Зотдир. **268.** Шайтон сизларни (агар инфоқ-эҳсон қилсангиз) камбағал бўлиб қолишингиздан қўрқитади ва фаҳш ишларга буюради. Оллоҳ сизларга Ўз тарафидан мағфират ва фазлу қарам (бойлик) ваъда қилади. Оллоҳ (фазлу қарам) Кенг ва Билгувчидир. **269.** У Ўзи истаган кишиларга ҳикмат (фойдали билим) беради. Кимга ҳикмат берилган бўлса, бас, муҳаққаки, унга кўп яхшилик берилибди. Ваъз-эслатмаларни фақат аҳли донишларгина оладилар. **270.** Инфоқ-эҳсон қилган ҳар бир нафақангизни ва назр қилган ҳар бир назрингизни шубҳасиз, Оллоҳ билади. Ва (Оллоҳ таоло буюрган садақотларни бермайдиган) зolimлар учун ҳеч қандай ёрдамчи йўқдир. **271.** Агар садақаларни ошкора ҳолда берсангиз, жуда яхши. Ва агар махфий қилиб, фақир-камбағалларга берсангиз - бу ўзингиз учун янада яхшироқдир. Ва қилган гуноҳларингизга каффорат бўлади. Оллоҳ қилаётган амалларингиздан Хабардордир. **272.** (Эй Мухаммад алайҳис-салом), уларни ҳидоят қилиш Сизнинг зиммангизда эмас. Балки Оллоҳ Ўзи истаган кишиларни ҳидоят қилади. Қандай яхшилик (мол) инфоқ-эҳсон қилсангизлар, бас, ўзингиз учундир. Фақат Оллоҳ Юзини истаб яхшилик инфоқ-эҳсон қилингиз! Қилган ҳар бир яхшилигингиз сизларга зулм қилинмаган ҳолида ўзингизга тўла-тўқис қайтарилади. **273.** (Садақот-эҳсонлар) Оллоҳнинг Йўлида тўсилган (яъни, ўзларини ушлаган), бирор ерга сафар қилишга қодир бўлмайдиган, қаноатлари сабабли, билмаган одамга бой-бадавлат бўлиб кўринадиган фақир-камбағаллар учундир. Уларнинг (фақирликларини) сиймоларидан билиб оласиз. Улар одамлардан тиланиб туриб олмайдилар, қандай яхшилик қилсангиз, бас, албатта Оллоҳ уни Билгувчидир.

274. Мол-дунёларини кеча-ю кундуз, яширин ва ошкора эҳсон қиладиган зотлар учун Парвардигорларининг ҳузурида улут ажр бор. Улар учун ҳеч қандай хавфу хатар йўқ ва улар ғамгин бўлмайдилар. 275. Судхўр бўлган кимсалар (*Қиемат Кунига қабрларидан*) турмайдилар, магар жин чалган мажнун каби турадилар. Бунга сабаб, уларнинг: "Байъ (*олду-сотди*) ҳам судхўрликнинг ўзи-ку?", деганларидир. Ҳолбуки, Оллоҳ байъни ҳалол, судхўрликни ҳаром қилган. Бас, кимга Парвардигоридан мавъиза - насиҳат етгач (*судхўрликдан*) тўхтаса, у ҳолда аввал ўтгани ўзига ва унинг иши Оллоҳга (*топширилади*). (Яъни, Ўзи хоҳласа афв қилар). Ва ким (*судхўрликка*) қайтса, ўшалар жаҳаннам эгаларидир ва унда абадий қолажаклар. 276. Оллоҳ судхўрликнинг (*фойдасини*) йўқ қиладиган ва садақаларнинг (*фойдасини*) зиёда қиладиган. Оллоҳ ҳар қандай (*судхўрликни ҳалол деб биладиган*) кўрнамакни ва (*судхўрлик қиладиган*) жиноятчини севмайди. 277. Албатта иймон келтирган, яхши амаллар қилган ва намозни тўқис адо қилиб, закотни берган зотлар учун Парвардигорлари ҳузурида ажр бор. Улар учун ҳеч қандай хавф-хатар йўқ ва улар ғамгин бўлмайдилар. 278. Эй мўминлар, Оллоҳдан қўрқингиз ва агар чиндан мўмин бўлсангизлар, судхўрлик сарқитларини тарк қилингиз! (Яъни, *одамларга берган қарзларингиздан чиқадиган фойдани олмангиз.*) 279. Энди агар (*фармонимизни*) қилмасангиз, у ҳолда Оллоҳ ва Пайғамбари томонидан бўлган урушни билиб қўйинг! Агар тавба қилсангиз, дастмоянгиз ўзингизга - золим ҳам, мазлум ҳам бўлмайсиз. 280. Агар (*қарздор*) ночор бўлса, бойигунча кутинг! Агар билсангизлар (*берган қарзингизни*) садақа қилиб юборишингиз ўзингиз учун яхшироқдир. 281. Ва (*барчангиз*) Оллоҳга қайтариладиган Кундан қўрқингиз! Сўнгра ҳар бир жонга қилган амали учун тўла жазо берилади ва ҳеч кимга зулм қилинмайди. 282. Эй мўминлар, бир-бирларингиз билан қарз муомаласини қилсангиз, ёзиб қўйинглар! Ораларингизда бир котиб адолат билан ёзсин! Ҳеч бир котиб Оллоҳ унга билдирганидек ёзишдан бош тортмасин, албатта ёзсин! Зиммасида қарзи бўлган киши ёздирсин - Парвардигори бўлмиш Оллоҳдан қўрқсин ва у қарздан бирон нарса камайтириб ёзмасин! Агар зиммасида қарзи бўлган киши ақлсиз ё ожиз (*ёш бола ё жуда кекса*) бўлса, ёки (*қар соқовлиги ё тил билмаслиги сабабли айтиб туриб*) ёздирингизга қодир бўлмаса, унинг ҳомийи - вакили адолат билан ёздирсин! Ва сизлар рои бўладиган (*адолатли*) гувоҳлардан икки эркак кишини, агар икки эркак

топилмаса, бир эркак ва икки аёлни - бири унутиб адашса, яна бири унга эслатади- гувоҳ қилинглари! Гувоҳлар (гувоҳлик учун) чақирилганда бош тортмасинлар! Хоҳ катта, хоҳ кичик қарз бўлсин, муддати келгунча ёзиб қўйишдан эринманглари. Мана шу Оллоҳ наздида адолатлироқ, гувоҳлик учун тўғрироқ ва сизлар шак-шубҳа қилмаслигинизга яқинроқ бўлган (ҳукмдир). Лекин агар (ўртадаги муомаланинг) ораларингизда юргизиб турган нақд савдо бўлса, уни ёзмасангиз-да, сизлар учун гуноҳ йўқдир. Ва бир-бирингиз билан савдо қилганда гувоҳ келтиринг! Ва на котиб, на гувоҳга зарар етмасин. Агар шундай қилсангиз (яъни, улардан бирингизга зарар етказсангиз), бу Оллоҳга иттифоқсизлигингиздир. Оллоҳдан қўрқингиз! Оллоҳ сизларга (Ҳақ-Ҳидоят Йўлини) биддиради. Оллоҳ ҳамма нарсани Билгувчидир. 283. Агар сафарда бўлсангиз ва котиб топа олмасангиз (берилган нарсани эвазига) қўл билан тутгудек гаров олинг! Агар бир-бирларингизга омонат қўйсангиз, омонат қўйилган киши омонатини адо қилсин ва Парвардигори - Оллоҳдан қўрқсин! Гувоҳликни яширмангиз! Ким (гувоҳликдан бош тортмиш билан) уни яширса, бас, албатта унинг қалби осий - гуноҳкордир. Оллоҳ қилаётган амалингизни Билгувчидир. 284. Самовот ва Ердаги бор нарсани Оллоҳникидир. Ичингиздаги нарсани хоҳ ошкор қилинг, хоҳ яширинг, Оллоҳ сизларни ўша нарсани билан ҳисоб-китоб қилади ва Ўзи истаган кийимни мағфират қилиб, Ўзи истаган кишини азоблайди. Оллоҳ ҳамма нарсага Қодирдир. 285. Пайгамбар ўзига Парвардигоридан нозил қилинган нарсага иймон келтирди ва мўминлар (ҳам иймон келтиргилар). Оллоҳга, фаришталарига, Китобларига ва пайгамбарларига иймон келтирган ҳар бир киши (айтми): "Биз Унинг пайгамбарларидан бирон кишини ажратиб қўймаймиз". Ва "Эшитдик ва итоат этдик. Парвардигоро, гуноҳларимизни мағфират қилишингни сўраймиз. Ва фақат Ўзингга қайтажамиз", дедилар. 286. Оллоҳ ҳеч бир жонни тоқатидан ташқари нарсага тақлиф қилмайди. (ҳар кимнинг) қилган (яхши) амали ўзи учундир ва (ёмон) амали ҳам ўзининг бўйнигадир. Парвардигоро, агар унутган ёки хато қилган бўлсан, бизни азобингга гирифтор айлама! Парвардигоро, бизларнинг зиммамизга биздан илгари ўтганларнинг бўйинларига қўйган юкингни юклама! Парвардигоро, бизларни тоқатимиз етмайдиган нарсага зурлама! Бизларни афв эт, (гуноҳларимизни) мағфират қил, (ҳолимизга) раҳм айла! Ўзинг Хожамизсан! Бас, бу кофир қавми устига Ўзинг бизни голиб қил!

Ҳа. И з о ҳ: Мусулмонлар Бадр жангига ўзларидан бир неча марта кўп бўлган Қурайш кофирларининг устидан ғалаба қозонишгач, Мадинага қайтганларидан кейин Пайғамбар алайҳис-салом яҳудийларни тўплаб: "Эй яҳудийлар, сизлар менинг ҳақ Пайғамбар эканимни Тавротдан ўқиб билгансизлар. Бас, шундай бўлгач, бошингизга қурайшликларнинг куну тушмасдан аввал менга қарши туришни бас қилинглар!", дедилар. Шунда улар: "Сен уруш илмидан беҳабар бўлган бир гуруҳ жоҳил қурайшликни енгтанинг билан гурурланма! Бизнинг зўрлигимизни биз билан урушганда биласан", деб жавоб қилишганда юқоридagi оятлар нозил бўлди.

: / 14. Одамларга аёллар, болалар, тутанмас олтин-кумуш бойликлар, (қиммат) баҳоли отлар, чорва ва экин-тикинлар каби истақ-хоҳишларга кўнгли қўйиш чиройли қилинди. (Ҳолбуки), бу нарсалар ҳаёти дунёнинг (ўтқинчи) нарсаларидир. Оллоҳнинг ҳузурида эса энг гўзал қайтадиган жой - жаннат бордир. (Яъни, ўтқинчи нарсаларга кўнгли бермай, ҳақиқий гўзалликни севмоқ, унга қинтилмоқ лозим). 15. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Сизларга булардан яхшироқ нарса ҳақида хабар берайми? Тақводор кишилар учун Парвардигорлари ҳузурида улар абадий қоладиган, тағларидан дарёлар оқиб тургувчи жаннатлар, покиза жуфтлар ва Оллоҳнинг Ризолити бор. Оллоҳ бандаларини Кўриб тургувчидир. 16. Улар: "Парвардигоро, бизлар Сенга иймон келтирганмиз, энди Ўзинг гуноҳларимизни мағфират айла ва бизни дўзах азобидан асра", дейдилар. 17. Улар сабр-қаноатли, иймонларида содиқ, ибодат-итоатли, инфоқ-эҳсонли бўлган ва саҳарларда Оллоҳдан мағфират тилайдиган кишилардир. 18. Оллоҳ, фаришталар ва илм аҳллари - Ёлғиз Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай тангри йўқ, фақат Унинг Ўзи борлигига гувоҳлик бердилар. У адолат билан тургувчи - Ҳукм қилгувчидир. Ҳеч қандай тангри йўқ, фақат Унинг Ўзи бор. У Қудратли, ҳикмат Эгасидир. 19. Албатта Оллоҳ наздидаги (мақбул бўладиган) дин Ислом динидир. Аҳли Китоблар (яҳудий ва насронийлар) уларга (Ислом ва Муҳаммад алайҳис-саломнинг ҳақ Пайғамбарлиги ҳақида) аниқ билим-ҳужжат келганидан кейин фақат ўзаро ҳасад-адоват қилганлари сабаблигина талашиб-тортишдилар. Ким Оллоҳнинг оятларига кофир бўлса, бас, албатта Оллоҳ тез ҳисоб-китоб қилгувчи Зотдир. 20. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), агар Сиз билан (Дин ҳақида) тортишсалар: "Мен ва менга тобеъ бўлган кишилар ўзимизни Оллоҳга топширдик - Унга бўйинсундик", деб айтинг! Сўнг аҳли Китоблар ва (Китоб берилмаган) омиё-бутпарастлардан: "Исломга

кирдингизми?", деб сўранг! Агар Исломга кирсалар, муҳаққақ, Ҳақ Йўлни топибдилар. Энди агар юз ўгирсалар, у ҳолда Сизнинг зиммангиздаги нарсa фақатгина етказишдир. Оллоҳ бондаларини Кўриб тургувчидир. 21. Оллоҳнинг оятларига куфр келтирадиган, пайгамбарларни ноҳақ ўлдирадиган ва одамлар орасидаги адолатга буюрадиган зотларни ўлдирадиган кимсаларга албатта аламли азоб "хушхабар"ини етказинг! 22. Уларнинг қилган амаллари дунё-ю Охиратда беҳуда кетмиш ва улар учун бирор ёрдамчи йўқдир. 23. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Китобдан (Тавротдан) насибадор бўлган кимсалар ораларида ҳакамлик қилсин учун Оллоҳнинг Китобига чақирилаётганларини, сўнгра улардан бир гуруҳи юз ўгирган ҳолларида бурилиб кетаётганларини кўрмадингизми?

И з о ҳ: Ривоят қилишларича, яҳудийлар ўзларидан бўлган икки зинокорни Пайгамбар алайҳис-саломнинг ҳузурларига келтириб, ҳукм қилишларини сўрашганда, у зот тошбўрон қилишга буюрганлар. Улар эса: "Бизнинг динимизда зинокорни юзига қора чаллаб, кўча айлантирилади", деб туриб оладилар. Шунда Таврот Китобини келтириб кўришса, унда ҳам тошбўрон қилиш буюрилган бўлиб чиқади ва жиноятчилар қилмишларига яраша жазо оладилар. Бу ҳукмдан норози бўлган яҳудийлар юз ўтириб чиқиб кетганларида юқоридаги оят нозил бўлди.

24. Бунга (яъни, адолатли ҳукмдан юз ўтиришларига) сабаб, уларнинг: "Бизга фақат саноқли кунлардагина дўзах ўти тегади", деганларидир. Ўзлари тўқиган бу ёлгонлари уларни динларидан адаштириб қўйди.

И з о ҳ: Яҳудийлар: "Биз фақат аждоғларимиз бузоққа сизинган қирқ кун муддатдагина дўзахда бўламиз, кейин эса албатта жаннатга кирамиз", деб даъво қиладилар.

25. Энди уларни ҳеч шак-шубҳасиз, келадиган Кунга тўплаганимизда ва ҳар бир жонга мазлум бўлмаган ҳолда қилган амаллари учун тўла жазо-мукофот берилганда қандай бўларкин?! 26. Айтинг: "Эй мулку давлат Эгаси бўлган Оллоҳим, Сен Ўзинг истаган кишини мулк ато қилурсан ва истаган кишиндан бу мулкни тортиб олурсан, истаган кишингни азиз қилурсан ва истаган кишингни хор қилурсан. Бор яхшилик Ёлғиз Сенинг Қўлингдadir. Албатта Сен барча нарсага Қодирсан. 27. Кечани кундузга киритурсан ва кундузни кечага киритурсан, ўликдан тирикни чиқарурсан ва тирикдан ўликни чиқарурсан ҳамда истаган кишини беҳисоб ризқ берурсан".

И з о ҳ. Бу оятда кеча-кундузнинг узайиб-қисқариб туриши ва ўлик данак, тухум, нутфа (маний - шаҳват суви) каби нарсалардан дарахт, парранда, инсон каби жонли мавжудотнинг пайдо бўлиши ёки аксинча, тирик жонзотдан тухум, нутфа каби жонсиз нарсалар чиқиши - буларнинг барчаси Ёлғиз Оллоҳнинг амри билан бўлиши ифодаланган.

28. (Модомики, барча иш - бутун мулк Ёлғиз Оллоҳнинг қўлида экан, демак), мўминлар мўминларни қўйиб, кофирларни дўст тутмасинлар! Ким шундай қилса, бас, Оллоҳ томонидан томонидан ҳеч нарсада эмас (яъни, Оллоҳга бегонадир). Магар улардан эҳтиёт бўлиб турсаларингиз (юзаки муомала қилсангиз жоиздир), Оллоҳ сизларни Ўзининг (азобидан) огоҳ қилур. Ва фақат Оллоҳга қайтажаксиз. 29. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Дилларингиздаги нарсани хоҳ яширинг, хоҳ ошкор қилинг, Оллоҳ уни билур. Ва (шунингдек), У Зот осмонлар ва Ердаги бор нарсани билур. Оллоҳ ҳамма нарсага Қодирдир". 30. Ҳар бир жон ўз қилган яхши амалларини ҳозир нозир ҳолда кўрадиган, ёмон амалларининг эса олис-олисларда қолиб кетишини истайдиган Кунни (эсланглар)! Оллоҳ сизларни Ўзининг (азобидан) огоҳ қилур. Оллоҳ бандаларига Ғамхўр - Меҳрибондир. 31. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Агар сизлар Оллоҳни севсангиз, менга эргашинглар. (Шунда) Оллоҳ сизларни севади ва гуноҳларингизни мағфират қилади. Оллоҳ (гуноҳларни) Мағфират қилгувчи, Меҳрибондир". 32. Айтинг: "Оллоҳ ва Пайгамбарга итоат қилингиз!" Агар юз ўтирсалар, бас, албатта Оллоҳ кофирларни севмас. 33. Албатта Оллоҳ Одам ва Нухни ҳамда Иброҳим ҳонадонини ва Имрон ҳонадонини бутун оламлар устида (пайгамбарлик учун) таялаб олди. 34. Уларнинг бировлари бировларига зурриёт (эдилар). Оллоҳ Эшитгувчи, Билгувчидир. 35. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Имроннинг хотини: "Парвардигорим, мен қорнимдаги нарсани (ҳомилани дунё ишларидан) озод этиб, Сенга назр қилдим. Бас, (бу назримни ўз даргоҳингда) қабул айла! Албатта Сен Эшитгувчи, Билгувчисан", деганини эсланг! 36. Кўзи ёригач эса бундай деди: "Парвардигор, мен қиз туғдим". - Ҳолбуки, Оллоҳ унинг нима туққанини Билгувчиروқдир ва (ҳар қандай) ўтил бу қиз каби (яъни, бу қизнинг ўрнини босгувчи) эмасдир. - "Ва мен унга Марям деб исм қўйдим. Мен бу қизга ва унинг зурриётига даргоҳингдан қувилган шайтоннинг (ёмонлигидан) паноҳ беришингни Сендан илтижо қиламан". 37. Бас, Парвардигори уни (Марямни) хуш қабул айлаб,

чиройли парварини этди ва унга Закариёни кафил қилди. Ҳар қачон Закариё (Марямнинг) олдига - ҳужрага кирганида унинг ҳузурида бир ризқ-нағиба кўрди. У: "Эй Марям, бу нарсалар сенга қайқдан келди?", деб сўраганида (Марям) жавоб қилди: "Булар Оллоҳ ҳузуридандир. Албатта Оллоҳ Ўзи истаган кишиларга беҳисоб ризқ берур".

И з о ҳ: Марямнинг онаси ибодатхонага олиб бориб бергач, уни тарбиялаш ыша ибодатхона роҳибларидан бири былган Закариё пайғамбарнинг чекига тушади. У қачон Марямнинг хонасига кирса, у ерда қишда ёз мева-чевалари, ёзда қишда бўладиган ноз-неъматларни кўради. Шунда уларнинг ўртасига юқоридаги оятда зикр қилинган савол-жавоблар бўлиб ўтади.

38. Ўшанда Закариё Парвардигорига дуо қилиб деди: "Парвардигорим, менга ҳам Ўз ҳузурингдан бир покиза зурриёт - фарзанд ҳадя этгин! Албатта Сен дуо-илтижоларимни Эшиттувчисан". 39. Сўнг меҳробда намоз ўқиб турган вақтида унга фаришталар нидо қилдилар: "(Эй Закариё), Оллоҳ сенга Оллоҳнинг Сўзини тасдиқ этадиган, (ўз қавмига) хожа бўладиган, (шаҳватлардан ўзини) тиядиган ва солиҳ пайғамбарлардан бўладиган Яҳё исмли фарзанд хушхабарини берур". 40. "Парвардигорим, менга кексалик етган, хотиним тутмас бўлса, мендан қандай фарзанд бўлсин?", деди (Закариё). (Оллоҳ) айтди: "Шундай, Оллоҳ истаган ишини қилур". 41. Парвардигорим, мен учун (кампирим ҳомилали бўлганига) бирон белги - аломат қилсанг", деди у. (Оллоҳ) айтди: "Сенга белги шуки, уч кун одамларга фақат имо-ишора билангина гапира оласан. Парвардигорингни мудом ёд қил ва туну кун У Зотини поклаб (ибодат қил)!"

И з о ҳ: Дарҳақиқат, уч кунгача Закариёнинг тили Оллоҳнинг зикридан ўзга сўзга айланмай қолди. Одамларга эса фақат имо-ишора билан муомала қилди. Мазкур оятларда кексайиб, фарзанд кўришдан умидлари узилган кишиларга Оллоҳ таоло Ўз изни-иродаси билан фарзанд ато этгани баён қилинган бўлса, қўйидаги оятларда янада ажиброқ ҳисса Ийсоннинг отасиз дунёга келиши ҳақида ҳикоя қилинади. Бу ҳиссадан ҳисса шуки, Ийсо ҳеч қандай ҳудо эмас, балки Оллоҳнинг амри билан биби Марямдан тугилган одам фарзандидир.

42-43. Фаришталар Марямга: "Ё Марям, албатта Оллоҳ сени (аёллар орасидан) танлаб олди ва (барча гуноҳлардан) поклади ҳамда сени бутун оламларнинг аёлларидан афзал қилди. Ё Марям, Парвардигорингга итоат қил ва рукуъ (Оллоҳга ибодат) қилгувчилар билан бирга сажда ва рукуъ (яъни, ибодат қил!)",

деганларини эсланг! 44. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), бу гайб хабарларидандирки, бу хабарни Сизга Биз ваҳий қилмоқдамиз. Ҳолбуки, Сиз улардан қайсилари Марямга кафил бўлиши(ни бишлиши) учун қаламларини (қуръа қилиб) ташлаганларида уларнинг олдида эмасдингиз ва талашиб-тортишганларида ҳам уларнинг олдида эмасдингиз. 45. Эсланг, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), фаришталар дедилар: "Ё Марям, албатта Оллоҳ сенга Ўз томонидан бир Сўз ҳақида хушхабар берадики, унинг исми ал-Масих Ийсо бинни Марям бўлиб, у дунё-ю Охиратда обрўли ва (Оллоҳнинг) яқинларидандир 46. У одамларга гўдаклик пайтида ҳам вояга етган чоғидагидек гапирур. (У) солиҳ (банда)лардандир". 47. Марям: "Парвардигорим, менга одамзод тегмаган бўлса, қаёқдан менда фарзанд бўлсин?", деди. Оллоҳ айтди: "Шундэй, Оллоҳ Ўзи хоҳлаган нарсасини (Ўзи хоҳлаган суратда) яратади. Қачон бирон ишни ирода қилса, унга: "Бўл!", дейди. Бас, у иш бўлади".

И з о ҳ: Оллоҳнинг Сўзи - Ийсо бинни Марямдир. Чунки у зот Қуръоннинг хабарига кўра Оллоҳ таолонинг: "Бўл!", деган Сўзи - фармони билан Марямдан отасиз таваллуд топганлар.

48. Ва унга (Ийсога) ёзиш ва ҳикмат - илми, Таврот ва Инжилни таълим беради. 49. (Уни) бани Исроил қавмига пайгамбар қилади. (Ийсо бани Исроилга дейди): "Мен сизларга Парвардигорингиздан (ўзимнинг ҳақ пайгамбар эканлигимни тасдиқловчи) оят-далил келтирдим: Мен сизларга лойдан қуш тимсолини ясайман, сўнг унга пуфласам, у Оллоҳнинг изни-иродаси билан ҳақиқий қуш бўлади. Ва яна кўр, пес касалларини тузата оламан ва Оллоҳнинг изни билан ўликларни тирилтираман ҳамда сизларга ейдиган ва уйларингизда сақлайдиган нарсаларингизни айтиб бера оламан. Агар мўмин бўлсангизлар, албатта бу ишларда сизлар учун аниқ оят-далиллар бордир".

И з о ҳ: Пайгамбарлар тарихидан шу нарсa маълум бўладики, ҳар бир пайгамбар ўзининг замонига ривожланиб, тараққий қилган соҳада замондошларидан устун ва пешқадам бўлади. Масалан, Муҳаммад алайҳис-салом замонларида араб оламида адабиёт ниҳоят даражада ривожланган бўлиб, адиблар орасида тез тез мусобақалар ўтказилиб турар ва ғолибларнинг асарларини Каъба деворларига осиб қўйишар эди. Қушлардан бир кунги саҳобалардан бири Қуръондаги энг кичик сура бўлган "Кавсар" сураси езилган вариқни ғолиб асарлар енига илиб қўяди. Шунда бу сурани ўқиган ва ундаги Илоҳий баалоғат фасоҳатдан лол қолган шоирлар бир овоздан: "Бу башарнинг сўзи эмас!", деб гувоҳлик берадилар.

Ийсо алайҳис-саломнинг даврида эса табобат илми шундай тараққий қилган эдики, дунёда биронта давосиз дард йўқ, деб ҳисобланар эди. Шунда Ийсо алайҳис-салом келдилару ҳеч бир табибнинг қўлидан келмайдиган ишни қилдилар - ўликни тирилтирдилар! Шунинг учун ҳам Қуръонда у зотнинг номларига ал-Масих - силовчи лақаби қўшилди. Яъни, у кишининг қўллари теккан - силаган ўликка жон кирар эди. Бундай мўъжизалар, табиийки, одамлар ўз пайгамбарларига иймон келтиришларига сабаб бўлар эди.

50. "(Мен сизларга) ўзимдан олдинги Тавротнинг (ҳақ эканлигини) тасдиқловчи бўлган ҳолда ва сизлар учун ҳаром қилинган (ег, туя гышти, балиқ каби) айрим нарсаларни ҳалол қилиш учун (келдим). Ва сизларга Парвардигорингиздан оят-далил келтирдим. Бас, Оллоҳдан қўрқингиз ва менга итоат қилингиз! 51. Албатта Оллоҳ Парвардигорим ва Парвардигорингиздир. Бас, Унга бандалик қилингиз! Мана шу Тўғри Йўлдир!" 52. Энди қачонки Ийсо улар (яхудийлар) томондан куфрни кўргач: "Оллоҳнинг (Динига даъват қилишимда) ким менга ёрдамчи бўлур?", деди. Ҳаворийлар айтдилар: "Биз Оллоҳнинг (Динига) ёрдам берувчилармиз. Оллоҳга иймон келтирдик. (Эй Ийсо), гувоҳ бўлгинки, биз Оллоҳга бўйинсунувчилармиз. 53. Парвардигоро, нозил қилган Нарсангга ишондик, пайгамбарингга эргашдик. Бас, бизни (Ўзингнинг Бирлигингга, пайгамбарингнинг ҳақлигига) гувоҳлик берувчилар қаторига ёзгин!" 54. (Яҳудийлар) макр қилдилар. Оллоҳ ҳам "макр" қилди. Оллоҳ "Маккорроқдир".

И з о ҳ: Улар Ийсо алайҳис-саломни ўлдирмоқчи бўлдилар. Оллоҳ эса унга бирор зарар етказмай Ўз ҳузурига - самога кўтарди. Оллоҳнинг "макри" - тадбири устунроқ бўлиб чиқди.

55. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Оллоҳ айтган бу сўзларни эсланг: "Ё Ийсо, албатта Мен сени ердан бус-бутун (яъни, ҳеч қандай зарар етказмасдан) олувчи ва Ўз ҳузуримга кўтаргувчиман. Ва сени кофирлардан халос қилгувчиман ҳамда то Қиёмат Кунигача сенга эргашган зотларни кофирлардан юқори қўйгувчиман. Сунгра Менга қайтажаксиз. Бас, Ўзим сизлар талашиб-тортишган нарсалар ҳақида ораларингизда ҳакамлик қилурман. 56. Бас, кофир бўлган кимсаларга дунё ва Охиратда қаттиқ азоб-ла азоб берурман. Ва улар учун ҳеч қандай ёрдамчи бўлмас. 57. Иймон келтириб, яхши амаллар қилган зотларга эса (Оллоҳ) ажрларини комил суратда берур. Оллоҳ зулм

қилгувчиларни севмайди. (Бинобарин Ўзи ҳам ҳеч кимга зулм қилмай, ҳар кимга қилган ишига лойиқ жазо беради)". 58. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сизга тиловат қилаётганимиз бу (қисса Оллоҳнинг) оятлари ва ҳикматли эслатмаларидандир. 59. Албатта Ийсонинг (отасиз туғилишининг) мисоли Оллоҳ наздида худди Одамнинг мисоли кабидирки, уни тупроқдан яратиб, сўнгра "Бўл", деди. Бас, у (жонли одам) бўлди.

И з о ҳ: Ривоят қилинадикки, бир гуруҳ насронийлар Пайгамбар алайҳис-салом ҳузурларига келиб: "Нега сен бизнинг пайгамбаримиз Ийсони: "У ҳам бир инсон, Оллоҳнинг бандаси", деб ҳақорат қиласан! Агар у худо бўлмаганида отасиз туғилармиди?", дейишди. Шунда Одамнинг на ота, на онасиз дунёга келиши уни бандалик қилишдан тўсмагани янглиг, Ийсонинг отасиз туғилиши ҳам унинг бандга бўлишига монеъ бўлмайди, деган мазмунда юқоридаги оят нозил бўлди.

60. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, бу) Парвардигорингиз томонидан бўлган Ҳақ (Сўздор). Бас, шубҳа қилгувчилардан бўлманг! 61. Энди Сизга келган (мана шу ҳақ) маълумотдан кейин (насронийлардан) кимда-ким Сиз билан талашиб-тортишмоқчи бўлса, (ундай кимсаларга) айтинг: "Келинлар, ўғилларимизни ва ўғилларингизни, аёлларимиз ва аёлларингизни, ўзларимизни ва ўзларингизни чорлаб-йиғайлик, сўнгра Оллоҳга тазарруъ билан илтижо қилайлик-да, ёлгончиларни Оллоҳ лаънат қилишини сўрайлик".

И з о ҳ: Мазкур оятда Муҳаммад Пайгамбарга Ийсони худо деб билувчи кимсалар агар Қуръон оятларига ишонмасалар, ёлгончиларга Оллоҳнинг лаънатини сўраб, қасам ичишликка таклиф қилиш буюрилди. Ровийларнинг айтишларича, биронта насроний келиб, қасам ичишга журъат этмаган экан.

62 Албатта бу ҳақ-рост қиссадир. (Яъни, Ийсо ҳеч қандай худо эмас, балки Оллоҳнинг бошқа ҳамма пайгамбарлари каби оддий одам зотидандир). Ва ҳеч қандай тангри йўқ, фақат Оллоҳнинг Ўзи бор. Ва албатта Оллоҳнинг Ўзигина қудрат ва ҳикмат Эгасидир. 63. Энди ҳам (ҳақиқатдан) юз ўғирсалар бас, албатта Оллоҳ бузгунчиларни Билгувчидир. 64. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Эй аҳли Китоб" (яъни, яҳудий ва насронийлар), бизга ҳам, сизга ҳам баб-баробар бўлган бир сўзга келингиз - Ёлғиз Оллоҳгагина ибодат қилайлик, Унга ҳеч нарсани шерик қилмайлик ва Оллоҳни қыйиб, бир-бировларимизни худо қилиб олмайлик".

И з о ҳ: Бутун оламини яратган Оллоҳ таоло барча инсонлар бахтли яшасинлар деб Ўз томонидан ҳаёт учун дастурул-амал бўлган қонун-қоидалар, яъни, Динни юборган. Кимда-ким бу қонун-қоидаларни тан олмасдан ўз-ўзича янги қонун чиқармоқчи бўлса, яъни, Оллоҳ ҳалол қилган нарсаларни ҳаром, Оллоҳ ҳаром қилган нарсаларни ҳалол, деса у ҳудудликни даъво қилган ҳисобланади ва унинг сызини тасдиқлаб, изидан эргашганлар эса уни ҳудо деб билган бўладилар. Ҳазрати Расулуллоҳ саломллоҳу алайҳи васаллам насронийлар ҳақида нозил бўлган: "Улар Оллоҳни қўйиб, ўзларининг олимларини, роҳибларини ҳудо қилиб олдилар", деган мазмундаги оятни ўқиганларида, буни эшитган Абул Ҳотим номли аввал насроний бўлган бир саҳоба: "Биз уларга ибодат қилмас эдик, ё Расулуллоҳ", деди. Шунда Пайғамбар алайҳис-салом: "Улар ўзларича сизларга айрим нарсаларни ҳалол, айрим нарсаларни ҳаром, деб фатво берар эдилар, сизлар эса уларнинг сўзларига эргашар эдинглар, мана шу сизлар уларни ҳудо қилиб олганларингиздир", дедилар.

Одамлар Ёлғиз Оллоҳ таолони қўйиб, бир-бирларини ҳудо қилиб олишлари бизнинг замонимизда, хусусан мусулмонлар орасида ҳам минг афсуски, учраб туради. Кейинги даврларда Динимиз душманлари тарафидан Қуръон ва Ҳадис маъноларидан беҳабар, ногон мусулмонларни йўлдан оздириш учун Ислом ниқоби остида иш юритадиган турли ҳизблар ташкил қилинди. Уларнинг мақсадлари, эндигина Оллоҳнинг марҳамати билан диний таълимот олиш имкониятига эга бўлган мусулмонларни ҳақиқий Исломий тарбиядан чалғитиш, мусулмонлар бирлигини бўлиб-ёриш, ўша ҳизбларнинг тузоқларига тушиб қолган ногон ёшларни ҳукумат қўли билан қamoқхоналарга тикиб йўқотиш, жаҳон афкори оммаси назарида Муқаддас Ислом динига нисбатан нафрат уйғотиш ва энг даҳшатлиси одамларни Ёлғиз Оллоҳга ибодат-қуллик қилишдан бўриб, ўша ҳизб ва унинг раҳбарларига сугинишга мажбурлашдан иборатдир. Масалан, яқинда ана ўша ҳизблардан бири: "Мусулмонлар учун уч кундан ортиқ халифасиз яшаш ҳаром", деган даъво билан чиқди. Маълумки, бирон нарсга ёки ишга ҳаром деб ҳукм чиқариш Ёлғиз Оллоҳ ва У Зотининг Пайғамбарининг ҳаққидир. На Қуръонни Каримда ва на ҳадиси шарифда уч куннинг ичига халифалик қуриш фармиги, акс ҳолда ҳаром ишга йўл қўйилган бўлиши ҳусусида бирон сўз йўқ эканлиги ҳам аён бир ҳақиқатдир. Демак, юқоридаги оятни карима ва ҳадиси шарифнинг далолати бўйича, ўша ағдашган ҳизбнинг йўлбошчилари Оллоҳ таоло ҳаром

қилмаган бир ишни ҳаром деб ҳукм чиқаришлари билан ўзларини Оллоҳга шерик деб даъво қилаётганлари маълум бўлганидек, қасамед қилиш билан ўша ҳизбга кириб, унинг ботил кўрсатмалари билан мусулмонларни заҳарлаб юрган ҳизбчилар ўзларининг йўлбошчиларини худо қилиб олганлари ҳам маълум бўлади. Оллоҳ таоло ҳазрати Муҳаммад алайҳис-салом умматларини мана бундай йўлдан олишдан Ўз паноҳига асрасин.

Агар улар (яъни, аҳли Китоблар ушбу даъватдан) юз ўтирсалар, у ҳолда сизлар (эй мўминлар): "Гувоҳ бўлинглар, биз мусулмонлар - Ягона Оллоҳга итоат қилгувчилармиз", деб айтингиз! 65. Эй аҳли Китоб, нима учун Иброҳим хусусида (у бизнинг динимизда бўлган, деб) талашасизлар! Ахир Таврот ҳам, Инжил ҳам ундан кейин нозил бўлган аниқ-ку?! Ақл юргизмайсизларми?! 66. Ҳой (яҳудий ва насронийлар) сизлар биладиган нарсаларингиз (Мусо ва Ийсо пайғамбарлар) ҳақида-ку талашдингиз. Энди нима учун билмайдиган нарсангиз (Иброҳимнинг қайси динда бўлганлиги) хусусида талашмоқдасиз? Оллоҳ билур, сизлар билмассиз. 67. Иброҳим яҳудий ҳам, насроний ҳам эмас, балки Ҳақ Йўлдан тоймаган ҳолида (Оллоҳга) итоат қилгувчи киши бўлган. У мушриклардан ҳам бўлмаган. 68. Одамларнинг Иброҳимга яқинроғи у(нинг йўли)га эргашган зотлар, мана бу Пайғамбар (Муҳаммад алайҳис-салом) ва иймон келтирган кишилардир. Оллоҳ мўминларнинг Дўстидир. 69. Аҳли Китобдан бир тоифаси сизларни (Ҳақ Динингиздан) адаштирмоқни хоҳлади. Лекин улар ўзлари сезмаган ҳолларида фақат ўзларинигина адаштирадилар, холос. 70. Эй аҳли Китоб, нима учун ўзларингиз гувоҳ бўлиб туриб, Оллоҳнинг (Тавротдаги Муҳаммад алайҳис-саломнинг ҳақ Пайғамбар эканлиги ҳақидаги) оятларини инкор қиласиз?! 71. Эй аҳли Китоб, нима учун ўзингиз билган ҳолингизда Ҳақни ботилга аралаштирасиз ва Ҳақни беркитасиз?! 72. Аҳли Китобдан бир тоифаси (бир-бирларига шундай) дейишди: "Мўминларга нозил қилинган нарсага (Қуръонга) куннинг бошида иймон келтириб, куннинг охирида уни инкор қилинглр. Шояд улар ҳам (иймонларидан) қайтсалар. 73-74. Токи бирорта одамга сизларга берилган билим берилмаслиги ёки Парвардигорингиз ҳузурида сизлар билан ҳужжатлашмаслиги учун фақат ўз динингизга бўйинсунган кишиларнинг (гапларинигина тасдиқ этиб) ишонинглр!" (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Албатта Ҳақ Йўл Оллоҳнинг Йўлидир". Айтинг: "Албатта фазлу қарам Оллоҳнинг Қўлида, уни

Ўзи истаган кишиларга берур. Оллоҳ (фаъли) Кенг, Билгувчи Зотдирки, Ўз раҳматини (яъни, пайгамбарликни) Ўзи истаган кишига хос қилиб беради. Оллоҳ улуг фазлу марҳамат Соҳибидир". 75. Аҳли Китоб орасида шундай кишилар борки, унга беҳисоб молни омонат қўйсангиз, (хиёнат қилмай) сизга қайтаради. Уларнинг орасида яна шундайлари ҳам борки, унга бир динорни ишониб берсангиз, то устида туриб олмагунингизча сизга қайтиб бермайди. Бунинг боиси уларнинг "Омий-Китобсиз кимсалар учун бизнинг устимизга ҳеч қандай йўл йўқ", дейишларидир. (Яъни, айрим яҳудийлар ўзларидан бошқаларни паст табақа ҳисоблаб: "Биз Оллоҳнинг сўйган бандаларимиз, демак, бошқа миллатларнинг моллари биз учун ҳалол", дер эдилар.) Улар билиб туриб Оллоҳ ҳақида ёлгон сўзларни сўзлайдилар. 76. Йўқ! (Уларнинг даъволари ботилдир.) Балки ким аҳдига вафо қилса ва тақводор бўлса, (ана ўша киши, Оллоҳнинг сўйган бандасидир). Зеро, Оллоҳ тақво қилгувчи кишиларни севади. 77. Оллоҳга берган аҳд-паймон ва қасамларини озгина қийматга сотиб юборадиган кимсалар учун Охиратда ҳеч қандай насиба йўқдир. Қиёмат Кунда Оллоҳ уларга сўз қотмайди, уларга (раҳмат назари билан) боқмайди ва уларни (гуноҳларидан) покламайди. Улар учун аламли азоб бордир. 78. Улардан (яҳудийлардан) яна бир гуруҳи борки, сизлар Китобдан (Тавротдан) бўлмаган нарсани Китобдан деб ўйлашингиз учун (Таврот) Китобини тилларини бураб (бузиб-ўзгартириб) ўқийдилар ва Оллоҳнинг ҳузуридан келмаган (ўзларининг сўзларини) "Оллоҳнинг ҳузуридан келган", дейдилар. Улар билиб туриб Оллоҳ ҳақида ёлгон сўзлайдилар. 79. Бирор одам учун Оллоҳ унга Китоб, ҳикмат ва пайгамбарлик берганидан сўнг, одамларга: "Оллоҳга эмас, менга ибодат қилинглар", дейиши жоиз эмас, балки уларга: "(Оллоҳнинг) Китобини (одамларга) таълим бериб ва ўзингиз ўқиб-ўрганиб, Ёлғиз Парвардигорга ибодат қиладиган кишилар бўлинглар", (демоги лозимдир).

И з о ҳ: Бу оят баъзи бир насронийларнинг: "Ийсо алайҳис-салом бизни ўзига сажда қилишга буюрган", деган ботил даъволарига раддия тариқида нозил бўлган

80. У (пайгамбар) сизларни фаришталар ва (бошқа) пайгамбарларни худо қилиб олишингизга буюриши ҳам жоиз эмас. Ахир у сизларни мусулмон - Оллоҳга бўйинсунгувчи бўлганингиздан кейин куфр динсизликка қайтишга буюрадими?! 81. Эсланг, (эй аҳли Китоб). Оллоҳ барча пайгамбарлардан: "Мен сизларга қандай Китоб ва ҳикмат бермайин, кейин сизларнинг

пайгамбарлигингизни тасдиқ этувчи бир Пайгамбар (яъни, Муҳаммад алайҳис-салом) келгач, албатта унга иймон келтирурсиз ва ёрдам берурсиз", деб аҳд-паймон олгач, уларга: "Мана шу аҳд-паймонимни иқрор бўлиб қабул қилдингизларми?", деди. У (пайгамбарлар): "Иқрормиз", деб жавоб қилишгач, Оллоҳ айтди: "Гувоҳ бўлингиз! Мен ҳам сизлар билан гувоҳ бўлгувчиларданман". 82. Ёас, ким шундан кейин ҳам (аҳд-паймондан) юз ўгирса, ана ўшандай кимсалар фосиқ - бузуқилардир. 83. Оллоҳнинг Динидан ўзга дин истайдиларми?! Ахир осмонлару Ердаги барча жонзот истаса-истамаса Унга бўйинсуниб турибди-ку! Ўшалар (яъни, Оллоҳнинг Динига итоат қилишни хоҳламаётганлар) ҳам фаҳат Унинг Ўзига қайтариладилар-ку! 84. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), "Оллоҳга, бизга нозил қилинган нарсаларга (Қуръонга) ва Иброҳим, Исмоил, Исҳоқ, Яъқуб ва ўша уруғ-авлодга нозил қилинган нарсаларга ва Мусо, Ийсо ҳамда барча пайгамбарларга Парвардигорлари томонидан берилган нарсаларга иймон келтирдик. У пайгамбарлардан бирортасини ажратиб қўймаймиз. Ва биз Унинг Ўзигагина бўйинсунгувчилармиз", деб айтинг. 85. Кимда-ким Исломдан ўзга дин истаса, бас (унинг "дини" Оллоҳ ҳузурига) ҳаргиз қабул қилинмайди ва у Охиратда зиён кўргувчилардандир. 86. Иймон келтириб, (Пайгамбарнинг) ҳақ Пайгамбар эканлигига гувоҳ бўлишганидан кейин ва ўзларига (Муҳаммад алайҳис-салом ҳақ Пайгамбар эканликлари хусусига) далил-оятлар келганидан кейин кофир бўлган қавмин Оллоҳ қандай ҳидоят қилсин?! Оллоҳ зулм қилгувчи қавмин ҳидоят қилмайди. 87-88. Уларнинг жазоси - устларига тушажак Оллоҳнинг, фаришталарнинг ва барча одамларнинг лаънатиدير. Улар азоблари енгиллатилмаган ҳолда дўзахда абадий қолгувчилардир ва уларга (бу азоб бирон лаҳза) кечиктирилмайди. 89. Магар шундан (яъни, куфрларидан) кейин тавба қилиб, ўзларини ўнглаган зотларни (Оллоҳ гуноҳларини мағфират қилур). Чунки Оллоҳ Мағфират қилгувчи, Меҳрибондир. 90. Албатта иймон келтирганларидан кейин кофир бўлган, сўнгра куфрлари янада зиёда бўлган кимсаларнинг қилган тавбалари ҳаргиз қабул қилинмайди Ана ўшалар адашганлардир. 91. Албатта кофир бўлган ва кофир ҳолда ўлган кимсалар, агар улардан биронтаси Ер юзи тўла олтинни тўлов қилиб берса ҳам ҳаргиз қабул қилинмас. Ундай кимсалар учун аламли азоб бордир. Ва улар учун ҳеч қандай ёрдамчи бўлмас.

ҲУРТИНЧИ-ЖУЗЪ

92. (Эй Мўминлар), то сизлар суйган нарсаларингиздан инфоқ-эҳсон қилиб бермагунингизча ҳаргиз яхшиликка (жаннатга) етмагайсиз. Ҳар қандай нарсани инфоқ қилсангиз, албатта Оллоҳ уни билур. 93. Таврот туширилишидан илгари Исроил (Яъқуб) ўзига ҳаром қилган нарса (туянинг гўшти билан сути)дан бошқа барча таомлар бани Исроил қавмига ҳалол эди. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), "Агар ростгўй бўлсангизлар, Тавротни келтириб ўқиб кўринглар", деб айтинг.

И з о ҳ: Маълумки, яҳудийлар зулм ва тажовузкорлик йўлини тутганларидан кейин Оллоҳ таоло уларга бир неча хил ноз-неъматларни ҳаром қилди. Лекин улар буни тан олмай, "Мазкур нарсалар асли Иброҳим замонига ҳам ҳаром эди", дер эдилар. Шунинг учун мусулмонларга: "Ўзинглар Иброҳимнинг Динидамиз дейсизлар-у, у ҳаром қилган туя гўштини истеъмол қиласизлар", деб таъна қилишганда, юқоридаги оят нозил бўлди. Шундан кейин бирорта яҳудий Тавротни олиб келиб, ундан Иброҳим пайгамбарга туя гўшти ҳаром қилингани ҳақидаги оятни топиб бера олмаган.

94. Бас, ким мана шундан кейин ҳам Оллоҳга бўҳтон қилса, ана ўшалар зулм қилгувчилардир. 95. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), "Оллоҳнинг Сўзи ростдир. Бас, Ҳақ Йўлдан тоймаган ва мушриклардан бўлмаган Иброҳимнинг Динига эргашинглар!", деб айтинг! 96. Албатта одамлар (Ёлғиз Оллоҳ таолога ибодат қилишлари) учун қурилган биринчи уй Маккадаги муборак ва бутун оламлар учун Ҳидоят (маёғи) бўлган Каъбадир. 97. Унда мақоми Иброҳим (яъни, Каъбани қуришда Иброҳим алайҳис-салом оёқлари остида бўлган харсанг тош, у тошдан ҳанузгача Иброҳим пайгамбарнинг оёқ излари кетмаган. Бу Уйни Иброҳим алайҳис-салом қурганига) очик оят-аломатлар бордир. Шунингдек, унга кирган одам (ҳар қандай ханф-хатардан) омон бўлур. Ва йўлга қодир бўлган инсонлар зиммасида Оллоҳ учун мана шу Уйни ҳаж-зиёрат қилиш бурчи бордир. Кимда-ким кофир бўлса (яъни, Каъбани зиёрат қилиш фарз эканини инкор қилса), бас, албатта Оллоҳ бутун оламлардан Беҳожат бўлган Зотдир. 98. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Эй аҳли Китоб, нима учун сизлар Оллоҳнинг оят-ларига куфр келтирмоқдасиз?! Ахир Оллоҳ қилаётган амалларини изга гувоҳ-ку!" 99. Айтинг: "Эй аҳли Китоб,

нима учун сизлар иймон келтирган (*Ислом динига кирмоқчи бўлган*) кишиларни Оллоҳнинг Йўлидан тўсасизлар ва ўзингиз (*Ислом Ҳақ Дин эканлигига*) гувоҳ бўлган ҳолингизда ундан (*яъни, Оллоҳнинг Йўлидан*) қийиқ ахтарасизлар? Ахир Оллоҳ қилаётган амалларингиздан гофил эмас-ку!" 100. Эй мўминлар, агар сизлар Китоб берилган кимсалардан бирон бир гуруҳга бўйинсунсангиз, улар сизларни мўмин бўлганингиздан кейин яна кофирликка қайтарадилар. 101. Сизларга Оллоҳнинг оятлари тиловат қилинаётган, Унинг Пайгамбари орангизда бўлган бир пайтда қандай қилиб Диндан қайтасизлар?! Ким Оллоҳга боғланса (*яъни, Унинг Динини маҳкам ушласа*), бас, муҳаққақки, Тўғри Йўлга ҳидоят қилинибди. 102. Эй мўминлар, Оллоҳдан ҳақ-рост қўрқиб билан қўрқинглар ва фақат мусулмон бўлган ҳолларингизда (*ҳаёт кечириб, мусулмон бўлган ҳолларингизда*) дунёдан ўтинглар! 103. Ва барчаларингиз Оллоҳнинг Арқонига (*Қуръонга*) боғланингиз ва (*фирқа-фирқа бўлиб*) бўлинмангиз! Ҳамда Оллоҳнинг сизларга берган неъматини эслангиз: сизлар (*бир-бирингизга*) душман бўлган пайтларингизда У Зот дилларингизни ошно қилиб қўйди-ю, сизлар Унинг неъматини сабаб биродарларга айландингиз. Ва дўзах чоҳининг ёқасида турган (*пайт*)ларингизда, У Зот сизларни ундан халос қилди. Ҳақ Йўлни топишингиз учун Оллоҳ сизларга Ўз оятларини мана шундай баён қилади.

И з о ҳ: Мана бу ояти каримада Яратган Эгамиз Динимиздаги кўпчилигимиз эшитган бўлсак ҳам бепарво бўлиб юрган бир зарур ишни - иттифоқ бўлишни таъкидлайди, яъни, Оллоҳ таолонинг Арқонига барчаларингиз боғланингиз, бўлинмангиз, деб буюради. У қандай арқон, деб берилган саволга Пайгамбаримиз алайҳис-салом қўйидаги ҳадиси муборақларида шундай жавоб берганлар: "Мен сизларга Оллоҳнинг Китобини - Қуръонни қўйиб кетяпман бу Қуръон Оллоҳнинг Арқонидир кимда-ким ўша Арқонни ушласа, Тўғри Йўлда бўлади, кимда-ким у Арқонни - Қуръонни тарк қилар экан, бу одам албатта адашади", дедилар.

Расулуллоҳ алайҳис-салом яна бошқа бир ҳадисда: "Бу Арқоннинг бир учи Оллоҳнинг Қўлида турибди, бир учини эса инсониятга туширди. Адашмайман, дўзах чоҳига қуламайман деган ниятда ўша Арқонни маҳкам тутган инсонларни Оллоҳ таоло Ўзи бу дунё ҳалоқатларидан асраб, Охираат ғиёрида Ўзининг ҳузурига - жаннатга муваффақ қилади", деб марҳамат қилдилар.

104. Сизлардан Яхшиликка (Исломга) даъват қиладиган, маъруфга (Оллоҳ ва Пайгамбари буюрган яхши амалларга) буюрадиган ва мункардан (исён-гуноҳдан) қайтарадиган бир уммат (барпо) бўлсин. Ана ўшалар нажот топгувчилардир. 105. Сизлар яна аниқ ҳужжатлар келганидан кейин фирқа-фирқа бўлиб бўлиниб кетган ва бир-бирлари билан ихтилоф қилиб, талашиб-тортишган кимсалар каби бўлмангиз! Ана ундайлар учун улуг азоб бордир.

И з о ҳ: Ушбу оятларда Оллоҳ таоло бизларга: "Сизлардан бир уммат бўлсин", деб буюрди. Уммат дегани шундай бир жамоатки, у жамоатнинг бир раҳбари бўлади. Ана шу бошлиғига итлоат қиладиган жамоатни уммат дейилади. Имом деган сўз айни ўша уммат сўзидан келиб чиққандир. Имомга намозда иқтидо қилиб эргашадиган кишилар жамоат бўладилар. Агар бутун ҳаётимиз бўйи бировга эргашсак, биз ўша одамга уммат бўламиз. Биз мусулмонлар ибодатимизда ҳам, ҳаётимизда ҳам, бутун муомалотимизда ҳам жаноб Муҳаммад саломллоҳу алайҳи васалламга эргашганимиз учун, бизни Муҳаммаднинг умматлари дейилади. Демак, уммат Расулуллоҳ алайҳис-саломнинг жамоатларидир.

106. (Қиёмат) Кунда (мўминларнинг) юзлари оқ бўлур, (кофирларнинг) юзлари қора бўлур. Сўнг юзлари қора бўлган кимсаларга (айтилур): "Иймон келтиргандан кейин яна кофир бўлдингларми?! Бас, кофир бўлганингиз касофатига мана бу азобни тотиб кўрингиз"! 107. Юзлари оқ бўлган зотлар эса Оллоҳнинг раҳмати (жаннати)да бўлиб, ўша жойда абадий қолажақлар. 108. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), булар Оллоҳнинг оятларидир. Сизга уларни ҳақ-рост тиловат қилмоқдамиз. Оллоҳ барча оламларга (яъни, ҳеч кимга) бирон зулм қилишни истамас. 109. Осмонлардаги бор нарсалар ва Ердаги бор нарсалар Оллоҳникидир. Ва (барча) ишлар Ёлғиз Оллоҳга қайтарилажак. 110. (Эй уммати Муҳаммад), сизлар одамлар учун чиқарилган миллатларнинг энг яхшиси бўлдингиз. Зеро, сизлар яхши амалга буюрасиз, исён - гуноҳдан қайтарасиз ва Оллоҳга иймон келтирасиз. Агар аҳли Китоб ҳам иймон келтирганда эди, ўзлари учун яхши бўларди. Улардан (Муҳаммад алайҳис-саломнинг ҳақ Пайгамбар эканликларига иймон келтирган) мўминлари ҳам бор ва (лекин) уларнинг кўплари итоатсиз кимсалардир. 111. Улар сизларга озор беришдан бошқа ҳеч қандай зарар етказа олмайдилар. Агар сизлар билан урушсалар, кетларига қараб

қочадилар. Сўнгра уларга (ҳеч ким томонидан) ёрдам берилманди 112. Агар Оллоҳнинг ва одамларнинг (яъни, мусулмонларнинг) аҳди паноҳида бўлмасалар, албатта уларга қаерда бўлмасинлар, хорзорлик битиб қўйилди. (Яъни, яҳудийлар доимо аҳли ишонлардан қўрқиб, ҳатто ўз сояларидан чўчиб кун кечирадилар) Улар Оллоҳнинг газаби билан кетдилар ва уларга бечораҳоллик ёзиб қўйилди. Бунга сабаб уларнинг Оллоҳ оятларига кофир бўлганликлари ва пайгамбарларни ноҳақ ўлдирганликларидир. Бунга сабаб уларнинг қилган исёнлари ва тажовузкор бўлганларидир. 113. (Аҳли Китобнинг ҳаммаси ҳам) баробар эмас. Аҳли Китоб орасида сажда қилган ҳолларида тунлари Оллоҳнинг оятларини тиловат қиладиган Тўтри (Йўлдаги) жамоат ҳам бор. 114. (Ўша зотлар) Оллоҳга ва Охират Кунига иймон келтирадилар, яхши амалга буюриб, исён - гуноҳдан қайтарадилар ва яхшиликлар қилишга шошиладилар. Ана ўшалар солиҳ бандалардандирлар. 115. Улар қилган бирон яхшилик беркитилмайди (яъни, зое бўлмайди). Оллоҳ тақводорларни Билгувчидир. 116. Куфр йўлини тутган кимсаларни на моллари ва на болалари Оллоҳ томонидан бўладиган (азобдан) қутқара олмайди. Ана ўшалар жаҳаннам эгалари бўлиб, ўша жойда абадий қолажаклар. 117. Улар бу ҳаёти дунёда (хўжакўрсинга) қилган инфоқ-эҳсонларининг мисоли кудди (синсизлик билан) ўзларига зулм қилган қавмнинг экинига тегиб, уни ҳалок қилган совуқ шамолга ўхшайди. Уларга Оллоҳ зулм қилмади. Балки улар ўзларига зулм қилдилар.

И з о ҳ: Яъни, ҳудди эгалари кофир бўлганлари касофати билан турли бало-офатларга гирифтор бўлиб, ҳатто экинларни совуқ уриб кетганидек, риекорлик билан хўжакўрсинга қилинган яхшиликдан ҳам ҳеч қандай фойда йўқдир. Ҳар қандай яхшилик Оллоҳ Йўлида, ҳолис ният билан қилинсагина, ундан ажр, савоб кутиш мумкин

118. Эй мўминлар, ўзларингдан бошқаларни (яъни, гайридинларни) сирдош - дўст тутманглар! Улар сизларга зарар етказишда кучларини аямайдилар ва сизларни қийинчилик-машаққатларга дуч келишингизни орзу қиладилар. Уларнинг сизларни ёмон кўришлари ўз огизларидан ошкор бўлди. Дилларидаги (адоватлари) эса янада каттароқдир. Агар ақл юргизсангизлар сизлар учун оят-аломатларни аниқ-равшан қилиб бердик. 119. Ҳой (мўминлар), сизлар уларни яхши

кўрасизлар-у, улар сизларни суймайдилар. Сизлар (ҳамма) Китобга иймон келтирасизлар-у (улар сизларнинг Китобингизга иймон келтирмайдилар). Сизларга йўлиққанларида: "Иймон келтирдик", дейишади. Ўзлари холи қолишганда эса сизларни қаттиқ ёмон кўрганлари сабабли бармоқларини тишлайдилар. (Эй Мухаммад алайҳис-салом, уларга). "Шу адоватларнинг билан ўлиб кетинглар!", деб айтинг! Албатта Оллоҳ дилларни эгаллаган сирларни Билгувчидир. 120. Агар сизларга бирон яхшилик тегса, бу уларни хафа қилади. Агар сизларга бирон ёмонлик етса, улар бундан хурсанд бўладилар. Агар сабр-тоқат қилсангизлар ва Оллоҳдан кўрқсангизлар, уларнинг найранглари сизларга ҳеч қандай зарар қила олмайди. Албатта Оллоҳ уларнинг қилаётган амалларини Ихота қилгувчидир. 121. (Эй Мухаммад алайҳис-салом), аҳли оилангиз ҳузуридан чиқиб, мўминларни урушадиган жойларига тахт қилиб қўйган пайтингизни эсланг! Оллоҳ Эшитгувчи, Билгувчидир.

И з о ҳ: Мана шу оятдан бошлаб ғазотлар ҳақида сўз кетади. Юқоридаги оятларда кофир, мунофиқлар билан сўз майдонида жангу жадал борган бўлса, энди бу жангу жадал жанг майдонига кўчади. Бу оятларда Уҳуд уруши ҳақида батафсил сўз юритилиб, баъзи ўринларда Оллоҳнинг мўминларга қилган марҳаматини едга солиш учун Бадр жанги ҳам эслаб ўтилади. Юқоридаги оят Уҳуд уруши ҳақидаги қиссанинг бошланишидир.

122. Ўша пайт сизларнинг орангиздан икки гуруҳ умидсизликка туша бошлади. Ҳолбуки, Оллоҳ уларга ёр эди. Бас, мўминлар Ёлғиз Оллоҳгагина суянсинлар!

И з о ҳ: Пайғамбар алайҳис-салом Уҳуд жангига минг кишилик лашкар билан чиқдилар. Душман қароргоҳига яқинлашганларида (уларнинг саноғи уч мингта эди) мусулмонлар орасига кириб олан Абдуллоҳ ибн Убай отли мунофиқ уч юз нафар аскар билан жанг майдонидан қочиб кета бошладилар. Бунни кўрган бану Салама ва бану Ҳориса қабилисидан бўлган мусулмонлар ҳам қайтмоқчи бўлдилар, лекин Оллоҳнинг илоҳи билан бу ҳасдларидан воз кечдилар.

123. Ахир Оллоҳ Бадр (жанги)да кучсиз бўлсангиз-да, сизларни голиб қилди-ку. Бас, Оллоҳдан кўрқингиз! Шунда шояд (Ушнинг неъматларида) шукр қилгайсиз. 124. Эсланг, (эй Мухаммад алайҳис-салом, Бадрда) мўминларга айтгандингиз "Парвардигорингиз (бу жанггоҳда) сизларга уч минг кўкдан туширилган фаришта билан мадад бериши кифоя қилмайдими?"

125. Йўқ, (кифоя қилур). Агар сабр қилсангизлар ва Оллоҳдан қўрқсангизлар ва улар (кофирлар) шу онда сизларга ҳужум қилсалар, Парвардигорингиз сизларга беш минг белгили фаришта билан мадад берур. 126. Бу (мададни) Оллоҳ фақат сизларга хушхабар бўлсин, деб ва дилларингиз таскин топишлиги учун қилди. Аслида галаба фақат қудрат ва ҳикмат Эгаси бўлган Оллоҳ ҳузуридан келур. 127. Кофирларнинг бир қисмини ҳалок қилиш ёки мағлуб қилиб, ноумид ҳолда қайтариш учун (Оллоҳ сизларни холиб қилди).

И з о ҳ: Бадр жангида номдор паҳлавонлардан етмиш киши ўлдирилиб, етмиштаси асир олинди ва мусулмонлар галаба билан қайтдилар.

128. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз учун бу ишда (яъни, бандаларга нажот бериш ёки уларни ҳалок қилиш ишида) ҳеч бир нарса (яъни, инон-ихтиер) йўқдир. (Оллоҳнинг Ўзи) ё уларнинг тавбаларини қабул қилар ёки золимликлари сабабли азоблар.

И з о ҳ: Бу оят Уҳуд жангида Пайгамбар алайҳис-саломнинг тишлари синиб, юзлари ёрилганида у зот, "Ўз пайгамбарларининг юзини қонга бўяган қавм қандай нажот топсин?", дея умидсизликка тушганида нозил бўлган.

129. Осмонлардаги бор нарса ва Ердаги бор нарса Оллоҳникидир. У Зот Ўзи истаган кишининг гуноҳларини мағфират қилур ва Ўзи истаган кимсани азоблар. Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир. 130. Эй мўминлар, (берган қарзларингизни) бир неча баробар қилиб (олиш билан) судхўрлик қилмангиз! Оллоҳдан қўрқингиз! (Шунда) шояд нажот топгайсиз. 131. Ва кофирлар учун тайёрлаб қўйилган дўзахдан қўрқингиз! 132. Оллоҳ ва Пайгамбарга итоат қилингиз. Шояд Оллоҳнинг раҳматига мушарраф бўлгайсиз. 133. Ва Парвардигорингиз томонидан бўлгуси мағфиратга ҳамда эни осмонлар ва Ер баробарида бўлган жаннатга шошилингиз! У (жаннат) тақводор зотлар учун тайёрлаб қўйилгандир. 134. (У тақводор зотлар) яхши-ёмон кунларда инфоқ-эхсон қиладиган, газабларини ичларига ютадиган, одамларнинг (хато-камчиликларини) афв этадиган кишилардир. Оллоҳ бундай яхшилик қилувчиларни севади. 135. (У тақводор зотлар) қачон бирон-бир фаҳш-гуноҳ қилиб қўйсалар ёки (қандайдир нолайиқ иш қилиш билан) ўзларига зулм қилсалар, дарҳол Оллоҳни эслаб, гуноҳлари учун мағфират - кечирим сўрайдиган, - ҳар қандай гуноҳни Ёлғиз Оллоҳгина мағфират

қилур, - билган ҳолларида қилган гуноҳларида давом этмайдиган кишилардир 136. Уларнинг мукофотлари Парвардигорлари томонидан мағфират ва тағларидан дарёлар оқиб тургувчи жаннатлар бўлиб, улар ўша жойда абадий қолажаклар. Яхши амал қилгувчиларнинг ажрлари нақадар яхши ажр! 137. (Эй мўминлар), сизлардан илгари ҳам кўп суннатлар - ибратлар ўтгандир. (Яъни, сизлар Уҳуд жангига мағлуб бўлган бўлсангиз, илгари ҳам бундай воқеалар - Оллоҳга иймон келтирган қавмларнинг кофирлар томонидан вақтинча мағлуб бўлган ҳолатлари ўтган. Лекин охир-оқибатда ўша кофирлар Оллоҳнинг газабида гучор бўлиб - йўқ бўлиб кетганлар). Бас, Ерда айланиб юриб, (Оллоҳнинг Диниши) ёлгон деганларнинг оқибатлари қандай бўлганини бир кўринглар! 138. Бу (Қуръон) одамлар учун (Тўғри Йўли) баён қилгувчи ва тақво эгалари учун ҳидоят ва панд-насиҳатдир. 139. (Эй мўминлар), куфрга қарши курашда (сустлашмангиз) ва (Уҳуд жангига мағлубият сабабли) гамгин бўлмангиз! Агар (ҳақиқий) иймон эгалари бўлсангизлар, сизлар устун бўлгувчидирсизлар. 140. Агар (бугун - Уҳудда) сизларга жароҳат етган бўлса, (Бағр жангига) у қавмга ҳам худди шундай жароҳат етган. (Токи ибрат бўлсин деб) ва Оллоҳ ҳақиқий иймон келтирган кишиларни билиши ҳамда ораларингдан шаҳидларни саралаб олиши учун бу кунларни (яъни, ғалаба ва мағлубият кунларини) одамлар орасида айлантириб турамиз. Оллоҳ зolim кимсаларни севмайди. 141. Ва токи Оллоҳ иймон келтирган зотларни (гуноҳларидан) поклаш ва кофирларни ҳалок қилиш учун (бу кунларни одамлар орасида айлантириб туради). 142. (Эй мўминлар), ёки Оллоҳ сизларнинг ичингиздан ким (Ҳақ Йўлда) курашган-у, ким сабр-тоқат қилганини мутлақо билмай туриб жаннатга кирамиз, деб ўйладингизми?! 143. Ўлимга рўбарў бўлишингиздан илгари уни орзу қилар эдингизлар. Мана энди (яъни, Уҳудда) уни кўзингиз билан кўриб турибсиз. 144. Муҳаммад фақат бир Пайгамбардир, холос. Ундан илгари ҳам пайгамбарлар ўтгандир. Бас, агар у (яъни, Муҳаммад алайҳис-салом) вафот қилса ёки ўлдирилса, кетингизга (куфрга) қайтиб кетасизларми?! Кимда-ким кетига қайтиб кетса, Оллоҳга бирови зиён етказа олмас, (балки фақат ўзига зарар қилади, холос). Оллоҳ эса (йўлларидан қайтмай) шукр қилгувчи бандаларини муносиб мукофотлайди. 145. Ҳар бир жон фақат Оллоҳнинг изни билан, аниқ белгилаб-ёзиб қўйилган мuddатда ўлади.

И з о ҳ: Ушбу сўзни шундай тушуномқ лозим: кўрқоқлик умрни узайтирмайди, шижоат эса уни қисқарттирмайди. Ҳар қандай тағбир-эҳтиёткорлик Оллоҳнинг қазо ва қадарини ўзгартирмайди. Бас, нима сабабдан Ҳақ Йўлидаги курашдан қочмоқчи бўласиз?!

Ким дунё савобини истаса, *(яъни, фақат ўлжи истаб жанита кирса)* унга ўша истаган нарсасини берурмиз. Ким Охират савобини истаса, унга-да истаган нарсасини берурмиз. Ва шукр қилгувчиларни муносиб мукофотлаймиз. 146. Қанчадан-қанча пайгамбарлар ўтганки, улар билан биргаликда купдан-кўп художўйлар *(кофирларга қарши)* жанг қилганлар. Ҳамда Оллоҳ Йўлида ўзларига етган машаққатлар сабабли сусткашлик - заифлик қилмаганлар ва *(кофирларга)* бўйин эгмаганлар. Оллоҳ мана шундай сабр қилгувчиларни севади. 147. Уларнинг айтган гаплари фақат шундан иборат эди: "Парвардигоро, Ўзинг бизнинг гуноҳларимизни ва ишларимизда ҳаддан ошиб қилган хатоларимизни мағфират айла, *(жанг майдонига)* қадамларимизни собит қил ва бу кофир қавм устига Ўзинг бизни ғолиб қил!". 148. Бас, Оллоҳ уларга ҳам бу дунё савобини *(ғалаба ва мол-давлатни)* ва ҳам Охиратдаги гўзал ажрни *(жаннатни)* ато қилди. Оллоҳ чиройли амал қилгувчиларни севади. 149. Эй мўминлар, агар кофирларга итоат қилсангиз, улар сизларни кетингизга *(куфрга)* қайтарадилар. Бас, зиён кўргувчиларга айланиб қоласизлар. 150. Йўқ, *(улар сизларнинг дўстингиз эмас, балки Ёлғиз)* Оллоҳ Хожангиздир. Ва У Зот энг яхши ёрдамчидир. 151. *(Тағри эканлигига)* ҳеч қандай ҳужжат-далил келмаган нарсани *(яъни, жонсиз бутларни)* Оллоҳга шерик қилганлари сабабли кофирларнинг дилларига кўрқув солажакмиз. Уларнинг борар жойлари жаҳаннамдир, зулм қилгувчиларнинг жойлари нақадар ёмон жой! 152. Оллоҳ сизларга берган ваъдасининг устидан чиқди - сизлар Унинг изни билан кофирларни қира бошладингиз. То сусткашлик қилиб, *(Пайгамбар алайҳис-саломнинг)* амру фармонлари борасида талашиб-тортишган пайтингизгача ва Оллоҳ гизлар яхши кўрган нарсани *(яъни, ғалабани)* кўзингизга кўрсатиб қўйганидан кейин Пайгамбарнинг амридан бош тортган пайтингизгача *(бу устунлиқларингиз давом этди)*. Орангизда дунё истаган кишилар ҳам, Охират истаган кишилар ҳам бор эди. Сўнгра сизларни имтиҳон қилиш учун уларнинг устидан *(ғалаба қилиш ўрнига мағлубият томонига)* буриб юборди. Энди гуноҳларингизни афв қилди. Оллоҳ иймон эгаларига фазлу марҳамаг Соҳибни бўлган Зотдир.

И з о ҳ: Уҳуд жанги бошланишидан олдин Пайғамбар алайҳис-салом эликта мерганни тоғ устига қўйиб уларга ўринларидан жилмай мусулмонларни мудофаа қилиб туришни тайинладилар. Уруш бошланиши биланоқ мусулмонларнинг қўли баланд кела бошлаб, ғалаба кўзларига кўриниб қолди. Шунда у мерганлардан айримлари ўлжасиз қолиб кетмаслик учун, айримлари голиб бўлдиқ деб ўйлаб Пайғамбар буюрган ўринларидан - тоғдан тушиб кетишлари билан шу тоғнинг орқасидаги лустирмада турган душман аскарлари орқа тарафдан тўсатдан ҳужум қилдилар ва қутилмаган ҳужумдан таҳликага тушиб қолган мусулмонлар устидан ғалаба қилдилар. Мусулмонларнинг Пайғамбар фармонларини бажармаганлари уларни аниқ бўлиб қолган ғалабадан маҳрум қилди. Оятнинг сўнгига Оллоҳ уларнинг бу гуноҳини афв этганини баён қилди ва уларни Ҳақ таолонинг фазлу марҳаматидан ноумид бўлмасликка буюрди.

153. (Эй мўминлар), ҳеч кимга боқмай (жанг майдонидан) чиқиб кетган пайтингизни эсланг! Ҳолбуки, Пайғамбар ортингизда сизларни чорламоқда эди. Бас, (ғалаба, ўлжалар янглиғ) сизлардан кетган нарсаларга ва (мағлубият, қурбонлар каби) сизларга етган нарсаларга хафа ғамгин бўлмасликларингиз учун Оллоҳ сизларга ғам устига ғам берди. Оллоҳ қилаётган амалларингиздан Хабардордир. 154. Сўнгра бу ғамнинг кетидан сизларга бир ором уйқусини туширдик, у сизлардан бўлган бир тоифа кишиларни (яъни, ҳақиқий мўминларни) қамраб олди. Бошқа бир тоифа (яъни, мунофиқлар) эса Оллоҳ ҳақида нотўғри, динсизларча бадгумон қилиб, ўз жонларининг ғамига тушиб қолдилар. Улар: "Энди биз учун ҳеч қандай ғалаба бўлмайди", дейишади. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Бутун иш Оллоҳнинг (Қўлида)!" Улар сизга ошкор қилмайдиган нарсани (мунофиқликларини) яширадилар. Айтадиларки: "Агар ихтиёримиз ўзимизда бўлганида эди, бу ерларда ўлиб-қирилиб кетмаган бўлар эдик". (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Агар уйлариингизнинг ичига беркиниб олганингизда ҳам ўлдирилиши ёзиб қўйилган - (Оллоҳ томонидан ҳукм қилинган) кишилар шубҳасиз, ўз ҳалокат жойларига келган бўлар эдилар". (Оллоҳ бу мағлубиятнинг) кўнгилларингиздаги нарсани (иймон ёки нифоқни) имтиҳон қилиш ва дилларингиздаги нарса (иймон)ни поклаш учун қилди. Оллоҳ дилларни эгаллаган сирларни Билгувчидир. 155. Икки жамоат тўқнашган кун сизларнинг ораларингиздаги (уруш майдонидан)

қочган кишиларни фақат шайтоннинг ўзи улар қилган айрим гуноҳлари сабабли йўлдан оздирди. Энди Оллоҳ уларнинг гуноҳларини афв этди. Албатта Оллоҳ Мағфиратли, Ҳалим Зотдир. 156. Эй мўминлар, куфр йўлини тутган ва *(бошқа)* ерларга сафар қилиб ёки газотга чиқиб кетган дўстлари ҳақида: "Агар биз билан бирга қолганларида ўлмаган ва ўлдирилмаган бўлар эдилар", дейдиган кимсаларга ўхшамангиз! *(Бу гапларини)* Оллоҳ уларнинг дилларидаги ҳасрат қилиб қўяди. Ахир тириштирадиган ҳам, ўлдирадиган ҳам Оллоҳ-ку?! Оллоҳ қилаётган амалларингизни Кўргувчидир. 157. Қасамки, агар Оллоҳ Йўлида ўлдирилсангизлар ёки ўлсангизлар, албатта Оллоҳ томонидан бўлгуси мағфират ва раҳмат улар *(яъни, мунофиқ, кофирлар)* тўплайдиган дунёдан яхшироқдир. 158. Қасамки, агар ўлсангизлар ҳам, ўлдирилсангизлар ҳам, албатта Оллоҳ ҳузурига тўпланажаксиз. 159. *(Эй Муҳаммад алайҳис-салом)*, Оллоҳ томонидан бўлган бир марҳамат сабабли уларга *(саҳобаларингизга)* юмшоқ сўзли бўлдингиз. Агар қўпол, қаттиқ дил бўлганингизда эди, албатта улар атрофингиздан тарқалиб кетган бўлар эдилар. Бас, уларни афв этинг, улар учун Оллоҳдан мағфират сўранг ва ишларингизда уларга маслаҳат солинг! Энди *(маслаҳат қилгач, бирон ишни)* қасд қилсангиз, Оллоҳга таваккал қилинг - суянинг! Албатта Оллоҳ Ўзига таваккал қилгувчиларни севади. 160. *(Эй мўминлар)*, агар сизларга Оллоҳ ёр бўлса, ҳеч ким сизлардан ғолиб бўлмас. Ва агар У Зот сизларни ёрдамсиз қўйса, Ундан сўнг ҳеч бир зот сизларга ёрдамчи бўлмас. Мўминлар Ёлғиз Оллоҳнинг Ўзигагина таваккал қилсинлар - суянсинлар! 161. Бирон пайгамбар учун *(урушдан тушган ўлжаларга)* хиёнат қилиш жонз эмас. Ким хиёнат қилса, Қиёмат Кунида *(Оллоҳнинг ҳузурига)* қилган хиёнати билан бирга келур. Сўнгга ҳар бир жон мазлум бўлмаган ҳолида қилган амалига комил жазо олғай. 162. Оллоҳнинг ризолигини истаган киши, Оллоҳнинг ғазабига дучор бўлган, борар жойи жаҳаннам бўлган кимса каби бўладими?! Нақадар ёмон оқибат бу! 163. Улар Оллоҳнинг ҳузурида ҳар қил даража - манзилатларда бўлурлар. Оллоҳ улар қилаётган амалларни Кўргувчидир. 164. Албатта Оллоҳ мўминларга буюк инъом қилди - уларга ўзларидан бўлган *(яъни, одам жинсидан бўлган)*, уларга Оллоҳнинг оятларини тиловат қиладиган, *(гуноҳларидан)* поклайдиган ҳамда уларга Китоб ва ҳикматни ўргатадиган Пайгамбарни юборди. Зеро, улар *(Муҳаммад алайҳис-саломга пайгамбарлик келишидан)* илгари очик

хато - залолатда эдилар. 165. (Эй мўминлар), агар сизларга (*Уҳудга душман томонидан*) бир мусибат етса, - ҳолбуки, сизлар (*кофирларга Бадр жангига*) унга икки баробар мусибат етказган эдингиз - "Бу бало қайдан келди?", дейсизларми?! (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), уларга: "Бу (*мусибат - мағлубият*) ўз қилмишларингиздан", деб айтинг! Албатта Оллоҳ ҳамма нарсага Қодирдир. 166-167. Икки жамоат тўқнашган кун сизларга етган мусибат Оллоҳнинг изни-иродаси билан ва ҳақиқий мўминларни билиш учун ҳамда мунофиқлик қилган кимсаларни аниқлаш учун бўлди. Уларга: "Келинглар, Оллоҳ Йўлида жанг қилинглар ёки (*ҳеч бўлмаса бизнинг саноғимизни кўпайтириш билан душманни*) даф қилинглар", дейилса, улар: "Агар жанг бўлишини аниқ билганимизда-ку сизларнинг ортингиздан борган бўлар эдик", дейишади. Ўша кун улар иймондан кўра куфрга яқинроқ эдилар. Улар оғизларида кўнгилларида бўлмаган нарсаларни гапирмоқдалар. Оллоҳ эса уларнинг яширган сирларини жуда яхши Билгувчидир. 168. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), ўша ўзлари (*жангдан қочиб*) ўтириб олиб (*жангга шахид бўлган*) дўстлари ҳақида: "Агар бизнинг гапимизга кириб (*жанг қилишдан бош тортганларида*), ўлдирилмаган бўлар эдилар", дейдиган кимсаларга: "Агар айтган гапларингиз рост бўлса, ўзларингдан ўлимни даф қилингларчи", деб айтинг! 169-170. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Оллоҳ Йўлидаги жангда ўлдирилган зотларни ҳаргиз ўликлар деб ўйламанг! Йўқ, улар тириклардир! У зотлар Оллоҳ Ўз фазлу карами билан уларга берган неъматлардан хушнуд ҳолларида баҳраманд бўлмоқдалар ва ҳали ортларидан етиб келмаган биродарларига ҳеч қандай хавфу хатар йўқлиги ва гамгин бўлмасликлари ҳақида хушxabар бермоқдалар. 171-172. Улар Оллоҳ томонидан бўлган неъмат ва фазлу карам ҳақида ҳамда ўзларига жароҳат - мусибат етганидан кейин ҳам Оллоҳ ва Пайгамбарга бўйинсунган мўминларнинг ажри - мукофотини Оллоҳ зое қилмаслиги ҳақида хушxabар берадилар. Уларнинг орасидаги чиройли итоат қилган ва Оллоҳдан кўрққан зотлар учун улуг ажр - мукофот бордир. 173. Ундай зотларга айрим кимсалар: "(Қурайш) одамлари сизларга қарши (*саноқсиз лашкар*) тўплаган; бас, улардан кўрқингиз!", деганларида, (*бу гап*) уларнинг иймонларини зиёда қилди ва: "Бизга Ёлғиз Оллоҳнинг Ўзи кифоя. У Зот энг яхши ишончли Вакилдир!", дедилар. 174. Бас, (*у юришдан*) бирон нохушлик етмай Оллоҳнинг неъмат ва фазли билан

қайтдилар. Улар Оллоҳнинг ризолигини истадилар. Оллоҳ эса улут фазлу марҳамат Соҳибидир.

И з о ҳ: Юқоридagi оятларда мусулмонларнинг Уҳуд жангидан кейинги аҳволи баён қилинди. Мушриклар Уҳудда мусулмонлар устидан галаба қилиб, уйларига қайтгач, йўлда: "Нега уларни бутунлай қириб ташламадик?", деб нағомат қилдилар. Бу гап Расулуллоҳ алайҳис-саломга етиб келганида, у зот мушрикларнинг дилига кўрқув солиш ва уларга ўзларини ҳали куч-қувватга эга эканликларини кўрсатиб қўйиш учун мусулмонларни уларнинг ортидан юришга чақирадилар. Мусулмонлар Уҳуд жангиди кўп талофот ва жароҳатлар олганларига қарамай, Пайғамбарнинг даъватларига "Ааббай!", деб жавоб бердилар ва баъзи бир "шайтон"ларнинг "Қурайшлик мушрикларнинг сон-саложиз лашкари бор", деган васвасалари ҳам уларни кўрқита олмасди, балки иймонларини энда қилди, холос. Улар Пайғамбар алайҳис-салом билан бирга мушрикларнинг ортидан бориб Ҳамро ал-Асад деган жойда уларга етиб олдилар. Шунда Оллоҳ таоло мушрикларнинг дилларига бир кўрқув солди ва улар мусулмонларга қарши жанг қилишга журъат қила олмадилар ва мусулмонлар эсон-омон Мадинага қайтиб келдилар

175. Албатта ўша (сизларни васвасага солмоқчи бўлган) шайтоннинг ўзидир. У сизларни ўзининг дўстларидан (кофирлардан) кўрқитмоқчи бўлади. Бас, агар мўмин бўлсангизлар, улардан кўрқмангиз, Мендан кўрқингиз! 176. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), куфр - динсизликка шошаётган кимсалар Сизни ғамгин қилмасин! Албатта улар Оллоҳга ҳеч қандай зарар етказа олмайдилар. (Фақат) Оллоҳ улар учун Охиратда бирон насиба бўлмаслигини истайди. Улар учун улут азоб бор (холос). 177. Албатта куфрни иймонга алмаштириб олган кимсалар Оллоҳга ҳеч қандай зарар етказа олмайдилар. Улар учун аламли азоб бордир. 178. Куфр йўлини тутган кимсалар уларга берган муҳлатимизни зинҳор ўзлари учун яхшилик деб ҳисобламасинлар! Балки Биз уларга фақат гуноҳларини энда қилишлари учунгина муҳлат берамиз. Улар учун хор қилгувчи азоб бордир. 179. Оллоҳ мўминларни сизлар бўлган мана шу ҳолатда (яъни ким мўмин-у, ким мунофиқлиги маълум бўлмаган ҳолатда) ташлаб қўювчи эмас. Ҳали У (Уҳудда мунофиқларни мўминлардан ажратиб қўйгани каби) нопокни покдан ажратади. Оллоҳ сизларни ғайб илмидан хабардор қилмади. Лекин Оллоҳ

пайгамбарларидан Ўзи истаган зотларни сайлаб олур (ва уни гоъибдан хабардор, огоҳ қилур). Бас, Оллоҳ ва Унинг пайгамбарларига иймон келтирингиз! Агар иймон келтириб, Оллоҳдан қўрқсангиз, сизлар учун улуг ажр - мукофот бордир. 180. Оллоҳ фазлу карами билан ато қилган нарсаларнинг (закотини) беришга бахиллик қилган кимсалар ҳаргиз бу қилмишларини ўзлари учун яхшилик деб ҳисобламасинлар! Йўқ, бу қилмишлари ўзлари учун ёмонликдир. Бахиллик қилиб бермаган нарсалари Қиёмат Кунида бўйинларига ўралажак! (Барча жонли-жонсиз нарсалар кетар ва) осмонлару Ер мерос бўлиб Оллоҳнинг ўзига қолур. Оллоҳ қилаётган амалларингиздан Хабардордир. 181. Албатта Оллоҳ: "Оллоҳ камбағал, бизлар боймиз", деган (яҳудий) кимсаларнинг сўзини эшитди. Уларнинг айтган гапларини ва пайгамбарларни ноҳақ ўлдирганларини ёзиб қўюрмиз ва (Қиёмат Куну) уларга: "Куйдургувчи - дўзахнинг азобини тотиб кўрингиз!", деб айтурмиз. 182. Бу (азоб) ўзларингиз қилган гуноҳларингиз сабаблидир. Албатта Оллоҳ (Ўз) қулларига зулм қилгувчи эмасдир. 183. У кимсалар: "Албатта Оллоҳ бизга бирон пайгамбар то бир қурбонлик атаб, уни (осмондан тушган) олов еб (яъни, ендириб) кетмагунча унга иймон келтирмаслигимизни буюрган", дедилар. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Муҳаққақки, мендан илгари сизларга кўп пайгамбарлар очиқ ҳужжатларни ва сизлар айтган нарсани (яъни, қурбонликларни) келтирганлар. Энди агар шу айтган гапларингиз рост бўлса, нима учун уларни ўлдирган эдингизлар?!" 184. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), агар Сизни ёлгончи қилишган бўлса, (асло ғамгин бўлманг, чунки) Сиздан илгари ҳам очиқ ҳужжатларни, битиклар ва нурли Китоб келтирган кўп пайгамбарлар ёлгончи қилинганлар. 185. Ҳар бир жон ўлимни тотгувчидир. Ва Қиёмат Кунида ҳеч шак-шубҳасиз, ажр-савобларингизни комил суратда олурсиз. Бас, ким дўзахдан четлатилиб, жаннатга киритилса, муҳаққақ (бахт-саодатга) эришгай. Бу ҳаёти дунё эса алдагувчи матодир. 186. (Эй мўминлар), албатта молу жонларингизда имтиҳон қилинурсизлар (яъни, Оллоҳ таоло мол ва жонларингизга хилма-хил офату балолар юбориб, сизларнинг иймонингизни текшириб кўрар) ва албатта сизлардан илгари Китоб берилган кимсалар томонидан ва мушриклар томонидан кўп азият-маломатлар эшитажаксизлар. Агар (озорларига) сабр-тоқат қилсангизлар ва Оллоҳдан қўрқсангизлар (нажот топурсиз). Чунки бу иш (яъни,

сабр-тоқатли булиб, Оллоҳдан қўрқиш) ишларнинг мақсадга мувофиғидир. 187. Эсланг, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Оллоҳ Китоб берилган кимсалардан "Албатта у (Китобни) одамларга очиқ баён қилурсизлар ва яширмайсизлар!", деб аҳд-паймон олган эди. Сўнг улар бу аҳд-паймонни ортларига ташладилар ва уни озгина қийматга сотдилар. Уларнинг бу олди-сотдилари нақадар ёмон иш бўлди! 188. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз ҳаргиз қилган ишлари (яъни, одамларни Ҳақ Йўлдан адаштиришлари) билан хурсанд бўладиган ва қилмаган ишлари билан мақтовлар эшитишни яхши кўрадиган кимсалар азобдан йироқ макондалар, деб ўйламанг! Улар учун аламли азоб бордир. 189. Осмонлар ва Ердаги бор мулк Оллоҳникидир. Ва Оллоҳ ҳамма нарсага Қодирдир. 190. Албатта осмонлар ва Ернинг яралишида ҳамда кеча ва кундузнинг алмашилиб туришида ақл эгалари учун (бир Яратгувчи ва Бошқариб тургувчи Зот мавжуд эканлигига) оят-аломатлар бордир. 191. Улар турганда ҳам, ўтирганда ҳам, ётганда ҳам Оллоҳни эслайдилар ҳамда осмонлар ва Ернинг яралиши ҳақида тафаккур қилиб (дейдилар): "Парвардигоро, бу (борлиқ)ни беҳуда яратганинг йўқ! Сен (беҳуда бирон иш қилиш айбидан) Поксан! Ўзинг бизни жаҳаннам азобидан асрагил! 192. Парвардигоро, албатта Сен кимни жаҳаннамга киритсанг, муҳаққақ, уни расво қилибсан. Ва бундай золимлар учун ҳеч қандай ёрдамчи йўқдир. 193. Парвардигоро, албатта биз: "Парвардигорингизга иймон келтирингиз!", деб иймонга чорлаётган жарчи (Муҳаммад алайҳис-саломнинг нисоларини) эшитдигу иймон келтирдик. Парвардигоро, бизнинг гуноҳларимизни мағфират қилгил, қилган ёмонликларимизни (саҳифани аъмолимиздан) ўчиргил ва бизларни яхшилар билан бирга ўлдир! 194. Парвардигоро, бизларга пайгамбарларинг орқали ваъда қилган нарсаларингни (жаннат, мағфират, висолингдан баҳраманд этиш каби неъматларини) ато қил ва бизларни Қиёмат Кунда расво қилмагил! Албатта Сен ваъданга хилоф қилмагайсан. 195. Бас, Парвардигорлари уларнинг дуоларини ижобат қилиб (деди) "Албатта Мен сизлардан бирон амал қилгувчи эркак ё аёлнинг амалини зое қилмаганиман. Зеро, оировингиз бировингиздандирсиз. (Яъни, эркак аелдан, аел эркакдан дунегга келган). Бас, (ватанларидан) ҳижрат қилган, диёрларидан қувилган, Менинг Йўлимда азиятлар чеккан ва (Менинг Йўлимга) жанг қилиб, қата этилган зотларнинг қилган

гуноҳларини ўчиргайман ва уларни тағларидан дарёлар оқиб турадиган боғларга киритурман. Бу Оллоҳ ҳузуридан бўлган савоб - мукофот бўлади. Зеро, энг гўзал савоб - мукофот Оллоҳнинг ҳузуридадир". 196. *(Эй Муҳаммад алайҳис-салом)*, Сизни кофирларнинг шаҳарларда кезишлари *(яъни, уларнинг ҳар жойда керилиб юришлари)* алдаб қўямасин! 197. *(Бу елиб-югуриш, голибона кезишлар)* озгина матодир. Сўнгра жойлари жаҳаннам бўлгай! Нақадар ёмон жой у! 198. Аммо Парвардигорларидан қўрққан зотлар учун Оллоҳ ҳузуридан зиёфат бўлмиш - тағларидан дарёлар оқиб тургунчи боғлар бордирки, улар бу боғларда абадий қолажақлар. Яхшилар учун Оллоҳ ҳузуридаги нарса *(яъни, савоб-ажр кофирларнинг муваққат кайф-сафоларидан)* афзалроқдир. 199. Албатта аҳли Китоб ичида Оллоҳга ҳамда сизларга нозил қилинган Нарсага - *(Қуръонга)* ҳам, ўзларига нозил қилинган Нарсага *(Тавротга, Инжилга)* ҳам иймон келтирадиган, Оллоҳга итлоат қилиб бош эгувчи, Оллоҳнинг оятларини озгина қийматга сотиб юбормайдиган зотлар ҳам бор эканлиги аниқ-равшандир. Ана ўшалар учун Парвардигорлари ҳузурида ажру савоб бордир. Албатта Оллоҳ тезда ҳисоб-китоб қилгувчи Зотдир. 200. Эй мўминлар, сабр қилингиз ва сабру тоқат қилишда *(кофирлардан)* устун бўлингиз ҳамда доимо *(кураш - жиҳод учун)* белингиз боғлиқ *(ҳолда ҳозир)* бўлиб турингиз! Ва Оллоҳдан қўрқингизким, *(шунда)* шояд нажот топгайсизлар!

НИСО сураси (4)

Бу сура ҳам Мадинада нозил бўлган узун суралардан бўлиб, бир юз етмиш олти оятдан ташкил топган. У мусулмонларнинг ички ва ташқи иш фаолиятларига доир Шариат аҳкомлари билан тўла бир сурадир. Унда аёл, уй, оила, давлат, жамиятта алоқадор бўлган муҳим масалаларга жавоб берилади ҳамда бировларнинг қарамоғидаги етим-есирлар ва уларнинг ҳақ-ҳуқуқлари тўғрисида сўз боради. Бу сурада шунингдек, мерос ҳукмлари ҳам батафсил баён қилинади.

Булардан ташқари, эр-хотин ўртасидаги алоқалар - уларнинг бир-бирлари олдидаги ҳуқуқ ва бурчлари ҳамда эр оилада бошиқ экани ва бу ҳуқуқдан у қандай фойдаланиши лозимлиги ҳақида йўл-йўриқлар берилади. Сўнгра оила доирасидан жамият миқёсига чиқиб, жамият мустаҳкам бўлиши учун кишилар ўртасида бирдамлик ва меҳр-шафқат, ҳолислик ва бағри кенглик барқарор бўлиши зарурлиги ўзига хос услубда уқтирилади. Бу сурада бошқалардагига нисбатан аёлларга оид Шариат ҳукмлари кўп ва батафсил баён этилганлиги сабабли унга "Нисо" - "Аёллар" номи берилган

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Эй инсонлар, сизларни бир жондан (*Одамдан*) яратган ва ундан жуфтини (*Ҳаввони*) вужудга келтирган ҳамда у икковидан кўп эркак ва аёлларни тарқатган Парвардигорингиздан қўрқингиз! Яна ораларингиздаги савол-жавобларда ўртага номи солинадиган Оллоҳдан қўрқингиз ва қариндош-уруғларингиз (*билан ажралиб кетишдан сақлангиз*)! Албатта Оллоҳ устингизда Кузатувчи бўлган Зотдир. 2. (*Вояга етганларидан кейин қўл остингиздаги*) етимларга молларини берингиз ва (*етимларнинг сизлар учун*) нопок бўлган (*молларини узингизнинг ҳаққингиз бўлган*) пок нарсага алмаштириб олмангиз! Ва уларнинг молларини ўзингизнинг молингизга қўшиб емангиз! Зеро, бу катта гуноҳ бўлган ишдир. 3. Агар етим қизларга адолат қила олмаслиқдан қўрқсангиз, сизлар учун (*никоҳи*) ҳалол бўлган аёлларга иккита,

учта, тўрттадан уйланаверинглар. Энди агар (улар орасида) адолат қила олмасликдан қўрқсангиз, бир аёлга (уйланинг) ёки қўл остингиздаги чўри билан (кифояланинг). Мана шу жабру зулмга ўтиб кетмаслигингизга яқинроқ ишдир.

И з о ҳ: Уламолар мазкур оятни қуйидагича тафсир қиладилар: Шарият ҳукмича, ота-онадан ажраб, етим бўлиб қолган қизни ўз қарамоғига олган одам у қизга уйланишга ҳаққи бор. Лекин одатда бундай ҳолларда кўпинча қизнинг ҳаққи-махрини тўла-тўқис қилиб бермай, арзон-гаров уйланиб олиш пайига тушилади. Шунинг учун Қуръон: "Етим қизларнинг ҳаққини адо қила олмасликдан қўрқсангиз, сизлар учун никоҳи ҳалол бўлган аёлларга иккита, учта, тўрттадан уйланаверинг", деб рухсат беради ва дарҳол у хотинлар ўртасида адолат қилиш шарт эканини таъкидлайди. Қолаверса, Исломдаги бу қонун Қуръон нозил бўлган даврда кенг тарқалган кўпхотинлиликни тартибга солиш учун жорий қилингандир. Чунки Ислом келишидан илгари бир эркак қўл остида ўнлаб аёллар ҳар қандай ҳақ-ҳуқуқ, адолат ва ҳурмат-эътибордан маҳрум бўлган ҳолда кун кўрар эдилар. Ислом келгач, бу санок энг кўпи билан тўртта бўлиши мумкинлиги ва албатта ўртада адолат барқарор бўлиши шарт эканлиги қонун қилинди. Лекин барибир ҳақли сурада шундай савол туғилади: модомики адолат мурод экан, нима сабабдан бир эркакка фақат биргина аёл билан турмуш қилиш амр этилмади? Ислом уламолари бу саволга шундай жавоб қиладилар: маълумки, Ислом - воқеий Диндир. Яъни, у инсонларни покиза ҳаёт кечиришга даъват қилишда ғайривоқеий йўللарни тутмайди. Бинобарин, бу қонунда ҳам воқеий инсоний ҳаёт назарда тутилган. Биринчидан, асрлар давомидаги тажрибалар кўрсатишича, ўғил боладан кўра қиз бола кўпроқ туғилади. Иккинчидан, аёл киши эркак кишидан кўра узунроқ умр кўриши ҳам воқеий ҳақиқатдир. Учинчидан, турли фожиалар, хусусан, уруш ва тўқнашувларда асосан эркаклар ҳалок бўладилар. Мана шу ва яна бошқа кўп сабаблар натижасида инсоният оламида мудом аёлларнинг саноғи эркакларникидан ортиқ бўлади. Демак, бир эркак фақат бир аёлга уйланиши мумкин дейилса, эркаклар саноғидан ортиб қолган аёлларга адолат қилинмаган, балки уларга зулм қилинган бўлур эди. Яъни, бу аёллар ўзларининг турмуш қуриш ва она бўлиш ҳуқуқларидан маҳрум бўлиб қолар эдилар. Натижада жамиятда нопоклик ва маиший бузуқликлар юзага келади. Шунинг учун Ислом моддий имкониятлари бўлган кишиларга агар адолат қила олишнинг уйдасидан чиқсалар бирдан ортиқ аёл билан турмуш қуришга

ТҮРТИНЧИ ЖУЗЪ

рухсат беради ва шу билан бирга аёллар ўртасида адолат қилмай, фақат шаҳвоний нафсини қондириш учунгина кўп хотин олишга ружу қўйган кимсалар учун Охиратда ашаддий азоб борлиги ҳақида огоҳлантиради

4. Хотинларингизга маҳрларини ҳадя каби (яъни, чин кўнгулдан, мамнунлик билан) берингиз! Агар ўзлари сизлар учун у маҳрдан бирон нарсани ихтиёрий равишда кечсалар, сизлар уни пок ва муборак билиб еяверинглар. 5. (Қўл остингиздаги) ақлсиз кимсаларга (яъни, ёш, ногон етимларга) Оллоҳ сизлар учун турмуш воситаси қилиб қўйган молларингизни (яъни, қўлларингиздаги уларнинг молларини) бериб қўймангиз, балки уларни ўша моллардан едириб-кийдилинг ва уларга яхши сўзлар билан муомала қилинг! 6. Етимларни то балоғат ешига етгунларича имтиҳон қилиб (текшириб) туринглар. Агар уларнинг эс-ҳушлари жойида эканини кўрсангиз, молларини ўзларига топширинглар. У молларни исроф қилиб ва (эгалари) катта бўлиб қолмасин, деб шошилиб еб қўйманглар. (Етимни оталиққа олган) киши агар бой бўлса, (етимнинг молидан) парҳез қилсин, камбағал бўлса, яхшилик билан (яъни, қилган хизматига яраша) олиб есин. Мол-мулкларини ўзларига қайтарганингизда эса гувоҳ келтиринглар. Оллоҳнинг Ўзи етарли ҳисоб-китоб қилгувчидир. 7. Эркаклар учун ота-оналар ва қариндош-уруғлари қолдириб кетган нарсадан - меросдан улуш бордир. Аёллар учун ҳам ота-оналари ва қариндош-уруғлари қолдириб кетган нарсадан - меросдан улуш бордир. Бу улушлар озми-кўплигидан (қатъий назар) фарз қилинган ҳақлардандир. 8. (Мерос) тақсимида (узоқ) қариндошлар, етим ва мискинлар ҳам ҳозир бўлсалар, уларни ҳам шу (меросдан) баҳраманд қилиб, уларга яхши сўзлар айтинглар. 9. (Бировнинг ўлимига ҳозир бўлган) кишиларнинг ўзлари ожиз-нотавон фарзандларини қолдириб вафот қилиб кетсалар, улардан хавотир олганлари каби (ўзгаларнинг етимлари ҳаққидан ҳам) қўрқсинлар. Бас, Оллоҳдан қўрқиб (ўлим олдидаги кишига) ҳақ сўзни айтсинлар!

И з о ҳ. Бу оят ўлим соатлари яқинлашиб қолган пайтида топган мол-мулкни фарзандларига қолдирмасдан бегоналарга хаир-эҳсон қилиб юборишни еки Шаръан мерос олиш ҳуқуқи бўлмаган кимсаларга васият қилиб кетишни мулжаллаган кишиларнинг бундай номаъқул ниятларидан хабардор бўлиб қолган одамлар ҳақида нозил қилинган бўлиб, уларга етимларнинг ҳақларидан қўрқини ва ўлим олдидаги кишига тўғри сўзларни айтиб, уни бу адолатсиз ишдан қайтариш буюрилади!

10. Етимларнинг молларини зулм йўли билан ейдиган кимсалар ҳеч шак-шубҳасиз, қоринларига оловни еган бўлурлар. Ва албатта дўзахга киражаклар! 11. Оллоҳ фарзандларингизга *(тегишли мерос)* ҳақида бир ўтил учун икки қиз улуши баробарида мерос беришни амр қилур. Агар *(меросхўрлар)* иккидан ортиқ қиз бўлса, уларга *(ота-она)* қолдирган нарсанинг учдан иккиси, агар якка қиз бўлса, унга *(мероснинг)* ярми тегур. Агар *(марҳумнинг)* фарзанди *(ва ота-онаси қолган)* бўлса, қолдирган меросидан ота-онасининг ҳар бирига олтидан бири тегур *(қолгани фарзандига қолур)*. Энди агар фарзанди бўлмай, фақат ота-онаси унга меросхўр бўлса, у ҳолда онасига учдан бир тегур *(қолгани отасига қолади)*. Агар унинг ака-укалари бўлса, онасига олтидан бир тегур. *(Қолган қисми отасига тегади, зеро, марҳумнинг ака-укаларини едириб-кийдириш ва уйлаб-жойлаш отанинг зиммасидадир. Бу тақсимотлар хотинларингиз)* қилган васият ва қарзлари адо этилгандан кейин бўлур. Ота-оналарингиз ва фарзандларингизнинг қайси бирлари сизлар учун фойдаси тегувчироқ эканини билмайсизлар. *(Бинобарин ўзингизга қолса, мерос тақсимотини ҳам адолат билан ҳал қила олмайсиз. Шу боисдан кимга қанча мерос тегиши)* Оллоҳ томонидан қатъий фарз қилиб қўйилди. Албатта Оллоҳ билим ва ҳикмат Эгаси бўлган Зотдир. 12. Сизларга хотинларингиз қолдирган меросдан - агар улардан фарзанд қолмаган бўлса - ярми тегур. Энди агар уларнинг фарзандлари қолган бўлса, сизларга уларнинг меросидан тўртдан бири тегур. *(Бу тақсимотлар хотинларингиз)* қилган васият ва қарзлари адо этилгандан кейин бўлур. Уларга *(хотинларингизга)* сизлар қолдирган меросдан - агар сизлардан фарзанд қолмаган бўлса - тўртдан бири тегур. Энди агар сизларнинг фарзандингиз қолган бўлса, уларга сизнинг меросингиздан саккиздан бири тегур. *(Бу тақсимотлар)* сизлар қилган васият ва қарзларингиз адо қилингандан кейин бўлур. Агар мероси қолаётган сўққабош эркак ёки аёлнинг на ота-онаси ва на боласи бўлмай, *(она томонидан)* бир ака ёки укаси ёхуд бир она ёки синглиси қолган бўлса, уларнинг икковидан ҳар бирига олтидан бир тегур. Энди агар улар бирдан ортиқ бўлсалар, улар мероснинг учдан бир ҳиссасига тенг шерик бўлурлар. *(Бу тақсимотлар меросхўрларга)* зарар етказмайдиган ҳолда қилинган васият ва қарзлар адо қилингандан кейин бўлур. *(Бу ҳукмлар)* Оллоҳ томонидан бўлган амр-фармондир. Оллоҳ Билгувчи ва Ҳалимдир. 13. Мана шу Оллоҳнинг *(бегилаб қўйган)* ҳадларидир. Ким Оллоҳ ва Унинг Пайғамбарига итоат этса, *(Оллоҳ)* уни остидан дарёлар оқиб турадиган жаннатларга киритиб,

ўша жойда абадий (*ҳаёт бахш этар*). Ва бу буюк саодатдир. 14. Ким Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарига итоатсизлик қилиб Оллоҳнинг белгилаб қўйган ҳадларидан тажовуз қилса, уни абадий қоладиган жойи бўлмиш дўзахга киритур. Ва унинг учун хор қилгувчи азоб бордир. 15. Хотинларингиздан қайси бир аёл фоҳишалик қилса, ундай аёлларнинг устида ўзларингиздан бўлган тўрт кишини гувоҳ қилинг. Агар улар гувоҳлик берсалар, то бу аёлларга ўлим келгунча ёки Оллоҳ бирор йўлга солгунча, уларни уйларида (*ҳибсда*) сақлангиз!

И з о ҳ: Бу ва қуйидаги оятдаги ҳукмлар зинокор аёллар ва баччавоз эркаклар учун буюрилган муваққат жазо эди. Кейинроқ нозил бўлган "Нур" сурасида бу мавзуга кенг ўрин берилган ва зино қилувчи эркак ва аёлни агар ошласиз бўлса, юз дарра уриш, ошлани бўлса, тошбўрон қилиш ҳукми қатъий, доимий қилиб белгилаб қўйилган.

16. Сизлардан икки эркак шундай қилса (*яъни, баччавозлик ёки фоҳишабозлик қилса*), уларни (*уриб-сўкиш билан*) таъзирларини берингиз. Агар улар тавба қилиб, ўзларини тузатсалар, уларни тинч қўйинглар. Албатта Оллоҳ тавбаларни Қабул қилгувчи ва Меҳрибон бўлган Зотдир. 17. Албатта Оллоҳнинг тавбаларни қабул қилиши фақат биронта гуноҳни нодонлик билан қилиб қўйиб, сўнгра дарҳол тавба қилган кишилар учундир. Оллоҳ ана шундай кишиларнинг тавбасини қабул қилур. Оллоҳ билим ва ҳикмат Эгаси бўлган Зотдир. 18. На гуноҳ ишларни мудом қилиб юриб, қачонки бировларига ўлим келганида: "Энди тавба қилдим", дейдиган ва на кофир ҳолда ўлиб кетадиган кимсаларнинг тавбалари қабул қилинмас. Улар учун аламли азобни тайёрлаб қўйганмиз. 19. Эй мўминлар, сизлар учун хотинларни мажбурий ҳолда мерос қилиб олиш дуруст эмасдир.

И з о ҳ. Ислом келишидан илгари бирон аёлнинг эри ўлса марҳум эгаларидан бири у аёлни мажбурий ҳолда хотин қилиб олиши лозим эди. Ислом бу номақбул одатни манъ қилди.

Ва (*агар бирга яшаш лиятингиз бўлмаса*), берган маҳрларингизнинг бир қисмини қайтариб олиш учун хотинларингизни (*бошқа эрга тегишдан*) тўсиб туриб олманглар! Магар улар очик бузуқлик қилсалар (*у ҳолда берган маҳрингизни қайтариб олишингиз мумкин*) Улар билан хушмуомала бўлиб, тинч-тотув яшанглар. Агар уларни ёмон кўрсангизлар ҳам (*сабр қилиб иноқ ҳолда яшайверинглар*). Зеро, сизлар ёмон кўрган нарсада Оллоҳ кўп яхшиликларни қилиб қўйган бўлиши мумкин.

И з о ҳ Исломдан илгари бирон аёлнинг эри ёмон кўриб, кўнглисиз бўлиб қолса, у аёлга турли тазйиқлар ўтказиб, жонидан тўйғизар, лекин талогини бермас эди. Қачонки у эридан олган чаҳрини ё ҳаммасини ёки бир қисmini қайтариб берсагина талоқ қилар эди. Шариати Исломийя бу қабих одатга ҳам барҳам берди. Шунингдек, Қуръон эрларга агар аёлларини яхши кўрмасалар ҳам улар билан хушмуоамалада ҳаёт кечиришларини буюради ва бундан Ислом динининг аёлларга нақадар ҳурмат кўрсатиши маълум бўлади. Бу хусусда биз мусулмонларга Пайгамбаримиз ҳазрати Муҳаммад саломоҳу алайҳи васаллам гўзал намунадирлар У Зоти бобараҳот шундай марҳамат қилганлар: "Сизларнинг энг яхшингиз ўз оиласига яхши муомала қилувчиларингиздир. Мен эса сизларнинг орангиздаги ўз оиласига энг яхши муомала қилувчи кишиман".

20. Агар бир хотинни қўйиб, бошқа хотинга уйланмоқчи бўлсангизлар, аввалгисига саноқсиз молу дунёни (маҳр қилиб) берган бўлсангиз-да, ундан бирон нарсани қайтариб олмангизлар! Уни олиш бўҳтон ва очик гуноҳ бўлган ҳолида оласизларми? **21.** Ахир бир-бирингиз билан қўшилиб, улар (яъни, хотинларингиз) сизлардан (яхшилик билан ҳаёт кечириш еки чиройли суратда ажрашиш ҳақида) қатъий аҳд-паймон олганларидан сўнг қандай қилиб уни (яъни маҳрни) қайтариб оласиз?! **22.** Оталарингиз уйланган хотинларни никоҳингизга олманг! Магар илгари ўтган бўлса, (Ислом динига киришдан аввал уйланган бўлсангиз, Оллоҳ афв этар) Албатта бу хунук ва жирканч бўлган ёмон қилиқдир. **23.** Оналарингиз, қизларингиз, опа-сингилларингиз, аммаларингиз, холаларингиз, ака-укаларингизнинг қизлари, опа-сингилларингизнинг қизлари, эмишган оналарингиз, эмишган опа-сингилларингиз, қайноналарингиз, жинсий алоқада бўлган хотинларингизнинг тарбиянгизда бўлган қизлари (мана шу юқориде санаб ўтилган аёлларга уйланиш) сизлар учун ҳаром қилинди - агар хотинларингиз билан жинсий алоқада бўлмаган бўлсангиз (уларни талоқ қилгандан кейин аввалги эрларидан туғилган қизларига уйлансангиз) сизлар учун гуноҳ йўқдир. Яна ўз пушти камарингиздан бўлган ўғилларингизнинг хотинларига (уйланишингиз) ҳамда опа-сингилни жамлашларингиз (яъни, бирини талоқ қилмай туриб, бошқасига уйланишларингиз ҳам сизлар учун ҳаром қилинди). Магар илгари (Исломга киришингиздан аввал) ўтган бўлса (Оллоҳ афв этар). Албатта Оллоҳ Мағфиратли ва Меҳрибон бўлган Зотдир.

24. Яна эрлик аёллар (ҳам ҳаром қилинди). Магар сизлар (уруш-жангларда) эга бўлган чўриларингиз ҳалолдир.

И з о ҳ: Ўша даврнинг одатига кўра урушда асир тушган эркаклар қулга, аёллар эса чўрига айлантирилар эди. Бу оятда гарчи асирга бўлган аёлнинг ўз ватанида эри қолган бўлса-да, маълум муддат икки сақлагач, хожаси учун ҳолол бўлиб қолиши уқтирилмоқда.

(Юқоридаги оятларда санаб ўтилган аёлларга уйланиш сизлар учун ҳаром қилингани хусусидаги бу ҳукмларни) Оллоҳ зиммангизга фарз қилиб қўйди. Мана шулардан бошқа аёлларга ўзларингизни (ҳаромдан) сақлаган, зино қилувчи бўлмаган ҳолингизда молларингизни (маҳр қилиб бериш) билан уйланишга ҳаракат қилиш сизлар учун ҳалол қилинди. Улардан никоҳ орқали фойдаланишларингиз билан уларга белгиланган маҳрларини берингиз! Маҳр белгиланганидан кейин ўзаро келишиб олган нарсаларингизда (яъни, маҳрларнинг миқдорини ўзгартиришларингизда ёки хотинларингиз ўз ихтиёрлари билан ҳаққи-маҳрларидан кечиб юборишларида) сизлар учун гуноҳ йўқдир. Албатта Оллоҳ билим ва ҳикмат Эгаси бўлган Зотдир. 25. Сизлардан кимда-ким (белгиланган маҳрни бериб) ўзларини (ҳаромдан) сақлаган озод мўмина аёлларга уйланиш имкониятига эга бўлмаса, қўлларингиздаги мўмина чўрилардан бирига уйланаверсин. Оллоҳ иймонларингизни жуда яхши Билгувчидир. Бировингиз бировингиздандирсиз (яъни, ҳаммангизнинг аслингиз биттадир). Бас, улардан ўзларини сақлаган, фоҳишалик қилмаган ва маҳфий ўйнашлар тутмаганларига хожаларининг изни билан уйланаверинглар ва маҳрларини тўқис қилиб беринглар! Энди эрга теккач, агар бузуқлик қилсалар, уларга озод аёлларга бериладиган азобнинг ярми (яъни, элик *дарра*) берилур. Бу (яъни, чўриларга уйланиш *рухсати*) орангиздаги бузилиб кетишдан қўрққан кишилар учундир. Сабр қилиб (чўриларга уйланимай туришларингиз) ўзингиз учун яхшироқдир. Оллоҳ Мағфиратли ва Меҳрибондир. 26. Оллоҳ сизларга (*Шариат ҳукмларини*) баён қилишни, сизларни илгари ўтган (*Ҳақ Йўлдаги*) зотларнинг йўлларига ҳидоят қилишни ва тавбаларингизни қабул қилишни истайди. Оллоҳ билим ва ҳикмат Эгасидир. 27. Оллоҳ тавбаларингизни қабул қилишни истайди, ҳою ҳавасга берилган

кимсалар эса (Ҳақ Йўлдан) бутунлай огиб кетишингизни истайдилар. 28. Оллоҳ (буюрган Шариат қонуни билан) сизлардан (юкингизни) енгиллатишни истайди. (Зотан), инсон ожиз қилиб яратилгандир. 29. Эй мўминлар, молларингизни ўрталарингизда (ўтрлик, қароқчилик, сугхўрлик, порахўрлик, қимор каби) ноҳақ йўллар билан емангиз! Балки ўзаро ризолик билан бўлган савдо-сотиқ орқали (мол-дунё касб қилингиз). Бир-бирларингизни (яъни, мўмин мўминни) ўлдирмангиз! Албатта Оллоҳ сизларга Меҳрибон бўлган Зотдир. 30. Ким ҳаддан ошиб, зўравонлик билан шундай ишларни қилса, Биз уни дўзахга киритажакмиз. Бу Оллоҳ учун осон бўлган ишдир. 31. Агар сизлар ман этилган гуноҳларнинг (Оллоҳга ширк келтириш, ота-онага оқ бўлиш, бировни ноҳақ ўлдириш каби) катталаридан сақлансангизлар, қилган (кичик) гуноҳларингизни ўчирурмиз ва сизларни улут манзил - жаннатга киритурмиз. 32. Оллоҳ бирон неъмат билан бирингизни бирингиздан ортиқ қилиб қўйган бўлса, сизлар уни (ҳасад-адоват билан) орзу қилманг! Эркаклар учун ҳам қилган меҳнатларидан насиба бордир, аёллар учун ҳам қилган меҳнатларидан насиба бордир. Сизлар (бировларга берилган неъматларга кўз олайтириш ўрнига) Оллоҳнинг фазлу марҳаматидан (файзу-баракот, ризқу рўз) сўранглар. Албатта Оллоҳ ҳамма нарсани Билгувчи бўлган Зотдир. 33. Биз ҳар бир (инсон) учун ота-она ва қариндошлар қолдириб кетган меросдан (баҳраманд бўлгувчи) меросхўрлар қилиб қўйдик. Кимлар билан (бир-бирларингизга меросхўр бўлиш ҳақида) аҳд-паймон қилган бўлсангиз, бас, уларга ўз ҳиссаларини берингиз! Албатта Оллоҳ ҳамма нарсага гувоҳ бўлган Зотдир.

И з о ҳ: Исломдан олдин ўрталарида қариндош-уруғчилик бўлмаган одамлар ҳам ўзаро аҳд-паймон қилишиб дўст бўлишгач, бир-бирларидан мерос олар эдилар. Исломнинг аввалги даврларида бу одат бекор қилинмагн эди. Сўнг бошқа бир оят билан у манъ этилган.

34. Эркаклар хотинлари устида раҳбардирлар. Бунга сабаб Оллоҳ уларнинг бировларини бировларидан (яъни, эркакларни аёллардан) ортиқ қилгани ва эркаклар (хотинлари ва оилалари учун) ўз мол-мулкларидан сарф-харажат қилганларидир. Бас, ибodat-итоатли ва (эрлари) йўқлигида Оллоҳнинг ҳифзу ҳимояти билан (эрларининг мол-мулкларини ва ўз иффатларини) сақловчи хотинлар - яхши хотинлардир. Хотинларингизнинг итоатсизлигидан қўрқсангиз, аввало уларга панд-насихат

қилинглар, сўнг (яъни, насиҳатларинг қор қилмаса), уларни ётоқларда тарк қилингиз (улар билан бир жойда ётманг, яқинлашманг), сўнгра (яъни, шунда ҳам сизларга бўйинсуимасалар), уринглари! Аммо сизларга итоат қилсалар, уларга қарши бошқа йўл ахтарманглари. Албатта Оллоҳ энг Юксак ва Буюк бўлган Зотдир.

И з о ҳ: Ушбу оятда оиладagi эр билан хотиннинг ўрни белгилаб берилган. Шариаат ҳукмича, эр аввало оиланинг барча молиявий ва маънавий тарафларига жавобгар бўлган, уни четдан бўладиган ҳар қандай хуружлардан ҳимоя қиладиган шахсдир. Мана шулар эвазига ва эркак киши учун фазилат ҳисобланмиш оғир-босиқлик, оила тебратишдаги тағбиркорлик каби сифатлар сабабли у оиланинг бошлиғи саналади. Яхши хотин эса дуенатли, эрнинг уйини обод қиладиган ва унга бир умр садоқатли бўлган аёлдир. Агар хотин томонидан оиланинг ё эр-хотиннинг тинч-тотувлигига раҳна соладиган бирон феъл содир бўлса, эрнинг вазифаси аввало унга яхшилик билан тушунтириш, тушунмаса меҳру муҳаббатини дариғ тутуш билан ўз норозилигини билдиришдир. Бу ишлар фойда бермаган тақдирдагина хотинга (уни уриб роҳатланиш учун эмас, балки тўғри йўлга солиш мақсадига) қўл кўтаришга рухсат берилади. Лекин табиийки, эрга итоат қилишни ўзи учун бурч деб билган аёл ва ўзидан Қудратлироқ бўлган Зот - Оллоҳ кўриб турганига иймони комил бўлган эр бу охириги чорагача етиб келмайдилар.

35. Агар эр-хотиннинг оралари бузилиб кетишидан кўрқсангизлар, эрнинг уруғ-аймоғидан бир ҳакам, хотиннинг уруғ-аймоғидан бир ҳакам чақирингиз. Агар улар ислоҳ қилишни истасалар, Оллоҳ эр-хотин орасига иттифоқликни солур. Албатта Оллоҳ Билгувчи ва Хабардор бўлган Зотдир. **36-37.** Оллоҳга бандалик қилинглари ва Унга ҳеч нарсани шерик қилманглари! Отанонангизга ҳамда қариндош-уруғ, етим ва мискинларга, қариндош қўшни ва бегона қўшнига, ёнингиздаги ҳамроҳингизга, йўловчи мусофирга ва қўлларингиздаги қўлларингизга яхшилик қилингиз! Албатта Оллоҳ ўзлари бахиллик қиладиган ва ўзга одамларни ҳам бахилликка чақирадиган ҳамда Оллоҳ фазлу карамидан берган неъматларни яширадиган мутакаббир ва мақтанчоқ бўлган кимсаларни севмайди. Биз бундай кофирлар учун хор қилгувчи азобни тайёрлаб қўйганмиз. **38.** Яна молларини одамлар кўсин, деб эҳсон қиладиган, ўзлари эса на Оллоҳга ва на Охират Кўнига иймон келтирмайдиган кимсаларни ҳам (Оллоҳ севмайди) Кимга

шайтон дўст бўлса, у энг ёмон дўст булур. 39. Агар Оллоҳ ва Охират Кунига иймон келтирсалар ва Оллоҳ ризқ қилиб берган нарсаларидан эҳсон қилсалар, уларга қандай зарар бўлар эди? Оллоҳ уларнинг (қилган амалларини) Билгувчи бўлган Зотдир. 40. Шубҳасиз, Оллоҳ бировга бир зарра вазнича зулм қилмас. Агар (заррача) яхшилик бўлса, уни бир неча баробар қилур яна Ўз ҳузуридан улуг ажр ато қилур. 41. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз ҳар бир умматдан (ўша умматнинг пайгамбарини) гувоҳ келтирганимизда ва Сизни ана ўшаларнинг (барчалари) устида гувоҳ қилганимизда (инсонларнинг ҳоли) қандоқ бўлур? 42. У Кунда кофир бўлган ва Пайгамбарга итоатсизлик қилган кимсалар ер билан яксон бўлиб кетишни орзу қилиб қоладилар ва (лекин) Оллоҳдан бирон гапни яшира олмайдилар. 43. Эй мўминлар, то гапираётган гапларингизни билмагунингизча маст ҳолингизда намозга яқин келманглар. Ва яна сафарда бўлмасангиз то чўмилмагунингизча жунуб ҳолингизда (намозга яқин келманглар). Агар бетоб ё сафарда бўлсангизлар, ёки сизлардан бирон киши ҳожатхонадан чиққан бўлса, ёхуд хотинларингиз билан яқинлашган бўлсангиз ва (мазкур ҳолатларда) сув топа олмасангиз покиза тупроқ билан таяммум қилиб, юз ва қўлларингизга суртинглар. Албатта Оллоҳ Афв этувчи ва Мағфиратли бўлган Зотдир.

И з о ҳ: Бу ичкилик хусусида нозил бўлган иккинчи оятдир. Агар биринчи оятда (Бақара сураси, 219-оят) ичкиликда кўп фойда ва зарарлар бор, аммо унинг зарари фойдасидан кўпроқ, дейилган бўлса, бу ерда мусулмонлар учун энг улут мақом бўлган намоз ўқиш пайтида ("Намоз мўминнинг меърожидир" - ҳадиси шарифдан) маст ҳолда бўлмасликка буюриш билан Қуръон унинг ҳаром нарса эканлигига ишора қилиб, унга нисбатан мўминларда нафрат уйғотмоқда. Нафбатдаги ичкилик пўйрисига келадиган оятда уни ҳаром, деб эълон қилинади. Шариатнинг барча ҳукмари ана ўша сўнгги оятга асосланади.

Жунуб - эркак ва аёлнинг яқинлашуви ёки ҳар қандай суратда эркак е аёлдан шаҳват суви чиқиши натижасида ўша эркак е аёл жунуб (нопок) бўлади.

Таяммум - сув топа олмаган ёки топса ҳам қандайдир сабаб билан уни ишлатишга қодир бўлмаган кишининг пок тупроққа қул уриб, юз ва қўлларини суртиш билан пок бўлишидир. Бу амали қилишда таҳоратни ёки гусл (чўмилиш)ни ҳам ният қилинади. Ҳар иккисини қўшиб ният қилиш ҳам мумкин.

44. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Китобдан (яъни, Тавротдан) насибадор бўлган кимсаларнинг (Тўғри Йўл ўрнига) адашишни - гумроҳликни сотиб олаётганларини ва сизлар ҳам йўлдан тойишингизни йстаётганларини кўрмадингизми? 45. Оллоҳ эса душманларингизни жуда яхши Билгувчидир, Оллоҳнинг Ўзи етарли Дўст, Оллоҳнинг ўзи етарли Ёрдамчидир. 46. Яҳудий бўлганлар орасида шундайлари борки, улар (Таврот Китобига бўлган Муҳаммад алайҳис-салом ҳақидаги Оллоҳнинг) Сўзини ўз ўрнидан ўзгартирадилар ва тилларини буриб, динга жароҳат етказиш гаразида: "Тингладик ва бош тортдик. Қулоқ сол, эшитмай қолгур! (роино) Бизга боқ!", дейдилар. Агар улар "Тингладик ва буйинсундик. Бизни ҳам тинглаб, (унзурно) бизга ҳам назар қилиб тур!", деганларида ўзлари учун яхшироқ ва тўғрироқ бўлур эди. Лекин улар куфрлари сабабли Оллоҳнинг лаънатига дучор бўлганлар. Бас, уларнинг камдан-камлари иймон келтирадилар.

И з о ҳ: Бу оятдаги "роино" ва "унзурно" сўзларининг маъно ва шарҳлари Бақара сурасининг 104-оятига мазкурдир.

47. Эй Китоб берилган кимсалар, Биз юзларни бузиб тескарисига айлантириб юборишимиздан илгари ёки уларни (яъни, сизларни эй яҳудийлар), "Шанба эгаларини" лаънатлаганимиздек лаънатлашимиздан (яъни, маймун ва тўнғизларга айлантириб қўйишимиздан) илгари сизлардаги нарса (Таврот)ни тасдиқлаган ҳолда нозил қилган Китобимиз (Қуръон)га иймон келтирингиз. Оллоҳнинг амр-фармони шубҳасиз, адо қилинғусидир. 48. Албатта Оллоҳ Ўзига (бирон нарсанинг) шерик қилинишини кечирмас. Шундан бошқа гуноҳларни Ўзи хоҳлаган кишилар учун кечирур. Ким Оллоҳга (бирор кимса ёки нарсани) шерик келтирса, бас, у буюк гуноҳни тўқиб чиқарибди. 49. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), ўзларини пок қилиб кўрсатаётган кимсаларни кўрмадингизми? Йўқ, фақат Оллоҳ Ўзи хоҳлаган зотларни поклагувсидир. Ва уларга қилчалик зулм қилинмас. 50. Уларнинг ("Биз Оллоҳнинг суюкли болаларимиз", деб) Оллоҳ шаънига ёлғон тўқиётганларини кўринг. Мана шунинг ўзи етарли очик гуноҳдир. 51. Китобдан насибадор бўлган кимсаларнинг бут ва санамларга ишониб - сигинаётганларини ҳамда кофир кимсалар ҳақида: "Ўшалар иймон эгалари бўлган (мусулмон)лардан кўра тўғрироқ йўлдалар", деяётганларини кўрмадингизми? 52. Улар Оллоҳ лаънатлаган кимсалардир. Кимники Оллоҳ лаънатлар экан, бас, ҳеч қачон унинг учун бирон

ёрдамчини топа олмайсиз. 53. Ёки уларнинг мол-мулклари борми? Шундай бўлган тақдирда ҳам улар одамларга зигирчалик мурувват қилмаган бўлур эдилар! 54. Ёки улар одамларга (яъни, *Муҳаммад алайҳис-саломга*) Оллоҳ ўз фазлу карамидан берган нарсага (яъни, *пайгамбарликка*) ҳасад қияптиларми? Ахир Биз илгари ҳам Иброҳим сулоласига (яъни, *Мусо, Довуд, Сулаймон каби зотларга*) Китоб ва ҳикмат (*пайгамбарлик*) бериб, уларни улут мулку давлатга эга қилган эдик-ку?! 55. Бас, уларнинг ичида унга (яъни, *Муҳаммад алайҳис-саломга*) иймон келтирганлар ҳам бор, ундан юз ўттирганлар ҳам бор. (*Буларга*) жаҳаннам ўти бас келур. 56. Бизнинг оятларимизни инкор қилган кимсаларни албатта дўзахга киритажакмиз. Қачонки терилари куйиб битиши билан ҳақиқий азобни тотиб кўришлари учун ўрнига бошқа териларни алмаштирамиз. Албатта Оллоҳ қудрат ва ҳикмат Эгаси бўлган Зотдир. 57. Иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларни эса улар абадий яшайдиган, остидан дарёлар оқиб турадиган жаннатларга дохил қилажакмиз. Улар учун у жойларда пок жуфтлар бордир. Уларни қуюқ сояли жойларга киритурмиз. 58. Албатта Оллоҳ сизларни омонатларни ўз эгаларига топширишга ва одамлар орасида ҳукм қилганингизда адолат билан ҳукм қилишга буюради. Албатта Оллоҳ сизларга энг яхши панд-насиҳатлар қилур. Албатта Оллоҳ Эшиттувчи, Кўргувчи бўлган Зотдир. 59. Эй мўминлар, Оллоҳга итоат қилингиз ва Пайгамбарга ҳамда ўзларингиздан бўлган (*мусулмон*) ҳокимларга бўйинсунингиз! Борди-ю бирон нарса ҳақида талашиб қолсангиз, - агар ҳақиқатан, Оллоҳга ва Охират Кўнига ишонсангиз - у нарсани Оллоҳга ва Пайгамбарига қайтарингиз! Мана шу яхшироқ ва чиройлироқ ечимдир. 60. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), Сизга нозил қилинган Нарсага (*Қуръонга*) ва Сиздан илгари нозил қилинган Нарсаларга иймон келтирганмиз, деб даъво қиладиган (*айрим*) кимсаларнинг (*Қуръонни қўйиб*) шайтонга ҳукм сўраб боришни истаётганларини кўрмадингизми? Ҳолбуки, уларга унга ишонмаслик буюрилган эди. (*Чунки*) шайтон уларни бутунлай йўлдан оздиришни истади. 61. Қачон уларга: "Оллоҳ нозил қилган Нарсага (*Қуръонга*) ва Пайгамбар (*ўғитлари*)га келинглар", дейилса, у мунофиқларнинг Сиздан қаттиқ юз ўттирганларини кўрасиз. 62. Энди ўзларининг қилмишлари сабабли уларга бирон мусибат етса, шундан кейин Сизнинг ҳузурингизга келишиб: "Биз фақат яхшиликни ва орани ўнглашни истаган эдик, холос", деб қасам ичишлари қандоқ бўлди?! 63. Ундай кимсаларнинг

дилларидаги нарсани Оллоҳ яхши билур. Бас, Сиз уларнинг (*қирдикорларини*) боқманг ва уларга панд-насихат қилиб, ўзлари ҳақида етук сўзларни айтинг! 64. Биз қай бир пайгамбарни юборган бўлсак, фақат Оллоҳнинг изни-продаси билан унга итоат қилинсин, деб юборганмиз. Агар улар (*шайтондан ҳукм сўраб боришлари билан*) жонларига жабр қилган пайтларида дарҳол сизнинг олдингизга келиб, Оллоҳдан мағфират сўраганларида ва Пайгамбар ҳам улар учун мағфират сўраганида эди, Оллоҳнинг тавбаларни Қабул қилгувчи, Меҳрибон эканлигини топган бўлур эдилар. 65. Йўқ, (*эй Муҳаммад алайҳис-салом*), Парвардигорингизга қасамки, то улар ўз ўрталарида чиққан келишмовчиликларда Сизни ҳакам қи мағунларича ва кейин Сиз чиқарган ҳукмдан дилларида ҳеч қандай танглик топмай, тўла таслим бўлмағунларича - бўйинсунмағунларича зинҳор мўмин бўла олмайдилар. 66. Агар Биз уларга (*бани Исроилга буюрганимиз каби*): "Бир-бирингизни ўлдиринг ва ўз диёрларингиздан чиқинг", деб буюрганимизда эди, улардан жуда оз қисми бу (*буйруқни*) бажарган бўлур эди. Агар улар ўзларига қилинган панд-насихатларга амал қилганларида, ўзлари учун яхшироқ ва (*уймонларини*) мустаҳкам қилгувчироқ иш бўлур эди. 67. Ва у ҳолда Биз ҳам уларга Ўз ҳузуримиздан улут мукофот ато қилган бўлардик. 68. Ҳамда уларни Тўғри Йўлга ҳидоят қилган бўлардик. 69. Кимда-ким Оллоҳ ва Пайгамбарга итоат этса, ана ўшалар Оллоҳ инъомларига сазовор бўлган зотлар - пайгамбарлар, сиддиқлар (*ҳақ-рост уймон эгалари*), шаҳидлар ва солиҳлар (*фақат яхши амаллар билан ўтган кишилар*) билан бирга бўлурлар. Ана ўшалар энг яхши ҳамроҳлардир. 70. Бу Оллоҳ томонидан бўлган фазлу-марҳаматдир. Оллоҳнинг Ўзи етарли Билгувчидир. 71. Эй мўминлар, эҳтиёткорлик (*ўйлини*) тутинглар - (*жангга*) гуруҳларга бўлиниб ёки ҳаммангиз тўпланиб чиқинглар. 72. Шубҳасиз, ораларингизда (*жангга чиқишдан*) кетда қоладиган, агар сизларга бирови мусибат етса, "Менга Оллоҳнинг инъоми бўлди - улар билан бирга (*жангга*) ҳозир бўлмадим, (*яъни ҳолда ҳалок бўлур* эдим)". дейдиган кимсалар ҳам бор. 73. Борди-ю сизларга Оллоҳдан фазлу марҳамат етса (*яъни, ғалабага эришсангиз*), у гўё (*иллари*) сизлар билан ўзининг орасида ҳеч қандай танишлик бўлмагандек: "Кошкийди, мен ҳам ўшалар билан бирга бўлиб, улут зафар (*ва ўлжалар*)га эришсам эди", дейиши аниқдир. 74. Оллоҳ Йўлида бу ҳасти дунё эвазига Охиратни сотиб оладиган зотлар жанг қилсинлар. Ким Оллоҳ Йўлида жанг қилиб ўлдирилса

ёки галаба қилса, Биз унга улуг мукофот ато этажакмиз. 75. (Эй мўминлар), сизларга нима бўлдики, Оллоҳ Йўлида ва "Парвардигоро, бизни эгалари зolim бўлган бу шаҳардан озод қил ва бизга Ўз ҳузурингдан бир дўст бергин, бизга Ўз ҳузурингдан бир ёрдамчи қилгин", деяётган эркаклар, аёллар ҳамда болалардан иборат бўлган бечоралар (ни озод қилиш) йўлида жанг қилмаяпсизлар?! 76. Мўминлар Оллоҳ Йўлида жанг қиладилар, кофир кимсалар эса шайтон йўлида жанг қиладилар. Бас, (эй мўминлар) шайтоннинг дўстларига қарши жанг қилингиз! Шубҳасиз, шайтоннинг макри заиф бўлгувчидир.

И з о ҳ: Ушбу оятларда Ислomий газот ҳақида сўз юритилди. Ислomий газот мустамлакачилик ёки мол-дунё тўплаш учун, яъни, шайтон йўлида эмас, балки Оллоҳ Йўлида, куфр-зулм истибдоғи остида эзилаётган бечораларни (улар қайси динга мансуб бўлишларидан қатъий назар) ўша зулм чангалидан озод қилиш учун бўлиши лозим экан.

77. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), мана бу кимсаларни кўрмадингизмики, уларга (иллари Маккада турган пайтларида кофирларга қарши жанг қилишга талабгор бўлганларида): "Ўзингизни босинг ва намозингизни ўқиб, закотингизни адо этиб туринглар!", дейилган эди. Энди қачонки уларга жанг фарз қилинганида эса баногоҳ улардан бир тўпи одамлардан Оллоҳдан кўрққандек, балки ундан-да қаттиқроқ кўрқмоқдалар. Ва (ҳашшо): "Парвардигор, нега бизга жангни фарз қилдинг? Бизларга бу ажални бир оз кейинроқ юборганинга эди", дедилар. Уларга айтинг: "Дунё матоси озгинадир. Оллоҳдан кўрққан кишига Охират яхшироқдир. Сизларга хурмо данагининг пўстича ҳам зулм қилинмас". 78. Қаерда бўлсангиз, ҳатто мустаҳкам қалъалар ичида бўлсангиз ҳам ўлим сизларни топиб олур. Агар уларга (мунофиқларга) бирон яхшилик етса, "Бу Оллоҳнинг ҳузуридан", дейдилар. Агар уларга бирон ёмонлик етиб қолса, "Бунга сен сабабсан", дейдилар. Айтинг: "Ҳамма нарса Оллоҳдандир". Нега бу қавм кишилари ҳеч гап англамайдилар-а?! 79. (Эй инсон), сенга етган ҳар қандай яхшилик фақат Оллоҳдандир. Сенга етган ҳар қандай ёмонлик эса ўзингдандир. (Яъни, ўзингнинг қилмишинг сабабли Оллоҳ сени ўша балoга грифтор қилган) (Эй Муҳаммадалайҳис-салом), Сизни Биз барча одамларга Пайгамбар қилиб юбордик. Бунга Оллоҳнинг ўзи етарли гувоҳдир. 80. Кимки Пайгамбарга итоат этса, демак, Оллоҳга итоат этибди. Кимки юз ўгирса, (бунинг Сизга зарари йўқдир эй Муҳаммад алайҳис-салом

Зеро), Биз Сизни уларнинг устига қўриқчи қилиб юборганимиз йўқ. 81. Улар "Итоат этамиз", дейдилару ҳузурингиздан чиққанларидан кейин эса улардан бир тоифаси Сиз айтган гапларнинг аксига хуфёна тил бириктирадилар. Оллоҳ эса уларнинг хуфёна келишувларини ёзиб қўюр. Бас, Сиз улардан юз ўгириб, Оллоҳга таваккул қилинг. Оллоҳнинг Ўзи етарли Вакилдир. 82. Ахир улар Қуръон ҳақида фикр юритмайдиларми?! Агар у Оллоҳдан бошқа биров томонидан бўлса эди, унда кўп қарама-қаршиликларни топган бўлар эдилар-ку?! 83. Қачон уларга (жангга кетган мусулмон аскарлар ҳақида) тинчлик ёки хавф-хатар (яъни, галаба ёки мағлубият) хабари келса, уни ёйиб юборадилар. Агар (улар ўзларига келган хабарни ҳар кимга ёйиб юрмасдан) Пайғамбарга ва ўзларидан бўлган бошлиқларгагина етказганларида эди, уни (яъни, мана шу хабарнинг ҳақиқатини) билмоқчи бўлган кишилар ўшалардан билган бўлар эдилар. Агар сизларга Оллоҳнинг фазлу марҳамати бўлмаса эди, (яъни, Оллоҳ Ўз марҳамати билан сизларни иймонда устивор қилмаса эди) айрим кишилардан ташқари ҳаммангиз шайтонга эргашиб кетар эдингиз. 84. Бас, (эй Мухаммад алайҳис-салом), Оллоҳ Йўлида жанг қилинг. Зотан, Сиз фақат ўзингиз учун жавобгарсиз. (Демак, ёлғиз қолсангиз ҳам жанг қилинг) ва мўминларни ҳам тарғиб қилинг! Шояд Оллоҳ кофир бўлган кимсаларнинг шиддатини даф қилса, Оллоҳ қуввати ортиқ, азоби қаттиқ Зотдир. 85. Ким (одамлар орасида) чиройли - ҳақ тараф олиш билан тараф олса, ўзига ҳам унинг савобидан бир улуш тегур. Ким ноҳақ тараф олиш билан тараф олса, ўзи учун унинг гуноҳидан бир улуш тегур. Оллоҳ ҳамма нарсага Қодир бўлган Зотдир.

И з о ҳ: Яъни, бир киши гарчанд ўзи яхшилик қила олмаса-да яхшилик қилгувчилар тарафида турса унга ўшаларнинг яхшилигидан ҳосил бўладиган савобдан бир улуш тегади. Ёмонлик-пуноҳ тарафида турган кимсага эса гарчи ўзи ўша гуноҳни қилмаса-да, унинг ёмонлигидан бир ҳисса тегади.

86. Қачон сизларга бирон ибора билан салом берилса, сизлар ундан чиройлироқ қилиб алик олинглар ёки (ҳеч бўлмаса) ўша иборани қайтаринглар. Албатта Оллоҳ ҳамма нарсани Ҳисобга олгувчи бўлган Зотдир. 87. Оллоҳ - ҳеч қандай тангри йўқ, Ёлғиз Унинг Ўзи бордир. У сизларни ҳеч шак-шубҳасиз, бўлган Қиёмат Кунда тўплайди. Оллоҳдан кўра росттўйроқ ким бор?! 88. (Эй мўминлар), нега сизлар мунофиқлар тўғрисида икки гуруҳга (бўлишиб олдингиз?) Ахир, Оллоҳ уларни ўз қилмишлари сабабли

(куфр ва нифоққа) қайтарди-ку?! Ёки сизлар Оллоҳ адаштирган кимсаларни Тўғри Йўлга солмоқчимисизлар? Кимники Оллоҳ адаштириб қўйган бўлса, унинг учун бирон йўлни топа олмайсиз!

И з о ҳ: Ушбу оят саҳобалар билан бирга Маккадан Мадинага ҳижрат қилиб, сўнгра Пайгамбар алайҳис-саломга турли узр-баҳоналар кўрсатиб, яна орқаларига - Маккага қайтиб кетган бир қавм ҳақида нозил бўлган. Мўминларнинг айримлари уларни мунофиқ дейишса, айримлари уларнинг ёнини оладилар. Шунда Оллоҳ таоло уларни ҳақиқий мунофиқ эканликларини мўминларга ушбу оят орқали маълум қилади.

89. Улар ўзлари кофир бўлганлари каби сизлар ҳам кофир бўлиб, (улар билан) баробар бўлиб қолишларингизни истайдилар. Бас, сизлар то Оллоҳ Йўлида ҳижрат қилмагунларича улардан (биронтасини) дўст тутманглар! Агар юз ўтирсалар, уларни топган жойингизда тутиб ўлдиригиз ва улардан на бир дўст ва на бир ёрдамчи олмангиз! 90. Аммо (у мунофиқлардан) ораларингизда аҳду паймон бўлган қавмга келиб қўшилган ёки сизлар билан урушиш ҳам, ўзларининг қавми билан урушиш ҳам жонига тегиб олдингизга келган кимсаларга (тегмангиз!) Агар Оллоҳ истаса эди, уларни сизлардан устун қилиб қўйган бўлар эди ва улар сизларга қарши жанг қилар эдилар. Бас, агар улар сизлардан четланиб, сизларга қарши жанг қилмай сулҳ тузишни таклиф қилиб келсалар, Оллоҳ сизлар учун уларнинг устига ҳеч қандай йўл бермайди. 91. (У мунофиқлардан) бошқа бир тоифасининг эса сизлардан ҳам, ўз қавмларидан ҳам тинч-хотиржам бўлишни кўзлаётганларини кўрасизлар.

И з о ҳ: Яъни, улар Мадинага келганларида ўзларини мўмин қилиб кўрсатадилар, ўз қавмларига қайтгач эса яна кофирликка қайтиб, сизлар билан қилган аҳд-паймонларини бузадилар.

Ҳар қачон фитнага (яъни, куфрга) қайтишга тўғри келса, улар ўзларини унга ташлайдилар. Бас, агар улар сизлардан четланмас, сизларга сулҳ таклиф қилмас ва қўлларини тиймас эканлар, уларни топган жойингизда тутиб ўлдиригиз. Мана, Биз бундай кимсаларга қарши (ҳужум қилишингиз учун) сизларга очиқ ҳужжат бериб қўйдик. 92. Мўмин мўминни фақат билмаган ҳолдагина ўлдириб қўйиши мумкин. Ким бир мўминни билмай ўлдириб қўйса, у бир мўмин қулни озод қилиши ва марҳумнинг эгаларига - агар кечиб юбормасалар - хун тўлаши вожибдир. Агар марҳум ўзи мўмин бўлиб, сизларга душман қавмдан бўлса, фақат бир мўмин қулни озод қилиши вожиб. Агар ; сизлар билан сулҳ

тузган қавмдан бўлса, унинг эгаларига хун тўлаш ва бир мўмин қулни озод қилиш лозим. Бас, ким *(озод қилиш учун бир қул)* топишга қодир бўлмаса, Оллоҳга тавба қилиб муттасил икки ой рўза тутмоғи лозим. Оллоҳ билим ва ҳикмат Эгаги бўлган Зотдир. 93. Ким қасддан бир мўминни ўлдирса, унинг жазоси жаҳаннам бўлиб, ўша жойда абадий қолажак. Ва у Оллоҳнинг газаби ва лаънатига дучор бўлган, Оллоҳ унинг учун улуг азобни тайёрлаб қўйгандир. 94. Эй мўминлар, қачон Оллоҳ Йўлида жиҳод учун сафарга чиқсангиз, *(душманиларингизни)* аниқ таниб олинглар ва бу ҳаёти дунёнинг нарсасини истаб сизларга салом берган кишига: "Сен мўмин эмассан!", деманглар! Зеро, Оллоҳнинг ҳузурида беҳисоб ўлжалар бордир.

И з о ҳ: Ривоят қилишларича, бир неча саҳоба газотдан қайтаётганларида олдиларидан қўй боқиб юрган бир киши чиқиб, уларга салом берибди. Шунда улар ўзларича. "Бу кофир биздан қутулиш учун ўзини мусулмон қилиб кўрсатиб салом беряпти", дейдилар ва ҳалиги одамга ҳужум қилиб ўлдириб, қўйларини ўлжа қилиб Пайғамбар алайҳис-саломнинг олдиларига ҳайдаб келадилар. Шунда ушбу оят нозил бўлди.

Илгари сизлар ҳам шундай эдингиз *(яъни, кофирлар қўл остида мусулмонлигингизни яшириб юришга мажбур эдингиз)*. Энди Оллоҳ сизларни *(Ислом давлатида яшаш неъматин билан)* мамнун қилди. Бас, *(душманиларингизни)* аниқ таниб олинглар. Албатта Оллоҳ қилаётган амалларингиздан Хабардор бўлган Зотдир. 95-96. Мўминлардан ўзлари бешикаст бўлиб туриб *(жиҳодга чиқмай)* ўтириб олган кишилар билан Оллоҳ Йўлида мол ва жонлари ила курашган зотлар баробар бўлмайди. Оллоҳ молу жонлари билан курашган зотларни *(бирон узр сабабли жиҳодга чиқмай)* ўтириб олган кишилардан ҳам бир даража афзал қилди ва барчаларига гўзал оқибатни *(яъни, жаннатни)* ваъда қилди. Ҳамда Оллоҳ жиҳод қилгувчиларни ўтириб олувчилардан улуг мукофот - Ўз томонидан бўлажак юксак даражалар, мағфират ва фазлу марҳамат билан афзал қилди. Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибон бўлган Зотдир. 97. Албатта *(мусулмонлар билан бирга ҳижрат қилмасдан кофирлар қул остида яшашга рози бўлиш билан)* ўз жонларига жабр қилган кимсаларнинг жонларини олиш чоғида фаришталар уларга: "Қандай ҳолда яшадингиз?", деганларида: "Биз бу ерда чорасиз бечоралар эдик", дедилар. *(Шунда фаришталар)* "Ҳижрат қилсанглар Оллоҳнинг Ери кенг эди-ку?! *(Нега дини имонларингиз Йўлида бу юртдан ҳижрат*

қилмадишлар?)” дейишди. Бундайларнинг жойлари жаҳаннамдир. Қандай ёмон жойдир у! 98-99. Фақат бирон чора топишга қодир бўлмай, (ҳижрат) йўлини истаб топа олмай чорасиз қолган (кекса ски погирон) кишилар, аёллар ва болалар борки, бундайларни шояд Оллоҳ афв этса. Зотан, Оллоҳ Афв этгувчи, Мағфират қилгувчи бўлган Зотдир. 100. Ким Оллоҳ Йўлида ҳижрат қилса, Ер юзида кўп паноҳ бўлгудек жойларни ва кенгчиликни топгай. Ким уйдан Оллоҳ ва Унинг Пайгамбари сари муҳожир бўлиб чиқиб, сўнг (шу йўлда) унга ўлим етса, муҳаққақки, унинг ажри - мукофоти Оллоҳнинг зиммасига тушар. Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибон бўлган Зотдир. 101. (Эй мўминлар), сафар қилиб бошқа ерларга борганингизда агар кофирлар фитнасидан қўрқсангизлар, намозингизни қаср (қисқа) қилиб ўқишларингизнинг гуноҳи йўқдир. Чунки кофирлар сизларга очик душман бўлган кимсалардир.

И з о ҳ: “Қаср” намоз деб тўрт ракатли фарз намозларни икки ракат қилиб қисқартириб ўқишни айтилади. Қаср намоз ўқиш учун пиеда юрилса камиди уч кеча-ю уч кунгунда босиб ўтиш мумкин бўлган масофани ният қилиб сафарга чиққан бўлиш керак. Бу масофани уламолар 80-100 чақирим деб белгиланганлар.

102. (Эй Муҳаммад алаихис-салом), қачон Сиз (жанг майдонига) мўминлар орасида бўлиб, уларга имом бўлган ҳолда намоз ўқишмоқчи бўлсангиз, улардан бир тоифаси қуроланган ҳолларида Сиз билан намозга турсинлар. Бас, қачон сажда қилишгач, (яъни, намозининг бир ракатиини ўқиб бўлишгач), орқаларингга бориб, (сизларни қўриқлаб) турсинлар ва ҳали намоз ўқимаган бошқа тоифа келиб Сиз билан бирга намоз ўқисинлар! Улар ҳам эҳтиёт чораларини кўриб, қуролланиб олсинлар. Кофирлар сизлар қурол-яроғ ва асбоб-анжомларингиздан гафлатда бўлган пайтингизда устингизга бирданига ҳамла қилишни истайдилар. Агар ёгингарчиликдан азият чексангизлар ёки бемор бўлсангизлар, қуролларингизни ечиб қўйишингиз гуноҳ эмас. Аммо эҳтиёткорлик (ўйлаш) тутинглаб. Албатта Оллоҳ кофирлар учун хор қилгувчи азобни тайёрлаб қўйгандир. 103. Намозни адо қилиб бўлганингиздан кейин ҳам турган, ўтирган ва ёнбошлаган пайларингизда доим Оллоҳни ёд этингиз! Бас, қачон (бирон жойга муқим ўрнашиб) хотиржам бўлгач, намозни тўкис адо этингиз! Албатта намоз мўминларга (вақти) тайинланган фарз бўлди. 104. Бў (кофир) қавми қувишда сусткашлик қилмангиз! Агар қийналаётган булсангизлар, улар

ҳам сизлар қийналганингиздек қийналмоқдалар. (Шу билан бирга) сизлар Оллоҳ томонидан улар умид қилмаган нарсани (яъни, савобни, шаҳидлик неъматига муяссар бўлишни, қолаверса, ғалаба қозонишни) умид қилмоқдасизлар-ку?! Оллоҳ билим ва ҳикмат Эгаси бўлган Зотдир. 105. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), албатта Биз Сизга ушбу Ҳақ Китобни (Қуръонни) одамлар орасида Оллоҳ Сизга кўрсатган (ҳукм) билан ҳукм этишингиз учун нозил қилдик. Сиз хоинларни ҳимоя қилувчи бўлманг! 106. Оллоҳдан мағфират қилишни сўранг! Албатта Оллоҳ Мағфират қилувчи ва Меҳрибон бўлган Зотдир. 107. Сиз ўзларига хиёнат қиладиган (жинояткор) кимсаларнинг ёнини олманг! Албатта Оллоҳ хоин ва жиноятчи бўлган кимсаларни севмайди.

И з о ҳ: Бу оят мадиналик Тўъма бинни Убайриқ шаънига нозил бўлган. У қўшнисининг совутини ўғирлаб, ўғрилиги ошкор бўлиш хавфи тугилганда у совутни бошқа бир одамнинг уйига олиб бориб беркитади. Шундан кейин Тўъманинг қабилагошлари Пайғамбар алайҳис-саломнинг олдиларига келишиб, уни оқлаб гапирадилар. Уларга ишониб Пайғамбар алайҳис-салом Тўъмани одамлар олдида ҳимоя қиладилар ва уни ўғри цеганларга қарши гапирадилар.

108. Улар (ўзларининг жиноятларини) одамлардан яшира оладилар, аммо Оллоҳдан яшира олмайдилар. Улар (Оллоҳ) рози бўлмайдиган гапларнинг режасини хуфёна тузаётган пайтларида ҳам У Зот улар билан бирга бўлур. Оллоҳ уларнинг қилаётган амалларини Иҳота қилувчи - Ўраб олувчи бўлган Зотдир. 109. Ҳой сизлар, бу ҳаёти дунёда-ку, уларни ҳимоя қилиб ёнини олдингиз. Энди Қиёмат Кунида ким уларни Оллоҳдан ҳимоя қилиб ёнларини олур ёки ким уларнинг устида вакил бўлиб турар?! 110. Ким бирон бир ёмон иш қилса ёки (Оллоҳнинг буйруқларига итоат этмасдан) ўз жонига жабр қилса, сўнгра Оллоҳдан мағфират сўраса, Оллоҳни Мағфират қилувчи ва Меҳрибон эканини топар - кўрар. 111. Кимки бирон гуноҳ қилса, фақат ўзига зарар қилган бўлади. Оллоҳ билим ва ҳикмат Эгаси бўлган Зотдир. 112. Кимки бирон хато ёки гуноҳни қилиб қўйиб, сўнг уни бир пок одамга (туҳмат қилиб) отса, муҳаққақки, у бўҳтон ва очиқ гуноҳни ўз зиммасига олибди. 113. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), агар Сизга Оллоҳнинг фазлу марҳамати бўлмаганда эди, улардан бир тоифаси Сизни йўлдан оздиришга уриниб қолган эди. Лекин улар фақат ўзларини адаштирадилар, ҳолос. Сизга эса бирон зиён етказа олмайдилар. (Зеро) Оллоҳ Сизга Китоб ва ҳикматни нозил

қилди ва билмаган нарсаларингизни билдирди. Оллоҳнинг Сизга қилган фазлу марҳамати улут бўлди. 114. Уларнинг кўп махфий суҳбатларидан - агар садақа беришга ё бирон яхшилик қилишга ёки одамлар ўртасини ислоҳ қилишга буюрган бўлмасалар - ҳеч қандай фойда йўқдир. Ким Оллоҳ ризосини истаб бу ишларни қилса, унга улут мукофот беражакмиз. 115. Ким ўзи учун Ҳақ Йўланиқ бўлганидан кейин Пайгамбарга хилоф иш қилса ва мўминларнинг йўлларида бошқа йўлга эришиб кетса, биз уни кетганича қўйиб берамиз. Сўнгра жаҳаннамга дохил қиламиз. Нақадар ёмон жойдир у! 116. Албатта Оллоҳ ўзига (бирон нарса ё кимсанинг) шерик қилинишини кечирмайди. Шундан бошқа гуноҳларни Ўзи хоҳлаган бандалари учун кечиради. Кимки Оллоҳга ширк келтирса, демак, жуда қаттиқ йўлдан озибди. 117. Улар (яъни, Оллоҳга ширк келтирган кимсалар) Оллоҳни қўйиб, фақат (Лот, Уззо, Манот каби) санамларга сигинадилар ва фақат итоатсиз шайтонга сигинадилар. 118. Оллоҳ уни (шайтонни) лаънатлади. (Шунда) у деди: "Қасамки, бандаларнинг орасидан ўзимга тегишли насибани албатта оламан. 119. Ва уларни йўлдан оздираман, хомхаёлларга мубтало қиламан, буюрсам улар чорваларининг қулоқларини кесадилар, буюрсам Оллоҳ яратган нарсаларни ўзгартириб-бузадилар". Кимки Оллоҳни қўйиб, шайтонни дўст тутса, бас, у очикдан-очик зиён қилибди.

И з о ҳ: Исломдан илари араблар туяларнинг бешинчи боласи эркак туғилса, қулогини кесиб ёки тешиб, ўзлари сигинадиган бутларига қурбонлик қилиб бўш қўйиб юборар эканлар. "Оллоҳнинг яратган нарсаларини ўзгартириш" ларидан мурод - қуларни бичиш, аёлларнинг зийнат учун қош теришлари, соч улашлари каби нарсаларни ўз аслий ҳолатидан сохпа-сунъий ҳолатга ўзгартириш назарда тутилади. Қуръон бундай ярамас ишлар шайтонга бўйсунуш, деб уқтиради.

120. (Шайтон) уларга ваъдалар берур, хомхаёлларга мубтало қилур. Охир-оқибатда шайтон берган ваъдалар фақат ёлгон-сароб бўлиб чиқар. 121. Ундай кимсаларнинг жойлари жаҳаннам бўлиб, ундан қочиб қутуладиган бирон жой топа олмаслар. 122. Иймон келтириб, яхши амалларни қилган зотларни эса остидан дарёлар оқиб турадиган жаннатларга киритажакмиз - улар у ерда абадий яшарлар. Бу Оллоҳнинг ҳақ ваъдасидир. Оллоҳдан кўра ростгўйроқ ким бор! 123. (Эй мусулмонлар, биз Оллоҳнинг энг улут Дини - Исломга кирдик, энди нима қилсак бўлаверади, деб ўйлаб юрган бўлсангизлар, у ҳолда)

сизларнинг хомхаёлларингиз ҳам, ("Биз Оллоҳнинг суюкли болаларимиз, шунинг учун нима қилсак ҳаққимиз бор", деб хомшама бўлаётган) аҳли Китобнинг хомхаёллари ҳам (ҳақ) эмас - кимки ёмон амал қилса, жазосини олур ва ўзи учун Оллоҳдан ўзга на бир дўст ва на бир мададкор топмас. 124. Хоҳ эркак, хоҳ аёл бўлсин - кимда-ким мўмин бўлган ҳолида яхши амаллардан қилса, ана ўша кишилар жаннатга кирурлар ва уларга қилчалик зулм қилинмас. 125. Чиройли амал қилгувчи бўлган ҳолида ўзини Оллоҳга топширган ва Ҳақ Йўлдан олмаган Иброҳимнинг Динига эргашган кишининг (яъни, чин мусулмоннинг) Динидан ҳам гўзалроқ дин борми?! (Ахир) Иброҳимни Оллоҳ Ўзига дўст тутган. 126. Осмонлардаги бор нарсга ва Ердаги бор нарсга Оллоҳникидир. Оллоҳ ҳамма нарсани Ихота қилгувчи - Ўраб олгувчи бўлган Зотдир. 127. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиздан аёллар ҳақида фатво сўрайдилар. Айтинг: "Улар тўғрисида сизларга Оллоҳ ва Китобда (Қуръонда) тиловат қилинаётган оятлар фатво берур: (Қарамонгликдаги) етим аёлларни (агар гўзал бўлсалар) улар учун фарз қилинган маҳрларини бермасдан (никоҳингизга олишингизни) ва (агар хунук бўлсалар) ўзларингизнинг никоҳингизга олишдан ҳам юз ўтириб (улардан қоладиган мерхсга тама қилиб то ўлгунарича бошқа бировга ҳам турмушга чиқармай сақлашларингизни сизларга ҳаром қилади). Яна ночор - норасида болалар ҳақида (фатво бериб), бундай етимлар хусусида адолат билан туришингизни амр қилур. Сизлар нима яхшилик қилсангиз, албатта Оллоҳ уни Билиб тургувчи бўлган Зотдир. 128. Агар бирон аёл эри томонидан кўнгилсизлик ёки юз ўтириб кетиш содир бўлишидан кўрқса, у ҳолда иккови ўзаро бир сулҳга келишиб олишса, (яъни, аёл эрининг ҳоли ва хоҳишига қараб ўзи учун эрга малол келадиган даражада нафақа ва эътибор талаб қилмаса, шу билан баробар эр ҳам хотинини ташламасликка, унга зулм қилмасликка рози бўлса), зарарсиздир. Сулҳ (ажралиб кетишдан) яхшироқдир. Нафслар қизганишга ҳозир у нозир бўлиб турадилар. Агар (аёлларингизга) чиройли муомала қилсангизлар ва Оллоҳдан кўрқсангизлар (ўзингизга яхшидир) Зеро, Оллоҳ қилаётган амалларингиздан Хабардор бўлган Зотдир. 129. Ҳар қанча уринсангизлар ҳам хотинларингиз ўртасида адолат қилишга (уларнинг барчаларига баробар меҳр кўрсатишга) қодир бўлмайсизлар. Бас, бутунлай (суйган хотинларингиз томонга) оғиб кетиб (кўнгилсиз бўлиб қолган) хотинингизни муаллақа каби ташлаб қўймангиз!

И з о х: Муалақа аёл - эри бирон-бир сабаб билан бедарак кетган аёлдир, У эрим бор, деса - эри йўқ, беваман, дейин, деса - эри талоқ бермай кетган.

Агар (ўзларингизни) ўнглаб Оллоҳдан қўрқсангизлар, албатта Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибон бўлган Зотдир. 130. Агар эр-хотин ажралиб кетсалар, Оллоҳ иккаласини ҳам Ўзининг кенг карами билан беҳожат қилиб қўйтай. (Яъни, ҳар иккисига ҳам аввалги турмушидан яхшироқ эр ёки хотин насиб этиши мумкин). Оллоҳ фазлу карами кенг ва ҳикмат Эгаси бўлган Зотдир. 131. Осмонлардаги бор нарса ва Ердаги бор нарса Оллоҳникидир. (Эй мўминлар), аниқки, Биз сизлардан илгари Китоб берилган зотларга ҳам, сизларга ҳам Оллоҳдан қўрқинглар, деб амр қилдик. Агар кофир бўлиб кетсангизлар (Оллоҳга ҳеч бир зарар етказа олмайсизлар). Зеро, Осмонлардаги бор нарса ва Ердаги бор нарса Оллоҳникидир. Ва Оллоҳ Беҳожат ва Мақтовга Сазовор бўлган Зотдир. 132. Осмонлардаги бор нарса ва Ердаги бор нарса Оллоҳникидир. Оллоҳнинг Ўзи етарли Вакилдир. (Яъни, ер ва осмонлардаги барча ишларни Кузатиб. Сақлаб тургувчи Зотдир). 133. Агар У Зот хоҳласа, эй одамлар, сизларни кетказиб, бошқаларни келтирур. Оллоҳ бунга Қодир бўлган Зотдир. 134. Ким бу дунёнинг савобини (яъни, дунёдаги мол-давлат ва баланд мартабаларни) истаса, билсинки, Оллоҳнинг ҳузурида ҳам бу дунёнинг, ҳам Охиратнинг савоби бордир. (Демак, у агар ҳақиқий доно одам бўлса Оллоҳнинг ризолигини истасин). Оллоҳ Эшитгувчи, Кўргувчи бўлган Зотдир. 135. Эй мўминлар, адолат билан тургувчи, (шунингдек) ўзларингизнинг ёки ота-она ва қариндош-уруғларнинг зарарига бўлса-да, Оллоҳ учун (тўғри) гувоҳлик бергувчи бўлинглар! У (яъни, гувоҳлик беришчи) бой бўладими, камбағал бўладими, ҳар иккисига ҳам Оллоҳнинг Ўзи (сизлардан кўра) яқинроқдир. Бас, адолат қилмасдан нафси-ҳавога эргашиб кетманглар. Агар тилларингизни буриб (подўғри гувоҳлик берсанглар) ёки (гувоҳлик беришдан) бош тортсанглар, албатта Оллоҳ қилаётган амалларингиздан Хабардор бўлган Зотдир. 136. Эй мўминлар, Оллоҳга, Унинг Пайгамбарига ва Ўз Пайгамбарига нозил қилган Китобга (Қуръонга) ҳамда У Зот илгари нозил қилган (барча) Китобга иймонингиз комил бўлсин. Кимки Оллоҳга, фаришталарга, Китобларига, пайгамбарларига ва Охират Кунига кофир бўлса, демек, у жуда қаттиқ адашибди. 137. Албатта иймон келтириб, сўнг куфрга қайтган, кейин яна

иймонга келиб, сунгра яна кофир бўлган, кейин эса куфрлари янада зиёда бўлган кимсаларни Оллоҳ ҳаргиз мағфират қилмайди ва уларни зинҳор Ҳақ Йўлга ҳидоят қилмайди. 138. Бундай мунофиқларга улар учун аламли азоб борлигидан "хушхабар" бериб қўйинг! 139. Улар мўминларни қўйиб кофирларни дўст тутадилар. Улар ўша кофирлар олдидан куч-қудрат излайдиларми?! (*Овора бўладилар!*) Зеро, бор куч-қудрат Оллоҳникидир. 140. Ахир (*Оллоҳ*) сизларга Китобда: "Қачонки Оллоҳнинг оятлари инкор қилинаётганини ва масхара қилинаётганини эшитсангизлар, то бошқа гапга ўтмагунарича ундай кимсалар билан бирга ўтирманглар", деган сўзларни нозил қилган эди-ку?! (*Модомики, улар билан ўтирган экансизлар*), демак, сизлар ҳам шак-шубҳасиз, уларнинг ўзисиз. Албатта Оллоҳ барча мунофиқ ва кофирларни жаҳаннамга жамлагувчидир. 141. Улар (*яъни, мунофиқлар*) сизларга кўз тикиб турадилар. Агар сизларга Оллоҳ томонидан фатҳу зафар бўлса, (*газотдан галаба ва ўлжалар билан қайтсангизлар*): "Биз ҳам сизлар билан бирга эмасмидик", дейдилар. Агар (*галаба*) кофирларга насиб бўлса: "Биз сизларнинг устингизда туриб сизларни мўминлардан ҳимоя қилган эмасмидик?", дейишади. Эндя Қиёмат Кунда Оллоҳ ўрталариятда ҳакамлик қилур. Ва Оллоҳ ҳаргиз кофирлар учун мўминлар устига йўл бермагай. 142. Албатта мунофиқлар Оллоҳни алдамоқчи бўладилар.- Қолбуки, Оллоҳ уларни "алдаб" қўйгувчидир. Ва улар қачон намозга турсалар дангасалик билан, одамлар кўрсин, деб турадилар ва Оллоҳни камдан-кам ёдга оладилар. 143. Улар на уёқлик, на буёқлик бўлмай икки орада сарсон ҳолда қолганлар. Кимники Оллоҳ йўлдан оздирса, Сиз унга бирон йўл топиб бера олмайсиз. 144. Эй мўминлар, мўминларни қўйиб, кофирларни дўст тутманглар! Оллоҳ учун ўз зарарларингизга очик ҳужжат қилиб беришни истайсизларми? 145. Албатта мунофиқлар дўзахнинг энг тубан жойида бўлурлар. Ва улар учун бирон мададкор топа олмайсиз! 146. Магар тавба қилиб ўзларини ўнглаган ва Оллоҳга боғланиб, динларини Оллоҳ учун холис қилган зотлар - ана ўшаларгина мўминлар билан бирга бўлурлар. Яқинда (*Қиёмат Кунда*) Оллоҳ мўминларга улуг ажр ато этажак! 147. Агар шукр қилсангизлар ва иймонли бўлсангизлар, Оллоҳ сизларни нега азобласин?! Ахир Оллоҳ (*бандаларининг топат-убодатларига савоб ато этиш билан*) Шукр қилгувчи ва Билгувчи бўлган Зот-ку?!

ОЛТИНЧИ ЖУЗЪ

148. Оллоҳ ёмон сўзларнинг (яъни, дуоибаднинг) ошкора айтилишини суймайди. Магар мазлум томонидан бўлса (золимнинг зулмини ошкор қилиш учун айтилса жоиздир). Оллоҳ Эшитгувчи, Билгувчи бўлган Зотдир. 149. (Эй мўминлар), хоҳ ошкора, хоҳ япиринча бирон яхшилик қилсангиз ёки бирон ёмонлиқни афв қилиб юборсангиз (Оллоҳ суйган бандалардан бўлурсиз). Зеро, Оллоҳ қудрат Эгаси бўлгани ҳолда Афв қилгувчи бўлган Зотдир. 150-151. Албатта Оллоҳ ва Унинг пайгамбарларига ишонмайдиган, Оллоҳ билан пайгамбарларининг ораларини ажратишни истайдиган (яъни, Оллоҳга ишониб, пайгамбарларини инкор қиладиган) ва ("Мусога ишонамиз, Ийсо ва Муҳаммадга ишонмаймиз", дейдиган яҳудийлар каби, ёки "Мусо ва Ийсога ишонамиз, аммо Муҳаммадга ишонмаймиз", дейдиган насронийлар каби) "Айрим пайгамбарларга ишонамиз, айримларига ишонмаймиз", дейдиган ҳамда (иймон билан куфр ўртасидаги) ора йўлни тутишни истайдиган кимсалар - ана ўшалар ҳақиқий кофирдирлар. Бундай кофирлар учун хор қилгувчи азобни тайёрлаб қўйганмиз. 152. Оллоҳ ва Унинг пайгамбарларига иймон келтирган ҳамда улардан биронтасини ажратиб қўймаган зотларга эса яқинда (Оллоҳ муносиб) мукофотларини ато этажак. Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибон бўлган Зотдир. 153. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), аҳли Китоб Сиздан кўкдан бир Китоб туширишингизни сўрайди. Мусодан бундан ҳам каттароқ нарсани сўраган эдилар: "Бизга Оллоҳни очиқ кўрсат!", дейишган эди. Шунда золимликлари сабабли уларни чақмоқ урган эди. Сўнгра уларга аниқ-равшан ҳужжатлар келганидан кейин эса бузоқни худо қилиб олган эди. Буни ҳам афв этдик ва Мусога очиқ ҳужжат ато этдик. 154. Аҳдларини (бузганлари) сабабли устларига Тур тоғини кўтардик ва уларга: "Бу дарвозадан сажда қилган ҳолингизда кирингиз!", дедик. Яна уларга: "Шанба кунлари (балиқ овлаш билан) ҳаддингиздан ошманг", дедик ҳамда улардан қаттиқ аҳд-паймон олдик. 155. Сўнг аҳду паймонларини бузганликлари, Оллоҳнинг оятларини инкор қилганликлари, пайгамбарларни ноҳақ ўлдирганликлари ва: "Дилларимиз қулф", деганликлари сабабли (Биз уларни лаянатладик) Йўқ, (уларнинг диллари шунчаки қулфланган эмас), балки куфрлари сабабли Оллоҳ уларнинг

дилларини муҳрлаб қўйгандир. Бас, камдан-камлари иймон келтирадилар. 156-157. Яна кофирликлари ва Марям хусусида улуг бўхтон қилганликлари сабабли ҳамда Оллоҳнинг пайгамбари бўлган ал-Масиҳ Ийсо бинни Марямни "Бизлар ўлдирганмиз", деган сўзлари сабабли (*Биз уларни лаънатладик*). Ҳолбуки, улар (*Ийсо*) ўлдирганлари ҳам, останлари ҳам йўқ. Фақат улар учун (*бошқа биров Ийсога*) ўхшатиб қўйилди, холос. Албатта (*Ийсо*) ҳақида талашиб-тортишган кимсалар унинг (*ўлдирилган-ўлдирилмагани*) ҳақида шубҳада қолганлар. У ҳақда ҳеч қандай билимлари йўқ, фақат гумонларга бериладилар, холос. Уни ўлдирмаганлари аниқдир. 158. Балки уни Оллоҳ Ўз ҳузурига кўтаргандир. Оллоҳ қудрат ва ҳикмат Эгаси бўлган Зотдир. 159. Ҳар бир аҳли Китоб (*охир замонда, Ийсо алайҳис-салом кўкдан ерга қайтиб тушганларига*) ўлими олдидан унга (*яъни, Ийсога*) албатта иймон келтирур. Қиёмат Кунига эса (*яхудийлар уни ёлгончи қилганлари учун, насронийлар эса уни Худонинг ўғли, деб ағашганлари учун*) у буларнинг зарарига гувоҳ бўлур. 160-161. Яҳудий бўлган кимсаларнинг золимликлари ва кўп кишиларни Оллоҳ Йўлидан тўсганлари сабабли, яна манъ этилган бўлсаларда, судхўрлик қилганлари ва одамларнинг молларини ноҳақ еганлари сабабли Биз уларга олдин ҳалол қилинган нарсаларни ҳаром қилиб қўйдик. Ва уларнинг орасидаги кофир бўлган кимсалар учун аламни азобни тайёрлаб қўйдик.

И з о ҳ: Яҳудийлар учун илгари Исроил, яъни, Яъқуб пайгамбар ўзига ҳаром қилиб олган туя гўшти ва сутидан бошқа ҳамма таомлар ҳалол эди. Кейин ўз пайгамбарларига иттиҳот қилмай зулм-тажовузкорлик йўлларига ўтишгач, улар учун Тавротда кўп нарсалар, жумладан, қўй-молларнинг ёғлари ҳам ҳаром қилинди. Бу ҳақда бошқа суралардаги оятларда яна тафсилотлар келади.

162. Лекин уларнинг орасидан илмда мустаҳкам бўлган зотлар ҳамда Сизга нозил қилинган Нарсага ва Сиздан илгари нозил қилинган Нарсаларга иймон келтирадиган мўминлар, хусусан намозни барпо қилувчилар, закотни адо қилувчилар ва Оллоҳ ва Охират Кунига иймон келтирувчилар ана ўшаларга улуг мукофот ато этажакмиз. 163. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), албатта Биз Нуҳга ва ундан кейинги пайгамбарларга ваҳий юборганимиз каби Сизга ҳам ваҳий юбордик, яна Иброҳим Исмоил, Исҳоқ, Яъқуб ва ўша уруғ-авлод, Ийсо, Айюб, Юнус, Ҳорун ва Сулаймон пайгамбарларга ҳам ваҳий юборганимиз.

Довудга Забурни ато этдик. 164. Айрим пайгамбарлар ҳақида Сизга илгари ҳикоя қилдик, айрим пайгамбарларни эса Сизга ҳикоя қилганимиз йўқ. Мусо билан Оллоҳнинг Ўзи (*бевосита*) гаплашди. 165. Токи бу пайгамбарлар (*ўтганларидан*) кейин одамлар учун Оллоҳга қарши ҳужжат бўлиб қолмаслиги учун пайгамбарларни (*мўминларга жаннат ҳақида*) хушхабар элтувчи ва (*кофирларни дўзах азобидан*) кўрқитувчи қилиб юбордик. Оллоҳ қудрат ва ҳикмат Эгаси бўлган Зотдир. 166. Лекин Оллоҳ Сизга Ўз билими билан нозил қилган Нарсага гувоҳлик берур. Фаришталар ҳам гувоҳлик берурлар. Оллоҳнинг Ўзи етарли Гувоҳдир. 167. Албатта кофир бўлган ва Оллоҳнинг Йўлидан тўстан кимсалар қаттиқ адашгандирлар. 168. Албатта куфр йўлига кириб, жабру зулм қилган кимсаларни Оллоҳ ҳаргиз кечирмайди ва зинҳор Ҳақ Йўлга ҳидоят қилмайди. 169. Магар уларни жаҳаннам йўлига равона қилур ва улар у жойда абадий қолажаклар. Бу Оллоҳга осондир. 170. Эй инсонлар, бу Пайгамбар сизларга Парвардигорингиздан Ҳақ (*Дин*)ни келтирди. Бас, иймон келтирингиз, ўзингиз учун яхши бўлур. Агар инкор қилсанглар (*ўзингизга зарар қиласиз, холос*). Зеро, Осмонлардаги бор нарса ва Ердаги бор нарса Оллоҳникидир. Оллоҳ билим ва ҳикмат Эгаси бўлган Зотдир. 171. Эй аҳли Китоб, (*Ийсои худо дейиш билан*) динингизда ҳаддингиздан ошмангиз! Оллоҳ шаънига эса фақат ҳақ гапни айтингиз! Албатта ал-Масиҳ Ийсо бинни Марям фақат Оллоҳнинг пайгамбари ва Унинг Марямга ташлаган Сўзи ҳамда Унинг томонидан бўлган руҳ (*соҳибидир*), холос. Бас, Оллоҳ ва Унинг пайгамбарларига иймон келтирингиз! "(*Тағри*) учта (*яъни, Оллоҳ, Марям ва Ийсо учалари ҳам тағрилардир*)", демангиз! (*Бундай ботил эътиқоддан*) тўхтангиз, шунда ўзингиз учун яхши бўлур. Ҳеч шак-шубҳасиз, Оллоҳ Якка-Ягонадир. У фарзандлик бўлиш (*айбидан*) пок бўлган Зотдир. Осмонлардаги бор нарса ва Ердаги бор нарса Уникидир. Оллоҳнинг Ўзи етарли Вакилдир. 172. Масиҳ ҳам, Оллоҳга яқин қилинган фаришталар ҳам Оллоҳга банда бўлишдан зинҳор ор қилмайдилар. Кимки Унга бандалик қилишдан ор қилса ва кибру ҳаво қилса, бас, уларнинг барчасини Ўз ҳузурига жам қилажак. 173. Сўнг иймон келтириб, яхши амаллар қилган кишиларнинг мукофотларини комил қилиб берур, яна Ўз фазлу карамидан зиёда ҳам қилур. Аммо ор қилган, кибру ҳаво қилган кимсаларни эса аламли азоб билан азоблайди ва улар Ўзлари учун Оллоҳдан ўзга на бир дўст ва на бир мададкор

тополмаслар. 174. Эй одамлар, сизларга Парвардигорингиздан хужжат келди. (Яъни, ҳазрати Муҳаммад алайҳис-салом Пайгамбар қилиб юборилдилар). Ва Биз сизларга равшан Нурни (яъни, Қуръонни) нозил қилдик. 175. Оллоҳга иймон келтириб, Унга боғланган зотларни (Оллоҳ) Ўз томонидан бўлган раҳмат ва фазлу марҳаматга (яъни, жаннатга) дохил қилур. Ва уларни Ўзининг Тўғри Йўлига йўллагай. 176. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиздан фатво сўрайдилар. Айтинг: "Оллоҳ сизларга на ота ва на боласи бўлмаган сўққабош одам тўғрисида ушбу фатвони берур: агар фарзандсиз бўлган ёлғиз бир эркак ўлса, (агар) унинг синглиси бўлса, унга (акаси) қўйиб кетган мероснинг ярми тегур. Агар синглисининг фарзанди бўлмаса, (ва ўша сингли ўлса-ю акаси қолаётган бўлса) ака унга меросхўр бўлур. Агар сингиллар иккита бўлса, улар учун ака қолдирган нарсадан учдан иккиси тегур. Агар меросхўрлар ака-сингиллар бўлса, бир эркак учун икки аёл ҳиссаси берилур. (Эй мўминлар), адашиб кетмаслякларингиз учун Оллоҳ сизларга (Ўз ҳукмларини) баён қилур Оллоҳ ҳамма нарсани Билгувчидир".

МОИДА сураси (5)

Қуръондаги ҳазрати Муҳаммад саллоллоҳу алайҳи васалламга пайғамбарликларининг энг сўнгги йилларида тушган суралардан саналувчи бу сура Мадинада нозил қилинган бўлиб, бир юз йигирма оятдан иборатдир. Унда Шариат аҳкомлари батафсил баён этилиши билан биргаликда эътиқод мавзуи ва аҳли Китоб ҳақида ҳам сўз юритилади. Ушбу сурада кишилар ўртасидаги битим, келишув муомалалари; гўшти ҳалол бўлган ҳайвонларни сўйиш масалалари; ов ҳақидаги ҳукмлар; ҳаж ва умра каби ибодатлар учун шарт бўлган ихром баёни; аҳли Китоблардан бўлган аёлларга уйланиш жоизлиги хусусидаги ҳукмлар; таҳорат қоидалари; ўғрилиқ, зўравонлик ва бузғунчилик жиноятларининг жазолари; ичкилик ва қимор тўғрисидаги сўнгги-қатъий ҳукм ва Шариати Исломийянинг яна бошқа кўпдан-кўп ҳукм ва қонунлари ҳақида муфассал маълумот берилади.

Бундан ташқари "Моида"да бизларга панд-насиҳат ва ибрат бўладиган қиссалар ҳикоя қилинади. Шундай қиссалардан бири бани Исроилнинг ўз пайғамбарлари Мусо алайҳис-салом билан бўлган можаролари бўлиб, унда яҳудийлар иймонсизликлари ва қўрқоқликлари сабабли пайғамбар сўзига кирмай, оқибатда қирқ йиллаб чўлу саҳроларда сарсон-саргардон бўлиб юрганлари айтилади.

Яна бир қиссада эса Одамнинг икки фарзанди - Қобил ва Ҳобил ўртасида бўлиб ўтган мужодала - Қобил ўз биродари Ҳобилни ноҳақ ўлдиргани тўғрисида хабар берилиб, бу қисса орқали яхшилик билан ёмонлик ўртасидаги доимий кураш тасвирланади. Бу фожиа Ер юзидаги ноҳақ қон тўкилиш фожияларининг биринчиси эди.

Яна Ийсо пайғамбарга берилган мўъжизалардан бири - осмондан моида (дастурхон) тушгани воқеаси ҳам борки, суранинг "Моида" деб аталишининг боиси шудир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Эй мўминлар, битимларга (Оллоҳ таоло билан ўрталарингиздаги битимларга - У Зотга бандалик қилиш ҳақида берган аҳд-паймонларингизга ҳам, ўзаро бир-бирларингиз билан келишиб олган битимларингизга ҳам) вафо қилингиз! Сизлар учун - (қуйидаги оятларда ҳаромлиги) тиловат қилинадиган нарсалардан бошқа чорва ҳайвонлари ҳалол қилинди. Лекин ихромда бўлган ҳолларингизда ов овлашни ҳалол қилиб олмангиз. Албатта Оллоҳ Ўзи истагандек ҳукм қилур.

И з о ҳ: Мўминлар учун шу суранинг учинчи оятида тиловат қилинадиган ҳаром ўлган ҳайвон, қон, тўнгиз гўшти ва бошқа нарсалардан ташқари туя, мол, қўй каби чорва ҳайвонларини сўйиб истеъмол этиш ҳалол этилгандир. Лекин ҳаж ибодатини адо қилиш ниятида ихром боғлаган - яъни, махсус либос кийган киши учун ҳар қандай жониворни овлаш ҳаромдир.

2. Эй мўминлар, Оллоҳ буюрган удумларни (бузишни ўзларингизга) ҳалол қилиб олманглар! Шунингдек, уруш ҳаром қилинган ойда (-улар Зул-қаъда, Зул-ҳижжа, Муҳаррам ва Ражаб ойларидир- жанг қилишни, Оллоҳ Йўлида) ҳадя этилган ҳайвонларни (ўлдиришни) ва (уларга осиб қўйилган) ҳадялик белгиларини (узиб ташлашни) ҳамда Парвардигорларидан фазлу марҳамат ва ризолик тилаб Байтул-Ҳаромни (Каъбани) мақсад қилиб кетаётган кишиларга (қарши жанг қилишни ҳалол қилиб олмангиз!) Қачон (ихромдан чиқиб) ҳалол бўлгач, ов қилаверингиз. Сизларни (яъни, Расулуллоҳ слайҳис-салом ва саҳобаларини Худайбийя йилида Макка мушриклари умра қилишдан тўстанлари каби) Масжидул-Ҳаромдан (Каъбадан) тўстанлари сабабли бирон қавмни ёмон кўришингиз ҳаргиз сизларни ҳаддингиздан ошишингизга - адолатсизликка тортмасин - сабаб бўлмасин! (Эй мўминлар), сизлар яхшилик ва тақво йўлида ҳамкорлик қилингиз, гуноҳ ва ҳаддан ошиш йўлида ҳамкорлик қилмангиз! Оллоҳдан қўрқингиз! Шубҳасиз, Оллоҳнинг азоби қаттиқдир. 3. Сизларга ўлакса, қон, тўнгиз гўшти, Оллоҳдан бошқа бировнинг йўлида сўйилган нарса, бўғилиб ўлган, уриб ўлдирилган, (баланд жойдан) қулаб ўлган, (бошқа бирон ҳайвон билан) сузишиб ўлган ва йиртқич ҳайвон тишлаб ўлдирган жониворлар ҳаром қилинди. Магар (бу жониворларни жони чиқмасдан туриб) сўйиб юборишга улгуриб қолган бўлсангиз, (ҳалолдир) Яна (сигиниш учун) тиклаб қўйилган

бутларга атаб сўйилган ҳайвонлар (гўштини истеъмол қилиш) ва (фол) чўплардан қисматингизни сўрашингиз (ҳам сизларга ҳаром қилинган). Зотан, бу ишларингиз итоатсизликдир.

И з о ҳ: Ислом келишидан илгари араблар ҳар турли фол очишларга жуда берилган эдилар. Шулардан бири - уларнинг доимо ёнларида учта бир хил чўпни олиб юришлари эди. У чўпларнинг бирига: "Қилгин", яна бирига "Қилмагин", деб белги қўйилган, учинчисига эса ҳеч нарса ёзилмаган бўларди. Қачон бирон ишни адо этмоқчи бўлсалар, ўша чўплардан фол сўрайдилар. Ислом бундай хурофотларни манъ қилди.

Бугун энди кофир бўлган кимсаларнинг сизларни динингиздан (чиқаришдан) умидлари узилди. Бас, сизлар улардан кўрқмангиз. Мендан кўрқингиз! Бугун Мен сизлар учун динингизни комил қилдим, (сизларни динсизлик зулматларидан иймон нурига чиқариш билан) Мен сизларга неъматимни тўқис қилиб бердим ва сизлар учун Исломни дин қилиб танладим (яъни, Исломдан бошқа динлар Оллоҳ ҳузурида мақбул эмас). Энди кимки очарчиликда, гуноҳ томонга огмаган ҳолида (мазкур ҳаром қилинган нарсаларни ейишга) мажбур бўлса (Оллоҳ кечирар). Зеро, Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир. 4. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, мўминлар) Сиздан ўзлари учун нималар ҳалол қилинганини сўрайдилар. Айтинг: "Сизлар учун (барча) покиза нарсалар ва яна сизларнинг таълимингизни олган жониворларнинг - Оллоҳ сизларга билдирган нарсалардан билдириб қўлга ўргатганингиз жониворларнинг (тутиб келтирган овлари) ҳалол қилинди. Бас, улар сизлар учун ушлаб келтирган нарсаларни еяверинглар ва (уларни овга қўйиб юбораётганларини) Оллоҳнинг номини зикр қилинглари! Оллоҳдан кўрқинглари! Албатта Оллоҳ жуда тез ҳисоб-китоб қилгувчи Зотдир. 5. Бугун сизлар учун (барча) покиза нарсалар ҳалол қилинди. Китоб берилган кимсаларнинг таомлари сизлар учун ҳалолдир ва сизларнинг таомларингиз улар учун ҳалолдир. Қачонки зино қилмай ва яширин ўйнаш тутмай маҳрларини бериб уйлансангиз, сизлар учун мўминалар орасидан ўзларини ҳаромдан сақлаган аёллар ва сизлардан илгари Китоб берилган кимсалардан бўлган ўзларини ҳаромдан сақлаган аёллар ҳам ҳалолдир. Аниқки, ким иймонидан қайтса, унинг қилган амали беҳуда кетур ва у Охиратда зиён кўргувчилар тоифасидандир. 6. Эй мўминлар, қачон намозга турганингизда юзларингизни ҳамда қўлларингизни тирсакларгача ювингиз,

бошларингизга масҳ тортингиз (яъни, нам қўлларингиз билан силангиз) ва оёқларингизни ошиқларигача (ювингиз!) Агар жунуб бўлсаларингиз, покланингиз - чўмилингиз! Агар бемор ё мусофир бўлсангизлар ёки сизлардан биров ҳожатхонадан чиққан бўлса ёхуд хотинларингизга қўшилган бўлсаларингиз ва (мазкур ҳолатларда) сув топа олмасангиз, покиза тупроқни таяммум қилингиз - юзингиз ва қўлларингизни (покиза тупроқ) билан силангиз. Оллоҳ сизларни бирон танглик машаққатта солмоқни истамайди, балки сизларни поклашни ва сизларга Ўз неъматини комил қилиб беришни истайди. Шоядки шукр қилсаларингиз. 7. Оллоҳнинг сизларга берган неъматини ва: "Эшитдик ва итоат қилдик", деган пайтингизда сизлар билан боғлаган аҳд-паймонини эслангиз! Оллоҳдан қўрқингиз! Албатта Оллоҳ дилларни эгаллаган (сирларни) Билгувчидир. 8. Эй мўминлар, Оллоҳнинг Ўзи учун Ҳақ Йўлни тутувчи, адолат билан шаҳодат-гувоҳлик бергувчи бўлингиз! Бирон қавмни ёмон кўришингиз сизларни адолат қилмасликка тортмасин! Адолат қилингиз! Шу тақвога яқинроқдир. Оллоҳдан қўрқингиз! Албатта Оллоҳ қилаётган амалларингиздан Хабардордир. 9. Оллоҳ иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотлар учун мағфират ва улуг ажр бўлишини ваъда қилди. 10. Кофир бўлган ва Бизнинг оятларимизни ёлгон деган кимсалар эса жаҳаннам эгаларидир. 11. Эй мўминлар, Оллоҳнинг сизларга берган неъматини - бир қавм сизларга қўл кўтариши (яъни, ҳалок қилишни) қасд қилган пайтида уларнинг қўлларини сизлардан қайтарганини эслангиз! Оллоҳдан қўрқингиз! Иймонли кишилар Ёлғиз Оллоҳга суянсинлар.

И з о ҳ: Ушбу оят нозил бўлишининг сабаби хусусида бир неча ривоятлар мавжуд. Шулардан бири "Саҳиҳул-Бухорий"да келтирилган ҳадисдир: Пайгамбар алайҳис-салом саҳобалар билан кетаётиб бир дарахтзор манзилга қўнғилар. Дам олиш учун ҳар ким ҳар тарафга тарқалиб кетди. Расулуллоҳ алайҳис-салом ёлғиз ўзлари бир дарахт соясида ёнбошлаб, энди кўзлари ишиганда бир шарпадан уйғониб кетдилар. Қарасалар, тепаларида бир аъробий (тоғлик динсиз араблардан) Пайгамбаримиз дарахтга илиб қўйган қиличларини олиб, яланғочлаб чопмоқчи бўлиб турибди. Расулуллоҳ алайҳис-салом уйғониб кетганларини кўргач, у: "Энди сени мендан ким сақлай олади?!", деди. Пайгамбар алайҳис-салом эса хотиржамлик билан: "Оллоҳ", деб жавоб қилдилар. Шунда аъробий

бирдан бўшашди ва қилични ташлаб, Пайгамбар алайҳис-салом ёнларига ўтирди. Шовқинни эшитиб етиб келган айрим саҳобалар эса бу ҳолдан лолу ҳайрон бўлиб қолдилар. Мазкур оят Оллоҳнинг ўзига суянган кишиларни Оллоҳ сақлайди, деб уқтиради.

12. Оллоҳ бани Исроилнинг аҳд-паймонини олди ва ўзларидан ўн икки бошлиқни (Мусо билан бирга, Шом заминини маскан тутган кофирларга қарши жанг қилиш учун) жўнатиб, Оллоҳ айтди: "Албатта Мен сизлар билан биргаман. Қасамки, агар намозни тўкис адо қилсангизлар, закотни (ҳақдорларга) ато қилсангизлар, пайгамбарларимга иймон келтириб, уларга ёрдам берсангизлар ва (бева-бечораларга яхшилик - эҳсон қилиш билан) Оллоҳга қарзи ҳасана берсангизлар (яхшилик билан қарздор қилсангиз), албатта Мен ёмонликларингизни (яъни, қилган гуноҳларингизни) ўчирурман ва албатта сизларни остидан дарёлар оқиб турадиган жаннатларга дохил қилурман. Мана шу аҳд-паймондан кейин сизлардан кимки кофир бўлса, унинг Тўғри Йўлдан озгани аниқдир". 13. Сўнг аҳд-паймонларини бузганлари сабабли Биз уларни лаънатладик ва қалбларини қаттиқ қилиб қўйдик. Улар (Тавротдаги Муҳаммад алайҳис-саломнинг Пайгамбар бўлишлари ҳақидаги) сўзларини ўз ўринларидан ўзгартирадилар, ўзларига эслатма қилиб берилган нарсалардан эса (кўп) ҳиссасини унутиб юборганлар. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз мудом улар тарафидан қилинган бирон хиёнат устидан чиқасиз. Магар улардан (Исломни қабул қилган) озчилик кишиларгина (хиёнат қилмайдилар, холос). Бас, уларни афв этиб, кечириб юбораверинг. Албатта Оллоҳ яхшилик қилгувчиларни севади. 14. "Бизлар насронийлармиз", деган кимсалардан ҳам аҳд-паймонларини олдик. Сўнг ўзларига эслатма қилиб берилган нарсалардан (кўп) ҳиссасини унутдилар. Бас, уларнинг ўрталарида то Қиёмат Кунигача бутзу адоватни авж олдирдик. Яқинда Оллоҳ уларга қилиб ўтган "ҳунар"ларининг хабарини беражак. 15-16. Эй аҳли Китоб, мана, элчимиз (Муҳаммад алайҳис-салом) сизлар Китобингиз (Таврот, Инжил) орасидан яшириб келган (у зотининг Пайгамбар бўлишлари ва яна бошқа зарур масалалар хусусидаги) кўп нарсаларни сизларга баён этган ҳолда, (фақат сизларнинг сирларингизни очиб, шарманда қилиш учунгина ишлайдиган) кўп нарсаларни эса (баён қилмасдан) тарк этган ҳолда келди. Сизларга Оллоҳ тарафидан Нур ва Оқик Китоб келдики, Оллоҳ у сабабли Ўзининг ризолигига эргашган зотларни нажот - омонлик

йўлларига ҳидоят қилур ва Ўз изну иродаси билан уларни зулматлардан нурга чиқарур ва уларни Тўғри Йўлга ҳидоят қилур.

17. "Оллоҳ - Масиҳ бинни Марямнинг ўзидир", деган кимсаларнинг кофир бўлганликлари аниқдир. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), айтгинг: "Агар Оллоҳ Масиҳ бинни Марямни, унинг онасини ва Ердаги барча кишиларни ҳалок этишни истаса, ким Оллоҳ тарафидан бўлган нарсани (*балони*) қайтаришга эга бўла олади?!" Осмонлар, Ер ва уларнинг орасидаги бор нарсалар Оллоҳнинг мулкидир. У Ўзи истаган нарсасини (*Ўзи истаган суратга*) яратур. Оллоҳ ҳамма нарсага Қодирдир.

18. Яҳудий ва насронийлар: "Биз Оллоҳнинг болаларимиз, суйганларимиз", дедилар. Айтгинг: "У ҳолда нега сизларни гуноҳларингиз сабабли азоблайди?! Йўқ! Сизлар ҳам У яратган барча одамлар каби одамсизлар. У Зот Ўзи истаган кишисини мағфират қилур, истаган кишига азоб берур". Осмонлар, Ер ва уларнинг орасидаги бор нарсалар Оллоҳнинг мулкидир. Фақат унинг Ўзига қайтилар.

19. Эй аҳли Китоб, мана, элчимиз (*Муҳаммад алайҳис-салом*) аввалги пайғамбарлардан анча замон ўтиб: "Бизга на бирон (*жаннат ҳақида*) хушхабар бергувчи ва на бирон (*дўзах азобидан*) қўрқитгувчи келмаган", демаслякларингиз учун сизларга (*Дин ҳукмларини*) баён қилган ҳолда келди. Мана сизларга хушхабар бергувчи ва (*дўзахдан*) қўрқитгувчи бўлган зот келди. Оллоҳ ҳамма нарсага Қодирдир!

20. Эсланг, (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), Мусо қавмига: "Эй қавмим, Оллоҳнинг сизларга берган неъматини - орангиздан пайғамбарлар чиқарганини, яна сизларни мулку давлат эгалари қилиб, барча оламлардан бирон кишига бермаган инъомларини сизларга ато этганини эсланглар!"

21-22. Эй қавмим, Оллоҳ сизлар учун ёзиб - тақдир қилиб қўймиш бу муқаддас ерга (*шаҳарга*) дохил бўлингиз! Ортларингизга қайтиб кетмангиз, акс ҳолда зиён кургувчиларга айланиб қолурсиз", деганида улар: "Ё Мусо, у ерда зўравон одамлар бор. То улар чиқмагунларича биз у ерга зинҳор кира олмагаймиз. Агар улар чиқиб кетсаларгина биз дохил бўлурмиз", дедилар.

23. (*Шунда ўн икки бошлиқ орасидан*) Оллоҳдан қўрқадиган ва унинг инъом-марҳаматига муяссар бўлган икки киши: "Уларнинг устига дарвозадан тўсатдан кирингиз, агар унга кириб олсангизлар, бас, шубҳасиз, голиб бўлурсиз. Агар мўмин бўлсангизлар, Ёлғиз Оллоҳгагина суянинглар!", дедилар.

24. (*Қавм*) айтди: "Ё Мусо, модомики, улар шу жойда экан, биз ҳеч қачон кира олмагаймиз. Бас, боргин, сен

ўзинг ва Парвардигоринг улар билан уришаверинглар. Биз эса мана шу ерда ўтириб (кутурмиз"). 25. (Мусо) айтди: "Парвардигорим, мен фақат ўзимга ва биродарим (Хорунга) эгаман, холос. Бас, Ўзинг биз билан бу итоатсиз қавмнинг орасини ажратгин". 26. (Оллоҳ) деди: "Энди қирқ йил мобайнида бу ер улар учун ҳаромдир. Улар Ерда (сахраларда) адашиб-улоқиб юрурлар. Сен бу итоатсиз қавм (қилмиши)дан маҳзун бўлмагин". 27. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), уларга Одамнинг икки ўгли ҳақидаги хабарни ҳаққирост тилват қилинг. Ўшанда у иккови қурбонлик қилганларида (қурбонликлари) бировларидан қабул қилинган, иккинчиларидан қабул қилинмаган эди. Шунда у "Қасамки, сени ўлдирурман", деганида, биродари айтди: "Оллоҳ фақат тақводорлардангина (қурбонликларини) қабул қилур".

И з о ҳ: Муфассирлар (Қуръонни тафсир, шарҳ қилувчилар) ёзишларича, воқеа бундай бўлган: Одамнинг икки ўгли Қобил ва Ҳобил бир қизни таллашиб қоладилар. Шунда Одам уларга Оллоҳ Йўлида қурбонлик қилишни буюради ва химнинг қурбонлиги Ҳақ таоло даргоҳида қабул бўлса, қизни ўшанга никоҳлаб беришини айтади. (Унинг қабул бўлганининг аломати - осмондан ўт - чақмоқ тушиб ендириб кетиши эди). Улар бу шартни қабул қилдилар ва Қобил ўзининг касби деҳқончиликдан энг сифатсиз - бемазасини топиб, қурбонлик қилади. Ҳобил эса қўйлари орасидан (у чорвадор эди) энг яхши бир қўчқорни танлаб қурбонлик қилади. Шунда Ҳобилнинг қурбонлиги қабул қилингани маълум бўлади. Бундан ғазабга келган Қобил ўз инисини ўлдирмоқчи бўлади.

28. Қасамки, агар сен мени ўлдириш учун қўл чўзсанг, мен сени ўлдириш учун қўл чўзгувчи эмасман. Чунки мен бутун оламлар Парвардигори бўлмиш Оллоҳдан кўрқаман. 29. Мен сени менинг гуноҳим ҳамда ўзингнинг гуноҳинг билан қайтиб, дўзах эгаларидан бўлиб қолишингни истайман. Золимларнинг жазоси шудир. 30. Бас, нафси унга ўз биродарини ўлдиришни чиройли қилиб кўрсатиб (Қобил) уни ўлдирди ва зиён кўргувчилардан бўлиб қолди. 31. Сўнгра Оллоҳ унга биродарининг мурдасини қандай кўмишни кўрсатиш учун ер титадиган бир қарга юборди. У (қарганинг қилаётган ишини кўриб): "Менга ўлим бўлсин, мана шу қаргачалик бўла олмадимми - биродаримнинг мурдасини ўзим кўма олмадимми?!", деб надомат қилгувчилардан бўлиб қолди. 32. Ана ўша (қотиллик) сабабли Биз бани Исроил зиммасига (шундай фармонни) битдик: кимки бирон жонни (ўлдирмаган) ва ерда

бузгунчилик қилиб юрмаган бир одамни ўлдирса, демак, у гўё барча одамларни ўлдирибди ва кимки унга ҳаёт ато этса (яъни, ўлдиришдан бош тортса, ёки ўлимдан қутқарса), демак, у гўё барча одамларга ҳаёт берибди. Дарҳақиқат, Бизнинг пайгамбарларимиз уларга (бани Исроилга) мана шундай ҳужжатлар келтирдилар. Шундан кейин ҳам улардан кўплари Ер юзида (қон тўкиш билан) ҳаддан ошиб юргувчидирлар.

И з о ҳ Мазкур оятда Исломининг инсонларварлиги кўзга ташланади. Яъни, бир кишини ноҳақ ўлдириш бутун жамиятни ўлдириш, бир кишини ҳалокатдан сақлаб қолиш эса бутун жамиятни асраб қолишдир, деб таъкидланади.

33. Албатта Оллоҳ ва Пайгамбарига қарши урушадиган ва Ерда бузгунчилик қилиш ҳаракатида юрадиган кимсаларнинг жазоси - ўлдирилиш ё дорга осилиш ёки оёқ-қўллари тескарисига (яъни, ўнг қўл ва чап оёқ ёки чап қўл билан ўнг оёқ) кесилиши, ёхуд ўз ерларидан сургун қилинишларидир. Бу жазо улар учун бу дунёда расволик - шармандалик бўлур. Охирада эса улар учун улут азоб бордир. 34. Магар сизлар уларнинг устига қодир - голиб бўлишингиздан (қўлга тушишларидан) илгари тавба қилган кишилар бўлса, билингизки, Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибон Зотдир. 35. Эй мўминлар, Оллоҳдан кўрқингиз ва Унга яқин бўлиш йўлини излангиз ҳамда Унинг Йўлида жиҳод қилингиз, шунда шояд нажот топурсиз! 36. Кофир бўлган кимсалар эса Ердаги бор нарса ва яна шунча нарса - бойлик уларнинг мулкига айланиб, ўшани Қиёмат Кунигаги азобдан (нажот топиш учун) сарф қилмоқчи бўлсалар, улардан қабул қилинмас. Улар учун аламли азоб бордир. 37. Улар дўзахдан чиқмоқчи бўладилар-у, ҳеч ундан чиқувчи бўла олмайдилар - улар учун доимий азоб бордир. 38. Ўғри эркакни ҳам, ўғри аёлни ҳам қўллари кесинглар! (Токи бу) уларнинг қилмишларига яраша жазо бўлсин, Оллоҳ томонидан берилган азоб бўлсин. Оллоҳ қудрат ва ҳикмат Этасидир. 39. Аммо ким бундай (ўғрилик билан қилган) жабру зулмидан кейин тавба қилиб, ўзини тузатса, албатта Оллоҳ унинг тавбасини қабул қилар. Албатта Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир. 40. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), ахир Сиз Осмонлар ва Ер Оллоҳнинг мулки эканини, У Зот Ўзи истаган кишисини азоблаб, истаган кишисини мағфират қилишини билмадингизми? Оллоҳ ҳамма нарсага Қодирдир. 41. Эй Пайгамбар (алайҳис-салом), оғизларида: "Иймон келтирдик", деган, аммо диллари иймон келтирмаган

(мунофиқлардан) ва яҳудийлардан бўлган, куфр томонга қараб чопаётган кимсалар сизни маҳзун қилмасин. Улар ёлгонга қулоқ бергувчи ва сизнинг олдингизга келмаган, сўзларни ўз ўринларига қўйилгандан кейин ўзгартирадиган бошқа қавмга (яъни, яҳудийларга) қулоқ бергувчи кимсалардир. (Яҳудийлар): "Агар (Муҳаммад тарафидан) сизларга мана шу ҳукм берилса, олинглар, бўлмаса, (яъни, бошқа бир ҳукм айтилса), эҳтиёт бўлинглар - олманглар, дейишади. Кимники Оллоҳ Ўзи адаштиришни истаса, бас, сиз унинг учун Оллоҳ томонидан ҳеч нарса қила олмассиз. Улар Оллоҳ кўнгилларини поклашни истамаган кимсалардир. Улар учун дунеда расволик, Охиратда эса улуг азоб бордир.

И з о ҳ: Мазкур оятнинг нозил бўлишига қўйидаги воқеани нисбат қиладилар. Тавротда зинокорни тошбўрон қилиш буюрилишига қарамасдан яҳудийлар зино қилувчини дарралаб, юзига қора чаплашни одат қилиб олган эдилар. Магинада Ислом давлати барпо бўлганидан кейин улар мана шу сохта ҳукмини Муҳаммад алайҳис-саломдан ҳам тасдиқлатиб олмоқчи бўлишиб, магиналик айрим мунофиқ кимсаларни, бир зинокор яҳудийни қўшиб, у зотининг ҳузурига юборадилар ва уларга: "Агар Муҳаммад бизнинг одатимизни тасдиқласа - қабул қилинглар, аммо тошбўрон қилишни буюрса - қабул қилмайсизлар", деб тайинлайдилар. Улар келиб, бу масалани сўраганларида Пайгамбар алайҳис-салом: "Бу ҳақда Тавротда нима дейилган?", деб сўрайдилар. Улар: "Тавротда ҳам дарралаш буюрилган", деб нотўғри жавоб қиладилар. Шунда Расулуллоҳ алайҳис-салом яҳудий уламоларидан бирини топтириб, ундан: "Оллоҳ номини ўртага қўйиб сўрайман, Тавротда зинокорга қандай жазо буюрилган?", деб сўраганларида у: "Модомики, Оллоҳ номи билан сўрар экансиз, ростини айтишга мажбурман - тошбўрон қилишга буюрилган", деб жавоб беради. Бу жавобни эшитгач, Расулуллоҳ алайҳис-салом зинокор яҳудийни тошбўрон қилишга буюрадилар. Аммо ўзлари уларнинг Тавротдаги Оллоҳ ҳукмини ўнгарттириб юборганига қаттиқ хафа бўладилар. Шунда Оллоҳ Пайгамбарига тасалли бериш учун мазкур оятларни нозил қилди.

42. Улар ёлгонга қулоқ берувчи ҳаромхўр кимсалардир. Бас, агар Сизга келсалар (хоҳласангиз), ўрталарида ҳакамлик қилинг, (хоҳласангиз) улардан юз ўтиринг! Агар улардан юз ўгирсангиз, зинҳор Сизга бирон зарар етказа олмаслар. Агар ҳукм қилсангиз, ўрталарида адолат билан ҳукм қилинг! Албатта Оллоҳ адолат қилгувчиларни севади. 43. Олдиларида Таврот, унда Оллоҳнинг

ҳукми бўлгани ҳолда Сиздан ҳукм сўраб, сўнгра (яъни, ҳукм қилганингиздан кейин) қандай юз ўтириб кетадилар-а? Улар ҳеч мўмин эмаслар! 44. Албатта Биз Тавротни ҳидоят ва нурни ўз ичига олган ҳолда нозил қилганмиз. (Оллоҳга) бўйинсунувчи бўлган пайгамбарлар, Илоҳий билим эгалари ва донишмандлар ўзларига Оллоҳнинг Китоби омонат қўйилгани сабабли яҳудийларга у (яъни, Таврот ҳукмлари) билан ҳукм қиладилар. Улар бу Китоб устида гувоҳдирлар. Бас, (эй яҳудий уламолар), одамлардан қўрқмангиз, Мендан қўрқингиз ва Менинг оятларимни қиймати оз нарсаларга алмаштирмангиз! Кимда-ким Оллоҳ нозил қилган Дин билан ҳукм қилмас экан, бас, улар кофирлардир. 45. Унда (яъни, Тавротда) яҳудийларга жонга жон, кўзга кўз, бурунга бурун, қулоққа қулоқ, тишга тиш ва (яна бошқа барча) жароҳатларга ҳам қасос олинади, деб ёзиб қўйдик. Энди ким уни (яъни, қасосни) кечиб юборса, ўзи учун каффорат (яъни, гуноҳларни ўчириб юбурувчи) бўлур. Кимда-ким Оллоҳ нозил қилган Дин билан ҳукм қилмас экан, бас, улар золимлардир. 46-47. Уларнинг изларидан ўзидан олдинги Тавротни тасдиқловчи бўлган Ийсо бинни Марямни эргаштирдик ва унга ҳидоят ва нурни ўз ичига олган, ўзидан олдинги Тавротни тасдиқлагувчи ва тақводорлар учун ҳидоят, панд-насиҳат бўлган Инжилни бердик. Ҳамда (буюрдик) Инжил аҳли унда Оллоҳ нозил қилган нарсалар билан ҳукм қилсинлар! Кимда-ким Оллоҳ нозил этган Дин билан ҳукм этмас экан, улар фосиқлар - итоатсиз кимсалардир. 48. Сизга эса (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз ўзидан олдинги Китоб(ларни) тасдиқлагувчи ва у (Китоблар) устида гувоҳ бўлган бу Китобни ҳаққирост нозил қилдик. Бас, одамлар ўртасида Оллоҳ нозил қилган нарса билан ҳукм қилинг ва Сизга келган Ҳақдан юз ўтириб, уларнинг ҳавойи нафсларига эргашманг! Сизлардан ҳар бир миллат (яъни, дин) учун (алоҳида) шарият ва йўл қилиб қўйдик. Агар Оллоҳ хоҳласа эди, ҳаммангизни бир миллат қилиб қўйган бўлур эди. Лекин У Зот Ўзи ато этган нарсаларда сизларни имтиҳон қилиш учун (ҳар бир миллатга алоҳида шарият, йўл қилиб қўйди). Бас, яхши амалларга шошилингиз! Барчангиз Оллоҳга қайтишингиз бор. Сўнг У Зот сизларга ихтилоф қилгувчи бўлган нарсаларингизнинг хабарини берур. 49. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), улар ўртасида Оллоҳ нозил қилган нарса билан ҳукм қилинг, уларнинг ҳавойи нафсларига эргашманг ва Оллоҳ Сизга нозил қилган ҳукмларнинг айримларидан Сизни буриб фитнага солиб қўйишларидан эҳтиёт

бўлинг! Агар (Сизнинг ҳукмингиздан) юз ўтирсалар, билингки, Оллоҳ уларга айрим гуноҳлари сабабли мусибат етказишни истамоқда. Шубҳасиз, одамлардан кўплари фосиқ - итбатсиздирлар. 50. Динсизлик ҳукмрон бўлишини истайдиларми?! Иймонлари комил бўлган қавм учун Оллоҳдан ҳам гўзалроқ ҳукм қилувчи ким бор?! 51. Эй мўминлар, яҳудийлар ва насронийларни дўст тутмангиз! Уларнинг баъзилари баъзиларига дўстдирлар. Сизлардан ким уларга дўст бўлса, бас, у ўшалардандир. Албатта Оллоҳ золим қавмни ҳидоят қилмас. 52. Бас, Сиз дилларида мараз бўлган кимсалар: "Бизга бирон бало етишидан қўрқамиз", деган ҳолларида (кофирлар) томонга шошаётганларини кўрасиз. Шояд Оллоҳ (мусулмонларга) галаба берса ёки Ўз ҳузуридан (бу мунофиқ кимсаларни шарманда қиладиган) бирон ишни келтириб, улар ичларида яширган нарсаларига надомат қилувчиларга айланиб қолсалар. 53. (Шунда) мўминлар (бир-бирларига): "Жон-жаҳдлари билан сизлар билан биргамиз", деб Оллоҳ номига қасам ичганлар шуларми?", дейдилар. У мунофиқларнинг қилган амаллари беҳуда кетди ва ўзлари зиён кўргувчиларга айланиб қолишди. 54. Эй мўминлар, сизларнинг ичингиздан кимда-ким ўз динидан қайтса, Оллоҳ бошқа бир қавмни келтирурки, Оллоҳ уларни яхши кўрур, улар Оллоҳни яхши кўрурлар. Улар мўминларга ҳокисор, кофирларга эса қаттиққўл, бирон маломаттўйнинг маломатидан қўрқмай Ёлғиз Оллоҳ Йўлида курашадиган кишилардир. Бу Оллоҳнинг фазлу марҳамати бўлиб, уни Ўзи хоҳлаган кишиларга берур. Оллоҳ (фазлу қарам) Кенг, Билгувчидир. 55. Сизларнинг дўстингиз фақат Оллоҳ, Унинг Пайгамбари ва таъзим-тавозеъ қилган ҳолларида намозни тўкис адо этадиган, закотни (ҳақдорларга) ато этадиган мўминлардир. 56. Кимки Оллоҳни, Унинг Пайгамбарини ва мўминларни дўст тутса (нажот топгай), зеро, фақат Оллоҳнинг гуруҳигина голиб бўлгувчидир. 57. Эй мўминлар, сизлардан илгари Китоб берилганлар ичидан динингизни ҳазил-масхара қилиб олган кимсаларни ва кофирларни дўст қилиб олмангиз! Агар мўмин бўлсангизлар, Оллоҳдан қўрқингиз! 58. Сизлар қачон (мусулмонларни) намозга чорласангиз (азон айтсангиз), улар ўша (намозни) масхара ва ўйин қилиб оладилар. Бунга сабаб, уларнинг ақлсиз - жоҳил қавм эканликларидир. 59. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Эй аҳли Китоб, сизлар биз томонимиздан ёмон кўрадиган нарсангиз фақатгина бизнинг Оллоҳга, ўзимизга нозил қилинган Китоб

(Қуръон)га ва илгари нозил қилинган Китобларга иймон келтирганимиз, сизларнинг кўпчилигингиз эса фосиқ - итоатсиз эканликларингиздир". 60. Айтинг: "Сизларга Оллоҳнинг ҳузурида (яъни, Қиёмат Кунига) бундан кўра ёмонроқ "савоб" (жазо оладиган кимсалар) ҳақида хабар берайми? Улар Оллоҳнинг лаънатига дучор бўлган, газабига гирифтор бўлган ва маймун, тўнғизларга айлантириб қўйилганлар ҳамда шайтонга қул бўлган кимсалардир. Ана ўшалар энг ёмон мартабада бўлган ва бутунлай Тўғри Йўлдан озган кимсалардир. 61. (Эй мўминлар), улар сизларнинг олдингизга келганларида: "Иймон келтирдик", дейдилар. Ҳолбуки, улар (эй Муҳаммад алайҳис-салом, Сизнинг ҳузурингизга) кофир ҳолда кириб, кофир ҳолда чиқурлар. Оллоҳ улар яширувчи бўлган нарсани, (яъни, динларидаги куфрни) жуда яхши Билгувчидир. 62. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), уларнинг кўпларини гуноҳ, зулм томонга ва ҳаромхўрликка чопаётганларини кўрасиз. Қилаётган ишлари нақадар ёмон иш! 63. Олим ва донишмандлари уларни гуноҳ сўзлардан, ҳаромхўрликдан қайтармайдиларми?! Қилаётган ҳунарлари нақадар ёмон ҳунар. 64. Яҳудийлар: "Оллоҳнинг қўли боғлиқ (яъни, бахш)", дедилар.- Ўзларининг қўллари боғланиб қолгай ва айтган гаплари билан лаънатга учрагайлар.- Йўқ! У Зотнинг ҳар икки қўли очикдир ва Ўзи истагандек инфоқ-эҳсон қилур. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сизга Парвардигорингиз томонидан нозил қилинган нарса (Қуръон) улардан кўпларига тугён ва куфрни зиёда қилиши шубҳасиздир. Биз уларнинг ораларига то Қиёмат Кунигача (давом этадиган) бутзу адоватни ташлаб қўйганмиз. Улар қачон (мусулмонларга қарши) уруш оловини ёқсалар, Оллоҳ уни ўчирур. Улар ерда бузгунчилик қилиб юрурлар. Оллоҳ эса бузгунчи кимсаларни севмас. 65. Агар аҳли Китоб иймон келтириб, Оллоҳдан қўрқсалар эди, Биз албатта уларнинг ёмонликларини ўчирган ва жаннат неъматларига дохил қилган бўлар эдик. 66. Агар улар Тавротга, Инжилга ва Парвардигорлари томонидан нозил қилинган барча нарсаларга амал қилганларида эди, устларидан (осмондан) ҳам, остларидан (Ердан) ҳам ризқланган бўлур эдилар. Уларнинг ораларида адолат эгалари бўлган жамоат ҳам бор. Аммо уларнинг кўплари нақадар ёмон амалларни қиладилар. 67. Эй Пайгамбар (алайҳис-салом), Сизга Парвардигорингиз томонидан нозил қилинган нарсани етказин! Агар (бу фармонга амал) қилмасангиз, Унинг элчилигини (оингаларига) етказмаган

бўлурсиз, Оллоҳ Сизни одамлардан (уларнинг зараридан) сақлагай. Албатта Оллоҳ кофир қавмни ҳидоят қилмас. 68. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Эй аҳли Китоб, то Тавротга, Инжилга ва сизларга Парвардигорингиз томонидан нозил қилинган барча нарсаларга амал қилмагунингизча, ҳеч қандай нарсада - динда эмассизлар. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сизга Парвардигорингиз томонидан нозил қилинган нарса улардан кўпларига тугён ва куфрни зиёда қилиши шубҳасиздир. Бас, Сиз бу кофир қавм (қилмишидан) маҳзун бўлманг! 69. Албатта иймон келтирган зотлар, яҳудий бўлганлар, (Оллоҳга ишонадиган, аммо бирон шариятга амал қилмайдиган тоифа бўлган) собийлар ва насронийлар - (улардан) қайсилари (иймонга келиб) Оллоҳга, Охират Кунига ишонса ва яхши амаллар қилса, ўшалар учун ҳеч қандай хавфу хатар, гам-андух йўқдир. 70. Биз бани Исроилнинг аҳд-паймонини олдик ва уларга пайгамбарлар юбордик. Қачон уларга бир пайгамбар нафслари хоҳламаган бирон ҳукмни келтирса, бировларини ёлгончи қиладилар, бировларини эса ўлдирадилар. 71. Улар (бу қилмишлари натижасига) ҳеч қандай фитна - азоб бўлмайди, деб ўйлаб "кўру кар" бўлиб олдилар. Сўнг (тавба қилганларида) Оллоҳ тавбаларини қабул қилди. Кейин улардан кўплари яна "кўр" ва "кар" бўлиб олдилар. Оллоҳ уларнинг қилаётган амалларини Кўргувчидир. 72. "Оллоҳ - Масих бинни Марямдир", деган кимсалар аниқ кофир бўлдилар. Ҳолбуки, Масих: "Эй бани Исроил, Парвардигорим ва Парвардигорингиз бўлмиш Оллоҳга бандалик қилингиз!", демишдир. Албатта кимда-ким Оллоҳга ширк келтирса, Оллоҳ унга жаннатни ҳаром қилур, унинг борар жойи дўзахдир. Зулм қилгувчилар учун бирон ёрдамчи бўлмас. 73. "Оллоҳ - Учтанинг (яъни, Оллоҳ, Марям, Ийсоннинг) биридир, деган кимсалар ҳам аниқ кофир бўлдилар. Чунки Ягона Илоҳдан (Оллоҳдан) бошқа бирон илоҳ йўқдир. Агар улар айтаётган гапларидан тўхтамасалар, албатта улардан кофир бўлган кимсаларни аламли азоб ушлайди. 74. Ахир, улар Оллоҳга тавба қилиб, У Зотдан мағфират қилишини сўрамайдиларми?! Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибон-ку! 75. Масих бинни Марям фақат бир пайгамбар бўлиб, ундан илгари ҳам кўп пайгамбарлар ўтгандир. Унинг онаси эса сиддиқа - Оллоҳга ҳаққирост иймон келтирган аёлдир. Иккалалари ҳам таом ер эдилар. (Яъни, агар улар худо бўлганларида таом ейишга муҳтож бўлармидилар?! Эй Муҳаммад алайҳис-салом), оят-ҳужжатларни уларга қандай баён

қилишимизни кўринг, сўнг уларни қандай бўҳтон томонга огаётганларини кўринг! 76. Айтинг: "Оллоҳни қўйиб, сизларга зарар ҳам, фойда ҳам беришга эга бўлмаган нарсаларга ибодат қиласизларми? Оллоҳ Эшиттувчи, Билгувчидир". 77. Айтинг: "Эй аҳли Китоб, динингизда ноҳақ тажовуз қилманглар ва (Ислом келишидан) илгари йўлдан озган ва кўпларни йўлдан оздирган ҳамда Тўғри Йўлдан адашган қавмнинг нафси ҳаволарига эргашманглар!"

И з о ҳ: Яҳудийлар Ийсони отасиз туғилгани учун "валади зино", яъни, "ҳаромдан бўлган бола", деб ҳақорат, тухмат қилар эдилар. Насронийлар эса "Ийсо - Худонинг ўғли" дейишар эди. Шунинг учун бу оятда ҳар икки тоифага "Динингизда ноҳақ тажовуз қилманглар", деб китоб этилади.

78. Бани Исроил орасидан кофир бўлган кимсалар Довуд ва Ийсо бинни Марям тилида лаънатлангандирлар. Бунга сабаб, уларнинг қилган исёнлари ва тажовузкор бўлганларидир. 79. Улар бир-бирларини қилган нолайиқ ишларидан қайтармас эдилар. Бу қилмишлари нақадар ёмон иш! 80. (Эй Муҳаммад алайҳи-салом), Сиз улардан кўпларининг кофир бўлган кимсаларни дўст тутганларини кўрасиз. Уларга нафси ҳаволари нақадар ёмон нарсани - Оллоҳнинг газабини келтирди. Энди улар абадий азобда қолгувчидирлар. 81. Агар улар Оллоҳга, Пайгамбарга (яъни, Муҳаммад алайҳис-саломга) ва унга нозил қилинган Китобга (Қуръонга) иймон келтирганларида эди, уларни - кофирларни дўст тутмаган бўлур эдилар. Лекин улардан кўплари итоатсиз кимсалардир.

ЕТТИНЧИ ЖУЗЪ.

82. (Эй Мухаммад алайҳис-салом), Сиз мўминларга энг қаттиқ адоват қилгувчи одамлар яҳудийлар ва мушрик бўлган кимсалар эканини кўрасиз. Мўминларга дўст бўлишга яқинроқ кишилар эса: "Биз насронийлармиз", деган кишилар эканини кўрасиз. Бунга сабаб, уларнинг орасида олимлар ва роҳиблар бор эканлиги ва уларнинг кибр-ҳаво қилмасликларидир. 83. Улар Пайгамбарга нозил қилинган нарсани (Қуръонни) эшитган пайтларида унинг ҳақ эканини билганлари сабабли кўзларидан ёш қуйилаётганини кўрасиз. Улар дейдилар: "Парвардигоро, иймон келтирдик. Бас, бизни гувоҳлик бергувчилар қаторига ёзгин.

И з о ҳ. Ушбу оятлар Ҳабаш давлатидаги насронийлар ҳақида нозил бўлган. Исломнинг илк даврларида Макка мушриклари Пайгамбар алайҳис-саломга иймон келтирган саҳобаларга турли тазйиқлар ўтказиб, мусулмонлар учун Маккада яшаш ниҳоят даражада қийинлашиб кетганида Расулуллоҳ алайҳис-салом бир қанча саҳобага Ҳабаш юртига ҳижрат қилишни буюрдилар. У ерда насронийлар яшар эдилар. Мусулмонлар борганларида Ҳабашистон подшоҳи Нажоший улардан ким эканликларини ва қайси динга ишониларини сўраб-суриштиради. Булар ўзларининг араб юртидан келганликларини, динлари Ислом, пайгамбарлари Мухаммад алайҳис-салом эканини айтадилар. Нажоший: "Бу қандай дин ва қайси Китобга амал қилади, у қандай пайгамбар?", деб сўраганида, мусулмонлар Пайгамбар алайҳис-салом ҳақларида маълумот бериб, Исломнинг моҳиятини сўзлаб берадилар ва Қуръон оятларидан тилловат қиладилар. Шунда Нажоший ва бошқа насроний уламо-ва роҳиблар Ислом Ҳақ Дин эканига, Қуръоннинг эса Илоҳий Китоб эканига тан берадилар ва бу Китоб оятларининг таъсиридан кўз ешларини тўхтата олмай қоладилар. Нажоший эса: "Бу Китоб билан бизнинг Инжилимизнинг асли - манбаи биттага ўхшайди", дейди ва мусулмонларга бу юртда бемалол яшашлари учун қулайликлар ҳозирлаб беришни буюради. Бу воқеалардан хабар топган ўша ерлик яҳудийлар: "Насронийлар ўз динларидан чиқиб, мусулмон бўлиб кетдилар", деб маломат қилганларида, насроний уламо ва роҳиблари уларга жавобан бундай дейдилар:

84. Бизга нима бўлдики, ўзимиз Оллоҳга ва бизга келган Ҳақ Динга ишонмаймиз-у, яна Парвардигоримиз бизни ҳам бу солиҳ қавм билан бирга (жаннатга) дохил қилишини тамаъ қиламиз?" 85. Бас, шу гаплари сабабли Оллоҳ уларни остидан дарёлар оқиб турадиган, улар абадий яшайдиган жаннатлар билан

мукофотлади. Бу чиройли амал қилгувчиларнинг мукофотидир. 86. Кофир бўлган ва Бизнинг оятларимизни ёлгон деган кимсалар эса жаҳаннам эгаларидир. 87. Эй мўминлар, Оллоҳ Сизлар учун ҳалол қилиб қўйган покиза нарсаларни ҳаром деманглар ва (Оллоҳ белгиллаган чегарадан) тажовуз қилманглар! Албатта Оллоҳ тажовузкор кимсаларни севмас. 88. Оллоҳ сизларга ризқ қилиб берган ҳалол, пок нарсалардан енглар ва ўзларингиз иймон келтирган Оллоҳдан кўрқинглар! 89. Оллоҳ сизларни тилларингиздаги беҳуда қасамларингиз сабабли жазоламайди. Балки (дилларингиздаги) маҳкам туккан қасамлар сабабли (агар шундай қасамни бузсангиз) жазолайди. Бас, унинг каффорати ўз оилангизни боқадиган ўртача таомлардан ўнга мискинга таом бериш ёки уларнинг сарпосини қилиш, ёхуд бир қулни озод қилишдир. Ким (бу нарсаларни) топа олмаса, уч кун рўза тутсин! Мана шу - қасам ичган (ва уни бузган) пайтингиздаги қасамларингиз каффоратидир. Қасамларингизни (бузишдан) сақланингиз. Шукр қилишингиз учун Оллоҳ сизларга Ўз оятларини мана шундай очиқ-ойдин баён қилур. 90. Эй мўминлар, ароқ (маст қиладиган ичкилик ичиш), қимор (ўйнаш), тиклаб қўйилган бутлар (яъни, уларга сўғиниш) ва чўплар (яъни, чўплар билан фолбинлик қилиш) шайтон амалидан бўлган ҳаром ишдир. Бас, уларнинг ҳар биридан узоқ бўлингиз, шояд нажот топсангиз! 91. Ароқ, қимор сабабли шайтон ўрталарингизга бутзу адоват солишни ҳамда сизларни Оллоҳни зикр қилишдан ва намоз ўқишдан тўсишни истайди, холос! Энди тўхтарсизлар!

И з о ҳ: Бу ҳукм Қуръондаги ароқ, қимор... ҳақидаги охириги ҳукмдир, мусулмонлар мана шу ҳукмга амал қилишлари фарздир. Қуръон оятдагидек бу нарсаларни қуруқдан-қуруқ ҳаром дейиш билан кифояланмай, нима сабабдан ҳаром қилинганини ҳам баён қиладу.

92. Оллоҳга итбат қилингиз, Пайгамбарга бўйинсунингиз ва (ҳаромдан) ҳазар қилингиз! Агар (итбатдан) бош тортсангиз, билингизки, Бизнинг Пайгамбаримиз (Мухаммад алайҳис-салом) зиммасида фақат (Бизнинг ҳукмларимизни) очиқ-равшан қилиб етказиш бор, холос. 93. Иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотлар учун - агар (ҳаром нарсалардан) сақланиб, иймон ва яхши амалларида собит бўлсалар, сўнгра ўзларини сақлаб (у нарсаларнинг ҳаромлигига) иймон келтирсалар, сўнгра (Оллоҳдан) кўрқиб, чиройли амаллар қилсалар - (иллари) еб-ичган нарсаларида гуноҳ йўқдир. Оллоҳ чиройли амал қилгувчиларни севади. 94. Эй мўминлар, албатта Оллоҳ ким гойибда (кўрмай) туриб Ўзидан кўрқинишни билиш учун сизларни (ҳаж сафарига бўлган чоғингизда)

қўл ва пайзаларингиз етгудек овлар билан имтиҳон қилур. Мана шу (*огоҳлантиришдан*) кейин ким ҳаддидан ошса, (*ихромда бўлган ҳолда ов овласа*), унинг учун аламли азоб бордир. 95. Эй мўминлар, ихромда бўлган чоғингизда бирон овни ўлдирманг! Сизларнинг орангиздан ким қасддан бирон овни ўлдирса, (*унинг зиммасига*) чорва молларидан ўлдирган ови баробарида жазо бордирки, у Каъбага етиб боргувчи ҳадя бўлиб, унга ўзларингдан икки адолат эгаси ҳакамлик қилур. Ёки (*унинг зиммасига*) каффорат - (*ўша овнинг қиймати баробарида*) мискинларга таом бериш ё ўз ишининг зиёнини тотиб кўриши учун шунинг (*яъни, ўша қийматнинг*) баробарида рўза тутиш бордир. Илгари ўтган нарсаларни (*яъни, ихромда бўлган ҳолда қилинган овларни*) Оллоҳ афв этди. Ким яна қайтиб (*ихромда туриб ов*) қилса, ундан Оллоҳ интиқом олур. Оллоҳ қудрат ва интиқом Соҳибидир. 96. Сизларга (*ихромда бўлган пайтингизда ҳам*) ўзингиз ва бошқа мусофирлар фойдаланиши учун денгиз (*сув*) ови ва унинг емишлари (*яъни, сизлар овламай ўзи соҳилга чиқиб қолган нарсалар*) ҳалол қилинди. Ва модомики, ихромда экансизлар, сизларга қуруқлик ови ҳаром қилинди. (*Қиёмат Кун*) сизлар даргоҳида тўпланадиган Оллоҳдан кўрқингиз! 97. Оллоҳ Каъба - Байтул-Ҳаромни, уруш ҳаром этилган ойни, ҳадя (*қурбонлик*) ва ҳадя белгиларини (*ҳадя учун аталган жониворларга осиб қўйиладиган ҳадялик аломатларини*) одамлар учун тўғрилиқ асоси қилиб қўйди.

И з о ҳ: Одамлар Каъбани муқаддас деб билганлари учун у ерда урушмас эдилар. Агар Каъбага бирон-бир қотил кириб қолса, то чиқмагунича унга тегмайдилар. Уруш ҳаром қилинган ойларида (*Зул-қаъда, Зул-ҳижжа, Муҳаррам ва Ражаб ойларида*) эса одамлар учун ҳеч қандай уруш хавфи йўқдир. Ёлғиз Оллоҳ Йўлига ҳадя (*қурбонлик*) қилинган ёки ҳадялик белгиси осиб қўйилган жониворларга ҳам ҳеч ким тегмас, агар очликдан силлалари қуриб қолса ҳам у жониворларни сўйиб ейишни гуноҳ деб билардилар. Юқорида санаб ўтилган ҳолатлар кишиларда тўғрилиқ-ростлик хислатларини тарбиялашга қаратилган.

Бу (*нарс*) токи сизлар Оллоҳ оғмонлар ва Ердаги бор нарсани билишини - Оллоҳ ҳамма нарсани Билгувчи эканини билишинглар учундир. 98. Албатта Оллоҳ азоби қаттиқ Зот эканини ва албатта Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибон эканини билингиз! 99. Паиғамбар зиммасида фақат етказиш бор, холос. Оллоҳ ошкор қиладиган нарсангизни ҳам, яширадиган нарсангизни ҳам билур. 100. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), айтинг: "Ғарчи нопок нарсанинг кўплиги сизни қизиқтирса ҳам, нопок нарса пок нарсага баробар бўлмас. Бас, эй аҳли дониш, Оллоҳдан

қўрқингиз, шояд нажот топсаларингиз! 101. Эй мўминлар, (Оллоҳ сизлардан кечиб юборган), очилганда сизларни хафа қиладиган нарсалар ҳақида сўраманглар! Қуръон нозил бўлаётганда у нарсалар ҳақида сўрасангиз, сизларга очиб берилади (яъни, зиммангизга юкланади). Ҳолбуки, Оллоҳ у нарсаларни кечиб юборган эди. Оллоҳ Мағфиратли, Ҳалимдир. 102. У нарсалар ҳақида сизлардан олдинги қавм сўраган эди. Сўнгга эса у нарсаларни инкор қилувчиларга айландилар.

И з о ҳ: Бани Исроил қавми ўз пайғамбарларидан Оллоҳ уларга буюрмаган нарсаларни сурар эдилар. Кейин пайғамбар уларга ўша нарсаларни қилишга амр қилганида эса бош тортдилар. Шунинг учун Қуръон мусулмонларга Оллоҳ буюрмаган ишларни сўраб-суриштиравермай, ўзларига буюрилган ибодатларни сидқидилдан адо этаверишни уқтиради

103. Оллоҳ на "баҳийра", на "соиба", на "васийла" ва на "ҳомий" қилишга (буюргани) йўқ. Лекин кофир кимсалар Оллоҳ шаънига ёлгон тўқимоқдалар. Уларнинг кўплари ақлсиздирлар.

И з о ҳ: Ислом келишидан илгари арабларда шундай одат бор эди. бешта туққан туянинг қулогини кесиб, бутларга ҳада тартидилар. Шундан кейин уни соғиш ҳаром деб ҳисобланар эди. Бундай туяни "баҳийра" деб аташарди. Бирон киши бетоб бўлиб қолса: "Соғишиб кетсам, туямни тангри йўлида ҳайдаб юбораман", деб қасам ичарди. Сўнг соғайгач, туясини кўчага ҳайдаб чиқарар ва ундан ҳеч ким фойдаланмас эди ва уни "соиба" деб аташар эди. Араблар кетма-кет иккита ургочи бўталоқ туққан она туяни ҳам "васийла" деб атаб, бутларга қурбонлик қилар эдилар. "Ҳомий" эса пуштидан ўн бўталоқ бўлган эркак туядир. Арабларнинг одатича, бундай туя ҳам ўз ишини қилиб бўлган деб ҳисобланиб, бўш қўйиб юборилар эди. Мазкур оят бу ишларнинг биронтаси Оллоҳнинг фармони эмаслигини ва хурофот эканлигини уқтиради.

104 Қачон уларга: "Оллоҳ нозил қилган нарсага ва Пайғамбарга келинглари", дейилса, улар: "Биз учун ота-боболаримизни ниманинг (яъни, қайси диннинг) устида топган бўлсак, ўша етарли", дейишади. Агар ота-боболари ҳеч нарсани билмайдиган ва Ҳақ Йўлни топа олмайдиган булсалар ҳам-а?! 105. Эй мўминлар, ўзингизни билингиз! (Яъни, гуноҳлардан сақланнгиз!) Модомики, Ҳақ Йўлни тутган экансиз, адашган кимсалар сизларга зарар етказа олмас. Барчангиз ҳам Оллоҳга қайтишингиз бордир. Ана ўшанда Оллоҳ сизларга қилиб ўтган амалларингизнинг хабарини берур

И з о ҳ: Бу оятни Пайғамбар алайҳис-салом шундан шарҳлаган эканлар: "Яхшиликка юрингиз, ёмонликдан қайтингиз! Қачон

одамларнинг бахилликка, нафсу ҳавога ва молу дунёга берилиб кетганларини кўрсангиз, ўзингизни бу шлатлардан сақлангиз, шунда уларнинг қилган ишларининг сизга зарари бўлмайди."

106. Эй мўминлар, бировингизга ўлим келганда - васият қилар вақтида ўзингиздан (яъни, мусулмонлардан) бўлган икки адолат эгаси ёки агар бирор ерга сафар қилиб, ўша ерда сизга ўлим етган бўлса, (қиладиган васиятларшигизга) ўзгалардан бўлган икки киши ўрталарингизда гувоҳ бўлсин! У гувоҳларни намоз ўқиб чиққанларидан кейин тутасизлар. Агар (уларнинг адолат қилишига) шубҳа қилсангиз, улар Оллоҳ номига (бундай) қасам ичадилар: "Ҳарчи гувоҳлик берилувчи, (яъни, меросхўр) қариндошимиз бўлса-да, бу қасамимизни озгина қийматга алмаштирмаймиз ва Оллоҳ учун берган гувоҳлигимизни яширмаймиз. Зотан, у ҳолда биз ҳеч шак-шубҳасиз, гуноҳкорлардан бўлиб қоламиз". 107. Агар уларнинг гуноҳкор бўлганлари (яъни, ёлгон гувоҳлик берганлари) маълум бўлиб қолса, у ҳолда уларнинг ўринларига турадиган, меросга ҳақдор кишилардан бўлган бошқа икки киши (гувоҳлик бериш учун) энг лойиқ кишилардир. Бас, бу иккови ҳам: "Бизнинг берган гувоҳлигимиз уларнинг гувоҳлигидан тўтрироқ, биз (бу гувоҳлик беришда ҳақдан) тажовуз қилганимиз йўқ. Чунки у ҳолда биз ҳеч шак-шубҳасиз, золимлардан бўлиб қолурмиз", деб Оллоҳ номига қасам ичадилар. 108. Мана шу рост гувоҳлик беришларига ёки қасамларидан кейин яна қайта қасамлар ичилишидан (яъни, шарманда бўлишларидан) қўрқишларига яқинроқ (ҳукмдир). (Эй мўминлар), Оллоҳдан кўрқингиз ва (Унга) қулоқ тутингиз! Зотан, Оллоҳ итоатсиз қавмни Ҳақ Йўлга ҳидоят қилмас. 109. Оллоҳ пайгамбарларини тўплаб: "Сизларга (яъни, қилган даъватингизга умматларингиз томонидан) қандай жавоб бўлди?", деб сўрайдиган Кунда, улар: "Биз билмаймиз. Фақат Сенинг Ўзинггина ғайб илмларининг Билгувчиссан", дейдилар. 110. Эсланг, (эй Мухаммад алайҳис-салом), Оллоҳ айтган эди: "Эй Ийсо бинни Марям, сента ва волиданга берган неъматимни - сени Рўҳул-Қудус (Жаброил) билан қувватлантирганимда одамларга бешиқда (гўдақлигингда) ҳам балогатга етган ҳолингдаги каби сўзлаганингни, сента китоб - хат ва ҳикмат - илмни, Таврот ва Инжилни билдирганимни ва Менинг изним-ихтиёрим билан лойдан қуш тимсолани ясаганингни, сўнгра унга пуфлаганингда Менинг изним-ихтиёрим билан ростакан қушга айланиганини, Менинг изним-ихтиёрим билан кўр ва пеларни тузатганингни ва Менинг изним-ихтиёрим билан ўликларни (тириштириб қабрларидан) чиқарганингни эслагин! Яна бани Исроилга бу мўъжизаларни келтирган пайтингда уларни сени (ҳалок қилишдан) тўсганимни эслагин!

Ўшанда уларнинг ораларидаги кофир бўлган кимсалар: "Бу очикдан-очик сеҳрдан ўзга нарса эмас", дейишган эди. 111. Яна ҳаворийларга (*сен орқали*): "Менга ва пайгамбаримга иймон келтиринглар", деб ваҳий юборганимда, улар: "Иймон келтирдик. (*Эй Парвардигор*), бизнинг бўйинсунгувчилар эканимизга Ўзинг шоҳид бўл", деганларини эслагини 112. Ҳаворийлар: "Эй Ийсо бинни Марям, Парвардигорнинг бизга осмондан бир дастурхон нозил қилишга қодирми?", деган пайтларида (*Ийсо уларга*): "Агар мўмин бўлсангизлар, Оллоҳдан кўрқинглар", деб жавоб қилди. 113. Улар дедилар: "Биз (*фақатгина*) у дастурхондан ейишни ва кўнгилларимиз таскин топишини ҳамда сенинг рост сўзлаганингни аниқ билиб, (*у дастурхонга*) гувоҳ бўлгувчилардан бўлишни истаймиз". 114-115. (*Шунда*) Ийсо бинни Марям: "Оллоҳим, Парвардигоро, бизга осмондан бир дастурхон нозил қилгинки, у аввалу охиримиз учун байрам ва Сенинг оят-мўъжизанг бўлиб қолгай. Бизни (*шу неъматдан*) баҳраманд қилгин. Ўзинг энг яхши ризқ бергувчисан", деганида, Оллоҳ айтди: "Мен уни сизларга туширгувчиман. Аммо (*шундан*) кейин сизлардан кимда-ким кофир бўлса, уни шундай азобга гирифтор қиламанки, бутун оламлардан бирон одамни ундай азобламагайман". 116. Эсланг, (*эй Муҳаммад алайҳис-салом*), Оллоҳ: "Эй Ийсо бинни Марям, сен одамларга: "Оллоҳни қўйиб, мени ва онамни худо қилиб олинглар", деб айтдингми?", деганида, (*Ийсо*) айтди: "Эй Пок Парвардигор, ҳаққим бўлмаган нарсани айтиш мен учун дуруст эмас-ку. Агар айтган бўлганимда Сен албатта билар эдинг. Зотан, Сен дилимдаги бор нарсани билурсан. Аммо мен Сенинг ҳузурингдаги ҳеч нарсани билмасман. Фақат Сен Ўзинг гайб илмларининг Билгувчисисан. 117. Мен уларга фақат Ўзинг менга амр қилган гапнигина айтдим: "Парвардигорим ва Парвардигорингиз бўлмиш Оллоҳга ибодат қилингиз!" Ва ораларида бўлган муддатимда уларнинг устида гувоҳ бўлиб турдим. Мени Ўз ҳузурингга чорлаганингдан кейин эса Сен Ўзинг уларнинг устида Кузаттувчи бўлдинг. Сен Ўзинг ҳамма нарсага Гувоҳдирсан. 118. Агар уларни азобласанг, улар Сенинг (*ожи*) бадаларинг. Агар уларни мағфират қилсанг, албатта Сен Ўзинг қудрат, ҳикмат Эгасидирсан". 119. Оллоҳ айтди: "Бу Кун (*яъни Қиемат Кун*) ҳаққи-рост иймон келтирганларга рост сўзлари фойда берадиган Кундир". Улар учун остидан дарёлар оқиб турадиган жаннатлар бордир. Улар унда абадий қолажаклар. Улардан Оллоҳ рози бўлди, улар ҳам Оллоҳдан рози бўлдилар. Бу эса буюк саодатдир. 120. Осмонлар ва Ер ҳамда улардаги бор нарса Оллоҳнинг мулкидир. У ҳамма нарсага Қодирдир.

АНЪОМ сураси (6)

Маккада нозил қилинган, бир юз олтмиш беш оятдан иборат бу сурада сўз эътиқод ва иймон моҳияти устида боради. У мавзу эътибори билан Мадинада нозил бўлган Бақара, Оли-Имрон, Нисо ва Моида сураларидан кескин фарқ қилади. Бу сурада Исломий жамиятнинг ўзига хос белгилари - рўза, ҳаж, оилавий масалалар ёки жиҳод ҳукмлари, ёхуд аҳли Китоблар ва бошқалар хусусида сўзланмайди. Балки унда эътиқод ва иймонга алоқадор марказий масалалар - Оллоҳнинг Зоти ва сифатлари, ваҳий ва пайгамбарлик моҳияти ҳамда қайта тирилиш ва Қиёмат Кунисида бўладиган ҳисоб-китоб борасида фикр юритилади.

"Анъом"даги оятлар Оллоҳ яратувчиликда ҳам, ҳукмронликда ҳам, маъбудликда ҳам Ягона, деб уқтиради. Яна у пайгамбарлар отаси - Иброҳим алайҳис-салом ва унинг зурриётидан бўлган бир қанча пайгамбарлар ҳақида ҳикоя қилади. Булардан ташқари, яшаб турган дунёмиз инсон учун синов-имтиҳон олами эканлиги айтилиб, инсон бу дунёда Оллоҳнинг халифасидир, деб таъкидланади. Бинобарин, бу дунёни обод-осойишта қилиш ҳам, хароб-вайронага айлангириш ҳам инсоннинг ўз қўлида эканлиги яна бир бора эслатиб ўтилади. Бошқа суралар бўлиниб-бўлиниб, ҳар хил муддатларда нозил қилингани ҳолда, бу сура Маккада бир кечада дафъатан тўла нозил бўлган.

Бу сурада яна чорва ҳайвонлари ва улар ҳақидаги ҳукмлар ҳам баён этилгани учун у "Анъом" - "Чорвалар" деб аталади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Ҳамду сано осмонлар ва Ерни яратган, зулматлар ва нурни таратган Оллоҳ учундир. Сўнгра (яъни, Ягона Оллоҳ таолонинг ўзиги) Маъбудни барҳақ эканлиги ҳақидаги ҳужжатларни кўра туриб, офир бўлган кимсалар Парвардигорларига (ўзгаларни) тенглаштирадilar. 2. У сизларни (Отангиз Осам Атони) лойдан

яратиб, сўнгра ажални (яъни, тириклик муддати) белгилаб қўйган Зотдир. Унинг ҳузурида яна бир белгиланган ажал (яъни, тирилиш муддати) бордир. Шундан кейин ҳам сизлар (эй кофирлар), шак-шубҳа қилмоқдасиз. 3. У осмонлару Ердаги Яккаю Ягона Оллоҳдир. У сизларнинг яширган сирингизни ҳам ошкор қилган нарсангизни ҳам, қилган касбу корингизни ҳам билур. 4. Уларга (яъни, кофирларга) Парвардигорларининг оятларидан қандай оят келмасин, албатта ундан юз ўгирувчи бўлдилар. 5. Уларга Ҳақ (Қуръон) келганда уни ҳам ёлгон дедилар. Энди яқинда уларга ўзлари масхара қилувчи бўлган нарсанинг хабарлари келажак (яъни, Қуръонда айтилган хабарлар ҳақ эканлигини билиб оладилар). 6. Улардан илгари неча асрларни (замонларни) ҳалок қилганимизни кўрмадиларми?! Биз уларга (яъни, ўша асрларда яшиган одамларга) Ерда сизларга бермаган жойларни - имкониятларни берган, устларидан самони (яъни, емгирни) сероб қилиб юборган, остларидан дарёларни оқизиб қўйган эдик. Бас, гуноҳлари сабабли ўшаларни ҳам ҳалок қилдик ва улардан сўнг яна бошқа асрларни пайдо қилдик. 7. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), агар Сизга қогозга (ёзилган) бир мактуб туширсак ва уни қўллари билан ушлаб кўрсалар ҳам кофир бўлган кимсалар: "Бу очиқ сеҳрдан ўзга нарса эмас", деган бўлур эдилар. 8. Улар: "Унга (яъни, Муҳаммадга пайғамбарлигини тасдиқ этадиган) бирон фаришта тушса эди", дедилар. Агар фаришта туширсак, иш тугатилган бўлур эди. Сўнгра уларга қараб турилмас - муҳлат берилмас.

И з о ҳ: Бу оятни шундай тушунмоқ лозим: агар осмондан улар талаб этган фаришта тушса-ю, шундан кейин ҳам иймон келтирмай куфрларида оёқ тираб туриб олсалар, "иш тугатилган", яъни, ҳеч қандай муҳлат берилмай, улар дарҳол ҳалок қилинган бўлур эдилар. Айрим ишонмайдиган кимсалар: "Ахир Пайғамбар бизга ўхшаган одам экан, фаришта бўлганида унга иймон келтирардик", деганларида, уларга жавобан қуйидаги оят нозил бўлди.

9. Агар унинг (Пайғамбарнинг) ўзини фаришта қилсак ҳам, уни эр киши (яъни, инсон суратида) қилган ва уларга ноаниқ ҳолда турган нарсани яна хиралаштирган бўлур эдик.

И з о ҳ: Чунки фаришталар нурдан яратилган бўлганлари учун агар инсон суратига киритилмаса, кишилар уларни кўра олмайдилар. Инсон суратида кўрганларида эса фаришта эканлиги ишонмайдилар.

10. (Эй Мухаммад алайҳис-салом), Сиздан аввал ўтган пайгамбарларнинг устидан ҳам масхара қилиб кулинган. Сўнг уларни масхара қилган кимсаларни ўша масхара - кулгилари ўраб, (домига тортиб) кетган (яъни, ҳалок қилган). 11. Айтинг: "Ерни айланиб сайру саёҳат қилинглар, сўнгра (пайгамбарларни) ёлгончи қилгувчиларнинг оқибати қандоқ бўлганини кўринглар". 12. Айтинг (сўрашг): "Осмонлар ва Ердаги нарсалар кимники?" Айтинг: "Оллоҳники". У Ўз устига (осмону Ердаги бор мавжудотга) раҳмат-марҳамат қилишни ёзиб қўйгандир. У албатта сизларни ҳеч шак-шубҳасиз, бўлган Қиёмат Кунига тўплайди. Фақат ўзларига зиён қилган кимсаларгина иймон келтирмайдилар. 13. Кеча ва кундузга жо бўлган бор нарса Унингдир. У Эшитгувчи, Билгувчидир. 14. Айтинг: "Ўзи ризқланмай - таомланмай (барчани) таомлантирадиган, осмонлар ва Ернинг Яраттувчиси бўлган Оллоҳдан ўзгани дўст тутайми?!" Айтинг: "Албатта мен Оллоҳга бўйинсунгувчи кишиларнинг аввалгиси бўлишга маъмурман (амр қилинганман)". Ҳаргиз мушриклардан бўлманг! 15. Айтинг: "Албатта мен агар Парвардигоримга итоатсизлик қилсам, Улут Кунда (Қиёматда Оллоҳ томонидан) бўладиган азобдан кўрқаман". 16. Ўша Кунда кимдан (азоб) четлатилса, бас, унга (Олмҳ) раҳм қилибди. Мана шу очиқ нажотдир! 17. (Эй инсон), агар Оллоҳ сени (камбағаллик, хасталик каби) бирон зиён билан ушласа, бас, уни фақат Ўзигина ариттувчидир. Агар сени бирон яхшилик билан ушласа, бас, (билгинки), У ҳамма нарсага Қодирдир. 18. Унинг Ўзи бадалари устида Ғолибдир. Унинг Ўзи ҳикмат Соҳиби, (ҳар нарсадан) Огоҳдир. 19. (Эй Мухаммад алайҳис-салом), айтинг (сўрашг): "Қай нарса (менинг ҳақ Пайгамбар эканлигига) энг улут гувоҳ бўлур?" Айтинг: "Оллоҳ мен билан сизларнинг ўртамизда Гувоҳдир. Сизларни ва Қуръон етиб борган (барча) кишиларни (Охират азобидан) огоҳлантиришим учун менга - мана шу Қуръон ваҳий қилинди. Сизлар ҳақиқатан ҳам Оллоҳ билан бирга бошқа худолар ҳам бор эканлигига гувоҳлик бера оласизми?" Айтинг: "Мен бундай гувоҳлик бермайман!" Айтинг: "Ҳеч шак-шубҳасиз, Оллоҳ Якка-ю Ягонадир. Албатта мен сизларнинг ширкингиздан покман". 20. Биз Китоб ато қилган кимсалар (яъни, яҳудий ва насронийлар Таврот ва Инжил Китобларида келган хабарлар сабабли) уни (Мухаммад Пайгамбарни) ўз болаларини таниган каби танийдилар. (Лекин) улар ўзларига зиён қилган кимсалардир, бас, улар иймон келтирмайдилар. 21. Оллоҳ шаънига ёлгон туқиган ёки Унинг

оятларини ёлгон деган кимсадан ҳам золиброқ ким бор?! Албатта бундай золимлар нажот топмаслар. 22. Биз уларнинг барчаларини тўплаб, сўнгра мушрик бўлган кимсаларга: "Сизлар (*Оллоҳнинг шериклари деб*) гумон қилган бутларингиз қани?!", деб сўрайдиган Кунимизни (*эсланг*)! 23. Кейин уларнинг алдов-ёлгонлари фақат шу бўлур: "Парвардигоримиз Оллоҳга қасамки, бизлар мушрик эмас эдик". 24. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), улар (*барча сирларни билгувчи бўлган Оллоҳ таоло ҳузурида ёлгон сўзлаш билан*) ўзларини қандай алдаганликларини кўринг! Улар ўзларича тўқиб олган "худолари" ҳам (*уларга бирон ёрдам қилолмади -*) йўқ бўлиб қолди! 25. Улардан Сизга қулоқ тутадиганлари ҳам бор, (*лекин*) Биз улар уни (*Қуръонни*) англамасликлари учун дилларини пардалаб, қулоқларини эса оғир қилиб қўйдик. Улар бор оятларни (*мўъжизаларни*) кўрсалар ҳам, у (*оят*)ларга иймон келтирмайдилар. Ҳаттоки Сиз билан жанжаллашгани олдингизга келган пайтларида ҳам кофир бўлган кимсалар: "Бу (*Қуръон*) фақат аввалгилардан қолган афсоналар, холос", дейдилар. 26. Улар (*ўзгаларни*) ундан (*Қуръондан*) қайтарадилар ва ўзлари ҳам ундан четланадилар. Улар ўзлари сезмаган ҳолларида фақат ўзларини ҳалок қиладилар, холос. 27. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), уларни дўзах устида тургазиб қўйилган пайтларида: "Қани энди бизлар (*дунёга*) қайтарилсак ва Парвардигоримизнинг оятларини ёлгон демай, мўминлардан бўлсак", деганларини кўрсангиз эди. 28. Йўқ, (*улар иймонга келмайдилар. Фақат ҳозир - Қиёмат Кунига*) уларга илгари яшириб юрган нарсалари ошкор бўлиб қолди, холос. Агар (*дунёга*) қайтарилсалар, шубҳасиз, улар яна ўзлари, манъ қилинган ишларга қайтадилар. Албатта улар ёлгончидирлар. 29. Улар: "Ҳаёт фақат дунёдаги ҳаётимиздир. Биз ҳеч қайта тирилгувчи эмасмиз", деб айтадилар. 30. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), Сиз уларни Парвардигорлари ҳузурида тургазиб қўйилган пайтларида, (*Оллоҳ*): "Мана шу (*қайта тирилиш*) ҳақ эмас эканми?!", деганида, улар: "Парвардигоримизга қасамки, (*ҳақ экан*)", деганларини, (*Оллоҳ*) эса: "Мана энди кофир бўлиб ўтганингиз сабабли азобни тотиб кўрингиз!", деб жавоб қилганини кўрсангиз эди. 31. Оллоҳга рўбарў бўлишни ёлгон деб юрган кимсалар то тўсатдан Қиёмат келиб қолганда устларига гуноҳларини орқалаб олган ҳолларида: "У (*дунё*)да қилган сусткашлигимизга ҳасрат-надоматлар бўлғай", деб қоладиган пайтларигача ўзларига зиён қилаверадилар. Ў, нақадар ёмон нарсани орқалаб юрадилар-а! 32. Бу ҳаёти дунё фақат (*бир*

нафаслик) ўйин-кулгидир, холос. Албатта Оллоҳдан қўрқадиган кишилар учун Охират диёри яхшироқдир. Ахир ақл юргизмайсизларми?! 33. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), албатта Биз уларнинг гаплари Сизни маҳзун қилишини билурмиз. Зотан, улар Сизни ёлгончи қилмайдилар, балки бу золимлар Оллоҳнинг оятларини инкор қиладилар. 34. Маълумки, Сиздан аввалги пайгамбарлар ҳам ёлгончи қилинганлар. Сўнг, то уларга Бизнинг ёрдамимиз келгунича ёлгончи қилинганларига ва чеккан азийятларига сабр қилганлар. Оллоҳнинг ("Пайгамбарларимни Ўзим қўлагайман", деган) Сўзларини ўзгартира олгувчи бирон кимса йўқдир. Ахир Сизга (эй Муҳаммад алайҳис-салом), ўтган пайгамбарларнинг хабарларидан ҳам келган-ку! 35. Агар Сизга уларнинг (иймондан) юз ўгиришлари оғир ботиб (сабр қила олмасангиз), у ҳолда Сиз Ерга (кириб кетадиган) бирон тешик ёки осмонга (чиқиб кетадиган) бирон нарвон истаб - топиб, уларга (Биз Сизга туширган Қуръондан бошқа бирон) оят-мўъжиза келтиришга қодир бўлсангиз (шундай қилаверинг). Агар Оллоҳ хоҳлаганда албатта уларни ҳидоят устида жамлаган бўлур эди-ку! Бас, ҳаргиз жоҳиллардан бўлманг! 36. Албатта эшита оладиган зотларгина (Сизнинг даъватингизни) қабул қилурлар. Ўликларни (кофирларни) эса (Қиёмат Кунига) Оллоҳ тириктирур. Сўнгга Ўзига қайтарилиурлар. 37. (Мушриклар): "Унга (яъни, Муҳаммадга) Парвардигоридан бирон оят-мўъжиза туширилса эди", дедилар. Айтинг: "Албатта Оллоҳ (улар истаган) оятни туширишга Қодирдир. Лекин уларнинг кўплари (ўша мўъжиза тушганидан кейин ҳам инкор қилсалар, қандай бало келишини) билмайдилар". 38. Ерда судралиб юрган ҳар бир жонивор, осмонда қанот қоқаётган ҳар бир қуш худди сизлар каби (Бизнинг қўл остимиздаги) жамоалардир. Биз Китобда (яъни, тақдири азал Китоби бўлмиш Лавҳул-Маҳфузда) бирон нарсани қўймай (ёзганмиз). Кейин (ҳаммалари) Парвардигорлари даргоҳига тўпланурлар. 39. Бизнинг оятларимизни ёлгон деган кимсалар зулматларда қолган кар-соқовдирлар. Оллоҳ Ўзи хоҳлаган кишини адаштирур, Ўзи хоҳлаган кишини Тўғри Йўлда (барқарор) қилур. 40. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Агар сизлар ("Оллоҳдан ўзга илоҳлар бор", деган сўзингизда) ростгўй бўлсангизлар, хабар берингиз-чи, агар сизларга Оллоҳнинг азоби келса ёки сизларга Соат келса (яъни, Қиёмат қойим бўлса), Оллоҳдан ўзгага дуо-илтижо қиласизларми?! 41. Йўқ, Унинг Ўзигагина дуо-илтижо қиласизлар, бас, агар хоҳласа, У Зот сизлар

дуо-илтижо қилган нарсани (бало-мусибатни) аригур. Сизлар (У Кунда) Оллоҳга шерик деб биладиган бутларингизни унутиб юборурсизлар". 42. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), маълумки, Сиздан аввалги миллатларга ҳам элчилар юборганмиз. (Элчиларимизни улар ёлгончи қилишгач), шояд тавба-тазарруъ қилсалар, деб уларни бало ва зиёнлар билан ушлаганмиз. 43. Бизнинг балойимиз етганда ҳам тазарру қилмадиларми?! (Албатта тавба-тазарру қилишлари лозим эди), лекин уларнинг диллари қотиб қолган ва шайтон уларга ўзлари қилиб юрган ишларини чиройли кўрсатиб қўйгандир. 44. Энди - қачонки улар ўзлари учун эслатма қилиб берилган нарсани унутишгач, Биз уларга ҳамма нарсанинг эшикларини очиб қўйдик. Қачонки ўзларига берилган нарсалар билан шод турганларида, Биз уларни тўсатдан (азоб билан) ушладик. Бас, бутунлаи номурод бўлдилар. 45. Бас, бутун оламларнинг Парвардигори - Оллоҳга ҳамд бўлсинки, золим қавмнинг думлари қирқилди (ҳалок қилиндилар). 46. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Хабар берингиз-чи, агар Оллоҳ қулоқ ва кўзларингизни тортиб олса ва дилларингизни муҳраб қўйса, Оллоҳдан ўзга қайси бир илоҳ у аъзоларни сизларга келтириб берур?" Қаранг, Биз оятларни қандай баён қилмоқдамиз, сўнгра улар юз ўгирмоқдалар. 47. Айтинг: "Хабар берингиз-чи, агар сизларга Оллоҳнинг азоби тўсатдан ёки очикдан-очик (яъни, кечаси ёки кундузи) келса, золим қавмдан ўзга биров ҳалок қилинурми?! (Йўқ, фақат золим қавм, яъни, сизлар ҳалок қилинурсизлар). 48. Биз пайгамбарларни фақат (жафнат ҳақида) хушхабар элтувчи ва (сўзах азобидан) огоҳлантирувчи бўлган ҳолларидагина юборамиз. Бас, кимлар иймон келтириб, (ўзларини) тузатсалар, уларга хавфу хатар йўқдир ва улар ғамгин бўлмаслар. 49. Бизнинг оятларимизни ёлгон деган кимсалар эса итбатсиз бўлганлари сабабли азобга гирифтор бўлулар. 50. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Мен сизларга: "Ҳузуримда Оллоҳнинг хазиналари мавжуд", демайман ва ғайбни ҳам билмайман. Яна сизларга: "Мен фариштаман", ҳам демайман. Мен фақат ўзимга ваҳий қилинадиган нарсаларгагина эргашурман". Айтинг: "Кўр билан кўргувчи (яъни, йўлсиз билан Оллоҳнинг Йўлида юргувчи) киши бəробар бўлурми?! Ахир тафаккур қилмайсизларми?!" 51. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), бу (Қуръон) билан ўзлари учун Оллоҳдан ўзга на бир дўст ва на бир қўлловчи бўлмаган ҳолда Парвардигорлари даргоҳида тўпланишдан кўрқадиган зотларни огоҳлантиринг! Шояд улар (Оллоҳдан)

қўрқсалар. 52. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз эрта-ю кеч Парвардигорларининг Юзини истаб Унга илтижо қиладиган зотларни (ҳузурингиздан) ҳайдаманг! Сизнинг зиммангизда уларнинг ҳисоб-китобларидан ҳеч нарса йўқдир ва сизнинг ҳисоб-китобингиздан уларнинг зиммаларида ҳеч нарса йўқдир. Бас, уларни ҳайдаб золимлардан бўлиб қолманг! 53. "Бизларнинг орамиздан ана ўшаларга Оллоҳ инъом қилган эмишми?", дейишлари учун уларнинг баъзиларини баъзилари билан ана шундай имтиҳон қилдик. Ахир шукр қилгувчиларни Оллоҳ яхшироқ Билгувчи эмасми!

И з о ҳ: Юқоридаги икки оятнинг нозил бўлишиги қўйидаги воқеа сабаб бўлган. Маълумки, Пайгамбар алайҳис-саломга иймон келтириб, иттифот этган кишиларнинг кўпчилиги камбағал-бечоралар эди. Улар кеча-ю кундуз сидқидиган Оллоҳга ибодат қилар эдилар. Буни кўрган Макка зодагонлари Пайгамбар алайҳис-саломга: "Агар мана шу ялангөөкларни ҳузурингдан ҳайдаганингизда бизлар сенга эргашар эдик", дейишади. Шунда Пайгамбарнинг кўнгиллари бўлинимаслиги учун юқоридаги: "Бас, уларни ҳайдаб золимлардан бўлиб қолманг!", деган калималар билан тугалланган оят нозил бўлади. Кейин эса мушриклар: "Агар Муҳаммаднинг йўли ҳақ бўлганида ўша йўлга бизлар юрган бўлар эдик. Чунки тангри ҳеч қачон биздек зодагонларни қўйиб, у ялангөөкларга Тўғри Йўлни инъом этмайди", деб даъво қиладилар. Қуръон бу ҳолни бойларни камбағаллар билан имтиҳон қилиш, деб атаб: "Ахир шукр қилгувчиларни Оллоҳ яхшироқ Билгувчи эмасми?", дейди.

54. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), қачон Сизнинг олдингизга Бизнинг оятларимизга иймон келтирадиган зотлар келсалар Сиз уларга: "Салом алайкум - сизларга тинчлик бўлсин, Парвардигорингиз Ўз зиммасига раҳмат - марҳамат қилишни ёзгандир. Сизлардан қим билмасдан бирон ёмонлик (гуноҳ) қилса, сўнгра ўша ёмонлигининг кетидан тавба қилиб, (ўзини) тузатса, бас, (гуноҳи кечирилади), албатта (Оллоҳ) Мағфиратли, Меҳрибондир", деб айтинг. 55. (Ҳақиқий мўминлар қимлар экани маълум бўлиши) ва жиноятчи кимсаларнинг йўли ошкор бўлиши учун оятларимизни мана шундай муфассал қилурмиз. 56. Айтинг: "Мен Оллоҳни қўйиб - сизлар илтижо қилаётган бутларга бандалик қилишдан қайтарилганман". Айтинг: "Мен сизларнинг ҳавойи-нафсларингизга эргашмайман. Зеро, у ҳолда йўлдан озурман ва ҳидоят тошгувчилардан бўлмай қолурман". 57. Айтинг: "Мен Парвардигорим тарафидан (Унинг Ёлғиз Маъбуд эканлиги

хусусига) аниқ ҳужжатга эгаман. Сизлар эса уни (яъни, Оллоҳ Ягона Тангри эканини) ёлгон дедингиз. Сизлар шоштираётган нарса (яъни, Оллоҳнинг азоби) менинг илгимда эмас, ҳукм қилиш фақат Оллоҳнинг Ўзига хосдир. У Зот фақат ҳақни сўйлар. У (Ҳақ билан ноҳақни) ажратувчиларнинг энг яхшисидир. 58. Айтинг: "Агар сизлар шоштираётган нарса менинг илгимда бўлганида эди, албатта сизлар билан ўртамиздаги иш тутаган бўлур эди (яъни, мен сизларни дарҳол азоблаган бўлур эдим). Оллоҳ золимларни жуда яхши Билгувчидир". 59. Файб очқичлари Унинг ҳузуридадирким, уларни Ёлғиз Ўзигина билур. У қуруқлик ва денгиздаги бор нарсаларни билур. Бирон барг (шоҳидан узилиб) тушмас, магар У билур. Ер тубларидаги ҳар бир дон, бор ҳўлу қуруқ нарса, албатта Очиқ Китобда (яъни, Лавҳул-Маҳфузда) мавжуддир. 60. У кечаси "жонларингизни оладиган" (яъни, уйқу берадиган), кундузи қилган ишингизни Биладиган Зотдир. Сўнгра айтилган ажал (яшаш учун берилган муҳлат) адо қилиниши учун унда (яъни, кундузи) сизларни "тирилтирур". Кейин Ўзига қайтишингиз бордир. Сўнгра сизларга қилиб ўтган амалларингизнинг хабарини берур. 61. У бандалари устида Ғолиб бўлган Зотдир. У Зот сизларнинг устингизга (қилган амалларингизни) ёдлаб олгувчи фаришгаларни элчи қилиб юборур. Қачонки бировингизга ўлим келса, элчиларимиз сусткашлик қилмаган ҳолларида унинг жонини олурлар. 62. Сўнгра (бандалар) ҳақиқий Хожалари - Оллоҳга қайтарилиурлар. Огоҳ бўлингизким, ҳукм қилиш Унинг Ўзигагина хосдир ва У жуда тез ҳисоб-китоб қилгувчидир. 63. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Сизлар (бошларингизга турли қулфат-балолар тушганда): "Қасамки, агар бизга мана шу (балолардан) нажот берса, албатта шукр эггувчилардан бўлурмиз, деб (ошкора ва) хуфёна тавба-тазарру қилган ҳолда, илтижолар қиладиган пайтларингизда сизларга қуруқлик ва денгиз зулмат - балоларидан ким нажот берур?" 64. Айтинг: "Сизларга у (бало)лардан ҳам, барча ғамлардан ҳам Оллоҳнинг Ўзи нажот берур. Сўнгра сизлар яна ширк келтирурсиз!". 65. Айтинг: "(Оллоҳ) сизларга устингиздан ё оёқларингиз остидан азоб юборишга ёки сизларни гуруҳ-гуруҳ қилиб аралаштириб - қориштириб (яъни, бири бирига душман тўдаларга айлантириб) юбориб айримларингизга айримларингизнинг зарарини тотдириб қўйишга Қодир бўлган Зотдир". Қаранг, англаб етармиканлар, деб оятларимизни қандай баён қилмоқдамиз.

Изоҳ: Дарвоқеъ, англаб етмоғимиз зарурки, мусулмонини, ки ун энг улкан бало, уларнинг бир-бирларига душман тўғаларга айланиб олишларидир. Ҳазрати Расулуллоҳ саллоллоҳу алайҳи васаллам бу хусусда шундай деганлар: "Мен Оллоҳ таолодан умматимга устиларидан ёки оёқларининг остидан бало - азоб юбормаслигини сўраган эдим, У Зот сўраганимни берди, аммо улар бир-бирларига ёвлашмасликларини сўраганимда У Зот сўраганимни бермади. Жаброилнинг хабар беришича, менинг умматим бир-бирларига қарши кўтарган қиличлари сабабли йўқ бўлар экан". (Тафсири Насифийдан).

66-67. Қавмингиз уни (яъни, Қуръонни) ёлгон деди. Ҳолбуки, у ҳақдир. Уларга айтинг: "Мен устингизда вакил - қўриқчи эмасман. Ҳар бир хабарнинг ўз ўрни бор. Яқинда билажаксиз". 68. Қачон Бизнинг оятларимизни (масхара қилишга) киришадиган кимсаларни кўрсангиз, то улар бошқа гапга киришгунларича Сиз улардан юз ўтиринг! Энди агар шайтон ёдингиздан чиқарса, эсланингиздан сўнг бу золим қавм билан бирга ўтирманг! 69. Тақво қилгувчи зотлар зиммасида у (қавм)нинг ҳисоб-китобидан ҳеч нарса йўқ, лекин улар (яъни, ўша жоҳил кимсалар Бизнинг оятларимизни масхара қилишдан) сақланишлари учун (тақводор зотлар уларга) эслатиб қўймоқлари (лозимдир). 70. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз динларини ўйин-ҳазил қилиб олган, ҳаёти дунёга алданиб қолган кимсаларни тарк қилинг! Ва уни (яъни, Қуръонни, одамларга) эслатиб қўйинг! Токи бирон жон (Қиёмат Кунига) ўзи учун Оллоҳдан ўзга на бир дўст ва на бир қўлловчи бўлмаган, агар бор нарсани берса ҳам - ундан қабул қилинмайдиган ҳолда, касб қилган (гуноҳлари) сабабли ҳалокатга (ғўзахга) ташланмасин. Ана ўша кимсалар қилган амаллари сабабли (Оллоҳнинг азобига) ташланурлар. Улар учун кофир бўлганлари сабабли қайноқ сувдан иборат ичимлик ва аламли азоб бордир. 71. Айтинг: "Оллоҳдан ўзга, бизга фойда ҳам, зиён ҳам келтирмайдиган нарсага дуо-илтижо қиламизми ва Оллоҳ бизни ҳидоят қилганидан сўнг яна оптимизга (динсизликка) қайтариламизми? Худди жинлар чалиб лол-ҳайрон ҳолда (номаълум) ерга олиб кетган ва дўстлари: "Кел", деб ҳидоятга чорлаётган (аммо дўстларининг бу даъватларига қулоқ солмаётган) кимсага ўхшаб-а?" Айтинг: "Оллоҳнинг Йўлигина Тўғри Йўлдир. Биз барча оламлар Парвардигорига бўйинсунишга маъмурмиз (амр этилганмиз). 72. (Бизларга) "Намозни тўқис адо қилингиз ва (Оллоҳдан) кўрқингиз", (деб буюрилгандир). У (ҳаммангиз Қиёмат Кунига) ҳузурига тўпланадиган Зотдир. 73. У осмонлар ва Ерни

ҳаққи рост яратган Зотдир. У: "Бўл", деган куни (барча нарса пайдо) бўлур. Унинг Сўзи Ҳақдир. Сур чалинадиган (яъни, Қиёмат қойим бўладиган) Кунда подшоҳлик Ёлғиз Уникидир. У гайб ва шаҳодатни (яъни, яширин ва ошкора нарсаларни) Билгувчидир. У ҳикмат Соҳиби ва (барча нарсадан) Хабардор бўлган Зотдир". 74. Эслат, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Иброҳим отаси Озарга: "Сен бутларни худо қилиб оляпсанми? Мен сени ва қавмингни очиқ залолатда деб биламан", деган эди. 75. Шундай қилиб Биз Иброҳимга (ўзи учун ҳужжат қилиб олиши) ва аниқ ишонувчилардан бўлиб қолиши учун осмонлар ва Ер мамлакатларини кўрсатурмиз. 76. Бас, қачонки уни тун ўраб олганида юлдузни кўриб: "Мана шу Парвардигорим", деди.

И з о ҳ: Иброҳим алайҳис-салом бу сўзларни эътиқод қилиб эмас, балки юлдуз, ой ва қуешни илоҳ деб сизгинаётган мушрикларга танбеҳ бўлсин, деб айтгандирлар.

У ботиб кетгач: "Ботиб кетгувчиларни суймайман", деди. 77. Сўнг қачонки чиқаётган ойни кўргач: "Мана шу Парвардигорим", деди. У ҳам ботиб кетгач: "Қасамки, агар Парвардигоримнинг Ўзи мени ҳидоят қилмаса, йўлдан озган қавмдан бўлиб қолурман", деди. 78. Сўнг қачонки чиқаётган қуёшни кўргач: "Мана шу Парвардигорим. Мана шу каттароқ-ку!", деди. У ҳам ботиб кетгач: "Эй қавмим, мен сизларнинг ширкингиздан покман. 79. Мен Ҳақ Йўлга мойил бўлган ҳолимда юзимни осмонлар ва Ерни яратган Зотга қаратдим ва мен мушриклардан эмасман", деди. 80. Қавми у билан тортишган эди: "Мен билан Оллоҳ хусусида тортишасизми?! Ахир Унинг Ўзи мени ҳидоят қилди-ку?! Мен сизлар Оллоҳга шерик қилган (бутларингиздан) кўрқмайман. (Чунки у бутлар ҳеч қандай зиен етказа олмас), магар Парвардигорим хоҳлаган нарсасина (бўлур). Парвардигорим барча нарсани Ўз илми билан қамраб олгандир. Эслатма - ибрат олмайсизларми?!", деди. 81. "Сизларга (Оллоҳ) бирон ҳужжат туширмаган ҳолда (мана бу бутларни) Оллоҳга шерик қилишдан кўрқмайсиз-у, мен сизлар Оллоҳга шерик қилиб олган бутларингиздан қандай кўрқай?! Агар билсангизлар (айтинглар-чи), қайси гуруҳ (кўрқмай) хотиржам бўлишга ҳақлироқ?" 82. Иймон келтирган ва ўз иймонларини зулм (ширк) билан аралаштирмаган зотлар - ана ўшалар учун хотиржамлик бордир ва ўшалар ҳидоят тошгувчидирлар. 83. Мана шулар Бизнинг Иброҳимга қавми устида берган ҳужжатларимиздир. Биз Ўзимиз хоҳлаган кишиларни (мана шундай баланд) даражаларга кўтарурмиз. Албатта

Парвардигорингиз ҳикмат Эгаси ва Билгувчидир. 84. Биз унга (*Иброҳимга фарзандлари*) Исҳоқ ва Яъқубни ҳадя этдик. Буларнинг барчаларини Биз ҳидоят қилдик. Илгари Нухни ҳам Биз ҳидоят қилган эдик. Унинг (*Нухнинг*) зурриётидан Довуд, Сулаймон, Айюб, Юсуф, Мусо ва Ҳорунни (*ҳам Биз ҳидоят қилдик*). Биз чиройли амал қилгувчиларни мана шундай мукофотлаймиз. 85. Закариё, Яҳё, Ийсо ва Илёсни (*ҳам Биз ҳидоят қилдик*). Барчалари солиҳ бандалардандир. 86. Исмоил, ал-Ясаъ (*Ювшаъ пайгамбар*), Юнус ва Лутни (*ҳам Биз ҳидоят қилдик*) ва барчаларини бутун оламлардан афзал қилдик. 87. Уларнинг ота-боболаридан, зурриётларидан ва биродарларидан ҳам (*Ўзимиз хоҳлаган кишиларни Ҳақ Йўлга ҳидоят қилдик*). Биз уларни сайлаб, Тўғри Йўлга ҳидоят қилдик. 88. Бу Оллоҳнинг ҳидояти бўлиб, у билан бандаларидан Ўзи хоҳлаган кишиларни ҳидоят қилур. Агар улар мушрик бўлганларида қилган амаллари беҳуда кетган бўлур эди. 89. Ана ўша зотларга Биз Китоб, ҳикмат ва пайгамбарлик берганмиз. Бас, агар бу оятларни ана улар (*яъни, Макка мушриклари*) инкор этсалар, Биз бу (*оятларни*) инкор қилмайдиган қавм (*яъни, мўмин-мусулмонлар*) учун тайёрлаб қўйганмиз. 90. Ана ўша (*юқорида мазкур бўлган зотлар*) Оллоҳ ҳидоят қилган кишилардир. Бас, (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), Сиз ўшаларнинг йўлларигагина эргашинг! (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), айтинг: "Мен сизлардан бунинг учун (*яъни, Қуръон учун*) ҳақ сўрамайман. Бу (*Китоб*) бутун оламлар учун эслатма - ҳужжатдир, холос". 91. (*Яҳудийлар*): "Оллоҳ башарга ҳеч нарса нозил қилган эмас", деган пайтларида, Оллоҳни тўғри таний олмадилар. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), Сиз (*уларга*): "Одамлар учун нур ва ҳидоят бўлган ҳолида Мусо келтирган, сизлар дафтар қилиб олиб (*айрим оятларни*) кўрсатиб, (*Муҳаммад Пайгамбар ҳақидаги*) кўп (*оят*)ларини эса яшириб юрадиган Китобни (*Тавротни*) ким нозил қилган эди?! (*Ахир ўша Китобда*) сизларга ўзларингиз ҳам, ота-боболарингиз ҳам билмаган нарсалар таълим берилган эди-ку?!", деб айтинг. Сиз ўзингиз "Оллоҳ", деб (*жавоб қилинг*). Сўнгра уларни ўзлари шўнгиган (*нотўғри йўлларида адашган*) ҳолларида тарк этинг! 92. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), бу (*Қуръон*) Биз нозил қилган бир муборак Китобдир, ўзидан олдинги (*Китоб*)ларни тасдиқлагувчидир. (*Биз уни*) токи Сиз барча қишлоқ-шаҳарларнинг онаси - маркази бўлмиш (*Макка аҳли*)ни ҳамда унинг атрофидаги кишиларни (*Охират азобидан*) огоҳлантиришингиз учун нозил қилдик. Охиратга иймон келтирадиган кишилар унга (*яъни, Қуръоннинг Каломуллоҳ эканига*)

иймон келтирадилар ва улар намозларини ўз вақтида адо қиладилар. 93. Оллоҳ шаънига ёлгон тўқиган ёки ўзига ҳеч нарса ваҳий қилилмаган ҳолда: "Менга ваҳий келди", деган кимсадан ҳамда: "Оллоҳ нозил қилган нарсанинг мислини (*ўхшашини*) мен ҳам нозил қила оламан", деган кимсадан ҳам золироқ ким бор? (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), бу золимларни ўлим гирдобидида қолган, ўлим фаришталари қўлларини чўзиб: "Жонларингизни берингиз! Бу Кун сизлар - Оллоҳ шаънига ноҳақ гапларни айтганларингиз ва Унинг оятларидан юз ўгириб кибру ҳаво қилганларингиз сабабли хорлик азоби билан жазоланасизлар", деб турган пайтда бир кўрсангиз эди. 94. Мана, Бизнинг ҳузуримизга сизларни аввал-бошда қандай яратган бўлсак, шундай ёлғиз ҳолда келдингиз. Биз сизларга берган нарсаларимизни (*яъни, мақтанадиган мол-дунёларингизни*) ортингизда қолдирибсиз. Сизлар билан бирга ўзингизча Оллоҳга шерик деб гумон қилган - қўлловчиларингизни ҳам кўрмаймиз. Ўрталарингиз узилиб қолибди. Ишониб юрган нарсаларингиз - бутларингиз сизлардан йўқ бўлибди! 95. Албатта Оллоҳ дон ва уруғларни ёриб-ундиргувчидир. У Зот ўлиқдан тирикни чиқарур, яна У Зот ўликни тириқдан Чиқаргувчидир. Ана ўша Зот Оллоҳдир. Бас, қаёққа бурилиб кетмоқдасизлар?!

И з о ҳ: Бу оят қайта тирилиш - Охират борлигига ибратли бир далилдир. Уламолар: "Жонсиз нутфа ёки тухумдан инсон ёки паррандаларни чиқарган, инсон, паррандалардан эса ўша жонсиз нарсаларни чиқарадиган Оллоҳ таоло шубҳасиз, тупроққа айланган жасадларни ҳам қайта тирилтиришга Қодирдир", дейдилар

96. (*У зулматни ёриб*) тонгни Чиқаргувчидир. У кечани сукунат-ором қилиб қўйди, қуёш ва ойни эса ҳисоб ўлчови қилди. Бу Қудратли ва Билгувчи Зотнинг ўлчовидир. 97. У қуруқлик ва денгиз зулматларида йўл топишингиз учун сизларга юлдузларни яратиб қўйган Зотдир. Биладиган қавм учун оятларни батафсил баён қилдик. 98. У сизларни бир жондан (*Одам алайҳис-саломдан*) пайдо қилган Зотдир. Бас, (*сизлар учун она қорни*) қароргоҳ ва (*ота пушти*) омонат турадиган жойдир. Англайдиган қавм учун оятларни батафсил баён қилдик. 99. У осмондан сув туширган Зотдир. Бас, у сув ёрдамида ҳар турли набототни чиқардик. Ундан эса гиёҳларни чиқардик. Ундан (*гиёҳдан*) устма-уст бўлган донларни (*яъни, бошоқларни*) чиқарурмиз. Хурмо новдаларидан (*ўйигиб-териб олгувчилар учун*) яқин бошлар-гужумлар (*бўлур*). Яна узумзор боғларни ҳамда (*барглари*) бир-бирига ўхшаган, (*мевалари эса*)

ўхшамайдиган зайтун ва анорларни (чиқарурмиз. Эй инсонлар), уларнинг ҳар бирини мева туккан пайтидаги мевасига ва кейин пишган ҳолига боқинг! Албатта бунда иймон келтирадиган қавм учун оят-мўъжизалар мавжуддир. 100. (Мушриклар) Оллоҳга жинларни шерик қилдилар (яъни, жинларни ҳам худо деб билдилар). Ҳолбуки, уларни (Оллоҳнинг) Ўзи яратган эди. Яна Унинг учун билмаган ҳолларида ўғил-қизлар "ясаб" олдилар. У Зот булар сифатлаётган нарсалардан (шериклар ва болалардан) Пок ва Юксақдир. 101. (У Зот) осмонлар ва Ерни пайдо қилгувчидир. Унинг жуфти йўқ-ку, қаёқдан боласи бўлсин! У ҳамма нарсани яратди ва У ҳамма нарсани Билгувчидир. 102. Мана шу Оллоҳ Парвардигорингиздир. Ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар Унинг Ўзи бордир. У ҳамма нарсани Яратгувчидир. Бас, Унга бандалик қилингиз! У ҳамма нарсанинг устидаги Вакил - Муҳофаза қилгувчидир. 103. Кўзлар унга ета олмас, У кўзларга етар! У Меҳрибон ва (ҳар нарсадан) Огоҳ Зотдир. 104. Сизларга Парвардигорингиздан ҳужжатлар келмишдир. Ким (уларни) кўрса, ўзи учун кўрур. Ким кўр бўлиб олса, ўзига зиёндыр. Мен сизларнинг устингизда қўриқчи эмасман. 105. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, Сизга кофирлар: "Аввалги Китоблардан) ўрганиб олгансан", дейишлари учун ва биладиган қавмга равшан қилиб бериш учун - оятларимизни мана шундай баён қилурмиз. 106. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Парвардигорингиздан сизга ваҳий қилинган нарсаларга эргашинг! Ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар Унинг Ўзи бордир. Мушриклардан юз ўтиринг! 107. Агар Оллоҳ хоҳлаганида улар мушрик бўлмаган бўлур эдилар. Биз Сизни уларнинг устида қўриқчи қилиб қўйганимиз йўқ, Сиз уларнинг устида вакил ҳам эмассиз! 108. (Эй мўминлар), сизлар Оллоҳдан ўзгага ситгинадиган кимсаларни(нг бутларини) сўкмангиз! У ҳолда улар ҳадларидан ошиб, жоҳлилик билан Оллоҳни сўкурлар. Биз ҳар бир миллатга ўзлари қилган амални мана шундай чиройли кўрсатиб қўйганмиз. Сўнгра Парвардигорларига қайтмоқлари бор. Бас, У Зот уларга қилиб ўтган амалларининг хабарини берур. 109. Улар агар бирон оят - мўъжиза келса, албатта унга иймон келтиришлари ҳақида жон-жаҳдлари билан Оллоҳ номига қасам ичдилар. Айтинг: "Оятлар фақат Оллоҳнинг ҳузуридадир". Қаердан билурсизлар (эхтишом) оят келган вақтда ҳам иймон келтирмаслар. 110. Ва Биз худди аввал-бошда унга (яъни, Оллоҳнинг оятларига) иймон келтирмаганлари каби уларнинг дил ва кўзларини айлантириб қўюрмиз ва ўз тутёнларида адашиб-улоқиб юрган ҳолларида тарк қилурмиз.

САККИЗИНЧИ ЖУЗЪ

111. Агар Биз (Макка мушрикларига улар талаб қилаётган) фаришталарни туширганимизда ва ўликлар (қабрларидан тирилиб келиб) уларга гапирганларида ҳамда барча нарсани (халойиқни) уларнинг олдида очик-аён тўплаганимизда ҳам улар иймон келтирувчи бўлмайдилар, магар Оллоҳ хоҳласагина (иймон келтирурлар). Лекин уларнинг кўплари (буни) билмайдилар. 112. Шунингдек, Биз ҳар бир пайғамбар учун инсу жин(дан бўлган) шайтонларни душман қилиб қўйдик. Улар (ўзларига қулоқ солгувчиларни) алдаш учун гўзал (ялтироқ) сўзлар билан васваса қиладилар. Агар Парвардигорингиз хоҳласа, ундай қилмаган бўлур эдилар. Бас, Сиз уларни тухмат, бўҳтонлари билан бирга тарк қилинг! 113. Ундай (сўзларга) Охиратга ишонмайдиган кимсаларнинг диллари мойил бўлиши учун ва ўша сўзларга рози бўлишиб, ўзлари қилмоқчи бўлган (гуноҳларини) қилишлари учун (инсонлардан ва жинлардан бўлган шайтонлар уларни васваса қиладилар).

И з о ҳ: Макка мушриклари Пайғамбар алайҳис-саломга ўзларининг Пайғамбарликларини исботлаш учун яҳудий, насронийлардан ҳакам тайинлашни тақлиф қилганларида қуйидаги оят нозил бўлган экан.

114. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, мушрикларга айтинг): "Мен Оллоҳдан ўзгани ҳакам қилиб олайми?! Ахир Унинг ўзи сизларга бу Китоб (Қуръонни) муфасссал (яъни, сизлар талашиб-тортишаётган барча масъалаларга тўла-пўкис жавоб берадиган) ҳолда нозил қилган Зот-ку?" Биз Китоб берган кимсалар (яҳудий ва насронийлар) унинг (Қуръоннинг) Парвардигорингиздан ҳаққи рост нозил қилинганини билурлар. Бас, Сиз ҳаргиз (Биз Сизга нозил қилган нарсалардан) шак-шубҳа қилгувчилардан бўлманг! 115. Парвардигорингизнинг Сўзлари сидқу адолатда комил бўлди. Унинг Сўзларини бирон ўзгартиргувчи йўқдир. У Эшитгувчи, Билгувчидир. 116. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), агар Сиз Ер юзидаги кимсаларнинг жуда кўпларига итоат қиладиган бўлсангиз, улар Сизни Оллоҳнинг Йўлидан оздирурлар. (Зотан) улар фақат (ўзларича ҳақ деб ўйлаган) гумонларигагина эргашурлар ва улар фақат (ўзларини ҳам, ўзгаларни ҳам) алдайдилар, холос. 117. Албатта Парвардигорингиз Унинг Йўлидан адашган кимсаларни жуда яхши Билгувчидир ва У Ҳақ Йўлда юргувчиларни ҳам жуда яхши Билгувчидир. 118. Бас, (эй

мўминлар), агар сизлар Оллоҳнинг оятларига иймон келтиргувчи бўлсангизлар, Оллоҳнинг номи зикр қилинган нарсалардан (яъни, Оллоҳнинг номи айтилиб сўйилган ҳайвонларнинг гўштидан) еяверинглар. 119. Оллоҳнинг номи зикр қилинган нарсалардан нима учун емас экансизлар?! Ахир У сизларга ҳаром қилинган нарсаларни муфасссал баён қилган-ку, магар музтар - ночор бўлиб қолган ҳолларингиздагина (у ҳаром қилинган нарсалардан ҳам ейишларингиз мумкин). Шубҳасиз, кўп (кишилар) билмаган ҳолларида ўз ҳою ҳаваслари билан (ўзларини) йўлдан оздирурлар. Албатта Парвардигорингиз бундай тажовузкор кимсаларни жуда яхши Билгувчидир. 120. Гуноҳнинг очигини ҳам, махфийсини ҳам тарк қилингиз! Албатта гуноҳ қилгувчи кимсалар ўзлари қилиб ўтган гуноҳларига жазо олажаклар. 121. Оллоҳнинг номи зикр қилинмаган нарсалардан емангиз! Зотан, бу (иш) итоатсизликдир. Албатта шайтонлар ўз дўстларини (яъни, мушрикларни) сизлар билан жанжаллаштишлари учун васвасага солурлар. Агар уларга бўйинсунсангизлар, ҳеч шак-шубҳасиз, мушриклардан бўлиб қолурсизлар. 122. Ахир аввал ўлик (кофир) бўлган, сўнгра Биз уни (Ҳақ Йўлга ҳидоят қилиш билан) тириштириб, унга одамлар орасида ўзи билан бирга олиб юрадиган нурни (иймонни) бериб қўйганимиз бир киши - зулматларда қолиб кетган ва ундан ҳеч чиқувчи бўлмаган кимсага ўхшайдимиз! (Мўминларга иймонлари қандай чиройли кўринса) кофирларга ҳам қилаётган амаллари ана шундай чиройли қилиб кўрсатиб қўйилди. 123. (Худди Макка зодагонларини Ҳақ Диндан тўсатган фосиқ-штоатсиз кимсалар қилганимиз каби) ҳар бир қишлоқ катталарини ўша жойдаги (одамларни Ҳақ Йўлдан тўсиш учун) ҳийла-найранглар қиладиган жиноятчилар қилиб қўйдик. Улар фақат ўзларинигина алдайдилар, холос, лекин ўзлари сезмайдилар. 124. Қачон уларга (Муҳаммад алайҳис-саломнинг Пайгамбар эканлиги ҳақида) бирон оят келса: "То бизга ҳам Оллоҳнинг пайгамбарларига берилган оятларга ўхшаш (оятлар) берилмагунча (яъни, бизга ҳам ваҳий келмагунча) ҳаргиз иймон келтирмаймиз", дейдилар. Оллоҳ пайгамбарлик вазифасини қаерга қўйишни яхшироқ Билгувчидир. Яқинда Оллоҳ ҳузурида бундай жинояткорларга ўзлари қилиб ўтган ҳийла-найранглари сабабли хорлик ва қаттиқ азоб етажакдир. 125. Оллоҳ кимни ҳидоят қилишни истаса, унинг кўнглини Ислоҳ учун кенг қилиб қўяр. Кимни адаштиришни истаса, унинг кўнглини худди осмонга кўтарилиб кетаётгандек, тор ва танг қилиб қўяр. Шунингдек, Оллоҳ Ўз азобини иймонсиз кимсаларга (жазо) қилур.

И з о ҳ: Ушбу ояти каримани қўйидаги ҳадис орқали яхшироқ англаб олишимиз мумкин: Пайғамбар алайҳис-салом: "Қачон қалбга иймон нури кирса у кенгайиб-очишиб кетади", дедилар. Шунда сўралдики, бунинг аломати неди? У зот айтдилар: "Қалбга иймон жо бўлганининг аломати у қалбнинг мангулик диёрига мойил бўлиши, гурур - алдов диёридан четланиб ўлим тушишидан илғари ўлимга тайёрланиб қолишидир". Адашган кимсалар эса иймон-Ислом сўзини эшитсалар худди сийрак ҳаволи осмонга кўтарилиб кетаётгандек дуне уларга торлик қилиб, гўё нафас ололмай қоладилар.

126. Мана шу Парвардигорингизнинг Тўғри Йўлидир. Биз эслатма-ибрат олгувчи қавм учун оятларни батафсил баён қилдик. 127. Улар учун Парвардигорлари ҳузурида дорус-салом (-тинчлик диёри яъни, жаннат) бордир. Ва қилиб ўтган яхши амаллари сабабли (Омоҳ) уларнинг Дўстидир. 128. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, эсланг, Омоҳ) уларнинг барчаларини тўплайдиган Кунда: "Эй жинлар жамоаси, инсонлардан жуда кўпини (адаштирдингиз", дер). (Шунда) у жинларнинг инсонлардан бўлган дўстлари: "Парвардигоро, бизлар бир биримиздан фойдаландик ва Ўзинг биз учун белгилаб қўйган ажалимизга етиб келдик", деганларида, (Омоҳ) айтур: "Жойингиз дўзахдир! Унда абадий қолурсиз, магар Оллоҳнинг хоҳиши билангина (чиқишингиз мумкин)". Албатта Парвардигорингиз ҳикмат ва билим Соҳибидир. 129. Шунингдек, қилиб юрган гуноҳлари сабабли зolim кимсаларни бир-бирларига дўст қилиб қўюрмиз. 130. Эй жин ва инс жамоаси, сизларга ўзларингиздан бўлган пайғамбарлар Менинг оятларимни сўзлаган ва сизларни мана шу (яъни, Қиёмат) Кунингиздаги учрашувдан қўрқитган ҳолларида келмадиларми? Улар: "Ўзимизнинг зиёнимизга гувоҳмиз (яъни, ўша пайғамбарлар келган эди)", дедилар. Уларни ҳаёти дунё алдаб қўйди ва кофир эканликлари ҳақида ўзларига қарши гувоҳлик бердилар. 131. Бунга (яъни, аввал пайғамбарлар юбориб огоҳлантиришига) сабаб, Парвардигорингизнинг аҳолиси гофил бўлган қишлоқ-шаҳарларни зулм билан ҳалок қилгувчи эмаслигидир. 132. Ҳар ким учун қилган амалларидан даражот-савоблар бор. Парвардигорингиз уларнинг қилаётган амалларидан гофил эмасдир. 133. Парвардигорингиз Беҳожат ва Меҳрибондир. (Эй зolimлар), агар У Зот хоҳласа худди сизларни бошқа қавмнинг зурриётидан пайдо қилгани каби сизларни кетказиб, ортингиздан Ўзи истаган халқни халифа - ўринбосар қилур. 134. Албатта сизларга ваъда қилинаётган нарсa (қайта турилиш, Охират, Қиёмат Кун) ҳеч шак-шубҳасиз, келгувчидир. Сизлар (Омоҳдан

ҳеч қаёққа) қочиб қутула олгувчи эмассиз. 135. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Эй қавмим, жойингиздан жилмай (яъни, куфрингиздан қайтмай) амалингизни қилаверинг. Мен ҳам (Парвардишорим буюрган) амални қилгувчиман. Бас, яқинда Охират диёридаги оқибат кимнинг фойдасига бўлишини билажаксиз". Шубҳасиз, золим кимсалар нажот топмаслар. 136. (Мушриклар) Оллоҳ учун Унинг Ўзи яратган экин ва чорвалардан бир улуш ажратиб, ўзларича: "Бу Оллоҳ учун, бу (қолгани) эса шерикларимиз - бутларимиз учун", дедилар. Энди бутлари учун бўлган улуш Оллоҳ (улушига) қўшилмайди. Оллоҳ учун бўлган улуш эса бутларига қўшилаверади. Нақадар ёмон ҳукм чиқарадилар-а! 137. Шунингдек, шериклари - бутлари мушрикларни ҳалок этиш ва динларини чалкаштириб юбориш учун улардан кўпларига ўз болаларини ўлдиришни (яъни, ўз бутлари учун қурбон қилишни) чиройли кўрсатиб қўйди. Агар Оллоҳ хоҳлаганида бу ишни қилмаган бўлур эдилар. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз уларни тухмат-бўхтонлари билан тарк қилинг! 138. Улар ўзларича: "Мана бу ҳайвон ва экинлар ҳаром, уларни фақат биз хоҳлаган кишиларгина (яъни, бутхона хизматчилари ва эр кишиларгина) ейдилар. Бу ҳайвонларни эса минниш ҳаром қилинган, дедилар. Улар ҳайвонларни (сўйишда) Оллоҳнинг номини зикр қилмайдилар, (балки бутларининг номини айтадилар ва мана шу қилмишларини Оллоҳ амри деб) У зотга тухмат қиладилар. Яқинда бу тухматлари сабабли уларга Ўзи жазо беражак. 139. Улар: "Мана бу ҳайвонларнинг қоринларидаги нарсалар фақат эркакларимиз учундир, хотинларимизга эса ҳаромдир", дедилар. Агар у нарса (яъни, ҳомила) ўлик бўлса, у ҳолда ҳаммалари шерикдирлар (яъни, эркак-хотин ҳаммалари ейишаверади). Яқинда бундай (ўзларича ҳалол-ҳаром деб) сифатлаганлари учун уларга Ўзи жазо беражак. Албатта У ҳикмат ва билим Соҳибидир. 140. Ўз болаларини ақлсизлик, билимсизлик билан ўлдирган ва Оллоҳга тухмат қилиб Оллоҳ берган (ҳалол) ризқни ҳаром қилиб олган кимсалар муҳаққақки, (ўзларига) зиён қилдилар, Улар аниқ адашдилар ва Тўғри Йўлга юргувчи бўлмадилар. 141. (Оллоҳ сўритокларга) кўтарилувчи ва кўтарилмайдиган боғларни, хурмозорлар ва мевалари хилма-хил бўлган экинларни, (барглари) бир-бирига ўхшаган ва (мевалари эса) ўхшамаган зайтун ва анорларни яратган Зотдир. (Эй инсонлар), сизлар (боғ-роғларингиз) мевалаганда мевасидан енглар, ўрим-терим кунида (бечора-мискинларга) ҳаққини беринглар ва исроф қилманглар! Албатта У исроф қилувчиларни севмас. 142. (У Зот)

хайвонлардан юк ташувчиларни ва (сўйиш учун) ётқизиладиган хайвонларни (яратди). Оллоҳ сизларга ризқ қилиб берган нарсалардан енглар ва (ўзингизча ҳалол, ҳаром деб) шайтоннинг изидан эргашманглар! Албатта (шайтон) сизларга очиқ душмандир. 143. (Оллоҳ) саккизта жуфтни (яратди) Қўйдан иккини (яъни, эркек ва ургочини), эчкидан иккини (яратди). (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, ўзларича ҳаром қилиб олувчи мушрикларга) айтинг: "(Оллоҳ бу хайвонлардан) иккала эркегини ҳаром қилганми ё иккала ургочисиними, ёки иккала ургочининг бачадонларида бўлган ҳомиланими?! Агар ростгўй бўлсангизлар, бирон ҳужжат билан менга хабар беринглар-чи?" 144. (У Зот) туядан иккини, қора молдан иккини (яратди). Айтинг: "Иккала эркегини ҳаром қилганми ё иккала ургочисиними ёки иккала ургочининг қоринларида бўлган ҳомиланими?! Ёки Оллоҳ сизларни шунга (яъни, ҳаром қилишга) буюрганига гувоҳ бўлганмидингизлар?! Билмаган ҳолда одамларни йўлдан оздириш учун Оллоҳ шаънига ёлгон тўқиган кимсадан ҳам золисроқ ким бор?! Албатта Оллоҳ золим қавмни ҳидоят қилмас. 145. Айтинг: "Менга ваҳий қилинган Қуръонда ейдиган киши учун ҳаром қилинган нарсани кўрмаяпман. Магар ўлакса ё тўкилган қон ёки тўнгиз гўшти бўлса, бас, у албатта ҳаромдир - ёхуд Оллоҳдан ўзга учун (яъни, бутларга) аталган фосиқлик бўлса (ҳаромдир). Бас, ким золим ва тажовузкор бўлмаган ҳолда музтар - ночор бўлиб қолса (масалан, очликдан ўлмаслик учун, ночор ҳолда у нарсалардан ейиш билан гуноҳкор бўлмас), зеро, Парвардигорингиз Мағфиратли, Меҳрибондир. 146. Биз яҳудийларга (туя, туяқуш, хўроз, ўрдак каби) барча тирноқлиларни ҳаром қилдик. Мол-қўйдан уларга ёғларини ҳаром қилдик. Магар (мол-қўйларнинг) биқинларидаги ё ичларидаги, ёки суякка аралашган ёғларгина (ҳаром эмасдир). Золимликлари сабабли Биз уларни шундай жазоладик. Албатта Биз рост Сўзлагувчимиз. 147. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), агар улар Сизни ёлгончи қилсалар, айтинг: "Парвардигорингиз чексиз Меҳрибондир, аммо Унинг азоби бирон жиноятчи қавмдан қайтарилмас". 148. Ҳали мушрик бўлган кимсалар: "Агар Оллоҳ хоҳлаганида на биз, на ота-боболаримиз мушрик бўлмаган ва бирон нарсани ҳаром қилиб олмаган бўлур эдик", дедилар. Улардан аввалгилари ҳам то азобимизни тотгунларича (ўз пайғамбарларини) мана шундай ёлгончи қилганлар. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Олдиларингда бизга кўрсатадиган (айтаётган сўзларингизни тасдиқловчи) бирон ҳужжатингиз борми? Сизлар фақат гумонга эргашмоқдасиз, сизлар фақат ёлгон

сўзламоқдасиз!" 149. Айтинг: "Оллоҳнинг эса Етук Хужжати бордир. Бас, агар У Зот хоҳлаганида барчангизни ҳидоят қилган бўлур эди". 150. Айтинг: "Оллоҳ мана шу (мазкур нарсаларни) ҳаром қилганига гувоҳлик берадиган гувоҳларингизни келтирингиз!" Энди агар улар (ёлгон) гувоҳлик берсалар, Сиз улар билан гувоҳлик берманг (яъни, уларнинг берган гувоҳликларига ишонманг)! Ва Бизнинг оятларимизни ёлгон дейдиган, Охиратга иймон келтирмайдиган кимсаларнинг ҳавойи нафсларига эргашманг! Улар Парвардигорларига (ўзгаларни) тенглаштирурлар. 151. Айтинг: "Келинглар, Парвардигорингиз сизларга ҳаром қилган нарсаларни тиловат қилиб берай: У Зотга бирон нарсани шерик қилмангиз; ота-онага яхшилик қилингиз; болаларингизни камбағалликдан (қўрқиб) ўлдирмангиз - сизларни ҳам, уларни ҳам Биз ризқлантируرمىз - бузуқ ишларнинг ошкорасига ҳам, махфийсига ҳам яқинлашмангиз; Оллоҳ (ўлдиришни) ҳаром қилган бирон жонни ўлдирмангиз, магар ҳақ билан (яъни, қасос олиш учун е муртад бўлгани ёки зино қилгани учун Шариат ҳукми билан ўлдиришингиз мумкин). Шояд ақл юргизарсизлар, деб (Оллоҳ) сизларни мана шу нарсаларга буюрди. 152. Етимнинг молига то у вояга еттунича фақат энг чиройли йўл билангина яқинлашингиз! Ўлчов ва тарозини адолат билан тўла тортингиз! Биз ҳеч бир жонни тоқатидан ташқари нарсага таклиф қилмаймиз. Сўзлаганингизда (гувоҳлик берганингизда) гарчи қариндошингиз(га қарши) бўлса ҳам адолат қилингиз! Оллоҳга берган аҳдингизга вафо қилингиз! Шояд эслатма (насихат) олурсизлар, деб (Оллоҳ) сизларни мана шу нарсага буюрди. 153. Албатта мана шу Менинг Тўғри Йўлимдир. Бас, Унга эргашинглар! (Бошқа) йўللарга эргашмангизки, улар сизларни Унинг Йўлидан узиб қўяр. Шояд тақво қилсангизлар, деб (Оллоҳ) сизларни мана шу нарсаларга буюрди. 154. Яна (билингизки), чиройли амал қилган зотларга (несъматимизни) комил қилиб бериш ва барча нарсани аниқ баён қилиш учун ҳамда ҳидоят ва раҳмат бўлсин, деб Биз Мусога Китоб (Таврот) ато этдик. Шояд (бани Исроил) Парвардигорларига рўбарў бўлишларига иймон келтирсалар. 155. Мана бу эса Биз нозил қилган Муборак Китоб - Қуръондир! Бас, унга эргашингиз ва (Оллоҳдан) қўрқингиз! Шояд раҳматга эришсангизлар. 156-157. Сизлар "Биздан аввалги икки тоифага (яъни, яҳудий ва насронийларга) Китоб нозил бўлган, биз эса уларнинг дарсларини ўрганишдан гофилмиз", демасларингиз учун ёки: "Агар бизга китоб нозил қилинганда улардан тўғрироқ йўлда бўлур эдик", демасларингиз учун (сизларга бу Қуръонни нозил қилдик). Мана

сизларга Парвардигорингиздан ҳужоат, ҳидоят ва раҳмат келди. Бас, Оллоҳнинг оятларини ёлгон деган ва улардан юз ўгирган кимсадан ҳам золиброқ ким бор?! Яқинда оятларимиздан юз ўгирган кимсаларни юз ўгирувчи бўлганлари сабабли ёмон азоб билан жазолагаймиз. 158. Улар фақат (жонларини олиш учун ўлим) фаришталари келишини ё (Қиёмат Кунига бандалари ўртасига ҳукм қилиш учун) Парвардигорингизнинг келишини, ёки Парвардигорингизнинг оятларидан - Қиёмат аломатларидан айримлари келишини кутмоқдалар, холос. Парвардигорингизнинг айрим оятлари келадиган кунда эса илгари иймон келтирмаган ёки иймонида яхшилик касб қилмаган бирон жонга (энди келтирган) иймони фойда бермас. Айтинг: "Кутаверинглар! Биз ҳам кутгувчилармиз!" 159. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз динларини бўлиб, ўзлари ҳам турли тўдаларга - ҳизбларга бўлиниб олган кимсалар тўғрисида бирон нарсада (масъул) эмассиз. (Яъни, улар Сизга уммат эмаслар). Уларнинг ишлари фақат Оллоҳнинг ўзига ҳавола. Кейин (Қиёмат Кунига) У Зот уларга қилиб ўтган ишларининг хабарини берур. 160. Ким бирон чиройли амал қилса, унга ўн баробар қилиб (қайтарилур). Ким бирон ёмон иш қилса, фақат ўшанинг баробарида жазоланур ва уларга зулм қилинмас. 161. Айтинг: "Мени Парвардигорим Тўғри Йўлга, Рост Динга - Ҳақ Йўлга мойил бўлган Иброҳимнинг миллатига ҳидоят қилди. У мушриклардан бўлмаган эди". 162-163. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Албатта намозим, ибодатларим, (яъни, қиладиган қурбонликларим), ҳаёту мамотим бутун оламларнинг Парвардигори бўлмиш Оллоҳ учундир. У Зотнинг биронта шериги йўқдир. Мен мана шунга (яъни, Ягона Оллоҳга ихлос-ибодат қилишга) буюрилганман. Ва мен бўйинсунгувчиларнинг аввали - пешқадамиман". 164. Айтинг: "Оллоҳдан ўзгани Парвардигорим дейинми?! Ахир У барча нарсанинг Парвардигори-ку?! Ҳар бир жоннинг қилган гуноҳи фақат ўз зиёнига бўлур. Ҳеч бир кўтаргувчи (яъни, гуноҳкор жон) ўзга (жон)нинг юкини (яъни, гуноҳини) кўтармас. Кейин Парвардигорингизга қайтишларингиз бордир. Бас, У сизларга ихтилоф қилиб ўтган нарсаларингизнинг (яъни, Қиёматнинг) хабарини берур". 165. У сизларни Ерда (ўтиб келган ота-боболарингиздан кейин) халифа - ўринбосарлар қилиб қўйган ва Ўзи ато этган неъматлар билан сизларни имтиҳон қилиш учун айримларингизни айримларингиздан (ризқу рўз ва куч-қувватда) юқорироқ даражаларга кўтариб қўйган Зотдир. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), албатта Парвардигорингиз тезда жазолагувчидир ва албатта У Мағфиратли, Меҳрибондир.

АЪРОФ сураси (7)

Маккада нозил бўлган бу сура икки юз олти оятдан ташкил топган.

У пайгамбарлар ҳақида батафсил ҳикоя қилган биринчи сурадир. Унда Нух, Ҳуд, Солиҳ, Лут, Шуайб ва Мусо пайгамбарларнинг қиссалари сўзланади. Аввало шайхуланбийё - пайгамбарлар оқсоқоли Нух қиссаси ҳикоя қилиниб, у зотга ўз қавмлари тарафидан бўлган қайсарлик ва исёнлар натижасида уларнинг тўфон балосига гирифтор этилганликлари эслатиб ўтилади.

Бу сурада пайгамбарлардан, хусусан, Мусо алайҳиссаломнинг қиссалари батафсил зикр қилиниб, у зот билан золим Фиръавн ўртасида бўлиб ўтган можароларга тўхтаб ўтилади ва бани Исроилга берилган ноз-неъматлар, Оллоҳнинг амр-фармонларидан бош тортганларидан кейин эса бошларига тушган бало-мусибатлар ҳикоя қилинади.

Бу сурада ҳам бошқа Макка сураларида бўлгани каби сўз Исломнинг асос-моҳияти бўлмиш Оллоҳнинг бирлиги, тирилиш ва жазо ҳақ экани ҳамда ваҳий ва пайгамбарлик ҳақиқати устида боради. Суранинг аввалида Муҳаммад алайҳиссаломга тушган буюк мўъжиза - Қуръон ҳақида сўзланиб, у бутун инсоният учун буюк Илоҳий неъмат эканлиги, бинобарин, дунё ва Охират саодатига эришиш учун унинг йўл-йўриқ ва панд-насиҳатларига амал қилиб бориш лозимлиги уқтирилади.

Яна бу сурада Оллоҳ берган илмни мол-дунё топиш учун, бировларга зиён етказиш йўлида суистеъмол қилган олимлар қаттиқ қораланиб, улар тиллари осилиб, ҳансираб турадиган итларга ўхшатилади. Ва ниҳоят, бу сурада Қиёмат Кунидаги ҳолат тасвирланади. У Куни кишилар уч тоифага бўлинадилар: ҳаётларини иймон ва яхши амаллар билан ўтказган кишилар аҳли жаннат; кофирлик ва ўзларига ҳам, ўзгаларга ҳам ёмонлик қилиш билан ўтган кимсалар дўзах эгалари бўладилар; қилган яхшиликлари билан ёмонликлари баробар кимсалар эса "Аъроф" эгалари бўладилар. Аъроф - жаннат билан дўзах ўртасини ажратиб турадиган девор бўлиб, учинчи тоифага мансуб одамлар унинг устида Оллоҳ ўзларини жаннатгами ёки дўзахгами ҳукм қилишини кутиб турадилар. Бу сурада мана шу ҳолатнинг тасвири ўз ифодасини топгани учун "Аъроф" деб аталган.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Алиф, Лом, Мим, Сод. 2. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, бу Қуръон) Сизга унинг ёрдамида кофирларни (Оллоҳнинг азобидан) огоҳлантиришингиз учун ва мўминлар учун бир Эслатма бўлиб нозил қилинган Китобдир - бас, кўнглингизда у сабабли танглик (шубҳоланиш) бўлмасин! 3. (Эй инсонлар), сизларга Парвардигорингиздан нозил қилинган нарсага (Китобга) эргашингиз, (Оллоҳни қўйиб ўзга) "дўстларга" эргашмангиз! Камдан-кам панд-насиҳат олурсизлар. 4. (Бизнинг амримизга итоат қилмаган) қанчадан-қанча қишлоқни ҳалок қилдик - бас, уларга азобимиз тун уйқусида ёки туш уйқусида (яъни, кундузи) келди. 5. Бизнинг азобимиз келган вақтида улар бирон даъво қила олмадилар, магар "Бизлар (ўзимизга) зулм қилдик", дея олдилар, холос. 6. Энди албатта Биз ўзларига пайгамбар юборилган кишилар билан ҳам, (уларга) юборилган пайгамбарлар билан ҳам савол-жавоб қилурмиз. 7. Энди албатта уларга, билган ҳолимизда, (қилиб ўтган ишлари ҳақида) сўйлаб берурмиз. (Зотан), Биз гойиб - йўқ эмас эдик, (балки барча нарсага Гувох бўлиб турган эдик). 8. (Амалларни) тўғри тортишлик ўша Кўни бўлур. Бас, кимнинг тортилган (яхши амаллари) оғир келса, ана ўшалар нажот топувчилардир. 9. Кимнинг тортилган (яхши амаллари) енгил бўлса, бас, улар Бизнинг оятларимизга (кофир бўлиш билан) зулм қилиб ўтганлари сабабли ўзларига зиён қилган кимсалардир. 10. (Эй инсонлар), аниқки, Биз сизларга Ерда имкониятлар бериб, сизлар учун унда тирикчилик воситаларини пайдо қилдик. Сизлар эса камдан-кам шукр қилурсизлар. 11. Аниқки, Биз сизларни яратдик, сўнг сизларга сурат бердик, сўнгра фаришталарга: "Одамга сажда қилинглар", дедик, бас, улар сажда қилдилар. Магар иблис сажда қилгувчилардан бўлмади. 12. (Оллоҳ) деди: "Мен сенга буюрган пайтида сени сажда қилишдан нима тўсди?". "Мен ундан (Одамдан) яхшироқман. Мени оловдан яратгансан. Уни эса лойдан яратдинг", деди у. 13. (Оллоҳ) деди: "У ҳолда ундан (жаннатдан) тушгин! Сен учун унда қибру ҳаво қилиб юриш жоиз эмас. Бас, чиқ! Албатта сен хор бўлгувчилардандирсан!" 14. "Менга улар тириладиган Кунгача (Қиёматгача яшаш учун) муҳлат бер", деди у. 15. (Оллоҳ) деди: "Сен муҳлат берилганлардансан". 16. У айтди: "Қасамки, энди мени йўлдан оздирганинг сабабли мудом Сенинг Тўғри Йўлининг устида уларни (Одам болаларини) кутиб ўтирурман. 17. Сўнгра уларга олдиларидан ва ортларидан, ўнгу сўлларида

келиб (Тўғри Йўлдан оздирурман) ва (оқибатда) уларнинг кўпларини (берган неъматларини) шукр қилган ҳолларида топмайсан".

И з о ҳ: Юқоридаги оятларда нима сабабдан иблис жаннатдан маҳрум бўлгани зикр қилинди. У мутакаббирлиги сабабли улут даргоҳдан қувилди. Лекин унга то Қиёматгача ўлмасдан яшаш имкони берилди ва у доимо Оллоҳнинг бандаларини тўрт тарафдан келиб адоштиришга қасам ичди. Демак, инсон бу ҳаёти дунёда Тўғри Йўлдан озмасдан яшаши учун тўрт томондан келган турли йўларга - оқимларга эргашмасдан фақат Осмондан - Оллоҳ таоло ҳузуридан тушган Қуръон Йўлига юргандагина шайтоннинг васвасаларидан халос бўлади ва нажот топади.

18. (Оллоҳ) айтди: "Ундан (жаннатдан) жирканч ва мағлۇб ҳолда чиқ! Қасамки, улардан кимда-ким сенга эргашса, албатта жаҳаннамни сизларнинг барчаларингиз (сен ва сенга эргашганлар) билан тўлдирурман. 19. Эй Одам, сен эса жуфтинг (Ҳавво) билан жаннатни маскан тутиб, хоҳлаган жойингиздан таомланинг. Фақат мана бу дарахтга яқинлашмангки, у ҳолда зolimлардан бўлиб қолурсиз. 20. Сўнг шайтон уларга ўзларидан ҳам беркитилган авратларини очиб юбориш учун васвасага солди ва: "Парвардигорингиз фақат фаришталарга айланмаслигингиз ёки (жаннатда) абадий яшаб қолмаслигингиз учунгина сизларни бу дар ғхтдан қайтарди", деди. 21. Ва уларга: Албатта мен сизларга холисларданман", деб қасам ичди. 22. Бас, (шайтон) алдов билан уларни (тубан ҳолатга) тушириб қўйди. Ўша дарахтдан тотиб кўришган эди, (устларидаги либослари тушиб кетиб), авратлари очилиб қолди ва ўзларини жаннат япроқлари билан тўса бошладилар. (Шунда) уларга Парвардигорлари нидо қилди: "Мен сизларни бу дарахтдан қайтармаганимдими ва албатта шайтон сизларнинг очиқ душманингиз, демаганимдими?!"

И з о ҳ: Ушбу оятда авратларни очиб юриш Одам ота замонларидан бошлабоқ жирканч иш эканига ва бундай беҳаёлик жаннатдан маҳрум бўлишга сабабчи эканига очиқ далолат ва ақл эгалари учун ибрат бор.

23. Улар: "Парвардигоро, бизлар ўз жонимизга жабр қилдик. Агар Ўзинг бизларни мағфират қилмасанг ва бизларга раҳм-шафқат кўрсатмасанг шубҳасиз, зиён кўргувчилардан бўлиб қолурмиз", дедилар. 24. (Оллоҳ) айтди: "Бир-бирингизга (яъни, шайтон инсонга, инсон шайтонга) душман бўлган ҳолингизда (жаннатдан) тушингиз! Энди сизлар учун маълум бир вақтгача (яъни, ажалингиз етгунча) Ерда қарор топиб ўрнашиш ва

фойдаланиш бор". 25. (Оллоҳ) айтди: "Сизлар унда яшайсизлар ва унда ўлурсизлар ва ундан (қайта тирилиш Кунига ҳисоб-китоб учун) чиқарилурсизлар". 26. Эй Одам болалари, Биз сизларга авратларингизни беркитадиган либосни ҳам, ясан-тусан (либосини) ҳам туширдик. (Ҳаммасидан) яхшироқ либос тақво либосидир. Бу - Оллоҳнинг (фазлу марҳаматида ғалолат қилувчи) оятларидандир. Шояд эслатма (панг-насиҳат) олсалар. 27. Эй Одам болалари, шайтон Оталарингизнинг авратларини ўзларига кўрсатиш (яъни, уятли аҳволга солиб қўйиш) учун уларнинг либосларини ечиб, жаннатдан чиқаргани каби сизларни ҳам алдаб қўймасин! Чунки у ва унинг малайлари сизларни ўзингиз билмайдиган тарафдан кўриб турадилар (яъни, улар сизларни қандай алдаганини сезмай қолишларингиз мумкин). Албатта Биз шайтонни ниймонсиз кимсаларга дўст қилиб қўйганмиз. 28. Улар қачон бирон бузуқ иш қилсалар (масалан, улар Катъбани яланғоч ҳоларида тавоф қилар эдилар): "Ота-боболаримизни шундай ҳолда топганмиз. Буни бизга Оллоҳ буюрган", дейдилар. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Оллоҳ ҳеч қачон бундай бузуқ ишларга буюрмайди. Оллоҳ шаънига (ўзингиз) билмайдиган нарсаларни айтаверасизларми?!" 29. Айтинг: "Парвардигорим адолатга буюргандир. Ҳар сажда чоғида ўзларингизни тикиб қўйингиз (яъни, бор вужудингиз билан сидқиқилган сажда қилингиз) ва У Зотга динингизни холис қилган ҳолда дуо-илтижо этингиз. Сизларни бошлаб яратган ҳолига қайтурсиз. (Яъни, аввал сизларни йўқдан бор қилгани каби Қиёмат Кунига яна ҳисоб-китоб учун қабрларингиздан чиқарур.) 30. У Зот бир гуруҳни ҳидоят қилди, бошқа бир гуруҳга эса йўлдан озиш ҳақ бўлди. Чунки улар Оллоҳни қўйиб, шайтонларга дўст тутиниб олганлар-да, яна ўзларини ҳидоят топгувчилар, деб ҳисоблайдилар. 31. Эй Одам болалари, ҳар бир сажда чоғида зийнатланингиз (яъни, тоза либосда бўлингиз) ҳамда (хоҳлаганингизча) еб-ичаверинглар, фақат исроф қилманглар. Зотан, У исроф қилувчи кимсаларни севмас. 32. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Оллоҳ бандалари учун чиқарган безак (либосларни) ва ҳалол-пок ризқни ким ҳаром қилди?!" Айтинг: "Улар (яъни, безак ва ҳалол ризқлар) ҳаёти дунёда ниймон эгалари учун (бўлиб, кофирлар ҳам уларга шерик бўлур), Қиёмат Кунига эса фақат (мўминларнинг) ўзларига хосдир". Биз билладиган қавм учун оятларни мана шундай муфассал қилурмиз. 33. Айтинг: "Парвардигорим фақатгина ошкор ва яширин бузуқликларни, (барча) гуноҳ ишларни, ноҳақ зулм қилишни ва

Оллоҳга (*шерик эканлигига*) ҳеч қандай ҳужжат туширмаган нарсаларни шерик қилиб олишингизни ҳамда Оллоҳ шаънига билмайдиган нарсаларни гапиришингизни ҳаром қилган, холос". 34. Ҳар бир жамоат - қавм учун ажал бордир. Бас, қачон уларга ажаллари келса, уни бирон соатга кетга ҳам, илгарига ҳам сура олмайдилар. 35. Эй Одам болалари, ҳар қачон сизларга ўзларингиздан бўлган пайгамбарлар Менинг оятларимни сўзлаган ҳолларида келганларида кимда-ким (*ширкдан*) сақланиб, (*ўзини*) ўнглаб олса, бас, уларга ҳеч қандай хавф-хатар йўқдир ва улар ғамгин бўлмайдилар. 36. Бизнинг оятларимизни ёлгон деган ва улардан кибру ҳаво билан (*юз ўтирган*) кимсалар эса дўзах эгаларидир. Улар у жойда (*дўзахда*) абадий қолгувчидирлар. 37. Оллоҳ шаънига ёлгон тўқиган ёки Унинг оятларини ёлгон деган кимсадан ҳам золимоқ ким бор?! Уларга Китобдан (*Лавҳул-Маҳфуздан*) бўлган ризқ-рўзлари етиб-биттач, жонларини олгувчи элчиларимиз - ўлим фаришталари келиб: "Оллоҳни қўйиб, илтижо қилиб ўтган бутларингиз қани (*келиб сизларни ўлимдан қутқармайдиларми?*)", деганларида, улар: "Улар биздан ғойиб бўлиб қолдилар", дейишади ва ўзларининг зиёнларига - кофир бўлганликларига ўзлари гувоҳлик беришади. 38. (*Оллоҳ*) айтур: "Сизлардан илгари ўтган жин ва инсдан иборат (*кофир*) миллатлар би ан бирга дўзахга кирингиз!" Қачон бир жамоат (*ўша дўзахга*) кирганида шеригини (*яъни, ўзини йўлдан урганларни*) лаънатлайди. Қачонки унда (*дўзахда*) ҳаммалари топишишгач, кейингилари (*эргашганлар*) аввалгилари (*бошлиқлари*) ҳақида: "Парвардигоро, ана ўшалар бизларни йўлдан оздирганлар, бас, уларга дўзах азобини икки баробар қилгин", дейдилар. (*Оллоҳ*) айтур: "Ҳар бирингиз учун икки баробар азоб бўлур, лекин сизлар билмайсизлар". 39. Аввалгилари эса кейингиларига: "Сизларнинг биздан бирон афзаллик томонингиз йўқдир, бас, қилиб ўтган (*гуноҳларингизга*) яраша азобингизни тотаверинглар", дейдилар. 40. Албатта Бизнинг оятларимизни ёлгон деган ва улардан кибру-ҳаво билан (*юз ўтирган*) кимсалар учун ҳаргиз само эшиклари очилмас ва токи туя игна тешигидан ўтмас экан, улар ҳам жаннатга кира олмаслар (*яъни, ҳеч қачон жаннатга кира олмаслар*). Биз Жинояткор - осийларни мана шундай жазолагаймиз. 41. Улар учун жаҳаннамдан тўшақ, устларидан эса (*оловдан бўлган*) чойшаблар бўлур. Биз золимларни мана шундай жазолагаймиз. 42. Иймон келтириб, яхши амаллар қилган зотлар - Биз ҳеч бир жонни тоқатидан ташқари нарсага таклиф қилмаймиз - улар

жаннат эгалари бўлиб, унда абадий қолажақлар. 43. Уларнинг остларидан дарёлар оқиб турар экан, кўнгилларидан (бир-бирларига нисбатан бўлган) тиллу гашикларни тортиб олурмиз ва улар: "Бизларни бу (неъматларга) йўллаган Зот - Оллоҳга ҳамду сано бўлгай. Агар бизни Оллоҳ ҳидоят қилмаганида ҳаргиз йўл топа олмас эдик. Ҳақиқатан, Парвардигоримизнинг пайгамбарлари Ҳақ Динни келтирган эканлар", дейдилар ва уларга: "Қилиб ўтган (яхши) амалларингиз сабабли сизларга мерос қилиб берилган жаннат мана шудир", деб нидо қилинур. 44-45. (Шунда) жаннат эгалари дўзах эгаларига қараб: "Бизлар Парвардигоримиз берган ваъданинг (яъни, жаннат ва ундаги неъматларнинг) ҳақ эканини кўрдик. Сизлар ҳам Парвардигорингиз ваъда қилган нарсанинг (яъни, дўзах ва ундаги азоб-уқубатларнинг) ҳақ эканини кўрдингизми?" деганларида, улар: "Ҳа", дейдилар. Бас, уларнинг ўрталарида бир жарчи: "Оллоҳнинг Йўлидан тўсадиган ва уни бузишни истайдиган, ўзлари Охиратга ишонмайдиган кимсалар бўлган золимларга Оллоҳнинг лаънати бўлгай", деб жар солур. 46. Уларнинг (жаннат эгалари билан дўзах эгаларининг) ўрталарида тўсиқ бўлиб, у деворлар устида ҳаммани (яъни, жаннатиларни ҳам, дўзахиларни ҳам) сиймоларидан таниб оладиган кишилар бўлур. Улар жаннат эгаларига: "Сизларга тинчлик-омонлик бўлгай, дейдилар. Ўзлари эса тамаъ қилган - истаган ҳолларида, унга (жаннатга) кира олмайдилар. 47. Қачон кўзлари дўзах эгалари тарафга бурилиб қолса: "Парвардигоро, бизларни бу золим қавм билан бирга қилиб қўймагайсан", дейдилар. 48-49. Аъроф эгалари (яъни, қилган яхши амалари билан ёмон амалари баробар келиб, жаннати ҳам, дўзахи ҳам бўлмай ўртада аъроф - деворлар устида турган кишилар) сиймоларидан таниб олган кишиларига (яъни, дўзахиларга) нидо қилиб дедилар: "Тўплаган молу дунёйингиз ва қилган кибру ҳавойингиз сизларга асқотмабди-ку. Сизлар: "Оллоҳ уларга бирон раҳмат-марҳамат етказмайди, деб қасам ичган кишилар ана у (ҳаёти дунёдан камбағал бечоралик билан ўтган мўмин-мусулмон)ларми" (Ахир уларга): "Жаннатга киринглар сизлар учун ҳеч қандай хавф-хатар йўқ ва сизлар ҳеч ғамгин бўлмайсизлар" (дейилди-ку)! 50-51. Дўзах эгалари жаннат эгаларига: "Бизларга ҳам сувдан ё Оллоҳ сизларни баҳраманд қилган нарсалардан тўкинлар", деб нидо қилганларида, улар: "Оллоҳ бу неъматларини динларини ҳазил-мазах қилиб олган ва ҳаёти дунёга алданиб қолган кофирларга ҳаром қилгандир", дедилар.

Бас, бу Кун улар бугунги учрашувни унутиб қўйганлари ва Бизнинг оятларимизни инкор қилувчи бўлганлари каби Биз ҳам уларни "унутиб қўярмиз". 52. Ҳақиқатан, Биз уларга (Макка аҳлисига) Ўз билимимиз билан муфасссал баён қилган бир Китоб (Қуръон)ни келтирдикки, у (Қуръон) иймон келтирувчи қавм учун ҳидоят ва раҳматдир. 53. Улар эса (бу Китобнинг) таъвийл-оқибатини (яъни, ундаги оятлар ҳақ эканлиги исботланишини) кутадилар, холос. Унинг таъвийли келадиган Кунда илгари уни унутган (яъни, ундан юз ўттирган) кимсалар: "Парвардигоримизнинг пайгамбарлари Ҳақ Динни келтирган эканлар, энди бизни қўллайдиган қўлловчилар бормикан ёки қилиб ўтган (ёмон) ишларимиздан бошқа (эзгу) амалларни қилиш учун (яна дунёга) қайтарилармиканмиз", деб қоладилар. Улар ҳақиқатан, ўзларига зиён қилдилар ва ўзлари тўқиб олган бутлари улардан гўйиб бўлди. 54. (Эй инсонлар), албатта Парвардигорингиз - Оллоҳ шундай Зотдирки, осмонлар ва Ерни олти кунда яратиб, сўнгра Ўз Аршига ўрнашди. У кечани (қоронғиликни) кундузга ўрар (ва кеча кундузни) шошилган ҳолда қувиб юрар. У қуёш, ой ва юлдузларни Ўз амрига бўйсундирилган ҳолда (яратди). Огоҳ бўлингизким, яратиш ҳам, буюриш ҳам Ёлғиз Уникидир. Барча оламлар Парвардигори - Оллоҳ Баракотли - Буюқдир. 55. (Эй мўминлар), сизлар Парвардигорингизга тазарру билан ичингизда (махфий) дуо-илтижо қилингиз! Зотан, у ҳаддан ошувчи кимсаларни (яъни, эл кўзига кўрсатиш учун риёкорлик қилувчиларни) севмас. 56. Ва (Оллоҳнинг Дини билан) ўнглаб қўйилганидан кейин, Ерда (куфр ўйлини тутиб) бузгунчилик қилмангиз! Сизлар У Зотга (азобидан) қўрқиб, (раҳматидан) умидвор бўлган ҳолингизда дуо-илтижо қилингиз! Зеро, Оллоҳнинг раҳмати чиройли амал қилувчиларга яқиндир. 57. У шундай Зотки, Ўз раҳматининг (яъни, ёмғирнинг) олдидан хушхабар қилиб шамолларни юборур. Қачонки улар вазмин булутларни кўтариб келгач, Биз уни (булутни, қанқоқ) ўлик шаҳарга ҳайдаймиз. Бас, унга сув-ёмғир ёғдириб, унинг ёрдамида ҳар турли мевалар чиқарурмиз. Биз ўликларни ҳам (ўз жойларидан) мана шундай чиқарурмиз. Шояд эслатма-ибрат олсангизлар. 58. Пок шаҳар - ернинг гиёҳи Парвардигорининг изни-иродаси билан (осон) униб чиқур. Нопок (яъни, шўр, тошлоқ) ерники эса фақат қийинчилик - машаққат билангина чиқур. Биз шукр қиладиган қавм учун оят-аломатларимизни мана шундай баён қилиб берурмиз.

И з о ҳ: Мазкур оят панд-насиҳатни олиб, унга амал қилгувчи иймонли киши билан насиҳатни олмайдиган ва эшитган гапидан таъсирланмайдиган диёнатсиз кимса ҳақидаги ибратли мисолдир.

59. Қасамки, Биз Нухни ўз қавмига пайгамбар қилдик. Бас, у: "Эй қавмим, Оллоҳга ибодат қилинглари! Сизлар учун Ундан ўзга бирон илоҳ йўқдир. Албатта мен сизларнинг буюк Кун (*Қиёмат* Кунининг) азоби(га гирифтор бўлишингиз)дан кўрқаман", деди. 60. (*Шунда*) унинг қавмидан (*зодагон*) одамлар: "Биз сенинг очиқ залолатда эканлигингни кўрмоқдамиз", дейишди. 61. У айтди: "Эй қавмим, мен мутлақо залолатда эмасман, балки мен барча оламларнинг Парвардигори тарафидан юборилган пайгамбарман! 62. Мен сизларга Парвардигоримнинг (менга буюрган) вазифаларини етказурман ва сизларга насиҳат қилурман ҳамда мен Оллоҳ тарафидан сизлар билмайдиган нарсаларни билурман. 63. Сизларни (*Охират азобидан*) огоҳлантириш учун ва тақводор бўлишингиз ҳамда (*Олоҳнинг*) раҳматига эришишингиз учун Сизларга Парвардигорингиздан бўлган эслатма (*огоҳлантириш*) ўзингиздан бўлган бир киши зиммасида (*яъни, менинг зиммамда*) келганидан ажабландингизми?" 64. Бас, уни ёлгончи қилдилар. Шунда Биз уни ва у билан бирга бўлган (*унга иймон келтирган*) зотларни кемада қутқардик ва Бизнинг оятларимизни ёлгон деган кимсаларни гарқ қилиб юбордик. Чунки улар (*кўнгиллари*) кўр бўлган қавм эдилар. 65. Од қавмига ўз биродарлари Худни (*пайгамбар қилдик*). У айтди: "Эй қавмим, Оллоҳга ибодат қилинглари! Сизлар учун Ундан ўзга бирон илоҳ йўқдир. Ахир (*Унинг азобидан*) кўрқмайсизларми?" 66. (*Шунда*) унинг қавмидан кофир бўлган одамлар: "Биз сенинг нодон эканлигини кўриб турибмиз ва албатта биз сени ёлгончилардан, деб ўйламоқдамиз, дейишди. 67. У айтди: "Эй қавмим, мен нодон эмасман, балки мен барча оламлар Парвардигори тарафидан (*юборилган*) пайгамбарман. 68. Мен сизларга Парвардигоримнинг вазифаларини (*буюрганларини*) етказурман ва мен сизлар учун ишончли насиҳат қилгувчиман". 69. Сизларга Парвардигорингиздан бўлган эслатма (*сизларни Охират азобидан*) огоҳлантириши учун ўзингиздан бўлган бир киши зиммасида келганидан ажабландингизми? (*Оллоҳ*) сизларни Нух қавмидан кейин халифа (*ўринбосар*) қилиб қўйганини ва куч-қувватингизни зиёда қилиб яратганини эслангиз! Бас, Оллоҳнинг неъматларини эслангиз, шояд нажот толурсиз. 70. Улар: "Сен бизга, Ёлғиз Оллоҳга ибодат қилишимиз ва ота-боболаримиз

сигиниб ўтган бутларни тарк қилишимиз учун келдингми? У ҳолда, агар ростгўй кишилардан бўлсанг, бизга ваъда қилаётган нарсангни (яъни, Оллоҳнинг азобиши) келтиргин-чи?" дедилар. 71. У айтди: "Энди устингизга Парвардигорингиз томонидан азоб ва ғазаб тушиши аниқ бўлди. Мен билан ўзингиз ва ота-боболарингиз қўйиб олган (бутларингизнинг) номлари ҳақида баҳслашмоқчимисизлар? Ахир Оллоҳ (уларга ибодат қилиш жоиз экани ҳақида) бирон ҳужжат туширмаган-ку?! Энди (Оллоҳнинг азобида) кўз тутаверинглар, мен ҳам сизлар билан бирга кутувчиларданман". 72. Бас, унга (Ҳудга) ва у билан бирга бўлган (мўмин) зотларга Ўз раҳмат-марҳаматимиз билан нажот бердик ва Бизнинг оятларимизни ёлгон деган кимсаларнинг думларини қирқдик (ҳалок қилдик). Улар мўмин эмас эдилар. 73. Самуд (қавмига) ўз биродарлари Солиҳни (пайгамбар қилдик). У айтди: "Эй қавмим, Оллоҳга ибодат қилингиз! Сизлар учун Ундан ўзга бирон илоҳ йўқдир. Сизларга Парвардигорингиз томонидан ҳужжат - мана бу Оллоҳ (юборган) туя сизлар учун оят - мўъжиза бўлиб келди. Бас, уни Оллоҳнинг Ерида еб-ичиб юрган ҳолида қўйиб юборинглар ва унга бирон ёмонлик етказмангларки, у ҳолда сизларни аламли азоб ушлайди (азобга йўлиқасизлар)".

И з о ҳ: Ривоят қилишларича, Солиҳ пайгамбарнинг қавми ундан ҳақ пайгамбар эканлигини тасдиқловчи бирон мўъжиза кўрсатишни талаб қилганларида пайгамбар уларнинг кўз ўнгларида бир харсанг тошни тирик туяга айлантирадилар ва уни сўймай-ўлдирмай ўз ҳолига ташлаб қўйишларини буюрадилар. Акс ҳолда, бошларига бало келиши ҳақида уларни огоҳлантирадилар.

74. "Сизларни Од (қавми)дан кейин халифа қилиб қўйганини ва сизларга Ернинг текисликларида (ёзлик) қасрлар қуриб олишингиз, тоғлик жойларида (қишлик) бошпаналар йўниб (тиклаб) олишингиз учун маскан берганини эслангиз! Бас, Оллоҳнинг неъматларини эслангиз ва Ерда бузғунчилик қилиб санқиб юрмангиз!" 75. (Шунда) унинг қавмидан бўлган мутакаббир кимсалар бечораларга - уларнинг ораларидаги мўмин бўлган зотларга: "Сизлар Солиҳни Парвардигори тарафидан юборилган пайгамбар деб билурмисизлар?", дейишди. Улар айтдилар: "Албатта биз унинг воситасида юборилган нарсага (динга) иймон келтиргувчимиз". 76-77. Мутакаббир кимсалар эса: "Биз сизлар иймон келтирган динга кофирмиз", дейишди-да, туяни сўйиб юборишди ва Парвардигорларининг амридан юз ўгиришди ҳамда: "Эй Солиҳ,

агар сен ростдан ҳам пайгамбарлардан бўлсанг, бизга ваъда қилган нарсангни (яъни, *Оллоҳнинг азоби*) келтир-чи?" дейишди. 78. Бас, уларни даҳшатли зилзила тутиб, турган жойларида тўкилдилар (ҳалок бўлдилар). 79. Кейин (Солиҳ) улардан юз ўтириб (ўзича) деди: "Эй қавмим, мана, мен сизларга Парвардигоримнинг вазифасини - динини етказдим ва сизларга насиҳатлар қилдим. Лекин сизлар холис насиҳат қилгувчиларни севмайсиз". 80-81. (Эй Муҳаммад алайҳиссалом), эсланг, Лут (пайгамбар) ўз қавмига: "Шундай бузуқлик қиласизларми? Ахир сизлардан илгари бутун оламлардан бирон кимса бундай қилмаган эди-ку?! (Наҳотки) сизлар хотипларингизни қўйиб, шаҳват билан (нафсингизни қондириш учун) эркакларга борсангиз?! Йўқ, сизлар ҳаддан ошувчи қавмдирсиз", деган эди. 82. Қавмнинг жавоби эса фақат мана бундай дейишлари бўлди: "Уларни (яъни, Лут ва тобеъларини) қишлоғингиздан чиқариб юборингиз! Чунки улар ҳаддан ортиқ покиза одамлар экан". 83. Бас, Биз унга ва аҳлига (яъни, Лут ва унга тобеъ бўлган зотларга) нажот бердик. Магар унинг хотини (нажот топмади, чунки у *Оллоҳнинг азобида*) қолиб ҳалок бўлгувчилардан эди. 84. Биз уларнинг устига даҳшатли ёмғир - тош ёғдирдик. Аяа энди жиноятчи - осий қавмнинг оқибати (қисмати) қандай бўлганини кўринг. 85. Мадян қавмига ўз биродарлари Шуайбни (пайгамбар қилдик). У айтди: "Эй қавмим, Оллоҳга ибодат қилингиз! Сизлар учун Ундан ўзга бирон илоҳ йўқдир. Сизларга Парвардигорингиз тарафидан очиқ ҳужжат (яъни, дин) келди. Бас, ўлчов ва тарозини тўла тортингиз ва одамларнинг нарсаларидан уриб қолмангиз ҳамда Ер (пайгамбарлар юбориш билан) ўнглаб қўйилганидан кейин, унда (кофирлик билан) бузгунчилик қилиб юрманглар! Агар мўмин бўлсангизлар, мана шу ўзларингиз учун яхшироқдир. 86. Ҳар кўчада (кишиларни) кўрқитиб ва Оллоҳга иймон келтирган зотларни Унинг Йўлидан тўсиб ҳамда у Йўлни бузишга ҳаракат қилиб ўтирмангиз! Озчилик (яъни, куч-қувватсиз, ночор) бўлган пайтингизда сизларни кўпайтирганини (яъни, куч-қудратли, азиз қилганини) эслангиз ва бузгунчи кимсаларнинг оқибати (қисмати) қандай бўлганини кўрингиз. 87. Агар сизлардан бир тоифа менга юборилган динга иймон келтириб, бошқа бир тоифа эса иймон келтирмаса, у ҳолда то Оллоҳ ўртамизда Ўз ҳукмини чиқаргунича (яъни, ким ҳақ, ким ноҳақ эканлиги маълум бўлгунича) сабр қилингиз! У ҳукм қилгувчиларнинг Яхшироғидир".

ТУҶҚИЗИНЧИ ЖУЗЪ

88-89. (Шунда) унинг қавмидан бўлган мутакаббир кимсалар: "Эй Шуайб, ё сени ва сен билан бирга иймон келтирган кишиларни қишлоғимиздан ҳайдаб чиқарамиз ёки сизлар бизнинг динимизга қайтасизлар", дейишди. У айтди: "Агар (динингизни) ёмон кўрсак ҳам-а? Агар Оллоҳ бизга ўша динингиздан нажот берганидан кейин яна унга қайтсак, Оллоҳ шаънига ёлгон тўқиган бўламиз-ку? (Яъни, аслида бўлмаган нарсаларни Оллоҳга шерик қилган бўламиз-ку?) Биз учун у динга қайтиш жониз эмас, магар Парвардигоримиз - Оллоҳ (бизни йўлдан оздиришни) хоҳласагина (қайтишимиз мумкин). Парвардигоримизнинг илми ҳамма нарсани қамраб олгандир. Биз Оллоҳнинг Ўзига таваккул қилдик (суялдик). Парвардигоро, биз билан қавмимиз ўртасида ҳақ ҳукм қилгайсан. Ўзинг ҳукм қилгувчиларнинг Яхшироғидирсан". 90. (Шунда) унинг қавмидан кофир бўлган кимсалар: "Қасамки, агар Шуайбга эргашсанглар, албатта зиён кўргувчи бўлурсизлар", дейишди. 91. Бас, уларни даҳшатли зилзила тутиб, турган жойларида тўкилдилар (ҳалок бўлдилар). 92. Шуайбни ёлгончи қилган кимсалар гўё у ерда яшамагандек бўлиб қолдилар. Шуайбни ёлгончи қилган кимсаларнинг ўзлари зиён кўргувчи бўлдилар. 93. Кейин (Шуайб) улардан юз ўтириб, (ўзича) деди: "Эй қавмим, мана, мен Парвардигоримнинг вазифасини - Динини сизларга етказдим ва насихатлар қилдим. Энди (шунча ваъз-насихатлардан кейин ҳам) кофир (бўлган) қавмга қандай қайгурай?! 94. Биз бирон қишлоққа (жойга) пайғамбар юборсак (ва у ердаги одамлар Биз юборган пайғамбарга иймон келтиришмаса), албатта унинг аҳлини тавба-тазарруъ қилишлари (ва Ҳақ Йўлга юришлари) учун қашшоқлик ва мусибатлар билан ушлаганмиз. 95. Сўнгра шукр қилармиканлар, деб, ўша ёмонлик ўрнига яхшиликни (бой-бадавлатлик ва хотиржамликни) алмаштириб қўйдик. Кейин улар кўпайинчи кетишгач ва: "Бундай қийинчилик ва кенгчиликлар ота-боболаримизга ҳам етган (яъни, бизнинг динсизлигимизнинг бу ишларга ҳеч қандай алоқаси йўқ, балки дунёнинг тартиби ўзи шунақа - бир танглик келса, бир мўл-кўлчилик бўлади)", дейишгач, уларни ўзлари сезмаган ҳолларида тўсатдан (бирон боло-ҳалокат билан) ушладик. 96. Агар у қишлоқларнинг (жойининг) аҳли иймон келтириб, тақводор бўлганларида эди, албатта Биз уларга осмону Ердан баракот (дарвозаларини) очиб қўйган бўлуր эдик. Лекин

улар (пайгамбарларимизни) ёлгончи қилдилар, бас, уларни ўзлари қилган гуноҳлари сабабли ушладик. 97. У қишлоқларнинг аҳли боло-қазойимиз тунда, ухлаётган ҳолларида келиб қолишидан хотиржаммилар? (Кутмаганмидилар?) 98. Ёки у қишлоқларнинг аҳли боло-қазойимиз чошгоҳ пайтида, улар ўйин-кулги қилаётган ҳолларида келиб қолишидан хотиржаммилар? 99. Улар Оллоҳнинг "макри"дан хотиржам бўлиб қолдиларми? Бас, Оллоҳнинг "макри"дан фақат зиён кўргувчи қавмгина хотиржам бўлур. 100. Бу Ерга (илгариги) эгаларидан кейин меросхўр бўлаётган кимсаларга, агар Биз хоҳласак, уларнинг гуноҳлари сабабли мусибат етказиб қўйишимиз маълум эмасми? Биз уларнинг дилларини (ана шундай) муҳраб қўюрмиз. Сўнг улар (ҳеч қандай панд-насиҳатга) қулоқ солмай қўядилар. 101. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз Сизга ўша қишлоқлар - уларнинг хабарларидан сўйлаётирмиз. Албатта уларга пайгамбарлари ҳужжат мўъжизалар келтирганлар, аммо улар илгари (яъни, мўъжизалар келмай туриб, пайгамбарларини) ёлгончи қилганлари сабабли (мўъжизалар келгандан кейин ҳам) нймон келтирувчи бўлмадилар. Оллоҳ кофирларнинг кўнгилларини ана шундай муҳраб қўюр. 102 Уларнинг кўпларида бирон аҳдни (яъни, аҳдга вафодорликни) топмадик ва мудом уларнинг кўпларини итоатсиз ҳолда топдик. 103. Сўнгра - улардан кейин Биз Мусони Ўз оятларимиз билан Фиръавн ва унинг одамларига юборган эдик, улар (у оятларга) золим-кофир бўлдилар. Ана энди бузғунчиларнинг оқибатлари қандай бўлганини кўринг. 104. (Мусо) деди: "Эй Фиръавн, албатта мен барча оламларнинг Парвардигоридан элчман. 105. Менинг зиммамда Оллоҳ шаънига фақат ҳақни айтиш бордир. Мана, сизларга Парвардигорингиздан очик ҳужжат келтирдим. Бас, энди бани Исроилни мен билан бирга (ўз юртларига) жўнатгин".

И з о ҳ: Муфассирларнинг ёзишларича, асли авлодлари Муқаддас Замин (Шом)дан бўлган бани Исроил қавмининг Мисрга ўрнашиб қолишларига сабаб - Юсуф алайҳис-саломнинг замонларида Яъқуб алайҳис-саломнинг уруғ-авлодлари Мисрга келишиб, шу ерда уй-жой, бола-чақа қилиб қолиб кетадилар. Қачонки давлат устига Фиръавн келгач, уларни қул қилиб, энг оғир ишларга ишлата бошлади. Шунда Мусо пайгамбар бани Исроилни бу асирликдан қутқариб, ота-боболарининг ватани Муқаддас Замин (Шом)га олиб кетмоқчи бўлади. Энди қўйидаги оятларга Мусо келтирган мўъжизалар баён қилинади.

106. (Фиръавн): "Агар ростгўй кишилардан бўлиб, бирон оят-мўъжиза билан келган бўлсанг, қани, уни келтир!", деди. 107. Шунда (Мусо тутиб турган) асосини ташлаган эди, баногоҳ у асо очик - ростакам аждарга айланди. 108. Кейин қўлини (чўнтагидан) чиқарган эди, баногоҳ у қараб турганларга (кундан ҳам) оқ бўлиб кўринди (ҳолбуки, Мусо қорамағиз одам эди). 109. Фиръавн қавмидан (яъни, қибтанилардан) бўлган кимсалар (Мусо алайҳис-саломнинг бу мўъжизаларини кўргач): "Шубҳасиз, бу (Мусо ўткир сеҳргардир)", дедилар. 110. (Фиръавн айтди): "У сизларни ўз ерларингиздан чиқармоқчи, нима дейсизлар?" 111-112. Улар дедилар: "Уни ва акаси (Ҳорун)ни қўйиб тургин-да, ҳамма шаҳарларга (сеҳргарларни) йигиб келадиган кишиларни юборгин, улар сенга жами ўткир сеҳргарларни келтирсинлар", 113. (Шундан кейин) сеҳргарлар Фиръавн олдига келишиб: "Агар биз голиб бўлсак, албатта (катта) мукофот (берурсан)", дейишди. 114. У: "Ҳа, (агар голиб бўлсангизлар), албатта сизлар менинг яқинларимдан бўлурсизлар", деди. 115. Улар айтдилар: "Эй Мусо, ё сен (қўлингдаги асони) ташла, ёки биз (ўзимизнинг қўлимиздаги нарсаларимизни) ташлаймиз". 116. (Мусо): "Сизлар ташланглар", деди. Бас, улар ташлаган эдилар, одамларни кўзларини бўяб даҳшатга солиб қўйдилар ва зўр сеҳр кўрсатдилар.

И з о ҳ: Ҳикоя қилишларича, шаҳар четигаги бир водийга тўлланган ҳалойиқ олдида минглаб сеҳргарлар қўлларига таёқча ва иларини ташлаганларида бутун водий устма-уст минглашиб-қалашиб ётган илонларга тўлиб кетган экан. Одамлар бу ҳолдан даҳшатга тушиб қоладилар, ҳатто Мусо пайгамбарни ҳам хавотир эгалаб олади, шунда...

117. Биз Мусога: "Асойингни ташлагин", деб ваҳий юбордик. Баногоҳ у (аждарга айланган ҳасса) уларнинг "уйдирма"ларини юта бошлади. 118. Бас, ҳақиқат (жойига) тушди, уларнинг қилган, ҳаракатлари эса ботил бўлди. 119. Бас, у ерда (Фиръавн ва унинг тарафдорлари) мағлуб бўлишиб, беобрў бўлган ҳолларида (шаҳарга) қайтдилар. 120-121-122. (Шу пайт) у сеҳргарлар сажда қилган ҳолларида Ерга ташланиб: "Бизлар барча оламларнинг Парвардигорига - Мусо ва Ҳоруннинг Парвардигорига иймон келтирдик", дедилар. 123-124. Фиръавн айтди: "Мен сизларга изн бермай туриб унга иймон келтирдингизми?! Шубҳасиз, бу қилган найранглариңгиз ушбу шаҳардан унинг аҳолисини чиқариш учун қилган макриптидир. Энди яқинда билурсиз - албатта мен оёқ-қўлларингизни қарама-қаршисига (ўнг қўл, чап оёғингизни)

кесурман, сўнгра сизларнинг барчангизни дорга осурман". 125. Улар дедилар: "Албатта бизлар Парвардигоримизга қайтгувчимиз (бас, сен бизни ўлим билан қўрқита олмайсан). 126. Сен биздан фақатгина Парвардигоримизнинг оятлари келганда уларга иймон келтирганимиз учунгина ўч олмоқдасан. Парвардигоро, устимиздан сабру тоқатни ёғдиргайсан ва бизларни фақат мусулмон бўлган ҳолимизда ўлдиргайсан!"

И з о ҳ: Ислом таълимотига кўра, Одам Атодан тортиб то Муҳаммад алайҳис-саломгача барча пайғамбарлар мусулмонликка, яъни, Ягона Оллоҳнинг Ўзига бандалик қилиб бўйинсунишга даъват қилганлар. Улар гўё бир занжир бўлиб, у занжирининг биринчи ҳалқаси Одам алайҳис-салом бўлсалар, охирги ҳалқаси Муҳаммад алайҳис-саломдир. Шунинг учун Мусо пайғамбарга иймон келтирган кишилар ҳам Оллоҳ таолодан фақат Унинг Ўзига бўйинсунувчи, яъни, мусулмон бўлган ҳолларида жонларини олишни илтижо қилдилар.

127. (Шунда) Фиръавн қавмидан бўлган одамлар: "(Эй Фиръавн), Мусо ва қавмининг Ерда бузғунчилик қилиб юришига ҳамда сени ва худоларингни тарк этишига қўйиб берасанми?" дейишганида, у деди: "Уларнинг ўғилларини ўлдириб, аёлларини тирик қолдиражакмиз. Албатта биз уларнинг устида голибдирмиз". 128. (Фиръавннинг сўзларидан даҳшатга тушиб кетганларига) Мусо қавмига деди: "Оллоҳдан мадад тилаб, сабр-тоқат қилингиз! Бу Ер шак-шубҳасиз, Оллоҳникидир. Уни Ўзи хоҳлаган бандаларига мерос қилиб берур. Оқибат-натижа эса тақводорларники (Оллоҳдан қўрққанларники) бўлур". 129. Улар айтдилар: "Сен бизга (пайғамбар бўлиб) келишингдан илгари ҳам (яъни, ўшанда ҳам Фиръавн ўғилларимизни ўлдириб, аёлларимизни тирик қолдириб, зулм қилган эди), сен келганингдан кейин ҳам озор кўрдик". У (Мусо) деди: "Шояд Парвардигорингиз душманларингизни ҳалок этиб, сизларни бу Ерда халифа қилса ва қандай амаллар қилишингизни кўрса". 130-131. Дарҳақиқат, Биз Фиръавн одамларини панд-насиҳат олишлари учун (қаҳатчилик) йиллари билан ва мева-чеваларнинг ҳосилини камайтириш билан ушладик. Шундан кейин ҳам қачон уларга яхшилик (осойишта ҳаёт, унумдорлик) келса, улар: "Бунга ўзимиз ҳақдормиз", дейишди. Агар уларга бирон ёмонлик етиб қолса эса, Мусо ва у билан бирга бўлган (унга иймон келтирган) кишилардан бадгумон бўлдилар. Огоҳ бўлсинларки, албатта уларнинг кўргуликлари (яъни, улар кўрадиган яхшиликлар ҳам, ёмонликлар ҳам) фақат Оллоҳнинг ҳузуридадир. Лекин уларнинг кўплари

(бунн) билмайдилар. 132. Улар (Мусога): "Сен бизларни сеҳрлаш учун қандай оят-мўъжиза келтирсанг ҳам биз сенга ҳаргиз иймон келтиргувчи эмасмиз", дедилар. Бас, Биз уларнинг устларига тўфон (сел), чигиртка, бит, бақа ва қон (балоларини Бизнинг қудратимизга далолат қиладиган) очиқ оят-мўъжизалар қилиб юбордик. (Лекин) улар кибр-ҳаво қилдилар ва жиноятчи - осий қавм бўлдилар.

И з о ҳ: Дарҳақиқат, Фиръавн қавми ўзларининг кофирликларида оёқ шираб туриб олишгач, Оллоҳ таоло уларга мисли кўрилмаган даҳшатли балоларни юборди: Уларнинг барча экинзор - боғларини сел босиб ҳалок қилди. Чигирткалар уларнинг экин ва мева ҳосилларидан тортиб уй-жой, кийим-бошларигача еб битиришди, уларнинг егулик ва жониворларини битлар босиб кетди; бақалар эса уларниг таом ва қудуқларидан тортиб ётоқхоналаригача тўлдириб юборишди; уларнинг ариқ ва булоқларидан сув ўрнига қон оқди, бир ютум тоза сув топа олмай қолдилар. Аммо шунча боло-мусибатларни кўриб ҳам улар яна алдов йўлини тутдилар.

134. Қачонки уларнинг устига бу азоб тушгач, улар: "Эй Мусо, Парвардигорингга сенга берган ваъдаси ҳаққи-ҳурмати, дуо қил! Қасамки, агар сен бизлардан шу азобни кўтарсанг, албатта сенга (пайгамбарлигингга) иймон келтирурмиз ва бани Исроилни сен билан бирга (ўз ватанларига) жўнатурмиз", дедилар. 135. Энди Биз улардан бу азобимизни (улар) ўзлари етиб боргувчи бўлган муддатгача (яъни, барча ишлар ҳисоб-китоб қилинадиган Қиёмат Кунигача) кўтарганимизда эса, баногоҳ (ичган қасамларини) бузиб турибдилар. 136. Бас, Биз улардан интиқом олдик - оятларимизни ёлгон деганлари ва у (оят-мўъжизалардан) гофил бўлиб олганликлари сабабли Биз уларни денгизга гарқ қилдик. 137. (Миср ва Шомдаги) Ўзимиз баракотли қилган ернинг Машриқ ва Мағрибларига бу бечора қавми (яъни, бани Исроилни) ворис қилиб қўйдик. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сабр-тоқат қилганлари сабабли бани Исроилга Парвардигорингизнинг ("Бу ердаги бечора бўлган зотларга инъом қилишни ва уларни одамларга етакчи қилиб қўйишни устаймиз", деган) гўзал сузлари тўла-тўкис бўлди. Фиръавн ва қавми ясаб - қуриб олган иморатларни ва баланд қилиб кўтарган қасрларни эса вафрон қилдик. 138-139. Ва Биз бани Исроилни (Эсон-омон) денгиздан ўтказдик.

И з о ҳ: Ривоят қилинишича, Фиръавн денгизга гарқ қилиниб, Мусо алайҳис-салом бани Исроил қавми билан эсон-омон денгиздан

ўтиб олган кун Муҳаррам ойининг ўнинчиси - ошуро куну эди. Шунинг учун улар ўша куну шукрона рўза тутишни одат қилганлар.

Шунда улар бутларига сизиниб турган бир қавм олдида ўтдилар ва: "Эй Мусо, бизларга ҳам уларнинг илоҳлари каби худо қилиб (ясаб) бер", дедилар. У айтди: "Албатта сизлар билмайдиган қавмдирсизлар. Ахир уларнинг (ибодат қилиб) турган нарсалари йўқ бўлгувчи, қилиб турган амаллари эса ботил-ку?" 140. (Яна) айтди: "Мен, сизларни бутун оламлардан афзал қилиб қўйган Оллоҳдан ўзгани (яъни, жонсиз бутни) сизларга худо қилиб бераманми?" 141. (Эй бани Исроил), сизларни ёмон азоб билан қийнаётган, ўғилларингизни ўлдириб, аёлларингизни тирик қолдираётган Фиръавн одамларидан қутқарганимизни эслангиз! Бу ишларда (яъни, бу азоб ва нажотда) Парвардигорингиз тарафидан улут имтиҳон бордир. 142. Биз Мусо билан ўттиз кечага ваъдалашган эдик. Сўнгра уни яна ўн (кеча) билан тўлдирдик. Бас, Парвардигорининг (унинг учун белгиланган) вақти комил қирқ кеча бўлди. (Яъни, Олоҳ Тур тоғида Мусога шунча мурғат танҳо ибодат қилишни буюрди Олоҳ таолога муножот қилиш учун кетар экан), Мусо акаси Ҳорунга деди: "Қавмим устида меннинг ўринбосарим бўлгин ва (агар улар ёмон амал қилсалар), тузатгин. Бузгунчи кимсаларнинг йўлига эргашмагин". 143. Қачонки Мусо ваъдалашган вақтимизда (Тур тоғида) келиб, Парвардигори унга (бевосита) сўзлагач, у: "Парвардигорим, менга (жамолингизни) кўрсатгин. Сенга бир қарай", деди. (Олоҳ) айтди: "Сен Мени (бу дунёда) ҳаргиз кўролмайсан. Аммо мана бу тоққа боқ. (Мен унга кўринурман) Бас, агар у (Мен кўринганимда) ўрнашган жойида тура олса, сен ҳам Мени кўражаксан". Қачонки, Парвардигори у тоққа кўринган эди, уни майда-майда қилиб ташлади ва (бу ҳолни кўрган) Мусо ҳушсиз ҳолда йиқилди. Ўзига келганидан кейин эса деди: "Пок Парвардигор (поўрин савол сўрашдан), Ўзингга тавба қилдим. Энди мен (Сенинг нақадар Буюк Зот эканлигига) иймон келтирувчиларнинг аввали - пешқадамиман". 144. (Олоҳ) айтди: "Эй Мусо, ҳақиқатан, Мен сени одамлар устида пайгамбарим бўлишга ва (бевосита) Каломимни эшитишга танлаб олдим. Бас, сенга ато этган нарсамни (яъни, пайгамбарликни) олгин ва шукр қилгувчилардан бўлгин" 145. Унинг учун лавҳларга (яъни, Таврот варақларига) ҳамма нарсани - панд-насиҳат ва барча нарсаларнинг тафсилотини ёзиб қўйдик ва: "Уларни маҳкам ушлагин ҳамда қавмингни у панд-насиҳатларнинг энг гўзалларини олишларига буюргин" (дедик). Энди Мен сизларга итоатсиз кимсаларнинг

диёрини (яъни, улар Охират гуёрида топадиган оқибатларини) кўрсатурман. 146. Мен Ерда ноҳақ кибру ҳаво қилиб юрадиган, агар барча оят-мўъжизаларни кўрсалар ҳам, уларга иймон келтирмайдиган, Тўғри Йўлни кўрсалар уни (ўзлари учун) йўл қилиб олмайдиган, агар залолат - нотўғри йўлни кўрсалар, уни йўл қилиб оладиган кимсаларни Ўз оят-мўъжизаларимдан буриб юборурман (яъни, аглаб етмайдиган қилиб кўюрман). Бунга сабаб, улар Бизнинг оятларимизни ёлгон деганлари ва у оятлардан гофил бўлиб олганларидир. 147. Бизнинг оятларимизни ва Охиратдаги мулоқот (Қиёмат)ни ёлгон деган кимсаларнинг қилган амаллари беҳуда кетар. Улар фақат ўзларининг амаллари (яъни, куфру исёнлари) сабабли жазоланурлар. 148. Мусонинг қавми ундан кейин (яъни, у Тур тоғига Омоҳга муножот қилиш учун кетганидан кейин) ўзларининг безак буюмларидан овоз чиқарадиган бир бузоқ - шаклини (ясаб) олдилар (ва унга ибодат қила бошладилар) - ахир улар ўша (бузоқ) ўзларига сўзлай олмаслигини ва ҳидоят ҳам қила олмаслигини билмадиларми? - улар ўшани (ибодат қилиш учун) ушлаб, (ўзларига) зулм қилгувчи бўлдилар. 149. Қачонки қўлга тушишгач, (яъни, бузоқ худо эмаслигини билишиб ҳафсалалари совугач) ва ўзларининг йўлдан озганликларини билишгач, айтдилар: "Қасамки, агар Парвардигоримиз бизга раҳм этмаса ва (бу гуноҳимизни) мағфират қилмаса, албатта зиён кўргувчилардан бўлиб қолурмиз". 150. Қачонки Мусо қавмига (Уларнинг бузоққа сўнгинганликларидан) ғазабланган ва хафа ҳолда қайтгач: "Менинг ортимдан нақадар ёмон (ишлар қилиб) қолувчи (халифа) бўлдингизлар. Парвардигорингизнинг амр-фармони (етиб келгунича сабр қилмай) шошиб кетдингизми?", деб, (ғазабланганидан қўлидаги) лавҳаларни ташлаб юборди ва акасининг бошидан (сочидан) ушлаб ўзига торта бошлади. (Ҳорун) деди: "Эй онамнинг боласи - биродарим", бу қавм мени хўрлаб, ўлдиришларига оз қолди, энди сен ҳам бу душманларни менинг устимдан кулдирмагин ва мени бу золим қавм билан бирга деб билмагин. 151. (Мусо) деди: "Парвардигорим, мени ва биродаримни Ўзинг мағфират қилгайсан ва бизни Ўз раҳматингга дохил қилгайсан, Ўзинг раҳм қилгувчиларнинг Раҳмлироғисан". 152. Шубҳасиз, бузоқни ("худо" қилиб) ушлаб олган кимсаларга Парвардигорлари тарафидан ғазаб ва ҳаёти дунёда хор-зорлик еттар. (Омоҳ шаънига) ёлгон тўқувчи кимсаларни мана шундай жазоланмиз. 153. Гуноҳ ишларни қилиб, кейин уларнинг ортидан лавба қилган ва иймон келтирган кишилар учун эса албатта

Парвардигорингиз ўшандан кейин ҳам Мағфират қилгувчи, Меҳрибондир. 154. Қачонки Мусонинг газаби босилгач, ҳалиги лавҳаларни (*ердан*) олди - унда: Парвардигоридан кўрқадиган кишилар учун ҳидоят ва раҳмат бўлур, деб битилган эди. 155. Мусо Бизнинг белгиллаган вақтимиз/*га - ҳузуримизга олиб келиш*) учун ўз қавмидан (*бузоққа сугинамаган*) етмиш кишини таялаб олди. Шу пайт уларни даҳшатли энгизла тутган эди, айтди: "Парвардигорим, агар хоҳласанг уларни ҳам, мени ҳам илгарини (*яъни, улар бузоққа сугинаётган пайтларида*) ҳалок қилсанг бўлур эди. Орамиздаги ақсиз кимсаларнинг қўлминилари сабабли (*энди*) бизларни ҳалок қиласанми? Ахир бу (*яъни, уларнинг бузоққа сугинишлари*) фақатгина Ўзинг хоҳлаган кишининг у сабабли адаштирадиган, хоҳлаган кишининг ҳидоят қиладиган бир нитиҳоснинг эди-ку! Ўзинг Хожамизсан, бас, бизни мағфират қил, бизларга раҳм айла. Ўзинг мағфират қилгувчиларининг энг Яхшисидирсан. 156-157. Бизлар учун бу дунёда ҳам, Охиратда ҳам яхшилик ёзгин. Ўзингга тавба қилдик". (*Оллоҳ*) айтди: "Азобимни Ўзим хоҳлаган кимсага етказурман. Раҳматим - меҳрибонлигим эса ҳамма нарсадан кенгдир. Мен уни (*раҳматимни*) тақво қиладиган, закотни берадиган зотларга ва Бизнинг оятларимизга иймон келтиргувчи бўлган кишиларга ёзурман. Улар шундай кишилардирки, умий (*саводсиз*) Пайгамбарга - номини ўз олдларидаги Таврот ва Инжилда ёзилган ҳолда топширадиган - элчимизга (*ҳазрати Муҳаммад алайҳис-саломга*) эргашадилар. У (*Пайгамбар*) уларни яхшиликка буюради, ёмонликдан қайтаради ва пок нарсаларни улар учун ҳалол қилиб, нопок нарсаларни уларга ҳаром қиладиганда улардан юкларини ва устларидаги кишанларини олиб ташлайди (*яъни, Ислом динидан аввалги динларда бўлган оғир, машаққатли ибодатларни олиб ташлаб, уларнинг ўрнига осон ва енглиларини келтиради*). Бас, унга иймон келтирган, уни улутлаб, унга ёрдам қилган ҳамда унинг (*келиши*) билан назил қилинган нурга (*яъни, Қуръонга*) эргашган зотлар - ана ўшаларгина нажот топгувчилардир. 158. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), айтдинг: "Эй инсонлар, албатта мен сизларнинг барчангизга (*юборилган*) Оллоҳнинг элчисиман. У шундай Зотки, самовот ва Ер Унинг мулкидир. Ҳеч қандай илоҳ йўқ, фақат Унинг Ўзи бордир. Ҳаёт ва ўлим берадиган ҳам Унинг Ўзидир. Бас, Оллоҳга ва Унинг элчисига - Оллоҳга ва Унинг Сўзларига ишонадиган умий Пайгамбарга иймон келтирингиз ва унга эргашингиз - шояд ҳидоят топурсиз". 159. Мусонинг қавми орасида

шундай жамоат ҳам борки, улар ҳақ (сўз) билан (одамларни) Тўғри Йўлга бошларлар ва ҳақ (ҳукмлар) билан адолат қилурлар. 160. Уларни (яъни, Мусо қавмини) жамоа-жамоа қилиб ўн икки уруғ - авлодга бўлиб юбордик ва қавми Мусодан сув сўраган пайтида унга: "Асойинг билан тошни ургин!", деб ваҳий юбордик. Бас, (тошдан) ўн икки чашма отилиб чиқди - ҳамма одамлар ўз сувларини билдилар. Уларга (сахрода) булутни соябон қилдик ва устларидан ширинлик ва беданалар ёғдириб: "Сизларни баҳраман қилган пок нарсаларимиздан енглар", (дедик). Улар (берган неъматларимизга ношукр бўлишлари билан) Бизга жабр қилмадилар, балки ўзларига жабр қилгувчи бўлдилар. 161. Уларга: "Мана шу қишлоқни (Байтул-Муқаддасни) маскан тутингиз ва ундан хоҳлаган жойингизда таомланингиз ҳамда "Кечиргин" деб шаҳарга дарвозадан сажда қилган ҳолингизда кирингиз! (Шунда) гуноҳларингизни мағфират қилурмиз, чиройли амал қилгувчиларга эса (марҳаматимизни) зиёда қилурмиз", деган пайтимизни эсланг! 162. Ўшанда, улардан золим бўлган кимсалар ўзларига айтилган ("Кечиргин") сўзини бутунлай бошқа бир сўзга алмаштирдилар. (Шундан кейин) Биз уларга золим бўлганлари сабабли осмондан азоб юбордик. 163. (Эй Мухаммад алайҳис-салом), улардан (яҳудийлардан) денгиз олдидagi қишлоқ ҳақида - шанба кун қаддан ошганлари ҳақида (яъни, манъ қилинганга қарамасдан шанба кун балиқ овлаганлари ҳақида) сўранг! Ўшанда, шанбалик қилган (яъни, балиқ овламаган) кунларида балиқлар (сув юзига) очиқ келар эди, шанбалик қилмаган кунларида (яъни, шанбадан бошқа кунларда) эса келмас эди. Уларни итоатсиз бўлганлари сабабли мана шундай имтиҳон қилурмиз.

И з о ҳ: Муфасссирлардан Қуртубийнинг езишларича, бу воқеа Довуд алайҳис-салом замонларида бўлган экан. Ўшанда шанба кунлари балиқлар сон-саноксиз бўлиб сув юзига оқиб келар, эртасига эса дарёда биронта балиқ қолмас экан. Бу фурсатдан фойдаланган иблис яҳудийларни васвасога солиб, улар дарё четларида саёз ҳовузлар қавлашиб, шанба кунлари балиқларни қамаб олишадиган, эртасига эса ўша ҳовузлардан тутиб кетадиган бўлган эдилар. Бу қилмишлари оқибатида улар Оллоҳ таолонинг имтиҳонидан ўта олмаган эканлар. Юқоридagi оятда фосиқ - итоатсиз кимсаларни Оллоҳ ўтиб бўлмайдиган бало-имтиҳонларга гирифтор қилишига ҳам ишора бордир. Ўшанда яҳудийлар уч тоифага бўлиниб қолган эканлар. 1. 1-тоифа. Юқоридagi айтилган шанба кунлари балиқ овлаиверадиган итоатсизлар, иккинчи тоифа ўзларини бу

жиноятдан сақлаб, ўзгаларни ҳам ундан қайтарадиганлар, учинчи тоифа эса ўзлари у кунда балиқ тутмай, ўзгаларни ҳам ундан қайтармайдиганлар эди. Қуйидаги оятда мана шу учинчи ва иккинчи тоифа ўртасига бўлиб ўтган савол-жавоб зикр этилади.

164. Ўшанда улардан бир жамоат: "Не сабабдан Оллоҳнинг Ўзи (бу дунёда) ҳалок этадиган ёки (Охирада) қаттиқ азоблайдиган қавмга панд-насиҳат қилурсизлар?", деганларида, улар (яъни, иккинчи тоифадаги одамлар) айтдилар: "Парвардигорингизга (Қиёмат Кунига) ўзримизни айтиш учун ва шояд (улар Оллоҳдан) кўрқсалар, деб (насиҳат қилмоқдамиз)". 165. Бас, қачон улар (яъни, итбатсиз кишилар) ўзларига эслатма қилиб берилган нарсани унутишгач, Биз бу гуноҳ ишдан қайтарган зотларга нажот бердик ва зolim кимсаларни итбатсиз бўлганлари сабабли қаттиқ азоб билан ушладик. 166. Энди қачонки ўзлари қайтарилган ишдан (қайтмасдан) кибру ҳаво қилганларидан кейин уларга: "Бадбахт маймунларга айланингиз", дедик. 167. Ўшанда Парвардигорингиз албатта уларнинг устига Қиёмат Кунигача ёмон азоб билан азоблайдиган зотларни юборишини билдирган эди. Шубҳасиз, Парвардигорингиз (кофирлар учун) азоби қаттиқ, (мўминларни эса) Мағфират қилгувчи, Меҳрибондир. 168. Биз уларни (яҳудийларни) бутун Ер юзига жамоа-жамоа қилиб бўлиб юбордик. Уларнинг ораларида яхшилари (иймонга келганлари) ҳам, ундай эмаслари (иймонсизлари) ҳам бордир. Уларни (куфр ва исендан) қайтишлари учун кўп яхшилик (неъматлар) ва ёмонликлар (балолар) билан синаб кўрдик. 169. Улардан сўнг Китобга (Тавротга) меросхўр бўлган бир авлод келдики, улар бу тубан (дунё) нарсаларини (ҳалол, ҳаромлигига қарамий) оладилар ва "Албатта бизлар мағфират қилинурмиз", дейдилар. Ҳолбуки, агар яна ўшага ўхшаган нарса келиб қолса, уни ҳам олаверадилар. Ахир улардан Китобда (Тавротда) Оллоҳ шаънига фақат ҳақни айтишлари борасида аҳд-паймон олинмаганидир?! Ундаги оятларни ўқиб ўрганган эдилар-ку! Оллоҳдан кўрқадиган зотлар учун (бу дунё матоларидан) Охираат диёри яхшироқ-ку! Ақл юргизмайсизларми?! 170. (Уларнинг ораларида) Китобни маҳкам ушлаган ва намозни тўқис адо қилган зотлар ҳам борки, албатта Биз ўзларини гузатгувчи кишиларнинг ажр-мукофотини зое қилмаганимиз. 171. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, Тур) тоғини кучириб олиб, уларнинг устларида гўё бир соябондек (кўтариб туриш), улар уни устларига қулаб тушади, деб гумон қилган ҳолларида: "Биз сизларга ато этган нарсани

(Тавротни) маҳкам ушлангиз ва ундаги оятларни ёдда тутингиз шояд тақводор бўлсаларингиз!", деган пайтимизни эсланг! 172. Парвардигорингиз Одам болаларининг белларидан (яъни, пушти камарларидан то Қиёмат Кунигача дунёга келадиган барча) зурриётларини олиб: "Мен Парвардигорингиз эмасманми?", деб, ўзларига қарши гувоҳ қилганида, улар: "Ҳақиқатан, Сен Парвардигоримизсан, бизлар бунга шоҳидмиз", деганларини эсланг! (Сизлардан бундай гувоҳлик - аҳд-паймон олишимиз) Қиёмат Кунда: "Бизлар бундан беҳабар эдик", демасликларингиз учундир. 173. Ёки: "Ахир илгари ота-боболаримиз мушрик бўлган эсалар, бизлар улардан кейин келган (ва уларнинг ўргатган йўлларига эргашган) авлод бўлсак, ўша ноҳақ йўлда ўтган кимсаларнинг қилмишлари сабабли бизларни ҳалок қилурмисан", демасликларингиз учундир.

И з о ҳ: Халқ орасида машҳур бўлган "алмисоқ, алмисоқдан қолган", деган ибораларнинг асл мазмуни юқоридаги икки оятга мазкур бўлди. Қуръон бизга уқтиришича, Оллоҳ таоло Ўз қудрати билан Одам алайҳис-саломнинг белидан ундан тарқайдиган барча зурриётларини чиқариб, уларга Ўзининг мўъжизаларини кўрсатгач: "Айтишлар-чи, Мен Сизларнинг Раббингиз эмасманми", деганида, улар: "Парвардигоро, Ўзинг барчамизнинг Раббимизсан, бизлар бунга гувоҳ бўлдик", деб Оллоҳга аҳд-паймон, яъни, мисоқ берган эканлар. Шунинг учун Ислому уламолари: "Кимда-ким кофир бўлса ёки динидан қайтса, ўзининг Оллоҳ таолога берган мисоқидан қайтган бўлади", дейдилар. Муҳаммад алайҳис-саломнинг: "Ҳар бир туғилган бола тоза ҳолда - Исломда туғилади, Кейин ота-онаси уни ё яҳудий, ё насроний, ё мажусий қилиб бузуқ тарбия беришади", деган ҳадисларининг мазмуни ҳам юқоридаги оятлар маъносига ҳамоҳангдир.

174. Шояд улар (куфрларидан) қайтсалар, деб Биз оятларни мана шундай муфасссал баён қилурмиз. 175. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), уларга (яҳудийларга) бир кимсанинг хабарини тиловат қилинг - у кимсага оятларимизни билдирган эдик. Бас, у ўша оятларимиздан четлангач (яъни, уларга амал қилмагач), уни шайтон эргаштириб кетиб, йўлдан озгувчилардан бўлиб қолди. 176. Агар биз хоҳласак уни ўша оятлар сабабли (юқори даражаларга) кутарган бўлур эдик. Лекин у Ёрга (яъни, молу дунёга) берилди ва ҳавонин-нафсига эргашди. Бас, унинг мисоли худди бир итга ўхшандики, уни ҳайдасанг ҳам тилини осилтириб тураверади ёки (ўй ҳолига) қўйсанг ҳам тилини осилтириб тураверади. Бу Бизнинг

оятларимизни ёлгон деган кимсаларнинг мисолидир. Улар тафаккур қилсинлар учун Сиз бу қиссаларни сўйланг.

И з о ҳ: Ушбу икки оят гарчи Мусо пайғамбар давридаги мол-дунегга берилган бир яхудий "олим" ҳақида нозил бўлган эса-да, бу оятларнинг ҳукми билган илмига амал қилмай динфурушлик билан кун ўтказадиган "уламолар"нинг барчасига тааллуқлидир. Зотан, илм кишининг диёнат ва эътиқодини зиёда қилиш ўрнига аҳли давлат, аҳли дунёларга қул қилиб қўйса, у илм эмас, балки жаҳолат - илмсизликдир. Оллоҳ таоло бундай "олим"ларни доим тамағирлик билан тилини осилтириб, думини ликиллашиб турадиган итга тенглаштиради. Яратган барча мусулмонларга мана шундай "итларнинг" ёмонлигидан паноҳ берсин.

177. Бизнинг оятларимизни ёлгон деган кимсаларнинг мисоли (топган оқибати) нақадар ёмон бўлди ва улар фақат ўзларига зулм қилувчи бўлдилар. 178. Оллоҳ кимни ҳидоят қилса, ана ўша ҳидоят топгувчидир. У Зот кимни йўлдан оздирса, ана ўшалар зиён кўргувчидирлар. 179. Аниқки, Биз жин ва инсдан кўпларини жаҳаннам учун яратганмиз. Уларнинг диллари бору англаи олмайдилар, кўзлари бору кўра олмайдилар, қулоқлари бору эшитмайдилар. Улар чорвалар кабидирлар, йўқ, улар (беақл, бефаҳмликда чорвалардан ҳам) адашганроқдирлар. Ана ўшалар гафлатда қолган кимсалардир. 180. Оллоҳнинг гўзал исмлари бордир. Бас, Уни ўша исмлар билан чорланглар (ёғ этинглар). Унинг исмларида ҳақдан оғиб (ноўрин жойларга уларни қўллайдиган мушрик) кимсаларни тарк қилинглари. Улар яқинда қилиб ўтган амалларига яраша жазоланурлар. 181. Биз яратган зотлар орасида шундай жамоат ҳам борки, улар ҳақ (сўз) билан (одамларни) Тўғри Йўлга бошларлар ва ҳақ (ҳукмлар) билан адолат қилурлар. 182. Оятларимизни ёлгон деган кимсаларни эса Биз ўзлари билмай қоладиган тарафдан секин-аста (ҳалокатга) олиб борурмиз. 183. (Ҳозирча) уларга муҳлат бериб қўюрман. Албатта Менинг "макрим" қаттиқдир. 184. Улар ҳамроҳларида (яъни, Муҳаммад алайҳис-саломда) ҳеч қандай жунун йўқлигини ўйламайдиларми?! У фақат (Оллоҳнинг азобида) ошкора огоҳлантиргувчи зотдир. 185. Ахир улар самовот ва Ер мамлакатлари ҳақида, Оллоҳ яратган нарсалар тўғрисида ва ажаллари яқинлашиб қолган бўлиши мумкинлиги ҳусусида уйламайдиларми?! Ундан (Қуръондан) сўнг (яъни, унга ишонмаганларидан кейин) яна қандай гапга ишонадилар-а?! 186. Кимни Оллоҳ адаштириб қўйса, унинг учун бирон ҳидоят

қилгувчи бўлмас. (Оллоҳ) ундайларни ўз тутёнларида адашиб-улоқиб юрган ҳолларида тарк қилур. 187. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиздан Соат (яъни, Қиёмат) қачон воқеъ бўлади, деб сўрайдилар. Айтинг: "Унинг билими фақатгина Парвардигорим даргоҳидадир. Вақти-соати келганида ҳам фақат Ўзи ошкор қилур. У (яъни, Қиёмат) самовот ва Ер учун жуда оғир (даҳшатли бир ишдир). У сизларга фақат тўсатдан - кутилмаганда келур". Гўё Сиз у ҳақда яхши биладигандек сўрайдилар. Айтинг: "(Қиёмат Соати қачон қоим бўлиши ҳақидаги) билим фақатгина Оллоҳ даргоҳидадир. Лекин жуда кўп одамлар (буни) билмайдилар". 188. Айтинг: "Мен ўзимга ҳам бирон фойда ёки зиён етказишга эга эмасман. Магар Оллоҳ хоҳлаган ишгина бўлур. Агар гайбни билганимда эди, яхши амалларни кўпайтирган бўлур эдим ва менга бирон ёмонлик - зиён етмаган бўлур эди. Мен фақат иймон келтирадиган қавм учун (дўзах азобидан) огоҳлантиргувчи ва (жаннат неъматлари ҳақида) хушхабар бергувчиман, холос". 189. (Оллоҳ) шундай Зотдирки, сизларни бир жондан (Одамдан) яратди ва у ором-осойиш топсин, деб унинг ўзидан жуфтини вужудга келтирди. (Одам) Унга қўшилганидан кейин у (Ҳавво) енгил юк (ҳочила) билан юклик бўлиб, ўпа (юк) билан юрди. Бас, қачонки оғирлашганида, (улар) Парвардигорлари - Оллоҳга дуо қилдилар: "Қасамки, агар бизга солиҳ фарзанд ато қилсанг, албатта шукр қилгувчилардан бўлурмиз". 190. Энди (Оллоҳ) уларга солиҳ (фарзанд) ато этганидан кейин, Унга (Унинг) Ўзи ато этган нарсада (яъни, болага ном қўйишда), ширк келтира бошладилар. Бас, Оллоҳ уларнинг ширк келтирган нарсаларидан Юксақдир.

И з о ҳ: Ривоят қилишларича, Ҳавво фарзанд кўрганида иблис келиб уни йўлдан оздириб, боласига Абдулҳарс, яъни, Ҳарс - Ернинг бангаси, деб ном қўйди. Оллоҳдан ўзгага бандалик қилиш жоиз бўлмагани учун Қуръон Ҳаввонинг бу қилмишини ширк, деб атайдиги.

191. Ҳеч нарсани ярата олмайдиган, балки ўзи яратилувчи бўлган нарсаларни (Оллоҳга) шерик қиладиларми?! 192. Улар учун бирон ёрдам қилишга қодир бўлмайдиган, ҳатто ўзига ўзи ёрдам қила олмайдиган (нарсаларни Оллоҳга шерик қиладиларми?!). 193. (Эй мушриклар), агар сизлар уларни (яъни, бутларни) ҳидоятга чақирсангизлар, сизларга эргашмайдилар (яъни, улар жонсиздирлар). Сизлар учун уларни чақиришингиз ёки сукут қилиб туришингиз баробардир (яъни, барибир улар жавоб бера олмайдилар). 194. Шубҳасиз, Оллоҳдан ўзга сизлар илтижо қилаётган нарсалар худди (сизларнинг) ўзларингиз каби

бандадирлар. Бас, агар ростгўй бўлсангизлар, сизлар уларни чақиринглар, улар сизларга жавоб қилсинлар-чи?! 195. Уларнинг оёқлари бормики, юрсалар, ё қўллари бормики тутсалар, ёки кўзлари бормики кўрсалар, ёхуд қулоқлари бормики эшитсалар?! (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Сизлар (Оллоҳга) шерик деб билган ўша бутларингизни чақиринглар-да, сўнгра менга (бир лаҳза) муҳлат бермай бор ҳийланайрангингизни қилаверинглар". (Қандай ҳунар кўрсатманглар, натижаси ҳечдир). 196. Зотан, менинг (Ёрдам берувчи ва Сақловчи) Эгам шу Китобни нозил қилган Оллоҳдир. У солиҳ бандаларга ёр бўлур. 197. Ундан ўзга сизлар илтижо қилаётган нарсалар сизларга ёрдам қилишга қодир эмаслар ва улар ўзларига ҳам ёрдам қила олмаслар. 198. Агар сизлар уларни ҳидоятга чорласангиз, эшитмайдилар. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), улар ўзлари кўрмаган ҳолларида сизга "боқиб" турганларини кўрурсиз. 199. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), афв - марҳаматли бўлинг, яхшиликка буюринг ва жоҳиллардан юз ўгиринг! 200. Агар Сизни шайтон томонидан бўлган васваса йўлдан урмоқчи бўлса, Оллоҳдан паноҳ сўранг! Албатта У Эшитгувчи, Билгувчидир. 201. Тақво қилгувчи зотларни қачон шайтон томонидан бирон васваса ушласа, (Оллоҳни) эслайдилар-да, бас, (Тўғри Йўлни) кўра бошлайдилар. 202. (Шайтонларнинг) дўстлари эса йўлдан оздиришда уларга (шайтонларга) ёрдам берадилар, сўнг (бу ифволарини) тўхтатмайдилар. 203. Уларга бирон оят келтирмаган вақтингизда улар: "Ўзинг тўқий қолмайсанми?", дейишади. Айтинг: "Мен фақат Парвардигоримдан келган ваҳийгагина эргашурман. Бу (Қуръон) иймон келтирадиган қавм учун Парвардигорингиз тарафидан Кўрсатма, Ҳидоят ва Раҳматдир. 204. Қачонки Қуръон қироат қилинса, унга қулоқ тутингиз ва жим турингиз - шояд (Оллоҳ тарафидан) раҳматга сазовор бўлсангизлар. 205. Парвардигорингизни ичингизда ёлвориб, қўрқиб, опкор бўлмаган сўзлар билан (яъни, дилдан) эрта-ю кеч ёд қилинг ва гофил кимсалардан бўлманг! 206. Албатта Парвардигорингизнинг ҳузуридаги зотлар (яъни, фаришталар) Унга ибодат қилишдан ор қилмайдилар. Уни поклайдилар ва Унгагина сажда қиладилар".

И з о ҳ: Қуръонда бир неча сўраларда сажда оятлари мавжуд бўлиб, мазкур суранинг сўнгги ояти ўша сажда оятларининг аввалгисидир. Бундай оят ўқилганда ўқувчининг ҳам, пингловчига ҳам бир марта Оллоҳга сажда қилиш вожиб бўлади

АНФОЛ сураси (8)

Бу сура Мадинада нозил қилинган бўлиб, етмиш беш оятдан иборатдир. Унда сўз, асосан, ғазот - жанг ҳақида бориб, ҳарбий қонун-қоидалар, уруш ва тинчлик ҳолатлари ҳамда Шариати Исломийядаги асир ва ўлжа олиш хусусидаги ҳукмлар баён қилинади. Бу суранинг "Анфол" - "Ўлжалар" деб номланишининг сабаби ҳам шудир.

У Ислом тарихидаги ilk жанг - Бадр жангидаги воқеаларни батафсил ҳикоя қилгани учун айрим саҳобалар уни "Бадр" сураси, деб ҳам атаганлар. Исломий ғазотлар солномасидан Бадр жанги ҳижрий иккинчи йилининг Рамазон ойида Мадинанинг Жанубий Ғарбида жойлашган Бадр қишлоғида бўлиб ўтгани маълум. Бу жангда мусулмонлар адаллари оз бўлишига қарамасдан, аскарлар сонидан ҳам, ҳарбий қурол-анжомлардан ҳам ўзларидан бир неча баробар ортиқ бўлган мушриклар устидан ғалаба қозониб, душманининг етмиш аскарини ҳалок қиладилар ва етмиш кишини асир оладилар, катта ўлжаларга эга бўладилар. Жанг тугаганидан сўнг ўлжалар тақсимоотида айрим мусулмонлар ўртасида ихтилоф чиққанда уларга, панд-насиҳат қилиш ва Тўғри Йўл кўрсатиш билан сура бошланади. Сура ниҳоясида эса мўминлар ватан ва миллатлари бир-биридан қанчалар йироқ ва хилма-хил бўлишидан қатъий назар бир уммат эканликлари, бинобарин, кофирларнинг фитналарига алданмай, ўзаро дўст-биродар бўлиб яшаб ўтишлари лозимлиги уқтирилади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиздан ўлжалар ҳақида сўрайдилар. Айтнинг: "Ўлжалар Оллоҳ ва Пайгамбарниқидир. Бас, Оллоҳдан кўрқингиз ва ўз ораларингизни ўнгангиз! Агар мўмин бўлсангизлар, Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарига бўйинсунигиз!

И з о ҳ: Бадр жангидан сўнг қўлга киришган ўлжаларни тақсимлашда еш аскарлар билан кексалари ўртасида

келишмовчилик пайдо бўлади. Ёшлар: "Ғалаба бизнинг кучимиз билан бўлди, бинобарин, ўлжалар ҳам ўзимизники бўлиши керак", дейишса, кексалар: "Биз сизларга жанг йўл-йўриқларини кўрсатиб турганмиз, демаск, бу ўлжаларда бизнинг ҳам улушимиз бор", дейишди. Шунда юқоридagi оят нозил бўлди ва Пайғамбар алайҳис-салом тушган ўлжани ёшу қаршга баб-баробар қилиб улашиб бердилар.

2. Ҳақиқий мўминлар фақат Оллоҳ (номи) зикр қилинган вақтида қалбларига кўрқинч тушадиган, Унинг оятлари тиловат қилинганда иймонлари зиёда бўладиган ва Ёлғиз Парвардигорларигагина суянадиган кишилардир. 3. Улар намозни тўкис адо этадилар ва Биз уларни баҳраманд қилган нарсалардан инфоқ-эҳсон қиладилар. 4. Ана ўшалар ҳақиқий мўминлар бўлиб, улар учун Парвардигорлари ҳузурда (яъни, жаннатда, юксак) даражалар, мағфират ва улуг ризқ бордир. 5. (Ўй Мухаммад алайҳис-салом, бу ўлжа тақсимотида чиққан можаро) худди мўминлардан бир гуруҳи (уруши) аниқ ёмон кўриб турган ҳолларида, Парвардигорингиз ҳақ ҳукм билан Сизни уйингиздан (жаннатга) чиқарганига ўхшайди. 6. (Ўшанда) улар гўё кўриб турган ҳолларида ўлимга ҳайдаб кетилаётгандек, Сиз билан аниқ-равшан бўлган ҳақиқат (яъни, урушга чиқиш) тўғрисида баҳслашган эдилар.

И з о ҳ: Мағинада Ислоҳ давлати барпо булгач, мусулмонлар билан Макка мушриклари ўртасидаги низо янада авж олди. Мушриклар Маккадаги уй-жойларини ташлаб, муҳожир бўлиб кетган мусулмонларнинг ўз диёрларида қолган мол-мулкларини талон-торож қилишар, мусулмонлар эса ўз навбатида Маккадан тижорат учун чиққан карвонларга ҳужум қилишар эди. Кўпларнинг бирида Пайғамбар алайҳис-саломга Макка мушриклари катта карвон билан Шомдан қайтаётганлари маълум бўлади ва ўзлари билан бир гуруҳ саҳобаларини олиб, карвонни қўлга киритиш учун йўл оладилар. Бундан хабар топган маккаликлар катта лашкар билан мусулмонларга қарши жанг қилиш учун Мағина тарафга қўшин тортиб кела бошлайдилар. Шунда Оллоҳ таоло томонидан Пайғамбар алайҳис-саломга карвонни қўйиб, мушриклар лашкари билан жанг қилиш амр қилинади. Бу хабарни эшитган айрим мусулмонлар: "Тайёр карвон ўлжа бўлиб турганида бундай катта қўшинга қарши урушамизми, ўзимиз озчилик бўлсак, бунинг устига тайёргарлигимиз ҳам йўқ-ку!", дейишиб, Пайғамбар алайҳис-салом билан баҳслаша бошлайдилар. Лекин кўпчилик саҳобалар Оллоҳнинг амрига бўйинсунишиб, кофирларга қарши жанг қилишга тайёр

жаъликларишни билдирадилар. Мазкур оятлар ўша тарихий ибратли воқеа ҳақида ҳикоя қилади. Қуйидаги оятларда ҳам бу ҳикоя давом этади.

7. Ўшанда (эй мўминлар), Оллоҳ икки тоифадан (яъни, карвон ва қўшиндан) бирини сизлар учун (ўлжа) қилишга ваъда берган эди. Сизлар қурол-яроғсиз тоифа (яъни, карвон) ўзингиз учун бўлишини истаган эдингиз. Оллоҳ эса Ўз Сўзлари билан ҳақиқатни барқарор этишни ва кофирларнинг думини қирқишни (ўйқ қилишни) ирода қилган эди. 8. (Оллоҳ), гарчи жинойтчи - осийлар ёмон кўрсалар-да, ҳақни ҳақ, ботилни ботил қилиш учун (шундай ирода қилган эди). 9. Ўшанда сизлар Парвардигорингиздан мадад тилаганингизда, У сизларга ижобат қилиб: "Мен сизларга кетма-кет келадиган минг фаришта билан мадад берурман", деди. 10. Оллоҳ фақат хушхабар бўлсин, деб ва кунгилларингиз хотиржам бўлиши учун шундай қилди. Ғалаба (аслида фаришталар сабабли ё санокларингизнинг кўплиги еки қурол-аслаҳаларингизнинг қуввати билан эмас, балки) фақат Оллоҳнинг даргоҳидан бўлур. Ҳақиқатан, Оллоҳ Ғолиб ва Ҳикматлидир. 11. (Эй мўминлар), ўшанда хотиржам бўлишингиз учун сизларни Ўз тарафидан уйқуга чўмдирган ва сизларни поклаш, сизлардан шайтон васвасасини кетказиш учун, сизларни яқдил ва собитқадам қилиш учун устингизга самодан сув - ёмғир ёғдирган эди. 12. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), ўшанда Парвардигорингиз фаришталарга "Албатта Мен сизлар билан биргаман, бас, сизлар иймон келтирган зотларнинг (ғалаба қозонишларига бўлган ишончларини) маҳкамланглар! Мен кофир бўлган кимсаларнинг дилларига қўрқув солажакман. Бас, сизлар уларнинг бўйинларини узинглар, барча бармоқларини чопинглар", деб ваҳий қилган эди. 13. Бунга сабаб, (кофирларнинг) Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарига қарши турганларидир. Кимки, Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарига қарши турса, бас, албатта Оллоҳнинг жазоси қаттиқдир. 14. (Эй кофирлар), мана шу (сизларнинг ҳаёти дунёдаги жазонингиздир), бас, тотаверинглар. Кофирлар учун яна дўзах азоби ҳам бордир. 15. Эй мўминлар, кофирларнинг лашкарига дуч келганингизда (саноклари кўплигини кўриб) уларга орқа ўгирманглар (яъни, қурқиб қочманглар). 16. Кимки ўша (уруш) кунида жанг нўсинини ўзгартириш ёки бошқа бир гуруҳ (мусулмонларга) қўшилишдан ташқари ҳолатда, уларга (кофирларга) орқа ўгириб қочса, бас, у Оллоҳ тарафидан ғазаб билан кетибди ва унинг жойи

жаҳаннамдир. Нақадар ёмон оқибат-а! 17. Бас, (эй мусулмонлар), уларни сизлар ўлдирмадингиз, балки Оллоҳ ўлдирди. (Эй Мухаммад алайҳис-салом, уларнинг юзига қўлингиздаги бир сиқим тупроқни) отган пайтингизда, Сиз отмадингиз, балки Оллоҳ отди. Ва (бу галабани Оллоҳ) Ўз томонидан мўминларга чиройли инъом бўлсин, деб қилди. Албатта Оллоҳ Эшитгувчи, Билгувчидир.

И з о ҳ: Ривоят қилишларича, Пайгамбар алайҳис-салом Бадр жангига қўлприга бир сиқим тупроқ олиб: "Юзлари қаро бўлгай!", деб душман тарафга отганларида, кўзига губор кирмаган бирор мушрик қолмаган экан.

18. (Эй мўминлар), мана шу (сизларнинг мукофотингиздир). Албатта Оллоҳ кофирларнинг ҳийласини заиф қилувчи Зотдир. 19. (Эй аҳли Макка), агар галабани истаган бўлсангизлар, мана сизларнинг (зиёнингизга) галаба келди. Агар (Пайгамбарга қарши урушишдан) тўхтасангизлар, бас, бу ўзингиз учун яхшидир. Агар (яна урушга) қайтсангизлар, Биз ҳам қайтамиз ва гуруҳингиз қанча кўп бўлмасин, сизларни ҳеч нарсадан беҳожат қила олмайди. Албатта Оллоҳ мўминлар билан биргадир. 20. Эй мўминлар, Оллоҳга ва Унинг Пайгамбарига итоат қилингиз ва (Қуръонини) эшитиб туриб, ундан юз ўгириб кетмангиз! 21. Ва ўзлари эшитмаган (яъни, англаб, иймон келтирмаган) ҳолларида, "Эшитдик", деган кимсалар каби бўлмангиз! 22. Албатта Оллоҳнинг наздида энг ёмон ҳайвонлар қар ва соқов бўлиб олган ақсиз кимсалардир. 23. Агар Оллоҳ уларда бирон яхшиликни билганида эди, албатта уларнинг қулоқларини очиб қўйган бўлур эди ва агар (Оллоҳ уларнинг) қулоқларини очиб қўйганида ҳам улар юз ўгирган ҳолларида кетган бўлур эдилар. 24. Эй мўминлар, Оллоҳ ва Унинг Пайгамбари сизларни абадий ҳаёт берадиган нарсага (яъни, Ҳақ Динга) даъват қилар экан, уни қабул қилинглар ва билингларки, шубҳасиз, Оллоҳ ҳар бир киши билан унинг қалби ўртасини эгалаб турур ва шубҳасиз, сизлар Унинг ҳузурига тупланурсизлар. 25. Ҳамда бир фитнадан - балодан сақланингларки, у сизларнинг орангиздаги золим кимсаларнинг ўзингагина етмас, (балки ўша фитнага қарши курашмай қараб турган барчани етар.) Ва билингизки, албатта Оллоҳнинг азоби қаттиқдир. 26. Ва сизлар Ерда (яъни, Маккада) озчилик ва заиф-бечора бўлган ҳолларингизда, одамлар (яъни, Макка мушриклари) сизларни талаб кетишларидан қўрқиб турган пайтингизда (Оллоҳ) сизларга жой бериб (яъни, Мадинага кўчириб) Ўз ёрдами билан

қўллаб-қувватлаганини ва шукр қилишингиз учун покиза ризқлар билан баҳраман қилганини эслангиз! 27. Эй мўминлар, Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарига хиёнат қилмангиз ва билган ҳолларингизда сизларга ишониб берилган нарсаларга (яъни, Динга ва бошқа ҳар қандай омонатларга) хиёнат қилмангиз! 28. Билингизки, албатта мол-дунёларингиз ва бола-чақангиз фақат (сизлар шукр қиласизларми ёки йўқми эканини имтиҳон қилиш учун берилган) бир фитна-алдовдир, холос. Ёлғиз Оллоҳнинг ҳузуридагина (яъни, унинг амру фармонига иттиқат этишидагина) улуг ажр-савоб бордир. 29. Эй мўминлар, агар Оллоҳдан қўрқсангизлар, У Зот сизлар учун (ҳақ билан ноҳақни) ажратадиган нарсани (яъни, Ҳақ Йўлга ҳидоятни ато) қилур ва ёмонлик-гуноҳларингизни ўчириб, сизларни мағфират қилур. Оллоҳ улуг фазлу марҳамат Соҳибидир. 30. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), кофирлар сизни ҳибс қилиш ё ўлдириш ёки (Маккадан) чиқариб юбориш учун сизга макр қилган пайтларини эсланг! Улар макр қилурлар, Оллоҳ ҳам "макр" қилур. Оллоҳ "маккор"роқдир. 31. Қачон уларга (кофирларга) Бизнинг оятларимиз тиловат қилинса: "Эшитганимиз, агар хоҳласак, бунга ўхшаган гапни ўзимиз айтган бўлур эдик. Бу фақат аввалгилардан қолган афсоналар, холос", дейдилар. 32. Яна уларнинг: "Эй Худо, агар мана шу (Қуръон) Сенинг даргоҳингдан келган ҳақиқат бўлса, устимизга самодан тош ёғдиргин ёки бизларга аламли азоб келтиргин", деганларини эсланг!

И з о ҳ: Яъни: "Агар мана шу Қуръон ҳақиқатан Сенинг ҳузурингдан келган бўлса, бизларни ҳам унинг йўлига ҳидоят қилгин", демасдан: "Шу ҳақ бўладиган бўлса, устимиздан тош ёғдиргин", дейишларидан уларнинг ким эканликлари маълумдир.

33. Модомики, Сиз уларнинг ораларида экансиз, Оллоҳ уларни ҳаргиз азобламас ва улар мағфират сўраб турган ҳолларида ҳам Оллоҳ уларни азоблагувчи эмасдир! 34. (Лекин агар) улар (иймонга келмасдан кишиларни) Масжидал-Ҳаромдан тўсар эканлар, Оллоҳ уларни нега азобламасин?! (Яъни, Сиз ва мўминлар Маккадан чиқиб кетганингиздан сўнг уларни албатта азобга гирифтор қилур). Улар унинг (Масжид-ал-Ҳаромнинг) игалари эмаслар. Унинг эгалари фақат Оллоҳдан қўрқувчи зотлардир. Лекин уларнинг куплари билмайдилар. 35. Уларнинг Байтуллоҳ олдида қилган "ибодат"лари фақат ҳуштак ва чапак чалиш бўлди. Бас, (эй мушриклар, бугун - Бағрда) кофир бўлганинглар сабабли азобимизни тотиб кўринглар

И з о ҳ: Макка мушриклари Байтуллоҳни яланғоч ҳолларида чапак чалиб, ҳуштак чалиб тавоф қилар эдилар. Мусулмонлар намоз ўқиётган пайтларда ҳам ҳуштак, чапак чалиб уларни адаштирмоқчи булар эдилар.

36-37. Албатта кофир бўлган кимсалар мол-дунёларини Оллоҳнинг Йўлидан тўсиш учун ишлатурлар. Бас, уни сарфлайдилар-у, сўнгра ўша (моллари) ўзларига ҳасрат бўлур, сўнгра мағлуб бўлурлар. Кофир бўлган кимсалар Оллоҳ нопокни покдан (кофирни мўминдан) ажратиши ва нопок кимсаларнинг ҳаммаларини устма-уст тахлаб, жаҳаннамга солиши учун тўпланурлар. Ана ўшалар зиён кўргувчилардир. **38.** (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), кофир бўлган кимсаларга айтингки, агар (кофирликларидан) тўхтасалар, ўтган гуноҳлари мағфират қилинур. Агар яна (кофирликка) қайтсалар, у ҳолда аввалгиларнинг суннатлари (яъни, кўргуликлари) ўтган-ку, (яъни, уларнинг ҳам бошларига аввалги кофирларнинг куни тушар). **39.** (Эй мўминлар), сизлар то (дунёда) биров фитна-алдов қолмай, бутун дин фақат Оллоҳ учун бўлгунга қадар улар билан жанг қилинглари! Энди агар (кофирликдан) тўхтасалар, бас, албатта Оллоҳ қилаётган амалларини Кўргувчидир. **40.** Агар (кофирлар иймондан) юз ўтурсалар, бас, (эй мўминлар), билингизки, шубҳасиз, Оллоҳ Хожангиздир. У Зот нақадар яхши Хожа ва нақадар яхши Ёрдамчилар.

ЎНИНЧИ ЖУЗЪ

41. (Эй Мўминлар), агар сизлар Оллоҳга ва (ҳақ билан ноҳақнинг) ажралиш кунда - икки жамоа тўқнашган кунда, (яъни Бадр жангига) бандамиз (Муҳаммад алайҳис-салом)га позил қилганимиз (оятлар ва фаришталардан иборат) нарсага иймон келтиргувчи бўлсангизлар, билингизки, ўлжа қилиб олган нарсангизнинг бешдан бири Оллоҳ учун, Пайғамбар учун ва у зотнинг қариндош-уруғи, етимлар, мискинлар ва мусофирлар учундир. Оллоҳ ҳамма нарсага Қодирдир.

И з о ҳ: Шаруат ҳукмига кўра, урушда қўлга киришилган ўлжанинг бешдан тўрт қисми жангчининг ҳаққи бўлиб, бешдан бири юқоридаги оятда мазкур бўлган жиҳатларга сарфланади.

42. Ўшанда сизлар (Мадинага) яқинроқ тарафда, улар (яъни, мушрикларнинг қўшинлари) йироқроқ тарафда, отлиқлар (яъни, сизлар ўлжа қилиб олмақчи бўлган қарвон) эса сизлардан қуйироқда (денгиз соҳили бўйлаб кетмоқда) эдилар. Агар мушриклар билан жанг қилиш учун (аввалдан) ваъдалашганларингизда, бирон муайян вақтга келиша олмаган бўлур эдингиз. Лекин Оллоҳ ҳалок бўлгувчилар (яъни, кофирлик йўлини тутгувчилар) очиқ ҳужжат билан (яъни, Оллоҳнинг мўъжизасига гувоҳ бўлган қолларида) ҳалок бўлсинлар, тирик қолгувчилар (яъни, иймонга келувчилар) ҳам очиқ ҳужжат билан тирик қолсинлар, деб қилинувчи бўлган ишни (яъни, мусулмонларнинг галаба қозонишлари, кофирларнинг мағлуб бўлишларини) амалга ошириш учун (сизларни тасодифан тўқнаштириб қўйди). Шак-шубҳасиз, Оллоҳ Эшитгувчи, Билгувчидир. 43. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сизга тушингизда Оллоҳ уларни оз кўрсатганини эсланг! Агар Сизга уларни кўп кўрсатганда эди, албатта сизлар сустлашиб, бу иш (яъни, кофирларга қарши жангга чиқиш) хусусида тортишиб қолган бўлур эдингизлар. Лекин Оллоҳнинг Ўзи (сизларни бундан) сақлади. Албатта У дилларни эгаллаб олган сирларни Билгувчидир. 44. (Эй мўминлар), Оллоҳ қилинадиган ишни амалга ошириш учун тўқнашган пайтингизда сизларнинг кўзингизга уларни кам қилиб кўрсатганини, уларнинг кўзларига эса сизларни оз қилиб қўйганини элангиз! Барча ишлар Оллоҳга қайтарилур. 45. Эй мўминлар, (сизлар билан жанг қиладиган кофир) жамоатга рўбарў бўлганингизда саботли бўлингиз ва доимо Оллоҳни ед этингиз,

шояд нажот топурсизлар. 46. Ва Оллоҳ ҳамда Унинг Пайгамбарига итоат қилингиз ва (ўзаро) талашиб-тортишмангизки, у ҳолда сустраниб, куч-қувватингиз кетур. Сабр-тоқат қилингиз! Албатта Оллоҳ сабр қилгувчилар билан биргадир. 47. Ўз диёрларидан (яъни, Маккадан) кибуру ҳаво билан ўзларини одамларга кўз-кўзлаб чиққан ва Оллоҳнинг Йўлидан тўсадиган кимсалар каби бўлмангизлар! Оллоҳ уларнинг қилаётган ишларини Иҳота қилгувчидир (Ўраб олгувчидир).

И з о ҳ: Мушриклар Маккадан дабдаба-ю, асъаса билан: "Ўша Бағрда галаба бизми ва шаробхўрлик қилмаганимизча қайтмаймиз", деб қасам ичишиб чиққан эдилар.

48. Ўшанда шайтон уларга қилаётган ишларини чиройли кўрсатиб: "Бу кун сизлардан ғолиб бўладиган бирон одам йўқ, ўзим сизларнинг ҳомийингизман", деди. Энди қачонки икки жамоат учрашганида эса кетига қайтиб кетди ва: "Албатта мен сизлардан безорман. Мен (мусулмонлар орасида) сизлар кўрмаётган нарсани (яъни, фаришталар борлигини) кўрмоқдаман. Мен Оллоҳдан қўрқаман. Оллоҳнинг азоби қаттиқдир", деди. 49. Ўшанда мунофиқлар ва дилларида мараз бўлган кимсалар: "Уларни (яъни, мусулмонларни) динлари мағрур қилиб юборди (яъни, озгина одам билан шундай катта қўшинга қарши жанг қилмоқчи бўляптилар)", дейишар эди. (Мунофиқларнинг бу сўзлари нотўғридир, зеро), ким Оллоҳга суянса, (албатта Оллоҳ уни Қўлгагувчидир), зотан, албатта Оллоҳ Ғолиб ва Ҳикматлидир. 50-51. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), агар Сиз фаришталар кофир кимсаларнинг юз ва кетларига уриб жоиларини олаётган ва: "Дўзах азобини тотингиз! Бунга сабаб ўзларингиз қилган амалларингиздир, зеро, Оллоҳ ҳаргиз бандаларига зулм қилгувчи эмасдир", (деяётган) пайтини кўрсатингиз эди. 52. (Уларнинг қилмишлари) худди Фиръавн одамларининг ва улардан олдинги кимсаларининг қилмишларига ўхшайди: улар Оллоҳ оятларига кофир бўлишгач, Оллоҳ уларни гуноҳлари сабабли (азоб билан) ушлаган эди. Албатта Оллоҳ қувват Эгаси ва азоби қаттиқдир. 53. Бунга (яъни, уларнинг азобга гириштор бўлишларига) сабаб шудир - Оллоҳ бир қавмга инъом қилган неъматини то улар ўзларини ўзгартирмагунларича ўзгартирувчи эмасдир ва Оллоҳ Эшитгувчи, Билгувчидир.

И з о ҳ: Бу оятда Макка мушриклари ўзларига инъом қилинган неъмат - Пайгамбар алайҳис-саломнинг қасрига етмасдан, у зотга

қаршилик қилганлари сабабли, шундай азобга гирифтор бўлдилар, дейилмоқчи.

54. (Уларнинг қилмишлари) худди Фиръавн одамлари ва улардан олдинги кимсаларнинг қилмишларига ўхшайди. Улар Парвардигорларининг оятларини ёлгон дейишгач, Биз уларни ўзларининг гуноҳлари сабабли ҳалок қилдик ва Фиръавн одамларини (денгизга) гарқ этдик. (Чунки) ҳаммалари зolim кимсалар эдилар. 55. Кофир бўлган кимсалар Оллоҳнинг наздида энг ёмон ҳайвонлардир. Бас, улар иймон келтирмаслар. 56. Уларнинг орасида Сиз билан аҳдлашиб, сўнгра (Оллоҳдан) қўрқмасдан ҳар сафар ўз аҳд-паймонларини бузаверадиган кимсалар бордир. 57. Бас, агар Сиз ўшаларни жангда топсангиз, улар(ни ҳалок қилиш) билан ортларидаги кимсаларни қўрқитиб қўйинг! Шояд эслатма олсалар. 58. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), агар Сиз (ўрталарингизда аҳд-паймон бўлган) қавм тарафидан хиёнатни сезсангиз, уларга (қилган аҳд-паймонларини) баб-баробар қилиб ташланг (яъни, ўрталарингиздаги аҳд-паймон тутаганини ҳар икки тараф ҳам билсин). Албатта Оллоҳ хиёнаткор кимсаларни севмас. 59. Кофир бўлган кимсалар ҳаргиз қочиб-қутулдик, деб уиламасинлар. Улар ҳеч қачон Оллоҳни ожиз қила олмайдилар. (Албатта улар Оллоҳдан қилмишларига яраша жазо олулар). 60. (Эй мўминлар), улар(га қарши жанг қилиш) учун имконингиз борича куч ва эгарланган отларни тайёрлаб қўйингизки, бу билан сизлар Оллоҳнинг ва ўзларингизнинг душманларингизни ҳамда улардан ташқари сизлар билмайдиган - Оллоҳ биладиган бошқа бировларни ҳам қўрқувга солурсизлар. Оллоҳ Йўлида нимани сарф қилсангиз, сизларга зулм қилинмаган ҳолда қони қилиб қантарилур. 61. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), агар улар сулҳга майл қилсалар, Сиз ҳам унга мойил бўлинг ва Оллоҳга таваккул қилинг! Албатта Унинг Ўзи Эшитгувчи, Билгувчидир. 62-63. Агар улар Сизни алдамоқчи бўлсалар, бас, албатта Сизга Оллоҳнинг Ўзи кифоядир. У Сизни Ўз ёрдами ва мўминлар билан қувватлантирган ва уларнинг (мўминларнинг) дилларини бирлаштирган Зотдир. Агар (Сиз) Ердаги бор нарсани сарфласангиз ҳам уларнинг дилларини бирлаштира олмаган булур эдингиз. Лекин Оллоҳ уларни бирлаштирди. Албатта У Қудратли, Ҳикматлидир. 64. Эй Пайғамбар, Сизга ва Сизга эргашган мўминларга Оллоҳнинг Ўзи Кифоядир. 65. Эй Пайғамбар, мўминларни жангга чорланг! Агар сизлардан

ийгирмата сабр-тоқатли киши бўлса, икки юзта (*гушманини*) енгар! Агар сизлардан юз киши бўлса, кофирлардан мингтини енгар! Бунга сабаб, уларнинг онгсиз қавм эканлигидир. 66. Энди Оллоҳ сизларнинг (*юкингизни*) енгил қилди, сизларда ожизлик борлигини билди. Бас, сизлардан юзта сабр-тоқатли киши бўлса, икки юзта (*кофирни*) енгар. Агар сизлардан минг киши бўлса, Оллоҳнинг изни билан икки минг (*кофир*)ни енгар. Оллоҳ сабр қилгувчилар билан биргадир. 67. Ҳеч бир пайгамбар учун то Ерда голиб бўлмагунича, асир олиш жоиз эмас эди. (*Эй мўминлар*), сизлар дунё нарсаларини истамоқдасиз. Оллоҳ эса Охират (*неъматлари сизларники бўлиши*)ни истайди. Оллоҳ Қудратли, Ҳикматлидир.

И з о ҳ: Бу оят Пайгамбар алайҳис-салом ва саҳобаларга берилган таъбеҳдир. Улар мушрикларнинг етмиш аскарини асир олиб, сўнг маълум товон-тўлов эвазига бўшашиб юборганларига мана шу оят нозил бўлди.

68. Агар Оллоҳ томонидан (*билмасдан қилган хатони кечиришлиги*) ёзиб қўйилмаганида эди, албатта сизларга (*товон*) олганинглар сабабли улут азоб етган бўлур эди. 69. Энди ўлжа қилиб олган нарсаларингизни ҳалол-пок ҳолда еяверинглар ва Оллоҳдан қўрқинглар! Албатта Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир. 70. Эй Пайгамбар, сизларнинг қўлингизда асир бўлган кишиларга айтинг: "Агар Оллоҳ дилларингизда яхшилик (*яъни, иймон, иҳлос*) борлигини билса, сизларга ўзингиздан олинган нарсадан (*яъни, тўлаган товонингиздан*) яхшироқ нарса берур ва сизларни мағфират қилур. Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир". 71. Агар улар Сизга хиёнат қилмоқчи бўлсалар - бас, (*билингизки*), улар илгари Оллоҳга ҳам хиёнат қилган эдилар. Шунда Оллоҳ (*Сизни*) уларга голиб қилди. Оллоҳ билим, ҳикмат Соҳибидир. 72. Албатта иймон келтирган, ҳижрат қилган ва молу жонлари билан Оллоҳ Йўлида курашган зотлар ва (*Маккадан ҳижрат қилиб келган муҳожирларга*) уй-жой бериб, ёрдам қилган зотлар - ана ўшалар, бир-бирларига дўстдирлар. (*Яъни, тириклари бир-бирига ҳамкор, ўрталарида ўлим бўлса, бир-бирларига меросхўрдирлар*). Иймон келтирган, аммо ҳижрат қилмаган (*яъни, ҳали-ҳануз Маккада яшаб турган*) кишилар эса то ҳижрат қилмагунларича сизлар уларга дўстлик қила олмайсизлар (*яъни, бир-бирларингизга ҳамкор, меросхўр бўла олмайсизлар*). Агар улар дин йўлида сизлардан ёрдам сўрасалар, ёрдам қилиш зиммангиздадир. Магар уларга,

ўрталарингизда (урушмаслик ҳақида) аҳд-паймон бўлган қавмга (зарар етказиш билан ёрдам қилмайсизлар). Оллоҳ қилаётган амалларингизни Кўргувчидир. 73. Кофир бўлган кимсалар бир-бирларига дўстдирлар. (Бас, эй мўминлар, сизлар уларни ўзларингизга душман тутингиз). Агар шундай қилмасанглар (яъни, мўминга дўст, кофирга душман бўлмасанглар), Ерда фитна ва катта фасод бўлур. 74. Иймон келтирган, ҳижрат қилган ва Оллоҳ Йўлида курашган зотлар ва (муҳожирларга) уй-жой бериб, ёрдам қилган зотлар - ана ўшалар ҳақиқий мўминлар бўлиб, улар учун мағфират ва улут ризқ бордир. 75. (Сизлар Маккадан Мадинага ҳижрат қилганларингиздан) кейин иймон келтириб ҳижрат қилган ва сизлар билан бирга курашган зотлар ҳам сизлардандир. Оллоҳнинг Китобида қон-қариндошлар бир-бирларига (меросхўр бўлишга Оллоҳ Йўлида дўстлашиб, бир-бирларига меросхўр бўлган кишилардан) ҳақдорроқдирлар. Албатта Оллоҳ ҳамма нарсани Билгувчидир.

ТАВБА сураси (9)

Мадинада нозил қилинган бу сура бир юз йигирма тўққиз оятдан иборатдир. У Пайғамбар алайҳис-салом саҳобалар билан "Табук" жангидан қайтаётганларида нозил бўла бошлаган. (Табук - Мадина билан Дамашқ орасидаги ҳаж йўли устида жойлашган воҳадир. Ҳижрий тўққизинчи йилда у ерда мусулмонлар билан мушриклар ўртасида жанг бўлган эди). Бу сурада Шариати Исломиёнинг кўпгина қонун-қоидаларини баён қилиш билан бирга, асосан, икки мақсад кузда тутилади: улардан биринчиси Иломнинг мушриклар ва аҳли Китоблар билан қандай муносабатда бўлиш лозимлиги хусусидаги қатъий ҳукмини билдириш бўлса, иккинчиси Пайғамбар алайҳис-салом ғазотга чиқишга чақирган пайтларида кишилар руҳиятидаги ҳолатларни кўрсатишдир.

Бу суранинг айрича хусусиятларидан бири шуки, Қуръондаги мавжуд бир юз ўн тўрт суранинг ичида ёлғиз мана шу сура аввалида "Бисмиллоҳ" айтилмасдан бошланади. Бу ҳолни айрим саҳобалар "Тавба", мазмун-моҳияти жиҳатидан ўзидан аввалги "Анфол" сурасининг давоми бўлгани учун иккисининг ўртасини ажратиш зарурати бўлмаган, деб шарҳласалар, бошқа бир гуруҳ саҳобалар: "Бисмиллоҳ - Оллоҳнинг раҳматидир. Бу сурада эса, асосан, жангу жадаллар ва Оллоҳнинг латъатига гирифтор бўлган мунофиқларнинг хилма-хил тоифалари ҳақида сўз юритилади. Шу боисдан, унинг аввалида Бисмиллоҳ айтилмаслиги лозим бўлган", деганлар. Бу суранинг бир неча номи бўлиб, улардан энг машҳури "Тавба"дир. Сура ниҳоясида Оллоҳ мўминларнинг тавбаларини қабул этиши эълон қилингани учун ҳам бу сура "Тавба" номи билан аталандир.

1. *(Эй мўминлар, ушбу эълон) Оллоҳ ва Унинг Пайғамбари томонидан сизлар (ўзаро урушмаслик ҳақида) аҳд-паймон қилган мушрик кимсаларга ора очиклик (эълонидир).* 2. *(Эй мушриклар, уруш ҳаром қилинган) тўрт ой ичида Ерда сайру саёҳат қилиб*

юраверинглар ва билинглари, сизлар Оллоҳни ожиз қилувчи эмассизлар - албатта Оллоҳ кофирларни расво қилгувчидир.

И з о ҳ: Юқоридаги оятларда Пайгамбар алайҳис-салом ва саҳобаларнинг мушриклар билан тузган ҳар қандай шартномалари ўша мушрикларнинг хиёнаткорлиги сабабли бекор қилингани эълон этилди ва бу қарор орадан тўрт ой ўтгач, кучга кириши билдирилди.

3. Ва (ушбу эълон) Оллоҳ ва Унинг Пайгамбари томонидан одамларга катта ҳаж кунида (яъни, Қурбон ҳайити кунида) Оллоҳ ва Унинг Пайгамбари мушриклардан безор эканлигини билдиришдир. Бас, (эъ мушриклар), агар тавба қилсангизлар, бу ўзингиз учун яхшироқдир. Агар юз ўгирсангизлар, у ҳолда билингизки, сизлар Оллоҳни ожиз қилувчи эмассиз. (Эъ Муҳаммад алайҳис-салом), кофир бўлган кимсаларга аламли азоб "хушхабар"ини етказинг! 4. Магар (Эъ мўминлар); сизлар аҳд-паймон қилган мушрик кимсалар кейин (аҳдларидан) бирон нарсани бузмасалар ва сизларнинг зиёнингизга биров билан ҳамкорлик қилмасалар, у ҳолда уларнинг аҳдларини белгиланган муддатгача тўла-тўқис етказинглар! Албатта Оллоҳ тақво қилгувчи зотларни севар. 5. Бас, қачон уруш ҳаром қилинган ойлар чиқса, мушрикларни топган жойингизда ўлдирингиз, уларни (асир) олингиз, қамал қилингиз ва барча йўللарда уларни кузатиб турингиз! Энди агар тавба қилсалар ва намозни тўқис адо қилишиб, закотни берсалар, уларнинг йўлларини бўш қўйингиз! (Яъни, улар билан урушишни бас қилингиз). Албатта Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир. 6. (Эъ Муҳаммад алайҳис-салом), агар мушриклардан биронтаси Сиздан ҳимоя сўраса, бас, уни ўз ҳимоянгизга олинг, токи у Оллоҳнинг Каломини эшитсин. Сўнг уни ўзи учун тинч бўлган жойга етказиб қўйинг. Бу (ҳукм) уларнинг билмайдиган қавм бўлганлари учундир. 7. Оллоҳ наздида ва Унинг Пайгамбари наздида мушриклар учун қандай аҳд-паймон бўлсин?! (Яъни, ҳеч қандай аҳд бўлиши мумкин эмас, чунки улар Оллоҳга ҳам, Унинг Пайгамбарига ҳам иймон келтирмайдилар, демак, берган шартларини бузаверадилар), магар сизлар Масжид-ал-Ҳаром олдида (яъни, Маккада) аҳдланган кимсалар борки, улар модомики сизларга берган (аҳдларидан) бәрқарор турар эканлар, сизлар ҳам уларга берган (аҳдларингизда) турингиз! Албатта Оллоҳ тақво қилгувчи зотларни севар. 8. (Улар учун) қандай (аҳд-паймон) бўлсин. Ҳолбуки, улар агар сизларнинг устингизда голиб бўлсалар, сизларнинг хусусингизда на аҳдга ва на бурчга боқадилар.

Оғизларида сизларни рози қилишади-ю, кўнгиллари (аҳдга вафо қилишга) ибo - oр қилади. Уларнинг кўплари итoатсиздир. 9. Улар Оллоҳнинг оятларини oзинa қимматга алмаштириб, (инсонларни) Унинг Йўлидан (яъни, Динидан) тусдилар. Дарҳақиқат, улар энг ёмон ишни қилгувчи бўлдилар. 10. Улар бирон мўмин хусусида на аҳдга ва на бурчга боқадилар. Улар тажовузкор кимсалардир. 11. Энди агар улар тавба қилсалар ва намoзини тўқис адо этишиб, закoтни (ҳақдорларга) ато қилсалар, у ҳолда диний биродарингиздирлар. Биз оятларимизни биладиган қавм учун муфассал баён қилурмиз. 12. Агар аҳдлашганларидан кейин қасамларини бузсалар ва сизларнинг динингизга тош oтсалар, у ҳолда (бу кирдикорларидан) тўхташлари учун куфр етакчиларига қарши жанг қилингиз! Зеро, улар учун ҳеч қандай қасам йўқдир. (Яъни, улар мудом ўзлари ичган қасамларни бузаверадилар). 13. (Эй мўминлар), қасамларини бузган ва Пайгамбарни (Маккадан) чиқариб юборишга қасд қилган ҳамда ўзлари аввал-бошда сизларга қарши (жанг қилишни) бошлаган кимсалар билан жанг қилмайсизларми?! Улардан кўрқасизларми?! Агар (ҳақиқий) мўмин бўлсангизлар, кўрқишингизга лойиқроқ зoт Оллоҳ-ку, ахир?! 14-15. Улар билан жанг қилинглaр, (шунда) Оллоҳ уларни сизларнинг қўлингиз билан азoблайди, уларни расво қилади ва сизларни уларнинг устига голиб қилади ҳамда мўмин қавм дилларига шифo - oром бериб, кўнгилларидаги ғам-андуҳни кетказади. Оллоҳ Ўзи хоҳлаган кишиларнинг тавбаларини қабул қилур. Оллоҳ билим ва ҳикмат Соҳибидир. 16. (Эй мўминлар), балки сизлар oрангиздаги (Ҳақ Йўлда) журашган ва Оллоҳдан, Унинг Пайгамбаридан ва мўминлардан ўзга бирон кимсани дўст тутмаган зoтларни Оллоҳ билмасдан (ҳар кимини ўз ҳoлингизга) ташлаб қўйилишни ўйлагандирсизлар?! Оллоҳ қилаётган амалларингиздан Хабардордир. 17. Мушриклар ўзларининг кофир эканликларига гувоҳ бўлган ҳoлларида Оллоҳнинг масжидларини oбoд қилишлари жоиз эмас. Уларнинг қилган амаллари беҳуда кетар, ўзлари эса дўзахда абадий қолгувчидирлар.

И з o ҳ Мушриклар Каъба атрофида хилма-хил бутларини қўйиб олишиб, ҳар сафар Каъбани тавoф этишларидан кейин ҳилиги бутларга сажда қилар эдилар. Юқоридagi oят, мушриклар модомики ўзлари ясаб олган бутларни Ягона Оллоҳга шерик деб билишар эканлар, уларнинг қилган ибoдат тавoфлари беҳуда, деб таъкидлайди.

18. Оллоҳнинг масжидларини фақат Оллоҳга ва Охират Кунига иймон келтирган, намозни тўқис адо этган, закотни (ҳақдорларга) ато қилган ва Ёлғиз Оллоҳдангина кўрқадиган зотларгина обод қилурлар. Ана ўшалар ҳидоят топгувчи зотлар бўлсалар, ажабмас. 19. (Эй мушриклар), сизлар ҳожиларга сув беришни ва Масжидал-Ҳаромни обод қилишни - Оллоҳга ва Охират Кунига иймон келтирган ҳамда Оллоҳ Йўлида курашган зотлар(нинг амалари)га тенг, деб билдингизми?! Улар (яъни, мўминлар билан мушриклар) Оллоҳ наздида тенг эмаслар, Оллоҳ золим қавмни ҳидоят қилмас.

И з о ҳ: Мушриклар мусулмонларга қариб: "Сизлар Оллоҳга мусулмончилик билан бандалик қилаётган бўлсангизлар, биз ҳам ҳажга келганларнинг хизматларини бажариб ва Каъбани обод қилиб, Оллоҳга бандалик этмоқдамиз", деб даъво қилганларида мазкур оят нозил бўлди.

20. Иймон келтирган, ҳижрат қилган ва Оллоҳ Йўлида молу жонлари билан курашган зотларнинг Оллоҳ наздидаги даражалари жуда улугдир ва ўшалар (бохт-саодатга) эришувчидирлар. 21. Парвардигорлари уларга Ўз тарафидан раҳмат ва ризолик ҳамда улар учун бўладиган жаннатлар хушхабарини берурки, у жаннатларда доимий нсъматлар бордир. 22. Улар ўша жойларда абадий қолурлар. Дарҳақиқат, фақат Оллоҳнинг ҳузуридагина улуг ажр бордир. 23. Эй мўминлар, агар ота-оналарингиз ва ака-укаларингиз иймондан куфрни афзал билсалар (яъни, очиқ кофир бўлсалар), сизлар уларни дўст тутмангиз! Сизларнинг ичингизда кимда-ким уларни дўст тутса, (яъни, уларни деб иймондан куфрга қайтса) бас, улар золимлардир. 24. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Агар ота-оналарингиз, болаларингиз, ака-укаларингиз, жуфтларингиз, қариндош-уруғларингиз ва касб қилиб топган мол-дунёларингиз, касод бўлиб қолишидан кўрқадиган тижоратларингиз ҳамда яхши курадиган уй-жойларингиз сизларга Оллоҳдан, Унинг Пайгамбаридан ва Унинг Йўлида жиҳод қилишдан суюклироқ бўлса, у ҳолда то Оллоҳ Ўз амрини (яъни, азобини) келтиргунча кутиб тураверинглар. (Зеро), Оллоҳ бундай итоатсиз қавмни ҳидоят қилмас. 25. Оллоҳ сизларни кўп ўринларда голиб қилди. Ҳунанин (Мақка билан Ғоиф ўртасидаги бир водий) кунини («ланглар») ўшанда сизларни кўп эканлигингиз мағрур қилиб қўйган эди, аммо у (яъни, саногингизнинг кўплиги) сизларни ҳеч нарсадан беҳожат қила олмади (қутқариб қола олмади) ва сизларга

кенг Ер торлик қилиб қолди, сўнг юз ўгирган ҳолингизда чекиндигиз! 26. Кейин Оллоҳ Пайгамбарига ва мўминларга Ўз томонидан хотиржамлик нозил қилди ҳамда сизлар кўрмаган бир лашкарни (яъни, фаришталарни) туширди ва кофир бўлган кимсаларни азобга дучор қилди. Кофирларнинг жазоси шудир.

И з о ҳ: Бу оятларда Қуръон жангга галабага эришишнинг сабаби лашкар саноғининг кўпчилиги эмас, балки Оллоҳнинг мадади эканлигини тасъидлайди. Ўша Ҳунайн жангига (ҳижрий саккизинчи йил) мусулмонларнинг лашкари Ўн икки минг бўлиб, кофирлар фақат тўрт минг киши эдилар. Шунинг учун айрим мусулмонлар: "Шу бир ҳовуч одамдан енгиламизми?", деб гурурландилар ва галаба Оллоҳ томонидан бўлишини унутиб қўйдилар. Натижада кофирлар улардан устун келиб, улар чекина бошладилар. Фақат Пайгамбар алайҳис-салом Оллоҳ таолога илтижо қилиб дуо қилганларидан кейин мўминларнинг дилларига бир хотиржамлик униб, жангга қайтдилар ва Оллоҳнинг мадади билан кофирлардан ғолиб келдилар.

27. Кейин - ўша (жангдан) сўнг Оллоҳ Ўзи хоҳлаган кишиларнинг тавбаларини қабул қилур. Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир.

И з о ҳ: Дарҳақиқат, Ҳунайнда мусулмонларга қарши жанг қилган Ҳавозин қабиласидан жуда кўп кишилар ўша жангдан кейин Оллоҳга тавба-тазарру қилиб, Исломга киргдилар.

28. Эй мўминлар, ҳеч шак-шубҳасиз, мушриклар нажас - нопокдирлар, бас, улар бу йилдан сўнг Масжид-ал-Ҳаромга яқин келмасинлар! Агар сизлар (мушриклар ҳаж мавсумига Маккага келтирадиган озиқ-овқатлар ва бошқа нарсалар тўхтаб қолиши сабабли) камбағалликдан кўрқсангизлар, (билингизки), яқинда Оллоҳ хоҳласа, Ўз фазлу карами билан сизларни бой-бадавлат қилажак. Албатта Оллоҳ билим ва ҳикмат Соҳибидир. 29 Оллоҳга ва Охират Кутига ишонмайдиган, Оллоҳ ва Унинг Пайгамбари ҳаром деган нарсани ҳаром деб билмайдиган, Ҳақ (яъни, Ислом) динига эътиқод қилмайдиган аҳли Китоблардан иборат бўлган кимсаларга қарши то улар хорланган (мағлуб) ҳолларида ўз қуллари билан (зиммаларидаги) солиқни тўламагунларича, жанг қилингиз! 30. Яҳудийлар: "Ўзайр Оллоҳнинг ўғли", дедилар. Насронийлар: "(Ийсо) Масиҳ Оллоҳнинг ўғли", дедилар. Бу уларнинг оғизларидаги (хужжат-далилсиз) гапларидир. Уларнинг бу гаплари худди аввалги кофир бўлган кимсаларнинг гапига ўхшайди. Уларни Оллоҳ лаънатлагай! Қандай адашмоқдалар-а! 31 Улар Оллоҳни қўйиб ўзларининг донишмандларини ва

роҳибларини ҳамда Масих бинини Марямни Парвардигор деб билдилар. Ҳолбуки, улар фақат Ягона Оллоҳга бандалик қилишга маъмур (буюрилган) эдилар. Ҳеч қандай илоҳ йўқ, фақат Унинг Ўзи бордир. У Зот уларнинг ширкларидан Поқдир. 32. Улар Оллоҳнинг Нурини (яъни, Исломини) оғизлари (яъни, ҳеч қандай ҳужжатсиз беҳуда гаплари) билан ўчирмоқчи бўладилар. Оллоҳ эса - гарчи (кофирлар) емон кўрсалар-да, - Ўз Нурини комил қилишни (яъни, ҳар тарафга ёйишни) истайди. 33. У (Оллоҳ) Ўз Пайгамбарини ҳидоят ва Ҳақ Дин билан - гарчи мушриклар хоҳламасалар-да - барча динларга голиб қилиш учун юборган Зотдир. 34. Эй мўминлар, ўша донишмандлар, роҳиблардан кўпчилиги одамларнинг молларини ноҳақ (йўл) билан ейдилар ва Оллоҳнинг Йўлидан тўсадилар. Олтин-кумушни босиб, уни Оллоҳ Йўлида инфоқ-эҳсон қилмайдиган кимсаларга аламли азоб "хушхабарини" етказинг!

И з о ҳ: Бу оятларда одамларнинг пул молларини талон-торож қиладиган яҳудий донишмандлари ва насроний роҳиблари билан бир қаторда мусулмонларнинг орасидаги айрим бойликка муқкасидан кетган ва тўплаган мол-дунёларининг закотини бермайдиган кимсалар ҳам ашаддий азобга дучор бўлишлари баён қилингандир.

35. У Кунда (Қиёматга) ўша (олтин-кумушни) жаҳаннам ўтида қизитилиб, ўша билан уларнинг пешоналари, енбошлари ва кетларига тамга босилиб: "Мана бу ўзларингиз учун тўплаб-босган нарсаларингиздир. Энди тўплаб-босган нарсаларингизнинг мазасини тотиб кўринглар!", (геишлур). 36. Албатта ойларнинг саногини Оллоҳнинг наздида, Оллоҳ осмонлар ва Ерни яратган кунда ёзиб - белгилаб қўйганидек, ўн икки ойдир. Улардан тўртти (уруш) ҳаром қилинган (ойлар)дир. Мана шу Тўғри Диндир (яъни, ҳақ ҳукмдир). Бас, у оиларда (урушнинг ҳалол деб жангга кириб) ўзларингизга зулм қилмангиз! Барча мушриклар (бу ҳукмга қарамай биринчи бўлиб жанг бошласалар), улар сизларга қарши жанг қилгани каби сизлар ҳам барчангиз уларга қарши жанг қилингиз! Ва билингизки, Оллоҳ тақводорлар билан биргадир.

И з о ҳ: Уруш ҳаром қилинган ойлар: Зул-қаджа, Зул-ҳижжа, Муҳаррам ва Ражаб оиларидир. Улардан аввалги учтаси кетма-кет келса Ражаб ойи орадан беш ой ўтгандан кейин чиқади. Бу иллати ҳазрати Иброҳим пайгамбар замонларидан бери амал қилиб келинаётган ҳақ ҳукм эди. Лекин кейинчалик айрим араблар бу

қонунни бузиб, ўзлари жанг қилиб турган пайтларида мазкур ойлар келиб қолса, уларда уруш қилишни ҳалол қилиб олишар ва кейин ўзлари учун қулай бўлган бошқа ойларни ҳаром ой деб эълон қилар эдилар. Навбатдаги оятда мана шу одат ҳақида сўз юритилиб, унинг диёнатсизлик экани тасъидланади.

37. Шак-шубҳасиз, (ҳаром ойларни) кетга суриш ортиқ даражадаги кофирликдирки, у сабабли кофирлар бутунлай йўлдан тойилурлар. Улар Оллоҳ ҳаром қилган ойларнинг саногини (тўрт ойга) тўғрилаб, Оллоҳ ҳаром қилган нарсани ҳалол қилиб олиш учун уни (яъни, уруш ҳаром қилинган ойларни) бир йил ҳалол десалар, яна бир йил ҳаром дейдилар. Уларга бу хунук ишлари чиройли кўрсатиб қўйилди. (Чунки) Оллоҳ кофир қавми ҳидоят қилмас. 38. Эй мўминлар, сизларга нима бўлдики, Оллоҳ Йўлида (жиҳодга) чиқинглар, дейилса, ерингизга (яъни, юртингизга) ёнишиб олдингиз?! Охират(нинг боқий неъматлари)дан юз ўтириб, ҳаёти дунё(нинг фоний лаззатлари)га рози бўлурмисиз?! Охират олдида бу дунё матоси жуда оз нарса-ку! 39. Агар (жиҳодга) чиқмасангизлар, (Оллоҳ) сизларни аламли азоб билан азоблар ва ўрнингизга бошқа бир қавми келтирур. Сизлар эса У Зотга бирон зиён етказа олмайсиз. Оллоҳ ҳамма нарсага Қодирдир. 40. Агар сизлар унга (яъни, Пайғамбарга) ёрдам қилмасангиз (Оллоҳнинг Ўзи унга ёрдам қилур). Уни кофирлар икки кишининг бири бўлган ҳолида (яъни, бир ҳамроҳи билан Маккадан) ҳайдаб чиқарганларида, унга Оллоҳ ёрдам берди-ку. Ўшанда икковлон горда бўлган пайтларида ҳамроҳига: "Ғамгин бўлма, албатта Оллоҳ биз билан биргадир", дейиши билан Оллоҳ Ўз томонидан унинг устига - қалбига бир хотиржамлик туширди ва уни сизлар кўрмаган лашкарлар (яъни, фаришталар) билан қўллаб-қувватлади ҳамда кофир бўлган кимсаларнинг сўзларини тубан қилиб қўйди. Оллоҳнинг Сўзигина энг юксак Сўздир. Оллоҳ Қудратли, Ҳикматлидир.

И з о ҳ: Ушбу оят Пайғамбар алайҳис-саломнинг Маккадан Мадинага ҳижрат қилишлари ҳақидадир. Макка мушриклари мусулмонларга нисбатан қилган зулму зўравонликлари билан уларни Исломдан қайтаришга кўзлари етмай қолгач Пайғамбарнинг жонларига суиқасд қилиш пайига тушадилар. Шунда у зотга Оллоҳ таоло тарафидан Мадинага ҳижрат қилиш - кўчиш амр этилади ва бир қоронгу кечада Оллоҳнинг ёрдами билан у зотни ўлдирмоқчи бўлиб тайёргарлик кўриб турган кофирларнинг ёнларидан соғ-саломат чиқиб кетиб, ҳамроҳлари Абу Бакр Сиддиқ билан бирга

Макка яқинидаги бир гор ичига яширинадилар. Эрталаб "овлари" қўлдан кетганини англаган мушриклар бир изқувар билан уларнинг ортидан тушишади. Лекин ҳалиги горга етиб келишгач, из йўқолади ва улар... горнинг огзи ўргимчак тўрлари билан тўсилганини кўрадилар ва ҳафсалалари пир бўлиб қайтиб кетидилар.

Шундай қилиб горда улар уч кун беркиниб ётишгач, бир йўл бошловчи етагида Мадинага етиб оладилар. Гарчи бу оят Пайгамбар алайҳис-салом ва у зотининг ҳамроҳлари хусусида бўлса-да, қиссадан ҳисса шуки, кимда-ким Оллоҳ Йўлида, Унинг Ўзидан мадад тилаб эзгуликка қадам қўйса, Оллоҳнинг Ўзи уни ҳар қандай таъқибчи ва айбончилардан асраб, кўмаган мақсадига етказади.

41. (Эй мўминлар), хоҳ енгил, хоҳ оғир ҳолингизда (яъни, хоҳ ёш, хоҳ кекса ҳолингизда, истасангиз, истамасангиз жиҳодга) чиқингиз ва молу жонларингиз билан Оллоҳ Йўлида курашингиз! Агар билсангизлар, мана шу ўзларингиз учун яхшироқдир. 42. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), агар (Сиз даъват қилаётган жиҳод) осон фойда ва яқин сафар бўлганида, улар (яъни, мунсифлар) албатта Сизга эргашган бўлур эдилар. Лекин уларга масофа узоқ бўлиб кўринди (шунишг учун чиқмадилар). Ҳали улар (ёлгон қасам билан) ўзларини ҳалок қилиб: "Агар қодир бўлганимизда сизлар билан бирга чиққан бўлур эдик", деб Оллоҳ номи билан қасам ҳам ичадилар. Оллоҳ эса уларининг ҳеч шак-шубҳасиз, ёлгончи эканликларини билур. 43. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Оллоҳ Сизни афв қилди. (Лекин) нима учун то Сизга росттўй кишилар аниқ бўлиб, ёлгончиларни ҳам аниқ билгунингизча, (сабр қилиб турмай, ёлгон қасамларига ишониб) уларга (жиҳодга чиқмаслик учун) изн бердингиз?! 44. Оллоҳга ва Охират Кунига ишонган зотлар Сиздан молу жонлари билан жиҳод қилишдан (қолиш учун) изн сўрамайдилар. Оллоҳ тақводорларни Билгувчидир. 45. Балки фақат Оллоҳга ва Охират Кунига ишонмайдиган ва кўнгилларида (Сиз келтирган Ҳақ Дин хусусида) шак-шубҳа бўлган кимсаларгина Сиздан (қолиш учун) изн сўрайдилар. Бас, улар ўз шак-шубҳаларида иккиланиб юрадилар. 46. Агар улар (жиҳодга) чиқишни истаганларида унинг учун тайёргарлик кўриб қўйган бўлур эдилар. Лекин Оллоҳ чиқишларини истамай уларни дангаса қилиб қўйди ва уларга (ўларидан бўлган кимсалар тарафидан): "Қолганлар (яъни, аёллар, ёш болалар ва ожиз-нотавон кишилар) билан бирга ўтираверинглар", деди. 47. Агар улар (яъни, ўша мунофиқлар) сизларнинг орангизда (жиҳодга) чиққанларида ҳам сизларга фақат ортиқча зиён бўлган ва ўрталарингизда сизларни

фитнага солиш учун югуриб-елиб юрган бўлур эдилар ҳамда ораларингизда улар учун қулоқ солувчилар (яъни, сизларнинг махфий сўзларингизни эшитиб олиб, мунофиқларга етказадиган айдоқчилар) ҳам (топилган) бўлур эди. Оллоҳ золим кимсаларни Билгувчидир. 48. Улар (Таъук жангидан) илгари ҳали - ҳануз Ҳақ рўёбга чиқиб, Оллоҳнинг амри - Дини голиб бўлмай туриб ҳам ёмон кўрган ҳолларида фитна қилмоқчи бўлган ва Сизнинг ишларингизни ортга кеткизмақчи бўлган эдилар-ку. 49. Уларнинг орасида: "Менга (жангдан қолиш учун) изн бергин, мен фитнага - балога солмагин", дейдиган кимсалар ҳам бордир. Огоҳ бўлингизким, улар (жангдан қолишлари сабабли) фитнанинг ўзига тушдилар. Шак-шубҳасиз, жаҳаннам (бундай) кофирларни ўраб олгувчидир. 50. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), агар Сизга бирон яхшилик (ғалаба ёки ўлжа) етса, бу уларни хафа қилур. Агар Сизга (Уҳуд жангидан бўлганидек) бирон мусибат етса: "Ишнинг (олдини) олибмиз", дейишиб, хурсанд бўлган ҳолларида юз ўгириб кетурлар. 51. Айтинг: "Бизга фақат Оллоҳ биз учун ёзиб қўйган нарсасига етур. У бизнинг Хожамиздир. Бас, мўминлар Ёлғиз Оллоҳгагина суянсинлар!" 52. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Сизлар биз учун фақат икки яхшилик (яъни, ё шаҳид бўлишимиз ёки ғалаба қилишимиз)дан бирини кутмоқдасиз. Биз эса сизлар учун Оллоҳ сизларга Ўз даргоҳидан ёки бизнинг қўлимиз билан бир азоб етказишини кутмоқдамиз. Бас, сизлар ҳам кутаверинглар, биз ҳам сизлар билан бирга кутувчимиз". 53. Айтинг: "(Эй мунофиқлар), хоҳ ўз хоҳишингиз билан, хоҳ мажбуран инфоқ-эҳсон қилинглар, сизлардан ҳаргиз қабул қилинмас. Чунки сизлар итоатсиз қавм бўлдингиз". 54. Қилган инфоқ-эҳсонлари (Оллоҳ даргоҳида) қабул қилинишидан тўсган нарса фақат уларнинг Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарига иймон келтирмаганлари, намозга фақат эринган ҳолларидагина келишлари ва ўзлари истамаган ҳолларидагина инфоқ-эҳсон қилганликларидир. 55. Бас, Сизни уларнинг молу дунёлари ва бола-чақалари қизиқтирмасин! (Чунки) Оллоҳ ўша нарсалар сабабли ҳаёти дунёда уларни азоб-уқубатга солишни ва кофир бўлган ҳолларида, жонлари чиқишини истайди, холос. 56. Улар ўзларининг сизлар билан бирга эҳсанликларига Оллоҳ номи билан қасам ичадилар. Ҳолбуки, улар сизлардан эмасдирлар. Лекин улар кўрқоқ қавмдирлар (яъни, мунофиқликлари маълум бўлиб қолса, бошларига бошқа кофирларнинг кунн тушиш қилинидан қўрқадилар, шунинг учун: "Биз ҳам мусулмонимиз", деб қасам

ичаверадилар). 57. Агар улар бирон бошпанами, горми ёки кирадиган бирон тешикми топсалар эди, чопганларича ўшанга қараб жўнаб қолган бўлур эдилар. 58. Уларнинг орасида Сизни садақотлар тўтрисида айблайдиган (яъни, тушган садақотларни адолат билан тақсим қилмади, деб таъна қиладиган) кимсалар ҳам бордир. Агар ўша садақалардан уларга ҳам берилса, рози бўладилар, агар бериб маса, бирдан норози бўлиб қоладилар. 59. Агар улар Оллоҳ ва Унинг Пайгамбари уларга берган нарсага рози бўлишиб: "Оллоҳ биз учун кифоя қилур. Яқинда Оллоҳ Ўз фазлу карамидан ато қилур ва Унинг Пайгамбари бизга (мол-дунё ҳам, бахт-саодат ҳам берур), биз Оллоҳнинг Ўзига интилувчи кишилармиз", десалар эди (ўзлари учун яхши бўлур эди). 60. Албатта садақалар (яъни, закотлар) Оллоҳ томонидан фарз бўлган ҳолда, фақат фақирларга, мискинларга, садақа йиғувчиларга, кўнглилари (Исломга) ошна қилинувчи кишиларга, бўйинларини (қуларини) озод қилишга, қарздор кишиларга ва Оллоҳ Йўлида (яъни, жиҳодга ёки ҳажга кетаётганларга) ҳамда йўловчи мусофирларга берилур. Оллоҳ билим ва ҳикмат Соҳибидир.

И з о ҳ: Закот Ислом динидаги фарз амаллардан биридир. Маълум миқдорда бойликка эга бўлган киши шу пулдан қирқдан бирини закот қилиб бериши фарздир. Юқоридаги оятда мана шу заки тини кимларга бериш лозимлиги аниқ белгилаб берилган. Демак, мазкур кишилардан бошқа бировга берилган закот Ислом назарида мақбул эмас.

61. Уларнинг орасида Пайгамбарга озор берадиган ва: "У (яъни, Пайгамбар) қулоқ тутгувчи (яъни, эшитган нарсасига ишонаверадиган киши)", дейдиган кимсалар бордир. Айтнинг: "(Ҳа, у) сизлар учун яхшилик бўлган нарсага (эзгуликка) қулоқ тутгувчи, Оллоҳга иймон келтирувчи, мўминларга ишонадиган ва сизларнинг орангиздаги иймон келтирган зотлар учун раҳмат-марҳаматли бўлган зотдир. Оллоҳнинг Пайгамбарига озор берувчи кимсалар учун эса аламли азоб бордир". 62. (Эй муминлар), улар сизларни рози қилиш учун (биз Пайгамбарга озор бермадик, унга таъналар қилмадик, деб) Оллоҳ номига қасам ичадилар. Ҳолбуки, агар мўмин бўлганларида, Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарини рози қилмоқлари лоїққроқ иш эди. 63. Улар кимда-ким Оллоҳ ва Унинг Пайгамбари чизган чизиқдан чиқса, унинг устун узи абадин қоладиган жаҳаннам оташи бўлишини ва бу улук-катта расволик эканини билмадиларми? 64. Бу мунофиқлар уларга қарши, уларнинг дилларидаги нарсидан (яъни,

мунофиқликларидан) огоҳлантирадиган бирон сура нозил бўлиб қолишидан кўрқадилару (яна Пайғамбар ва мўминларни масхара қилиб куладилар). Айтинг: "Кулаверинглар, Оллоҳ сизлар (фоида бўлиб қолишидан) кўрқаётган нарсани албатта (юзага) чиқаргувчидир". 65. Қасамки, агар улардан (нега Сизнинг устингиздан кулганлари ҳақида) сўрасангиз, албатта улар: "Биз фақат бахслашиб, ҳазиллашиб келямиз, холос", дейдилар. Айтинг: "Оллоҳдан, Унинг оятларидан, Унинг Пайғамбаридан кулувчи бўлдингизми?"

И з о ҳ: Пайғамбар алайҳис-салом саҳобалар билан "Табуқ" жангига кетиб бораётганларида аскарлар орасидаги бир гуруҳ мунофиқлар бир-бирлариға: "Мана бу одамни кўринглар. Ўзича Шом қасрларини ва қалъаларини фатҳ қилмоқчи бўлиб юрибди-я", деб масхара қилардилар. Оллоҳ Пайғамбарини уларнинг сўзларидан хабардор қилгач, Пайғамбар улардан: "Нега куляпсизлар?", деб сўраганида, улар: "Эй Оллоҳнинг Пайғамбари, биз фақат ўйини қисқартириш учун ҳазил-ҳузул қилиб келмоқдамиз, холос", деб алдимоқчи бўлган эдилар.

66. Узр айтманглар! Сизлар нймон келтирганингиздан сўнг яна куфрга қайтдингиз. Агар сизлардан бир тоифани (чин иҳлос билан тавба қилганлари учун) афв қилсак, бошқа бир тоифани жиноятчи бўлганликлари сабабли азоблаймиз. 67. Мунофиқ эркаклар ва мунофиқ аёллар бир-бирларидандирлар (яъни, кофирликда бир-бирларига ўхшайдилар). Улар ёмонликка буюрадилар, яхшиликдан қайтарадилар ва (Оллоҳ Йўлида илфок-эхсон қилишдан) қўлларини (ўзларини) тиядилар. Улар Оллоҳни унутишгач, Оллоҳ ҳам уларни унутди. Албатта мунофиқлар ҳақиқий фосиқ-итоатсиздирлар. 68. Оллоҳ мунофиқ ва мунофиқаларга ҳамда кофирларга улар абадий қоладиган жаҳаннам оташини ваъда қилдики, ўша улар учун етарлидир. Оллоҳ уларни лаънатлади. Улар учун доимий азоб бордир. 69. (Эй мунофиқлар), сизлар ҳам худди сизлардан илгари ўтган (мунофиқлар)га ўхшайсизлар. Бас, улар сизлардан кўра қувватлироқ ва мол-мулк, бола-чақалари ҳам кўпроқ эди. Бас, улар (бу дунёдаги) ўз насибаларини кўрдилар. Сизлар ҳам, илгари ўтганлар насибаларини курганларидек, уз насибанингизни кўрдингиз ва улар шунгиган нарсага (яъни, ноҳақ пулга) шўнгидингиз. Уларнинг (яъни, барча мунофиқларнинг) қилган амаллари дунё-ю Охиратда беҳуда кетди. Ана ушалар ҳақиқий зиён кўргувчилардир. 70. Уларга ўзларидан илгари ўтган кишилар

бўлмиш Нух, Од, Самуд қавмларининг ва Иброҳим қавмининг, Мадян аҳолисининг (яъни, Шуайб қавмининг) ҳамда зеру забар бўлган қишлоқларининг (яъни, Лут қавми қишлоқларининг) ҳоли-хабарни келмадими?! Уларга пайгамбарлари очик далил-хужжатлар келтирган эдилар (шунда улар пайгамбарларини ёлгончи қилишгач, бу қавмлар устига Оллоҳнинг балолари ёлган эди). Бас, Оллоҳ уларга зулм қилгувчи бўлмади, балки улар ўзларига зулм қилган эдилар. 71. Мўмин ва мўминалар бир-бирларига дўстдирлар. Улар яхшиликка буюрадилар, ёмонликдан қайтарадилар, намозни тўқис адо этадилар, закотиш (ҳақдорларга) ато этадилар, Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарига итоат қиладилар. Ана ўшаларга Оллоҳ раҳм қилур. Шак-шубҳасиз, Оллоҳ Қудратли, Ҳикматлидир. 72. Оллоҳ мўмин, мўминаларга остидан дарёлар оқиб турадиган, улар абадий қоладиган жаннатлар ва мангу жаннатлардаги покиза масканларни ваъда қилди. Оллоҳнинг розилиги эса ҳамма нарсадан улугроқдир. Мана шу буюк саодатдир. 73. Эй Пайгамбар, кофир ва мунофиқларга қарши курашинг ва уларга қаттиққўл бўлинг! Уларнинг жойлари жаҳаннамдир. Нақадар ёмон оқибат бу! 74. Улар (яъни, мунофиқлар Сизга етиб келган ҳақорат сўзларини) айтмаганликларига қасам ичадилар. Қолбуки, куфр сўзини аниқ айтган эдилар ва Исломга кирганларидан сўнг яна куфрга қайтган эдилар ҳамда ўзлари етолмаган нарса (яъни, Пайгамбар жонига суиқасд қилишга) қасд қилган эдилар. Улар (мунофиқлар) фақат Оллоҳ ва Унинг Пайгамбари уларни Ўз фазлу карамидан бой-бадавлат қилиб қўйгани учунгина (Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарини) ёмон кўрдилар, холос. Бас, агар тавба қилсалар, ўзлари учун яхши бўлур. Агар юз ўгирсалар, Оллоҳ уларни дунё-ю Охиратда аламли азоб билан азоблар ва улар учун Ер юзида бирон дўст ва ёрдамчи бўлмас! 75. Уларнинг орасида: "Қасамки, агар (Оллоҳ) бизга Ўз фазлу карамидан (мол-давлат) ато қилса, албатта биз (камбағалларга) садақотлар қилурмиз ва солиҳ бандалардан бўлурмиз", деб Оллоҳга аҳд-паймон берадиган кямсалар ҳам бордир. 76. Энди қачонки (Оллоҳ) уларга Ўз фазлу карамидан (мол-давлат) ато қилса, унга бахиллик қилурлар ва юз ўгирган ҳолларида кетурлар. 77. Бас, (садақотлар берурмиз, деб) Оллоҳга берган ваъдаларига хилоф қилганлари ва (паймон келтирганмиз), деб ёлгон гапирувчи бўлганлари оқибатида (Оллоҳ) то улар Унинг Ўзига рубару буладиган Кунгача уларнинг дилларида нифоқ бўлишини қисмат қилиб қўйди. 78. Улар Оллоҳ уларнинг яширган сирларини

ҳам, ўзаро шивир-шивирларини ҳам билишини ва Оллоҳ гайбни - кўринмас нарсаларни ҳам аниқ Билгувчи эканини билмадиларми?! 79. Мўминлар орасидан ўз хоҳиши билан садақотлар қилувчи кишиларни ва (*инфоқ-эхсон қилиш учун*) кучлари етган нарсани топиб келган кишиларни айблаб, масҳара қиладиган кимсалар (*мунофиқлар*) борки, уларни Оллоҳ масҳара қилур ва улар учун аламли азоб бордин. 80. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), хоҳ Сиз у (*мунофиқлар*) учун мағфират сўранг, хоҳ мағфират сўраманг - агар етмиш марталаб улар учун мағфират сўрасангиз ҳам, Оллоҳ уларни асло мағфират қилмас. Бунга сабаб уларнинг Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарига кофир бўлганларидир. Оллоҳ эса (*бундай*) итоатсиз қавмни ҳидоят қилмас. 81. (*Жиҳодга чиқишдан*) қолган (*қочган мунофиқлар*) Оллоҳнинг Пайгамбарига хилоф қилиб қолганларидан хурсанд бўлдилар ва молу жонлари билан Оллоҳ Йўлида жиҳод қилишни ёмон кўрдилар ҳамда (*бир-бирларига*): "Бу иссиқда урушга чиқманглар", дедилар. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), айтинг: "Агар улар англай олсалар жаҳаннам оташи янада иссиқроқдир". 82. Бас, ўзларининг касб қилган нарсалари (*яъни, кофирликни танлаганлари*) жазосига улар (*бу дунёда*) озгина кулсинлар, (*сўнгра Охиратда*) кўп - абадий йиғласинлар! 83. Энди агар Оллоҳ Сизни (*"Табуқ" жангидан сўнг*) улардан бирон тоифага қайтариб, (*рўбарў қилса*) бас, улар Сиздан (*бундан буён бўладиган газотларга*) чиқиш учун изн сўрасалар, айтингки: "Мен билан ҳаргиз чиқмайсизлар ва мен билан бирга бирон душманга қарши жанг ҳам қилмайсизлар. Чунки сизлар аввал-бошда чиқмай ўтиришга рози бўлдингиз, бас, яна қолгувчи кимсалар билан бирга ўтираверинглар". 84. Улардан биронгаси ўлса, зинҳор унинг (*жапоза*) намозини ўқиманг ва қабри устига ҳам бориб турманг! Чунки улар Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарига кофир бўлдилар ва итоатсиз ҳолларида ўлдилар. 85. Сизни уларнинг молу дунёлари ва бола-чақалари қизиқтирмасин! Чунки Оллоҳ ўша нарсалар сабабли бу дунёда уларни азоб-уқубатга солишни ва кофир бўлган ҳолларида, жонлари чиқишини истайди, холос. 86. Қачон: "Оллоҳга иймон келтирингиз ва Унинг Пайгамбари билан бирга жиҳод қилингиз", деган бирон сура нозил қилинса, улардан бой-бадавлат бўлган кимсалар Сиздан (*жангдан қолиш учун*) изн сўрайдилар ва "Бизни қўйгин, анави қолгувчи (*ўзрли кишилар*) билан бирга бўлалик", дейдилар. 87. Улар хотин-халаж билан қолишга рози бўлдилар. Диллари муҳрлаб қўйилди. Бас, энди улар (*жиҳодга чиқишда бўладиган*

яхшиликни) англамайдилар. 88. Лекин Пайгамбар ва у билан бирга бўлган, иймон келтирган зотлар молу жонлари билан курашдилар. (Барча) яхшиликлар ана ўшалар учундир. Нажот тог'увчилар ҳам уларнинг ўзидир. 89. Оллоҳ улар учун остидан дарёлар оқиб турадиган, улар абадий қоладиган жаннатларни тайёрлаб қўйгандир. Мана шу буюк саодатдир. 90. Аъробийлардан (яъни, тоғлик динсиз араблардан) ҳам ўзлари учун изн берилишини сўраб узр айтгувчилар келди ва (иймон келтирдик, деб) Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарини алдаган кимсалар урушдан қолдилар. Албатта уларнинг орасидаги кофир кимсаларга аламли азоб етажак! 91. Ожиз-нотавонларга, хасталарга ва (жиҳод учун) бергани ҳеч нарса топа олмаётган кишиларга - агар улар Оллоҳ ва Унинг Пайгамбари учун холис бўлсалар, бирон ҳараж - гуноҳ йўқдир. Чиройли амал қилувчи - муҳсинларни айблашга ҳеч қандай йўл йўқ. Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир. 92. Яна Сизга (жангга миниб бориш учун) от-улов сўраб келган вақтларида, уларга: "Сизларни миндириб юборадиган ўлов йўқ-ку", деганингизда (жиҳод учун) ишлатиладиган бирон нарса топа олмаганлари учун гамгин бўлишиб, кўзларидан ёш тўкиб қайтиб кетган кишиларни ҳам айблашга ҳеч қандай йўл йўқдир.

И з о ҳ: Дарҳақиқат, ансорийлардан (яъни, мадиналик саҳобалардан) олти-етти киши келиб Пайгамбар алайҳис-саломдан жиҳодга бориш учун от-улов сўрашганида, у киши уларга берадиган от-улов йўқлигини айтиб узр сўраганлар. Шунда улар жиҳодга чиқишга ожизлик қилганларига хафа бўлишиб, йиглаб қайтиб кетганлар. Юқоридаги оят уларнинг узрли кишилар экани, бинобарин, жиҳодга чиқа олмаганлари учун гуноҳкор бўлмасликларини баён қилади.

93. Фақат ўзлари бой-бадавлат бўлган ҳолларида Сиздан изн сўрайдиган кимсаларнинггина айблашга йўл бордир. Улар хотин-халаж билан қолишга рози бўлдилар. Оллоҳ уларнинг дилларини муҳрлаб қўйди. Бас, энди (улар жиҳодга чиқишда бўладиган яхшиликни) билмайдилар.

ЎН БИРИНЧИ ЖУЗЪ

94. (Эй мўминлар), сизлар уларнинг олдига қайтган вақтингизда улар (газотга бора олмаганликлари учун) сизлардан узр сўрайдилар. Айтинг: "Узр сўраманглар, сизларга ҳаргиз ишонмаймиз. Оллоҳ бизни сизларнинг ҳоли-хабарингиздан огоҳ қилди. Шубҳасиз, амалларингизни Оллоҳ ва Унинг Пайгамбари кўриб туради. Сўнгра гайбу шаҳодатни (яъни, яширин ва ошкор ишларнинг ҳаммасини) Билгувчи Зотга қайтарилурсизлар. Бас, У сизларга қилиб ўтган амалларингизнинг хабарини берур". 95. Уларнинг олдига қайтиб борган вақтларингизда улардан юз ўгиришларингиз (яъни, айбамасликларингиз учун сизларга ўзларининг ростдан ҳам узрли эканликларига) Оллоҳ номин билан қасам ичадилар. Бас, улардан юз ўгиришлар! Чунки улар нопокдирлар ва қилиб ўтган нарсаларини (яъни, мунофиқликлари) жазосига жойлари жаҳаннамдир. 96. Улардан рози бўлишларингиз учун сизларга қасам ичадилар. Агар сизлар улардан рози бўлсангизлар ҳам, Оллоҳ бу итоатсиз қавмдан ҳеч рози бўлмайди. 97. Аъробийлар куфру нифоқда қаттиқроқ ва Оллоҳ Ўз Пайгамбарига нозил қилган нарсаларнинг чегараларини билмасликка лойиқроқдирлар. Оллоҳ билим ва ҳикмат Соҳибидир. 98. Аъробийлар орасида шундай кимсалар ҳам борки, қилган садақасини (ўзи учун) зиён деб билади ва сизларга (мўминларга) балолар келишига кўз тутиб туради. (Барча) ёмон бало(лар) ўзларига бўлсин! Оллоҳ Эшитгувчи, Билгувчидир. 99. Аъробийлар орасида Оллоҳга ва Охират Кунига иймон келтирадиган ва қиладиган нифоқ-эҳсонини Оллоҳ даргоҳида қурбат (яқинлик) ҳосил қилиш ва Пайгамбар дуосига (мушарраф бўлиш) деб биладиган зотлар ҳам бор. Огоҳ бўлсинларким, ўша нифоқ-эҳсонлари ўзлари учун қурбатдир. Оллоҳ уларни Ўз раҳматига дохил қилажак. Албатта Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир. 100. Муҳожир ва ансорларнинг биринчи пешқадамлари ва уларга чиройли амаллар билан эргашган зотлар - Оллоҳ улардан рози бўлди ва улар ҳам Ундан рози бўлдилар. Яна (Оллоҳ) улар учун остидан дарёлар оқиб турадиган, улар абадий қоладиган жаннатларни гайёрлаб қўйди. Мана шу буюк саодатдир. 101. Сизларнинг атрофингиздаги аъробийлар орасида мунофиқлар бор. Мадина аҳолиси орасида ҳам (мунофиқлар бордир). Улар доимий нифоқдадирлар, (лекин) Сиз уларни

билмайсиз. Биз билурмиз. Уларни қайта-қайта (яъни, ҳаётлик пайтларида қатл қилиш, асир олиш билан, ўлганларидан кейин эса қабр азоби билан) азоблаймиз. Сўнгра (Қиёмат Кунига) улуг азобга қайтарилурлар. 102. Яна бошқа бир кишилар борки, гуноҳларини эътироф қилурлар. Улар яхши амални бошқа - ёмонига аралаштириб юборганлар. Оллоҳ уларнинг тавбаларини қабул қилса ажабмас. Албатта, Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир. 103. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз уларнинг (тавба қилгувчиларнинг) молларидан бир қисмини ўзларини поклаб тозалайдиган садақа сифатида олинг ва уларнинг ҳақларига дуо қилинг! Албатта Сизнинг дуойингиз улар учун ором-осойишталик бўлур. Оллоҳ Эшитгувчи, Билгувчидир. 104. Улар (гуноҳкорлар) Оллоҳнинг Ўзи бадалари томонидан бўлган тавбани қабул этишини, садақаларни ҳам (Ўз даргоҳига) қабул қилишини ва ҳақиқий тавбаларни Қабул этгувчи ва Меҳрибон Зот Оллоҳнинг Ўзи эканини билмадиларми?! 105. Айтинг: "(Хоҳлаган) амални қилинглар. Бас, Оллоҳ, Унинг Пайгамбари ва мўминлар қилган амалларингизни кўриб турар ва яқинда гайбу шаҳодатни (яъни, яширин ва ошкор нарсаларнинг барчасини) Билгувчи Зотга қайтарилурсизлар. Бас, У Зот сизларга қилиб ўтган амалларингизнинг хабарини берур". 106. Яна бошқа (бир гуруҳ газотга чиқмаган)лар борки, Улар Оллоҳнинг амрига қолдирилурлар - У Зот Ўзи уларни ё азобга гирифтор қилар ёки тавбаларини қабул қилур. Оллоҳ билим ва ҳикмат Соҳибидир.

И з о ҳ: Улар уч нафар киши бўлиб, мунофиқ бўлганликлари учун эмас, балки дингасаликлари, танпарварликлари сабабли газотга чиқмаганлар ва бошқа мунофиқлар киби ёлгон узрлар ҳам айтмаганлар. Шундан кейин уларнинг тавбаларини қабул бўлиши ё қабул бўлмаслиги Оллоҳнинг амрига маъкуф бўлиб қолган ва бошқа мусулмонлар маълум муддатгача улар билан алоқаларини узганларки, бу ҳақда кейин келадиган оятларда яна зикр қилинади.

107. Яна шундай кимсалар ҳам борки, улар (мўминларга) зиён етказиш, куфрни (кучайтириш) ва мўминлар ўртасига тафриқа солиш ҳамда илгари Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарига қарши урушган (бир) кимсага кўз тутиш учун (фитна юзасидан) масжид қуриб олдилар. Яна: "Биз фақат яхшилиқнигина истаган эдик", деб қасам ҳам ичадилар. Оллоҳ гувоҳлик берурки, улар шак-шубҳасиз, ёлгончидирлар.

И з о ҳ: Мунофиқлардан ўн икки киши Абу Омир деган бир кофир кимсанинг буйруғи билан мўминлар орасини бузиш ниятида

масжид қурадилар ва мусулмонларга қариши урушиш учун бошқа давлатлардан лашкар олиб келишга кетган Абу Омирнинг йўлига кўз тутадилар. Уларнинг бу мақсадлари мусулмонларга маълум бўлиб қолганидан кейин эса ўз қилмишларидан тониб, қасам ичадилар. Қуйидаги оятда Оллоҳ таоло Ўз Пайгамбарига бундай амр қилади.

108. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), ҳеч қачон у масжидда (намозга) турманг! Биринчи кундан тақво асосига қурилган масжид борки, Сиз ўшанда туришингиз лойиқроқ. Унда покликни севадиган кишилар бордир. Оллоҳ эса ўзларини мудом пок тутувчи зотларни севар. 109. Бас, (масжид) биноларини Оллоҳдан кўрқиб ва Унинг ризолиги асосига қурган киши яхшироқми ёки биноларига емирилаётган жар ёқасини асос қилиб олиб, шу сабабли ўзи ҳам жаҳаннам ўтига қулаган кимсами?! Оллоҳ бундай золим қавмни ҳидоят қилмас. 110. Қурган биноларининг (бузиб ташланиши) уларнинг кўнгилларида шак-шубҳа бўлиб қолур. Магар юраклари ёрилиб - жонлари чиқиб кетсагина (шак-шубҳа ҳам йўқ бўлур). Оллоҳ билим ва ҳикмат Соҳибидир.

И з о ҳ: Пайгамбар алайҳис-саломнинг фармонлари билан улар қурган масжид бузиб ташланади. Шундан кейин уни қурган мунофиқлар то ўлгунарича мусулмонларга нисбатан гараз билан ўтадилар.

111. Албатта Оллоҳ мўминларнинг жонларини ва молларини улардан жаннат баробарига сотиб олди - улар Оллоҳ Йўлида жанг қилишиб (кофирларни) ўлдирадилар ва (ўзлари ҳам Оллоҳ учун шаҳид бўлиб) ўлдириладилар. (Бундай мўминларга жаннат берилишига) Оллоҳ Таврот, Инжил ва Қуръонда Ўзининг ҳақ ваъдасини бергандир. Оллоҳдан ҳам аҳдига вафодорроқ ким бор? Бас, (эй мўминлар), қилган бу савдоларингиздан шод бўлингиз! Мана шу ҳақиқатан, буюк саодатдир. 112. (Улар) - тавба қилгувчилар, (Оллоҳнинг Ўзигагина) ибодат қилгувчилар, шукр қилгувчилар, рўза тутувчилар, рукуъ-сажда қилгувчилар, яхшиликка буюргувчилар, ёмонликдан тўхтатувчилар ва Оллоҳ белгилаб қўйган қонун-қоидаларга доимий риоя қилгувчи (мўмин)лардир. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), бу мўминларга жаннат хушхабарини етказинг! 113. На Пайгамбар ва на мўминлар, - агар мушриклар қариндошлари бўлса ҳам - уларнинг дўзах эгалари эканликлари аниқ маълум бўлганидан кейин, у мушриклар учун магфират сўрашлари жоиз эмасдир. 114. Иброҳимнинг ўз отаси учун магфират сўраши фақат унга берган ваъдаси сабабли эди. Энди қачонки унга (отаси) Оллоҳнинг

душмани эканлиги аниқ маълум бўлгач, ундан бутунлай тонди. Албатта Иброҳим кўнгилчан ва ҳалимдир. 115. Оллоҳ бирон қавми ҳидоят қилганидан кейин то уларга сақланишлари лозим бўлган нарсаларни аниқ баён қилиб бермагунича, уларни йўлдан оздиргувчи бўлмади (яъни, ҳамма нарсани билиб туриб ўзларини сақламаган кимсаларнигина йўлдан оздирди). Албатта Оллоҳ ҳамма нарсани Билгувчидир. 116. Албатта осмонлар ва Ернинг подшоҳлиги Оллоҳнинг Ўзи учундир. У ҳаёт ва ўлим берур. Сизлар учун Оллоҳдан ўзга бирон дўст ҳам, бирон ёрдамчи ҳам йўқдир. 117. Ҳақиқатан, Оллоҳ Пайгамбарнинг, муҳожирлар ва ансорларнинг тавбаларини қабул қилди. Улардан бир гуруҳнинг диллари (газотдаги машаққат ва ташналик сабабли) тойилаёзганидан кейин оғир соатда унга (яъни, Пайгамбарга) эргашган эдилар. Сўнг уларнинг тавбаларини (Оллоҳ) қабул қилди. Албатта У Зот мўминларга Марҳаматли, Меҳрибондир. 118. Яна ўша уч кишининг (тавбаларини ҳам қабул қилдики), то уларга кенг Ер торлик қилиб қолгунча ва диллари сиқилиб, Оллоҳ(нинг газоби)дан фақат Унинг Ўзига тавба қилиш билангина қутулиш мумкин эканини билгунларича (тавбалари) қолдирилган эди (яъни, тавба қилишга муваффақ бўлмаган эдилар). Сўнгга (Оллоҳ) тавба қилишлари учун уларга тавба йўлини очди. Албатта Оллоҳ тавбэларини Қабул қилгувчи, Меҳрибондир. 119. Эй мўминлар, Оллоҳдан қўрқингиз ва (уймонларига) ростгўй бўлган зотлар билан бирга бўлингиз! 120. Мадина аҳолиси ва уларнинг атрофларидаги аъробийлар учун (жиҳодга чиқмай) Оллоҳнинг Пайгамбаридан қолишлари ва Ундан юз ўгириб ўзлари билан овора бўлишлари жоиз эмас эди. Зеро, Оллоҳ Йўлида уларга бирон ташналик, машаққат, очлик етса ва кофирларни газаблантирадиган бирон қадам боссалар, душманга бирон зиён етказсалар, албатта улар учун бу ишлари сабабли, яхши амал ёзилур. Зотан, Оллоҳ яхшилиқ қилгувчиларнинг амалларини зое қилмас. 121. Улар кичикми, каттами бирон инфоқ-эҳсон қилсалар ва (газот йўлида) бирон водийдан ўтсалар, албатта қилган энг чиройли амалларига яраша Оллоҳ мукофотлаши учун - (буларнинг ҳаммаси) улар фойдасига ёзилур. 122. Барча мўминлар (жангга) чиқишлари лойиқ эмас. Ахир улардан ҳар бир гуруҳдан бир тоифа одамлар (жанг учун) чиқмайдиларми?! (Қолганлари эса Мадинада) Динни ўрганиб, (жангга кетган) қавмлари олдиларига қайтган вақтларида, уларни огоҳлантиргани (қолмайдиларми)?! Шояд у қавмлар Оллоҳнинг азобидан сақлансалар.

И з о ҳ: Бу оят Пайғамбар алайҳис-салом ва саҳобалар "Табуқ" жангидан қайтганларидан сўнг Пайғамбаримиз бир гуруҳ аскарларни душман томонига юбормоқчи бўлиб чорлаганларида, урушдан қолувчи кимсалар азобланиши ҳақидаги юқоридаги оятлардан қўрқиб қолган барча саҳобалар жангга чиқамиз, деб келганларида нозил бўлгандир. Бу оятда бундай кичик юришларга ҳамма мусулмонлар кетиб қолиши тўғри эмаслиги, балки улардан бир гуруҳининг бориши кифоя қилиши, қолганлари эса Пайғамбар алайҳис-салом ҳузурларида қолишиб, у кишидан диний таълимотларни ўрганиб, жангга кетганлар қайтишгач, уларга ўзлари ўрганган нарсаларини таълим беришлари лозим эканлиги ифодаланади.

123. Эй мўминлар, ён-атрофларингиздаги кофирларга қарши жанг қилинглр ва улар сизлардаги куч-қувватни кўрсинлар! Билинглarki, албатта Оллоҳ тақводорлар билан биргадир. 124. Қачон бирон сура нозил қилинса, улардан (яъни, мунофиқлардан) бўлган кимсалар (масхара қилишиб): "Қани, бу сура қайси бирларингизнинг иймонларингизни зиёда қилди?", дейишади. Бас, у (сура) иймон келтирган зотларнинг иймонларини албатта зиёда қилди ва улар шод-хуррам бўлурлар. 125. Аммо дилларида мараз бўлган кимсаларни эса динсизликларига яна динсизлик қўшди ва улар кофир ҳолларида ўлдилар. 126. (Мунофиқлар) кўрмайдилармики, улар ҳар йили бир-икки марта (очарчилик, ҳахатчилик каби) балога - фитналарга йўлиқмоқдалар. Шундан кейин ҳам на тавба қиладилар ва на панд-насихат оладилар. 127. Қачонки бирон сура нозил қилинса, (у мунофиқлар: "Муҳаммаднинг олдидан билдирмасдан чиқиб қочсаларингиз), сизларни биронта (мусулмон) кўриб қолармикан?", деб бир-бирларига қараб оладилар-да, сўнгра (агар ҳеч ким кўрмаётган бўлса уйларида) жўнаб қоладилар. Улар (ҳақни) англамайдиган қавм бўлганлари сабабли, Оллоҳ дилларини (Қуръонни фаҳмлашдан) буриб қўйгандир. 128. (Эй инсонлар), ахир сизларга ўзларингиздан бўлган, сизларнинг кулфат-машаққат чекишингиздан қийналувчи, сизларнинг (Тўғри Йўл - Ҳақ Динга келишингизга) ҳарис - ташна бўлган ва барча мўминларга марҳаматли, меҳрибон бўлган бир Пайғамбар келди-ку! 129. Ана энди ҳам юз ўғирсалар, у ҳолда (эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Менга Оллоҳнинг Ўзи етарлидир! Ҳеч қандай илоҳ йўқ, фақат Унинг Ўзи бордир! (Мен Унинг) Ўзига суяндим. У Зот улуг Арш Соҳибидир".

ЮНУС сураси (10)

Маккада нозил бўлган бу сура бир юз тўққиз оятдан иборат. Унда Исломиё ақиданинг асл моҳияти: Оллоҳга иймон келтириш, Унинг Китобларига, пайгамбарларига, қайта тирилишга ва Қиёмат Кунигаги жазо - мукофотга ишониш ҳақида сўз боради. У Илоҳий Китобларга, хусусан Қуръони Каримга иймон келтиришга қизгин даъват қилиши билан бошқа суралардан ажралиб туради.

Бу сура бошлаб пайгамбарлик ва пайгамбарлар ҳақида сўзлаб, Оллоҳ аввалу охир ҳамма бандаларига Ўз пайгамбарларини юборганини, бинобарин, охириги Пайгамбар Муҳаммад алайҳис-саломнинг келишларидан ажабланишга ўрин йўқлигини уқтиради. Кейин Оллоҳ таоло ва банданинг ҳақиқати баён қилиниб, Яратган билан яралган ўртасидаги алоқа қандай бўлиши лозимлиги айтилади ва одамларга Ҳақиқий Парвардигорлари қандай Зот эканлиги танитилиб, фақат Унгагина ибодат қилишлари дуруст ва зарур эканлиги таъкидланади. Яна бу сурада мушрикларнинг Қуръонга бўлган муносабатлари ҳақида ҳикоя қилиниб, бу Китоб ҳақиқий Илоҳий мўъжиза экани айтилади. Ва уни Муҳаммад ўзи тўқиб ёзган, деб ўйлайдиган кимсалар унга ўхшаш биргина сура ёзиб берсинлар, деб уларнинг даъволари асоссиз эканлиги ошкор этилади.

Сурада Нуҳ, Мусо, Юнус каби пайгамбарларнинг қиссалари зикр қилинадики, суранинг номи ҳам улардан бири - Юнус пайгамбар исмлари билан аталгандир. Сура ниҳоясида эса Пайгамбар алайҳис-саломга фақат Оллоҳнинг кўрсатма-ваҳийларига амал қилиш ва Оллоҳ Йўлида чекиладиган озор-машаққатларга сабру тоқат қилиш амр этилади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Алиф, Лом, Ро. Булар ҳикматли Китоб оятларидир. 2. Бу одамлар учун ўзларидан бўлган бир кишига (яъни, Муҳаммад алайҳис-саломга, кофир) кимсаларни (Оллоҳнинг азобидан)

огоҳлангиринг, иймон келтирган зотларга эса албатта улар учун Парвардигорлари ҳузурида азалий рост мартаба борлиги ҳақида хушхабар етказинг, деб ваҳий юборганимиз қизиқ туюлдимиз?! Кофирлар: "Дарҳақиқат, бу (яъни, *Муҳаммад*) зўр сеҳргардир", дедилар. 3. (*Эй инсонлар*), албатта Парвардигорингиз осмонлар ва Ерни олти кунда яратиб, сўнгра Ўз Аршига ўрнашган Оллоҳдир. У (*ҳар бир*) ишнинг тадбирини қилур. (*Қиёмат Кунига*) бирон қўлловчи бўлмас, магар Унинг изни-иродасидан сўнггина (*қўлай олур*). Ана ўша Оллоҳ Парвардигорингиздир, бас, Унга ибодат қилингиз! Ахир эслатма-ибрат олмайсизларми?! 4. (*Қиёмат Кунига*) барчангиз Унга қайтишингиз бордир. (*Бу*) Оллоҳнинг ҳаққирост ваъдасидир. Албатта аввал-бошда барча нарсани Унинг Ўзи яратур. Сўнгра иймон келтириб, яхши амаллар қилиб ўтган зотларни адолат билан мукофотлаш учун (*Қиёмат Кун*) яна қайта яратур. Куфр йўлини тутган кимсалар учун эса қайноқ сувдан иборат ичимлик ва кофир бўлганлари сабабли аламли азоб бўлур. 5. У (*Оллоҳ*) қуёшни (*кундузлари*) зиё сочгувчи, ойни эса (*кечалари*) нур - ёруғлик қилган ва сизлар йилларнинг саногини ҳамда (*вақтларнинг*) ҳисобини билишларингиз учун уни (*яъни, ойни бир қанча*) манзил-буржларга бўлиб қўйган Зотдир. Ҳеч шак-шубҳасиз, Оллоҳ буни (*яъни, қуёш ва ойнинг ҳар бири*) ҳақ (*қонун ва ҳикмат*) билан яратди. У Зот биладиган қавм учун Ўз оятларини муфасссал баён қилур. 6. Албатта кеча ва кундузнинг алмашиб туришида ҳамда Оллоҳ осмонлар ва Ерда яратиб қўйган нарсаларда Оллоҳдан қўрқадиган қавм учун оят-аломатлар бордир. 7-8. Албатта Бизга рўбарў бўлишни умид қилмайдиган, ҳаёти дунёнинг ўзигагина рози бўлиб, ўша билан хотирлари жам бўлган кимсалар ҳамда, Бизнинг оятларимиздан гофил қолган кимсалар - ана ўшаларнинг жойлари, касб қилиб ўтган гуноҳлари сабабли дўзахдир. 9. Иймон келтириб, яхши амаллар қилган зотларни эса иймон-эътиқодлари сабабли Парвардигорлари (*жаннат йўллари*) ҳидоят қилур - ноз-неъмат боғларида остларидан дарёлар оқиб турур. 10. Уларнинг (*жаннатларда қиладиган*) дуолари: "Оллоҳим, Ўзингни поклаймиз", дейиш, у жойдаги ўзаро саломлари (*бир-бирларига*) тинчлик тилашдир. Охирги тилаклари эса барча оламлар Парвардигори - Оллоҳга ҳамду сано айтишдир. 11. Агар Оллоҳ бу одамларга (*яъни, мушрикларга*) яхшилиқни тез келтиргани каби ёмонлиқни ҳам нақд қилса эди, албатта уларнинг ажаллари етган бўлур эди. Бас, (*Биз уларга*

ёмонлиқни наҳд қилмаймиз, балки) Бизга рўбарў бўлишни умид қилмайдиган кимсаларни, ўз тугёнларида адашиб-улоқиб юрган ҳолларида ташлаб қўюрмиз.

И з о ҳ: Ушбу оят Маккалик мушриклар Пайгамбар алайҳис-саломнинг даъватларига қулоқ солмай: "Ё Оллоҳ, агар Муҳаммаднинг дини ҳақ дин бўлса, бошимизга осмондан тош ёғдиргин", деб ўзлари учун ёмонлик тилаб дуои бад қилганларида нозил бўлган. Бу оятдан икки маънони уқиш мумкин: биринчиси, мушрик кимсаларнинг нақадар ногон эканликлари. Чунки улар доно ва тадбиркор бўлганларида: "Агар шу дин ҳақ дин бўлса, бизларни ҳам шу динга, йўлагин", деб илтижо қилган бўлур эдилар. Иккинчи маъно, айрим зolim ва тажовузкор кимсаларнинг бемалол ҳаром-ҳариш йўларда айш-ишрат қилиб юришлари уларнинг тутган йўлари тўғри эканлигини билдирмайди, билъакс, Оллоҳнинг газабига ду chor бўлганлари учун Ҳақ Йўлни топа олмай тугён ва исёнларида адашиб-улоқиб юрганларини билдиради.

12. Қачон инсон зотига бирон зиён-мусибат етса, ётган ҳолида ҳам, ўтириб ҳам, туриб ҳам Бизга дуо-илтижо қилур. Энди қачонки Биз ундан зиён-мусибатини кеткизсак, гўё (ҳеч қачон) ўзига етган бало-мусибатдан Бизга дуо-илтижо қилмагандек (юз ўтириб) кетур. Ҳаддан ошувчи кимсаларга ўз қилмишлари мана шу: дай чиройли қилиб қўйилди. 13. Аниқки, Биз сизлардан аввалги асрлардаги миллатларни ўзларига зулм қилганлари ва пайгамбарлари очиқ-равшан ҳужжат-мўъжизалар келтирган пайтларида, иймон келтирмаганлари учун ҳалок қилганмиз. Биз жиноятчи қавмни мана шундай жазолаймиз. 14. Сўнгра қандай амаллар қилишингизни кўрайлик, деб Биз сизларни уларнинг ортидан Ерга халифа (ўринбосар) қилиб қўйдик. 15. Қачон уларга (мушрикларга) Бизнинг очиқ-равшан оятларимиз тиловат қилинса, Бизга рўбарў бўлишни умид қилмайдиган кимсалар: "Бу Қуръондан бошқа бир Қуръон келтиргин ёки буни ўзгартиргин", дедилар. Айтинг: "Мен учун уни ўз томонимдан ўзгартириш дуруст эмасдир. Мен фақат ўзимга ваҳий қилинган оятларгагина эргашурман. Чунки мен агар Парвардигоримга исён қилсам, улут Кунининг (Қиёматнинг) азобидан кўрқурман". 16. Айтинг: "Агар Оллоҳ хоҳлаганида, мен уни (Қуръонни) тиловат қилмаган бўлур эдим ва (мен орқали Оллоҳ) уни сизларга билдирмаган бўлур эди. Ахир ундан (Қуръон нозил бўлишидан) илгари ҳам бир умр сизларнинг орангизда яшаб турдим-ку! Ахир ақл юргизмайсизларми?"

И з о ҳ: Дарҳақиқат, Муҳаммад алайҳис-саломнинг Пайғамбар бўлишларидан аввалги қирқ йиллик умрлари Маккалик араблар кўз ўнгига ўтган бўлиб, бу давр мобайнида, у зот на бир устоз кўрган эдилар ва на бир китоб мутолаа қилган эдилар. Бу ҳол у кишини таниган-билган ҳамма замондош ва ватандошларига аён эди. Шунинг учун ҳам қирқ ёшга тўлганларидан кейин Илоҳий оятларни тиловат қилиб, одамларни Исломи динига даъват эта бошлаганларига, бу оятларнинг тенгсиз гўзал назми, тубсиз теран маъзидан лол бўлган кўп кишилар бу башарнинг сўзи эмаслигига иймон келтирдилар. Лекин Макка мушрикларидан айрим кимсалар бу Илоҳий мўъжизанинг қадру қимматини билмайдилар ва ҳатто Пайғамбар алайҳис-саломнинг устларидан истеҳзо қилиб кулишга ҳам бориб етдиларки, мазкур ва қуйидаги оятлар ана шундай кимсалар ҳақида нозил бўлгандир.

17. Ахир Оллоҳ шаънига бўҳтон қилган ёки Унинг оятларини ёлгон деган кимсадан ҳам золимроқ ким бор?! Албатта (бундай) жиноятчи кимсалар нажот топмаслар. 18. Улар Оллоҳни қўйиб, ўзларига зиён ҳам, фойда ҳам етказа олмайдиган нарсаларга ибодат қиладилар ва: "Ана шу (бизлар сизгинаётган) нарсалар Оллоҳ ҳузурида бизларнинг қўлловчиларимиз бўлади", дейдилар. Айтинг: "Оллоҳга осмонлар ва Ердаги У Зот билмайдиган нарсаларни (шерикларни) билдириб қўймоқчимисизлар?! (Оллоҳ) уларнинг (мушрикларнинг) ширкларидан Пок ва Юксак бўлган Зотдир. 19. (Аввалда) одамлар фақат бир миллат (яъни, бир динда) бўлган эдилар. Сўнгра бўлиниб кетдилар. Агар Парвардигорингиз томонидан (яхши-ёмон амалларнинг мукофот-жазолари фақат Қиёматда бўлиши хусусига) Сўз ўтмаганида эди, талашиб-тортишаётган нарсалари ҳақида уларнинг ўрталарида ҳукм қилинган бўлур эди (яъни, диндан чиққан кимсалар шу дунёдаёқ жазоланган бўлур эдилар). 20. Улар: "Унга (яъни, Муҳаммад алайҳис-саломга) Парвардигори томонидан бирон оят-мўъжиза тушса эди", дейдилар. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Ғайб (яъни, келажак ва инсон игрокидан махфий бўлган барча нарсалар билими) фақат Оллоҳникидир. Бас, кутаверинглар! Мен ҳам сизлар билан бирга кўз тутувчиларданман". 21. Қачон Биз бу одамларга уларга етган бало (қаҳатчилик)дан кейин раҳмат (тўқинлик)ни тотдирсак, баногоҳ улар Бизнинг оятларимиз ҳақида макр (ишлатиб, масхара) қилурлар. Айтинг: "Оллоҳнинг "макри" (азоби) жуда тездир". Албатта Бизнинг элчиларимиз (малоикаларимиз) қилаётган макрларингизни ёзиб қўюрлар. 22. У (Оллоҳ) шундай Зотки,

сизларни қуруқлик ва денгизда юргизур. То сизлар кемаларда бўлган вақтларингизда ва у (кемалар) хуш ел билан уларни (яъни, сизларни) олиб кетаётганида ва улар бу билан шод-хуррам бўлганларида, бир қаттиқ шамол келур ҳамда уларнинг устига ҳар тарафдан тўлқин келиб, ўзларининг гирдобда қолганларини билганларида: "Қасамки, агар мана шу (бало)дан бизга нажот берсанг, албатта шукр қилгувчилардан бўлурмиз", деб чин ихлос билан Оллоҳга илтижо қилурлар. 23. Энди қачонки (Оллоҳ) уларга нажот бергач, баногоҳ улар Ер юзида ноҳақ зулму тажовузкорлик қилурлар. Эй одамлар, бу тажовузингиз фақат ўзингизнинг зиёнингизгадир. (Сизлар бу арзимас ва қисқа) ҳаёти дунё матоси(дан фойдаланмоқдасиз). Сўнгра Бизга қайтишингиз бордир. Бас, Биз сизларга қилиб ўтган амалларингизни билдирурмиз. 24. Дарҳақиқат, бу ҳаёти дунёнинг мисоли худди Биз осмондан ёғдирган бир сувга ўхшайди, бас, одамзот ва чорва ҳайвонлари ейдиган нарсалардан иборат бўлган Ер набототи у билан аралашиб, ҳатто Ер чирой олиб, ясан-тусан қилганида ва Ернинг аҳли унга (яъни, Ерни қоплаган экин-тикинларни ўриб-янчиб олишга) қодирмиз, деб ўйлай бошлаганида, Ерга кечаси ё кундузи Бизнинг фармонимиз келиб, Биз уни гўё кун-кеча обод бўлмагандек, "ўриб" (вайронага айлантириб) қўюрмиз. Тафаккур қил оладиган қавм учун оятларни мана шундай муфассал баён қилурмиз. 25. Оллоҳ тинчлик диёри - жаннатга даъват қилур ва Ўзи хоҳлаган зотларни Тўғри Йўлга ҳидоят қилур. 26. Чиройли амал қилган зотлар учун гўзал оқибат ва зиёда (неъматлар) бордир. Уларнинг юзларини қаролик ҳам на хорлик ҳам қоплай олмас. Ана ўшалар жаннат эгалари бўлиб, у жойда абадий қолурлар. 27. Ёмон амаллар қилган кимсалар учун эса ўша ёмонликлари баробарида ёмон жазо бўлур ва уларни хорлик ўраб олур - улар учун Оллоҳ тарафидан бирон-бир (жазодан) сақловчи бўлмас. Уларнинг юзларини гўё қоронғу кечадан бир бўлаги қоплаб олгандек. Ана ўшалар дўзах эгалари бўлиб, у жойда абадий қолурлар. 28-29. У Кунда (Қиёматга) Биз уларнинг (яъни, инсонларнинг) ҳаммаларини тўплаймиз, сўнгра мушрик бўлган кимсаларга: "Сизлар ҳам, Оллоҳга шерик қилиб олган бутларингиз ҳам ўз жойингиздан жилмангиз!", деб уларнинг ўрталарини ажратурмиз (яъни, мушриклар дунёда доим бирга бўлиб, сўғиниб юрган бутларидан ажралиб қолурлар) ва бутлари (уларга): "Сизлар бизга ибодат қилганингиз йўқ (яъни, биз, бутлар жонсиз нарсалар бўлганимиз учун бизга сўғинганларингизни

билганимиз йўқ). Бас, Оллоҳнинг Ўзи биз билан сизнинг ўртамизда етарли Гувовдир. Албатта биз сизларнинг ибодатингиздан беҳабармиз", дейдилар. 30. Ўша ерда ҳар бир жон қилиб ўтган ишидан хабардор бўлур ва (ҳаммалари) ҳақиқий Хожалари - Оллоҳга қайтарилиурлар ҳамда ўзлари ўйлаб, тўқиб чиқарган бутлари улардан ғойиб бўлур. 31. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Ким сизларга осмон ва заминдан ризқ берур ёки ким қулоқ-кўзларингизга эғалик қилур?! Ким ўликдан тирикни чиқарур ва тирикдан ўликни чиқарур ҳамда ким барча ишларни тадбир қилиб турур?!" Улар албатта: "Оллоҳ", дейдилар. Бас, Сиз айтинг: "Ахир (Ўша Зотдан) қўрқмайсизларми?!" 32. Бас, мана шу Оллоҳ - Ҳақиқий Парвардигорингиздир. Ҳақиқатдан кейин эса фақатгина йўлдан озиш бор, холос (яъни, ҳақиқий Парвардигорингиз бўлмиш Оллоҳдан ўзгага сизна экансиз, албатта йўлдан озган бўлурсиз). Бас, қай тарафга бурилиб кетмоқдасизлар?! 33. Мана шундай қилиб, иймон келтирмаганлари сабабли итоатсиз бўлган кимсалар устига Парвардигорингизнинг ("Албатта жаҳаннамни кофирлар билан тўлдирурман", деган) Сўзи ҳақ бўлди. 34. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг (сўранг): "Бутларингиз орасида аввал-бошда ўзи яратиб, сўнгра яна қайта ярата оладиган биров борми?" Айтинг: "Оллоҳ аввал-бошда ўзи яратиб, сўнгра ўзи яна қайта яратур. Бас, қай тарафга бурилиб кетмоқдасизлар?!" 35. Айтинг (сўранг): "Бутларингиз орасида Ҳақ Йўлга ҳидоят қила оладиган биров борми?" Айтинг: "Оллоҳ Ҳақ Йўлга ҳидоят қилур. Энди Ҳақ Йўлга ҳидоят қиладиган Зот итоат этилишга ҳақлироқми ёки (ҳеч кимни) ҳидоят қила олмайдиган, балки ўзи ҳидоятга муҳтож бўлган кимсами?! (Эй мушриклар), сизларга не бўлди - қандай ҳукм чиқармоқдасиз?!" 36. Уларнинг кўплари (жонли-жонсиз бутларга сизинишларида) фақат гумонга эргашадилар, холос. Гумон эса бирон нарсада ҳақиқатнинг ўрнини босолмайди. Албатта Оллоҳ уларнинг қилаётган ишларини Билгувчидир. 37. Ушбу Қуръон Оллоҳдан ўзга биров томонидан тўқилган бўлиши мумкин эмас. Балки, У бутун оламлар Парвардигори томонидан келган ва (ҳақ эканлигига) шак-шубҳа бўлмаган Ўзидан аввалги (Таврот, Инжил каби) Нарсаларни тасдиқловчи ва (Шариат ҳукмларидан иборат) муфассал Китобдир. 38. Ёки: "Уни (Муҳаммад) тўқиб чиқарган", дейдиларми?! (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "У ҳолда агар ростгўй бўлсангизлар, Оллоҳни қўйиб кучларингиз етган барча бутларни (ёрдамга) чорлаб шу (Қуръон)га ўхшаш биргина сура

келтирингизлар!" 39. Йўқ, улар Қуръон илмини эгалламасдан ва уларга унинг таъвил - моҳияти аён бўлмасдан туриб "ёлгон", дедилар. Улардан аввалгилар ҳам (ўз пайгамбарларининг сўзларини) мана шундай "ёлгон", деган эдилар. Мана энди ундай золим кимсаларнинг оқибати қандай бўлганини кўринг! 40. Уларнинг (яъни, мушрикларнинг) орасида унга (Қуръонга) ишонадиганлари ҳам бор. Уларнинг орасида унга ишонмайдиганлари ҳам бордир. Парвардигорингиз бузгунчи кимсаларни жуда яхши Билгувчидир. 41. (Эй Муҳаммад алайҳиссалом), агар улар Сизни ёлгончи қилсалар, у ҳолда айтинг: "Менинг қилган амалим ўзим учун, сизларнинг амалингиз ўзингиз учундир. Сизлар менинг амалимдан поксизлар, мен эса сизлар қилаётган амалларингиздан покдирман". 42. Уларнинг орасида Сизга қулоқ тутадиганлари ҳам бор (аммо гаранг одамдек, Сиз тиловат қилаётган Қуръон маъноларини англамайдилар). Ахир Сиз, агар ўзлари ақл юргизмасалар, қар кимсаларга эшиттира олурмисиз?! 43. Уларнинг орасида Сизга қараб турадиганлари ҳам бор (аммо кўр одамдек, Сиздаги Пайгамбарлик белгиларини кўрмайдилар). Ахир Сиз, агар ўзлари кўрмасалар, кўр кимсаларни ҳидоят қила олурмисиз?! 44. Албатта Оллоҳ инсонларга бирон зулм-адолатсизлик қилмас. Балки, инсонлар (Яратганга иймон келтирмасликлари билан) ўзларига ўзлари зулм қилурлар. 45. (Оллоҳ) уларни (яъни, мушрикларни ҳисоб-китоб учун) тўплайдиган Кунда улар (бу дунёда) гўёки кундуз кунини бир соатгина тургандек (яшагандек) бир-бирларини танирлар. Оллоҳга рўбарў бўлишни ёлгон, деган кимсалар муҳаққақ зиён қилдилар ва Ҳақ Йўлга юргувчи бўлмадилар. 46. Агар Биз уларга ваъда қилаётганимиз азобнинг баъзисини Сизга кўрсатсак ҳам (яъни, ҳаёт пайтингизда уларнинг кофир бўлганлари оқибатида тортадиган азобларидан бир қисмини кўрсангиз ҳам), ёки (уларни азобга дучор қилишимиздан шгарироқ) Сизни вафот қилдирсак ҳам, ҳар ҳолда Ўзимизга қайтишлари бордир. Сўнгра Оллоҳ улар қилаётган барча ишларга гувоҳдир. 47. Ҳар бир миллат учун пайгамбар бўлур. Бас, қачон пайгамбарлари келганида, ўша (миллат)ларга зулм қилинмаган ҳолда, уларнинг ўрталарида адолат билан ҳукм қилинур.

И з о ҳ: Ислом таълимотига кўра, бу олам имтиҳон олами бўлиб, ҳар бир киши мана шу имтиҳондан ўта олган-олмаганига қараб Охиратда мукофот ёки жазога мустаҳиқ бўлади. Бандалар ўзларининг зиммаларидаги бурчларини ва ҳақ-ҳуқуқларини таниб, Ҳақ Йўлни топиб, имтиҳондан муваффақият билан ўтишлари учун

уларга Оллоҳ таоло пайгамбарлари орқали Ўз кўрсатмаларини юборади. Бу пайгамбарларнинг аввалгиси Одам алайҳис-салом бўлса, сўнггиси Муҳаммад алайҳис-саломдирлар. Бу иккаларининг ўртасида юз минглаб пайгамбарлар ўтганлар. Бинобарин, дунёда бирон-бир миллат йўқки, у миллатга Оллоҳ пайгамбарларининг даъвати етмаган бўлса. Юқоридаги оятда уқтирилишича, Оллоҳ таоло Ўзи яратган ҳар бир миллатга пайгамбар юбориб, Ўз Динига даъват қилади. Қачонки, у миллат ўша пайгамбарни ёлгончи қилиб, у келтирган диндан юз ўтурса, Қиёмат Кунига у миллатга ўша пайгамбар гувоҳлигида адолат билан жазо берилади. Бу оят: "То пайгамбар юбормагунча ҳеч кимни жазолагувчи эмасмиз", деган мазмундаги Исро сурасининг 14-оятига ҳамоҳангдир.

48. Улар: "Агар ростгўй бўлсангизлар (айтинглар-чи), мана шу ваъда (қилинган азоб) қачон бўлади?!", дейдилар. 49. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Мен агар Оллоҳ хоҳламаса (ўзгалар уёқда турсин), ўзимга ҳам бирон зиён ё фойда етказишга қодир эмасман. (Бинобарин, келажак, гайб илларидан ҳам хабардор эмасман, лекин) ҳар бир миллат - авлод учун ажал бордир. Қачон ажаллари етса, уни бирон соат кетга ҳам сура олмайдилар, илгари ҳам қила олмайдилар. 50. Айтинг: "Хабар берингиз-чи, агар У Зотнинг азоби сизларга кечаси ё кундузи келса (бундан сизларга не фойда?) Бу жинойтчи кимсалар (яъни, мушриклар) у азобнинг нимасини шоштирмоқдалар-а?! 51. Сўнгра (Оллоҳнинг азоби бошингизга) тушганида, (сизларга): "Унга иймон келтирдингизлар? Энди-я?! Ахир (азоб тушишига ишонмай) уни шоштираётган эдингизлар-ку?!" (дейшур). 52. Сўнгра ўзларига зулм қилган бу кимсаларга айтилур: "Мангулик азобни тотингиз! Сизлар фақат ўзларингиз касб қилган гуноҳларингиз сабабли жазоланмоқдасиз". 53. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиздан: "У (ваъда қилинган азоб) ҳақми?", деб сўрайдилар. Айтинг: "Ҳа, Парвардигоримга қасамки, албатта у ҳақдир. Сизлар (ундан) қочиб қутулгувчи эмассизлар". 54. Улар азобни кўрган вақтларида агар ўзларига жабр қилган (яъни, ҳаёти дунедан кофир ҳолда ўтган) ҳар бир жон учун Ердаги бор нарса бўлса, у (ўша азобдан қутулиш учун) албатта уни (бор нарсасини) фидо қилган ва (иймон келтирмагани учун) афсус-надоматлар чеккан бўлур эди. (У Кунда) уларга зулм қилинмаган ҳолда ўрталарида адолат билан ҳукм қилинур. (Яъни, бу дунёдаги қилмишларига яраша жазоланурлар). 55. Огоҳ бўлингизким, осмонлар ва Ердаги нарсалар, шубҳасиз, Оллоҳникидир. Огоҳ бўлингизким, албатта Оллоҳнинг ваъдаси

ҳаққи-рост ваъдадир. Лекин уларнинг кўплари билмайдилар. 56. У тирилтирур ва ўлдирур. Ва Унгагина қайтарилурсизлар. 57. Эй инсонлар, сизларга Парвардигорингиз томонидан панд-насиҳат, дилларингиздаги (бузуқ эътиқодлардан иборат) нарсаларга шифо ва мўминларга ҳидоят ва раҳмат (яъни, Қуръон) келди. 58. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Оллоҳнинг фазлу марҳамати (яъни, Исломи) ва У Зотнинг раҳмат-меҳрибонлиги (яъни, Қуръон) билан - мана шу (неъмат) билан шод-хуррам бўлсинлар. (Зеро), бу улар тўплайдиган мол-дунёларидан яхшироқдир". 59. Айтинг: "Хабар берингиз-чи (эй мушриклар), Оллоҳ сизлар учун нозил қилган ризқу рўздан (айримларини) ҳаром, (айримларини) ҳалол қилиб олдингиз". Айтинг: "(Хабар берингиз-чи, бундай қилиш учун) сизларга Оллоҳ изн бердими ёки Оллоҳ шаънига бўҳтон қилмоқдамисизлар?!" 60. Оллоҳ шаънига ёлгон тўқийдиган кимсалар Қиёмат Кунини ҳақида қандай ўйда эканлар-а? Ҳеч шак-шубҳасиз, Оллоҳ инсонларга фазлу марҳамат Соҳибидир. Лекин уларнинг кўплари шукр қилмайдилар. 61. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз қандай иш (билан) машғул бўлманг ва у (иш) ҳақида Қуръондан бирон оят ўқиманг, (эй инсонлар), сизлар қандай амални қилманглар, ўша ишларга киришган пайтингизда, албатта Биз сизларнинг устингизда гувоҳ бўлурмиз. Еру осмондаги бир зарра мисоличалик, ундан ҳам кичикроқ (ёки) каттароқ бирон нарса Парвардигорингиздан махфий бўлмас - албатта очик Китобда (яъни, Лавҳул-Махфузда) мавжуд бўлур. 62. Огоҳ бўлингизким, албатта Оллоҳнинг дўстларига (Охиратда) бирон хавф-хатар йўқдир ва улар гамгин бўлмайдилар. 63-64. Иймон келтирган ва (Оллоҳдан) қўрқувчи бўлган зотлар учун ҳаёти дунёда ҳам, Охиратда ҳам хушхабар бордир. Оллоҳнинг Сўзлари (оятлари) ўзгартирилмас. Мана шу (мазкур неъматларга эришиш) буюк саодатдир. 65. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Уларнинг (кофирларнинг "Сен Пайғамбар эмассан", деган) сўзлари Сизни гамгин қилмасин. Бутун куч-қудрат Оллоҳникидир. У Эшитгувчи, Билгувчидир. 66. Огоҳ бўлингизким, албатта осмонлардаги ва Ердаги барча жонзот ва махлуқот Оллоҳникидир. Оллоҳни қўйиб, бутларга илтижо қиладиган кимсалар фақат гумонга эргашадилар, холос. Улар фақат тахмин қиладилар, холос.

И з о ҳ: Яъни, кўпдан-кўп одамлар тангри деб сиғинадиган осмонлардаги ва заминдаги нарсаларнинг Яратувчиси ҳам, Эгаси ҳам Ягона Оллоҳдир. Улар фақат ўз гумон ва тахминларича, у махлуқотларни тангри деб илтижо қиладилар.

67. (Оллоҳ) сизлар ором олишингиз учун кечани ва (касбу кор, сайру саёҳат қилишингиз учун) очик-ёрут бўлган кундузни яратиб қўйган Зотдир. Албатта бунда қулоқ тутиб англовчи қавм учун оят-аломатлар бордир. 68. "Оллоҳнинг боласи бор", дедилар. У Зот (буларнинг бадгумонидан) мутлақо Поқдир. У (барча оламлардан) Беҳожатдир. Осмонлардаги бор нарсалар ва Ердаги бор нарсалар Уникидир. Сизларнинг ҳузурингизда бу тўғрида (яъни, Оллоҳнинг боласи бор, деган) ҳеч қандай ҳужжат йўқ-ку! Оллоҳ шаънига ўзларингиз билмайдиган нарсаларни айтаверасизларми? 69. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Шубҳасиз, Оллоҳ шаънига ёлгон тўқийдиган кимсалар нажот топмаслар". 70. (Ундай кимсалар учун) бу дунёда озгина фойдаланиш бор. Сўнгра Бизга қайтишади. Ана ундан кейин кофир бўлиб ўтганлари учун уларга қаттиқ азоб тоттируرمىз. 71. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), уларга Нух ҳақидаги хабарни тиловат қилинг - у қавмига (бундай) деган эди: "Эй қавмим, агар сизларга (орангизда узоқ йиллар яшаб) турганлигим ва Оллоҳ оятларини эслатишим огирлик қилган бўлса, бас, мен Оллоҳнинг Ўзига суяндим - таваккул қилдим. Энди бутларингиз билан бирга билган ишларингизни қилаверинглар. Кейин қилаётган ишларингиз ўзларингизга махфий бўлиб қолмасин (яъни, бемалол, ошкор иш тутаверинглар, мен парво қилмайман). Сўнгра менга нисбатан (хоҳлагин) ҳукмингизни ижро этаверинглар ва менга муҳлат ҳам берманглар. 72. Бас, агар (менинг қилган пайғ-насиҳатимдан) юз ўтирар экансизлар, мен сизлардан (унинг учун) бирор ажр - ҳақ сўраганим йўқ (яъни, менга ҳақ беришни истамаганликдан эмас, балки бадбахтликларинг туфайли юз ўғирмоқдасизлар). Менинг ажр-савобим фақат Оллоҳга ҳавола. Ва мен Унга бўйинсунувчи - мусулмонлардан бўлишга маъмурман (амр этилганман)". 73. Сўнгра (қавми) уни (Нухни) ёлгончи қилишгач, Биз унга ва у билан кемада бирга бўлган кишиларга нажот бердик ва уларни (гарқ бўлиб кетганларнинг ўрнига Ерда) халифа қилдик. Бизнинг оятларимизни ёлгон деган кимсаларни эса гарқ қилдик. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), мана (кофирликлари учун дўзах азоби билан) қўрқитилган кимсаларнинг оқибати қандай бўлганини кўринг! 74. Сўнгра (Нухдан) кейин ҳам (кўп) пайгамбарларни ўз қавмларига юбордик. Бас, у (пайгамбарлар) уларга очик ҳужжат-мўъжизалар келтирганларида, улар илгари ёлгон деган нарсаларига (пайгамбарларнинг мўъжизаларини кўрганларидан кейин ҳам) иймон келтирувчи бўлмадилар. Тажовузкор

кимсаларнинг дилларини Биз мана шундай муҳраб қўюрмиз. 75. Сўнгра уларнинг ортидан Мусо билан Ҳорунни Ўз оят-мўъжизаларимиз билан Фиръавн ва унинг одамларига юборган эдик, улар кибру ҳаво қилдилар ва жиноятчи-гуноҳкор қавм бўлдилар. 76. Бас, қачонки уларга Бизнинг ҳузуримиздан ҳақиқат келганида, улар: "Бу очиқ сеҳр", дедилар. 77. Мусо деди: "Сизларга ҳақиқат келган вақтида (*"Бу сеҳр"*), дейсизларми? Сеҳрми шу? Ахир сеҳргарлар нажот топмайдилар-ку?" 78. Улар дедилар: "Сен бизларни ота-боболаримизни (*амал қилган ҳолда*) топган (*динимиздан*) буриш учун ва (*аканг Ҳорун билан*) икковингиз еримизга эга бўлиб олиш учун келдингми?! Биз сизларга иймон келтиргувчи эмасмиз!" 79. Фиръавн ўз одамларига: "Барча билимдон сеҳргарларни келтирингиз!", деди. 80. Бас, қачонки сеҳргарлар келганларида, Мусо уларга: "Ташламоқчи бўлган нарсаларингизни (*яъни, асо ва арқонларингизни*) ташланглар", деди. 81. Қачонки улар (*қўлларигаги нарсаларини*) ташлаганларида (*ва у арқон, асолар шонларга айланиб қолганида*) Мусо деди: "*(Мана шу)* сизлар қилган иш сеҳрдир. Албатта Оллоҳ уни ботил қилур. Зеро, Оллоҳ бузғунчи кимсаларнинг ишини ўнгламайди. 82. Ва гарчи жиноятчи кимсалар истамасалар-да, Оллоҳ Ўз Сўзлари (*яъни, амру фармонлари*) билан ҳақиқатни рўёбга чиқарур". 83. Шунда Мусога унинг қавмидан фақат бир тоифа одам Фиръавн ва унинг одамларининг фитна-фасодларидан қўрққан ҳолда иймон келтирдилар, холос. Чунки Фиръавн у ерда голиб (*эди*) ва у, шубҳасиз, ҳаддан ошувчи кимсалардандир. 84. Мусо у (*иймон келтирган кишиларга*) деди: "Эй қавмим, агар Оллоҳга иймон келтирар экансизлар, демак, мусулмон бўлсангизлар, Унинг Ўзигагина суянинглар - таваккул қилинглар!" 85. Бас, улар айтдилар: "Оллоҳнинг Ўзига таваккул қилдик. Парвардигоро, бизларни бу золим қавмга мафтун - алданувчи қилиб қўйма! 86. Ва Ўзинг раҳм айлаб бизларни бу кофир қавмдан қутқар"! 87. Биз Мусо ва унинг биродарига: "Қавмларингиз учун Мисрда уйлар тайёрланглар ва бу уйлариингизни қибла-намозгоҳ қилиб (*у уйларда*) намозни тўкис адо қилинглар. (*Эй Мусо*), иймон келтирган зотларга (*тез орада ғалаба қилишлари ҳақида*) хушхабар беринг", деб ваҳий юбордик.

И з о ҳ: Фиръавн ва унинг одамлари бани Исроил қавмини қўрқитиб, уларнинг ибодатхоналарини вайрон қилиб юборганида, Оллоҳ таоло Ўз пайғамбарлари Мусо ва Ҳорунга юқорида мазкур бўлган фармонни ваҳий қилиб юборган ва уларга яқин орада

Фиръавн зулмидан халос бўлиб, ғалаба қозонишлари ҳақида хуш-хабар берган.

88. Мусо деди: "Парвардигоро, дарҳақиқат, Сен Фиръавн ва унинг одамларига ҳаёти дунёда зеб-зийнат ва мол-дунё ато этдинг. Парвардигоро, улар (мана шу мол-давлатлари билан одамларни) Сенинг Йўлингдан оздиришлари учун (шундай қилдинг). Парвардигоро, уларнинг мол-дунёларини йўқ қилгин, кўнгилларини қаттиқ қилгин, токи улар аламли азобни кўрмагунларича, иймон келтирмасинлар. 89. (Олоҳ) деди: "Икковингизнинг дуоларингиз ижобат бўлди. Энди Тўғри Йўлда собит бўлинглар ва ҳаргиз билмайдиган кимсаларнинг йўлига эргашманглар!" 90. Биз бани Исроилни денгиздан ўтказганимиздан кейин уларга зулму зўравонлик қилиш учун Фиръавн ва унинг лашкари қувиб етди. Энди унга (Фиръавнга денгизда) гарқ бўлиш (пайти) етганида эса, у деди: "Ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар бани Исроил иймон келтирган Зот - Оллоҳгина борлигига иймон келтирдим. Мен мусулмонлардандирман - Оллоҳга бўйинсунувчилардандирман".

И з о ҳ: Мусо пайғамбар бани Исроил қавми билан бирга Фиръавннинг зулмидан қутулиш учун Мисрдан чиқиб кетаётганларида, йўларини тўсиб турган денгиз Оллоҳнинг қудрати билан иккига бўлиниб, ундан ҳаммалари соғ-омон ўтиб оладилар. Уларнинг ортидан қувиб келаётган Фиръавн ва унинг лашкари эса, денгизнинг ўртасига етганларида иккига бўлинган денгиз бирлашиб, барчалари гарқ бўлиб кетадилар. Шунда бостириб келаётган денгиз тўлқинларини кўриб, ўлими кўзига кўриниб қолган Фиръавн ўзининг ҳеч қандай худо эмас (ҳолбуки, шу пайтгача у ўзини худо деб даъво қилиб келарди), балки ҳамма сингари оддий одам эканлигини бўйнига олиб, Ягона Оллоҳдан ўзга биров илоҳ йўқлигига иймон келтиради ва "мен мусулмонлардан, яъни, Оллоҳга сўзсиз итоат қилгувчиларданман", дейди. Лекин қуйидаги оятлардан маълум бўлишича, Олоҳ унинг иймонини қабул қилмайди, балки бошқа одамлар кўриб, ибрат олсинлар, деб унинг жасади денгиз соҳилига чиқариб ташланади. Бу ояти карималар Ислом таълимотидаги "бутун ҳаётини кофирлик-даҳрийлик билан ўтказиб, ниҳоят жони чиқар пайтида Оллоҳга иймон келтирган кимсаларнинг иймони мақбул эмас", деган ақиданинг асосидир.

91. Энди-я! Ахир сен илгари (яъни, шу пайтгача) итоатсизлик қилган ва бузгунчи кимсалардан бўлган эдинг-ку! 92. Мана бутун ўзингдан кейинги кишиларга оят - ибрат бўлишинг учун Биз сенинг жасадингни қутқарурмиз. Дарҳақиқат, кўп одамлар

Бизнинг оятларимиздан гофилдирлар (яъни, улардан ибрат олмайдилар). 93. Шубҳасиз, Биз бани Исроилни гўзал манзилга жойлаштирдик ва уларга ҳалол-пок нарсалардан ризқу рўз бердик. Сўнг улар то билим (яъни, Таврот) келгунича ихтилоф қилмадилар. Албатта Парвардигорингиз Қиёмат Кунда талашиб-тортишган нарсалари ҳақида уларнинг ўртасида Ўзи ҳакамлик қилур.

И з о ҳ: Бани Исроил қавми Мусо алайҳис-саломга иймон келтирган аввалги даврларида ҳаммалари иттифоқ бўлиб яшадилар. Қачонки, Мусога Таврот нозил бўлгач, уларнинг ораларида ихтилоф пайдо бўлди. Юқоридаги оятда уларнинг ишларини Парвардигорнинг Ўзига топшириш буюрилади.

94. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), агар Биз Сизга нозил этган нарсадан (яъни, илгари ўтган қавмлар ҳақида нозил қилган оятларимиздан) шубҳада бўлсангиз, у ҳолда ўзингиздан аввалги Китоб (яъни, Таврот ёки Инжилни) ўқийдиган кишилардан сўранг! Аниқки, Сизга Парвардигорингиз томонидан Ҳақ - Қуръон келди. Бас, ҳаргиз шубҳа қилгувчилардан бўлманг! 95. Ва ҳаргиз Оллоҳнинг оятларини ёлгон дейдиганлардан бўлмангки, у ҳолда зиёнкорлардан бўлиб қолурсиз. 96-97. Албатта зиммаларига Парвардигорингизнинг Сўзи (яъни, азоби) вожиб бўлган кимсалар, гарчи уларга барча оят-мўъжизалар келса-да, то аламли азобни кўрмагунларича иймон келтирмайдилар. 98. Қани энди (биз ҳалок қилган қишлоқлар ичига) бирон қишлоқ (аҳли ўз пайгамбарлари айтган азобни сезган вақтларида) иймон келтирсалар эди, албатта иймонлари фойда қилган (яъни, ҳалок бўлмаган) бўлар эди. Фақат Юнус қавмигина (шундай қилди). Иймон келтиришгач, улардан ҳаёти дунёдаги расволик азобини кетказдик ва уларни маълум бир вақтгача (яъни, ўз ажаллари билан вафот этгунларича) фойдалантирдик.

И з о ҳ: Юнус пайгамбар ўз қавмини иймон келтириб, Оллоҳнинг Динига киришга даъват қилганларида иймон келтиришмагач, уларни бошларига тушажак азоб билан кўрқитиб, ўзлари улар орасидан чиқиб кетадилар. Пайгамбарлари кетганидан кейин Оллоҳнинг азоби яқинлашиб қолганини сезган қавм тавбатазарру қила бошлайди. Шунда Оллоҳ тасоло сидқидилдан қилган тавбаларини қабул қилиб, уларни азобдан халос этади.

99. Агар Парвардигорингиз хоҳласа эди, бутун Ер юзидаги барча кишилар иймон келтирган бўлур эдилар. Ахир Сиз одамларни мўмин бўлишга мажбур қилурмисиз? (Яъни, бундай

қилиш дуруст эмасдир. Чунки киши ўз ихтиёри билан келтирган иймонгина ҳақиқий мақбул иймондир). 100. Ҳеч бир жон мўмин бўла олмас, магар Оллоҳнинг изни-иродаси билангина (мўмин бўлур). У (Оллоҳ) ақл юргизмайдиган кимсаларни азобга дучор қилур. 101. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, Макка мушрикларига) айтинг: "Осмонлар ва Ердаги нарсаларни (яъни, ҳамма нарсанинг Ягона Яратувчиси бор эканлигига далолат қилувчи белгиларни) кузатинглар". (Лекин) иймон келтирмайдиган қавм учун (ҳеч қандай) оят-мўъжизалар ва қўрқитувлар фойда бермас. 102. Улар фақат ўзларидан илгари ўтган (кофир) кимсаларнинг кунига ўхшаш (бир Кунни, яъни, Қиёматни, Оллоҳнинг азоби)ни кутмоқдалар, холос. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, уларга) айтинг: "Кутаверинглар. Мен ҳам сизлар билан бирга кутувчиларданман". 103. Сўнгра (яъни, Қиёмат келиб, азоб нозил бўлгач), Биз пайгамбарларимиз ва иймон келтирган зотларга нажот берурмиз. Шундай қилиб, иймон келтирган зотларга нажот бериш Бизнинг зиммамиздаги бурч бўлди. 104. Айтинг: "Эй инсонлар, агар сизлар менинг динимдан шак-шубҳада бўлсангиз, бас (билингизки), мен сизлар Оллоҳни қўйиб сигинадиган бутларингизга ибодат қилмайман, балки сизларнинг жонингизни оладиган Зот - Оллоҳга ибодат қилурман. Ва мен мўминлардан бўлишга маъмурман (амр этилганман). 105-106. Ва (менга буюрилганки), ўзингизни доимо тўғри бўлган Динда (Исломда) тутинг, ҳаргиз мушриклардан бўлманг ва Оллоҳни қўйиб, Сизга фойда ҳам, зиён ҳам етказа олмайдиган нарсага дуо-илтижо қилманг! Бас, агар шундай қилсангиз, у ҳолда албатта золимлардандирсиз!" 107. Агар Оллоҳ Сизга бирон зиён етказса, уни фақат Ўзигина кетказа олур. Агар Сизга бирон яхшилик (етказишни) ирода қилса, Унинг фазлу марҳаматини қайтара олгувчи йўқдир. У Ўзи хоҳлаган бандаларига яхшилик етказур. У Мағфиратли, Меҳрибондир. 108. Айтинг: "Эй инсонлар, сизларга Парвардигорингиздан Ҳақ - Қуръон келди. Бас, ким Тўғри Йўлга юрса, фақат ўз фойдасига юрган бўлур. Ким (у Тўғри Йўлдан) озса, фақат ўзининг зиёнига адашган бўлур. Мен сизларнинг устингизда қўриқчи эмасман". 109. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), ўзингизга ваҳий қилиб юборилаётган нарсага (яъни, амру фармонларга) эргашинг ва то Оллоҳ Ўз ҳукмини қилгунича, (даъват йўлидаги машаққатларга ва кофирлар томонидан етадиган озорларга) сабр қилинг. У Зот ҳукм қилгувчиларнинг энг Яхшисидир.

ҲУД сураси (11)

Бир юз йигирма уч оятдан ташкил топган бу сура Маккада нозил бўлган. Бу сурада ҳам Ёлғиз Оллоҳга, У Зот юборган пайғамбарларга ва улар келтирган динларнинг ҳақ эканига иймон келтириш, Қиёмат Кунисида қайта тирилиб, бу дунёда қилиб ўтган барча яхши-ёмон амалларга яраша мукофот-жазо олишга ишониш Исломиёй ақиданинг моҳият-ҳақиқати экани борасида сўзланади. Бу сурада Нух, Ҳуд, Солиҳ, Лут, Шуайб, Мусо ва бошқа пайғамбарларнинг қиссалари анча муфассал ҳикоя қилинадики, бундан мурод - биринчидан, барча мўминларга илгари ўтган пайғамбарлар ва уларни ёлғончи қилишлари сабабли ҳалокатга учраган қавмлар ҳақида маълумот бериш бўлса, иккинчидан, яқинда икки азиз кишисидан - амакиси Абу Толиб ҳамда жуфти ҳалоли Хадичадан ажралиб қолган ва мудом Макка мушриклари томонидан озор-азиятларга рўбарў бўлаётган Муҳаммад алайҳис-саломга ўтмишдошларининг ҳаётлари ва уларнинг Ҳаққа даъват қилиш йўлида чеккан машаққатларини баён қилиш билан таскин-тасалли беришдир.

Бу сура Қуръони Каримнинг айбу нуқсонлардан пок ва назму мағзига ҳеч қачон, ҳеч ким томонидан ҳалал етмайдиган Илоҳий Китоб эканини таърифлаш билан бошланиб, Оллоҳ таолонинг бандаларига пайғамбарлар юборишдан кўзлаган ҳикматини баён этиш билан тугалланади. Бу сура Оллоҳ таоло томонидан Од қавмига юборилган Ҳуд пайғамбар номи билан аталгандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2. Алиф, Лом, Ро. (Ушбу Қуръон) сизлар фақат Оллоҳгагина ибодат қилишингиз учун, ҳикмат Соҳиби ва (ҳамма нарсадан) Хабардор Зот - Оллоҳ томонидан оятлари бузилмайдиган мустаҳкам ва муфассал қилиб (нозил бўлган) бир Китобдир. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, айтинг): "Албатта мен сизларга У Зот тарафидан (юборилган, кофирларни дўзах азобидан)

огоҳлантиргувчи ва (мўминларга жаннат ҳақида) хушхабар элтгувчидирман". 3. (Оллоҳ сизларга амр қилурки), Парвардигорингиздан мағфират сўранглар, сўнгра Унинг Ўзига тавба қилинглар, шунда (У) сизларни маълум муддатгача (ажалларингиз етгунича) чиройли мато - фойдаланиш билан фойдалантирур ва ҳар бир яхшилик соҳибига яхшилик (яъни, ажр - мукофот) берур. Агар юз ўтирсангизлар, у ҳолда Мен сизларга Улут Кун (яъни, Қиёмат Куну) азоби етишидан қўрқаман. 4. Оллоҳнинг Ўзига қайтишларингиз бор. У эса ҳамма нарсага Қодирдир. 5. Огоҳ бўлингизким, албатта улар (кофирлар) Ундан сир тутиш учун дилларидаги (аговатлари)ни яширадилар. Огоҳ бўлсинларким, улар кийимларига ўраниб олган чоғларида ҳам (Омоҳ) уларнинг яширган ва ошкор қилган нарсаларини билур. Дарҳақиқат, У Зот дилларни эгаллаган сирларни Билгувчидир.

УН ИККИНЧИИ ЖУЗЪ

6. Ерда ўрмалаган нарса борки, барчасининг ризқи Оллоҳнинг зиммасидадир. У Зот уларнинг турар жойларини ҳам, борар жойларини ҳам билур. Ҳамма нарса очиқ-равшан Китобда бордир.

И з о ҳ: Бу оятдаги очиқ-равшан Китобдан мурод Лавҳул-Маҳфуздир. Лавҳул-Маҳфуз коинотдаги ўтган, ҳозир мавжуд ва келажакда бўладиган барча воқеа, ҳодиса ва нарсалар битилган ўчмас Лавҳдир.

7. У (Оллоҳ) сизларнинг қайсиларингиз яхшироқ иш - амал қилиб яшашингизни синаш учун олти кунда осмонлар ва Ерни яратган Зотдир. Илгари У Зотнинг Арши сув устида (яъни, у Арш остида сувдан бўлак ҳеч нарса яратилмаган) эди.

И з о ҳ: Ушбу ояти каримадан маълум бўлишича, Оллоҳ таоло, осмону заминни якшанбадан жумагача - олти кунда яратгандир. Истаган нарсасини биргина: "Бўл", деган фармони билан йўқдан Бор қилувчи Зотнинг Еру кўкни яратишда бу қадар шошмаганининг боиси коинотдаги энг кичик заррадан тортиб, энг катта мавжудотгача ҳамма нарса шунчалар чеварлик билан яратилиб ўз ўрнига қўйилганки, бу тартиб-интизомга четдан бирон куч сунъий йўл билан дахл қилса - аралашса, бутун олам мувозанатида футур етади. Бу ояти карима билан Оллоҳ таоло бизларни ҳар қандай муҳим ишларни қилишда, хусусан ўзгаларнинг ҳаёт-мамотларига алоқадор ишларни амалга оширишда шошмасдан, мулоҳазакорлик билан қадам қўйишга даъват этади

(Эй Муҳаммад алайҳис-салом), қасамки, агар Сиз: "Шак-шубҳасиз, ўлганингиздан кейин қайта тирилурсизлар", десангиз, албатта кофир бўлган кимсалар: "Бу очиқ сеҳр-жодудан ўзга нарса эмас", дейдилар. 8. Қасамки, агар Биз уларни азоблашни саноқли авлодгача (яъни, маълум муддатгача) кечиктирсак, албатта улар: "Уни (азобни) нима тўсмоқда?", деб истехзо қиладилар. Огоҳ бўлсинларким, у (азоб) келар Кунда улардан қайтиб кетувчи бўлмас ва кулиб-истехзо қилиб юрган нарсалари уларни ўраб олур. 9. Қасамки, агар Биз инсон зотига Ўз томонимиздан раҳмат-марҳаматимизни тотдириб, сўнгра Ўзимиз уни тортиб олсак, у албатта ноумид ва ношукрлик қилиши шубҳасиздир. 10. Қасамки, агар унга бирон зиён-заҳмат етганидан кейин Биз ноз-неъматларни тотдириб қўйсак, албатта

у: "Барча ёмонликлар мендан нари кетди", (энди ҳеч қачон қайтиб келмайди) дейди. Дарҳақиқат, у мағрур ва мақтанчоқдир. 11. Магар (балолу кунларда) сабр қилиб, (сафоли кунларда шукроналик билан) яхши амаллар қиладиган зотлар борки, ана ўшалар учун мағфират ва катта ажр-мукофот бўлур. 12. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), эҳтимол, Сиз (мушриклар): "Унга осмондан хазина -бойлик туширилса ёки у билан бирга (унинг пайгамбар эканлигини тасдиқлайдиган) бирон фаришта келса бўлмасмиди?", деганлари сабабли ўзингизга ваҳий қилинаётган оятларнинг айримларини (уларга етказишни) тарк қиларсиз ва шу сабабли дилингиз сиқилар? (Йўқ, Сиз ўзингизга нозил қилинган оятларни тўла-тўқис ҳолида кишиларга етказавering, чунки) Сиз фақатгина (кофирларни дўзах азобидан) огоҳлантиргувчисиз, холос. Оллоҳ ҳамма нарсанинг устида (Кузатиб, Билиб тургувчи) Вакилдир. 13. Ёки: "Уни (яъни, Қуръонни Муҳаммад) тўқиб чиқарган", дейдиларми? Айтинг: "У ҳолда, агар ростгўй бўлсангизлар, Оллоҳдан ўзга кучингиз етган барча бутларингизни (ёрдамга) чорлаб сизлар ҳам шунга ўхшаш ўнтагина "тўқилган" сура келтирингиз!" 14. Бас, агар улар (яъни, Оллоҳни қўйиб, синадиган бутларингиз) сизларга жавоб қилмасалар, у ҳолда, билингизки, албатта (бу Қуръон) Оллоҳнинг илми азалийси билан нозил қилингандир ва Ундан ўзга бирон илоҳ йўқдир. Энди мусулмон бўларсизлар?! (яъни, Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарига бўйинсунарсизлар?!). 15. Ким (фақат) шу ҳаёти дунёни ва унинг зебу зийнатларини истайдиган бўлса, уларга қилган амалларини (инг ажр-мукофотини) шу дунёда комил қилиб берурмиз ва улар бу дунёда зиён кўрмайдилар. 16. Ундай кимсалар учун Охиратда дўзах ўтидан ўзга ҳеч қандай насиба йўқдир. Уларнинг бу (дунёда) қилган барча яхшиликлари беҳуда кетур ва қилиб ўтган амаллари бефойдадир. 17. Ана энди Парвардигори томонидан аниқ ҳужжатга (яъни, Қуръонга) эга бўлган киши (фақат ҳаёти дунё манфаатларини кўзловчи кимсалар билан баробарми?!). Ҳолбуки, (Оллоҳ) томонидан бўлган шоҳид (яъни, Жаброил фаришта) унинг (Муҳаммад алайҳис-саломнинг) ҳамроҳидир ва ундан (яъни, аниқ ҳужжат бўлган Қуръондан) илгари Мусонинг Китоби (Таврот) бордирки, у (бани Исроил учун келган) пешво ва (Оллоҳнинг) марҳамати эди. Ана ўша зотлар (яъни, аниқ ҳужжат эгалари) унга (Қуръонга) ниймон келтирурлар. (Пайгамбар алайҳис-саломга қарши турган) гуруҳлардан ким у Қуръонга кофир бўлса, унга ваъда қилинган

жой - дўзахдир. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз у (Қуръон) ҳақида шак-шубҳага тушманг! Албатта у Парвардигорингиз томонидан келган Ҳақиқатдир. Лекин одамларнинг кўплари иймон келтирмайдилар. 18. Оллоҳ шаънига ёлгон тўқиган кимсадан ҳам золиброқ ким бор?! Ундай кимсалар (*Қиёмат Кунига*) Парвардигорларига рўбарў қилинурлар ва барча гувоҳлар: "Мана шулар Парвардигор шаънига ёлгон сўзларни сўзлаганлар", дейдилар. Огоҳ бўлингизким, бундай золимларга Оллоҳнинг лаънати бўлур. 19. У (золим) кимсалар (*Одамларни*) Оллоҳнинг Йўлидан тўсиб, уни (*Оллоҳнинг Йўлини*) бузмоқчи бўладилар. Улар Охиратга кофирдирлар. 20. Ундай кимсалар Ер юзида (*ҳеч қаерга*) қочиб қутулолмас ва улар учун Оллоҳдан ўзга дўстлар-ёрдамчилар ҳам бўлмас. Уларга азоб бир неча баробар қилинур. Улар (*гарчи уларга ҳақни эшитиб, кўришлари учун қулоқ кўз берилган бўлсада*), эшитишга кучлари етмади, улар кўргувчи ҳам бўлмадилар. 21. Улар ўзларига зиён қилган кимсалардир. Ўзлари тўқиб олган бутлари эса (*бирон фойда бермай*) улардан гойиб бўлди. 22. Шак-шубҳа йўқки, улар Охиратда янада каттароқ зиён кўргувчилардир. 23. Албатта иймон келтириб, яхши амаллар қилган ва Парвардигорларига ором - итоат билан бўйинсунган зотлар - ана ўшалар, жаннат эгалари бўлиб, ўша жойда абадий қолурлар. 24. Бу икки гуруҳнинг (*яъни, кофирлар билан мўминлар гуруҳининг*) мисоли, худди кўр ва кар билан кўргувчи ва эшитгувчининг мисолидир. Шу иккаласи бир-бирига баробар - ўхшаш бўлурми?! Эслатма - ибрат олмайсизларми?! 25. Дарҳақиқат, Биз Нуҳни ўз қавмига (*пайгамбар қилиб*) юбордик. (*У degu*): "Албатта мен сизларга (*келган*) очиқ огоҳлантиргувчиман.- 26. -Сизлар Ёлғиз Оллоҳга ибодат қилинглр. (*Агар Ёлғиз Оллоҳдан ўзга бировга сугинсангизлар*), сизларнинг устингизга аламли азоб Кун (*тушиши*)дан кўрқаман". 27. Шунда унинг қавми орасидаги кофир бўлган кимсалар: "Бизлар сени худди ўзимизга ўхшаган одам, деб биламиз ва сенга фақат ичимиздаги пасткаш (*ялангоёқ*) кимсалар ўйламасдан эргашганини кўрмоқдамиз. Бизнингча, сизларнинг биздан бирон ортиқчалик жойингиз йўқ, балки биз сизларни ёлгончи, деб ўйламоқдамиз", дедилар. 28. У деди: "Эй қавмим, хабар берингизчи, агар мен Парвардигорим томонидан аниқ ҳужжатга эга бўлсам ва У Зот менга Ўз даргоҳидан раҳмат - пайгамбарликни ато этган бўлса-ю, аммо бу сизларга махфий бўлса, биз сизларни ўзингиз истамаган ҳолда (*иймон келтиришга*)

мажбур қиламизми?! (Йўқ, ундай қилмаймиз, чунки фақат ўз ихтиёрларингиз билан келтирган иймонларингизгина мақбулдир). 29. Эй қавмим, мен сизлардан бу (даъватим) учун мол-дунё сўрамайман. Менинг ажр-мукофотим фақат Оллоҳнинг зиммасидадир. Ва мен (сизларнинг сўзингизга кириб) иймон келтирган кишиларни (ҳузуримдан) қувмайман ҳам. Чунки улар Парвардигорга рўбару бўлгувчидирлар (бас, агар камбағал бўлганлари учун уларни ҳузуримдан ҳайдасам, албатта Қиёмат Кунига Парвардигорга устимдан шикоят қилурлар). Лекин мен сизларнинг нодон қавм эканлигингизни кўрмоқдаман".

И з о ҳ: Нух пайғамбар қавми орасидаги боён-зодагонлар унга: "Агар атрофингдаги ялангоёқларни ҳайдасанг, биз сенга иймон келтирган бўлардик", деганларида, пайғамбар уларга жавобан: "Мен уларни ҳайдамайман, лекин сизлар бу талабингиз билан кишининг улуг ёки пастқашлигини, унинг бой ёки камбағаллиги билан ўлчайдиган нодон қавм эканлигингизни билдирдингиз", дейди.

30. "Эй қавмим, агар мен уларни ҳайдасам, ким менга Оллоҳдан (яъни, Оллоҳнинг азобидан) ёрдам-нажот берур? Ўйлаб кўрмайсизларми?! 31. Мен сизларга: "Ҳузуримда Оллоҳнинг хазиналари бор", демайман. Ғайбни (кўздан пинҳон нарса ва ҳодисаларни) ҳам билмайман. "Мен фариштаман", ҳам демайман. Шунингдек, сизлар ўзингизча ҳақорат қилаётган кишилар ҳақида: "Оллоҳ уларга ҳеч қандай яхшилик бермайди", деб айтмайман. Уларнинг дилларидаги нарсани (ихлос-иймонни) Оллоҳ жуда яхши билур. Акс ҳолда (яъни, агар улар тўғрисида юқоридаги сўзларни айтадиган бўлсам), мен албатта золимлардан бўлиб қолурман". 32. Улар (кофирлар) дедилар: "Эй Нух, мана сен биз билан жанжаллашдинг, кўп баҳсу мужодала қилдинг. Энди агар ростгўйлардан бўлсанг, бизга ваъда қилаётган нарсангни (яъни, азобни) келтирчи". 33. (Нух) деди: "Уни сизларга Ёлғиз Оллоҳнинг Ўзи хоҳлаган пайтида келтирур ва сизлар (ўшанда) ҳеч қаёққа қочиб қутула олмассиз. 34. Агар Оллоҳ сизларни йўлдан оздиришни истаса, мен насиҳат қилишни истаганим билан насиҳатим сизларга фойда бермайди. Парвардигорингиз Унинг Ўзидир ва фақат Унинг Ўзига қайтарилурсизлар". 35. Ёки улар (яъни, Қурайш кофирлари): "Уни (яъни, Қуръонни Муҳаммаднинг) ўзи тўқиб олган", дейдиларми? (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Агар уни мен тўқиб чиқарган бўлсам, гуноҳим ўз бўйнимда. Аммо мен сизларнинг қилаётган жиноятингиз - кофирларингиздан покман".

Изоҳ: Ушбу оятнинг Нух пайгамбар ҳақидаги қисса ўртасида келишига сабаб - Қурайш кофирлари билан Нух қавмидаги кофирларнинг бир тоифа эканлигидан огоҳлантиришдир.

36-37. Нухга ваҳий қилиндик: "Қавмингдан фақат аввалда иймон келтирган кишилардан бошқа ҳеч ким иймон келтирмайди. Бас, сен уларнинг (яъни, ҳануз иймон келтирмаган кимсаларнинг) қилмишларидан қайғурмагин ва Бизнинг кўз ўнгимизда (яъни, ҳифзи-ҳимоямизда) ва Бизнинг ваҳий таълимимиз билан бир кема ясагин ҳамда золим кимсалар ҳақида (яъни, уларга нажот беришимни сўраб) Менга хитоб-илтижо қилмагин. Улар шакшубҳасиз, гарқ қилингувчидирлар". 38. У кемани ясар экан, қачон олдидан ўз қавмидан бўлган (кофир) кимсалар ўтсалар, уни масхара қилиб кулдилар. У деди: "Агар (бутун) сизлар биздан кулсангизлар, бас, яқинда худди сизлар кулганингиз каби биз ҳам сизлар(нинг устингиз)дан кулурмиз. 39. Бас, яқинда кимга шарманда қилгувчи азоб келишини ва (кимнинг) устига мангу азоб тушишини билиб олажаксиз". 40. Энди қачон (кофирларни ҳалок қилиш ҳақида) Бизнинг фармонимиз келиб, Ердан фавворалар отилган вақтда, (Нухга) дедик: "У кемага ҳар (жонивордан) бир жуфтдан ва аҳли оилангни чиқаргин. Лекин қайси кимсалар хусусида Бизнинг Сўзимиз (яъни, гарқ бўлиш ҳақидаги ҳукмимиз) ўтган бўлса, (уларни тарк қилгин. Булар барча кофирлар ва Нух пайгамбарнинг хотини Воила билан ўгли Канъон эди). Яна иймон келтирган кишиларнинг барчасини (кемага чиқаргин)!" (Нух) билан бирга (Ёлғиз Оллоҳга) иймон келтирган кишилар эса жуда оз эдилар. 41. У деди: "(Оллоҳнинг номи билан) кемага мининглар! (Чунки) унинг юриши ҳам, туриши ҳам Оллоҳ номи билан бўлур. Албатта Парвардигорим Мағфиратли, Меҳрибондир". 42. (Кема) уларни тоғлардек тўлқинлар орасида олиб кетар экан, Нух бир четда қолган ўғлига нидо қилди: "Эй ўғилчам, биз билан бирга (кемага) мингин, кофирлар билан бирга қолмагин!" 43. У (ўғли) деди: "Мен ўзимни сувдан сақлайдиган бирон тоғнинг устига чиқиб кетажакман". (Нух) айтди: "Бутун Оллоҳнинг (кофирларни ҳалок қилиш ҳақидаги) амридан бирон сақлагувчи йўқдир, магар Ўзи раҳм қилган кишиларнигина (сақлар)". (Шу пайт) ўрталарини тўлқин тўсиб қўйди-да, (ўғил) гарқ қилинувчилардан бўлиб қолди. 44. (Сўнгра): "Эй Ер, сувингни ютгил; эй само, ўзингни тутгил (яъни, ёғишни бас қил)", дейилди. Сув қуриди, фармон бажарилди ва (кема) Жудий тоғи узра тўхтади ҳамда: "Золим қавмга ҳалокат бўлғай", дейилди. 45. Нух Парвардигорига нидо қилиб, деди:

"Парвардигорим, албатта ўғлим менинг аҳли оиламдандир ва шубҳасиз, Сенинг (аҳли оиламга нажот бериш хусусидаги) ваъданг ҳақ ваъдадир. Сен энг Адолатли Ҳукм қилгувчисан". 46. (Олоҳ) айтди: "Эй Нух, у сенинг аҳлингдан эмас! Албатта у(нинг қилган амали - куфр йўлини тутгани) ёмон амалдир. Бас, ўзинг яхши билмаган нарса ҳақида асло Мендан сўрамагин! Албатта Мен сенга жоҳил-нодонлардан бўлмасликни буюраман". 47. (Нух) деди: "Парвардигорим, мен Сендан ўзим билмаган нарсани сўрашдан паноҳ тилайман! Энди агар мени мағфират қилиб, Ўз раҳматингга олмасанг, зиён кўргувчилардан бўлиб қолурман". 48. (Шунда) айтилди: "Эй Нух, Биз томонимиздан бўлган омонлик билан ва ўзингга ҳамда сен билан бирга бўлган умматларнинг зурриётларига бўладиган баракотлар билан (кемадан Ерга) тушгин. (Яъни, сен ва сенга иймон келтирган кишиларга Биз томондан тинчлик-омонлик ва файзу баракотлар етар.) Яна бошқа (яъни, кофир) жамоалар ҳам (келурки), Биз уларни ҳам озгина фойдалантируرمىз, сўнгра эса уларни Биз томондан бўлган аламли азоб тутар". 49. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), булар Биз Сизга ваҳий қилаётган ғайб хабарларидандир. Илгари буларни на Сиз ва на қавмингиз билар эдингиз. Бас, (Ҳақ Динга даъват қилишда кофирларнинг етказаетган озорларига) сабр қилинг. Албатта оқибат - натижа Оллоҳдан кўрқувчи кишиларникидир. 50. Од (қабиласига) ўз биродарлари Ҳудни (пайгамбар қилди). У айтди: "Эй қавмим, Оллоҳга ибодат қилингиз! Сизлар учун Ундан ўзга бирон илоҳ йўқдир. Сизлар (хилма-хил бутларни) фақат ўзларингиз тўқиб олурсизлар, холос (улар ҳеч қандай илоҳ эмасдилар). 51. Эй қавмим, мен сизлардан бу (даъватим) учун ажр-мукофот сўрамайман. Менинг ажр-мукофотим фақат мени яратган Зот зиммасидадир. Ахир ақл юргизмайсизларми?! 52. Эй қавмим, Парвардигорингиздан мағфират сўрангиз, сўнг Унга тавба-тазарруъ қилингиз, шунда У Зот устингизга осмондан ёмғир қуйдирад ва куч-қувватларингизга яна куч-қувват қўшар. Жинояткор-гуноҳкор бўлган ҳолингизда (менинг даъватимдан) юз ўтириб кетмангиз!"

И з о ҳ: Ривоят қилинадики, Од қавми ерларига уч йил ёмғир ёгмай қурғоқчилик бўлиб, уларнинг қирилиб кетишларига оз қолган эди. Фақат жисмонан кучли қавм бўлганлари сабаблигина зўр-базўр кун кечирар эканлар. Бунинг устига, улар бепушлик дардига дучор бўлган эдилар. Юқоридаги оят уларга: "Агар Парвардигорга тавба-тазарру қилсангизлар, осмондан тўхтаб қолган ёмғирни қуйдириб,

ерларингизни серсув, унумдор қилур ҳамда куч-қувватларингизни янада зиёда этиб, авлодларингизга янги-янги авлодлар қўшур", деб уқтиради.

53. Улар дедилар: "Эй Ҳуд, сен бизга (ўзингнинг пайгамбар эканлигингни тасдиқлайдиган) бирон ҳужжат келтирмадинг. Бизлар сенинг (қуруқ) гапинг билан ўз худоларимизни тарк қилгувчи эмасмиз. Бизлар сенга иймон келтиргувчилар эмасмиз. 54-55. Бизлар фақат: "Сени худоларимиздан бири, бир бало (яъни, мажнун) қилиб қўйган", деймиз, холос". У (Ҳуд) айтди: "Албатта мен Оллоҳни гувоҳ келтираман, яна ўзларингиз ҳам гувоҳ бўлингларки, мен сизларнинг Оллоҳни қўйиб, (Унга сохта-ёлгон худоларни) шерик қилишингиздан безорман. Ана энди барчангиз бир бўлиб, менга қарши билган ҳийлангизни қилаверинглар. Кейин менга муҳлат ҳам бермай қўя қолинглар. (Яъни, қўлингиздан келган ҳийла-найрангларингизни дарҳол, кечиктирмай қилаверинглар). 56. Мен фақат менинг ҳам Парвардигорим бўлган, сизларнинг ҳам Парвардигорингиз бўлган Оллоҳга суяндим. Ўрмалаган нарсаси борки, У Зот унинг пешонасидан олгувчидир (яъни, барчаси У Зотнинг қўли остидадир). Парвардигорим, шакшубҳасиз, Тўғри Йўлдадир. 57. Энди агар (менинг даъватимдан) юз ўғирсангизлар, бас, мен сизларга элчи қилиб юборилган Динни етказдим. Парвардигорим (сизларни ҳалок қилиб), ўрнингизга бошқа қавмни келтирур ва сизлар (ўз куфрингиз билан) У Зотга бирон зиён етказа олмасиз. Албатта Парвардигорим ҳамма нарсани Кузатиб тургувчидир". 58. Қачонки Бизнинг фармонимиз (яъни, азобимиз) келганида Ҳуд ва у билан бирга иймон келтирган кишиларни Ўз раҳмат-марҳаматимиз билан қутқардик ва уларга қаттиқ азобдан нажот бердик. 59. Парвардигорларининг оятларини инкор қилган, Унинг пайгамбарларига исён қилган ва барча қайсар, золимлар амру-фармонига бўйинсунган Од (қабиласи) ана ўшалардир. 60. Уларга бу дунёда ҳам, Қиёмат Кунида ҳам лаънат айтилур. Огоҳ бўлингизким, албатта Од қабиласи - Парвардигорларига кофир бўлган эдилар. Огоҳ бўлингизким, Ҳуднинг қавми бўлган Од ҳалокатга учради. 61. Самуд (қабиласига) ўз биродарлари Солиҳни (пайгамбар қилдик). У айтди: "Эй қавмим, Оллоҳга ибодат қилингиз! Сизлар учун Ундан ўзга бирон илоҳ йўқдир. У сизларни Ердан пайдо қилиб, сизларга унда умр берди. Бас, Ундан мағфират сўранглар сўнгра Унга тавба-тазарру қилинглар. Албатта Парвардигорим Яқин ва (дуоларни) Ижобат қилгувчидир". 62. Улар дедилар: "Эй Солиҳ, сен илгари

бизнинг орамиздаги умидли киши эдинг-ку. Энди бизларни ота-боболаримиз ибодат қилиб келаётган бутларга ибодат қилишимиздан қайтарурмисан?! Албатта бизлар сенинг даъват қилаётган динингдан шак-шубҳадамиз". 63. У айтди: "Эй қавмим, хабар берингизчи, агар мен Парвардигорим томонидан аниқ ҳужжатга эга бўлсам ва У Зот менга Ўзининг раҳмати - пайгамбарликни ато этган бўлса-ю, (шундан кейин) мен У Зотга исён қилсам, у ҳолда Оллоҳдан (яъни, Унинг азобидан) мени қим қутқарур?! Бас, сизлар (мени исёнга чорлашингиз билан) менга зиёндан ўзга нарса келтирмайсизлар! 64. Эй қавмим, мана бу Оллоҳнинг (юборган) туяси сизлар учун оят-мўъжиза бўлиб келди. Бас, уни Оллоҳнинг Ерида еб-ичиб юрган ҳолида қўйиб юборинглар ва унга бирон ёмонлик етказманглар, акс ҳолда сизларни яқин азоб ушлар".

И з о ҳ: Солиҳ пайгамбарнинг қавмлари у зотдан ҳақ пайгамбар эканликларини тасдиқлайдиган бирон мўъжиза кўрсатишни талаб қилганларида пайгамбар уларнинг кўз ўнгларида бир харсанг тошни тирик туяга айлантириб қўядилар ва уни сўймай-ўлдирмай ўз ҳолига ташлаб қўйишларини буюрадилар. Акс ҳолда, бошларига бало келиши ҳақида огоҳлантирадилар.

65. Улар эса (туяни) сўйиб юбордилар. Шунда (Солиҳ) айтди: "Уй-жойларингизда уч кун (тириклик неъматидан) фойдаланиб қолинглар. Мана шу ёлгон бўлмаган (яъни, чин) ваъдадир". 66. Энди қачонки Бизнинг фармонимиз (яъни, биз юборган бало) келганида, Солиҳ ва у билан бирга иймон келтирган кишиларга Ўз раҳматимиз билан (у азобдан) ва ўша кундаги шармандаликдан нажот бердик. Албатта Парвардигорингиз ҳақиқий куч-қудрат Эгасидир. 67-68. Золим кимсаларни эса даҳшатли қичқириқ тутиб, гўё у ерда ҳеч қачон яшамагандек, турган жойларида тўкилдилар. Огоҳ бўлингизким, албатта Самуд (қабиласи) Парвардигорларига кофир бўлган эдилар. Огоҳ бўлингизким, Самуд (қабиласи) ҳалокатга учради. 69. Дарҳақиқат, Бизнинг элчиларимиз - фаришталар Иброҳимга (Исҳоқ исми фарзанд кўриши ҳақида) хушхабар билан келиб, салом бердилар. У ҳам: "Салом", деди-да, қараб турмай қовурилган бир бузоқни келтирди. 70. Энди қачонки у (меҳмонларнинг) қўллари овқатга бормаётганини кўргач, уларни танимай қолди (яъни, улардан шубҳаланди) ва улардан хавфсирай бошлади. (Шунда) улар: "Кўрқмагин. Бизлар (фаришталармиз - таом емаймиз), Лут қавмига (уларни ҳалок қилиш учун)

юборилганмиз", дедилар. 71. (Парда ортида Иброҳимнинг) хотини турган эди. У (фаришталарнинг Лутнинг кофир қавмини ҳалок қилиш учун келганликларини эшитиб) кулди - хурсанд бўлди. Шунда Биз (фаришталаримиз воситасига) у аёлга Исҳоқ (исми уғил кўриши) ҳақида ва Исҳоқдан кейин Яъқуб (исми набира кўриши) ҳақида хушхабар бердик. 72. У деди: "Вой ўлмасам, ўзим кампир, мана бу эрим эса қари чол бўлса ҳам тугавераманми? Бу жуда қизиқ иш-ку!" 73. Улар айтдилар: "Оллоҳнинг амридан ажабланияпсанми? Эй хонадон эгалари, сизларга Оллоҳнинг раҳмати ва барокоти бўлгай. Албатта У ҳамду сано Эгаси ва Буюқдир". 74-75. Энди қачонки Иброҳимдан кўрқув кетиб, унга хушхабар етгач, Биз (яъни, фаришталаримиз) билан Лут қавми (уларни ҳалок қилишга шошмаслик) ҳақида баҳслаша бошлади. Зотан, Иброҳим ҳалим, кўнгилчан ва ибодатли кишидир.

И з о ҳ: Муфассирларнинг ёзишича, Иброҳим алайҳис-салом фаришталардан Лут қавмининг ҳалок қилиниши ҳақида эшитганида, уларга: "Агар у жойда кофирлар орасига эликта мусулмон ҳам бўлса барибир ҳалок қилаверасизларми?", деган экан. Улар: "Йўқ", деб жавоб қилишгач, "Агар қирқта мусулмон бўлса-чи?", деб сўрайди. Улар: "Йўқ, ҳалок қилмаймиз", дейишади. Ниҳоят, Иброҳим: "Агар у жойда битта мусулмон бўлса-чи?", деганида, улар яна: "Йўқ, у кофирлар орасига битта мусулмон бўлса ҳам уларни ҳалок этмаймиз", деб жавоб беришгач, Иброҳим: "Ахир у ерда Лут бор-ку?", дейди. Шунда фаришталар Лут ва унга иймон келтирган кишиларга Оллоҳ таоло нажот беришини айтадилар.

76. (Фаришталар айтдилар): "Эй Иброҳим, бу (баҳс)ни қўй! Чунки Парвардигорининг фармони келиб бўлган. Албатта уларга қайтариб бўлмас азоб келгувчидир". 77. Қачонки элчиларимиз Лутнинг олдига келганларида, у бундан ёмон ҳолга тушди ва уларнинг келишларидан юраги сиқилиб, деди: "Бу кун огир кундир".

И з о ҳ: Фаришталар келишидан Лутнинг сиқилишига сабаб, улар ёш ва хушрўй йигитлар суратида келишган эди. Лут қавмидаги кофир кимсалар эса баччабозлик дардига мубтало эдилар. Шунинг учун Лут пайгамбар улар бу йигитларнинг келганини пайқаб қолишиб, бемаънилик қилишларидан хавотирланиб, юқоридagi сўзларни айтди.

78. (Дарҳақиқат, Лут пайгамбарнинг ҳузурига йигитлар келганини эшитишгач), қавми унинг олдига чопиб келишди. Улар илгаридан ёмон ишлар - баччабозлик қилар эдилар. У айтди: "Эй

қавмим, анави қизларим (яъни, шахримиздаги қизлар) сизлар учун покроқ-ку (яъни, ўшаларга уйланаверсангизлар бўлмайдими)?! Бас, Оллоҳдан қўрқинглар ва меҳмонларим олдида мени шарманда қилманглар. Орангизда бирон Тўғри Йўлга юргувчи киши йўқми?!" 79. Улар дедилар: "Сен қизларингга муҳтож эмаслигимизни аниқ биласан. Шунингдек, биз нимани ишташимизни ҳам жуда яхши биласан". 80. (Лут) деди: "Қани эди, сизларга кучим етса ёки кучли бир таянчим бўлса эди". 81. (Шунда фаришталар) айтдилар: "Эй Лут, биз Парвардигорингнинг элчиларимиз. Улар сенга ҳаргиз тега олмаслар. Бас, сен кечанинг (қолган) қисмида аҳли оилангни олиб чиқиб кетгин ва сизларнинг ичингиздан ҳеч ким атрофга алангламасин! Фақат хотининг... Зотан, унга (хотинингга) ҳам уларга етган бало етгувчидир. Уларга ваъда қилинган вақт субҳдир. Субҳ яқин эмасми?"

И з о ҳ: Лут ва ҳамроҳларига чиқиб кетаётганларида атрофга алангламаслик буюрилишининг сабаби улар қолганларнинг бошига келган бало-офатни кўриб қийналмасликлари учундир. Лутнинг хотини эса ўша кофирлар гуруҳидан эди. Шу боисдан, эри билан қишлоқдан чиқиб кетар экан, атрофга аланглаб, қолаётган дўстларининг бошларига тушаётган балони кўргач, "Эй қавмим-а!", дейиши билан бир тош келиб тегиб, кетаётган жойида тил тортмай ўлади.

Лут алайҳис-салом ўз қавмининг куфридан шу қадар газабланган эдики, уларнинг дарҳол ҳалок бўлишларини истаган ва субҳгача ҳаёт бўлишларини ҳам узоқ деб билган эди. Шу сабабдан фаришталар унга: "Субҳ яқин эмасми?", деб хитоб қиладилар.

82-83. Энди қачонки Бизнинг фармонимиз (яъни, азобимиз) келганида, у жойларни остин-устун қилиб юбордик ва уларнинг (кофирларнинг) устига Парвардигорингиз даргоҳида белгилаб қўйилган сопол тошларни пайдар-пай ёғдирдик. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), у жойлар бу золимлардан (яъни, Макка мушрикларидан) йироқ эмасдир, (яъни, ўша кофирларнинг оқибати нима бўлганини кўриб ибрат олсалар бўлмайдими?!)

И з о ҳ: "Парвардигорингиз даргоҳида белгилаб қўйилган сопол тошлар"нинг маъноси шуки, ҳар бир тошга у кимга бориб тегиши ёзиб қўйилган эди.

84. Мадян қавмига ўз биродарлари Шуайбни (пайғамбар қилдик). У айтди: "Эй қавмим, Оллоҳга ибодат қилингиз! Сизлар учун Ундан ўзга бирон илоҳ йўқдир. Ва ўлчов ва тарозидан уриб қолманглар! Мен сизларнинг яхшилиқда (яъни, тўқин-сочинликда)

эканлигингизни кўриб турибман. Ва мен (агар иймон келтирмасангизлар), сизларнинг устингизга ўраб олувчи Кун - Қиёматнинг азоби тушишидан қўрқаман. 85. Эй қавмим, ўлчов ва тарозини адолат билан тўла тортингиз! Одамларнинг нарсаларини уриб қолмангиз ва Ерда бузгунчилик билан санқиб юрмангиз! 86. Агар мўмин бўлсангизлар (ҳаром-ҳариш йўллар билан бой-бадавлат бўлгандан кўра) Оллоҳ қолдирган (ҳалол) нарса сизлар учун яхшироқдир. Мен сизларнинг устингизда қўриқчи эмасман". 87. Улар (масхара қилиб) дедилар: "Эй Шуайб, бизлар ота-боболаримиз ибодат қилиб келаётган бутларни тарк қилишимиз кераклигини ёки ўз мол-мулкимизни ўзимиз хоҳлагандек тасарруф қилмаслигимиз кераклигини сенга ўқиётган намозинг буюрмоқдами? Ҳақиқатан, сен жуда кўнгилчан - ҳалим ва рашид (Тўғри Йўлни топиб олган) кишисан-да!" 88. У айтди: "Эй қавмим, хабар берингизчи, агар мен Парвардигорим томонидан аниқ ҳужжатга эга бўлсам ва У Зот мени Ўз томонидан гўзал ризқ билан ризқлантирган бўлса (шу ҳалол ризқни ҳаромга аралаштиришим керакми?!) Мен сизларга хилоф қилиб, сизларни қайтараётган нарсани (яъни, ҳалолни ҳаромга аралаштиришни) ўзим қилишни истамайман. Мен фақат имконим борича ислоҳ қилишни истайман, холос. Ва (бунга) Ёлғиз Оллоҳнинг ёрдами билангина муваффақ бўлурман. Ўзига суяндим ва Ўзига илтижо қилурман. 89. Эй қавмим, тагин менга бўйинсунмаслигингиз сизларга ҳам Нуҳ қавмига ё Ҳуд қавмига ёки Солиҳ қавмига етган балолар етишига сабаб бўлмасин. Лут қавми ҳам сизлардан йироқ эмасдир. 90. Парвардигорингиздан мағфират сўрангиз, сўнг Унга тавба-тазарру қилингиз! Албатта Парвардигорим (тавба қилгувчиларга) Марҳамат қилгувчи ва (уларни) Дўст тутгувчидир". 91. Улар дедилар: "Эй Шуайб, сен айтаётган нарсаларнинг кўпини англаб етмаётирмиз ва сени орамизда ожиз бир кимса эканингни кўриб турибмиз. Агар қавму қариндошларинг бўлмаганида албатта сени тошбўрон қилган бўлур эдик. Сен бизлар учун азиз - мўътабар киши эмассан". 92. У айтди: "Эй қавмим, менинг қавму қариндошларим сизлар учун Оллоҳдан ҳам азизроқмики, У Зотга орқа ўтириб олдингиз? (Яъни, сизлар менинг қавму қариндошимни эмас, балки Оллоҳни ҳурмат қилишингиз лозим эмасми?) Шубҳасиз, Парвардигорим қилаётган амалларингизни билиб - Ихота қилиб тургувчидир. 93. Эй қавмим, ўзингиз билган ишни қилаверинг, мен ҳам (ўз ишимни) қилгувчиман. Яқинда кимга шарманда қиладиган азоб келишини ва ким ёлгончи эканини билиб олурсиз. Кўз

тутаверинглар, мен ҳам сизлар билан бирга кўз тутгувчиман". 94-95. Қачонки Бизнинг фармонимиз (*яъни, азобимиз*) келганида, Шуайбга ва у билан бирга иймон келтирган кишиларга Ўз раҳматимиз билан нажот бердик. Золим кимсаларни эса даҳшатли қичқириқ тутиб, гўё ҳеч қачон (*дунёда*) яшاماгандек, ўз диёрларида тўкилиб қолдилар. Огоҳ бўлингизким, худди Самуд (*қабиласи*) ҳалокатга учрагани каби Мадян қавми ҳам ҳалокатга учради. 96-97. Дарҳақиқат, Биз Мусони Ўз оят-мўъжизаларимиз ва очиқ ҳужжат билан Фиръавн ва унинг одамларига (*лайғамбар қилиб*) юборганимизда, улар Фиръавннинг амрига бўйинсундилар. Ҳолбуки, Фиръавннинг амри тўтри эмасдир. 98. У (*Фиръавн*) Қиёмат Кунда ўз қавмини бошлаб бориб дўзахга туширур. У тушиладиган энг ёмон жойдир! 99. Уларга бу (*дунёда*) ҳам, Қиёмат Кунда ҳам лаънат айтилур. У (*жазо*) бериладиган энг ёмон "ёрдам"дир. 100. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), мана шу Биз Сизга сўйлаб бераётган шаҳарларнинг хабарларидандир. Улардан (*ҳали-ҳануз обод-соғ*) турганлари ҳам бор, ўрилиб битганлари (*ҳалок бўлиб йўқолиб кетганлари*) ҳам бордир. 101. Уларга Биз зулм қилмадик, балки ўзларига ўзлари зулм қилдилар, бас, қачонки, Парвардигорингизнинг фармони (*яъни, азоби*) келганида, улар Оллоҳни қўйиб, илтижо қиладиган бутлари уларни ҳеч нарсадан беҳожат қилмади ва уларга зиёндан ўзга бирон нарса келтирмади. 102. Парвардигорингиз (*аҳли-эгалари*) золим бўлган шаҳарларни ушлаганида, мана шундай ушлар. Унинг ушлаши - азоби аламли ва қаттиқдир. 103. Албатта бу (*қиссаларда*) Охират азобидан қўрққан кишилар учун оят-ибратлар бордир. У Кун барча одамлар тўпланадиган Кундир, ҳозир бўлинадиган Кундир. 104. Биз уни фақат саноқли муддатгача таъхир қилиб - кечиктириб турамиз, холос. 105. У Кун келганида, бирон жон гапирмас, магар (*Оллоҳнинг*) изни билангина гаширур. Бас, у (*Кунга ҳозир бўлган*)лар орасида бахтсизи ҳам бўлур, бахтлиси ҳам. 106. Сўнг бадбахт кимсалар дўзахда бўлиб, у жойда оҳу фарёд қилурлар. 107. Улар унда осмонлар ва Ер тургунча қолурлар, магар Парвардигорингиз хоҳласа (*яна Ўзи хоҳлаган ҳукмини қилур*). Зотан, Парвардигорингиз фақат Ўзи истаган ишни қилгувчи Зотдир!

И з о ҳ: Исломий ақидага кўра, Оллоҳ таоло икки олам Подшоҳи бўлгани учун бу *дунёда* ҳам, *Охиратда* ҳам барча ишлар фақат Унинг истак-хоҳишига мавқуфдир. Бинобарин, мўминлар: "Биз жаннатимиз", деб ўзларидан кетмасликлари, гуноҳкорлар эса:

"Бизнинг дўзахга тушишимиз аниқ", деб ноумидликка берилмай, ўзларини ўнглаб, Ҳақ Йўлга интилишлари лозимдир.

108. Бахтиёр зотлар эса жаннатда бўлиб, у жойда осмонлар ва Ер тургунча турурлар, магар Парвардигорингиз хоҳласа (яъни ўзи хоҳлаган ҳукмини қилур). Бу (яъни, жаннатга тушиш бахтига эришиш Парвардигорингизнинг) туганмас инъомидир. 109. Бас, Сиз (эй Муҳаммад алайҳис-салом), ана улар (яъни, мушриклар) ибодат қилаётган нарсадан шак-шубҳада бўлманг! (Яъни, уларнинг ноҳақ йўлда эканликлари аниқдир). Улар ҳам худди аввалги ота-боболари каби ибодат қилмоқдалар (бунга сугишмоқсалар), холос. (Демак, уларни ҳам ота-боболарини ҳалок қилганимиз каби ҳалок қилурмиз). Албатта Биз уларнинг насибаларини (яъни, жазоларини) тўлатгис қилиб берурмиз. 110. Дарҳақиқат, Биз Мусога Китоб (яъни, Таврот) берганимизда, у ҳақда ихтилоф қилинган эди (яъни, айрим кишилар унга иймон келтирган бўлсалар, айримлар уни инкор қилдилар). Агар Парвардигорингиз томонидан (барча ҳисоб-китоб Қиемат Кунига бўлади, деган) Сўз ўтмаганида, уларнинг ўртасида (шу дунёдаёқ ким ҳақ, ким ноҳақ эканлиги ҳақида) ҳукм чиқарилган бўлур эди. Албатта, улар (яъни, Макка мушриклари) у ҳақда (яъни, Қуръон хусусида) шак-шубҳа остидадирлар. 111. Қасамки, албатта барча (халойиққа) қилган амалларининг (жазосини) Парвардигорингиз комил қилиб берур. Албатта У Зот уларнинг қилаётган амалларидан Хабардор - Огоҳдир. 112. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз ва Сиз билан бирга тавба қилган зотлар ўзингизга буюрилгани янглиг Тўғри Йўлда бўлингиз! Тўғенга тушмангиз! Албатта У Зот қилаётган амалларингизни Кўриб тургувчидир.

И з о ҳ: Ривоят қилинишича, Қуръон оятларидан бирон оят Муҳаммад алайҳис-саломга юқоридаги оятчалик қийин - оғир кўринмаган экан. Зеро, у киши Пайғамбар бўлганлари учун ҳам Тўғри Йўлда Оллоҳ буюрганича яшаб ўтиш нақадар қийин эканлигини ҳаммадан яхшироқ англаб эдилар. Шунинг учун ҳақ у зот мана шу оят нозил бўлганида "Шайбатний Ҳуд" яъни, "Ҳуд мени қаритди", деган эканлар.

113. Зулм йўлини тутган кимсаларга берилиб кетмантлар (эргашманлар)! Акс ҳолда сизларга дўзах ўти етар. Сизлар учун Оллоҳдан ўзга бирон дўст йўқдир. Кейин (яъни, зolimларга эргашсангиз), сизларга ёрдам берилмас. 114. Кундузнинг ҳар икки тарафида ва кечадан бир бўлагиди намозни тўкис адо қилинг! Албатта яхши амаллар ёмонлик-гуноҳларни кетказур Бу эслатма

олгувчилар учун бир эслатмадир. 115. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом, машаққат ва озорларга*) сабр қилинг! Зотан, Оллоҳ чиройли амал қилгувчиларнинг ажр-мукофотларини зое этмас. 116. Бас, сизлардан аввалги асрларда ўтганлар орасида ҳам Ерда бузгунчиликдан қайтарадиган боқий (*дин*) эгалари бўлганларида эди. Уларнинг ичларида фақат Биз нажот берган камдан-кам кишиларгина (*шундай зотлар эдилар*). Золим кимсалар эса ўз маишатларига берилиб кетдилар ва жинойтчи бўлиб қолдилар. 117. Парвардигорингиз у шаҳарларнинг ўзларини тузатиб (*Ҳақ Йўлга юрган*) аҳолисини зулм билан ҳалок қилган эмасдир. (*Балки улар бузгунчи, золим бўлганлари сабибли ҳалок қилингандирлар*). 118-119. Агар Парвардигорингиз хоҳлаганида, барча одамларни бир миллат (*яъни, бир динга эргашувчи*) қилган бўлур эди. (*Лекин У Зот бундай бўлишини истамади. Шунинг учун*) улар (*одамлар*) мудом ихтилоф қилурлар, магар Парвардигорингиз раҳм қилган кишиларгина (*Ҳақ Йўлда иттифоқ бўлиб яшарлар*) Уларни шунинг учун (*яъни, бировлари Ҳақ Йўлда ҳидоят топишлари, бошқалари ноҳақ йўларда талашиб-тортишиб юришлари учун*) яраттандир. Парвардигорингизнинг Мен жаҳаннамни барча (*кофир*) жин ва (*кофир*) одамлар билан тўлдирурман", деган Сўзи тўла - ҳақ бўлди. 120. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), Биз Сизга пайгамбарларнинг хабарларидан дилингизни мустаҳкам қиладиган барча қиссаларни сўйлаб берурмиз ва бу қиссаларда Сизга ҳақиқат ҳамда барча мўминлар учун панд-насиҳат ва эслатмалар келди. 121-122. Иймон келтирмайдиган кимсаларга айтинг: "Ўзларингиз билган амалларингизни қилаверингиз, биз ҳам ўз амалимизни қилгувчимиз, ҳамда (*қилаётган ишларингизнинг оқибатини*) кутаверингиз, биз ҳам кутгувчилармиз". 123. Осмонлар ва Ернинг сирлари Ёлғиз Оллоҳникидир ва барча ишлар Унинг Ўзига қайтарилур. Бас, Унга ибодат қилинг ва Ўзига суянинг! Парвардигорингиз сизлар қилаётган амалларингиздан гофил эмасдир.

ЮСУФ сураси (12)

Бир юз ўн. бир оятдан иборат бу сура Маккада нозил бўлган ва пайгамбарлар ҳаётидан ҳикоя қилувчи суралардан биридир. Унда асосан Оллоҳнинг пайгамбарларидан Юсуф алайҳис-салом ибн Яъқубнинг ҳаёти зикр қилиниб, у зотнинг бошига тушган балолар, оға-инилари ва бегоналардан кўрган кулфатлари - чоҳга ташланганлари; тухматга йўлиққанлари; зиндонбанд бўлганлари... ҳақида ва бундай оғир кўргиликларга сабр-тоқат қилишлари натижасида охир-оқибат зиндон азобидан халос қилиниб, бутун Миср заминининг мулку хазинасига эга бўлганлари хусусида сўз боради.

Бу сура Худ сурасидан кейин - Муҳаммад алайҳис-салом ҳаётларининг энг қора кунларида - яқинлари Ҳадича ва Абу Толибдан ажраган, мушриклар томонидан озор-азиятлар чекиб қийналиб юрган кезларида нозил бўлгандир. Гўё Оллоҳ таоло Ўзининг суюкли пайгамбарига ва қолаверса, у зотнинг барча умматларига агар бошларига тушган бало-ю кулфатларга ва диёнатсиз кимсаларнинг зулму зўравонликларига сабр-қаноат қилиб ўзларининг Ҳақ Йўлидаги курашларидан толмай, Оллоҳнинг Динидан қолмай собитқадам бўлсалар, Парвардигори олам уларни зулматлардан ва тору танглиқдан халос қилиб, нурли, бахт-саодатли кунларга етказажagini уқтираётгандек. Бу суранинг назму услубида ўзгача латофат, айрича жозиба мавжудки, Ислом оламидаги энг буюк қалам аҳллари ундан мутаассир бўлиб, шеър-у дostonлар биттанлар, уламолар эса, бу сура хусусида жилд-жилд китоблар тасниф этганлар. Шундай асарлардан бирида: "Юсуф сураси жаннат аҳллари жаннатда ҳам роҳат билан тиловат қилиб юриладиган суралардандир", дейилган бўлса, яна бирида: "Ҳар қандай гам-ташвишга ботган маҳзун киши Юсуф сурасини эшитиши билан ором-осойиш топув", дейилади

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Алиф, Лом, Ро. Ушбу (оятлар) очиқ-равшан Китоб оятларидир. 2. Дарҳақиқат, Биз уни (бу Китобни) сизлар ақллариңизни юргизишингиз (маъноларини англашингиз) учун арабий Қуръон ҳолида нозил қилдик. 3. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз Сизга ушбу Қуръон (сураси)ни ваҳий қилиш билан қиссаларнинг энг гўзалини сўйлаб берурмиз. Ҳолбуки, у (Қуръон нозил бўлиши)дан илгари, Сиз (бу қиссадан) беҳабар кишилардан (бири) эдингиз! 4. Эсланг, Юсуф отасига деган эди: "Эй отажон, мен тушимда ўн бир юлдузни, яна қуёш ва ойни кўрибман. Ҳаммалари менга сажда қилишаётган эмиш".

И з о ҳ: Бу тушни кўрганда Юсуф алайҳис-салом ўн икки ёшда эди. Тушдаги қуёш билан ой унинг ота-онаси, ўн бир юлдуз эса ота-инилари эди. Дарвоқеъ, унинг ота бир, она бошқа ўн отаси ва ота ҳам, она ҳам бир Бинямин исмли бир отаси бўлган. Юсуф алайҳис-саломнинг бу кўрган туши ўнгта айланишига ҳали қирқ сана бор эди.

5. У (отаси) деди: "Эй ўтилчам, бу тушингни ота-иниларингта ҳаргиз айта кўрма, токи улар сенга қарши бирон ҳиила қилмасинлар. Чунки шайтон инсон учун очиқ душмандир. 6. Шунингдек, (яъни, сенга шундай улут туш кўришни насиб этган каби) Парвардигоринг сени (пайгамбарлик учун) танлар ва сенга барча тушларнинг таъбирини билдирур ҳамда худди илгари аجدодларинг Иброҳим ва Исҳоққа комил қилиб бергани каби, сенга ва Яъқубнинг (бошқа) фарзандларига ҳам, Ўзининг (пайгамбарлик) неъматини комил қилиб берур. Албатта Парвардигоринг илм ва ҳикмат Соҳибидир". 7. Дарҳақиқат, Юсуф ва унинг ота-инилари (ҳақидаги қисса)да сўрагувчилар учун оят-ибратлар бордир. 8. Ўшанда улар (Юсуф алайҳис-саломнинг ўтай оталари) айтган эдилар: "Гарчи биз бутун бир жамоат (яъни, кўпчилик) бўлсак-да, шак-шубҳасиз, Юсуф ва унинг (туғишган) биродари (Бинямин) отамизга биздан кўра суюклироқдир. Дарҳақиқат, отамиз очиқ залолатдадир". 9. (Яна дедилар:) "Юсуфни ё ўлдириңглар ёки бирон ерга олиб бориб ташланглар, (шундагина) оталариңиз фақат сизларга боқар. Кейин эса (тавба-тазарруъ қилиб) яхши қавм бўлиб олурсизлар". 10. (Шунда) улардан бир сўзлагувчи деди: "Юсуфни ўлдирманглар, балки агар (ундан қутулиш учун) бирон иш қилмоқчи бўлсангизлар, уни қудуқ қаърига ташлаб юбориңглар, йўловчи карвонлар олиб кетсин".

11. (Улар шундай қарорга келганларидан сўнг, Яъқуб алайҳис-саломнинг олдига келиб) дедилар: "Эй ота, не сабабдан Юсуфни бизга ишонмайсан? Ахир биз уни, шак-шубҳасиз, холис (яхши кўрувчи)лармиз-ку. 12. Уни эртага биз билан (айланишга) юборгин, ўйнаб-ёзпиб келсин. Албатта биз уни қўриқлаб-муҳофаза қилгувчилардирмиз". 13. (Яъқуб) деди: "Уни олиб кетишларингиз мени маҳзун қилур. Мен, сизлар гафлатда қолиб, уни бўри еб кетишидан қўрқурман".

И з о ҳ: Нақл қилишларича, Яъқуб пайгамбар Юсуф алайҳис-саломга шу қадар меҳр қўйган эдиларки, ундан бирон лаҳза бўлсин, ажралишга тоқат қила олмас эдилар. Юқоридаги оятда мазкур бўлган сўзлари билан у зот, бир томондан, ўғилларига узр айтган бўлсалар, иккинчи томондан ўзлари сезмаган ҳолда, уларнинг шум ниятларига баҳона топиб бердиларки, бу ҳақда кейинги оятларда зикр қилинади.

14. Улар дедилар: "Қасамки, агар биз бутун бир жамоат бўлган ҳолимизда (гафлатда қолиб) уни бўри еб кетса, демак, биз, шак-шубҳасиз, зиён кўргувчи - ҳалок бўлгувчилардирмиз". 15. Бас, қачонки уни олиб кетишиб, сўнгра қудуқ қаърига ташлашга қасд қилган вақтларида, Биз унга (Юсуф алайҳис-саломга): "Сен албатта (вақти келиб ога-иниларингга) бу қилмишлари ҳақида хабар берурсан. Улар ўшанда, (сен Юсуф эканингни) сезмайдилар ҳам", деб ваҳий қилдик. 16-17. Улар кечқурун оталари олдига йиғлаган ҳолларида келишиб: "Эй ота, бизлар Юсуфни нарсаларимиз олдида қолдириб қувлашиб кетган эдик, уни бўри еб кетибди. Энди рост гапирсак ҳам сен бизларга асло ишонмайсан", дедилар. 18. Ва унинг (Юсуфнинг) кўйлагини ёлгон қонга (яъни, бир кўйни сўйишиб ўшанинг қонига) бўяб келтирдилар. (Шунда Яъқуб) айтди: "Йўқ, сизларга ҳавойи-нафсларинг бирон (ёмон) ишни чиройли қилиб кўрсатган. Энди (менинг ишим) чиройли сабр қилмоқдир. Сизлар сўзлаётган бу нарса (айрилиқ-мусибат) устида мадад сўраладиган Зот Ёлғиз Оллоҳдир".

И з о ҳ: Юқоридаги оятда иймоннинг муҳим асосларидан бири бўлмиш "чиройли сабр қилмоқ" ибораси мазкур бўлди. Одамзот шундай яратилганки, бошига келган бало-мусибатдан йиғлаб-сиқтаб бесабрлик қилади. Лекин ҳар қандай одам ҳам аста-секин келган кўргуликка кўликиб, энди сабр қилиш лозимлигини англаб етади. Оллоҳга ва барча яхши-ёмон ишлар Ёлғиз Унинг амри билан бўлишга сидқидилдан иймон келтирган кишилар эса мусибат тушган биринчи лаҳзаданоқ доғ-войсиз "чиройли сабр" қила олар эканлар.

Бу хусусда ўзининг Еру кўкка ишонмайдиган фарзанд-дилбандиган ажралиб қолгани ҳақидаги хабарни эшитган заҳоти "чиройли сабр" қилишга рози бўлган Яъқуб алайҳис-салом то Қиёмат уймон-эътиқод эгалари учун ибратдир. Сабр нима эканлиги ҳақида Пайғамбаримиз Муҳаммад алайҳис-салом шундай марҳамат қилганлар: "Балонинг биринчи зарбаси пайтидаги сабргина чин сабрдир".

19. (Юсуф алайҳис-салом қудуққа ташланганининг учинчи кун, у очликдан азобланиб ётганида) бир карвон келиб, ўзларининг сув изловчиларини (сув келтиргани) юборганларида, у челақни (қудуққа) ташлаган эди, (сувнинг ўрнига челаққа осилиб Юсуф чиқди. Шунда у): "Суюнчи беринглар, бу бола-ку!", деб юборди. Сўнг уни сотиладиган нарсалари қатори яшириб қўйдилар. Оллоҳ уларнинг қилаётган амалларини Билиб тургувчидир. 20. (Кейин, карвон Мисрга етиб келгач), уни арзон баҳода - бир неча тангага сотиб юбордилар. (Чунки) улар (Юсуфга) қизиқмаган эдилар.

И з о ҳ: Карвоннинг Юсуф алайҳис-саломни арзон баҳода сотиб юборганига яна бир сабаб, унинг эгаси чиқиб қолишидан кўрқишгани эди. Аммо Юсуф алайҳис-салом бир балодан - чоҳдан қутулиб, иккинчи балога - тутқунлик, қуликка тушибди.

21. Уни Мисрдан сотиб олган (Миср шаҳрининг ҳокими - Қитфийр исмли) киши хотини (Зулайхо)га: "Уни яхшилаб жойлаштиргин. Шояд бизга бирон фойдаси тегиб қолса ёки ўзимизга бола қилиб олармиз", деди. Мана шундай қилиб (яъни, ўлимдан, чоҳдан қутқариб ва Миср ҳокимининг кўнглини мойил қилиш билан) Биз Юсуфни - унга барча тушларнинг таъбирини билдириш учун, - ўша ерга (Миср ҳокимининг уйига) жойлаштириб қўйдик. Оллоҳ Ўз ишида Ғолибдир (яъни, Уни Ўзи хоҳлаган ишни қилишдан ҳеч ким манъ қила олмайди) лекин одамларнинг кўплари (буни) билмайдилар. 22. Қачонки (Юсуф алайҳис-салом) вояга етгач, унга ҳикмат ва билим бердик. Биз чиройли амал қилгувчи зотларни мана шундай мукофотлаймиз. 23. У (Юсуф алайҳис-салом) уйида бўлган аёл (яъни, Зулайхо, унинг ҳусну малоҳатида ошиқи беқарор бўлиб) уни йўлдан урмоқчи бўлди. Эшикларни маҳкам беркитиб "келақолгин", деганида, (Юсуф алайҳис-салом) айтди: "Оллоҳ сақласин. Ахир у (яъни, эрини) менга яхши жойлар берган хожам-ку! Албатта золим кимсалар (яъни, зинокорлар) асло нажот топмаслар". 24. Ҳақиқатан, (Зулайхо) унга (яъни, Юсуфнинг висолига) интилди. Агар Парвардигорининг очиқ ҳужжат-

аломатини кўрмаганида, (Юсуф) ҳам унга (Зулайхога) интиланган бўлар эди. Ундан (Юсуф алайҳис-саломдан) ёмонлик ва бузуқликни четлатиш учун мана шундай қилдик (яъни, уни Ўз ҳифзу ҳимоятимизда асрадик). Зеро, у покиза бандаларимиздандир. 25. Иккаласи ҳам эшик томонга чопишди ва (Зулайхо Юсуфга етиб олиб) унинг кўйлагини орқа томондан йиртиб юборди. Эшик олдида эса (Зулайхонинг) хожаси - эрига йўлиқиб қолишди. (Шунда Зулайхо эрига қараб): "Сенинг оилангга ёмонлик қилмоқчи бўлган кимсанинг жазоси ё зиндон ёки аламли азобдир", деди. 26. (Юсуф алайҳис-салом) айтди: "Унинг ўзи мени йўлдан урмоқчи бўлди". (Шу пайт Зулайхонинг) уруғларидан бири гувоҳлик бериб (деди): "Агар унинг кўйлаги олд томондан йиртилган бўлса, у ҳолда (Зулайхонинг) гапи ростдир ва (Юсуф) ёлғончилардандир. 27. Агар кўйлаги орқа томондан йиртилган бўлса, у ҳолда (Зулайхо)нинг гапи ёлғондир ва (Юсуф) ростгўйлардан бўлур.

И з о ҳ: Ривоят қилишларича, мазкур гувоҳлик берувчи Зулайхонинг амакиваччаси бўлиб, бешикдаги чақалоқ эди. Не тонгки, Олоҳ таоло Ўзининг маъсум пайгамбари Юсуф алайҳис-саломни маъсум бир гўдак тили билан оқлайди.

28. Энди қачонки (Зулайхонинг эри Юсуфнинг) кўйлаги орқа томонидан йиртилганини кўргач: "(Эй аёллар-а), албатта бу (иш) сизларнинг макр-ҳийлаларингиздандир. Дарҳақиқат, сизларнинг макрларингиз жуда зўрдир. 29. Юсуф, сен бу (ишни) унутгин, сен эса (эй Зулайхо), қилган гуноҳингга истиғфор айт - тавба қил. Чунки сен адашган кимсалардан бўлдинг", деди.

И з о ҳ: Юқорисидаги оятда кофир жамиятдаги ҳоким табақанинг қанчалик нопок, усти ялтироқ, мағзу-моҳияти эса чирик бўлиши икки оғиз сўзга Илоҳий қалам билан чизиб берилган: "Юсуф, сен бу ишни унутгин". Эр оиласидаги бевафолик, нопокликдан хабардор бўлгач, уни фақат бир нарса ташвишга солиб: "Одамлар билмасин, сен буни унут, ҳеч кимга айта кўрма", деди. Маънавият инқирозини бундан яққалроқ ифодалаб бўлмас. Лекин одамлар бу можародан хабардор бўладилар ва...

30. Шаҳардаги аёллар: "Ҳокимнинг хотини ўз хизматкорини йўлдан урмоқчи бўлибди. Роса юрагидан урибди-да! Албатта бизлар уни очик залолатда деб биламиз", дедилар. 31. Энди қачонки (Зулайхо) уларнинг игволарини эшитгач, уларга одам юборди ва (келганларидан кейин) суяниб ўтирадиган жой тайёрлади ҳамда (анвойи мева-чевалар билан дастурхонни тўлдириб) улардан ҳар бирига биттадан пичоқ бериб қўйди. Кейин

(Юсуфга) уларнинг олдига чиққин, деди. Бас, қачонки уни кўришгач (улар беихтиёр уни) олқишладилар ва (ўзлари сезмаган ҳолларида, қўлларидаги пичоқлари билан) ўз қўлларини кеса бошладилар. Ҳамда: "Эй Пок Оллоҳ, бу башар (фарзанди) эмас, бу асил фариштаннинг ўзи-ку", деб юбордилар. 32. (Шунда Зулайхо): деди: "Мана шу йигит ҳақида сизлар мени маломат қилган эдингиз. Дарҳақиқат, уни йўлдан урмоқчи бўлганимда, у покдомонлик қилди - бўйинсунмади. Қасамки, агар менинг амримни бажармас экан, албатта зиндонга ташланур ва хор-зор қилинур". 33. (Юсуф алайҳис-салом) деди: "Парвардигорим, мен учун булар мени чорлаётган нарсадан кўра зиндон яхшироқдир. Агар ўзинг мендан уларнинг макрларини нари қилмасанг, уларга кўнгли бериб нодон кимсалардан бўлиб қолурман". 34. Бас, Парвардигори (Юсуфнинг дуосини) ижобат қилиб, уларнинг макрларини ундан нэри қилди. У Зот, шак-шубҳасиз, Эшитгувчи, Билгувчидир. 35. Сўнгра уларга (яъни, Миср ҳокими ва унинг оғимларига Юсуф алайҳис-салом пок эканлиги ҳақидаги) оят-аломатларни кўрганларидан кейин, уни бир вақтгача (яъни, гал-сўзлар тингунча) зиндонбанд қилиб туриш маъқул кўринди. 36. Зиндонга у билан бирга яна икки йигит тушган эди. Улардан бири (яъни, илгари ҳокимнинг соқийси бўлган йигит): "Мен тушимда шароб тайёрлаётган эмишман", деди. Бошқаси эса (яъни, илгари ҳокимнинг новвойи бўлган йигит): "Мен бошим устида нон кўтариб турганмишман, қушлар ундан еяётган эмишлар. Сен бизга шунинг таъбирини айтиб берсанг. Биз сенинг чиройли амаллар қилгувчи киши эканлигининг кўриб турибмиз", деди. 37. (Юсуф алайҳис-салом) айтди: "Мен сизларга ризқ бўладиган (ҳар қандай) таом олдингизга келишидан илгари унинг (қандай таом эканини) таъвилини айтиб бера оламан. Бу Парвардигорим менга билдирган нарсалардандир. Чунки мен Оллоҳга иймон келтирмайдиган ва Охиратни мутлақо инкор қилувчи қавмнинг миллати - динини тарк этган кишиман. 38. Ва мен ота-боболарим Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқубларнинг миллати - динига эргашганман. Биз (яъни, пайғамбарлар) учун Оллоҳга бирон нарсани шерик қилиш жониз эмасдир. Бу (яъни, Ёлғиз Оллоҳгагина бандалик қилиш неъматини) Оллоҳнинг биз - пайғамбарларга ва барча одамларга қилган фазл-марҳаматларидандир. Лекин одамларнинг кўплари шукр қилмайдилар. 39. Эй ҳамзиндон дўстларим, тарқоқ - турлитуман "худолар" яхшироқми ёки Ягона ва Ғолиб Оллоҳми? 40. Сизлар эса, У Зотни қўйиб, ўзларингиз ва ота-боболарингиз атаб

олган номлар - бутларгагина ибодат қиласизлар. Ахир Оллоҳ уларга (ибодат қилиш ҳақида) бирон ҳужжат туширмаган-ку? Ҳукм-ҳокимлик фақат Оллоҳникидир. У Зот сизларни фақат ўзигагина ибодат қилишга буюргандир. Энг Тўтри Дин мана шудир. Лекин одамларнинг кўплари буни билмайдилар. 41. Эй ҳамзиндон дўстларим, энди сизларнинг биринчингизни айтсак, бас, у (бу зиндондан халос бўлиб) яна хожасига соқийлик қилур. Аммо иккинчингиз эса дорга осилиб, (ўлаксахўр) қушлар унинг бошидан чўқирлар. Сизлар таъбир сўраётган иш битди (яъни, энди бу таъбирим ҳеч қачон ўзгармайди)". 42. (Юсуф алайҳис-салом) у икковининг ичидан қутулиб кетади, деб ўйлаган кишига (яъни, соқийга): "Хожанинг олдидан мен ҳақимда зикр қилгин (зора, у мени бу зулмдан озод қилса)", деди. (Лекин) шайтон хожасига зикр қилишни унинг ёдидан чиқариб, (Юсуф алайҳис-салом) бир неча йил зиндонда қолиб кетди. 43. (Қушларнинг бирида Миср мамлакатининг) шоҳи (Райён бинни-л-Валид): "Мен тушимда еттита ориқ сигир еттита семиз сигирни еяётганини ва еттита яшил бошоқ билан бирга бошқа қуриган (етти бошоқ)ни кўрдим. (Аъёнларим), агар тушларнинг таъбирини айта олувчи бўлсангизлар, бу тушимнинг таъбирини (менга) айтингла-чи", деди. 44. Улар дедилар: "Бу алоқ-чалоқ тушлар экан. Биз бундай тушларнинг таъбирини билгувчи эмасмиз". 45. (Шунда) ҳалиги икки (махбус)нинг зиндондан қутулиб чиққани, шунча муддат ўтгач, энди (Юсуфнинг сўзлари) ёдига тушиб, деди: "Унинг таъбирини сизларга мен айтиб берурман, фақат мени (зиндонда етган Юсуфнинг олдида) юборингла-чи". 46. (Унга рухсат берилгач, зиндонга Юсуфнинг олдида кириб айтди): "Юсуф, эй ростгўй зот, сен бизга еттита ориқ сигир еттита семиз сигирни еяётгани ҳамда еттита яшил бошоқ билан бирга турган бошқа қуриган (етти бошоқ) ҳақидаги (туш) таъбирини айтиб бергин. Шояд мен одамлар олдида қайтиб боргач (буни уларга айтиб берсам), улар ҳам билиб олишса". 47. (Юсуф алайҳис-салом) деди: "Сизлар пайдар-пай етти йил (дон) экасизлар. Кейин ўриб олган ҳосилингизни (бузилмасин учун) ўз бошоғида қолдирингла, магар ейдиган озгина озқаларингизнигина (янчиб оласизлар). 48. Сўнгра ўша (серҳосил етти йил)дан кейин етти йил қаҳатчилик бўлиб, ўша (йиллар) учун тайёрлаб-асраб қўйган бор ҳосилингизни еб кетар. Магар озгина (уруғлик учун) асраб қўйган донларингизгина қолур. 49. Сўнгра ўша (қаҳатчилик йиллари)дан кейин бир йил келурки, унда одамлар ёгингарчилик остида қолурлар ва (турли

мевалардан) шароблар тайёрлаб олулар". 50. (Соқий подшоҳнинг ҳузурига қайтиб, унинг кўрган тушини Юсуф қандай таъбир қилганини айтгач), подшоҳ деди: "Уни менинг олдимга келтирингиз!" Қачонки (Юсуфнинг олдига), шоҳ элчиси келгач, у: "Хожангнинг ёнига қайтиб бориб (аввал) ундан ўз қўлларини кесган аёллар нима бўлганини сўра! Албатта Парвардигорим уларнинг макрларини Билгувчидир", деди.

И з о ҳ: Бу оятлар замирида Юсуф алайҳис-саломнинг нақадар покиза қалбли инсон эканлигини кўрсатиб турган уч нукта бордир. Биринчидан, подшоҳ тушининг таъбири ҳақида сўралганда: "Агар мени бу зиндондан озод қилса, айтаман", демай, батафсил таъбир қилиб бериши; иккинчидан подшоҳ уни озод қилишга амр қилганида ҳам, у зиндонни дарҳол тарк этмасдан, ўзининг бегуноҳлигини исботлаб беришларини талаб қилиши; учинчидан, ўзининг бегуноҳлигини исботлашда ҳам ўзи туз ичган ернинг ҳурматини сақлаб, "Бориб мени шундай азобга дучор қилган Зулайхо нима бўлганини билиб келгин", демай, "қўлларини кесган аёллар нима бўлганини сўраб кел", дейиши. Бу нукталарда ақл эгалари учун ибрат бордир.

51. (Шунда подшоҳ у аёлларни тўплаб) деди: "Юсуфни йўлдан урмоқчи бўлган вақтингизда нима бўлган эди (яъни, у ҳам сизларга майл кўрсатганмиди)?" (Аёллар) айтдилар: "Оллоҳ сақласин! Бизлар ундан бирон ёмонликни сезмаганмиз". (Миср шаҳри) ҳокимининг хотини (Зулайхо) деди: "Мана энди ҳақиқат таятана қилди. Уни мен йўлдан урмоқчи бўлган эдим. У, шак-шубҳасиз, росттўй зотлардандир". 52. (Элчи қайтиб келиб, Юсуфга бўлиб ўтган гапларни айтиб бергач, у деди): "Бунини (яъни, ўзимнинг бегуноҳлигимни исботлаш талабини) мен (шаҳар ҳокими) йўқлигида унга хиёнат қилмаганимни ва Оллоҳ ҳеч қачон хоинларнинг ишларини ўнгламаслигини (мамлакат шоҳи) билиши учун (қилдим)".

ЎН УЧИНЧИ ЖУЗЪ

53. "Мен нафсимни оқламайман. Чунки нафс - агар Парвардигоримнинг Ўзи раҳм қилмаса - албатта ёмонликка буюргувчидир. Дарҳақиқат, Парвардигорим Мағфиратли, Меҳрибондир". 54. Подшоҳ айтди: "Уни ҳузуримга келтирингиз, ўзимнинг хос кишиларимдан қилиб олай". Бас, қачонки (Юсуф алайҳис-салом) у билан сўзлашгач, "Сен бу кун бизнинг даргоҳимизда мартабали, ишончли кишидирсан", деди. 55. (Юсуф алайҳис-салом) деди: "Мени шу ернинг хазиналари устига қўйгин. Чунки мен (уларни) тўла-тўкис сақлагувчи ва (тўғри тасарруф қилишни) билгувчи кишиман". 56. Шундай қилиб, Биз Юсуфни (Миср) заминидан ўзи хоҳлаган жойда манзил-маскан тутиб яшайдиган мақомга эриштирдик. Биз фазлу марҳаматимизни Ўзимиз хоҳлаган кишиларга етказурмиз ва чиройли амал қилгувчи зотларнинг ажр-мукофотини зое қилмасмиз. 57. Албатта нймон келтирган ва тақво эгалари бўлган зотлар учун Охиратда ажр-мукофот янада яхшироқ бўлур.

И з о ҳ: Мамлакат шоҳи Райён биннил-Валид Юсуф алайҳис-саломнинг ақлу заковати, унинг ҳалол, билимдон эканлигини кўриб, Миср шаҳрининг ҳокими Қитфийрнинг ўрнига ҳоким қилиб тайинлади ва Қитфийр вафот қилганидан кейин, Юсуфни унинг беваси Зулайхога уйлантириб қўйди. Шундай қилиб Юсуф алайҳис-салом Миср заминининг ҳукмдорига айланиб қолди. Никоҳ кечасига Юсуф Зулайхонинг ёнига кирар экан: "Сен бир вақтлар истаган ҳаром хоҳишдан мана бу ҳалол Шаръий никоҳ яхшироқ эмасми?", деди. Маълум бўлишича, Зулайхо ҳали-ҳануз бокира экан. Оллоҳ таоло уларга икки фарзанд ато этди.

Шундан кейин Юсуф алайҳис-салом Миср тахтида адолат билан ҳукм юргиза бошлади. Илгари ўзи шоҳга башорат қилган мўл-кўлчилик йилларида жуда кўп дон ҳосили йиғиб-ўриб олиниб, омборларга ғамлаб қўйилди. Кейинги етти йил эса худди Юсуф алайҳис-салом татъбир қилганидек, қаҳатчилик йиллари бўлди. Бу йилларда бутун атроф-жавонибдаги юртларда қаттиқ очарчилик бўлиб, кўп жойлардан Мисрга озиқ-овқат излаб одамлар кела бошлади. Миср мамлакатига озиқ-овқат сероб эканлиги ҳақидаги хабарлар Канъон заминига ҳам етиб боргач, Яъқуб алайҳис-салом ўғилларини ўша тарафга юборди. Қуйидаги оятда сўз шу ҳақда боради.

58. Юсуфнинг оға-инилари (Мисрга) келишиб, унинг ҳузурига кирганларида, уларни таниди. Улар эса (Юсуф алайҳис-салом)ни танимаган эдилар.

И з о ҳ: Оға-инилари кириб келганларида Юсуф алайҳис-салом ўзининг таншанини уларга билдирмай: "Сизлар кимсизлар, қаердан келдингиз?", деб сўраган экан. Шунда улар: "Бизлар Шом мамлакатининг Канъон деган юртиданмиз. Ўзимиз чорвадорларданмиз. Озиқ-овқат ахтариб келдик", деб жавоб қиладилар. Юсуф алайҳис-салом: "Эҳтимол, бизнинг юртимизга жосуслик учун келгандирсизлар", дейди. Улар айтадилар: "Оллоҳ сақласин! Бизлар ўзинишг энг суюкли боласидан айрилиб гам-андуҳда қолган бир пайгамбарнинг ўғилларимиз. Бизлар ҳаммамиз ўн икки ўғлимиз. Бу ерга келган ўнтамиз бир ота-онаданмиз. Йўқолган ишимиз билан унинг биродари эса бизнинг ота бир, она бошқа ииларимиз бўлади. Ўша инимиз биз билан ўйнаб саҳрога чиққанида йўқолиб қолган эди, шу сабабдан унинг биродарини отамиз бизларга ишонмай ўзи билан олиб қолди". Бу сўзларни эшитгач, Юсуф алайҳис-салом аъёнларига уларнинг барча эҳтиёжларини қондиришни амр этади.

59. Қачонки уларнинг ҳожатларини равон қилгач, (Юсуф алайҳис-салом) деди: "Ўша ота бир бўлган ииларингизни менинг ҳузуримга келтирингиз! Ахир мен сизларга энг яхши мезбон бўлиб, (дон-дуиларни) тўла қилиб ўлчаб бераётганимни кўрмайсизларми?

60. Энди агар уни менинг ҳузуримга олиб келмасангизлар (яъни, мени алдасангизлар), у ҳолда менинг даргоҳимда - сизлар учун бир қадоқ ҳам нарса йўқдир - менинг олдимга яқин келмай кўя қолинглар". 61. Улар: "Отасидан у(ни биз билан қўшиб юбориши) ҳақида ўтиниб сўраймиз. Албатта бизлар (шундай) қилгувчимиз", дедилар. 62. (Юсуф алайҳис-салом ўзининг тарозибон) йигитларига буюрди: "Уларнинг (донга алмаштириш учун келтирган) нарсаларини юкларининг ичига (қайтариб) солиб кўйинглар. Шояд уйларида қайтган вақтларида, у нарсаларини таниб қолиб яна қайтиб келсалар, ажаб эмас". 63. Энди қачонки улар оталарининг олдига қайтиб келишгач, дедилар: "Эй ота, (бундан кейин) бизларга бир қадоқ ҳам (озиқ-овқат) берилмайдиган бўлди. Фақат биз билан бирга инимизни ҳам юборсангитина озиқ-овқат ола биламиз. Бизлар албатта уни муҳофаза қилгувчимиз". 64. (Яъқуб) деди: "Мен уни сизларга ишонмайман. Магар илгари унинг биродарини ишонганимдек ишонаман (яъни, ўшанда ҳам менга берган ваъдаларингизга хиёнат қилган эдингиз. Демак, мен сизларга унинг инисини ҳам ишониб топширолмайман. Лекин мен Ёлғиз Оллоҳнинг сақлашига ишонаман, холос). Зотан, Оллоҳ энг яхши Сақлагувчидир

ва У Зот меҳрибонларнинг Меҳрибонроғидир". 65. Қачонки улар (олиб келган) юкларини очиб кўришгач, (озик-овқатга алмаштириб келиш учун олиб борган) нарсаларини ўзларига қайтарилганини кўриб, дедилар: "Эй ота, мана, нарсаларимиз ўзимизга қайтарилбди. Яна нимани истаймиз? (Энди сен бизларга инимизни ҳам қўшиб юборсанг), яна оиламизга озиқ-овқат келтирурмиз, инимизни муҳофаза қилиб (бориб келурмиз) ва (инимиз учун ҳам) бир туя юкни ортиқроқ олурмиз. Бу (мисрлик саҳий ҳоким наздига) озгина нарсадир". 66. (Яъқуб) айтди: "Агар (қароқчилар ё бошқа тўсиқларга душ келиб) мағлуб бўлиб, ҳалокатга учрамасангизлар, албатта уни (Биһяминни) менинг олдимга келтиришингиз ҳақида Оллоҳдан васиқа келтирмасангизлар, (яъни, Оллоҳ номига қасам ичмасангизлар) уни ҳаргиз сизлар билан бирга юбормасман". Энди қачонки унга ўз аҳд-паймонларини беришгач, (Яъқуб): "Бу айтаётган гапларимизга Оллоҳ Вакил-Гувоҳдир", деди. 67. (Сўнг уларни сафарга кузатар экан), айтди: "Эй ўғилларим, (Мисрга) бир дарвозадан кирманглар, балки бошқа-бошқа дарвозалардан киринглар! Мен сизлардан Оллоҳнинг бирон ҳукмини қайтара олмайман. Ҳукм Ёлғиз Оллоҳнинг измидадир. Мен фақат У Зотнинг Ўзига таваккул қилганман - суянганман. Барча таваккул қилгувчилар Унинг Ўзигагина таваккул қилсинлар - суянсинлар!". 68. Улар оталари буюрган тарафлардан (Мисрга) киришлари улардан Оллоҳнинг бирон ҳукмини қайтаргувчи эмасдир. (Бу) фақат Яъқубнинг дилидаги (фарзандларига нисбатан меҳр-шафқатдан пайдо бўлган) бир эҳтиёж эдики, у ўзининг (шу эҳтиёжини) қондирган эди, холос. Зотан, у Биз (ваҳий орқали) берган таълимимиз сабабли чуқур билим эгасидир. Лекин одамларнинг кўпи (буни) билмайдилар. 69. Қачонки улар Юсуфнинг ҳузурига кирганларида, у инисини ўзига тортиб: "Мен сенинг оғангман. Энди улар (яъни, оға-иниларимиз) қилгувчи бўлган нарса (яъни, уларнинг ҳасад-адоватлари)дан ташвиш қилмагин", деди. 70. Бас, қачонки уларнинг ҳожатларини равон қилгач, инисининг юки орасига (билдирмай) бир қадаҳни солиб қўйди. Сўнгра эса жарчи: "Эй карвон эгалари, сизлар ўғридирсизлар", деб жар солди. 71. Улар (жарчилар карвондагиларнинг) олдига келишгач: "Нима йўқотдингизлар?", дедилар. 72. (Жарчилардан бири) айтди: "Подшоҳнинг қадаҳини йўқотдик. Уни топиб келтирган кишига бир туя юк (мукофотдир). Мен шунга вакилман". 73. Улар дедилар: "Оллоҳга қасамки, (бизлар ўғри эмасмиз). Ахир бизлар бу ерга бузғунчилик қилиш учун келмаганимизни биласизлар-ку! Бизлар ўғри эмасмиз". 74. "Агар ёлгон айтган бўлсангизлар, (ўғрининг)

жазоси нима бўлур?", сўрашди (жарчилар). 75. Улар дедилар: "Унинг жазоси, кимнинг юки орасидан топилса, ўша кимса жазоланур - қул қилинур. Бизлар (ўғрилиқ қилиш билан ўзгаларга) зулм қилган кимсаларни мана шундай жазолаймиз". 76. Бас, (Юсуф алайҳис-саломнинг хизматкори ахтаришни) унинг биродари (Биньямин)нинг идишидан илгари уларнинг (яъни, бошқа оға-иниларининг) идишларидан бошлади. Сўнгра уни (Юсуфнинг) биродари идишидан "топиб" олди. Биз Юсуфга мана шундай ҳийла-тадбирни билдирдик. (Чунки Миср) подшоҳининг динида у биродарини (ўғрилиқ қилгани учун қул қилиб) олиб қола олмас эди. Магар Оллоҳнинг хоҳиши билан (мазкур ҳийла-тадбир воситасидагина олиб қолди). Биз ўзимиз хоҳлаган кишиларни юксак даражаларга кўтарурмиз. Ҳар бир илм соҳибининг устида (ундан устунроқ) билимдон бордир. 77. Улар: "Агар бу (Биньямин) ўғрилиқ қилган бўлса (эхтимол, чунки) илгари унинг биродари (Юсуф) ҳам ўғрилиқ қилган эди", дедилар. Бас, Юсуф бу гапни ичига солиб, уларга билдирмади. Ва: (ўзича) "Сизлар энг ёмон-тубан мартабададирсизлар (яъни, бир вақтлар ўғилни отадан ўғирлаб кетгансизлар). Оллоҳ сизларнинг тўқиб чиқараётган гапларингизни жуда яхши Билгувчидир", деди. 78. Сўнг улар дедилар: "Эй улут зот, унинг бир кекса отаси бор. Сен унинг (Биньяминнинг) ўрнига бизлардан биримизни олиб қолгин. Зотан, бизлар сенинг чиройли амалларни қилгувчи зотлардан эканлигингни кўрмоқдамиз". 79. (Юсуф алайҳис-салом) айтди: "Нарсамизни идишидан топиб олган кимсадан ўзгани олиб қолишдан Оллоҳ сақласин. Акс ҳолда шак-шубҳасиз, золим кимсалардан бўлиб қолурмиз". 80. Энди қачонки ундан умидлари узилгач, (оға-инилар) бир четга чиқиб хуфёна маслаҳатлашдилар. Уларнинг катталари айтди: "Оталарингиз сизларнинг устингизда Оллоҳдан васиқа (яъни, аҳд-паймонингизни) олиб қолганини унутдингизми? Илгари Юсуф тўғрисида ҳам шундай сусткашлик қилган эдинглар. Бас, то отам менга изн бермагунича ёки Оллоҳ менинг фойдамга ҳукм қилмагунича (яъни, инимиз озоғ бўлмагунича) мана шу ердан ҳаргиз жилмайман. У Зот ҳукм қилгувчиларнинг Яхшироғидир. 81. Сизлар оталарингиз олдида қайтиб, айтинглар: "Эй ота, дарҳақиқат, ўғлинг ўғрилиқ қилди. Бизлар фақат кўрган-билган нарсамизга гувоҳлик бермоқдамиз. (Олдин сенга уни асрашни ваъда қилганимизда) гайбни (яъни, келажакда нима ишлар бўлишини) билмаган эдик. 82. Биз бўлиб қайтган шаҳардан ва биз бирга келган карвондан сўраб-суриштиргин. Албатта бизлар рост сўзлагувчлармиз". 83. (Улар

Яъқуб алайҳис-саломнинг олдиларига келиб шу сўзларни айтишгач), у деди: "Йўқ, сизларга ҳавойи-нафсингиз бирон (ёмон) ишни чиройли қилиб кўрсатган. Энди (менинг ишим) чиройли сабр қилмоқдир. Шоядки, Оллоҳ уларнинг (яъни, Юсуф, Бинямин ва катта ўғлимнинг) барчаларини бағримга қайтарса. Албатта У Зот билим ва ҳикмат Соҳибидир". 84. Кейин улардан юз ўтириб, деди: "Эй бечора Юсуф-а!" ғам-алам ютавериш у зотнинг кўзлари оқарди (оғиз бўлиб қолди). 85. (Шунда ўтилари): "Оллоҳ номига қасамки, сен то рамақижон бўлиб қолгунингча ё бир йўла ҳалок бўлгунингча Юсуфни эслайверадиган бўлдинг", дедилар. 86. У айтди: "Мен ғаму ташвишларимдан Ёлғиз Оллоҳгагина шикоят қилиб (ўйгламоқдаман) ва мен Оллоҳнинг (Меҳрибон, Раҳмли эканлиги ҳақида) сизлар билмайдиган нарсаларни билурман. 87. Эй ўтилларим, боринглар, Юсуф ва унинг биродарини изланглар ва Оллоҳнинг раҳматида ноумид бўлманглар. Зеро, Оллоҳнинг раҳматида фақат кофир қавмгина ноумид бўлур". 88. (Улар оталаридан бу сўзларни эшитгач, озиқ-овқатга алмаштириш учун бор бисотларини олишиб, яна Миср томонга равона бўлишди). Энди қачонки (Мисрга етиб келиб Юсуф алайҳис-саломнинг) ҳузурига киришгач, дедилар: "Эй улуг зот, бизни ва аҳли оиламизни очарчилик ушлади. Бизлар (бу сафар ҳузурида) ўтмас матоларни олиб келдик. Бизларга етарли ўлчовда (озиқ-овқат) бергин ва бизларга хайр-садақа қилгин! Оллоҳ, шак-шубҳасиз, (сендек) садақа бергувчи зотларга мукофотлар ато этур". 89. (Юсуф алайҳис-салом оға-иниларини бундай забун ҳолатда кўргач, тоқат қила олмасдан) деди: "Ёш-нодон бўлган пайтингизда Юсуф ва унинг биродарига нима ишлар қилганларингизни эслайсизларми?" 90. Улар: "Сен Юсуфмисан?", деб сўрадилар. "Ҳа, мен Юсуфман, бу эса биродаримдир. Оллоҳ бизга марҳамат кўргузди (яъни, шунча йиллик айрилиқ азобидан кейин бизни яна бирлаштирди). Дарҳақиқат, кимда-ким Оллоҳдан кўрқиб, сабру қаноат қилса, албатта Оллоҳ бундай чиройли амалларни қилгувчи кишиларнинг ажру мукофотини зое қилмас", деди у. 91. Улар дедилар: "Оллоҳга қасамки, Оллоҳ сени бизлардан афзал қилмишдир. Бизлар эса, шак-шубҳасиз, адашгувчилардан бўлдик". 92. У деди: "Бу кун сизлар айбланмайсиз. Оллоҳ сизларни мағфират қилгай. У Зот раҳм қилгувчиларнинг Раҳмироғидир. 93. Сизлар мана бу кўйлагимни олиб бориб, отамнинг юзига ташласангиз, унинг кўзлари очилур. Сўнг барча аҳли оилаларингиз билан бирга менинг олдимга келинглар!" 94. Карвон (Мисрдан) чиқиши биланоқ оталари (Яъқуб алайҳис-салом ўз уйларига туриб, ҳузуридаги кишиларга): "Мен

Юсуфнинг бўйини туймоқдаман. Агар мени ақлдан озган демасангизлар (Юсуф тирик, деган бўлур эдим)", деди. 95. (Улар) айтдилар: "Оллоҳга қасамки, сен (ҳали ҳам) ўша эски хатойингда турибсан". 96. Энди қачонки хушхабарчи келиб, уни (яъни, Юсуфнинг кўйлагини Яъқубнинг) юзига ташлагач, унинг кўзлари очилди. "Сизларга мен Оллоҳнинг (Меҳрибон, Раҳмли эканлиги ҳақида) сизлар билмайдиган нарсаларни билурман, демаганмидим", деди у. 97. Улар дедилар: "Эй ота, (Оллоҳдан) бизларнинг гуноҳларимизни мағфират қилишини сўрагин! Албатта бизлар хато қилгувчилардан бўлдик". 98. У айтди: "Албатта Парвардигоримдан сизларни мағфират қилмоғини сўрайман. Зотан, Ёлғиз У Зотина Мағфират қилгувчи, Меҳрибондир".

И з о ҳ: Яъқуб алайҳис-салом Юсуф алайҳис-саломнинг ҳаётлиги ҳақидаги хушхабардан беҳад шод бўлиб ва Оллоҳ таолога беадаг шукрлар айтиб, дарҳол ўзининг барча аҳли оила, қариндош-уруғлари билан Миср томон йўл олдилар. Юсуф алайҳис-салом ҳам Миср шаҳрининг четига чодирлар тикиб ота-онасининг йўларига шитизор бўлиб турди.

99. Энди қачонки (манзилга етиб келишиб) Юсуфнинг ҳузурига (чодурига) кирганларида, у ўзини ота-онасининг қучоғига отди ва "Иншооллоҳ, Мисрга тинч-омон киринглар", деди. 100. (Кейин, Мисрга кириб Юсуф алайҳис-саломнинг саройига келганларидан сўнг) у ота-онасини ўзининг тахтига чиқарди ва улар (яъни, ота-она ва оға-инилари Юсуф алайҳис-саломга) сажда-таъзим қилган ҳолларида йиқилдилар. У деди: "Эй отажон, мана шу (қирқ йил) илгари кўрган тушимнинг таъбиридир. Парвардигорим уни рост қилди. Дарҳақиқат, У Зот менга (буюк) инъом қилди - мени зиндондан чиқарди, шайтон мен билан оғаниларим орасини бузиб игво қилганидан кейин, мана, сизларни чўлу саҳродан (Мисрга эсон-омон ҳолингизда) келтирди. Албатта Парвардигорим Ўзи хоҳлаган нарсани сездирмай амалга оширгувчи Зотдир. Албатта Унинг Ўзигина билим ва ҳикмат Соҳибидир. 101. Парвардигорим, менга подшоҳликни ато этдинг, яна (барча) тушларнинг таъвил-таъбирларидан таълим бердинг. Эй осмонлар ва Ерни яратган Зот, дунё-ю Охиратда Ўзинг Хожамдирсан. (Умрим билиб, сен Ўзинг белгилаб қўйган ажалим етганида) мусулмон ҳолимда жонимни олгин ва мени ҳам солиҳ бандаларинг қаторига қўшгин". 102. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), бу Биз Сизга ваҳий қилаётган ғайб хабарларидандир. (Чунки Сиз Юсуфнинг оға-инилари) макр-ҳийла билан ўзларининг режаларини тузиб иттифоқ қилишаётган пайтларида уларнинг

ёнарида ҳозир эмасдингиз. 103. Гарчи Сиз (барча одамларнинг иймон келтиришларини) жуда истасангиз-да, одамларнинг кўплари мўмин бўлмайдилар. 104. Сиз улардан бу (даъватингиз) учун бирон ажр-ҳақ сўрамайсиз. Бу (Қуръон) фақатгина барча оламлар учун бир Эслатмадир, холос. 105. Осмонлар ва Ерда (Оллоҳнинг борлиги ва бирлигига далолат қилувчи) қанчадан-қанча оят-аломатлар бордир. (Лекин) улар бу оятлардан юз ўтирган ҳолларида ўтиб кетаверади. 106. Уларнинг кўплари Оллоҳга фақат мушрик бўлган ҳолларидагина иймон келтирадилар.

И з о ҳ: Дарҳақиқат, баъзилар ўзлари Оллоҳга иймон келтирсалар-да, ҳаётларида ўша Ягона Оллоҳ яратган қуёш, ой, олов каби нарсаларга сўғиниб ёки ўзларини "худо" фахмлайдиган зolim ҳокимларга бўйсуниб, уларнинг инсониятини ҳалокатга олиб боровчи "ойдин йўллари"га эргашиб яшаб ўтадилар. Бу оятларда бундай кимсаларнинг мушрик эканликлари уқтирилади ва уларга ногаҳоний бало келишидан ёки Қиёмат қойим бўлишидан илгари ўзларини ўнглаб Ягона Оллоҳга қайтишлари тавсия этилади.

107. Ёки улар Оллоҳнинг азобидан бирон бало-офат келиб қолишидан ё тўсатдан улар сезмаган ҳолларида Қиёмат қойим бўлишидан хотиржаммилар?! 108. Айтинг: "Менинг Йўлим шудир. Мен Оллоҳга даъват қиламан. Мен ва менга эргашган кишилар аниқ ҳужжатга - ишончга эгамиз. (Ҳар қандай шерикдан) Оллоҳни поклайман. (Зеро), мен мушриклардан эмасман". 109. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз Сиздан илгари ҳам (фаришталарни эмас) фақат шаҳар аҳлларида бўлган кишиларни (яъни, инсонларни) пайгамбар қилиб, уларга ваҳий юборганмиз. Ахир (одамлар) Ер юзида сайру саёҳат этишиб, ўзларидан аввалги (иймонсиз) кимсаларнинг оқибатлари қандай бўлганини кўрсалар бўлмайдими? (Оллоҳдан) кўрққан зотлар учун, шак-шубҳасиз, Охират диёри (бу фоний дунёдан) яхшироқдир. Ақл юргизмайсизларми?! 110. Ҳар қачон ўша пайгамбарларимиз ноумид бўлиб: "Бизлар ёлгончи қилиндик - пайгамбар эканлигимизга ишонмадилар", деб ўйлай бошлаганларида, уларга Бизнинг мададимиз - галабамиз келиб, Биз хоҳлаган кишиларга нажот берилар эди. (Аммо) жиноятчи бўлган қавмдан бизнинг азобимиз қайтарилмас! 111. Дарҳақиқат, уларнинг қиссаларида ақл эгалари учун ибрат бордир. (Ушбу Қуръон) тўқиб чиқариладиган сўз эмас, балки у ўзидан аввалги нарсаларни (яъни, самовий Китобларни) тасдиқ этувчи, (унга) иймон келтирадиган қавм учун барча нарсаларни муфасссал баён қилиб берувчи Ҳидоят ва Раҳмат (бўлган бир Китобдир).

РАЪД сураси (13)

Бу сура қирқ уч оятдан иборат бўлиб, Мадинада нозил бўлган. Бу сура бошлаб, Оллоҳ таолонинг борлиги ва бирлигига иймон келтириш масаласини ўртага ташлаб, сўнг қайта тирилиш ва ҳаёти дунёда қилиб ўтилган ҳар бир ёмон-яхши амал учун Қиёмат Кунда жазо-мукофот бўлиши ҳақида хабар қиладиган оятлар билан давом этади. Унда ҳақиқат билан ботил тўғрисида икки ибратли масал келтирилади. Уларнинг биринчисида жилғаларни тўлдириб оқиб келаётган ёмғир суви ҳақиқатта, сув устидаги кўпик эса ботилга ташбеҳ қилинса, иккинчисида ҳар қандай ерости маъданлари ҳам эритилганида улардан соф қимматбаҳо маъдан билан бирга уларга аралашиб қолган оддий тошлар ҳам чиқиши айтилиб, соф маъдан ҳақиқатта, чиқиндилар эса ботилга ўхшатилади. Мана шунга ўхшаш ибратли мисолларни ўзига жо қилган бу сурада момақалдиروқ ҳақида ҳам зикр қилиниб, ҳатто у ҳам Оллоҳ таолога тасбеҳ айтиб, У Зотни поклаб туриши баён қилинадикки, бу суранинг "Раъд - Момақалдироқ" деб номланишининг сабаби шудир.

Бизнинг назаримизда, бу улуг сура тўласича ҳам бир даҳшатли момақалдироққа ўхшайди. У момақалдироқ мўминларни ёмғирга - Оллоҳнинг раҳматига умидвор қилса, кофирларни чақмоқ уришидан - Оллоҳнинг азобига дучор бўлишдан қўрқувга солади

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Алиф, Лом, Мим, Ро. Ушбу (оятлар) Китоб (Қуръон) оятларидир. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сизга Парвардигорингиз томонидан нозил қилинган бу Нарса (яъни, Қуръон айни) Ҳақиқатдир, лекин одамларнинг кўплари иймон келтирмайдилар. 2. Оллоҳ осмонларни сизлар кўргудек устунларсиз кўтариб қўйган, сўнгра Ўз Аршига ўрнашган Зотдир. У Зот қуёш ва ойни (Ўз амрига) бўйсундирди. Уларнинг ҳар бири муайян муддатгача (яъни, Қиёмат қойим бўлгунича) сайр қилаверар. (Оллоҳ) барча ишнинг тадбирини қилур ва сизлар

(Қиёмат Кунига) Парвардигорингизга рўбарў бўлишга иймон келтиришнинг учун Ўз оятларини муфассал баён қилур. 3. У Ерни ёйиқ қилиб яратиб, унда ўрнашган тоғлар ва дарёлар пайдо қилган Зотдир. У Ердаги ҳар мевани иккитадан - жуфт-жуфт (яъни, эркак-урғочи) қилиб яратди. У кечани кундуз устига ўрар (яъни, кеча-кундуз ҳам бир-бирларининг жуфтларидир). Албатта бу (мисоллар)да тафаккур қиладиган қавм учун оят-ибратлар бордир.

И з о ҳ: Дарҳақиқат, тафаккур қилиб кўрилса, бу оламда ҳамма нарса жуфт-жуфт қилиб яратилгани маълум бўлади: қуёшнинг жуфти ой, Ернинг жуфти осмон, куннинг жуфти тун, дунёнинг жуфти Охират... Агар мана шу мантиқ ҳақ бўлса, Охират борлиги ҳам барҳақдир. Ёлғизлик фақат Оллоҳ таолога ярашур.

4. Бу Ерда бир-бирига қўшни бўлган бўлак-бўлак (яъни, бири унумдор бўлса, бири шўр ерлар), узумзор боғлар, экинзорлар ва шохлаб кетган-шохламаган хурмолар бўлиб, (уларнинг ҳаммаси ҳам) бир сув билан суторилур. (Лекин) Биз уларнинг айримларидан айримларини таъмлироқ-ейишлироқ қилиб қўюрмиз. Албатта бунда ҳам ақл юргизадиган қавм учун (Оллоҳнинг қудратига далолат қиладиган очиқ) оят-ибратлар бордир.

И з о ҳ: Дарвоқеъ, оёғимиз остидаги Ерда ибрат назари билан боқайлик, ақл юритайлик. Нега бир ердан, бир хил сув ичиб чиқаётган экинлар, меваларнинг суратлари - кўринишлари бу қадар хилма-хил, татъмлари - мазалари мутлақо бир-бирларига ўхшамайди - бири тотли, бири аччиқ, бири ширин, бири нордон... Демак, гап Ер билан сувда эмас, балки Еру сувни ҳам, тоғ ва дарёларни ҳам, қуёш ва ойни ҳам Эгаси бўлган Оллоҳ таолонинг қудрат ва хоҳишида. Еру осмондаги барча нарсани инсон зотида хизматкор қилиб қўйган Илоҳий Меҳрида, Марҳаматида экан.

5. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), агар (бирон нарсадан) ажаблансангиз, у ҳолда уларнинг (кофирларнинг): "Тупроқ бўлиб кетгач, бизлар яна янгитдан яратилар эканмизми?", деган гаплари ажабланарлидир. Улар (ўзларини яратган) Парвардигорларига кофир бўлган кимсалардир. (Қиёмат Кунига) уларнинг бўйинларида кишанлар бўлур. Улар дўзах эгалари бўлиб, ўша жойда абадий қолурлар. 6. Улар Сиздан яхшилиқ - Оллоҳнинг раҳматидан аввал ёмонлик - Оллоҳнинг азоби келишини талаб қиладилар. Улардан илгари ҳам бундай мисоллар (кофирликлари сабабли Оллоҳнинг азобида дучор бўлганлар) ўтгандир. Албатта Парвардигорингиз одамлар ўзларига зулм қилгувчи бўлган ҳолларида ҳам мағфират Эгасидир. Албатта Парвардигорингиз азоби қаттиқ Зотдир.

баробар бўлурми?" Ё улар (Оллоҳ) яратгани каби ярата оладиган бутларни Оллоҳга шерик қилишиб олиб, сўнгра уларга яратилган нарсалар(ни Оллоҳ яратганми ёки сўғинаётган бутлари яратганми) номаълум бўлиб қолдимиз? Айтнинг: "Оллоҳ барча нарсани Яратгувчидир ва У Танҳо Ғолибдир". 17. (Оллоҳ) осмондан сув (ёмғир) ёғдирганида жилгалар тўлиб-тошиб оқиб, бу сел ўз устида кўпикларни ҳам кўтариб келур. (Одамлар) зеб-зийнат ёки асбоб-ускуна ясаш учун ўтда эритадиган нарса-маъданлардан ҳам шунга ўхшаш кўпик (чиқинди пайдо) бўлур. - Оллоҳ Ҳақ билан ботилни мана шундай (мисол билан) баён қилур. - Энди у кўпик-чиқинди ўз-ўзидан йўқ бўлиб кетур. Одамларга фойдали бўлган нарсаси эса Ер юзида қолур. Оллоҳ мисолларни мана шундай баён қилур. 18. Парвардигорларига итоат этган зотлар учун гўзал мукофот - жаннат бордир. У Зотга итоат қилмаган кимсалар эса агар Ердаги бор молу давлат (яна) икки баробар (кўпайиб) уларнинг ўзлариники бўлса, албатта уни (Қиёмат Кунига Оллоҳнинг азобидан қутулиш учун) фидо қилган бўлур эдилар. Улар учун энг ёмон ҳисоб-китоб бўлур. Уларнинг жойлари жаҳаннамдир. Нақадар ёмон жой у! 19-20. (Эй Мухаммад алайҳис-салом), ахир Сизга Парвардигорингиз томонидан нозил қилинган нарсани аниқ ҳақиқат эканини биладиган - иймон келтирадиган киши (кўнгул кўзи) кўр кимсага ўхшайдими? (Бу оятлардан) фақат Оллоҳга берган аҳдларига вафо қиладиган ва мийсоқ - ваъдаларини бузмайдиган ақл эгаларигина эслатма олулар. 21. Улар Оллоҳ боғланишга буюрган нарсаларни (яъни, қариндош-уруғлар билан алоқани) боғлайдилар. Парвардигорларидан кўрқадилар ва оғир ҳисоб-китобга дучор бўлишдан кўрқиб, (доим чиройли амаллар қилишга интиладилар). 22-23. Парвардигорларининг Юзини кўзлаб (меҳнат-машаққатларга) сабр-тоқат қилган, намозларини тўқис адо этган ва Биз ризқ қилиб берган нарсалардан махфий ва ошкора инфоқ-эҳсон қилган ҳамда ёмонликни яхшилик билан қайтарадиган зотлар - ана ўшалар учун Охират диёри бордирки, (у диёр) абадий туриладиган жаннатлар бўлиб, улар у жойларга, ота-боболари, жуфти ҳалоллари ва зурриётларидан ибораг бўлган солиҳ кишилар билан бирга кирурлар. Сўнг уларнинг ҳузурларига ҳар эшиқдан фаришталар кириб (дерлар): 24. "(Оллоҳ Йўлида меҳнат-машаққатларга) сабр-тоқат қилиб ўтганларингиз сабабли (энди бу жаннатларда) сизларга тинчлик-осойишталик бўлғай. Охират диёри нақадар яхши!" 25. Оллоҳга берган аҳд-паймонларини мустаҳкам бўлганидан кейин бузадиган, Оллоҳ боғланишига

буюрган нарсаларни узадиган ва Ер юзида бузгунчилик қилиб юрадиган кимсалар ҳам борки, улар учун (Оллоҳнинг) лаънати бўлур ва улар учун энг ёмон диёр - жаҳаннам бордир. 26. Оллоҳ Ўзи хоҳлаган кишиларнинг ризқини кенг қилур ва (Ўзи хоҳлаган кишиларнинг ризқини), танг қилур. (Мушриклар) мана шу ҳаёти дунё билан шод-хуррам бўлдилар, ҳолбуки, бу ҳаёти дунё Охират олдида фақат бир арзимас матодир. 27. Куфр йўлини тутган кимсалар: "Унга (Муҳаммад алайҳис-саломга) Парвардигори томонидан бирон оят-мўъжиза нозил қилинса эди", дедилар. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, уларга) айтинг: "Албатта Оллоҳ Ўзи хоҳлаган кимсаларни йўлдан оздирур ва (Оллоҳга) ижобат-тавба қилган кишиларни Ўз (Динига) ҳидоят қилур". 28. Улар иймон келтирган ва қалблари Оллоҳни зикр қилиш - эслаш билан ором оладиган зотлардир. Огоҳ бўлингизким, Оллоҳни зикр қилиш билан қалблар ором олур. 29. Иймон келтириб, яхши амаллар қилган зотлар учун хушнудлик ва гўзал оқибат - жаннат бордир. 30. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), шундай қилиб, Биз Сизни (кўпдан-кўп) авлодлардан кейин келган бир авлодга Биз Сизга ваҳий қилган нарсаларни тиловат қилиб беришингиз учун Пайгамбар қилиб юбордик. Улар эса Меҳрибон (Оллоҳга) кофир бўлмоқдалар! Айтинг: "У (Меҳрибон Оллоҳ) менинг Парвардигоримдир. Ҳеч қандай илоҳ йўқ, фақат Унинг Ўзи бордир. Унинг Ўзига таваккул қилдим - суяндим ва Унинг Ўзига тавба-тазарруъ қилурман". 31. Агар бир Қуръон бўлиб, унинг ёрдами билан тоғлар жойидан жилдирилса ё унинг ёрдами билан Ер ёрилиб (дарёлар пайдо қилинса) ёки унинг ёрдами билан ўликлар тилга киритилса ҳам (кофир бўлган кимсалар иймон келтирмайдилар). Йўқ, барча иш Ёлғиз Оллоҳнинг (илкидадир. Яъни, Оллоҳ хоҳласа иймон келтирадилар, агар У Зот хоҳламас экан, барча талаблари бажо қилинганда ҳам улар иймон келтирмайдилар).

И з о ҳ: Ушбу оят мушриклар Пайгамбар алайҳис-саломга: "Агар ҳақиқатий пайгамбар бўлсанг, тоғларни жойидан жилдириб, уларнинг ўрнида дарё ва чашмалар пайдо қилгин; ўлган ота-боболаримизни тирилтиргин; улар тилга кириб, сенинг пайгамбарлигингга гувоҳлик берсинлар, шунда бизлар ҳам сенга иймон келтирамиз", деганларида нозил бўлгандир. Оят давомига келадиган қуйидаги жумлаларда: "Бирон мўъжиза кўрсатилса мана шу мушриклар ҳам иймон келтирармиканлар", деб умидвор бўлган айрим саҳобаларга танбеҳ бериб айтилади.

Иймон келтирган кишилар агар Оллоҳ хоҳласа, шакшубҳасиз, (бирон мўъжиза нозил қилмасданоқ) барча одамларни

ҳидоят қилишини (бу иш Оллоҳ учун осон эканини) билмадиларми?! (Лекин Оллоҳнинг Ўзигина биладиган ҳикмат сабабли У Зот Ҳидоят Йўлига юриш ё юрмасликни бандаларининг ихтиерига ташлаб қўйгандир). То Оллоҳнинг ваъдаси келгунича (яъни, Макка мусулмонлар тарафидан фатҳ қилингунча ҳам) куфр йўлини тутган кимсаларга ўзларининг қилган қилиқлари сабабли мудом турли офат-балолар етиб турар ёки уларнинг диёрларига яқин жойларга (кулфат) тушиб (уларни безовта, беҳаловат қилиб турар). Албатта Оллоҳ ваъдасига ҳилоф қилмас. 32. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиздан аввалги пайғамбарларнинг устидан ҳам кулиб-масхара қилинганида, Мен ўша (пайғамбарларини ёлгончи қилиб) куфр йўлини тутган кимсаларга (бир оз) муҳлат бериб сўнгра уларни (Ўзимнинг азобим билан) ушлаганман. Сўнг уларни қандай жазолаганимни (билурсиз). 33. Ҳар бир жоннинг қилган амали устида (Кузатиб) тургувчи Зот (ҳеч нарсани кўрмайдиган эшитмайдиган жонсиз бутларга ўхшайдими?!") Улар (турли махлуқларни) Оллоҳга шерик қилиб олдилар. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, уларга) айтинг: "У бутларингизнинг номларини (ва уларнинг қўларидан келадиган ишларини) айтинглар-чи? Балки (Оллоҳга) Ер юзидаги У Зот билмайдиган бирон нарсасининг хабарини берарсизлар?! Ёки фақат юзаки гап билан (яъни, ҳеч қандай иш-амал қўлидан келмайдиган жонсиз нарсаларни қуруқ сўзларга ишониб худо деб сизиниб юрибсизларми?) Йўқ, куфр йўлини тутган кимсаларга ўзларининг макр-алдовлари чиройли кўрасатилди ва улар (Ҳақ) Йўлдан тўсилдилар. Кимни Оллоҳ йўлдан оздирса, унинг учун бирон ҳидоят қилгувчи бўлмас. 34. Улар учун ҳаёти дунёда ҳам азоб бўлур. Аммо Охират азоби огирроқ-қаттиқроқдир. Уларни Оллоҳ (азоби)дан сақловчи йўқдир. 35. Тақво эгалари учун ваъда қилинган жаннатнинг мисоли (будир): унинг остидан дарёлар оқур, мевалари ва соялари боқийдир. Бу тақво-парҳез билан ўтган зотларнинг оқибати - келажагидир. Кофирларнинг оқибати эса дўзахдир. 36. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз Китоб (Таврот, Инжил) ато этган кишилар Сизга нозил қилинган Нарса (Қуръон) сабабли шодланадилар.

И з о ҳ: Ривоят қилишларича, яҳудий ва насронийлардан бўлган Абдуллоҳ ибн Салом, Нажоший каби айрим кишилар ҳазрати Муҳаммад алайҳис-саломга Қуръон нозил бўлганидан хабар топишгач, ўзларининг Китоблари - Таврот ва Инжилдаги Оллоҳ таоло Ўзининг охирги Пайғамбарини юбориш ҳақида берган ваъдаси амалга ошганидан шодланишиб, Пайғамбар алайҳис-саломга иймон келтирган эканлар.

(Яҳудий ва насронийлардан Сизга қарши бўлган) тўдалар орасида унинг (Қуръоннинг) бир қисмини инкор қиладиган кимсалар ҳам бордир. (Уларга) айтинг: "Абатта, мен Ёлғиз Оллоҳга ибодат қилишга ва Унга (бировни) шерик қилмасликка маъмурман (амр этилганман). Мен фақат Ўша Зотга (ибодат қилишга) даъват қилурман ва Ёлғиз Унинг Ўзига қайтишим бордир". 37. Шунингдек, (яъни, илгари ўтган пайгамбарларимизга ўз тилларида ваҳий юборганимиз каби) Биз уни (Қуръонни) арабий ҳукм ҳолида нозил қилдик. Қасамки, агар Сиз (эй Муҳаммад алайҳис-салом), ўзингизга келган бу билимдан сўнг уларнинг ҳою ҳавасларига эргашсангиз, Сиз учун Оллоҳ томонидан бирон дўст ҳам, сақловчи ҳам бўлмас. 38. Дарҳақиқат, Сиздан илгари ҳам (кўп) пайгамбарлар юборганимиз ва уларга жуфтлар ва зурриётлар берганимиз. Бирон пайгамбар учун бирон оят-муъжиза келтириш имкони бўлмаган, магар Оллоҳнинг изни-иродаси билангина (келтирилганлар). Ҳар бир вақт учун (муносиб) китоб-ҳукм бордир. 39. Оллоҳ Ўзи хоҳлаган нарсани (яъни, ҳукмини) ўчирур ва (Ўзи хоҳлаган ҳукмини) устивор қилур. Асл Китоб (яъни, Лавҳул-Маҳфуз) Унинг даргоҳидадир. 40. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), агар Биз Сизга (кофирларга) ваъда қилган айрим нарсаларни (яъни, азобларимизни) кўрсатсак ҳам ёки Сизни (уларни азоблашдан илгари) вафот қилдирсак ҳам, албатта Сизнинг зиммангизда (барибир Ҳақ Динни одамларга тўла) етказиш, Бизнинг зиммамизда эса ҳисоб-китоб қилиш бордир. 41. (Макка мушриклари) Биз уларнинг ерларига келиб уни атрофидан камайтираётганимизни (яъни, мусулмонлар қадам-бақадам фатҳ қилиб келаётганларини) кўрмадиларми? Оллоҳ ҳукм қилур - Унинг ҳукмини текширувчи бўлмас. У тез ҳисоб-китоб қилгувчидир. 42. Улардан илгари ўтган кимсалар ҳам (ўзларининг пайгамбарларига қарши турли) макр-ҳийлалар қилганлар. Аммо барча макр-ҳийлалар Оллоҳнинг (илкидагидир. Демак, Ўша Зотдан амр бўлмаса, бирон макр фойда-зарар етказа олмайди). У Зот ҳар бир жоннинг қилаётган ишини билур. Яқинда кофирлар Охират днёри кимники эканини билиб олажаклар. 43. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, Сизга) кофир бўлган кимсалар: "Пайгамбар эмассан", дейдилар. Айтинг: "Мен билан сизларнинг орамизда Оллоҳ етарли гувоҳдир ва Китоб - Қуръон илмидан хабардор бўлган (яъни, Оллоҳнинг Каломини бангаларнинг сўзларидан ажрата оладиган) ҳар бир киши (етарли гувоҳдир).

ИБРОҲИМ сураси (14)

Маккада нозил қилинган бу сура эллик икки оятдир. Бу сурада ҳам Макка сураларининг аксарисида бўлгани каби эътиқод, ваҳий, тавҳид - Оллоҳнинг бирлигига иймон келтириш, қайта тирилиш ва хусусан Қиёмат Кунисида бўладиган ҳисоб-китоб ва жазо-мукофот тўғрисида батафсил сўз юритилади.

Сура пайғамбарлар зиммасига юклатилган вазифа инсониятни зулматлардан нурга олиб чиқиш эканини баён этувчи оят билан бошланади. Бу билан биринчидан, ҳаётда зулматлар - эгри-нотўғри йўللар кўп, Нур - Ҳақиқат Йўли эса танҳо бўлиши баён қилинса, иккинчидан, ўша ягона нурга фақат пайғамбарлар - Оллоҳнинг элчиларига нозил бўлган ваҳий воситасидагина етиш мумкинлиги уқтирилади. Яна бу сурадан Мусо пайғамбарнинг ўз қавми билан бўлган мулоқотларидан бири ҳақидаги оятлар ҳам жой олгандир.

Суранинг "Иброҳим" деб аталишига сабаб, унда пайғамбарлар отаси Иброҳим алайҳис-саломнинг Маккага келишлари ва у ерда Оллоҳ таолога қилган дуо-илтижолари хусусида муфассал ҳикоя қилинганидир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Алиф, Лом, Ро. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, бу Қуръон) Сиз одамларни Парвардигорларининг изни-иродаси билан зулматлардан нурга - қудрат ва ҳамду сано Эгаси бўлган Зотнинг Йўлига - олиб чиқишингиз учун Биз Сизга нозил қилган Китобдир. 2. Оллоҳ - осмонлардаги бор нарса ва Ердаги бор нарса Ўзиники бўлган Зотдир. Кофирлар учун қаттиқ азоб - ҳалокат бўлмай. 3. Улар ҳаёти дунёни Охиратдан афзал биладиган, (одамларни) Оллоҳнинг Йўлидан тўсадиган ва уни эгишни-бузишни истайдиган кимсалардир. Улар узоқ - қаттиқ адашишдадирлар. 4. Биз ҳар бир пайғамбарни (Бизнинг ҳукмларимизни) баён қилиб бериши учун ўз қавмининг тили билан (сўзлайдиган қилиб) юборганмиз. Сўнгра Оллоҳ Ўзи хоҳлаган кимсани йўлдан оздирур ва Ўзи хоҳлаган кишини ҳидоят қилур. У Қудратли, Ҳикматли Зотдир.

Изоҳ: Пайғамбарларнинг вазифаси даъватдир. Бирон кишини йўлдан оздириш ёки Ҳақ Йўлга ҳидоят қилиш эса ҳеч қайси пайғамбарнинг қўлидан келмайди - бу Ёлғиз Оллоҳ таолонинг хоҳишига боғлиқ ишдир.

5. Дарҳақиқат, Биз Мусони (бани Исроил қавмига) Ўз оятларимиз билан юбориб (унга дедик): "Қавмингни (куфр) зулматларидан (иймон) нурига олиб чиққин ва уларга Оллоҳнинг кунларини (яъни, Оллоҳнинг неъматларини) эслатгин! Албатта бу (неъматлар)да ҳар бир сабр-қаноатли, шукр қилгувчи киши учун оят-ибратлар бордир". 6. Ўшанда Мусо қавмига айтди: "Оллоҳнинг сизларга берган неъматини - сизларни оғир азоблар билан қийнаётган, ўғилларингизни сўйиб, хотинларингизни тирик қолдираётган Фиръавн одамларидан қутқарганини эслангиз. Ана ўша ишларда Парвардигорингиз томонидан буюк синов бордир. 7. Яна Парвардигорингиз билдирган (бу сўзларни) эслангиз: "Қасамки, агар сизлар (Менинг берган неъматларимга) шукр қилсангизлар, албатта (уларни янада) зиёда қилурман. Энди агар куфрони (неъмат) қилсангизлар, албатта азобим ҳам жуда қаттиқдир". 8. Мусо яна деди: "Агар сизлар ўзингиз ва Ер юзидаги барча кишилар кофир бўлсангизлар ҳам (Оллоҳга бирон зиён еткази олмайсизлар). Зеро, Оллоҳ (сизларнинг шукр қилишингиздан) Беҳожат, ҳамду сано Эгасидир". 9. Сизларга илгари ўтган кишиларнинг - Нух қавмининг, Од, Самуд (қабилаларининг) ва улардан кейин ўтган, (сону саноқларини) фақат Оллоҳгина биладиган қавмларнинг хабари келмадими? Уларга пайғамбарлари (ўзларининг ҳақ пайғамбар эканликларини билдирувчи) ҳужжатлар келтирганларида, улар қўллари билан (пайғамбарларнинг) оғизларини тўсиб, дедилар: "Биз сизлар элчи қилиб юборилган нарсга - динга кофир бўлдик. Чунки биз сизлар бизни даъват қилаётган динингиздан шак-шубҳададирмиз". 10. Пайғамбарлари айтдилар: "Осмонлар ва Ернинг Яратувчиси бўлмиш Оллоҳ(нинг борлиги ва бирлиги) хусусида шак-шубҳа бўлиши мумкинми?! У Зот сизларнинг гуноҳларингизни мағфират қилиш ва ўзларингизни маълум муддатгача (ҳалок қилмай) қолдириш учун (иймонга) даъват қилмоқда-ку!" Улар дедилар: "Сизлар ҳам худди ўзимизга ўхшаган одамларсиз, фақат бизни ота-боболаримиз ибодат қилиб ўтган нарсдан (санамларга сиғинушдан) тўсмоқчисизлар, холос. Бас, (агар чин пайғамбар бўлсангизлар) бизга аниқ бир ҳужжат далил келтиринглар-чи?" 11. Пайғамбарлари уларга айтдилар: "(Ҳа), биз ҳам худди сизларга

ўхшаган одамлармиз, лекин Оллоҳ Ўзи хоҳлаган бандаларига (пайғамбарлик) инъом қилур. Биз сизларга бирон ҳужжат келтира олмаймиз, магар Оллоҳнинг изни-иродаси билангина (келтиришимиз мумкин). Мўминлар Ёлғиз Оллоҳагина таваккул қилсинлар. 12. (Ахир) бизни (Тўғри) Йўлимизга ҳидоят қилган Оллоҳга нечун таваккул қилмаймиз. Албатта биз сизлар етказган озорларга сабр қилурмиз. Таваккул қилгувчилар Ёлғиз Оллоҳга таваккул қилсинлар".

И з о ҳ: Ибн ал-Жавзий айтишларича, Муҳаммад алайҳис-саломга ўтган пайғамбарларнинг қиссалари бу тарзда сўйлаб берилишига сабаб, биринчидан, у зотга ўзидан аввалги салафларининг ҳоли-хабарларини етказиш бўлса, иккинчи томондан, ўзларининг бошларига ҳам у пайғамбарлар ўз умматлари тарафидан кўрган кўргуликлар тушиши мумкинлиги ва бундай ҳолатда улар каби сабр-тоқат қилиш лозимлигини уқтиришдир. Таваккул - уламолардан Абу Туробнинг таърифлашича, - ўзни мудом ибодатга чоғлаш, дилни Ёлғиз Парвардигорга боғлаш, сафоли кунларда шукр қилиш, балоли кунларда сабр қилишдир.

13-14. Куфр йўлини тутган кимсалар ўзларига келган пайғамбарларга: "Албатта биз сизларни еримиздан ҳайдаб чиқарурмиз ёки сизлар бизнинг диниймизга қайтурсизлар", дедилар. Шунда Парвардигорлари уларга (яъни пайғамбарларга): "Албатта Биз бу золимларни ҳалок қилурмиз ва улардан сўнг шу ерни сизлар учун маскан қилурмиз. Бу (ваъда Қиёмат Кунига) Менинг ҳузуримда (сўроқ-савол бериб) туришдан кўрқувчи ва Менинг (кофирларни дўзахга гирифтор қилиш хусусидаги) ваъдамдан хавф қилгувчи кишилар учундир", деб ваҳий юборди. 15. (Сўнгра пайғамбарлар Оллоҳдан) мадад тиладилар (Оллоҳ уларнинг дуо-илтижоларини мустажоб қилди) ва барча жабркор-саркаш кимсалар бахтсизликка дучор бўлдилар. 16-17. Унинг (яъни, ҳар бир кофир бўлган кимсанинг) олдида жаҳаннам бордир. (Жаҳаннамда) унга йирингли сувдан берилганида, уни ютмоқчи бўлади-ю, (томоғидан) ўтказолмайди, унга ҳар томондан ўлим келади-ю, у ўлолмайди. Унинг ортида (бундан-га) огир азоб бордир. 18. Парвардигорларига кофир бўлган кимсалар қилган амалларининг мисоли худди бўронли кунда қаттиқ шамол учириб кетган кулга ўхшайди - улар қилган амалларидан бирон фойдага эга бўлаолмайдилар. Бу узоқ - қаттиқ йўлдан озишдир. 19 (Эй инсон), Оллоҳ осмонлар ва Ерни Ҳақ (қонун) билан яратиб қўйганини кўрмадингми? Агар У Зот хоҳласа сизларни кетказиб,

(ўрнингизга ўзгаларни) янгитдан яратур. 20. Бу (иш) Оллоҳ учун қийин эмасдир. 21. (Қиёмат Кунига) барча (халойиқ) Оллоҳга рўбарў бўлиб, бечора (эргашувчи)лар мутакаббир кимсаларга (яъни, ўзларининг собиқ йўлбошчиларига): "Бизлар сизларга эргашган эдик, энди сизлар бизларни Оллоҳнинг бирон азобидан қутқара олурмисизлар?!", деганларида, улар айтдилар: "Агар Оллоҳ бизни (Ҳақ Йўлга) ҳидоят қилганида биз ҳам сизларни ҳидоят қилган бўлура эдик. (Энди эса) дод-вой қиламизми, сабр-қаноат қиламизми, биз учун баробардир - ҳеч қандай нажот йўқдир". 22. Қачонки, иш тутагач (яъни, жаннат аҳли жаннатга сазовор бўлиб, гўзаҳилар гўзаҳта ҳукм қилинган), шайтон деди: "Албатта Оллоҳ сизларга ҳақ ваъда қилган эди. Мен эса (елгон) ваъдалар бериб, сизларни алдаган эдим. (Лекин) мен учун сизларнинг устингизда ҳеч қандай ҳукмронлик йўқ эди, илло мен сизларни (куфр йўлига) чақиритдим биланок ўзингиз менга итоат этдингиз. Энди мени маломат қилмай, ўзларингизни маломат қилингиз. Мен сизларга ёрдам бера олмайман, сизлар ҳам менга ёрдам бергувчи эмассиз. Албатта мен сизлар илгари (Оллоҳга) мени шерик қилганингизни инкор қилурман. Албатта золимлар (яъни, кофирлар) учун аламли азоб бордир". 23. Иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотлар остидан дарёлар оқиб турадиган жаннатларга киритилиб, Парвардигорларининг изни-иродаси билан у жойда мангу қолдилар. Уларнинг (жаннатдаги) салом-аликлари бир-бирларига тинчлик-омонлик тилашдир.

И з о ҳ: Муҳтарам ўқувчи эътибор берган бўлса, юқоридagi оятларда Қиёмат Кунни бўладиган воқеа-ҳодисаларнинг ҳаммаси ўтган замон феъли билан ифодаланди. Муфассирларнинг таъкидлашларича, бу Қиёмат қойим бўлиши аён ҳақиқат эканлигига бир ишорадир. Зеро, бўлиши ё келиши аниқ бўлган иш-воқеалар ҳақида ўтган замон тилида гапириш ҳамма халқларда ҳам бор бўлган услубдир. Масалан, ўлим жазосига мустаҳиқ бўладиган жиноятчи қилган кимсага, "Энди ўлдир", дейиладиган ва ҳоказо.

24-25. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Оллоҳ яхши Сўзга (яъни, иймон қилишга) қандай мисол келтирганини кўринг: у Сўз худди бир асил дарахтга ўхшайдики, унинг илдизи (Ер остига) маҳкам ўрнашган, шохлари эса осмонда бўлиб, Парвардигорининг изни-иродаси билан мудом мева берур. Оллоҳ одамлар эслатма-ибрат олинлари учун мана шундай мисоллар келтирур. 26. Ёмон сўзнинг (яъни, куфр сўзининг) мисоли эса худди (илдизи йўқлиги сабабли) Ернинг устидан узиб олинган, бир жойда (ўрнишиб) қўним

топмайдиган нопок дарахтга ўхшар. 27. Оллоҳ иймон келтирган кишиларни ҳаёти дунёда ҳам, Охиратда ҳам устивор Сўз (иймон калимаси) билан собитқадам қилур. Золимларни эса Оллоҳ (Ҳақ) Йўлдан оздирур. Оллоҳ Ўзи хоҳлаган ишни қилур. 28-29. (Эй инсон), Оллоҳнинг неъматини (яъни, иймонни) куфрга алмаштириб юборган ва қавмларини (яъни, ўзининг ортидан эргашганларни) ҳалокат чоҳига - ўзлари кирадиган жаҳаннамга қулатган кимсаларни кўрмадингми!! Нақадар ёмон жой у! 30. Улар (одамларни) Оллоҳ Йўлидан оздириш учун У Зотга "тенг"ларни (ўйлаб) топдилар. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Фойдаланиб қолинглар! Ҳеч шубҳа йўқки, оқибат борадиган жойларингиз дўзахдир". 31. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), иймон келтирган бандаларимга айтинг, олди-сотди ва ошна-оғайнигарчилик бўлмайдиган Кун (Қиёмат) келиб қолишидан илгари намозни тўкис адо қилсинлар ҳамда Биз уларга ризқ қилиб берган нарсалардан махфий ва ошкора инфоқ-эҳсон қилсинлар. 32. Оллоҳ осмонлар ва Ерни яратган ва осмондан сув (ёмғир-қор) ёғдириб, унинг ёрдамида сизларга ризқ бўладиган меваларни чиқарган Зотдир. У Ўз амри билан денгизда сузиб юриши учун кемаларни сизларга бўйинсундирди. Яна дарёларни ҳам сизларга бўйинсундирди. 33. У доимо айланиб турувчи қуёш ва ойни ҳам сизлар учун бўйинсундирди (яъни, сизлар яхши яшашингиз учун тартиб-интизомга солиб қўйди). Яна У Зот кеча ва кундузни сизлар учун бўйинсундирди. 34. Шунингдек, сизларга барча сўраган нарсаларингиздан ато этди. Агар сизлар Оллоҳнинг неъматларини санасангизлар, саногига етолмайсизлар. Ҳақиқатан, инсон зоти ўта золим ва жуда ношукрдир. 35. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), эсланг, Иброҳим айтган эди: "Парвардигорим, бу шаҳарни (яъни, Маккани) тинч шаҳар қилгин, мени ва болаларимни бутларга бандалик қилишдан йироқ қилгин. 36. Парвардигорим, у бутлар кўпдан-кўп одамларни йўлдан оздирдилар. Бас, ким менга эргашса, ана ўша мендандир (яъни менинг душмангадир). Ким менга исён қилса, яна Ўзинг Мағфиратли, Меҳрибонсан (яъни, ундай кимсаларни ҳам Ҳақ Йулга ҳидоят қилишга Қодирсан). 37. Парвардигоро, албатта мен зурриётимдан (бир қисмини - ўғлим Исмоил ва унинг онаси Ҳожарни) Сенинг Ҳурматли Байтинг ҳузуридаги экин ўсмайдиган бир водийга жойлаштирдим.

И з о ҳ. Ривоят қилинишича Иброҳим алайҳис саломнинг Ҳожар исми хотинлари Исмоил алайҳис-саломни туққанларида

Сора (Иброҳим пайгамбарнинг бошқа хотинлари) бундан гахланиб, Ҳожарга рашк қила бошлаган экан. Шунда Иброҳим алайҳис-салом Оллоҳ таоло ари билан ўғиллари Исмоил ва унинг онаси Ҳожарни олиб Шомдан Маккага бориб, уларни ўша жойга жойлаштириб қайтаётди. Оллоҳ таолога илтижо қилиб мана шу оятларда мазкур бўлаётган дуоларни ўқиган эканлар. Ҳадиси шарифда зикр қилинишича, Оллоҳ таоло Ўз пайгамбари Иброҳим алайҳис-саломнинг дуоларини ижобат қилиб, ўша саҳродан "Зам-зам" чашмасини чиқариб, у ерда қолганларга оби ҳаёт ато этган экан.

Парвардигоро, (улар) намозни тўқис адо қилсинлар, деб, (шундай қилдим). Бас, Сен Ўзинг одамларнинг дилларини уларга мойил қилиб қўйгил ва уларни (барча) мевалардан баҳраманд этгил. Шояд шукр қилсалар. 38. Парвардигоро, албатта Сен бизлар яширадиган нарсани ҳам, ошкор қиладиган нарсани ҳам билурсан. Оллоҳ учун Еру осмондаги бирон нарса махфий эмасдир. 39. Менга кексалик пайтимда Исмоил ва Исҳоқни ҳадя қилган Зот - Оллоҳга ҳамду санолар бўлсин. Албатта Парвардигорим (барча) дуоларни Эшитгувчидир. 40. Парвардигорим, мени ва зурриётимдан (бўлган болаларимни) намозни тўқис адо этгувчи қилгил. Парвардигоро, дуоимни қабул айла. 41. Парвардигоро, ҳисоб-китоб қилинадиган (Қиёмат) Кунни мени, ота-онамни ва (барча) мўминларни мағфират қилгил. 42. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз қарғиз: "Оллоҳ зolim кимсаларнинг қилаётган амалларидан гофил", деб ўйламанг! Фақат Оллоҳ уларни(нг жазоларини) кўзлар (даҳшатдан) қотиб қоладиган (кўрқинчи Қиёмат) Кунига қолдирмоқда, холос. 43. (У Кунни) улар бошларини (осмонга) кўтарган ҳолларида (чорланган тиомонга ҳисоб-китоб учун) чопурлар. Кўзлари ўзларига қайтмайди (яъни, кўрқувдан қотиб қолиб, ўзларининг қандай ҳолда эканликларини ҳам кўрмайдилар). Диллари (даҳшатдан) бўм-бўш бўлиб қолур. 44. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), одамларни огоҳлантириб қўйингки, уларга азоб келар Кунда (Қиёматда) зolim кимсалар: "Парвардигоро, бизларга озгина муҳлат бергин, (яъни, бизларни дунёга қайтариб, озгина ҳаёт бергин, албатта) Сенинг даъватингни қабул қилурмиз ва пайгамбарларингга эргашурмиз", дейдилар. (Шунда уларга жавоб қилинур): "Илгари (ҳаёт пайтларингизда) ҳеч қачон заволга юз тутмаслигингиз (яъни, ҳеч қачон ўлмаслигингиз ва Охират жазосига дучор бўлмаслигингиз) ҳақида қасам ичмаган эдингизларми?! 45. Ҳолбуки, сизлар ўзларига зулм қилган кимсаларнинг масканларига (улар заволга

юз тутганларидан кейин) жойлашган эдингизлар. Уларни қандай (ҳалок) қилганимиз ҳам сизларга аниқ маълум эди. Биз сизлар учун (қанчадан-қанча) мисоллар келтирган эдик (лекин сизлар бу кўрган-билганларингиздан ибрат олмадингизлар, Ҳақ Йўлга юрмадингизлар)". 46. Дарҳақиқат, улар (яъни, Макка мушриклари) ўзларининг макр-ҳийлаларини қилдилар. (Лекин) агар уларнинг макрлари сабабли тоғлар емирилиб кетадиган бўлса-да, уларнинг (бу) макр-ҳийлалари Оллоҳ ҳузурида (маълумдир).

И з о ҳ: Бу оятда мушрикларнинг Муҳаммад алайҳис-саломга қарши қилган ҳийла-найрангларига ва Оллоҳ таоло уларнинг барча уринишларини беҳуда кетказганига ишора қилинмоқда.

47-48. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз ҳаргиз Оллоҳни Ўз пайгамбарларига берган ("Биз албатта пайгамбарларимизни голиб қилурмиз", деган) ваъдасига ҳилоф қилувчи, деб ўйламанг! Албатта Оллоҳ Ер бошқа Ерга, осмонлар (ўзга осмонларга) айланиб қоладиган ҳамда (барча одамлар) Ёлғиз ва Қудратли Оллоҳга рўбарў бўладиган Кунда (Қиёматда) Голиб ва Интиқом олгувчидир. 49. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), у Кунда жиноятчи кимсаларни кишанлар билан боғланган ҳолларида кўрурсиз. 50. Уларнинг кийимлари қора мойдан бўлиб, юзларини олов ўраб олур. 51. Оллоҳ ҳар бир жонга қилган ишига яраша жазо бериш учун (мана шундай қайта тириштирур). Албатта Оллоҳ жуда тез ҳисоб-китоб қилгувчидир. 52. Бу (Қуръон) одамлар огоҳлантирилишлари ва (Оллоҳ) Ягона Илоҳ эканини билишлари ҳамда ақл эгалари эслатма-ибрат олишлари учун (Оллоҳ тарафидан нозил қилинган) бир Баёнот - Хабардир.

ҲИЖР сураси (15)

Бу сура Макка сураларидан бўлиб, тўқсон тўққиз оятдан ташкил топгандир.

Бу суранинг меҳвари - ўқи турли асрлардаги пайгамбарларни ёлғончи қилиб, уларга қарши чиққан осийларнинг ҳаммаси ҳалокатга учраганлари атрофида айланади. Шу боисдан сура бундай кимсаларга иймонсизликларининг оқибати хатарли эканлиги ҳақида танбеҳ бериш билан бошланади.

Бу сурада буржларга бўлинган осмон, ҳаёт кечириш учун мослаб яратилган замин, маъдан-ҳазиналарни ўз бағрига олиб ўрнашган тоғлар, ёмғирли булутларга "ҳомиладор" бўлган шамоллар зикр қилиниб, буларнинг барчаси Ҳақ таоло тарафидан инсонга хизмат қилиш учун яратилгани уқтирилади. Сўнгра Яраттанинг амри билан асли зуваласи "қора лой"дан қорилган инсонга бутун мавжудот сажда қилганида фақат иблисгина бу фармонга бўйинсунмай кибр-ҳаво қилганини баён қилиш билан шайтоннинг инсониятга нисбатан бўлган адовати то Қиёматгача давом этишига ишора қилинади. Яна бу сурада Оллоҳнинг пайгамбарлари - Иброҳим, Лут, Шуайб ва Солиҳ алайҳис-саломларнинг қиссалари сўйланади. Булардан Солиҳ пайгамбарнинг қавмлари - Самуд қабиласи Ҳижр (Мадина ва Шом ўртасидаги водий)дан эканлиги зикр қилинади. Суранинг "Ҳижр" деб номланишининг боиси шудир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Алиф, Лом, Ро. Ушбу (оятлар) Китобнинг - Очиқ Қуръоннинг оятларидир. 2. Ҳали (Қиёмат Кун) кофир бўлган кимсалар мусулмон бўлишни истаб қолурлар. 3. (Эй Муҳаммад алайҳис салом), уларни қўяверинг, еб-ичиб, фойдаланиб қолсинлар, орзу-ҳавасларига машғул бўлаверсинлар. Бас, яқинда

(бу қилмишларининг оқибати нима бўлишини) билиб олурлар. 4 Биз бирон шаҳарни (яъни, унинг аҳолисини) ҳалок қилган эмасмиз, магар унинг учун ёзилган маълум муддат бўлгандир (яъни, ўшс муддати-ажали битгандан сўнггина ҳалок қилганмиз). 5. Бирок авлод ўз ажалидан илгари кета олмайди. Шунингдек, (ундан), ортда ҳам қола олмайди. 6-7. Улар (яъни, Макка кофирлари Муҳаммад алайҳис-саломни масхара қилишиб): "Эй (ўзига) Эслатма - Қуръон нозил қилинган, (деб даъво қилаётган) киши, дарҳақиқат, сен, мажнунсан. Агар ("Мен Оллоҳнинг пайгамбариман", деган даъвойингда) ростгўйлардан бўлсанг, бизга (сўзларингни тасдиқлайдиган) фаришталарни келтиргинчи", дедилар. 8. Биз фаришталарни фақатгина (кофирлар зиммасига) ҳақ (бўлган азоб) билан тушируرمىз ва бу ҳолда уларга (кофирларга) қараб турилмас (яъни, улар дарҳол ҳалок қилинурлар). 9. Албатта бу Эслатмани (яъни, Қуръонни) Биз Ўзимиз нозил қилдик ва шубҳасиз, Ўзимиз уни сақлагувчимиз.

И з о ҳ' Ушбу оятни карима асрлар оша Қуръоннинг Илоҳий Китоб эканини қайта-қайта исботлаб келмоқда. Узоқ ўтмишни қўйиб турайлик, мана шу бизнинг асримизнинг ўзига бу азият Китобни йўқ қилиш учун қанчадан-қанча хуружлар бўлмади. Уни ўтга ёқдилар, дарёларга оқиздилар, қабрларга кўмдилар. Бугина эмас! Яна Қуръонни ёд олган ёки ҳаётини шу Илоҳий Китобга амал қилиб ўтказмоқни устаган миллионлаб улуг зотларни қириб, отиб юбордилар. Кейинчи? Кейин бошқа миллионлар қўлларида, тилларида ва дилларида бирор ҳарфи ҳам заҳаланимаган шу азият Китоб билан пайдо бўлдилар! "Шубҳасиз Ўзимиз уни сақлагувчимиз", деган Илоҳий Сўзлар ўз тасдиқини топди. Ислом таълимотига кўра Қуръон Илоҳий Китобларнинг сўнггисидир. Бинобарин, мана шу оятда уни то Қиёмат йўқотмай, бузмай сақлашни Оллоҳ таоло Ўз зиммасига олгандир. Шу боис, бошқа - илгариги умматларга нозил қилинган Илоҳий Китобларга ўзгаришлар киритилиб, бузилгани ҳолда (масалан, Инжилнинг етмишдан ортиқ таржималари бор, лекин асл нусхаси ҳеч қаерда мавжуд эмас). Қуръон мана, ўн тўрт асрдан буён Пайгамбар алайҳис-саломга қандай нозил қилинган бўлса, (йўқ қилишга уринишлар, боло-офатлардан асралиб) худди ўшандай сақланиб келмоқда.

10. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), аниқки, Биз Сиздан илгари ўтган, аввалги (турли-туман) тоифаларга ҳам (пайгамбарлар) юборганмиз. 11. Улар ҳам ўзларига келган ҳар бир пайгамбарни масхара қилиб кулган эдилар. 12. Шунингдек, уни (яъни,

пайгамбарлар устидан кулиш илатини) барча жиноятчи - осийларнинг дилларига солиб қўюрмиз. 13. Улар унга (Қуръонга) иймон келтирмайдилар. Ҳолбуки, аввалгиларнинг суннатлари - ибратлари ўтгандир (яъни, аввалги кофирлик билан ўтган кимсаларнинг оқибатлари нима бўлгани маълумдир). 14-15. Агар Биз уларга осмондан бир дарвоза очиб қўйсаг-у, ундан (осмонга) қўтарила бошласалар ҳам, албатта улар: "Шак-шубҳасиз, бизларнинг кўзларимиз боғланиб қолди, балки бизлар сеҳрланиб қолган кишилардирмиз", деган бўлур эдилар.

И з о ҳ: Бу оятларда уқтирилишича, кўнгул кўзи кўр кимсалар уларга самонинг сирү синоатларини, ундаги малоикаларни кўриш насиб этганида ҳам барибир Яратганга иймон келтириш ўрнига: "Бизларнинг кўзимизни боғлаб қўйишди, ўзимизни сеҳрлаб қўйишди", дейишдан нарига ўтмас эканлар.

16. Маълумки, Биз осмонда буржлар яратдик ва кузатувчилар учун уни (юлдузлар билан) беааб қўйдик. 17. Ва уни (осмонни) барча малъун-шайтон, (жинлар)дан муҳофаза қилдик. 18. Магар (у жинлардан) биронтаси (осмондаги малоикаларнинг бирон сўзини) ўгринча эшитиб олса, бас, уни очик (учар) юлдуз қувиб етар (яъни, ҳалок етар).

И з о ҳ: Замин инсонларнинг макони, осмон эса малоикаларнинг ошёнидир. Бу фаришталар "Оллоҳнинг аскарлари" саналиб, Оллоҳ таоло Ўзининг Ердаги бангалари хусусидаги барча ҳукм-фармонларини адо қилишни ана ўша фаришталар зиммасига юклагандир. Энди оламда учинчи бир тоифа - жинлар тоифаси ҳам борки, улардан айримлари осмондаги фаришталарнинг ўзаро гап-сўзларини ўгринча эшитиб олишиб, Ердаги фолбинларга етказмоқчи бўладилар. Мазкур оятларда уқтирилишича, осмондаги учар юлдузлар ана ўшандай шайтон-жинларга отилган ўқлардир.

19. Ерни эса ёйиқ - кенг қилдик ва унда тоғларни ўрнатиб қўйдик ҳамда унда (ҳар ернинг ўзига) мосланган турли-туман нарсаларни (ўсимлик, меваларни) ундириб-ўстирдик. 20. Ва унда (яъни, Ерда) сизлар учун ҳам, сизлар ризқлантира олмайдиган (балки фақат Биз ризқ берадиган сизларнинг қўл остигиздаги) кишилар учун ҳам тирикчилик - ризқу насибаларни яратиб қўйдик. 21. (Сизларнинг ризқу рўзингиз бўлмиш) ҳар бир нарсанинг хазиналари - манбалари Бизнинг даргоҳимиздадир. Биз у нарсаларни аниқ ўлчов билан бўлиб-бўлиб (сизларга) туширурмиз. 22. Биз шамолларни (булутларга) ҳомиладор бўлган ҳолларида юбордик, осмондан сув (ёмғир) ёғдириб, сизларни у билан

сугордик. Уни сизлар тўплаб олгувчи эмассиз (*балки дарё ва кўллар яратиб, у сувни Биз сизлар учун тўплаб берурмиз*). 23. Албатта Биз Ўзимиз (*барча жонзотга*) ҳаёт берурмиз ва ўлим берурмиз. Биз ворисдирмиз (*яъни, барча ўтгандан кейин Ёлғиз Ўзимиз қолурмиз*). 24. Аниқки, Биз сизлардан илгари ўтган (*барча*) зотларни билдик. Аниқки, Биз кейин келгувчи зотларни ҳам билдик. 25. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), албатта Парвардигорингизнинг Ўзи (*Қиёмат Кун*) уларни (*яъни, аввалу охир ўтган инсонларни*) тўплар. Албатта У ҳикмат ва билим Соҳибидир. 26. Маълумки, Биз инсонни - (*Одамнинг асли*) қора ботқоқдан (*бўлиб одам сурати берилгач*), қуритилган лойдан яратганмиз.

И з о ҳ: Дарвоқеъ, ҳозирги илм-фан инсон баданида Ер таркибига бўлган барча жисмлар мавжуд эканини исботлаган.

27. Жинни (*яъни, иблисни*) эса (*Одамдан*) илгари оташ-оловдан яратган эдик. 28-29. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), эсланг, Парвардигорингиз фаришталарга: "Албатта Мен (*асли*) қора ботқоқдан (*бўлиб одам сурати берилгач*), қуритилган лойдан инсон Яратгувчиман. Бас, қачон уни тиклаб, ичига Ўз (*даргоҳимдаги*) жондан киритганимда, сизлар унга сажда қилган ҳолингизда йиқилингиз!", деганида; 30. Барча-барча фаришталар унга (*яъни, Одамга*) сажда қилдилар. 31. Магар иблис сажда қилувчилар билан бирга бўлишдан бош тортди. 32. (*Шунга Олоҳ*) деди: "Эй иблис, нечун сен сажда қилгувчилар билан бирга эмассан?" 33. У айтди: "Мен (*асли*) қора ботқоқдан (*бўлиб одам сурати берилгач*) қуритилган лойдан Сен яратган Одамга сажда қилгувчи эмасман". 34. (*Олоҳ*) деди: "Бас, ундан (*яъни, жаннатдан*) чиқ! Энди сен, шакшубҳасиз (*Менинг даргоҳимдан*) қувилган - малъунсан. 35. Ва албатта то жазо (*Қиёмат*) Кунгача сенга (*барчанинг*) лаънати бўлур". 36. (*Иблис илтижо қилиб*) деди: "Парвардигорим, у ҳолда менга улар қайта тириладиган Кунгача (*ўлмасдан яшаш учун*) муҳлат бергин". 37-38. (*Олоҳ*) деди: "Бас, сен маълум вақтда (*етиб келадигин*) Кунгача (*Қиёматгача*) муҳлат берилганлардансан". 39. (*Иблис*) айтди: "Парвардигорим, қасамки, энди мени йўлдан оздирганинг сабабли албатта мен уларга (*Одам болаларига*) Ердаги (*барча гуноҳ ишларни*) чиройли кўрсатиб қўюрман ва албатта уларнинг ҳаммаларини йўлдан оздирурман. 40. Магар уларнинг орасидаги покиза бандаларинггина (*Ҳақ Йўлдан озмай қолурлар*)". 41-42. (*Олоҳ*) деди: "Менинг зиммамдаги Тўтри Йўл будир: аниқки, Менинг бандаларим устида сен учун ҳеч қандай салтанат - ҳукмронлик йўқдир, магар сенга эргашган адашган

кимсаларнигина (бу Тўғри Йўлдан оздира олурсан)". 43. У кимсаларнинг барчалари учун ваъда қилинган жой, шак-шубҳасиз жаҳаннамдир. 44. Унинг етти дарвозаси бўлиб, ҳар бир дарвозага уларнинг бир тўдаси бўлинувчи. 45. Тақводор - парҳезкор зотлар эса албатта боғлар ва чашмалар устидадирлар. 46. (У зотларга: "Жаннатлар)га тинчлик билан соғ-омон кирадилар", (дейдилар). 47. Биз (жаннатлардаги) сўриларда дўст-биродар бўлиб, бир-бирларига рўбарў ўтирган зотларнинг дилларидаги ҳар қандай гина-кудуратларни чиқариб ташладик. 48. У жойда уларга бирон чарчоқ етмас ва улар у жойдан чиқарилгувчи ҳам эмаслар! 49-50. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), бандаларимга Ёлғиз Менинг Ўзимгина Мағфиратли, Меҳрибон эканлигимни ва Менинг азобим энг аламли азоб эканлигини хабар қилинг! 51. Яна уларга Иброҳимнинг меҳмонлари ҳақида хабар беринг! 52. Ўшанда улар (Иброҳимнинг) ҳузурига кириб: "Салом", деганларида, (Иброҳим алик олиб, уларга бир семиз бузоқни пишириб келтирди. Лекин меҳмонлар таомга қўл чўзишмагач), у: "Биз сизлардан қўрқмоқдамиз (Кимсизлар ўзи)?" деди. 53. Улар дедилар: "Қўрқмагин (биз Омоҳ юборган элчи - фаришталармиз). Биз сенга бир билимдон ўтил (яъни, Исҳоқ) хушхабарини етказурмиз". 54. У деди: "Менга кексалик етган пайтида (фарзанд кўришим ҳақида) хушхабар келтирдингизми? Энди менга (бу ёшимда) ниманинг ҳам хушхабарини етказар эдингизлар?" 55. Улар айтдилар: "Биз сенга ростдан ҳам (фарзанд кўришинг) хушхабарини келтирдик. Бас, сен ноумид кимсалардан бўлмагин!" 56. У деди: "Парвардигорининг фазлу раҳматидан фақат адашган кимсаларгина ноумид бўлурлар". 57. (Сўнгра уларга қараб яна) деди: "Эй элчилар, нима юмуш билан келдингиз?" 58. Улар дедилар: "Бизлар бир жиноятчи қавмга (яъни, Лут қавмига уларни ҳалок қилиш учун) юборилганмиз. 59. Лекин биз Лутнинг оиласини тўла-тўқис қутқаргувчидирмиз. 60. Фақат унинг хотинига (нажот йўқдир. Чунки) Биз (яъни, Омоҳ) унинг (азоб-уқубатда) қолгувчилардан бўлишини тақдир қилиб қўйганмиз". 61-62. Энди қачонки Лут хонадонига элчиларимиз келгач, у (Лут) деди: "Аниқки, сизлар нотаниш қавмсиз". 63. Улар дедилар: "Йўқ, (биз Омоҳнинг элчи-фаришталаримиз). Биз сенга улар (яъни, қавминг) шак-шубҳа қилаётган нарсани (яъни, Омоҳнинг азобини) келтирдик. 64. Биз сенга ҳақ (азоб)ни келтирдик. Биз, шак-шубҳасиз ростгўйдирмиз. 65. Энди сен кечанинг бир қисми (ўлгач), аҳли оиланг билан йўлга туш ва ўзинг уларнинг ортида кетгин. Сизлардан бирон киши атрофга

алангламасин ва сизларга буюрилган тарафга қараб кетаверинглар". 66. Биз унга (яъни, Лутга) тонг пайтида ана у (кофир қавм)нинг думи қирқилиши - ҳалок бўлиши ҳақидаги мана шу фармонни ваҳий қилдик. 67. (Лутнинг уйида чиройли йиғитлар келгани ҳақидаги хабарни эшитиб) шаҳар аҳолиси шод-хуррам бўлган ҳолларида келдилар. (Чунки улар баччабозлик илатишга мубтало бўлган эдилар). 68. (Шунда Лут) деди: "Ахир бу (йиғитлар) менинг меҳмонларим-ку. Мени шарманда қилманглар. 69. Оллоҳдан қўрқинглар! Мени уятга қўйманглар!" 70. Улар айтдилар: "Биз сени барча олам (одамларини ҳимоя қилиш)дан қайтармаганмидик?"

И з о ҳ: Ривоят қилишларича, Лут алайҳис-салом доимо қишлоқларига келган мусофирларни уларга зўрлик қилмоқчи бўлган кофирларнинг ахлоқсиз хатти-ҳаракатларидан ҳимоя қилар эканлар. Шунда у кофирлар Лутга: "Агар яна бегоналарни биздан ҳимоя қилсанг, сени қишлоғимиздан қувиб чиқарамиз", деб дуқ урган эканлар.

71. У (Лут) деди: "Агар (шу ишни) қилгувчи бўлсангизлар, ана (қишлоғимиздаги) қизларим (туришибди, ўша қизларни никоҳларингизга олаверинглар)". 72-73. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), ҳаётингизга қасамки, улар ўз мастликларида тентираб юрган ҳолларида, (тўсатдан) тонг пайтида уларни даҳшатли қичқирик тутди.

И з о ҳ: Маълумки, Шариати Исломиёга биноан қасам фақат Оллоҳ номи билан ичилади. Лекин Яратган Эгамиз Ўзи хоҳлаган кимса ёки нарса номи билан қасамёд қилиши мумкин. Шу сабабдан ҳам юқоридagi оятда Оллоҳ таоло Ўзининг энг суюкли бандаси, сўнги Пайғамбари ҳазрати Муҳаммад алайҳис-саломни шарафлаб, у кишининг ҳаётларига қасамёд қилди.

74. Бас, Биз у шаҳарни остин-устун қилиб юбордик ва уларнинг устига сополдан бўлган тош ёғдирдик. 75. Албатта бу (ҳодиса)да фаросатли кишилар учун оят-ибратлар бордир. 76. Дарвоқеъ, у (шаҳар) доимий йўл устидадир (яъни, доим ўша вайрон бўлган шаҳар ёнидан ўтадилар-ку, нега унинг нима сабабдан Оллоҳнинг қазабига дучор бўлиб вайрон қилингани ҳақида тафаккур қилмайдилар?!) 77. Албатта бунда мўминлар учун оят-ибрат бордир. 78. Шубҳасиз, дарахтзор эгалари (яъни, Шуайб пайғамбарнинг қавми) золим (кофир) бўлганлари аниқдир. 79. Шу сабабдан, Биз улардан интиқом олдик. Дарвоқеъ, уларнинг (яъни, Лут қавмининг шаҳри ва Шуайб қавмининг шаҳри) иккиси ҳам

очик пўл устидадир. (Яъни, уларни кўриб ибрат олмайсизларми?) 80. Аниқки, Ҳижр (водий) эгалари (Самуд қабиласи) ҳам пайғамбарларни (яъни, Солиҳ алайҳис-саломни) ёлгончи қилгандирлар. 81. Биз уларга Ўз оят-мўъжизаларимизни ато этган эдик, (масалан, Бизнинг амримиз билан пайғамбар Солиҳ алайҳис-салом харсанг тошни тирик туяга айлантириб қўйган эди) улар бу оятлардан юз ўтирувчи бўлдилар. 82-83. (Шундан сўнг) улар тинч-омонликда (гўё ҳеч қачон ўлмайдигандек) тоғлардан уйлар йўниб юрганларида, уларни тонг чоғида даҳшатли қичқириқ тутди. 84. Сўнгра уларга қилган нарсалари (яъни, тош қалъалари) бирон фойда бермади. 85. Биз осмонлар ва Ерни ҳамда уларнинг ўртасидаги нарсаларни фақат Ҳақ (қонун-қонда) билан яратдик. Соат - Қиёмат ҳам, шак-шубҳасиз келгувчидир. Бас, (шундай экан, эй Муҳаммад алайҳис-салом, Сиз жоҳил - кимсаларнинг етказаетган озор-азиятларига сабр-тоқат қилинг ва улардан) чиройли юз ўтириш билан юз ўтиринг!

И з о ҳ: Бу оятни шундай тушунмоқ лозимдир. Бу оламдаги бирон нарса тасодифий эмас, балки Еру осмондаги ҳар бир зарра етук ҳикмат ва аниқ ўлчов билан яратилгандир ва ҳамма мавжудот бир-бири билан узвий боғлиқдир. Қилинадиган яхши-ёмон амаллар ҳам аниқ қонун қонда асосида ўз мукофот ва жазосини олув.

Бу дунё ҳаёти аввалидан охиригача биргина соатдир. Шу соат битгач, Қиёмат бошланур ва ўша соатнинг ҳар бир дақиқа, сониясида қилинган иш - амаллар ҳисоб-китоб қилинур. Бас, шундай бўлгач, жоҳиллардан юз ўтириб, бу қисқа умрнинг ҳар бир сониясини дунёда ҳам, Охираатда ҳам фойда берадиган амалларни қилишга сарфламоқ лозимдир.

86. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), албатта Парвардигорингизнинг Ўзигина Яратгувчи, Билгувчидир. 87. Дарҳақиқат, Биз Сизга етти такрорланувчини (яъни, етти оятдан иборат бўлган, ҳар бир ракаат намозда такрорланадиган "Фотиҳа" сурасини) ва Улуғ Қуръонни ато этдик. 88. Сиз кўзларингизни Биз у (кофирлардан айрим) тоифаларни баҳраманда қилган нарсаларга (яъни, уларнинг молу давлат, шаъну шавкатларига) тикманг! Уларнинг (иймонсизликлари) устида ғамгин ҳам бўлманг! Мўминлар учун қанотингизни паст тутинг (яъни, мудом камтар-тавозуъли бўлинг!) 89. Ва (иймонсиз кимсаларга айтинг:) "Албатта мен (сизларга Оллоҳнинг азоби тушишидан) очик-ошкор огоҳлантиргувчиман". 90-91. Худди Қуръонни бўлак-бўлак қилиб олган кимсаларга (яъни, Қуръоннинг айрим оятларига ўзларининг

истак-хоҳишларига тўғри келиб қолса, иймон келтириб, айрим оятларини эса ҳавойи хоҳишларига тўғри келмагани учун инкор этадиган яҳудий ва насронийларга илгари Таврот ва Инжил Китобларини) нозил қилганимиз каби (Сизга ҳам ушбу Қуръонни нозил қилдик). 92-93. Парвардигорингиз номига қасамки, албатта уларнинг барчасидан қилиб ўтган иш - амаллари ҳақида сўраймиз. 94. Бас, Сиз ўзингизга буюрилган ишни (яъни, Ҳақ Динга даъват қилишни) юзага чиқаринг ва мушриклардан юз ўтиринг! 95. Албатта Биз Ўзимиз Сизни масхара қилгувчиларга (яъни, уларни ҳалок этиш учун) кифоя қилурмиз. 96. Улар Оллоҳга яна бошқа "илоҳ"ларни (шерик) қилурлар. Бас, яқинда (Қиемат Кунига бу қилмишларининг оқибатини) билиб олурлар. 97. Шак-шубҳасиз, Биз улар (Сизни масхара қилиб) айтаётган сўзлардан дилингиз сиқилишини билурмиз. 98. Бас, Сиз Парвардигорингизга ҳамд айтиш билан (У Зотни "шерик"лардан) покланг ва сажда қилгувчилардан бўлинг (шунда Оллоҳ дилингиздаги ғам-аламни хелказур!) 99. (Шунингдек), то Сизга аниқ-нарсa (яъни, ўлим соати) келгунича Парвардигорингизга ибодат қилинг!

НАҲЛ сураси (16)

Бу сура Маккада нозил қилинган бўлиб, бир юз йигирма саккиз оятдир. У Қиёмат Соати яқинлашиб қолгани ҳақида хабар бериш билан бошланади. Сўнгра Оллоҳ таоло Ўзининг Якка-Ёлғиз экани, Ердаги жонли-жонсиз бутлар Унга шерик бўлолмасликлари хусусида огоҳлантиради ва Еру осмонлар, денгизлар, тоғлар, водий ва воҳалар, осмондан тушиб Ерни кўкартираётган ёмғир, Ердан униб чиқиб, осмонга интилаётган наботот, денгизларда сузиб бораётган кемалар, кечаларда йўловчи мусофирлар учун маёқ бўлган юлдузлар ва хусусан бир томчи сувдан яралиб бутун борлиқдан азиз ва мукаррам бўлган инсон - буларнинг барчаси бир Доно ва Билимдон Яратувчи Зот борлигига далолат қилиб туриши тўғрисида уқтирилади. Сўнгра Оллоҳ таоло ато этган беҳисоб неъматларнинг шукрини адо қилиш лозимлиги, куфрони неъмат қилган кўрнамак кимсаларнинг оқибати ҳалокат эканлигини баён қилувчи оятлар келтирилади. Сура ниҳоясида Пайғамбар алайҳис-салом ва у кишининг умматларига Оллоҳнинг Динига илму ҳикмат ва чиройли панд-насиҳат қилиш билан даъват этиш ҳамда бу даъват йўлида чекиладиган жабру жафоларга сабр-тоқат қилиш амр этилади. Бу сурада Ҳақ таолонинг ожиз ва мўъжиз махлуқи бўлмиш асалари хусусида, унинг ибратли ҳаёт тарзи ҳақида ҳикоя қиладиган оятлар ҳам ўрин олгани учун у "Наҳл" - "Асалари" сураси деб аталгандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Оллоҳнинг фармони (яъни, Қиёмат) келиб қолди. Бас, сизлар (эй мушриклар), уни шоштирмай қўя қолинглар. (Оллоҳ) уларнинг ширкларидан Пок ва Юксақдир.

И з о ҳ: Мазкур оят Макка мушриклари Пайғамбар алайҳис-саломни масхара қилишиб: "Эй Муҳаммад, сен бизларни кўрқитаётган Қиёмат рост бўлса, келсинчи, кўрайлик", деганларида нозил бўлган.

2. (Оллоҳ) Ўз амри-иродаси билан Ўзи хоҳлаган бандаларига фаришталарни (шундай) ваҳий билан туширур: ("Эй пайгамбарларим, инсонларни) огоҳлантирингларки, ҳеч қандай илоҳ йўқ, фақат Мен Ўзимгина бордирман. Бас, (барчаларингиз) Мендангина кўрқингиз!") 3. У осмонлар ва Ерни ҳақ (қонун) билан яратди. У (мушрикларнинг) ширкларидан Юксақдир. 4. У инсонни нутфадан - бир томчи сувдан яратган эди. Баногоҳ (инсон) очикдан-очик рақибга айланиб қолди.

И з о ҳ: Бу оятда қайта тирилиш ҳақ эканлиги очик мантиқ билан исботланмоқда - яъни, бир томчи сувдан шундай гўзал хилқатли инсонни яратишга Қодир бўлган Оллоҳ таоло унинг жонсиз жасадига қайтадан жон ато этишга қодир эмасми?! Инсон эса ўзининг нимадан яратилганини унутиб Яратганга қарши хусумат қилиб юрибди.

5. У Зот яна сизлар учун иссиқ кийим ва (турли) манфаатлар бўлсин, деб чорва молларини ҳам яратдики, сизларнинг таом-озуқаларингиз улардан бўлур. 6. Яна сизлар учун уларни кечқурун ўтлоқдан қайтараётган ва тонгда ўтлоққа ҳайдаётган пайтингизда бир чирой - файз бордир. 7. Шунингдек, улар сизлар жонларингизни қийнаб, зўр-базўр (машаққат билан) етадиган юртларга юкларингизни элтиб берур. Албатта Парвардигорингиз Меҳрибон ва Раҳмлидир. 8. У Зот яна сизлар минишингиз учун зийнат қилиб отлар, ҳачирлар ва эшакларни (яратди). Яна сизлар (ҳали) билмайдиган нарсаларни ҳам яратур.

И з о ҳ: Бизга замондош муфассирлар ушбу оятдаги: "...сизлар билмайдиган нарсаларни ҳам яратур" жумласини Қуръон нозил бўлган даврда мавжуд бўлмай, кейин илм-фан тараққий этиши билан кашф қилинган сайёра - машина, қитор - поезд, тайёра - самолёт ва бошқа бизлар ҳам билмайдиган, бундан кейин кашф қилинадиган нақлиёт - транспорт воситалари, деб тафсир қиладилар.

9. Тўғри Йўлга (ҳидоят қилиш) Ёлғиз Оллоҳ измидадир, (Зотан, йўллар) орасида эгриси ҳам бордир. Агар (Оллоҳ) хоҳлаганида сизларнинг барчангизни (Тўғри Йўлга) ҳидоят қилган бўлур эди. (Лекин У Зот сизларга қайси йўл тўғри ва қайси йўллар эгри эканлини кўрсатиб, қай бир йўлни танлаш ихтиёрини ўзларингизга қўйиб берди ва ақл-идрок билан Тўғри Йўлни танлаб олган бахтли бандаларини Ўз хоҳиш-иродаси билан Ўша Ҳақ Йўлга ҳидоят этишни ваъда қилди, эгри йўлларни танлаган кимсалар эса ҳар икки дунёда бахтсиз бўлиб, ўзларига зиён қилишлари тўғрисида хабар берди). 10. У осмондан сизлар учун ичимлик бўлган сувни

ёғдирган Зотдир. Сизлар (ҳайвонларингизни) боқадиган дов-
 дарахтлар (ўт-ўланлар) ҳам ўша (сувдан ичар). 11. У Зот сизлар
 учун ўша (сув) ёрдамида (турли) экинларни, зайтун, хурмо, узум
 ва барча меваларни ундириб-ўстирур. Албатта бу нарсада (яъни,
 бир хил сув ёрдамида рангу рўйи, таъму лаззати бошқа-бошқа
 бўлган мева-чеваларнинг униб-ўсишида) тафаккур қиладиган қавм
 учун оят-ибрат бордир. 12. У Зот сизлар (бекаму кўст ҳаёт
 кечиритишнинг учун) кеча ва кундузни, қуёш ва ойни (бир тартибга
 солиб) бўйсундириб қўйди. (Барча) юлдуз - сайёралар ҳам Унинг
 амрига бўйинсундирилгандир. Албатта бу нарсада ақл
 юргизадиган қавм учун оят-ибратлар бордир. 13. Яна У Зот сизлар
 учун Ерда яратиб қўйган ранго-ранг нарсаларни (яъни, ҳайвонот
 ва наботот оламини, Ер ости ва Ер усти бойликларини ҳам сизларга
 бўйинсундирди). Албатта бу нарсада ибрат-эслатма оладиган қавм
 учун оят-ибрат бордир. 14. У сизлар янги гўшт (яъни, балиқ гўшти)
 ейишларингиз ва тақадиган тақинчоқлар чиқариб олишларингиз
 учун (сизларга) денгизни ҳам бўйинсундириб қўйган Зотдир. Сиз
 унда (сувни) ёриб кетаётган кемаларни кўрурсиз. У Зотнинг фазлу
 марҳаматидан (ризу рўз) ишташларингиз ва (берган
 неъматларига) шукр қилишингиз учун (сизларга денгизларни
 бўйинсундириб қўйди). 15. У Зот Ер сизларни тебратмаслиги учун
 унда тоғларни барпо қилди, (ўзларингиз учун ичимлик бўлиши ҳамда
 экин-тикинларингизни суғоришингиз учун) дарёларни (оқизиб
 қўйди) ва (кўзлаган манзилларингизга боришда ағашмасдан) йўл
 топишларингиз учун йўлларни (пайдо қилди). 16. Ва (у йўлларга)
 белгилар (қилиб қўйди. Кечаларда эса кишилар) юлдузлар билан
 йўл топурақлар. 17. (Эй мушриклар), ахир (барча мавжудотни)
 Яратувчи Зот - Оллоҳ билан (ҳеч нарса) ярата олмайдиган
 (бутларингиз) баробарми?! Ўйламайсизларми?! 18. Агар сизлар
 Оллоҳнинг неъматларини санасангизлар, саногига ета
 олмайсизлар. Албатта Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир. 19.
 Оллоҳ яширадиган нарсаларингизни ҳам, ошкор қиладиган
 нарсаларингизни ҳам билур. 20. (Мушрикларнинг) Оллоҳни қўйиб,
 илтижо қиладиган бутлари бирон нарсани яратувчи эмасдир,
 балки ўзлари яратувчидирлар. 21. (Улар) жонсиз ўликлардир. Ва
 улар (ўзларига сиғинаётган мушрикларнинг) қачон қайта
 тирилишларини ҳам сеза олмайдилар. 22. Тангрингиз Ягона
 Тангридир. Бас, Охиратга иймон келтирмайдиган кимсаларнинг
 кўнгиллари (Оллоҳнинг Якка-Ягона эканлигини) инкор қилур,
 (уларнинг) ўзлари мутакаббир кимсалардир. 23. Шак-шубҳа
 йўқки, Оллоҳ уларнинг яширадиган нарсаларини ҳам, ошкор

қиладиган нарсаларини ҳам билур. Албатта У Зот мутакаббир кимсаларни севмас. 24. Қачон уларга: "Парвардигорингиз (*Муҳаммад алайҳис-саломга*) қандай нарса нозил қилди?", дейилса, улар (*масхара қилишиб*): "Аввал ўтганларнинг афсоналарини", дейдилар. 25. Улар (*бу ёлгон сўзларни, бошқа одамларни йўлдан оздириш учун ва оқибатга*) Қиёмат Кунда, ўзларининг барча гуноҳларига ҳамда ўзлари жаҳолат билан йўлдан оздирган кимсаларнинг гуноҳларидан ҳам (*бир қисмига*) жавобгар бўлиш учун (*айтгандирлар*). Огоҳ бўлингиз, улар жуда ёмон юкни (*яъни, гуноҳларни*) орқалаб юрибдилар. 26. Улардан аввалги (*кофир*) кимсалар ҳам (*ўз пайғамбарларига мана шунга ўхшаш*) макр-ҳийлалар қилган эдилар. Шунда Оллоҳ, улар (*қурган макр-ҳийла*) биноларини таг-туғи билан емириб ташлади, бас, улар (*тўқиб олган ёлгон бино - тузумлари*)нинг томи ўзларининг устига қулади ва уларга ўзлари сезмаган - кутмаган тарафдан азоб-ҳалокат келди. 27. Кейин - Қиёмат Кунда (*Оллоҳ*) уларни яна расво қилур ва айтур: "Менинг "шерик"ларим қаерда қолишди?! (*Ахир*) сизлар (*Менинг пайғамбарларим билан*) ўшалар тўғрисида талашиб-тортишар эдинглар-ку?!" (*Шунда*) илм берилган зотлар (*яъни, пайғамбарлар ва уламолар*) дерлар: "Дарҳақиқат, бугун бутун расволик ва азоб-уқубат кофирлар устига (*тушар*)". 28. Улар (*куфр йўлини танлашлари сабабли*) ўз жонларига жабр қилган ҳолларида (*ўлим*) фаришталари уларнинг жонларини олурлар. Шунда улар (*тақдирга*) тан беришиб - (*бўйинларини қисишиб*): "Бизлар бирон ёмонлик - гуноҳ қилган эмасмиз" (*дерлар*). Йўқ, шак-шубҳасиз, Оллоҳ қилган амалларингизни Билгувчидир. 29. Энди ўзларингиз мангу қоладиган жаҳаннам дарвозаларидан кирингиз! Мутакаббир кимсаларнинг борар жойлари нақадар ёмон! 30. Тақводор зотларга: "Парвардигорингиз (*Ўз Пайғамбарига*) қандай нарсани нозил қилди?", дейилганида, улар: "Яхшиликни", дерлар. Чиройли амал қилган зотлар учун бу дунёда ҳам чиройли мукофотлар бўлур. Лекин шак-шубҳа йўқки, Охират диёри янада яхшироқдир. Тақводор зотларнинг турар жойлари нақадар яхши! 31. Улар остидан дарёлар оқиб турадиган мангу жаннатларга кирурлар. Улар учун у жойда хоҳлаган нарсалари бўлур. Оллоҳ тақводор зотларни мана шундай мукофотлар. 32. Улар (*ширк ва исендан*) пок бўлган ҳолларида, фаришталар уларнинг жонларини олар эканлар: "Сизларга тинчлик-омонлик бўлгай. (*Энди*) қилиб ўтган амалларингиз сабабли жаннатга кирингиз", дерлар. 33. (*Кофирлар эса*) фақат ўзларига (*ўлим*) фаришталари келишини ёки Парвардигорингизнинг амри - азоби келишини кутарлар. Улардан

аввал ўтган (кофир) кимсалар ҳам мана шундай қилган эдилар (яъни, ўзларига келган пайгамбарларни ёлгончи қилишиб, ҳалокатга дучор бўлган эдилар). Уларга Оллоҳ жабр қилгани йўқ, балки улар (ўзлари) ўз жонларига жабр қилгувчи бўлдилар. 34. Бас, қилган ёмонликлари (уларнинг) ўзларига етди ва кулиб-масхара қилган нарсалари ўзларини тутди. 35. Мушрик бўлган кимсалар: "Агар Оллоҳ хоҳлаганида, биз (ҳам), ота-боболаримиз (ҳам) ундан ўзга бирон нарсага ибодат қилмаган, ва У(нинг ҳукми)сиз бирон нарсани ҳаром қилмаган бўлур эдик", дедилар. Улардан аввал ўтган (кофир) кимсалар ҳам мана шундай қилган эдилар (яъни, ўз ихтиёрлари билан куфр йўлини танлаб, сўнгра: "Бизнинг кофирлигимизга Оллоҳнинг Ўзи сабаб", деб Оллоҳ таоло шайтонга туҳмат қилган эдилар). Пайгамбарлар зиммасида (одамларни мажбуран динга киргизиш эмас, балки) фақат (Оллоҳ нозил қилган ваҳийни) очиқ-ойдин етказиш бордир. 36. Аниқки, Биз ҳар бир умматга: "Оллоҳга ибодат қилинглар ва шайтондан йироқ бўлинглар", (деган ваҳий билан) бир пайгамбар юборганмиз. Шунда улар (ўша умматлар) орасида Оллоҳ ҳидоят қилган зотлар ҳам шунингдек, чекларига йўлдан озишлик тушган кимсалар ҳам бўлган. Бас, Ер юзида сайру саёҳат қилиб, (ўз пайгамбарларини) ёлгончи қилган кимсаларнинг оқибатлари қандай бўлганини кўринглар. 37. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), агар Сиз у (мушрик)ларнинг ҳидоят топишларига ташна бўлсангиз-да билингики, Оллоҳ Ўзи йўлдан оздирадиган кимсаларни ҳаргиз ҳидоят қилмас ва улар учун бирон ёрдамчи ҳам бўлмас. 38. Улар: "Оллоҳ ўлган кишиларни қайта тирилтирмайди", деб Оллоҳ номига жон-жаҳдлари билан қасам ичдилар. Йўқ, (албатта тирилтирур!) Бу - У Зотнинг ҳақ ваъдасидир. Лекин одамларнинг кўплари (бу олам имтиҳон олами эканини, асл-абдий ҳаёт қайта тирилгандан кейин бўлишини) билмайдилар. 39. Уларга ўзлари ихтилоф қилаётган нарсаларини баён қилиб (кўрсатиб) бериш учун ҳамда кофир бўлган кимсалар ўзларининг ёлгончи эканликларини билишлари учун ҳам (албатта Оллоҳ барча ҳалойиқни қайта тирилтирур). 40. Биз бирон нарсани ирода қилсак, унга айтадиган сўзимиз "Бўл", демоқликдир. Бас, ўша нарса бўлур. 41. Зулму қийноқларга дучор бўлганларидан сўнг, Оллоҳ Йўлида ҳижрат қилган зотларни албатта бу дунёда ҳам гўзал (гўшаларга) жойлаштирурмиз. Энди Охират ажри - мукофоти янада каттароқ эканини (одамлар) билсалар эди! 42. Улар (мушриклар етказган озор-азиятларга) сабр-тоқат қилган ва Ёлғиз Парвардигорларигагина суянган зотлардир. 43. (Эй Муҳаммад

алайҳис-салом), Биз Сиздан (яъни, Сизни Пайгамбар қилиб юборишимиздан) илгари ҳам (фаришталарни эмас, балки) фақат (Сиз каби) кишиларни - инсонларнигина Ўзимиз туширган ваҳий билан (Пайгамбар қилиб) юборганмиз. (Эй мушриклар), агар (бу ҳақда) билмайдиган бўлсангизлар, аҳли илмлардан (яъни, Таврот ва Инжилни биладиган кишилардан) сўранглар!

И з о ҳ: Бу оят Макка мушриклари Муҳаммад алайҳис-саломнинг Пайгамбар эканликларини инкор қилишиб: "Оллоҳ одамзотни Ўзининг элчиси қилиб юбормайди. Агар фаришта келиб, мен Оллоҳнинг элчисиман, деганида, иймон келтирган бўлур эдик", деганларида нозил бўлган.

44. (Биз аввалги пайгамбарларни) очик ҳужжатлар ва Китоблар билан (юборганмиз). Сизга эса одамларга нозил қилинган нарсаларни (яъни, *Шариат аҳкомларини*) баён қилиб беришингиз учун ва шояд тафаккур қилсалар, деб бу Эслатмани - Қуръонни нозил қилдик. 45. (Муҳаммад алайҳис-саломни қатъ этиш учун) энг ёмон макру ҳийлаларни қилган кимсалар Оллоҳ ўзларини Ерга ютдиришидан ёки (уларга) сезмаган-кутмаган тарафларидан (Оллоҳнинг) азоби келиб қолишидан хотиржам бўлдиларми?! 46. Ёки сафар-саёҳатларда айланиб юрган чоғларида уларни (бало-офатлар) ушлаб, ҳеч қаёққа қочиб қутулолмай қолишларидан (қўрқмадиларми)? 47. Ёки (қилган макр-ҳийлаларининг оқибатидан ўзлари) қўрқиб-пусиб юрган пайтларида, уларни (Оллоҳнинг балоси) ушлаб қолишидан (қўрқмадиларми)?! (Эй инсонлар), дарҳақиқат, Парвардигорингиз Меҳрибон ва Раҳмлидир. 48. Ахир улар Оллоҳ яратган барча нарсаларининг соялари ўнгу сўлларига, Оллоҳга сажда қилган ҳолда эгилаётганини - улар (барчаси Оллоҳга) бўйинсунувчи эканликларини кўрмадиларми?! 49. Осмонлар ва Ердаги барча жониворлар ва фаришталар ҳам кибр-ҳаво қилмаган ҳолларида Ёлғиз Оллоҳга сажда қилурлар. 50. Улар устиларидаги (уларни кузатиб турган) Парвардигорларидан қўрқурлар ва фақат ўзларига амр этилган ишларнигина қилурлар.

И з о ҳ: Юқоридаги икки оят сажда оятларидир. Уларда барча нарса Ёлғиз Оллоҳга сажда қилиши таъкидланар экан, бир гўзал мисол келтирилади: тоғ-тош ва дов-дарахт каби эгила олмайдиган нарсалар ҳам Яратганга сажда қилмасдан тура олмайдилар - улардан соялари ажралиб ўнгу-сўлга эгилиб сажда қиладилар - Ҳақ Таолога арзи бандалик қиладилар! Ўзларига ўхшаган бандаларга эгилиб-букилиб юрган, лекин Яратганга сажда қилишдан ор қиладиган кимсалар ўша тоғлардан ибрат олсалар эди! Бу

Қуръондаги сажда оятларининг Аъроф сурасидаги 205-оят ва Раъд сурасидаги 15-оятларидан кейинги учинчисидир.

51. Оллоҳ: "Икки худога бандалик қилманглар! Фақат Биргина Илоҳ (яъни, Ёлғиз Олоҳ таологина) бордир, холос. Бас, Мендангина кўрқингиз!" деди. 52. Осмонлардаги ва Ердаги барча нарсалар Унинг мулкидир. Тоат-ибодат мудом Ёлғиз Унга (бўлмоғи лозимдир). Оллоҳдан ўзгалардан (яъни, жонсиз бутлардан ёки ўзларингизга ўхшаган одамлардан) кўрқурмисизлар?! 53. Сизларга берилган барча ноз-неъматлар Ёлғиз Оллоҳдандир. Шунингдек, қачон сизларга (бирон) бало-мусибат етса ҳам фақат Унгагина илтижо қилурсизлар. 54-55. Сўнг, У Зот сизлардан балони аритганида эса, баногоҳ сизларнинг орангиздан бир тўда чиқиб, Биз уларга ато этган нарсаларга куфрони неъмат қилишиб, Парвардигорларига ширк келтирурлар. Бас, (эй мушриклар, тўрт кунлик дунёда Биз берган неъматлардан) фойдаланиб қолинглар. Яқинда, (яъни, Қиёмат Кунига бу ширкларингизнинг оқибатини) билурсизлар. 56. Улар Биз ризқ қилиб берган нарсалардан ўзлари билмайдиган (яъни, жоҳилликлари, билимсизликлари сабабли худо деб ўйлаган) бутлари учун насиба ажратурлар. (Эй мушриклар), Оллоҳ номига қасамки, албатта сизлар Ўзларингиз тўқиб-бичиб олган бутларингиз тўғрисида (Қиёмат Кунига) масъул бўлурсизлар. 57. Улар: ("Фаришталар Оллоҳнинг қизлари", дейишиб), у "қизлар"ни Оллоҳники қилишадн - У Зот (бу бўҳмондан) Покдир - ўзларининг кўнгиллари тусаган нарсани (яъни, ўғилларни) эса ўзлариники (қилиб олишди). 58. Қачон бировларига қиз (кўргани ҳақида) хушхабар берилса, газабга тўлиб, юзлари қорайиб кетар. 59. Ва у (қизни) хўрлаган ҳолида олиб қолиш ёки (тириклай) тупроққа қориш (тўғрисида ўй суриб), ўзига хушхабар берилган нарсанинг (яъни, қиз кўришининг) "ёмон"лигидан (номус қилиб) одамлардан яшириниб олур. Огоҳ бўлингизким, улар (бу қилмишлари билан) энг ёмон (яъни, ноҳақ) ҳукм чиқарурлар.

И з о ҳ: Ислом дини келишидан илгари арабларда ваҳший бир одат бор эди, улар қиз фарзанд кўришни ўзлари учун ор деб билишар ва кўплари қизларини тириклай ерга кўмиб юборар эдилар. Бунга сабаб, динсиз, иймонсиз кимсаларнинг жаҳолат ва кибр-ҳаволари бўлиб, айрим тарихчи уламолар бу разолатни бир воқеага боғлайдилар: узоқ ўтмишда бутун араб жазираси Нўъмон исми подшоҳ қўл остида бўлиб, барча қавм-қабилалар унга бож тўлар эканлар. Бир йили қабилалардан бири зиммаларидаги солиқни тўлашдан бош тортишганида, подшоҳ аскарлари бостириб

келишиб, у қабиланинг ҳамма хотин-халаж, ўғил-қизларини асир қилиб олиб кетишган ва уларни ўз қабилаларига қайтариш учун бож тўланишини шарт қилишган экан. Бу талаб бажарилгунча орадан ўтган фурсат ичига қabila бошлигининг қизи билан подшоҳнинг ўғли бир-бирларига кўнғил қўйиб қолишган экан. Шунинг учун қиз бошқалар сафига ўз юртига қайтиб кетишдан бош тортади. Ҳеч қандай дўқ-пўписа ва ялиниб-ёлворишлар қор қилмагач, қизнинг отаси - қабila бошлиғи, душманига кўнғил қўйиб, ўзини шарманда қилган қизидан ниҳоят даражада газабланиб, бундан кейин қиз кўрса, албатта тириклай Ерга кўмишга қасам ичади. Шундай қилиб, бу қабилх одат авлоддан-авлодга ўтиб, тарқаб келавериши ва қачонки Ислом дини келгач, Қуръон бу ярамас одатни манъ этади.

60. Охиратга иймон келтирмайдиган кимсалар энг ёмон сифат эгаларидир. Оллоҳ эса энг юксак хислатлар Соҳибидир. У қудрат ва ҳикмат Эгаси бўлган Зотдир. 61. Агар Оллоҳ одамларни (улар қилган ҳар қандай) зулм-зўравонликлари билан ушлаганида (азоблаганида), Ер юзида бирон жониворни қўймаган бўлур эди. Лекин У Зот уларни маълум муддатгача қўйиб қўяр. Бас, қачон уларнинг ажаллари етиб келганида эса уни бирон соат кетга ҳам сура олмайдилар, илгари ҳам қила олмайдилар. 62. Улар ўзлари ёмон кўрадиган нарсаларни (яъни, қиз болаларни) Оллоҳники дейишиб, яна (уларнинг) тиллари ўзлари учун чиройли мукофот - жаннат бўлиши ҳақида ёлгон сўзларни сўзлайди. Шак-шубҳа йўқки, улар дўзах эгаларидир ва албатта улар (дўзахга) биринчилар (қаторида ташланурлар). 63. (Эй Мухаммад алайҳис-салом), Оллоҳ номига қасамки, дарҳақиқат, Биз Сиздан илгари ўтган умматларга ҳам пайғамбарлар юборганимизда, шайтон уларга ҳам ўзларининг (қабилх) амалларини чиройли қилиб кўрсатган эди. Чунки у бутун (бу дунёда) уларнинг "дўсти"дир. (Охиратда эса) улар учун аламли азоб бордир. 64. Биз Сизга иймон келтирган қавм учун Ҳидоят ва Раҳмат бўлган бу Китобни - Қуръонни фақат уларга ўзлари ихтилоф этаётган нарсаларни баён қилиб беришингиз учунгина нозил қилдик. 65. Оллоҳ осмондан сув (ёмғир) ёғдириб, унинг ёрдамида ўлик Ерни тирилтирди. Албатта бу ишда (ваъз насиҳатга) қулоқ тутадиган қавм учун оят-ибрат бордир. 66. Дарвоқеъ, сизлар учун чорва ҳайвонларида ҳам бир ибрат бордир. Биз сизларни уларнинг қоринларидаги нажосат ва қон ораларидан ичувчилар учун ўтимли - таъмли бўлиб чиққан нарса - тоза сут билан сугорурмиз. 67. Сизлар маст қилгувчи (ароқни) ҳам, гўзал - ҳалол ризқ(нинг

ўзини) ҳам хурмо ва узумларнинг меваларидан олурсизлар. Албатта бунда ҳам ақл юритадиган қавм учун оят-ибрат бордир.

И з о ҳ: Ушбу сура нозил қилинган пайтда ҳали ароқ, ҳаром қилинмаган эди. Чунки ароқ Мадинада нозил бўлган "Моидга" сурасининг 90-оятида ҳаром қилинган, бу сура эса ҳижратдан илгари Маккада нозил бўлган эди

68. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Парвардигорингиз асаларига ваҳий - амр қилди: "Тоғларга, дарахтларга ва (одамлар) қурадиган инларга уя солгин. 69. Сўнгра турли мевалардан еб, Парвардигоринг (сен учун) осон-қулай қилиб қўйган йўللардан юргин!" Унинг қорнидан алвон рангли ичимлик-асал чиқур. Унда одамлар учун шифо бордир. Албатта бу ишда (яъни, шу митти жониворнинг ҳам одамлар учун хизматкор қилиб қўйилишида) тафаккур қиладиган қавм учун оят-ибрат бордир. 70. Сизларни Оллоҳ яратгандир. Сўнгра (ажалларингиз битгач), Унинг Ўзи сизларни вафот қилдирур. Сизларнинг орангизда (ешликдаги гўзал-тоғли ҳаётдан кексалик пайтидаги) энг тубан кун кўришга (яъни, ўзини бошқара олмайдиган ҳолатга) қайтарилиб, илгари билган нарсаларининг барчасини унутиб юборадиган (яъни, ўта кексайиб вафот қиладиган) кишилар ҳам бордир. Албатта Оллоҳ Билгувчи ва Қудратлидир. 71. Оллоҳ айримларингиздан айримларингизни ризқда устун қилиб қўйди. Бас, бу (ризқда) устун қилинган кишилар ўзларининг ризқларини қўл остидаги қулларига қайтариб (бой-камбағилликда) барчалари баробар бўлиб олмайдилар-ку! (Шундай бўлгач, қандоқ қилиб барчага ризқу рўз ато этгувчи Оллоҳ таолога қўлидан ҳеч иш келмайдиган бутларни баробар қиладилар?²¹) Оллоҳнинг неъматини инкор қилурларми?! (Яъни, Яратгanning Ўзи ато этган ризқу рўзни инкор қилишиб, бу неъматларни ўша жонсиз бутлар берган, деб ўйлайдиларми?²¹) 72. Оллоҳ сизлар учун ўзларингиздан жуфтлар яратиб, жуфтларингиздан сизлар учун болалар, набиралар пайдо қилди ва сизларни ҳалол-пок ризқлардан баҳраманд этди. Бас, улар ботил (бутлар)га иймон келтириб, Оллоҳнинг неъматига кофир бўлурларми?! 73. Ва Оллоҳни қўйиб, улар учун осмонлар ва Ердан бирон нарсани ризқ қилиб бера олмайдиган, ҳеч нарсага қодир бўлмайдиган бутларга ибодат қилурларми?! 74. Бас, Оллоҳнинг ўхшашини қидирманглар! (У Зотнинг мисли - ўхшаши йўқдир.) Албатта Оллоҳ (барча нарсани) билур, сизлар (ҳеч нарсани) билмассиз. 75. Оллоҳ бундоқ бир мисол келтирур: ҳеч нарсага кучи етмайдиган эгалик (бировга қарам) қул билан Биз Ўз тарафимиздан чиройли - мўл ризқ бериб, ўша ризқдан яширин ё

ошкора инфоқ-эхсон қилаётган (эркин) бир киши баробар бўлурми? (Бас, нега мушриклар қулга ўхшаган жонсиз бутларни бутун кошнотнинг Эгаси бўлган ва уни Ўзи хоҳлаганидек тасарруф қиладиган Оллоҳ таолога тенг-шерик деб биладилар?!) Ҳамду сано Оллоҳникидир (яъни, Ўша Зотгина ҳамду санога ва маъбудликка Лойшқдир). Лекин уларнинг кўплари (бунни) билмайдилар. 76. Оллоҳ яна икки киши ҳақида мисол келтирур: улардан бири ҳеч нарсага кучи етмайдиган гунг-соқовдир. У эгасига ортиқча юк бўлиб (эгаси) қаерга жўнатса, бирон яхшилик-фойда келтирмайди. Ўша кимса билан ўзи Тўғри Йўлда бўлган ҳолда, (ўзгаларни ҳам) адолат-ҳақиқатга буюрадиган киши баробар бўлурми?! (Ҳеч қачон баробар бўлмас. У ҳолда нега мушриклар гунг-соқов бутларни бутун оламни Тўғри Йўлга юришга буюрадиган Оллоҳ таолога тенг - шерик деб биладилар?!) 77. Осмонлар ва Ердаги гайб - сирларни (билиш) Оллоҳга хосдир. Соат - Қиёмат амри (яъни, Қиёматнинг қойим бўлиши) кўз очиб юмгунча ё унданда тездир. Дарҳақиқат, Оллоҳ ҳамма нарсага Қодирдир. 78. Оллоҳ сизларни оналарингиз қорнидан бирон нарса билмаган ҳолингизда чиқарди ва шукр қилишингиз учун сизларга қулоқ, кўзлар ва дилларни берди. 79. Осмони фалакда (учиш учун) бўйинсундирилган қушларга боқмайдиларми?! Уларни Ёлғиз Оллоҳ ушлаб турибди-ку! Албатта бу ишда иймон келтирадиган қавм учун оят-ибратлар бордир. 80. Оллоҳ сизлар учун уйларингизни оромгоҳ қилди ва сизлар учун чорва ҳайвонларининг териларидан кўчадиган кунларингизда ва қўнадиган кунларингизда енгил кўтариб кета оладиган уй-ўтовлар (бунёд) этди ҳамда (қўйларнинг) жунларидан, (туяларнинг) юнларидан ва (эчкиларнинг) тивитларидан маълум бир вақтга қадар фойдаланиладиган жиҳоз ва матолар (яратди). 81. Оллоҳ сизлар учун Ўзи яратган нарсалардан соя-салқин жойлар (бунёд) этди ва сизлар учун тоғлардан гор-бошпаналар қилди ҳамда сизлар учун иссиқ (совуқ)дан асрайдиган кийимлар ва сизларни (душманнинг) зиён етказишидан сақлайдиган совутлар (яратди) У Зот шояд мусулмон бўларсизлар, деб сизларга Ўз неъматини мана шундай комил қилиб берур. 82. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), агар энди ҳам улар (Сиздан) юз ўтирсалар, у ҳолда Сизнинг зиммангизда фақат (ҳақиқатни мана шундай) очиқ-ойдин қилиб етказиш бор, холос. 83. Улар Оллоҳнинг неъматини танирлар ва кейин уни инкор қилурлар. Уларнинг кўплари кофирлардир (яъни, ҳеч қачон Оллоҳга иймон келтирмайдилар). 84. (Қиёмат) Кунни ҳар бир умматдан бир гувоҳни (яъни, ўша умматнинг пайғамбарини)

келтириб қўюрмиз. Сўнгра кофир бўлган кимсаларга (*тавба-тазарруъ қилиш учун*) изн берилмас ҳамда улардан (*Оллоҳ рози бўладиган амалларга*) қайтиш ҳам талаб қилинмас. 85. Золим (*кофир*) бўлган кимсалар азобни кўрган вақтларида (*яъни, Қиёмат Кунда*) улардан (*у азоб*) енгиллатилмас ва уларга муҳлат ҳам берилмас (*яъни, яхши амаларни ҳаёт вақтларида ўз ихтиёрлари билан қилган кишиларгина савоб олувлар*). 86. (*У Кунда*) мушрик бўлган кимсалар ўзларининг бутларини кўрган вақтларида: "Парвардигоро, бизлар Сени қўйиб, анави бутларимизга илтижо қилар эдик", деганларида, у (*бутлар бунга жавобан*): "Сизлар, шакшубҳасиз ёлгончидирсизлар", деб гап қотарлар. 87. Улар у Кунда Ёлғиз Оллоҳга бўйинсунурлар, ўзлари тўқиб олган "худо"лари эса улардан ғойиб бўлур. 88. Кофир бўлган ва (*одамларни*) Оллоҳ Йўлидан тўсган кимсаларга бузғунчилик қилганликлари сабабли азоб устига азобни зиёда қилурмиз. 89. (*Қиёмат Кун*) ҳар бир уммат орасидан ўзларидан бўлган бир гувоҳни (*яъни, пайғамбарни*) келтирурмиз. Сизни эса (*эй Муҳаммад алайҳис-салом*), ана у (*ўз умматингизга*) гувоҳ қилиб келтирдик ва Сизга - ҳамма нарсани баён қилиб берувчи, Ҳидоят, Раҳмат ва мусулмонлар учун Хушхабар бўлган Китобни - Қуръонни нозил қилдик. 90. Албатта Оллоҳ адолатта, чиройли амаллар қилишга ва қавм-қариндошга яхшилик қилишга буюрур ҳамда бузуқлик, ёмон ишлар ва зўр-завонликлардан қайтарур. У Зот шояд ибрат-эслатма оларсизлар, деб сизларга панд-насиҳат қилур. 91. Аҳд-паймон берган вақтларингизда, Оллоҳга берган аҳдингизга вафо қилингиз! Оллоҳни кафил қилиб ичган қасамларингизни (*Оллоҳ номини зикр этиш билан*) мустаҳкам қилганингиздан кейин бузмангиз! Албатта Оллоҳ қилаётган ишларингизни билур. 92. Ва сизлар бир жамоат бошқа бир жамоатдан (*сон ё бойлик жиҳатидан*) ортиқроқ бўлгани учун қасамларингизни (*ўзларингиз аҳдлашган кишиларга нисбатан*) алдов воситаси қилишингиз билан (*яъни, бошқа бойроқ ва кучлироқ қавмни топсангиз, аввалги қавм билан қилган аҳд-паймонларингиздан кечиб кетаверишингиз билан*) худди ўзи тўқиган нарсасини пишиқ-пухта бўлганидан сўнг парча-парча қилиб бузиб-чуватиб ташлаган хотинга ўхшаб қолмангиз! Албатта Оллоҳ бу (*аҳдга вафо қилишга буюриш*) билан сизларни имтиҳон қилур ва албатта Қиёмат Кунда сизларга ихтилоф қилиб ўтган нарсаларингизни баён қилиб берур.

И з о ҳ: Маккада бир телба хотин бор бўлиб, у кун бўйи турли нарсаларни тўқир, кечга бориб эса тўқиган нарсаларини бузиб-чуваб ташлар экан. Мазкур оятда биров билан аҳдлашиб,

сўнгра аҳдларини бузиб қасамхўрлик қиладиган кимсаларни ўша телбага ташбеҳ қилинмоқда.

93. Агар Оллоҳ хоҳлаганида, албатта сизларни бир уммат қилган бўлур эди. Лекин У Зот Ўзи хоҳлаган кимсаларни йўлдан оздирур, Ўзи хоҳлаган кишиларни (*Тўғри Йўлга*) ҳидоят қилур. Ва албатта сизлар қилиб ўтган амалларингизга масъул бўлурсизлар. 94. Қасамларингизни алдов воситаси қилиб олмангиз! У ҳолда (*Ислом Йўлида*) маҳкам ўрнашган оёқ тойиб кетур ва Оллоҳ Йўлидан тўстанларингиз сабабли (чунки сизларнинг қасамхўрлик қилганингизни кўриб, айрим кишилар Исломга интилиш ўрнига ундан йироқлашиб кетурлар ва бунга сизларнинг қилмишингиз сабаб бўлур) ёмонлик (*бало ва мусибатлар*)ни тотиб қолурсизлар ҳамда (*Охиратда*) сизлар учун улут азоб бўлур. 95. Оллоҳга берилган аҳд-паймонни озгина қийматга алмаштириб юбормангиз! Агар билсангизлар, албатта Оллоҳ даргоҳидаги нарса (*яъни, ажр-савоб*) сизлар учун (*дунё матоларидан*) яхшироқдир. 96. Сизларнинг ҳузурларингиздаги нарсалар йўқ бўлур. Оллоҳ даргоҳидаги нарсалар эса боқийдир. Биз албатта (*мушрикларнинг азиятларига ва Дин Йўлидаги машаққатларга*) сабр-қаноат этган зотларни ўзлари қилиб ўтган энг чиройли амаллари сабабли бериладиган ажр-савоблар билан мукофотлаймиз. 97. Эркакми ё аёлми - кимда-ким мўмин бўлган ҳолида бирон яхши амал қилса, бас, Биз унга покиза ҳаёт ато этурмиз ва уларни ўзлари қилиб ўтган энг чиройли амаллари сабабли бериладиган ажр-савоблар билан мукофотлаймиз. 98. (*Эй мўмин бандам*), ҳар қачон Қуръон қироат қилсанг, албатта қувилган - малъун шайтон (*висвасаси*)дан Оллоҳ паноҳ беришини сўрагин! 99. Албатта иймон келтирган ва Ёлғиз Парвардигорларига таваккул қиладиган зотлар устида (*шайтон*) учун ҳеч қандай салтанат - ҳукмронлик йўқдир. 100. Унинг (*шайтоннинг*) ҳукмронлиги фақат (*уни*) дўст тутиб, (*Оллоҳ*)га шерик қилиб оладиган кимсалар устидадир. 101. Қачон Биз бир оят ўрнига бошқа бир оятни алмаштирсак - ҳолбуки, Оллоҳ Ўзи нозил қиладиган оятларни яхшироқ Билгувчидир - улар (*Пайгамбар алайҳис-саломга*): "Шак-шубҳасиз, сен ўзинг тўқиб олурсан", дейдилар! Йўқ, уларнинг кўплари билмайдилар! 102. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом, уларга*) уни (*яъни, Қуръонни*) Рухул-Қудус (*яъни, Жаброил*) Парвардигорингиз тарафидан иймон келтирган зотларни собитқадам қилиш учун, мусулмонларга Ҳидоят ва Хушхабар қилиб ҳаққи-рост нозил қилганини айтинг. 103. Аниқки, Биз уларнинг "*(Қуръонни Муҳаммадга)* бирон одам ўргатмоқда", деяётганларини билурмиз. (*Лекин уларнинг бу даъволари пучдир*,

чунки) улар ишора қилаётган кимсанинг тили ажамиий (яъни, арабий эмас), бу (Қуръон) эса очиқ-равшан арабийдир.

И з о ҳ: Саҳобалардан Ибн Аббос розияллоҳу анҳу айтадилар: Маккада Қурайш қабиласига мансуб кишилардан бирининг ажам қули бор эди. Пайғамбар алайҳис-салом баъзан у билан гаплашиб, унга Ислом аҳкомларидан таълим берар эдилар. Буни кўрган айрим қурайшликлар: "Муҳаммадга Қуръонни мана шу қул ўргатса керак", деб гап тарқатганларида юқоридаги оят нозил бўлди.

104. Албатта Оллоҳнинг оятларига иймон келтирмайдиган кимсаларни Оллоҳ ҳидоят қилмас. Улар учун аламли азоб бордир. 105. Ёлгон сўзларни ҳам фақат Оллоҳнинг оятларига иймон келтирмайдиган кимсаларгина тўқурлар. Ана ўшалар ёлгончидирлар. 106. Ким Оллоҳга иймон келтирганидан кейин (яна қайтиб) кофир бўлса, (Оллоҳнинг газабига дучор бўлур). Лекин ким қалби иймон билан ором олгани ҳолда (куфр калимасини айтишга) мажбур қилинса, (унинг иймонига зиён етмас). Аммо кимнинг кўнгли куфр билан (яъни, Диндан чиқиб, кофир бўлиш билан) ёзиладиган бўлса, бас, ундай кимсаларга Оллоҳ томонидан газаб ва улар учун улут азоб бордир.

И з о ҳ: Муфасссилар айтишларича, бу оят Аммор ибн Ёсир розияллоҳу анҳу ҳақида нозил бўлган. Мушриклар у зотни ҳибс қилишиб, Ислом динидан чиқишни талаб этадилар ва даҳшатли азоблар билан қийнайдилар. Ночор-ношолж қолгач, мажбур ҳолда уларнинг бутларидан бирини тилга олганларидан кейингина у кишини қўйиб юборадилар. Одамлар орасида эса "Аммор диндан чиқди", деган гап тарқаб кетади. У зот Пайғамбар алайҳис-салом ҳузурларига йиғлаб, айтган сўзларидан изтиробга тушиб келганларида, Пайғамбар алайҳис-салом: "Қалбинг нима дейди?", деб сўрайдилар. У: "Қалбим фақат иймон билан ором олади", деб жавоб беради. Шунда Пайғамбар алайҳис-салом: "Сенга неча марта мажбурлаб куфр калимасини айтдирсалар ҳам ҳаргиз иймондан ажраб қолмайсан", деганлар. Демак, Шариати Исломиянинг ҳукмига кўра фақат ўз ихтиёри билан куфр йўлини танлаб олган кимсаларгина кофир бўлурлар ва улар учун Охиратда энг қаттиқ азоб-уқубатлар бўлур.

107. Бунга (яъни, бундай азоб-уқубатларга дучор бўлишларига) сабаб шуки, улар ҳаёти дунёни Охиратдан афзал билдилар. Оллоҳ эса кофир қавмни ҳидоят қилмас. (Бас, улар кофир бўлганлари сабабли Ҳақ Йўлни топа олмай ўлиб кетурлар). 108. Оллоҳ ундай кимсаларнинг дилларини, қулоқларини ва кўзларини муҳрлаб қўйгандир. Улар ғофил кимсалардир. 109. Шак-шубҳа йўқки, улар

Охиратда зиён кўргувчилардир. 110. Сўнгра (эй Муҳаммад алайҳис-салом, билдингки), албатта Парвардигорингиз, (Макка мушриклари томонидан азобланиш, куфрга мажбур қилиниш билан) фитналарга дучор этилганларидан кейин (Маккайи мукаррамадан Мадинаи мунавварага) ҳижрат қилган, сўнг (Оллоҳ Йўлида) жиҳод этиб, (бу жиҳод машаққатларига) сабр-тоқат қилган зотлар учун (Мадагдор, Ёрдамчидир). Албатта Парвардигорингиз у (меҳнат-машаққатларни кўтарганларидан) кейин (улар учун) Мағфират қилгувчи, Меҳрибондир. 111. Ҳар бир жон фақат ўзини ўйлаб - ҳимоя қилиб қоладиган ва ҳар бир жон қилган амалининг (мукофоти) тўла оладиган, уларга зулм қилинмайдиган Кунни (яъни, Қиёматни эсланг)! 112. Оллоҳ бир шаҳарни (яъни, Маккани) мисол келтирур: у тинч, сокин (шаҳар) эди, ҳар томондан ризқу рўзи бекаму кўст келиб турар эди. Бас, (қачонки) у (яъни, унинг аҳолиси) Оллоҳнинг неъматига ношукрлик қилгач, Оллоҳ у (шаҳар аҳолисига) бу "ҳунарлари" (куфру исёнлари) сабабли очарчилик ва нотинчлик балосини тотдириб қўйди. 113. Дарҳақиқат, уларга ўзларидан бўлган бир Пайгамбар (яъни, ҳазрати Муҳаммад алайҳис-салом) келганида уни ёлгончи қилишгач, уларни золим бўлган ҳолларида (Оллоҳнинг) азоби ушлади. 114. Бас, (эй мўминлар), Оллоҳ сизларга ризқ қилиб берган ҳалол-пок нарсалардан енглар ва агар Оллоҳга ибодат эттувчи бўлсангизлар, У Зотнинг неъматларига шукр қилинглар! 115. У (Оллоҳ) сизларга фақатгина ўлакساني, қонни, тўнгиз гўштини ва Оллоҳдан ўзгага аталиб сўйилган нарсаларнинггина ҳаром қилди. Энди кимки золим ва ҳаддан ошувчи бўлмаган ҳолида ночор вазиятда қолса (ва шу ҳолда мазкур нарсалардан ўлмагудек миқдорда еса, гуноҳкор бўлмайди). Бас, албатта Оллоҳ Мағфират қилгувчи, Раҳмлидир. 116. Сизлар Оллоҳ шаънига ёлгон тўқиш учун (яъни, Оллоҳ буюрмаган ҳукмларни Оллоҳники дейиш учун) тилларингизга келган ёлгонни гапириб: "Бу ҳалол, бу ҳаром", деяверманглар! Чунки Оллоҳ шаънига ёлгон тўқийдиган кимсалар ҳеч нажот топмаслар. 117. (Ундай кимсалар учун бу ҳаёти дунёда) озгина фойда бўлур. (Охиратда эса) улар учун аламли азоб бордир. 118. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), яҳудий бўлган кимсаларга илгари (Анъом сурасининг 146-оятида) Сизга сўзлаб берган нарсаларни ҳаром қилдик. Биз уларга жабр қилмадик, балки улар ўз жонларига жабр қилгувчи бўлдилар. 119. Сўнгра (билдингки), албатта Парвардигорингиз, билмаган ҳолда ёмонлик - гуноҳ қилиб қўйиб, кейин тавба қилган ва ўзларини тузатган кишилар учун, шакшубҳасиз ўша (тавба-тазарруъларидан) сўнг Парвардигорингиз

(уларни) Мағфират қилгувчи, Меҳрибондир. 120. Албатта Иброҳим Оллоҳга итоат қилгувчи, Ҳақ Йўлдан тойилмаган бир пешво-имом эди. У мушриклардан эмас эди. 121. У (Оллоҳнинг) неъматларига шукр қилгувчи эди. (Шу сабабдан Оллоҳ) уни (пайғамбарликка) танлаб, Тўғри Йўлга ҳидоят қилди. 122. Биз унга бу дунёда чиройли (обрў-эътибор) ато этдик (зеро, барча динларнинг аҳлари Иброҳим алайҳис-саломнинг номларини ҳурмат билан тилга оладилар). Албатта у Охиратда ҳам солиҳ - яқинларимиздандир. 123. Сўнгра (Биз, эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сизга Ҳақ Йўлдан тойилмаган Иброҳимнинг Динига эргашинг, у мушриклардан эмас эди, деб ваҳий юбордик. 124. "Шанба" (у кунни улутлаш) фақатгина у кун ҳақида ихтилоф қилган кимсаларнинг (яъни, яҳудийларнинг) устига (фарз) қилингандир. Албатта Парвардигорингиз Қиёмат Кунида уларнинг ўртасида ўзлари ихтилоф қилиб ўтган нарсалар тўғрисида ҳукм қилур.

И з о ҳ: Яҳудийлар: "Муҳаммад Иброҳимнинг Динига қарши чиқди. Иброҳим шанба кунини улутлар эди, Муҳаммад эса жума кунини улут кун дейди", дедилар. Шунда шанба кунини улутлаш Иброҳим алайҳис-саломнинг Динларида бўлмаганини таъкидлаб, ушбу оят нозил бўлди.

125. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Парвардигорингизнинг Йўлига - Динига донолик - ҳикмат ва чиройли панд-насиҳат билан даъват қилинг! Улар (Сиз билан талашиб-тортишадиган кимсалар) билан энг гўзал йўлда мужодала - мунозара қилинг! Албатта Парвардигорингизнинг Ўзи Унинг Йўлидан озган кимсаларни жуда яхши билур ва У Зот ҳидоят топувчи кишиларни ҳам жуда яхши билур. 126. (Эй мўминлар), агар сизлар (ўзингизга етган бирон зиён-заҳмат учун) интиқом олмоқчи бўлсангизлар, у ҳолда фақат сизларга етказилган зиён баробарида интиқом олингиз! (Аммо) агар (интиқом олмай) сабр-тоқат қилсангизлар, албатта сабр қилгувчи кишилар учун бу (интиқом олмоқдан) яхшироқдир. 127. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, бу даъват Йўлида Сизга етган озор-азиятларга) сабр-тоқат қилинг! Ёлғиз Оллоҳ (ёрдими) билангина сабр қила олурсиз. Уларнинг (яъни, мушрикларнинг Динга кирмаганликлари) устида маҳзун бўлманг! Уларнинг макру ҳийлаларидан сиқилманг ҳам! 128. Зотан, Оллоҳ тақводор бўлган ва чиройли амаллар қилгувчи зотлар билан биргадир.

АЛ-ИСРО сураси (17)

Бир юз ўн бир оятдан иборат бўлган бу сура Маккада нозил қилинган. Бу сурада ҳам бошқа Макка сураларида бўлгани каби зътиқод, Оллоҳ таолонинг Якка-Ёлғизлиги, қайта тирилиш аниқ маълумлиги борасида сўз кетса-да, ундаги энг асосий жиҳат Пайғамбар Муҳаммад алайҳис-саломнинг шахсиятлари ва у зотга Оллоҳ томонидан ато этилган мўъжизалар таъриф-тавсифидир. Бу сура Оллоҳ таоло Ўзининг сўнгги Пайғамбарига кўрсатган "сайр" мўъжизаси ҳақида хабар бериш билан бошланади. Шу боисдан, суранинг номи "Ал-исро" - "Тунги сайр" деб аталгандир.

Бу сурада бани Исроил қавми хусусида ҳам сўз юритилиб, уларнинг тугён ва исёнлари ҳамда Охират-оқибат топажак мусибатлари ҳақида хабар берилади. Шунинг учун айрим уламолар уни бани Исроил сураси деб атайдилар.

Бу сура мўминларга Ёлғиз Оллоҳ таологагина ибодат қилишдан кейинги энг зарур амал ота-онага яхшилик қилиш, уларнинг ҳузурида таъзим-тавозуъ билан туриш, буюрган ишларини қулоқ қоқмай бажариш эканини уқтиради. Яна бу сурада борлиқдаги жонли-жонсиз барча мавжудот ўз вужудлари, ўзаро боғланишлари ва бир тартиб-интизомга сўзсиз бўйинсунишлари билан уларни яратган ҳам, бошқариб турган ҳам Ёлғиз Оллоҳ таоло эканлигига далолат қилиб туриши таъкидланади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. (Оллоҳ) бир кеча, Ўз бандаси (Муҳаммад алайҳис-салом)ни - унга оят-мўъжизаларимиздан кўрсатиш учун (Маккадаги) Масжид-ал-Ҳаромдан (Қуддусдаги) Биз атрофини баракотли қилиб қўйган Масжид-ал-Ақсога сайр қилдирган (барча айбу нуқсондан) Пок Зотдир. Дарҳақиқат, У Эшитгувчи, Кўргувчи Зотдир.

И з о ҳ: Бу - меърож, яъни, Олоҳ Таоло ҳузурига кўтарилиш қиссаси бўлиб, у Пайғамбар алайҳис-салом Магинага ҳижрат қилишларидан бир йил илгари воқе бўлгандир. Расулуллоҳ алайҳис-салом айтадилар: "Бир кеча Масжид-ал-Ҳаромда эканман, баногоҳ ҳузуримга Жаброил Буроқ исми отни етаклаб келди ва мени ўша отга миндириб самога олиб чиқиб кетди. Бир зумда Қуддус шаҳрига етиб келдик, Бу ердаги Масжид-ал-Ақсода икки ракаат нафл намозини ўқигач, яна Буроққа миниб Жаброил билан осмонга йўл олдик... Еттинчи осмонга етгач, Олоҳ таоло менга ва менинг умматимга кунда беш вақт намоз ўқишни фарз қилиб, деди: "Бу бир кеча-кундузда ўқиладиган беш вақт намознинг ҳар бирига ўн намоз савобини ато этурман! Демак, беш вақт намоз ўқиган кишига эллик вақт намоз савоби езилур. Шунингдек, бандаларимдан ким бир яхшилик қилишга азм этиб, уни адо эта олмаса бир савоб, адо эта олса, ўн савоб ато қилурман. Энди кимки, бирон ёмон ишни - гуноҳни қасд қилса-ю, уни амалга оширмаса, у кишига гуноҳ ёзилмас, агар ўша ёмон ниятини амалга оширса, бир гуноҳ ёзилур", Парвардигоримдан ушбу вазифаларни олиб, Заминга тушдим ва бир нафасда ўзимни Маккада кўрдим".

Ривоят қилишларича, Пайғамбар алайҳис-салом меърожга чиқиб кетаётиб ҳужраларининг эшигини ёлгинларида қимирлаб қолган эшик ҳалқаси осмондан қайтиб тушганларида ҳам силжиниб турган экан.

2. Биз Мусога Китоб (Таврот) ато этдик ва у (Китоб)ни бани Исроил (қавми) учун ҳидоят қилиб (дедик): "Сизлар Мендан ўзгани вакил (яъни, барча ишлар ишониб топшириладиган зот) қилиб олманглар! 3. (Эй) Биз (гарқ бўлишдан қутқариб) Нуҳ билан бирга (кемада) кўтариб (нажот берган) кишиларнинг зурриётлари, (сизлар ҳам Нуҳнинг йўлини тутинглар), зеро, у доимо шукр қилгувчи банда эди". 4. Шунингдек, Биз бани Исроилга у Китобда: "Сизлар албатта (Ўлом) заминида икки марта бузгунчилик қилурсизлар ва катта тугёнга тушурсизлар", деб хабар бердик. 5. Бас, қачон у (бузгунчилик)лардан аввалгисининг вақти келганида, Биз сизларнинг устингизга (қилмишларингиз баробарида жазолаш учун) куч-қувват эгалари бўлган бандаларимизни юбордик. Улар (сизларни ҳалок қилиш, асир олиш учун) ховли-жойлар оралаб кездилар. (Бу ваъда) адо қилингувчи ваъда бўлди.

И з о ҳ: Муфассирлар айтишларича, бани Исроил қавми ҳаромни ҳалол деб, ноҳақ қон тўкиб бузгунчилик йўлига кирганларида, Олоҳ таоло уларнинг устига Бобил ҳукмдорини голиб қилиб қўяди. У ўз лашкари билан келиб, бани Исроилдан етмиш

минг нафарини қиличдан ўтказасди. Уй-жойларини вайронага айлантиради. Бу Оллоҳ таоло ваъда қилган жазо эди.

6. Сўнгра (тавба-тазарруъ қилиб ўзларингизни ўнглаганингиздан кейин) Биз сизларни қайтадан уларнинг (Бобил ҳукмдорининг) устига голиб қилдик ва сизларга мол-дунё, болачақа билан мадад бериб, сон-санокларингизни кўпайтирдик. 7. Агар (шундан кейин) чиройли амаллар қилсангизлар - ўзларингизга яхшилик қилган бўлурсизлар. Агар ёмон - гуноҳ амаллар қилсангизлар ҳам ўзларингиз учундир. Бас, қачон кейинги (бузғунчиликнинг) вақти-соати келганида, (улар яна) юзларингизни қаро қилишлари, аввалги сафар кирганлари каби Масжид (ал-Ақсо)га кириб, (уни топташлари) учун ҳамда ўзлари эгаллаб олган (барча) ерларни вайрон этишлари учун (яна душманларингизни сизларнинг устингизга юборурмиз).

И з о ҳ: Дарҳақиқат, бани Исроил қавми яна йўлдан озиб, ўзларига юборилган пайғамбарларни қатл этишгач, Оллоҳ таоло уларнинг устига Форс мажусийларини голиб қилиб, улар бани Исроил қавмининг бошига бало егдирган, юртларини вайронага айлантирган экан.

8. (Агар тавба-тазарруъ қилиб ўзларингизни ўнғласангизлар), шояд Парвардигорларингиз сизларга раҳм қилса. Агар (яна бузғунчиликка) қайтсангизлар, Биз ҳам (сизларни ҳалок этишга) қайтурмиз. Биз кофирлар учун жаҳаннамни зиндон қилиб қўйганмиз. 9. Албатта бу Қуръон энг Тўғри Йўлга ҳидоят қилур ва яхши амалларни қиладиган мўминларга катта ажр-мукофот борлигини(нг) хушхабар(ини) берур. 10. Шунингдек, Охиратга ишонмайдиган кимсалар учун аламли азоб тайёрлаб қўйганимизни(нг) ҳам ("хушхабар"ини берур). 11. Инсон (Оллоҳ таолодан) яхшилик сўраб дуои хайр қилгани каби (гоҳо сиқилган пайтларида) ёмонлик тилаб дуоибад ҳам қилур. Инсон (мана шундай) шошқалоқдир. 12. Биз кеча ва кундузни (Ўзимизнинг қудрати илоҳиямизни кўрсатиб турадиган) икки оят - аломат қилиб қўйдик. Сўнг (сизлар тунда ором олишларингиз учун) кечанинг аломати (бўлмиш ой)ни "ўчириб" қўйдик (яъни, ой юзини доғ билан қоплаб атрофга нур соча олмайдиган қилиб қўйдик), кундуз аломати (бўлмиш қуёш)ни эса сизлар Парвардигорингиздан фазлу марҳамат (яъни, ризқу рўз) иташларингиз учун ёруғлик-нур сочувчи қилиб қўйдик. Токи сизлар йилларнинг саногини ва ҳисоб-китобни билишларингиз учун (кеча ва кундузни пайдар-пай келадиган қилиб қўйдик). Ва Биз барча нарсани (рўзи азалдаёқ) батафсил баён қилиб қўйдик. (Яъни,

дунёдаги содир бўладиган бирон иш ёки воқеа-ҳодиса тасодифий бўлмай, балки ҳар бирининг воқеъ бўлиш жойи, вақти ва сабаблари батафсил баён қилиб қўйилгандир).

И з о ҳ: Табарийнинг "Жомиъул-Баён" тафсирида айтилишича, Бир киши ҳазрати Али каррамаллоҳу важҳаҳудан: "Ойнинг юзидаги доғи нима?", деб сўраганда, у зот: "Қуръондаги: "Кечанинг аломати (бўлмиш ой)ни "ўчириб қўйдик", деган оятни ўқимаганмисан?", деб жавоб қилган экан.

13. Биз ҳар бир инсоннинг амалини бўйнига илиб қўйгандирмиз (яъни, унинг қилган ҳар бир амали икки дунёда унга ажралмас ҳамроҳ бўлур). Ва Биз Қиёмат Кунини унга очиқ ҳолда рўбарў бўладиган бир Китобни (яъни, Номаи аъмолини) чиқариб (кўрсатурмиз). **14.** (Ва унга дейилур): "Китобингни (яъни, номаи аъмолингни) ўқи! (Ва қанча савобинг, қанча гуноҳинг бор эканингни ҳисобини қил)! Бугун ўз нафсинг ўзингга қарши етарли ҳисоб-китоб қилгувчидир". **15.** Ким Ҳидоят Йўлига юрса, бас, ўзи учун юрар. Ким (Ҳидоят) Йўлидан озса, у ҳам ўз зиёнига озур. Ҳеч бир кўтаргувчи (яъни, гуноҳкор жон) ўзга жоннинг юкини (яъни, гуноҳини) кўтармас. Биз то бирон пайғамбар юбормагунча (у орқали Ўзимизнинг амру фармонларимизни юбориб, унга итоат қилишдан бош тортмагунларича, бирон кимсани) азоблагувчи эмасмиз. **16.** Биз қачон бирон шаҳарни ҳалок қилишни истасак, унинг боёнларини (Ўзимиз юборган пайғамбарларга итоат этишга) буюриб, улар итоатсизлик қилишгач, у шаҳар (аҳолиси) устига Сўз (азоб тушиши) вожиб - муқаррар бўлур. Бас, биз уни вайронага айлантирурмиз. **17.** Биз Нух (қавмидан) кейин ҳам қанча асрларни (авлодларни) ҳалок қилдик. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Парвардигорингизнинг Ўзи бандаларининг гуноҳларидан етарли Отоҳ, Кўриб тургувчидир. **18.** Ким нақд (дунё)ни кўзловчи бўлса, Биз (шу дунёда улардан) Ўзимиз истаган кимсалар учун Ўзимиз хоҳлаган нарсани нақд қилиб берурмиз. Сўнгра (яъни, Охираатга) у мазаммат-маломатга ва қувгинга дучор бўлган ҳолда кирадиган жаҳаннамни унинг учун жой қилиб берурмиз. **19.** Ким Охиратни истаса ва мўмин бўлган ҳолида (Охираатга лойиқ) саъй-ҳаракат қилса, бас, ундай зотларнинг саъйлари (Оллоҳ наздига) мақбул бўлур. **20.** (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, бу дунёда одамларнинг) барчаларига - мана бу (мўмин)ларга ҳам, анави (кофир)ларга ҳам Парвардигорингизнинг неъматидан ато этурмиз. Парвардигорингизнинг неъматини (ҳеч кимдан) манъ қилинмас. **21.** (Бу дунёда) уларнинг бировларидан бировларини (ризқу мартабада) қандай устун қилганимизни кўринг! Шак-шубҳа

йўқки, Охират даражалари неча баробар улут ва афзалроқдир. 22. Сиз яна Оллоҳ билан бирга ўзга бирон илоҳ ҳам бор, деб мазамматлангувчи ва маҳрум бўлиб ўтирманг! 23. (Эй инсон), Парвардигоринг, сизларга Ёлғиз Унинг Ўзига ибодат қилишларингизни ҳамда ота-онага яхшилик қилишларингизни амр этди. Агар у икковидан бири ёки ҳар иккиси сенинг қўл остингда кексалик ёшига етсалар, уларга Ҷараб "уф" тортма ва уларнинг (сўзларини) қайтарма! Уларга (доимо) яхши сўз айт! 24. Улар учун, меҳрибонлик билан хорлик қанотини паст тут - хокисор бўл ва: "Парвардигорим, мени (улар) гўдаклик чоғимдан тарбиялаб-ўстирганларидек, Сен ҳам уларга раҳм-шафқат қилгин", деб (ҳақларига дуо қил)!

И з о ҳ: Ушбу икки оятда ота-она ва фарзанд ўртасидаги муносабат хусусида сўз боради. Аввало, Ислом барча мўмин-мусулмон фарзандлар учун ота-онага яхшиликни Ёлғиз Оллоҳ таолога ибодатдан кейинги иккинчи вазифа қилиб қўяди. Бу таълимотга биноан, ота-она мўминми, кофирми, яхшими-ёмонми, барибир фарзанд уларга нисбатан ҳурмат сақлаши, сўзларини қайтармаслиги ва ҳақларига яхши дуолар қилиши вожибдир. Лекин мана шу ояти каримада зикр қилинган дуода жуда ҳам зарур бир нуқта борки, биз ундан гофил бўлмаслигимиз лозим. Ота-оналик ҳуқуқини ва ҳурматини қозониш учун бола туғишнинг ўзи кифоя қилмай, балки уларга таълим-тарбия бериш ҳам муҳим шартлардан экан. Шунинг учун фарзанд ота-она ҳаққига дуо қилганида: "Ота-онам мени туққани учун уларга раҳм-шафқат қилгин", деб эмас, балки: "Улар мени чин инсон - мусулмон қилиб тарбиялаганлари учун уларга раҳм-шафқат қилгин", деб дуо қилиши буюрилди.

25. (Эй инсонлар), Парвардигорингиз дилларингиздаги сирларингизни жуда яхши Билгувчидир. Агар сизлар яхши бўлсангизлар (яъни, ота-оналарингизнинг ҳуқуқларини таниб, уларга меҳрибон бўлсангизлар, албатта Оллоҳ билмасдан! қилган гуноҳларингизни мағфират қилур). Зеро, у тавба қилгувчиларни Мағфират этувчи бўлган Зотдир. 26. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), қавми-қариндошга, мискин ва йўловчига (хайру эҳсон қилиш билан) уларнинг ҳақларини ато этинг ва исрофгарчиликка йўл қўймаг! 27. Чунки исроф қилгувчилар шайтонларнинг дўстлари бўлган кимсалардир. Шайтон эса Парвардигорига бутунлай кофир бўлгандир. 28. Агар Сиз Парвардигорингиз томонидан бўладиган марҳаматдан умидвор ҳолингизда (ҳозир қўлингизда бўлмагани сабабли хайр-эҳсон қилиш имконини топмай), улардан (яъни, қавм-қариндош, мискин ва йўловчиларга хайр-эҳсон қилишдан

ҳозирча) юз ўтирадиган бўлсангиз, у ҳолда уларга юмшоқ сўз айтинг! 29. (Бахиллик билан) қўлингизни бўйнингизга боғлаб ҳам олманг! (Исрофгарчилик қилиш билан) уни бутунлай ёзиб ҳам юборманг! Акс ҳолда, маломат ва хасратда қолурсиз. 30. Шубҳасиз, Парвардигорингиз Ўзи хоҳлаган кишиларнинг ризқини кенг қилур ва (Ўзи хоҳлаган кишиларнинг ризқини) танг қилур. Албатта у бандаларидан Отоҳ ва (уларни) Кўриб тургувчи бўлган Зотдир. 31 (Эй инсонлар), болаларингизни йўқчиликдан кўрқиб ўлдирмангизлар - уларга ҳам, сизларга ҳам Биз Ўзимиз ризқ берурмиз. Уларни ўлдирмоқ, шак-шубҳасиз катта хатодир. 32. Зинога яқинлаша кўрманглар!

И з о ҳ. Мухтарам ўқувчи эътибор берган бўлса, Оллоҳ таоло бу ўринда мўмин-мусулмонларни бузуқликдан қайтарар экан, уларга: "Зино қилманглар", деб эмас, балки: "Зинога яқинлаша кўрманглар!" деб буюрди. Демак, Оллоҳдан кўрқадиган инсон зинога - фаҳшга олиб борадиган ҳар қандай ишлардан қаттиқ ҳазар қилиш лозим экан.

Чунки бу бузуқликдир - энг ёмон йўлдир. 33. Оллоҳ (ўлдиришни) ҳаром қилган жонни (яъни, қатл этилишга мустаҳик бўлмаган жонни ноҳақ) ўлдирмангиз, магар ҳақ (Шаръий қонун) билангина ўлдиришларингиз мумкиндир. Кимки мазлум бўлган ҳолида (яъни, ноҳақ) ўлдирилса, биз унинг эгаси - вориси учун (қасос олишга) салтанат-ҳуқуқ бергандирмиз. Бас, у (қотилни) ўлдиришда ҳаддан ошмасин (яъни, қотилнинг ўрнига бошқа бировни ўлдирмасин ё бир кишининг муқобилига икки кишини ўлдирмасин ёки қотилни ўлдиришда унинг қулоқ-бурнини кесмасин)! Зеро, у (Оллоҳ томонидан қотилнинг устига) голиб қилинган зотдир. 34. Етимнинг молига то у балоғат ёшига етгунича яқинлашманглар, магар энг чиройли йўсинда (унга бирон зиён етказмасдан яқинлашинглар - тасарруф қилинглар)! Аҳдга вафо қилинглар! Зеро, аҳд-паймон (Қиёмат Кунини) масъул бўлинадиган ишдир. 35. (Ўрталарингиздаги олди-берди,- савдо-сотикдан бирон нарсани) ўлчаган вақтларингизда ўлчовни тўла-тўқис қилинглар ва тўғри тарози билан тортинглар! Мана шу энг яхши ва чиройли ечим - ҳукмдир. 36. (Эй инсон), ўзинг аниқ билмаган нарсага эргашма! Чунки қулоқ, кўз, дил - буларнинг барчаси тўғрисида (ҳар бир инсон) масъул бўлуру (яъни, эшитган, кўрган ва ишонган ҳар бир нарсаси учун киши Қиёмат Кунини жавоб беради). 37. Ер юзидида кибр-ҳаво билан юрмагин! Чунки сен (оеқларинг билан) ҳаргиз Ерни тешиб (унинг тубига) кетолмайсан ва бўйи бастда тоғларга етолмайсан. (Бас, бу қадар ожиз экансан, нечун кибру ҳаво

қилурсан?! 38. Буларнинг (яъни, юқоридagi оятларда манъ этилган нарсаларнинг) барчаси Парвардигорингиз наздида макруҳ бўлган гуноҳлардир. 39. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), бу (оятлар) Парвардигорингиз Сизга ваҳий қилган ҳикматлардан (айримларидур). Сиз яна Оллоҳ билан бирга бошқа илоҳ ҳам бор, деб маломатланган ва (Оллоҳ раҳматидан) қувилган ҳолда жаҳаннамга ташланманг! 40. (Эй мушриклар), Парвардигорингиз сизларга ўғилларни танлаб бериб, Ўзига фаришталарни қиз қилиб олдими?! Дарҳақиқат, сизлар оғир сўзни - катта гуноҳни сўзламоқдасиз!

И з о ҳ: Ушбу оят мушрик арабларнинг: "Фаришталар Тангрининг қизларидур", деган сўзларини инкор қилиб нозил бўлгандур.

41. Албатта Биз бу Қуръонда улар эслатма (ибрат) олишлари учун (турли масал ва ҳикматларни) баён қилдик. (Лекин бу эслатмалар золим кимсаларни) янада (Ҳақдан) қочирур - йироқлаштирур. 42. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Агар улар айтганларидек Оллоҳ билан бирга (бошқа) илоҳлар ҳам бўлса эди, у ҳолда ўша (илоҳлар) Арш Соҳибига (яъни, Оллоҳга) қарши йўл излаган бўлур эдилар". 43. (Оллоҳ) улар айтган нарсадан Пок ва ниҳоят даражада Юксакдир. 44. Етти осмон, Ер ва улардаги бор жонзот (Оллоҳни) поклар. Мавжуд бўлган барча нарса (Оллоҳга) ҳамду сано айтиш билан У Зотни поклар. Лекин сизлар (эй инсонлар), уларнинг тасбеҳ айтишларини - поклашларини англамассизлар. Дарҳақиқат, У Ҳалим ва Мағфиратли бўлган Зотдир. 45. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), қачон Сиз Қуръон қироат қилганингизда, Биз Сиз билан Охиратга ишонмайдиган кимсалар ўртасида кўринмас парда тортиб кўюрмиз (бас, улар Қуръон маъноларини англай олмаслар). 46. Шунингдек, (Қуръонни) англай олмасинлар учун уларнинг дилларида тўсиқлар ва қулоқларида оғирлик - карлик пайдо қилурмиз. Қачон Сиз Қуръонда Ёлғиз Парвардигорингизни зикр қилсангиз, (мушриклар) орқаларига бурилиб қочурлар. 47. Биз уларнинг Сизга (яъни, Сизнинг қироатингизга) қулоқ тутаётган пайтларида нима сабабдан қулоқ тутаётганларини ва бу золим кимсалар ўзаро шивирлашиб (мўминларга): "Аниқки, сизлар сеҳрланган - ақлдан озган кишига эргашмоқдасизлар", деяётганларини жуда яхши билурмиз. 48. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), улар Сиз ҳақингизда (сеҳрланган, мажнун, шoir деб) қандай мисоллар келтирганларини, бас, йўлдан озиб (Ҳақ) Йўлни топа олмаётганларини кўринг! 49. Улар: "Суяк ва (чирик)

мурдаларга айланиб кетгач, яна янгитдан яралиб қайта тирилурмизми?", дедилар. 50-51. Айтинг: "Сизлар хох тош ё темир бўлинглар ёки кўнгилларингизда (ҳаётлигини тасаввур қилиши) жуда қийин бўлган бошқа бирон махлуқ бўлинглар, (ҳар ҳолда Оллоҳ сизларни тирилтирур)". Ҳали улар: "Бизларни ким қайта тирилтира олур?", дейдилар. "Сизларни илк бор яратган Зот", деб айтинг! Ҳали улар Сизга бошларини ликиллашиб: "У (кун) қачон бўлур?", деб (сўрайдилар). "Шоядки яқин бўлса", деб айтинг! 52. "У Зот сизларни чорлайдиган Кунда Унга ҳамду сано билан жавоб берурсизлар ва ўзларингизнинг (дунёда) жуда оз (муддат) турганларингизни ўйлаб қолурсизлар". 53. Бандаларимга айтингки, улар (ўзаро сўзлашганларига) энг гўзал сўзларни сўзласинлар. Зеро, шайтон уларнинг ўрталарида бузгунчилик қилур. Дарҳақиқат, шайтон инсонга очик душмандир. 54. (Эй инсонлар), Парвардигорингиз сизларни жуда яхши билур. Хоҳласа сизларга раҳм-шафқат қилур, хоҳласа сизларга азоб берур. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз Сизни (одамлар) устига қўриқчи қилиб юборган эмасмиз (яъни, Сизнинг вазифангиз фақат Бизнинг амру фармонларимизни уларга етказмоқдир). 55. Парвардигорингиз осмонлар ва Ердаги бор жонзотни жуда яхши билур. Ҳақиқатан, Биз айрим пайғамбарларни айримларидан устун қилдик. Биз Довудга Забурни ато этдик.

И з о ҳ: Бу оят баъзи мушриклар Муҳаммад алайҳис-саломнинг Пайғамбар эканликларига иймон келтирмай, "Орамизда қанчадан-қанча олийнасаб зодагонлар турганида мана шу етим, ялангоёқ Муҳаммад пайғамбар бўладими?", дейишганида нозил қилшгандир. Оллоҳ таоло унда нафақат Маккаликларни, балки Ерۋ осмонлардаги барча жониворларни ҳам жуда яхши билишини, бинобарин кимни пайғамбар қилиб сайлаш ҳам Ўз ихтиёрида эканлигини баён қилади ва Ўзи юборган пайғамбарларига турли мўъжизалар бериш билан айримларини айримларидан афзал қилиб қўйгани ҳақида хабар беради.

56. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, мушрикларга) айтинг: "(Оллоҳдан) ўзга (илоҳ), деб гумон қилган кимсаларингизни чорланглар! Улар сизлардан бирон зиёни арита олмаслар ва (уни сизлардан бошқаларга) буриб ҳам юбора олмаслар. 57. Улар (илоҳ деб) илтижо қиладиган ўша кимсаларнинг ўзлари ҳам Парвардигорга қай бирлари яқинроқ бўлиш учун йўл изларлар. У Зотнинг раҳмат-марҳаматидан умидвор бўлурлар, азобидан қўрқурлар. Дарҳақиқат, Парвардигорингизнинг азоби қўрқинчлидир.

И з о ҳ: Баъзи бир тоифалар фаришталарни, насронийлар Ийсо пайғамбарни, яҳудийлар эса Узайр пайғамбарни илоҳ, дейишиб, у зотларга сиғинадилар. Ушбу икки оят ўшалар хусусида бўлиб, уларга ўзлари сиғинаётган зотлар Оллоҳнинг ожиз бандалари экани баён қилингандир.

58. (Ер юзидagi) бор қишлоқ-шаҳарнинг (барчасини) Биз Қиёмат Кунини (келиши)дан илгари ҳалок қилгувчидирмиз ёки қаттиқ азоб билан азоблагувчидирмиз. Ушбу ҳукм Китобда - (Лавҳул-Маҳфузда) битилгандир. 59. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, мушриклар Сиздан талаб қилган) оят-мўъжизаларни юборишдан Бизни қайтарган нарсa фақат аввалги умматлар у (мўъжизаларни кўргач, иймон келтириш ўрнига уларни) ёлгон деганларидир. Самуд қабиласига очик (мўъжиза бўлган) туяни ато этганимизда унга зулм этдилар (ва оқибатда қирилиб кетдилар). Биз мўъжизаларни фақат (бандаларимизни ҳалокатдан) кўрқитиш учунгина юборурмиз. 60. Эсланг, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз Сизга Парвардигорингиз (барча) одамларни ўраб-иҳота қилиб олгандир, деган эдик. Биз Сизга (меърож кечасида кўрсатган) "Туш"ни ва Қуръонда лаънатланган (Заққум) дарахтини - у одамлар учун бир фитна-имтиҳон қилдик, холос. Биз (мушрикларни турли мўъжизалар билан) кўрқитурмиз, аммо бу уларни баттар тугенга солур.

И з о ҳ: Пайғамбар алайҳис-салом меърождан қайтганларида сўнг, эрталаб бу кеча ўзларининг Оллоҳ таоло ҳузурига чиққанлари ва жаннатни ҳам, дўзахни ҳам ўз кўзлари билан кўрганларини айтиб, ўша дўзахнинг қоқ ўртасида Оллоҳнинг лаънатида учраб жаҳаннамга тушган кимсалар учун "овқат" бўладиган "Заққум" дарахти борлиги ҳақида хабар берганларида, Қурайш кофирлари "Сен жуда ажойиб тўш кўрибсанку, охир ўт-олов у дарахтни куйдириб юбормайдими?", деб у зотни масхара қилиб кулишди. Шунда юқоридаги оят нозил бўлиб, унда Оллоҳ таоло Ўз Пайғамбарига Ўзининг барча бандалари аҳволидан Отоҳ Зот эканини яна бир бор эслатиб, меърож ва унда кўрилган нарсалар, хусусан "Заққум" дарахти кишиларнинг ҳақиқий мўмин ёки кофир эканлигини синаш учун бўлган бир имтиҳон-синов эканлигини таъкидлайди ва бундай кўрқитув - синовлар мўминларнинг иймонини зиёда қилса, кофирларни баттар тугенга солиши ҳақида хабар беради.

61. Эсланг, Биз фаришталарга: "Одамга сажда қилинг", дейишимиз билан улар саждага эгилдилар. Фақат иблис (кибру ҳаво билан): "Сен лойдан яратган кимсага сажда қилурманми?", деди. 62. У (яна шундай) деди: "Менга хабар бергинчи, мана шу

кимсани менадан улут-устун қилдингми? Қасамки, агар Сен мени Қиёмат Кунигача (тирик) қолдирсанг, албатта мен ўнинг зўрриётини қириб юборурман, (яъни, Ҳақ Йўлдан оздириб, ҳалокат йўлларига буриб юборурман), магар озгиналаригина (Ҳақ Йўлда қолурлар".) 63. (Омоҳ) айтди: "Бор, (сенга Қиёматгача умр бердим). Бас, улардан ким сенга эргашса, у ҳолда, шак-шубҳасиз жаҳаннам сизларга етарли жазо бўлур! 64. Улардан кучинг етган кимсани овозинг билан қўзгат, уларнинг устига отлиқ ва пиёда (лашкарингни) торт, топган мол-давлат ва бола-чақаларида уларга шерик бўл (яъни, уларни ҳаромдан мол-дунё ва бола-чақа орттиришга унда), уларга (ёлгон) ваъдалар қил. -Дарҳақиқат, шайтон уларга фақат алдов-ёлгон нарсаларнигина ваъда қилур.- 65. Менинг (иймон-эътиқодли) бандаларим устида эса сен учун ҳеч қандай салтанат-ҳукмронлик бўлмас. Парвардигорингнинг Ўзи етарли Вакил - Сақловчидир". 66. (Эй инсонлар), Парвардигорингиз Унинг фазлу марҳаматидан (ризқу рўз) изланглар, деб сизлар учун денгизда кемаларни юргизиб қўйган Зотдир. Дарҳақиқат, У сизларга Меҳрибондир. 67. Денгизда сизларга бирон мусибат етганида, сизлар натижа қиладиган бутлар тойиб бўлур, фақат Унинг Ўзигина қолур. (яъни, бало-мусибатлардан сизларни Ёлғиз Омоҳ қутқарур). Энди қачонки, У Зот сизларга нажот бериб қуруқликка (чиқариб қўйгач), сизлар Ундан юз ўғирурсиз. Дарҳақиқат, инсон куфрони неъмат қилгўвчидир. 68. Еки (Омоҳ) сизларни қуруқлик томонида ҳам (Ерга) юттириб юборишидан, ёхуд устингиздан тош егдиришидан, сўнгра ўзларингиз учун бирон вакил - сақловчи тополмай қолиш (гами)дан хотиржаммисизлар?! 69. Ёки У Зот сизларни яна қайтадан (денгизга) қайтариб, устингизга қаттиқ бўрон юборишидан, бас, кофир бўлганларингиз сабабли сизларни гарқ қилишидан, сўнгра ўзларингиз учун Биздан ўч олиб бергувчи бировни топа олмай қолиш (гами)дан хотиржаммисизлар?! 70. Дарҳақиқат, Биз Одам болачарини азиз-мукаррам қилдик ва уларни барру-баҳрда - қуруқлик ва денгизда (от-улов ва кемаларга) чиқариб қўйдик ҳамда уларга ҳалол-пок нарсалардан ризқу рўз бердик ва уларни Ўзимиз яратган жуда кўп жонзотлардан афзал-устун қилиб қўйдик. 71. Биз ҳар бир одамни ўз номаи аъмоли билан чорлайдиган (Қиёмат) Кунини (эслангиз!) Бас, кимгаки ўз китоби - номаи аъмоли ўнг қўлидан берилса, ана ўша кишилар ўзларига қилчалик зулм қилинмаган ҳолида, номаи аъмолларини ўқурлар (яъни, унда бу дунёда қилиб ўтган барча яхши амаларининг савоби битилган бўлур). 72. Кимки бу дунёда

кўр-гумроҳ экан, бас, у Охиратда ҳам кўр ва бутунлай йўлдан озгувчидир. 73. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, мушриклар) Сизни Бизнинг шаънимизга (ваҳийдан) ўзга нарсаларни тўқиб чиқарсин деб Биз Сизга ваҳий қилган оятлардан алдаб-буриб юборишларига оз қолди. У ҳолда, (яъни, уларнинг йўриқларига юрсангиз), Сизни дўст қилиб олган бўлур эдилар. 74. Агар Биз Сизни (Ҳақ Йўлда) собитқадам қилмаганимизда, Сиз уларга бир қадар мойил бўлишингизга оз қолди. 75. У ҳолда албатта Биз Сизга дунё (азобини) ҳам, Охират (азобини) ҳам икки ҳисса қилиб тотдирган бўлур эдик, сўнгра ўзингиз учун Бизга қарши бирон мададкор топа олмаган бўлур эдингиз.

И з о ҳ: Мушриклар Пайгамбар алайҳис-саломга эргашишлари учун у киши ҳам ўзларининг баъзи шартларини қабул этишларини талаб қиладилар. Шунда Оллоҳ таоло Ўз Пайгамбарини мушриклар фитнасидан огоҳ этиб юқоридаги оятларни нозил қилади. Улуғ саҳобалардан Ибн Аббос розияллоҳу анҳу айтишларича, бу оятларда гарчи Пайгамбар алайҳис-саломга хитоб қилинган бўлса-да, булар у кишининг умматлари учун ҳам танбеҳ бўлиб, Оллоҳ таоло уларни кофирлар кўрсатган йўлларга эргашмасликка буюради, акс ҳолда дунё-ю Охиратда бахтсиз бўлиб қолишлари тўғрисида огоҳлантиради.

76. Улар Сизни бу Ердан (Маккадан) чиқариб юбориш учун (турли макр-ҳийлалар билан) кўзготиб юборишларига оз қолди. У ҳолда, уларнинг ўзлари ҳам Сиздан кейин озгина (муддат) тура оладилар, холос (сўнгра албатта ҳалок қилинурлар). 77. (Ўз пайгамбарларини қувиб чиқарган қавмнинг ҳалок қилиниши) Сиздан илгари юборган пайгамбарларимиздан қолган йўл-қонундир. Сиз ҳаргиз Бизнинг қонунимиз ўзгарганини кўрмайсиз. 78. Қуёш оғишидан то тун қоронгусигача намозни тўкис адо қилинг ва тонгги ўқишни (бомдоғ намозини) ҳам (тўкис адо қилинг)! Зеро, тонгги ўқиш (кеча ва кундуз фаришталари) ҳозир бўладиган намоздир.

И з о ҳ: Барча муфассирлар ушбу оятни ҳар кун беш вақт намоз фарз эканлигига ҳужжат деб қабул қилганлар. Чунки қуёш оғиши билан "пешин" намози ўқилади. Кишининг сояси ўзига икки баробар бўлгач эса "аср" вақти киради. Кун ботиши билан "шом" бўлса, кеча қоронгуси тушиши билан "хуфтон" вақти кирган бўлади. Тун тутаб, тонг бошлангач, (ҳали қуёш чиқмасдан туриб) "тонгги ўқиш" - "бомдоғ" ўқиш фарз бўлади.

79. Кечанинг (бир қисмида) уйғониб ўзингиз учун нафл (ибодат) бўлган намозни ўқинг! Шоядки, Парвардигорингиз

Сизни (Қиёмат Кунига) мақтовли (яъни, гуноҳкор умматларингизни шафоат қилиб оқлайдиган) мақомда тирилтирур. 80. Ва айтинг: "Парвардигорим, мени (қабримга) ҳаққи-рост (яъни, гуноҳлардан пок бўлган ҳолимга) дохил қилгин ва (Қиёмат Куну тирилтирганингга ҳам) ҳаққи-рост (ўнг томоним билан) чиқаргин ҳамда мен учун Ўз даргоҳингдан бир мададкор қувват ато қилгин". 81. Яна айтинг: "Ҳақиқат (яъни, Ислом) келди ва ботил (яъни, куфр) ўчиб-йўқолди. Чунки ботил йўқолгувчи нарсадир". 82. Биз мўминлар учун шифо ва раҳмат бўлган Қуръон оятларини нозил қилурмиз. (Лекин бу оятлар) золимокофир кимсаларга фақат зиённи зиёда қилур. 83. Қачон Биз инсонга (тинчлик, саломатлик, тўкинликни) инъом этсак, у (шукр қилишдан) юз ўтириб, четга бурилиб кетур. Қачон унга (хасталик, камбағаллик каби) бирор ёмонлик етса, ноумид бўлур. 84. Айтинг: "Ҳар ким ўз ҳолича амал қилур. Парвардигорингиз Тўғри Йўлдаги зотларни жуда яхши билур (ва ҳар кимга қилган иш-амалига мувофиқ жазо-мукофот берур). 85. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиздан руҳ-жон ҳақида сўрайдилар. Айтинг: "Руҳ Ёлғиз Парвардигорим биладиган ишлардандир". Сизларга жуда оз илм берилгандир.

И з о ҳ: Ушбу оятда Оллоҳ таолонинг ҳатто Ўз пайғамбарларига ҳам маълум қилмаган ишлари борлиги баён этилиб, барча инсоният билиши мумкин бўлган билим-маърифат жуда оз нарса экани таъкидланади.

86. Қасамки, агар хоҳласак, Биз сўзсиз, Сизга ваҳий қилган Нарса - Қуръонни (Сиздан) кетказурмиз, сўнгра ўзингиз учун (яъни, Биздан Қуръонни қайтариб олиш учун) Бизга қарши бирон вакил-ҳомий топа олмассиз. 87. Илло, Парвардигорингизнинг марҳамати билангина (Қуръон неъматини қўлингизда, дилингизда боқийдир). Дарҳақиқат, У Зотнинг Сизга бўлган фазлу марҳамати каттадир. 88. Айтинг: "Қасамки, агар бор инсу жин мана шу Қуръонни ўхшашини келтириш йўлида бирлашиб, агар бир-бирларига бу ишда ёрдамчи бўлсалар-да, унинг ўхшашини келтира олмаслар". 89. Аниқки, Биз бу Қуръонда одамлар учун барча мисол-ибратлардан баён қилдик. Лекин одамларнинг кўплари фақат куфрнигина ихтиёр этдилар. 90. Ва дедилар: "Токи бизлар учун мана шу Ерни ёриб, бир чашма (чиқариб бермасанг) биз сенга ҳаргиз иймон келтирмаймиз. 91. Ё сенинг хурмозор, узумзор богинг бўлиб, унинг ўртасидан ёриб дарёлар (пайдо қилмасанг); 92. Ёки ўзинг даъво қилганингдек, осмонни устимизга парча-парча қилиб туширмагунингча ёки Оллоҳ ва

фаришталарини олдимизга келтирмагунингча; 93. Ёки сенинг олтиндан бир уйинг бўлмагунича, ёхуд ўзинг (*кўз олдимизга*) осмонга кўтарилмагунингча (*ҳаргиз сенга иймон келтирмаймиз*). Токи, бизларга ўқийдиган бирон китоб туширмас экансан, бу (*осмонга*) кўтарилишинингта ҳам ҳаргиз ишонмаймиз". Айтинг: "Эй Пок Парвардигорим, мен фақат элчи-пайгамбар бўлган бир одам эдим-ку!" 94. Одамларга Ҳидоят келган пайтида, фақат: "Оллоҳ (*фаришталарни эмас, балки*) одамзотни пайгамбар қилиб юборибдими?!", деган сўзларигина уларни иймон келтиришларидан тўсди. 95. Айтинг: "Агар бу - Ерда (*одамлар эмас, балки*) фаришталар маскан тутиб юрганларида эди, албатта Биз, (*яъни, Оллоҳ*) уларга осмондан фаришта пайгамбарни туширган бўлур эдик". 96. Айтинг: "Мен билан сизларнинг ўртамизда Оллоҳнинг Ўзи етарли Гувохдир. Албатта У бандаларидан Огоҳ ва (*уларни*) Кўриб тургувчи бўлган Зотдир". 97. Оллоҳ кимни ҳидоят қилса, бас, ўша ҳидоят топгучидир. У Зот кимни йўлдан оздирса, бас, Сиз улар учун Ундан ўзга дўст мададкорларни топа олмассиз, Биз уларни Қиёмат Кунда юзтубан ҳолларида кўр, соқов, қар қилиб тирилтиурмиз. Уларнинг борар жойлари жаҳаннамдир. Ҳар қачон (*жаҳаннам ўти*) сусайса, Биз уларга оловни ловуллаштиб юборурмиз. 98. Бу - Бизнинг оятларимизга кофир бўлганлари ҳамда: "Суяк ва (*чирик*) мурдаларга айланган вақтимизда янгитдан яралиб қайта тирилурмизми?!", деганлари сабабли, уларга берилган жазодир. 99. Ахир улар (*кофирлар*) осмонлар ва Ерни яратган Зот - Оллоҳ уларнинг (*яъни, инсонларнинг*) ўхшашини ҳам қайта яратишга Қодир эканини билмадиларми?! (*Оллоҳ*) улар учун (*яъни, ўлишлари ва қайта тирилишлари учун*) аниқ бир муддатни белгилаб қўйгандир. Лекин золим кимсалар фақат куфргагина рози бўлурлар. 100. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом, у мушрикларга*) айтинг: "Агар сизлар Парвардигоримнинг раҳмат-ризқ хазиналарига эга бўлсангизлар, ўшанда ҳам (*уни*) ишлатишдан (*туғатиб қўйишдан*) қўрқиб, мумсиклик - бахиллик қилган бўлур эдингизлар". (*Чунки*) инсон зоти хасис бўлур. 101. Аниқки, Биз Мусога тўққиз очиқ оят-мўъжиза ато этдик. Сўнг у (*Фиръавн ва унинг одамларининг олдига*) келган пайтида, (*унга*): "Бани Исроилни (*ўз юртлари - Шомга қўйиб юборилишини, Фиръавндан*) сўрагин", (*деб амр этдик*). Шунда Фиръавн унга: "Эй Мусо, ҳеч шубҳа йўқки, мен сени сеҳр-жодуга чалинган, деб ўйламоқдаман", деди. 102. (*Мусо*) деди: "(Эй Фиръавн), сен анави очиқ-равшан (*мўъжизаларни*) фақат осмонлар ва Ернинг

Парвардигоригина ҳужжат қилиб нозил қилганини аниқ билурсан. Ҳеч шубҳа йўқки, эй Фиръавн, мен сени ҳалок қилингувчи, деб ўйламоқдаман". 103. Шунда, (Фиръавн Мусо ва унинг қавмини Миср) еридан қувиб чиқармоқчи бўлганида, Биз уни (Фиръавнни) ва у билан бирга бўлган кимсаларнинг барчаларини (денгизга) гарқ қилдик. 104. (Фиръавндан) сўнг бани Исроилга: "Мана шу ерни (Мисрни) маскан тутинглар! Энди қачон ваъда қилинган. Охират келганида сизларнинг барчангизни (қайта тириштириб) келтирурмиз", дедик. 105. Биз (Қуръонни) ҳаққи-рост нозил қилдик ва у Ҳақ (ҳукм-фармонларимиз) билан нозил бўлди. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз Сизни фақат (мўминларга) хушхабар элтгувчи ва (кофирларни дўзах азобидан) огоҳлантиргувчи қилиб юбордик. 106. Сиз Қуръонни одамларга аста-секин ўқиб беришингиз учун Биз уни бўлақларга бўлдик ва бўлиб-бўлиб нозил қилдик. 107. Айттинг: "(Эй мушриклар), сизлар (хоҳласангиз), унга ишонинглар, (хоҳласангиз) ишонманглар. Зотан, (Қуръон нозил бўлишидан) илгари илм (яъни, Таврот) берилган кишилар уларга (Қуръон) тиловат қилинган вақтида сажда қилган ҳолларида юзлари билан йиқилурлар". 108. Ва улар: "Эй Пок Парвардигор! Албатта Парвардигоримизнинг ("Мен сўнгги Пайгамбаримни юборурман ва унга Қуръон нозил қилурман", деган) ваъдаси адо қилингувчи ваъдасидир", дейдилар. 109. Улар, йиғлаган ҳолларида, юзлари билан йиқилурлар ва (Қуръон) уларнинг хокисорликларини зиёда қилур.

И з о ҳ: Ушбу оятлар сажда оятлари бўлиб, уларни ўқиган еки эшитган киши Оллоҳ учун бир марта сажда қилиши вожиб бўлади.

110. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айттинг: "Оллоҳ, деб чорлангиз ёки Раҳмон - Меҳрибон, деб чорлангиз. Қандай чорласангизлар-да (жоиздир). Зеро, У Зотнинг гўзал исмлари бордир". (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз намозингизни жуда жаҳрий (баланд овозда, ошкора) ҳам қилиб юборманг (токи, мушриклар эшитиб, Қуръонни ҳақорат қилмасинлар) ва уни ўта махфий ҳам қилиб юборманг (токи, саҳобаларингиз тинглаб-фойдалансинлар)! Шуларнинг (яъни, жаҳрийлик билан махфийлик) ўртасидаги йўлни тутинг! 111. Ҳамду сано бола-чақа қилмаган, подшоҳлик-илоҳликда шериги йўқ, хор-зорликдан (қутқаргувчи) аўсти-ёрдамчиси бўлмаган (яъни, ҳеч кимга хор-муҳтож бўлмайдиган) Зот Оллоҳ учундир", деб айттинг ва У Зотни мудом улуғланг!

КАҲҒ сурасти (18)

Бу сура ҳам Макка сураларидан бўлиб, бир юз ўн оятдан иборатдир. Сурада Оллоҳ таолога бўлган иймон-эътиқодни янада мустаҳкамлаш учун энг гўзал, ибратли қиссалардан учтаси сўйлаб берилади.

Улардан биринчиси "Асҳобул-Каҳф" қиссаси бўлиб, унда золим ҳоким истибдодидан дину иймонларини сақлаб қолиш учун ўз жонларини фидо қилган йигитларнинг бир қаҳфга - горга паноҳ тортиб киришиб, у жойда уч юз йил қолиб кетишгани ҳақида ҳикоя қилинади. Суранинг "Каҳф" - "Гор" деб номланишига сабаб ҳам шудир.

Иккинчи қисса Мусо ва Хизир пайгамбарлар қиссаларидирки, унда Мусо алайҳис-саломнинг илм йўлидаги хокисорликлари, Хизир алайҳис-саломнинг бошқа пайгамбарларга берилмаган неъмат - ғойибдан огоҳлик неъматига муяссар бўлганликлари тўғрисидаги лавҳалар Илоҳий қалам билан баён этилади. Учинчи қиссада Оллоҳ таоло марҳамати билан бутун дунёни ўз ҳукмида тутиш шарафига ноил бўлган адолат ва тақвода беназир буюк шоҳ Зул-қарнайн, у кишининг фатҳ-юришлари хусусида сўз юритилади.

Яна бу сурадан молу давлат гурурланишга арзимайдиган нарсалар экани, умуман бу ҳаёти дунё ўткинчи - бебақолиги ҳақида айтилган бир қанча ибратли мисоллар ҳам жой олгандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2. (Барча) ҳамду сано Оллоҳ учундир. У Зот Ўз бандаси (ҳазрати Муҳаммад алайҳис-салом)га Китобни (Қуръонни) нозил қилди ва уни бирон эгриликсиз - расо (Китоб) қилди. Токи (кофирларни) Ўз ҳузуридан келадиган қаттиқ азобдан қўрқитиш ва яхши амаллар қиладиган мўминларга гўзал мукофот - жаннат хушхабарини бериш учун (У Зот Қуръонни нозил қилди). 3. (Мўминлар ўзлари учун мукофот бўлмиш жаннатга) мангу

қолгувчидирлар. 4-5. Шунингдек, У Зот ўзларининг ҳам, ота-боболарининг ҳам бирон билим-маърифати бўлмагани ҳолда, "Оллоҳнинг боласи бор", деган кимсаларни (қаттиқ азобдан) огоҳлантириш учун (ушбу Китобни) нозил қилгандир. Уларнинг оғизларидан чиққан сўз оғир сўздир. Улар фақат ёлгон ўзлайдилар. 6. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), агар улар ушбу сўзга - Қуръонга иймон келтирмасалар, эҳтимол Сиз уларнинг ортидан, афсус-надомат билан ўзингизни ҳалок қиларсиз (бундоқ қилмоқ сизга нораводир). 7. Албатта Биз (бандаларимиздан) қайсилари чиройлироқ амалларни қилишларини синамоқ учун Ер устидаги бор нарсани унга зийнат - безак қилиб қўйдик (яъни, ўша безакларга алданиб, мағрурланиб қолмаган кишиларгина Бизнинг синовимиздан ўтурлар). 8. Ҳеч шак-шубҳасиз унинг (Ернинг) устидаги (безаклар)ни сип-силлиқ, қуп-қуруқ қилиб (ўйқ қилиб) қўйгувчи ҳам Биздирмиз. 9. Балки Сиз Каҳф (гор) ва Битик (уларнинг қиссалари битилган тош) эгалари (ҳақидаги ривоятдан воқиф бўлгач, бу) Бизнинг (Охират, Қиёмат ҳақи-рост эканлиги тўғрисидаги) оятларимизнинг энг ажойиби, деб ўйлагандирсиз?

И з о ҳ: Муфассирлар ёзишларича, "Асҳобул-Каҳф - Гор эгалари" нинг қиссаси бундоқ бўлган экан: Ийсо алайҳис-салом замонларидан кейин Рум давлатларидан бирида Дақёнус номли золим шоҳ чиқиб, одамларни бутларга ибодат қилишга мажбур қилар, амрига бўйинсунмаган кишиларни эса ўлдираар экан. Қуллардан бирида, унга фуқароларидан бир неча йигит унинг фармонидан бош тортишиб, бутларга сизинишмаётганини етказибдилар. Подшоҳ уларни ўз саройига чақириб, бу хабарнинг рост-ёлгонлигини сўраганида, улар: "Бизлар Ёлғиз Омоҳдан ўзга бирон кимса ёки нарсага сизинмаймиз", деб жавоб қиладилар. Шунда шоҳ уларга: "Сенлар ёш, чиройли, бақувват йигитлар экансанлар, ўз жонларингга жабр қилманглар. Мен сенларни ўлдириб юборишга кўзим қиймаяпти. Яхшиси, эрталабгача ўйлаб кўриб, эртага менга жавобини айтинглар", деб уларга рухсат беради. Йигитлар ўзаро маслаҳатлашиб, "Омоҳдан ўзгага бўйинсунгандан кўра шу бадбахт қиёрни тарк қилганимиз афзал", дейишиб, тун қоронғусида шаҳарни тарк қилишади. Йўлда яйловдан ўтиб бораётганларида уларга ўша ерлик бир чўпоннинг ити ҳам эргашади. Тонгга яқин бир тоққа етиб боришиб катта горга кириб яширинадилар. Эрталаб бу воқеадан хабардор бўлган шоҳ ўз аскарлари билан уларнинг ортидан тушиб, ўша гор оғзига яқинлашгач, аскарлар унга киргани кўрқадилар. Шунда Дақёнус уларга гордаги йигитлар очлик

ва ташналикдан қирилиб кетишлари учун гор огзини беркитиб ташлашни буюради. Лекин Оллоҳ таоло Ўзининг садоқатли бандаларини ҳалок бўлишдан сақлайди - уларни узоқ уйқуга чўмдиради. Уйғонганларида орадан.. уч юз йил ўтган эди. Бундан беҳабар йигитлар бир ё ярим кун ухладик, деб ўйлайдилар ва ораларидан битталарини яширинча шаҳарга егулик харид қилиб келиш учун жўнатадилар. У йигит бозорга келиб таом сотиб олиб, ёнидаги тингани узатганида, сотувчи ҳайрон бўлиб: "Бу Дақёнусдан қолган тангаку, бирон ердан хазина топиб олдингми?", деб сўрайди. Йигит ҳам ҳайрон бўлиб: "Ҳеч қандай хазина топиб олганим йўқ, бу менинг қавмим ишлатадиган оддий танга", деб жавоб қилиб, Дақёнусга нима бўлганини сўрайди. Бу орада тўпланиб кетган одамлар унинг аллақачон ўлиб кетганини айтишиб, йигитни подшоҳ олдига олиб борадилар. Бу шоҳ мумин, солиҳ киши эди. Йигитдан ўзи ва ўртоқларининг бошидан кечган воқеаларни эшитгач, аскарлари ва шаҳар аҳли билан ўша гор огзига борадилар. Ичкаридаги йигитлар Дақёнус олиб кетгани келди, деб ўйлашиб, ўлим олдида сўнгги бор ибодат қилиб олишга тўтишадилар. Подшоҳ ва унинг одамлари горга киришиб, уларни ибодат устида кўрадилар ва намозларини тутатганларидан сўнг подшоҳ йигитларнинг ҳар бири билан қучоқлашиб кўришиб, уларнинг бошларидан кечган саргузашт Оллоҳ таоло бандаларини Қиёмат Кунига ҳисоб-китоб қилиш учун қайта тирилтириши ҳақ эканига бир оят - аломат эканлигини айтади. Юқорида мазкур бўлган ва қуйида келадиган оятларда мана шу "Асҳобул-Каҳф" хусусига сўз кетади.

10. Эсланг, ўшанда у (мўмин) йигитлар горга паноҳ истаб боришиб: "Парвардигоро, бизларга Ўз ҳузурингдан раҳмат - марҳамат ато этгин ва бизларнинг ишимизни Ўзинг ўнглагин", дедилар. 11. Бас, Биз ўша горда бир неча йил уларнинг қулоқларига уриб (яъни, уларни ухлатиб) қўйдик. 12. Сўнгра (уларнинг ичигаги қанча ухлаганлари ҳақида тортишадиган) икки гуруҳдан қайси бири турган муддатларини (тўғри) ҳисоблаганини билиш учун уларни уйготдик. 13. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз Сизга уларнинг ҳол-хабарларини рўй-рост сўйламоқдамиз. Дарҳақиқат, улар Парвардигорларига иймон келтирган ва Биз иймонларини зиёда қилган йигитлардир. 14. Биз уларнинг дилларини (иймон билан) қувватлантирдик - ўшанда улар (золим шоҳ қаршисига) туриб дедилар: "Бизнинг Парвардигоримиз осмонлар ва Ернинг Парвардигоридир. Бизлар Ундан ўзга бирон "илоҳ"га ҳаргиз дуо-илтижо (яъни, ибодат)

қилмаймиз. Акс ҳолда, ноҳақ (сўзни) айтган бўлурмиз. 15. Ана у қавмимиз эса Ундан ўзга "илоҳларни" (*худо*) қилиб олдилар. Улар ўзлари учун (*ўша бутларнинг илоҳ экани ҳақида*) аниқ бир ҳужжат келтирсалар эди. (*Ҳеч қачон келтира олмайдилар*). Бас, (*ҳеч қандай ҳужжатсиз, шериги бор, -деб*) Оллоҳ шаънига ёлгон тўқиган кимсадан ҳам золимроқ ким бор?! 16. (*Йигитлар!*) Модомики, сизлар улардан (*мушриклардан*) ва Оллоҳдан ўзга - улар сизгинаётган нарсалардан четланган - юз ўгирган экансизлар, энди (*Ёлғиз Парвардигорингиз - Оллоҳнинг Ўзига ибодат қилиш учун*) горга паноҳ топиб бордингиз. Парвардигорингиз сизларга Ўз раҳмат-марҳаматини кенг - сероб қилур ва сизларнинг ишларингизни ўнглар". 17. Қуёш - чиқишда уларнинг горларидан ўнг тарафдан ўтиб кетганини, ботишда эса улардан сўл томонга йироқлашиб кетганини (*чиқишда ҳам, ботишда ҳам уларни қиздириб, уйқу-оромларини бузмаганини*), улар эса (*гор*)нинг тўрида эканликларини кўрурсан. Бу ҳам Оллоҳнинг оят-мўъжизаларидан (*биридир*). Кимни Оллоҳ ҳидоят қилса, бас, ўшагина ҳидоят топгувчидир. Кимни йўлдан оздирса, бас, унинг учун бирон Тўгри Йўлга йўллагувчи дўст топа олмассан. 18. Уйқуда эканлар, (*кўзлари очик бўлгани учун*) сен уларни уйгоқ, деб ўйларсан. Биз уларни (*баданларидан Ерға тегиб турган томони чириб кетмаслиги учун*) ўнг томон, сўл томонга айлантириб турурмиз. Уларнинг итлари эса олди оёқларини остонага ёзиб ётур. Агар уларнинг устидан чиқиб қолсанг (*ва кўзлари очик ҳолда у ёндан-бу ёнга ағдарилиб ётганларини кўрсанг*), уларнинг (*аҳволдан*) даҳшатга тушиб юз ўгириб қочган бўлур эдинг. 19. Ўзаро савол-жавоб қилишлари учун Биз уларни (*йигитларни, қандай ухлатиб қўйган бўлсак*) ана шундай уйготдик. Улардан бири деди: "Қанча (*муддат ухлаган ҳолда*) турдинглар?" Улар(*нинг айримлари*): "Бир кун ё ярим кун турдик", дедилар. (*Қолганлари эса*): "Қанча (*ухлаб*) турганларингизни Ёлғиз Парвардигорингиз билур. Энди бир кишини мана шу пулингиз билан шаҳарга жўнатинглар, у энг сара, покиза таомларни танлаб, сизларга ундан ризқ - насиба олиб келсин. У эҳтиёт бўлсин ва сизларни биронтага сездириб қўймасин. 20. Чунки улар (*яъни, шаҳар аҳли*) сизлардан огоҳ бўлиб қолсалар, сизларни тошбўрон қилурлар ёки яна ўзларининг динларига қайтарурлар ва у ҳолда, ҳеч қачон қутула олмассизлар", дейишди. 21. Шундай қилиб, Оллоҳнинг (*қайта тирилтириш ҳақидаги*) ваъдаси ҳақ эканини ва (*Қиёмат*) Соатининг (*келиши*) шак-шубҳасиз эканини

билишлари учун (одамларни гордаги йигитларнинг аҳволидан) огоҳ қилдик. Ўшанда (яъни, гордаги йигитлар уйқуларидан уйғониб, одамлар бу мўъжизанинг гувоҳи бўлганларидан кейин, улар ажаллари етиб вафот қилишгач), ўзаро уларнинг ишлари ҳақида талашиб-тортиша бошладилар. Бас, (айрим кишилар): "Уларнинг устига уйлар бино қилинлар. Парвардигорлари уларнинг (қайси жойда, қандай ҳолда ётганларини) жуда яхши Билгувчидир", дедилар. Уларнинг устида ҳукмрон бўлган (подшоҳ ва сарой аъёнлари эса): "Албатта биз улар (яъни, Асҳобул-Каҳф қабрининг) устида бир масжид қуриб олурмиз", дейишди. 22. Ҳали улар (яъни, Пайғамбар алайҳис-саломга замондош бўлган яҳудий ва насронийларнинг айримлари ўша Асҳобул-Каҳфни). "Учтадир, тўртинчилари итларидир", десалар, айримлари: "Улар бешта бўлиб, олтинчилари итларидир", деб ғайбга тош отурлар (аниқ билмаган нарсалари ҳақида гап сотурлар) Яна: "Улар еттитадирлар, саккизинчилари итларидир", ҳам дейдилар. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз "Уларнинг санокларини энг яхши биладиган Зот Парвардигоримдир. Уларни жуда оз киши билур", денг! Бас, улар (яъни, замондош аҳли Китоблар билан Асҳобул-Каҳф) хусусида фақат (ўзингизга нозил бўлган ваҳий воситасида) очик мужодала мунозара қилинг ва (Асҳобул-Каҳф) ҳақида уларнинг биронтасидан фатво - савол сўраманг! 23-24. Ва бирон нарса ҳақида: "Мен албатта бу ишни эртага қилгувчиман", дея кўрманг, магар "Иншооллоҳ - Оллоҳ хоҳласа", (денг! Бу сўзни айтишни) унутиб қолдирган вақтингизда (ёдингизга тушиши билан) Парвардигорингизни зикр қилинг (яъни, "иншооллоҳ" денг) ва: "Шояд Парвардигорим мени бундан ҳам (яъни, Асҳобул-Каҳф воқеаси ҳақида хабар беришдан ҳам) яқинроқ (менинг ҳақ Пайғамбар эканлигимга яхшироқ далолат қиладиган) Тўтри Йўлга ҳидоят қилса", денг!

И з о ҳ: Муфассирлар ривоят қилишларича, бу икки оят нозил қилинишига қуйидаги воқеа сабаб бўлгандир: яҳудийлар қурайшлик арабларга: "Бориб Муҳаммаддан сўранглар-чи, агар ҳақиқатан ҳам пайғамбар бўлса, сизларга руҳ - жон ҳақида, Асҳобул-Каҳф ва Зулқарнайн тўғрисида хабар берсин", деган эканлар. Улар келиб Пайғамбар алайҳис-саломдан шу ҳақда сўраганларида, у зот: "Эртага келинлар, албатта сизларга жавоб қилурман", дебдилар-у, "Иншооллоҳ" сўзини қўшмабдилар. Шунда бир қанча вақт ваҳий келиши тўхтаб, сўнгра Пайғамбар алайҳис-саломга бир танбех бўлиб юқоридаги оятлар нозил бўлгандир

25. Улар қаҳф - горларида уч юз йил турдилар ва яна тўққиз йилни зиёда ҳам қилдилар.

И з о ҳ: Ушбу оят Асҳобул-Каҳфни ўз горларида шамсий ҳисоб билан уч юз йил турганлари ҳақида хабар бермоқда. Кейинги тўққиз йил қўшилиши эса қамарий ҳисобдан келиб чиққан. Шамсий ҳисобдаги юз йил қамарий ҳисобда бир юз уч йилга тўғри келади.

26. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Уларнинг қанча турганларини Оллоҳ яхшироқ Билгувчидир. Осмонлар ва Ернинг сирлари Ёлғиз Униқидир. У Зот нақадар Кўргувчи, Эшитгувчидир! (Одамлар) учун Ундан ўзга бирон дўст-мададкор йўқдир. У Ўз ҳукмида ҳеч кимни шерик қилмас". 27. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз фақат ўзингизга ваҳий қилинган Парвардигорингизнинг Китоби - Қуръоннигина тиловат қилинг! Унинг (Омоҳинг) Сўзларини ўзгартиргувчи йўқдир. Ҳаргиз Ундан ўзга бирон паноҳ топа олмассиз.

И з о ҳ: Бу оят қурайш кофирлари Пайгамбар алайҳис-саломга: "Бундан бошқа Қуръон келтирсанг ёки унинг оятларини ўзгартирсанг, бизлар ҳам сенга иймон келтирар эдик", деганларида нозиҳ бўлгандир.

28. Сиз ўзингизни эрта-ю кеч Парвардигорларининг Юзини - розилигини истаб, У Зотга дуо-илтижо қиладиган зотлар билан бири а тутинг! Кўзларингиз ҳаёти дунё зийнатларини кўзлаб, улардан ўтиб (ўзга аҳли дунёларга боқмасин)! Ва Биз қалбини Бизни зикр этишдан гофил қилиб қўйган, ҳавойи-нафсига эргашган ва қилар иши исрофгарчилик бўлган кимсаларга итоат этманг!

И з о ҳ: Макка зодагонлари Пайгамбар алайҳис-саломга: "Ёнингдан Билол, Суҳайб, Аммор, Салмон каби қуларни қувсанг, бизлар ҳам сенга эргашар эдик", деганларида, у кофир кимсаларга итоат қилмасликни буюриб, Оллоҳ таоло Ўз Пайгамбарига юқоридаги оятни туширди.

29. Айтинг: "(Бу Қуръон) Парвардигорингиз томонидан (келган) Ҳақиқатдир. Бас, хоҳлаган киши иймон келтирсин, хоҳлаган кимса кофир бўлсин". Аниқки, Биз золим - кофирлар учун алангалари (дўзахиларни) ўраб-чирмаб оладиган дўзахни тайёрлаб қўйгандирмиз. Агар улар (ташналик шигдатига чигамай) сув сўрасалар, уларга эритилган (доғланган) ёғ каби юзларни куйдиргувчи сув берилур. Нақадар ёмон ичимлик у, нақадар ёмон жой у! 30. Иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотлар эса, шак-шубҳасиз, Биз (улар каби) чиройли амаллар қилган кишиларнинг ажр-мукофотини зое қилмасмиз. 31. Улар учун

остларидан дарёлар оқиб турадиган абадий жаннатлар бор бўлиб, улар у жойда олтиндан бўлган билакузуклар билан безанурлар ва ипак-шойилардан бўлган, яшнаб турувчи либослар кийиб, сўриларда ястаниб ўтирурлар. Нақадар яхши мукофот у, нақадар гўзал жой у! 32. *(Эй Муҳаммад алайҳис-салом, кофирларга)* икки киши *(ҳақидаги)* масални келтиринг! Улардан бири учун Биз икки узумзор бог қилиб, иккисини ҳам хурмозор билан ўраган ва ўрталарини экинзор қилган эдик. 33. Ҳар икки бог ҳосилларини бекаму кўст берар, Биз уларнинг ўртасидан бир анҳор ҳам ўтказган эдик. 34. Яна унинг *(ўша кишининг)* мол-давлати ҳам бор эди. Бас, у биродарига мақтаниб: "Менинг мол-дунёим сеникидан кўпроқ ва одамларим кучлироқ, қувватлироқ", деди. 35. Ва *(кофирлик билан)* ўзига зулм қилган ҳолда, боғига кирар экан, айтди: "Бу *(бог - менинг молу давлатим)* ҳеч қачон йўқ бўлмайди, деб ўйлайман. 36. Ва *(ҳеч қачон)* Қиёмат қойим бўлмайди, деб ўйлайман. Қасамки, агар Парвардигоримга қайтарилсам ҳам, *(яъни, Қиёмат қойим бўлиб, қайта тирилсам ҳам)* албатта бундан-да яхшироқ оқибат - бахтни топурман". 37. Биродари унга хитоб қилиб, деди: "Сен ўзингни *(асли-наслинг бўлмиш Одамни)* тупроқдан, сўнг нутфа - бир томчи сувдан яратиб, сўнгра *(уни)* инсон қилиб ростлаган Зот - Оллоҳга кофир бўлдингми?! 38. Мен эса: "У - Оллоҳ Парвардигоримдир", *(дейман)* ва Парвардигоримга ҳеч кимни шерик қилмайман. 39. Сен боғингга кирган пайтингда: "Оллоҳ хоҳлаган нарсасина *(бўлур)*, бор куч-қувват Ёлғиз Оллоҳ биландир", десанг эди! Агар сен мени мол-давлат ва бола-чақа жиҳатидан ўзингдан камроқ деб билсанг; 40. Шоядки, Парвардигорим менга сенинг боғингдан яхшироқ *(бир бог)* ато этар, *(сенинг боғингга эса)* осмондан чақмоқлар юборур, бас, у сип-силлиқ ерга айланиб қолур. 41. Ёки унинг суви *(ер остига)* сингиб кетиб, сен уни истаб ҳам топа олмай қолурсан". 42. *(Дарҳақиқат)*, унинг мева-боғи ҳалок қилинди. Ўзи эса ҳувиллаб қолган ишқомларини *(кўриб)* ва уларга сарфлаган нарсаларини *(ўйлаб)*, чапак чалганича *(афсус-надомат чекканича)*: "Қани эди, мен ҳам Парвардигоримга ҳеч кимни шерик қилмаганимда!", деб қолаверди. 43. Шунингдек, унинг учун Оллоҳдан ўзга на бир ёрдам берадиган жамоат бўлди ва на унинг ўзи *(ўзига)* ёрдам бера олгучи бўлди. 44. У жойда *(Қиёмат Кунига ҳам)* салтанат Ҳақ Оллоҳникидир. У энг яхши савоб - мукофот Ато этгучи ва энг хайрли оқибатни Бергучи Зотдир. 45. *(Эй Муҳаммад алайҳис-салом, одамларга)* ҳаёти дунё мисолини келтиринг! *(У)* худди бир

сув кабидирки, Биз осмондан ёғдиргач, (аввал - киши ҳаётининг баҳорига) у сабабли замин набототи (бир-бирига) аралашиб-чирмашиб кетур, сўнгра (ҳаёт кузи келгач), шамоллар учириб кетадиган хас-хашакка айланиб қолур. Оллоҳ ҳамма нарсага Қодир бўлган Зотдир. 46. Мол-мулк, бола-чақа шу ҳаёти дунё зийнатидир. Парвардигорингиз наздида эса (абадий) қолгувчи яхши амаллар савоблироқ ва орзулироқ (орзу қилишга арзулироқдир). 47. Биз тоғларни (булутлар янглиғ) юргизадиган ва сиз (барчангиз) Ерни очиқ-яланғоч (тоғ-тошларсиз, боғ-роғларсиз) кўрадиган Кунни (яъни, Қиёматни эслангиз! У Кунда) Биз улардан биронтасини қўймай йиғдик. 48. Улар саф тортган ҳолларида Парвардигорингизга рўбарў қилиндилар (ва Биз уларга айтдик): "Мана, сизларни аввал-бошда қандай яратган бўлсак, шундай ҳолда (яъни, мол-дунё, бола-чақаларингизни тарк қилиб, яланғоч ҳолингизда) ҳузуримизга келдингиз. Балки Бизни, сизларга ваъда қилинган Кунни (яъни, Қиёматни қойим) қила олмас, деб ўйлагандирсизлар?!" 49. (Сўнг ҳар бир кишининг) китоби - номаи аъмоли (ўртага) қўйилур. Бас, гуноҳкорларнинг ундаги (битилган) нарсалардан даҳшатга тушиб: "Бизларга ҳалокат бўлғай, бу қандоқ китобки, на кичик ва на катта (гуноҳни) қолдирмай, барчасини ҳисоблаб-битиб қўйибди", дейишларини кўрурсиз. Улар қилиб ўтган барча амалларини ҳозир у нозир ҳолда топуралар. Парвардигорингиз ҳеч кимга зулм қилмас. 50. Эсланг, (эй Мухаммад алайҳис-салом), фаришталарга: "Одамга таъзим қилинг", дейишимиз билан саждага эгилдилар. Фақат иблис (сажда қилмади). У жинлардан эди. Бас, Парвардигорининг амрига бўйинсунишдан бош тортди. Энди сизлар (эй Одам болалари), Мени қўйиб, уни (яъни, иблисни) ва зурриётларини дўст тутурмисиз?! Улар сизларга душман-ку! У (иблис) зolim кимсалар учун (Оллоҳнинг ўрнига ибодат қилинадиган) нақадар ёмон "бадал - ўринбосардир". 51. Мен уларни (иблис ва унинг зурриётини) на осмонлар ва Ерни яратишга ва на ўзларини яратишга гувоҳ қилган эмасман (яъни, улар Еру осмонлар қандай яралганини ҳам, ўзлари қандай яралганликларини ҳам мутлақо билмайдилар, буларнинг барчасини Ёлғиз Ўзим яратганман), шунингдек, Мен бу йўлдан оздиргувчиларни (Ўзимга) ёрдамчи ҳам қилиб олганим йўқ (бас, сизлар нечун уларга ибодат қилурсизлар)?! 52. У Кунда (Қиёмат қойим бўлганида, Оллоҳ): "Сизлар Менинг шерикларим деб ўйлаган (бутларингизни) чақирингиз", дер. Бас, (мушриклар) уларни чорлаганларида, (улар) жавоб қила олмайдилар. (Чунки) Биз

уларнинг ўрталарида ҳалокат чоҳини (*гўзахни*) пайдо қилиб қўйгандирмиз. 53. Гуноҳкор кимсалар дўзахни кўриб, ўзларининг унга тушувчи эканликларини ўйладилар, аммо ундан қочарга жой топмадилар. 54. Биз бу Қуръонда одамларга (*панг-насихат олишлари учун*) турли масаллар баён қилдик. Дарҳақиқат, инсон жуда кўп жанжал-баҳс қилгувчидир. 55. Одамларга Ҳидоят келган пайтида, улар иймон келтиришларидан ва Парвардигорларидан мағфират сўрашларидан фақат уларга ўтганларнинг суннати - ҳалокатлари келиши ёки очиқ азоб келишини (*кутишларигина*) тўсди (*яъни, улар аввалги кофир кимсаларга тушган ҳалокатга ё азобга лойиқ эканликларигина уларни мўмин бўлишдан манъ қилди*). 56. Биз пайғамбарларни фақат (*мўминларга жаннат*) хушхабарини элтгувчи ва (*кофирларни гўзах азобидан*) огоҳлантиргувчи бўлган ҳолларидагина юборурмиз. Кофир бўлган кимсалар эса ботил (*ҳужжатлар*) билан талашиб-тортишиб, унинг ёрдамида ҳақни енгмоқчи бўлурлар ҳамда Менинг оятларимни ва ўзлари огоҳлантирилган нарсани (*яъни, Охират азобини*) масхара қилиб кулурлар. 57. Парвардигорининг оятлари билан панд-насихат қилинган, улардан юз ўгирган, ўзи қилиб ўтган гуноҳларини унутиб қўйган кимсадан ҳам золимоқ ким бор?! Дарҳақиқат, Биз (*Қуръонни*) англамасликлари учун уларнинг дилларини пардалаб, қулоқларини огир қилиб қўйдик. Демак, агар Сиз уларни Ҳидоят - Ҳақ Йўлга чақирсангиз ҳам ҳаргиз ҳидоят топмаслар. 58. Парвардигорингиз Мағфиратли, меҳр-шафқат Соҳибидир. Агар У Зот уларни (*кофирларни*) қилган гуноҳлари билан ушлаганида, уларга азобни нақд қилган бўлур эди. Йўқ, улар учун ваъда қилинган бир вақт (*Қиёмат*) борки, (*у вақтда Оллоҳдан*) ўзга бирон пуштипаноҳ топа олмаслар. 59. Ана у шаҳарларни (*уларнинг аҳолисини*), улар зулм қилишгач, ҳалокат вақтларини аниқ белгилаб (*яъни, пайғамбарларингизга итлоат қилмасангизлар, ҳалок бўлурсизлар, деб огоҳлантирганимиздан кейингина*) ҳалок қилдик. 60. Мусо (*ўзининг хизматкор*) йигитига: "То икки денгиз қўшиладиган ерга етмагунча ёки узоқ замонлар кезмагунча юришдан тўхтамайман", деган пайтини эслангиз.

И з о ҳ: Мана шу оят билан Мусо ва Хизир пайғамбарлар ҳақидаги қисса бошланади. Ривоят қилишларича Мусо алайҳис-салом Оллоҳ таолога муножот қилиб: "Бандаларинг орасида мендан илми зиёдароқ бўлган киши борми?", деб сўраганида, Оллоҳ таоло: "Ҳа, Хизир сендан олимроқ", деб жавоб қилган экан. Шунда Мусо: "У зотни қандоқ излаб топурман?", деганида, "Денгиз соҳилидаги қоя

олдиган топурсан", деган жавоб бўлибди. "У ерга қандай боришур?", деб сўраганида, Омоҳ таоло айтган экан: "Бир балиқни саватга солиб, йўлга чиқарсан. Қаерда уни йўқотиб қўйсанг, Хизирни ўша ердан топурсан!" Шундан кейин Мусо хизматкор йигитига балиқ солинган саватни бериб: "Бу балиқни йўқотган жойингга менга айтарсан", деб тайинлаб йўлга тушибдилар.

61. Энди қачонки, у иккиси (икки денгиз) қўшиладиган ерга етишгач, балиқларини унутдилар. Бас, у (балиққа жон кириб), денгизга қараб йўл олди. 62. Бас, қачонки (у ердан) ўтишгач, (Мусо) йигитига: "Нонуштамизни (яъни, саватдаги балиқни) келтир, ҳақиқатан, бу сафаримиздан жуда чарчадик", деган эди; 63. У (хизматкор): "Бунни кўринг, биз (денгиз соҳилидаги) қояга бориб (ором олган) пайтимизда, мен балиқни (унга жон кириб саватдан тушиб кетганини) унутибман. (Бу воқеани сизга) айтишни фақат шайтон ёдимдан чиқариб, у (балиқ) денгизга (сездирмаган йўсинда) йўл олибди-я, ажабо," деди. 64. (Мусо) деди: "Мана шу биз истаган нарсадир". Сўнг уни (Хизирни) излаб ортларига қайтдилар. 65. Бас, бандаларимиздан бир бандани топдиларки, Биз унга Ўз даргоҳимиздан раҳмат (яъни, пайғамбарлик) ато этган ва Ўз ҳузуримиздан илм берган эдик. 66. Мусо унга: "Сенга билдирилган билимдан, менга ҳам Тўғри Йўлни таълим беришинг учун сенга эргашсам майлими?", деди. 67. У (Хизир) айтди: "Аниқки, сен мен билан бирга (илм машаққатларига) сабр қилишга ҳаргиз тоқатинг етмас. 68. (Зотан), ўзинг эгаллаб олмаган - хабардор бўлмаган нарсага қандай сабр қилурсан?! 69. (Мусо) деди: "Иншооллоҳ, сен менинг сабр-тоқатли эканимни кўрурсан. Мен бирон ишда сенга осийлик - итоатсизлик қилмасман". 70. У (Хизир) айтди: "Бас, агар менга эргашсанг, то ўзим сенга айтмагунимча бирон нарса ҳақида мендан сўрамагин!" 71. Бас, икков йўлга тушдилар. То бориб бир кемага минишлари билан (Хизир кемани) тешиб қўйди. (Мусо) айтди: "Уни (бизга кемаларидан жой берган) одамларни гарқ қилиш учун тешдингми? Жуда даҳшатли иш қилдингку!?" 72. У (Хизир) деди: "Сен мен билан бирга сабр қилишга ҳаргиз тоқатинг етмас, демаганмидим?!" 73. (Мусо) айтди: "Унутганим сабабли мени айбламагин ва бу ишим учун мени машаққатга дучор қилмагин". 74. Сўнг яна йўлга тушдилар. То бориб бир болага рўбарў бўлганларида, (Хизир) уни ўлдирди. (Бунни кўрган Мусо) деди: "Бировни (ўлдирмаган) бир бегуноҳ жонни ноҳақ ўлдирдинг-а! Дарҳақиқат, (сен) бузук иш қилдинг!"

ЎН ОЛТИНЧИ ЖУЗЪ

75. У (Хизир) деди: "Мен сенга, сен мен билан бирга сабр қилишга ҳаргиз тоқатинг етмас, демаганмидим?!" 76. (Мусо) деди: "Агар бундан буён сендан бирон нарса ҳақида сўрасам, мени ўзингга ҳамроҳ қилмагин. Чунки (у ҳолда) мен томонимдан ўзрга етган бўлурсан (яъни, у ҳолда мени ташлаб кетганинг учун сени айблаётман)". 77. Сўнг (улар) яна йўлга тушдилар. То бир шаҳар аҳлининг олдига келиб унинг аҳлидан таом сўраган эдилар, улар меҳмон қилишдан бош тортишди. Сўнг ўша жойда йиқилай деб турган бир деворни кўришгач, (Хизир) уни тиклаб қўйди. (Мусо) деди: "Агар хоҳласанг, бу ишинг учун ҳақ олишинг мумкин эди". 78. У (Хизир) айтди: "Мана шу сен билан менинг ажралишимиздир. Энди мен сени сабр қилишга тоқатинг етмаган нарсаларнинг таъвили (шарҳи)дан огоҳ қилурман. 79. Кема хусусига келсак, у денгизда ишлайдиган (юрадиган) мискин-бечораларники эди. Бас, мен уни айбли қилиб қўймоқчи бўлдим. (Чунки) уларнинг (кемадагиларнинг) ортида (кўзлаб кетаётган манзилларида) барча (бутун) кемаларни талон-тарож қилиб, тортиб олгувчи бир подшоҳ бор эди. 80. Ҳалиги боланинг эса ота-оналари мўмин кишилар эдилар. Бас, биз у (бола) туғён ва куфр билан уларни қийнаб қўйишидан (яъни, уларнинг ўз болаларини яхши кўрганлари сабабли дундан чиқиб кетишларидан) кўрқдик. 81. Шу сабабдан, уларга Парвардигорлари (бу бола)дан кўра покизароқ, ундан кўра меҳрибонроқ (бошқа бир болани) бадал-эваз қилиб беришини истадик. 82. Энди девор эса шу шаҳардаги икки етим боланики бўлиб, унинг остида улар учун бир хазина бор эди. Уларнинг оталари жуда яхши киши эди. Бас, Парвардигоринг улар вояга етиб, Парвардигорингнинг раҳмат-марҳамати бўлмиш хазиналарини чиқариб олишларини ирода қилди. Мен бу (ишларнинг биронтасини) ўз-ўзимча қилганим йўқ. Мана шу сен сабр қилишга тоқатинг етмаган нарсаларнинг таъвилдир".

И з о ҳ. Мазкур Илоҳий қиссадан олинадиган ибрат Оллоҳ таоло томонидан бандаларга берилган илмнинг нақадар чекланган эканлигини билишдир. Пайгамбарлар тарихидан маълумки, Мусо алайҳис-салом "Қалимуллоҳ - Оллоҳ таоло билан бевосита сўзлашгувчи" деган номга сазовор бўлган зотдирлар. Демак, у киши

Яратган билан савол-жавоб қилганларида, ўртада ҳатто фаришта ҳам воситачилик қилмаган - бор ҳақиқатини Ҳақ таолонинг Ўзидан олганлар. Бинобарин, ўзларича дунёда мендан ҳам илмироқ, одам бормикан, деган фикр кўнгилларидан кечган бўлса керакки, юқоридиги оятларда зикр қилинган қиссада Оллоҳ таоло Ўз пайғамбарини огоҳлантириб, гўё шундай дейди: "Агар сенга бўлиб ўтган барча нарсалар тўғрисида билим берган бўлсам, бандаларим орасида шундай бир киши ҳам мавжудки, унга энди бўладиган нарсаларнинг билимини ҳам ато этгандирман - яъни, сен ўз илм-маърифатинг билан бутун дунёга устоз бўлишинг мумкин, аммо у бандамга шогирд бўлишга ҳам ожизлик қилурсан". Бу ҳикоя билан Оллоҳ Ўзининг: "Ҳар бир билим соҳиби устида ундан-да билимдонроқ биров бордир", деган ояти каримасининг ҳақ эканини яна бир қарра исбот этади.

Энди қўйидаги оятларда Зул-қарнайн ҳақида ҳикоя қилинади. Қадимда яшаб ўтган бу буюк шохнинг нима сабабдан Зул-қарнайн - икки шох эгаси деб аталиши хусусида хилма-хил ривоятлар бордир. Баъзилар унинг бошида иккита шохи бўлган, десалар, бошқа ривоятларда у икки кокилли эди, дейишади. Яна бир мўътабар манбаъда эса, Ернинг Шарқу Ғарбига ҳукмронлик қилгани учун ҳам икки шох эгаси деган ном олган, дейишади. Қўйида Оллоҳ таолонинг ана ўша иймон ва тақво эгаси бўлган бандасининг Ер юзига ҳақни қарор топдириш учун қилган саъй-ҳаракатлари ҳақида сўйланади.

83. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), яна Сиздан Зул-қарнайн ҳақида сўрайдилар. Айтнинг: "Энди мен сизларга у ҳақдаги хабарни тиловат қилурман". 84. Дарҳақиқат, Биз унга (Зул-қарнайнга) бу Ерда салтанат - ҳукмронлик бердик ва (кўзлаган) барча нарсасига йўл-имконият ато этдик. 85. Бас, у (аввал Ғарбга қараб) йўл олди. 86. То (кетаятиб) кун ботадиган жойга етгач, у (қуёшнинг) бир лойқа булоққа ботаётганини кўрди ва у (булоқ) олдида бир қавмни учратди. Биз: "Эй Зул-қарнайн, сен ё (уларни) азобга дучор қилурсан ёки уларга яхши муомалада бўлурсан", дедик. 87. У айтди: "Золим бўлган кимсани, албатта азоблагаймиз. Сўнгра Парвардигорига қайтарилгач, У Зот уни яна даҳшатли азоб билан азоблар. 88. Энди иймон келтириб яхши амаллар қилган зотга келсак, унинг учун гўзал оқибат - жаннат мукофот бўлур. Биз ҳам унга ишимиздан осон-енгилларини буюрурмиз". 89. Сўнгра у (Шарққа қараб) йўл олди. 90. То (кетаятиб) кун чиқишга етиб боргач, унинг (қуёшнинг) бир қавм устига чиқаётганини

(кўтаришгаётганини) кўрдик, Биз у (қавм) учун қуёшдан (сақланадиган уй, либос каби) бирон парда қилмаган эдик. 91. Худди илгаригидек бўлди (яъни, Зул-қарнайн бу қавмга ҳам кун ботишдаги қавмга қилган муомалани қилди). Аниқки, Биз унинг барча ишларидан Хабардормиз - (уни) Иҳота қилиб олгандирмиз. 92. Сўнгра у яна йўл олди. 93. То (кечаётиб) икки тоғ ўртасига етиб келгач, у (тоғлар ортида) бирон гапни англай олмайдиган қавмни учратди. 94. Улар: "Эй Зул-қарнайн, шак-шубҳасиз (шу тоғлар ортидаги) Яъжуж ва Маъжуж (номли қавмлар) Ер юзида бузғунчилик қилгувчилардир. Бизлар сенга бир (миқдор) ҳаражат - тўлов тўласак, биз билан уларнинг ўртасига бир сад чекиб (бир тўгон қуриб) берурмисан?", дедилар. 95. У (Зул-қарнайн) айтди: "Парвардигорим менга ато этган (салтанат сизлар берадиган мол-дунёдан) яхшироқдир. Бас, сизлар менга (мол-дунё билан эмас, балки) куч-қувват билан ёрдам беринглар, мен сизлар билан уларнинг ўртасига бир девор бино қилай. 96. Сизлар менга темир парчаларини келтиринглар. То (темир парчалари) иккала тоғ билан баробар бўлгач, (Зул-қарнайн: "Босқонлар билан) дам уринглар", деди. Бас, қачон у (темир-терсақларни қиздириб) ўт қилгач (эритгач), деди: "Менга эритилган мис (ҳам) келтиринглар, у (темир парчаларининг) устидан қуюрман. 97. Энди улар у (тўсиқ) устига чиқишга ҳам қодир эмаслар, уни тешиб ўтишга ҳам қодир эмаслар. 98. Бу Парвардигорим томонидан бўлган бир марҳаматдир. Энди қачон Парвардигорим (Яъжуж ва Маъжуж чиқади, деб) ваъда қилган вақт келганида (яъни, Қиёмат қойим бўлишига яқин қолганида), Ўзи у (тўсиқни) теп-текис қилиб қўюр. Парвардигоримнинг ваъдаси ҳақдир", деди у. 99. У Кунда (Қиёматда, одамларни) бир-бирларига аралаш-қуралаш қилиб тапладик. Сур чалингач, уларнинг барчаларини тўладик. 100. У Кунда жаҳаннамни кофирларга кўндаланг қилиб қўйдик. 101. Уларнинг кўзлари (дунёда) Менинг эслатмаларимдан тўсилган эди. Улар (Менинг панд-насиҳатларимни) эшитишга ҳам қодир эмас эдилар. 102. Ёки кофир бўлган кимсалар, Мени қўйиб, бадаларимни дўст тутишни (Ўзим яратган фаришталар ёки Ийсо каби пайгамбарни илоҳ деб сиғинишни) ўйладиларми?! Шак-шубҳасиз, Биз жаҳаннамни кофирлар тушадиган жой қилиб тайёрлаб қўйгандирмиз. 103. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айттинг: "Сизларга қилган иш-амалларидан энг кўп зиён кўргувчи кимсаларнинг хабарини берайликми?! 104. Улар (кофир бўлганлари

сабабли) қилган саъй-ҳаракатлари ҳаёти дунёдаёқ йўқ бўлиб кетгану, аммо (нодонликлари сабабли) ўзларини чиройли - яхши амал қилаётган кишилар, деб ҳисоблайдиган кимсалардир!" 105. Улар Парвардигорларининг оятларини ва (Қиёмат Кунига) У Зотга рўбарў бўлишни инкор қилишиб, бутун иш-амаллари беҳуда кетган кимсалардир. Бас, Биз Қиёмат Кунисида улар (қилиб ўтган амаллар) учун ҳеч қандай қадр-қиймат бермасмиз! 106. Кофир бўлганлари ҳамда Менинг оятларимни ва пайгамбарларимни масхара қилганлари сабабли, уларнинг жазолари ўша жаҳаннамдир! 107. Албатта иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотлар учун Фирдавс боғлари манзил бўлур. 108. Улар, у жойларда мангу қолар эканлар, (бошқа бирон жойга) кўчишни истамаслар. 109. Айтинг: "Агар барча денгиз Парвардигоримнинг Сўзлари (яъни, илму ҳикматларини билиш) учун сиёҳ бўлса ва яна шунча сиёҳ келтирсак ҳам, Парвардигоримнинг сўзлари битишидан илгари, у денгизлар тутаб битар!" 110. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, уларга) айтинг: "Ҳеч шак-шубҳа йўқки, мен ҳам сизлар каби бир одамдирман. Менга Тангрингиз Ёлғиз Оллоҳнинг Ўзи экани ваҳий этилмоқда. Бас, ким Парвардигорига рўбарў бўлишидан умидвор бўлса, у ҳолда яхши амал қилсин ва Парвардигорига бандалик қилишда (риёкорлик билан) бирон кимсани (Унга) шерик қилмасин! (Яъни, қиладиган барча амалларини Ёлғиз Оллоҳ учун қилсин)".

МАРЯМ сураси (19)

Тўқсон саккиз оятдан иборат бўлган бу сура Маккада нозил қилингандир. Бу сурада ҳам бир қанча пайғамбарлар қиссалари зикр қилинади. Бошлаб Закариё ва унинг кексалик чоғида кўрган фарзанди Яҳё ҳақида сўзланиб, сўнгра энг ажиб ва ғариб қисса - Марям ва унинг беота дунёга келган ва бешиқда ётган чоғидаёқ тилга кириб ўзининг кимлигини айтган фарзанди - Ийсонинг қиссаси ҳикоя қилинади ва Яратган наздида бу осон иш эканлиги таъкидланади. Суранинг "Марям" деб номланишига ҳам сабаб шудир.

Яна бу сурада Оллоҳ таолонинг пайғамбарларидан Иброҳим, Исҳоқ, Яъқуб, Мусо, Ҳорун, Исмоил, Идрис ва Нуҳларнинг номлари ҳам зикр қилиниб, уларнинг барчалари бир занжирнинг ҳалқалари эканликлари, яъни, Ягона Оллоҳнинг Динига даъват этганликлари яна бир бор эслатиб ўтилади.

Шунингдек, бу сурада Қиёматнинг айрим манзаралари, у Куннинг даҳшатлари - жаҳаннамга ташланишларини кутиб тиз чўкиб турган кофирларнинг аҳволи Илоҳий қалам билан чизиб берилади. Лекин У Зотнинг Ёлғиз Оллоҳга бандалик қиладиган кишиларга бу дунёда ҳам, у дунёда ҳам раҳм-шафқатли эканлиги таъкидланиб, суранинг бир неча ўринларида Оллоҳ калимасининг ўрнига Раҳмон - Меҳрибон сўзи қўланади.

Сура ниҳоясида Оллоҳ таолонинг фарзанд ва шерикдан Пок - тенги йўқ Зот экани яна бир карра уқтириб ўтилади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ Ҳоми билан.

1. Коф, Ҳо, Ё, Айн, СоД.

И з о ҳ: Бу сура ҳам юқорида ўтган ва қуйида келадиган айрим суралар каби "хуруфи муқаттаот", яъни, маънодан узилган ёлғиз-ёлғиз ҳарфлар билан бошлангди.

2. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, ушбу қисса) Парвардигорингиз Ўз бандаси Закариёга қилган марҳаматининг

зикри-қиссасидир. 3-4. Эсланг, у Парвардигорига хуфёна дуо-илтижо қилиб, деган эди: "Парвардигорим, дарҳақиқат, менинг суякларим мўртлашди, кексаликдан бошим - сочим оқарди. Парвардигорим, мен Сенга дуо қилиб (ҳеч ҳачон) ноумид бўлган эмасман. 5-6. Мен ортимда қоладиган қариндош-уруғларим (менинг динимни зое қилиб юборишлари)дан хавфдаман. Хотиним туғмас бўлиб қолган. Энди Сен Ўз даргоҳингдан менга ва (бобом) Яъқуб хонадонига меросхўр (пайғамбар) бўладиган бир дўст (яъни, фарзанд) ҳадя этгин ва уни (Ўз наздингда) рози бўлинадиган (солиҳ) кишилардан қилгин". 7. (Олоҳ айтди): "Эй Закариё, Биз сенга бир фарзанд хушхабарини берурмизки, унинг исми Яҳё бўлиб, Биз илгари унга бирон (кимсани) отдош қилган эмасмиз". 8. (Закариё) деди: "Парвардигорим, хотиним туғмас бўлиб қолган, ўзим эса кексаликнинг (умримнинг) ниҳоясига етиб қолган бўлсам, мендан қандай фарзанд (бунёд) бўлсин?" 9. (Олоҳ) айтди: "Шундай. Парвардигоринг айтурки, бу (иш) Менга осондир. (Ахир) Мен илгари ҳеч нарса бўлмаган пайтингда сени (ҳам) яратган эдим-ку (яъни, йўқдан бор қилган эдим-ку)!" 10. "Парвардигорим, мен учун (кампирум ҳомилали бўлганига) бирон белги-аломат қилсанг", деди (Закариё). (Олоҳ) айтди: "Сенга белги шуки, соппа-соғ бўлган ҳолингда уч кунгача одамларга гапира олмайсан". 11. Бас, (Закариё) меҳробдан - ибодатгоҳидан ўз қавмининг олдига чиқиб, уларга эрта-ю кеч (Олоҳни) поклаб - ибодат этишни ишора қилди.

И з о ҳ: Дарҳақиқат, Закариё алайҳис-салом уч кунгача тасбеҳ ўғуриш ва Таврот тиловат қилишдан бошқа нарсага тиллари айланмай қолади ва ибодатхонага келган кишиларга ҳам фақат имо-ишора билан панд-насиҳат қиладилар. Сўнг вақти-соати етиб Яҳё алайҳис-салом дунёга келгач, Олоҳ таоло унга гўдаклик чоғидаёқ ваҳий юборади. Қуйидаги оятларда шу ҳақда ҳикоя қилинади.

12. (Биз унга): "Эй Яҳё, Китобни (яъни, Тавротни) маҳкам ушлагин", (дедик) ва унга гўдаклик чоғидаёқ ҳикмат-маърифат ато этдик. 13. Яна (унга) Ўз даргоҳимиздан меҳр ва (гуноҳлардан) поклик (ато этдик). У тақволи бўлди. 14. У ота-онасига итоатли - меҳрибон бўлиб, жабру ситам қилувчи, қулоқсиз эмас эди. 15. Унга туғилган кунда ҳам, вафот этадиган кунда ҳам, қайта тириладиган (Қиёмат) Кунда ҳам тинчлик-омонлик бўлур (яъни, у туғилиш машаққатидан, ўлим азобидан ва Қиёмат Кунда дўзахга тушиш хавфидан омондир). 16-17. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), ушбу Китобда (яъни, Қуръонда) Марям (қиссаси)ни зикр қилинг. У ўз аҳли-оиласидан четга - кун чиқар томонга бориб, улардан

парда ортига беркиниб олган пайтида Биз унга Ўз Руҳимиз - (яъни, Жаброил)ни юбордик. Бас, у (Марямга) бус-бутун (рўй-рост) одам бўлиб кўринди. 18. (Марям унга): "Мен Раҳмонга (яъни, Оллоҳга) сизгиниб сендан паноҳ беришини илтижо қилурман. Агар (Оллоҳдан) қўрқувчи бўлсанг, (менга зиён етказмагин)," деди. 19. (Жаброил) айтди: "(Қўрқмагин), мен фақат сенга бир покиза ўғил ҳадя қилиш учун (келган) Парвардигорингнинг элчисидирман, холос". 20. (Марям) деди: "Менга одамзод тегмаган бўлса, бузук аёл бўлмасам менда қаёқдан фарзанд бўлсин?!" 21. (Жаброил) айтди: "Шундай. Парвардигоринг айтурки: "Бу (иш) Менга осондир. Биз у (болани) одамлар учун оят-мўъжиза ва Ўз томонимиздан бўлган раҳмат-марҳамат қилурмиз. Бу битган ишдир". 22. Бас, (Марям) унга ҳомиладор бўлиб, у билан бирга йироқ бир жойга кетди. 23. Бас, тўлғоқ азоби уни бир хурмо дарахтининг шохига олиб борди (ва у шохга осилган ҳолда кўзи ёригач), деди: "Қани, мана шу (кундан) илгари ўлиб кетсаму бутунлай унутилиб кетсам эди".

И з о ҳ: Биби Марям ўша фурсат очикқан, чанқаган ва ниҳоятда қийналган эдилар. Сув йўқ, емиш йўқ, руҳлари тушкун эди.

24. Шунда (хурмо дарахтининг) ортидан (Жаброил) нидо қилди: "Ғамгин бўлма, Парвардигоринг (оёқ) остингдан бир ариқ оқизиб қўйди. 25. (Мана шу қуриб қолган) хурмо шохини силкитгин, у сенга янги хурмо меваларини ташлар. 26. Энди сен еб-ичгин, шод-хуррам бўлгин. Бас, агар одамзоддан биронтасини кўриб қолсанг (ва у сендан бу боланинг отаси ҳақида сўраса) у ҳолда: "Мен Раҳмон Ўйлида рўза тутмоқни назр (аҳд) қилганман, бас, бугун бирон инсонга сўзламайман", дегин. 27. Сўнг (Марям боласини) кўтарган ҳолда ўз қавмига келганида улар: "Эй Марям, сен (ҳеч ким қилмаган) ажиб ишни қилдинг-ку! 28. Эй Ҳоруннинг синглиси, сенинг отанг ёмон одам эмас эди-ку, онанг ҳам фоҳиша эмас эди-ку!", дедилар. 29. Шунда (Марям огиз очмасдан боласига) ишора қилди (яъни, унинг ўзидан сўранглар, деди). Улар айтдилар: "Бешиқдаги гўдак билан қандай сўзлашурмиз?!" 30. (Шу пайт чақалоқ, яъни, Ийсо тилга кириб) деди: "Мен Оллоҳнинг бандасидирман. У Зот менга Китоб - Инжил ато этди ва мени пайгамбар қилди. 31. Яна мени қаерда бўлсам хайру баракотли қилди ва модомики, ҳаёт эканман намозни (адо этишни) ва закотни (ато этишни) амр қилди. 32. Шунингдек, (Оллоҳ) мени онамга итоатли - меҳрибон қилди ва мени ситамкор бадбахт

қилмади. 33. Менга туғилган кунимда ҳам, вафот бўладиган кунимда ҳам, қайта тириладиган Кунимда ҳам тинчлик-омонлик бўлур". 34. Улар (яъни, яҳудий ва насронийлар) шак-шубҳа қилаётган Ийсо бинни Марям (яъни, унинг ҳақидаги Оллоҳнинг) Ҳақ Сўзи мана шудир.

И з о ҳ: Юқорида мазкур бўлган ва қуйида зикр қилинадиган оятларда Ийсо бинни Марям Оллоҳ таолонинг "Бўл", деган амри билан отасиз дунёга келган бир бандга ва пайғамбар эканликлари тўғрисидаги Ҳақ таолонинг Сўзи баён қилинади ва Ийсо ҳақидаги "У валади зино" яъни, отасиз, беникоҳ туғилган бола, дейдиган яҳудийларнинг сўзи ҳам, "У худонинг ўғли", дейдиган насронийларнинг сўзи ҳам ботил - ноҳақ сўзлар экани таъкидланади.

35. Оллоҳ учун ҳеч қандай бола тутиш жоиз эмас - У Зот (бундай нуқсондан) Поқдир. У бирон ишни қилмоқни истаса фақат унга "Бўл", дер. Бас, (ўша иш) бўлур. 36. (Ийсо айтди): "Албатта Оллоҳ Парвардигорим ва Парвардигорингиздир. Бас, Унга бандалик қилингиз! Мана шу Тўғри Йўлдир". 37. Сўнг (яҳудий ва насроний) ҳизблар - тўдалар (Ийсо хусусига) ўзаро ихтилоф қилдилар. Бас, кофир бўлган кимсаларга улуг Кун - Қиёматта гувоҳ-ҳозир бўлганларида ҳалокат бўлгай. 38. Улар Бизга келадиган Кунда жуда ҳам (аниқ) кўрадиган ва эшитадиган бўлиб қолурлар. Лекин у золимлар бутун очиқ залолатдадирлар. 39. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз уларни (яъни, Макка мушрикларини) барча иш битирилиб (яъни, жаннат аҳли жаннатга, дўзахлар дўзахга ҳукм қилиниб), улар ҳасрат-надомат қилиб қоладиган Кундан - Қиёматдан кўрқитинг! (Бутун) улар гафлатдадирлар, (шу сабабдан) улар иймон келтирмайдилар. 40. Шак-шубҳасиз, Биз Ўзимиз бу Ерга ва ундаги бор жонзотга меросхўр бўлурмиз (яъни, барча жонзот ўтар, Ёлғиз Бизгина қолурмиз). Ва фақат Бизгагина қайтурлар. 41. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), ушбу Китобда Иброҳим (қиссаси)ни зикр қилинг! Дарҳақиқат, у жуда ростгўй пайғамбар эди. 42. Эсланг, у отасига: "Эй ота, нега сен эшитмайдиган, кўрмайдиган ва сенга бирон нарсада асқотмайдиган бутга ибодат қилурсан? 43. Эй ота, дарҳақиқат, менга сенга келмаган илм-маърифат келди. Бас, сен менга эргашигин, сени Ҳақ Йўлга ҳидоят қилурман. 44. Эй ота, сен шайтонга ибодат-қуллик қилмагин! Чунки шайтон Раҳмонга осий бўлгандир. 45. Эй ота, ҳақиқатан, мен (кофир ҳолда яшаб ўтганинг сабабли Охират дунёда) сенга Раҳмон томонидан азоб етиб, (дўзахда) шайтонга дўст-яқин бўлиб қолишингдан кўрқурман".

деганида; 46. (Отаси) айтди: "Сен менинг худоларимдан юз ўгирувчимисан, эй Иброҳим?! Қасамки, агар сен (менинг худоларимни сўкишдан) тўхтамасанг, албатта сени тошбўрон қилурман ва (ёки) мени узоқ вақтга (яъни, бутунай) тарк эт!" 47. (Иброҳим) деди: "Сенга омонлик бўлсин. Энди мен Парвардигоримдан сени мағрифат қилишини сўрарман. Шакшубҳасиз, У менга Меҳрибон бўлган Зотдир. 48. Мен сизлардан ҳам, сизлар Оллоҳни қўйиб илтижо қилаётган (бутларингиздан) ҳам четланурман ва (Ёлғиз) Парвардигоримга илтижо қилурман. Шояд Парвардигоримга илтижо қилганим шарофатидан (сизлар каби) бадбахт бўлиб қолмасман, деб умид қилурман". 49. Бас, қачонки (Иброҳим) улардан ва улар Оллоҳни қўйиб сигинаётган бутларидан четлангач, Биз унга (ўтли) Исҳоқ ва (набираси) Яъқубни ҳадя этдик ва барчаларини пайгамбар қилдик. 50. Шунингдек, уларга Ўз фазлу марҳаматимиздан инъом этдик ва улар учун рост, юксак мақтовларни (барқарор) қилдик. 51. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), ушбу Китобда Мусо (қиссаси)ни зикр қилинг! Дарҳақиқат, у танлаб олинган элчи-пайгамбар эди. 52. Биз унга Тур (тоғининг) ўнг томонидан нидо қилдик ва уни муножот қилган ҳолида (Ўзимизга) яқин этдик.

И з о ҳ: Ривоят қилишларича, Мусо алайҳис-салом Магян шаҳридан Мисрга қараб йўлга тушиб Оллоҳ таолога муножот қилиб кетаётганида ўнг томонларидаги Тур тоғидаги бир дарахтдан овоз келади ва ўша жойда Мусо алайҳис-салом Оллоҳ таоло билан бевосита сўзлашади.

53. Биз (Мусога) Ўз фазлу марҳаматимиз билан (унга ёрдамчи бўлсин, деб) пайгамбар бўлмиш отаси Ҳорунни ҳадя этдик. 54. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), ушбу Китобда Исмоил (қиссаси)ни зикр қилинг! Дарҳақиқат, у ваъдаси рост бўлган элчи-пайгамбар эди. 55. У ўз аҳли-умматини намоз ва рўзага буюрар эди. У Парвардигори наздида рози бўлинган киши эди. 56. Яна ушбу Китобда Идрис (қиссаси)ни зикр қилинг! Дарҳақиқат, у жуда ростгўй пайгамбар эди. 57. Ва Биз уни юксак мартабага кўтардик. 58. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), ана ўшалар (яъни, Биз Сизга қиссаларини сўйлаб берган кишилар) Одам зурриётидан бўлган (Идрис каби), Биз Нуҳ билан бирга (кемада) кўтариб (тўфон балосидан нажот берган) кишилардан бўлган (Иброҳим каби), Иброҳим зурриётидан бўлган (Исмоил, Исҳоқ, Яъқуб каби), Исроил-Яъқуб (зурриётидан бўлган Мусо, Ҳорун, Закариё, Яҳё ва Ийсо каби) пайгамбарлардан ва Биз ҳидоят қилган ва танлаб олган киши-

лардан иборат Оллоҳнинг инъомига сазовор бўлган зотлардир. Қачон уларга Раҳмон оятлари тиловат қилинса сажда қилган ва йиғлаган ҳолларида йиқилурлар.

И з о ҳ: Мазкур оят ҳам сажда ояти бўлиб, уни тиловат қилувчига ҳам, тинглагувчига ҳам бир марта сажда қилиш вожибдир.

59. Сўнг, уларнинг ортидан намозни зое қиладиган ва шаҳватларга бериладиган кимсалар ўринбосар бўлдилар. Энди у (ўринбосарлар) албатта ёмонликка (яъни, ёмон жазога) йўлиқурлар. 60. Магар тавба қилиб, иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларгина (азобга гуҷор қилинмаслар). Бас, улар жаннатга кирурлар ва уларга бирон зулм қилинмас. 61. Улар Раҳмон гойибда (яъни, бандалар кўзига кўринмай) турган ҳолда Ўз бандаларига ваъда қилган мангу жаннатларга (кирурлар). Албатта У Зотнинг ваъдаси амалга ошгусидир. 62. У жойда улар бирон беҳуда сўз эшитмаслар, магар (аҳли жаннат томонидан) саломни (эшитурлар, холос). У жойда улар учун эрта-ю кеч ризқлари ҳозирдир. 63. Ушбу жаннат - Биз бандаларимиздан тақводор бўлган кишиларга мерос қилиб берадиган жаннатдир. 64. "(Эй Муҳаммад алайҳис-салом), биз Ёлғиз Парвардигорингизнинг амри фармони билангина нозил бўлурмиз. Олдимиздаги (Охират) ҳам, ортимиздаги (дунё) ҳам, (дунё ва Охират) ўртасидаги барча иш-амаллар ҳам Ёлғиз Унингдир. Парвардигорингиз унутгувчи эмасдир. 65. У осмонлар, Ер ва уларнинг орасидаги бор нарсаларнинг Хожасидир. Бас, Сиз Унга ибодат қилинг ва Унинг ибодатида сабр-тоқатли бўлинг! Унинг учун бирон "тенг"ни билурмисиз?! (Йўқ, билмассиз!)"

И з о ҳ: Ушбу икки оят Оллоҳ таолонинг муқарраб фаришталаридан бўлмиш Жаброил алайҳис-саломнинг сўзларидир. Пайғамбаримиз ҳазрати Муҳаммад саломлоҳу алайҳи васалламга бир муддат ваҳий келиши тўхтаб қолганидан сўнг Жаброил келганида у зот: "Нега келмай қолдинг?", деб сўраганларида у Оллоҳнинг амри билан юқоридаги сўзларни айтган экан.

66. (Кофир) инсон: "Ўлганимдан сўнг яна тирик ҳолда (қабримдан) чиқарилурманми?!", дер. 67. Ахир ўша инсон Биз уни илгари ўзи ҳеч нарса бўлмаган пайтида яратганимизни (яъни, йўқдан бор қилганимизни) эсламасми?! 68. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Парвардигорингизга қасамки, албатта Биз уларни (йўлдан оздирган) шайтонлари билан бирга тўплармиз, сўнгра (барчаларини) жаҳаннам атрофида тиз чўккан ҳолларида ҳозир қилурмиз. 69. Кейин ҳар бир гуруҳдан қайси кимса Раҳмонга

қаттиқроқ осий бўлган бўлса, (ўшани) сугуриб олурмиз (ва жаҳаннамга отурмиз).

И з о ҳ: Уламолар уқтиришларича, "Раҳмонга қаттиқроқ осий бўлган" кимсалар халқни Ҳақ Йўлидан оздириб боши берк кўчаларга бошлаган доҳийлардир.

70. Ҳеч шак-шубҳа йўқки, Биз Ўзимиз унга (жаҳаннамга) киришга лойиқроқ бўлган кимсаларни жуда яхши Билгувчидирмиз. 71. Сизлардан ҳар бирингиз унга тушгувчидирсиз. (Бу) Парвардигорингизга (яъни, У Зотнинг амрига биноан) вожиб бўлган ҳукмдир. 72. Сўнг Биз тақводор бўлган зотларни (ундан) қутқарурмиз ва золим кимсаларни тиз чўккан ҳолларида (жаҳаннамга) қолдирурмиз. 73. Қачон уларга (яъни, инсонларга) очик-равшан бўлган оятларимиз тиловат қилинса, кофир бўлган кимсалар иймон келтирган зотларга: "Қайси гуруҳ яхшироқ мартаба ва гўзалроқ мажлисда?", дейдилар. (Яъни, бой-бадавлат мушриклар фақир ва мискин мўминларнинг устидан куладилар). 74. Ҳолбуки, Биз улардан илгари қанча матоъ ва суратлари чиройли бўлган авлодларни ҳалок қилгандирмиз! 75. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Ким залолатда бўлса, бас, Раҳмон унга муддат - умр берсин. То қачон ўзларига (яъни, йўлдан озганларга) ваъда қилинган (дунё) азобини ёки Қиёмат қойим бўлишини кўрган вақтларида албатта кимнинг мартабаси ёмонроқ ва лашкари ожизроқ эканини билурлар. 76. Оллоҳ Ҳақ Йўлдаги қишиларга яна ҳидоятни зиёда қилур. Парвардигорингиз наздида абадий қолгувчи яхши амаллар савоб жиҳатидан ҳам, оқибат жиҳатидан ҳам ортиқроқдир". 77. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Бизнинг оятларимизга кофир бўлган ва: "Қасамки, албатта (Охиратда ҳам) менга мол-мулк ва болачақа ато этилур", деган кимсани кўрдингизми? 78. У гойибдан хабардор бўлдимикин ёки Раҳмон даргоҳидан аҳду паймон олдимикини? 79. Йўқ, албатта Биз унинг айтаётган сўзини ёзиб кўюрмиз ҳамда унинг учун азобни зиёда қилурмиз. 80. У айтаётган (унинг бола-чақа ва мол-дунёсига) Биз меросхўр бўлурмиз ва у ҳузуримизга ёлғиз ҳолда келур. 81. Улар (яъни, Макка мушриклари) Оллоҳни қўйиб, ўзларига куч-қудрат бўлиши учун "худолар" тутдилар - бутларга сизгиндилар. 82. Йўқ, (Қиёмат Кунига бутлари уларни қўллаб олмайди, балки бутлар) уларнинг қилган ибодатларини инкор қилурлар ва уларга зид-душман бўлурлар. 83. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз кофирларга уларни (гуноҳ-маъсиятларга) қўзғатадиган шайтонларни юборганимизни

кўрмадингизми? 84. Бас, Сиз улар устида шошқалоқлик қилманг (яъни, нега азобга гирифтор бўла қолмаяптишлар, деб ҳайрон бўлманг)! Ҳеч шак-шубҳасиз, Биз уларнинг (қолган ой, кунларини ҳам, қилаётган гуноҳларини ҳам) аниқ ҳисоб-китоб қилиб туруرمىз. 85. Биз тақводор зотларни отлик ҳолларида Раҳмон даргоҳига тўплайдиган; 86. Ва жиноятчи-кофирларни жаҳаннамга тушишлари учун ҳайдайдиган Кунни (эсланг)! 87. (У Кунда) фақат Раҳмон наздида аҳду-паймон олган, (Оллоҳни бир билиб зиммаларидаги фарзларни адо этган) кишиларгина шафоат қилишга эга бўлурлар. 88. (Мушриклар): "Раҳмоннинг боласи бор", дедилар. 89. (Эй мушриклар), сизлар шундай огир гап айтдингизки, 90-91. Унинг огирлигидан - Раҳмоннинг боласи бор, деган (галнинг огирлиги)дан осмонлар ёрилиб, Ер бўлиниб, тоғлар парчаланиб кулаб кетишга яқин бўлур.

И з о ҳ: Ушбу оятларни диққат ва инсоф билан ўқиган киши дарҳақиқат, уларни осмону заминни ҳам, тоғу тошларни ҳам яратган Эгаси нозил қилганига иймон келтиради. Чунки Ерлик одамнинг хаёлига Ер ёрилишидан ўзга нарса келиши амри маҳол.

92. Раҳмон учун бола тутиш лойиқ эмасдир (яъни, У Зот болага муҳтож эмас). 93. Осмонлар ва Ердаги бор жонзот (Қиёмат Кунда) Раҳмон (ҳузурига) бўйинсунган ҳолда келгувчидир. 94. У Зот уларни санаб-аниқлаб қўйгандир. 95. Уларнинг барчаси Қиёмат Кунда ёлғиз ҳолда У Зотнинг ҳузурига келгувчидир. 96. Албатта иймон келтириб, яхши амаллар қилган зотлар учун Раҳмон дўстликни (барқарор) қилур. 97. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), албатта Биз (Қуръон) билан тақво эгаларига хушхабар беришингиз учун ва саркаш қавмни кўрқитишингиз учун уни Сизнинг тилингизга осон-енгил қилиб қўйдик. 98. Биз улардан (яъни, Макка мушрикларидан) илгари ҳам қанча (ўз пайгамбарларига итоат этмаган) авлодларни ҳалок қилгандирмиз. Сиз улардан биронтасини кўруرمىсиз ёки овозларини эшитурмисиз?! (Бас, Сизга иймон келтирмайдиган бу қайсар қавм ҳам ҳалок бўлиб битар, аммо Биз Сизга нозил қилган Дин эса Қиёматгача қолур).

ТОҲА сураси (20)

Маккада нозил бўлган бу сура бир юз ўттиз беш оятдир. Бу сура Муҳаммад алайҳис-саломга хитоб қилиш билан бошланиб, у зотга бор мавжудотнинг Хожаси томонидан инган Қуръони Каримнинг Оллоҳдан қўрқадиган кишилар учун бир панд-насиҳат экани ва Яратганнинг энг махфий нарсалардан ҳам Огоҳ бўлган Зот эканлиги баён қилинади. Бу сурада Оллоҳ таоло Ўзининг сўнгги Пайгамбарига ундан аввал ўтган салафлари учун ҳам Ҳақ Йўлига даъват қилиш осон бўлмаганини эслатиб, суранинг асосини ташкил этадиган Мусо ва Ҳорун пайгамбарларнинг қиссасини батафсил баён қилади. Унда Мусо алайҳис-саломнинг қай ҳолатда пайгамбар бўлганлари ва у зотга Оллоҳ таоло томонидан қандай мўъжизалар ато этилгани; Мусо билан золим Фиръавн ўртасидаги мужодала; Мусо билан сеҳргарлар ўртасида бўлиб ўтган мубораза-мусобақа; ниҳоят Фиръавн ва унинг лашкарлари қандай ҳалок бўлганлари ва бошқа воқеа-ҳодисалар ҳақида ҳикоя қилинади. Яна бу сурада барча жонзот ҳисоб-китоб учун жамланадиган Қиёмат Кунисида овозлар ҳам Раҳмонга таъзим қилишлари ва фақат пичирлашларгина қулоққа чалиниши каби Қиёмат манзаралари ҳам тасвирлаб ўтилади ҳамда Ҳақ Йўлидан тоймаган кишилар ўзларига ваъда қилинган жаннатларга киритилишлари, кофирлар эса жаҳаннамга ташланишлари ҳақида хабар берилади. Сура Пайгамбар алайҳис-саломга айрим Илоҳий йўл-йўриқлар кўрсатиш билан ниҳояланади.

Бу сура ўзининг илк ояти - Тоҳа номи билан маъруфдир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. То, Ҳа. 2-3. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз Сизга бу Қуръонни қийналиб жафо чекишингиз учун эмас, балки (Оллоҳдан) қўрқадиган кишиларга панд-насиҳат бўлсин учун нозил қилдик. 4. (У) Ерни ва юксак осмонларни яратган Зот томонидан нозил қилингандир. 5. (У Зот) Ўз Аршига ўрнашган

Раҳмондир. 6. Осмонлардаги, Ердаги ва уларнинг орасидаги ҳамда тупроқ остидаги бор нарса Унингдир. 7. Агар Сиз ошкора гапирсангиз ҳам (ва ёки хуфёна гапирсангиз ҳам У Зотга баробардир). Зеро, У сирни ҳам, энг махфий нарсаларни ҳам билур. 8. Оллоҳ - ҳеч қандай тангри йўқ, Ёлғиз Унинг Ўзи бордир. Унинг учун энг гўзал исмлар бордир. 9. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сизга Мусо ҳақида хабар келдими? 10. Эсланг, у (қоронғи кечада узоқдан) бир оловни кўриб аҳли-оиласига: "(Сизлар шу ерда) туринглар, мен бир олов кўриб қолдим, шоядки сизларга ундан бирон чўғ олиб келсам ёки шу ўт олдидан бирон йўл (кўрсатувчи) топсам", деди. 11. Бас, қачонки у (оловнинг яқинига) келгач: "Эй Мусо", деган нидо эшитилди.

И з о ҳ: Ривоят қилишларича, Мусо алайҳис-салом ўз оиласи билан Магян шаҳридан Мисрга қайтиб келаётганида бир қоронғу-қорли кечада йўлдан адашиб қолади. Ўт ёқай деса чакмоқ тоши ёнмайди. Шу пайт унинг кўзига узоқдан бир олов кўриниб, чўғ олиш ва у ердагилардан йўл сўраб келиш учун ўша тарафга борганида у кўринган ёруғлик олов эмас, Оллоҳнинг нури эканлиги маълум бўлади.

12. "(Эй Мусо), Мен сенинг Парвардигорингдирман. Энди кавушларингни ечгин. Чунки сен муқаддас Туво водийсидасан. 13. Мен сени (пайгамбарликка) тандадим. Бас, (сенга Мен томондан) юбориладиган ваҳийга қулоқ тут! 14. Дарҳақиқат, Мен Оллоҳдирман. Ҳеч қандай илоҳ йўқ, фақат Мен бордирман. Бас, сен Менгагина ибодат қил ва Мени зикр қилиш учун намозни тўкис адо қил! 15. Токи ҳар бир жон қиладиган саъй-ҳаракати сабабли жазоланиши учун (Қиёмат) Соати албатта келгувчидир. (Лекин) Мен уни (яъни, Қиёмат қачон қойим бўлишини) яширишни истайман. 16. Бас, сени (Қиёматга) ишонмайдиган ва ҳавойи нафсига эргашган кимсалар ундан (яъни, Қиёмат бор эканлига иймон келтиришдан) тўсмасинларки, у ҳолда ҳалок бўлурсан. 17. Ана у - қўлингдаги нимадир, эй Мусо?!" 18. (Мусо) деди: "У асолим, унга таянурман ва у билан қўйларимга (барг) қоқиб берурман. Яна унда бошқа ишларим ҳам бор". 19. (Оллоҳ) айтди: "Уни (Ерга) ташлагин, эй Мусо!" 20. Бас, (Мусо) уни ташлаган эди, баногоҳ (мўжиза юз бериб), у юрадиган - жонли илон бўлиб қолди. 21. (Оллоҳ) деди: "Уни ушла! Қўрқмагин, Биз уни аввалги ҳолига қайтарурмиз. 22. Қўлингни қанотингга - қўлтигингга тикқин, у ҳеч қандай зиён-заҳматсиз оппоқ-нурли бўлиб чиқур. (Бу) иккинчи мўъжиза (бўлур). 23. Биз сенга (Ўзимизнинг нақадар Қудратли эканлигимизга ва сенинг ҳақ пайгамбар эканлигига далолат қиладиган) буюк мўъжизаларимизни кўрсатиш учун (шундай қилдик). 24. (Энди) сен Фиръавнинг олдида боргин! Чунки у ҳаддидан ошди

(яъни, одамларга зулм қилиб ҳатто "худоман", деб даъво қилди)". 25. (Мусо) деди: "Парвардигорим, Ўзинг қалбимни кенг қилгин; 26. Ишимни осон қилгин; 27. Тилимдан тутунни-дудуқликни ечиб юборгин; 28. (Токи қавмим) сўзимни англасинлар. 29-30. Менга ўз аҳлим-уругимдан бўлган Ҳорун оғамни вазир қилгин. 31. У билан белимни бақувват қилгин. 32. Ва уни ишимда (яъни, пайгамбарлик вазифамни адо этишда) шерик қилгин. 33. Токи биз Сени кўпроқ поклаб-ибодат қилайлик; 34. Ва Сени кўпроқ зикр қилайлик - эслайлик. 35. Албатта Сен бизни Кўрувчи бўлган Зотсан". 36. (Омоҳ) айтди: "Сўраган нарсаларинг сенга ато этилди, эй Мусо! 37. Биз сенга (гўдаклик чоғингда ҳам) яна бир карра инъом-марҳамат қилган эдик. 38. Ўшанда сенинг онангга (шундай) ваҳий-илҳом юборгандик; 39. "Уни (яъни, Мусони) сандиққа солиб, дарёга ташлагин. Бас, уни дарё (тўлқини) соҳилга отсин. (Шунда) уни Менинг ҳам, унинг ҳам душмани (бўлган Фиръавн) ушлаб олур". (Эй Мусо, барчага суюкли бўлишинг) ва Менинг ҳифзу ҳимоямда униб-ўсишинг учун Мен сенинг устингга Ўз томонимдан бир муҳаббат ташладим (яъни, сени кўрган киши суюб қоладиган ёқимтой бола қилдим). 40. Ўшанда опанг (сени дарёдан ушлаб олган кишилар ортидан) юриб: "Сизларга бу (бола)га кафил бўлиб (эмизадиган аёлни) кўрсатиб қўяйми", деганларини (эслагин)! Сўнг Биз сени кўзлари қувонсин, ғамгин бўлмасин, деб онангининг олдига қайтарган эдик. (Кейинроқ йигитлик чоғингда) бир жонни ўлдириб қўйганингда Биз сени бу ғамдан ҳам қутқарган эдик. (Кейин) Биз сени кўп синовлар билан имтион қилиб кўрдик. Сен Мадян аҳли орасида ҳам (неча) йиллар турдинг; сўнгра (пайгамбар бўлишинг учун аниқ белгалаб қўйилган) тақдир бўлиб (бу ерга) келдинг, эй Мусо! 41. Ва Мен сени Ўзимга (пайгамбарлик учун) танладим.

И з о ҳ: Юқоридаги (37-40) оятларнинг тафсирида муфассирлар шундай ривоятни келтирадилар. Мунажжимлар Фиръавнга: "Сенинг мулку давлатинг бани Исроил қавмидан тугиладиган бир бола қўлида хароб бўлади", дейишгач, у ўша қавмдан дунёга келган ҳар бир ўғил болани қатл қилишга буйруқ беради. Мусо алайҳис-салом ана ўша бани Исроил учун ҳалокатли бўлган қора йилларда таваллуд топадилар. Шунда чақалогининг ҳалок бўлишидан ғамга ботиб қолган онага гоийбдан фармон келиб боласини бир сандиққа авайлаб солади-да, уни Нил дарёсига қўйиб юборади. Иттифоқо ўша пайтда дарё соҳилида ўтирган Фиръавн оқиб келаётган сандиқни кўриб қолади ва ходимларига уни олиб чиқишни буюради. Хизматкорлар сандиқни олиб келишгач, очиб қарасалар, унинг ичига ойдек бир чақалоқ ухлаб ётибди. Шунда

Фиръавн хотинининг меҳри тушиб қолиб, ундан болани ўтил қилиб олишга изн сўрайди. У рухсат бергач, болани саройга олиб бориб, шаҳардан бола эмизадиган аёлларни суриштириб топадилар. Лекин Мусо бирон аёлни эммайди. Шу пайт бир қиз келиб Фиръавннинг хотинига: "Мен сизларга шу болани эмизадиган бир аёлни олиб келаман", дейди. У Мусонинг опаси бўлиб, уни боласи дарёда оқиб кетганидан сўнг ғам-андухга ботган она Мусо ҳақида бирон дарак топиб келиш учун шаҳарга юборган эди. У қиз саройда Мусони кўриб танигач, ўзининг ким эканлигини яшириб юқоридagi сўзларни айтади ва бориб дарҳол онасини етаклаб келади. Бу аёл тутган кўкракни чақалоқ дарҳол эма бошлаганини кўрган Фиръавннинг хотини бениҳоя хурсанд бўлиб, у аёлдан саройда қолишни илтимос қилади. Лекин у уйи ва бола-чақасини ташлаб кела олмаслигини айтиб, агар рози бўлсалар бу болани ўз уйида эмизиб катта қилиб беришга ваъда бергач, ноилоҳ қолган малика бу тақлифга рози бўлади ва онага кўп хайру саховат кўрсатиб, болани унга қўшиб бериб юборади. Шундай қилиб Оллоҳ таолонинг марҳамати билан бола туққан онасига қайтарилади. Агар эътибор берилса, бу қиссада яна бир ибратли жиҳат бордир. Фиръавн ўзини ҳалок қиладиган болани - Мусо алайҳис-саломни ўз қўли билан сувга ғарқ бўлишидан қутқариб қолади ва боқиб тарбиялайди. Шу маънода арабларда бир нақл ёйилгандир: "Ликулли Фиръавн Мусо - Ҳар Фиръавнга Мусо бор", яъни, ҳар қандай зolim ҳокимнинг пешонасига Оллоҳ таоло уни йўқ қиладиган бир адолатпарвар - Ҳақсевар кишини ёзиб қўйгандир".

42. (Эй Мусо), сен ўзинг ва оғанг (Ҳорун) Менинг мўъжизаларимни (одимларга) олиб боринглар ва Мени зикр қилиб - ёдингизда тутишда сусткашлик қилманглар! 43. Сизлар Фиръавннинг олдига боринглар, чунки у ("Мен худоман", деб) ҳаддидан ошди. 44. Бас, унга юмшоқ сўз сўзланглар! Шояд панд-насиҳат олса ёки (Менинг қаҳримдан) кўрқса. 45. Улар дедилар: "Парвардигоро, дарҳақиқат, биз (агар уни Сенга иймон келтиришга даъват этсак), у шошқалоқлик (билан бизни азобга гирифтор) қилишидан ёки бадтар тутёнга тушишидан хавфдамиз. 46. (Оллоҳ) айтди: "Кўрқманглар. Шак-шубҳасиз, Мен сизлар билан биргаман - эшитиб, кўриб турурман. 47. Бас, сизлар унинг олдига бориб айтинглар: "Биз Парвардигорининг элчиларидирмиз. Сен бани Исроил (қавми) биз билан бирга қўйиб юборгин, уларни азобламагин. Биз сенга Парвардигоринг томонидан оят-мўъжиза келтирдик. Ҳидоятга эргашган кишиларга тинчлик-омонлик бўлур. 48. Бизга ваҳий қилиндики, (Оллоҳнинг пайгамбарларини) ёлгончи қилган ва (уларга иймон

келтиришдан) юз ўтирган кимсаларга азоб бўлур". 49. (Улар Фиръавн олдида келиб юқоридаги сўзларни айтишгач) у деди: "Сизларнинг Парвардигорингиз ким, эй Мусо?" 50. (Мусо) айтди: "Парвардигоримиз барча нарсага ўз хилқатини - шаклини ато этиб, сўнгра (уни) Тўтри Йўлга солиб қўйган Зотдир". 51. (Фиръавн) деди: "У ҳолда аввалги авлодларнинг ҳоли недир? (Яъни, Парвардигоринг уларни ҳам азоблагинми?)" 52. (Мусо) айтди: "Улар ҳақидаги билим Парвардигорим ҳузуридаги Китобда - Лавҳул-Махфуздадир. Парвардигорим адашмас ва унутмас". 53. У Зот Ерни сизлар учун бешик - қароргоҳ қилиб қўйди ва унда йўллар пайдо қилди ҳамда осмондан сув (ёмғир - қор) ёғдирди. Бас, Биз у (сув) ёрдамида турли наботот навларини ундириб чиқардик. 54. Сизлар (улардан) енглар, чорваларининг боқинглар. Албатта бунда ақл эгалари учун оят-ибратлар бордир. 55. Биз сизларни (Ердан) яратдик, яна унга қайтарурмиз ва (Қиёмат Кунига) сизларни яна бир бор ундан чиқарурмиз. 56. Дарҳақиқат, Биз унга (яъни, Фиръавнига) бор оят-мўъжизаларимизни кўрсатдик. Бас, у (уларни) ёлгон деб, юз ўтирди. 57. У деди: "Сен ўз сеҳринг билан бизларни еримиздан чиқариш учун келдингми, эй Мусо! 58. У ҳолда бизлар ҳам сенга худди ўшандай сеҳр келтирурмиз. Бас, сен ўзинг билан бизларнинг ўртамизда бир ваъдагоҳ танлагинки, у бизлар ҳам, сен ҳам қаршилиқ қилмайдиган ўрта бир жой бўлсин". 59. (Мусо) айтди: "Ваъда байрам кунини (тўпланадиган жой)дир. Одамлар чошгоҳда тўпланурлар". 60. Бас, Фиръавн бориб, ўзининг макр-найрангини (яъни, сеҳргарларини) йиғди. Сўнгра (ваъда қилинган жойга) келди. 61. Мусо уларга (яъни, сеҳргарларга) деди: "Ҳолингларга вой! Сизлар Оллоҳ шаънига ёлгон тўқиманглар (яъни, очиқ мўъжизани сеҳр деманглар), у ҳолда (Оллоҳ) сизларни азоб билан ҳалок қилур! Ёлгон тўқиган кимсалар ноумид бўлишлари аниқдир". 62. Бас, улар (қиладиган) ишларини ўзаро талашиб-тортишиб аста шивирлаша бошладилар. 63. (Сўнг бир-бирларига) айтдилар: "Албатта бу икковини (яъни, Мусо ва Ҳорун) ўз сеҳрлари билан сизларни ерингиздан чиқармоқни ва юксак йўлингизни (яъни, динингизни) йўқотмоқни истайдиган сеҳргарлардир. 64. Бас, макр-ҳийлангизни йиғингиз, сўнг бир саф бўлиб келингиз. Бутун устун бўлган кишилар нажот топурақлар". 65. (Маслаҳатлари битгач), дедилар: "Эй Мусо, сен (қўлингданг асоингни аввал) ташлайсанми ёки бизлар биринчи ташловчи бўлайликми?" 66. (Мусо) айтди: "Йўқ, сизлар ташланглар". (Улар қўллариданг асо ва ипларини ташлаган эдилар) баногоҳ иплари ва асолари сеҳр қилганлари сабабли (Мусога) юриб кетаётгандек туюлди. 67. Бас, Мусо ичида бир қўрқувни ҳис қилган эди; 68. Биз

айтдик: "Қўрқмагин! Албатта сен ўзинг голиб бўлгувчисан. 69. Қўлингдаги нарсани (яъни, асоингни) ташлагин, улар ясаган нарсаларни ютиб юборур. Уларнинг ясаган нарсалари фақат бир сеҳргарнинг макри-ҳийласи, холос. Сеҳргар эса қаерда бўлмасин зафар топмас". 70. (Мусо асосини ташлагач, сеҳргарларнинг бор ясаган нарсаларини ютиб юборди). Бас, сеҳргарлар сажда қилган ҳолларида (Ерга) ташланиб: "Биз Ҳорун ва Мусонинг Парвардигорига иймон келтирдик", дедилар. 71. (Фиръавн) айтди: "Унга мен сизларга изн бермай туриб иймон келтирдингизми? Шак-шубҳасиз, у сизларга сеҳр ўргатган каттангиздир. Бас, энди мен албатта оёқ-қўлларингизни қарама-қаршисига (яъни, ўнг қўл, чап оёғингизни ёки аксинча) кесурман ва сизларни хурмо шоҳларига осурман, (ана ўшанда) қайсимизнинг (яъни, менинг ёки Мусонинг худосининг) азоби қаттиқроқ ва давомлироқ эканини билиб олурсизлар". 72. Улар дедилар: "Бизлар ҳаргиз ўзимизга келган очиқ ҳужжат-мўъжизаларни ва бизларни яратган Зотни қўйиб, сени танламаймиз. Бас, қиладиган ҳукмингни қилавер. Сен фақат мана шу ҳаёти дунёдагина ҳукм қилурсан. 73. Бизлар эса хатоларимизни ва сен бизларни мажбур қилган сеҳргарликдан иборат (гуноҳимизни) магрифат қилиши учун Парвардигоримизга иймон келтирдик. Оллоҳ(нинг савоби) яхшироқ ва (азоби) давомлироқдир". 74. Ҳеч шубҳа йўқки, кимда ким Парвардигори(нинг ҳузур)га жинойтчи-кофир бўлган ҳолда келса, у ҳолда албатта унинг учун жаҳаннам бордирки, (кофир) у жойда на ўла олур ва на яшай олур. 75. Ким У Зотга яхши амаллар қилган мўмин ҳолида келса, бас, ана ўша (кишилар) учун юксак даражалар - 76. - Остидан дарёлар оқадиган, улар абадий қоладиган мангу жаннатлар бўлур. Бу (ширку-куфрдан) пок бўлган кишиларнинг мукофотидир! 77. Дарҳақиқат, Биз Мусога: "Сен бандаларимни (яъни, бани Исроилни) тунда олиб кетиб, улар учун (суви) қуриган денгизни йўл қил - (ортларингдан Фиръавн) етиб олишидан хавф қилма ва (денгизга гарқ бўлишдан ҳам) қўрқма", деб ваҳий юбордик. 78. Бас, Фиръавн уларнинг ортидан ўз лашкарлари билан қуъган эди, уларни денгиз ўраганча-ўраб олди (яъни, барчалари унга гарқ бўлдилар). 79. Фиръавн қавминини Тўғри Йўлга бошламади, (балки Тўғри Йўлдан) оздирди. 80-81. Эй бани Исроил, Биз сизларга душманингиздан нажот бердик ва сизларга (яъни, Мусога Таврот нозил қилиш учун) Тур (тоғининг) ўнг томонини ваъдалашдик ва сизларга ширинлик, беданалар ёғдириб, (дедик): Биз сизларни баҳраманд қилган пок ризқларимиздан енглар ва уларга (шукр қилмаслик билан) ҳаддан ошмангларки, у ҳолда устингизга Менинг газабим тушар. Менинг

газабим кимнинг устига тушар экан, у муҳаққақ, ҳалок бўлур. 82. Ва Мен тавба қилган, ҳамда иймон келтириб яхши амаллар қилган, сўнгра Тўғри Йўлга юрган кишиларни Мағфират қилгувчидирман. 83. (Бани Исроил қавмидан етмиш нафарини ўзи билан бирга олиб, Тур тоғи томонга кетаётган Мусо йўлда улардан илгарилаб кетади. Шунда Оллоҳ деди): "Қавмингдан мунчалар илгарилаб кетдинг, эй Мусо!" 84. У айтди: "Улар ана - изимдан келурлар Мен эса Сен рози бўлишинг учун Сенинг олдинга шовдим, Парвардигорим!" 85. (Оллоҳ) деди: "Ҳақиқатан, Биз сенинг ортингдан қавмингни фитнага солдик - имтиҳон қилдик ва Сомирий уларни йўлдан оздирди". 86. Бас, Мусо қавмига газабланган ва гамга ботган ҳолда қайтиб келиб, деди: "Эй қавмим, Парвардигорингиз сизларга (Таврот нозил этиш ҳақида) чиройли ваъда қилмаганмиди?! Сизларга (ўтган) вақт узун (кўриниб) кетдими ёки устингизга Парвардигорингиз томонидан газаб тушишини истаб менга берган ваъдани буздингларми?!"

И з о ҳ: Мусо Тур тоғига кетаркан бани Исроил қавми унга Оллоҳдан ўзга ҳеч кимга сўғинмасликка сўз берган эдилар. Кейин эса Сомирий ясаган бузоққа сўғиниш билан ваъдаларини бузадилар.

87. Улар айтдилар: "Бизлар сенга берган ваъдани ўз инон-ихтиёримиз билан бузганимиз йўқ. Лекин бизлар (Мисрдан чиқиб келаётганимизда Фиръавн) қавмининг зеб-зийнатларидан иборат нарсаларни кўтариб чиққан эдик, бас, (Сомирийнинг амри билан) уларни (оловга) ташладик. Сўнг Сомирий ҳам (ўзи кўтариб чиққан нарсаларни оловга) ташлади. 88. Сўнг уларга (Сомирий ўша зеб-зийнатларни оловда эритиб худди тирик бузоқ каби) овози бор ҳайкал-бузоқ (ясаб) чиқариб берди, сўнг (Сомирий ва унинг шериклари) дедилар: "Сизларнинг ҳам, Мусонинг ҳам илоҳи шу эди, (Мусо) унутиб, (уни бошқа ердан излагани кетибди)". 89. Ахир (ўша бузоққа сўғинаётганлар) унинг ўзларига бирон сўз қайтара олмаётганини ва бирон зиён ҳам, фойда ҳам етказишга қодир эмаслигини кўрмайдиларми?! 90. Ҳолбуки, (бузоққа сўғинишларидан) илгари Ҳорун уларга: "Эй қавмим, сизлар бу билан фақат имтиҳон қилиндинглар, холос, (бас, у бузоққа сўғинманглар)! Шак-шубҳа йўқки, сизларнинг Парвардигорингиз Ёлғиз Раҳмон - Марҳаматли Оллоҳдир. Бас, менга эргашинглар ва амримга итоат қилинглар!", деганида; 91. Улар: "То бизларга Мусо қайтмагунича, унга (шу бузоққа) ибодат қилиб - сўғинишдан ҳаргиз ажралмаймиз", деган эдилар. 92-93. (Мусо қайтиб келгач), деди: "Эй Ҳорун, сен уларнинг йўлдан озганларини кўрган пайтингда менинг ортимдан боришингдан (ва менга бу ҳақда хабар беришингдан) сени нима тўсди?! Менинг амримга

итоатсизлик қилдингми?" 94. "Эй онамнинг ўғли, сен менинг соч-соқолимдан тортмагин. Мен (агар бузоққа сигинаётганларни қўйиб, йўлдан озмаган кишилар билан сенинг ортингдан борсам) "Менинг сўзимни кутмай, бани Исроилни бўлиб юборибсан", дейишингдан қўрқдим". 95. (Сўнгра Мусо Сомирийга қараб): "Бунима қилганинг, эй Сомирий?", деди. 96. У айтди: "Мен улар (яъни, бани Исроил) кўрмаган нарсани кўрдим. (Яъни, Жаброил сенинг олдингга келганида ҳаёт отига миниб келган эди. Унинг туёғи теккан тупроқ қандай жонсиз нарсага тегса дарҳол унга жон кирарди, мен шунини кўриб қолган эдим), бас, элчи - Жаброилнинг босган изидан бир сиқим олиб, уни (бузоқнинг ҳайкалига) сочган эдим (ундан тирик бузоқ каби овоз чиқди. Буни кўрган бани Исроил қавмидан бўлган одамлар у бузоққа сигина бошлагилар). Менга нафсим ана шундай қилишни чиройли кўрсатди". 97. (Мусо) деди: "Бас, йўқол! Энди сен учун ҳаётда "(Менга) тегинманглар", дейишгина бордир (яъни, умрингнинг охиригача якка мохов бўлиб қолурсан. Охиратда эса) сен учун қарғиз хилоф қилинмайдиган бир ваъда-азоб бордир. Сен устидан жилмай-ибодат қилган "илоҳингнинг" (ҳолини) кўриб қўй. Биз албатта уни ёндириб, сўнгра (кулини) дентизга сочиб юборурмиз". 98. (Эй инсонлар), илоҳинглар Ёлғиз Оллоҳдир. Ҳеч қандай илоҳ йўқ, Ёлғиз Унинг Ўзи бордир. У барча нарсани Ўз илми билан қамраб олгандир. 99. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз Сизга ўтиб кетган (авлодларнинг) хабарларини мана шундай сўйлаб берурмиз. Дарҳақиқат, Биз Сизга Ўз даргоҳимиздан Эслатмани - Қуръонни ато этдик. 100. Ким ундан юз ўгирса, бас, албатта у Қиёмат Кунда (гуноҳнинг энг оғир) юкини кўтариб турар. 101. Улар у (юк) остида абадий қолурлар. У (юк) Қиёмат Кунда улар учун жуда оғир юк бўлур. 102. У сур чалинадиган Кундир. У Кунда Биз жинойтчи-кофир кимсаларни кўзлари кўк (яъни, нурсиз, юзлари қаро) бўлган ҳолларида йигурмиз. 103. Улар ўзаро шивирлашиб: "(Дунёда) ўн кунгина турдинглар", (geйдилар). 104. Биз уларнинг айтадиган сўзларини жуда яхши билурмиз. Ўшанда уларнинг энг намунали йўлни тутган - донолари: "Бир кунгина турдинглар", дейди(лар). 105. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), улар Сиздан тоғлар (Қиёмат Кунда қандай ҳолда бўлиши) ҳақида сўрайдилар. Бас, айтдинг: "Парвардигорим уларни (қум каби) сочиб юборур". 106. Сўнг У Зот (Ерни) теп-текис қилиб қўюрки, 107. Унда на чуқурни ва на дўнгликни кўрурсиз. 108. У Кунда (одамлар маҳшаргоҳга) чорловчи (фариштага) эгилмай-бурилмай эргашурлар - итоат қилурлар. Овозлар ҳам Раҳмонга таъзим қилур, бас, фақат пичирлашнинггина эшитурсиз. 109. У

Кунда ҳеч қандай шафоат - қўллов фойда бермас, магар Раҳмон изи берган ва У Зот сўзидан рози бўлган кишигагина (фойда берур). 110. У Зот уларнинг олдиларидаги (яъни, *Охиратдаги*) ва ортларидаги (яъни, *дунёдаги*) бор нарсани билур. Улар эса У Зотни била олмаслар. 111. Юзлар ҳам Тирик ва абадий Тургувчи (У) Зотга таъзим қилур. Ким зулмни (ширкни) кўтариб келган бўлса ноумид бўлиши аниқдир. 112. Ким мўмин бўлган ҳолда яхши амаллар қилса, бас, у зулмдан ҳам (яъни, унга зулм қилиниб, ўзи қилмаган гуноҳларга масъул бўлишдан ҳам), камайтишдан ҳам (яъни, қилган яхши амалларининг савоб-мукофоти тўла берилмай қолишидан ҳам) хавф қилмас. 113. Шундай қилиб Биз уни (яъни, Қуръони Каримни) арабий Қуръон қилиб туширдик ва унда қўрқинчли ваъдаларни (такрор-такрор) баён қилдик. Шояд улар (ширк ва куфрдан) сақлансалар ё (бу ваъдалар) улар учун эслатма-ибратлар пайдо қилсал! 114. Ҳақ Подшоҳ - Оллоҳ Юксақдир. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сизга (Қуръон) ваҳийси битишидан илгари қироат қилишга шошманг (балки фаришта Жаброил Оллоҳ томонидан келтирган оятни тўла ўқиб бўлганидан кейингина қироат қилинг) ва айтинг: "Парвардигорим, илмимни янада зиёда қилгин". 115. Дарҳақиқат, Биз илгари Одамга (*Жаннатдаги бир дарахтга яқинлашмаслиги ҳақида*) буюрган эдик у (буюруқни) унутди ва Биз унинг учун қасд-собиққадамликни кўрмадик. 116. Эсланг, Биз фаришталарга: "Одамга сажда қилинглар", дейишимиз билан улар саждага эгилдилар, фақат иблис бош тортди. 117. Бас, Биз айтдик: "Эй Одам, албатта бу (*иблис*) сенга ҳам, хотинингга ҳам душмандир. Бас, у икковингизни жаннатдан чиқариб, бахтсиз бўлиб қолмагин. 118. Шубҳасиз, сен у жойда (яъни, *жаннатда*) оч-ялангоч қолмайсан. 119. Ва у жойда ташна ҳам бўлмайсан, иссиқда ҳам қолмайсан". 120. Сўнг шайтон унга васваса қилиб: "Эй Одам, мен сенга абадийят дарахтини ва йўқ бўлмас мулку давлатни кўрсатайми?", деди. 121. Бас, (*Одам билан Ҳавво иблиснинг итвосига алданиб ўша дарахтдан*) едилар-у, ўша онда уларнинг авратлари очилиб қолди ва ўзларини жаннат япроқлари билан тўса бошладилар. Одам Парвардигорига осий бўлиб, йўлдан озди. 122. Сўнгра Парвардигори уни сайлаб - Ўзига яқин қилиб, тавбасини қабул этди ва Тўғри Йўлга ҳидоят қилди. 123. (*Оллоҳ*) айтди: "Ундан (яъни, *жаннатдан*) ҳар иккингиз тушингиз. Айрим (*зурриётларингиз*) айримларига душмандир. Бас, сизларга Мен тарафдан Тўғри Йўл келганида ким Менинг Тўғри Йўлимга эргашса, йўлдан озмас ва бахтсиз бўлмас. 124. Ким Менинг Эслатмамдан юз ўгирса, бас, албатта унинг учун танг - бахтсиз ҳаёт бўлур ва Биз уни Қиёмат Кунда кўр ҳолда

тирилтирурмиз". 125. У: "Парвардигорим, нега мени кўр қилиб тирилтирдиг, ахир мен кўрар эдим-ку", деган эди, 126. (Оллоҳ) айтди: "Шундай. Сенга Бизнинг оят-мўъжизаларимиз келганида уларни ("кўрмадинг") - унутдинг. Бугун сен ҳам ана шундай "унутилурсан". 127. Ҳаддан ошган ва Парвардигорининг оятларига иймон келтирмаган кимсаларни мана шундай жазолармиз. Охират азоби шак-шубҳасиз, қаттиқроқ ва давомлироқдир. 128. Биз улардан илгари ҳам уларнинг масканларида (яшаб), юрган қанча авлодларни (куфрлари сабабли) ҳалок қилганимиз уларга маълум эмасми?! Албатта бунда ақл эгалари учун оят-ибратлар бордир. 129. Агар Парвардигорингиз томонидан (барча яхши-ёмон амалларнинг мукофот-жазолари Қиёматда бўлиши хусусида) Сўз ва белгиланган муддат бўлмаганида эди, албатта (улар дарҳол азобга гирифтор бўлишлари) лозим эди. 130. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз улар айтаётган сўзларга сабр-тоқат қилинг ва қуёш чиқишидан илгари ва ботишидан аввал Парвардигорингизга ҳамду сано айтиш билан (У Зотни) покланг - намоз ўқинг! Кеча(нинг аввалги ва охири) вақтларида ҳамда кундуз(нинг аввалги ва охири) тарафларида ҳам тасбеҳ айтинг - намоз ўқинг, шояд шунда (Парвардигорингиз Охират диёрида берадиган ажр-мукофотлардан) рози бўлурсиз. 131. Ва кўзларингизни Биз (кофирлардан айрим) тоифаларни фитнага солиш учун баҳраманд қилган ҳаёти дунё гўзалликларидан иборат нарсаларга тикманг! Парвардигорингизнинг ризқи яхшироқ ва давомлироқдир. 132. Аҳли-умматингизни намоз ўқишга буюринг ва ўзингиз ҳам (намоз ўқишда) чидамли бўлинг! Биз Сиздан ризқ сўрамаймиз, (билъакс) Ўзимиз Сизга ризқ берурмиз. Чиройли оқибат-жаннат - (аҳли) тақвоникидир. 133. (Мушриклар: "Муҳаммад) Парвардигори томонидан бизларга бирон оят-мўъжиза келтирса эди", дедилар. Ахир уларга илгариги Саҳифалардаги (яъни, аввалги Илоҳий Китоблардаги) нарсаларнинг Баёни (яъни, Қуръон) келмадимми?! 134. Агар Биз уларни (Муҳаммад алайҳис-салом келишидан ва Қуръон нозил бўлишидан) илгари бирон азоб билан ҳалок қилганимизда, улар албатта: "Парвардигоро, бизларга бирон пайгамбар юборганинга эди бизлар хор-зор ва шарманда бўлмай Сенинг оятларингга эргашар - итоат этар эдик", деган бўлур эдилар. 135. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Барча(миз) кутгувчидир(миз). (Яъни, сизлар ҳам, бизлар ҳам охир-оқибатда ким ҳақ, ким ноҳақ бўлиб чиқишини кутмоқдамиз). Бас, кутаверинглар! Яқинда кимлар Тўғри Йўл эгалари ва кимлар Ҳидоят топган кишилар эканини билурсизлар".

АНБИЁ сураси (21)

Бу сура Маккада нозил бўлган. У бир юз ўн икки оятдир.

Сура Қиёмат Соати яқинлашиб қолгани, одамлар эса у Кундаги ҳисоб-китобга ҳозирланиб, яхши амаллар қилиш ўрнига ғафлат уйқусига гарқ эканликлари ҳақида хабар бериш билан бошланади. Сўнг ўқувчи эътибори коинотдаги ҳар бир мавжудотнинг ўта нозик ва аниқ ўлчов билан яратилиб, Якка-ю Ёлғиз Яратган томонидан бошқариб турилишига қаратилади ва Еру осмонда Оллоҳдан ўзга яна бирон илоҳ бўлса, у ўлчов ва тартибга футур етиб, борлиқ бузилиб кетиши аниқ эканлиги таъкидланади.

Бу сурада Иброҳим пайғамбар ва у зот билан бутпарастлар ўртасида бўлиб ўтган можаролар хусусида батафсил ҳикоя қилиниб, ўзини ўзи ҳимоя қилишга ожиз бўлган жонсиз бут-санамлар ўзгага ёрдам қилиши ёки зиён етказиши амримаҳол эканлиги уқтирилади.

Яна бу сурада Оллоҳ таолонинг пайғамбарларидан Исҳоқ, Яъқуб, Лут, Нух, Довуд, Сулаймон, Айюб, Исмоил, Идрис, Зул-кифл, Зуннун, Закариё ва Ийсо алайҳис-саломлар тўғрисида ҳам хабарлар ворид бўлганки, суранинг "Анбиё - Пайғамбарлар".деб номланишига ҳам боис шудир.

Суранинг ниҳоясида Оллоҳ таолонинг сўнгги Пайғамбари ҳазрати Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламнинг барча оламга Оллоҳнинг раҳмат-марҳамати бўлиб келганлари зикр қилинади.

•
Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Одамларга ҳисоб-китоблари (яъни, *Қиёмат Соати*) яқинлашиб қолди. Улар эса ғафлатда, (*уймон келтириб, яхши амаллар қилишдан*) юз ўгиргувчидирлар. 2-3. Уларга Парвардигорлари томонидан бирон янги эслатма - оят келар экан, албатта уни масхара қилиб, диллари гофил бўлган ҳолларида

тингладилар ва золим-кофир кимсалар: "Бу (яъни, Мухаммад алайҳис-салом) ўзларингизга ўхшаган бир одам холос-ку! Кўриб турган ҳолингизда сеҳр-жодуга (алданиш учун) келаверасизларми!", (деб) ўзаро шивирлашдилар. 4. (Шунда Мухаммад алайҳис-салом) айтди: "Парвардигорим осмону заминдаги ҳар бир сўзни билур. У Эшитгувчи, Билгувчидир". 5. "Балки - дедилар улар - (Мухаммад ваҳий деб даъво қилаётган сўзлар) - алоқ-чалоқ тушлардир, балки (бу сўзларни) у ўзи тўқиб олгандир, балки у бир шоирдир. Бас, у ҳам илгари юборилган пайғамбарлар (келтирганлари) каби бирон оят-мўъжиза келтирсин!" 6. Улардан олдин, Биз ҳалок қилган бирон қишлоқ-шаҳар (аҳолиси) иймон келтирган эмас, бас, улар иймон келтирармидилар?! 7. (Эй Мухаммад алайҳис-салом), Биз Сиздан илгари ҳам (фаришталарни эмас, балки) фақат кишиларни (яъни, инсонларни) Ўзимиз уларга ваҳий юборган ҳолда пайғамбар қилгандирмиз. Бас, (эй Макка аҳли), агар ўзларингиз билмайдиган бўлсангизлар (Таврот, Инжилни биладиган) аҳли илмлардан сўранглар! 8. Биз у (пайғамбар)ларни таом емайдиган бир жасад қилган эмасмиз ва улар мангу ҳаёт кечиргувчи ҳам эмас эдилар. 9. Сўнгра Биз (берган) ваъдамызга вафо қилиб, у (пайғамбар)ларга Ўзимиз хоҳлаган (уймонли) кишилар билан бирга нажот берганмиз, ҳаддан ошувчи кимсаларни - кофирларни эса ҳалок қилганмиз. 10. Дарҳақиқат, Биз сизларга бир Китоб - Қуръон нозил қилдикки, унда сизлар учун зикр (яъни, шаъну шараф) бордир. (Чунки у сизларнинг тилингизда нозил қилинди). Ақл юргизмайсизларми?! 11. Қанча золим-кофир бўлган қишлоқ-шаҳарларнинг (аҳолини) ҳалок қилдик ва уларнинг ортидан (бутунлай) бошқа қавм-авлодни вужудга келтирдик. 12. Бас, қачонки улар (яъни, ҳалок қилинган кимсалар ҳалокатлари олдида) Бизнинг азобимиз (тушишини) сезиб қолишгач, баногоҳ у жойдан қочиб қолурлар. 13. (Шу пайт фаришталар): "Қочманглар, маишатга ботган жойларингизга, ўз масканларингизга қайтинглар, эҳтимол (қилмишларингиз тўғрисида) сўроққа гутиларсизлар!", (деганларида); 14. (Улар бир-бирларида): "Эй ҳолимизга вой! Дарҳақиқат, бизлар (ўзимизга) золим бўлдик", дедилар. 15. Бас, то Биз уларни (ўт-ўлан каби) ўрилган, (ўтин каби) ўчган ҳолга солганимизча уларнинг ана ўша дод-войлари давом этди. 16. Биз осмон ва Ерни ҳамда уларнинг орасидаги нарсаларни ўйнаб-беҳуда яратганимиз йўқ. (Балки Ўз қудратимизни намойиш қилиш учун ва бангаларимиз фойдаланишлари учун яратдик.) 17.

ЎН ЕТТИНЧИ ЖУЗЪ

Агар Биз вақтичоғлик қилишни (яъни, хотин, бола-чақа орттиришни) истасак, агар (шундай) қилувчи бўлган чоғимизда ҳам уни (яъни, хотин, бола-чақани) Ўз даргоҳимиздан (яъни, малошқалардан ёки жаннат ҳурларидан) қилган бўлур эдик. 18. Йўқ, (Биз ундай айбу нуқсондан Покдирмиз), Биз Ҳақ-Қуръонни ботил-жаҳолатнинг устига отурмиз, бас, (ҳақиқат ботилни) эзиб-янчиб, баногоҳ (ботил) йўқ бўлур. Сизлар учун эса (эй мушриклар, Оллоҳни "Хотини, боласи бор", деб нолойиқ сифатлар билан) сифатлаганларингиз сабабли ҳалокат бўлур. 19. Осмонлар ва Ердаги бор жонзот Уникидир. Унинг ҳузуридаги зотлар (яъни, фаришталар) Унга ибодат қилишдан орланиб-зорланмайдилар. 20. Улар туну кун сусткашлик қилмасдан (Оллоҳни) поклайдилар. 21. Ёки улар (яъни, мушриклар) Ернинг ўзидан (яъни, тош, ёғочлардан, ўликларни) тирилтира оладиган "худолар"ни топиб олдиларми?! 22. Агар (осмону заминда) Оллоҳдан ўзга худолар бўлганида (у худоларнинг ҳар бири ўз хоҳиш-иродасини амалга оширмақчи бўлар ва бунинг натижасига Еру осмоннинг) ҳар иккиси бузилиб кетар эди. Бас, Арш Эгаси бўлмиш Оллоҳ улар сифатлаётган (шериклардан) Покдир. 23. У Ўзи қиладиган бирон нарса ҳақида масъул бўлмас, улар (яъни, бандалар эса қиладиган ҳар бир иш-амаллари хусусига) масъул бўлурлар. 24. Ёки Уни қўйиб (бошқа) "худолар"ни топиб олдиларми?! (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: ("Эй мушриклар, мана шу ширкларингиз ҳақ эканлигига) ҳужжат-далилларингизни кўрсатингиз! Мана мен билан бирга бўлган (мўминларнинг) Эслатмаси (яъни, Қуръон) ва мендан аввалгиларнинг Эслатмалари (яъни, Таврот, Инжил. Мана шу Китобларнинг қайси бирида Оллоҳдан ўзга ҳам худолар мавжуд эканлигига ҳужжат-далил бор?!)" Йўқ, уларнинг аксариси ҳақиқатни билмай туриб, (Ундан) юз ўтирувчилардир. 25. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз Сиздан илгари юборган ҳар бир пайгамбарга ҳам: Ҳеч қандай илоҳ йўқ, Ёлғиз Менгина бордирман, бас, Менгагина ибодат қилинглар", деб ваҳий юборгандирмиз. 26. Улар (яъни, мушриклар): "Раҳмоннинг (фаришталардан) боласи бор", дедилар. У Зот (мушрикларнинг бағдумонларидан) мутлақо Покдир. Йўқ, (фаришталар асло Оллоҳнинг балалари эмас, балки) улут бандалардир. 27. (Фаришталар) У Зотдан илгари бирон сўз айтмайдилар (яъни, Оллоҳ буюрмаган бирон ишни қилмайдилар). Улар (Оллоҳнинг) амри фармони билангина амал қилурлар. 28. У Зот уларнинг олдиларидаги (қиладиган) ва орқаларидаги (қилиб ўтган) барча иш-амалларини билур. Улар (Қиёмат қойим бўлган

Кунда) фақат (Оллоҳ) рози бўлган кишиларнигина шафоат қилурлар - қўллай олурлар. Уларнинг ўзлари (Оллоҳдан) кўрқиб хавфу хатарда турурлар. 29. (Фаришталардан) бирон кимса: "Мен ҳам (Оллоҳдан) ўзга бир илоҳман", деса, бас, Биз ўшани жаҳаннам билан жазолармиз. Биз барча золим-мушрикларни ана шундай жазолаймиз. 30. Кофир бўлган кимсалар осмонлар ҳам, Ер ҳам (аввалда) тўсиқ (яъни, осмонлардан ёгин ёгмас, Ердан эса бирон гуёҳ унмас) бўлганини, бас, Биз уларни очиб юборганимизни (яъни, осмондан ёгин ёгдириб, Ердан гуёҳ ундирганимизни) ва сувдан барча жонли мавжудотни (пайго) қилганимизни кўрмадиларми?! Энди ҳам (яъни, Яратувчи ва Бошқариб тургувчи Ягона Оллоҳ борлигига очик далолат қилиб турган мана шундай далиллардан кейин ҳам) иймон келтирмайдиларми?! 31. Биз Ер (одамларни) тебратмасин учун унда тоғларни (пайго) қилдик ва Тўғри Йўлни топишлари учун унда кенг дара-йўллар қилдик. 32. Биз осмонни сақланган - қулаб тушмайдиган том қилиб қўйдик. Улар (мушриклар) эса (осмоннинг ой, қуёш, юлдуз каби Оллоҳнинг қудратини кўрсатиб турган) аломатларидан юз ўтирувчидирлар. 33. Кеча ва кундузни, қуёш ва ойни яратган Зот ҳам (Ёлғиз Оллоҳдир). (Буларнинг) барчаси ўз фалак-фазосида сузиб юрурлар. 34. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз Сиздан аввал ҳам бирон одамзодга абадий ҳаёт берган эмасмиз. Бас, агар Сиз ўлсангиз улар абадий қолурларми?! (Йўқ, улар ҳам мангу қолмаслар). 35. Ҳар бир жон ўлимни тотиб кўргувчидир. Биз сизларни (сабр-тоқатларингизни синаш учун) ёмонлик билан ҳам, (шукр қилишингизни билиш учун) яхшилик билан ҳам "алдаб" имтиҳон қилурмиз. (Кейин барчаларингиз) фақат Бизгагина қайтарилурсизлар. 36. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), қачон кофир бўлган кимсалар Сизни кўрсалар (бир-бирларига кўрсатишиб): "Сизларнинг илоҳларингизни айблайдиган кимса мана шуми!", (дейишиб) масхара қиладилар, холос. Қолбуки, уларнинг ўзлари Парвардигорнинг Эслатмаси - Қуръондан юз ўтирувчилардир. 37. (Ҳақиқатан), инсон шошқалоқ ҳолда яралгандир. (Шунинг учун кофир бўлган кимсалар Оллоҳнинг азобини шоштирмоқдалар). Яқинда Мен сизларга Ўз оят-аломатларимни кўргазурман (яъни, Менга осий бўлган кимсаларни қандай азоблашимни кўрурсизлар). Бас, Мени шоштирмангиз. 38. Улар (яъни, динсиз кимсалар): "Агар ростгўй бўлсангиз (айтинглар-чи) мана шу ваъда қачон бўлади?", дерлар. 39. Агар кофир бўлган кимсалар на олдиларидан ва на ортларидан (дўзах) ўтини тўса олмай қоладиган, уларга ёрдам

берилмайдиган вақтни (*Қиёмат Кунигаги даҳшатларни*) билсалар эди, (*бу сўзларни айтмаган бўлур эдилар*). 40. Йўқ, (*Қиёмат*) тўсатдан келиб, уларни ҳайрону хаста қилиб қўюр, бас, уни қайтаришга ҳам кучлари етмас, уларга (*тавба-тазарруъ учун*) муҳлат ҳам берилмас. 41. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), аниқки, Сиздан аввалги пайгамбарлар ҳам масхара қилинган. Бас, уларнинг устидан кулган кимсаларга ўзлари (*ишонмай*) масхара қилган нарсалари (*Оллоҳнинг азоби*) тушгандир. 42. Айтинг: "Кечаси-ю кундузи сизларни Раҳмон (*азобидан*) ким сақлай олур?!" Йўқ, улар Парвардигорни эслашдан юз ўтиргувчилардир. 43. Ёки уларни ҳимоя қиладиган Биздан ўзга "худолари" бормикан?! У ("*худолар*") ўзларига ёрдам қилишга ҳам қодир эмаслар ва улар Бизнинг томонимиздан ҳимоя ҳам қилинмаслар. 44. Йўқ, Биз уларни (*кофирларни*) ва ота-боболарини (*дунё матоларидан шундай*) фойдалантирдикки, ҳатто уларга умр-ҳаёт узун-абдий кўринди (*ва улар бир кун келиб бу ҳаёт тугашига ишонмай қўйдилар ва Оллоҳнинг азобини ҳам инкор қилдилар*). Ахир улар (*Макка кофирлари*) Биз Ерни атрофидан камайтириб келаётганимизни (*тобора кўпроқ кишилар Исломга кириб, куфр дунёси қисқариб бораётганини*) кўрмайдиларми?! Ана ўшалар голиб бўлурларми?! (*Йўқ, улар мағлубдирлар, Оллоҳнинг Динига иймон келтирган зотлар голибдирлар*). 45. Айтинг: "Мен сизларни фақат ваҳий билан кўрқитиб-огоҳлантирурман. (*Лекин*) гунглар (*яъни, динсизлар ўзлари учун Охиратда азоб борлиги ҳақидаги ваҳий билан*) кўрқитилаётган вақтларида даъватни эшитмайдилар. 46. Қасамки, агар уларга Парвардигорингизнинг азобидан андак етса албатта улар: "Ҳолимизга вой! Дарҳақиқат, бизлар (*ўз жонимизга*) жабр қилгувчилар бўлдик", деб қолурлар. 47. Биз Қиёмат Кунини учун адолатли мезон-тарозилар қўюрмиз, бас, бирон жонга заррача зулм қилинмас. Агар хардал (*ўсимлигининг*) уруғидек (*яъни, заррачалик яхши ёки ёмон амал қилинган*) бўлса, ўшани-да келтируرمىз! Биз Ўзимиз етарли ҳисоб-китоб қилгувчидирмиз. 48. Дарҳақиқат, Биз Мусо ва Ҳорунга тақводор кишилар учун (*Ҳақ билан ботилини*) ажратгувчи, зиё ва эслатма бўлган (*Тавротни*) ато этдик. 49. У (*тақводор*)лар Парвардигорларидан кўрмай туриб, кўрқурлар. Улар (*Қиёмат қойим бўладиган*) Соатдан хавфда тургувчилардир. 50. Бу (*Қуръон*) ҳам Биз нозил қилган бир муборақ Эслатмадир. Ҳали сизлар уни инкор қилгувчимисизлар?!"

И з о ҳ: Ушбу оятдаги хитоб Макка арабларига қаратилган бўлиб, уни шундай тушуномқ лозим: бошқа тил, бошқа миллат

эгалари Қуръон тилини билмаганлари боис унинг қадри-қимматини тўла англай олмасликлари мумкин. Аммо сизлар ўз тилингизда нозил қилинган, теран маъно-моҳиятидан ташқари балоғат ва фасоҳатга тўлиқ бўлган назмининг ўзидан Илоҳий мўъжиза экани кўриниб турган Китобни қандай инкор қила olasизлар?!

51. Дарҳақиқат, Биз (Мусодан) илгари Иброҳимга Ҳақ Йўлини ато этдик. Биз унинг (Ҳақ Йўлга лойиқ эканини) билган эдик. 52. Ўшанда (Иброҳим) отаси ва қавмига: "Сизлар доимо чўқинадиган бу ҳайкаллар нимадир (яъни, нега жонсиз ҳайкалларга сиғиняпсизлар?!)", деганида; 53. Улар айтдилар: "Бизлар ота-боболаримизни ҳам уларга сиғинган ҳолда топганмиз". 54. У деди: "Дарҳақиқат, сизлар ҳам, ота-боболарингиз ҳам очиқ залолатда экансизлар". 55. Улар айтдилар: "Келтирган - айтган (бу сўзларинг) ростми ёки сен ҳазил қилгувчиларданмисан?" 56. У деди: "Йўқ, сизларнинг Парвардигорингиз (мана бу ҳеч кимга фойда ҳам, зиён ҳам етказа олмайдиган бутлар эмас, балки) осмонлар ва Ернинг Парвардигоридирки, У Зот уларни Ўзи яратгандир. Мен бунга гувоҳлик бергувчилардандирман. 57. Оллоҳ номига қасамки, сизлар (ҳайитгоҳларингизга) кетганларингиздан кейин бутларингизни бир бало қилурман".

И з о ҳ: Оллоҳ таолонинг Ҳидоятни билан гўдаклик чоғидаёқ жонсиз ҳайкал-бутларга сиғинишдан бош тортган Иброҳим алайҳис-саломни отаси: "Зора худоларимиз ҳақидаги хато фикрлари ўзгарса", деб ўзларининг йилда бир бўладиган диний байрамларига олиб бормоқчи бўлади. Лекин у оёғи оғриётганини баҳона қилиб байрамга бормайдиги ва ичига, улар кетгач бутхонадаги ҳайкалларни синдиришга қасам ичади.

58. Бас, у (бутларни) парча-парча қилди. Фақат, "Шояд (мушриклар у бутларнинг) каттасига қайтсалар (ва бу айбни тўнқасалар", деб) ўшанигина (қолдирди ва унинг бўйнига бир болтани шиб кўйдиги). 59. Улар (қайтиб келганларидан сўнг): "Бизнинг худоларимизни ким бундай қилди? Шубҳасиз, у золим кимсалардандир", дедилар. 60. Улар(нинг айримлари) айтишди: "(Худоларимизни) айблаб юрадиган Иброҳим деган бир йигитни эшитгандик". 61. (Шунда уларнинг катталари): "Уни одамлар қошига келтирингиз! Улар гувоҳ бўлсинлар", дейишди. 62. (Уни келтиришгач): "Худоларимизни сен шу (ҳолга) солдингми, эй Иброҳим?", деб (сўрашди). 63. (Иброҳим) айтди: "Йўқ, бу ишни уларнинг каттаси - мана бу (ҳайкал) қилди. Бас, (бутларингиздан)

сўрантлар, агар гапира оладиган бўлсалар (айтиб берсинлар)". 64. Бас, (мушриклар) ўзларига келиб, (бир-бирларига): "Сизлар ўзингиз золимларсиз", дедилар. 65. Сўнгра эса яна бошлари айланиб: "Сен уларнинг гапирмасликларини яхши билардинг-ку?", дейишди. 66. (Иброҳим) айтди: "Ахир Оллоҳни кўйиб, сизларга бирон фойда ҳам, зиён ҳам етказа олмайдиган (ҳатто гапира олмайдиган) нарсаларга сизганасизларми?! 67. Сизларга ҳам, Оллоҳни кўйиб ситгинаётган бутларингизга ҳам суф! Ахир ақл юргизмайсизларми?!" 68. (Иброҳимнинг ҳақ татъна ва дашномларига бирон жавоб топа олмай қолган подшоҳ Намруғ бошчилигидаги мушриклар) дедилар: "Уни ёқиб юборинглар! Агар удалай олсанглар (мана шу иш билан) ўз худоларингизга ёрдам қилинглр".

И з о ҳ: Шундан кейин мушриклар улкан ўтин гарами ҳозирлашиб, унинг ҳамма томонига ўт қўйдилар ва Иброҳимни қўлоғини боғлаб бир манжаниққа (қадимий тош отиш қуроли) солишиб оловга отдилар. Шунда...

69. Биз айтдик: "Эй олов, сен Иброҳим учун салқин ва омонлик бўл"

И з о ҳ: Муфассирлар айтишларича, Иброҳим алайҳис-салом манжаниқдан отилган лаҳзада унинг ёнига фаришта Жаброил келиб: "Менга бирон ҳожат-тилагинг борми?", деб сўраган эканлар, Иброҳим: "Сенга (яъни, Ёлғиз Оллоҳдан ўзга бирон кимсага) эҳтиёжим йўқ", деб жавоб берибди. "Парвардигорга-чи?" - сўрабди Жаброил. "Парвардигорим ўзи аҳволимдан Огоҳдир", дебди Иброҳим. Шунда Оллоҳ таоло оловга юқорида зикр қилинган оятдаги фармонини юборган заҳоти оловнинг ёруғи қолиб, иссиғи йўқолибди. Иброҳим алайҳис-саломнинг эса боғланган арқони ёниб битибди-ю, у кишининг ўзига озор етмабди.

Қиссадан ҳисса шуки, кимда ким Иброҳим пайғамбар каби Ёлғиз Оллоҳ таолога бандалик қилиб, У Зотдан ўзга бирон кимсадан мадад-ёрдам тиламаса Оллоҳ уни ўтда кўйдирмас, сувда чўктирмас экан.

70. Улар (Иброҳимга) макр қилмоқчи бўлдилар (яъни, уни ёндириб юбормоқчи бўлдилар). Биз эса уларнинг ўзларини кўпроқ зиён кўргувчи қилиб қўйдик. 71. Ва Биз унга ҳамда Лутга нажот бериб, (уларни) Ўзимиз барча оламлар учун муборак қилган (Шом) заминига (юбордик). 72. Биз (Иброҳимга Биздан бир фарзанд сўраганида), Исҳоқни ҳадя этдик ва Яъқубни ҳам зиёда қилдик ҳамда (уларнинг) барчаларини солиҳ кишилар қилдик. 73. Яна уларни Бизнинг амримиз билан (кишиларни Ҳақ Йўлга) ҳидоят

этадиган пешволар қилдик ва уларга яхши амаллар қилйшни, намозни тўқис адо этишни ва закотни (мустаҳиқ кишиларга) ато этишни ваҳий қилдик. Улар Ёлғиз Бизгагина ибодат қилгувчи бўлдилар. 74. Яна Биз Лутга ҳикмат ва илм ато этдик ва унга нопокликлар қилувчи бўлган қишлоқ (аҳли)дан нажот бердик. Дарҳақиқат, улар ёмон бузуқ қавм эдилар. 75. Ва Биз уни (Лутни) Ўз раҳмат - жаннатимизга дохил қилдик. Шак-шубҳасиз, у солиҳлардандир. 76. Нуҳни (эсланг): Ўшанда у - (мазкур пайгамбарларнинг давридан) илгари нидо қилганида Биз унинг (нидосини) мустажоб қилиб, ўзини ва аҳли-тобеъларини улуғ гамдан қутқардик. 77. Ва унга Бизнинг оятларимизни ёлгон деган қавмдан мадад-нажот бердик. Дарҳақиқат, улар ёмон қавм эдилар. Бас, Биз уларнинг барчасини фарқ қилиб юбордик. 78. Довуд ва Сулаймоннинг экинзор хусусида ҳукм қилаётган пайтларини (эсланг)! Ўшанда унга қавмнинг қўйлари бўшалиб кириб (уни пайҳон қилиб юборган) эди. Биз улар (чиқарган) ҳукмга шоҳид эдик. 79. Бас, Биз уни Сулаймонга англадик.

И з о ҳ: Ривоят қилишларича, Довуд ва Сулаймон пайгамбарларнинг олдиларига икки киши бир можаро хусусида ҳукм сўраб келади. Улардан бирининг қўйлари иккинчисининг экинзорига кириб кетиб бирон нарсани соғ қолдирмай пайҳон қилиб чиқиб кетган эди. Довуд алайҳис-салом қўйлар экинзор эгасига берилсин, деб ҳукм чиқарадилар. Буни эшитган ўғиллари Сулаймон алайҳис-салом эса "Ерни қўйларнинг эгасига, қўйларни эса экинзор соҳибига берилса-ю, қўйларнинг эгаси ерни ўнглаб, экин экиб аввалги ҳолига қайтаргач, қўйларини қайтиб олса. Шу муддат ичига экинзор соҳиби у қўйларнинг юнги, сутидан фойдаланиб, шу даврда тутилган қўзиларини ҳам ўзига олиб қолса", дейдилар. Шунда Довуд Сулаймонга қараб: "Ўғилчам, сенинг ҳукминг тўғрироқдир", деб ўзи чиқарган ҳукмларини бекор қилади...

Биз (Довуд ва Сулаймоннинг) ҳар иккисига ҳукм - пайгамбарлик ва илм ато этдик. Тоғлар ва қушларни Довуд билан бирга тасбеҳ айтадиган қилиб бўйсундириб қўйдик. Биз шундай қила олгувчидирмиз.

И з о ҳ: Айтишларича, Довуд алайҳис-салом беназир хуш овоз соҳиби бўлиб, Забурни тиловат қилганларига самода учиб кетаётган қуш муаллақ қотиб, атрофдаги тоғлар ҳам бирга қироат қилар экан.

80. Яна (Довудга) сизларга зиён етишидан сақлайдиган совут ясашни таълим бердик. Бас, сизлар, шукр қилурмисиз?! 81.

Сулаймонга эса бўронли шамолни (бўйсундириб) унинг амри билан Биз муборак қилган заминга (Шомга) эсадиган (қилиб қўйдик). Биз барча нарсани Билгувчидирмиз. 82. Яна шайтон-жинлардан (Сулаймон) учун ғаввослик қиладиган ва бундан бошқа ишларни ҳам адо этадиган кимсаларни (яратдик). Ва Биз уларни (Сулаймоннинг амридан чиқиб кетмасликлари учун) қўриқлаб тургувчи бўлдик. 83. Айюбнинг Парвардигорига нидо қилиб: "(Парвардигорим), мени бало ушлади. Ўзинг раҳм-шафқат қилгувчиларнинг Раҳмлироғидирсан", деб илтижо қилган пайтини (эсланг)! 84. Бас, Биз унинг (дуосини) мустажоб қилиб, ундаги зиён-заҳматни кетказдик ҳамда Ўз ҳузуримиздан меҳрибонлик кўрсатиб ва барча ибодат қилгувчиларга эслатма-ибрат бўлсин, деб (Айюбга) аҳли-оиласини ва улар билан қўшиб яна ўшаларнинг мислича (бола-чақа) ато этдик.

И з о ҳ: Айюб пайгамбар асли Рум мамлакатидан бўлиб, серфарзанд ва бой-бадавлат киши эдилар. Сўнгра бошларига оғир кунлар тушиб мол-дунёларидан ажрадилар, лекин қаноат қилдилар; болалари бирин-кетин ҳалок бўлишиб, улардан ҳам жудо бўлдилар, сабр қилдилар; саломатликларидан ажраб, энг оғир хасталикларга дучор бўлдилар, шикоят қилмадилар. Қачонки айрим кимсалар: "Бу энг ёмон гуноҳ-жиноятларни қилганки, Худо унга шундай балоларни юборган", деганларини эшитгандан кейингина сабр косаси тўлиб Олоҳ таолога илтижо қилиб, ўз ҳолидан шикоят қилган ва Ҳақ таоло у зотнинг дуоларини ижобат қилиб, саломатликларини ҳам, мол-давлатларини ҳам қайтариб берган. Ҳалок бўлган етти ўғил, етти қизларига ҳаёт ато этиб, яна етти ўғил ва етти қиз кўрганлар.

Мазкур оятдаги "барча ибодат қилгувчиларга эслатма-ибрат бўлсин, деб", деган сўзларнинг маъноси шуки, бошларига бирон бало тушган кишилар Айюб алайҳис-салам каби сабр-қаноат қилсалар албатта Олоҳ таоло уларнинг балоларини кетказиб, аввалгидан ҳам зиёда неъматлар ато этур.

85. Исмоилни, Идрисни ва Зул-кифлни (эсланг)! Барчалари сабр қилгувчи зотлардандирлар. 86. Биз уларни Ўз раҳмат-жанинатимизга дохил қилдик. Дарҳақиқат, улар солиҳлардандирлар. 87. Зуннун - Юнуснинг (қавмидан) ғазабланган ҳолда (ўз қишлоғидан чиқиб) кетиб, Бизни унинг зиёнига ҳукм қилмайди, деб ўйлаган пайтини, сўнг (Биз уни балиқ қорнига ташлаганимиздан кейин) қоронгу зулматларда туриб: "Ҳеч илоҳ йўқ, магар Ўзинг бордирсан, эй Пок Парвардигор,

дарҳақиқат, мен (ўз жонимга) жабр қилгувчилардан бўлиб қолдим", деб нидо қилган (пайтини эсланг)!

И з о ҳ: Зуннун, яъни, балиқ соҳиби деб ном олган Юнус алайҳис-салом Оллоҳнинг амри билан ўз қавмини Ҳақ Йўлига даъват қилганида улар иймон келтирмадилар. Оллоҳнинг азоби тушиши ҳақида огоҳлантирганида ҳам у қавм тавба қилмади. Шунда Юнус пайгамбар Яратганининг: "Сабр қил", деган буйруғини унутиб, ўз қавмининг иймонсизлигидан газабланган ҳолда ўз қишлоғидан чиқиб кетади ва ўзича "Бу ишим учун Оллоҳ мени жазоламас", деб ўйлайди. Лекин Оллоҳ таоло Ўз пайгамбарининг бу итоатсизлигининг жазосига ўзининг кенг қишлоғига сиғмаган Юнусни балиқнинг тор қорнига ҳибс қилиб қўяди. Шунда Юнус алайҳис-салом балиқ қорнида туриб юқоридаги оятда зикр қилинган каби нидо қилади.

88. Бас, Биз унинг (дуосини) мустажоб қилдик ва уни ғам-гуссадан қутқардик. Биз мўминларга мана шундай нажот берурмиз. 89. Закариёнинг: "Парвардигорим, мени ёлғиз ҳолда ташлаб қўйма (яъни, менга Ўз даргоҳингдан бир меросхўр фарзанд ато эт), Ўзинг ворисларнинг Яхшироғидирсан (яъни, ҳамманинг ортида қолгувчидирсан)", деб нидо қилган пайтини (эсланг)! 90. Бас, Биз унинг (дуосини) мустажоб қилдик ва унга Яҳёни ҳадя этдик ҳамда унинг учун жуфтини ўнглаб (тутмайдиган кампирни бола кўришга қодир қилиб) қўйдик. Дарҳақиқат, улар (яъни, мазкур пайгамбарлар) яхши ишларни қилишга шошар ва Бизга рағбат ва кўрқув билан дуо-илтижо қилар эдилар. Улар Бизга таъзим-итоат қилгувчи эдилар. 91. Яна ўз номусини сақлаган аёлни (яъни, Марямни эсланг)! Бас, Биз Ўз тарафимиздан бўлган руҳни унга пуфладик (ва у Исога ҳомладор бўлди) ва уни ҳамда ўглини барча оламлар учун оят-ибрат қилдик. 92. (Эй инсонлар), сизларнинг миллатингиз - Динингиз ҳақиқатда бир Диндир (яъни, Исломдир). Мен эса (барчаларингизнинг) Парвардигорингиздирман. Бас, Менгагина ибодат қилинглар! 93. (Лекин одамлар) ишларини (яъни, динларини) ўзаро парчалаб-бўлиб олдилар. Барчалари Бизга қайтгувчидирлар. 94. Бас, ким мўмин бўлган ҳолида яхши амаллардан қилса, унинг саъй-ҳаракати зое бўлмас - Биз уни ёзиб қўйгувчидирмиз. 95-96-97. Биз ҳалок қилган бирон қишлоқ-шаҳар (аҳли қайта дунёга келиши) ҳаромдир. То Яъжуж ва Маъжуж (тўғони) очилиб, улар ҳар бир тепалиқдан оқиб келадиган ва ҳақ ваъда (яъни, Қиёмат) яқин бўладиган вақтгача улар (яъни, Биз ҳалок қилган кимсалар) қайтмайдилар. Ана у (Қиёмат қойим бўлган) вақтда эса кофир бўлган кимсаларнинг кўзлари қотиб: "Эй,

ҳолимизга вой, бизлар бундай (оқибатдан) гафлатда эдик. Йўқ, бизлар (ўз жонларимизга) жабр қилгувчи бўлдик", (дейдилар). 98. (Эй мушриклар), сизлар ҳам, Оллоҳни қўйиб сигинаётган бутларингиз ҳам жаҳаннам ўтинларидир. Сизлар у (жаҳаннамга) тушгувчидирсизлар. 99. Агар ўшалар (яъни, сизлар сигинадиган бутларингиз) худолар бўлганида (жаҳаннамга) тушмаган бўлур эдилар. (Бу бутлар ва уларга сигинадиганларнинг) барчалари у жойда абадий қолгувчидирлар. 100. Улар учун у жойда (фақат) дод-фарёд қилишгина бордир. Улар у жойда (бирон нарсани) эшитмаслар. 101. Албатта Бизнинг томонимиздан гўзал (манзилат-мартаба) берилган зотлар - ана ўшалар (жаҳаннамдан) узоқ қилинурлар. 102. Улар унинг шарпасини ҳам эшитмаслар. Улар ўзлари истаган неъматларда абадий қолгувчидирлар. 103. Уларни Буюк даҳшат (яъни, Қиёмат) маҳзун қилмас. Фаришталар уларни: "Мана шу сизларга ваъда қилинган Кундир", (деб) кутиб олурлар. 104. У Кунда Биз осмонни ҳам худди мактуб ёзилган саҳифани ўраган янглиғ ўраб, биринчи марта қандай яратган бўлсак, (ўша ҳолга) қайтарурмиз. (Бу) Бизнинг зиммамиздаги ваъдадир. Албатта Биз (шундай) қилгувчидирмиз. 105. Дарҳақиқат, Биз (Лавҳул-Маҳфузда) зикр қилгандан сўнг Забурда: "Албатта (жаннатнинг) ерига Менинг солиҳ бандаларим ворис бўлурлар", деб ёзиб қўйгандирмиз. 106. Албатта мана шу (Қуръонда) ибодат қилгувчи қавм учун етарли (панг-насиҳат) бордир. 107. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), дарҳақиқат, Биз Сизни барча оламларга фақат раҳмат (яъни, Оллоҳнинг раҳмати-жаннатига етаклагувчи) қилиб юбордик. 108. Айтинг: "Менга фақат сизларнинг илоҳингиз Якка-ю Ягона Илоҳ экани ваҳий қилинур. Бас, сизлар (ваҳийга) бўйинсунувчимисизлар?" 109. Энди агар юз ўғирсалар, у ҳолда айтинг: "Мен сизларнинг (барчангизга) баробар (ҳеч кимни айирмай ўзимга нозил бўлган ваҳийни) эшиттирдим. Сизларга ваъда қилинаётган (Қиёмат Кунигаги азобни) яқин ё йироқлигини эса билмасман. 110. Албатта У Зот сўзининг ошкорасини ҳам билур, сизлар беркитадиган сўзларни ҳам билур. 111. Билмайман, эҳтимол бу (яъни, азоб соатининг таъхирга ташланиши) сизлар учун бир алдов-синов ва бир оз вақтгача (ажаларингиз етиб ўлгунингизгача) фойдаланишдир". 112. (Муҳаммад алайҳис-салом) айтди: "Парвардигорим, Ўзинг Ҳақ ҳукминини қилгин. Бизнинг Парвардигоримиз - сизларнинг ("Оллоҳ ёлғиз эмас", деб У Зотни бўҳтон сифат билан) сифатлашларингизга қарши мадад сўраладиган Раҳмондир".

ҲАЖ сураси (22)

Бу сура Мадинада нозил қилинган бўлиб, етмиш саккиз оятдир.

Сура диллар даҳшатга тушиб, ақллар адашадиган; она эмизаётган гўдагини унутиб, ҳомиладор аёл ҳомиласини ташлаб юборадиган Қиёмат олди даҳшатларини тасвирлаш билан бошланади ва ўз ҳаётларини Оллоҳ таоло буюрган дини Ислом аҳкомларига амал қилиш билан ўткарган кишилар учун ўша Кунда ҳам ҳеч қандай хавф-хатар бўлмаслиги, дину иймонсиз тирикчилик қилиб ўтган кимсалар эса У Кунда хору расво бўлишлари таъкидланади.

Маълумки, агар Маккада нозил қилинган сураларда сўз асосан иймон, эътиқод ҳақида кетса, Мадинада инган сураларда голибан Шариати Исломиёдаги қонун-қоидалар зикр қилинади. Инчунун ушбу сура ҳам бундан мустасно эмас. Бу сурада Ислом динининг беш асосий рукнидан бири бўлмиш Ҳаж ибодати ва Одам алайҳис-саломдан қолган "Эски Уй - Байтуллоҳ" хусусида анча батафсил баён қилинадики, сурачинг "Ҳаж" деб номланишига ҳам сабаб шудир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Эй инсонлар, Парвардигорингиздан қўрқингиз! Зеро, (Қиёмат) Соати (олдига) зилзила улуг-даҳшатли нарсадир. 2. Уни кўрар кунингизда эмизаётган (оналар) эмизиб турган (боласини) унутар ва барча ҳомиладор (аёллар) ўз ҳомиласини ташлаб юборар; одамларни маст-аласт ҳолда кўрурсиз, ҳолбуки, улар ўзлари маст эмаслар, лекин Оллоҳнинг азоби қаттиқдир. 3. Одамлар орасида ўзи билмаган ҳолида Оллоҳ хусусида мужодала қиладиган ва ҳар бир итоатсиз шайтонга эргашиб кетаверадиган кимсалар ҳам бордир. 4. У (шайтонга эса) ўзини дўст тутган кимсани албатта йўлдан оздириш ва дўзах азобига йўллаш ёзиб қўйилгандир - ҳукм қилингандир. 5. Эй инсонлар, агар сизлар қайта тирилишдан шубҳада бўлсангизлар, у ҳолда (қаранглар), Биз сизларга (Оллоҳнинг қудратини) баён қилиш учун сизларни (яъни, отангиз Одамни) тупроқдан, сўнгра (барча

жонзотни аввало) нутфа-манийдан, сўнгра лахта қондан, сўнгра яралиб битган-битмаган (яъни, инсон суратида шаклланиб битган ёки битмаган) тишлам гўштан яратдик. Биз (сизларни) Ўзимиз хоҳлаганимизча - муайян муддатгача (оналарингиз) қорнида қолдириб, сўнгра чақалоқ ҳолингизда (ёруғ оламга) чиқарурмиз, сўнгра вояга етгунларингизгача (ҳам Ўзимиз тарбия қилурмиз). Сизлардан (гўдаклик, ёшлик йилларигаёқ) вафот топадиган кишилар ҳам бўлур, яна сизлардан (кўп нарса-билимларни ўрганиб) билганидан сўнг ҳеч нарсани билмай қолиши учун энг тубан умрга (яъни, қариб мункиллаб қолишга) қайтариладиган кишилар ҳам бўлур. (Қайта тирилиш ҳақ эканлигининг яна бир далили ушбудир) - сиз(лар) бу Ерни қуруқ-ўлик ҳолида кўрурсиз. Энди қачонки Биз унинг устидан сув-ёмғир ёғдирсак у ҳаракатга келиб кўпчир ва турли-туман гўзал (наботот) жуфтларини ундирур. 6. Бунга сабаб, Оллоҳ Ҳақ экани ва Унинг Ўзи ўликларга ҳаёт бериши ҳамда У ҳамма нарсага Қодир эканлигидир. 7. Яна аниқки, (Қиёмат) Соати шак-шубҳасиз, келгувчидир ва албатта Оллоҳ қабрлардаги бор жонзотни тирилтирур. 8-9. Одамлар орасида ўзи билмаган ва (Ҳақ Йўлига) ҳидоят топмаган ҳолида, бирон нурли Китобсиз (яъни, аниқ ҳужжатсиз, Тўғри Йўлдан) бўйин буриб, (ўзгаларни ҳам) Оллоҳ Йўлидан оздириш учун Оллоҳ хусусида мужодала қиладиган кимсалар ҳам бордир. У (кимсалар) учун бу дунёда расволик-шармандалик бўлур, Қиёмат Кунда эса унга ўт азобини тотдирурмиз. 10. (Ва унга дермиз): "Бу (азоб) ўз қўлларинг (билан) қилган гуноҳинг сабаблидир. Зеро, Оллоҳ ҳаргиз бандаларига зулм қилгувчи эмасдир". 11. Одамлар орасида Оллоҳга бир четда (яъни, сидқиқилган эмас, балки тил учига) ибодат қиладиган кимсалар ҳам бордир. Бас, агар унга (дундор бўлгани шарофатидан) яхшилик етса ўша сабабли хотиржам бўлур, агар бирон фитна-бахтсизлик етса (дундан) юз ўтириб кетур. У дунёю Охиратда зиён кўрур. Бу эса очиқ-аниқ зиёндир. 12. У Оллоҳни қўйиб ўзига зиён ҳам, фойда ҳам бера олмайдиган бутларга илтижо қилур. Бу - йўлдан қаттиқ озишнинг ўзидир. 13. У шак-шубҳасиз, зиёни фойдасидан яқинроқ бўлган бутларга илтижо қилур. (Лекин у бутлар) нақадар ёмон "хожа"дир ва нақадар ёмон "ошно"дир! 14. Албатта Оллоҳ иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларни остидан дарёлар оқиб турадиган жаннатларга дохил қилур. Албатта Оллоҳ Ёлғиз Ўзи хоҳлаган

ишни қилур. 15. (Албатта Оллоҳ Ўз Пайғамбари Муҳаммад алайҳис-саломга ёрдам берур, энди) кимда-ким: "Оллоҳ на дунёда ва на Охиратда ҳаргиз унга ёрдам қилмас", деб гумон қилгувчи бўлса, у ҳолда бир арқон билан осмонга-шифтга осилиб, (Ўзини Ердан) узсин (яъни, ўзи учун дор ясаб, унга осилсин), сўнг қарасин - бу найрангги газабини кетказармикан.

И з о ҳ: Бу оятни шундай тушуномқ лозим: Оллоҳ таоло Ўз Пайғамбари Муҳаммад алайҳис-саломга ва Ислом динига ёрдам-ғалаба бермайдиги, деб ўйлаб юрадиган кимсалар яхшиси бир дор ясаб ўзларини осганлари маъқул. Акс ҳолда Оллоҳ таолонинг мусулмонларга берадиган ғалабасини кўриб у кимсаларнинг бошлари хафачиликдан чиқмай қолур. Демак, уларни газаб-хафачиликдан халос қиладиган бирдан-бир Тўғри Йўл ўз ихтиёрлари билан Исломни қабул қилиш, ҳазрати Муҳаммад алайҳис-саломга эргашишдир. Чунки Оллоҳ таоло албатта бу дунёда ҳам, Охират дунёда ҳам Ўзининг суюкли Пайғамбарига ёрдам ва ғалаба ато этади.

16. Биз (Қуръонни) мана шундай аниқ-равшан оятлар(дан иборат) ҳолида нозил қилдик. Албатта Оллоҳ Ўзи истаган кишиларни ҳидоят қилур. 17. Дарҳақиқат, (Оллоҳга ва Муҳаммад алайҳис-саломга) иймон келтирган зотлар, яҳудий бўлган кимсалар, (Оллоҳга ишонадиган, аммо бирон шариадга амал қилмайдиган тоифа бўлган) собийлар, насронийлар, мажусийлар (оташпарастлар) ва мушрик бўлган кимсалар - аниқки, Оллоҳ Қиёмат Кунда уларнинг ўртасини ажрим қилур (яъни, мўминларни жаннатга дохил қилур, кофирларни дўзахга гирифтор қилур). Албатта Оллоҳ барча нарсага Гувоҳдир. 18. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз осмонлардаги ва Ердаги бор жонзот, қуёш, ой, юлдузлар, тоғлар, дов-дарахтлар ва (барча) жониворлар ҳамда кўпдан-кўп инсонлар (Ёлғиз) Оллоҳга сажда қилишини кўрмадингизми? Кўп (одамларга эса кофир бўлганлари сабабли) азоб ҳақ бўлгандир. Кимни Оллоҳ хор қилиб қўйса, бас, уни (ҳеч ким) азиз қилгувчи бўлмас. Албатта Оллоҳ Ўзи хоҳлаган нарсани қилур.

И з о ҳ: Ушбу оят навбатдаги сажда оятидир.

19. Мана шу икки ганим (яъни, мўминлар билан кофирлар) Парвардигорлари(нинг Ҳақ Дини) хусусида талашдилар (яъни, мўминлар Оллоҳнинг Ҳақ Дини бўлиши Исломнинг ҳолиб бўлишини истадилар, кофирлар эса бу Динни йўқ қилмоқчи бўлдилар). Бас, кофир бўлган кимсалар учун ўтдан бўлган кийимлар бичилди,

(энди) уларнинг бошларидан қайноқ сув қуйилиб; 20. У (сув) билан уларнинг ичларидаги нарсалар ҳам, терилари ҳам эритиб юборилур. 21. Улар учун темир гурзилар бордир. 22. Ҳар қачон улар (ғўзах) гам-азобидан (қочиб) чиқмоқчи бўлсалар (гурзилар билан) яна унга қайтарилурлар ва (уларга): "Ўт азобини тотиб кўрингиз", (дейилур). 23. Албатта Оллоҳ иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларни остидан дарёлар оқиб турадиган жаннатларга дохил қилур. Улар у жойда олтиндан бўлган билакузуклар ва марварид-маржонлар билан безанурлар, либослари эса ҳарир-ипак бўлур; 24. Улар (бу дунёда) Ҳуш - Ҳақ Сўзга (яъни, "Оллоҳ Якка-Ягонадир", деган сўзга) ҳидоят қилинурлар ва ҳамду сано Эгаси - Оллоҳнинг Йўлига ҳидоят қилинурлар. 25. Албатта ўзлари кофир бўлган ва (ўзгаларни) Оллоҳ Йўлидан тўсадиган, ҳамда Биз (Мақкада) тургувчи учун ҳам, (бошқа юртлардан) келгувчи учун ҳам баробар қилиб қўйган Масжид ал-Ҳаромдан (тўсадиган) кимсалар ва кимки у жойда зулм-зўравонлик билан йўлдан чиқмоқчи бўлса, (буларнинг ҳар бирига) аламли азобдан тотдириб қўюрмиз. 26. (Эй Муҳаммад алайҳис-салаом), эсланг, Биз Иброҳимга Байтуллоҳнинг ўрнини (ўша Уйга қараб ибодат қилиши ва уни обод қилиши учун) белгилаб бериб, (унга шундай деган эдик): "Сен Менга бирон нарсани шерик қилмагин ва Менинг Байтим - Уйимни тавоф қилгувчилар қиём (яъни, намозда тик - гоз туриш), рукуъ, сажда қилгувчилар (яъни, ўша жойда намоз ўқиғувчилар) учун пок тутгин!

И з о ҳ: Ушбу оятдаги "Байтуллоҳнинг ўрнини" шундай тушуномқ лозим: Одам алайҳис-салам жаннатдан Ерга тушганларида Оллоҳ таолонинг амри билан биринчи бино қилган уйлари Байтуллоҳ бўлган экан (шунинг учун ҳам қуйидаги оятларда уни "Эски Уй", деб ҳам аталади). Лекин Нух пайғамбар замонларида бўлган тўфон балосига Оллоҳ таолонинг фармони билан фаришталар у Уйни еттинчи осмонга олиб чиқиб кетган экан. Ҳадиси шарифда айтилишича, ўша даврдан буён самодаги Байтуллоҳни ҳар кун етмиш минг фаришта тавоф қилар, аммо Оллоҳнинг лашкари бўлмиш фаришталарнинг саноғи шу қадар кеадаг эканки, ҳанузгача бир фаришта икки марта тавоф қилишга алгурмаган экан. Ана ўша самога олиб чиқиб кетилган Байтуллоҳнинг ўрнини Ҳақ таоло Иброҳим алайҳис-саламга йилдириб, ўша жойга барча мусулмонлар учун қибла бўлган Байтуллоҳ бино қилишни буюрган.

27. Ва одамлар орасида (юриб уларни) ҳажга чақиргин, улар сенга (яъни, сенинг даъватини та жавобан) яёв ҳолларида ва барча йироқ йўللардан келадиган ориқ-қолдан тоғган туялар устида келурлар. 28. Улар ўзлари учун бўлган (диний ва дунёвий) манфаатларга шоҳид бўлиш учун ва маълум кунларда (яъни, Қурбон ҳайити кунларида Оллоҳ) уларга ризқ қилиб берган чорва ҳайвонлари(ни қурбонлик учун сўйиш) устида Оллоҳ номини зикр қилиш учун (келурлар). Бас, ундан ўзларингиз ҳам еяверинглар, бечора камбағалларга ҳам едиринглар. 29. Сўнгра (қурбонлик қилганларидан кейин) улар кирларини кетказсинлар (яъни, эҳромдан чиқиб, сочларини олдириб, тоза либосларини кийсинлар), назрларини (яъни, зиммаларидаги ҳаж мажбуриятларини) тўла адо қилсинлар ва "Эски Уй"ни тавоф қилсинлар! 30-31. (Иш) шудир. Ким Оллоҳ ҳаром қилган нарсаларни ҳурмат (риоя) қилса, бас, бу Парвардигори наздида ўзи учун яхшидир. Сизлар учун (ҳаром эканлиги) тиловат қилинадиган нарсалардан бошқа (барча) чорва моллари ҳалол қилинди. Бас, сизлар Оллоҳ учун Ҳақ Йўлдан оғмаган (мусулмон) бўлган ҳолларингизда ва У Зотга ширк келтиргувчи бўлмаган ҳолларингизда бутлардан иборат нажосатдан йироқ бўлингиз ва ёлгон сўздан йироқ бўлингиз! Ким Оллоҳга ширк келтирса, бас, у гўё осмондан қулагану уни (бирон ваҳший) қуш (ўлжа қилиб) олиб кетган ёки (қаттиқ) шамол йироқ жойларга учириб кетган (кимса) кабидир. 32. (Иш) шудир. Ким Оллоҳ қонунларини ҳурмат қилса, бас, албатта (бу ҳурмат) дилларнинг тақводорлиги сабабли бўлу. 33. Сизлар учун уларда (яъни, Байтуллоҳда қурбон қилиш учун олиб кетаётган қўй, мол, туяларингизда) маълум муддатгача фойда-манфаатлар бордир (яъни, йўлда уларни қўзилатиб, соғиб, миниб фойдаланиб кетишларингиз жоиздир). Сўнгра Эски Уйга (етгач) уларни сўйиш (вожибдир). 34. Биз (сизлардан аввал ўтган мўмин миллатлардан) барча миллатга ҳам - (Оллоҳ) уларни ризқлантирган чорва ҳайвонларини (сўйиш - қурбон қилиш) устида Оллоҳнинг номини зикр қилишлари учун - қурбонлик қилишни буюрганмиз. Бас, (барчаларингизнинг) илоҳингиз бир Илоҳдир. Бас, Унгагина бўйинсунингиз! (Эй Муҳаммад алайҳис-салаом), ором ва тавозубдан итоат қилгувчи зотларга хушхабар беринг! 35. Улар Оллоҳ зикр қилинганида қалблари қўрқувга тушадиган, ўзларига етган балоларга сабр-тоқат қиладиган, намозни тўқис адо этадиган ва Биз ризқ қилиб берган нарсалардан инфоқ-эҳсон қиладиган зотлардир. 36. (Ҳаж мавсумида) туя-молларни (сўйиб қурбон қилишни) Биз сизлар

учун Оллоҳ қонунларидан қилдик. Сизлар учун улар(ни қурбон қилиш)да яхшилик бордир. Бас, улар (сўйиш учун) тизиб қўйилган ҳолларида Оллоҳ номини зикр қилингиз. Энди қачон ёнбошлари билан тушганларида (яъни, жон таслим қилганларида) улардан (ўзларингиз ҳам) еяверинглар, (бировдан бир нарса сўрамайдиган) қаноатли кишига ва (муҳтож) тиланчига ҳам едиринглар. Шукр қилишларингиз учун Биз уларни (яъни, туя-молларни) сизларга бўйсундирдик. 37. Оллоҳга (қилган қурбонликларингизнинг) гўшглари ҳам, қонлари ҳам етмас. Лекин У Зотга сизларнинг тақво-ихлосингиз етар. Оллоҳ сизларни ҳидоят қилгани сабабли У Зотни улутлашларингиз учун (яъни, қурбонликларингизни сўяётган пайтингизда Оллоҳнинг исмини зикр қилишингиз учун) уларни сизларга бўйсундириб қўйди. Яхшилик қилгувчиларга хушхабар беринг. 38. Албатта Оллоҳ иймон келтирган зотларни мудофаа - ҳимоя қилур. Албатта Оллоҳ барча хоин ва куфрони неъмат қилгувчиларни суймас. 39. Хужумга учраётган зотларга мазлум бўлганлари сабабли (жанг қилиш) изни берилди. Албатта Оллоҳ уларни ғолиб қилишга Қодирдир.

И з о ҳ: Муфассирлар айтишларича, ушбу оят мусулмонларга жиҳод қилиш учун берилган биринчи рухсатдир. Пайгамбар алайҳис-салом Маккада турган пайтларида ҳам саҳобалар у кишининг ҳузурларига кўп марта мушрикларнинг қилаётган ҳужумларидан шикоят қилиб келар эдилар. Лекин у зот: "Сабр қилинглар, менга ҳали Парвардигорим томонидан жанг қилишга рухсат берилгани йўқ", деб қайтарардилар. Дарҳақиқат, Қуръони Каримдаги етмишдан ортиқ оятда мусулмонлар кофирларга қарши жиҳоддан қайтарилгандир. Магинага ҳижрат қилинганидан кейин Ислом давлати барпо бўлгач, мазлум мусулмонларга зolim кофирларга қарши жиҳод қилиш изни берилди ва бу жангда албатта Оллоҳ Йўлида курашган зотлар ғолиб бўлиши башорат қилинди.

40. Улар ўз диёрларидан ноҳақ, фақатгина "Бизнинг Парвардигоримиз (Ягона) Оллоҳдир", деганлари учун қувилган зотлардир. Агар Оллоҳ одамларнинг айримларини айримлари билан дафъ қилиб турмас экан, шубҳасиз, Оллоҳ номи кўп зикр қилинадиган (роҳибларнинг) узлаттоҳлари, (насронийларнинг) бутхоналари, (яхудийларнинг) ибодатхоналари ва (мусулмонларнинг) масжидлари вайрон қилинган бўлуր эди. Албатта Оллоҳ Ўзига (яъни, Динига) ёрдам берадиган зотларни ғолиб қилур. Шубҳасиз, Оллоҳ Кучли, Қудратлидир.

И з о ҳ: Бу оятдаги бир нукта айрича эътиборга лойиқдир. Мусулмонларнинг муқаддас Китоби бўлмиш Қуръонда масжидлар ўзга диндаги кишиларнинг ибодатхоналаридан кейин - тўртинчи ўринда эҳр қилинди. Бундан маълум бўладики, Ислом давлатида ўзга дин аҳллари ҳам мусулмонлар билан баб-баробар ҳуқуққа эга бўлар эканлар.

41. Уларни (яъни, мусулмонларни) агар Биз Ер юзига ғолиб қилсак улар намозни тўқис адо этадилар, закотни (ҳақдорларга) ато этадилар, яхшиликка буюрадилар, ёмонликдан қайтарадилар. (Барча) ишларнинг оқибати Оллоҳнинг (измидагир). 42. (Эй Муҳаммад алайҳис-салаом), агар улар (яъни, Макка мушриклари) Сизни ёлгончи қилсалар, (билингки), улардан илгари Нух қавми, Од, Самуд (қабилалари) ҳам (ўзларига юборилган пайгамбарларни) ёлгончи қилгандирлар. 43-44. Иброҳимнинг қавми (Иброҳимни), Лут қавми (Лутни), Мадян (шаҳрининг) аҳолиси (Шуайбни ёлгончи қилгандирлар). Мусо ҳам ёлгончи қилинди. Мен эса кофир бўлган кимсаларга муҳлат бериб қўйиб, сўнгра уларни (Ўз азобим билан) ушладим. Бас, Менинг (ўз пайгамбарларини ёлгончи қилган кофирларга қарши) инкорим қандай бўлди?! 45. Зотан, қанчадан-қанча золим-кофир бўлган ҳолларида Биз ҳалок қилган, бас, томлари (йиқилиб) ҳувилаб қолган қишлоқ-шаҳарлар, (қанча) ташландиқ қудуқлар ва юксак (лекин кимсасиз) қасрлар бордир. 46. Ахир улар (яъни, Макка мушриклари) Ер юзида сайр қилиб-айланмайдиларми, (ана ўшанда) улар учун доно диллар, тинглайдиган қулоқлар бўлур эди. Зеро, кўзлар кўр бўлмас, балки кўкракларидаги кўнгиллар кўр бўлур. 47. Улар Сиздан (истеҳзо билан Оллоҳ ваъда этган) азобни тезлатишингизни талаб қиладилар. Ҳолбуки, Оллоҳ Ўз ваъдасига ҳаргиз хилоф қилмас. Дарвоқеъ, Парвардигорингиз наздидаги бир кун(лик азоб) сизларнинг ҳисоб-китобингиздаги минг йил каби бўлур. 48. Қанчадан-қанча золим-кофир қишлоқ-шаҳарлар бўлгандирки, Мен уларга (ҳалок қилмай) муҳлат бериб қўйиб, сўнгра (азобим билан) ушлаганман. Ёлғиз Менгагина қайтиш(ингиз) бордир. 49. (Эй Муҳаммад алайҳис-салаом), айтнинг: "Эй инсонлар, мен сизлар учун фақат бир очиқ огоҳлантиргувчиман, холос". 50. Бас, иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотлар учун мағфират ва улут ризқ бўлур. 51. Бизнинг оятларимизга қарши ҳаракат қилиб олишишга уринган кимсалар - ана ўшалар дўзах эгаларидир. 52. (Эй Муҳаммад алайҳис-салаом), Биз Сиздан илгари юборган ҳар

бир элчи ва пайгамбар борки, қачон (улардан биронтаси ўзига нозил бўлган оятларни) қироат қилса шайтон унинг қироатига (асли оятдан бўлмаган нарсаларни) ташлагандир. Бас, Оллоҳ шайтон ташлайдиган нарсани бекор қилур, сўнгра Оллоҳ Ўз оятларини мустаҳкам қилур. Оллоҳ Билгувчи ва ҳикмат Эгасидир. 53. (Оллоҳ) шайтон ташлайдиган нарсани дилларида мараз бўлган (мунофиқлар) ва тошдил кимсалар (яъни, кофирлар) учун фитна-синов қилиш учун (пайдо қилур). - Дарҳақиқат, золим-кофирлар мангу ихтилофдадирлар. - 54. Ва илм ато этилган кишилар у (Қуръон) Парвардигорингиз томонидан келган Ҳақиқат эканини билиб, унга иймон келтиришлари, бас, диллари у сабабли таскин топиши учун (Оллоҳ шундай қилур). Дарҳақиқат, Оллоҳ иймон келтирган зотларни Тўғри Йўлга Ҳидоят қилгувчидир.

И з о ҳ: Ривоят қилинишича, юқоридаги уч оятнинг нозил бўлишига ушбу воқеа сабаб бўлган экан: Бир куни Пайгамбар алайҳис-салом Қуръон сураларидан "Ван-нажми"ни қироат қилаётганларида шайтон васвасаси билан адашиб, Қуръонда бўлмаган сўзларни ҳам қўшиб юборадилар. Бундан шу ерда ҳозир бўлган мунофиқ ва кофирлар шодланиб хурсанд бўлишади. Лекин Оллоҳ таоло дарҳол Ўз пайгамбарини бу хатодан огоҳ қилади ва мазкур оятларни нозил қилиб, бу иш беҳуда бўлмаганини, балки мунофиқ ва кофирларни яна бир бор синаш ҳамда мўминларнинг иймонларини янада зиёда қилиш учун бўлганини уқтиради.

55. Кофир бўлган кимсалар то уларга тўсатдан (Қиёмат) Соати келгунича ёки тугмас (яъни, эртаси бўлмаган) Куннинг азоби келгунича (Қуръон)дан шак-шубҳададирлар. 56. У Кунда подшоҳлик (Ёлғиз) Оллоҳникидир. У Зотнинг Ўзи улар ўртасида ҳукм қилур. Бас, иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотлар ноз-неъматларга (тўла) жаннатлардадирлар. 57. Кофир бўлган ва Бизнинг оятларимизни ёлгон деган кимсалар - улар учун хор қилгувчи азоб бордир. 58. Оллоҳ Йўлида ҳижрат қилган, сўнгра қатл қилинган ёки вафот топган зотларни албатта Оллоҳ гўзал ризқ (яъни, мангу жаннат) билан ризқлантирур. Дарҳақиқат, Оллоҳнинг Ўзигина энг яхши Ризқ бергувчидир. 59. Албатта (Оллоҳ) уларни ўзлари рози бўладиган жойга - жаннатга дохил қилур. Дарҳақиқат, Оллоҳ Билгувчи ва Ҳалимдир. 60. (Иш) шудир. Ким ўзига берилган азоб-уқубат баробарида ўч олса, сўнгра яна унга зулм-зўравонлик қилинса, албатта Оллоҳ у (мазлумга) ёрдам қилур. Дарҳақиқат, Оллоҳ Афв қилгувчи, Кечиргувчидир. 61.

Бунга (яъни, Оллоҳ мазлумга ердан қила олишига ва ҳар бир ишда адолатли ҳукм қилишига) сабаб, Оллоҳ кечани кундузга киритиши (яъни, кечани қисқартириб, кундузни узайтириши) ва (аксинча) кундузни эса кечага киритиши (яъни, У Зот Ўзи хоҳлаган нарсага Қодир экани) ва шак-шубҳасиз, Оллоҳ Эшитгувчи, Кўргувчи эканлигидир. 62. Бунга сабаб, Оллоҳнинг Ўзигина Ҳақ экани ва Уни қўйиб (мушриклар) дуо-илтижо қилаётган (бутлар) эса ботилнинг ўзи экани ҳамда шак-шубҳасиз, Оллоҳнинг Ўзигина энг Юксак ва Буюк Зот эканлигидир. 63. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Оллоҳ осмондан сув-ёмғир ёғдириб, (бутун) Ер кўм-кўк бўлишини кўрмадингизми?! Дарҳақиқат, Оллоҳ Меҳрибон ва Отоҳ Зотдир. 64. Осмонлардаги ва Ердаги бор нарса Уникидир. Дарҳақиқат, Оллоҳнинг Ўзигина Беҳожат ва ҳамду сано Соҳибидир. 65. Оллоҳ сизларга Ердаги нарсаларни ва денгизда Унинг амри билан сузиб кетаётган кемаларни бўйсундириб қўйганини ҳамда Ўзи осмонни Ерга қулаб тушишдан тутиб туришини, магар (осмон) Унинг изни-иродаси билангина (қулаши мумкинлигини) кўрмадингизми?! Дарҳақиқат, Оллоҳ одамларга Меҳрибон ва Раҳмдир. 66. У сизларга ҳаёт берган, сўнгра (ажалларингиз етганида) ўлим берадиган, сўнгра (Қиёмат қойим бўлганида яна) ҳаёт берадиган Зотдир. Дарҳақиқат, инсон куфрони неъмат қилгувчидир. 67. Биз барча миллатга қурбонлик қилиш (қонунини) буюрганмиз - улар ўша (қонунга) амал қилиб қурбонлик қилурлар. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), улар Сиз билан (қурбонлик) иши хусусида ҳаргиз талашмасинлар! Сиз (одамларни) Парвардигорингизга даъват қилинг! Албатта Сиз Тўғри Йўл устидадирсиз. 68. Агар улар Сиз билан мужодала қилсалар, у ҳолда айтинг: "Оллоҳ сизлар қилаётган (ёмон) ишларни жуда яхши Билгувчидир". 69. Оллоҳ Қиёмат Кунда сизлар ихтилоф қилиб ўтган нарсалар ҳақида ўртангизда ҳукм қилур. 70. (Эй Муҳаммад алайҳис-салаом), Сиз Оллоҳ осмон ва Ердаги бор нарсани билишини билмадингизми?! Албатта бу Китобда (яъни, Лавҳул-Маҳфузда ёзиб қўйилгандир). Албатта бу Оллоҳга осондир. 71. Улар (яъни, Қурайш кофирлари) Оллоҳни қўйиб У Зот (илоҳ эканига) бирон ҳужжат туширмаган ва ўзлари ҳам билмаган нарсаларга ибодат қиларлар. Бу зочимлар учун бирон ёрдамчи йўқдир. 72. Қачонки уларга Бизнинг очиқ-равшан бўлган оятларимиз тиловат қилинса, кофир бўлган кимсаларнинг юзларида инкор (аломатини) сезурсиз. Улар, ўзларига Бизнинг оятларимизни тиловат қилаётган зотларга чанг

солишга яқин бўлурлар. *(Сиз уларга)* айтинг: "Энди мен сизларга бундан ҳам ёмонроқ нарсанинг хабарини берайми? *(У)* Оллоҳ кофир бўлган кимсаларга ваъда қилган дўзахдир. Нақадар ёмон оқибат у!" 73. Эй инсонлар, бир масал айтилгандир, бас, унга қулоқ тутингиз! - Аниқки, сизлар Оллоҳни қўйиб илтижо қилаётган бутлар агар барчалари бирлашганларида ҳам ҳатто бир доначивинини ярата олмаслар, агар биронта чивин улардан бирон нарсани тортиб олса, уни *(ўша чивиндан)* қутқариб ҳам ола билмаслар. *(Демак, ўша бутлардан ҳожатини раво қилишни)* сўрагувчи *(мушрик)* ҳам, сўралгувчи *(бутлар)* ҳам ночор-нотавондир. 74. Улар Оллоҳнинг ҳақиқий қадри - улутлигини билмадилар. Дарҳақиқат, Оллоҳ Кучли, Қудратлидир. 75. Оллоҳ фаришталардан ҳам элчилар танлар, инсонлардан ҳам. Дарҳақиқат, Оллоҳ Эшиттувчи, Кўргувчидир. 76. У Зот уларнинг олдиларидаги ва ортларидаги нарсаларни билур. Ва *(барча)* ишлар Ёлғиз Оллоҳга қайтарилур. 77. Эй мўминлар, рукуъ қилингиз, сажда қилингиз ва Парвардигорингизга ибодат қилиб, яхшилик қилингиз - шоядки нажот топсангизлар. 78. Ва Оллоҳ *(Йўлуга)* ҳақ жиҳод-ла жиҳод қилингиз! Унинг Ўзи сизларни *(шу муқаддас Дин учун)* сайлади ва бу Динда сизларга бирон ҳараж-танглик қилмади. Оталарингиз Иброҳимнинг Динини *(яъни, Исломни ушлангиз)*! Токи *(Қиёмат Кунига)* Пайгамбар сизларнинг устингизда гувоҳ бўлиши учун, сизлар эса *(барча динлардаги)* одамлар устида гувоҳ бўлишингиз учун *(Оллоҳнинг)* Ўзи сизларни илгари *(гу муқаддас Китобларида)* ҳам, мана шу *(Қуръонда)* ҳам мусулмонлар *(яъни, Ўзинишг Динига бўйинсунувчилар)* деб атади. Бас, сизлар намозни тўқис адо этингиз, закотни *(ҳақдорларга)* ато этингиз ва Оллоҳга боғланингиз! У сизларнинг Хожангиздир. Бас, У Зот нақадар яхши Хожа ва нақадар яхши Мададкордир.

"МЎМИНУН" сураси (23)

Бир юз ўн саккиз оятдан иборат бу сура Маккада нозил қилингандир.

Сура Оллоҳ таолонинг борлиги ва бирлигига ҳамда Муҳаммад алайҳис-салом У Зотнинг сўнгги Пайгамбари эканлигига иймон келтирган мўминлар Фирдавс боғларига меросхўр бўлиш учун қайси амалларни қилиб, қайси амаллардан тийилишлари лозим эканлигини баён қилиш билан бошланади. Шу боисдан у "Мўминун - Мўминлар" деб аталгандир.

Бу сурада ҳам ўтмишдаги айрим пайгамбарлар ва уларга мушриклар томонидан етган озорлар зикр қилиниши билан Пайгамбар алайҳис-саломга Макка кофирларининг етказаетган азиятларидан тасалли берилади. Суранинг меҳвари (ўқи) асосан бу дунёдаги ҳаёт инсоннинг узун умр йўлидаги биринчи - нисбатан жуда қисқа босқич экани, бу босқич ўтилгандан кейин Охиратдаги абадий ҳаёт учун қайта тирилиш ҳақ экани атрофида айланади. Яна бу сурада ҳаётларини куфр билан ўтказган кимсаларнинг "сакаротул-мавт - ўлим талвасаси" чоғида тортадиган азоблари, ажаллари етиб - орзу-хаёллари пучга чиққан пайтида чекадиган афсус-надоматлари ҳам баён қилинади.

Сура одамлар икки тоифага - бахтли ва бадбахтларга бўлинадиган, ҳар қандай насл-насаб, қариндош-уруғчиликдан тониладиган, фақат иймон ва қилинган яхши амалгина фойда берадиган Қиёмат Кунини ҳақида хабар бериш билан ниҳоя топади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Дарҳақиқат, мўминлар нажот топдилар. 2. Улар намозларида (қўрқув ва умид билан) бўйин эгувчи кишилардир. 3. Улар беҳуда - фойдасиз (сўз ва амаллардан) юз ўғиргувчи

кишилардир. 4. Улар закотни (*адо*) қилгувчи кишилардир. 5. Улар авратларини (*ҳаромдан-зинодан*) сақлагувчи кишилардир. 6. Магар ўз жуфти ҳалолларидан ва қўлларидаги чўриларидангина (*сақлашмайдилар*). Бас, улар маломат қилинмаслар. 7. Энди ким шундан ўзгани (*яъни, зино ва шу каби Шариаати Исломиёйда ҳаром қилинган бошқа нарсаларни*) истаса, бас, ана ўшалар ҳаддан ошгувчилардир. 8. Улар (*яъни, мўминлар*) эларига (*ишонилган*) омонатларга ва (*ўзгаларга*) берган аҳду паймонларига риоя қилгувчи кишилардир. 9. Улар (*барча*) намозларини (*вақтида адо этиб, қазо бўлишдан*) сақлагувчи кишилардир. 10-11. Ана ўшалар Фирдавс (*жаннатига*) меросхўр бўлгувчи ворислардир. Улар ўша жойда мангу қолурлар.

И з о ҳ: Юқоридagi оятлардан маълум бўлишича мўминлар нажот топиб, бахт-саодатга эришишлари учун, Фирдавс жаннатига меросхўр бўлишлари учун мазкур фазилатларга эга бўлишлари лозим экан.

12. (*Қасамки*), Биз инсонни (*яъни, Одам алайҳис-саломни*) лойнинг мағзидан яратдик.

И з о ҳ: "Лойнинг мағзи"дан мурод - лой-ер жинсидаги барча моддалардир. Дарвоқеъ, замонавий тиббиёт ҳам инсон вужудига Ер жинсининг барча моддалари мавжуд эканини исботлайди.

13. Сўнгра уни (*яъни, барча инсонларни аввало*) мустаҳкам қароргоҳдаги (*яъни, бачадондаги*) нутфа-маний қилдик. 14. Сўнгра бу нутфадан лахта қонни яратиб, лахта қондан бир тишлам гўштни яратиб, бир тишлам гўшдан суякларни яратиб, бу суякларга гўштни "кийдирдик", сўнгра (*унга жон киргизиб, аввал бошдаги бир томчи сув - нутфадан бутунлай*) бошқа бир жонзот ҳолида пайдо қилдик. Бас, энг Гўзал Яраттувчи (*яъни, йўқдан Бор қилгувчи бўлмиш*) Оллоҳ Баракотли - Буюқдир.

И з о ҳ: Ушбу оятда инсоннинг она қорнидаги бир томчи сувдан то тирик, комил инсонга айлангунигача кечган жараён Яратганнинг Ўз Илоҳий қалами билан аниқ-равшан қилиб чизиб берилди. Дарвоқеъ, Буюк Яраттувчи - Оллоҳдан ўзга ҳеч ким мазкур жараённи бу қадар ойдин ва муфассал баён қилишга қодир эмас.

15. Сўнгра шак-шубҳасиз, сизлар (*эй инсонлар*), мана шундан (*яъни, яралиб, ҳаётга келганлигиздан*) кейин (*ажалларингиз битгач*) албатта вафот топгувчидирсизлар. 16. Сўнгра шак-шубҳасиз, сизлар Қиёмат Кунда қайта тирилурсизлар. 17. (*Қасамки*) Биз сизларнинг устингизда етти йўлни (*яъни, етти қават осмонни*) яратдик. Биз Ўз халқимиздан гофил бўлмадик.

И з о ҳ: Муфассирлар айтишича, бу оятда етти қават осмоннинг етти йўл деб аталишини шундай тушунмоқ мумкин: Оллоҳ таоло инсонни ва барча махлуқотни яратганидан сўнг уларнинг ҳалидан гофил бўлиб қолгани йўқ, балки уларга ризқу рўз ёғилиб туриши учун устларида етти йўл - етти осмонни пайдо қилди.

18. Ва Биз осмондан (аниқ) ўлчов билан сув (ёмғир-қор) ёғдириб, уни Ерга жойлаб қўйдик. Шак-шубҳасиз, Биз уни кетказишга ҳам Қодирдирмиз. 19. Сўнг Биз сизлар учун у (сув) ёрдамида хурмо ва узум боғларини пайдо қилдик. Сизлар учун у (боғларда) яна кўп мевалар бўлур, сизлар улардан ейсизлар. 20. Яна (Биз сизлар учун) Тури Сайно (тоғи)дан чиқадиган ёғли ва егувчилар учун (нон) хуруш бўлган ҳолда ўсадиган бир дарахтни (яъни, зайтунини яратдик). 21. Албатта сизлар учун чорва молларида ҳам ибрат бордир - Биз сизларни уларнинг қорнидаги сут билан сугорурмиз, яна сизлар учун уларда (юнгларида кийимлар тўқиш, миниш каби) кўп фойдалар бордир, шунингдек улар(нинг гўшт-ёғлари)дан ейсизлар. 22. Яна уларнинг устида ва (гарё-денгизларда эса) кемаларда юк ташийсизлар. 23. Дарҳақиқат, Биз Нухни ўз қавмига пайгамбар қилдик. Бас, у: "Эй қавмим, Оллоҳга ибодат қилинглар! Сизлар учун Ундан ўзга илоҳ йўқдир. Ахир қўрқмайсизларми", деди. 24. (Шунда) унинг қавмидан кофир бўлган кимсалар: "Бу ҳам худди сизларга ўхшаган одам. (Фақат) сизлардан устун бўлиб олмоқчи. Агар Оллоҳ (пайгамбар юборишни) хоҳласа, эди фаришталарни туширган бўлур эди. Бизлар бу (Нух айтаётган "Оллоҳ Якка-Ягонадир", деган сўз)ни аввалги ота-боболаримиздан эшитган эмасмиз. 25. У (яъни, Нух) фақат бир жинни бўлган одамдир. Бас, унга бир (оз) вақтгача кўз тутинглар, (агар шу сўзидан қайтмас экан ўлдириб юборурсизлар)", дедилар. 26. (Нух) айтди: "Парвардигорим, улар мени ёлғончи қилганлари сабабли Ўзинг менга ёрдам қилгин (ва уларни ҳалок қилгин)". 27. Бас, Биз унга ваҳий қилдик - Бизнинг кўз ўнгимизда (яъни, ҳифзу-ҳимоямизда) ва Бизнинг ваҳий-таълимимиз билан бир кема ясагин! Бас, қачон Бизнинг фармонимиз келиб, тәннурдан (олов ўрнига) фавворалар отилган вақтида у кемага ҳар (жонивордан) бир жуфтдан ва аҳли-онлангни солгин. Лекин (кофирлардан) қайси кимсалар устида Бизнинг Сўзимиз (яъни, сувга гарқ бўлиши ҳақидаги ҳукмимиз) ўтган бўлса (уларни тарк қилгин) ҳамда у золим кимсалар ҳақида (яъни, уларга нажот беришимни сўраб) Менга хитоб-илтижо қилмагин. Улар шак-шубҳасиз, гарқ қилингувчидирлар.

И з о ҳ: Айрим саҳобалар "таннур"дан мурод барча Ер юзи, деган фаразни ҳам айтганлар. Шунинг учун биз Ҳуд сурасининг 40-оятига таннурни Ер деб ҳам таржима қилганмиз.

28. Энди қачон ўзинг ва сен билан бирга бўлган кишилар кема устида жойлашиб олгач, айтгин: "Бизларни золим қавмдан қутқарган Оллоҳга ҳамду сано бўлсин". 29. Яна айт: "Парвардигорим, мени бир муборак манзилга туширгин. Сен Ўзинг энг яхши (манзилларга) Туширгувчисан". 30. Албатта бунда (яъни, Нуҳ ва унинг қавми можаросига) оят-ибратлар бордир. Биз имтиҳон қилгувчидирмиз. 31. Сўнгра Биз улардан кейин бошқа асрларни (яъни, авлодларни - Ог қабиласини) пайдо қилдик. 32. Бас, уларга ўзларидан бўлган бир пайғамбарни (яъни, Ҳудни) юбордик. (У айтди): "Оллоҳга ибодат қилинглари! Сизлар учун Ундан ўзга илоҳ йўқдир. Ахир қўрқмайсизларми?!" 33. Унинг қавмидан кофир бўлган, Охиратдаги мулоқотни ёлгон деган ва Биз ҳаёти дунёда бой-бадавлат қилиб қўйган кимсалар дедилар: "Бу ҳам худди сизларга ўхшаган одам. У ҳам сизлар ейдиган нарсадан ейди, сизлар ичадиган нарсадан ичади. 34. Қасамки, агар сизлар ўзингизга ўхшаган одамга итоат қилиб (ўз бутларингиздан кечсангизлар) у ҳолда албатта зиён кўргувчидирсизлар. 35. У сизларга ўлиб тупроқ ва суякларга айланганингиздан кейин албатта (қабрларингиздан) чиқарилгувчидирсизлар, деб ваъда бермоқдами? 36. Сизларга ваъда қилинаётган нарса жуда-жуда узоқдир. 37. Ҳаёт фақат (шу) дунёдаги ҳаётимиздир (Айримларимиз) ўлсак, (бошқаларимиз) ҳаётга келаверамиз. Биз ҳеч қайта тирилгувчи эмасмиз. 38. У (яъни, Ҳуд) фақат Оллоҳ шаънига ёлгон тўқиган бир кимсадир. Бизлар унга ҳеч иймон келтиргувчи эмасмиз. 39. (Шунда Ҳуд) айтди: "Парвардигорим, мени ёлгончи қилганлари сабабли Ўзинг менга ёрдам қилгин (ва уларни ҳалок қилгин)". 40. (Олоҳ) деди: "Ўзгинадан кейин улар албатта надомат қилгувчиларга айланиб қолурлар". 41. Бас, ҳақли равишда уларни (гаҳшатли) қичқириқ тутиб, Биз уларни хас-хашакка айлантирдик. У золим қавмга ҳалокат бўлгай. 42. Сўнгра улардан кейин бошқа асрларни (авлодларни) пайдо қилдик. 43. Бирон миллат-авлод ўз ажалидан ўзиб ҳам кета олмас, (уни) кетга ҳам сура билмас. 44. Сўнгра Биз пайдар-пай пайғамбарлар юбордик. Ҳар қачон бирон миллатга ўз пайғамбарлари келса, уни ёлгончи қилдилар. Бас, Биз уларни (яъни, у иймонсиз миллатларни) бирин-кетин (ҳалок қилдик) ва уларни (кишилар ўртасига кўчиб юрадиган) гапга айлантириб қўйдик. Бас, иймон келтирмайдиган

қавмга ҳалокат бўлгай. 45-46. Сўнгра Биз Мусо ва унинг биродари Ҳорунни Ўз оят-муъжизаларимиз ва очик ҳужжат билан Фиръавн ва унинг одамларига пайғамбар қилиб юборган эдик, улар кибр ҳаво қилдилар. Улар мутакаббир қавм эдилар. 47. Улар айтдилар: "Ўзимизга ўхшаган икки кишига иймон келтирурмизми?! Ҳолбуки, уларнинг қавми (яъни, бани Исроил) бизларнинг қулларимиз-ку". 48. Бас, улар (Мусо ва Ҳоруннинг) иккисини ҳам ёлгончи қилишиб, ҳалок қилингувчилардан бўлдилар. 49. Дарҳақиқат, Биз Мусога (бани Исроил қавми) ҳидоят топиши учун Китоб - Тавротни ато этдик. 50. (Кейин) Биз Марямнинг ўгли (Ийсонни отасиз дунегга келтириш билан) ва унинг онаси (Марямни эрсиз фарзандли қилиш билан Бизнинг қудратимизга далолат қиладиган) оят-аломат қилдик ва иккисини бир оқар сувли баланд-кўркам қароргоҳга жойладик. 51. (Юборган барча пайғамбарларимизга шундай дедик): "Эй пайғамбарлар, ҳалол-пок таомлардан енглар ва яхши амаллар қилинглар! Албатта Мен қилаётган амалларингизни Билгувчидирман. 52. Шак-шубҳасиз, (барчангизнинг) миллатингиз (яъни, динингиз) бир миллат (яъни, Исломдир). Мен эса сизларнинг Парвардигорингиздирман, бас, Мендангина кўрқингиз!". 53. Сўнг (одамлар) ишларини (яъни, динларини) бўлакларга бўлиб юбордилар. Ҳар бир ҳизб - гуруҳ ўз олдиларидаги нарса (дин) билан хурсанддирлар (яъни, ҳар бир ҳизб ўзини ҳақ, бошқаларни эса ноҳақ деб даъво қиладу). 54. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз (маълум) вақтгача уларни ўз гафлатларида қолдиринг! 55-56. Улар Биз уларга бераётган мол-давлат ва болаларни ўзлари учун яхшиликларни тезлатишимиз деб ўйлайдиларми?! Йўқ, улар (буни гафлатлари янгида зиёда бўлиши учун қилинаётганини) сезмайдилар. 57. Албатта Парвардигорларидан кўрқиб хавфда тургувчи кишилар; 58. Парвардигорларининг оятларига иймон келтирадиган кишилар; 59. Парвардигорларига ширк келтирмайдиган кишилар; 60. (Қиёмат Кунига ҳисоб-китоб учун) Парвардигорларига қайтгувчи эканликларидан диллари кўрқиб турган ҳолда (камбағал-бечораларга) садақалар берадиган кишилар; 61. Ана ўшаларгина (барчадан) ўзгувчи бўлган ҳолларида яхшиликлар қилишга шошурлар. 62. Биз ҳеч бир жонни тоқатидан ташқари нарсага таклиф қилмасмиз. Бизнинг даргоҳимизда фақат ҳақни сўзлайдиган китоб (яъни, ҳар бир банданинг номаи аъмоли) бордир. Уларга (Қиёмат Кунига яхшиликларини яшириш ё ёмонликларини ошириш билан) зулм қилинмас. 63. Йўқ,

(кофирларнинг) диллари бундан (яъни, юқорида мазкур бўлган мўминларнинг фазилатларидан) гафлатдадир. Улар учун бундан бошқа (динсизлик, риёкорлик, ширк ва дилозорлик каби) ўзлари қилувчи бўлган амаллари бордир. 64. То қачон Биз уларнинг боёнларини азобга гирифтор қилганимизда (яъни, мол-давлатларини кетказиб, оч-ялангоч қилиб қўйганимизда) баногоҳ улар фарёд қилиб қолурлар. 65. (Шунда Биз дермиз) "Бутун энди фарёд қилмангиз! Аниқки, сизларга Биз томонимиздан (ҳеч қандай) ёрдам бўлмас. 66. (Чунки) сизларга Менинг оятларим тиловат қилинганида сизлар кетингизга тисланган эдингиз. 67. ("Байтуллоҳ бизларники", деб), у билан мутакаббирлик қилган ҳолларингизда тунги суҳбатларингизда (Қуръон хусусида) беҳуда сўзлар айтар эдингизлар". 68. Ахир улар бу Сўзни - Қуръонни тадаббур - тафаккур қилиб кўрмадиларми ёки уларга аввал ўтган ота-боболарига келмаган нарса келдими (яъни, уларнинг ота-боболарига ҳам Оллоҳ тарафидан пайгамбарлар Китоблар билан келган эди-ку)?! 69. Ёки ўз пайгамбарларини (яъни, Муҳаммад алайҳис-саломнинг ишончли, ростгўй ва хушхулқ инсон эканини) танимай, шу сабабли уни инкор қилгувчи бўлдиларми?! 70. Ёхуд: "Унда (Муҳаммадга) жиннилик бор", дедиларми?! Йўқ, (Муҳаммад алайҳис-салом) уларга Ҳақ (Дин)ни келтирди. Уларнинг кўплари эса Ҳақни ёмон кўргувчилардир. 71. Агар Ҳақ - Қуръон уларнинг ҳавойи нафсларига эргашса эди (яъни, унда "Оллоҳнинг шериклари бор", деган гап келса эди) албатта осмонлар, Ер ва улардаги бор жонзот бузилиб-ҳалок бўлган бўлур эди. Йўқ, Биз улар учун Эслатма келтирдик, улар эса ўзларига (келган) Эслатмадан юз ўгиргувчидирлар. 72. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), ёки Сиз улардан харж (яъни, Қуръон оятларини келтирганингиз эвазига ҳақ) сўрамоқдамисиз? (Йўқ, Сиз ҳаргиз улардан харж сўрамассиз, чунки) Парвардигорингизнинг харжи - берадиган ажри яхшироқдир. У энг яхши Ризқ бергувчидир. 73. Шак-шубҳасиз, Сиз уларни фақат Тўғри Йўлга даъват қилурсиз. 74. Албатта Охиратга нймон келтирмайдиган кимсалар ушбу Йўлдан озгувчидирлар. 75. Агар Биз уларга раҳм-шафқат қилсак ва улар билан бўлган нарсани (қаҳатчиликни) аритсак шак-шубҳасиз, улар яна ўз туғёнларида адашиб-улоқиб юришга қайтурлар. 76. Мана Биз уларни азоб-очарчилик билан ушладик. Улар эса на Парвардигорга бўйин эгдилар ва на тавба-тазарруъ қилдилар. 77. То қачон Биз уларга қаттиқ азоб-қаҳатчилик дарвозасини очиб қўйганимизда эса баногоҳ улар ноумид бўлгувчидирлар.

И з о ҳ: Ривоят қилинишича, Макка мушриклари Пайғамбар алайҳис-саломнинг қарғишларига учраб очарчиликки гирифтор бўлишиб ҳам иймон келтирмаганларидан кейин уларга "азоб дарвозаси очилиб", бу қаҳатчилик етти йилга чўзилган экан. Шунда Қурайш катталари бутунлай умидсизликка тушиб, Пайғамбар алайҳис-саломнинг ҳузурларига келишганида Олоҳ таоло у зотга агар бу кофирларга яна мўл-кўлчилик берилса, улар яна ўзларининг кибру тугёнларига қайтишлари ҳақида хабар беради. Юқорида мазкур бўлган уч ояти карима шу ҳақдадир.

78. (Олоҳ) сизлар учун қулоқ(лар)ни, кўзларни ва дилларни пайдо қилган Зотдир. Сизлар эса камдан-кам шукр қилурсизлар. 79. У сизларни Ер юзида яратиб - (таратган) Зотдир. Ва Сизлар (Қиёмат Кунига) Унинг ҳузурига тўпланурсизлар. 80. У ҳаёт ва ўлим берадиган Зотдир. Кеча ва кундузнинг ўзгариб туриши ҳам Унинг (измидадир). Ахир ақл юргизмайсизларми?! 81. Йўқ, улар ҳам худди аввалгилар айтган сўзларни айтдилар - 82.- Улар дедилар: "Бизлар ўлиб тупроқ ва суякларга айланган вақтимизда яна қайта тирилгувчимизми?" 83. Дарвоқеъ, бизларга ҳам, илгари ота-боболаримизга ҳам мана шу ваъда қилинган. Бу фақат аввалгиларнинг афсоналаридир". 84. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, уларга) айтинг: "Агар билгувчи бўлсанглар (айтинглар-чи), бу Ер ва ундаги бор жонзот кимники?" 85. Улар: "Оллоҳникидир", дерлар. Айтинг: "Бас, (шундан) ибрат-эслатма олмайсизларми?" 86. Айтинг: "Етти осмоннинг Хожаси ва улуғ Аршнинг Соҳиби кимдир?" 87. Улар: "(Буларнинг барчаси) Оллоҳникидир", дерлар. Айтинг: "Ахир қўрқмайсизларми?" 88. Айтинг: "Агар билсанглар (айтинглар-чи), барча нарсанинг подшоҳлиги Қўлида бўлган, Ўзи (барчага) Ҳомийлик қиладиган, Унга қарши биров ҳомийлик қила олмайдиган Зот кимдир?" 89. Улар: "(Бундай подшоҳлик ва ҳомийлик Ёлғуз) Оллоҳникидир," дерлар. Айтинг: "Қандай алданмоқдадирсизлар-а?!" 90. Йўқ, Биз уларга (қайта тирилишлари ҳақидаги) Ҳақиқатни келтирдик. Улар эса шак-шубҳасиз, ёлғончидирлар. 91. Оллоҳнинг боласи йўқдир ва У Зот билан бирга бирон илоҳ йўқдир. Акс ҳолда албатта ҳар бир илоҳ ўзи яратган нарсаси билан кетиб, бир-бирларидан устун бўлиб олур эдилар (яъни, ҳар бир "илоҳ" ўз ҳукмини ўтказмоқни устаб, натижада Еру осмон бузилиб кетган бўлур эди). Оллоҳ улар айтаётган шериклардан Покдир. 92. У ғайбу-шаҳодатни (яъни, йўғу-борни) Билгувчидир. Бас, У (мушрикларнинг) ширкларидан Юксакдир. 93. Айтинг: "Парвардигорим, агар Сен менга

(кофирларга) ваъда қилинаётган (азоб)ни (уларнинг устига тушганини) кургузадиган бўлсанг; 94. Парвардигорим, (ўша соатга) мени у золим қавм билан бирга қилмагин". 95. (Эй Мухаммад алайҳис-салом), албатта Биз Сизга уларга ваъда қилаётган (азобимизни) кўргизишга Қодирдирмиз. 96. Сиз (улар қилаётган) ёмонликни энг гўзал сўзлар билан дафъ қилинг! Биз улар (Сизни масхаралаб) айтаётган гапларни жуда яхши Билгувчидирмиз. 97. Ва айтинг: "Парвардигорим, мен Сендан шайтонларнинг васвасаларидан паноҳ беришингни сўрайман. 98. Яна мен Сендан (ё) Парвардигорим, улар менинг ёнимга (яқин) келишларидан паноҳ беришингни сўрайман". 99. То қачон улардан (яъни, мушриклардан) бирига ўлим келганида: "Парвардигор, мени (яна ҳаётга) қайтаринглар. 100. Шояд, мен қолган умримда яхши амал қилсам", деб қолур. Йўқ, (у асло ҳаётга қайтарилмас). Дарҳақиқат, бу (ҳар бир жон бераётган кофир) айтадиган сўздир. Уларнинг ортида то қайта тириладиган Кунларигача (дунёга қайтишларидан тўсиб турадиган) бир тўсиқ бўлур.

И з о ҳ: Нақл қилишларича, умрини куфру-тугён билан совурган кимсага ўлим соати келганида шу қадар надомат ва азобга дучор қилинадики, бу азоб олдида дунёдаги барча уқубатлар роҳат бўлиб қолади. Энди у жаҳаннамда шундай азобларга гирифтор бўладикки, бунинг олдида ўлаётган соатида кўрган азоби роҳатга айланиб қолади.

101. Бас, қачон сур чалинганида (яъни, Қиёмат қойим бўлганида) ана у Кунда уларнинг ўрталарида ҳеч қандай насл-насаб қолмас ва улар бир-бирлари билан савол-жавоб ҳам қила олмаслар. 102. Энди кимнинг (яхшилик) мезонлари (ёмонлик-гуноҳларидан) огир келса бас, ана ўшалар нажот топгувчидирлар. 103. Кимнинг мезонлари енгил бўлса (яъни, ёмонликлари яхши амалларини босиб кетса) бас, ана ўшалар ўзларига зиён қилибдилар. Улар жаҳаннамда мангу қолгувчидирлар. 104. Уларнинг юзларини ўт куйдириб, бадбашара бўлиб қолгувчидирлар. 105. (Уларга): "Сизларга Менинг оятларим тиловат қилинган эмасмиди, сизлар уларни ёлгон деган эмасмидингизлар?!" (дейилганида), 106. Улар дедилар: "Парвардигоро, бадбахтлгимиз бизлардан голиб келиб, адашган қавм бўлиб қолган эканмиз. 107. Парвардигоро, бизларни (жаҳаннамдан ҳаёти дунёга) чиқаргин. Бас, агар яна (куфр ва тугёнга) қайтсак, у ҳолда шак-шубҳасиз, (ўз жонимизга) жабр

қилгувчидирмиз (яъни, жаҳаннам азобиға лойиқдирмиз)". 108. (Оллоҳ) айтди: "(Жаҳаннамга) хор бўлингиз ва Менга сўз қотмангиз! 109. Аниқки, Менинг бандаларимдан бир гуруҳ бор эди. Улар: "Парвардигоро, (Ўзингга) иймон келтирдик. Бас, Сен бизларни мағфират қилгин ва бизларга раҳм айла: Сен Ўзинг раҳм қилгувчиларнинг Яхшироғидирсан", дер эдилар. 110. Сизлар эса уларни масхара қилдингиз, ҳатто улар(нинг устидан кулиш) сизларга Мени эслашни унутдирди. Сизлар улардан кулган эдингиз. 111. Мен бугун уларни (сизларнинг озор-азиятларингизга) сабр-тоқат қилганлари сабабли мукофотладим - улар ҳақиқий (бахт-саодатга) эришгувчидирлар". 112. "Ерда қанча йил турдинглар?", деди (Оллоҳ). 113. Улар айтдилар: "Бир кун ё ярим кун. Санаб тургувчи (фаришталардан) сўрагин". 114. (Оллоҳ) деди: "Агар сизлар биладиган бўлсангизлар (дунёда) жуда оз турдингизлар (яъни, сизлар абадий деб ўйлаган дунё аслида жуда оз мuddатдир). 115. Ёки сизларнинг гумонингизча Биз сизларни беҳуда (яъни, дунёда сизларга бирон вазифа бермайдиган, Охиратда ҳисоб-китоб қилмайдиган ҳолда) яратдигу, сизлар Бизнинг ҳузуримизга қайтарилмайсизларми?" (Ундоқ эмас)! 116. Зотан, Ҳақ Подшоҳ - Оллоҳ (бирон ишни беҳуда қилишдан) Юксакдир. Ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар У - улут Арш Соҳиби бордир. 117. Ким ўзи учун ҳеч қандай ҳужжат бўлмаган ҳолда Оллоҳ билан бирга бошқа бирон илоҳга дуо-илтижо қилса, бас, унинг ҳисоб-китоби Парвардигорининг ҳузурида бўлур. Албатта кофир бўлган кимсалар нажот топмаслар. 118. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Парвардигорим, Ўзинг (гуноҳларимизни) мағфират қилгин ва (ҳолимизга) раҳм айла. Сен Ўзинг раҳм қилгувчиларнинг Яхшироғидирсан".

НУР сураси (24)

Бу сура Мадинада нозил бўлган. У олтмиш тўрт оятдир. Суранинг асосий мавзуси Исломий жамиятдаги ахлоқ-одоб қонун-қоидаларидир. Унда мусулмонларнинг бир-бирлари билан ўрнатишлари лозим бўлган муносабатларидан тортиб, Исломий оилаларнинг ичида барпо қилиниши зарур бўлган тоза иқлим ва покиза муҳит йўл-йўриқларигача батафсил баён қилинади.

Яна бу сурада жамиятни фисқу-фасоддан тоза тутиш, насл-насабларни аралашиб кетишидан сақлаш ва инсонларни ахлоқий тубанликдан асраш учун Оллоҳ таоло фарз қилиб қўйган айрим жазо чоралари, жумладан зинокорликка қарши, тухматчиликка қарши Исломий жазо чоралари ҳам зикр қилинади. Ва бу билан Ислом назарида киши учун бировнинг молини ноҳақ олиш қандай ҳаром саналса, бировнинг орномусига тегиш ёки ноҳақ обрўсини тўкиш ҳам шундай ҳаром эканлиги уқтирилади.

Суранинг "Нур" деб номланишининг сабаби биринчидан ундан Оллоҳ Еру осмонларнинг нури - асл ижодкори эканлиги хусусидаги гўзал ояти карималар ўрин олгани бўлса, иккинчидан бу сурада инсонлар бахтли, саодатли ҳаёт кечиришлари учун нур каби зарур бўлган Илоҳий аҳкомлар мавжудлигидир.

Мехрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. (Ушбу сура) Биз нозил қилган ва (ундаги ҳукмларни мусулмонлар зиммасига) фарз қилган бир сурадир. Сизлар эслатма-ибрат олишингиз учун Биз унда очиқ-равшан оятларни нозил қилдик. 2. Зинокор аёл ва зинокор эркак - улардан ҳар бирини юз даррадан уринглар. Агар сизлар Оллоҳга ва Охират Кунига иймон келтиргувчи бўлсангизлар Оллоҳнинг (бу) ҳукмида (яъни, зинокорларни дарралашда) сизларни уларга нисбатан раҳм-шафқат (туйғулари) тутмасин! Уларнинг азобланишига бир тоифа мўминлар гувоҳ бўлсинлар!

И з о ҳ: Бу ҳукм бўйдоқ яъни, ошласиз зинокорларнинг жазосидир. Агар ошлани эркак ва хотинлар зинокорлик қилсалар, уларнинг жазолари тошбўрон қилиб ўлдирилмоқдир.

3. Зинокор эркак фақат зинокор аёлга ёки мушрикага уйланур. Зинокор аёлга фақат зинокор эркак ёки мушрик уйланур. Ва бу (яъни, зинокор аёлларга уйланиш) мўминларга ҳаром қилингандир. 4. Покиза аёлларни (зинокор) деб бадном қилиб, сўнгга (бу даъволарига) тўртта гувоҳ келтира олмаган кимсалар(ни) - уларни саксон дарра уринглар ва ҳеч қачон улар томонидан бирон гувоҳликни қабул қилманглар! Улар фосиқ-итоатсиз кимсалардир.

И з о ҳ: Маълумки, жамият интизомини издан чиқарадиган нарсалардан бири турли миш-мишлар тарқатишдир. Шунинг учун Ислом динида бировлар ортидан миш-миш тарқатиш, бировни бузуқликда айблаб тош олиш фосиқлик деб аталиб, қаттиқ қораланади ва бундай кимсаларга мазкур оятдаги жазо берилади ҳамда уларни гувоҳликлари ўтмайдиган ёлгончилар деб эълон қилинади. Шу ўринда бир савол тугилиши табиий: Бир одам ёлғиз ўзи ёки тўртта эмас, масалан учта гувоҳ билан бирга бировнинг зино қилаётгани устидан чиқиб қолса ва бу воқеа - жиноятдан ўзгаларни огоҳ қилиб қўйса бунинг нимаси ёмон, нега у жазоланиши керак? Муфассирлар бу саволга шундай жавоб берадилар: Биринчидан, у ўзи гувоҳ бўлган нопок манзарани кўтариб келиб бир тоза мажлисни ҳам ифлос қилмаслиги яхшироқдир. Иккинчидан, агар ўша зинокор эркак ё аёл жиноятлари очилмай қолгани сабабли бандалар берадиган жазодан қутулиб қолсалар ҳам, ҳеч шак-шубҳа йўқки, улар ҳар ерда Ҳозиру Нозир - Оллоҳ таоло берадиган жазодан ҳеч қаёққа қочиб қутула олмайдилар.

5. Магар шу (қилмишларидан) сўнг тавба қилиб, (ўзларини) тузатган кишиларгина (фосиқ эмасдирлар). Зеро, Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир. 6. Ўзларидан бошқа гувоҳлари бўлмаган ҳолида ўз хотинларини (бузуқ деб) бадном қиладиган кимсалар - уларнинг ҳар бири ўзини шак-шубҳасиз, ростгўйлардан, деб Оллоҳ номига тўрт марта гувоҳлик бериши (вожибдир). 7. (У эрнинг) бешинчи (гувоҳлиги эса) агар ёлгончилардан бўлса устига Оллоҳнинг лаънати (тушишини сўрамоқлигидир).

И з о ҳ: Биронта гувоҳсиз ўз хотинини бузуқда чиқарган эр бу даъвосининг рост эканлигига Оллоҳ номига тўрт марта қасам ичиши гўё унинг учун тўртта гувоҳнинг ўрнига ўтади ва бешинчисига агар хотинига тухмат қилган бўлса, Оллоҳнинг

лаънатига дучор бўлишини айтади. Мана шу қасамлари билан у саксон гаррадан қутулади ва навбат бадном қилинган хотинга келади. Энди у зинокорлик жинояти учун белгиланган жазога дучор бўлмаслиги учун қўйидаги икки оятда зикр қилинган қасамни ичиши лозим, акс ҳолда зинокор деб топилиб жазоланади.

8. Ундан (яъни, аёлдан) азоб-жазони: "У (яъни, эри) шакшубҳасиз, ёлгончилардан", деб Оллоҳ номига тўрт марта гувоҳлик бериши дафъ қилур. 9. (У аёлнинг) бешинчи (гувоҳлиги эса) агар (эри) ростгўйлардан бўлса, ўзининг устига Оллоҳнинг газаби (тушишини сўрамоқлигидир). 10. Агар сизларга Оллоҳнинг фазлу марҳамати бўлмаса ва Оллоҳ тавбаларни Қабул қилгувчи, ҳикмат Соҳиби бўлмаса эди (албатта ё эр, ё хотин шарманда қилинган бўлур эди). 11. Шакшубҳасиз, бу бўҳтонни (вужудга) келтирган кимсалар ўзларингиздан бўлган бир тўдадир. Уни сизлар ўзларингиз учун ёмонлик деб ўйламанглар, балки у сизлар учун яхшилиқдир. Улардан (яъни, бўҳтончилардан) ҳар бир киши учун ўзи касб қилган гуноҳ(га яраша жазо) бордир. Уларнинг орасидаги (гуноҳнинг) каттасини кўтарган кимса учун улут азоб бордир.

И з о ҳ: Ушбу оятда мазкур бўлган "бўҳтон"нинг тарихи бундайдир: Пайғамбар алайҳис-салом саҳобалари билан бирга бир газотдан қайтар эканлар, Мадинага яқинлашиб қолганларида қоронғу кечада аскарларга бир оз ором олиш учун рухсат берадилар. Шунда Пайғамбар алайҳис-салом билан бирга газотга чиққан жуфти ҳалоллари Оиша - (Оллоҳ ундан рози бўлсин) ҳожат учун чиқиб аскарлардан анча узоққа кетиб қолади ва қайтиб келганида карвон жилиб кетганини кўради. Шу пайт оғатда карвон ортидан қолган нарсаларни йиғиб юриш учун тайинланган бир саҳоба келиб қолиб Оишани кўриб танийди ва уни туяга миндириб ўзи яёв ҳолда карвоннинг ортидан етказиб боради. Бунни кўрган айрим мунофиқ кимсалар Оишани бадном қилишиб турли миш-мишлар тарқатадилар. Бу миш-мишларни эшитган Пайғамбар алайҳис-салом ҳам, Оиша ҳам, Абу Бакр Сиддиқ ҳам ва бошқа мусулмонлар ҳам ниҳоятда изтиробда қоладилар. Орадан тўла бир ой вақт ўтгандан сўнггина Пайғамбар алайҳис-саломга юқорида мазкур бўлган ва қўйида зикр қилинадиган оятлар нозил бўлиб, Оишанинг поклиги аниқланади ва бу миш-миш бўҳтон эканлиги ошкор бўлади ҳамда бўҳтончиларнинг ҳар бири учун қилган гуноҳига яраша жазо берилиши, уларнинг каттаси бўлган мунофиқ учун эса Охиратда улут азоб борлиги ҳақида хабар берилади. Оллоҳ таоло бу можарони мўминлар учун ёмонлик эмас, балки яхшилиқ - Оишанинг Каломуллоҳ гувоҳлигида оқланиши деб атайди.

12. (Эй мўминлар), сизлар (бу бўҳтонни) эшитган пайтингизда мўмин ва мўминалар бир-бирлари ҳақида яхшиликни ўйлаб: "Бу очик бўҳтон-ку!", десалар бўлмасмиди?! 13. Улар (яъни, Оишани бадном қилмоқчи бўлганлар ўз даъволарига) тўртта гувоҳ келтирсалар бўлмасмиди?! Бас, агар гувоҳ келтира олмасалар, у ҳолда Оллоҳ наздида улар ёлгончидирлар. 14. Агар сизларга дунё ва Охиратда Оллоҳнинг фазлу марҳамати бўлмаса эди, албатта сизларни тинмай сўзлаган нарсаси - бўҳтонларингиз сабабли улуг азоб ушлаган бўлур эди. 15. Ўшанда сизлар уни тилдан тилга олиб, оғизларингиз билан ўзларингиз аниқ билмаган нарсани сўйлар ва буни енгил иш деб ўйлар эдингизлар. Ҳолбуки, у Оллоҳ наздида улуг (гуноҳдир). 16. Уни эшитган пайтингизда: "Бу (миш-мишни) сўзлаш биз учун жоиз эмасдир. Эй Пок Парвардигор, бу улуг бўҳтон-ку!", десангизлар бўлмасмиди?! 17. Агар мўмин бўлсангизлар ҳаргиз унга ўхшаган нарсаларга қайтмасликларингизни Оллоҳ сизларга панд-насиҳат қилур. 18. Ва Оллоҳ сизларга Ўз оятларини баён қилур. Оллоҳ илм ва ҳикмат Соҳибидир. 19. Албатта иймон келтирган кишилар ўртасида бузуқликлар ёйилишини истайдиган кимсалар учун дунёда ҳам, Охиратда ҳам аламли азоб бордир. Оллоҳ билур, сизлар билмассиз. 20. Агар сизларга Оллоҳнинг фазлу марҳамати ва Оллоҳнинг Меҳрибон ва Раҳмли экани бўлмаса эди (албатта У Зот сизларга бу қилмишларингиз учун азобни нақд қилган бўлур эди). 21. Эй мўминлар, шайтоннинг изидан эргашманглар! Ким шайтоннинг изидан эргашса бас, албатта (шайтон) бузуқлик ва ёмонликка буюрур. Агар сизларга Оллоҳнинг фазлу марҳамати бўлмаса эди, ҳеч қачон сизлардан бирон киши (бирон гуноҳдан) пок бўлмас эди. Лекин Оллоҳ (фазлу марҳамати билан) Ўзи хоҳлаган кишини поклар. Оллоҳ Эшитгувчи, Билгувчидир. 22. Сизлардан фазл ва кенг-катта (мол-давлат) эгалари қариндошларга, мискинларга ва муҳожирларга Оллоҳ Йўлида инфоқ-эҳсон қилмасликка қасам ичмасин, балки (уларни) афв қилиб, кечирсинлар! Оллоҳ сизларни мағфират қилишини истамайсизларми?! Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир.

И з о ҳ: Бу оят Абу Бакр Сиддиқ (Оллоҳ ундан рози бўлсин) ҳақидадир. У киши қизи Оиша ҳақида миш-миш тарқатганлар орасида бўлгани учун ўзининг қариндошларидан бирига ёрдам бермасликка қасам ичган эди. Юқоридаги оят нозил бўлганидан сўнг дарҳол қасамини бузиб унга инфоқ-эҳсон қилган экан ҳамда қасамни бузганлик каффорат-тўловини ҳам тўлаган экан.

23. Албатта покиза, *(бузуқ ниятлардан)* бежабар, мўмина аёлларни бадном қиладиган кимсалар дунёда ҳам, Охиратда ҳам лаънатга дучор бўлдилар. Улар учун улуг азоб бордир. 24. У Кунда - Қиёматда қилиб ўтган *(бўхтонлари)* сабабли уларнинг тиллари ҳам, қўл ва оёқлари ҳам ўзларининг зиёнларига гувоҳлик берур. 25. Ўша Кунда Оллоҳ уларнинг ҳақиқий жазоларини қомил қилиб берур ва улар Оллоҳнинг очиқ-равшан Ҳақиқат эканини билурлар. 26. Нопок аёллар нопок эрлар учундир *(яъни, лойиқдир)*, нопок эрлар нопок аёллар учундир. Покиза аёллар покиза эрлар учундир, покиза эрлар покиза аёллар учундир. Ана ўша *(покиза эрлар ва покиза аёллар)* уларнинг *(яъни, нопок эрлар ва нопок аёлларнинг)* айтаётган бўхтонларидан покдирлар. Улар учун мағфират ва улуг ризқ *(яъни, жаннат неъматлари)* бордир. 27. Эй мўминлар, ўз уйлариингиздан бошқа уйларга то изн сўрамагунингизча ва эгаларига салом бермагунингизгача кирмангиз. Мана шу сизлар учун яхшироқдир. Шояд эслатмаибрат олсангизлар. 28. Энди агар у *(уй)*ларда ҳеч кимни топмасангизлар, у ҳолда то сизларга изн берилмагунча уларга кирмангиз! Агар сизларга "қайтинглар", дейилса *(яъни, киришга изн берилмаса)* қайтиб кетинглар! Шу сизлар учун энг тоза *(ўйлдир)*. Оллоҳ қилаётган амалларингизни Билгувчидир. 29. *(Биров учун)* маскан бўлмаган *(меҳмонхона, карвонсарой каби)* сизлар фойдаланадиган уйларга *(изн сўрамасдан)* киришларингизда сизларга гуноҳ йўқдир. Оллоҳ ошкор қилаётган нарсангизни ҳам, яшираётган нарсангизни ҳам билур. 30. *(Эй Муҳаммад алайҳиссалом)*, мўминларга айтинг, кўзларини *(номахрам аёлларга тикишдан)* тўссинлар ва авратларини *(ҳаромдан)* сақласинлар! Мана шу улар учун энг тоза *(ўйлдир)*. Албатта Оллоҳ улар қилаётган ҳунарлардан Хабардордир. 31. Мўминаларга ҳам айтинг, кўзларини *(номахрам эркакларга тикишдан)* тўссинлар ва авратларини *(ҳаромдан)* сақласинлар! Ҳамда кўриниб тургандан бошқа зеб-зийнатларини *(яъни, устларидаги либосларидан бошқа зеб-зийнатларини номахрамларга)* кўрсатмасинлар ва кўкракларини рўмоллари билан тўссинлар! Улар зеб-зийнатларини кўрсатмасинлар, магар эрларига ё оталарига ё эрларининг оталарига ё ўғилларига ё эрларининг ўғилларига ё ўзларининг оға-иниларига ё оға-иниларининг ўғилларига ё оғасингилларининг ўғилларига ё ўзлари *(каби)* аёлларга ё қўл остиларидаги чўриларга ё *(аёллардан)* беҳожат бўлган *(яъни, жуда кексайиб қолган ёки ақсиз-девова)* эркак хизматкор-қулларга ё аёлларнинг авратларидан хабардор бўлмаган гўдакларгагина *(ўз*

зеб-зийнатларини кўрсатишлари жоиздир). Яна яширган зеб-зийнатлари билинсин учун оёқларини (Ерга) урмасинлар! Барчаларингиз Оллоҳга тавба қилинглар, эй мўминлар! Шоядки (шунда) нажот топсангизлар. 32. Ўз ораларингиздаги тулбеваларни ҳамда қул ва чўриларингизнинг яхшиларини уйлаб қўйинглар. Агар улар камбағал бўлсалар, Оллоҳ уларни Ўз фазлу-карами билан бой-беҳожат қилур. Оллоҳ (фазлу-карами) Кенг, Билгувчидир. 33. Никоҳ (учун лозим бўлган мол-давлатни) топа олмаган кишилар то Оллоҳ уларни Ўз фазлу-карами билан бойбадавлат қилгунича ўзларини (ҳаромдан, зинокорликдан) пок тутсинлар!! (Эй мўминлар), қўл остингиздаги қулардан битим тузишни истайдиган кишилар бўлса, у ҳолда агар сизлар уларда яхшиликни (яъни, диёнат, иймонни) билсангизлар, улар билан битим тузинглар ва уларга Оллоҳнинг сизларга ато этган молидан ато этинглар!

И з о ҳ: Маълумки, Ислом дини келган вақтида қулдорлик даври эди. Бинобарин мусулмонлар орасида ҳам хожалар ва қул-чўрилар бўлиши табиий ҳол эди. Лекин Ислом мусулмонларга қуларни озод қилишнинг бир қанча йўл-йўриқларини кўрсатган. Шулардан бири мукотаба - битим тузишдир. Унда озод бўлишни истаган қул ўз хожаси билан муайян миқдордаги пулни топиб бериб озод бўлиш ҳақида битим тузади. Мана шу битим тузилган соатидан бошлаб у қулнинг бўйни қуликда бўлса-да, қўли озод бўлади, яъни, келишилган миқдордаги пулни топиш учун хожасининг уйидан ташқарига чиқиб ишлаб юравериши жоиз бўлади. Қолаверса, юқорида зикр қилинганидек, Оллоҳ таоло хожаларга Ўзи уларга ато этган мол-дунёдан бериб, битим тузган қуларининг озод бўлишларига ёрдам қилишни буюради...

Покликни истаган чўриларингизни ҳаёти дунё нарсаларини истаб зинокорлик қилишга мажбурламанглар. Энди ким уларни мажбур этса, бас, албатта Оллоҳ мажбурлаганларидан сўнг (у чўриларни) Мағфират қилгувчи ва (уларга) Раҳм-Шафқат қилгувчидир.

И з о ҳ: Бу оятнинг иккинчи қисми Абдуллоҳ ибн Салул деган мунофиқ ҳақида нозил бўлгандир. У пул-мол топиш учун ўзининг икки чўрисини зинокорлик қилишга мажбурлайди. Улар Пайғамбар алайҳис-салом ҳузурларига у мунофиқнинг устидан шикоят қилиб келганларида Оллоҳ таоло Ўз Пайғамбарига юқоридаги сўзларни нозил қилади.

34. (Эй мўминлар), дарҳақиқат, Биз сизларга очиқ-равшан оятларни, сизлардан илгари ўтган зотлар тўғрисидаги мисолларни

ва тақводор кишилар учун панд-нисаҳатни нозил қилдик. 35. Оллоҳ осмонлар ва Ернинг Нуридир (яъни, уларнинг барчасини ёритиб, кўзга кўрсатиб - йўқдан бор қилиб тургувчидир). У Зот нурининг (мўмин бандга қалбигаги) мисоли худди бир тоқча, унинг устида бир чироқ, бу чироқ бир шиша ичида, у шиша гўё бир дур юлдузга ўхшайди. У (чироқ) на Шарқий ва на Ғарбий бўлмаган (балки заминнинг қоқ марказидаги) муборак зайтун дарахтининг (мойидан) ёқилур. Унинг мойи (тиниқ, мусаффолигидан) гарчи унга олов тегмаса-да (атрофни) ёритиб юборгудек. (Олов теккач эса) нур устига нур (бўлур). Оллоҳ Ўзининг (бу) Нурига Ўзи хоҳлаган кишиларни ҳидоят қилур. Оллоҳ одамлар (ибрат олишлари) учун (мана шундай) мисоллар келтирур. Оллоҳ барча нарсани Билгувчидир. 36-37. (У чироқ) бир уйларда (яъни, масжидларда ёқилурки), Оллоҳ уларни баланд кўтариб (бино) қилинишига ва уларда Ўзининг номи зикр қилинишига изн берган (яъни, амр қилган) эди. У (масжидларда) эрта-ю кеч У Зотни поклайдиган кишилар бордирки, уларни на тижорат ва на олди-сотди Оллоҳни зикр қилишдан, намозни тўкис адо этишдан ва закотни (ҳақдорларга) ато этишдан машғул қила олмас. Улар диллар ва кўзлар (нажот топишга умидворлик ва ҳалоқатдан қўрқув ўртасида) изтиробга тушиб қоладиган (Қиёмат) Кунидан қўрқурлар. 38. Улар Оллоҳ ўзларини қилган амалларининг энг гўзаллари сабабли мукофотлаши ва яна уларга Ўз фазлу-карами билан зиёда (савоблар ато) қилиши учун (эрта-ю кеч Оллоҳни поклаб ибодат қилурлар). Оллоҳ Ўзи хоҳлаган кишиларга беҳисоб ризқ берур. 39. Кофир бўлган кимсаларнинг қилган амаллари эса саҳродаги саробга ўхшайди. Ташна одам уни сув деб ўйлар, то қачон унинг олдига келгач, ҳеч нарсасизлигини кўрур ва Оллоҳни унинг (яъни, қилган амалининг) олдида топур. Бас, У Зот унинг ҳисоб-китобини комил қилур. Оллоҳ жуда тез ҳисоб-китоб қилгувчидир. 40. Ёки (кофирларнинг қилган амалари) тўлқин устига тўлқин, яна унинг устидан (қора) булут қолаб олган денгиздаги зулматларга ўхшайди. (Улар) устма-уст зулматлардир. У ўз қўлини чиқариб (қараса, қоронғуликнинг қуюқлигидан) уни кўришга яқин бўлмас. Кимга Оллоҳ нур (иймон) бермаса, бас, унинг учун (ҳеч қандай) нур бўлмас. 41. (Эй Мухаммад алайҳис-салом), Оллоҳга осмонлар ва Ердаги бор жонзот ҳам, (самода) саф тортган қушлар ҳам тасбеҳ айтиб - поклашини кўрмадингизми? Аниқки, (Оллоҳ) барчанинг дуо-ю тасбеҳини билиб турур. Оллоҳ уларнинг қилаётган (барча) ишларини Билгувчидир. 42. Осмонлар ва Ернинг подшоҳлиги Оллоҳникидир. Ёлғиз Оллоҳга қайтиш

бордир. 43. Оллоҳ булутларни ҳайдашини, сўнгра уларни бирлаштиришини, сўнгра уларни устма-уст қилишини кўрмадингизми? Сўнг (булут) орасидан ёмғир чиқаётганини кўрурсиз. (Оллоҳ) осмондан - ундаги (булутлар) тоғидан дўл ёғдириб унинг (зиёни) Ўзи хоҳлаган кишиларга етказур ва Ўзи хоҳлаган кишилардан нари кетказур. Унинг чақмогининг ёруғлиги (қараган) кўзларни кетказгудек бўлур. 44. Оллоҳ кеча ва кундузни айлантириб турур. Албатта бунда дил эгалари учун ибрат бордир. 45. Оллоҳ барча жониворни сувдан яратди. Улардан қорни билан (сугралиб) юрадиганлари ҳам бор, икки оёқда юрадиганлари ҳам бор, тўрт (оёқда) юрадиганлари ҳам бордир. Оллоҳ Ўзи хоҳлаган нарсани яратур. Албатта Оллоҳ барча нарсага Қодирдир. 46. Дарҳақиқат, Биз очиқ-равшан оятларни нозил қилдик. Оллоҳ Ўзи хоҳлаган кишиларни Тўғри Йўлга ҳидоят қилур. 47. Улар (яъни, мунофиқлар): "Оллоҳга ва Пайғамбарга иймон келтирдик ва бўйинсундик", дейдилар-у, шундан кейин улардан бўлган бир гуруҳ юз ўгириб кетур. Улар мўмин эмасдирлар. 48. Қачон улар Оллоҳ ва Унинг Пайғамбарига ўрталарида ҳукм чиқариш учун чорлансалар баногоҳ улардан бир гуруҳи (Пайғамбар алайҳис-салом ҳузурига келишган) юз ўтиргувчидир. 49. Агар ҳақиқат улар (тараф)да бўлса (Пайғамбар алайҳис-салом олдиларига) бўйин эгиб келурлар. 50. Уларнинг дилларида мараз борми ёки (Муҳаммад алайҳис-саломнинг ҳақ Пайғамбар эканлигидан) шубҳаландиларми ёхуд Оллоҳ ва Унинг Пайғамбари ўзларига зулм қилишидан қўрқарларми?! Йўқ, уларнинг ўзлари золимлардир. 51. Оллоҳ ва Унинг Пайғамбарига ўрталарида ҳукм чиқариш учун чорланган вақтларида мўминларнинг сўзи "эшитдик ва бўйинсундик", демоқдир. Ана ўшаларгина нажот топгувчилардир. 52. Ким Оллоҳ ва Унинг Пайғамбарига бўйинсунса ва Оллоҳдан қўрқиб, тақво қилса, бас, ана ўшаларгина (бахт-саодатга) эришгувчилардир. 53. (Мунофиқлар) агар Сиз амр этсангиз албатта (жиҳодга) чиқишлари ҳақида жон-жаҳдлари билан Оллоҳга қасам ичдилар. Айтинг: "Қасам ичманглари! (Жиҳод)" маълум ибодатдир (яъни, бу ҳақда қасам ичишга ҳожат йўқдир). Албатта Оллоҳ қилаётган амалларингиздан Хабардордир. 54. Айтинг: "Оллоҳга бўйинсунингиз ва Пайғамбарга бўйинсунингиз! Энди агар юз ўтирсангизлар бас, (Пайғамбар алайҳис-салом) зиммасида ўзига юкланган нарса (яъни, одамларга Оллоҳнинг Динини етказиш) бордир, сизларнинг зиммангизда эса ўзларингизга юкланган нарса (Пайғамбар алайҳис-саломга бўйинсунингиз) бордир. Агар унга

бўйинсунсангиз ҳидоят топурсизлар. Пайгамбар зиммасида (сизларни зўрлаб динга киргизиш эмас, балки) фақат (сизларга Ҳақ Динни) очиқ-равшан етказиш бордир. 55. Оллоҳ сизлардан иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларга худди илгари ўтган (иймон-эътиқодли) зотларни (Ер юзига) халифа-ҳукмрон қилганидек уларни ҳам Ер юзида халифа қилишни ва улар учун Ўзи рози бўлган (Ислом) Динини холиб-мустаҳкам қилишни ҳамда уларнинг (аҳволини Маккада кўрган) хавфу-хатарларидан сўнг (Мағинада) тинчлик-хотиржамликка айлантириб қўйишни ваъда қилди. Улар Менга ибодат қилурлар ва Менга бирон нарсани шерик қилмаслар. Ким мана шу (ваъда)дан кейин кувфрони (неъмат) қилса, бас, улар итоатсиз кимсалардир.

И з о ҳ: Бу оятда биз икки нуктага эътибор қилишимиз лозим, биринчиси, Оллоҳ таоло сизларни Ер юзига Мен халифа қиламан, сизлар ўзингиз халифалик қура олмайсизлар, деб, Ер юзига халифа - ҳукмрон қилиш Ёлғиз Ўзининг Қўлида эканлиги ҳақида огоҳлантиради. Иккинчидан, сизлар иймон келтирсангиз ва яхши амаллар қилсангизгина Мен сизларни Ерда халифа - ҳукмрон қиламан, деб ваъда беради.

56. (Эй мўминлар), намозни тўқис адо этинглар, закотни ато этинглар ва Пайгамбарга бўйинсунинглар. Шояд раҳматга эришсангизлар. 57. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз ҳаргиз кофир бўлган кимсаларни Ер юзида (бирон жойга) қочиб қутулгувчи деб ўйламанг! Уларнинг борар жойлари дўзахдир. Нақадар ёмон оқибатдир у! 58. Эй мўминлар, қўл остингиздаги (қул ва чўриларингиз) ҳамда ўзларингизнинг балогатга етмаган (болаларингиз) уч вақтда (ҳузурингизга кириш учун) сизлардан изн сўрасинлар - бомдод намозидан илгари, пешин вақтида (уссиқдан) кийимларингизни ташлаган пайтингизда ва хуфтон намозидан кейин. (Бу) уч вақт сизларнинг авратларингиз (очиқ бўлиши мумкин бўлган вақтлардир). Улар ўша (вақтлардан) сўнг (изн сўрамай киришларида) сизларга ҳам, уларга ҳам гуноҳ йўқдир. (Чунки) улар сизларга, бирингиз бирингизга келиб-кешиб тургувчидирсизлар. Оллоҳ оятларни сизларга мана шундай баён қилур. Оллоҳ билим ва ҳикмат Соҳибидир. 59. Қачон гўдакларингиз балогатга етсалар, бас, улар ҳам (сизларнинг олдингизга кирмоқчи бўлишган ҳар қандай вақтда) худди улардан илгари (балогатга етганлар) каби изн сўрасинлар! Оллоҳ Ўз оятларини сизларга мана шундай баён қилур. Оллоҳ билим ва ҳикмат Соҳибидир. 60. Хотинлардан ўтириб - кексайиб қолган, эрга тегишни ўйламайдиганлари бирон зеб-зийнат билан

ясанмаган ҳолларида кийимларини (яъни, рўмол, ёпинчиқларини) олиб қўйишларида уларга гуноҳ йўқдир. Ўзларини пок (яъни, рўмол, ёпинчиқ) тутишлари ўзлари учун яхшироқдир. Оллоҳ Эшитгувчи, Билгувчидир. 61. (Жиҳодга чиқмай қолишларида) кўзи ожиз кишига ҳараж-танглик йўқдир, чўлоққа ҳараж йўқдир, хастага ҳараж йўқдир (яъни, улар жиҳодга чиқмаганлари учун айбланмаслар). (Эй мўминлар), сизлар ўз уйлариңгиздан ё оталариңгизниңг уйларидаң ё оналариңгизниңг уйларидаң ё оғанилариңгизниңг уйларидаң ё опа-сингиллариңгизниңг уйларидаң ё амакилариңгизниңг уйларидаң ё аммалариңгизниңг уйларидаң ё тоғалариңгизниңг уйларидаң ё холалариңгизниңг уйларидаң ё сизлар калитлариға эға бўлган уйлардаң ё дўстингизниңг уйидаң (изн сўрамасдаң) таомланишингизда сизларға (гуноҳ йўқдир). Тўпланган ё бўлинган ҳоллариңгизда таомланишингизда сизларға гуноҳ йўқир. Бас, қачон уйларға кирсангизлар бир-бирлариңгизға Оллоҳ ҳузуридаң бўлган муборак покиза саломни айтиңглар (яъни, "Ассалому алайкум", денглар). Сизлар ақл юргизишлариңгиз учун Оллоҳ Ўз оятларини сизларға мана шундай баён қилур. 62. Албатта мўминлар Оллоҳға ва Униңг Пайгамбарига иймон келтирган зотлардир. Улар (Пайгамбар алайҳис-салом) билан бирон муҳим иш устида бўлган вақтларида то ундан изн сўрамагунларича кетмаслар. Сиздан изн сўрайдиган зотлар - ана ўшалар Оллоҳ ва Униңг Пайгамбарига иймон келтирадиган зотлардир. Энди қачон улар Сиздан баъзи бир ишлари учун изн сўрасалар, бас, улардан ўзингиз хоҳлаган кишиларға изн беринг ва Оллоҳдан уларни мағфират қилишини сўранг. Албатта Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир. 63. (Эй мўминлар), Пайгамбарни чақиришни ўрталариңгизда бир-бирлариңгизни чақириш каби қилмангизлар (яъни, у зотни ҳурмат-эҳтиром билан "эй Оллоҳниңг Пайгамбари", деб чақириңглар). Сизлардан беркиңган ҳолларида (Пайгамбар ҳузуридаң) суғурилиб чиқиб кетадиган кимсаларни Оллоҳ яхши билур. (Пайгамбарниңг) амриға ҳилоф иш қиладиган кимсалар ўзлариға бирон фитна-кулфат етиб қолишдан ёки аламли азоб етиб қолишидаң ҳазир бўлсинлар! 64. Огоҳ бўлиңгизким, осмонлар ва Ердағи бор нарсалар шакшубҳасиз, Оллоҳникидир. У Зот сизлар устида турган нарсани (яъни, мўмин ё мунофиқлигизни) ҳам, (барча бандалар) Ўзига қайтариладиган (Қиёмат) Кунини ҳам яхши билур, бас, уларға (ўша Кунда) қилиб ўтган амалариңиңг хабарини берур. Оллоҳ барча нарсани Билгувчидир.

ФУРҚОН сураси (25)

Маккада нозил қилинган бу сура етмиш етти оятдан иборатдир.

Сура ушбу Фурқонни - Ҳақ билан ботилни ажратиб бергувчи Китобни Муҳаммад алайҳис-саломга Буюк Оллоҳ таоло нозил қилганини таъкидлаш билан бошланади.

Сўнгра: "Нега пайгамбар фаришта эмас, балки оддий одамларга ўхшаб таом еб, бозорларда юрадиган инсондан бўлар экан", дейдиган саркаш мушрикларнинг даъволари қатъий ҳужжатлар билан рад этилади.

Яна бу сурада доҳий "дўст"ларнинг васвасаларига учиб ўз иймон-эътиқод ва дину-диёнатларидан воз кечган кимсалар Охиратда бу қилмишларидан афсус-надомат чекиб бармоқларини тишлаб қолишлари ҳақида огоҳантириб ўтилади.

• Сура ниҳоясида эса Раҳмон бандалари - ҳақиқий мўмин-мусулмонларнинг сифатлари ва уларни жаннат неъматларига эришишларига сабаб бўладиган хулқ-атворлари тасвирланади.

Қуръони Каримда, Оллоҳ таоло томонидан нозил қилинган барча Илоҳий Китоблар Фурқон - Ҳақ билан ноҳақни ажратиб бергувчи Китоб, деб аталаверади. Бу сурага ном бўлган Фурқондан мурод эса Қуръондир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Барча оламлар учун (Охират азобидан) қўрқитгувчи бўлсин деб Ўз бандаси (Муҳаммад алайҳис-салом)га Фурқон - Қуръон нозил қилган Зот - Оллоҳ Баракотли - Буюқдир. 2. У - осмонлар ва Ернинг подшоҳлиги Ўзиники бўлган, бола-чақа қилмаган, подшоҳликда бирон шериги бўлмаган ва барча нарсани яратиб (аниқ) ўлчов билан ўлчаб қўйган Зотдир. 3. (Мушриклар) эса У Зотни қўйиб, бирон нарса ярата олмайдиган, (балки) ўзлари яралгувчи бўлган, (ўзгалар у ёқда турсин, ҳатто) ўзларига ҳам бирон зиён ё фойда беришга эга бўлмайдиган ва на (бировларга)

ўлим беришга, на ҳаёт беришга ва на қайта тирилтиришга эга бўлмайдиган "худолар"ни ушладилар (яъни, ўшаларга ситгиндилар).

4. Кофир бўлган кимсалар: "(Бу Қуръон) фақат (Муҳаммад) ўзи тўқиб олган бир ёлгондир. Унга бу (ёлгонни тўқишга) бошқа бир қавм (айрим аҳли Китоблар) ёрдам қилган", деб куфр келтирдилар ва бўҳтон қилдилар.

5. Яна улар: "(Бу) аввалгиларнинг афсоналаридир, (Муҳаммад) уларни кўчириб олган. Бас, (бу афсоналар бировлар томонидан) унга эрта-ю кеч ўқиб берилур", дедилар.

6. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, Сиз уларга) айттинг: "Уни осмонлар ва Ердаги барча сир-асрорни биладиган Зот нозил қилгандир. Албатта У Мағфиратли Меҳрибон бўлган Зотдир".

7-8. Яна улар (масхара қилишиб): "Нега бу Пайгамбар (огдий одамлардек) таом ер ва бозорларда юрар?! Унга (пайгамбарлигини тасдиқлайдиган) бирон фаришта туширилиб, у билан бирга кўрқитгувчи бўлса эди. Ёки унга (осмондан) хазина ташланса (ва у бозорларда савдо-сотик билан тирикчилик ўтказмай ўша хазинадан сарф қилиб юрса) эди, ёхуд унинг учун бир боғу-бўстон бўлиб, у (фақат ўша боғдан) еб-ичса эди", дедилар. Бу золим кимсалар (мўминларга): "Сизлар фақат бир сеҳрланган - ақлдан озган кишига эргашмоқдасиз", дедилар.

9. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), қаранг, улар Сиз учун қандай мисоллар келтирдилар-а?! Бас, улар (Ҳақ Йўлдан) оздилар. Энди улар йўл топишга қодир эмаслар.

10. Агар хоҳласа Сиз учун (шу дунёдаёқ) ўшандан (яъни, улар айтган боғу-хазинадан) яхшироқ нарсани - остидан дарёлар оқиб турадиган жаннатларни қилиб бера оладиган ва Сиз учун қаср-саройларни қилиб бера оладиган Зот - Оллоҳ Баракотли - Буюқдир.

11. Йўқ, улар (Қуръон оятларига боқмайдилар, чунки улар Қиёмат) Соатини ёлгон деганлар. Биз эса у Соатни ёлгон деган кимсалар учун дўзах ўтини тайёрлаб қўйгандирмиз.

12. (Дўзах) уларни узоқ жойдан кўрган вақтидаёқ унинг хайқириқ ва бўкиритини эшитурлар.

13. Қачон улар кишанланган ҳолларида (дўзахдан) тор бир жойга ташланганларида ўша жойда (ўзларида) ўлим тилаб қолурлар.

14. (Шунда уларга): "Сизлар бугун бир ўлимни эмас, кўп ўлимларни тиланглар (чунки сизлар бутун умрларингизни куфру исёнда ўтказганларингиз учун кўпдан-кўп ўлим-ҳалокатларга дучор бўлурииз", дейшур).

15. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, уларга) айттинг: "Шу (дўзах) яхшироқми ёки тақводор зотларга ваъда қилинган мангу жаннатми?!" У (яъни, жаннат тақводорлар) учун мукофот ва оқибат - борар жой бўлди.

16. Улар учун ўша жойда мангу қолгувчи бўлган ҳолларида барча хоҳлаган нарсалари (муҳайё) бўлур. Бу Парвардигорингиз зиммасидаги сўралгувчи ваъда бўлди. 17. (Омоҳ) уларни (яъни, мушрикларни) ҳам, улар Оллоҳни қўйиб ибодат қилаётган бутларини ҳам тўтлаб (у бутларга). "Менинг анави бандаларимни сизлар йўлдан оздирдингизларми ёки уларнинг ўзлари (Тўғри) Йўлдан оздиларми?", дейдиган Кунда; 18. Улар дерлар: "Эй Пок Парвардигор бизлар учун Сендан ўзга бирон дўст тутиш жониз бўлган эмасдир (бас, қандай қилиб ўзгаларни бизга бандалик қилиб сизинишга мажбурлаб йўлдан оздирайлик)?! Лекин Сен уларни ва ота-боболарини (узоқ умр ва мўл-кўл ризқу рўз билан шундай) фойдалангирдингки, ҳатто улар (Сенинг Ўзингни) эслашни ҳам унутдилар ва ҳалок бўлгувчи қавм бўлиб қолдилар. 19. (Эй мушриклар), мана, (сизлар "Худо"лар деб сизинган бутлар) сизларни айтаётган сўзларингизда аниқ ёлгончи қилдилар. Энди (азобдан) қутулишга ҳам, (ўзларингга) бирон ёрдам қилишга ҳам қодир эмассизлар. Сизлардан ким золим - мушрик бўлса, Биз унга катта азобни тотдирурмиз. 20. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз Сиздан илгари юборган барча пайгамбарлар ҳам, шак-шубҳасиз, таом ер ва бозорларда юрар эдилар. Биз сизларнинг баъзиларингизни баъзиларингиз учун фитна - синов қилиб қўйдик (яъни, Сизнинг оддий одамлар каби фақирона кун кечиришингиз бошқалар учун бир синовдир. Чунки агар Биз Сизни бой-бадавлат қилиб қўйганимизда, улар Сизга мол-дунёнгиз учун итоат қилган бўлур эдилар). Сизлар (Бизнинг бу синовимизга) сабр қила олурмисизлар? Парвардигорингиз Кўриб тургувчи бўлган Зотдир.

ЎН ТЎҚҚИЗИНЧИ ЖУЗЪ

21. Бизга рўбарў бўлишни умид қилмайдиган кимсалар: "Бизларга (пайгамбарлик учун одам эмас, балки) фаришталар туширилса эди ёки бизлар Парвардигоримизни (ўз кўзимиз билан) кўрсак (ва У бизларга Муҳаммаднинг ҳақиқий Пайгамбар эканлигини билдирса) эди", дедилар. Дарҳақиқат, улар ўзларига бино қўйдилар ва жуда катта кетдилар. 22. Улар фаришталарни кўрадиган Кунни (яъни, Қиёмат Кунини эсланг)! У Кунда жиноятчи кимсалар учун бирон хушхабар бўлмас. Ва (фаришталар уларга) дерлар: "(Ҳар қандай хушхабар сизлар учун) бутунлай ҳаромдир". 23. (Зотан), Биз улар қилган ҳар бир (яхши) амалга келиб, уни сочилган тўзон (каби) қилиб қўйгандирмиз.

И з о ҳ: Исломий ақидага кўра Ёлғиз Оллоҳга иймон келтирмасдан туриб қилинган ёки Ягона Оллоҳни кўзламасдан ҳўжақўрсинга қилинган ҳар қандай яхши амал ҳам ҳудди ҳавода учиб юрган чанг-тўзон каби фойдасиздир. Шу боисдан бут-санамлар йўлида қилинган ёки яхши ном чиқариш учун риёкорлик билан қилинган "савоб иш"ларнинг эгалари учун Қиёмат Кунига бирон ажру-мукофот бўлмас.

24. Жаннат эгалари эса у Кунда энг яхши қароргоҳлар ва энг гўзал истироҳатгоҳларда бўлурлар. 25. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), осмон булут билан ёрилиб, (барча) фаришталар (ўша булутларда қўларига бангаларнинг номайи аъмолари билан Ер юзига) туширилган (Қиёмат) Кунини (эсланг)! 26. Ўша Кунда (барча подшоҳлар йўқ бўлиб), ҳақ - собит подшоҳлик (Ёлғиз) Раҳмон учун бўлур. (Чунки бошқа барча муваққат подшоҳликлар йўқ бўлиб бштур). У (Кун) кофирларга кўп қийин Кун бўлур. 27. У Кунда бу золим қўлларини (бармоқларини) тишлаб (надоматлар қилиб) дер: "Э, қани эди мен ҳам Пайгамбар билан бир йўлни тутганимда эди; 28. Ўлим бўлсин менга, қани эди мен фалончини дўст тутганимда эди; 29. Аниқки, менга Эслатма - Қуръон келганидан сўнг, ўша (фалончи) мени йўлдан оздирди". (У Кунда) шайтон (ҳаёти дунёда ўзига эргашган барча) инсонни ёрдамсиз қўйгувчидир".

И з о ҳ: Бу оятлардаги "золим" Уқба ибн аби Муайт, фалончи эса Убай ибн Халафдир. Уқба Пайгамбар алайҳис-саломнинг даъватларини қабул қилиб Исломга кирганидан сўнг ўша дўсти Убай уни йўлдан оздириб, васвасага солиши оқибатида муртаб бўлиб,

гиндан чиқади. Мазкур оятларда Оллоҳ таоло ана шундай шайтонларнинг васвасаларига учиб ўз гинларидан воз кечадиган золимларнинг Қиёмат Кунигаги аҳволини тасвирлайди ва у шайтонлар Охирагда бирон ёрдам бермаслигини таъкидлайди.

30. Пайгамбар айтди: "Ё Парвардигорим, дарҳақиқат, менинг қавмим (Қурайш қабиласи) ушбу Қуръонни тарк қилиб (ундан юз ўттирдилар)." 31. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз (Сиздан илгари ўтган) ҳар бир пайгамбар учун (ҳам) жиноятчи кимсалардан мана шундай душман(лар) қилганмиз. Парвардигорингизнинг Ўзи етарли Етакчи ва Ёрдамчидир. 32. Кофир бўлган кимсалар: "(Нега) бу Қуръон унга (Пайгамбар алайҳис-саломга) битта тўплам бўлган ҳолида нозил қилинмади?", дедилар. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз у - Қуръон билан Сизнинг дилингизни устивор қилиш учун мана шундай (парча-парча ҳолда нозил қилдик) ва уни дона-дона қилиб баён этдик. 33. Улар Сизга (Қуръонни айблаш учун юқоридаги каби) бирон мисол келтирсалар албатта Биз Сизга ҳақ (жавобни) ва энг гўзал шарҳни келтириб қўйдик. 34. Юзтубан ҳолларида жаҳаннам томонга судраладиган кимсалар - ана ўшалар энг аҳволи ёмон ва бутунлай йўлдан озган кимсалардир. 35-36. Қасамки, Биз Мусога Китоб - Таврот ато этдик ва биродари Ҳорунни у билан бирга бўлгувчи вазири қилиб, дедик: "Бизнинг оятларимизни ёлгон дегази қавм (Фиръавн ва унинг қавми) олдига боринглар!" Бас, (иқковлари бориб Оллоҳнинг Динига даъват қилган вақтларида улар ўз куфрларидан қайтишмагач), Биз уларни (денгизга гарқ қилиш билан) қириб ташладик. 37. Нух қавмини (эсланг)! Қачонки, улар пайгамбарларини ёлгончи қилишгач, Биз уларни гарқ қилдик ва уларни одамлар учун оят-ибрат қилиб қўйдик. Яна Биз золим-кофир кимсалар учун (Охирагда ҳам) аламли азоб тайёрлаб қўйгандирмиз. 38. Од, Самуд (қабилаларини) ва қудуқ эгаларини (яъни, Шуайб пайгамбарни ёлгончи қилганлари сабабли қудуққа қулаб ҳалок бўлган кимсаларни) ҳамда шу орадаги кўпдан-кўп асрларни ҳам (эсланг)! 39. Барчаларига Биз мисоллар - далиллар келтирдик ва (Бизнинг панд-насиҳатларимиз кор қилмагач), барчаларини бутунлай йўқ қилиб юбордик. 40. Аниқки, улар (яъни, Макка мушриклари ўзларининг сафар-саёҳатларида) энг ёмон ёмғир (яъни, тош) ёғдирилган шаҳардан ўтгандирлар. Ахир улар уни кўр(иб ибрат ол)мадиларми?! Йўқ, улар қайта тирилишдан умидсиз бўлган кимсалардир. 41-42. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), қачон улар Сизни кўрсалар: "Оллоҳ мана шуни пайгамбар қилиб

юбордимий! Агар сабр қилиб (*маҳкам турмаганимизга*) ҳақиқатан, у бизларни худоларимиздан оздираёзди-я", деб Сизни масхара қилурлар. Яқинда азобни кўрган вақтларида ким йўлдан озганроқ эканини билиб олурлар. 43. Хабар беринг-чи, ким ҳавойи нафсини илоҳ, қилиб олган (*яъни, нафс бандаси бўлиб қолган*) бўлса Сиз унинг устида вакил-қўриқчи бўлурмисиз?! (*Йўқ, Сизнинг вазифангиз ҳавойи нафсига қуллик қиладиган кимсаларни бу қилмишларидан сақлаш - қўриқлаш эмас, балки фақат Биз Сизга юборган ваҳийни бандаларимизга етказмоқдир*). 44. Ёки Сиз уларнинг кўпларини (*ҳақ сўзни*) тинглай оладилар ё англай оладилар деб ўйлайсизми?! (*Ундоқ эмас, зеро*), улар (*Ҳақни англамасликларига*) ҳеч нарса эмаслар, магар чорва ҳайвонлари кабидирлар. Йўқ, улар янада йўлдан озганроқ кимсалардир! 45. Парвардигорингизнинг (*қудратини*) - сояни қандай ёйиб қўйганини кўрмадингизми?! Агар хоҳласа уни сокин - жилмас қилиб қўйган бўлур эди. Сўнгра қуёшни унга (*яъни, соянинг борлигига*) далил қилдик. 46. Сўнгра уни аста-секин Ўзимизга тортиб олдик.

И з о ҳ: Юқоридиги икки оятни муфассирлар қуйидагича тафсир қиладилар. Субҳи содиқдан то қуёш чиққунича уфқда ёйилган қоронгулик билан ёруғлик ўртасидаги ҳолат - Олоҳ Ер юзи узра ёйиб қўйган бир соядир. У Зот агар хоҳласа уни кетмайдиган қилиб қўяр эди, лекин Олоҳ таоло чиқаётган қуёшни соя борлигига далил қилди - зеро, нур бўлмаса соянинг борлиги билинмас - ва У Зотнинг Ўзи қуёш кўтарилган сари у соя - пардани Ер юзидан аста тортиб олди.

47. (*Олоҳ*) сизлар учун кечани (*ўраб олгувчи*) бир либос, уйқуни эса (*баданларингиз учун*) бир ором қилиб қўйган, кундузни эса (*сизлар учун*) қайта тирилиш қилган Зотдир. 48-49. У Ўз раҳматининг (*яъни, ёмғирнинг*) олдидан хушхабар қилиб шамолларни юборган Зотдир. Биз ўлик шаҳар-масканларни тирилтириш ва Ўзимиз яратган кўплаб чорва ҳайвонлари ҳамда инсонларни суториш учун осмондан пок сув ёғдирдик. 50. Ва у (*сувни*) эслатма олишлари учун (*одамлар*) орасида тақсимлаб қўйдик, (*аммо*) одамларнинг кўплари фақат куфронини неъмат қилишнигина истадилар. 51. Агар Биз хоҳласак ҳар қишлоқ-шаҳарга бир (*Охират азобидан*) қўрқитгувчи - пайгамбар юборган бўлур эдик. (*Лекин Биз барча қишлоқ-шаҳарларни Охират азобидан огоҳ қилиш бурчини Сизнинг зиммангизга юкладик, эй Муҳаммад алайҳис-салом*)! 52. Бас, Сиз кофир кимсаларга

бўйинсунманг ва (Қуръон) ёрдамида уларга қарши қаттиқ курашинг! 53. (Оллоҳ) икки деъгиз - дарёни буниси чучук - ширин, униси шўр - аччиқ қилиб оқизиб қўйган ва уларнинг ўртасида (бир-бирларига аралашиб кетишдан тўсиб турадиган) тўсиқ-тўғон ва кўринмас парда қилиб қўйган Зотдир. 54. У Зот сувдан - нутфадан инсонни яратиб, сўнг уни насл-насаб (эгаси) ва қуданда қилиб қўйган Зотдир. Дарҳақиқат, Парвардигорингиз (ҳар ишга) Қодирдир. 55. (Кофирлар эса мана шундай ҳар ишга Қодир) Оллоҳни қўйиб, ўзларига фойда ҳам, зиён ҳам етказа олмайдиган нарсаларга ибодат қиладилар. Кофир ўз Парвардигорига қарши (шайтонга) ёрдамчи бўлган кимсадир. 56. (Эй Муҳаммад алайҳиссалом), Биз Сизни фақат (мўминларга жаннат) хушхабарини етказувчи, (кофирларни эса Охират азобидан) қўрқитувчи қилиб юбордик. 57. Айтинг: "Мен Сизлардан бунинг учун ҳеч қандай ҳақ сўрамайман, фақат Парвардигор томонга йўл тутишни хоҳлаган кишилар (ўша йўлни тутишларини сўрайман)". 58. Ва ўлмайдиган Тирик Зотга таваккул қилинг ҳамда У Зотга ҳамду сано айтиш билан покланг! У Ўз бандаларининг гуноҳларидан етарли Отоҳ Зотдир. 59. У осмонлар ва Ерни ҳамда уларнинг орасидаги барча нарсаларни олти кунда яратиб, сўнггра Ўз Аршига ўрнашган Зотдир. (У) Раҳмондир. Бас, У Зот ҳақида Отоҳ-Билимдон (Зотдан, яъни, Оллоҳ таолонинг Ўзи)дан сўранг! 60. Қачон (мушрикларга): "Раҳмонга сажда қилинглар", дейилса, улар: "Нима у Раҳмон? Сен буюрган нарсага сажда қилаверамизми?", дейишар ва (бу сўз) уларни янада (иймондан) йироқлаштирар.

И з о ҳ: Ушбу оят навбатдаги сажда оятидир.

61. Осмонда буржларни барпо қилган ва унда чироқ - қуёшни ва нурли ойни пайдо қилган Зот Баракотли - Буюқдир. 62. У эслатма-ибрат олмоқчи бўлган ёки шукр қилмоқчи бўлган кишилар учун кеча ва кундузни (бир-бирининг) ўрнини босувчи қилиб қўйган Зотдир. 63. Раҳмоннинг (суюкли) бандалари Ерда тавозуъ билан юрадиган, жоҳил кимсалар уларга (бемаъни) хитоблар қилган вақтида ҳам "Омон бўлинглар", деб жавоб қиладиган кишилардир. 64. Улар кечаларни Парвардигорга сажда қилиб ва (жойнамоз устида) тик туриб - бедор ўтказадиган кишилардир. 65-66. Улар: "Парвардигоро, Ўзинг бизлардан жаҳаннам азобини дафъ қилгин. Дарҳақиқат, унинг азоби кетмас - мангу (азобдир). Дарҳақиқат, у энг ёмон қароргоҳ ва энг ёмон жойдир", дейдиган кишилардир. 67. Улар инфоқ-эҳсон қилган вақтларида исроф ҳам, хасислик ҳам қилмаслар, (балки эҳсонлари)

ана ўша (*хасислик билан исрофнинг*) ўртасида - мўътадил бўлур. 68. Улар Оллоҳ билан бирга бошқа бирон илоҳга дуо-илтижо қилмаслар ва Оллоҳ (*ўлдиришни ҳаром қилган*) бирон жонни ноҳақ ўлдирмаслар ҳамда зино қилмаслар. Ким мана шу (*гуноҳлардан биронтасини*) қилса уқубатга дучор бўлур. 69. Қиёмат Кунисида унинг учун азоб бир неча баробар қилинур ва у жойда хорланган ҳолида мангу қолур. 70. Магар ким тавба қилса ва иймон келтириб яхши амаллар қилса, бас, Оллоҳ ана ўшаларнинг ёмонлик-гуноҳларини яхшилик-савобларга айлантириб қўюр. Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибон бўлган Зотдир. 71. Ким тавба қилиб яхши (*амаллар*) қилса, бас, албатта у Оллоҳнинг (*ризо-мағфирати*) қайтган бўлур. 72. Улар (*яъни, Раҳмоннинг суюкли бангалари*) ёлғон гувоҳлик бермайдиган ва лағв (*беҳуда сўз ё амал*) олдидан ўтган вақтларида олийжаноблик билан (*яъни, ундан юз ўғирган ҳолларида*) ўтадиган кишилардир. 73. Уларга Парвардигорларининг оятлари эслатилган вақтида у (*оятларга*) гунг ва кўр ҳолларида ташланмайдиган, (*балки уларни англаб-билиб амал қиладиган*) кишилардир. 74. Улар: "Парвардигоро, Ўзинг бизларга жуфти ҳалолларимиздан ва зурриётларимиздан шод-хуррамлик ҳадя этгин ва бизларни тақводорларга пешво қилгин", дейдиган кишилардир. 75. Ана ўшалар сабр-қаноат қилганлари сабабли (*жаннатдаги*) юксак манзиллар билан мукофотланурлар ва у жойда (*фаришталар томонидан*) салом ва омонлик билан қарши олинурлар. 76. Улар ўша жойда мангу қолурлар. У энг гўзал қароргоҳ, (*энг гўзал*) манзилдир. 77. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом, мушрикларга*) айтинг: Агар дуо-илтижо қилмас экансизлар, Парвардигорим сизларга парво қилмас. Бас, сизлар (*У Зот юборган Пайгамбарни*) ёлғончи қилдингиз. Энди албатта (*азоб-уқубат*) сизларга лозим бўлур".

ШУАРО сураси (26)

Икки юз йигирма етти оятдан иборат бўлган "Шуаро" сураси ҳам Макка сураларидандир.

У Қуръоннинг Оллоҳ томонидан нозил қилинган (очиқ оятлардан) иборат Эслатма эканини таъкидлаш билан бошланиб, Пайғамбар алайҳис-саломга мушрикларнинг иймонсизликларидан қайгурмаслик кераклигини уқтиради ва улар яқинда - Қиёмат Кунисида Оллоҳнинг азобига дучор бўлишлари ҳақида хабар беради.

Бу сурада ҳам аввал ўтган айрим пайғамбарлар ҳақида ҳикоя қилиниб, уларнинг барчалари бир нарсага - Якка-ю Ягона Оллоҳга иймон келтириб, У Зотнинг Ўзигагина итоат этишга даъват қилганлари айтилади ва уларни ёлгончи қилган кимсаларнинг топган оқибат-ҳалокатлари тасвирланади.

Сура ниҳоясида сўз яна Қуръонга қайтиб, унинг жинлар келтирган чўпчак ё шоирлар битган шеър эмас, балки Оллоҳ томонидан Жаброил фаришга воситасида очиқ араб тилида нозил қилинган Илоҳий Китоб эканлиги таъкидланади.

Бу сурадан Оллоҳ таолонинг шоирлар ҳақидаги сўзлари ҳам ўрин олгани сабабли у "Шуаро" сураси деб аталгандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. То, Син, Мим. 2. Ушбу (оятлар) очиқ-равшан Китоб оятларидир. 3. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), эҳтимол Сиз (Макка мушриклари) мўмин бўлмаганлари учун ўзингизни ҳалок қилгувчидирсиз. (Ундоқ қилманг, чунки); 4. Агар Биз (уларнинг мўмин бўлишларини) хоҳласак уларга осмондан оят-мўъжиза нозил қилиб шу билан бўйинлари эгилиб қоларди. (Лекин Биз бунни истамаймиз, зеро, иймон-ишонч ночор-ношожликдан эмас, балки қалб қаноати билан ихтиёрий бўлиши лозимдир). 5. Уларга Раҳмон томонидан бирон бир янги Эслатма келса, албатта улар ундан юз ўтирувчи бўлдилар. 6. Мана улар (Пайғамбар алайҳис-саломни) ёлгончи қилдилар. Энди яқинда уларга ўзлари масхара қилган нарсанинг хабарлари (яъни, оқибати) келур. 7. Ахир улар Ерни - Биз унда барча турли фойдали (ўсимлик) навларидан қанчасини

ундириб қўйганимизни кўрмадиларми?! 8. Албатта бунда оят - ибрат бордир. (Лекш Макка мушрикларининг) кўплари иймон келтиргувчи бўлмадилар. 9. Шак-шубҳасиз, Парвардигорингизнинг Ўзи (кофирлар устидан) Фолиб, (мўминларга) Меҳрибондир. 10-11. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), эсланг, Парвардигорингиз Мусога нидо қилиб: "У золим қавмга - Фиръавн қавмига боргин, улар (Мендан) кўркмайдиларми?!", (деган эди); 12. Мусо айтди: "Парвардигорим, (албатта амринга итоат этурман - у золим қавм олдига борурман, фақат) улар мени ёлгончи қилишларидан кўркурман; 13. Ва (улар мени ёлгончи қилишларидан) дилим сиқилур, тилим бурро эмасдир, бас, (Мисрда - Фиръавн зулми остида яшаб турган биродарим) Ҳорунга (ҳам) пайгамбарлик юборсанг, (у менга ёрдамчи бўлса). 14. Яна уларнинг наздида мен гуноҳкорман (яъни, улар мени бир мисрлик-Қибтий йигитни қасддан ўлдиришда айблайдилар), бас, мени (Сенинг фармонингни уларга етказмасимдан) ўлдириб қўйишларидан кўркурман". 15. (Олоҳ) деди: "Йўқ, (улар сени ўлдира олмаслар). Бас, (биродаринг Ҳорун билан бирга) Бизнинг оят-мўъжизаларимиз билан боринглар! Албатта Биз сизлар билан бирга (савол-жавобларингизни) Эшитиб тургувчидирмиз. 16. Энди Фиръавнга бориб айтинглар: "Ҳақиқатан, биз барча оламлар Парвардигорининг эчиларидирмиз. 17. (Қўл остингдан) бани Исроил (қавми)ни бизга қўшиб (ўз юртлари - Фаластинга) жўнаттин". 18. (Улар келиб Фиръавнга шу сўзларни айтишгач, у Мусога қараб) деди: "Биз сени болалик чоғингда ўз ичимизда (яъни, саройимизда) тарбияламаганмидик, умрингнинг бир неча йилида орамизда турган эдинг-ку! 19. Кейин нонкўрлардан бўлиб қилган қилмишингни - қилган эдинг-ку (яъни, бир Қибтийни ўлдириб қўйиб қочиб кетган эдинг-ку)!" 20. (Мусо) айтди: "Ўшанда мен у ишни билмаган ҳолда қилган эдим. 21. Сўнг сизлардан кўрқиб қочиб кетдим. Кейин Парвардигорим, менга ҳикмат - илм ҳадя этди ва мени пайгамбарлардан қилди. 22. Ўша сен менга миннат қилаётган неъмат (аслида) сен бани Исроилни қул қилиб олишингдир".

И з о ҳ: Бу оятни шундай тушунмоқ лозим: "Эй Фиръавн, сен мени болалигимдан тарбиялаб ўстирганингни менга миннат қилмоқдасан. Аслида нима сабабдан мен сенинг саройингта келиб қолдим? Сен бани Исроил қавмини қул қилиб, уларнинг барча ўғил болаларини ўлдираётганинг учун онам мени аниқ ўлимдан қутулиб қолармикан, деб сандиққа солиб дарёга оқизганида сенинг хотининг

мени дарёдан тутиб олган эди-ку! Агар сен бани Исроил қавмига бундай зулму ситамлар қилмаганингга мени ҳам ўз ота-онам тарбиялаган бўлар эди-ку! Ана ўша қилмишингни неъмат деб аташга уялмайсанми?!" Бу оят ўзга юртларни босиб, ўзига қарам қилиб олган, сўнгга "Биз сенларни тарбиялаб одам қилганмиз", деб даъво қиладиган барча мустамлакачиларга берилган жавобдир.

23. Фиръавн деди: "Барча оламларнинг Парвардигори (деганинг) нимаси яна?" 24. (Мусо) айтди: "Агар ишонадиган бўлсанглар, (Оллоҳ) осмонлар ва Ернинг ҳамда уларнинг орасидаги барча нарсаларнинг Парвардигори - Хожасидир". 25. (Фиръавн) атрофидаги (аъёнлар)ига: "Қулоқ солмайсизларми", деб (масхара қилди). 26. (Мусо) айтди: "(Оллоҳ) сизларнинг ҳам, ўтган ота-боболарингизнинг ҳам Парвардигоридир". 27. (Фиръавн) деди: "Сизларга элчи қилиб юборилган бу пайғамбарингиз шакшубҳасиз, жиннидир". 28. (Мусо) айтди: "Агар ақл юргизувчи бўлсангизлар, (Оллоҳ) Машриқ ва Мағрибни ҳамда уларнинг ўртасидаги бор нарсаларнинг Парвардигоридир". 29. (Фиръавн) деди: "Қасамки, агар сен мендан ўзгани илоҳ қилиб оладиган бўлсанг албатта мен сени зиндонбанд кимсалардан қилиб қўюрман!" 30. (Мусо) айтди: "Агар мен сенга (ўзимнинг ҳақ Пайғамбар эканлигимга далолат қиладиган) очиқ нарса - мўъжиза келтирсам ҳам-а?" 31. (Фиръавн) деди: "Бас, агар ростгўйлардан бўлсанг ўша (мўъжизангни) келтир-чи?" 32. Шунда (Мусо) асосини ташлаган эди, баногоҳ у ростакам аждарга айланди. 33. Кейин қўлини (чўнтагидан) чиқарган эди, баногоҳ у қараб турганларга (кундан ҳам) оқ бўлиб кўринди, (ҳолбуки, Мусо ўзи қорамағиз одам эди). 34. (Фиръавн) атрофидаги одамларга: "Шубҳасиз, бу (Мусо) ўткир сеҳргардир. 35. У ўз сеҳри билан сизларни ўз Ерларингиздан чиқармоқчи, нима дейсизлар", деди. 36-37. Улар айтишди: "Уни ва акаси (Ҳорун)ни қўйиб тургин-да, ҳамма шаҳарларга (билимдон, сеҳргарларни) йиғиб келадиган кишиларни жўнатгин, улар сенга жами ўткир сеҳргарларни келтирсинлар". 38. Бас, сеҳргарлар маълум кунда белгиланган жойга тўпландилар. 39-40. Ва одамларга: "Сизлар ҳам тўпланиб бўлдингларми? Агар сеҳргарлар голиб бўлиб чиқсалар, эҳтимол бизлар ўшаларга эргашурмиз", дейилди. 41. Энди қачонки, сеҳргарлар келишгач, Фиръавнга: "Агар биз голиб бўлсак, бизлар учун аниқ мукофот бўлурми?", дейишди. 42. У: "Ҳа, у ҳолда албатта сизлар (менинг) яқинларимдан бўлурсизлар", деди. 43. Мусо уларга: "Ташлайдиган нарсаларингизни ташланглар", деди. 44. Бас, улар арқон ва

асоларни (Ерга) ташладилар ва: "Фиръавннинг қудратига қасамки, албатта бизларгина голиб бўлгувчидирмиз", дедилар. 45. Сўнг Мусо асосини ташлаган эди, баногоҳ у (асо) уларнинг "уйдирма"ларини юта бошлади. 46-47-48. Шунда у сеҳргарлар сажда қилган ҳолларида Ерга ташланиб: "Барча оламларнинг Парвардигорига - Мусо ва Ҳоруннинг Парвардигорига иймон келтирдик", дедилар. 49. (Фиръавн) айтди: "Мен сизларга изн бермай туриб унга иймон келтирдингизми?! Албатта у (Мусо) сизларга сеҳр ўргатган каттангиздир. Энди яқинда билурсизлар - албатта мен оёқ-қўлларингизни қарама-қаршисига (ўнг қўл, чап оёғингизни ёки аксинча) кесурман ва сизларнинг барчангизни (дорга) осурман". 50. Улар дедилар: "Зарари йўқ. Зеро, бизлар Парвардигоримизга қайтгувчидирмиз. 51. Албатта бизлар (Мусога) биринчи иймон келтирган кишилар бўлганимиз сабабли Парвардигоримиз бизларнинг хато-гуноҳларимизни мағфират этишини умид қилурмиз". 52. Биз Мусога: "Бандаларим (яъни, бани Исроил қавми) билан тунда йўлга чиққин! Албатта сизларнинг изингизга түшилур (яъни, Фиръавн ва унинг қўшини ортингиздан қувиб етур)", деб ваҳий юбордик. 53. Бас, (Мусо ва унинг қавми йўлга тушганларидан хабар топгач), Фиръавн барча шаҳарларга (аскар) йигувчиларни жўнатди (ва дегу): 54. "Аниқки, улар бир ҳовуч ялангоёқлардир. 55. Дарҳақиқат, улар (қўл остимиздан чиқиб кетишлари билан) бизларни газаблантирдилар. 56. Шубҳасиз, бизлар барчамиз эҳтиёт чораларини кўриб тургувчи қавмдирмиз". 57-58-59. Бас, мана шундай қилиб Биз уларни (яъни, Фиръавн ва унга эргашганларни) боғлар ва булоқлардан, хазиналар ва улут-гўзал маскандан айирдик ва мана шундай қилиб, Биз улар(нинг барчаси)га бани Исроилни ворис қилдик. 60. Бас, (Фиръавн ва унинг лашкари) тонг пайтида уларни қувиб етдилар. 61. Энди қачонки икки жамоат бир-бирларини кўришгач, Мусонинг ҳамроҳлари: "Бизлар аниқ тутилдик, (чунки олдимизда ҳеч қандай йўл йўқ, фақат денгиз бор)", дедилар. 62. (Мусо) айтди: "Йўқ, аниқки, мен билан бирга Парвардигорим бор. Албатта У мени (нажот) йўлга бошлар". 63. Бас, Биз Мусога: "Асойинг билан денгизни ургин", деб ваҳий юбордик. Бас, (у асосини текизган эди, денгиз ўртасидан) бўлиниб ҳар бир бўлак (сув) баланд тоғ каби бўлди. (Сўнг Мусо ва унинг қавми денгиз ўртасидан очилган йўлга тушдилар.) 64. Ва кейингиларни (яъни, Фиръавн ва унинг қўшинини ҳам) ўша (йўлга) яқин қилдик. 65. Ва Мусо ҳамда у билан бирга бўлган кишиларнинг барчаларига нажот бердик. 66. Сўнгра

кейингиларни (*денгизга*) гарқ қилиб юбордик. 67. Албатта бунда (*Фиръавн ва унинг қавми ҳалокатида*) оят-ибрат бордир. (*Лекин одамларнинг*) кўплари иймон келтиргувчи бўлмадилар. 68. Шак-шубҳасиз, Парвардигорингизнинг Ўзи (*кофирлар устидан*) Ғолиб, (*мўминларга*) Меҳрибондир. 69. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), уларга Иброҳим хабарини тиловат қилинг! 70. Ўшанда у отаси ва қавмига: "Нимага ибодат қилмоқдасизлар?", деганида; 71. Улар: "Бут-санамларга ибодат қилмоқдамиз. Бас, уларга содиқлигимизча қолурмиз", дедилар. 72-73. (*Иброҳим*) айтди: "Дуо-илтижо қилган пайтларингизда (*бутларингиз*) сизларни (*нг дуо-илтижоларингизни*) эшитадиларми ёки сизларга фойда ё зиён етказа оладиларми?" 74. Улар дедилар: "Йўқ, бизлар ота-боболаримизнинг мана шундай (*бутларга ибодат*) қилишларини кўрганмиз (*шунинг учун бизлар ҳам бутларга ибодат қиламиз*). 75-76. (*Иброҳим*) айтди: "Сизлар ўзингиз ҳам, қадим-қадим ота-боболарингиз ҳам ибодат қилгувчи бўлган бутларингиз ҳақида ҳеч ўйлаб кўрдингларми? 77. Шак-шубҳасиз, улар мен учун душмандир (*бас, мен уларга ибодат қилмайман*), магар барча оламлар Парвардигоригагина (*ибодат қилурман*). 78. У мени яратгандир, бас, Ўзи мени ҳидоят қилур. 79. Унинг Ўзигина мени тўйдирур ва қондирур. 80. Касал бўлган вақтимда Унинг Ўзи менга шифо берур. 81. У мени ўлдирур, сўнгра (*Қиёмат Кунда қайта*) тирилтирур. 82. Жазо (*Қиёмат*) Кунда менинг хатогунохларимни Унинг Ўзи мағфират этишини умид қилурман. 83. Парвардигорим, менга ҳикмат - илм ҳада этгин ва мени солиҳ (*бандаларинг*) қаторига қўшгин. 84. Яна мен учун кейин келгувчи кишилар ўртасида рост мақтовлар қилгин. 85. Яна мени ноз-неъматлар боғининг ворисларидан қилгин. 86. Отамни ҳам мағфират қилгин. У шубҳасиз, адашганлардан бўлди. 87. Ва (*барча жонзот*) қайта тириладиган Кунда мени шарманда қилмагин". 88. У Кунда на молу давлат ва на бола-чақа фойда бермас; 89. Магар Оллоҳ ҳузурига тоза дил билан келган кишиларагина (*фойда берур*). 90. (*У Кунда*) жаннат тақводор бўлган зотларга яқин қилинди. 91. Дўзах йўлдан озган кимсаларга кўрсатиб қўйилди. 92-93. Ва уларга: "Сизлар Оллоҳни қўйиб ибодат қилиб ўтган бутларингиз қаний? Улар сизларга ёрдам бера олурми ёки ўзлари ёрдам ола билурми?!", дейилди. 94-95. Бас, у (*бутлар*) ва йўлдан озган кимсалар ҳамда иблис лашкарлари (*яъни, кишиларни Ҳақ Йўлидан оздирган доҳийлар*) барчалари (*дўзахга*) улоқтирилди. 96. Улар (*дўзахда*) талашиб-тортишар эканлар, дедилар: 97-98. "Оллоҳ

номига қасамки, албатта бизлар сизларни *(эй бут ва санамлар)*, барча оламларнинг Парвардигорига тенглаштирган пайтимизда очик залолатда бўлган эканмиз. 99. Бизларни фақат жиноятчи *("доҳий")*лар йўлдан оздирдилар. 100-101. Энди бизлар учун на қўлловчилар ва на бирон қадрдон дўст бордир. 102. Қани энди биз учун яна бир марта *(яшашнинг шожу)* бўлса-ю, бизлар ҳам мўминлардан бўлсак" 103. Албатта бунда *(яъни, Иброҳим ва унинг қавми ҳақидаги қиссада)* оят-ибрат бордир. *(Лекин одамларнинг)* кўплари иймон келтиргувчи бўлмадилар. 104. Шак-шубҳасиз, Парвардигорингизнинг Ўзи *(кофирлар устидан)* Ғолиб, *(мўминларга)* Меҳрибондир. 105. Нух қавми пайгамбарларини ёлғончи қилди *(яъни, Нухни ҳам, бошқа пайгамбарларни ҳам инкор қилдилар)*. 106. Ўшанда уларга биродарлари Нух айтган эди: *"(Оллоҳдан) қўрқмайсизларми?!* 107. Албатта мен сизлар учун ишончли пайгамбардирман. 108. Бас, Оллоҳдан қўрқинглар ва менга итоат этинглар! 109. Мен сизлардан бу *(даъватим)* учун ажр-мукофот сўрамайман. Менинг ажр-мукофотим фақат барча оламларнинг Парвардигори Оллоҳнинг зиммасидадир. 110. Бас, Оллоҳдан қўрқинглар ва менга итоат этинглар!" 111. Улар дедилар: "Сенга пасткаш *(ялангоёқ)* кимсалар эргашган бўлса, бизлар сенга иймон келтируرمىзми?" 112. *(Нух)* айтди: "Мен уларнинг нима иш-амал қилгувчи эканликларини билмасман. 113. Агар пайқай олсангизлар уларнинг ҳисоб-китоби Ёлғиз Парвардигорининг зиммасидадир. 114. Ва мен *(сизнинг сўзингизга кириб)* мўмин бўлган кишиларни *(ҳузуримдан)* қувмайман ҳам. 115. Мен фақат очик огоҳлантиргувчидирман". 116. Улар дедилар: "Қасамки, агар *(бу даъватингдан)* тўхтамасанг, эй Нух, албатта тошбўрон қилингувчилардан бўлурсан!" 117. *(Шунда Нух)* айтди: "Парвардигорим, қавмим мени ёлғончи қилдилар. 118. Энди Сен Ўзинг мен билан Уларнинг орасини очиб қўйгин ва менга ҳамда мен билан бирга бўлган мўмин кишиларга нажот бергин". 119. Бас, Биз унга ва у билан бирга бўлган кишиларга *(одамлар, ҳайвонлар ва паррандалар билан)* лиқ тўла бўлган кемада нажот бердик. 120. Сўнгра *(уларга нажот берганимиздан)* кейин қолганларни гарқ қилдик. 121. Албатта бунда *(яъни, Нух ва унинг қавми ҳақидаги қиссада)* оят-ибрат бордир. *(Лекин одамларнинг)* кўплари иймон келтиргувчи бўлмадилар. 122. Шак-шубҳасиз, Парвардигорингизнинг Ўзи *(кофирлар устидан)* Ғолиб, *(мўминларга)* Меҳрибондир. 123. Од *(қабиласи)* пайгамбарларини ёлғончи қилди. 124. Ўшанда уларга биродарлари Худ айтган эди:

(Оллоҳдан) қўрқмайсизларми?! 125. Албатта мен сизлар учун ишончли пайгамбардирман. 126. Бас, Оллоҳдан қўрқинглар ва менга итоат этинглар! 127. Мен бу (даъватим) учун сизлардан ажр-мукофот сўрамайман. Менинг ажр-мукофотим фақат барча оламларнинг Парвардигори зиммасидадир. 128. Сизлар ҳар бир тепаликка ўйин-кулги учун бир белги - баланд бино қураверасизларми?!

И з о ҳ: Нақл қилишларича, Оғ қабиласи ҳою-ҳавасга жуда берилган бўлиб, ўз шаҳарларидан ташқаридаги йўл ёқаларига ҳам ўйин-кулги қиладиган баланд-қимматбаҳо иморатлар қуришар ва ўзлари яшайдиган уй-жойларни ҳам гўё ҳеч қачон ўлмайдигандек ҳаддан ортиқ мустаҳкам ва нақшу ниғорли қилиб қуриб бутун умрларини мана шундай беҳуда ишларга сарфлашар ва бу билан фахрланиб, мақтаниб юрар эдилар.

Муҳтарам ўқувчи! Эътибор беринг, замонамиз боёнларининг кўплари Охиратни унутиб, дунё ҳою ҳавасларига берилишда ҳудди ўша Оғ қабиласига ўхшаб кетмайдими?!

Юқоридаги ва қуйидаги оятларга Ҳуд алайҳис-салом уларни бундай беҳуда ишлар билан машғул бўлишдан қайтариб, дунё ва Охират учун фойдали юмушлар билан банд бўлишга даъват қилганлари ҳақида хабар берилади.

129. Ва гўё мангу яшаб қоладигандек қаср-саройлар соласизлар?! 130. Қачон (бирон кишини жазолаш учун) ушласангизлар бераҳмларча ушлайсизлар?! 131. Бас, Оллоҳдан қўрқинглар ва менга итоат этинглар! 132. Ва сизларни ўзларингиз биладиган (неъматлар) билан қўллаган-сийлаган Зотдан (Оллоҳдан) қўрқингиз! 133-134. У сизларни чорва ҳайвонлари ва ўтилар билан, боғлар ва булоқлар билан қўллади-ку! 135. Албатта мен сизларнинг устингизга улуг Куннинг - Қиёматнинг азоби (тушиши)дан қўрқурман". 136. Улар дедилар: "Сенинг ваъз-насиҳат қилишинг ёки ваъз қилгувчилардан бўлмаслигинг бизлар учун баробардир (яъни, бизларга панд-насиҳат қилиб овора бўлма). 137. Албатта бу (айшу ишратга берилиб умр ўтказиш) аввалгилардан қолган одатдир. 138. Бизлар азоблангувчи эмасмиз". 139. Бас, улар (Ҳудни) ёлгончи қилишгач, Биз уларни ҳалок этдик. Албатта бунда (яъни, Ҳуд ва унинг қавми бўлмиш Оғ қабиласи ҳақидаги қиссага) оят-ибрат бордир. (Лекин одамларнинг) кўплари иймон келтиргувчи бўлмадилар. 140. Шак-шубҳасиз, Парвардигорингизнинг Ўзи (кофирлар устидан) Ғолиб, (мўминларга) Меҳрибондир. 141. Самуд (қабиласи)

пайгамбарларини ёлгончи қилди. 142. Ўшанда уларга биродарлари Солиҳ айтган эди: *(Оллоҳдан) қўрқмайсизларми?! 143. Албатта мен сизлар учун ишончли пайгамбардирман. 144. Бас, Оллоҳдан қўрқинглар ва менга итоат этинглар! 145. Мен бу (даъватим) учун сизлардан ажр-мукофот сўрамайман. Менинг ажр-мукофотим фақат барча оламларнинг Парвардигори зиммасидадир. 146-147-148. Сизлар бу Ердаги нарсаларда - боғлару булоқларда, экинлар ва мевалари гарқ пишган хурмо дарахтлари ичида қўйиб қўйилурмисиз (яъни, шундай нозу неъматлардан фойдаланиб мангу яшайверамиз, деб ўйлайсизларми)?! 149. Яна моҳирлик билан тоғлардан уйлар ҳам йўнмоқдасизлар (ясамоқдасизлар)?! 150. Бас, Оллоҳдан қўрқинглар ва менга итоат этинглар! 151-152. Ва Ер юзида бузгунчилик қиладиган ва (ҳеч нарсани) ўнглай олмайдиган ҳаддан ошувчи кимсаларнинг амрига итоат этманглар!" 153. Улар дедилар: "Ҳеч шак-шубҳасиз, сен сеҳрланган - ақлдан озган кимсалардандирсан. 154. Сен ҳам худди бизларга ўхшаган одамдирсан. Бас, агар (пайгамбарман деган даъвойингда) ростгўйлардан бўлсанг бирон оят-мўъжиза келтир!" 155. У айтди: "(Менинг мўъжизам) мана шу туядир. (Маълум бир кун сув) ичиш навбати уникидир. Маълум бир кун эса сизларнинг ичиш навбатингиздир. 156. Яна унга бирон ёмонлик етказмангларки, у ҳолда сизларни улут Куннинг - Қиёматнинг азоби ушлар". 157. Бас, улар (туяни) сўйдилару, надомат қилгувчиларга айландилар. 158. Уларни азоб ушлади. Албатта бунда (яъни, Солиҳ ва унинг қавми ҳақидаги қиссада) оят-ибрат бордир. (Лекин одамларнинг) кўплари иймон келтиргувчи бўлмадилар. 159. Шак-шубҳасиз, Парвардигорингизнинг Ўзи (кофирлар устидан) Ғолиб, (мўминларга) Меҳрибондир. 160. Лут қавми пайгамбарларини ёлгончи қилди. 161. Ўшанда уларга биродарлари Лут айтган эди: "(Оллоҳдан) қўрқмайсизларми?! 162. Албатта мен сизлар учун ишончли пайгамбардирман. 163. Бас, Оллоҳдан қўрқинглар ва менга итоат этинглар! 164. Мен бу (даъватим) учун сизлардан ажр-мукофот сўрамайман. Менинг ажр-мукофотим фақат барча оламларнинг Парвардигори зиммасидадир. 165. Сизлар бутун оламлардан (ажраб - ҳеч бир жонзот қилмаган ишни қилиб, аёлларга уйланиш ўрнига) эркакларга яқинлашурмисизлар?! 166. Ва Парвардигорингиз сизлар учун яратган жуфти ҳалолларингизни тарқ қилурмисиз?! Йўқ, сизлар ҳаддан ошувчи қавмдирсизлар". 167. Улар дедилар: "Қасамки, агар тўхтамасанг эй Лут, албатта сурғун қилингувчилардан*

бўлурсан". 168. У айтди: "Албатта мен сизларнинг (бу) ишларингизни ёмон кўргувчиларданман. 169. Парвардигорим, менга ва аҳлимга (яъни, менга иймон келтирган кишиларга) улар (кофирлар)нинг қилаётган амаллари (оқибати)дан нажот бергин". 170. Бас, Биз унга ва унинг барча аҳли тобеъларига нажот бердик. - 171. Магар (азоб остида) қолгувчилардан бўлган бир кампирга (яъни, Лутнинг иймонсиз бўлган хотинига нажот бермадик). - 172. Сўнгра бошқаларни ҳам ҳалок қилдик. 173. Ва уларнинг устига (тош) ёмғир ёғдирдик. Бас, (азоб ҳақида) огоҳлантирилган (лекин ўзларининг ярамас қилмишларидан қайтмаган) кимсаларнинг ёмғири нақадар ёмон бўлди. 174. Албатта бунда (Лут ва унинг қавми ҳақидаги қиссада) оят-ибрат бордир. (Лекин одамларнинг) кўплари иймон келтиргувчи бўлмадилар. 175. Шак-шубҳасиз, Парвардигорингизнинг Ўзи (кофирлар устидан) Ғолиб, (мўминларга) Меҳрибондир. 176. Дарахтзор эгалари (яъни, Шуайб пайгамбар қавми) пайгамбарларини ёлгончи қилдилар. 177. Ўшанда уларга Шуайб айтган эди: "Оллоҳдан" кўрқмайсизларми! 178. Албатта мен сизлар учун ишончли пайгамбардирман. 179. Бас, Оллоҳдан кўрқинглар ва менга итоат этинглар! 180. Мен бу (даъватим) учун сизлардан ажр-мукофот сўрамайман. Менинг ажр-мукофотим фақат барча оламларнинг Парвардигори зиёмасидадир. 181. Ўлчовни тўла ўлчанглар ва камайтириб (тортгувчилардан) бўлманглар! 182. Ва тўғри тарози билан тортинглар! 183. Одамларга нарсаларини камайтириб берманглар ва Ер юзида бузгунчилик қилиб санқиб юрманглар! 184. Ҳамда сизларни ҳам (сизлардан) аввал яралган умматларни ҳам яратган Зот - Оллоҳдан кўрқинглар!" 185. Улар дедилар: "Ҳеч шак-шубҳасиз, сен сеҳрланган - ақдан озган кимсалардандирсан. 186. Сен ҳам худди бизларга ўхшаган одамдирсан. Албатта бизлар сени ёлгончи кимсалардан, деб гумон қилурмиз. 187. Бас, агар ростгўйлардан бўлсанг, устимизга осмондан бир бўлагини ташлаб юбор!" 188. У айтди: "Парвардигорим Ўзи сизларнинг қилаётган амалларингизни жуда яхши Билгувчидир (яъни, сизлар қандай азобга мустаҳиқ бўлсангиз Оллоҳ Ўзи билиб жазойингизни бергувчидир)". 189. Бас, улар (Шуайбни) ёлгончи қилишгач, уларни "соябон" кунининг азоби ушлади. Дарҳақиқат, у улут-даҳшатли Куннинг азоби эди.

И з о ҳ: Уламолар айтишларича, Оллоҳ таоло Шуайб алайҳис-саломнинг қавмини Шуайбга иймон келтиришдан бош тортишгач, аввало қаттиқ иссиқ билан ушлаган экан. Шунда улар нафаслари

қайтиб уйларидан ташқарига - очик саҳрога чиққанларида Оллоҳ таоло уларнинг устига соябон қилиб бир булут юборган ва улар ўша "соябон" остида тўпланиб турганларида осмондан олов ёғилиб барчалари тириклай ёниб кетган эканлар.

190. Албатта бунда (яъни, Шуайб ва унинг қавми ҳақидаги қиссада) оят-ибрат бордир. (Лекин одамларнинг) кўплари иймон келтиргувчи бўлмадилар. 191. Шак-шубҳасиз, Парвардигорингизнинг Ўзи (кофирлар устидан) Ғолиб, (мўминларга) Меҳрибондир.

Изоҳ: Ушбу сурада ўтган пайғамбарлар ва уларнинг қавмлари ҳақидаги етти қисса мазкур бўлди. Оллоҳ таоло Ўзининг сўнги Пайғамбари Муҳаммад алайҳис-саломга Макка мушрикларининг иймонсизликларидан беҳад озор чекиб турган пайтларида аввалги пайғамбарларнинг қиссаларини сўйлаш билан у кишига таскин-тасалли бериб, бундай иймонсиз кимсалар илгари ҳам бўлганини ва бундан кейин ҳам албатта бўлишини билдиради. "Албатта бунда оят-ибрат бордир".

192. Албатта (бу Қуръон) барча оламлар Парвардигори томонидан нозил қилингандир. 193-194-195. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз (Охират азобидан) огоҳантиргувчилардан бўлишингиз учун қалбингизга уни (яъни, Қуръонни) Рухул-Амин - Жаброил очик-равшан арабий тил билан нозил қилди. 196. Албатта (Қуръон ҳақидаги хабарлар) ўтганларнинг Китобларида ҳам бордир. 197. Ахир (Қуръон ҳақида) бани Исроил олимлари ҳам билишлари (Макка мушриклари) учун (Қуръон ҳақиқатан, Оллоҳ томонидан нозил бўлганга) оят-далил эмасми?! 198-199. Агар Биз (Қуръонни) ажамлардан (яъни, араб бўлмаган кишилардан) бирига нозил қилсак, бас, у (Қуръонни) уларга ўқиб берса, унга ҳам иймон келтиргувчи бўлмас эдилар. 200. (Пайғамбарларни ёлғончи қилишни) жиноятчи кимсаларнинг дилларига мана шундай йўллаб-киритиб қўйганмиз. 201. Улар то аламли азобни кўрмагунларича (Қуръонга) иймон келтирмайдилар. 202. Бас, у (азоб) уларга ўзлари сезмаган ҳолларида тўсатдан келур. 203. Сўнг улар: "Бизларга (бир оз) муҳлат берилармикан, (албатта иймон келтирган бўлур эдик)", деб қолурлар. 204. Бас, улар Бизнинг азобимизни шоштираурларми?! 205-206-207. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), хабар берингчи, агар Биз уларни (узок) йиллар (сиҳат-саломатлик, мол-давлат билан) фойдалантирсак-да, сўнгра уларга ваъда қилинган нарсалари (яъни, азоб) келса, (ўша пайт) уларга (ҳаёти дунёда) фойдаланган нарсалари асқотурми?! 208-209. Биз бирон қишлоқ-

пахарни ҳалок қилмадик, магар унинг учун (азоб-ҳалокатдан) огоҳлантиргувчи (пайғамбарлар) бўлган ҳолида (у қишлоқ аҳли ўз пайғамбарларини ёлгончи қилганларидан кейингина келажак авлод учун) эслатма-ибрат бўлсин, деб (ҳалок қилдик). Ва Биз золим бўлмадик. 210. (Қуръонни осмондан) жинлар олиб тушганлари йўқ. 211. Улар учун бунинг имкони йўқ ва улар бунга қодир ҳам эмаслар. 212. Чунки улар (ваҳийни ўғринча) эшитиб олишдан четлатилганлари аниқдир.

И з о ҳ: Макка мушриклари аввал "Қуръонни Муҳаммаднинг ўзи ёзиб олган", деб кўрдилар, лекин бу иғволари фойда бермади, чунки Пайғамбар алайҳис-саломнинг Қуръондек беназир Китобни ёзиш эмас, балки уни ўқиб беришга ҳам қодир бўлмаган саводсиз киши эканликлари Маккаликларга маълум эди. Шундан кейин, улар "Муҳаммаднинг ҳам бошқа қоҳин-фолбиларга ўхшаб ўз жинлари бор, Қуръонни унга ўшалар ўргатадилар", деган янги ёлгонни ўйлаб топдилар. Мазкур оятларда Оллоҳ таоло бу иш жинларнинг қўлидан келмаслигини, улар осмон хабарларини эшитишдан четлатилганларини айтиб, (бу ҳақда Ҳижр сурасининг 17-18-оятларида ҳам зикр қилинган эди) Қуръони Карим У Зотнинг Ўзи нозил қилган Китоб эканини таъкидлайди. Суранинг 221-223-оятларида яна шу мавзуга қайтилиб, жинлар кимларнинг олдига тушиши аниқ айтилади.

213. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз Оллоҳ билан бирга бошқа бирон "илоҳ"га илтижо қилманг! Акс ҳолда азоблангувчи кимсалардан бўлиб қолурсиз. 214. Ва яқин қариндош-уруғларингизни (Оллоҳнинг азобидан) огоҳлантинг!

И з о ҳ: Ушбу икки оятда Оллоҳ таоло Ўз пайғамбарига Ёлғиз Олоҳдан ўзга бирон кимса ё нарсага сўгинмасликни ва бошлаб бу Ҳақ Динга ўз қариндош-уруғларини чорлашни буюрди. Шу оятлар нозил бўлиши билан Пайғамбар алайҳис-салом қариндошларини йиғиб, уларни Охира азобидан фақат ўз иймон-амаллари билангина халос бўлишлари мумкин эканлиги ҳақида огоҳлантирадилар ва жумладан ўз қизларига қараб шундай дейдилар: "Эй Фотима, қанча сўраб-ёлвормагин, Охират Кунига мен сенга асқотмайман (яъни, Охират азобидан Пайғамбар қизи бўлганинг учун эмас, балки ўз амалинг билангина қутула олурсан)", дейдилар. Бу Муҳаммад алайҳис-саломнинг барча умматларига сабоқдир.

215. Ўзингизга эргашган мўминлар учун қанотингизни паст тутинг (яъни, уларга хуш хулқ билан камтарона муомалада бўлинг)! 216. Бас, агар улар итоатсизлик қилсалар, у ҳолда айтинг: "Албатта

мен сизларнинг амалингиздан покдирман". 217. Голиб ва Меҳрибон (Оллоҳ)га таваккул қилинг! 218-219. У Сизни ўзингиз (намоз учун) тураётган вақтингизда ҳам, сажда қилгувчилар (намоз ўқувчилар) орасида (шом бўлган ҳолингизда намоз рукнларининг биридан иккинчисига) кўчаётган (вақтингизда ҳам) кўриб турар. 220. Шак-шубҳасиз, У Эшитгувчи, Билгувчи Зотдир. 221. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, айтинг): "Мен сизларга жинлар кимларга тушиши ҳақида хабар берайми? 222. Улар барча гуноҳга ботган товламачиларга тушиб; 223. Эшитиб олганларини уларга ташларлар. Уларнинг (жинларнинг) кўплари ёлгончилардир". 224. Шоирларга йўлдан озганлар эргашур. 225-226. Уларнинг (сўз водийларидан) ҳар водийда дайдишларини (яъни, ўзларига ёқиб қолган энг тубан кимса ё нарсаларни ҳам кўкка кўтариб, ёқтирмаганларини тупроққа қоришларини) ва ўзлари қилмайдиган нарсаларни айтишларини кўрмадингизми?!

И з о ҳ: Бу оятлар барча замонлардаги Оллоҳдан кўрқмайдиган, устларидаги ҳокимият - сиёсат ўзгариши билан ёзаётган мавзулари, қаҳрамонлари ҳам ўзгариб кетаверадиган, ўзгаларга тўғрилик, эзгулик ҳақида лоф уриб, ўзлари нопок йўллардан юрадиган мағдоҳ қаламқашлар ва ўзларининг бор илҳом-истеъдодларини маъшуқаларининг таъриф-тавсифларига сарф қиладиган назмбозлар ҳақидадир. Лекин иймонли, эзгу амаллар қиладиган ва доим Оллоҳни ёдда тутинадиган шоирлар бундан мустасно эканлиги тўғрисида қуйидаги ояти каримада айтиб ўтилади. Яна бу хусусда Пайгамбар алайҳис-саломдан ҳам кўп ҳадислар ривоят қилинган. Шулардан бири мана бу ҳадисдир: Саҳобалардан бўлган бир шоир келиб Пайгамбар алайҳис-саломга, Оллоҳ таоло шоирлар ҳақида айтган бу сўзлардан кейин бизларнинг ҳолимиз не кечади, деганларида Ҳазрат шундай жавоб берганлар: "Мўмин киши ҳам тиғи билан, ҳам тили (яъни, қалами) билан Оллоҳ Йўлида жиҳод қилур. Яратган Эгамнинг номига қасамки, сизлар отадиган ўқнинг тиғи ўткирроқдир".

227. Магар иймон келтирган ва яхши амаллар қилган ҳамда доим Оллоҳни ёдда тутган ва (иллари) мазлум бўлганларидан кейин (Ислом зафар топгач), голиб бўлган кишилар (яъни, шоирлар йўлдан оздиргувчи эмаслар). Золим кимсалар эса яқинда қандай оқибатга қараб кетаётганларини билиб қолурлар.

НАМЛ сураси (27)

Бу сура Маккада нозил қилинган бўлиб, тўқсон уч оятдан иборатдир. Унда пайғамбарлардан Мусо, Солиҳ, Лут алайҳис-саломларнинг қиссалари зикр қилинади ва хусусан Довуд ва Сулаймон пайғамбарлар ҳақида бир қадар батафсил тўхталиб, Сулаймон алайҳис-салом Оллоҳ таолонинг пайғамбари бўлиш билан бирга яна жамийки инсу-жин ва паррандаю-дарранда оламига подшоҳ ҳам қилингани тўғрисида ҳикоя қилинади ҳамда у зот билан Сабаъ мамлакатининг маликаси Билқийс ўртасида бўлиб ўтган воқеалар ҳам тасвирланади.

Яна бу сурада Қуръондаги панд-насихат, ибрат-эслатмалардан фақат кўзи очик кишиларгина фойдаланишлари мумкинлиги айрича таъкидлаб ўтилади.

Шунингдек, Қиёмат қойим бўлиши олдидан Ер юзига чиқадиган жонивор ҳақидаги хабар ҳамда мўмин ва кофирларнинг Қиёмат Кунисидаги ҳақволи хусусидаги ибратли оятлар ҳам шу сурадан жой олгандир.

Сурада Оллоҳ таолонинг энг заиф ва заҳматкаш махлуқларидан бири бўлган чумоли ҳақида ҳам зикр қилингани сабабли уни "Намл - Чумоли" сураси деб аталгандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. То, Син. Ушбу (оятлар) Қуръоннинг - очик Китобнинг оятларидир. 2-3. (Бу оятлар) намозни тўқис адо этадиган, закотни (ҳақдорларга) ато этадиган ва Охиратга аниқ ишонувчи бўлган кишилар - мўминлар учун Ҳидоят ва Хушхабардир. 4. Албатта Охиратга иймон келтирмайдиган кимсалар учун Биз (қилаётган) амалларини чиройли кўрсатиб қўйгандирмиз. Бас, улар адашиб-улоқиб юраверадилар. 5. Ана ўша кимсалар учун (дунёда ҳам) энг ёмон азоб бордир ва улар Охиратда энг кўп зиён кўргувчи кимсалардир. 6. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), шак-шубҳасиз, Сизга бу Қуръон Доно ва Билгувчи Зот даргоҳидан ташланаётир - туширилаётир. 7. Мусо аҳли-оиласига: "Мен олов кўриб қолдим.

Сизларга ундан бирон хабар келтирурман ёки сизларга исиниб олишингиз учун бир ўт-чўг келтирурман", деганини эсланг! 8. Энди қачонки у (оловнинг олдига) келгач, унга нидо қилинди: "Олов олдидаги кишига (яъни, Мусога) ва унинг атрофидаги зотларга (фаристаларга) хайру-баракот бўлсин. Барча оламларнинг Парвардигори - Оллоҳ (айбу-нуқсондан) Поқдир. 9. Эй Мусо, шакшубҳасиз, Мен Ғолиб ва ҳикмат Соҳиби - Оллоҳдирман. 10. Асойингни ташлагин!" Бас, қачонки (Мусо) унинг илондек қимирлаётганини кўргач, ортига қарамай қочди. (Шунда Биз дедик): Эй Мусо, кўрқмагин! Зеро, Менинг ҳузуримда пайгамбарларим кўрқмаслар. 11. Лекин ким зулм қилса-ю, сўнгра - ёмонликдан кейин, уни чиройли (амалга) алмаштирса, бас, албатта Мен Мағфиратли, Меҳрибондирман. 12. Қўлини чўнтагинга солгин, у ҳеч қандай дардсиз оппоқ бўлиб чиқур. (Бу мўъжизалар сен) Фиръавн ва унинг қавмига (олиб борадиган) тўққиз оят-мўъжиза ичида (бордир). Дарҳақиқат, улар итоатсиз қавм бўлдилар. 13. Бас, қачонки уларга Бизнинг оят-мўъжизаларимиз равшан ҳолда етиб келгач, улар: "Бу очик сеҳрдир", дедилар. 14. Ва ўзлари аниқ билган ҳолларида зулм ва кибр қилиб, у (мўъжизаларни) инкор этдилар. Энди (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), у бузгунчи кимсаларнинг оқибати қандай бўлганини кўринг. 15. Дарҳақиқат, Биз Довуд ва Сулаймонга (етук) билим ато этдик ва улар: "Бизларни кўп мўмин бандаларидан афзал қилиб қўйган Зот - Оллоҳга ҳамду сано бўлсин", дедилар. 16. Сулаймон (пайгамбарлик ва илмда) Довудга ворис бўлди ва айтди: "Эй одамлар, бизга қушларнинг (ва барча жониворларнинг) тили билдирилди ҳамда (пайгамбар ва подшоҳларга бериладиган) барча нарсалардан берилди. Албатта бу очик фазлу марҳаматнинг ўзидир. 17. Сулаймоннинг (амри билан) унинг жин, инс ва қушлардан бўлган лашкарлари тўпланиб, тизилган ҳолларида турдилар. 18. То улар чумолилар водийсига етган вақтларида, бир чумоли: "Эй чумолилар, уларингизга киринглар, яна Сулаймон ва унинг лашкарлари ўзлари сезмаган ҳолларида сизларни босиб-яячиб кетмасинлар", деган эди; 19. (Сулаймон) унинг сўзидан кулиб-табассум қилди ва деди: "Парвардигорим, мени Сен менга ва ота-онамга инъом этган неъматинга шукр қилишга ва Ўзинг рози бўладиган яхши амалларнигина қилишга муваффақ этгин ва мени ҳам Ўз фазлу раҳматинг билан солиҳ бандаларинг қаторига киритгин". 20-21. У қушларни кўздан кечириб (уларнинг

орасида ҳудҳудга кўзи тушмагач): "Нега мен ҳудҳудни кўрмаяшман, балки у (мендан беизн) гойиб бўлгувчилардандир? Албатта мен уни қаттиқ азоб билан азобларман ё сўйиб юборурман ёки у менга (ўз узрини баён қилиб) очиқ ҳужжат келтирур", деди. 22. Сўнг узоққа қолмай (ҳудҳуд келиб) деди: "Мен сен огоҳ бўлмаган нарсадан огоҳ бўлдим ва сенга (Яман мамлакатидан) Сабаъ (шаҳри)дан аниқ бир хабар келтирдим. 23. Дарҳақиқат, мен бир аёлни кўрдим. У (Сабаъ шаҳри аҳолисининг) маликаси экан. Унга барча нарсадан ато этилган бўлиб, унинг катта тахти ҳам бордир.

И з о ҳ: Сулаймон алайҳис-салом замонларида (милоддан илгари - тахминан ўнинчи асрда) Яман мамлакатининг Сабаъ шаҳрида Билқийс исмли аёл ҳукмронлик қилган.

24-25. Мен у ва унинг қавми Оллоҳни қўйиб, қуёшга сажда-ибодат қилаётганларини кўрдим". Шайтон уларга (қилаётган) амалларини чиройли кўрсатиб, уларни (Ҳақ) Йўлдан тўсиб қўйгандир. Бас, улар (то) Оллоҳга сажда қилмагунларича (Ҳақ Йўлга) ҳидоят топмаслар. (Оллоҳ) осмонлар ва Ердаги барча сирларни ошкор қиладиган ҳамда сизлар яширадиган ва ошкор қиладиган барча нарсаларни ҳам Биладиган Зотдир.

И з о ҳ: Ушбу оят сажда ояти бўлиб, уни ўқувчига ҳам, эшитгувчига ҳам бир марта сажда қилиш вожибдир.

26. "Оллоҳ - ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар Унинг Ўзигина бордир. (У Зот) улуг Арш Эгасидир". 27. (Сулаймон) деди: "Сен рост сўзладингми ёки ёлгончилардан бўлдингми, кўрурмиз. 28. Мана бу мактубимни олиб бориб уларга ташлагин, сўнгра улардан четланиб кузатгин-чи, нима (жавоб) қайтарар эканлар". 29. (Қачонки ҳудҳуд Сулаймоннинг мактубини олиб келиб малика Билқийсининг олдида ташлагач), у деди: "Эй одамлар, ҳақиқатан, менга улуг бир мактуб ташланди. 30-31. Албатта у Сулаймондандир ва у (мактубда шундай битилгандир): "Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан. Сизлар менга кибр-ҳаво қилмай, ҳузуримга бўйинсунган ҳолингизда келингиз!" 32. (Малика) айтди: "Эй одамлар, менга бу ишимда фатво-маслаҳат беринглар. Мен то сизлар гувоҳ бўлмагунингизча бирон иш ҳақида ҳукм қилгувчи эмасман". 33. Улар дедилар: "Бизлар куч-қувват ва журъат-матонат эгаларидирмиз. (Қандай ишга) буюриш сенинг ўзингга ҳавола. Бас, нимага буюришни ўйлаб кўравер, (бизлар эса сенга ишот этурмиз)". 34. У айтди: "Аниқки, подшоҳлар қачон бирон қишлоққа (бостириб) кирсалар уни вайрон этурлар, аҳолисининг

обрў-эътиборлиларини эса хор-зор қилурлар. Уларнинг қилмиш-одатлари шудир. 35. Мен уларга бир ҳадя юбориб, кўрай-чи, элчиларим нима (хабар) билан қайтар эканлар".

И з о ҳ: Билқийс доно малика эди. У ҳадя юбориш билан Сулаймон алайҳис-саломнинг ҳақиқий пайғамбарми ёки оддий босқинчи подшоҳми эканлигини имтиҳон қилади. Маликанинг фикри шундай эди: "У агар оддий подшоҳ бўлса, ҳадяни дарҳол қабул қилади, демак, унга қарши ҳужум уюштириш ҳам мумкин бўлади. Энди агар у Оллоҳ таолонинг пайғамбари бўлса ҳадя қабул қилмайди, у ҳолда унга бўйсунуш лозим бўлади".

36. Бас, қачонки (Билқийснинг элчилари унинг юборган ҳадясини олиб) Сулаймон (ҳузурига) келгач, у деди: "Сизлар менга мол-дунё билан мадад бермоқчимисиз?! У ҳолда (билингизки), Оллоҳ менга ато этган (пайғамбарлик ва мулку-давлат) У Зот сизларга берган (мол-дунёдан) яхшироқдир. Балки сизлар ҳадяларингиз билан хурсанд бўларсизлар, (лекин менинг унга эҳтиёжим йўқдир). 37. Сен (қавминга) қайтиб бориб (айтгинки, агар ҳузуримга бўйсунган ҳолларига келмасалар), албатта биз уларга шундай кўшин билан борурмизки, улар унга асло бас кела олмаслар ва албатта биз уларни (қишлоқларидан) мағлуб ҳолларида хор қилиб қувиб чиқарурмиз".

И з о ҳ: Билқийснинг элчиси унинг олдида ҳадя билан қайтиб бориб Сулаймон алайҳис-саломнинг жавобларини етказгач, у: "Бу оддий подшоҳ эмаслигини билган эдим", деди ва Сулаймон пайғамбарга: "Мен сенинг кимлигингни ва даъват қилаётган дининг қандай дин эканлигини билиш учун ўз аъёнларим билан ҳузуринга бормоқдаман", деган хабар билан чопар юбориб, ўзи ўн икки минг одам билан йўлга тушди. Қачонки улар Сулаймон алайҳис-саломнинг қароргоҳларига етиб келишларига бир фарсах (олти чақирим атрофига) қолганида, у зот бундан хабар топиб, уларга ўзининг ҳақ пайғамбар эканлигини исботлайдиган бир мўъжиза кўрсатиш ва малика Билқийснинг фаҳму-фаросатини синаш мақсадида қўл остидаги халойиққа қараб:

38. "Эй одамлар, улар менинг ҳузуримга бўйсунган ҳолларида келишларидан илгари қайси бирларингиз менга унинг (яъни, Билқийснинг ўз шаҳрида қолган) тахтини келтира олур", деди.

39. (Шунда) жинлардан бир паҳлавони айтди: "Мен уни сен ўрнингдан туришингдан илгари сенга келтирурман. Албатта мен бунга қодир ва ишончлидирман". 40. Китоб - (Лавҳул-маҳфуз)дан

огоҳлиги бор бўлган бир зот (яъни, тафсирун-Насафийда айтилишича, Жаброил фаришта) эса: "Мен уни кўзинг ўзингга қайтгунича (яъни, кўз очиб юмгунча) сенга келтирурман", деди. Энди қачонки (Сулаймон тахтининг) ўз ҳузурида турганини кўргач, деди: "Бу Парвардигоримнинг мен шукр қиламанми ёки куфрони неъмат қиламанми, имтиҳон этиш учун берган фазлу марҳаматидандир. Ким шукр қилса, бас, албатта у фақат ўз (фойдаси) учун шукр қилур. Ким куфрони неъмат қилса, бас, албатта Парвардигорим (унинг шукр қилишидан) Беҳожат ва фазлу карам Эгасидир". 41. (Қачонки маликанинг келиши яқинлашиб қолгач, Сулаймон унинг фаҳму-фаросатини синаш учун) деди: "Унинг тахтини танимайдиган қилиб - ўзгартириб қўйинглари! У (ўз тахтини танишга) йўл топурми ёки йўл топа олмайдиган кимсалардан бўлурми, кўрурмиз". 42. Энди қачонки у келгач: "Сенинг тахтинг шундаймиди?", дейилди. У (ҳайратга тушиб): "Худди ўшанинг ўзи-ку", деди. (Яъни, Оллоҳнинг қудратини тан олди ва Сулаймоннинг ҳақ пайғамбар эканига иймон келтирди. Шунда Сулаймон айтди: "Алҳамдулиллоҳки), бизларга ундан илгари илм-маърифат берилиб, мусулмон бўлганмиз. 43. Уни эса ўзи Оллоҳни қўйиб ибодат қилган нарсаси (Оллоҳга иймон келтириб, мусулмон бўлишдан) тўсгандир. Чунки у кофир қавмдан эди". 44. (Маликага): "Саройга киргин", дейилди. Энди қачонки у (саройни) кўргач, уни сув (тўлқин) деб ўйлаб оёқларини очган эди, (Сулаймон): "Бу ойнадан ясалган баланд қасрдир", деди. (Шунда малика) айтди: "Парвардигорим, дарҳақиқат, мен (куёшга сизгиниш билан) жонимга жабр қилибман, (энди) Сулаймон билан бирга барча оламлар Парвардигори - Оллоҳга бўйинсундим". 45. Қасамки, Биз Самуд (қабиласи)га биродарлари Солиҳни пайғамбар қилдик. (У): "Оллоҳга ибодат қилингиз", (деди). Бас, баногоҳ улар(нинг бир қисми мўмин, бир қисми кофирга айланиб), талашиб-тортишадиган икки гуруҳ бўлиб олдилар. 46. (Самуд қабиласидаги кофир бўлган гуруҳ Солиҳга: "Агар чин пайғамбар бўлсанг, бизларни қўрқитаётган азобингни келтирчи", деганларида) у айтди: "Эй қавмим, нега сизлар яхшилик-раҳматдан илгари ёмонлик-азобни шоштирмоқдасиз?! Сизларга раҳм-шафқат қилиниши учун Оллоҳдан мағфират сўрасангизлар бўлмасми?!" 47. Улар дедилар: "Бизлар (бошимизга тушган очарчилик-қаҳатчилик) сенинг ва сен билан бирга бўлган (мўминларнинг) шумқадамлигидан деб билдик". У айтди: "Сизларнинг (бошингизга тушган) бахтсизлик

Оллоҳ ҳузуридандир. Балки сизлар имтиҳон қилинаётган қавмдирсиз". 48. У шаҳарда (ўзларини) ўнгламай Ер юзида бузгунчилик қилиб юрадиган тўққиз нафар кимса бор эди. 49. Ўшалар Оллоҳ номига қасам ичишиб (бир-бирларига) айтдилар: "Албатта (Солиҳни) ва унинг аҳли-тобеъларини тунда ҳалок қилурмиз, сўнгра унинг валий-ҳомийсига: "Бизлар (на Солиҳнинг ва на) унинг аҳли-тобеъларининг ҳалокатига гувоҳ бўлган эмасмиз. Албатта бизлар ростгўй кишилардирмиз", деймиз". 50. Улар (Солиҳ ва унинг тобеъларига қарши ўз) макрларини қилдилар. Биз ҳам улар сезмаган ҳолларида (уларни ҳалок қилиш билан) бир "макр" қилдик. 51. Энди уларнинг қилган макрлари оқибати қандай бўлганини кўринг - Биз уларни ва барча қавмларини қириб юбордик. 52. Мана, улар золим бўлганликлари сабабли уйлари ҳувиллаб қолди! Албатта бунда биладиган қавм учун оят-ибрат бордир. 53. Иймон келтирган ва тақводор бўлган зотларга эса нажот бердик. 54. Лутни (эсланг)! Ўшанда у қавмига айтган эди: "Сизлар кўриб-билиб турган ҳолингизда бузуқлик қилурмисизлар?! 55. Сизлар хотинларингизни қўйиб шаҳват билан эркакларга яқинлашурмисизлар?! Йўқ, сизлар жоҳил қавмдирсиз!"

ЙИГИРМАНЧИ ЖУЗЪ

56. (Лут) қавмининг жавоби эса фақат "Лутнинг аҳли-тобеъ-ларини қишлоғингиздан (қувиб) чиқарингиз! Дарҳақиқат, улар жуда "покиза" кишилардир", дейишлари бўлди. 57. Бас, Биз (Лутга) ва унинг аҳли-тобеъларига нажот бердик. Магар унинг хотини (нажот топмади, чунки) Биз уни қолиб ҳалок бўлгувчилардан бўлишини тақдир қилиб - белгилаб қўйдик. 58. Ва уларнинг устига бир ёмғир (яъни, тош) ёғдирдик! Бас, (азобдан) огоҳлантирилгувчилар ёмғири нақадар ёмон бўлди! 59. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Оллоҳга ҳамду сано бўлсин ва Унинг Ўзи (пайғамбарлик учун) танлаган бандаларига дуо-ю салом бўлсин". Оллоҳ яхшироқми ёки улар (Макка мушриклари Оллоҳга) шерик қилаётган бутларими?! 60. Ёки осмонлар ва Ерни яратган ҳамда сизлар учун осмондан сув-ёмғир ёғдириб, унинг ёрдамида гўзал боғларни ўстирган Зотми?! Сизлар учун у (боғларнинг) дов-дарахтини ўстириш имкони йўқ эди. Оллоҳ билан бирга яна бирон илоҳ борми?! Йўқ, улар (Оллоҳга ўзгаларни) тенг биладиган қавмдирлар! 61. Ёки Ерни (барча жонзотлар учун) қароргоҳ қилиб, унинг ўртасида дарёлар пайдо қилган ва унинг учун тутқи-тоғлар барпо қилган ҳамда икки (яъни, шўр-чучук) денгиз-дарё ўртасида тўсиқ-тўғон иншо қилган Зотми?! Оллоҳ билан бирга яна бирон илоҳ борми?! Йўқ, уларнинг кўплари билмайдилар! 62. Ёки музтар-ночор одам дуо-илтижо қилган вақтида (дуосини) ижобат қиладиган ва (унинг) мушкулини осон қиладиган ҳамда сизларни Ернинг халифа-эгалари қиладиган Зотми?! Оллоҳ билан бирга яна бирон илоҳ борми?! Камдан-кам эслатма-ибрат олурсизлар! 63. Ёки сизларга қуруқлик ва денгиз зулматларида Тўғри Йўлни кўрсатадиган ва Ўз раҳмати-ёмғири олдидан шамолларни хушxabар қилиб жўнатадиган Зотми?! Оллоҳ билан бирга яна бирон илоҳ борми?! Оллоҳ уларнинг ширк келтирган нарсаларидан Юксакдир! 64. Ёки бошлаб Ўзи яратиб, сўнгра (Охирапта) қайта яратадиган Зотми?! Ким сизларга осмон ва заминдан ризқу рўз берур? Оллоҳ билан бирга яна бирон илоҳ борми?! (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, у кофирларга) айтинг: "Агар Олосҳнинг шериги бор, деган сўзларингизда ростгўй бўлсангизлар ҳужжатларингизни келтирингиз!" 65. Айтинг: "Осмонлар ва Ердаги бирон кимса ғайбни билмас, магар

Оллоҳгина (билур)". Улар қачон қайта тирилишларини ҳам сеза олмаслар. 66. Йўқ, уларнинг Охират ҳақидаги билимлари пишиб етилгандир (ва шу сабабдан Охират ҳақида сўраётгандирлар)?! Йўқ, улар (Охиратдан) шак-шубҳададирлар! Йўқ, улар ундан кўрдирлар! 67. Кофир бўлган кимсалар дедилар: "Ўзимиз ҳам, ота-боболаримиз ҳам тупроққа айланиб кетган вақтимизда (қайта тирилиб, қабрларимиздан) чиқарилгувчидирмизми?! 68. Дарҳақиқат, бизларнинг ўзимизга ҳам, илгари ота-боболаримизга ҳам мана шу ваъда қилингандир. (Лекин ҳеч ким ўлганларнинг қайта тирилганини кўргани йўқ. Демак), бу фақат ўтганларнинг афсоналаридир". 69. Айтинг: "Ерни айланиб, жиноятчи кимсаларнинг оқибатлари қандай бўлганини кўринглар!" 70. (Эй Мухаммад алайҳис-салом), Сиз уларнинг (иймон келтирмаганлари) устида ғам чекманг ва улар қилаётган макрлардан сиқилманг ҳам! 71. Улар: "Агар ростгўй бўлсангизлар (айтинглар-чи), мана шу ваъда (қилинган азоб) қачон бўлади?", дейдилар. 72. Айтинг: "Эҳтимол сизлар шоштираётган (азобнинг) баъзиси сизларга яқин келиб қолгандир". 73. Албатта Парвардигорингиз одамларга фазлу марҳамат Соҳибидир. Лекин уларнинг кўплари шукр қилмайдилар. 74. Албатта Парвардигорингиз уларнинг диллари яширадиган нарсани ҳам, улар ошкор қиладиган нарсани ҳам билур. 75. Осмон ва заминдаги ҳар бир сир очиқ Китобда (яъни, Лавҳул Маҳфузда) мавжуддир. 76. Албатта ушбу Қуръон бани Исроилга улар ихтилоф қиладиган нарсаларнинг кўпини сўйлаб-баён қилиб берур. 77. Албатта у иймон келтирадиган кишилар учун Ҳидоят ва Раҳматдир.

И з о ҳ: Бани Исроил қавми, яъни, яҳудийлар ўзаро ихтилоф қилиб юрадиган Ийсо пайгамбар ҳақида ва бошқа жуда кўп муаммолар тўғрисида Қуръони Каримда аниқ тафсилолар баён қилингандир. Ушбу икки оятда Қуръоннинг унга иймон келтирадиган кишилар учун Оллоҳнинг раҳматига ҳидоят қилгувчи раҳбар-йўлбошчи эканлиги уқтирилади.

78. Албатта Парвардигорингиз (одамлар) ўртасида Ўз ҳукми (яъни, Ўзининг Илоҳий адолати) билан ҳукм қилур. У Ғолиб ва Билгувчидир. 79. Бас, Сиз Оллоҳга таваккул қилинг! Албатта Сиз равшан Ҳақиқат устидадирсиз. 80. Аниқки, Сиз (ўз даъватингизни) "ўлик"ларга уқтира олмассиз ва юз ўгириб кетаётган "кар"ларга ҳам бу даъватни уқтира олмассиз. 81. Яна Сиз "кўр"ларни ҳам залолатларидан (чиқариб, Ҳақ Йўлга) ҳидоят қила олгувчи

змасдирсиз. Сиз фақат Бизнинг оятларимизга иймон келтириб, мусулмон бўладиган кишиларгагина уқтира олурсиз. 82. Қачон (кофирларнинг) устига сўз - азоб тушганида, (яъни, Қиёмат яқинлашиб қолганида) Биз улар учун Ердан бир жонивор чиқарурмиз. У уларга одамлар Бизнинг оятларимизга ишонмайдиган бўлиб қолганлари ҳақида сўзлар.

И з о ҳ: Ҳадиси шарифда айтилишича охир замон бўлганда Ер остидан мисли кўрилмаган бир ҳайвон чиқиб Оллоҳ таолонинг оятларига иймон келтирмайдиган кимсаларни лаънатлар ва шу ҳодисадан кейин Қиёмат қойим бўлиши аниқ экан.

83. Биз ҳар бир миллатдан бир гуруҳ - Бизнинг оятларимизни ёлгон дейдиган кимсаларни тўплаб, улар тизилиб турадиган Кунни (эсланг). 84. То қачон улар (ҳисоб-китоб қилинадиган жойга) келишгач, (Оллоҳ) айтди: "Сизлар аниқ - пухта билмаган ҳолингизда Менинг оятларимни ёлгон деддингизми?! Бўлмаса нима қилгувчи бўлдингизлар?!" 85. Золим-кофир бўлганлари сабабли уларнинг устига сўз - азоб тушди. Бас, улар (бирон сўз) сўзлай олмаслар. 86. Биз улар ором олишлари учун (қоронгу) кечани пайдо қилганимизни, кундузни эса ёруғ қилиб қўйганимизни кўрмадиларми?! Албатта бунда иймон келтирадиган қавм учун оят-ибратлар бордир. 87. Сур чалиниб, Оллоҳ Ўзи хоҳлаган зотлардан бошқа осмонлардаги ва Ердаги (барча) кимсалар даҳшатта тушиб қолган ва барча У Зот (ҳузурига) бўйин эгган ҳолда келган Кунни (эсланг)! 88. Сиз тоғларни кўриб тек қотиб турибди, деб ўйларсиз. Ҳолбуки, улар ҳам худди булутлар юргандек юрарлар. (Бу) барча нарсани пухта қилган Зот - Оллоҳнинг ҳунаридир. Албатта У Зот сизлар қилаётган (барча) ишлардан Огоҳдир.

И з о ҳ: Ушбу оят Ернинг тинмасдан ўз ўқи атрофида айланиб туришига Оллоҳ таоло томонидан нозил қилинган далилдир. "Албатта бунда ақл эгалари учун оят-ибрат бордир".

89. Ким яхшилик билан келса, бас, унинг учун ўша (яхшилигидан) яхшироқ (мукофот) бўлур. Ва улар ўша Куннинг даҳшатида омондадирлар. 90. Ким ёмонлик билан келса, бас, юзтубан ҳолларида дўзахга ташланурлар. (Ва уларга айтулур): "Сизларга фақат қилиб ўтган амалларингизнинг жазоси берилур". 91-92. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, уларга айтилг): "Мен фақат мана шу шаҳарнинг (яъни, Маккайи мукарраманинг) Парвардигоригагина ибодат қилишга буюрилгандирман. У (бу

шаҳарни) ҳаром қилган Зотдир (яъни, бу шаҳарда қон тўкилиши, бирон кишига зулм қилиниши, ов овланиши ва ҳатто ўт юлиниши ҳам ҳаром қилингандир). Барча нарса Уникидир. Мен мусулмонлардан бўлишга ва Қуръон тиловат қилишга буюрилгандирман". Бас, ким Ҳақ Йўлга юрса фақат ўз (фойдаси) учун юрар. Ким йўлдан озса, у ҳолда айтилган: "Мен фақат (йўлдан озган кимсаларни Оллоҳнинг азобидан) огоҳлантиргувчилардандирман". 93. Айтилган: "Ҳамду сано Оллоҳ учундир. Яқинда У сизларга Ўз оят-мўъжизаларини кўрсатур. Бас, сизлар у (мўъжизаларни) тан олурсизлар (лекин у Кунда тан олишингиз сизларга фойда бермас)". (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Парвардигорингиз сизларнинг қилаётган амалларингиздан гофил эмасдир.

. ҚАСАС сураси (28)

Қуръони Карим матнида йигирма саккизинчи тартибда келган бу сура Макка сураларидан бўлиб, саксон саккиз оятни ташкил этади.

Сура ўз маъно-моҳияти эътибори билан "Шуаро" ва "Намл" сураларининг давомидир.

Бу сурада инсонлар ибрат олишлари учун икки золим кимсанинг қилган кўрдикорлари ва топган оқибат-ҳалокатлари ҳақида ҳикоя қилинади. Улардан бири қўл остидаги ҳукму-салтанат сабабли ўзидан кетиб, ҳатто ўзини худо деб аташгача бориб етган золим ва мустабид подшоҳ Фиръавн бўлса, иккинчиси топган молу-давлатига маст бўлиб, дину-диёнатни унутган Қорундир, Қуръон улардан бирини сув, иккинчисини эса Ер ютгани ҳақида хабар беради.

Бу сурада Оллоҳ таолонинг суюкли пайғамбаридан Мусо алайҳис-саломнинг туғилишларидан тортиб, қандай пайғамбар бўлганлари ва кўрган-кечирган ибратли саргузаштлари бошқа сураларга нисбатан муфассал ва мукаммал сўйлангани сабабли уни "Қасас - Қисса" деб аталгандир. Сура икки дунё саодати бўлмиш иймон-эътиқодга даъват қилиш билан хотималанади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. То, Син, Мим. 2. Ушбу (оятлар) очиқ-равшан Китоб оятларидир. 3. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), иймон келтирадиган қавм (ўқиб, ибрат олишлари) учун Сизга Мусо ва Фиръавн хабаридан ҳаққи-рост тиловат қилиб (сўйлаб) берурмиз. 4. Дарҳақиқат, Фиръавн (Миср) ерида туғёнга тушиб, унинг аҳолисини бўлак-бўлак қилди. У улардан бир тоифани (яъни, бани Исроил қавмини) хорлаб, ўғилларини сўяр, аёлларини тирик қолдирар. Албатта у бузгунчи кимсалардан бўлди. 5. Биз эса у ерда хорланган кишиларга марҳамат қилишни, уларни (хор-бечораликдан чиқариб, барчага) пешво зотларга айлантиришни ва

уларни (Фиръавн мулкининг) ворислари қилишни истаймиз. 6. Яна Биз уларни ўша ерда барқарор қилиб, Фиръавн ва (унинг вазири) Ҳомонга ҳамда икковининг лашкарларига (бани Исроил) томонидан ўзлари қўрқувчи бўлган нарсани (яъни, мулку-давлатлари қўлларидан кетиб, ҳукму салтанат бани Исроил қавмининг қўлига ўтишини) кўрсатиб қўйишни (истаймиз). 7. Биз Мусонинг онасига (Мусони тутиб, уни ҳам Фиръавн одамлари келиб ўлдиришларидан қўрқиб турган пайтида) ваҳий қилдикки: "Уни эмизавергин. Бас, қачон (Фиръавн одамлари ўғил кўрганингни билишиб қолиб, уни ўлдириб кетишларидан) қўрқсанг, уни дарёга ташлагин ва қўрқмагин ҳам, қайғурмагин ҳам. Зеро, Биз уни сенга (яна тирик ҳолида) қайтаргувчидирмиз ва уни пайгамбарлардан қилгувчидирмиз". 8. Бас, уни Фиръавн хонадони (ўсиб-улғайгач), ўзларига душман ва ғам-ташвиш бўлиши учун тутиб олдилар. Албатта Фиръавн, Ҳомон ва уларнинг лашкарлари хато қилгувчи бўлдилар. 9. Фиръавннинг хотини (унга): "(Бу бола) мен учун ҳам, сен учун ҳам кўз қувончидир. Уни ўлдирманглар. Шоядки, унинг бизларга нафи тегса ёки уни бола қилиб олсак", деди. Улар (ўзларининг ҳалокатлари шу гўдак қўлида эканини) сезмаган ҳолларида (уни бола қилиб олдилар). 10. Мусо (дарёда оқиб кетгач), онасининг қалби бўм-бўш бўлиб қолди.- Агар Биз ("Мусони ўзинида қайтарурмиз", деган ваъдамизга) иймон келтиргувилардан бўлиши учун унинг кўнглини хотиржам қилмаганимизда, албатта у (Мусо ўзининг ўғли эканини) очиб қўйган бўлур эди- 11. Ва (Мусонинг онаси) унинг опасига: "Унинг (ортидан) тушгин", деди. Бас, у (Фиръавн хонадонидагилар) сезмаган ҳолларида (Мусони) узоқдан кузатиб турди. 12. Биз аввал (Мусога барча) эмизгувчи аёлларни ҳаром қилдик (бас, у бирон аёлни эммади), шунда (унинг опаси келиб): "Мен сизларга унга кафил бўлиб (эмиздашган) ва унга холис (тарбия берадиган) бир оилани кўрсатайми?", деди. 13. Шундай қилиб, Биз (Мусонинг онасининг) кўзлари шодланиши ва ғам чекмаслиги учун ҳамда Оллоҳнинг ваъдаси ҳақ эканини билиши учун уни онасига қайтардик. Лекин кўп (одамлар Оллоҳнинг ваъдаси ҳақ эканини) билмайдилар. 14. Қачонки у вояга етиб, (ақли) тўлгач, Биз унга ҳикмат ва билим ато этдик. Биз чиройли амал қилгувчи кишиларни мана шундай мукофотлармиз. 15. (Кунлардан бирида Мусо) шаҳарга унинг аҳолиси гафлатда бўлган (пешин) пайтида кирган эди, унда икки киши урушаётганини кўрди. (Улардан) бири ўзининг жамоатидан (яъни, бани Исроил қавмидан)

ва бири душманидан (яъни, қибтийлардан) эди. (Бас, Мусонинг) жамоатидан бўлган киши душман томондан бўлган кимсага қарши ундан ёрдам сўради. Шунда Мусо бир мушт уриб уни ўлдириб қўйди. (Сўнг қилиб қўйган ишидан пушаймон бўлиб), деди: "Бу шайтоннинг ишидандир. Албатта у йўлдан ургувчи очиқ душмандир". 16. (Кейин Оллоҳга илтижо қилиб), деди: "Парвардигорим, дарҳақиқат, мен ўз жонимга жабр қилиб қўйдим. Энди Ўзинг мени мағфират қилгин". Бас, (Оллоҳ) уни мағфират қилди. Албатта Унинг Ўзигина Мағфират қилгувчи, Меҳрибондир. 17. У (яна) деди: "Парвардигорим, Сен менга қилган инъоминг ҳаққи-ҳурмати энди ҳаргиз жиноятчи кимсаларга ёрдам қилгувчи бўлмасман". 18. Бас, у эрта тонгда шаҳарда қўрқувга тушиб, (бирон кори ҳолга) кўз тутган ҳолда кетаётган эди, баногоҳ кеча ундан ёрдам сўраган (бани Исроил қавмидан бўлган) кимса яна (бир қибтий билан урушаётганини ва яна) уни ёрдамга чақираётганини (кўрди). Мусо унга деди: "Дарҳақиқат, сен аниқ гумроҳдирсан". 19. Энди у ўзларига душман бўлган кимсани (яъни, қибтийни) ушламоқчи бўлган эди, (Мусо энди мени урмоқчи шекилли, деб гумон қилган бани Исроилдан бўлган кимса): "Эй Мусо, кеча бир жонни ўлдирганинг каби (бугун) мени ҳам ўлдирмоқчимисан?! Сен фақат Ер юзида жабру зулм қилгувчи бўлмоқчисан. Сен ислоҳ қилгувчилардан бўлишни истамайсан", деди.

И з о ҳ: Нақл қилинишича, Мусо алайҳис-салом ўртага тушиб қибтий билан исроилийни ажратиб қўйгач, бир кун илгари ўлдирилган қабилазошининг қотили Мусо эканидан хабар топган қибтий бориб Фиръавн ва унинг одамларига бу ҳақда сўзлаб беради. Шунда Фиръавн Мусо алайҳис-саломни қатл қилишга амр қилиб, унц топиб келиш учун одамларни юборади. Лекин қибтийлар орасидаги бир диёнатли киши келиб, Мусони бу ҳақда огоҳлантириб қўяди. Қўйидаги оятда шу тўғрисида ҳикоя қилинади.

20. Шаҳарнинг нариги тарафидан бир киши шошганча келиб: "Эй Мусо, (Фиръавн) одамлари сени ўлдириш учун тил бириктирмоқдалар. Бас, сен (бу шаҳардан) чиқиб кетгин. Албатта мен сенга холис бўлган кишилардандирман", деди. 21. Бас, у қўрқувга тушиб, (ортидан етиб келиб қолишларига) кўз тутган ҳолда у ердан чиқиб, деди: "Парвардигорим, Ўзинг менга бу золим қавмдан нажот бергин". 22. Ва қачонки Мадян (шаҳри) томонга юзлангач, деди: "Шояд Парвардигорим мени Тўғри Йўлга ҳидоят

қилса". 23. Қачонки у Мадянинг суви - қудутига етиб келгач, у жойда бир тўп одамлар (чорваларини) суғораётганларини кўрди ва улардан қуйироқда икки аёл (ўз қўйларини сувдан) тўсиб турганларини кўриб: "Сизларга не бўлди (яъни, нега қўйларингизни суғормай турибсизлар)?", деди. Улар: "Биз то подачилар (молларини) қайтармагунча суғора олмаймиз. Отамиз эса қари чол (яъни, қўйларимизни суғоргани кела олмас)", дедилар. 24. Шунда (Мусо) уларга (қўйларини) суғориб берди. Сўнгра (бир четдаги дарахт) соясига бориб (ўтириб), деди: "Парвардигорим, мен Ўзинг (ҳузуриңдан) мен учун нима яхшилиқ (яъни, ризқ) туширсанг, ўшанга муҳтождирман".

И з о ҳ: Муфассирлар ёзишларича ҳазрати Мусо алайҳис-салом Фиръавн қавмидан ёлғиз, бечора, оч ва даҳшатга тушган ҳолда қочиб чиққанларида айтдиларки: "Парвардигор, ёлғизман, хастаман, бечораман!" Шунда у кишига жавоб бўлди: "Эй Мусо, Мендек дўсти бўлмаган киши ёлғиздир, Мендек табиби бўлмаган одам хастадир. Мен билан алоқасини узган кимса бечорадир!" Дарҳақиқат, Оллоҳ таоло Ўз дўстларини ёлғизлатиб қўймаслиги ҳақида қуйидаги оятларда ҳикоя қилинади. Мусо алайҳис-салом қўйларини суғориб берган икки қиз Шуайб пайғамбарнинг қизлари эди. Кексايиб қолган Шуайб алайҳис-салом қизларининг ҳар кунги одатларидан эртароқ қайтиб келганларидан ҳайрон бўлиб, бунинг сабабини сўраганларида улар бир нотаниш йигит қўйларини суғориб берганини айтдилар. Шунда у зот қизларидан бирини Мусони чақириб келиш учун юборадилар.

25. Бас, улардан бири ҳаё билан юриб келиб: "Отам сени бизларга (қўйларимизни) суғориб берганинг ҳақини бериш учун чақирмоқда", деди. Бас, қачонки (Мусо Шуайбнинг ҳузурига) келиб, унга ўз қиссасини сўйлаб бергач, у: "Қўрқмагин. Сен у золим қавмдан нажот топдинг", деди. 26. (Қизлардан) бири: "Эй ота, уни (чорваларингизни боқишга ишга) ёллагин. Зеро, сен ёллаган энг яхши киши кучли, ишончли кишидир", деди. 27. (Шуайб) айтди: "(Эй Мусо, агар рози бўлсанг), менга саккиз йил ишлаб беришинг бадалига мен сенга мана шу икки қизимдан бирини никоҳлаб бермоқчиман. Энди агар ўн йилни тўлатсанг (яъни, тўла ўн йил ишлаб берсанг) сен томонингдан (бизга марҳамат бўлур). Мен сени қийнашни истамайман. Иншооллоҳ, сен менинг солиҳ кишилардан эканлигимни кўрурсан". 28. (Мусо) деди: "Мана шу сен билан менинг ўртамиздаги (битимдир). Икки муддатдан қай

бирини адо қилсам бас, менга зўрлик қилинмас. Оллоҳ айтаётган сўзимизга Вакил - Гувоҳдир". 29. Энди қачонки Мусо (*келишилган ўн йил*) муддатни ўтаб, аҳли-оиласи билан (*Миср томон*) йўлга тушгач, Тур (*тоғи*) тарафдан бир оловни кўриб қолди. У аҳли-оиласига: "Сизлар кутиб туринглар. Аниқки, мен бир оловни кўриб қолдим. Шояд сизларга ундан бирон хабар ёки исиниб олишларингиз учун у оловдан чўт олиб келсам", деди. 30. Энди қачонки унинг олдига етиб келгач, у муборак жойдаги водийнинг ўнг тарафидан - дарахтдан унга нидо қилинди: "Эй Мусо, албатта Мен барча оламларнинг Парвардигори Оллоҳдирман. 31. Асойингни (*ерга*) ташлагин!" Бас, қачонки (*Мусо асосини ерга ташлагач*), уни илондек қимирлаганини кўргач, ортита қарамай қочди. "Эй Мусо, кел, қўрқмагин. Зеро, сен (*хавфу-хатардан*) омонда бўлгувчи кишилардандирсан. 32. Қўлингни чўнтагингга солгин, бирон зиён-дардсиз оппоқ бўлиб чиқур ва қанотингни (*яъни, қўлингни*) қўрқувдан (*яъни, агар бу мўъжизалардан қўрқиб кетсанг қўлтигингга*) қисиб олгин (*у яна ўз ҳолига қайтур*). Бас, шу иккиси (*яъни, асойингни илонга айланиши ва қўлингни оппоқ бўлиб нур сочиши*) Парвардиторинг томонидан Фиръавн ва унинг одамларига икки ҳужжатдир. Дарҳақиқат, улар фосиқ қавм бўлдилар". 33. (*Мусо*) деди: "Парвардигорим, мен улардан бир жонни ўлдириб қўйганман. Бас, улар мени ўлдиришларидан қўрқурман. 34. Огам Ҳорун мендан кўра тили гўёроқдир. Бас, уни ҳам мен билан бирга мени тасдиқлайдиган ёрдамчи қилиб юборгин. Чунки улар мени ёлгончи қилишларидан қўрқурман". 35. (*Оллоҳ*) айтди: "Биз сенга оғанг билан қувватлантирурмиз ва иккинги учун салтанат (*яъни, галаба ато*) қилурмиз. Бас, улар сизларга (*бирон зиён*) етказа олмаслар. Бизнинг оят-мўъжизаларимиз билан сизлар ҳам, сизларга эргашган кишилар ҳам голиб бўлгувчидирлар". 36. Энди қачонки Мусо уларга Бизнинг аниқ-равшан оят-мўъжизаларимизни келтиргач, улар: "Бу ҳеч нарса эмас, магар уйдирма-сехрдир. Бизлар бу нарсани ўтган ота-боболаримиз (*замони*)да (*бўлганини*) ҳам эшитган эмасмиз", дедилар. 37. Мусо айтди: "Парвардигорим ким Ўзининг ҳузуридан ҳидоят келтирганини ҳам, (*Охират*) диёридаги оқибат кимнинг фойдасига бўлишини ҳам жуда яхши Билгувчидир. Албатта золим кимсалар нажот топмас". 38. Фиръавн: "Эй одамлар, мен сизлар учун ўзимдан бошқа бирон илоҳ борлигини билган эмасман. Бас, сен эй Ҳомон, лойни пишириб, (*гишт қуйиб*)

мен учун бир (баланд) қаср бино қил, шоядки мен (унишг устига чиқиб) Мусонинг худосини кўрсам. Албатта мен уни ёлгончи кимсалардан деб ўйламоқдадирман", деди. 39. У (Фиръавн) ҳам, унинг лашкарлари ҳам (Мусо гаъват қилган Ҳақ Динга иймон келтирмасдан) Ер юзида ноҳақ кибру-ҳаво қилдилар ва ўзларини Бизга қайтарилмайдилар, деб гумон қилдилар. 40. Бас, Биз уни ва лашкарларини ушладик-да, денгизга ташладик - гарқ қилиб юбордик. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), энди Сиз у золим кимсаларнинг оқибати қандай бўлганини кўринг. 41. Ва уларни, (ўзларига эргашган динсиз кимсаларни) дўзахга чорлаб турадиган пешволар қилиб қўйдик. Қиёмат Кунида ҳам уларга ёрдам берилмас. 42. Биз бу дунёда ҳам уларга лаънатни эргаштирдик. Қиёмат Кунида ҳам улар (Бизнинг раҳматимиздан) йироқ қилингувчи кимсалардандирлар. 43. Аниқки, Биз аввалги аср-авлодларни (кофирликлари сабабли) ҳалок қилганимиздан кейин Мусога одамлар учун нур, ҳидоят ва раҳмат бўлган Китоб ато этдик. Шояд улар эслатма-ибрат олсалар. 44. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз Мусога ишни (яъни, пайғамбарликни) ҳукм қилган пайтда Сиз (Тур тоғининг) Фарб томонида (Биз Мусо билан ваъдалашган жойда турган) эмас эдингиз ва гувоҳлардан ҳам бўлган эмас эдингиз. 45. Лекин Биз (Мусо замонидан сўнг, кўп) асрларни пайдо қилдик, бас, уларга умр-замон чўзилиб кетди (ва улар Мусога юборилган ҳукмларни унутиб юбордилар. Шунда Биз ҳукму фармонларимизни одамларга ҳаққи-рост етказишингиз учун Сизни Пайғамбар қилиб юбордик). Сиз Мадян аҳли орасида тургувчи ҳам, уларга Бизнинг оятларимизни тиловат қилгувчи ҳам бўлган эмасдингиз. Лекин Биз (Сизни) Пайғамбар қилиб юборгувчи бўлдик (бас, Сиз Бизнинг ваҳийларимиз воситасида Мусо тўғрисида ҳам, Мадян шаҳрининг аҳли ҳақида ҳам хабардор бўлдингиз). 46. Биз (Мусога) нидо қилган пайтда Сиз Турнинг ёнида бўлган эмас эдингиз. Лекин (Сиз) Парвардигорингиз томонидан раҳмат бўлиб Сиздан илгари бирон огоҳлантиргувчи келмаган бир қавмни огоҳлантириш учун (Пайғамбар қилиндингиз). Шояд улар эслатма-ибрат олсалар. 47. Агар уларга ўз қилмишлари сабабли бирон мусибат - бало етганида: "Парвардигоро, бизларга пайғамбар юборганинга эди, Сенинг оятларингга эргашар ва иймон келтиргувчилардан бўлур эдик", дейишмаса эди (Биз Сизни уларга Пайғамбар қилиб юбормас эдик). 48. Энди қачонки уларга Бизнинг ҳузуримиздан ҳақ (пайғамбар) келгач эса, улар: "Унга

(яъни, *Муҳаммадга*) ҳам Мусога берилган мўъжизалар берилганида эди (*бизлар унга эргашган бўлардик*)", дедилар.- Ахир улар илгари Мусога берилган мўъжизаларга ҳам кофир бўлмаганмидилар?! - Улар: "(*Таврот ва Қуръон*) бир-бирини қўллаб-қувватлайдиган икки сеҳрдир", дедилар, ва: "Бизлар (*бу икки Китобдан*) ҳар бирига кофирдирмиз", дедилар. 49. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом, уларга*) айтинг: "У ҳолда агар ростгўй бўлсанглар сизлар Оллоҳ ҳузуридан у икки (*Китобдан*) кўра тўғрироқ бўлган бирон китоб келтиринглар, мен унга эргашурман". 50. Энди агар улар Сизга жавоб бера олмасалар, бас, билингки, улар фақат ҳавойи нафсларигагина эргашурлар. Оллоҳ томонидан ҳидоятланмаган ҳолда ўз ҳавойи нафсига эргашган кимсадан ҳам йўлдан озганроқ ким бор?! Албатта Оллоҳ бундай золим қавмни ҳидоят қилмас. 51. Аниқки, Биз эслатмаибрат олишлари учун уларга Сўзни - Қуръонни улаб (*яъни, пайғарпай нозил қилдик*). 52. Биз (*Қуръондан*) илгари Китоб (*яъни, Таврот, Инжил*) ато этган зотлар (*яъни, яҳудий ва насронийлар орасидаги мўминлар*) унга (*яъни, Қуръонга*) иймон келтирурлар. 53. Қачонки уларга (*Қуръон*) тиловат қилинса улар: "Бизлар унга иймон келтирдик. Албатта у Парвардигоримиз томонидан бўлган Ҳақиқатдир. Шак-шубҳасиз, бизлар (*Қуръон нозил бўлишидан*) илгари ҳам мусулмонлар (*яъни, Оллоҳни Ягона билиб бўйинсунувчилар*) эдик", дерлар. 54. Ана ўша зотларга (*дину-иймон йўлига*) сабр-тоқат қилганлари сабабли ажр-мукофотлари қайта-қайта ато этилур. Улар яхшилиқ (*яъни, сабр-тоқат*) билан ёмонликни (*яъни, кофирларнинг сзорларини*) дафъ қилурлар ва Биз уларга ризқ қилиб берган нарсалардан инфоқ-эҳсон қилурлар. 55. Қачонки беҳуда (*сўз ё иш*) эшитсалар, ундан юз ўтирурлар ва: "Бизларнинг амалларимиз ўзимиз учун, сизларнинг амалларингиз ҳам ўзларингиз учундир. Омон бўлинглар. Бизлар нодон кимсалар (*билан ҳамсуҳбат бўлиш*)ни истамаймиз", дерлар. 56. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), аниқки, Сиз ўзингиз суйган кишиларни ҳидоят қила олмассиз, лекин Оллоҳ Ўзи хоҳлаган кишиларни ҳидоят қилур. У ҳидоят топгувчи зотларни яхшироқ Билгувчидир.

И з о ҳ: Ушбу оят Пайғамбар алайҳис-саломнинг амакилари Абу Толиб ҳақида нозил бўлгандир. Маълумки, Абу Толиб Муҳаммад алайҳис-саломни болалиқ чоғларидан бошлаб ўз оталигига олиб, то умрининг охиригача ҳам у зотга ҳомийлик қилган бўлса-да, ўзи

Исломга кирмаган эди. Абу Толиб Пайғамбаримизни ўз ўғлидек яхши кўрар ва у зотни мудом бошқа мушрикларнинг хуружларидан ҳимоя қилиб келар эди. Шунинг учун ҳам Абу Толибга ўлим соати яқинлашганида Пайғамбар алайҳис-салом уни кофир ҳолда ўлиб кетишини истамай: "Эй амаки, "Ла илоҳа илаллоҳ" деген, мен Қиёмат Кунига сизни мўмин ҳолда вафот қилган деб гувоҳлик берай", деганларида, у: "Мен сенинг йўлини ҳақ эканлигини биламан, аммо одамлар: "Абу Толиб ўлимдан кўрқиб иймон келтирди", дейишларини хоҳламайман", деб жавоб берган экан. Шунда, ўзининг суюкли амакиси дунёдан беиймон кўз юмаётганидан беҳад ғам-гуссага тўлган Пайғамбарига Ҳақ таоло юқоридаги оятни нозил қилган.

57. Улар (яъни, Қурайш кофирлари: "Эй Муҳаммад), агар бизлар сен билан бирга Тўғри Йўлга эргашсак, ўз еримиздан ажралурмиз (яъни, бошқа араблар бизларга душман бўлиб қолиб, ўз юртимиздан қувиб чиқарурлар)", дедилар. Ахир Биз уларга тинч-осойишта Ҳарамни макон қилиб бермадикми?! Барча нарсанинг мева-ҳосиллари Бизнинг даргоҳимиздан ризқу рўз бўлган ҳолда ўша жойга йиғилади-ку! Лекин уларнинг кўплари (буни) билмаслар. 58. Биз қанча маишати ҳаддан ошган қишлоқ-шаҳарни ҳалок қилдик. Мана ўшаларнинг масканлари улардан кейин камдан-кам маскан қилинди. (Уларнинг барчалари ҳалок бўлди) ва (уларни мулку-диёрларига) Биз Ўзимиз ворис бўлиб қолдик. 59. Парвардигорингиз то барча қишлоқ-шаҳарларнинг маркази (Маккайи мукаррама)да Бизнинг оятларимизни уларга тиловат қиладиган бир пайғамбарни юбормагунича у (қишлоқ-шаҳарлари) ҳалок қилгувчи бўлмади. Биз қишлоқ-шаҳарларни фақат уларнинг аҳолиси золим - кофир бўлган ҳолдагина ҳалок қилгувчи бўлдик. 60. Сизларга берилган нарсалар фақат (ўтқинчи) ҳаёти дунёнинг мато ва зийнатларидир. Оллоҳ ҳузуридаги (ажру-мукофот) эса яхшироқ ва боқийроқдир. Ахир ақл юргизмайсизларми?! 61. Ахир Биз гўзал ваъда (жаннат) ваъда қилган, бас, унга эришган киши, Биз (ўтқинчи) ҳаёти дунё матосидан (озгина) фойдалантириб, сўнгра Қиёмат Кунига (мангу азобга) дучор қилингувчилардан бўлган кимса каби бўлурми?! 62-63. (Эсланг, Оллоҳ Қиёмат) Кунига уларга нидо қилиб: "Сизлар (бор деб) гумон қилгувчи бўлган "шерикларим" қаерда қолишди?!", деганида, устларига Сўз - азоб тушиши ҳақ-муқаррар бўлган кимсалар (яъни, одамларни Ҳақ Йўлдан оздирган доҳийлар):

"Парвардигоро, ана у бизлар йўлдан оздирган кимсаларни ҳам худди ўзимиз йўлдан озган каби йўлдан оздиргандирмиз (яъни, бизлар ҳам, барчамиз ўз ихтиёримиз билан озгандирмиз). Бизлар Сенга оқдирмиз (яъни, уларнинг йўлдан озишларига айбдор эмасмиз). Улар бизларга ибодат қилгувчи бўлмаганлар, (балки ўз ҳавойи нафсларига ибодат қилганлар)", дерлар. 64. Уларга: "Бутларингизга дуо-илтижо қилинглар, (мана энди сизларга ёрдам берсинлар)", дейилиб, уларга дуо-илтижо қилганларида (бутлар) жавоб қилмаслар ва улар азобни кўрурлар. Агар улар ҳидоят топсалар эди (бундай азобни кўрмаган бўлур эдилар). 65. (Оллоҳ) уларга нидо қилиб: "Пайгамбарларимга нима жавоб қилган эдинглар?", дейдиган Кунда - 66. Ўша Кунда уларга хабарлар (яъни, ўзларини оқлайдиган баҳонаю сабаблар) кўринмай қолур, бас, (даҳшат ва қўрқувга тушиб) бир-бирларидан ҳам сўраша олмаслар. 67. Энди ким тавба қилиб, иймон келтириб, яхши амал қилиб ўтган бўлса, шоядки, ана ўша (киши) нажот тошгувчилардан бўлур. 68. Парвардигорингиз Ўзи хоҳлаган нарсани яратур ва (Ўзи хоҳлаган ишни) ихтиёр қилур. Улар учун ихтиёр йўқдир. Оллоҳ уларнинг ширкларидан Пок ва Юксакдир. 69. Парвардигорингиз уларнинг диллари яширган нарсаларини - сирларини ҳам, ошкор қилган нарсаларини - сўзларини ҳам билур. 70. У (Ёлғиз) Оллоҳдир. Ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар Унинг Ўзигина бордир. Аввалу-охирда (яъни, дунё-ю-Охирагга) ҳамду сано (Ёлғиз) Унинг учундир. Ҳукм Унинг (ҳукмигир). Ва (барчаларингиз) Ёлғиз Унга қайтарилурсизлар. 71. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Хабар берингизчи, агар Оллоҳ кечани Қиёмат Кунигача устингизда мангу қилиб қўйса, Оллоҳдан ўзга қайси бир илоҳ сизларга бирон ёруғлик келтира олур?! Ахир англамайсизларми?!" 72. Айтинг: "Хабар берингиз-чи, агар Оллоҳ кундузни Қиёмат Кунигача устингизда мангу қилиб қўйса, Оллоҳдан ўзга қайси бир илоҳ сизларга ором оладиган кечани келтира олур?! Ахир кўрмайсизларми?" 73. (Оллоҳ) сизлар учун кеча ва кундузни - унда (яъни, кечада) ором олишларингиз, (кундузи эса) Унинг фазл-ризқидан исташларингиз ва шукр қилишларингиз учун пайдо қилиб қўйгани Унинг раҳмат - марҳаматидандир. 74. (Эсланг, Оллоҳ Қиёмат) Кунида уларга нидо қилиб: "Сизлар (бор деб) гумон қилгувчи бўлган "шерикларим" қаерда қолишди?", дер. 75. Биз (у Кунда) ҳар бир умматдан бир гувоҳни (яъни, пайгамбарни) чиқариб, (уларга "Оллоҳ ёлғиз эмас", деб келтирган ширкларингиз

ҳақ бўлса, қани) ҳужжат-далиллариингизни келтиринглар-чи", дедик. Бас, улар (худолик) ҳаққи-ҳуқуқи (Ёлғиз) Оллоҳники эканини билдилар ва ўзлари тўқиб олган "худолари" эса улардан гоёиб бўлди. 76-77. Албатта Қорун ўзи Мусо қавмидан эди. Бас, у (қавмдошларига) кибру ҳаво қилди. Биз унга хазина-дафиналардан калитлари(ни кўтариб юришининг ўзи) куч-қувват эгалари бўлган бир жамоатга ҳам огирлик қиладиган нарсаларни ато этган эдик. Ўшанда қавмдошлари унга: "Ҳовлиқмагин. Чунки Оллоҳ ҳовлиқма кимсаларни суймас. Ва Оллоҳ сенга ато этган мол-давлат билан (аввало) Охират диёрини (ободлигини) истагин ва дунёдан бўлган насибангни ҳам унутмагин. Оллоҳ сенга эҳсон қилгани каби сен ҳам (Оллоҳнинг бандаларига) инфоқ-эҳсон қил. Ерда (зулму зўравонлик билан) бузгунчилик қилишга уринма. Чунки Оллоҳ бузгунчи кимсаларни суймас", деганларида; 78. У: "Менга (бор молу давлатим) фақат ўзимдаги билим сабаблигина ато этилгандир, (бас, ҳеч ким уни мендан тортиб ололмас)", деди. Ахир у ўзидан аввалги асрлар-авлодлардан, ундан кўра қувватлироқ ва жамғармаси ҳам кўпроқ (қанчадан-қанча) кимсаларни Оллоҳ ҳалок қилганини билмасми?! У жинойтчи кимсалардан гуноҳлари ҳақида сўралмас ҳам, (балки улар ҳеч қандай сўроқ-саволсиз дўзахга ташланурлар)! 79. Сўнг, (Қорун) қавми олдига ясан-тусан қилиб чиққан эди, ҳаёти дунёни истайдиган кимсалар: "Эҳ, қани эди бизлар учун ҳам Қорунга ато этилган молу-давлат бўлса эди?! Дарҳақиқат, у улут насиба эгасидир", дедилар. 80. Илм - маъфират ато этилган кишилар эса: "Ўлим бўлсин сизларга! Иймон келтирган ва яхши амал қилган киши учун Оллоҳ берадиган ажр-савоб яхшироқ-ку! У (савобга) фақат сабр-қаноатли кишиларгина эришурлар", дедилар. 81. Бас, Биз (Қорунни) ҳам, унинг ҳовли-жойини ҳам Ерга ютдирдик. Сўнг унинг учун Оллоҳдан ўзга ёрдам берадиган бирон жамоат бўлмади ва унинг ўзи ҳам голиблардан бўлмади. 82. Ва куни кеча унинг мартабасини орзу қилган кимсалар: "Вожаб, Оллоҳ бандаларидан Ўзи хоҳлаган кишиларнинг ризқини кенг қилиб (Ўзи хоҳлаган бандаларининг ризқини) танг қилиб берар экан-да?! Агар Оллоҳ бизларга марҳамат қилмаганида, бизларни ҳам (Ерга) ютдирган бўлур эди. Вожаб, кофир бўлган кимсалар нажот топмас экан-да", деб қолдилар. 83. Биз ўша Охират диёрини Ер юзида зулму зўравонлик ва бузгунчилик қилишни истамайдиган кишилар учун қилурмиз. Оқибат тақво қилгувчи

ЙИГИРМАНЧИ ЖУЗЪ

кишиларникидир. 84. Ким яхшилик билан келса, бас, унинг учун (қилган яхшилигидан) яхшироқ (мукофот бўлур). Ким ёмонлик билан келса, бас, ёмонликлар қилган кимсалар фақат ўзлари қилган ёмонликлари билангина жазоланадилар. 85. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), албатта Сизга (ушбу) Қуръонни (яъни, уни тиловат қилишни, унга амал қилишни ва уни умматларингизга етказишни) фарз қилган Зот, шак-шубҳасиз, Сизни бир қайтадиган жойга (Маккага) қайтаргувчидир. (Мушрикларга) айтинг: "Парвардигорим Тўғри Йўл (Ҳақ Дин) билан келган кишини ҳам, очик-равшан залолатдаги кимсани ҳам жуда яхши Билгувчидир".

И з о ҳ: Муфассирлар ёзишларича, ушбу оят Пайғамбар алайҳис-салом Маккадан Мадинага ҳижрат қилиб кетаётганларида, йўлда Жуҳфа деган жойга қўниб, ўзлари ташлаб чиқиб кетаётган ватанлари - Маккани қўмсаган вақтларида нозил бўлган экан.

86. Сиз ўзингизга Китоб - Қуръон туширилишидан умидвор ҳам бўлган эмасдингиз. Фақат Парвардигорингиз томонидан раҳмат-марҳамат бўлиб (Сизга Қуръон нозил қилинди). Бас, Сиз ҳаргиз кофир кимсаларга ёрдамчи бўлманг! 87. Ва Сизга Оллоҳнинг оятлари нозил қилинганидан сўнг ҳаргиз улар Сизни (у оятларга амал қилишингиздан) тўсмасинлар! Сиз (одамларни ҳам Ёлғиз) Парвардигорингизга (ибодат қилишга) чорланг ва ҳаргиз мушрик кимсалардан бўлманг! 88. Оллоҳ билан бирга бошқа бирон "илоҳ"га илтижо қилманг! Ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар Унинг Ўзигина бордир. Барча нарса ҳалок бўлгувчидир, магар Унинг Юзи - Ўзигина (мангудир). Ҳукм Унинг (ҳукмидир). Ва (барчаларингиз) Ёлғиз Унга қайтарилурсизлар.

АНКАБУТ сураси (29)

Олтмиш тўққиз оятдан иборат бўлган бу сура ҳам Маккада нозил қилингандир. Сура иймон эгалари сидқидилдан мўмин бўлганмилар ёки тил учуда иймон келтирганмилар - синаш учун турли имтиҳонларга рўбарў қилинишлари аниқ эканлиги ҳақида хабар бериш билан бошланиб, яралганларнинг фитналарига алданиб иймон-эътиқодидан кечган кимсалар албатта Яраттанинг азобига гирифтор бўлишларини уқтиради.

Шунингдек, бу сурада дину иймонга даъват қилгувчи кишилар зиммасида жуда шарафли ва айни пайтда ўта мушкул вазифа борлиги айтилиб, бир неча пайгамбарлар фаолияти мисолида Ҳақ Йўлидаги даъватнинг мўъжизаси тасвирлаб берилади. Яна бу сурада Оллоҳ таоло Ўзининг мўъжизаси бўлмиш Қуръони Каримни бандаларига етказиш учун ўқишни ҳам, ёзишни ҳам билмайдиган Муҳаммад алайҳис-саломни пайгамбарликка танлагани тўғрисида хабар бериб, акс ҳолда бузғунчи кимсалар: "Қуръонни Муҳаммаднинг ўзи ёзган", деб одамларни шубҳага солишлари аниқ эканлигини уқтиради. Сура сабр-тоқат билан Ҳақ Йўлида курашган зотларга Оллоҳнинг Ўзи ёр бўлиши ҳақидаги оят билан тугалланади.

Бу сурадан ўзлари қўллари билан ясаб олган бутларига сигиниб, улардан нажот кутадиган мушриклар худди ўзи тўқиган тўридан паноҳ истайдиган ўргимчакка ўхшашлиги тўғрисидаги оят ҳам ўрин олгани учун уни "Анкабут - Ўргимчак" сураси деб номлангандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Алиф, Лом, Мим. 2. Одамлар: "Иймон келтирдик", дейишлари билангина, имтиҳон қилинмаган ҳолларида, қўйиб қўйилишларини ўйладиларми?! 3. Ҳолбуки, Биз улардан аввалги (иймон келтирган барча) кишиларни имтиҳон қилган эдик-ку!! Бас, (шу имтиҳон воситасида) албатта Оллоҳ ("Иймон келтирдик", деб)

рост сўзлаган кишиларни ҳам, ёлгончи кимсаларни ҳам аниқ билур. 4. Ёки ёмон амаллар қиладиган кимсалар Биздан (яъни, жазойимиздан) қочиб қутулишни ўйладиларми?! Нақадар ёмон ҳукм чиқарадилар-а?! 5. Ким Оллоҳга рўбарў бўлишдан умидвор бўлса, бас, албатта Оллоҳ (белгиланган мукофот ва жазо) фурсати шак-шубҳасиз, келгувчидир. У Эшитгувчи, Билгувчидир. 6. Ким жиҳод қилса, фақат ўз (фойдаси) учун жиҳод қилур (яъни, ким Оллоҳ Йўлида саъй-ҳаракат қилса, бундан Оллоҳ эмас, балки ўша кишининг ўзи учун манфаат бўлур). Зеро, Оллоҳ барча оламлардан Беҳожатдир. 7. Иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларнинг ёмонликларини (яъни, аввал қилган гуноҳларини) шак-шубҳасиз, ўчирурмиз ва албатта уларни қилиб ўтган энг чиройли амаллари билан мукофотлармиз. 8. Биз инсонни ота-онасига яхшилиқ қилишга буюрдик. (Яъни, ота-она хоҳ яхши, хоҳ ёмон бўлсин, хоҳ мусулмон, хоҳ кофир бўлсин уларга яхшилиқ қилиш фарзанднинг бурчидир, аммо) агар улар сен ўзинг билмаган нарсаларни (яъни, сохта "худо"ларни) Менга шерик қилишинг учун зўрласалар, у ҳолда уларга итоат этмагин! (Барчангиз) Менга қайтурсиз, бас, (ана ўша Кунда) Мен сизларга қилиб ўтган амалларингизнинг хабарини берурман. 9. Иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларни шак-шубҳасиз, солиҳ бандалар қаторига (яъни, жаннатга) дохил қилурмиз (киритурмиз). 10. Одамлар орасида шундай кимсалар ҳам борки, ўзлари: "Оллоҳга иймон келтирдик", дейди-да, сўнг Оллоҳ Йўлида (кофирлар томонидан бирон азият билан) озорланса, одамларнинг (бу) фитна-озорларини Оллоҳнинг азоби каби қилиб олур (яъни, ўтқинчи ҳокимларнинг фитна-фасодларидан Оллоҳнинг азобидан кўрққандек кўрқиб ўз иймон-этиқодидан кечур. Эй Муҳаммад алайҳис-салом), қасамки, агар Парвардигорингиз томонидан (сиз - мўминларга) галаба келса шак-шубҳасиз, улар: "Албатта бизлар сизлар билан бирга эдик", дерлар. Ахир Оллоҳ барча оламларнинг - яралганларнинг дилларидаги нарсаларни жуда яхши Билгувчи эмасми?! 11. Албатта Оллоҳ иймон келтирган зотларни ҳам, мунофиқ кимсаларни ҳам аниқ билур. 12. Кофир бўлган кимсалар иймон келтирган зотларга: "Сизлар бизларнинг йўлимизга эргашинглар, гуноҳларингизни бизлар кўтарурмиз", дедилар. Ҳолбуки, улар (мўминларнинг) гуноҳларидан бирон нарсани кўтара олгувчи эмасдилар. Албатта улар ёлгончидилар,

И з о ҳ: Ушбу оят Қурайш катталари иймон келтирган кишиларга: "Қайта тирилиш, Қиёматдаги ҳисоб-китоб деган нарсалар йўқ нарсалардир. Киши дунёга бир марта келади, бундан бошқа дунё йўқдир. Сизлар бизнинг йўлимизга юраверинглар, агар

у дунё ҳақидаги гаплар рост чиқиб, Қиёмат қойим бўлса, барча гуноҳларингизни биз бўйнимизга олурмиз ва сизлар азобга дучор бўлмассизлар", дейишганида нозил қилинган бўлиб, улар мўминларнинг бирон гуноҳини бўйинларига олишга қодир эмасликлари ҳақида огоҳлантиради. Қуйидаги оятда одамларни Ҳақ Йўлдан оздирган бундай кимсалар ўзларининг гуноҳларига қўшиб тобеъларининг гуноҳларига ҳам жавобгар бўлишлари ҳақида хабар берилади. Саҳиҳул-Бухорийда ривоят қилинган бир ҳадиси шариф ҳам бу ояти каримага ҳаммазмундир: "Ким одамларни залолатга даъват қилса, унинг зиммасига ўзига эргашган кимсаларнинг гуноҳлари ҳам бўлур, аммо уларнинг ўз устларидаги гуноҳлари ҳам заррача камаймас".

13. Албатта улар ўзларининг юк-гуноҳларини ҳам, у юклари билан бирга (бошқа) юкларни ҳам кўтарурлар ва албатта Қиёмат Кунда ўзлари тўқиб олган (ёлгонлари) тўғрисида сўралурлар. 14. Аниқки, Биз Нуҳни ўз қавмига пайғамбар қилдик. Бас, у уларнинг орасида элик йили кам минг йил турди (аммо улар иймон келтирмадилар), бас, уларни зolim-кофир бўлган ҳолларида тўфон (балоси) тутди. 15. Сўнг Биз (Нуҳ)га ва кема(даги) ҳамроҳларига нажот бердик ва у (тўфон балоси)ни барча оламларга оят-ибрат қилиб қўйдик. 16. Иброҳимни (эсланг), - у ўз қавмига деган эди: "Оллоҳга ибодат қилинглар ва Ундан кўрқинглар! Агар билгувчи бўлсангизлар, мана шу сизлар учун яхшироқдир. 17. Сизлар Оллоҳни қўйиб фақат бутларга ибодат қилмоқдасизлар ва (уларни "худолар" деб) ёлгон тўқимоқдасизлар. Аниқки, сизлар Оллоҳни қўйиб ибодат қилаётган нарсалар сизларга ризқу рўз беришга қодир эмаслар. Бас, (шундай экан) сизлар ризқу рўзни (Ёлғиз) Оллоҳ даргоҳидан истайглар ва Унгагина ибодат қилинглар, Унгагина шукр қилинглар, (зотан), сизлар Унгагина қайтарилуруссизлар. 18. Агар сизлар (мени) ёлгончи қилсангизлар, бас, сизлардан аввалги умматлар ҳам (ўз пайғамбарларини) ёлгончи қилгандирлар. Пайғамбар зиммасида эса фақат (Оллоҳ фармонини бандаларга) очик-равшан етказишгина бордир". 19. Ахир улар даставвал Оллоҳ қандай қилиб (йўқдан) яратишини кўрмадиларми?! Сўнгра (Қиёмат Кунда эса) У ўша (аввал йўқдан бор қилган нарсаси)ни қайтарур. Албатта бу Оллоҳга осондир. 20. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Ерда айланиб (Оллоҳ) даставвал қандай қилиб яратганини (ва сўнг Ўзи йўқдан бор қилган нарсаларни яна йўқ қилганини) кўринглар. Сўнгра Оллоҳ (уларни) иккинчи (марта) пайдо қилур. Албатта Оллоҳ барча нарсага Қодирдир. 21. У Ўзи хоҳлаган кимсаларни азоблар ва Ўзи хоҳлаган кишиларга раҳм

қилур. (*Ёлғиз*) Унгагина қайтарилурсизлар. 22. Сизлар (*Оллоҳнинг жазосидан*) на Ерга ва на осмонга қочиб қутулгувчи эмасдирсизлар. Ва сизлар учун Оллоҳдан ўзга бирон дўст ва ёрдамчи йўқдир. 23. Оллоҳнинг оятларини ва Унга рўбарў бўлишни инкор қилган кимсалар - улар Менинг раҳматимдан ноумид (*маҳрум*) бўлган кимсалардир ва улар учун аламли азоб бордир. 24. Бас, (*Иброҳимнинг даъватига*) қавмининг жавоби фақат: "Уни ўлдиришлар ёки ёқиб юборишлар", дейишлари бўлди. Сўнг Оллоҳ унга оловдан нажот берди. Албатта бунда иймон келтирадиган қавм учун оят-ибратлар бордир. 25. (*Иброҳим*) айтди: "Сизлар фақат ҳаёти дунёдаги ўзаро ошна-оғайнигарчилигингизни кўзлаганларингиз учун (*яъни, мушрик оғайнилардан кеча олмаганларингиз учун*), Оллоҳни қўйиб, бутларни ушладинглар. Ҳали Қиёмат Кунда айримларингиз (*яъни, пешволарингиз*) айримларингиздан (*эргашувчилардан*) тонур, айримларингиз айримларингизни лаънатлар. Сизларнинг борар жойингиз дўзахдир. (*У жойда*) сизлар учун ёрдамчилар йўқдир". 26. Бас, Лут унга иймон келтирди.

Из о ҳ: Лут ўзи Иброҳимнинг оғасининг ўғли бўлиб, Иброҳим кофирлар томонидан оловга ташланганида ёнмаганини кўргач, унинг ҳақ пайғамбар эканини билиб, биринчи бўлиб иймон келтиради...

(*Иброҳим*) айтди: "Албатта мен Парвардигорим (*буюрган томон*)га ҳикмат қилгувчидирман. Албатта Унинг Ўзингина қудрат ва ҳикмат Этасидир". 27. Биз (*Иброҳимга ўғли*) Исҳоқ ва (*набираси*) Яъқубни ҳадя этдик ҳамда пайғамбарликни ҳам (*барча самовий*) Китобларни ҳам унинг зурриётига (*хос*) қилдик ва унга шу дунёда ҳам ажри-мукофотини бердик, албатта у Охиратда ҳам солиҳ зотлардандир. 28-29. Лут ўз қавмига: "Албатта сизлар шундай бузуқлик қилмоқдасизларки, сизлардан илгари бутун оламлардан бирон кимса бундай қилмаган эди. Ҳақиқатан, ҳам сизлар (*хотинларингизни қўйиб*) эркакларга борурмисизлар; йўлтўсарлик - қароқчилик қилурмисизлар; мажлисларингизда ёмон ишлар қилурмисизлар?", деганини эсланг"! Бас, (*Лут*) қавмининг жавоби фақат "Агар сен ростгўй кишилардан бўлсанг бизларга Оллоҳнинг азобини келтир-чи", дейишлари бўлди. 30. (*Шунда*) у айтди: "Парвардигорим, бу бузгунчи қавм устига Ўзинг мени голиб қил". 31. Қачонки Бизнинг элчиларимиз (*яъни, фаришталар*) Иброҳимга (*фарзанд кўриши ҳақидаги*) хушхабарни келтиришгач, айтдилар: "Албатта бизлар мана шу қишлоқ аҳлини ҳалок қилгувчидирмиз. Чунки унинг аҳли золим - кофир бўлдилар". 32. (*Иброҳим*): "Ахир у жойда Лут бор-ку?", деди. Улар айтдилар: "Бизлар у жойда ким

борлигини яхшироқ билгувчидирмиз. Албатта бизлар (Лутни) ва унинг аҳли-оиласини қутқарурмиз. Магар унинг хотини (нажот топмас, чунки у) қолиб, ҳалок бўлгувчилардан эди. 33. Қачонки элчиларимиз Лутнинг олдига келганларида, у бундан ёмон ҳолга тушди ва уларнинг келишларидан юраги сиқилди. Улар дедилар: "Қўрқма ва ғамгин бўлма. Албатта бизлар сенга ва аҳли-оилангга нажот бергувчилардан эсимиз. Магар хотининг (нажот топмас, чунки у) қолиб, ҳалок бўлгувчилардан эди". 34. Шак-шубҳасиз, Биз фосиқ - итоатсиз бўлганлари учун бу қишлоқ аҳли устига осмондан азоб - тош ёғдиргувчидирмиз. 35. Аниқки, Биз ақл юргизадиган қавм учун (ибрат бўлсин, деб) у (қишлоқ)дан оят-нишона қолдиргандирмиз. 36. Мадян (қавми)га ўз биродарлари Шуайбни (пайғамбар қилдик). Бас, у айтди: "Эй қавмим, Оллоҳга ибодат қилингиз ва Охират Кунидан умидвор бўлингиз ҳамда Ер (юзи)да бузгунчилик қилиб санқиб юрмангиз!" 37. Улар (Шуайбни) ёлгончи қилишгач, уларни даҳшатли зилзила тутиб, турган жойларида (путдек) тўкилдилар. 38. Од ва Самуд (қабилаларини ҳам ҳалок қилдик). (Бу) сизларга уларнинг масканларидан (яъни, у масканлардан қолган харобалардан) кўриниб турибди. Шайтон уларга (қилаётган) амалларини чиройли кўрсатиб, уларни (Ҳақ) Йўлдан тўсди. Ҳолбуки, улар ақлу ҳушли кишилар эди. 39. Қорун, Фиръавн ва Ҳомонни ҳам (ҳалок қилдик). Дарҳақиқат, Мусо уларга (ўзининг пайғамбар эканлигига далолат қиладиган) аниқ ҳужжатлар келтирганида улар Ер (юзи)да кибр-ҳаво қилдилар ва (Бизнинг азобимиздан) қочиб қутулгувчи бўлмадилар. 40. Биз (улардан) ҳар бирини ўз гуноҳи билан ушладик. Бас, уларнинг орасида Биз устига тош ёғдирган кимсалар ҳам бордир, улар орасида даҳшатли қичқирик тутиб (ҳалок бўлган) кимсалар ҳам бордир, улар орасида Биз Ерга ютдирган кимсалар ҳам бордир ва улар орасида Биз (сувга) гарқ қилган кимсалар ҳам бордир. Оллоҳ уларга зулм қилгувчи бўлмади, лекин улар ўз жонларига жабр қилгувчи бўлдилар. 41. Оллоҳдан ўзга "дўстлар"ни ушлаган кимсаларнинг мисоли худди (ўзи учун) уй қуриб олиб, (ўша уйидан паноҳ устаган) ўргимчакка ўхшайди. Албатта уйларнинг энг инимжони ўргимчак уясидир. Агар улар билсалар эди, (ўргимчак уяси каби ожиз бутлардан паноҳ устамаган бўлур эдилар). 42. Шак-шубҳасиз, Оллоҳ улар Ўзини қўйиб, илтижо қилишаётган бутларини билур. У қудрат ва ҳикмат Эгасидир. 43. Ушбу масалларни Биз одамлар (ибрат олсинлар) учун айтурмиз. (Лекин) уларни фақат илм эгаларигина англай олурлар. 44. Оллоҳ осмонлар ва Ерни Ҳақ (қонун) билан яратгандир. Албатта бунда иймон келтирган кишилар учун оят-ибрат бордир.

ЙИГИРМА БИРИНЧИ ЖУЗЪ

45. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз ўзингизга ваҳий қилинган Китоб - Қуръондан бўлган (оятлар)ни тиловат қилинг ва намозни тўқис адо қилинг! Албатта намоз бузуқлик ва ёмонликдан тўсур. Аниқки, Оллоҳни зикр қилимоқ (барча нарсадан) улутроқдир. Оллоҳ қилаётган ишларингизни билиб турур. 46. (Эй мўминлар), сизлар аҳли Китоб билан фақат энг чиройли йўсинда мужодала-мунозара қилинглار, магар уларнинг орасидаги зулму-зўравонлик қилган кимсалар билангина (кескин муомала қилишигиз мумкиндир). Ва айтинглар: "Бизлар ўзимизга нозил қилинган (Қуръон)га ҳам, сизларга нозил қилинган (Таврот ва Инжил)га ҳам иймон келтирганмиз. Бизларнинг илоҳимиз ҳам, сизларнинг илоҳингиз ҳам Бир (Оллоҳ)дир ва бизлар Унгагина бўйинсунгувчимиз". 47. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, Биз Сиздан аввалги пайгамбарларга Китоблар нозил қилганмиз). Шунингдек, Сизга ҳам Китоб - Қуръон нозил қилдик. Бас, Биз Китоб (яъни, Таврот ва Инжил) ато этган зотлар унга (яъни, Қуръонга) иймон келтирурлар. Ана у (Макка аҳли орасига ҳам) унга иймон келтирадиган кишилар бордир. Бизнинг оятларимизни фақат кофирларгина инкор қилур. 48. Сиз (ўзингизга Қуръон нозил қилинишидан) илгари бирон китобни тиловат қилгувчи бўлган эмас эдингиз ва ўз қўлингиз билан хат ҳам ёзган эмас эдингиз. Акс ҳолда, бузгунчи кимсалар албатта шубҳага тушган бўлур эдилар. 49. Йўқ, у (яъни, Қуръон) илм ато этилган зотларнинг кўнгилларида (ег бўлгувчи) аниқ-равшан оятлардир. Бизнинг оятларимизни фақат золимларгина инкор қилур. 50. Улар (кофирлар): "Унга (яъни, Муҳаммадга) ҳам Парвардигори томонидан оят-мўъжизалар тушганида эди", дедилар. Айтинг: "Оят-мўъжизалар Ёлғиз Оллоҳнинг ҳузуридадир. Мен эса фақат (осийларни Оллоҳнинг азобидан) очиқ огоҳлантиргувчиман, холос". 51. Ахир уларга тиловат қилинаётган шу Китобни Биз Сизга нозил қилганимиз улар учун етарли эмасми?! Албатта бу (Китоб)да иймон келтирадиган қавм учун раҳмат ва эслатма бордир. 52. Айтинг: "Оллоҳ мен билан сизларнинг ўртангизда етарли Гувоҳдир. У Зот осмонлар ва Ердаги бор нарсани билур. Ботил нарсага (яъни, бутларга) иймон келтириб, Оллоҳга кофир бўлган кимсалар - ана ўшалар зиён кўргувчиларнинг ўзидирлар". 53.

Улар Сиздан азобни тезлатишни талаб қилурлар. Агар белгиланган муддат (яъни, *Қиёмат Кун*) бўлмаса эди, албатта уларга (*дарҳол*) азоб келган бўлур эди. Шак-шубҳасиз, (*азоб*) уларга ўзлари сезмаган ҳолларида тўсатдан келур. 54. Улар Сиздан азобни тезлатишни талаб қилурлар. Албатта жаҳаннам кофирларни ўраб олгувчидир. 55. У Кунда азоб уларнинг устиларидан ҳам, оёқларининг остидан ҳам ўраб олур ва (*Оллоҳ*) айтур: "Қилиб ўтган амалларингизни(нг жазосини) тотинглар!" 56. Эй иймон келтирган бандаларим, шак-шубҳа йўқки, Менинг Ерим кенг, каттадир. Бас, сизлар Менгагина ибодат қилингиз!

И з о ҳ: Ушбу ояти карима Маккадаги мушрикларнинг зулму фитналари сабабли тоат-ибодатларини бемалол қила олмай қолган мусулмонлар ҳақида нозил қилингандир. Оллоҳ таоло бу оят орқали уларга Ўзининг замини кенг эканлиги, бинобарин, агар бу ерда уларнинг иймон-этиқодларига дахл қилинса, ўзга ерларга ҳижрат қилиб ўша жойларда Ёлғиз Ўзига ибодат қилишлари лозимлигини уқтиради. Худди шу хусусдаги Пайғамбар алайҳис-саломнинг бир ҳадиси муборақлари ҳам барча мўмин-мусулмонлар учун ибратли эслатмадир: "Ким ўз Динини (сақлаб қолиш учун) бир ердан бошқа ерга кетар экан, албатта у жаннатга ҳақдор бўлибди".

57. Ҳар бир жон ўлим (*шарбати*)ни тотгувчидир. Сўнгра Ўзимизга қайтарилурсизлар. 58. Иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларни албатта жаннатда остидан дарёлар оқиб турадиган хоналар - манзилларга жойлаштирурмиз. Улар ўша жойларда мангу қолурлар. (*Яхши*) амалларни қилгувчи зотларнинг ажри-мукофоти нақадар яхшидир! 59. Улар (*кофирлар томонидан бўладиган зулму кулфатларга*) сабр-тоқат қилган ва Ёлғиз Парвардигорларигагина таваккул қиладиган - суянадиган зотлардир. 60. Ўз ризқу рўзини кўтара (*яъни, топа*) олмайдиган қанчадан-қанча жонзотлар бордир. Оллоҳ уларга ҳам, сизларга ҳам ризқу рўз берур. У Эшитгувчи, Билгувчидир. 61. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), қасамки, агар Сиз улардан: "Осмонлар ва Ерни яратган, қуёш ва ойни (*Ўз измига*) қаратган Зот ким?", деб сўрасангиз, улар албатта: "Оллоҳ", деб (*жавоб қилурлар*). Бас, (*шундоқ экан, ўша Оллоҳга ибодат қилишнинг ўрнига*) қаёққа бурилиб кетмоқдалар-а?! 62. Оллоҳ бандаларидан Ўзи хоҳлаган кишиларнинг ризқини кенг қилур ва (*Ўзи хоҳлаган кишиларнинг ризқини*) танг қилур. Албатта Оллоҳ барча нарсани Билгувчидир. 63. Қасамки, агар Сиз улардан: "Осмондан сув-ёмғир ёғдириб,

ЙИГИРМА БИРИНЧИ ЖУЗЪ

Ерни "ўлганидан" сўнг ўша (сув) сабабли "тирилтирган" Зот ким?", деб сўрасангиз, улар албатта: "Оллоҳ", деб (жавоб қилурлар). Сиз (уларга): "(Эътироф этганларингиз учун) Оллоҳга ҳамду сано бўлсин", деб айтинг. Йўқ, уларнинг кўплари ақл юргизмайдилар. 64. Бу ҳаёти дунё фақат (бир нафаслик) ўйин-кулгидир. Агар улар билсалар Охират диёригина (ману) ҳаёт (queringir). 65. Қачон улар кемага минсалар, (гарқ бўлишдан қўрқиб) Оллоҳга, У Зот учун динни холис қилган ҳолларида (яъни, чин ихлос билан) дуо-илтижо қилурлар. Энди қачонки (Оллоҳ) уларга нажот бериб қуруқликка (чиқаргач), баногоҳ улар (Оллоҳга) ширк келтирурлар! 66. Биз уларга ато этган неъматларга кофир бўлаверсинлар ва (шу бир нафаслик ҳаётларига) "фойдаланиб" қолсинлар. Ҳали яқинда (бу қилмишларининг оқибатини) билиб қолажаклар! 67. Улар ўзларининг атрофларидан одамлар талон-торожга дучор бўлаётгани ҳолда Биз Ҳарамни (яъни, Маккани) тинч-осойишта қилиб қўйганимизни кўрмадиларми?! Наҳотки улар ботил-бутларга иймон келтириб, Оллоҳнинг неъматини (Ислом)га кофир бўлсалар?! 68. Оллоҳ шаънига ёлгон тўқиган ёки Ҳақ - Қуръон келган чоғида уни ёлгон деган кимсадан ҳам золироқ ким бор?! Жаҳаннамда кофир кимсалар учун жой (топилмасми)?! 69. Бизнинг (Йўлимиз)да жиҳод қилган - курашган зотларни албатта Ўз Йўлларимизга ҳидоят қилурмиз. Аниқки, Оллоҳ чиройли амал қилувчи зотлар билан биргадир.

РУМ сураси (30)

Бу сура ҳам Маккада нозил қилинган бўлиб, олтмиш оятдан иборатдир.

Сура икки катта давлат - Рум ва Форс давлатлари ўртасида бўлган урушда форсларнинг қўли устун келгани ҳақида хабар бериш билан бошланиб, яқин йиллар ичида румликлар ғалаба қилиши тўғрисида башорат қилади. Орадан етти йил ўтгач, бу Илоҳий башорат ҳақ эканлиги маълум бўлади - Рум давлати форслар устидан ғалаба қозонади. Суранинг "Рум" деб аталишининг боиси шудир.

Бу сурада ҳам бошқа Макка сураларидаги каби мўминларни Ёлғиз Оллоҳга ибодат қилишга чорланади ва узоқ-яқин ўтмишдаги, Оллоҳни инкор этиб, Унинг пайғамбарларини ёлғончи қилган кимсаларнинг оқибатлари қандай бўлгани ҳақида хабарлар берилади.

Яна бу сурада Оллоҳ таолонинг қудрати Илоҳийясига далолат қиладиган бир қанча ибратли мисоллар санаб ўтилиб, сўнгра сура Пайғамбар алайҳис-саломни ва у зотнинг умматларини ўз иймон-эътиқодларида сабр-тоқат билан устивор бўлишга буюриш билан ниҳояланади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан:

1. Алиф, Лом, Мим. 2-3-4-5. Жуда яқин жойда Рум мағлуб бўлди. (Лекин) улар (яъни, румликлар) бу мағлубиятларидан сўнг бир неча йил ичида албатта ғалаба қилажаклар. Аввалу охир барча иш Ёлғиз Оллоҳнинг (измида)дир. Ўша кунда мўминлар Оллоҳ (румликларни) ғолиб қилгани сабабли шодланурлар. (Оллоҳ) Ўзи хоҳлаган кишиларни ғолиб қилур. У қудрат ва раҳм-шафқат Эгасидир.

И з о ҳ: Рум мамлакати арабларга яқин бўлиб, румликлар насроний динига мансуб, форслар эса мажусий эдилар. Шунинг учун ҳам форслар ғолиб бўлгани ҳақидаги хабар Маккага етиб келганида, Макка мушриклари қувонишиб мўмин-мусулмонларга: "Сенлар Қуръонга ишонганларинг каби румликлар Инжилга ишонишади, форслар эса худди бизларга ўхшаб ҳеч қандай Илоҳий Китобга

иймон келтиришмаган. Мана бугун форслар румликларни енгишганидек, яқинда бизлар ҳам сенларни енгамиз", дер эдилар. Шунда юқоридаги оятлар нозил бўлиб мўминларга таскини дил бахш этди ва дарҳақиқат, у оятларнинг берган башорати рост бўлиб чиқди. Барча Ислом уламоларининг наздида, ушбу оятлар ғайб-келажак ҳақидаги бу ҳақ хабарни берганлиги Муҳаммад алайҳис-салом Оллоҳнинг ҳақ Пайғамбари эканликларига, Қуръон эса Оллоҳнинг Калому эканлигига яна бир далилдир.

6. (Бу) Оллоҳнинг ваъдасидир. Оллоҳ Ўз ваъдасига хилоф қилмас. Лекин кўп одамлар билмаслар. 7. Улар Охиратдан гофил-беҳабар бўлган ҳолларида фақат ҳаёти дунёнинг зоҳиринигина билурлар. 8. Ахир улар ўзларича Оллоҳ осмонлар ва Ерни ҳамда улар орасидаги бор нарсани фақат Ҳақ (қонун) ва белгиланган муддат билан яратганини (демак, ўша муддат битгач, дунё тутаб, Охират бошланишини) тафаккур қилиб кўрмадиларми?! Дарҳақиқат, бу одамларнинг кўпчилиги қайта тирилиб, Парвардигорларига рўбарў бўлишни инкор қилгувчидирлар. 9. Ахир улар Ер юзида сайру саёҳат этишиб, ўзларидан аввалги (пайғамбарларни ёлгончи қилганлари сабабли иймонсиз кетган) кимсаларнинг оқибатлари қандай бўлганини кўрсалар бўлмайдими?! Ўша (ҳалок бўлган кимса)лар булардан (яъни, Макка кофирларидан) кўра кучли-қувватлироқ бўлган ва (ўз) ерларини булар обод қилганидан кўра кўпроқ ҳайдаб (яъни, экинзорларга айлантириб), обод қилган эдилар-ку! Уларга ҳам ўз пайғамбарлари аниқ-равшан ҳужжатлар келтирганларида (у пайғамбарларни ёлгончи қилишгач, Оллоҳнинг газабига учраб ҳалок бўлдилар). Бас, Оллоҳ уларга зулм қилгувчи бўлмади, лекин улар (Ҳақ Йўлга юришдан бош тортишлари билан) ўзларига зулм қилгувчи бўлдилар. 10. Сўнгра (Охиратда эса) Оллоҳнинг оятларини ёлгон дейиш ва уларнинг устидан кулиш билан (ўзларига) ёмонлик қилган кимсаларнинг оқибати янада ёмонроқ бўлди. 11. Оллоҳ аввал бошда Ўзи яратиб, сўнгра (Қиёмат Кунда) Ўзи яна қайта яратур. Сўнгра (ҳисоб-китоб қилиниши учун) Унга қайтарилурсизлар. 12. (Қиёмат) Соати қойим бўладиган Кунда жиноятчи кимсалар бутунлай номурод бўлурлар. 13. (У Кунда) улар учун ўзларича (Оллоҳга) шерик қилиб олган бутлари томонидан шафоат қилгувчилар - қўлловчилар бўлмас (яъни, улар ҳаёти дунёда Оллоҳга шерик қилиб олишган кимсалар улардан тонар) ва улар ҳам бутларидан тонгувчи бўлурлар. 14. (Қиёмат)

Соати қойим бўладиган Кунда - ана ўша Кунда (мўминлар билан кофирлар) бир-бирларидан ажралурлар. - 15. - Иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотлар (жаннат) боғида шодланурлар. 16. Аммо куфр йўлини тутган ва Бизнинг оятларимизни ҳамда Охиратда (Омоҳга) рўбарў бўлишни ёлгон деган кимсалар - ана ўшалар (мангу) азобга дучор қилинурлар. 17-18. Бас, сизлар, (эй мўминлар), тунга кириш пайтларингизда ҳам, тонгга кириш пайтларингизда ҳам, оқшомда ҳам, пешин пайтига киришларингизда ҳам Оллоҳни поклангиз (яъни, У Золга ҳамду сано айтингиз! Зеро), осмонлар ва Ердаги бор ҳамду сано Униқидир (яъни, кошнотдаги барча мавжудот Унга ҳамду сано айтур). 19. (Омоҳ) ўлиқдан тирикни чиқарур, тирикдан ўликни чиқарур ва Ерни, ўлганидан кейин (баҳорда қайта) тирилтирур. Сизлар ҳам (Қиёмат Кунда қабрларингиздан) мана шундай чиқарилурсизлар. 20. (Омоҳнинг қудрати Ўлоҳийясига саломат қиладиган) оят-аломатларидан (бири) - У Зот сизларни (яъни, отангиз Одамни) тупроқдан яратгани, сўнгра сизлар башарга айланиб (Ер юзига) таралишларингиздир. 21. Унинг оятларидан (яна бири) - У Зот сизлар ҳамдам бўлишларингиз учун ўзларингиздан жуфтлар яратиши ва ўрталарингизда ошнолик ва меҳр-муҳаббат пайдо қилишидир. Албатта бунда тафаккур қиладиган қавм учун оят-ибратлар бордир. 22. Унинг оятларидан (яна бири) - У Зот осмонлар ва Ерни яратиши ва сизларнинг тилларингиз ва рангларингизни хилма-хил қилиб қўйганидир. Албатта бунда барча билгувчилар учун оят-ибратлар бордир. 23. Унинг оятларидан (яна бири) - кечаси ва кундузи: ухлашларингиз (яъни, уйқуда чарчоқларингиз чиқиб, ором олишларингиз) ҳамда (кундузлари) Унинг фазлу марҳаматидан (ризқу рўз) ишташларингиздир. Албатта бунда тинглайдиган - англайдиган қавм учун оят-ибратлар бордир. 24. Унинг оятларидан (яна бири) - У Зот сизларга (момақалдироқдан) кўрққан ва (ёмғир ёғишдан) умидвор бўлган ҳолларингизда чақмоқни кўргизур ва осмондан сув-ёмғир ёғдириб, унинг ёрдамида Ерни, ўлганидан сўнг тирилтирур. Албатта бунда ақл юргизадиган қавм учун оят-ибратлар бордир. 25. Унинг оятларидан (яна бири) - осмон ва Ер У Зотнинг амри билан (фазода муаллақ) туришидир. Сўнгра (Қиёмат қойим бўлганда) У сизларни (ётган) ерларингиздан бир бор чақириши билан барчангиз бирдан (ҳисоб-китоб учун) чиқарсизлар. 26. Осмонлар ва Ердаги бор жонзотлар У Зотга

ЙИГИРМА БИРИНЧИ ЖУЗЪ

тегишлидирки, ҳаммаси Унга бўйинсунур. 27. У аввал бошда Ўзи яратиб, сўнгра (Қиёмат Кунига) Ўзи яна қайта яратадиган Зотдир. (Қайта яратиш - тирилтириш) У Зот учун (илк бор йўқдан бор қилишдан кўра) осонроқдир. Осмонлар ва Ердаги энг юксак мисол - хислат (яъни, Тенгсиз - Ягоналик хислати) Уникидир. У қудрат ва ҳикмат Эгасидир. 28. (Олоҳ) сизларга ўзларингиздан бир мисол келтирур: Сизлар учун қўлларингиздаги қўлларингиздан Биз сизларга ризқ қилиб берган молу-мулкка шерик бўлиб олгувчилар борми, бас, сизлар (мол-мулкнингизни тасарруф қилишда у қўлларингиз билан) баробар бўлиб, улардан (ўша қўлларингиздан) ҳам ўзларингиздан қўрққандай қўрқурмисизлар? Биз ақл юргизадиган қавм учун оятларни мана шундай баён қилурмиз.

И з о ҳ: Бу оятни қўйидагича тушуниш керак: агар қўл остингиздаги қўлларингиз сизларнинг молу давлатларингизга шериклик даъво қилсалар ва сизларга итоат қилишдан бош тортишиб молу дунёларингизни сизлар билан баб-баробар тасарруф қила бошласалар, сизлар эса худди ўзларингизга ўхшаган озоғ одамлардан қўрққандек ўз қўлларингиздан қўрқиб турсангиз рози бўлармидингиз? Албатта рози бўлмас эдинглар, бас, шундай экан, нега энди барча одамларнинг Парвардигори бўлиш Оллоҳ таолога Ўзининг қўлларини шерик қилиб олурсизлар?! Йўқ, ҳеч қачон Яратганга яралганлар тенг бўла олмас!

29. Йўқ, зolim кимсалар бирон билим - ҳужжатсиз, фақат ўзларининг ҳавойи нафсларига эграшиб (Оллоҳга ширк келтиргилар). Бас, Оллоҳ йўлдан оздирган кимсани ким ҳидоят қила олар?! (Ҳеч ким ҳидоят қила олмас) ва улар учун (Охирагиз) ёрдам бергувчилар ҳам бўлмас. 30. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), ўзингизни доимо тўғри бўлган Динда (яъни, Исломда) тутинг! Оллоҳ инсонларни яратган табиий хилқатни (сақланг)! Оллоҳнинг яратиши ўзгартирилмас. Энг тўғри дин мана шудир. Лекин кўп одамлар билмаслар.

И з о ҳ: Ушбу оятда таъкидланишича, Ислом табиий хилқат динидир. Ҳадиси шарифда айтилишича, "Ҳар бир бола табиий хилқатда - Исломда дунёга келур. Сўнг уни ота-онаси ё яҳудий қилурлар ё насроний қилурлар ва ё мажусий қилурлар". Демак, инсон ҳар икки дунёда ҳам руҳан, ҳам жисмонан бахтли-саодатли бўлиши учун одамлар ўйлаб чиқарган турли оқимларга - сохта динларга кириб кетмасдан ўзининг яралган табиий хилқати - Исломда собитқадам бўлмоғи лозим экан.

31. (Оллоҳга) қайтгувчи бўлган ҳолларингизда (Унинг Динини маҳкам тутинглар) ва У Зотдан қўрқинглар ҳамда намозни тўқис адо қилинглар! Мушриклардан бўлманглар! 32. Динларини бўлиб, фирқа-фирқа бўлиб олган кимсалардан (бўлманглар)! Ҳар бир ҳизб - фирқа фақат ўз оқдиларидаги нарса билан хурсанддирлар. 33. Қачон (ғинсиз) одамларга бирон зиён етса, Парвардигорларига қайтиб, Унга дуо-илтижо қилиб қолурлар, сўнгра қачон (Оллоҳ) уларга Ўз томонидан бирон марҳамат тотдириб қўйса, баногоҳ улардан бир гуруҳи Парвардигорларига ширк келтира бошлар. 34. Улар Биз ато этган неъматларга ношукурлик қилаверсинлар! Бас, (эй мушриклар), фойдаланиб қолинглар! Ҳали яқинда (бу қилмишларингизнинг оқибатини) билиб олурсизлар! 35. Ёки Биз уларга (осмондан) уларнинг (Оллоҳга) ширк келтиришларини (тўғри деб) сўзлайдиган бирон ҳужжат нозил қилдикми?! (Йўқ, улар фақат ногонлик билан ўз ҳавойи нафсларига эргашиб, Оллоҳга турли нарсаларни шерик деб билмоқдалар). 36. Қачон Биз одамларга бирон марҳамат тотдирсак, улар бундан қувониб кетурлар. Агар уларга ўзлари қилган гуноҳлари сабабли бирон ёмонлик етса, баногоҳ улар ноумидликка тушурлар. 37. Ахир улар Оллоҳ Ўзи хоҳлаган кишиларнинг ризқини кенг қилишини ва (Ўзи хоҳлаган кишиларнинг ризқини) танг қилишини билмадиларми?! Албатта бунда иймон келтирадиган қавм учун оят-ибратлар бордир. 38. Бас, қариндош-уруғга, мискин ва мусофирга (хайру-эҳсон қилиш билан) ҳақларини ато этинг! Оллоҳ Юзини истайдиган кишилар учун мана шу энг яхши (ишдир). Ана ўшалар нажот топгувчидирлар. 39. Сизлар одамларнинг моллари ичида зиёда бўлиб (қайтиши) учун судхўрлик қилиб берган пул-молларингиз Оллоҳ наздида зиёда бўлмас. Оллоҳнинг Юзини- розилигини истаб ато этган закотларингиз - ана ўша (закот бергувчи кишилар ажру-савобларини) бир неча баробар қилиб олгувчилардир. 40. Оллоҳ сизларни яратган, сўнгра ризқу рўзингизни берган, сўнгра жонингизни оладиган, сўнгра сизларга (қайта) ҳаёт берадиган Зотдир. Сизлар (сиғинаётган) бутларингиз орасида мана шуларнинг биронтасини қила оладиган кимса борми?! (Оллоҳ) уларнинг ширкларидан Пок ва Юксақдир. 41. Одамларнинг қилган қилмишлари сабабли қуруқликда ҳам, денгизда ҳам (турли) офат-балолар юз берди. (Бу бало ва офатлар одамлар қилаётган гуноҳ-маъсиятларидан) қайтишлари учун, уларга қилган айрим гуноҳларининг (жазосини) тотдириб қўйиш учундир.

42. (Эй Мухаммад алайҳис-салом, мушрикларги) айттинг: "Ер юзида сайру саёҳат қилиб, илгари ўтганларнинг оқибатлари қандай бўлганини кўринглар! Уларнинг кўплари мушрик эдилар". 43. Бас, Сиз Оллоҳ томонидан қайтарилмайдиган бир Кун (яъни, Қиёмат) келмай туриб ўзингизни доимо рост Динда (Исломда) тутинг! Ўша Кунда (мўминлар билан кофирлар) бўлинувлар. 44. Кимда-ким кофир бўлса, куфрия ўзининг бўйнидадир. Ким яхши амал қилса, бас, улар ўзлари учун (жаннатдан) жой тайёрларлар. 45. Зеро, (Оллоҳ) иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларни Ўз фазлу карамти билан мукофотлар. Дарҳақиқат, У Зот кофирларни суймас. 46. (Оллоҳнинг қудрати Илоҳийясига далолат қиладиган) оятларидан (бири - ёмғир ҳақида) хушхабар элтгувчи бўлган шамолларни юборишидир. (Оллоҳ) сизларга Ўз раҳмати - ёмғирдан тотдириши учун ва (денгиздаги) кемалар Унинг амри билан жорий бўлиши ҳамда сизлар (у кемаларда) Унинг фазлу марҳаматидан (ризқу рўз) исташларингиз учун ва шукр қилишларингиз учун (шамолларни юборур). 47. (Эй Мухаммад алайҳис-салом), аниқки, Биз Сиздан илгари ҳам пайгамбарларни ўз қавмларига юборганмиз. Бас, улар (қавмларига) аниқ-равшан ҳужжатлар келтирганлар. Сўнг Биз жиноят қилган (яъни, ўз пайгамбарларини ёлгончи қилган) кимсалардан интиқом олганмиз ва иймон келтирган зотларни холиб қилиш Бизнинг зиммамиздаги ҳақ бўлган. 48. Оллоҳ шундай Зотдирки, шамолларни юборур, бас, улар булутни ҳайдар, сўнг (Оллоҳ булутни) Ўзи хоҳлагандек ёюр ва (агар хоҳласа) уни бўлак-бўлак қилур, бас, Сиз уларнинг орасидан ёмғир чиқаётганини кўрурсиз. Энди қачон (Оллоҳ) уни Ўзи хоҳлаган бандаларига етказса, баногоҳ улар шод-хуррам бўлувлар. 49. Ҳолбуки, улар устларига (ёмғир) ёғдирилишидан олдин мутлақо ноумид эдилар. 50. Бас, Сиз Оллоҳнинг раҳмати - ёмғирнинг изларига қаранг - У қандай қилиб Ерни ўлганидан кейин тирилтирди-я?! Ҳеч шак-шубҳасиз, мана Шу (Оллоҳ) ўликларни ҳам Тирилтиргувчидир. У барча нарсага Қодирдир. 51. Қасамки, агар Биз бир шамол юбориб, улар (экинларини) саргайиб-қуриганини кўрсалар, албатта ана ундан кейин куфронини неъмат қилишга турувлар. 52. (Эй Мухаммад алайҳис-салом), аниқки, Сиз "ўлик"ларга (сўзингизни) англата олмассиз, орқа ўтириб кетаётган "кар"ларга ҳам уқтира олмассиз. 53. Яна Сиз "кўр"ларни ўз залолатларидан (қайтариб) ҳидоят қилгувчи эмассиз. Сиз фақат Бизнинг оятларимизга иймон келтирадиган кишиларгагина (ўз

сўзларингизни) уқтира олурсиз. Ана ўшалар мусулмонлардир. 54. Оллоҳ шундай Зотдирки, сизларни ночор нарсадан (яъни, бир томчи сувдан) яратди, сўнгра (сизлар учун) ночорликдан кейин куч-қувват (пайдо) қилди, сўнгра куч-қувватдан кейин яна ночорлик ва қариликни (пайдо) қилди. У Ўзи хоҳлаган нарсани яратур. У Билимдон ва Қудратлидир. 55. (Қиёмат) Соати қойим бўладиган Кунда жиноятчи кимсалар (дунёда) бир соатдан ортиқ турмаганларига қасам ичурлар. Улар (ҳаёти дунёда ҳам) мана шундай (ростдан ёлгонга) бурилгувчи эдилар! 56. (Шунда) илм ва иймон ато этилган зотлар айтдилар: "Аниқки, сизлар Оллоҳ Ўз Китобида (Лавҳул-Маҳфузда) ёзиб қўйганидек қайта тирилиш Кунигача турдинглар. Бас, мана шу қайта тирилиш Кунидир. Лекин сизлар (бу Куннинг ҳақ эканини) билмас эдинглар". 57. Ана ўша Кунда (кофир бўлиш билан ўз жонларига) жабр қилган кимсаларга узру баҳоналари фойда бермас ва улардан (Оллоҳ рози бўладиган амаларга) қайтиш ҳам талаб қилинмас. 58. Аниқки, Биз ушбу Қуръонда одамлар учун ҳар турли мисолларни баён қилдик. Қасамки, агар Сиз (эй Муҳаммад алайҳис-салом), уларга (ўзлари талаб қилган) оят-мўъжизани келтирсангиз ҳам, албатта кофир бўлган кимсалар "Сизлар (эй мусулмонлар), ёлгончининг ўзидирсизлар", дерлар. 59. Оллоҳ (ҳақиқатни) билмайдиган кимсаларнинг дилларини ана шундай қоплаб-муҳраб қўюр. 60. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), сабр-тоқат қилинг! Шак-шубҳасиз, Оллоҳнинг (Сизни ва умматларингизни кофир қавм устига ғолиб қилиш ҳақидаги) ваъдаси ҳақдир. (Охиратга) ишонмайдиган кимсалар Сизни ҳаргиз бетоқат қилмасинлар.

ЛУҚМОН сураси (31)

Ўттиз тўрт оятдан иборат бу сура Маккада нозил бўлгандир.

Сура Қуръони Каримнинг таърифи билан бошланиб, сўнгра шу буюк борликда ҳам Оллоҳ таолонинг борлиги ва бирлигига далолат қиладиган турли оят-аломатлар мавжуд эканлиги ҳақида хабар берилади ва коинотдаги энг кичик заррадан тортиб энг катта сайёраларгача барча мавжудот Ягона Яратган томонидан белгиланган тартиб-интизомга бўйинсуниши уқтирилади.

Бу сурада тўрт кунлик дунё матоъларига алданиб қолган мушриклар ва уларнинг топажак оқибатлари тўғрисида ҳам, Ёлғиз Оллоҳга иймон келтириб ҳаётларини яхши амаллар билан ўтказаяётган иймон эгалари ҳақида ҳам мисоллар келтирилади ва сура ниҳоясида барча инсонларни бола-чақа ҳам, мол-дунё ҳам фойда бермайдиган ҳисоб-китоб Кунни - Қиёмат ҳақ эканлиги хусусида огоҳлантирилади.

Бу сурадан Луқмони ҳаким тўғрисидаги хабар ва унинг ўз фарзандига қилган ўғитлари ҳам ўрин олгани сабабли у "Луқмон" сураси деб номлангандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Алиф, Лом, Мим. 2. Ушбу (оятлар) ҳикматли Китоб оятларидир. 3-4. У - намозни тўқис адо этадиган, закотни (ҳақдорларга) ато этадиган ва Охиратга аниқ ишонадиган чиройли амал қилгувчи зотлар учун Ҳидоят - Тўғри Йўл ва Раҳмат бўлган (Китоб)дир. 5. Парвардигорлари тарафидан ҳидоят топганлар ана ўшалардир ва нажот топгувчилар ҳам уларнинг ўзидир. 6. Одамлар орасида шундай кимсалар ҳам борки, улар билимсизлик билан (ўзгаларни) Оллоҳнинг Йўлидан оздириш учун ва у (Йўлни) масхара қилиш учун беҳуда сўз(лар)ни сотиб олур. Ана ўшалар учун хор қилгувчи азоб бордир. 7. Қачон унга Бизнинг оятларимиз тиловат қилинса, гўё уларни эшитмагандек, гўё қулоқларида оғирлик-карлик бордек кибру-ҳаво билан юз ўтириб кетур. Бас, унга аламли азоб ҳақида "хушхабар" бериб қўйинг! 8. Албатта

Иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотлар учун ноз-неъмат боғлари бордир. 9. Улар у жойда мангу қолурлар. (Бу) Оллоҳнинг ҳақ ваъдасидир. У қудрат ва ҳикмат Эгасидир. 10. У осмонларни сизлар кўрадиган устунларсиз яратиб, сизларни тебратмаслиги учун Ерда тоғларни барпо қилди ва унда ҳар турли жондор(лар)ни тарқатиб-ёйиб юборди. Яна Биз осмондан сув-ёмғир ёғдириб, (Ерда) ҳар турли фойдали (ўсимликларни) ўстириб қўйдик. 11. Булар Оллоҳ яратган нарсалардир. Энди (эй мушриклар), сизлар Менга Ундан ўзга "худо"лар" нималарни яратганини кўрсатинглар-чи! Йўқ, (улар бирон нарсани кўрсата олмаслар, демак) у золим кимсалар очиқ залолатдадирлар. 12. Аниқки, Биз Луқмонга ҳикмат ато этдик (ва унга деди): "Оллоҳга шукр қилгин! Ким шукр қилса, фақат ўз фойдаси учун шукр қилур (яъни, қилган шукрининг фойдаси ўзига бўлур). Ким ношукурлик қилса, бас, албатта Оллоҳ (унинг ва барча оламларнинг шукр қилишидан) Беҳожат ва ҳамду санога Лойиқ Зотдир.

Изоҳ: Нақл қилишларича, Луқмони ҳаким минг йил умр кўрган бўлиб, Оллоҳ таоло у зотга нарса ва воқеа-ҳодисанинг моҳият-ҳақиқатига беҳато етиш ва энг тўғри ҳукмини чиқара олиш неъматини - яъни, ҳикматни ато этган экан. Шу боисдан ҳам у кишидан инсон шуурининг қоронғу йўлаklarини ёритиб юборадиган минглаб ибратли ҳикматлар асар бўлиб қолгандир.

13. Эсланг, Луқмон ўглига панд-насиҳат қилар экан, деган эди: "Эй ўғилчам, Оллоҳга ширк келтирмагин! Чунки ширк келтириш катта зулмдир". 14. Биз инсонга ота-онасини (яъни, уларга яхшилик қилишни) амр этдик. Онаси унга ожизлик устига ожизлик билан ҳомиладор бўлди (яъни, қорнидаги ҳомила каттарган сари онанинг ҳоли қуриб, заифлаша борур) уни (кўкракдан) ажратиш (муддат) икки йилда (келур). (Биз инсонга буюрдикки), "Сен Менга ва ота-онангга шукр қилгин! Ёлғиз Ўзимга қайтажаксан!" 15. Агар улар (яъни, ота-онанг) сени ўзинг билмаган нарсаларни Менга шерик қилишга зўрласалар, у ҳолда уларга итоат этма! Уларга (гарчи кофир бўлсалар-да), дунёда яхши муомалада бўлгин ва ўзинг менга ижобат-тавба қилган кишиларнинг йўлига эргашгин! Сўнгра (яъни, Қиёмат Кунига) Ўзимга қайтурсизлар, бас, мен сизларга қилиб ўтган амалларингизнинг хабарини берурман". 16. (Луқмон деди): "Эй ўғилчам, шак-шубҳа йўқки, агар хардал (ўсимлигининг) уруғидек (бир зарра яхши ёки ёмон амал қилинадиган) бўлса-ю, ана ўша

ЙИГИРМА БИРИНЧИ ЖУЗЪ

(амал) бирон харсанг тош ичда ё осмонларда ёки Ер остида бўлса, ўшани-да Оллоҳ келтирур. Зеро, Оллоҳ Сергак ва Огоҳдир. 17. Эй ўтилчам, намозни тўкис адо эт, яхшиликка буюр ва ёмонликдан қайтар ҳамда ўзингга етган (балоларга) сабр қил! Албатта мана шу ишларнинг мақсадга мувофиғидир. 18. Одамлардан (мутакаббирлик билан) юзингни ўтirmaгин ва Ерда кибру ҳаво билан юрмагин. Чунки Оллоҳ барча кибр-ҳаволи, мақтанчоқ кимсаларни суймас. 19. Юрганнингда ўртача юргин ва овозингни паст қилгин. Чунки овозларнинг энг ёмони эшаклар овозидир". 20. (Эй инсонлар), Оллоҳ осмонлар ва Ердаги барча нарсаларни сизларга бўйсундириб қўйганини ва сизларга барча зоҳирий ва ботиний (яъни, моддий-маънавий) неъматларини комил қилиб берганини кўрмадингларми?! Одамлар орасида шундай кимсалар ҳам борки, улар ўзлари билмаган, ҳидоят топмаган ва нурли китоб-ҳужжатга эга бўлмаган ҳолларида Оллоҳ хусусида мужодала қилурлар. 21. Қачон уларга: "Оллоҳ нозил қилган нарсага эргашинглар", дейилса, улар: "Йўқ, бизлар ота-боболаримизни ниманинг устида топган бўлсак, (ана ўшанга) эргашурмиз", дейишади. Агар шайтон уларни ўт-дўзах азобига чақириб турган бўлса ҳам-а! 22. Ким чиройли амал қилгувчи бўлган ҳолида ўзини Оллоҳга топширса, бас, у мустаҳкам халқани ушлабди. Барча ишлар охир-оқибатда Ёлғиз Оллоҳга борур. 23. Ким кофир бўлса, бас, Сизни (эй Муҳаммад алайҳис-салом), унинг куфри ғамгин қилмасин. Улар Ўзимизга қайтажақлар, бас, Биз уларга қилган амалларининг хабарини берурмиз. Зеро, Оллоҳ диллардаги сирларни Билгувчидир. 24. Биз уларни (бу дунёда) озгина (мусдат) фойдалантириб, сўнгра қаттиқ азобни (топишга) мажбур қилурмиз! 25. Қасамки, агар улардан "Осмонлар ва Ерни ким яратган?", деб сўрасангиз, албатта "Оллоҳ", дерлар. Сўз: "Оллоҳга ҳамду сано бўлсин", денг! Йўқ, уларнинг кўплари (ана ўша Оллоҳгагина ибодат қилиш зарур эканини) билмаслар. 26. Осмонлар ва Ердаги бор нарсалар Оллоҳникидир. Албатта Оллоҳнинг Ўзигина Беҳожат ва ҳамду саного Лоїқ Зотдир. 27. Агар Ер юзидаги бор дов-дарахт қаламлар бўлиб, денгиз (сиёҳ бўлса ва) ундан сўнг яна етти денгиз ёрдамга келса, Оллоҳнинг сўзлари тугаб-битмас. Албатта Оллоҳ қудрат ва ҳикмат Этасидир. 28. (Эй инсонлар), сизларни (барчангизни аввал бошда) яратиш ҳам, (Қиёмат Кунига) қайта тирилтириш ҳам худди бир жонни (яратиш ва қайта тирилтиришнинг) ўзгинасидир (яъни, шу қадар осондир).

Зеро, Оллоҳ Эшитувчи, Кўргувчидир. 29. Оллоҳ кечани кундузга киритишини, кундузни кечага киритишини ҳамда қуёш ва ойнинг ҳар бирини белгиланган муддатгача жорий бўладиган қилиб бўйсундириб қўйганини ва Оллоҳ шак-шубҳасиз, қилаётган амалларингиздан Огоҳ эканини кўрмадингизми?! 30. Бунинг боиси Оллоҳнинг Ўзигина Ҳақ (Илоҳ) экани, улар (яъни, мушриклар Омоҳни) қўйиб дуо-илтижо қилаётган бутлари эса ботил нарса экани ва Оллоҳнинг Ўзигина энг Юксак ва Буюк Зот эканлигидир. 31. Кемалар сизларга Оллоҳнинг оят-мўъжизаларидан кўрсатиш учун У Зотнинг неъматлари - марҳаматлари билан денгизда (сузиб) юрганини кўрмадингизми?! Албатта бунда барча (балаларга) сабр қилувчи, (неъматларга) шукр қилувчилар учун оят-ибратлар бордир. 32. Қачон (кофирларни) тоғлардек тўлқин(лар) ўраб олса, улар Оллоҳга Динни холис қилиш билан (яъни, чин ихлос билан) дуо-илтижо қилурлар. Энди қачонки, (Омоҳ) уларга нажот бериб, қуруқликка (чиқарса), у ҳолда улардан (айримларига) Тўғри Йўл тутувчидир. Бизнинг оятларимизни инкор қилмас, магар барча хонин ва ношукур кимсаларига (инкор қилурлар). 33. Эй инсонлар, Парвардигорингиздан кўрқингиз ва яна бир Кундан (яъни, Қиёматдан) кўрқингизким, (у Кунда) бирон ота ўз боласи томонидан (бирон нарса) ўтай олмас ва бола ҳам отаси томонидан бирон нарса ўтай олгувчи бўлмас. Албатта Оллоҳнинг (қайта тирилтириб, ҳисоб-китоб қилиш ҳақидаги) ваъдаси ҳақдир. Бас, ҳаргиз сизларни ҳаёти дунё (ўзининг ўткинчи неъматлари билан) алдаб қўймасин ва ҳаргиз сизларни алдагувчи (яъни, шайтон) Оллоҳ (ҳар қандай гуноҳни кечавераси, деган слов) билан алдаб қўймасин! 34. Дарҳақиқат, Ёлғиз Оллоҳнинг ҳузуридагина (Қиёмат) Соати (қачон бўлиши тўғрисидаги) билим бордир. У (Ўзи хоҳлаган вақтда, Ўзи хоҳлаган жойга) ёмғир ёғдирур ва (оналарнинг) бачадонларидаги ҳомилаларини (ўғилми-қизми, расоми-нуқсонлими, бахтлими-бахтсизми эканини) билур. Бирон жон эртага нима иш қилишини била олмас. Бирон жон қай ерда ўлишини ҳам била олмас. Фақат Оллоҳгина Билгувчи ва Огоҳдир.

САЖДА сураси (32)

Бу сура ўттиз оятдан иборат бўлиб, Маккада нозил қилингандир.

У Қуръони Каримнинг шак-шубҳасиз, Оллоҳ таоло томонидан Муҳаммад алайҳис-саломга туширилган Китоб эканини таъкидлаш билан бошланиб, "Уни Муҳаммаднинг ўзи тўқиб олган", дейдиган мушрикларнинг сўзлари ёлгон эканлиги уқтирилади.

Сўнгра "Мана шу ҳаётдан бошқа ҳаёт йўқ, ҳеч қачон қайта тирилмаймиз", деган кимсаларнинг сўзлари аниқ ҳужжатлар билан рад этилиб, Охират ва Қиёмат ҳақ эканлиги ҳамда ҳаётларини иймон ва эзгу амаллар қилиш билан ўткарган мўминлар учун Оллоҳнинг ажру-мукофотлари борлиги, ҳаёти дунёда Оллоҳни унутган кимсаларни эса у Кунда Оллоҳ ҳам "унутиб" қўйиши ҳақида хабар берилади.

Сура ана ўша ҳисоб-китоб Кунини кечадиган аҳволни тасвирлаш билан ниҳояланади.

Бу сурада сажда ояти мавжуд бўлгани сабабли уни "Сажда" сураси деб номлангандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Алф, Лом, Мим. 2. Бу Китобнинг (яъни, Қуръоннинг) нозил қилиниши, ҳеч шак-шубҳасиз, барча оламларнинг Парвардигори томонидандир. 3. Балки "Уни (Муҳаммаднинг ўзи) тўқиб олган", дерлар? Йўқ, у (яъни, Қуръон) Сиздан илгари бирон огоҳлантиргувчи келмаган қавмни (Охират азобидан) огоҳлантиришингиз учун Парвардигорингиз томонидан (нозил қилинган) Ҳақиқатдир. Шояд улар ҳидоят топсалар. 4. Оллоҳ осмонлар ва Ерни ҳамда уларнинг ўртасидаги бор нарсани олти кунда яратиб, сўнгра (Ўз) Аршига ўрнашган Зотдир. Сизлар учун Ундан ўзга бирон дўст ва қўлловчи йўқдир. Ахир эслатма-ибрат олмайсизларми?! 5. У осмондан Ергача (бўлган) барча ишни тадбир қилиб - бошқариб турур, сўнгра (бу ишларнинг барчаси) сизларнинг ҳисобингизда минг йилга тенг бўладиган бир Кунда (яъни, Қиёматда) Унинг Ўзига кўтарилуру.

И з о ҳ: Исломий ақидага кўра, Қиёмат Куни - кофирлар учун ҳисоб-китобнинг огир кечганилиги сабабли минг йилга, яна бошқа бир ояти каримада хабар берилишича, элик минг йилга тенгдек туюлар, мўминлар учун эса ҳадиси шарифда келганидек бир вақт намоз ўқиғудек муғдат каби қисқа ва осон ўтар экан. Ана ўша Кунда ҳаёти дунёда рўй берган барча ишлар Оллоҳ таолонинг даргоҳига кўтарилиб, У Зот Ўзининг ҳақ ҳукмини чиқаради.

6. Мана шу (Оллоҳ) ғойиб ва ҳозирни Билгувчи, Қудратли ва Меҳрибондир. **7.** У барча нарсани чиройли қилиб яратган Зотдир.

И з о ҳ: Ушбу оятда Оллоҳ таоло бандалар эътиборини Ўзи яратган махлуқотларнинг ҳар бирини нақадар етук ҳикмат билан яратганига қаратмоқда. Дарҳақиқат, дунёдаги мавжудотнинг қай бирига диққат эътибор билан назар солинса, ундаги мутаносиблик ва пухталиқ ақл эгалари ёдига Яратгanning нақадар Доно ва Билгувчи эканини келтиради.

У инсонни (яъни, Одамни) даставвал лойдан яратди. **8.** Сўнгра унинг насли авлодини ҳақир бир сувдан (иборат бўлган нутфадан пайдо) қилди. **9.** Сўнгра уни (инсон қилиб) ростлаб, ичига Ўз (даргоҳидаги) жондан киритди. У Зот сизлар учун қулоқ, кўзлар ва дилларни пайдо қилди. Сизлар эса камдан-кам шукр қилурсизлар. **10.** Улар (яъни, кофирлар): "Бизлар Ер (ости)да йўқ бўлиб кетгач, ҳақиқатан ҳам яна янги яралиш билан яралурмизми?", дедилар. Йўқ, улар Парвардигорларига рўбарў бўлишни инкор қилгувчидирлар. **11.** (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг. "Сизларга вакил қилинган ўлим фариштаси (ажалларингиз битгач) жонларингизни олур, сўнгра Парвардигорингизга қайтарилурсизлар". **12.** Агар Сиз у жиноятчи кимсаларни (Қиёмат Кунига) Парвардигорлари ҳузурида бошлари эгик ҳолда туриб: "Парвардигоро, (ваъданг рост эканлигини) кўрдик ва эшитдик, бас, бизларни (ҳаётга) қайтаргин, бизлар яхши амал қилайлик. Энди бизлар (Қиёмат ҳақ эканлигига) шак-шубҳасиз, ишонгувчидирмиз", (дейишларини) кўрсангиз эди. **13.** Агар Биз хоҳласак, албатта ҳар бир жонга ўз ҳидоятини ато этган бўлур эдик, лекин Мен томондан бу сўз ҳақ-собит бўлгандир: "Мен жаҳаннамни (кофир) жин ва одамларнинг барчаси билан тўлдирурман".

И з о ҳ: Ушбу оятда Оллоҳ таоло ҳеч кимни мажбуран ҳидоятга бошламаслиги, балки инсу жинни ўз ихтиёрларига қўйиб қўйилиб, сўнгра Оллоҳнинг Динига итбат этишдан бўйин товлаган

ЙИГИРМА БИРИНЧИ ЖУЗЪ

кимсаларни жаҳаннамга дучор қилинишлари аниқ эканлиги уқтирилади.

14. Бас, (эй кофирлар), ушбу кўнингиздаги учрашувни унутиб қўйганларингиз сабабли (аламми азобни) тотингиз! Дарвоқеъ, Биз ҳам (бутун) сизларни "унутдик". Қилиб ўтган амалларингиз сабабли мамгу азобни тотингиз! 15. Бизнинг оятларимизга фақат қачон у (оятлар) зикр қилинса, (ўша оятлар билан панд-насихат қилинганида таъсирланганлари сабабли) сажда қилган ҳолларида йиқиладиган ва кибр-ҳаво қилмаган ҳолларида ҳамду сано айтиш билан Парвардигорларини поклайдиган зотларгина иймон келтирурлар.

И з о ҳ: Ушбу оят ҳам сажда оятидир.

16. Уларнинг ёнбошлари ўрин-жойларидан йироқ бўлур (яъни, тунларини ибодат билан ўтказишиб, оз ухлайдилар). Улар Парвардигорларига кўрқув ва умидворлик билан дуо-илтижо қилурлар ва Биз уларга ризқ қилиб берган нарсалардан инфоқ-эхсон қилурлар. 17. Бас, уларнинг қилиб ўтган амалларига мукофот қилиб, улар учун беркитиб қўйилган кўзлар қувончини (яъни, Охират неъматларини) бирон жон билмас. 18. Ахир мўмин бўлган киши фосиқ-итоатсиз бўлган кимса каби бўлурми? (Йўқ), баробар бўлмаслар! 19. Иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотлар учун қилиб ўтган амаллари сабабли жаннат маъволари манзил бўлур. 20. Фосиқ бўлган кимсаларнинг маъволари - борар жойлари эса дўзахдир. Ҳар қачон ундан чиқмоқчи бўлсалар, яна унга қайтарилурлар ва уларга: "Ўзларингиз ёлгон деган дўзах азобини тотингиз", дейилур. 21. Албатта Ёз улар шояд ўз (куфру исёнларидан) қайтсалар, деб уларга (Қиёмат Кунигаги) улут азобдан илгари яқин азобни (яъни, дунё азобини - турли кулфат-балоларни, мусибатларни) тотдируرمىз. 22. (Яратган) Парвардигорининг оятлари билан панд-насихат қилинганидан сўнг, улардан юз ўгирган кимсадан ҳам золимроқ ким бор! Албатта Биз ундай жиноятчи кимсалардан Интиқом олгувчидирмиз. 23. Аниқки, Биз Мусога Китоб - Таврот ато этдик Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз унинг (Тавротга) рўбарў бўлганидан шубҳа-гумонда бўлманг. Биз (Тавротни) бани Исроил (қавми) учун Ҳидоят - Тўғри Йўл қилдик. 24. Улар (ўз динлари йўлидаги бало-кулфатларга) сабр-тоқат қилишгач, Биз улардан Бизнинг амримиз билан (одамларни) ҳидоят қиладиган пешволарни чиқардик. Улар Бизнинг оятларимизга аниқ ишонар

эдлар. 25. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), албатта Қиёмат Кунда (одамлар) ўртасида улар ихтилоф қилиб ўтган нарсалар ҳақида Парвардигорингизнинг Ўзи ажрим қилур. 26. Ахир уларга (яъни, мушрикларга) Биз улардан илгари қанча аср-авлодларни ҳалок қилганимиз, (мана бу мушриклар) ўшаларнинг масканларида юрганлари яхши маълум эмасми?! Албатта бунда оят-ибратлар борку! Ахир англамайдиларми?! 27. Ахир улар Биз қуруқ Ерга сув ҳайдаб, унинг ёрдамида уларнинг чорвалари ҳам, ўзлари ҳам ейдиган экинларни чиқаришимизни кўрмадиларми?! Ахир қарамайдиларми?! 28. Улар (мусулмонларга): "Агар ростгўй бўлсангизлар қачон мана шу фатҳ (яъни, сизлар билан ора очик бўладиган ва бизларга сизлар айтаётган азоб тушадиган Кун) рўй берур", дерлар. 29. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом): "Фатҳ Кунда кофир бўлган кимсаларга иймон келтиришлари фойда бермай қолур ва уларга (тавба-тазарруъ қилиш учун) муҳлат ҳам берилмас", деб айтинг! 30. Сўнг Сиз улардан юз ўтиринг ва (уларга келадиган азобга) кўз тутинг! Зеро, улар ҳам (сиз мусулмонларга ёмонлиқлар желишига) кўз тутгувчидирлар.

АҲЗОБ сураси (33)

Етмиш уч оятдан иборат бу сура Мадинада нозил қилингандир. Маълумки, одатда Мадина сураларида Маккада нозил бўлган суралардан фарқли ўлароқ, сўз асосан Исломий турмуш тарзи ва диний урф-одатлар ҳақида боради. Яъни, мавзу Исломий ақидани англатишдан Исломий Шариатни баён қилишга кўчади. Ушбу сура ҳам бундан мустасно эмасдир.

У дастлаб Муҳаммад алайҳис-саломга Оллоҳ таолодангина кўрқишда устиворлик тилаб, Ёлғиз Оллоҳгагина суянишга ва фақат Илоҳий ваҳийгагина эргашишга буюриш билан бошланади, сўнгра дини Ислом ҳукмича, боқиб олинган бола туққан фарзанд билан баробар бўлмаслиги баён қилинади ва сура давомида бу мавзуга яна қайтилади.

Яна бу сурада Пайғамбар алайҳис-саломнинг аҳли-аёллари тўғрисида ҳамда уларнинг зиммаларидаги айрича вазифалари ва алоҳида ҳақ-ҳуқуқлари борасида ҳам сўз юритилади, шунингдек, улар барча мўмин-мусулмонлар учун она мақомида эканликлари, бинобарин мўминлар уларга зиёда эҳтиром ва ўта эҳтиёткорлик билан муомала қилишлари лозим экани уқтирилади. Сура ниҳоясида инсон ўз зиммасига олган Оллоҳ таолонинг барча амру фармонларига итоат этиш вазифаси, ҳатто осмону замин ва тоғу тошлар ҳам кўтара олмаган оғир ва масъул вазифа эканлиги таъкидланади.

Бу сурадан Мадинада янги барпо бўлган Ислом давлатини йўқ қилиб юбориш гаразида турли ҳизблар-фирқалар бирлашиб қилган ҳужумлари ва бу жанг воситасида Оллоҳ таоло мўминларнинг иймон-эътиқодларини яна бир бор синовдан ўтказгани ҳақидаги оятлар ҳам ўрин олгани сабабли у "Аҳзоб - Ҳизблар" деб номлангандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Эй Пайғамбар (алайҳис-салом), Оллоҳдан кўрқинг ҳамда кофир ва мунофиқ кимсаларга бўйинсунманг! Албатта Оллоҳ Билгувчи ва ҳикмат Эгаси бўлган Зотдир. 2. Сиз (фақат) ўзингизга

Парвардигорингиз томонидан ваҳий қилинадиган оятларга эргашинг! Албатта Оллоҳ сизлар қилаётган амаллардан Огоҳ бўлган Зотдир. 3. Ва (Ёлғиз) Оллоҳга таваккул қилинг! Оллоҳнинг ўзи етарли Вакил - Сақлагувчидир. 4. Оллоҳ бирон кишининг ичида икки юрак қилган эмасдир, (шунингдек) сизлар зиҳор қиладиган хотинларингизни ҳам сизларга она қилган эмас ва асранди болаларингизни ўз болаларингиз қилган эмасдир. Бу (яъни, хотинларингизни "она" дейишларингиз, асрандиларингизни "бола" дейишларингиз) сизларнинг оғизларингиздаги сўзингиздир. Ёлғиз Оллоҳ ҳақиқатни айтур ва Унинг ўзи (Ҳақ) Йўлга ҳидоят қилур.

И з о ҳ: Ушбу оятда икки масала хусусидаги Оллоҳнинг ҳукми баён қилинди: Биринчиси "Зиҳор" масаласи бўлиб, бу ибора арабларнинг истилоҳида киши ўз хотинига "сен менга онамнинг бадани каби ҳаромсан", дейишини англатади. Одатда улар, бу сўзлар айтилган хотин онага айланиб қолади, демак, энди у билан яшаш мумкин эмас, деб ҳисоблар эдилар. Қуръон уларнинг бу гумонлари нотўғри эканлигини уқтиради. Фикҳшунослик - қонуншунослик китобларида юқоридagi сўзларни айтган кишилар ушбу нолойиқ сўзлари учун маълум тартибда каффорат - жарима тўлаб, никоҳларидаги хотинлари билан яшайверишлари жоиз эканлиги айтилади.

Иккинчи масала, асранди бола Шариати Исломиёя ҳукмича ҳар тарафлама пушти камардан бўлган бола каби бўлмаслиги ҳақидадир. Бу оят Пайгамбар алайҳис-салом ўғил қилиб олган Зайд бинни Ҳориса ҳақида нозил қилинган бўлиб, сура давомида бу мавзуга яна қайтилади.

5. Уларни ўз оталари (исми) билан чақиринглар - атанглар. Шу Оллоҳ наздида тўғрироқдир. Энди агар уларнинг оталарини билмасангизлар, у ҳолда (улар) сизларнинг диний биродарларингиз ва дўстларингиздир (яъни, у ҳолда уларни биродарим Фалончи, ёки дўстим Фалончи, деб атанглар, лекин боқиб олган отасининг номи билан чақирманглар). Қилган (хатоларингиз) сабабли сизлар учун гуноҳ йўқдир, лекин кўнгиллариингиз (билан) қасд қилган (хатодагина гуноҳкор бўлурсизлар). Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибон бўлган Зотдир. 6. Пайгамбар мўминларга ўзларидан ҳам яқинроқ - ҳақдорроқдир, унинг аёллари эса уларнинг оналаридирлар. Оллоҳнинг Кятобида қариндош-уруғлар (меросхўрликда) бир-бирларига (қон-қариндош бўлмаган) мўминлардан ва муҳожирлардан кўра ҳақдорроқдирлар. Магар сизлар (диний) дўстларингизга (уларни ўзингиз учун ворис қилишлик

билан) яхшилик қилмоғингиз (жоиздир). Бу - Китобда (яъни, Лавҳул-Маҳфузда) битиб қўйилган (ҳукмдир). 7-8. Эсланг, Биз (барча) пайгамбарлардан ва (хусусан) Сиздан, Нухдан, Иброҳим, Мусо ва Ийсо бинни Марямдан аҳду паймонларини олгандик. Биз ростгўйлардан (яъни, барча пайгамбарлардан Қиёмат Кунига) ростгўйликлари (яъни, зиммаларидаги пайгамбарлик вазифаларини рост - тўла адо этганлари) ҳақида сўраш учун улардан пухта аҳду паймон олдик. (Оллоҳ) кофирлар учун аламли азоб тайёрлаб қўйгандир. 9. Эй мўминлар, Оллоҳнинг сизларга берган неъматини - сизларга (қарши турли ҳизблардан иборат) қўшинлар келган пайтида Биз уларнинг устига шамол ва сизлар кўрмаган қўшинларни (яъни, фаришталарни) юборганимизни эсланглар! Оллоҳ қилаётган амалларингизни Кўриб тургувчи бўлган Зотдир. 10. Ўшанда улар сизларнинг юқори томонингиздан ҳам, сизлардан қуйироқ томондан ҳам (бостириб) келган эдилар. Ўшанда кўзлар тиниб, юраклар бўғизларга тикилиб қолган ва сизлар Оллоҳ ҳақида (турли ёмон) гумонлар қила бошлаган эдинглар. 11. Ана ўша жойда мўминлар (яна бир бор) имтиҳон қилиндилар ва (бу даҳшатдан) қаттиқ ларзага тушдилар. 12. Ўшанда мунофиқлар ва дилларида мараз бўлган (яъни, эътиқодлари заиф бўлган) кимсалар: "Оллоҳ ва Унинг Пайгамбари бизларга фақат ёлгон ваъда қилган эканлар", дея бошладилар. 13. Ўшанда улардан (мунофиқлардан) бир тоифаси деди: "Эй Ясриб (яъни, Мадина) аҳли, сизлар учун (бу қадар кўп сонли ёвга қарши) туриш (имкони) йўқдир, бас, (ўз уйларингизга) қайтиб кетинглар". Улардан (мунофиқлардан) яна бир гуруҳ эса "Уйларимиз очиқ-сочиқ (қолган эди)," деб Пайгамбардан изн сўрардилар. Ҳолбуки, (уйлари) очиқ-сочиқ эмас эди. Улар фақат (жанг майдонидан) қочишнигина истардилар. 14. Агар уларнинг (мунофиқларнинг) устига (Мадинанинг турли) томонларидан (бостириб) кирилса-да, сўнгра улардан фитна (яъни, мусулмонларга хиёнат қилиш) талаб қилинса, шак-шубҳасиз, улар кўп (иккиланиб) турмасдан (хиёнатга розилик) берган бўлур эдилар. 15. Ҳолбуки, улар илгари ортга чекинмасликлари ҳақида Оллоҳга аҳду паймон берган, Оллоҳга берилган аҳду паймон эса (Қиёмат Кунига) сўралгувчи эди. 16. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Агар сизлар ўлишдан ё ўлдирилишдан қочсангизлар бу қочини сизларга бирон фойда бермас, (яъни, фақат ажалларингиз битгунича ўлимдан қочишларингиз мумкин) демак, сизлар жуда оз (яъни, ажалларингиз етгунча) фойдаланурсизлар, холос. 17. Айтинг: "Агар Оллоҳ сизларга ёмонликни ирода қилса, қай бир кимса сизларни Ундан

асрай олур ёки У Зот сизларга марҳаматни ирода қилса (ким Уни тўса олур)!" Улар ўзлари учун Оллоҳдан ўзга бирон дўст, бирон ёрдамчи топа олмаслар. 18-19. Оллоҳ сизларнинг орангиздаги (жиҳодга) тўсқинлик қиладиган ва ўз дўстларига: "Биз томонга ўтинглар (Муҳаммадни тарк қилинглари, жиҳодга борманглари)", дейдиган кимсаларни аниқ билур. Улар жангга камдан-кам, фақат сизларга (яъни, сизларнинг галаба қозониб, ўлжаларга эга бўлишингизга) бахилликлари келган ҳолдагина келурлар. Бас, қачон (ёв томонидан) хавф келса, Сиз уларни ўлим ўраб (шайтонлаб) қолган кимса каби кўзлари ола-кула бўлиб Сиз томонга қараётганларини кўрурсиз. Энди қачон хавф кетса, улар яхшилик (яъни, ўлжалар) устида очкўзлик қилиб сизларни ўтқир тиллар билан ранжитурлар. Улар (сидқидилган) иймон келтирмаганлар, бас, (шу сабабли) Оллоҳ уларнинг амалларини беҳуда кетказди. Бу Оллоҳга осон бўлган (ишдир). 20. Улар (яъни, мунофиқлар кўрқоқликлари сабабли ҳизблар Мадина атрофидан тарқаб кетганларидан кейин ҳам) у ҳизбларни кетмаган, деб ўйлайдилар, ва агар у ҳизблар яна қайтиб қолсалар (мунофиқлар шаҳарда - сизларнинг ичингизда эмас, балки саҳрода) кўчманчи бадавийлар орасида бўлиб, сизларнинг ҳоли-хабарларингиз ҳақида сўраб-билиб туришни дўст тутадилар. Агар улар сизларнинг орангизда бўлганларида ҳам камдан-кам жанг қилган бўлур эдилар.

И з о ҳ: Юқоридаги (9-20) оятларда ҳижратнинг бешинчи санасида бўлиб ўтган ва Ислом тарихида "Хандақ жанги" деган ном билан қолган бир жанг тафсилоти баён қилинди. Муфасссирларнинг ёзишларича воқеа бундай бўлган экан: Макка ва Мадина атрофларидаги ҳар турли ҳизблар мусулмонларни йўқ қилиб юбориш учун тил бириктиришиб ўн икки мингдан ортиқ қўшин тўплайдилар ва Мадинага юриш қиладилар. Бу шум хабардан воқиф бўлган Пайғамбар алайҳис-салом уч минг чоғли аскарлари билан Мадинанинг четига чиқиб, саҳобалардан Салмони Форсийнинг маслаҳатларига кўра зудлик билан шаҳарнинг чор-атрофига хандақ қавлайдилар ва ўзлари ҳимояга ҳозир бўлиб турадилар. Шу орада ҳар тарафдан етиб келган турли ҳизбларнинг йўлини шу пайтгача араб урушларида қўлланилмаган усул - хандақ тўсади ва улар Мадинани тўрт томонидан қуршаб қамал қиладилар, аммо шаҳар ичига кириш чорасини топа олмайдилар. Шаҳар аҳолиси эса қамал қилиб турган ёвнинг ваҳшатидан даҳшатга тушади ва шунда мўмин ким-у, мунофиқ кимлиги ажралиб қолади: Мўминлар Оллоҳ таолонинг нусратига кўз тикиб, Пайғамбар алайҳис-салом

теварагига янада жилслашадилар, мунофиқлар эса бутунлай ноумидликка тушиб, ўзгаларни ҳам васвасага сола бошлайдилар. Мана шу залда бир ойга яқин мугдат кечганидан сўнг, бир кун итўсатган ҳаво совуб, қаттиқ бўрон туради ва мусулмонларни қамал қилиб, ҳар тарафдан ўраб олган ҳизбларнинг ёққан ўт-оловларини ўчириб, тиккан чодир-ўтовларини учуриб кетади ва улар Мадинага киришдан умидлари узилиб, ортларига қайтиб кетишдан ўзга чора топа олмай қоладилар. Шундай қилиб, Оллоҳ таоло ушбу огир дамларда мўминларнинг иймонларини яна бир бор имтиҳон қилади ва тил учига иймон келтирган, лекин дилларида мараз-нифоқ бўлган мунофиқларнинг кирдикорларини фош этади.

Ушбу воқеа, айтиб ўтганимиздек, бундан ўн тўрт аср илгари рўй берган бўлса-да, ўша ҳизбларнинг думлари бутунги кунда ҳам мавжуд эканлиги ҳеч кимга сир эмас. Демак, ҳар замон мана шундай ҳизблар турли ялтироқ шиорлар билан мусулмонлар орасига кириб, уларни бўлиб юборишга, бир-бирларига душман қилиб қўйишга уринганларида ҳақиқий иймонли мусулмонлар ўз атрофларига Пайгамбар алайҳис-саломдан мерос бўлиб қолган маънавий хандақ қазиб олишлари, яъни, Қуръони Карим ва ҳадиси шариф маъноларидан яхши хабардор бўлиб, улардаги Илоҳий кўрсатмаларга иттиқ амал қилишлари натижасига ундай шайтоний ҳизбларни ўзларига яқинлаштирмасликлари лозим бўлади. Шунда у бадқирдор ҳизблар мусулмонларга бирон зиён етказа олмай, йўқ бўлиб кетадилар. Аммо Исломдан беҳабар билимсиз кимсалар ва мунофиқлар эса қандай қилиб ҳизбнинг ногорасига ўйнаб юрганларини ўзлари ҳам билмай қоладилар. Албатта бунда ақл эгалари учун ибратлар бордир.

21. (Эй мўминлар), албатта сизлар учун - Оллоҳ ва Охират Кунидан умидвор бўлган ҳамда Оллоҳни кўп ёд қилган кишилар учун - Оллоҳнинг Пайгамбарида (у зотнинг иймон-эътиқоди ва хулқи атвори)да гўзал намуна бордир. 22. Мўминлар у ҳизбларнинг кўрган вақтларида: "Бу Оллоҳ Пайгамбари бизларга ваъда қилган нарсадир (яъни, имтиҳондир). Оллоҳ ва Пайгамбарининг сўзи ростдир", дедилар ва (устларига бостириб келаятган ҳизбларнинг сон-саноқсизлиги мўминларни кўрқитмади, аксинча) уларнинг (Оллоҳга бўлган) иймон ва иттиқларини янада зиёда қилди, холос. 23. Мўминлар орасида ўзлари Оллоҳга берган (У Зотнинг Йўлида жиҳод қилиб, шаҳид бўлиш-ҳақидаги) аҳду паймонларига содиқ бўлган кишилар бордир. Бас, улардан (айрим) кишилар ўз аҳдига вафо қилди, (яъни, шаҳид бўлди), улардан (айрим) кишилар эса (шаҳид бўлишга) интизордир. Улар

(мунофиқларга ўхшаб Оллоҳга берган аҳду паймонларини) ўзгартирганлари йўқ. 24. Оллоҳ (ўз аҳду паймонларига) содиқ бўлган кишиларни ростгуйликлари сабабли мукофотлаш учун, мунофиқларни эса агар Ўзи хоҳласа (мунофиқ ҳоларида ўлдириб) азобга гирифтор этиш ёки (улар иймон келтириб, тавба қилсалар), тавбаларини қабул қилиб (гуноҳларини мағфират этиш) учун (мазкур синовга гуҷор қилди). Албатта Оллоҳ Мағфиратли ва Меҳрибон бўлган Зотдир. 25. Оллоҳ кофирларни (яъни, ҳизбларни) хафа ҳолларида қайтарди. Улар бирон яхшилик-фойдага эришмадилар. Оллоҳ мўминларга жанг тўғрисида кифоя қилди (яъни, осмондан шамол ва фаришталар юбориб, мўминларни жангсиз голиб қилди). Оллоҳ Кучли, Қудратли бўлган Зотдир. 26. У (ҳизб)ларга ёрдам берган, аҳли Китобдан иборат бўлган кимсаларни (Оллоҳ) ўз қалъаларидан туширди ва дилларига қўрқинч солди. (Энди) сизлар (улардан) бир гуруҳни ўлдирурсизлар, бир гуруҳни асир олурсизлар. 27. Ва Оллоҳ сизларни уларнинг ерларига, ховли-жойларига, молу мулкларига ва (ҳали) сизларнинг оёқларингиз етмаган ерларга ворис қилди. Оллоҳ ҳар нарсага Қодир бўлган Зотдир.

И з о ҳ: Бу икки оят бану Қурайза номли яҳудий қабиласи ҳақида нозил қилингандир. Бу қабила илгари Пайгамбар алайҳис-салом билан бир-бирларига қарши урушмаслик ҳақида битим тузган эди. Қачонки ҳизблар мўминларга қарши юриш қилганларида эса улар ўртадаги битимни хиёнаткорона бузиб, ҳизбларга қўшилиб олдилар. Шунинг учун у ҳизбалар мағлуб бўлиб қайтиб кетганларидан кейин мусулмонлар бану Қурайза қабиласини қўршовга оладилар ва улар яшириниб олган қалъаларидан чиқиб таслим бўлишга мажбур бўладилар. Шунда улардан бир қанчаси қатл қилиниб, қолганлари мусулмонлар томонидан асир олинади ва ер-мулклари мусодара қилинади.

28. Эй Пайгамбар (алайҳис-салом), жуфтларингизга айтнинг: "Агар сизлар ҳаёти дунёни ва унинг зебу зийнатларини истайдиган бўлсангизлар, у ҳолда келинлар, мен сизларни (ўша нарсалардан) баҳраманд қилай ва чиройли кузатиш билан кузатай (яъни, ажрашайлик). 29. Агар сизлар Оллоҳни, Унинг Пайгамбарини ва Охират днёрини истайдиган бўлсангизлар, у ҳолда шакшубҳасиз, Оллоҳ сизларнинг орангиздаги чиройли амал қилувчилар учун улуг мукофот - жаннатни тайёрлаб қўйгандир". 30. Эй Пайгамбар аёллари, сизлардан ким аниқ гуноҳни қилар экан, унинг учун азоб икки баробар қилинур. Бу Оллоҳга осон бўлган ишдир.

ЙИГИРМА ИККИНЧИ ЖУЪ

31. (Эй Пайгамбар аёллари), сизлардан ким Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарига итоат этса ва яхши амал қилса, Биз унинг ажру мукофотини ҳам икки ҳисса қилиб берурмиз ва унинг учун улут ризқ (яъни, жаннат)ни тайёрлаб қўйгандирмиз. 32. Эй Пайгамбар аёллари, сизлар аёллардан биронтаси каби эмасдирсизлар (яъни бирон аёл фазлу мартабада сизлар каби бўла олмас). Бас, сизлар агар тақводор бўлсангизлар (парда ортидан бирон номаҳрам эркакка жавоб қилган пайтларингизда) майин-назокатли сўз қилмангларики, у ҳолда кўнглида мараз-нифоқ бўлган кимса тамаъ қилиб қолур. Яхши - тўғри сўзни сўзланглари! 33. Ўз уйларингизда барқарор бўлинглар (яъни, бесабаб уйларингиздан ташқарига чиқманглари, магар бирон ҳожат учун чиққанларингизда эса) илгариги динсизлик (даври)даги ясан-тусан каби ясан-тусан қилманглари! Намозни тўқис адо қилинглар, закотни (ҳақдорларга) ато этинглари ҳамда (барча ишларда) Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарига итоат этинглари! (Эй Пайгамбар алайҳис-салом) хонадонининг аҳли, Оллоҳ сизлардан гуноҳни кетказишни ва сизларни бутунлай поклашни истайди, холос. 34. Уйларингизда Оллоҳнинг оятлари ва ҳикмат (яъни, Пайгамбар ҳадислари)дан иборат тиловат қилинадиган нарсаларни зикр-тиловат қилинглар! Албатта Оллоҳ Меҳрибон ва Огоҳ бўлган Зотдир. 35. Албатта муслим ва муслималар, мўмин ва мўминалар, итоатгўй эркаклар ва итоатгўй аёллар, ростгўй эркаклар ва ростгўй аёллар, сабр-қаноат қилгувчи эркаклар ва сабр-қаноат қилгувчи аёллар, тавозуъли эркаклар ва тавозуъли аёллар, хайру-садақа қилгувчи эркаклар ва хайру-садақа қилгувчи аёллар, рўза тутгувчи эркаклар ва рўза тутгувчи аёллар, авратларини (ҳаромдан) сақлагувчи эркаклар ва (авратларини ҳаромдан) сақлагувчи аёллар, Оллоҳни кўп зикр қилгувчи эркаклар ва (Оллоҳни кўп) зикр қилгувчи аёллар - улар учун Оллоҳ мағфират ва улут мукофот (яъни, жаннат) тайёрлаб қўйгандир. 36. Оллоҳ ва Унинг Пайгамбари бир ишни ҳукм қилган - буюрган вақтида бирон мўмин ва мўмина учун (Оллоҳнинг ҳукмини қўйиб) ўзлари хоҳлаган ишларини ихтиёр қилишлари жоиз эмасдир. Ким Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарига осий бўлса, бас, у очик йўлдан озил билан йўлдан озил.

И з о ҳ: Ушбу оят Пайгамбар алайҳис-саломнинг аммалари Умайманинг қизи Зайнаб бинти Жаҳш ҳақида нозил бўлгандир.

Пайғамбаримиз Зайнабни ўзларининг асраб олган ўғиллари Зайд бинни Ҳорисага хотинликка сўраб совчи бўлиб борганларида, у унамасдан: "Ё Расулуллоҳ, ахир мен Қурайшнинг энг олий насабли аёлларидан бўлсам, Зайд эса куну кеча озод бўлган қул бўлса, қандай қилиб у менга муносиб бўлсин", дейди. Шунда Пайғамбар алайҳис-саломга юқоридаги оят нозил бўлгач, ношлож қолиб, ўз розилигини беради ва Зайдга никоҳлаб берилади. Лекин Зайд билан Зайнабнинг турмушлари яхши бўлмайди. Чунки Зайнаб эрига нописандлик билан муомалада бўлар ва мудом унга ўзининг олийнасаб эканини пеш қилаверар эди. Охир оқибат Зайд Пайғамбар алайҳис-саломнинг олдиларига Зайнаб ҳақида шикоят қилиб келиб, у билан бирга ортиқ яшай олмаслигини айтади. Дарвоқеъ, бу орада Оллоҳ таоло томонидан Пайғамбар алайҳис-саломга ваҳий келган бўлиб, унда Зайд Зайнаб билан ажрашиб кетишлари ва Пайғамбар алайҳис-салом Зайнабга уйланишлари ҳақида хабар берилган эди. Лекин Пайғамбар алайҳис-салом одамларнинг "Муҳаммад ўзи асраб олган ўғлининг хотинига уйланди", деб таъна қилишларидан чўчиб бу ваҳийни ошкор қилмай келар эдилар. Шунинг учун ҳам Зайд келиб хотини билан ажрашмоқчи эканини билдирганида, унга сабр қилишни маслаҳат берадилар. Қўйидаги оятда Оллоҳ таоло Ўз Пайғамбарига мана шу иши учун танбеҳ беради.

37. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), эсланг, Сиз Оллоҳ (Исломга ҳидоят қилиш билан) инъом-марҳамат қилган ва Сиз ҳам (қуликдан озод қилиб, ўзингизга ўтил қилиб олиш билан) инъом қилган кишига (яъни, Зайд бинни Ҳорисага): "Жуфтингни ўз ҳузурингда ушлагин (яъни, талоқ қилишга шошмагин), Оллоҳдан кўрққин", деб Оллоҳ ошкор қилгувчи бўлган нарсани ичингизга яширган эдингиз ва Оллоҳдан кўрқишингиз ҳақроқ бўлгани ҳолда, Сиз одамлардан (яъни, уларнинг таъна қилишларидан) кўрққан эдингиз. Бас, қачонки Зайд ундан (яъни, Зайнабдан) ҳожатини адо қилгач, (яъни, уни талоқ қилгач), Биз Сизни унга уйлантирдик. Токи мўминларга асранди болалари ўз хотинларидан ҳожатларини адо қилишгач, (яъни, уларни талоқ қилишгач), уларнинг (хотинларига уйланишларида) танглик бўлмаслиги учун (шундай қилдик). Ва Оллоҳнинг амри иродаси қилингувчи бўлди. 38. Оллоҳ Пайғамбарига фарз қилган (яъни, ҳалол қилган) нарсада унга бирон танглик бўлмас. (Бу) илгари ўтган (пайғамбарлар) ҳақидаги Оллоҳнинг Йўли - қонунидир (яъни, улар учун ҳам Оллоҳ ҳалол қилган нарсаларда ҳеч қандай танглик бўлмаган). Оллоҳнинг амри иродаси тақдири азалий бўлди. 39.

Улар (яъни, ўтган пайгамбарлар) Оллоҳнинг амру-фармонларини (бандаларга) етказадиган, У Зотдан кўрқадиган ва Оллоҳдан ўзга бировдан кўрқмайдиган зотлардир. Оллоҳнинг Ўзи етарли Ҳисоб қилгувчидир. 40. (Эй мўминлар), Муҳаммад сизлардан бирон кишининг отаси эмасдир, балки у Оллоҳнинг элчиси ва пайгамбарларнинг сўнгтисидир. Оллоҳ барча нарсани Билгувчи бўлган Зотдир. 41. Эй мўминлар, Оллоҳни кўп зикр қилинглар! 42. Ва эрта-ю кеч У Зотни поклаб - тасбеҳ айтинглар! 43. У сизларни (куфр) зулматларидан (уймон) нурига чиқариш учун сизларга марҳамат кўрсатадиган Зотдир. Унинг фаришталари ҳам (ҳақларингизга дуо қилурлар). У мўминларга Меҳрибон бўлган Зотдир. 44. (Мўминлар Оллоҳга) рўбарў бўладиган Кунда уларга (Оллоҳ томонидан йўланадиган) салом (уларга дўзах азобидан) омонлик тилаш бўлур. (Зеро, Оллоҳ) улар учун улуг мукофот (яъни, жаннат) тайёрлаб қўйгандир. 45-46. Эй Пайгамбар (алайҳис-салом), дарҳақиқат, Биз Сизни (Қиёмат Кунига барча умматлар устига) гувоҳлик бергувчи, (мўминларга жаннат ҳақида) хушхабар элтувчи ва (кофирларни дўзах азобидан) огоҳлантиргувчи ҳамда Оллоҳнинг изни-иродаси билан У Зотга (яъни, Унинг Динига) даъват қилгувчи қилиб ва (Ҳақ Йўлни кўрсатгувчи) нурли чироқ қилиб юборгандирмиз. 47. Мўминларга хушхабар беринтки, шакшубҳасиз, улар учун Оллоҳ томонидан катта фазлу марҳамат (яъни, жаннат) бордир. 48. Сиз кофирлар ва мунофиқларга бўйинсунманг ва уларнинг озор-азиятларига парво қилманг ҳамда Оллоҳга таваккул қилинг! Оллоҳнинг Ўзи етарли Вакил - Ҳомийдир. 49. Эй мўминлар, қачон сизлар мўминаларни никоҳларингизга олсангизлар-у, сўнгра уларга қўл теккизишдан - яқинлашишдан илгари уларни талоқ қилсангизлар, у ҳолда сизлар учун уларнинг зиммасида санайдиган идда бўлмас. Бас, (бундай ҳолатда) сизлар уларни (озми-кўлми ҳада билан) баҳраманда қилиб, чиройли кузатиш билан кузатинглар!

И з о ҳ: Маълумки, Шариати Исломиёя қонунига кўра эр-хотин ажрлашганида хотин бошқа турмуш қуриш ҳуқуқига фақат уч ҳайз муддатига идда сақлаганидан кейингина эга бўлар эди. Энди агар эр-хотин қовушмасдан туриб ажраладиган бўлсалар, у ҳолда хотиннинг идда сақлашига ҳожат йўқдир, чунки идда хотин кишининг ҳомиладор бўлган-бўлмаганини аниқлаш учун сақланар эди. Яна бундай ҳолатда эр хотиннинг ҳаққи-маҳрини тўлаши ҳам лозим эмас, балки ўзи кўнглидан чиққан бирон совға билан ўша хотинни фойдалантириши кифоя экан.

50. Эй Пайгамбар (алайҳис-салом), албатта Биз Сиз учун ҳаққи-маҳрларини берган жуфтларингизни, Оллоҳ Сизга (жангу жадалларда) ўлжа қилиб берган қўл остингиздаги чўриларингизни, Сиз билан бирга ҳижрат қилган амакингизнинг қизларини ва аммаларингизнинг қизларини, тоғангизнинг қизларини ва холаларингизнинг қизларини яна (ҳар қандай) мўмина аёлни - агар у ўзини Пайгамбарга ҳадя этса-ю, Пайгамбар уни (ҳаққи маҳр бермай) ўз никоҳига олишни истаса (мазкур аёлларнинг барчасини Биз Сиз учун) ҳалол қилдик. (Ўзини ҳадя этган аёлга ҳаққи маҳрини бермасдан уйланиш ижозати) мўминлар учун эмас, ҳолис Сиз учундир. Биз (мўминларга) жуфтлари ва қўл остиларидаги чўрилари ҳақида фарз қилган ҳукмларимиз эса аниқ маълумдир. Токи Сизга танглик бўлмаслиги учун (Биз Сизга мазкур имтиёзларни бердик). Оллоҳ Мағфиратли ва Меҳрибон бўлган Зотдир. 51. Сиз (аёлларингиздан) ўзингиз хоҳлаган аёлни қолдириб, ўзингиз хоҳлаган аёлни ўзингизга ҳамхона қилурсиз. Ўзингиз четлатган аёлларингиздан бирон аёлни (ўзингизга яна ҳамхона қилишни) истасангиз Сизга ҳеч қандай гуноҳ бўлмас. Бу (яъни, аёлларингизга қиладиган муомалангизда Сизга ихтиёр бериб қўйишимиз), уларнинг кўзлари қувонишига, ғамгин бўлмасликларига ва Сиз уларга ато этган нарсага барчалари рози бўлишларига яқинроқ (йўлдор). Оллоҳ сизларнинг дилларингиздаги сирларингизни (ҳам) билур. Оллоҳ Билгувчи ва Ҳалим бўлган Зотдир. 52. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз учун бундан сўнг аёллар (яъни, мана шу аёлларингиз устига яна уйланишингиз) ҳалол бўлмас ва гарчи (бошқа) хотинларнинг ҳусни-жамоллари Сизни қизиқтирса ҳам уларни (ўз аёлларингизга) алмаштириш ҳам (яъни, аёлларингизни талоқ қилиб, уларни никоҳингизга олиш ҳам Сиз учун ҳалол бўлмас). Магар Сиз эга бўлган чўрилар (ҳалолдор). Оллоҳ барча нарса устида Кузатиб тургувчи бўлган Зотдир. 53. Эй мўминлар, сизлар Пайгамбарнинг уйларига фақат сизларни бирон таомга чақирилсагина киришлар. (Ўшанда ҳам) унинг идишига (яъни, қозондаги таомни пишишига) кўз тутиб тургувчи бўлманглар, балки чақирилган пайтингизда кириб, таомлангач тарқалинглари ва бирон гапга берилган ҳолингизда (у ерда қолиб кетманглари)! Чунки бу (ишларингиз) Пайгамбарга озор берур, у эса сизлардан (яъни, сизларни чиқариб юборишдан) тортинар. Оллоҳ ҳақ(ни айтиш)дан тортинмас. Қачон сизлар (Пайгамбар аёлларидан бирон нарса сўрасангизлар) парда ортида туриб сўранглари! Мана шу сизларнинг дилларингизни ҳам,

уларнинг дилларини ҳам тоза тутгувчироқдир. Сизлар учун Оллоҳнинг Пайгамбарига озор бериш ва унинг ортидан аёлларига уйланишингиз ҳеч қачон дуруст эмасдир. Чунки бу *(ишларингиз)* Оллоҳ наздида улут *(гуноҳ)* бўлган ишдир. 54. Агар сизлар бирон нарсани ошкор қилсангизлар ё яширсангизлар, албатта *(Оллоҳ билур)*. Зеро, Оллоҳ барча нарсани Билгувчи бўлган Зотдир. 55. *(Пайгамбар аёллари)* ўзларининг оталарига, ўғилларига, оғанииларига, оғанииларининг ўғилларига, опа-сингилларининг ўғилларига, *(мўмина)* аёлларга ва қўл остиларидаги хизматкорларига *(очиқ ҳолда кўринишларига)* уларга бирон гуноҳ бўлмас. *(Эй Пайгамбар аёллари)*, Оллоҳдан кўрқинглар! Албатта Оллоҳ барча нарса устида Гувоҳ бўлган Зотдир. 56. Албатта Оллоҳ ҳам, Унинг фаришталари ҳам Пайгамбарга дуо-ю салавот айтурлар. Эй мўминлар, сизлар ҳам у зотга салавот ва салом айтинглар! 57. Албатта Оллоҳга ва Унинг Пайгамбарига озор берадиган кимсаларни Оллоҳ дунёда ҳам, Охиратда ҳам лаънатлагандир ва улар учун хор қилгувчи азобни тайёрлаб қўйгандир. 58. Мўмин ва мўминаларга улар бирон гуноҳ қилмасликларидан озор берадиган кимсалар ҳам бўҳтон ва очиқ гуноҳни ўз устларига олибдилар. 59. Эй Пайгамбар *(алайҳис-салом)*, жуфтларингизга, қизларингизга ва мўминларнинг аёлларига айтинг, устларига ёпинчиқларини ўрасинлар! Мана шу уларнинг *(чўри эмас, балки озод аёллар эканликлари)* танилиб, озорланмасликлари учун энг яқин *(воситадир)*. Оллоҳ Мағфиратли ва Меҳрибон бўлган Зотдир. 60-61. Қасамки, агар мунофиқлар, дилларида мараз бўлган кимсалар ва Мадинада миш-миш тарқатиб юрувчилар *(ўз қилмишларидан)* тўхтамасалар, албатта Биз Сизни уларга қарши оёқлантирурмиз, сўнгра улар *(Мадинада)* Сиз билан бирга тура олмай қолурлар, магар лаънатга дучор бўлган ҳолларида озгина *(вақт тура олурлар, холос)*. *(У пайтда)* улар қаерда топилсалар ушланурлар ва ўлдириб ташланурлар. 62. *(Бу ҳукм)* илгари ўтган *(мунофиқ)* кимсалар ҳақидаги Оллоҳнинг Йўли - қонунидир. Оллоҳнинг Йўлини эса ҳаргиз ўзгартира олмассиз. 63. *(Эй Муҳаммад алайҳис-салом)*, одамлар Сиздан *(Қиёмат)* Соати *(қачон бўлиши)* ҳақида сўрайдилар. "У *(Соатни)* билиш Ёлғиз Оллоҳнинг ҳузуридадир", деб айтинг. Қаердан билурсиз, эҳтимол у Соат яқин келиб қолгандир. 64. Албатта Оллоҳ кофирларни лаънатлади ва улар учун ўтни тайёрлаб қўйди. 65. Улар на бирон дўст ва на бирон ёрдамчи топмаган ҳолларида у жойда мангу қолурлар. 66. Юзлари

оловда айлангириладиган - куйдириладиган Кунда, улар: "Кошки эди, бизлар ҳам Оллоҳга итоат этганимизда, Пайгамбарга итоат этганимизда", дерлар. 67-68. Яна улар "Парвардигоро, дарҳақиқат, бизлар бошлиқларимизга ва катталаримизга бўйинсундик, бас, улар бизларни (Тўтри) Йўлдан оздирдилар. Парвардигоро, Сен уларга азобни икки ҳисса қилиб бергин ва уларни катта лаънат билан лаънатлагин", дедилар. 69. Эй мўминлар, сизлар (ўз Пайгамбарларингиз Мухаммад алайҳис-саломга нисбатан бани Исроил қавмидан бўлган) Мусога озор берган кимсалар каби бўлмангизлар! Бас, Оллоҳ (Мусони) улар айтган айблардан поклади. У Оллоҳ наздида обрўли киши эди. (Худди шунингдек Мухаммад алайҳис-салом ҳам Оллоҳ наздига обрўли кишидир). 70. Эй мўминлар, Оллоҳдан қўрқинглар, тўтри сўзни сўзланглар! 71. (Шунда Оллоҳ) ишларингизни ўнглар ва гуноҳларингизни мағфират қилур. Ким Оллоҳга ва Унинг Пайгамбарига итоат этса, бас, у буюк саодатга эришибди. 72. Албатта Биз бу омонатни (яъни, Шариасти Исломиёдаги тоат-ибадатларни) осмонларга, Ерга ва тоғу тошларга кўндаланг қилган эдик, улар уни кўтаришдан бош торгдилар ва ундан қўрқдилар. Инсон эса уни ўз зиммасига олди. Дарҳақиқат, у (ўзига) зулм қилгувчи ва нодон эди (яъни, бу омонатнинг нақадар вазмин юк эканлигини бутун қошот билди ва уни кўтаришга қурби етмаслигини сезди, аммо инсон ўзи билмаган ҳолда ўта мушкул вазифани ўз зиммасига олди). 73. Оллоҳ мунофиқ ва мунофиқаларни, мушрик ва мушрикаларни азоблаш учун ҳамда мўмин ва мўминаларнинг тавба-тазарруъларини қабул қилиб, (гуноҳларини мағфират қилиш учун Одам болаларига бу омонатни юклади). Оллоҳ Мағфират қилгувчи ва Меҳрибон бўлган Зотдир.

САБАЪ сураси (34)

Бу сура эллик тўрт оятдан иборат бўлиб, Маккада нозил қилинган.

Сура осмонлар ва Ерни яратган, дунё ва Охиратнинг Ёлғиз Подшоҳи бўлган Оллоҳ таолога ҳамду сано айтиш билан бошланиб, сўнгра У Зотнинг Еру осмондаги барча сирру-асрордан Огоҳ экани, бинобарин Қиёмат Кунда бу дунёда қилиб ўтилган ҳар бир зарра яхшилик ва ёмонликнинг мукофот - жазосини бериши ҳақида хабар берилади ва бу дунёда одамларни Ҳақ Йўлидан оздириб ботил йўлларга бошлаган кимсалар у дунёдаги даҳшатли азоб олдида уларга эргашган кишиларнинг гуноҳларини бўйинларига олмасликлари таъкидланади. Бу сурада Оллоҳ таоло ато этган неъматларга шукр қилиб, У Зотга сидқидилдан бандалик қилган Довуд ва Сулаймон пайғамбарларнинг қиссалари ҳам яна зикр қилинади. Шунингдек, Оллоҳ ато этган ноз-неъматларга ношукурлик қилганлари оқибатида улардан маҳрум бўлган "Сабаъ" қабиласи ҳақида ҳам ҳикоя қилинадики, бу суранинг "Сабаъ" деб аталишининг боиси шудир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. *(Барча) ҳамду сано Оллоҳ учундир. У шундай Зотки, осмонлардаги ва Ердаги бор нарса Уникидир. Охиратда ҳам ҳамду сано Ёлғиз Унинг учундир. У ҳикмат Эгаси ва (барча нарсадан) Хабардордир.* 2. *У Ерга кирадиган (ёмғир-қор суви, хазина-юдафина ва жасадлар каби) нарсаларни ҳам, ундан чиқадиган (ўт-ўлан, барча наботот ва булоқ сувлари каби) нарсаларни ҳам, самодан тушадиган (ризқу рўз, хайру барака каби) нарсаларни ҳам, унга кўтариладиган (яхши амал ва дуо-илтижо каби) нарсаларни ҳам билур. У Меҳрибон ва Мағфиратлидир.* 3. *Кофир бўлган кимсалар "Бизларга (Қиёмат) Соати келмас", дедилар. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, уларга) айтинг: "Йўқ, Ғайбни Билгувчи Парвардигоримга қасамки, шак-шубҳасиз, у (яъни, Қиёмат)*

сизларга келур. Осмонлар ва Ердаги бир зарра мисоличалик, ундан ҳам кичик (*ёки*) катта бирон нарса (*Оллоҳ*)дан махфий бўлмас - албатта очик Китобда (*яъни, Лавҳул-Маҳфузда у*) мавжуд бўлур". 4. Токи (*Оллоҳ*) иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларни мукофотлаши учун (*шак-шубҳасиз, Қиёмат Соати келур*). Ана ўша зотлар учун мағфират ва улут ризқ (*яъни, жаннат*) бордир. 5. Бизнинг сўзларимизга (*қарши*) курашиш ҳаракатида юрган кимсалар учун эса аламли жазодан иборат азоб бордир. 6. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), илм ато этилган зотлар Сизга Парвардигорингиз томонидан нозил қилинган (*Қуръоннинг*) Ҳақ (*Китоб*) эканини ва у Қудратли, ҳамду санонинг Эгаси бўлган Зотнинг Йўлига ҳидоят қилишини билурлар. 7-8. Кофир бўлган кимсалар эса: "Сизларга (*қабрларингизда чириб*) титилиб бўлак-бўлак бўлиб кетган вақтингизда шак-шубҳасиз, яна янгитдан яратилурсизлар, деб хабар берадиган бир кишини кўрсатайликми? У Оллоҳ шаънига ёлгон тўқиб олдимми ёки жинни бўлиб қолдимми?", дедилар. Йўқ, (*Муҳаммад алайҳис-салом ёлгон тўқиб олгани ҳам, жинни бўлиб қолгани ҳам йўқ, балки*) Охиратга ишонмайдиган кимсаларнинг ўзлари азобда ва (*Ҳақ Йўлдан*) йироқ залолатдадирлар. 9. Ахир улар олдиларидаги ва ортларидаги (*яъни, чор-атрофларидаги*) нарсаларга - осмону заминга боқмайдиларми?! Агар Биз хоҳласак уларни Ерга юттириб юборурмиз ёки осмонни устларига парча-парча қилиб туширурмиз. Албатта бунда ҳар бир (*Оллоҳга*) қайтгувчи банда учун оят-ибрат бордир.

И з о ҳ: Яъни, ҳар бир шисоф-диёнатли банда бундан ибрат олиб, Еру осмондек буюк мавжудотни яратган ва уларни Ўз қудрати Илоҳийясига бўйинсундирган Оллоҳ таоло албатта қабрлардаги жасадларга ҳам қайта жон ато этишга Қодир эканини билиб олиши мумкин.

10. Аниқки, Биз Довудга Ўз томонимиздан (*улут*) бир фазл-мартаба (*пайғамбарлик*) ато этдик ва дедик: "Эй тоғлар ва қушлар, (*Довуд*) билан бирга тасбеҳ айтинглар!" Ва Биз унинг учун темирни (*хамирдек*) юмшоқ қилиб қўйдик. 11. (*Ва унга дедик*): "Совутлар ясагин ва (*уларни*) тўқишда аниқ-пухта иш қилгин! (*Эй Довуд хонадони*), яхши амал қилинглари! Зеро, Мен қилаётган амалларингизни Кўриб тургувчидирман". 12. Сулаймонга эрталаб бир ойлик, кечки пайт бир ойлик (*масофани босиб ўтадиган*) шамолни (*бўйсундирдик*) ва унинг учун мис булогини оқизиб

қўйдик. Яна жинлардан ҳам Парвардигорининг изни-иродаси билан унинг қўл остида ишлайдиган кимсаларни (бўйсундириб қўйгандирмиз). Улардан ким Бизнинг амримиздан тойилса, Биз унга ўт-олов азобидан тотдириб қўюрмиз. 13. Улар (Сулаймонга мисдан) у хоҳлаган нарсаларни - ибодатхоналарни, ҳайкалларни, ҳовузлар каби (катта) лаганларни ва (ўчоқларга) ўрнашган (вазмин) қозонларни қилиб берурлар. (Эй) Довудхонадони, (Олоҳ сизларга ато этган бу неъматларнинг) шукронаси учун амал-ибодат қилинглар! Бандаларим орасида шукр қилгувчи (зотлар жуда) оздир. 14. Энди қачонки Биз (Сулаймонга) ўлимни ҳукм қилгач, унинг ўлимига фақат асосини еяётган Ер жонивори (ёғоч кемирувчи бир қуртгина) далолат қилди. Бас, қачонки у қулаб тушгач, жинларга аниқ бўлдики, агар улар гайбни билгувчи бўлганларида бу хор қилгувчи азобда-меҳнатда қолмаган бўлур эдилар.

И з о ҳ: Мазкур оятларда ота-ўғил - Довуд ва Сулаймон пайғамбарларга Олоҳ таоло ато этган неъматлар санаб ўтилди. Дарҳақиқат, Олоҳ таоло Довуд алайҳис-саломга шундай хуш овоз берган эканки, у киши Забурни тиловат қилганларида осмонда учиб кетаётган қушлар тек қотар ва чор атрофдаги тоғу тошлар билан бирга у зотга жўровоз бўлиб тиловат қилишар экан. Ўша замонда темирчилик ҳунари ниҳоят даражада равнақ топган бўлиб, темирчилар ўзларининг асбоб-анжомлари воситасида истаган нарсаларини ясай олар эканлар. Асли касби совутсозлик бўлган Довуд пайғамбар эса шундай фазилатга эга эканларки, қўллари теккан темир хамирдек мулойим бўлиб қолар ва у зот бирон асбоб-анжомсиз уни ўзлари хоҳлаган шаклга киритар эдилар. Бу мўъжизанинг гувоҳи бўлган кишилар Довуднинг ҳақ пайғамбар эканига иймон келтиришар эди.

Энди Сулаймон алайҳис-саломга эса Олоҳ таоло инсу жин подшоҳлигини ато этган эди. Учар шамоллар ҳам у зотнинг инон-ихтиёрида бўлиб, истаган жойларига бир зумда элтиб қўяр эди. Сулаймон пайғамбарга берилган мўъжизалардан яна бири мис булоғи бўлиб, ривоят қилинишича, ундан сув ўрнига муздек мис оқиб ётар, пайғамбар измидаги жинлар эса ўша мисдан у зотнинг хоҳлаган нарсаларини ясаб беришар экан. Ушбу сўнгги оят айрим кишиларнинг жинлар гайбни - яъни, келажакда рўй берадиган воқеа-ҳодисаларни биладилар, деган гумонларини рад этади. Чунки улар ~~та~~ ўтирган ҳолларида жон таслим қилган Сулаймон алайҳис-

саломнинг суяниб ўтирган асоларини бир йил давомига ёғоч қурти еб, ана ўшандагина ерга қулаб тушмагунларича у зотнинг вафот қилганларини билмаганлар ва тиним билмасдан пайғамбар уларга буюрган оғир меҳнатда - баланд қаср бино қилишда давом этганлар. Ушбу оятларда Оллоҳ таоло ато этган фазлу марҳаматига шукр қилиб ўтган солиҳ пайғамбарлар ҳақида ҳикоя қилинган бўлса, қўйидаги оятларда Яратган берган неъматларга ношукурлик қилганлари оқибатида улардан маҳрум қилиниб, ҳалокатга гирифтор бўлган қавм тўғрисида сўз юритилади.

15. Аниқки, Сабаъ (қабиласи) учун ўз масканларида (Оллоҳнинг фазлу марҳаматига далолат қиладиган) бир аломат бор эди - ўнг томон ҳам, сўл томон ҳам бог-роғ бўлиб, (Биз уларга): "Парвардигорингиз (берган) ризқу рўзидан баҳраманда бўлинглар ва У Зотга шукр қилинглар! (Шаҳрингиз) покиза шаҳардир, (Парвардигорингиз) Мағфират қилгувчи Парвардигордир", (деган эдик). 16. Бас, улар (Бизга шукр қилишдан) юз ўгиришгач, Биз уларнинг устига тўғон билан (тўсиб қўйилган) селни (очиб) юбордик ва уларнинг богларини аччиқ-тахир мевали, юлгунзор ва яккам-дуккам бутазор "боғлар"га алмаштириб қўйдик. 17. Кофир бўлганлари сабабли уларни мана шу (жазо билан) жазоладик. Биз фақат кофир бўлган кимсагагина (мана шундай) жазо берурмиз. 18. Биз улар билан Ўзимиз баракотли қилган (Шом) қишлоқ-шаҳарларининг орасида кўриниб турадиган (яъни, бир-бирига яқин) қишлоқларни барпо қилиб (қўйган) ва улар орасида юриш (масофаси)ни ҳам ўлчаб-белгилаб (уларга): "Бу (қишлоқларда) кечалари ҳам, кундузлари ҳам тинч-омон юраверинглар", (деган эдик). 19. Улар эса (бу неъматларга ношукурлик қилиб): "Парвардигоро, сафарларимиз орасидаги (масофани) йироқ қилгин", дейишиб, ўзларига зулм қилдилар, бас, Биз уларни (одамлар гапириб юрадиган) чўпчак-ҳикояларга айлантириб қўйдик ва бўлак-бўлак қилиб (ҳар томонга тирқиратиб юбордик). Албатта бунда ҳар бир (балоларга) сабр-қаноат қилгувчи, (неъматларга) шукр қилгувчи учун оят-ибратлар бордир. 20. Дарҳақиқат, иблис уларнинг устидаги ("Мен уларни йўлдан оздира олурман", деган) гумонини рўёбга чиқарди, бас, (Сабаъ қабиласи иблисга) эргашдилар, фақат бир гуруҳ мўминларгина (унга бўйинсунмадилар). 21. (Иблиснинг) улар устидаги ҳукмронлиги - фақат Биз Охиратга иймон келтирадиган кишиларни, ундан (яъни, Охиратдан) шак-шубҳада турган кимсалардан билиб-ажратиб

олишимиз учун бўлгандир. (Яъни, Охират ҳақида шубҳа қилгувчи кимсалар иблисининг иғвосига учиб, унга эргашурлар ва Оллоҳнинг неъматларига ношукурлик қилурлар. Охиратга иймон келтирган зотларга эса унинг васвасаси қор қилмас). Парвардигорингиз барча нарсанинг устида Кузатиб тургувчидир. 22. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, мушрикларга) айтинг: "Сизлар Оллоҳдан ўзга (илоҳлар деб) гумон қилган бутларингизга дуо-илтижо қилаверинглар-чи, (улар сизларга ижобат қила олармиканлар)! Улар на осмонларда ва на Ерда бир зарра вазнича (нарсга)га эга эмасдирлар ва улар учун (осмонлар ва Ерда Оллоҳга) шериклик ҳам йўқдир ҳамда (Оллоҳ) учун улардан бирон ёрдамчи ҳам йўқдир (яъни, Оллоҳ таоло ҳеч қандай шерикка муҳтож бўлмаган Ёлғиз Маъбуду Барҳақдир). 23. (Оллоҳ) ҳузурида фақат Унинг Ўзи изн берган кишиларгагина шафоат фойда берур (яъни, ана ўша зотларгина шафоатга - қўлашга эришурлар ё ўзгаларни шафоат қила олулар). То қачон (Парвардигор улар учун шафоатга изн бериши билан) дилларидан қўрқув кетказилгач, улар (бир-бирларига): "Парвардигорингиз нима деди (яъни, шафоатга ҳақиқатан изн бердими)", деб (савол қилишар. Шунда фаришталар) "Ҳақни (айтди, яъни, ҳақиқатан шафоатга изн берди), У Юксак ва Буюк Зотдир", дейишиб (жавоб қилурлар). 24. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, мушрикларга) айтинг: "Ким сизларга осмонлардан ва Ердан ризқу рўз берур?" Айтинг: "Оллоҳ (ризқ берур). Шак-шубҳасиз, ё бизлар ёки сизлар (яъни, икки тоифадан бири) аниқ ҳидоят устида ёки очиқ залолатдадир". 25. Айтинг: "Сизлар бизлар қилган гуноҳ тўғрисида масъул бўлмассизлар ва бизлар сизлар қилаётган амаллар тўғрисида масъул бўлмасмиз". 26. Айтинг: "Парвардигоримиз (Қиёмат Кунига) ўртаминини жамлар, сўнгра ўртаминда ҳақиқат - адолат билан ҳукм қилур. Унинг Ўзигина (адолат билан) Ҳукм қилгувчи ва (ким ҳақ, ким ноҳақ эканини) Билгувчидир". 27. Айтинг: ("Эй мушриклар), сизлар менга (ўзларингизча Оллоҳга) қўшиб олган бутларингизни (ҳақиқатан, У Зотга) шериклар эканини кўрсатингиз-чи! Йўқ, (бу гумонларингиз хатодир). Балки (Ёлғиз) Оллоҳнинг Ўзигина қудрат ва ҳикмат Этасидир. 28. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз Сизни шак-шубҳасиз, барча одамларга - (мўминларга жаннат ҳақида) хушхабар элтувчи, (кофирларни эса дўзах азобидан) огоҳлантиргувчи бўлган ҳолингизда, Пайгамбар қилиб юбордик. Лекин кўп одамлар билмаслар. 29. Улар: "Агар ростгўй бўлсангизлар (айтинглар-чи), мана шу ваъда (қилинган

Қиёмат) қачон бўлади?, дерлар. 30. Айтинг: "Сизлар учун шундай бир Куннинг ваъдаси бордирки, сизлар ундан бирон соат кетга ҳам, илгарига ҳам сура олмассизлар". 31. Кофир бўлган кимсалар: "Бизлар бу Қуръонга ҳам, ундан олдинги (*Китобларга*) ҳам ҳаргиз иймон келтирмаймиз", дедилар. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), агар Сиз ўша золим кимсаларни (*Қиёмат Кунига*) Парвардигорлари ҳузурида тургизиб қўйилиб, бир-бирларига гап қайтараётганларини кўрсангиз эди. (*Ўшанда*) бечора саналган (*яъни, эргашувчи бўлган*) кимсалар, мутакаббир кимсаларга (*яъни, ўз пешволарига*): "Агар сизлар бўлмаганингизда, бизлар шакшубҳасиз, мўминлар бўлур эдик", десалар; 32. Мутакаббир кимсалар бечора саналган кимсаларга: "Сизларга ҳидоят келганидан сўнг сизларни (*ундан*) биз тўсдикми? Йўқ, ўзларингиз жиноят қилувчи бўлдингизлар", дерлар. 33. Бечора саналган кимсалар эса мутакаббир кимсаларга: "Йўқ, кеча-ю кундуз қилган макр-ҳийла(*ларингиз бизларни мўмин бўлишдан тўсган эди*). Ўшанда сизлар (*ўз макр-ҳийлаларингиз билан*) бизларни Оллоҳга кофир бўлишга ва У Зотга (*ўзгаларни*) тенг-шерик қилишга зўрлар эдингизлар", дедилар. Азобни (*ўз кўзлари билан*) кўрган вақтларида улар (*яъни, пешволар ҳам, эргашганлар ҳам*) ичларида надомат қилдилар ва Биз кофир бўлган кимсаларнинг бўйинларига кишанлар солдик. Уларга фақат ўзлари (*ҳаёти дунёда*) қилиб ўтган қилмишларининг жазоси берилур. 34. Биз қайси бир қишлоқ-шаҳарга бирон огоҳлантиргувчи (*пайғамбар*) юбормайлик албатта у жойнинг боёнлари "Аниқки, биз сизлар элчи қилиб юборилган динга кофирдирмиз", дедилар. 35. Яна улар: "Бизларнинг мол-дунё ва болаларимиз - иймон келтирганлардан кўра кўпроқ, (*бинобарин бизлар Омоҳ наздига улардан обрўлироқмиз ва*) бизлар азоблангувчи эмасдирмиз", дедилар. 36. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом, уларга*) айтинг: "Албатта Парвардигорим Ўзи хоҳлаган кишиларнинг ризқини кенг қилур ва (*Ўзи хоҳлаган кишиларнинг ризқини*) танг қилур. Лекин кўп одамлар (*бунини*) билмаслар". 37. На молу дунёларингиз ва на болаларингиз сизларни Бизнинг даргоҳимизга яқин қилувчи эмасдир. Фақат иймон келтирган ва яхши амал қилган зотлар - ана ўшалар учунгина қилган амаллари сабабли неча баробар мукофот бўлур ва улар (*жаннатдаги*) юксак манзилларда тинч-омон бўлурлар. 38. Бизнинг оятларимизга (*қарши*) курашиш ҳаракатида юрадиган кимсалар - улар азобга ҳозир

қилингувчидирлар. 39. Айтинг: "Албатта Парвардигорим бандаларидан Ўзи хоҳлаган кишиларнинг ризқини кенг қилур ва (Ўзи хоҳлаган кишиларнинг ризқини) танг қилур. Не бир нарсани инфоқ-эхсон қилсангизлар, бас, (Олоҳ) унинг ўрнини тўлдирур. У энг яхши Ризқ бергувчидир. 40. (Эсланг, Олоҳ) уларнинг (яъни, мушрикларнинг) барчаларини тўплаб, сўнгра фаришталарга "Ана у (мушриклар) сизларга ибодат қилгувчи бўлганмидилар?", дейдиган Кунда; 41. (Фаришталар): "Пек Парвардигор, Сен Ўзинг бизларнинг дўстимиздирсан, улар эмас. Йўқ, улар жинларга ибодат-итоат қилар эдилар. Уларнинг кўплари (жинларга) пймон келтиргувчидирлар", дерлар. 42. Энди Бу Кунда бирингиз бирингизга на фойда ва на зиён етказишга қодир бўлмас ва Биз золим бўлган кимсаларга: "Сизлар ёлгон деган дўзах азобини тотиб кўрингиз", дермиз. 43. Қачон уларга Бизнинг аниқ-равшан бўлган оятларимиз тиловат қилинса, улар: "Бу (яъни, Муҳаммад алайҳис-салом) фақат сизларни ота-боболарингиз ибодат қилиб ўтган бутлардан тўсмоқчи бўлган бир кимсадир", дерлар ва "Бу (яъни, Қуръон) фақат тўқилган бир бўҳтондир", дерлар. Яна кофир бўлган кимсалар уларга Ҳақиқат - Қуръон келган вақтида у ҳақда "Бу фақат очик сеҳрдир", дедилар. 44. Ҳолбуки, (илгари) Биз уларга ўқиб-ўрганадиган Китоблар ато этган эмасмиз ва уларга Сиздан аввал бирон огоҳлантиргувчи (пайгамбар) ҳам юборган эмасмиз. 45. Улардан илгари (ўтган) кимсалар ҳам (ўз пайгамбарларини) ёлгончи қилган эдилар - Ҳолбуки, (Макка мушриклари) Биз уларга ато этган неъматларнинг ўндан бирита ҳам етганлари йўқ.- Бас, ўшалар Менинг пайгамбарларимни ёлгончи қилишгач, Менинг инкорим қандай бўлган эди?! 46. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, мушрикларга) айтинг: "Мен сизларга фақат биргина нарсани - Оллоҳ учун жуфт-жуфт, ёлғиз-ёлғиз ҳолингизда туриб, сўнгра (Муҳаммад ва у келтирган Китоб ҳақида) тафаккур қилишингизни тавсия қилурман. Соҳибингизда (яъни, Муҳаммад алайҳис-саломда) ҳеч қандай жиннилик йўқдир. У фақат қаттиқ азоб олдидан сизларга (юборилган) бир огоҳлантиргувчи (Пайгамбардир), холос". 47. Айтинг: "Мен сизлардан сўраган бор ажру-мукофот ўзларингизга бўлсин (яъни, мен сизлардан бирон ажр-мукофот сўрамасман). Менинг ажр-мукофотим Ёлғиз Оллоҳнинг зиммасидадир. У барча нарсага Гувоҳдир". 48. Айтинг: "Албатта Парвардигорим Ҳақ - Қуръонни (ботил - жаҳолат устига) отур. (У) ғайбларни аниқ Билгувчидир". 49. Айтинг: "Ҳақ -

Қуръон келди (ва ботил - динсизлик йўқ бўлди. Энди) ботил (янги динсизликни) бошлай ҳам олмас, (эски динсизликни) қайтара ҳам олмас". 50. Айттинг: "Агар мен (Ҳақ Йўлдан) озсам, бас, фақат ўз зиёнимга озурман ва агар (У Йўлга) ҳидоят топсам, у ҳолда Парвардигорим менга ваҳий қилаётган (Қуръон) сабаблигина (ҳидоят топурман). Шак-шубҳасиз, У Эшитгувчидир, Яқиндир". 51. (Эй Мухаммад алайҳис-салом), агар Сиз (мушрик-кофирларни) даҳшатга тушиб, қочгани жой топа олмай қолган ва яқин бир макондан (дўзахга ташлаш учун) тутиб кетилган пайтларида кўрсангиз эди! 52. (Ўша Кунда) улар: "(Мухаммад алайҳис-саломга) иймон келтирдик", дедилар. (Улар агар ҳаёти дунёда иймон келтирганларида қабул қилинган бўлур эди, аммо энди) йироқ бир макондан (Охират дунёсидан туриб иймон ва тавба-тазарруъга) қўллари қандоқ етсин?! 53. Ҳолбуки, улар илгари (ҳаёти дунёда) унга кофир бўлган эдилар! Ҳолбуки, улар йироқ бир макондан ғайбга (Охиратга тош) отар эдилар! 54. (Мана энди) худди улардан илгари (ўтган) ҳаммаслакларига қилингани каби, улар билан ўзлари истайдиган нарсанинг (яъни, иймон келтириб, дўзах азобидан қутулиб қолишнинг) ўртаси тўсиб қўйилди. Зеро, улар (ҳаёти дунёдалик пайтларида) шак-шубҳа остида эдилар.

ФОТИР сураси (35)

Ушбу сура ҳам Маккада нозил қилинган бўлиб, қирқ беш оятдан иборат.

Сура Оллоҳ таолога ҳамду сано айтиш билан бошланиб, Унинг осмонлар ва Ерни йўқдан бор қилган Зот экани ҳамда инсонларни Ҳақ Йўлга ҳидоят қилиш учун Ўзи билан улар ўртасида фаришталарни элчи-воситачи қилиб қўйгани ҳақида хабар берилади.

Бу сурада ҳаёти дунёдан кейин Охират ҳаёти келиши ҳақ эканлигига осмону заминда, кишилар кўз ўнгида кечадиган воқеа-ҳодисалар ҳам аниқ далолат қилиб туриши ва шу билан бирга коинотдаги ҳар бир махлуқот ўзининг нечоғли мукаммаллиги ва ўта-нозик интизоми билан ниҳоят даражада қудрат ва ҳикмат Эгаси бўлган бир Яраттувчи мавжуд эканига очиқ ҳужжат бўла олиши уқтирилади.

Сура мушрикларнинг жонсиз бутларга сизгинишларини кескин қоралаш билан ниҳояланади.

Бу сура Оллоҳ таолонинг гўзал исмларидан бири бўлмиш "Фотир - Илк Яраттувчи" номи билан аталгандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Ҳамду сано осмонлар ва Ерни илк Яраттувчи ҳамда (*Ўзи билан бандалари ўртасида*) фаришталарни икки, уч, тўрт қанотли элчилар (*воситачилар*) қилгувчи Оллоҳ учундир. У Зот (*яратган*) махлуқотида Ўзи хоҳлаган нарсани зиёда қилур. Албатта Оллоҳ барча нарсага Қодирдир. 2. Оллоҳ одамлар учун не бир раҳмат-марҳаматни очиб қўйса, бас, уни ушлаб-тўсиб қолгувчи бўлмас ва нени ушлаб қолса, бас, У Зот (*ушлаб қолгани*)дан сўнг у (*нарсани бандаларга*) бирон юборгувчи бўлмас. У қудрат ва ҳикмат Эгасидир. 3. Эй инсонлар, сизларга Оллоҳ ато этган (*сон-саноқсиз*) неъматни эслангиз! Сизларга осмону заминдан ризқу рўз берадиган Оллоҳдан ўзга биронта Яраттувчи борми?! Ҳеч бир илоҳ йўқ, магар Унинг Ўзигина бордир. Бас, қаёққа бурилиб кетмоқдасизлар?! 4. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), агар (*мушриклар*) Сизни ёлғончи қилсалар, бас, (*билингки*), Сиздан аввалги

пайгамбарлар ҳам ёлгончи қилингандирлар. (Барча) ишлар Ёлғиз Оллоҳга қайтарилур. 5. Эй инсонлар, албатта Оллоҳнинг (қайта тирилтириш ва бу дунёда қилиб ўтилган яхши-ёмон амалларнинг мукофот жазосини бериш тўғрисидаги) ваъдаси ҳақ (ваъдадир). Бас, ҳаргиз сизларни ҳаёти дунё алдаб қўймасин! Ва ҳаргиз сизларни Оллоҳ (барча гуноҳларни кечиб юбораверади, деб) алдагучи (шайтон) алдаб қўймасин! 6. Аниқки, шайтон сизларга душмандир, бас, уни душман тутинглар! Шак-шубҳасиз, у, ўз ҳизбини (яъни, ўзига эргашган кимсаларни) дўзах эгаларидан бўлишлари учун даъват қилур. 7. Кофир бўлган кимсалар учун қаттиқ азоб бордир. Иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотлар учун эса мағфират ва улуг мукофот бордир. 8. Ахир (қилган) ёмон амали ўзига чиройли кўриниб, уни гўзал (амал) деб ўйлаган кимса (Оллоҳ Ҳақ Йўлга ҳидоят қилган зот каби бўлурми)?! Зотан, Оллоҳ Ўзи хоҳлаган кимсаларни йўлдан оздирур ва Ўзи хоҳлаган кишиларни ҳидоят қилур. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), жонингиз уларнинг (иймон келтирмаганлари) устида ҳасрат-надоматлар чекиб кетмасин. Албатта Оллоҳ уларнинг қилаётган ҳунарларини Билгучидир. 9. Оллоҳнинг Ўзи шамолларни юборди. Бас, улар булутни қўзгатгач, Биз уни ўлик шаҳарга ҳайдаб, унинг ёрдамида ўлган Ерни тирилтирдик. (Қиёмат қойим бўлга: Кун) қайта тирилиш ҳам шунинг ўзидир. 10. Ким куч-қудратни истайдиган бўлса, бас, барча куч-қудрат Оллоҳникидир. Хуш Сўз Унга юксалур ва яхши амални ҳам (Оллоҳ Ўз даргоҳига) кўтарур. Ёмон макр-ҳийлалар қиладиган кимсалар учун эса қаттиқ азоб бордир ва уларнинг макрлари ҳам ҳалок бўлур (яъни, беҳуда кетур).

И з о ҳ: Ушбу ояти карима мусулмон инсон ўз ҳаётини ҳақиқий мўмин ҳолда, азиз ва мукаррам бўлиб ўтқариши учун кифоя қиладиган етарли дастурул-амалдир. Аввало азизликни устаган инсон бу мартабани Ёлғиз Оллоҳ таоло ҳузуридан топиши мумкин эканлиги баён қилинди. Бунинг учун эса У Зот рози бўладиган амалларга сатъ-ҳаракат қилиш лозим. Ана ўша амалларнинг энг яхшиси, ҳеч қандай тўсиқларсиз Оллоҳ таоло ҳузурига етиб борадигани Хуш Сўз - Калимаи Тоййиба, яъни, "Ла илаҳа илаллоҳ, Муҳаммадур-расулуллоҳ" калимасидир. Дарвоқеъ, ушбу Калима шу қадар қудратлики, уни оғзига олган кофир мўминга айланади. Бошқа ишлар яхши ёки ёмонлиги, ҳолис ёки хўжакўрсинга қилингани жиҳатидан қанча тўсиқ-текширувлардан ўтгачгина Оллоҳ таоло наздиқа қабул қилиниш ёки қабул қилинмаслиги маълум бўлгани

ЙИГИРМА ИККИНЧИ ЖУЗЪ

ҳолда, ушбу Калима ва Ҳақ таолонинг энг Буюк Зот эканини тасдиқловчи "Оллоҳу Акбар" такбири, шунингдек Оллоҳ таолони ҳар қандай айб-нуқсондан Пок Зот эканини тасдиқловчи "Субҳаналлоҳи ва биҳамдиҳи" тасбеҳи мусулмон инсоннинг оғзидан чиқиши билан Оллоҳ таоло ҳузурига юксалур, демак, инсон аввало Яратганнинг борлиги ва бирлигини тан олиб, бутун ҳаёти давомига У Зотни улуғлаб поклаб юрса, унинг ҳолис нийят билан Оллоҳ учун қилган яхши амалларини Ҳақ таоло Ўз даргоҳига кўтаради - қабул қилади ва уни дунёда ҳам, Охиратда ҳам азиз-мукаррам қилади. Хўжакўрсинга амал қилиб Оллоҳни алдамоқчи бўлган найрангбоз риёкорларнинг макр-ҳийлалари эса уларга бирон фойда бермай йўқ бўлиб кетади ва улар учун албатта Охират дуёрида қаттиқ азоб бордир.

11. Оллоҳ сизларни(нг отангиз Одамни) тупроқдан, сўнгра (барчаларингизни) нутфадан яратиб, кейин сизларни жуфт-жуфт (яъни, эркак-аёл) қилиб қўйди. Ҳар бир аёлнинг ҳомиладор бўлиши ҳам, кўзи ёриши ҳам шак-шубҳасиз, Унинг билиши - Огоҳлиги билан бўлур. Ҳар бир умр кўргувчининг умри узун қилинмас ва (ё) умридан камайтирилмас, магар (буларнинг барчаси) Китобда (яъни, Лавҳул-Маҳфузда битилган бўлур). Албатта бу Оллоҳга осондир. 12. Дарё-денгиз тенг бўлмас - буниси ширин-тотли ва ичилиши осон-ўтимли, буниси эса шўр-тахирдир. Сизлар (уларнинг) ҳар биридан янги гўшт (яъни, балиқ тугиб) ейсизлар ва ўзларингиз тақиб юрадиган зеб-зийнатларни чиқариб олурсизлар. Шунингдек, сизлар (Оллоҳнинг) фазлу марҳаматидан (яъни, ризқу рўзидан) исташларингиз учун (денгиз ва дарёларда сувни) ёриб кетаётган кемаларни кўрурсиз. Шояд шукр қилсангизлар. 13. (Оллоҳ) кечани кундузга киритур ва кундузни кечага киритур, У қуёш ва ойни ҳам (сизларнинг манфаатингиз учун) бўйинсундириб қўйгандир - ҳар бири муайян муддатгача (яъни, Қиёмат Кунигача ўз фазосига) жорий бўлур. Ана шу Оллоҳ сизларнинг Парвардигорингиздирки, (барча оламларга) подшоҳлик Ёлғиз Уникидир. (Эй мушриклар), сизлар У Зотни қўйиб илтижо қилаётган бутларингиз эса пўстлоқча нарсага ҳам эга эмасдирлар. 14. Агар сизлар уларни чорласангизлар дуоларингизни эшитмаслар. Агар эшитсалар-да сизларга жавоб қила олмаслар ва Қиёмат Кунида (уларни Оллоҳга) шерик қилиб олганларингизни инкор қилурлар. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом дунё-ю Охират ҳақида ҳеч ким) Сизга Хабардор Зот (яъни, Оллоҳ) каби хабар бера олмас. 15. Эй инсонлар, сизлар Оллоҳга

муҳтождирсизлар. Оллоҳнинг Ўзигина (барча одамлардан) Беҳожат ва (барча) мақтовга Лойиқ Зотдир. 16. Агар У хоҳласа сизларни (Ер юзидан) кетказиб, (ўрнингизга) янги бир халқни келтирур. 17. Ва бу (уш) Оллоҳга қийин эмасдир. 18. (Қиёмат Кунига) ҳеч бир кўтаргувчи (яъни, гуноҳкор жон) ўзга жоннинг юкини (яъни, гуноҳини) кўтармас. Агар огир (гуноҳ эгаси бўлган жон бировни) ўз юки-гуноҳига (яъни, гуноҳининг бир қисмини кўтаришга) чорласа, (гарчи чорлангувчи) яқин қариндоши бўлса-да, у (гуноҳдан) бирон нарса кўтарилмас (яъни, у Кунда ҳар ким ўз амали билан машғул бўлиб, ота болага, ака укага қарашга имкон топмас. Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз фақат гайбадаги (яъни, кўзларга кўринмайдиган) Парвардигорлари (бўлмиш Ёлғиз Оллоҳ)дан кўрқадиган ва намозни тўқис адо этган зотларнигина огоҳлантира олурсиз. Ким покдоман бўлса, у фақат ўз (фойдаси) учун покдоман бўлур. Ёлғиз Оллоҳгагина қайтилурур. 19-20-21. Кўр (кофир) кимса билан - кўргувчи зот (мўмин), зулматлар (куфр) билан - нур (иҳмон), соя (жаннат) билан - жазирама (дўзах) баробар эмасдир. 22. Тириклар (мўминлар) билан - ўликлар (кофирлар) ҳам баробар эмасдир. Албатта Оллоҳ Ўзи хоҳлаган кишиларга (Ҳақ Даъватни) эшиттирур. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз қабрлардаги кимсаларга (яъни, ўлик дилларга) эшиттира олгувчи эмасдирсиз. 23. Сиз фақат огоҳлантиргувчидирсиз. 24. Албатта Биз Сизни Ҳақ (Дин) билан, хушхабар элтувчи ва огоҳлантиргувчи қилиб юбордик. (Сизнинг умматингиздан аввалги) ҳар бир уммат ичида ҳам албатта бир огоҳлантиргувчи - пайгамбар ўтгандир. 25. Агар (мушриклар) Сизни ёлгончи қилсалар, бас, (билингки), улардан аввалги кимсалар ҳам (ўзларига келган пайгамбарларни) ёлгончи қилгандилар. Ҳолбуки, пайгамбарлари уларга аниқ-равшан мўъжизалар, (Илоҳий) саҳифалар ва (Таврот, Инжил каби) нурли Китоб келтирган эдилар. 26. Сўнгра Мен кофир бўлган кимсаларни (куфрлари сабабли) ушладим-жазоладим. Бас, Менинг инкорим-азобим қандоқ бўлди?! 27. Оллоҳ осмондан сув (ёмғир-қор) ёғдириб, унинг ёрдамида рангу рўйлари турли-туман бўлган меваларни чиқарганимизни кўрмадингизми?! Яна тоғлар орасида ҳам оқ, қизил - ранго-ранг йўл(ли тоғлар) ҳам, тим қора (тоғлар) ҳам бордир. 28. Шунингдек, одамлар, жониворлар ва чорва ҳайвонлари орасида ҳам ранг-баранглари бордир. Албатта Оллоҳдан бандалари орасидаги олим-билимдонлар кўрқур. Шак-шубҳасиз, Оллоҳ Қудратли, Мағфиратлидир.

И з о ҳ: Бу икки оятда оламдаги барча мавжудотнинг Яратгувчиси Ёлғиз Оллоҳ таоло эканлиги таъкидланмоқда. Дарҳақиқат, илм-маърифат эгаси бўлган ҳар бир инсон осмондан ёғилган бир хил рангдаги сув сабабли қора Ердан униб чиқадиган рангу рўйи турли-туман бўлган наботот оламига, усти-кўриниши ҳам, остида яширган хазина-дафиналари ҳам ранго-ранг тоғу-тошларга - жамодот оламига ва заминнинг осту-устига тарқалиб, ўзларига юкланган вазифаларини бош тортмасдан бажариб юрган ҳайвонот оламининг ранг-баранглигига ва ниҳоят мана шу барча мавжудотдан фойдаланиб, уларни бошқаришни ўз зиммасига олган инсонларнинг рангу рўйлари ҳам, феъл-атвори ва уғум анъаналари ҳам неча турфа эканлигига тафаккур ва ибрат назари билан боқса, Яратганнинг қудрати ҳунармандчилигига тасанно айтмасдан қолмас. Шунинг учун ҳам мазкур оятда Оллоҳдан фақат ҳақиқий илм-маърифат эгалари кўрқишлари уқтириб ўтилди.

29-30. Албатта Оллоҳнинг Китобини (Қуръонни) тиловат қиладиган, намозни тўқис адо этадиган ва Биз уларга ризқ қилиб берган нарсалардан махфий ва ошкора инфоқ-эҳсон қиладиган зотлар ҳаргиз касод бўлмайдиган олди-сотдидан (яъни, улардан яхши амал ва инфоқ-эҳсон, Оллоҳдан ажру-мукофот бўлишидан) умидвордирлар, зеро, (Оллоҳ) уларнинг ажрларини комил қилиб берур ва Ўз фазлу-карамидан уларга яна зиёда (мукофотлар) ҳам берур. Албатта У Мағфиратли ва ўта Шукр қилгувчидир (яъни, озгина яхши амал учун кўп мукофот ато қилгувчидир). **31.** (Эй Мухаммад алайҳис-салом), Биз Сизга ваҳий қилган Китоб - Қуръон ўзидан аввалги Илҳий Китобларни тасдиқлагувчи бўлган Ҳақ (Китобдир). Албатта Оллоҳ Ўз бандаларидан Отоҳ ва (уларнинг барча ишларини) Кўриб тургувчидир. **32.** Сўнгра Биз бу Китобга бандаларимиздан Ўзимиз танлаган зотларни (яъни, Сизнинг умматингизни) ворис қилдик. Бас, уларнинг орасида (Қуръонни ўқиса-да, унга амал қилмай, гуноҳлардан четланмай) ўз жонига жабр қилгувчи ҳам бор, уларнинг орасида ўртача амал қилгувчи ҳам бор ва уларнинг орасида Оллоҳнинг изну иродаси билан мудом яхшиликларга шошилгувчи ҳам бордир. Ана ўша (яъни, Қуръонга ворис бўлиш Оллоҳнинг) катта марҳаматидир. **33.** (Қуръоннинг ворислари) олтиндан бўлган билакузуклар ва марварид-маржонлар билан безанган қоллариди мангу (турадиган) жаннатларга кирурлар. У жойда уларнинг либослари ҳарир-ипак бўлур. **34.** Ва улар (жаннатга кирган чоғларида) дедилар:

"Бизлардан гам-қайғуни кетказган Зот - Оллоҳга ҳамду сано бўлсин. Дарҳақиқат, Парвардигоримиз Мағфиратли ва ўта Шукр қилгувчидир. 35. У Ўз фазлу марҳамати билан бизларни мангу турадиган бир диёрга туширдики, бу жойда бизларга на машаққат етар ва на чарчоқ етар". 36. Кофир бўлган кимсалар учун эса жаҳаннам ўти бордирки, на уларга (иккинчи бор ўлиш) ҳукм қилиниб, ўла олулар ва на улардан (жаҳаннам) азоби енгиллатилур. Биз ҳар бир кофирни мана шундай жазолармиз. 37. Улар у жойда: "Парвардигоро, бизларни (бу азобдан) чиқаргин, бизлар қилиб ўтган амалларимиздан бошқа яхши (амалларни) қилурмиз", деб дод-вой қилурлар. Ахир Биз сизларга эслатма оладиган киши эслатма олгудек узун умр бермаганмидик?! Сизларга огоҳлантиргувчи (пайғамбар) ҳам келган эди-ку! Бас, энди (азобларингизни) тотаверинглар! Энди золим кимсалар учун бирон ёрдамчи бўлмас! 38. Албатта Оллоҳ осмонлар ва Ернинг гайбини (сирру асрорини) Билгувчидир. Албатта У диллардаги сирларни ҳам аниқ Билгувчидир. 39. У сизларни Ер юзида халифа қилиб қўйган Зотдир. Бас, ким кофир бўлса, унинг куфри фақат ўзининг зиёнига бўлур. Кофир бўлган кимсаларга куфрлари Парвардигорлари ҳузурида фақат газабнигина зиёда қилур. Кофир бўлган кимсаларга куфрлари фақат зиёнкорликнигина зиёда қилур. 40. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, мушрикларга) айтинг: "Хабар берингиз-чи, сизлар Оллоҳни қўйиб илтижо қилаётган бутларингиз (ниманинг шарофати билан илтижо-ибодат қилинишга сазовор бўлдилар)? Сизлар менга кўрсатиб берингиз-чи, улар Ердаги бирон нарсани ҳратганмилар, ёки уларнинг осмонларни (яратишда Оллоҳга) шерикликлари борми, ёхуд Биз уларга бирон китоб ато этдикми-ки, улар ўша (китобдан ўзларининг Бизга шерик эканликлари ҳақида) бирон ҳужжат устида бўлсалар?! Йўқ, у золим кимсалар бир-бирларига ("Бутларимиз бизларни шафоат қиладилар", деб) фақат алдовни ваъда қилурлар. 41. Албатта Оллоҳ осмонлар ва Ерни қулаб тушишдан ушлаб-асраб турур. Аниқки, агар улар қуласалар У Зотдан сўнг (яъни, Оллоҳдан ўзга) бирон кимса уларни тутиб тура олмас. Дарҳақиқат, У Ҳалим ва Мағфиратли бўлган Зотдир. 42. (Макка кофирлари) агар уларга бирон огоҳлантиргувчи (пайғамбар) келса, албатта ҳар қандай умматлардан ҳам ҳидоят топгувчиروқ бўлишлари ҳақида Оллоҳга жон-жаҳдлари билан қасам ичгандилар. Бас, қачонки уларга огоҳлантиргувчи (Муҳаммад алайҳис-салом) келгач, (бу)

уларни янада (*Ҳидоятдан*) узоқлаштирди, холос. 43. Улар Ерда мутакаббирлик қилган ва (*пайғамбарга қарши*) ёмон макр-ҳийла қилган ҳолларида (*ҳидоятдан узоқлашди*). Ёмон макр-ҳийла эса фақат ўз эгаларини ўраб ҳалок қилур. Бас, улар фақат аввалгиларнинг суннатларига (*яъни, кўргуликларига*) кўз тутмоқдалар, холос (*яъни, уларнинг ҳам бошларига аввалгидинсизларнинг куни тушар*). Бас, Сиз ҳаргиз Оллоҳ Суннати - қонунининг ўзгарганини кўрмассиз ва ҳаргиз Оллоҳ суннатининг алмашганини (*яъни, азобга мустаҳиқ бўлган кимсалар қолиб, ўзгалар азобланганини*) кўрмассиз. 44. Ахир улар Ер юзида сайр қилиб, ўзларидан аввалги (*динсиз*) кимсаларнинг оқибати қандай бўлганини кўрмайдиларми?! Ҳолбуки, (*аввалгилар*) булардан кўра кучли-қувватлироқ эдилар. На осмонлардаги ва на Ердаги бирон нарса Оллоҳдан қочиб қутулгувчи эмасдир. Зотан, У билим ва қудрат Эгаси бўлган Зотдир. 45. Агар Оллоҳ одамларни улар қилган гуноҳлари билан жазоласа эди, (*Ер*) устида бирон жониворни қўймаган бўлур эди. Лекин У Зот уларни (*жазолашни*) белгиланган муддатгача (*яъни, Қиёмат Кунигача*) қолдирур. Бас, қачон ўша муддатлари келгач, (*уларнинг ҳар бирига қилиб ўтган барча яхши-ёмон амалларининг мукофот-жазоларини берур*). Зеро, Оллоҳ бандаларини Кўриб тургувчи бўлган Зотдир.

ЁСИН сураси (36)

Саксон уч оятдан ташкил топган бу сура ҳам Маккада нозил бўлгандир.

У Қуръони Каримга қасам-ла Муҳаммад алайҳис-саломнинг ҳақ Пайғамбар эканликларини тасдиқлаш билан бошланиб, сўнгра у Зотни ёлғончи қилган Қурайш кофирлари ва уларнинг топажак оқибатлари ҳақида хабар беради.

Бу сурада Оллоҳ таолонинг Антокия шаҳрига юборган элчилари ва шаҳар аҳли уларни ёлғончи қилганлари сабабли ҳалокатга дучор бўлганлари тўғрисида ҳамда ўша ердаги иймон келтирганлиги шарофатидан Оллоҳнинг марҳаматига сазовор бўлган Ҳабиб ан-Нажор исми бир солиҳ банда ҳақида ҳикоя қилинади.

Яна бу сурада ўқувчи эътибори кеча билан кундузнинг алмашиб туришидаги, ой ва қуёшдек буюк сайёраларнинг бирон сония тиним билмасдан ўз фазоларида ўта нозик интизом билан айланиб туришларидаги Яратганнинг қудратига далолат қиладиган жиҳатларга қаратилади. .

Бу сурада иймон ва тақво аҳли учун ҳозирлаб қўйилган жаннат манзаралари ниҳоятда жонли лавҳаларда чизиб берилади ва кофирларнинг тиллар соқов бўлиб, қўллар тилга кирадиган, оёқлар гувоҳлик берадиган Қиёмат Кўнидаги аҳволлари бутун даҳшати билан баён қилинади.

Сура ўзининг илк ояти "Ёсин" номи билан аталган бўлиб, унинг Қуръони Каримда тутган ўрни - мартабаси ҳақида Пайғамбар алайҳис-саломдан мана шундай ҳадиси шариф ривоят қилингандир. У зот: "Албатта ҳар бир нарсанинг қалби бордир. Қуръоннинг қалби "Ёсин"дир. Мен бу сурани умматимдан ҳар бир кишининг қалбида бўлишини истар эдим", деган эканлар.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Ё. Син. 2-3-4. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, ушбу) ҳикматли Қуръонга қасамки, ҳеч шак-шубҳасиз, Сиз Тўғри Йўл (яъни, Ҳақ Дин) устидаги пайғамбарлардандирсиз. 5-6. (Бу Қуръон) ота-

ЙИГИРМА ИККИНЧИ ЖУЗЪ

боболари (бирон пайгамбар орқали Охират азобидан) огоҳлантирилмасдан, гофил бўлиб қолган бир қавмни огоҳлантиришингиз учун Қудратли ва Меҳрибон Зот томонидан нозил қилингандир. 7. Аниқки, уларнинг кўпларига Сўз (яъни, азоб ҳақидаги ҳукм) ҳақ бўлгандир. Бас, улар иймон келтирмаслар. 8. Дарҳақиқат, Биз уларнинг бўйинларига то иякларигача (етадиган) кишанларни уриб қўйдик, бас, улар гўдайтиб қолдилар (яъни, улар Ҳаққа эгилмаслар). 9. Ва Биз уларнинг олдиларидан бир тўсиқ-парда қилиб, уларни ўраб қўйдик. Бас, улар кўра олмаслар. 10. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз уларни огоҳлантирдингизми ёки огоҳлантирмадингизми уларга баробардир - иймон келтирмаслар. 11. Сиз фақат (ушбу) Эслатмага - Қуръонга эргашган ва гойибда (яъни, кўрмай) туриб, Раҳмондан қўрққан кишиларнинггина огоҳлантира олурсиз. Бас, ўша (кишиларга) мағфират ва улуг ажр (жаннат) хушхабарини беринг! 12. Албатта Биз Ўзимизгина ўликларни (Қиёмат Кунига қайта) тирилтируرمىз ва уларнинг қилган ишларини ҳамда (қолдирган) изларини ёзиб қўюرمىз. Барча нарсани Биз очиқ Китобда (яъни, Лавҳул-Маҳфузда) санаб - белгилаб қўйгандирмиз. 13. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз уларга (Антокия) қишлоғининг аҳлини - у жойга элчилар келган пайтини мисол келтиринг!

И з о ҳ: Ушбу ва қуйидаги оятларда сўз Ҳақ Йўлига даъват қилиш учун Ийсо алайҳис-салом томонидан Рум мамлакатидagi Антокия шаҳри аҳолисига юборилган элчилар ва уларни ёлгончи қилганлари оқибатига ҳалокатга дучор бўлган Антокия аҳли ҳақида боради. Бу қисса орқали Қуръон Макка мушрикларини Муҳаммад Пайгамбар алайҳис-саломга иймон келтирмасликнинг мудҳиш оқибатларидан огоҳлантиради.

14. Ўшанда Биз уларга икки (элчини) юборганимизда у иккисини ёлгончи қилишгач, Биз (уларни) учинчи (элчи) билан қувватлантирдик. Бас, (уччала элчи Антокия аҳлига): "Дарҳақиқат, биз сизларга (юборилган) элчилармиз", деган эдилар; 15. Улар: "Сизлар ҳам худди ўзимизга ўхшаган одамларсиз. Раҳмон (яъни, Оллоҳ) бирон нарса - ваҳий нозил қилгани йўқ. Сизлар фақат ёлгон сўзламоқдасизлар", дедилар. 16. (Элчилар) айтдилар: "Парвардигоримиз билурки, бизлар шак-шубҳасиз, сизларга (юборилган) элчилардирмиз. 17. Ва бизларнинг зиммамизда фақат (Оллоҳнинг ваҳийсини сизларга) очиқ-равшан етказишгина бордир". 18. Улар дедилар: "Ҳақиқатан, бизлар сизлар ҳақингизда бадгумондамиз. Қасамки, агар (бу сўзларингизни)

тўхтатмасангизлар, албатта сизларни тошбўрон қилурмиз ва сизларга биз томондан бир аламли азоб етар". 19. (Элчилар) айтдилар: "Бадгумонингиз ўзларингиз биландир (яъни, бизлардан эмас, балки ўзларингизнинг куфрларингиздан бадгумон қилингиз)! Сизларга ваъз-насиҳат қилинса (қабул қилиш ўрнига бадгумонга бўлиб дуқ-пўписа қилурмисиз)?! Йўқ, сизлар ҳаддан ошган қавмдирсиз!" 20. (Шу пайт) бир киши шаҳарнинг бир чеккасидан шошганча келиб, деди: "Эй қавмим, бу элчиларга эргашинглар! 21. Ўзлари ҳидоятда бўлган ва сизлардан бирон ажр-мукофот сўрамайдиган зотларга эргашинглар!"

И з о ҳ: Ривоят қилинишича, бу киши шаҳар четига истиқомат қилувчи хужоғўй ва саховатли бир одам бўлиб, исми Ҳабиб ан-Нажжор эди. У ҳамшаҳарлари ўзларини Ҳақ Йўлига даъват қилиш учун келган элчиларни ёлгончи қилишиб, ўлдирarmoқчи бўлиб турганларидан хабар топгач, шошганча уларнинг олдига келиб, мазкур оятлардаги сўзларни айтади.

22. (Бу сўзларни эшитган қавми: "Ҳали сен ҳам шуларнинг динидамисан?!", деганларига, у айтди): "Нега мен ўзимни яратган Зотга ибодат қилмайин?! Сизлар ҳам (дунёдан ўтгач), Ёлғиз Унгагина қайтарилурсизлар. 23. Мен У Зотни қўйиб (жонсиз бутларни) худолар қилиб олайми?! (Ҳаргиз ундай қилмасман, чунки) агар Раҳмон менга бирон зиён етказишни истаса, у (бут)ларнинг қўллаб қувватлашлари мени бирон нарсадан беҳожат қила олмас ва улар мени (Омоҳнинг азобидан) кутқара олмаслар. 24. У ҳолда мен шак-шубҳасиз, очиқ залолатда бўлурман. 25. Ҳақиқатан, мен (жонсиз бутларга эмас, балки барчаларингизни яратган) Парвардигорингизга иймон келтирганман. Бас, мени тинглангиз!" 26-27. (Лекин жоҳил қавм Ҳабиб ан-Нажжорнинг сўзларига қулоқ солмасдан уни қатл қилишгач, унга) "Жаннатга кир", дейилди. (Омоҳнинг амри билан жаннатга кириштириб, у жойдаги ноз-неъмат ва иззат-ихромни кўргач), у айтди: "Қани эди қавмим ҳам мени Парвардигорим мағфират қилганини ва мени азиз-мукаррам кишилардан қилганини билсалар эди".

ЙИГИРМА УЧИНЧИ ЖУЗЪ

28. Биз (Ҳабиб ан-Нажжорни ўлдирганларидан) кейин унинг қавми устига (уларни ҳалок қилиш учун) осмондан бирон қўшин (яъни, азоб фаришталарини) туширмадик. Биз (ҳеч нарса) туширгувчи бўлмадик. (Зотан, у кофирларни ҳалок қилиб юбориш биз учун осон эди, шунинг учун ҳам -) 29. - Фақат биргина даҳшатли қичқириқ бўлди-ю, баногоҳ улар "ўчиб" қолдилар. (яъни, биронталари ҳам қолмай ҳалок бўлдилар). 30. (Омоҳнинг элчиларини ёлгончи қилиб, уларга озор-азият етказадиган барча) бандаларга ҳасрат-надомат бўлгай! Уларга бирон пайгамбар келмас, магар улар унинг устидан масҳара қилиб кулгувчи бўлурлар. 31. Ахир улар ўзларидан илгари ҳам Биз қанча асрларни (авлодларни) ҳалок қилганимизни - ўшалар уларнинг олдига (яъни, бу дунёга) қайтиб келмасликларини кўрмадиларми?! 32. Ҳеч шак-шубҳасиз, (уларнинг) барчалари (Қиёмат Кунига) Бизнинг даргоҳимизда ҳозир қилингувчидирлар. 33. Ўлик-қуруқ Ер улар учун (қайта тирилиш ҳақ эканига) бир оят-аломатдир - Биз уни (сув билан) тирилтирдик ва ундан (турли) дон-дунни ундириб чиқардик. Бас, улар ўша (дон)дан ерлар. 34. Яна Биз у (Ер)да хурмозор ва узумзор боғларни (пайдо) қилдик ва унда булоқларни оқизиб қўйдик. 35. Токи (одамлар ўша боғларнинг) мевасидан есинлар учун (шундай қилдик). Ҳолбуки, у (мевалар)ни улар (қўллари билан) қилмаган - ясаб олмаган эдилар. Ахир шукр қилмайдиларми?! 36. Ер ундириб-ўстирадиган нарсалардан, (одамларнинг) ўзларидан ва яна улар билмайдиган нарсалардан иборат барча жуфтларни яратган (Омоҳ ҳар қандай айбу-нуқсондан) Пок Зотдир.

И з о ҳ: Мазкур оятда Омоҳ таоло кошнотдаги барча нарсани жуфт-жуфт қилиб яратгани уқтирилди. Энди қўйидаги оятларда ана ўша жуфтлардан кеча ва кунгуз ҳамда қуёш ва ой ҳақида сўз юритилиб, улардан ҳар бири Буюк Илоҳий Қудратга далолат қиладиган оят-аломатлардан экани тасъидланади.

37. Кеча ҳам улар учун (Бизнинг қудратимизни кўрсатиб турадиган) бир оятдир: Биз ундан кундузни ечиб олишимиз билан баногоҳ улар зулматда қолурлар. 38. Қуёш (бирон сония тўхтамай) ўз қароргоҳи сари жорий бўлур. Бу Қудратли ва Билгувчи Зотнинг тақдири - ўлчовидир.

И з о ҳ: Ердан минг-минг марта катта ҳажмга эга бўлган қуёш то "кун ва ой бирлашиб кетадиган" Қиёмат Кунини келгунича бир нафас ҳам тинмасдан фазода айланаверади. Фақат Қудратли ва Доно Зот - Олоҳ таолонинг Ўзигина уни шундай тартиб-ўлчовга бўйсундириб қўя олар.

39. Биз ойни ҳам токи у эски (хурмо) бутоғи каби бўлиб (эгилиб ҳилол ҳолига келиб) қолгунича бир неча манзилга белгилаб-тайинлаб қўйгандирмиз.

И з о ҳ: Дарҳақиқат, ой бир ой давомига йигирма саккиз манзил - жойда турли суратда кўрингани сабабли кўзга йигирма саккизта бўлиб туюлади. Сўнгра бир ёки икки кеча кўринмасдан туради-да, кейин яна ўша тартиб такрорланади. Агар қуёш кундузлари оламни нур ва ҳароратга тўлдирса, ой кечаларга ёруғлик бахш этиши билан бирга барча кишилар учун вақт ўлчови бўлиб ҳам хизмат қилади.

40. На қуёш учун ойга етиш мумкин бўлур ва на кеча кундуздан ўзгувчидир. (Қуёш, ой ва юлдузларнинг) барчалари фалакда сузиб юрур.

И з о ҳ: Яъни, то Қиёмат қойим бўлгунича қуёш ойга ета олмас ва кеча кундузнинг ўрнини эгаллаб ола билмас. Ушбу ояти каримада яна коинотдаги барча катта-кичик сайёралар фазода муаллақ ҳолда сузиб юришлари баён қилингандир. Илм-фанга йигирманчи асрнинг бошларига келибгина маълум бўлган бу ҳақиқатлар ҳақида Қуръони Карим бундан ўн тўрт аср илгари хабар берган эди. Бунда ақл эгалари учун ибрат бордир.

41. Биз уларнинг авлод-зурриётларини (Нух пайғамбар билан бирга одамлар ва турли жониворларга) тўла кемада кўтарганимиз (ва тўфон балосидан нажот берганимиз) улар учун (Бизнинг қудратимизни кўрсатадиган) яна бир оятдир. **42.** Яна Биз улар учун худди ўша (кемага) ўхшаш (бошқа) минадиган нарсаларини (яъни, катта-кичик кемаларни) ҳам яратдик. **43.** Агар Биз хоҳласак уларни гарқ қилурмиз-да, сўнг улар учун бирон ёрдамчи бўлмас ва улар (ҳалокатдан) қутқазилмаслар. **44.** Магар Биз томондан бўлган марҳамат сабабли ва (маълум) бир вақтгача (яъни, ажаллари етгунча ҳаёт неъматларидан) баҳраманда бўлишлари учун (уларга бало-ҳазолардан нажот беришур). **45.** Қачон (мушрикларга: "Сизлар Олоҳнинг) раҳматига эришишларингиз учун олдиларингиздаги (дунё фитналаридан) ва ортингиздаги (Охира азобидан) кўрқинглар", (яъни, иймонга келинглари) дейилса, (улар қулоқ

солмаслар). 46. Уларга Парвардигорларининг оятларидан бирон оят (*Оллоҳ таолонинг қудратига далолат қиладиган бирон белги - аломат*) келмас, магар улар (*ўша оятлардан*) юз ўнгиргувчи бўлурлар. 47. Қачон уларга: "Оллоҳ сизларга ризқ қилиб берган нарсалардан инфоқ-эхсон қилинглар", дейилса, кофир бўлган кимсалар иймон келтирган зотларга (*истехзо билан*): "Агар Оллоҳ хоҳласа Ўзи таомлантириб оладиган кишиларга бизлар таом берурмизми? Сизлар ҳеч шак-шубҳасиз, очик залолатадирсизлар", дерлар. 48. Улар: "Агар ростгўй бўлсангизлар (*айтинглар-чи*), мана шу ваъда (*қилинган азоб*) қачон бўлади?", дерлар. 49. Улар фақат биргина даҳшатли қичқирикни кутмоқдалар, холос. У уларни (*ўлимдан мутлақо беҳабар ҳолларида кўча-кўй ва бозорларда бир-бирлари билан*) жанжаллашиб турганларида олиб кетар (*яъни, ҳалок этар*). 50. Бас, улар на бирон васият қилишга ва на уйларига қайтишга қодир бўлурлар. 51. (*Қиёмат Соати келиб фаришта Исрофилнинг*) сури чалиниши билан баногоҳ улар қабрларидан Парвардигорлари (*ҳузурига ҳисоб-китоб учун*) суғурилиб чиқурлар. 52. Улар: "Эй бизларга ўлим бўлсин! Ким бизларни ётган жойимиздан (*қабрларимиздан*) тургазди?", деганларида, (*уларга айтилу*): "Мана шу Раҳмон ваъда қилган ва пайғамбарлар рост сўзлаган нарса - Қиёматдир". 53. Фақатгина бир даҳшатли қичқирик бўлар-у, баногоҳ уларнинг барчалари Бизнинг даргоҳимизда ҳозир қилингувчидирлар. 54. Мана бу Кунда ҳеч бир жонга бирон зулм қилинмас ва сизлар фақат ўзларингиз қилиб ўтган амалларингиз сабабли жазоланурсиз. 55. Шак-шубҳасиз, жаннат эгалари бу Кунда (*ўзлари истаган - орзу қилган*) иш(лари) билан шод-хуррам бўлгувчидирлар. 56. Улар ўз жуфтлари билан бирга соя-салқин жойлардаги сўриларда ястаниб ўтирурлар. 57. Улар учун у жойда (*ҳар турли*) мева-чева мавжуддир ва улар учун чорлаган - истаган нарсалари ҳозирдир. 58. (*Уларга*) Мехрибон Парвардигор томонидан салом айтилу

И з о ҳ: Ҳадиси шарифда ворид бўлишича, "Жаннат эгалари ўзларига ваъда қилинган ноз-неъматлар ичига роҳат-фароғатда эканлар, баногоҳ устларида бир Нур пайдо бўлу

Бошларини кўтариб... "Ассалому алайкум, эй аҳли жаннат", деб турган Парвардигори оламни кўрурлар". Жаннат эгалари етажак саодати абадийя зикр қилинганч, энди дўзахиларнинг топажак азоб уқубатлари ҳақида хабар берилади.

59. Эй жиноятчи кимсалар мана бу Кунда (мўминлардан) ажралинглар! 60-61. Мен сизларга: "Эй Одам болалари, шайтонга ибодат қилмангиз, чунки у сизларга очик душмандир. Менгагина ибодат қилинглари! Мана шу Тўғри Йўлдир", деб буюрмаганмидим?! 62. Аниқки, (шайтон) сизларнинг ичингиздан кўп авлодни йўлдан оздирди. Ахир ақл юритгувчи бўлмадингизларми?! 63. Сизларга ваъда қилинган жаҳаннам мана шудир! 64. Сизлар (ҳаёти дунёда) кофир бўлиб ўтганларингиз сабабли мана бу Кунда (жаҳаннамга) кирингиз! 65. Бу Кун Биз уларнинг огизларини муҳрлаб қўюрмиз. Ва Бизга уларнинг қилиб ўтган ишлари ҳақида уларнинг қўллари сўзлар ва оёқлари гувоҳлик берур. 66. Агар Биз хоҳласак уларнинг кўзларини йўқ қилган бўлур эдик. Ана у ҳолда улар йўлларига шошардилар-у, (лекин) қаёқдан кўра олсинлар. 67. Агар Биз хоҳласак уларни турган жойларида (маймун, тўнғиз ё тош каби) бошқа нарсаларга айлантириб қўйган бўлур эдик. Сўнг улар (олдинга) юришга ҳам қодир эмаслар, (ортларига ҳам) қайта олмаслар.

И з о ҳ: Ушбу икки оятни шундай тушунмоқ лозим: Оллоҳ таоло ҳаётларини куфру исён билан ўтказган кимсалар ҳақида: "Агар биз истасак уларнинг кўзларини кўр қилиб, йўларини топа олмайдиган қилиб қўйишимиз ёки уларни инсонликдан чиқариб бутунлай бошқа нарсаларга айлантириб қўйишимиз мумкин эди. Аммо Биз уларни Тўғри Йўлга юрсинлар ва тавба-тазарруъ қилсинлар деб инсонликларига қолдирган эдик. Лекин улар ўз динсизликларидан қайтмадилар ва оқибат-натижада жаҳаннам эгалари бўлиб қолдилар", дейди ва бу билан ҳали-ҳануз ҳаёти дунёда бўлган кишиларни огоҳлантиради.

68. Биз кимга (узун) умр берсак унинг хилқатини (жисму-жонини) тубан - ночор қилиб қўюрмиз. Ахир ақл юргизмайдиларми (яъни, бир кишининг сураи ва сийратига ёш-яланглиги билан қари-қартанглиги ўртасига нақадар катта фарқ борлигини кўриб ибрат олмайдиларми)?! 69-70. Биз (Муҳаммад алайҳис-саломга) шеър ўргатмадик ва (шоирлик) унинг учун дуруст эмасдир.

И з о ҳ: Зотан, Муҳаммад алайҳис-салом Оллоҳ таоло томонидан юборилган Пайғамбар эканлар, демак, фақат ва фақат рост сўзламоқлари лозим. Шеърият эса ўз кўтаринкилиги, муболағалари билан (яъни, ўз табиати билан тўла маънодаги) ростгўйликни кўтара олмайди. Билъакс, шоирларнинг эътирофларича ҳам шеърнинг энг ширини энг ёлғондир. Бинобарин,

Ўз умматларишга бир умр амал қилиб ўтишадиган дин арконларини ўргатадиган ва ғайб олами, Охират диёри ҳақида хабар берадиган Пайғамбар шоир бўлиши дуруст эмасдир.

(Муҳаммад алайҳис-салом тиловат қилаётган нарса) фақат у тирик бўлган кишиларни огоҳлантириши учун ва кофирлар устига Сўз - азоб ҳақ бўлиши учун (нозил қилинган) бир Эслатма ва очиқ-равшан Қуръондир. 71. Ахир ўша (мушриклар) Биз улар учун Ўз Қўлимиз билан қилган нарсаларни - чорва ҳайвонларини яратиб қўйганимизни - кўрмадиларми?! Мана улар ўша (ҳайвон)ларга эгадирлар. 72. Биз ўша (ҳайвон)ларни уларга бўйсундириб қўйганмиз. Ана уларнинг минадиган нарсалари ҳам ўша (ҳайвон)лардандир, ейдиган (таом)лари ҳам ўшалардандир. 73. Яна улар учун ўша (ҳайвон)ларда (турли) фойдалар ва ичимлик (сут-қаймоқ)лар бордир. Ахир шукр қилмасларми?! 74. (Йўқ, улар шукр қилмадилар, балки) Оллоҳни қўйиб ёрдам олиш умидида (ўзга) "худо"ларни тутдилар. 75. Уларнинг ўзлари ўша ("худо"лари) учун ҳозирланган қўшин бўлсалар ҳам у ("худо"лар) уларга ёрдам беришга қодир бўлмаслар. 76. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сизни уларнинг сўзлари ғамгин қилмасин! Зотан, Биз уларнинг яширадиган нарсаларини ҳам, ошкор қиладиган нарсаларини ҳам билурмиз. 77. Инсон Биз уни нутфадан - бир томчи сувдан яратганимизни, энди эса ўша (оғиз - нотавон инсон) баногоҳ (Ўзимизга) очиқ қаршилиқ қилгувчи бўлиб қолганини кўрмадимми?! 78. У Бизга "Чириб битган суякларни ким ҳам тирилтира олур?", деб, мисол келтирди-ю, (аммо) ўзининг (бир томчи сувдан) яралганини унутиб қўйди! 79. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "У (чириган суяк)ларни дастлаб (бир томчи сув)дан пайдо қилган Зотнинг Ўзи қайта тирилтирур. У (Ўзи яратган) барча халқни Билгувчидир". 80. У сизлар учун ям-яшил дарахтдан оловни пайдо қилган Зотдир. Бас, сизлар ўшандан ўт ёқурсизлар. (яъни, кўм-кўк дарахтнинг ичидан оловни чиқаришга Қодир бўлган Оллоҳ албатта чириб битган суякдан ҳам инсонни қайта яратишга Қодирдир). 81. Осмонлар ва Ерни яратган Зот (у буюк сайёраларга нисбатан минг-минг марта кичик бўлган инсонларнинг) ўхшашини яратишга Қодир эмасми?! Йўқ, (албатта Қодирдир), Унинг Ўзигина Яраттувчи ва Билгувчидир. 82. Бирон нарсани (яратишни) ирода қилган вақтида Унинг иши фақатгина "Бўл", демоқлигидир. Бас, у (наrsa) бўлур - вужудга келур. 83. Бас, барча нарсанинг эгаллиги - подшоҳлиги Ўз Қўлида бўлган (Оллоҳ ҳар қандай айбу-нуҳсондан) Пок Зотдир. Ва (албатта) сизлар Ёлғиз Унгагина қайтарилурсизлар.

ВАС-САФФОТ сураси (37)

Маккада нозил бўлган бу сура бир юз саксон икки оятдир.

Иймон-эътиқод ва ундан етадиган фойдалар, куфру-исён ва унинг зиёнлари ҳақида сўзловчи бу сура Оллоҳ таолонинг амру-фармониға мудом мунтазир бўлиб турадиган зотлар ҳақида зикр қилиниши билан бошланади.

Сўнгра жинлар тўғрисида сўз юритилиб, айрим нодон кимсаларнинг "Жинларнинг Оллоҳга яқинлиги бор", деган афсоналари кескин рад этилади.

Бу сурада Охират ҳаёти - жаннат аҳли мушарраф бўлган бахт-саодат, дўзахилар дучор этилган азоб-уқубат ҳақидаги жуда жонли лавҳалар мазкурдир.

Шунингдек, бу сурада ҳам Оллоҳ таолонинг бир неча пайгамбарларининг қиссалари баён қилинади ва уларнинг барчалари "чиройли амал қилувчи" бандалар бўлганликлари уқтирилади. Хусусан Иброҳим алайҳис-салом Оллоҳ таоло томонидан ўз ўғиллари Исмоилни қурбон қилишга буюрилишлари ва уларнинг ҳар иккиси Яраттанинг амрига қулоқ қоқмай итоат этган чоғларида, Оллоҳ таоло жаннатдан бир кўчқор тушириб, Исмоил алайҳис-саломнинг ўринларига ўшани сўйишга буюргани хусусидаги хабар билан иймон ва имтиҳон ҳақида ибратли мисол келтирилади.

Қуръони Каримдаги бир неча сураларни Оллоҳ Ўзи яратган айрим махлуқоти номига қасам билан бошлайди. Бу сура ҳам Яраттанинг барча буйруқларини дарҳол ижро этиш учун саф тортиб турадиган ҳақиқий иймон-эътиқод эгалари номига қасам ичиш билан бошлангани сабабли у "Вас-саффот - Саф тортиб тургувчиларга қасам", деб аталгандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2-3-4. (Оллоҳ Йўлида) саф тортиб турадиган, (Оллоҳнинг бандаларини гуноҳ йўлларидан) мудом тўсадиган, (Оллоҳнинг) Эслатмасини - Қуръонни доимо тиловат қиладиган (инсонлар ва

ЙИГИРМА УЧИНЧИ ЖУЗЪ

фаришталардан иборат барча) зотларга қасамки, шак-шубҳасиз, сизларнинг Илоҳингиз Ягонадир. 5. (У Зот) осмонлар, Ер ва уларнинг ўртасидаги бор нарсаларнинг Парвардигоридир. (У Зот) бор кунчиқар жойларнинг (ва бор кунботар жойларнинг) Парвардигоридир. 6. Дарҳақиқат, Биз энг яқин осмонни юлдузлар билан зийнатладик. 7. Ва (уни) ҳар бир итоатсиз шайтондан - жиндан сақладик. 8-9. У (жин)лар энг юксак мавжудотларни (яъни, фаришталарнинг сўзларини) ҳаргиз эшита олмаслар ва (уларни) ҳайдаш учун уларга ҳар томондан (юлдузлар) отилур. Улар учун (Охиратга) доимий азоб бордир. 10. Магар бирон марта (бирон сўзни) илиб олган кимса (яъни, жин) бўлса, уни ҳам учар юлдуз қувиб етар (ва ҳалок этар). 11. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом, Макка кофирларидан) сўранг-чи, улар(ни) яратиш қийинроқмикан ёки Биз яратган зотларнимий! (яъни, фаришталар ва Еру осмондаги барча мавжудотни яратиш одамзотни яратишдан огирроқ эмасми?!) Зотан, Биз (инсонларнинг асли-аввали бўлмиш Одам алайҳис-саломни) ёпишқоқ бир лойдан яратгандирмиз. 12. Балки Сиз (уларнинг қайта тирилишини инкор қилаётганларидан) таажжубдадирсиз, (аммо) улар (Сизнинг Охират ҳаёти ҳақидаги сўзларингизни) масхара қилурлар. 13. Уларга (Қуръон билан) панд-насиҳат қилинса, панд-насиҳатни олмаслар. 14. (Сизнинг ҳақ Пайғамбар эканлигингизга далолат қиладиган) бирон оят-мўъжизани кўрсалар (дарҳол иймон келтириш ўрнига янада зиёдароқ) масхара қилурлар. 15. Ва дерлар: "Бу фақат очик-равшан сеҳрдир. 16. Бизлар ўлиб тупроқ ва суякларга айланиб кетган чоғимизда ростдан ҳам яна қайта тирилгувчи эканмизми?! 17. Аввал (ўтиб кетган) ота-боболаримиз ҳам-а! 18. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, Сиз уларга) айтинг: "Ҳа! Сизлар хор-зор бўлган ҳолингизда (албатта қайта тирилурсизлар)". 19. У (яъни, қайта тирилиш) фақатгина (фаришта Исрофилнинг сури билан чалинган) бир қичқириқдир холос, бас, баногоҳ улар (қайта тирилиб, "кунларини") кўрурлар. 20. Ва "Эй, ўлим бўлсин бизларга! Бу Жазо - Қиёмат Куни-ку!", деб қолурлар. 21. Мана шу сизлар ёлгон деб ўтган (Ҳақ билан ботил) ажратиладиган Кундир. 22-23. (Эй фаришталар, сизлар) золим-кофир бўлган кимсалар ва уларнинг ҳамтовоқларини ҳамда улар Оллоҳни қўйиб ибодат қилиб ўтган нарсаларини тўплаб, дўзах йўлига бошланглар. 24. (Аммо то Менинг фармоним бўлмагунча) уларни тўхтатиб (дўзахга ташламай) туринглар! Чунки улар (аввал ҳаёти дунёда қилиб ўтган куфру исёнлари тўғрисида) сўралгувчидирлар. 25. (У Кунда кофирларга

дейшлар): "Нега бир-бирларингизга ёрдам бермаяпсизлар?!" 26. Йўқ, улар бу Кунда (ҳеч нарса қила олмаслар, балки фақат Бизнинг ҳукмимизга) бўйинсунгувчидирлар. 27. Уларнинг бировлари бировларига қараб савол-жавоб қилурлар. 28. (Эргашувчилар ўзларини йўлдан урган пешволарига): "Ҳақиқатан, сизлар бизларга ўнг томондан (яъни, бизлар ишониб яхшилик кутаётган томондан) келар эдинглар", деганларида; 29. (Пешволар) айтурлар: "Йўқ, сизлар ўзларингиз мўмин бўлмаган эдинглар. 30. (Ахир) бизлар учун сизларнинг устингизда бирон салтанат - ҳукмронлик йўқ эди-ку! Йўқ, сизлар ўзларингиз ҳаддан ошгувчи қавм эдинглар. 31. Бас, энди бизларга (ҳам, сизларга ҳам) Парвардигоримизнинг Сўзи - азоби ҳақ бўлди. Шак-шубҳасиз, бизлар (уни) тотгувчидирмиз. 32. Чунки бизлар ўзимиз йўлдан озгувчи бўлганимиз сабабли сизларни ҳам йўлдан урдик". 33. Бас, албатта улар (яъни, Олоҳ Йўлдан озган кимсалар ва уларни йўлдан урган пешволари) ўша Кунда азобда шерик бўлгувчидирлар. 34. Дарҳақиқат, Биз жинойтчи кимсаларни мана шундай (азобга дучор) қилурмиз. 35. Чунки уларга: "Ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар Ёлғиз Оллоҳгина бордир", дейилган вақтда кибр-ҳаво қилган эдилар. 36. Ва улар "Ҳали бизлар бир мажнун шоирни деб худоларимизни тарк қилар эканмизми?", дер эдилар. 37. Йўқ, (Муҳаммад алайҳис-салом асло мажнун шоир эмасдир, балки) у Ҳақ (Дин)ни олиб келди ва (ўзидан аввал ўтган) барча пайгамбарларни тасдиқ этди. 38. (Эй жинойтчи кимсалар), сизлар шак-шубҳасиз, аламли азобни тотгувчидирсизлар. 39. Сизлар фақат қилиб ўтган жинойтларингиз сабабли жазоланурсизлар. 40. Магар Оллоҳнинг покиза бандалари бордирки; 41. Ана ўшалар учун маълум ризқ. 42-43-44.-(Ҳар турли) мевалар бўлур. Ва улар ноз-неъмат боғларида, сўрилар устида, бир-бирларига рўбарў ўтирган ҳолларида иззат-икром кўргувчидирлар. 45-46. Уларга оқар чашмадан ичгувчилар учун лаззат бўлган оппоқ (шароб) косалари айлантириб турилурки; 47. У (шароб)да маст қилгувчи -ақдан оздиргувчи нарса бўлмас ва улар ундан маст бўлмаслар. 48-49. Яна уларнинг олдиларида кўзларини (беғоналарга қарашдан) тийгувчи, гўё яшириб қўйилган (оппоқ) тухумдек (заҳаланмаган) оҳу кўзлар бўлур. 50. Бас, улар (яъни, аҳли жаннат) бир-бирларига қараб савол-жавоб қилурлар. 51. (Шундай суҳбатларнинг бирида) улардан бири деди: "Менинг бир дўстим бор эди. 52-53. У (менга): "Ростдан ҳам сен (ўлганимиздан сўнг яна қайта тирилишимизни) тасдиқ этгувчиларданмисан? Бизлар ўлиб, тупроқ ва суякларга

айланиб кетган вақтимизда ҳақиқатан ҳам (қайта тирилтирилиб) жазолангувчимизми?!", дер эди. 54. (Сўзлагувчи ҳаёти дунёда Охиратни инкор қилган дўсти ҳақидаги ҳикояни тугатгач, жаннатдаги биродарларига): Сизлар (ҳам мен билан бирга ўша дўстимнинг дўзахдаги ҳоли нима бўлганига) қарагувчимисизлар?", деди. 55. Сўнг ўзи қараб уни дўзахнинг ўртасида кўргач; 56. Деди: "Оллоҳ номига қасамки, дарҳақиқат, сен мени ҳам ҳалок қилаёзган эдинг. 57. Агар Парвардигоримнинг неъматини (яъни, Ҳидоятини) бўлмаса эди, албатта мен ҳам (сен билан бирга дўзахга) ҳозир қилингувчилардан бўлур эдим. 58-59. (Энди сен менга айтгинчи), бизлар (яъни, жаннат аҳли ҳудуди ҳаёти дунёда бизга ваъда қилинганидек), фақат биринчи ўлимимиздан бошқа ўлгувчи эмаслигимиз рост эканми?! Бизлар (ростдан ҳам) азоблангувчи эмас эканмизми? 60. Албатта мана шу (аҳли жаннат етадиган неъматлар) буюк саодатдир". 61. Бас, амал қилгувчилар мана шундай (мангу бахт-саодат) учун амал қилсинлар! 62. Мана шу яхшироқ зиёфатми ёки Заққум дарахтимиз? 63. Ҳақиқатан, Биз уни (яъни, Заққум дарахтини) золим кимсалар учун фитна-алдов қилиб қўйдик.

И з о ҳ: Дўзахда Заққум дарахти бўлиши ҳақида сўзланганида кофирлар "Дўзахда қандай қилиб дарахт ўссин, ахир дўзахнинг ўти уни куйдириб юбормайдими?", деганлар. Юқоридаги оятда кофирлар Оллоҳ таолонинг қудратига шак келтирганлари учун у дарахт тўғрисида зикр қилинганда, ақллари бовар қилмай фитна-алдовга дучор бўлишлари уқтирилди.

64. Дарҳақиқат, у дўзах қаърида ўсадиган бир дарахтдир. 65. Унинг бутоқлари(даги мевалари хунукликда) худди шайтонларнинг бошларига ўхшар. 66. Бас, улар (яъни, дўзахилар) албатта ундан еб, қоринларини тўлдиргувчидирлар. 67. Сўнгра албатта улар учун унинг (Заққум меваларининг) устига қайноқ сувдан аралаштирилур (яъни, уларга мажбуран қайнаётган сув ичирилур). 68. Сўнгра албатта уларнинг яна қайтадан дўзахга қайтишлари бордир. (Яъни, қайноқ сув уларнинг бутун ички аъзоларини куйдириб битганидан сўнг энди дўзах ўти уларнинг баданларини куйдирур). 69. Албатта улар (яъни, Макка мушриклари) ўзларининг ота-боболарини йўлдан озган ҳолда топдилар. 70. Энди ўзлари ҳам уларнинг изларидан чопмоқдалар. 71. Аниқки, улардан аввал ўтганларнинг кўплари ҳам йўлдан озган эдилар. 72. Ҳолбуки, Биз уларга (яъни, аввал ўтганларга) огоҳлантиргувчи (пайғамбар)ларни юборган эдик. 73. Бас, (эй Мухаммад алайҳис-

салом), огоҳлантирилган кимсаларнинг оқибатлари қандай бўлганини кўринг! 74. Магар Оллоҳнинг покиза бандаларигина (ҳалокатга дучор бўлмадилар).

И з о ҳ: Мазкур оятларда Макка мушрикларининг иймон-Исломга келмаганидан бениҳоят ғамгин бўлиб қолган Муҳаммад алайҳис-саломга таскин-тасалли бўлсин учун улардан илгари ҳам ўзларига юборилган пайгамбарларни ёлгончи қилиб ҳалокатга дучор бўлган қавмлар ўтгани ҳақида хабар берилди. Қуйидаги оятларда эса Оллоҳ таоло Ўзининг сўнги Пайгамбарига аввалги пайгамбарлардан етти кишининг қиссаларини мўъжаз (қисқача) баён қилади.

75. Дарҳақиқат, Нух (ўз қавми уни ёлгончи қилган вақтда) Бизга нидо-илтижо қилди. Бас, (Биз) нақадар яхши ижобат қилгувчидирмиз; 76.-Биз унга ва унинг аҳли-тобеъларига улуг ғамдан (яъни, сувга гарқ бўлишдан) нажот бердик. 77. Ва унинг зурриётини (то Қиёмат) боқий қолгувчи кишилар қилиб қўйдик. 78. Ва кейинги (авлог)лар орасида (Нух) ҳақида (гўзал мақтовлар-олқишлар) қолдирдик. 79. Барча оламларда Нухга салом (айтилар, яъни, то Қиёмат унинг шаънига фақат мақтов-олқишлар айтилар). 80. Албатта Биз чиройли амал қилгувчиларни мана шундай мукофотлармиз. 81. Дарҳақиқат, у Бизнинг мўмин бандаларимиздандир. 82. Сўнгра бошқаларни (яъни, Нухни ёлгончи қилган кимсаларни) гарқ қилиб юбордик. 83. Шак-шубҳасиз, Иброҳим ҳам (Нух)нинг гуруҳидандир. 84. Эсланг, у Парвардигорига тоза дил билан келди. 85. Ўшанда у отаси ва қавмига деган эди: "Нимага ибодат қилмоқдасизлар?! 86. Оллоҳни қўйиб, сохта "худолар" (га сиғиниш)ни истайсизларми?! 87. У ҳолда барча оламларнинг Парвардигори ҳақида (яъни, У Зот сизларнинг мушриклигингиз учун берадиган жазоси ҳақида) не гумонингиз бор?!" 88-89. Сўнг у юлдузларга тикилиб туриб: "Аниқки, мен касалман", деди.

И з о ҳ: Нақл қилинишича, ўша даврда кишилар ўртасида юлдузларга қараб фол очиш - мунажжимлик жуда кенг ёйилган экан. Шунинг учун Иброҳим алайҳис-салом мушрикларнинг байрамини нишонлаш учун ҳайитгоҳга чиқиб кетаётган қавмидан ажралиб қолиш мақсадига, гўё юлдузларга қараб билиб олгандек уларга: "Мен вабога йўлиқар эканман", дедилар. Бу сўзни эшитгач, вабо юқишидан қўрққан қавм...

90. Дарҳол ундан юз ўгирган ҳолларида кетдилар. 91-92. Бас, (Иброҳим) аста уларнинг бутлари олдига келиб: "(Олдиларингиздаги

таомларни) емайсизларми? Сизларга нима бўлди, сўзламайсизлар?!", деди. 93. Сўнг уларга яқин келиб ўнг қўли (*даги болта*) билан урди. 94-95-96. Бас, (*қавми бу воқеадан хабар топишгач, газабланган ҳолларида*) унинг олдига шоша-пиша келишгач, деди: "Ўзларингиз йўниб-ясаб олган нарсаларга ибодат қилурмисизлар?! Ҳолбуки, сизларни ҳам, ясаб олган бутларингизни ҳам Оллоҳ яратган-ку?!" 97. Улар (*бир-бирларида*) дедилар: Иброҳим учун (*олов ёқиладиган*) бинолар қуриб уни ўша оловга ташланглар". 98. Бас, улар (*Иброҳимга*) макр қилмоқчи бўлган эдилар, Биз уларни тубан-мағлуб қилдик. 99. (*У ўт ичидан эсон-омон чиқди*) ва деди: "Албатта мен Парвардигорим (*буюрган тараф*)га кетгувчидирман. Унинг Ўзи мени (*Тўғри Йўлга*) ҳидоят қилур. 100. Парвардигорим, Ўзинг менга солиҳ (*фарзанд*)лардан ҳадя этгин". 101. Бас, Биз унга бир ҳалим ўғилнинг хушхабарини бердик. 102. Энди қачонки у (*бола катта бўлиб, отаси Иброҳим*) билан бирга юрадиган бўлгач, (*Иброҳим*): "Эй ўғилчам, мен (*ҳадеб*) тушимда сени (*қурбонлик учун*) сўяётганимни кўрмоқдаман. Энди сен ўзинг нима раъй-фикр қилишингни бир ўйлаб кўргин", деган эди. У айтди: "Эй отажон, сенга (*тушингда Парвардигор томонидан*) буюрилган ишни қилгин. Иншооллоҳ, мени сабр қилгувчилардан топурсан".

И з о ҳ: Саҳобалардан Абдуллоҳ ибн Аббос розияллоҳу анҳу айтишларича, Олоҳ таолонинг барча пайғамбарларининг кўрган тушлари ваҳийдир. Шунинг учун ҳам Иброҳим алайҳис-салом тушларида берилган фармоннинг ўзи биланоқ ўғиллари Исмоил алайҳис-саломни қурбон қилишга чоғландилар ва ўғиллари ҳам (*ўшанда у киши эндигина ўн уч ёшга қадам қўйган эканлар*) тўла розилик билан Олоҳнинг амрига бўйинсундилар.

103. Бас, қачонки иккиси ҳам (*Олоҳнинг ваҳийсига*) бўйинсуниб, (*энди Иброҳим ўз ўғли Исмоилни қурбон қилиш учун*) пешонаси билан (*Ерга*) ётқизган эдики; 104-105. Биз унга нидо қилдик: "Эй Иброҳим, дарҳақиқат, сен (*кўрган*) тушингни рост-бажо қилдинг". Албатта Биз чиройли амал қилгувчиларни мана шундай мукофотлармиз. 106. Албатта бу (*яъни, Иброҳимнинг ўз ўғлини қурбон қилишга буюрилиши*) очиқ-равшан имтиҳондир, холос. 107. Биз (*Исмоилнинг*) ўрнига (*Иброҳимга*) катта бир (*қўчқор*) сўйишни -қурбонликни эваз қилиб бердик (*яъни, катта бир қўчқорни жаннатдан туширдик*). 108. Ва кейинги (*авлог*)лар орасида (*Иброҳим*) ҳақида (*гўзал мақтовлар-олқишлар*) қолдирдик. 109. Иброҳимга салом бўлгай! 110. Биз чиройли амал қилгувчиларни мана шундай мукофотлармиз. 111. Албатта у

Бизнинг мўмин бандаларимиздандир. 112. Яна Биз унга - пайгамбар (ва) яхшилардан (бўлгуси) Исҳоқнинг хушхабарини бердик. 113. Ва (Иброҳимга) ҳам, Исҳоққа ҳам (дину дунёларига) баракот бердик. Уларнинг зурриётидан чиройли амал қилгувчи ҳам, ўз жонига очик жабр қилгувчи ҳам бўлур. 114. Дарҳақиқат, Биз Мусо ва Ҳорунга (пайгамбарлик) инъом қилдик. 115. Биз иккисига ва уларнинг қавмига улуг ғамдан нажот бердик. 116. Ва уларни Ўзимиз қўлладик, бас, улар (Фиръавн ва унинг одамлари устидан) голиб бўлдилар. 117. Биз уларга равшан Китоб -Таврот ато этдик. 118. Ҳамда уларни Тўтри Йўлга ҳидоят қилдик. 119. Ва кейинги (авлог)лар орасида (Мусо ва Ҳорун) ҳақида (гўзал мақтовлар - олқишлар) қолдирдик. 120. Мусо ва Ҳорунга салом бўлгай! 121. Албатта Биз чиройли амал қилгувчиларни мана шундай мукофотлармиз. 122. Албатта уларнинг иккиси ҳам Бизнинг мўмин бандаларимиздандир. 123. Илёс ҳам шак-шубҳасиз, пайгамбарлардандир. 124. Эсланг, у ўз қавмига деган эди: "(Оллоҳдан) қўрқмайсизларми?! 125-126. Сизлар Баъл (номли олтиндан ясалган бут)га сизгиниб, сизларнинг ҳам, аввалги ота боболарингизнинг ҳам Парвардигорини - энг Гўзал-Афзал Яраттувчи Оллоҳни тарк қилурмисизлар?!" 127. Бас, (қавми Илёсни) ёлгончи қилдилар. Энди албатта улар (гўзах азобиға) ҳозир қилингувчидирлар. 128. Магар Оллоҳнинг покиза бандаларитина (азобға дучор бўлмаслар). 129. Биз кейинги (авлог)лар орасида (Илёс) ҳақида (гўзал мақтовлар-олқишлар) қолдирдик. 130. Илёсга салом бўлгай! 131. Албатта Биз чиройли амал қилгувчиларни мана шундай мукофотлармиз. 132. Дарҳақиқат, у Бизнинг мўмин бандаларимиздандир. 133. Лут ҳам шак-шубҳасиз, пайгамбарлардандир. 134. Эсланг, Биз унга ва унинг барча аҳли-тобеъларига нажот берган эдик. 135. Фақат (азобға) қолгувчилардан бўлган бир кампирга (яъни, Лутнинг хотинига нажот бермадик). 136. Сўнгра бошқаларни (яъни, Лутни ёлгончи қилганларни) ҳалок қилдик. 137-138. (Эй Макка аҳли), аниқки, сизлар эрта-ю кеч уларнинг устидан ўтиб турурсизлар. Ахир ақл юргизмайсизларми (яъни, Лутнинг қавми бошига тушган ҳалокат сизларнинг ҳам бошингизга тушиб қолишидан қўрқмайсизларми)?! 139. Юнус ҳам шак-шубҳасиз, пайгамбарлардандир. 140. Эсланг, у (ўз қавмидан ғазабланиб Парвардигорининг изнисиз қишлоғидан чиқиб, одамлар билан) тўла бўлган кемага қараб қочган эди. 141. Бас, у (кемадагилар билан) қуръа ташлашиб мағлуб бўлгач, (уни денгизга улоқтирдилар).

И з о ҳ: Ривоят қилинишича, Юнус алайҳис-салом ўзлирини ёлгончи қилган қавмларидан газабланиб уларнинг устига яқин-орада қаттиқ бало тушиши ҳақида огоҳлантирадилар ва ўзлари Оллоҳ таолонинг изни-фармонисиз ўз қишлоқларидан чиқиб кетиб, бир денгиз соҳилига бориб қоладилар ва ўша вақтда жўнашга шай турган, одамлар билан тўла бир кемага миниб йўлга тушадилар. Аммо у кема денгизнинг ўртасида тўхтаб қолади. Шунда кемадагилар "Орамизда ўз хожасидан қочиб келаётган бир қул бор, агар уни кемадан тушириб юбормасак, ҳаммамиз гарқ бўлишимиз тайин", дейишиб ўрталарида қуръа ташлаганларида қуръа Юнус алайҳис-саломга чиқади ва кемадагилар уни денгизга улоқтирадилар.

142. Бас, уни (Парвардигорининг изнисиз ўз қавмини ташлаб чиқиб кетгани сабабли) маломатга лойиқ бўлган ҳолида бир наҳанг балиқ ютиб юборди. 143-144. Энди агар у (Оллоҳга доимо) тасбеҳ айтгувчилардан бўлмаса эди, албатта у (балиқ) қорнида то қайта тириладиган Кунларигача (яъни, Қиёматгача) қолиб кетган (яъни, ҳалок бўлган) бўлур эди. 145. Бас, Биз уни хаста ҳолида қуруқликка отдик. 146. Ва унинг устида (соя ташлаб туриши учун) қовоқ дарахтини ўстириб қўйдик. 147. (Балиқ қорнидан эсон-омон чиққач), Биз уни юз минг, балки ундан-да кўпроқ (одамга) пайгамбар қилдик. 148. Бас, улар (Юнусга) иймон келтирдилар. Сўнг Биз уларни (маълум) бир муддатгача (яъни, ажаллари битгунча ҳаёт неъматидан) баҳраманд этдик. 149. Энди (эй Муҳаммад алайҳис-салом, Макка кофирларидан) сўранг-чи, қизлар (яъни, уларнинг гумонича, фаришталар Оллоҳнинг қизлари эмиш) Парвардигорингизники-ю, ўгиллар уларникимикан?! 150. Ёки Биз фаришталарни улар гувоҳ бўлган ҳолларида қиз қилиб яратдикмикан?! 151-152. Огоҳ бўлингизким, улар ёлгончиликлари туфайли "Оллоҳнинг боласи (яъни, қизлари) бор", дерлар. Улар шак-шубҳасиз, ёлгончидирлар. 153. (Оллоҳ) ўгилларни қўйиб, қизларни танлаб олган эмишми?! 154. (Эй Макка аҳли), сизларга нима бўлди?! Қандай (ноҳақ-нораво) ҳукм чиқармоқдасизлар-а?! 155. Ахир эс-ҳушингизни йигмайсизларми?! 156. Ёки сизлар учун (Оллоҳ бола кўргани ҳақида) бирон очиқ-равшан ҳужжат борми?! 157. Бас, агар ростгўй бўлсангизлар (мана шу даъволарингизни қувватловчи) китобингизни келтиринглар-чи?! 158. (Мушриклар, Оллоҳ) билан жинлар (яъни, фаришталар) ўртасида насаб (яъни, ота-болалик бор, деб гумон) қилдилар. Ҳолбуки, жинлар-

фаришталар эса, (мушрикларнинг Қиёмат Кунига Оллоҳ азобиға) ҳозир қилингувчи эканликларини аниқ билдилар. 159. Оллоҳ уларнинг ("Оллоҳнинг боласи бор", деб) сифатлашларидан Покдир. 160. Магар Оллоҳнинг покиза бандаларигина (мудом Оллоҳни У Зотга нолойиқ бўлган сифатлардан лок тутарлар). 161-162. (Эй Макка аҳли), шак-шубҳа йўқки, сизлар ҳам, сизгинаётган бутларингиз ҳам (бирон кишини, Оллоҳ)га қарши фитнага солгувчи - алдай олгувчи эмасдирсизлар. 163. Магар (Оллоҳнинг тақдири азалийсига) дўзахга киргувчи бўлган кимсаларнигина (алдай олурсизлар). 164. (Фаришталар дегилар): "Бизларнинг ҳар биримиз учун (осмонларда) аниқ маълум бир ўрин бордир(ки, бизлар ана ўша ўрнимизда Оллоҳнинг амрини адо этурмиз). 165. Дарҳақиқат, бизлар (Оллоҳнинг Йўлида) саф тортиб тургувчилардирмиз. 166. Дарҳақиқат, бизлар (Оллоҳни ҳар қандай айбу нуқсондан поклаб) - тасбеҳ айттувчилардирмиз". 167-168-169. Дарвоқеъ, (Макка аҳли Қуръон нозил бўлишидан илгари): "Агар бизнинг олдимизда ҳам аввалгилар(нинг Китоблари)дан бирон эслатма - китоб бўлса эди, албатта бизлар ҳам Оллоҳнинг покиза бандалари бўлур эдик", дер эдилар. 170. Энди (Қуръон нозил бўлгач) эса унга кофир бўлдилар. Бас, яқинда (бу куфрларининг оқибати нима бўлишини) билиб олурлар. 171-172-173. Аниқки, Бизнинг пайгамбар бўлган бандаларимиз ҳақида: "Шак-шубҳасиз, улар қўллаб-қувватлангувчилардир ва шак-шубҳасиз, Бизнинг қўшинимиз (яъни, пайгамбарлар ва уларга иймон келтирган кишилар) голиб бўлгувчидирлар", деган Сўзимиз ўтган - собит бўлгандир. 174. Бас, (эй Мухаммад алайҳис-салом), Сиз улардан (яъни, Макка кофирларидан маълум) бир вақтгача юз ўтиринг! 175. Ва уларни (яқинда мағлуб бўлганларига) кўринг! Бас, яқинда улар (куфрларининг оқибатини) кўражаклар! 176. Ҳали улар Бизнинг азобимизни шоштирмоқдамилар?! 177. Бас, қачон (Бизнинг азобимиз) уларнинг ҳовлиларига (яъни, устларига) тушганида ўша огоҳлантирилган кимсаларнинг кунлари жуда ёмон бўлур. 178. Сиз улардан (маълум) бир вақтгача юз ўтиринг! 179. Ва уларни (яқинда мағлуб бўлганларига) кўринг! Бас, яқинда улар (куфрларининг оқибатини) кўражаклар! 180. Қудрат Эгаси бўлмиш Парвардигорингиз улар айтаётган сифатлардан (яъни, ҳар қандай айбу нуқсондан) Покдир. 181. (Барча) пайгамбарларга (Оллоҳ томонидан) салом бўлгай! 182. Ҳамду сано барча оламларнинг Парвардигори - Оллоҳ учундир!

"СОД" сураси (38)

Саксон саккиз оятдан ташкил топган бу сура ҳам Маккада нозил бўлган.

Сура аввалида Қуръони Карим шаънига - унинг ҳақ Китоб эканига қасам ичилади.

Сўнгра мушрикларнинг Муҳаммад алайҳис-салом даъватларига нисбатан кўрсатган инод-қайсарликлари тўғрисида хабар берилади ва у зотга таскин-тасалли бўлсин учун ўз салафлари - ўтган айрим пайгамбарларнинг ҳаётларидан ва уларнинг кофирлар томонидан кўрган озор-азиятларидан лавҳалар келтирилади.

Бу сурада ҳам Оллоҳ таоло мўминлар учун ҳозирлаб қўйган гўзал оқибат-жаннат ва ҳаёти дунёдан динсизлик билан ўтадиган кофирлар учун тайёрлаб қўйилган дўзах ҳақидаги бир неча оятлар мавжуддир.

Шунингдек, бу сурада аҳли иймонни кибру-ҳаво иллатидан йироқ бўлишга даъват этилиб, иблиснинг жаннатдан қувилишига сабаб бўлган нарса Оллоҳ таолонинг амрига итоат этишдан бош тортиб мутакаббирлик қилгани эканлиги айрича таъкидлаб ўтилади. Сура вақт-замон ўтиши билан Қуръон хабарларининг ҳақиқат эканлиги маълум бўлиб бораверишини уқтириш билан ниҳояланади.

Бу сура ўзи бошланган "Сод" харфи билан номлангандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Сод. Шаъну-шараф соҳиби бўлган Қуръонга қасамки, *(албатта Қуръон Илоҳий мўъжизадир ва албатта Сиз, эй Муҳаммад алайҳис-салом, Оллоҳнинг ҳақ Пайгамбаридирсиз)*. **2.** Балки кофир бўлган кимсалар *(бу ҳақиқатни қабул қилишдан)* кибру-ҳавода ва *(Оллоҳ ва Пайгамбарга)* мухолифликда собитдирлар. **3.** Биз улардан илгари ҳам қанча аср авлодни *(иймонсизликлари сабабли)* ҳалок қилганимизда улар *(бошларида азоб тушганида ёрдам сўраб)* нидо-илтижо қилганлар, *(аммо бу вақт азобдан)* қочиб қутулиш вақти эмас эди. **4.** *(Макка мушриклари)* уларга ўзларидан *(яъни, башар авлодидан)* бўлган бир огоҳлантиргувчи - Пайгамбар

келганидан ажабландилар ва у кофирлар дедилар: "Бу бир ёлгончи сеҳргардир. 5. (Шунча) худоларни битта худо қилиб олибдими?! Ҳақиқатан, бу жуда қизиқ нарса!"

И з о х: Макка мушриклари Пайғамбар алайҳис-саломнинг амакилари Абу Толибнинг олдига келиб: "Муҳаммадга айтгин, бизларнинг динимизни айблашни ва худоларимизни ҳақорат қилишни бас қилсин" дейишганида, уларнинг талабларидан хабардор бўлган Ҳазрат: "У ҳолда менинг биргина сўзимни қабул қилинглarki, сизлар у сўз шарофатидан арабу ажамга подшоҳ бўлурсизлар", дейдилар. Шунда мушриклар шодланишиб: "У қандай сўз экан-а? Агар айтганларинг рост бўлса, бир эмас ўн сўзингни ҳам қабул қиламиз", дейишганида, Пайғамбар алайҳис-салом айтадилар: "У сўз - Ла илаҳа илаллоҳдир - яъни, Ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар Ёлғиз Оллоҳгина бордир". Улар бу сўзни эшитишгач, даҳшатга тушадилар ва юқоридagi ояти каримада мазкур бўлган сўзларни айтадилар ва Пайғамбар алайҳис-саломнинг олдиларидан чиқиб кетишаркан:

6. Улардан катталари (бир-бирларига шундай дея тарқалиб) кетдилар: "Юринглар ва ўз худоларингизга (сигинишда) қаноат қилинглар (яъни, устивор бўлинглар)! Албатта бу (яъни, "Ла илаҳа илаллоҳ" дейиш бизлардан) исталадиган (талаб қилинадиган жуда катта) нарсадир. 7. Бизлар бу ҳақда (яъни, Оллоҳнинг Якка-ю Ягона эканлиги ҳақида) сўнги миллат - динда(ги одамлардан ҳам, яъни, Исломдан аввалги сўнги дин бўлмиш Насроний динидagi одамлардан ҳам) эшитган эмасмиз. Бу фақат бир уйдирмадир, холос. 8. Бизларнинг орамизда (шунча бой-зодагонлар туриб) ўша (Муҳаммад)га Эслатма - Қуръон нозил қилинган эмишми?!" (Уларнинг бу сўзларни айтишларига сабаб, ўта билимдонликлари эмас), балки улар Менинг Эслатмам - Қуръондан шакшубҳадирлар, балки улар ҳали Менинг азобимни тотиб кўрганлари йўқ (бас, шунинг учун Қуръон ва Пайғамбар шаънига мана шундай нолойиқ сўзларни айтмоқдалар). 9. Ёки Қудратли ва Саховатли Парвардигорингизнинг раҳмат хазиналари уларнинг олдиларидамикин-а?! 10. Ёки осмонлар ва Ернинг ҳамда уларнинг ўртасидаги бор нарсаларнинг подшоҳлиги уларникимикин-а?! У ҳолда (уларни осмонларга элтадиган) нарвонларига чиқаверсинлар (ва ўша жойдан ўзлари истаган одамларига ваҳий нозил қилаверсинлар). 11. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, Макка мушриклари) ўша ернинг ўзида енгилиб биттувчи ҳизблардан - фирқалардан бир, тўдадир холос, (бас, Сиз улар айтаётган беҳуда сўзларга парво ҳам қилманг!) 12. Улардан илгари ҳам Нуҳ қавми

ЙИГИРМА УЧИНЧИ ЖУЗЪ

(Нухни), Од (Қабиласи Худни) ва қозиклар (яъни, Ерга қозикдек қоқилган баланд эҳромлар ва қасрлар) эгаси бўлган Фиръавн (ва унинг одамлари Мусони) ёлгончи қилгандирлар. 13. Шунингдек, Самуд (қабиласи Солиҳни), Лут қавми (Лутни) ва дарахтзор эгалари (Шуайбни ёлгончи қилгандирлар). Ана ўшалар (ҳам ўзларига юборилган пайғамбарларга қарши чиққан) ҳизблардир. 14. Барчаларига пайғамбарларни ёлгончи қилганлари сабабли Менинг азобим ҳақ бўлгандир. (Бас, Макка мушрикларига ҳам Муҳаммад алайҳис-саломни ёлгончи қилганлари учун шак-шубҳасиз, азоб-уқубат бўлур). 15. Ана ўшалар(нинг барчалари) ҳеч тўхтамасдан келадиган биргина даҳшатли қичқириқни кутмоқдалар, холос. (Бас, ўша қичқириқ бўлиши билан барча жонзот қайта тирилуру ва куфр йўлини тутган кимсалар дўзах азобига дучор бўлурлар). 16. Улар (яъни, Макка мушриклари масхара қилишиб): "Парвардигоро, бизларга (ваъда қилинган азобдан иборат) насибамизни ҳисоб-китоб Кунидан илгарийёқ (яъни, шу ҳаёти дунёдаёқ) тезроқ келтира қолгин", дедилар. 17. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз улар айтаётган сўзларга сабр қилинг ва Бизнинг бандамиз - (тоат-ибодатда ва сабр-қаноатда) қувват соҳиби бўлган Довудни эсланг! Дарҳақиқат, у (Оллоҳ рози бўладиган Йўлга) қайтгувчидир. 18. Албатта Биз тоғларни кечки пайт ва эрталаб (яъни, мудом) у билан бирга тасбеҳ айтадиган қилиб бўйинсундириб қўйдик. 19. Ва (ҳар тарафдан) тўплангувчи бўлган қушларни ҳам (Довуд билан бирга тасбеҳ айтадиган қилиб бўйинсундириб қўйдик. Тоғлар ва қушларнинг) барчалари (Довудга итоат этишга) қайтгувчидир. 20. Яна Биз унинг мулку давлатини кучли-қувватли қилдик ва унга ҳикмат ҳамда аниқ-равъпан хитоб (яъни, забони гўё) ато этдик. 21-22. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сизга (бир-бирлари билан) жанжаллашувчи - даъволашгувчи (икки жамоат) хабари келдимиз? Ўшанда улар (Довуд пайғамбар ибодат қилаётган) меҳробга чиқишиб, Довуднинг олдига киришган эди, у улардан қўрқиб кетди. Улар дедилар: "Қўрқмагин. (Бизлар) биримиз биримизга зулм қилган икки даъволашгувчи (жамоат)дирмиз. Бас, сен бизларнинг ўртамизда ҳақ - адолатли (ҳукм) билан ҳукм қилгин ва (бизлардан бирон тарафга) жабр қилмагин ҳамда бизларни текис - Тўғри Йўлга бошлагин". 23. (Даъвогарларнинг бири деди): "Дарвоқеъ, мана бу менинг биродарим бўлиб, унинг тўқсон тўққиз совлиқ қўйи бор, менинг эса биргина совлигим бордир. Бас, у (шу биргина совлиққа ҳам кўз олайтириб): "Ўшани менга топширгин", деди ва мени бу сўзда - жанжалда енгиб қўйди. 24. (Довуд иккинчи даъвогарнинг сўзини

тингламасданоқ) деди: "Дарҳақиқат, у сенинг совлигингни сўраб (ва) ўз совлиқларига (қўшиб олиш) билан сенга зулм қилибди. Дарвоқеъ, кўп ошна-оғайнилар бир-бирларига зулм қилурлар. Фақат иймон келтирган ва яхши амаллар қилган кишиларгина (зулм қилмаслар. Аммо) улар жуда оздирлар". Довуд (бу ҳодиса воситасида) Биз уни имтиҳон қилганимизни билди-да, Парвардигоридан (шошиб ҳукм чиқаргани учун) мағфират қилишینی сўради ва (саждага) эгилган ҳолида йиқилиб, тавба-тазарруъ қилди.

И з о ҳ: Ушбу оят сажда оятидир.

25. Бас, Биз унинг ўша (хатоси)ни мағфират қилдик. Шакшубҳасиз, унинг учун Бизнинг ҳузуримизда яқинлик ва гўзал оқибат (яъни, жаннат) бордир. 26. Эй Довуд, дарҳақиқат, Биз сени Ерда (ўзингдан аввал ўтган пағамбарларга ўринбосар -) халифа қилдик. Бас, сен одамлар орасида ҳақ (ҳукм) билан ҳукм қилгин ва (нафс) хоҳишига эргашиб кетмагин! Акс ҳолда у сени Оллоҳнинг Йўлидан оздирур. Албатта Оллоҳ Йўлидан озадиган кимсалар учун ҳисоб-китоб Кунини (яъни, Қиёматни) унутиб қўйганлари сабабли қаттиқ азоб бордир. 27. Биз осмон ва Ерни ҳамда уларнинг ўртасидаги бор нарсаларни беҳуда яратган эмасмиз. Бу (яъни, улар беҳуда-бемақсад яратилган деган гумон) кофир бўлган кимсаларнинг гумонидир. Бас, кофир бўлган кимсалар учун дўзах - ҳалокат бўлғай! 28. Биз иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларни Ерда бузғунчилик қилиб юрган кимсалар каби қилиб қўяр эканмизми?! Балки Биз тақводор зотларни фисқу фужур қилиб юрган кимсалар каби қилиб қўяр эканмизми?! (Ўйқ, асло ундоқ бўлмас!)

И з о ҳ: Юқоридаги икки оятни шундай тушунмоқ лозим: Оллоҳ таоло осмону замин ва улар ўртасидаги бирон нарсани беҳуда яратган эмасдир. Балки У Зот коинотдаги ҳар бир мавжудотни етук ҳикмат билан яратиб, уларни Ўзининг Ердаги халифаси бўлмиш инсон манфаати учун бўйсундириб қўйди.

Шунингдек, У Зот борлиқдаги ҳар бир нарсага алоҳида сураат ва сийрат ато этиб, то Қиёмат амал қилиб ўтадиган ҳаёт қонунини белгилаб қўйди. Бас, энг кичик заррадан тортиб энг йирик сайёрагача ҳар бир мавжудот Яратган белгилаб қўйган ана ўша қонунга сўзсиз амал қилиши лозим. Акс ҳолда, ҳам Илоҳий қонунни бузувчи ҳалокатга юз тутади, ҳам олам интизомига футур етади. Энди ушбу оламнинг азизу мукаррам бир бўлаги ва Ер юзининг халифаси бўлмиш Инсон учун Оллоҳ таоло томонидан нозил қилинган Илоҳий қонун Шариати Исломиёйдирки, Оллоҳга иймон

ЙИГИРМА УЧИНЧИ ЖУЗЪ

келтирган ва Шариаат кўрсатмаларига амал қилган Инсон ҳам ўзи икки дунё саодатига эришади, ҳам унинг атрофидаги олам ундан бирон озор кўрмайди. Аммо Илоҳий қонунни инкор этиб, унга бўйинсунмаган кимсалар эса ўзлари яшаб турган оламга ҳам жабрзулм қиладилар, ўзлари ҳам мана шу жиноятларига яраша жазоларини оладилар.

Тўғри, кўп ҳолларда ушбу имтиҳон олами бўлмиш ҳаёти дунёда яхши билан ёмон, золум билан мазлум, мўмин билан кофир ёнма-ён - яхши баҳосини, ёмон жазосини олмасдан ҳам ўтавериши мумкин. Аммо имтиҳон ўтиб, ҳаёти дунё ниҳоясига етиб Охират диёрига боришга, албатта Ер юзидagi халифаликни ўрнига қўйиб иймон ва яхши амаллар билан ўтган тақводор зотлар ўзлари учун тайёрлаб қўйилган мукофотларни, Яратганни унутиб Ерда бузгунчилик қилиб ўтган фосиқлар - кофирлар эса ҳақиқий жазоларини олишлари аниқдир.

29. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, ушбу Қуръон барча одамлар) оятларини тафаккур қилишлари ва ақл эгалари эслатма-ибрат олишлари учун Биз Сизга нозил қилган бир муборак Китобдир. 30. Биз Довудга Сулаймонни ҳадя этдик. (Сулаймон) нақадар яхши бандадир. Дарҳақиқат, у (Оллоҳ рози бўладиган Йўлга) қайтгувчидир. 31. Эсланг, унга (бир кун) кечки пайт гижинглаб тургувчи учқур отлар рўбарў қилинган эди. 32. Бас, у (ўша отларга маҳлиё бўлиб, кун ботиш олдида ўқийдиган намози қазо бўлгач), деди: "Дарҳақиқат, мен Парвардигоримни эслашдан (яъни, ўқийдиган намозимдан қолиб) бу суюкли отларни суюб-эркалашга берилиб кетибман! Ҳатто (қуёш ҳам) парда ортига беркинибди (яъни, ботиб кетибди)! 33. У (от)ларни менга қайтаринглар-чи! Бас, у (қилич билан отларнинг) оёқ ва бўйинларини "силаш"га киришди (ва уларни Оллоҳ Йўлида қурбонлик қилиб юборди) 34. Дарҳақиқат, Биз Сулаймонни имтиҳон қилдик ва унинг тахти устига бир (жонсиз) жасадни ташладик. Сўнгра у тавба-тазарруъ қилиб; 35. деди: "Парвардигорим, Ўзинг мени мағфират қилгин ва менга ўзимдан кейин биронтаси учун муяссар бўлмайдиган бир мулку давлат ҳадя этгин. Зеро, Ёлғиз Сенинг Ўзинггина (барча яхшиликларни) Ҳадя этгувчисан".

И з о ҳ: Ҳадиси шарифда айтилишича, Сулаймон алайҳис-салом ўз куч-қувватларига ишониб бир кун: "Мен бу кеча аёлларимдан етмиштаси билан яқинлик қиламан ва уларнинг ҳар бири менга биттадан Оллоҳ Йўлида курашадиган бола тутиб беради", деб қасам ичиб юбордилар, аммо "Худо хоҳласа", дейишни

унутиб қўйдилар. Шунда Оллоҳнинг хоҳиши билан ўша етмиш аёлдан фақат биргина аёл ҳомиладор бўлди ва ой-кун итмасдан кўзи ёриб, ундан ўлик ҳолда, чала яралган бир бола дунёга келди. Қачонки у аёл ўша чақалоқ мурғасини Сулаймон алайҳис-салом тахтларига келтириб қўйганидан кейингина у зотнинг кўзлари очилиб, ҳар бир иш Ёлғиз Оллоҳ таолонинг хоҳиш-иродаси билан бўлишига яна бир бор иймон келтирдилар ва Яратганга тавба-тазарруълар қилдилар.

36. Бас, Биз (Сулаймонга) унинг амри билан, у истаган томонга майин эсаверадиган шамолни бўйинсундирдик. 37. Яна барча (баланд қасрларни) бино қилгувчи ва (генгизларнинг қаъридан гурру гавҳарларни топиб чиқувчи) ғаввос шайтонларни (яъни, жинларни ҳам Сулаймонга бўйинсундириб қўйдик). 38. Бошқа (бўйинсунмайдиган жин)ларни эса кишанлар билан боғланган ҳолга солдик. 39. (Ва Сулаймонга дедик): "Мана шу Бизнинг (сенга) ато этган нарсамиздир. Бас, сен (ушбу неъматлардан ўзинг хоҳлаган кишиларга) бергин ёки бермагин (сени бу тўғрида) ҳисоб-китоб қилинмас". 40. Шак-шубҳасиз, (Сулаймон) учун Бизнинг ҳузуримизда яқинлик ва гўзал оқибат (яъни, жаннат) бордир. 41. (Эй Мухаммад алайҳис-салом), бандамиз Айюбнинг Парвардигорига нидо қилиб: "Дарҳақиқат, мени шайтон бало ва азоб билан ушлади", деган пайтини эсланг! 42. (Шунда унга айтилди): "Оёгинг билан (остингдagi Ерни) тепгин!" (У Оллоҳнинг амрини бажарган эди, ўша ердан бир чашма отилиб чиқди. Сўнг унга айтилди): "Мана шу чўмиладиган жой ва муздек ичимлик сувдир". (Қачонки Айюб у сувда чўмилиб, сўнг ундан ичгач, унинг барча зоҳирий ва ботиний дардлари дарҳол саво топди). 43. Ва Биз Ўз томонимиздан меҳрибонлик кўрсатиб ҳамда ақл эгалари учун эслатма-ибрат бўлсин деб, (Айюбга) аҳли оиласини ва улар билан қўшиб, яна ўшаларнинг мислича (бола-чақа) ҳадя этдик.

И з о ҳ: Айюб пайғамбар ва у зотнинг аҳли оилалари ҳақида "Анбиё" сурасининг 84-ояти остида изох берилган эди.

44. (Яна Биз Айюбга айтдик): "Қўлингта бир боғ (новдани) олиб, у билан (хотинингни) ургин - қасамингни бузмагин".

И з о ҳ: Айюб алайҳис-салом касаллик чоғларида боқиб парвариш қилган хотинлари бир кун у кишига бепарволик кўрсатганида Айюб пайғамбар диллари огриб "Тузалганимда албатта сени юз қамчи ураман", деб қасам ичган эканлар. Шу боисдан шифо топганларидан сўнг Оллоҳ таоло у кишига ичган қасамларининг устидан чиқишлари учун юзта новдани бир боғлам қилиб боғлаб, у билан хотинларини бир марта уришга амр қилди.

ЙИГИРМА УЧИНЧИ ЖУЗЪ

Дарҳақиқат, Биз (Айюбни) сабр қилгувчи ҳолда топдик. У нақадар яхши бандадир. Ҳақиқатан, у (Омоҳ рози бўлагиган Йўлга) қайтгувчидир. 45. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз Бизнинг куч-қувват ва фаҳм-фаросат эгалари бўлган бандаларимиз - Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқубларни эсланг! 46. Дарҳақиқат, Биз уларни бир тоза (хислат - мудом Охират) диёрини эслаш (хислати) билан холис қилдик - покладик. 47. Ҳақиқатан, улар Бизнинг ҳузуримизда танланган, яхши кишилардандир. 48. Яна Исмоил, ал-Ясаъ (Ювшаъ пайғамбар) ва Зул-Кифлини эсланг! Барчалари яхши кишилардандир. 49. Бу (Биз Сизга сўйлаган қиссалар) бир эслатмадир. Шак-шубҳасиз, тақводор зотлар учун гўзал оқибат - 50. - улар учун барча дарвозалари ланг очиқ мангу жаннатлар бордир. 51. Улар у жойлардаги (сўриларда) ястаниб ўтириб мўлкўл (яъни, хоҳлаганларича) мева-чева ва шароб чақирурлар. 52. Ва уларнинг олдиларида кўзларини (номаҳрамга боқишдан) сақлаган (ёш ва ҳуснда) тенгдаш (қиз)лар бўлур. 53. Бу (зикр қилинган нарсалар) сизларга ҳисоб-китоб (яъни, Қиёмат) Кунини учун ваъда қилинадиган нарсалардир. 54. Шак-шубҳасиз, бу Бизнинг (жанинат аҳлига ато этадиган) ризқу рўзимиздирки, унинг учун тутаб қолиш (хавфи) йўқдир. 55. (Ҳақиқат) шудир. (Энди) ҳеч шак-шубҳасиз, ҳаддан ошгувчи-туғёнга тушгувчи кимсалар учун энг ёмон оқибат - 56. - улар кирадиган жаҳаннам бордир. Бас, нақадар ёмон жой у. 57. Мана бу қайноқ сув ва йирингдир! Бас, улар ўшани тотиб кўрсинлар! 58. Бошқа (азоб-уқубатлар) ҳам ўша тур, ўша шаклда бўлур! 59. (Дўзахга кирган пайтларида кофирларнинг пешволарига ҳаёти дунёда уларга эргашган кимсаларни кўрсатилиб): "Мана бу (одамлар) сизлар билан бирга (яъни, сизлар сабабли жаҳаннамга) ташлангувчи жамоатдир", (дейилганида, пешволар айтдилар): "Хуш келмадилар! Ҳақиқатан, уларнинг ўзлари дўзахга киргувчи кимсалардир". 60. Улар (яъни, эргашувчилар пешволарга) дедилар: "Йўқ, сизлар хуш келмадингиз! (Чунки) сизлар ўша (азоб)ни бизларга келтирдингиз! Бас, нақадар ёмон жой (бу дўзах)!" 61. Улар (яна) дедилар: "Парвардигоро, ким бизларга мана шу (азоб)ни келтирган бўлса, бас, ўзинг унга дўзахда азобни бир неча баробар зиёда қилгин". 62. (Жаҳаннам эгалари бир-бирларига) айтдилар: "Нега бизлар (дунёдалик пайтимизда) ёмонлардан деб ҳисоблаб ўтган кишиларни (яъни, мўминларни дўзахда) кўрмаймиз-а?!" 63. Бизлар ўшаларни масхара қилиб олган эдикми?! Ёки (улар ҳам бизлар билан мана шу жаҳаннамга бирга-ю, аммо) кўзларимиз оғиб (уларни илгамай қолдими)?!" 64. Албатта дўзах аҳлининг ана шундай талашиб тортишишлари ҳақдир - аниқдир. 65. (Эй Муҳаммад

алайҳис-салом, Макка мушрикларига) айтинг: "Мен фақат бир огоҳлантиргувчидирман, холос. Ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар Яккаю Ёлғиз Ғолиб Оллоҳгина бордир. 66. (У) осмонлар ва Ернинг ҳамда уларнинг ўртасидаги бор нарсанинг Қудратли ва Мағфиратли Парвардигоридир". 67. Айтинг: "Ўша (яъни, мен сизларга етказган мана шу сўзлар) улуг бир Хабардир. 68. Сизлар эса ундан юз ўтирмоқдасизлар! 69. Мен учун (Одамнинг Ер юзига халифа қилиниши тўғрисида Оллоҳ тасоло билан) тортишаётган фаришталар ҳақида ҳеч қандай билим йўқ эди. 70. Менга фақат ўзимнинг очиқ-равшан огоҳлантиргувчи эканлигим ваҳий қилинмоқда, холос". 71. Эсланг, Парвардигорингиз фаришталарга деган эди: "Албатта мен лойдан бир одам Яратгувчидирман. 72. Бас, қачон уни тиклаб, унга Ўз руҳимдан пуфлаб киргизганимдан сўнг унга сажда қилган ҳолларингизда йиқилинглари!" 73. Бас, фаришталарнинг барча-барчалари (Одамга) сажда қилдилар. 74. Магар иблисгина кибру ҳаво қилиб, кофирлардан бўлди. 75. (Шунда Оллоҳ) деди: "Эй иблис, Мен Ўз Қўлларим билан яратган нарсага - Одамга сажда қилишдан нима сени манъ қилди? Кибру ҳаво қилдингми, ёки сен (Одамга нисбатан) юксак мартабали зотлардан эдингми?" 76. У айтди: "Мен ундан яхшироқдирман. Сен мени оловдан яратгансан, уни эса лойдан яратдинг". 77. (Оллоҳ) деди: "Бас, ундан (яъни, жаннатдан) чиқ! Энди сен, шак-шубҳасиз, (Менинг даргоҳимдан) қувилган - маъвунсан. 78. Ва албатта то жазо (Қиёмат) Кунигача сенга Менинг лаънатим бўлур". 79. (Иблис илтижо қилиб) деди: "Парвардигорим, у ҳолда менга улар тириладиган Кунгача (ўлмасдан яшаш учун) муҳлат бергил". 80-81. (Оллоҳ) деди: "Бас, сен маълум лақтда етиб келадиган Кунгача (Қиёматгача) муҳлат берилганлардансан". 82. (Иблис) айтди: "Энди Сенинг қудратингга қасамки, албатта уларнинг ҳаммасини йўлдан оздирурман. 83. Магар уларнинг орасидаги (айрим) покиза баъдаларингизгина (Ҳақ Йўлдан озмай қолурлар)". 84-85. (Оллоҳ) деди: "Ҳаққа (қасам). Фақат ҳақни айтурманки, албатта Мен жаҳаннамни сен ва (одамлар) орасидаги барча сенга эргашган кимсалар билан тўлдирурман!" 86. (Эй Муҳаммас алайҳис-салом, уларга) айтинг: "Мен (Қуръонни етказганим учун) сизлардан бирон ажр-ҳақ сўрамайман ва мен сохтакерлардан (яъни, ёлғондан пайғамбарлиқни даъво қилгувчи кимсалардан) ҳам эмасман. 87. (Ушбу Қуръон) фақат барча оламлар учун (Оллоҳ тасоло томонидан нозил қилинган) бир Эслатмадир, холос. 88. Албатта сизлар унинг (ҳақиқатан ҳам Илоҳий ваҳий эканлиги ҳақидаги) хабарини (озгина) вақтдан сўнг (Қиёмат Кунин) билиб олурсизлар".

ЗУМАР сураси (39)

Макка сураларидан бўлган бу сура етмиш беш оятдир

Сура Қуръони Каримнинг Оллоҳ таоло томонидан нозил қилинган Китоб эканини таъкидлаш билан бошланиб, сўнгра Пайғамбар алайҳис-саломни ва барча инсонларни Елғиз Оллоҳ учун холисаниллоҳ ибодат қилишга буюрилади.

Бу сурада Еру осмон ва уларнинг ўртасидаги барча мавжудотни йўқдан бор қилган Оллоҳ таоло ҳар бир нарсага ўзига хос сурат ва сийрат ато этгани ҳамда уларнинг ҳар бирига алоҳида вазифа юклаб қўйгани, демак, бу олам корхонасидаги ҳар бир нарса фақат Яратган буюрган ва имкон берган иш-амални қилиб ўтиши аниқ эканлиги уқтириб ўтилади. Сўнгра инсоният учун Оллоҳ таолодан ўзга бирон кимса ё нарсага сизгиниш - ибодат қилиш дуруст эмаслиги хусусида сўзланиб, биргина Хожага бўйсуниб, фақат Унинггина буйруқ-фармони бажаришга ва фақат Унинггина рози қилишга ҳаракат қиладиган хизматкор билан бир неча хўжайин ўртасида қолиб, уларнинг қайсиларини кўнглини олишни билмай, балки уларнинг бирорталарини тўла рози қилиш имконини топа олмай аросатда қолган хизматкор баробар эмаслиги ҳақида ибратли мисол келтирилади.

Сура ниҳоясида Маҳшар Кунисидаги ҳисоб-китоб тасвирланиб, у Кунда ҳеч кимга зулм қилинмаслиги, билъакс иймон ва яхши амаллар қилиш билан яшаб ўтган мўминлар тўп-тўп бўлган ҳолда жаннатга, куфру исён билан ўтган кофирлар эса тўда-тўда қилиниб жаҳаннамга ҳайдалиши ҳақида хабар берилади. Суранинг "Зумар - Гуруҳлар" деб номланишининг боиси ҳам шудир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. (Ушбу Қуръон) Қудратли ва Ҳикматли Оллоҳ томонидан нозил қилинган Китобдир. 2. (Эй Мухаммад алайҳис-салом), албатта Биз Сизга бу Китобни ҳаққирост нозил қилдик, бас, Сиз Оллоҳга - У Зот учун Динингизни холис қилган ҳолда ибодат қилинг! 3. (Эй

шисонлар), огоҳ бўлингизким, холис Дин Ёлғиз Оллоҳникидир (яъни, Ёлғиз Оллоҳгина чин иҳлос билан ибодат қилинишга лойиқ Зотдир). У Зотдан ўзга "дўстлар"ни ("худо") қилиб олган кимсалар: "Биз (ўша "худо" ларимизга) фақат улар бизни Оллоҳга яқин қилишлари учунгина ибодат қилурмиз", (дерлар). Шак-шубҳа йўқки, Оллоҳ (Қиёмат Кунига) улар ихтилоф қилаётган нарсалар хусусида уларнинг ўртасида ҳукм қилур. Шак-шубҳа йўқки, Оллоҳ ёлғончи ва кўрнамак кимсаларни ҳидоят қилмас. 4. Агар Оллоҳ бола-чақа тутишни истаса, сўзсиз Ўзи яратган нарсаларидан хоҳлаганини танлаб олган бўлур эди. У Зот (бундай айбдан) Поқдир. У Якка-ю Ягона ва Ғолиб Оллоҳдир. 5. У осмонлар ва Ерни Ҳақ (қонун) билан яратгандир. У кечани кундузнинг устига ўрар, кундузни кечанинг устига ўрар. У қуёшни ҳам, ойни ҳам (Ўз амрига) бўйсундириб қўйгандир. (Уларнинг) ҳар бири маълум муддатгача жорий бўлур. Огоҳ бўлингизким, У Қудратли ва бениҳоя Мағфиратли Зотдир. 6. У сизларни бир жондан (Одамдан) яратди, сўнгра ундан жуфттини (яъни, Ҳаввони пайдо) қилди ва сизлар учун чорва ҳайвонларидан саккизта жуфтни туширди (яъни, дунёга келтирди). У сизларни оналарингизнинг қорнида уч (қават) зулмат ичида аста-секин яратур. Мана шу Оллоҳ Парвардигорларингиздир. Барча подшоҳлик Ёлғиз Уникидир. Ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар Унинг Ўзигина бордир. Бас, (ана Ўша Зотга ибодат қилмай) қаёққа бурилиб кетмоқдасизлар-ай!

И з о ҳ: Ушбу ояти каримадаги саккизта жуфт чорва ҳайвонидан мурод туя, мол, қўй ва эчкининг эркак ва ургочи жинсларидир. Чунки улардан ҳар бир жинс вақили ўз муқобилидиги жинс вақилига нисбатан жуфт ҳисобланади. Бинобарин мазкур тўрт тур ҳайвон эркак ва ургочи бўлиб саккизта жуфтдир.

Энди она қорнидаги уч қават зулмат - она қорни, бачадон ва боланинг йўлдошидир, боланинг аста-секин яратилиши эса унинг она қорнида аввал нутфа, сўнгра лахта қон, сўнгра бир тишлам гўштга айланиб аста-секин ривожланиб боришидир.

7. Агар сизлар кофир бўлсангизлар, бас, албатта Оллоҳ сизлардан Беҳожатдир. (Аммо) У Ўз бандаларининг кофир бўлишига рози бўлмас. Агар шукр қилсангизлар (ва иймон келтирсангизлар) У Зот сизлар учун (фақат шукр қилиб, иймон келтиришларингизгагина) рози бўлур. Ҳеч бир кўтаргувчи (яъни, гуноҳкор жон) ўзга жоннинг юкини (яъни, гуноҳини) кўтармас. Сўнгра Ёлғиз Парвардигорларингизга қайтишларингиз бордир.

ЙИГИРМА УЧИНЧИ ЖУЗЪ

Бас, У Зот сизларга қилиб ўтган амалларингизнинг хабарини берур. Албатта У диллардаги сирларни Билгувчидир. 8. Қачон инсонни бирон зиён ушласа, у Парвардигорига тавба-тазарруъ қилган ҳолида дуо-илтижо қилур. Сўнгра қачон (Оллоҳ) Ўз томонидан унга бирон неъмат ато этса, (инсон) илгари (Оллоҳга) қилган дуо-илтижоларини унутиб қўюр ва (ўзгаларни ҳам Оллоҳнинг) Йўлидан оздириш учун У Зотга "тенг"ларни (ўйлаб) топур. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Сен ўз куфринг билан (бу ўтқинчи дунёда) озгина фойдаланиб қол! Шак-шубҳасиз, сен дўзах эгаларидандирсан". 9. Ёки кечалари сажда қилган ва қиёмда-тик турган ҳолда тоат-ибодат қилгувчи, Охиратдан қўрқадиган ва Парвардигорининг раҳмат-марҳаматидан умид қиладиган киши (билан куфру исёнга гарқ бўлган кимса баробар бўлурми)?! Айтинг: "Биладиган зотлар билан билмайдиган кимсалар баробар бўлурми?" Дарҳақиқат, фақат ақл эгаларигина панд-насихат олурлар. 10. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Менинг иймон келтирган бадаларимга айтинг: "Парвардигорингиздан қўрқингиз! Бу дунёда чиройли амал қилган зотлар учун (Охиратда) чиройли (оқибат-жаннат) бордир. Оллоҳнинг Ери кенгдир. Ҳеч шак-шубҳа йўқки, сабр-тоқат қилгувчиларга ажр-мукофотлари ҳисоб-китобсиз тўла-тўқис қилиб берилур.

И з о ҳ: Ушбу оятда сўз ҳижрат ҳақидадир. Парвардигордан қўрқиб, тақводорлик билан яхши амал қилган зотларнинг амаллари зое бўлмаслиги уқтирилиб, энди агар киши ўз ватанида зolim ҳоким, ёки носоз тузум сабабли Оллоҳ таолога ибодат қилишдан маҳрум этилса, у ҳолда ўзи з юртларга - Оллоҳ таолога беҳалал тоат-ибодат қилиш мумкин бўлган жойларга ҳижрат қилиши вожиб бўлиши, зотан, Оллоҳнинг Ери кенг эканлиги уқтирилади ва Дину иймон йўлида ўз диёрларидан ҳижрат қилгач, ватан ҳижрони ва мусофирлик меҳнат-машаққатларига сабр-тоқат қилган кишилар учун беҳисоб ажр-мукофотлар бўлиши ҳақида хабар берилади.

11. Айтинг: "Дарҳақиқат, мен Оллоҳга У Зот учун Динимни холис қилган ҳолда ибодат қилишга буюрилганман. 12. Ва мен мусулмонларнинг - бўйинсунгувчиларнинг аввали - пешқадам бўлишга буюрилганман. 13. Айтинг: "Албатта мен агар Парвардигоримга осий бўлсам, улуг Куннинг азобидан қўрқурман". 14. Айтинг: "Мен Ёлғиз Оллоҳга У Зот учун Динимни холис қилган ҳолда ибодат қилурман. 15. Энди сизлар эса (эй мушриклар), У Зотни қўйиб, ўзларингиз хоҳлаган бутларингизга

ибодат қилаверинглар, (яқинда бу ширкларингизнинг оқибати қандай бўлишини жуда яхши билиб олурсизлар!) "Эй Муҳаммад алайҳис-салом, агар ота-боболарингнинг динидан чиқсанг, зиёнкор бўлурсан", дейдиган мушрикларга) айтинг: "Албатта зиёнкорлар Қиёмат Кунда ўзларига ҳам, аҳли оилаларига ҳам зиён қилгувчи (яъни, ўзи ҳам мушрик бўлиб, аҳли-оиласини ҳам Тўғри Йўлдан оздиргани сабабли Қиёмат Кунда ўзи ва аҳли оиласи дўзах азобида гирифтор бўлгувчи) кимсалардир. Огоҳ бўлингизки, ана шутина очик зиёнкорликдир". 16. Улар учун устларидан ҳам оловдан бўлган "соябонлар", остларидан ҳам (оловдан бўлган) "соябонлар" бўлур. Бу (бўлажак азоб-уқубат) билан Оллоҳ Ўз бандаларини қўрқитур. Эй бандаларим, Мендан қўрқингиз! 17-18. Шайтондан - унга ибодат қилишдан йироқ бўлган ва Оллоҳга (яъни, Ёлғиз Оллоҳга ибодат қилишга) қайтган зотлар учун (жаннат) хушxabари бўлсин! Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Менинг бандаларимга - сўзга қулоқ тутиб, унинг энг гўзалига (яъни, нажотга элгувчи рост Сўзга) эргашадиган зотларга хушxabар беринг! Ана ўшалар Оллоҳ ҳидоят қилган зотлардир. Ва ана ўшаларгина ақл эгаларидир. 19. Ахир бир кимсага азоб Сўзи (яъни, азобга дучор бўлиш) ҳақ бўлса, (Сиз уни ҳидоят қилишга қодир бўлурмисиз)?! Ахир Сиз дўзахдаги кимсани қутқара олурмисиз?! 20. Лекин Парвардигорларидан қўрққан зотлар учун (жаннатга) устма-уст қурилган хоналар бўлиб, уларнинг остидан дарёлар оқиб турар. (Бу) Оллоҳнинг ваъдасидир! Оллоҳ ваъдасига ҳилоф қилмас. 21. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Оллоҳ осмондан сув (ёмғир-қор) ёғдириб, уни Ердаги булоқлар-чашмалар қилиб оқизиб қўйганини кўрмадингизми? Сўнгра у (сув)нинг ёрдамида ранго-ранг экин-тикин чиқарур, сўнгра у қуриб-қовжирар, бас, Сиз уни сарғайган ҳолда кўрурсиз, сўнгра (Оллоҳ) уни хас-хашакка айлантирур. Албатта бунда ақл эгалари учун эслатма-ибрат бордир. 22. Ахир Оллоҳ кўксини Ислом учун кенг қилиб қўйган, бас, ўзи Парвардигори томонидан бир Нур - Ҳидоят устида бўлган киши (куфр зулматларида адашиб-улоқиб юрган кимса билан баробар бўлурми)?! Бас, диллари Оллоҳни эслашдан қотиб қолган (яъни, Оллоҳни эслашни тарк қилган) кимсаларга ҳалокат бўлғай! Улар очик залолатдадирлар! 23. Оллоҳ энг гўзал Сўзини (оятлари фасоҳат ва болоғатга) бир-бирига ўхшаган, (ичидаги ҳужмлари) такрор-такрор келгувчи бир Китоб - Қуръон қилиб нозил қилдики, (ундаги Оллоҳнинг азоби ҳақидаги оятларни тилловат қилганларида) Парвардигорларидан қўрқадиган зотларнинг

терилари - баданлари титраб кетар, сўнгра терилари - баданлари ҳам, диллари ҳам Оллоҳнинг зикрига юмшар - мойил бўлур. Мана шу (Китоб) Оллоҳнинг Ҳидоятидирки, унга Ўзи хоҳлаган кишиларни ҳидоят қилур. Ва кимни Оллоҳ йўлдан оздирса, бас, унинг учун бирон ҳидоят қилгувчи бўлмас. 24. Ахир Қиёмат Кунда ёмон азобдан ўз юзи билан сақланадиган кимса (у Кундаги ҳар қандай азобдан тинч-хотиржам киши билан баробар бўлурми)?! (У Кунда) золим-кофирларга "Ўзларингиз касб қилиб ўтган нарсани (яъни, динсизлик мевасини) тотиб кўришлар!" дейилди.

И з о ҳ: "Қиёмат Кундаги ёмон азобдан ўз юзи билан сақланадиган кимса" дейилганида қўллари кишанбанд бўлгани сабабли у қўллар билан юзларини дўзах ўтидан тўсишга қодир бўлмайдиган ва оқибат-натижада у оловда аввал юзлари куйдиган кимсалар тушунилади.

25. Улардан (Макка мушрикларидан) аввалгилар ҳам (ўз пайғамбарларини) ёлгончи қилганларида, уларга азоб ўзлари сезмайдиган томондан келган эди. 26. Бас, Оллоҳ уларга мана шу ҳаёти дунёда расволикни тоттирди. Шак-шубҳасиз, Охират азоби янада каттароқдир. Агар улар (Оллоҳнинг азобини) билсалар эди (ўз пайғамбарларини ёлгончи қилмаган бўлур эдилар). 27. Аниқки, Биз ушбу Қуръонда одамлар учун турли мисоллар келтирдик. Шояд эслатма-ибрат олсалар. 28. (Биз уни) бирон эгрилик эгаси бўлмаган арабий Қуръон ҳолида (нозил қилдик). Шояд (Оллоҳдан) кўрқсалар. 29. Оллоҳ (шундай) бир мисол келтирди: бир киши - қул борки, унинг устида талашгувчи шериклар (яъни, хожалар) бор. Яна бир киши - қул борки, у бус-бутун ҳолида бир киши хожаникидир. Иккисининг мисоли баробар бўлурми?! (Йўқ, баробар бўлмас. Худди шунингдек бир неча "худо"ларга сиғинадиган мушрик билан Ёлғиз Оллоҳгагина бандалик қиладиган мўмин ҳам баробар бўлмас). Ҳамду сано (Ёлғиз) Оллоҳ учундир. Йўқ, уларнинг кўплари билмаслар, (бас, ана шу сабабдан турли "худо"ларга сиғинулар). 30. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), ҳеч шак-шубҳасиз, Сиз ҳам ўлгувчидирсиз, улар ҳам ўлгувчидирлар. 31. Сўнгра албатта сизлар Қиёмат Кунда Парвардигорларингиз ҳузурида (бир-бирларингиз билан) талашиб-тортишурсизлар (ва Сиз ўз зиммангиздаги Пайғамбарликни тўла-тўқис етказганингизга ҳужжат келтирурсиз, улар эса Сизни ёлгончи қилиб куфру залолатда ўтганларига турли баҳоналарни рўқач қилурлар, аммо Оллоҳнинг адолатли ҳукмидан қочиб қутула олмаслар)!

ЙИГИРМА ПЪРВИНИ ЖУЗЪ

32. Ахир Оллоҳ шаънига (Унинг шериги ва бола-чақаси бор", деб) ёлгон сўзлаган ва Рост - Қуръонни ўзига келиб-етган пайтидаёқ (ўйламай-нетмай) ёлгон деган кимсадан ҳам золимоқ бирон кимса борми?! Ё жаҳаннамда кофирлар учун жой йўқми?!
33. Рост Қуръонни келтирган зот (яъни, Муҳаммад алайҳис-салом) ва уни тасдиқ этган (мўминлар!) - ана ўшалар тақводор зотлардир.
34. Улар учун Парвардигорлари ҳузурида (яъни, жаннатга) ўзлари хоҳлаган нарсалари бордир. Бу чиройли амал қилгувчи кишиларнинг мукофотидир. 35. Зеро, Оллоҳ уларнинг қилган ёмон амалларини ўчириб, қилиб ўтган энг чиройли амалларининг ажри билан мукофотлар. 36. Оллоҳ Ўз бандасига (яъни, Муҳаммад алайҳис-саломга, у кишини барча бало-қазодан асраш учун) етарли эмасми?! (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), улар Сизни (Оллоҳдан) ўзга бутлари билан кўрқитурлар.

И з о ҳ: Қурайш кофирлари Пайғамбар алайҳис-саломни "Сен бизнинг худоларимизни айблаётганинг сабабли улар сени ҳалок қилмасалар эди", деб кўрқитмоқчи бўлганларида, ушбу оят нозил бўлиб, Омоҳ Ўз бандасини ҳар қандай ёмонликдан асрашга Қодир эканини уқтиради ва жонсиз бут-санамларга сиғинадиганларни йўлдан озган кимсалар, деб атайди.

Кимни Оллоҳ йўлдан оздирса, бас, унинг учун бирон ҳидоят қилгувчи бўлмас. 37. Кимни Оллоҳ ҳидоят қилса, бас, унинг учун бирон йўлдан оздиргувчи бўлмас. Оллоҳ Қудратли ва (*Ўз душманларидан*) Интиқом олгувчи эмасми?! 38. Қасамки, агар Сиз улардан: "Осмонлар ва Ерни ким яратган", деб сўрасангиз, улар албатта "Оллоҳ" дерлар. Айтинг: "Энди хабар берингла-чи, сизлар Оллоҳни қўйиб дуо-илтижо қилаётган бутларингиз - агар Оллоҳ менга бирон зиён етказишни истаса - ўша (*бутлар*) У Зотнинг зиёнини арига олгувчимилар? Ёки (*Оллоҳ*) менга бирон марҳамат қилишни прода қилса, ўша (*бутлар*) У Зотнинг марҳаматини ушлаб - тўхтатиб қолгувчимилар?" Айтинг: "Менга Оллоҳнинг Ўзи етарлидир. Таваккул қилгувчи - суянгувчи зотлар Ёлғиз Унга таваккул қилурлар". 39-40. Айтинг: "Эй қавмим, жойингиздан жилмай (*яъни, куфрингиздан қайтмай*) амалингизни қилаверинг. Мен ҳам (*Парвардигорим буюрган*) амални қилгувчимап. Бас, яқинда кимга расво қиладиган азоб келишини ва мангу азоб тушишини билажаксизлар!" 41. Албатта Биз Сизга

ЙИГИРМА ТҮРТИНЧИ ЖУЗЪ

бу Китобни барча одамлар (билиб, амал қилишлари) учун ҳаққи-
рост нозил қилдик. Бас, ким Ҳидоят Йўлига юрса, ўз фойдасига
(юрган бўлур). Ким (бу Ҳидоят Йўлидан) озса, фақат ўзининг
зиёнига адашган бўлур. Сиз уларнинг устида вакил - қўриқчи
эмассиз. 42. Жонларни ўша (жон)лар ўладиган вақтида Оллоҳнинг
Ўзи вафот қилдирур, (ҳали-ҳануз) ўлмаган (жонлар)ни ҳам
ухлаётган пайтларида (Оллоҳнинг Ўзи) олур. Сўнг (ўша уйқудаги)
Ўзи ўлимга ҳукм қилган жонларни (баданларга қайтармасдан,
яъни, уйқуларидан уйғотмасдан) ушлаб қолур, бошқаларини (яъни,
ҳали ўлимга ҳукм қилинмаган жонларни) эса белгиланган бир
муддатгача (яъни, ажаллари етгунича) қўйиб юборур. Албатта
бунда тафаккур қиладиган қавм учун оят-ибратлар бордир.

И з о ҳ: Дарҳақиқат, ўлим - узун уйқу, уйқу эса қисқа ўлимдир.
Маълумки, кундалик оғатдаги уйқуга чўмган кишилар ичидан кун
битганлари уйғонмасдан - қайта ҳаётга келмасдан дунё ҳаётидан
Охират диёрига ўтиб кетадилар. Лекин ҳали-ҳануз ажаллари
етмаган кишиларга эса қайтадан ҳаёт ато этилади ва улар
ўлимдан ҳаётга қайтганларидан беҳабар ҳолда оғатдаги уйқудан
уйғондим, деб ҳаёл қиладилар. Аммо тафаккур қиладиган ақлли
кишилар эса бу янги кун Яратган томонидан берилган янги ҳаёт
эканини англаб, ибрат оладилар.

43. (Йўқ, мушриклар тафаккур қилмадилар), балки улар
Оллоҳдан ўзга "қўлловчилар"ни (яъни, ўзларининг гумонларича
уларни Оллоҳ ҳузурида шафоат қиладиган "қўлловчи" - бутларни)
ушлаб олгандирлар! (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "(Ўша
жонсиз бутлар сизларни оқлайдими?!). Агар улар бирон нарсага
эга бўла олмайдиган ва (бирон нарсани) англамайдиган бўлсалар
ҳам-а!". 44. Айтинг: "Барча шафоат-қўлаш Ёлғиз Оллоҳникидир.
Осмонлар ва Ернинг подшоҳлиги ҳам Уникидир. Сўнгга
(барчаларингиз) Ёлғиз Унгагина қайтарилурсизлар". 45. Қачон
Ёлғиз Оллоҳ зикр қилинса Охиратга иймон келтирмайдиган
кимсаларнинг диллари сиқилиб кетар. Қачон У Зотдан ўзга бутлар
зикр қилинганида эса баногоҳ улар шодланиб кетурлар. 46.
Айтинг: "Оллоҳим, (эй) осмонлар ва Ерни илк Яратувчи Зот, (эй)
гайбу шаҳодатчи (яъни, яширин ва ошкор нарсаларни) Билгувчи
Зот, Ёлғиз Ўзинггина бандаларинг ўртасида улар ихтилоф қилиб
ўтган нарсалар ҳақида ҳукм қилурсан". 47. Агар золим-кофир
кимсалар учун Ердаги бор нарса ва у билан бирга яна ўшанинг
мислича нарса бўлса, албатта улар Қиёмат Кунисидаги азобнинг
ёмонлигидан, ўша (қўлларидagi бор нарсаларини) тўлов қилиб

бериб юборган бўлур эдилар. (Чунки у Кунда) уларга Оллоҳ томонидан улар ўйлаб ҳам кўрмаган нарсалар - азоблар кўринди. 48. Уларга ўзлари касб қилган ёмонликлари ошкор бўлди ва уларни ўзлари (дунёдалиқ чоғларида) масхара қилиб ўтган (азоб) ўраб олди. 49. Бас, қачон инсонни бирон зиён ушласа, У Бизга дуо-илтижо қилур. Сўнгра қачон Биз Ўз томонимиздан унга бирон неъмат ато этсак, у "Ҳеч шак-шубҳасиз, бу (неъмат) менга ўзимнинг билимдонлигим сабабли берилди", дер. (Йўқ, у неъмат ўша инсоннинг саъй-ҳаракати ва донолиги учун берилган эмас), балки у (ўша банданинг шукр ё кўрнамаклиқ қилишини билиш учун бир) синов-имтиҳондир. Лекин уларнинг кўплари билмаслар. 50. У (сўз)ни улардан аввалгилар ҳам айтган эдилар. Бас, уларга ўзлари касб қилиб топган нарсалари асқотгани йўқ. 51. Бас, уларга қилган ёмонликлари етди. Ана улардан (Макка мушрикларидан) бўлган золим кимсаларга ҳам яқинда қилган ёмонликлари етар. Улар ҳам қочиб қутилгувчи эмасдирлар. 52. Ахир улар Оллоҳ Ўзи хоҳлаган кишининг ризқини кенг қилишини ва (Ўзи хоҳлаган кишининг ризқини) танг қилишини билмадиларми?! Албатта бунда ниймон келтирадиган қавм учун оят-ибратлар бордир. 53. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Менинг (турли гуноҳ-маъсиятлар қилиш билан) ўз жовларига жинойт қилган бандаларимга айтинг: "Оллоҳнинг раҳмат-марҳаматидан ноумид бўлмангиз! Албатта Оллоҳ (Ўзи хоҳлаган бандаларининг) барча гуноҳларини мағфират қилур. Албатта Унинг Ўзигина Мағфиратли, Меҳрибондир. 54. Сизларга азоб келиб, сўнгра ёрдам берилмай қолишидан илгари (яъни, Оллоҳнинг бирон бало-қазосига дучор бўлмай туриб) Парвардигорларингизга қайтинглар ва Унга бўйинсунинглар! 55. Сизларга, ўзларингиз сезмаган ҳолингизда тўсатдан азоб келиб қолишидан илгари Парвардигорларингиз томонидан сизларга нозил қилинган энг гўзал Нарсага - Қуръонга эргашинглар! 56. Бирон жон: "Оллоҳ ҳақида (яъни, У Зотга тоат-ибодат қилишда) сусткашлиқ қилганимга надомат бўлгай! Ростдан ҳам мен (Унинг Динини ва Қуръонини) масхара қилгувчилардан бўлган эдим", деб қолмаслиги учун; 57. Ёки: "Агар Оллоҳ мени ҳидоят қилганида, албатта тақводорлардан бўлур эдим", деб қолмаслиги учун; 58. Ёки азобни кўрган чоғида: "Қани эди мен учун яна бир карра (яшашнинг имкони) бўлса-ю, мен ҳам чиройли амал қилгувчилардан бўлсам", деб қолмаслиги учун (Қуръонга эргашинглар)! 59. (Акс ҳолда унга Оллоҳ томонидан айтилур): "Йўқ, (Мен сенга Ҳидоят Йўлини кўрсатган эдим) аниқки, сенга Менинг

оятларим келганида, сен уларни ёлгон деган эдинг ва кибр-ҳаво қилиб, кофирлардан бўлган эдинг!" 60. Қиёмат Кунида Оллоҳ шаънига ёлгон сўзлаган кимсаларни юзлари қора ҳолда кўрурсиз. Ё жаҳаннамда мутакаббир кимсалар учун жой йўқми?! 61. Оллоҳ тақво қилган зотларни (*жаннатга*) эришганлари сабабли (*жаҳаннам азобидан*) қутқарур - уларга бирон ёмонлик ҳам етмас ва улар гамгин ҳам бўлмаслар. 62. Оллоҳ барча нарсанинг Яратувчисидир. У барча нарсанинг устида Вакил-Ҳомийдир. 63. Осмонлар ва Ернинг очқичлари Унинг (*қўл остидадир*). Оллоҳ оятларига кофир бўлган кимсалар - ана ўшаларгина зиён кўргувчилардир. 64. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом, у мушрикларга*) айтинг: "Ҳали сизлар мени Оллоҳдан ўзгага ибодат қилишга буюрурмисизлар, эй нодонлар!" 65. Дарҳақиқат, Сизга ҳам, Сиздан аввалги (*пайғамбарларга*) ҳам (*шундай*) ваҳий қилингандир: "Қасамки, агар мушрик бўлсанг, албатта қилган амалинг беҳуда кетур ва албатта зиён кўргувчилардан бўлиб қолурсан! 66. Йўқ, сен Ёлғиз Оллоҳгагина ибодат қилгин ва шукр қилувчилардан бўлгин!" 67. Улар (*мушриклар*) Оллоҳни тўғри таний олмадилар! Бутун Ер Қиёмат Кунида Унинг қабзаси - чангали(*гадир*). Осмонлар эса Унинг Қўлида йиғилгандир. У Зот уларнинг ширкларида Пок ва Юксақдир. 68. Сур чалинди-ю, осмонлар ва Ердаги бор жонзот ўлди, магар Оллоҳ хоҳлаган зотларгина (*тирик қолдилар*). Сўнгра у иккинчи бор чалинди-да, баногоҳ улар (*яъни, барча халойиқ қайта тирилди ва қабрларидан*) туриб, (*Оллоҳнинг амрига*) кўз тутарлар. 69. Ер (*яъни, маҳшаргоҳ*) Парвардигорининг нури билан ёришди; китоб - номайи аъмол (*ҳисоб-китоб қилиш учун ҳозирлаб*) қўйилди; пайғамбарлар ва гувоҳлар келтирилди ва уларнинг (*яъни, барча бангаларнинг*) ўрталарида (*биронталарига*) зулм қилинмаган ҳолда ҳақ (*ҳукм*) билан ҳукм қилинди. 70. Ва ҳар бир жонга қилган амали(*нинг мукофот ёки жазоси*) қопил қилиб берилди. (*Оллоҳ*) уларнинг қилар ишларини жуда яхши билур; 71. Ва кофир бўлган кимсалар тўда-тўда қилиниб жаҳаннамга ҳайдалди. То қачон улар (*жаҳаннамга*) келиб етганларида, унинг дарвозалари очилди ва унинг қўриқчилари (*кофирларга*): "Сизларга ўзларингиздан бўлган пайғамбарлар - Парвардигорларингизнинг оятларини сизларга тиловат қилган ҳолларида ва сизларни мана шу Кунингиздаги мулоқотдан огоҳлантирган ҳолларида келмаганмидилар", деганларида улар "Ҳа, (*келганлар*), лекин азоб Сўзи кофирлар устига ҳақ бўлгандир, (*бас, бизлар ҳам уларни ёлгончи қилганимиз сабабли мана шу азобга*

рифтор бўлдиқ)", дедилар. 72. (Шунда уларга) айтилди: "Жаҳаннам дарвозаларидан киринглар! Сизлар ўша жойда мангу қолурсизлар!" Бас, (Оллоҳ таолога иймон келтиришдан ва яхши амаллар қилишдан) кибр-ҳаво қилгувчи кимсаларнинг жойлари нақадар ёмондир! 73. Парвардигорларидан қўрққан зотлар эса тўп-тўп ҳолда жаннатга "ҳайдалдилар". То қачон улар дарвозалари очилган ҳолдаги (жаннатга) келиб етганларида ва унинг қўриқчилари: "Сизларга тинчлик-омонлик бўлсин! Хуш келдингиз! Бас, унга мангу қолгувчи бўлган ҳолларингизда кирингиз", деганларида (улар беҳад шогланурлар). 74. Ва "Бизларга ваъдасини рост қилган ва бизларни бу (жаннат) ерига ворис қилган ҳамда жаннатдан ўзимиз хоҳлаган тарафда жой-ўрин олишимизга (муваффақ қилган) Оллоҳга ҳамду сано бўлсин", дерлар. Бас, (чиройли) амал қилгувчи зотларнинг ажр-мукофоти нақадар яхшидир! 75. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз (ўша Кунда) фаришталар Арш атрофини ўраб олган ҳолларида Парвардигорларига ҳамду сано айтиш билан - (У Зотни) поклаб-тасбеҳ айтаётганларини кўрурсиз. (Зеро), уларнинг (яъни, барча бандаларнинг) ўрталарида ҳақ (ҳукм) билан ҳукм қилинди. Ва "ҳамду сано барча оламларнинг Парвардигори бўлмиш Оллоҳ учундир", дейилди.

ҒОФИР сураси (40)

Қуръони Каримдаги суралар тартибида пайдар-пай жойлашиб, "Ҳо, Мим" ҳарфлари билан бошланадиган етти суранинг аввалгиси бўлган бу сура Маккада нозил қилинган. У саксон беш оятдир.

Суранинг аввалида ушбу Қуръонни нозил қилган Зот - Оллоҳ таолонинг улуғ сифатларидан бир нечаси санаб ўтилади. Улардан бири "Ғофир - Мағфират қилгувчи" сифати бўлиб, сура мана шу улуғ сифат билан номлангандир.

Бу сурада ҳам сўз бошқа Макка сураларида бўлгани каби Исломиё ақида атрофида бориб, Ҳақ билан ботил, иймон билан тугён ўртасидаги Одам Ато давридан буён давом этиб келаётган кураш Илоҳий қалам билан чизиб берилади.

Бу сурада фаришталар туну кун дуо-ю тасбеҳларида Яратгандан мўминларнинг гуноҳларини мағфират қилишини сўраб дуо-илтижо қилишлари ҳақида хабар берилади. Шунингдек, бу сурада ҳам Мусо пайгамбар билан Фиръавн ўртасида бўлиб ўтган можаролар баён қилиниб, бошқа сураларда зикр қилинмаган бир лавҳа анча батафсил тасвирланадики, у ҳам бўлса Фиръавн хонадонидан бўлган ва ўзининг Оллоҳ таолога иймон келтирганини сир тутиб юрган бир мўмин кишининг қиссасидир. Шунинг учун бу сурани "Мўмин" сураси деб ҳам атайдилар.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Ҳо, Мим. 2-3. (Ушбу Қуръон) Қудратли ва Билгувчи, гуноҳни Мағфират қилгувчи, тавба-тазарруъни Қабул қилгувчи, азоби қаттиқ ва инъом-эҳсон Эгаси бўлмиш Оллоҳ томонидан нозил қилинган Китобдир. Ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар Унинг Ўзигина бордир. Фақат Унинг Ўзига қайтилуру. 4. Оллоҳнинг оятлари ҳақида фақат кофир бўлган кимсаларгина талашиб-тортишурулар. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сизни уларнинг шаҳарларида кезишлари алдаб қўймасин!

И з о ҳ: Ушбу оятда Пайгамбар алайҳис-салом ва барча мўминларга хитоб қилиниб, Оллоҳнинг оятларига иймон

келтирмаган кимсаларнинг Ҳақ таоло азобиға дучор бўлмай соғ-саломат шаҳарма-шаҳар кезиб юришлари ва савдо-сотиқлари ҳам ривож топаётганини кўриб, алданиб қолмаслик лозимлиги уқтирилмоқда ҳамда ундай кимсалар гарчи бу фоний дунёда айшу ишрат билан ўтсалар-да, Охиратда мангу азобга гирифтор бўлишлари шубҳасиз, эканлигига ишора қилинмоқда.

5. Улардан (яъни, Макка кофирларидан) илгари Нуҳ қавми ва у (қавмдан) кейинги (Од, Самуд қабилалари каби турли) ҳизблар-фирқалар ҳам (ўз пайғамбарларини) ёлғончи қилганлар. (Ўша миллатлардан) ҳар бир миллат ўзларининг пайғамбарларини тутишга-ўлдиришга қасд қилган ва ботил (ҳужжатлар) билан талашиб-тортишиб, унинг ёрдамида Ҳақни енгмоқчи бўлган эдилар. Шунда Мен уларни (ўз азобим билан) ушладим. Бас, Менинг азобим қандай бўлди?! 6. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, Сизнинг қавмингиз орасидаги) кофир бўлган кимсаларнинг устига ҳам Парвардигорингизнинг Сўзи - азоби мана шундай ҳақ бўлгандир, албатта улар дўзах эгаларидир. 7. Аршни кўтариб турадиган ва унинг атрофидаги (фаришталар) Парвардигорларига ҳамду сано айтиш билан (У Зотни барча айбу нуқсонлардан) поклаб-тасбеҳ айтурлар ва У Зотга иймон келтирурлар, ҳамда иймон келтирган кишиларни мағфират қилишини сўрарлар: "Парвардигоро, Ўзинг раҳмат-меҳрибонлик ва илм жиҳатидан барча нарсадан кенгдирсан. Бас, тавба-тазарруъ қилган ва Сенинг Ўйлинга эргашган кишиларни Ўзинг мағфират қилгин ва уларни дўзах азобидан сақлагин. 8. Парвардигоро, уларни ҳам, уларнинг ота-боболари, жуфти ҳалоллари ва зурриётлари орасидаги солиҳ-мўмин бўлган кишиларни ҳам Ўзинг уларга ваъда қилган мангу жаннатларга дохил қилгин. Албатта Сенинг Ўзинггина қудрат ва ҳикмат Соҳибидирсан. 9. Ўзинг уларни ёмонликлардан асрагин. Кимни ўша Кундаги (Қиёматдаги) ёмонликлардан асрасанг, бас, ҳақиқатан, унга раҳм-шафқат қилибсан. Мана шу буюк саодатдир". 10. Шубҳа йўқки, кофир бўлган кимсаларга (Қиёмат Кунда дўзахга ташланиб, шундай азобга дучор қилган нафсларини лаънатлаб турган вақтларида): "Сизлар (ҳаёти дунёда) иймонга чорланиб (иймон келтириш ўрнига) кофир бўлган чоғларингиздаги Оллоҳнинг ғазаби-ёмон кўриши сизларнинг (бу Кундаги) ўз нафсларингизни ёмон кўришингиздан каттароқдир", деб нидо қилинур. 11. Улар дедилар: "Парвардигоро, Сен бизларни икки бор ўлдирдинг ва икки бор тирилтирдинг (яъни, аввал она қорнида

ЙИГИРМА ТҮРТИНЧИ ЖУЗЪ

ўлик-жонсиз ҳолда яратиб, сўнгра Ўзинг бизларга жон-ҳаёт ато этдинг. Кейин, ажалимиз етганда Ўзинг жонимизни олиб-ўлдириб, Қиёмат Кунда яна тирилтирдинг). Бас, бизлар (ҳаёти дунёда қилиб ўтган барча) гуноҳларимизни эътироф этдик. Энди (бу дўзах азобидан) чиқишнинг бирон йўли борми?" 12. (Йўқ, сизлар мана шу азобда мангу қолурсизлар). Бунга сабаб, қачон (сизларни) Ёлғиз Оллоҳгагина (ибодат қилишга) даъват қилинганида, кофир бўлиб-бўйинсунмай, агар У Зотга ширк келтирилса, (яъни, сизларни кимдир турли бут-санамларга сугинишга чорлаганда) иймон келтиришларингиздир. Бас, барча ҳукм Юксак ва Улуғ Оллоҳникидир. 13. У Зот сизларга Ўз оятларини (яъни, Ўзининг борлиги ва бирлигига далolat қиладиган аломатларни) кўргизур ва сизларга осмондан ризқу рўз ёғдирур. (Лекин бу оят-аломатлардан) фақат (Оллоҳга) инобат-илтижо қиладиган кишигина эслатма-ибрат олур. 14. Бас, (эй мўминлар), гарчи кофирлар ёмон кўрсалар-да, Оллоҳга - У Зот учун Динни холис қилган ҳолингизда дуо-илтижо қилингиз! 15. (У) Юксак мартабалидир, Арш Соҳибидир. У Ўз амри билан бандаларидан Ўзи хоҳлаган кишига - токи у (инсонларни) мулоқот Кунидан (яъни, Қиёматдан) огоҳлантирсин учун - ваҳий туширар. 16. Улар (қабрларидан) чиқадиган Кунда Оллоҳга улар(нинг қилиб ўтган амаллари)дан бирон нарса махфий бўлиб қолмас. Бу Кунда подшоҳлик кимникидир? Якка-ю Ягона ва Ғолиб Зот - Оллоҳникидир! 17. Бу Кунда ҳар бир жон ўзи қилган иш-амали билан жазоланур. Бу Кунда (ҳеч кимга) зулм қилинмас. Албатта Оллоҳ тез ҳисоб-китоб қилгувчи Зотдир. 18. (Эй Муҳаммад алайҳиссалом), Сиз уларни яқин Кундан (яъни, Қиёматдан) огоҳлантиринг! Ўшанда улар юраклари ҳалқумларига тикилиб, (ўзлари) ғам-ҳасратга тўлиб турурлар. Золим кофир кимсалар учун (у Кунда) на бир дўст ва на итоат қилинадиган (яъни, шафоати қабул қилинадиган) қўлловчи бўлмас. 19. (Оллоҳ) кўзларнинг хиёнатини (яъни, қараш ҳаром қилинган нарсага ўғринча кўз ташлашни) ҳам, диллар яширадиган нарсаларни ҳам билур. 20. Оллоҳ ҳақ (ҳукм) билан ҳукм қилур. Улар (Оллоҳни) қўйиб дуо-илтижо қилаётган бутлари эса бирон нарсага ҳукм чиқара олмаслар. Албатта Оллоҳнинг Ўзигина Эшитгувчи ва Кўриб тургувчи Зотдир. 21. Ахир улар Ер юзида сайру саёҳат қилишиб, ўзларидан аввал ўтган, (ўз пайғамбарларини ёлгончи қилиб, иймонсиз кетган) кимсаларнинг оқибатлари қандай бўлганини (улар қандай қисматга йўлиқишганини) кўрсалар бўлмайdimи?! Ҳолбуки, улар (Макка

мушрикларидан) кўра куч-қувват ва Ердаги осори атиқалари жиҳатидан зўрроқ эдилар. Бас, Оллоҳ уларни гуноҳлари сабабли ушлади - ҳалок қилди ва улар учун Оллоҳдан (яъни, Унинг азобидан) бирон сақловчи бўлмади. 22. Бунга сабаб - уларга пайгамбарлари аниқ ҳужжатлар келтирганларида, улар кофир бўлдилар. Бас, Оллоҳ уларни ушлади - ҳалок қилди. Зеро, У қувват Эгаси ва азоби қаттиқдир. 23-24. Аниқки, Биз Мусони, Ўз оят-мўъжизаларимиз ва очик ҳужжат билан Фиръавн, Ҳомон ва Қорунга юборганимизда, улар "(Бу Мусо) ёлгончи сеҳргардир", дедилар. 25. Энди қачонки (Мусо) уларга Бизнинг ҳузуримиздан ҳақ (пайгамбарлик) билан келганида, улар: "У билан бирга мўмин бўлганларнинг ўғилларини ўлдириб, аёлларини тирик қолдирингиз!", дедилар. (Лекин) кофирларнинг макр-ҳийлалари албатта залолатдир (яъни, зое бўлгувчидир).

Изоҳ: Фиръавн бани Исроил қавмидан бўлган ўғил болаларни қатли ом қилгани ҳақида бошқа сураларда (жумладан "Тоҳо" сурасидаги 37-40 - оятлар ва уларга берилган изоҳда) батафсил айтилган эди. Энди юқоридagi оятда Фиръавн Мусо алайҳиссаломга иймон келтирган кишиларни яна қатли ом қилишга буюргани, лекин унинг бу макру ҳийласи ҳам бефойда кетгани ҳақида хабар берилди. Шунда у Мусо пайгамбарнинг ҳаётларига суиқасс қилмоқчи бўлгани ва бу уриниши ҳам беҳуда кетгани тўғрисида қуйидаги оятларда баён қилинади.

26. Фиръавн деди: "Мени кўйинглар, Мусони ўлдирай. (Кани) у Парвардигорига дуо-илтижо қилсин-чи, (унга нажот берармикан). Дарҳақиқат, мен (Мусо) сизларнинг динингизни ўзгартириб юборишидан ёки Ер юзида бузгунчилик авж олдиришидан қўрқмоқдаман". 27. Мусо айтди: "Албатта мен, Парвардигорим ва Парвардигорингиз (бўлмиш Оллоҳ)дан ҳисоб-китоб Кунига иймон келтирмайдиган барча мутакаббир (кимсаларнинг ёмонлиги)дан паноҳ сўраганман. 28. (Шунда) Фиръавн хонадонидан бўлган, ўзининг иймонини яшириб юрадиган бир мўмин киши деди: "Бир кишини, "Менинг Парвардигорим Оллоҳдир", дегани учун ўлдирурмисизлар?! Ҳолбуки, у сизларга Парвардигорингиз томонидан аниқ ҳужжатлар келтиргандир. Агар у ёлгончи бўлса, ёлғони ўз бўйнига. (Аммо) агар ростгўй бўлса, (у ҳолда) сизларга у (кофирлар учун) ваъда қилаётган (азоблардан) айримлари етиб қолади-ку! Албатта Оллоҳ ҳаддан ошгувчи, ёлгончи кимсаларни ҳидоят қилмас. 29. Эй кавмим, бутун-ку мулку давлат сизларники, мана

шу ерда голибсизлар. Энди агар бизларга Оллоҳнинг азоби келар бўлса, ким бизларга *(ундан нажот топишимиз учун)* ёрдам берур?" Фиръавн айтди: "Мен сизларга фақат ўзим раъй қилаётган нарсани *(яъни, Мусони ўлдиришнинг маслаҳатини)* гина кўрсатурман ва мен сизларни фақат Тўғри Йўлга етакларман. 30-31. Иймон келтирган киши деди: "Эй қавмим, ҳақиқатан, мен сизларнинг устингизга ҳам худди Нуҳ қавми, Од, Самуд *(қабилалари)* ва улардан кейинги *(куфр йўлини тутган)* кимсаларнинг иши - ўша ҳизбларнинг - фирқаларнинг куни тушиб қолишидан қўрқурман. Ҳолбуки, Оллоҳ ўз бандаларига зулм қилишни истамас *(яъни, Оллоҳ ўша ҳизбларни ҳалок қилиш билан уларга зулм қилгани йўқ, балки улар ўзларининг куфру тугёнлари сабабли ҳалокатга мустаҳиқ бўлдилар)*. 32. Эй қавмим, ҳақиқатан, мен сизлар ҳақингизда *(кишилар бир-бирларига)* нидо қилиб қоладиган Кундан *(яъни, Қиёмат Кунига дўзах азобига дучор бўлиб, доғ-вой қилиб қолишларингиздан)* қўрқурман. 33. У Кунда сизлар *(жаҳаннам даҳшатларидан)* юз ўтириб қочурсизлар, *(аммо)* сизлар учун Оллоҳ *(нинг азоби)* дан сақлагувчи - тўсгувчи бўлмас. Кимни Оллоҳ йўлдан оздирса, бас, унинг учун бирон ҳидоят қилгувчи бўлмас. 34. Дарвоқеъ, илгари Юсуф сизларга *(ўзининг пайгамбар эканлигини исботлайдиган)* аниқ ҳужжатлар келтирганида ҳам, у сизларга келтирган нарсалардан шубҳа-гумон қилиб туриб олган эдинглар. То қачон у ҳалок бўлганида эса: "*Энди Юсуф алайҳис-саломдан)* сўнг Оллоҳ ҳаргиз пайгамбар юбормас", дединглар. Ҳаддан ошувчи, шак келтирувчи бўлган кимсаларни Оллоҳ мана шундай йўлдан оздириб қўяр. 35. Оллоҳнинг оятлари ҳақида ўзларига келган бирон ҳужжат-далилсиз талашиб-тортишадиган кимсалар Оллоҳ наздида ҳам, иймон келтирган зотлар наздида ҳам катта нафратта дучор бўлурлар. Оллоҳ ҳар бир мутакаббир ва зўравоннинг қалбини мана шундай муҳрлаб қўяр. 36-37. Фиръавн *(мўмин кишидан юқорига зикр қилинган сўзларни эшитган одамлар Ҳақ Йўлига юриб кетишларидан қўрқиб, уларни чалғитиш учун ўз вазирига қараб)* деди: "Эй Ҳомон, мен учун бир *(баланд)* қаср қургин, шоядки, мен *(у қасрнинг устига чиқиб)* йўлларга - осмонларнинг йўлларига етиб, Мусонинг илоҳини кўрсам, дарҳақиқат, мен уни ёлгончи деб гумон қилмоқдаман". Фиръавнга ўзининг ёмон амали мана шундай чиройли кўринди ва у *(Тўғри)* Йўлдан тўсилди. Фиръавннинг барча макру ҳийласи албатта зиёндир - ҳалокатдир. 38. Иймон келтирган киши деди: "Эй қавмим, сизлар менга

эргашинглар, мен сизларни Тўғри Йўлга етаклайман. 39. Эй қавмим, бу ҳаёти дунё фақат бир (арзимас) матоъдир. Албатта Охиратгина (мангу) қароргоҳ бўлган диёрдир. 40. Ким бирон ёмонлик қилса, унга (Охиратга ўша ёмонлиги) баробарида жазо берилиши аниқдир. Ва эркакми, аёлми ким мўмин бўлган ҳолида бирон яхшилик қилса, ана ўшалар жаннатга дохил бўлурулар (ва) у жойда уларга беҳисоб ризқ берилур. 41. Эй қавмим, нега мен сизларни нажотга - жаннатга чорласам, сизлар мени дўзахга чақирмоқдасизлар-а? 42. Сизлар мени Оллоҳга кофир бўлишга ва (ўзим шлоҳ эканлигини) билмайдиган нарсаларни У Зотга шерик қилишга чақирмоқдасизлар. Мен эса сизларни Қудратли, бениҳоя Мағфиратли Зотга чорламоқдаман. 43. Шак-шубҳа йўқки, албатта сизлар мени (ибодат қилишга) чақираётган бутларингиз (жонсиз нарсалар бўлгани сабабли) на дунёда ва на Охиратда (бирон кимсани ўзларига ибодат қилиш учун) даъват қила олмас. Ва албатта (барчаларимизнинг) Оллоҳга қайтишимиз бордир. Дарҳақиқат, ҳаддан ошувчи кимсаларгина дўзах эгаларидир. 44. Ҳали (бошларингизга азоб тушганида албатта ҳозир) мен сизларга айтаётган сўзларни эслайсизлар. Мен ўз ишимни Оллоҳга топширурман. Зеро, Оллоҳ бандаларини Кўриб тургувчидир". 45. Бас, Оллоҳ у (иймон келтирган киши)ни уларнинг ёмон макр-ҳийлаларидан сақлади ва Фиръавн хонадонини ёмон азоб ўраб олди. 46. (У азоб бир) оловдирки, улар эрта-ю кеч ўшанга кўндаланг қилиниб (куйдирилурлар). (Қиёмат) Соати қойим бўладиган Кунда эса (дўзах фаришталарига): "Фиръавн хонадонини энг қаттиқ азобга киритинглар", (гейшур).

И з о ҳ: Ушбу оят барча уламолар томонидан қабр азоби ҳақ эканлига очиқ далил деб тафсир қилинган. Чунки унда ҳали Қиёмат қойим бўлмасдан туриб Фиръавн ва унга эргашган кофирлар эрта-ю кеч олов азобига гирифтор қилинишлари очиқ-ойдин баён қилинган. Яна неча ўнлаб муборак ҳадислар ҳам ушбу ояти карима мазмунини - қабрда азоб бўлишини тасдиқлайди. Демак, бу ҳар бир мусулмон учун қабр азобига иймон келтириш вожиб эканлигига очиқ ҳужжатдир.

47. Ўшанда улар дўзахда ўзаро тортишиб, бечора (эргашувчи)лар мутакаббир кимсаларга (яъни, ўзларининг собиқ йўлбошчиларга): "Бизлар сизларга эргашган эдик, энди сизлар бизлардан дўзах (азоби)дан бирон бўлагини дафъ қила олурмисизлар", дер эканлар; 48. Мутакаббир кимсалар айтдилар: "Бизларнинг барчамиз шак-шубҳасиз, (дўзахдагидирмиз).

ЙИГИРМА ТҮРТИНЧИ ЖУЗЪ

Дарҳақиқат, Оллоҳ бандалари ўртасида Ўз ҳукмини чиқарди". 49. (Шунда) дўзахдаги кимсалар жаҳаннам кўриқчиларига: "Парвардигорингларга дуо қилинглар, бизлардан бирон кунлик азобни енгиллатсин", деб ёлворганларида; 50. Улар айтдилар: "Ахир сизларга пайгамбарларингиз аниқ ҳужжатлар билан келмаганмидилар?!" "Ҳа, (келган эдилар, лекин бизлар уларни ёлгончи қилган эдик)", деди улар. (Шунда фаришталар уларга) айтдилар: "У ҳолда ўзларингиз дуо-илтижо қилаверинглар. Кофирларнинг дуо-илтижолари албатта залолатдадир (яъни, бефойдадир)". 51. Албатта Биз пайгамбарларимизга ва иймон келтирган зотларга ҳаёти дунёда ҳам, гувоҳлар (ҳозир бўлиб) турадиган Кунда (Қиёматга) ҳам ёрдам берурмиз. 52. У Кунда золим-кофир кимсаларга узру баҳоналари фойда бермас ва уларга лаънат бўлур, уларга энг ёмон жой - дўзах бўлур. 53-54. Аниқки, Биз Мусога ҳидоят ато этган ва бани Исроилни ақл эгалари учун ҳидоят ва эслатма-ибрат бўлган Китоб - Тавротга ворис қилган эдик. 55. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом, Сизга мушриклар томонидан етаётган озор-азийятларга) сабр қилинг - зеро, Оллоҳнинг (Ўз пайгамбарлари ва мўминларга ёрдам бериш ҳақидаги) ваъдаси ҳақдир - ва гуноҳингизга мағфират сўранг ҳамда туну кун Парвардигорингизга ҳамду сано айтиш билан (У Зотни) покланг! 56. Албатта Оллоҳнинг оятлари ҳақида ўзларига келган бирон ҳужжат-далилсиз талашиб-тортишадиган кимсалар, аниқки, уларнинг дилларида бир кибр (яъни, ўзларини сиздан катта олиш) бордирки, улар ўшанга (яъни, ўзлари орзу қилган катталиikka) етувчи эмасдирлар. Бас, Сиз Оллоҳдан паноҳ сўранг! Албатта Унинг Ўзи Эшитгувчи, Кўриб тургувчидир. 57. Шак-шубҳасиз, осмонлар ва Ерни яратиб инсонларни яратишдан каттароқ (иш)дир. Лекин кўп одамлар билмайдилар.

И з о ҳ: Кофирларга: "Осмонлар ва Ерни ким яратган?", дейилса: "Оллоҳ", дейдилар-у, аммо "Оллоҳ таоло Қиёмат Кунига барча инсонни қайта тирилтиради", дейилса, ишонмайдилар. Мазкур ояти карима ана ўшаларга берилган танбеҳдир.

58. Кўр кимса билан кўргувчи зот, иймон келтириб, яхши амаллар қилган зотлар билан ёмонлик қилгувчи кимса баробар бўлмас. Камдан-кам эслатма-ибрат олурсизлар. 59. Албатта (Қиёмат) Соати келгувчидир. У ҳақда шак-шубҳа йўқдир. Лекин кўп одамлар (унинг келишига) иймон келтирмаслар. 60. (Эй инсонлар), Парвардигорларингиз: "Менга дуо-илтижо қилинглар! Мен сизларга (қилган дуоларингизни) мустажоб қилурман. Албатта

Менга ибодат қилишдан кибр-ҳаво қилган кимсалар яқинда бўйинларини эгган ҳолларида жаҳаннамга кирурлар", деди. 61. Оллоҳ сизлар ором олишингиз учун (қоронгу) кечани ва (касбу қор, сайру саёҳат қилишингиз учун) очиқ-ёруғ кундузни яратиб қўйган Зотдир. Албатта Оллоҳ одамларга фазлу марҳамат Соҳибидир. 62. Мана шу Оллоҳ Парвардигорларингиздир, У барча нарсанинг Яратгувчисидир. Ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар Унинг Ўзигина бордир. Бас, (сизлар ана ўша Ёлғиз Оллоҳга ибодат қилишдан юз ўгириб) қаёққа бурилиб кетмоқдасизлар?! 63. Оллоҳнинг оят-мўъжизаларини инкор қилгувчи бўлган кимсалар мана шундай бурилиб кетурлар. 64. Оллоҳ сизлар учун Ерни қароргоҳ, осмонни бино - том қилиб қўйган ва сизларга сурат-шакл бериб, суратларингизни гўзал қилган ҳамда сизларни ҳалол-пок нарсалардан ризқлантирган Зотдир. Мана шу Оллоҳ Парвардигорингиздир. Бас, барча оламларнинг Парвардигори бўлмиш Оллоҳ Баракотли - Буюқдир. 65. У Тирик Зотдир. Ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар Унинг Ўзигина бордир. Бас, (эй мўминлар), сизлар (Оллоҳга) У Зот учун Динни холис қилган ҳолингизда дуо-илтижо қилингиз! Ҳамду сано барча оламларнинг Парвардигори Оллоҳ учундир. 66. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Шакшубҳасиз, мен ўзимга Парвардигорим томонидан аниқ ҳужжатлар келган пайтида, сизлар Оллоҳни қўйиб, дуо-илтижо қилаётган бутларга ибодат қилишдан қайтарилдим ва барча оламларнинг Парвардигорига бўйинсунишга буюрилдим". 67. У сизларни(нг отангиз Одамни) тупроқдан, сўнгра (унинг барча авлодларини) нутфадан, сўнгра лахта қондан яратган Зотдир. Сўнгра У сизларнинг (оналарингиз қорнидан) чақалоқ ҳолингизда (ёруғ дунёга) чиқарур, сўнгра (У Зот) сизларни вояга етишларингизга, сўнгра қариб-қартайишингизга (қўйиб берур). Сизларнинг орангизда (вояга етишдан ёки кексалик ёшидан) илгари вафот топадиган кишилар ҳам бўлур. (У Зот) сизларни белгиланган ажалга етишларингизга (қўйиб берур). Шоядки, ақл юргизсангизлар. 68. Ҳаёт берадиган ҳам, ўлдирадиган ҳам Ўша Зотдир. Бас, қачон У Зот бирон ишни ҳукм қилса, унга фақат "Бўл", дер, холос. Бас, у (иш) бўлур. 69. Оллоҳнинг оятлари ҳақида талашиб-тортишадиган кимсаларни кўрмадингизми? Қаёққа бурилиб кетмоқдалар-а! 70. (Биз Муҳаммад алайҳис-саломга нозил қилган) Китоб - Қуръонни ва Биз (аввал ўтган) пайғамбарларимиз билан юборган нарсаларни - Китобларни ёлгон деган кимсалар

яқинда (*Қиёмат Кунига динсизликларининг оқибатини*) билажақлар. 71-72. Ўшанда (*яъни, дўзахга ташланганларига*) улар бўйинларида кишан ва занжирлар (*билан*) қайноқ сув томонга судралурлар, сўнгра оловда ёндирилурлар. 73-74. Сўнгра уларга: "Сизлар Оллоҳни қўйиб ширк келтириб ўтган бутларингиз қани?", дейилганида, улар: "У (*бут*)лар бизлар(*нинг кўзимиз*)дан гойиб бўлиб қолишди. Йўқ-йўқ, бизлар илгари (*ҳаёти дунёда*) ҳеч нарсага дуо-илтижо қилган эмасмиз", дедилар. Оллоҳ кофирларни мана шундай йўлдан оздирур. 75. Бунга (*жаҳаннам азобиға йўлиқишларингизға*) сабаб, сизлар Ерда (*ўзларингиз қилган айшу ишрат ва гуноҳ-маъсиятлар билан*) ноҳақ шоду хуррам бўлганларингиз ва кибру ҳаво қилганларингиздир. 76. Жаҳаннам дарвозаларидан у жойда мангу қолгувчи бўлган ҳолларингизда кирингиз! Бас, мутакаббир кимсаларнинг жойи нақадар ёмон бўлди! 77. Бас, (*эй Мухаммад алайҳис-салом, Сизга мушриклар томонидан етаётган озор-азийятларга*) сабр қилинг - зеро, Оллоҳнинг (*Ўз Пайғамбари ва мўминларга ёрдам бериш ва кофирларни азоблаш ҳақидаги*) ваъдаси ҳақдир! Энди агар Биз Сизга ўша (*кофирлар*)га ваъда қилаётганимиз (*азоб*)дан айримларини кўрсатсак (*яъни, Сиз ҳаётлик пайтингизда уларни айрим азоб-уқубатларга дучор қилсак*) ҳам ёки Сизни (*уларга азоб туширишимиздан илгари*) вафот топдирсак ҳам, ҳар ҳолда улар Ёлғиз Ўзимизга қайтарилурлар. 78. Аниқки, Биз Сиздан илгари (*кўп*) пайғамбарлар юборгандирмиз. Улардан Биз Сизга ҳикоя қилиб берган кишилар ҳам бор, яна улардан Биз Сизга ҳикоя қилмаган кишилар ҳам бордир. Бирон пайғамбар учун - Оллоҳнинг изну иродасидан ташқари бирон оят-мўъжиза келтириш жоиз бўлган эмас (*яъни, ҳар бир пайғамбар фақат Оллоҳ унга амр қилган мўъжизаларнигина келтиргандир*). Бас, қачон Оллоҳнинг (*кофирларга азоб тушиши тўғрисидаги*) амри келгач, (*пайғамбарлар ва уларни ёлғончи қилган кофирлар ўртасида*) ҳақ (*ҳукм*) билан ҳукм қилинур ва ўшанда бузғунчи кимсалар зиёнкор бўлурлар. 79. Оллоҳ сизлар учун чорва ҳайвонларини (*токи*) сизлар ўша (*ҳайвон*)лардан (*айримларини*) минишларингиз учун (*пайдо*) қилди. Ўша (*ҳайвон*)лардан ейсизлар ҳам. 80. Сизлар учун *ларда* (*кўп*) фойдалар бордир. (*У ҳайвонлар*) сизлар уларнинг *стида* дилларингиздаги ҳожатларингизга етишларингиз учун ҳам (*яратилгандирлар*). Сизларни (*қуруқликда*) ўша (*ҳайвонлар*) *стида* ва (*дарё-денгизларда, эса*) кемаларда (*кўзлаган занзилларингизга*) элтиб қўйилур. 81. (*Оллоҳ*) сизларга Ўз оят-

аломатларини кўрсатур. Бас, сизлар Оллоҳнинг қайси оятларини
инкор қилурсизлар?! 82. Ахир улар Ер юзида сайру саёҳат
қилишиб, ўзларидан аввалги (ўз пайғамбарларини ёлгончи қилиб
иймонсиз келган) кимсаларнинг оқибатлари қандай бўлганини
(улар қандай қисматга йўлиқишганини) кўрсалар бўлмайдими?!
Ҳолбуки, улар (Макка мушрикларидан) кўра кўпроқ ҳамда куч-
қувват ва Ердаги осори атиқалари жиҳатидан зўрроқ эдилар.
(Аммо) уларга топган (молу дунёлари ҳам, куч-қувватлари ҳам)
асқотгани йўқ. 83. Чунки уларга пайғамбарлари (Оллоҳга иймон
келтириш ва У Зотга бўйинсунуш зарур эканлиги ҳақида) аниқ
ҳужжатлар келтирган вақтларида улар ўзларининг олдиларидаги
(фақат дунёвий бўлган) билимлари билан шодланиб-мақтандилар
(ва пайғамбарлари огоҳлантирган азобни масхара қилиб кулдилар).
Ва уларни ўзлари масхара қилгувчи бўлган (азоб) ўраб олди. 84.
Энди қачонки улар Бизнинг азобимизни кўришгач, "Якка-ю Ягона
Оллоҳга иймон келтирдик ва (илгари Оллоҳга) шерик қилиб
олганимиз бутларга кофир бўлдик", дедилар. 85. (Лекин) Бизнинг
азобимизни кўрган вақтдаги иймонлари уларга фойда бергувчи
бўлмади - (Бу) Оллоҳнинг (барча) бандалари ҳақидаги ўтган Йўли -
қонунидир (яъни, азоб тушган вақтда келтирилган иймоннинг
фойдаси бўлмас) - Ва ўшанда кофирлар зиёнкор бўлдилар.

ФУССИЛАТ сураси (41)

Бу сура эллик тўрт оятдан ташкил топган бўлиб, Маккада нозил қилинган.

Сура Қуръони Карим таърифи билан бошланиб, хушхабар элтувчи ва огоҳлантиргувчи бўлган бу Китобнинг оятлари онгли - ақлли кишилар учун муфасссал баён қилиб берилганлигини уқтиради. Шунинг учун ҳам бу сура "Фуссилат - Муфасссал баён қилинган сура" деб аталгандир.

Сўнгра Еру осмонларнинг Оллоҳ таоло томонидан яратилиб - интизомга солингани ва Ўша Зот томонидан идора қилиб турилиши батафсил баён қилинади.

Бу сурада Оллоҳ таоло Қиёмат Кунида ҳар бир инсоннинг кўз-қулоғидан терисигача тил-забон бериб, дунёдан куфру исён билан ўтган кимсаларнинг аъзойи баданлари ҳам ўзларига қарши гувоҳлик бериши ҳақида огоҳлантирилади ва инсоннинг "қилаётган амалларимни Оллоҳ билмайди", деган гумонда бўлиши унинг Охиратини куйдириши аниқ эканлиги таъкидланади.

Шунингдек, бу сурада Ёлғиз Оллоҳ таолони Парвардигорим деб, сўнгра У Зот кўрсатган Тўғри Йўлда устивор бўлган зотлар учун Охират диёрида тайёрлаб қўйилган мукофот-зиёфатлар ҳақида ҳам хабар берилади.

Сура бутун борлиқда ҳам, ҳар бир инсоннинг вужудида ҳам Яратганнинг қудрати ва ҳикматига далолат қиладиган оят-аломатлар мавжуд эканлиги ва Оллоҳ таоло бор мавжудотни Ўз илму қудрати билан ихота қилиб - ўраб олган Зот эканлиги ҳақидаги оятлар билан ниҳоясига етади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Ҳо, Мим. 2. (Ушбу Қуръон) Меҳрибон ва Раҳмли (Оллоҳ) томонидан нозил қилингандир. 3-4. У биладиган қавм учун (мўминларга) хушхабар бергувчи ва (кофирларни азобдан) огоҳлантиргувчи - арабий Қуръон ҳолида (нозил қилиниб), оятлари муфасссал баён қилинган Китобдир. Бас, (кофирларнинг) кўплари

(унинг оятлари ҳақида тафаккур қилишдан) юз ўтирдилар, демак, улар "эшитмаслар". 5. Улар (Пайғамбар алайҳис-саломга) дедилар: "Дилларимиз сен бизларни даъват қилаётган нарсадан пардаланган, қулоқларимизда эса огирлик-карлик бордир ва сен билан бизларнинг ўртамизда бир тўсиқ бордир. Бас, сен ҳам (ўз амалингни) қилавер, бизлар ҳам албатта (ўз амалларимизни) қилгувчидирмиз". 6-7. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, уларга) айтнинг: "Ҳеч шак-шубҳа йўқки, мен ҳам худди сизлар каби бир одамдирман. Менга Оллоҳнингиз Ёлғиз Оллоҳнинг Ўзи экани (яъни, сизлар учун ҳам, мен учун ҳам Ёлғиз Оллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ экани) ваҳий қилинмоқда. Бас, сизлар Унинг Ўзига тўғри (тоат-ибодатда) бўлингиз ва Ундан мағфират сўрангиз! Закотни (ҳақдорларга) ато этмайдиган, ўзлари Охиратга кофир бўлган мушрикларга эса ҳалокат бўлғай!" 8. Албатта иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотлар учун битмас-туганмас ажр-мукофот бордир. 9. Айтнинг: "Ҳақиқатан ҳам сизлар Ерни икки кунда яратган Зотга кофир бўлурмисизлар ва ўзгаларни Унга тенглаштиурмисизлар?! Бу (Оллоҳ) барча оламларнинг Парвардигори-ку?! 10. У Зот (Ернинг) устида тоғларни (пайдо) қилди ва уни баракотли қилди ҳамда ўша (Ер)да унинг емишларини (яъни, Ер аҳлининг ризқу рўзларини) тўла тўрт кунда белгилаб - тақсимлади. (Бу тафсилот) сўрагувчилар учундир. 11. Сўнгра тутун ҳолидаги осмонга юзланиб, унга ва Ерга: "(Менинг амри-фармонимга) ихтиёран ёки мажбуран келинглар!", деган эди, улар: "Ўз ихтиёримиз билан келдик, (амрингга бўйинсундик)", дедилар. 12. Бас, икки кунда етти осмонни барпо қилди ва ҳар бир осмонга (унга буюрилган) иши-вазифасини ваҳий қилди (билдирди). Ва қуйи осмонни чироқлар-юлдузлар билан безадик ва (уни офат-балолардан) сақладик. Бу Қудратли ва Билгувчи Зотнинг тақдири - ўлчовидир.

И з о ҳ: Мазкур оятлар Қуръонда бир неча ўринларда келган Оллоҳ таоло осмонлар ва Ерни олти кунда яратгани ҳақидаги оятларнинг тафсилотидир. Яъни, Ҳақ таоло Ерни икки кунда яратиб, тўрт кун деганда унинг ризқу рўзини ҳам тақсимлаб-бўлиб бергани ва олти кун деганда эса етти осмонни ҳам яратиб бўлгани баён қилиб берилди.

13. Бас, агар улар (яъни, Макка мушриклари мана шу тафсилотдан кейин ҳам Ёлғиз Оллоҳга иймон келтиришдан) юз ўтирсалар, у ҳолда айтнинг: "Мен сизларни худди Од ва Самуд (қабилаларини урган) чақмоққа ўхшаган бир чақмоқ - ҳалокат

ЙИГИРМА ТҮРТИНЧИ ЖУЗЪ

(келиши)дан огоҳлантирдим". 14. Ўшанда пайгамбарлари уларнинг олдиларидан ҳам, орқаларидан ҳам келишиб: "Ёлғиз Оллоҳгагина ибодат қилинглар", (*деганларига*), улар: "Агар Парвардигоримиз (пайгамбар юборишни) хоҳлаганида, албатта фаришталарни нозил қилган бўлур эди. Бас, (*модомики, сизлар фаришта эмас, балки одамзот экансизлар*) бизлар сизлар элчи қилиб юборилган динга кофирдирмиз", дедилар. 15. Энди Од (*қабиласига*)га келсак, бас, улар Ер юзида ноҳақ кибр-ҳаво қилдилар ва: "Куч-қувватда бизлардан зўрроқ ким бор?", дедилар. - Ахир улар ўзларини яратган Зот - Оллоҳ куч-қувватда улардан Зўрроқ эканини билмадиларми?! - Ва улар Бизнинг оятларимизни инкор қилгувчи бўлдилар. 16. Бас, Биз уларга мана шу ҳаёти дунёда хор - расво қилгувчи азобни тотдириб қўйиш учун нахсли-шум кунларда устиларига бир даҳшатли бўрон юбордик. Охират азоби эса шакшубҳасиз, янада хор қилгувчиروқдир ва уларга (*ўзлари сизиниб ўтган бутлари томонидан ҳеч қандай*) ёрдам берилмас. 17. Энди Самуд (*қабиласи*)га келсак, бас, Биз уларни (*Тўғри Йўлга*) ҳидоят қилган эдик, улар Ҳидоятни қўйиб, кўрликни, залолатни ихтиёр қилдилар. Бас, ўзлари қилгувчи бўлган нарсалари (*яъни, куфрни ихтиёр этганлари*) сабабли уларни хор қилгувчи азоб чақмоғи урди. 18. Ва Биз иймон келтирган ва тақводор бўлган зотларга (*яъни, Самуд қабиласини Ҳидоят Йўлига даъват қилган Солиҳ пайгамбар ва у кишига иймон келтирган зотларга чақмоқ балосидан*) нажот бердик. 19. Оллоҳнинг душманлари дўзахга (*ҳайдалиш учун*) тўпланиб, тизилиб турадиган Кунни (*эсланг*)! 20. Энди қачонки улар (*дўзахга*) келишгач, (*улардан ҳаёти дунёда қилиб ўтган куфру исёнлари ҳақида сўралади, лекин улар ўз қилмишларидан тонишга уринадилар. Шунда*) уларнинг қулоқлари, кўзлари ва терилари улар қилиб ўтган нарсалари ҳақида ўзларига қарши гувоҳлик беради. 21. Улар териларига "Нима учун бизга қарши гувоҳлик бердинглар?", дейишганида, (*терилари*): "Бизларни барча нарсани сўзлатган Зот Оллоҳ сўзлатди. Сизларни дастлаб У яратган ва сизлар яна Унинг Ўзига қайтарилурсизлар", дедилар. 22. Сизлар (*ҳаёти дунёда гуноҳ ишларни қилганларингизда шарманда бўлишдан кўрқиб, одамлардан яширинар эдинглар-у, аммо*) қулоқларингиз, кўзларингиз ва териларингиз ўзларингизга қарши гувоҳлик беришидан (*сақланиш учун улардан*) яширингувчи эмас эдинглар, (*чунки сизлар Қиёмат Кунига аъзойи бадалларингизга ҳам забон берилишини билмасдинглар*). Лекин сизлар Оллоҳ қилаётган амалларингиздан кўпини (*яъни, одамлардан яширинча қилган*

гуноҳларингизни) билмайдн, деб ўйладинглар. 23. Ва Парвардигорларингиз ҳақида ўйлаган мана шу гумояларингиз сизларни ҳалок қилди (яъни, дўзахга тушишларингизга сабаб бўлди). Бас, сизлар зиёнкор кимсаларга айланиб қолдинглар. 24. Энди агар улар (азобга) чидасалар, ана ўша дўзах жойларидир (яъни, азоб-уқубатни тортаверадилар), агар ортга қайтишни талаб қилсалар, энди улар қайтарилгувчи эмаслар. 25. Биз улар учун (уларни Тўғри Йўлдан оздирадиган) "дўстлар" тайёрлаб қўйдик, бас, ўша ("дўстлар") уларга олдиларидаги (гуноҳларини) ҳам, орқаларидаги (гуноҳларини) ҳам чиройли кўрсатдилар ва уларга ҳам ўзларидан аввал ўтган - ҳалок бўлган инсу жиндан иборат умматлар қаторида Сўз - азоб ҳақ бўлди. Дарҳақиқат, улар зиёнкор бўлдилар. 26. Кофир бўлган кимсалар (бир-бирларига "Муҳаммад тиловат қилаётган вақтда) сизлар бу Қуръонга қулоқ солманглар ва (уни ўзгаларга ҳам эшиттирмаслик учун оғизларингизга келган гапни) жаврайверинглар (шунда) шояд голиб бўлсангизлар", дедилар. 27. Бас, албатта Биз ана ўша кофир бўлган кимсаларга қаттиқ азобни тотдирурмиз ва уларни ўзлари қилиб ўтган (куфру исёнлари сабабли) энг ёмон жазо билан жазолармиз. 28. Бу (қаттиқ азоб) Оллоҳ душманларининг жазоси бўлган дўзахдир. Улар учун, Бизнинг оятларимизни инкор қилувчи бўлганлари жазосига ўша жойда мангу қолиш (азобланиш) бордир. 29. Кофир бўлган кимсалар (дўзах ўтида азобланар эканлар), дедилар: "Парвардигоро, бизларни (Сенинг Тўғри Йўлингдан) оздирган инсу жиндан бўлган кимсаларни бизларга кўрсатгин, уларни оёқларимиз остига олиб (эзайлик), токи улар (дўзахнинг қаъридаги) энг тубан - хор кимсалардан бўлсинлар". 30. Албатта: "Парвардигоримиз Оллоҳдир", деб, сўнгра (Ёлғиз Оллоҳга тоат-ибодат қилишда) тўғри - устивор бўлган зотларнинг олдиларига (ўлим пайтида) фаришталар тушиб, (дерлар): "Қўрқманглар ва ғамгин бўлманглар. Сизларга ваъда қилинган жаннат (хушхабар) билан шодланинглар! 31. Бизлар ҳаёти дунёда ҳам, Охиратда ҳам сизларнинг дўстларингиздирмиз. Сизлар учун (жаннатда) кўнгиллариингиз тилаган нарсаларингиз бордир ва сизлар учун у жойда истаган нарсаларингиз бордир. 32. (Бу) Мағфиратли ва Меҳрибон Зот томонидан бўлган зиёфатдир". 33. (Одамларни) Оллоҳ(нинг дини)га даъват қилган ва ўзи ҳам яхши амал қилиб, "Шак-шубҳасиз, мен мусулмонлардандирман", деган кишидан ҳам чиройлироқ сўзлагувчи ким бор? 34. Яхшилиқ билан ёмонлик баробар бўлмас.

ЙИГИРМА ТҮРТИНЧИ ЖУЗЪ

Сиз (ҳар қандай ёмонлиқни) энг гўзал сўзлар билан дафъ қилинг! (Шунда) баногоҳ сиз билан ўрталарингизда адоват бўлган кимса қайноқ-содиқ дўст каби бўлиб қолур. 35. Унга (ёмонлиқни яхшилик билан дафъ қилиш хислатига) фақат сабр-тоқатли зотларгина эришурлар, унга фақат улуг насиба эгасигина эришур. 36. Агар сизни шайтон томонидан бирон васваса йўлдан оздириб (мазкур хислат эгаси бўлишдан қайтармоқчи бўлса), у ҳолда Оллоҳдан паноҳ сўранг. Зеро, У Эшиттувчи, Билгувчи Зотдир.

И з о ҳ: Мазкур оятларда Оллоҳ таоло ҳар бир мўмин мусулмон учун зарур бўлган гўзал фазилатларни баён қилди. Қуйидаги оятларда энди Ўзининг қудрат ва етук ҳикматига далолат қиладиган оят-аломатларни келтириб, Ёлғиз Ўзигина маъбудликка Лойиқ Зот эканлигини уқтиради.

37. Кеча ва кундуз, қуёш ва ой Унинг (Танҳолиги ва қудратига далолат қиладиган) оят-аломатларидандир. Агар сизлар (Оллоҳга) ибодат қилгувчи бўлсанглар, қуёшга ҳам, ойга ҳам сажда қилманглар, (балки) уларни(нг барчасини) яратган Зотга - Оллоҳга сажда қилинглар! 38. Энди агар (кофирлар Оллоҳга сажда қилишдан) кибр-ҳаво қилсалар, бас, (билингки), Парвардигорингизнинг ҳузуридаги зотлар (фаришталар) кеча-ю кундузи ҳеч зерикмасдан-малолланмасдан У Зотга тасбеҳ айтувлар - сажда қилувлар.

И з о ҳ: Ушбу оят навбатдаги сажда оятидир. Бундай оят ўқилганда, ўқувчига ҳам, тингловчига ҳам бир марта Оллоҳга сажда қилиш вожиб бўлади.

39. Унинг (Танҳолиги ва қудратига далолат қиладиган) оят-аломатларидан (бири) сиз Ерни қуп-қуруқ ҳолда кўришингиздир. Бас, қачон Биз унинг устига сув-ёмғир ёғдирсак, у ҳаракатга келар ва униб-ўсар. Албатта ўша Ерни тирилтирган Зот ўликларни ҳам тирилтира олгувчидир. Зеро, У барча ишга Қодирдир. 40. Албатта Бизнинг оятларимизга эгрилик қиладиган (яъни, уларни бузмоқчи бўлган) кимсалар Бизга махфий-номаълум бўлиб қолмаслар. Ахир дўзахга ташланадиган кимса яхшироқми ёки Қиёмат Кунига (Оллоҳнинг азобидан) хотиржам ҳолда келадики кишими?! Ўзларингиз хоҳлаган амални қилаверинглар! Албатта У қилаётган амалларингизни Кўриб тургувчидир. 41. Албатта ўзларига Эслатма - Қуръон келган вақтда унга кофир бўлган кимсалар (қаттиқ азобга йўлиқувлар). Шак-шубҳасиз, у азиз - қудратли Китобдир. 42. Унга олдидан ҳам, ортидан ҳам (ҳеч қандай) ботил-ноҳақлик келмас (яъни, Қуръони Каримнинг ҳеч қайси томонидан

бирон китоб ё ҳужжат келиб уни ботиш қила олмас, чунки у) ҳикмат ва ҳамду сано Эгаси томонидан нозил қилингандир. 43. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сизга ҳам (кофирлар томонидан) фақат Сиздан аввалги пайгамбарларга (кофирлар томонидан) айтилган сўзларгина айтилу (яъни, агар мушриклар Сизга озор-азиятлар етказиётган бўлсалар, Сиз бунга сабр қилинг, чунки аввалги пайгамбарларга ҳам кофирлар томонидан ҳудди шунга ўхшаган озор-азиятлар етгандир). Шак-шубҳасиз, Парвардигорингиз ҳам мағфират Соҳибидир, ҳам аламли азоб Соҳибидир. 44. Агар Биз (Қуръонни) ажамий (яъни, араб тилида бўлмаган) Қуръон қилганимизда, албатта улар: "Унинг оятлари (бизларнинг тилимизда) баён қилинмабди-да. (Муҳаммаднинг ўзи) арабку, (нега унга) ажамий (Қуръон тушибди?)", деган бўлу (эдилар). Айтинг: "(Ушбу Қуръон) иймон келтирган зотлар учун Ҳидоят ва (дилларидаги шак-шубҳани кетказувчи) Шифодир. Иймон келтирмайдиган кимсаларни эса қулоқларида огирлик-карлик бордир ва (Қуръон) уларга кўрлик (яъни, қоп-қоронғи зулмат) бўлу (р). Улар (гўё) узоқ бир жойдан чақириладиётган кишилар (кабидирлар, яъни, гарчи Қуръон оятларини эшитсалар-да, унинг маъно-ҳикматларини англай олмаслар).

И з о ҳ: Ушбу ояти карима "Қуръон агар ажапларнинг тилида бўлганида бизлар ҳам. унга иймон келтирган бўлардик", деб баҳона қилган айрим мушрикларга жавобан нозил бўлгандир.

45. Дарҳақиқат, Биз Мусога Китоб - Таврот ато этганимизда, у (Таврот) ҳақида ҳам (ҳудди Қуръон ҳақида ихтилоф қилинганидек) ихтилоф қилингандир. Агар Парвардигорингиз томонидан (барча ҳисоб-китоб Қиёмат Кунини бўлиши хусусидаги) Сўз ўтмаганида, уларнинг ўртасида ҳукм қилинган бўлу (р эди (яъни, уларга иймонсизликлари учун дарҳол жазо берилган бўлу (р эди). Ҳақиқатан ҳам улар (Қуръон) ҳақида шубҳа-гумондадирлар. 46. Ким бирон яхши амал қилса, ўзи учундир. Ким ёмонлик қилса, ўз зиёнига қилу (р. Парвардигорингиз бандаларига зулм қилгу (рчи эмасдир.

ЙИГИРМА БЕШИНЧИ ЖУЗЪ

47. (Қиёмат) Соати (қачон бўлиши) ҳақидаги билим Унинг Ўзигагина қайтарилур (яъни, Қиёмат қачон бўлиши ҳақида сўралган киши "Уни Ёлғиз Оллоҳ билади", дейиши лозимдир). Барча меваларнинг ўз гулкосаларидан чиқиши ҳам, ҳар бир аёлнинг (урғочи жинсининг) ҳомила олиб, кўз ёриши ҳам албатта Унинг илми билан бўлур. У Зот (мушрикларга): "Менинг "шерикларим" қани?!", деб нидо қиладиган Кунда улар: "Бизлар Сенга билдируرمىзки, орамизда (Сенинг "шерикларинг" борлигига) биронта ҳам гувоҳ йўқдир", дедилар. 48. Ва ўзлари илгари (ҳаёти дунёда) дуо-илтижо қилиб ўтган бутлари улардан гойиб бўлди. Ва улар ўзлари учун (Оллоҳнинг азобидан) қочадиган бирон жой йўқ эканлигига ишондилар. 49. Инсон (ўзи учун) яхшилиқ (мулку давлат, бахт-саодат) тилашдан ҳеч зерикмас. Агар унга ёмонлик (камбағаллик, бахтсизлик) етиб қолса эса у ноумидликка, тушкунликка тушгувчидир. 50. Қасамки, агар унга бирон бало-кулфат етганидан сўнг Биз унга Ўз томонимиздан бўлган бирон марҳаматни тотдирсак, албатта у: "Бу ёлғиз ўзимнинг (донолигим ва саъй-ҳаракатим билан бўлди). Мен (Қиёмат) Соати қойим бўлишига ишонмайман. Қасамки, агар (мабодо Қиёмат қойим бўлиб), мен Парвардигоримга қайтарилсам, ҳеч шак-шубҳасиз, Унинг даргоҳида ҳам мен учун гўзал (оқибат - жаннат) бўлур", дер. Бас, (ана ўша ўзлари иймон келтирмаган ва яхши амал қилмаган ҳолларида жаннатдан хомтамаъ бўлиб юрган кимсалар билсинларки), албатта Биз кофир бўлган кимсаларга ўзлари қилган амалларининг хабарини берурмиз ва албатта уларга қаттиқ азобдан тотдируرمىз. 51. Қачон Биз инсонга (неъмат - давлат) инъом қилсак, у (Бизга шукр қилишдан) юз ўтирар ва ўз томонига кетар (яъни, Бизни унутар). Қачон унга ёмонлик (камбағаллик-кулфат) етиб қолса эса у узундан-узоқ дуо-илтижо эгасидир. 52. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, мушрикларга) айтинг: "Хабар берингиз-чи, агар (Қуръон) ҳақиқатан ҳам Оллоҳ ҳузуридан (нозил қилинган) бўлса-ю, сўнгра сизлар у (Қуръон)га кофир бўлсангизлар (у ҳолда) ким (сизлар каби) мангу ихтилофда бўлган кимсалардан ҳам йўлдан озганроқ бўлур?!" 53. Токи уларга (ушбу Қуръон ростдан ҳам Оллоҳ томонидан нозил қилинган) Ҳақ (Китоб) эканлиги аниқ маълум бўлгунича албатта

Биз уларга атроф-офоқдаги ва ўз вужудларидаги (Бизнинг борлигимиз ва қудратимизга далолат қиладиган) оят-аломатларимизни кўрсатажакмиз. Ахир (уларга) Парвардигорингизнинг барча нарсага гувоҳ экани (яъни, Оллоҳ таоло ушбу Қуръонда коинотдаги барча нарсани қамраб олиб, Ўз ҳукмини баён қилаётгани Сизнинг ҳақ Пайғамбар эканлигингизни исботлаш учун) етарли эмасми?! 54. (Эй инсонлар), огоҳ бўлингизким, албатта улар Парвардигорларига рўбарў бўлишдан шак-шубҳададирлар. Огоҳ бўлингизким, албатта У Зот барча нарсани Ихота қилгувчидир.

ШҶРО сураси (42)

Бу сура эллик уч оятдан иборат бўлиб, Маккада нозил қилинган.

У Қуръони Каримнинг Оллоҳ таоло томонидан туширилган Илоҳий ваҳий эканлигини таъкидлаш билан бошланиб, сўнгра аввалу охир барча пайғамбарлар келтирган Шариатлар моҳияти жиҳатидан бир бўлиб, Ёлғиз Оллоҳ таологагина сизгиниб-ибодат қилишга буюргани ҳақида хабар беради

Бу сурада ҳам бошқа Макка сураларидаги каби мўминлар қўрқув ва умид билан кутаётган, кофирлар эса инкор этаётган Қиёмат Кунининг келиши аниқ ва яқин экани таъкидланади ва барча инсонларни ўша Кун келиб қолишидан илгари Парвардигорга иймон келтириб, Ёлғиз Унинг амр-фармониغا итоат этишга буюрилади.

Сура ниҳоясида ушбу Қуръон мўминларни Ҳақ Йўлига ҳидоят қиладиган бир Илоҳий Нур эканлиги уқтирилади.

Бу сурада аҳли иймоннинг гўзал фазилатларидан бўлмиш - ҳар бир ишда маслаҳат - кенгаш билан иш тутиш хислатига даъват этадиган оятлар ҳам мавжуд бўлгани учун у "Шўро - Маслаҳат" сураси деб номланган.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Ҳо, Мим. 2. Айн, Син, Қоф. 3. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Қудратли ва Ҳикматли Оллоҳ Сизга ва Сиздан аввалги (пайғамбарлар)га мана шундай ваҳий қилур. 4. Осмонлар ва Ердаги бор нарсалар Уникидир. У Юксак ва улугдир. 5. (Мушрик жамоаларнинг ширк келтиришлари сабабли) устларидаги осмонлар ёрилиб кетишга яқин бўлур. Фаришталар эса Парвардигорга ҳамду сано айтиш билан (У Зотни айбу нуқсондан ва "шериклар"дан) покларлар ва Ердаги (мўмин-мусулмон) кишилар учун (Оллоҳдан) мағфират сўрарлар. Отоҳ бўлингизким, албатта Оллоҳнинг Ўзигина Мағфират қилгувчи, Меҳрибондир. 6. (Оллоҳни) қўйиб (бошқа) "дўстлар"ни ушлаган (яъни, ўшаларга сизгинаётган) кимсалар устида Оллоҳ Кузатиб тургувчидир. (Эй

Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз уларнинг устида вақл-қўриқчи эмассиз. 7. (Барча) қишлоқ-шаҳарлар онаси - пойтахти (Макка аҳли)ни ва унинг атрофидаги кишиларни (Охират азобидан) огоҳлантиришингиз учун ва (келишида) шак-шубҳа бўлмаган тўпланиш Кунидан огоҳлантиришингиз учун Биз Сизга мана шундай арабий Қуръонни ваҳий қилдик. (У Кунда) бир гуруҳ жаннатда бўлса, бир гуруҳ дўзахдадир. 8. Агар Оллоҳ хоҳлаганида, албатта уларни (яъни, барча инсонларни) бир миллат (бир динда - Исломда) қилган бўлура эди. Лекин У Ўзи хоҳлаган кишиларни Ўз раҳматига (жаннатига) дохил қилур. Золим-кофирлар учун эса бирон дўст ва ёрдамчи йўқдир. 9. Ёки улар (Оллоҳни) қўйиб (бошқа) "дўстлар"ни ушлаб олдиларми (яъни, ўшаларга сўгинмоқдаларми)?! (Йўқ), фақат Оллоҳнинг Ўзигина Дўстдир. У ўликларга ҳаёт берур ва У барча нарсага Қодирдир. 10. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, мўминларга айтиш): "Сизлар (бу ҳаёти дунёда кофирлар билан) ихтилоф қилган ҳар бир нарсанинг ҳукми (Қиёмат Кунига) Оллоҳга (қайтарилуру ва У Зот ким ҳақ, ким ноҳақ эканлигини ажратиб берур). Мана шу Оллоҳ Парвардигоримдир. Ўзига суяндим ва Ўзига илтижо қилурман". 11. (Оллоҳ) осмонлар ва Ернинг илк Яратгувчисидир. У сизлар учун ўзларингиздан бўлган жуфтларни яратди ва чорва ҳайвонларидан ҳам жуфт-жуфт (яратди). У сизларни ўша (жуфтлик воситасига) кўпайтируру. Бирон нарса У Зотга ўхшаш эмасдир. У Эшитгувчи ва Кўриб тургувчидир. 12. Осмонлар ва Ер (хазиналарининг) очқиқлари Уникидир. У Ўзи хоҳлаган кишиларнинг ризқини кенг қилур ва (Ўзи хоҳлаган кишиларнинг ризқини) танг қилур. Дарҳақиқат, У барча нарсани Билгувчидир. 13. (Эй мўминлар, Оллоҳ) сизлар учун ҳам диндан Нуҳга буюрган нарсани ва Биз Сизга (яъни, Муҳаммад алайҳис-саломга) ваҳий қилган нарсани, (шунингдек), Биз Иброҳим, Мусо ва Ийсога буюрган нарсани - Шариат (қонун) қилди: "Динни барпо қилинглари ва унда фирқа-фирқа бўлиб бўлинманглари!"

И з о ҳ: Ушбу ояти каримада Оллоҳ таоло барча пайғамбарларга бир нарсани, яъни, Ёлғиз Оллоҳнинг Динини барпо қилишни ва бу динда турли фирқаларга бўлиниб кетмасликни буюргани баён этилмоқда.

(Эй Муҳаммад алайҳис-салом), мушрикларга Сиз даъват қилаётган нарса (яъни, Ёлғиз Оллоҳга ибодат қилиш) зўр келди - огирлик қилди. Оллоҳ унга (яъни, Ёлғиз Оллоҳга ибодат қилиш

ЙИГИРМА БЕШИНЧИ ЖУЗЪ

бахтига) Ўзи хоҳлаган кишиларни сайлар ва унга (Ёлғиз Оллоҳга) илтижо қиладиган кишиларни ҳидоят қилур. 14. Улар (яъни, аввалги пайғамбарларнинг қавмлари) ҳам бўлилмаганлар, магар ўзларига (турли фирқаларга бўлинмаслик зарурлиги ҳақида) билим-хужжат келганидан сўнг ўзаро ҳасад-адоват қилишиб (фирқа-фирқа бўлиб кетганлар.) Агар Парвардигорингиз томонидан (уларнинг жазоларини) белгиланган муддатгача (яъни, Қиёматгача таъхир қилиш хусусидаги) Сўз ўтмаганида, албатта уларнинг ўртасида ҳукм қилинган бўлур эди (яъни, улар мана шу дунёдаёқ жазоларини тортган бўлур эдилар)! Албатта улардан кейин Китобга (Таврот, Инжилга) ворис қилинган кимсалар (яъни, Муҳаммад алайҳис-саломга замондош бўлган яҳудий ва насронийлар) ҳам ундан (ўз Китобларидан) шак-шубҳададирлар. 15. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), мана шунинг учун (яъни, аввалги қавмлар фирқа-фирқа бўлиб кетганлари сабабли ўўлдан озганлари учун - сиз ўз умматларингизни бирлик-иттифоққа) даъват қилинг ва ўзингизга буюрилгани янглиг Тўтри Йўлда бўлинг ҳамда уларнинг (мушрикларнинг) ҳавойи нафсларига эргашманг! Айтинг: "Мен Оллоҳ нозил қилган ҳар бир Китобга иймон келтирдим ва сизларнинг ўртангизда (мендан сўраб келган муаммоларингизни ҳал этишда) адолат қилишга амр этилдим. Бизнинг Парвардигоримиз ҳам, сизларнинг Парвардигорингиз ҳам (Ёлғиз) Оллоҳдир. Бизларнинг амалларимиз ўзимиз учун, сизларнинг амалларингиз ўзларингиз учундир. Бизлар билан сизларнинг ўртангизда бирон жанжал йўқдир. Оллоҳ (Қиёмат Кўнида) барчамизни жамлар ва Ёлғиз Унга қаиғиш бордир. 16. Оллоҳ (Дини - Ислом) ҳақида у (одамлар томонидан) қабул қилинганидан сўнг (ўша одамларни Исломдан чиқариш учун) талашиб-тортишадиган кимсаларнинг ҳужжатлари (яъни, талашиб-тортишишлари) Парвардигор наздида ботил-беҳудадир. Уларга (бу дунёда) газаб, (Охирагача эса) қаттиқ азоб бордир. 17. Оллоҳ ҳаққи-рост бўлган Китобни ва тарози-адолатни нозил қилган Зотдир. Қаердан билурсиз, эҳтимол (Қиёмат) Соати яқиндир. (Бас, гафлатда қолмай Оллоҳ нозил қилган Ҳақ Китоб ва адолатни маҳкам ушлаш лозимдир). 18. (Қиёматга) иймон келтирмайдиган кимсалар уни шоштирурлар. Иймон келтирган зотлар эса ундан қўрқувчидирлар. Улар (Қиёматнинг) ҳақ эканлигини билурлар. Огоҳ бўлингизким, (Қиёмат) Соати хусусида талашиб-тортишадиган кимсалар (Ҳақ Йўлдан) йироқ залолатдадирлар. 19.

Оллоҳ бандаларига Меҳрибондир. У Ўзи хоҳлаган кишиларга (кенг-мўл) ризқ берур. У Кучли, Қудратлидир. 20. Ким (ўз амали билан) Охираат экинини (яъни, савобини) истар экан, Биз унга экинини(нг ҳосилини) мўл-зиёда қилурмиз. Ким дунё экинини истар экан, Биз унга ўшандан (дунё матоларидан) берурмиз ва унинг учун Охираатда бирон насиба бўлмас!

И з о ҳ: Бу ояти каримада ҳар қандай яхши амал фақат Охираатдаги мукофотни кўлаб қилинсагина Оллоҳ таоло унинг ажру савобини қилиб бериши, аммо агар мол-дунё ва шон-шухратга етиш гаразига риёкорлик билан қилинган амаллар учун эса Охираатда ҳеч қандай савоб йўқлиги уқтиришмоқда.

21. Балки улар (Макка мушриклари) учун диндан Оллоҳ изн бермаган (куфр ва ширк каби) нарсаларни уларга шариат қилиб берган шериклари - бутлари бордир?! Агар (яхши-ёмон амаллар фақат Қиёмат Кунига) ажралиши хусусидаги Сўз бўлмаганида, албатта уларнинг ўрталарида (шу дунёдаёқ) ҳукм қилинган бўлур эди. Золим кимсалар учун шак-шубҳасиз, аламли азоб бордир. 22. (Қиёмат Кунига) у золимларни ўзлари (ҳаёти дунёда) касб қилган нарсадан (яъни, куфру исёнларига бериладиган жазолардан) қўрқиб турган ҳолларида кўрурсиз. У (жазо эса қўрқсалар-қўрқмасалар) уларга тупгунчидир! Иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотлар эса жаннатларнинг боғларида бўлишиб, улар учун Парвардигорлари ҳузурда хоҳлаган нарсалари бордир. Мана шу катта фазлу марҳаматнинг ўзидир! 23. Мана шу Оллоҳ иймон келтирган ва яхши амаллар қилган бандаларига берадиган хушxabаридир! (Эй Мухаммад алайҳис-салом, Макка мушрикларига), айтинг: "Мен сизлардан бу (даъватим) учун ажр-мукофот сўрамайман, фақат қариндошчилиқдаги дўстлик-яқинлиқнигина (яъни, мен сизлар билан насл-насаб жиҳатидан қариндош бўлганим ҳаққи-ҳурмати бу даъватимга тўсқинчилик қилмаслиқларингизнигина сўрайман)". Ким бирон чиройли амал қилса, Биз унинг ўша (чиройли амали)га яна зиёда чирой бахш этурмиз (яъни, зиёда савоб ато этурмиз). Албатта Оллоҳ Мағфират қилгувчи, яхшилиқни Билгувчидир. 24. Ёки улар: "(Мухаммад, Қуръон Оллоҳ томонидан нозил бўлган, деб) Оллоҳ шаънига ёлгон тўқиди", дейдиларми?! (Ундоқ эмас), чунки агар (Сиз ёлгон тўқийдиган бўлсангиз), Оллоҳ хоҳласа, дилингизни муҳраб кўюр; Оллоҳ Ўз Сўзлари билан ботил-ноҳақ (гаплар)ни йўқ қилур ва Ҳақни ҳақ қилур - рўёбга чиқарур. Албатта У дилларни эгаллаган

(сирлар)ни Билгувчидир. 25. У бандаларидан тавба-тазарруъни қабул қиладиган, ёмонликларни афв этадиган ва қиладиган ишларингизни биладиган Зотдир. 26. У иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларнинг *(дуоларини)* ижобат қилур ва уларга *(сўраган нарсаларини ато этиб, яна)* Ўз фазлу карамидан зиёда қилур. Кофирлар учун эса қаттиқ азоб бордир. 27. Агар Оллоҳ *(барча)* бандаларининг ризқларини кенг-мўл қилса, албатта улар Ер юзида зулм-тажовузкорлик қилган бўлур эдилар. Лекин У Зот *(бандаларининг ризқу рўзларини)* Ўзи хоҳлаганича ўлчов билан туширур. Албатта У бандаларидан Отоҳ ва Кўриб тургувчидир. 28. У *(одамлар ёгин-сочиндан)* умидсизликка тушганларидан кейин ёмғир ёғдирадиган ва Ўз раҳмат-баракотини кенг ёядиган Зотдир. У ҳамду сано Эгаси бўлган Дўстдир. 29. Осмонлар ва Ернинг яратилиши ҳамда *(Оллоҳ)* уларда тарқатиб-ёйиб юборган жониворлар Унинг *(қудрати Илоҳиясига далолат қиладиган)* оят-аломатларидандир. У Ўзи хоҳлаган вақтида уларни жамлаб-йигиб олишга Қодирдир. 30. *(Эй инсонлар)*, сизларга не бир мусибат етса, бас, ўз қўлларингиз қилган нарса - гуноҳ сабабли *(етур)*. Яна У кўп *(гуноҳларнинг жазосини бермасдан)* афв қилиб юборур. 31. Сизлар Ерда *(ҳеч қаёққа)* қочиб қутулгувчи эмассизлар. Ва сизлар учун Оллоҳдан ўзга бирон дўст ва ёрдамчи йўқдир. 32. Денгиз-дарёлардаги тоғлар янглиғ сузиб юрган *(кема)лар* ҳам Унинг *(қудрати Илоҳиясига далолат қиладиган)* оят-аломатларидандир. 33. Агар *(Оллоҳ)* хоҳласа, шамолни тўхтатиб қўюр, бас, улар *(денгиз)* устида *(ҳеч қаёққа сузалмай)* туриб қолурлар - Албатта бунда ҳар бир *(балоба)* сабр қилгувчи, *(Оллоҳнинг неъматларини)* шукр қилгувчи учун оят-ибратлар бордир;- 34. Ёки *(агар Оллоҳ хоҳласа, қаттиқ бўрон юбориб, кемадаги одамларнинг)* қилган гуноҳлари сабабли у *(кема)ларни* ҳалок *(ғарқ)* қилур ва кўпларни *(ҳалокатдан қутқариб)* афв этур. 35. *(Токи)* Бизнинг оятларимиз хусусида талашиб-тортишадиган кимсалар ўзлари учун *(Оллоҳнинг азобидан)* бирон қочиб қутуладиган жой йўқ эканлигини билиб олсинлар! 36. Бас, *(эй инсонлар)*, сизларга ато этилган бор нарса*(лар)* ҳаёти дунё матосидир ва иймон келтирган ҳамда Ёлғиз Парвардигорларига суянадиган зотлар учун Оллоҳ ҳузуридаги нарсалар *(яъни, Охираат неъматлари - дунё матоларидан)* яхшироқ ва боқийроқдир. 37. Улар катта гуноҳлардан ва бузуқликлардан четланадиган, ғазабланган вақтларида эса кечириб юборадиган зотлардир.

И з о ҳ: Ушбу ва қўйидаги оятларда Оллоҳ таоло Охират неъматларига сазовор бўладиган мўминларнинг сифат-фазилатларини баён қилади. Муҳтарам ўқувчи эътибор берган бўлса, юқоридаги оятда умуман гуноҳлардан эмас, балки катта гуноҳлар ва бузуқликлардан йироқ бўлиш ҳақида айтилди. Улар Оллоҳга ширк келтириш, ноҳақ одам ўлдириш, ота-онага оқ бўлиш, ўғрилик, порахўрлик, судхўрлик ва зинокорлик кабилар бўлиб, мўмин одам ундай шалатлардан пок бўлиши вожибдир. Аммо киши билиб-билмай қилиб қўядиган кичик саҳву хатолар ҳам бордирки, бу ҳақда Пайгамбар алайҳис-салом шундай марҳамат қилганлар: "Ҳар бир одам боласи хатокордир. У хатокорларнинг яхшироғи - қилиб қўйган саҳву хатоларига тавба-тазарруъ қиладиган кишилардир".

Энди "газабланган вақтларида кечириб юборадилар" жумласини шундай тушунмоқ лозим. Ислом дини назарида газабланмасликнинг ўзи ҳеч қандай фазилат эмас, чунки масалан динга тош отилган вақтда газабланмаган мусулмон мусулмон эмас, балки мунофиқ бўлади. Фазилат ўша газаб туйғусига қул бўлиб қолмасдан ақл ва инсоф билан иш юришмоқдир.

38. Улар Парвардигорларига юкобат-итоат этган ва намозни тўқис адо қилган зотлардир. Уларнинг ишлари (мудом) ўзаро шўро-маслаҳат (билан) бўлур ва Биз уларни ризқлантирган нарсалардан инфоқ-эҳсон қилурлар. 39. Улар ўзларига зулм етган вақтда (унга қарши курашиб) ғолиб бўладиган зотлардир.

И з о ҳ: Агар бошқа динларда "Ўнг юзингга урсалар, чап юзингни ҳам тутиб бер" қабилида зolimларга мутеълик тaрғиб қилганса, Ислом дини назарида ҳақиқий мўмин зулму зўравонликнинг ҳар қандай кўринишига қарши курашиб ғолиб бўладиган кишидир. Зотан, зolimнинг зулмидан қўрқиб ҳақсизлик, адолатсизликка қарши тура олмаган одамнинг иймони комил иймон эмасдир! Зеро...

40. (Ҳар қандай) ёмонликнинг жазоси худди ўзига ўхшаган ёмонликдир (яъни, ҳар бир ёмонликнинг ўзига яраша жазоси бордир). Энди ким (интиқом олишга қодир бўлгани ҳолда) афв қилиб (ўртани) тузатса, бас, унинг ажри Оллоҳнинг зиммасидадир. Албатта У зулм қилгувчиларни севмас. 41. Албатта ким мазлум бўлганидан сўнг (ўзига зулм қилган кимсadan) ғолиб бўлса, (интиқом олса), бас, улар(ни олган интиқомлари учун айблаш)га йўл йўқдир. 42. Фақат одамларга зулм қиладиган ва Ерда ноҳақ ҳадларидан ошадиган кимсалар(ни айблаш ва зулму зўравонликлари учун жазолаш)гагина йўл бордир. Ана ўшалар учун

аламли азоб бордир. 43. Албатта ким (*ўзига етган озор-азиятларга*) сабр қилса ва (*интиқом олмай Оллоҳ учун*) кечириб юборса, шакшубҳасиз, бу (*иш*) ишларнинг мақсадга мувофигидир, 44. Кимни Оллоҳ йўлдан оздирса, бас, унинг учун ўшандан кейин бирон (*Тўтри Йўл кўрсатувчи*) дўст йўқдир. Ундай золимларнинг (*Қиёмат Кунига*) азобни кўрган вақтларида "*Яна дунёга*" қайтишга бирон йўл бормикан?" деяётганларини кўрурсиз. 45. Уларнинг хорлиқдан эгилган ва (*дўзахга кўрқа-писа*) кўз қирлари билан қараган ҳолларида унга кўндаланг қилинаётганларини кўрурсиз. Иймон келтирган зотлар: "Албатта зиён кўргувчилар (*гарчи дунё неъматларидан фойдаланиб ўтган бўлсалар-да*) Қиёмат Кунига ўзларига, аҳли-оилаларига зиён қилган кимсалардир", дедилар. Огоҳ бўлингизким, у золимлар мангу азобдадирлар. 46. Улар учун Оллоҳдан ўзга ёрдам берадиган ҳеч қандай "дўстлар" бўлмас. Кимни Оллоҳ йўлдан оздирса, бас, унинг учун бирон (*Тўтри*) Йўл йўқдир. 47. (*Эй инсонлар*), Оллоҳ томонидан, ҳеч қайтариб бўлмайдиган бир Кун (*Қиёмат*) келиб қолишидан илгари Парвардигорингизга ижобат-итоат этингиз! У Кунда сизлар учун бирон қочадиган жой ҳам бўлмас ва сизлар учун (*қилиб ўтган гуноҳларингизни*) инкор қилиш (*имкони*) ҳам бўлмас. 48. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), агар (*мушриклар*) энди ҳам (*Ёлғиз Оллоҳга иймон келтиришдан*) юз ўтирсалар, бас, Биз Сизни уларнинг устига қўриқчи қилиб юборганимиз йўқ! Сизнинг зиммангизда фақат (*Биз Сизга нозил қилган ваҳийни*) етказиш бор, холос. Дарҳақиқат, Биз инсонга Ўз томонимиздан раҳмат-неъматни тотдирган вақтимизда у ўша (*неъмат*) билан шодланур, (*аммо*) эгар уларга ўз қўллари қилган (*гуноҳлари*) сабабли бирон ёмонлик етса, бас, албатта инсон (*зоти*) куфрони неъмат қилгувчидир - кўрнамақдир! 49. Осмонлар ва Ер Оллоҳнинг мулкидир. У Ўзи хоҳлаган нарсани яратур. У Ўзи хоҳлаган кишига қизларни ҳадя этур ва Ўзи хоҳлаган кишига ўғилларни ҳадя этур. 50. Ёки уларни эгизак ўғиллар ва қизлар қилур ва Ўзи хоҳлаган кишини - тутмас (*бепушт*) қилиб кўюр. Албатта У (*барча нарсани*) Билгувчи ва (*Ўзи хоҳлаган нарсани яратишга*) Қодирдир. 51. Бирон одам учун Оллоҳ унга сўзлаши жоиз эмас, магар ваҳий-илҳом орқали ё бирон парда-тўсиқ ортидан ёки бирон элчи-фаришта юбориб, ўша (*фаришта Оллоҳнинг*) изни-ихтиёри билан У хоҳлаган нарсани ваҳий қилиши орқали (*сўзлар*). Албатта У Юксак ва ҳикмат Эгасидир.

И з о ҳ: Мазкур оятдан пайғамбарлар Оллоҳ таоло билан уч восита орқали боғланганлари маълум бўлди: биринчиси гойибдан келган ваҳий - илҳом ёки ўнгидан келадиган туш орқали. Чунки Пайғамбар алайҳис-салом: "Пайғамбарларнинг тушлари ваҳийдир", деганлар. Бунга мисол, Иброҳим Халилulloҳга тушларида ўз ўғиллари Исмоил Забиҳulloҳни Оллоҳ Йўлида қурбонлик қилишга буюрилишидир. Иккинчиси бирон нарда-тўсиқ ортидан Оллоҳ таоло ўз пайғамбарига сўзлашидир. Бунга мисол Тур тоғида Оллоҳ таоло Мусо пайғамбарга бевосита сўзлаганидир. Учинчиси эса Оллоҳ таоло ўз пайғамбарларига фаришталар орқали ваҳий юбориши бўлиб, Жаброил алайҳис-салом Оллоҳ таолонинг ваҳийларини пайғамбарларга элтувчи фариштадир.

52. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), шундай қилиб (худди аввалги пайғамбарларга ваҳий қилганимиздек) Биз ўз амримиз билан Сизга Рухни - Қуръонни ваҳий қилдик.

И з о ҳ: Бу ўринда Оллоҳ таоло томонидан Қуръони Карим Рух деб аталишига сабаб, жасад жон билан тирик бўлгани каби Диннинг руҳи - жони Қуръондир.

Сиз (Пайғамбар бўлишингиздан) илгари на Китобни - Қуръонни ва на иймонни (яъни, унинг ҳақиқат-моҳиятини) билгувчи эдингиз. Лекин Биз уни (Қуръонни) бир нур қилдикки, у билан бандаларимиздан ўзимиз хоҳлаган кишиларни ҳидоят қилурмиз. Албатта Сиз (ўзингизга тушган ваҳий ёрдамидан) Тўғри Йўлга етаклайсиз. 53. У (Йўл) осмонлардаги ва Ердаги бор нарса ўзиники бўлган Зот - Оллоҳнинг Йўлидир! Огоҳ бўлингизким, барча ишлар Ёлғиз Оллоҳга қасдур!

ЗУХРУФ сураси (43)

Маккада нозил қилинган бу сура саксон тўққиз оятдан ташкил топган.

У Қуръони Каримни таърифлаш билан бошланиб, сўнгра Оллоҳ таоло Ўз бандаларига ато этган беҳисоб неъматлардан айримлари санаб ўтилади.

Бу сурада ўзлари барча нарсани Оллоҳ яратганига иқроп бўлиб туриб, яна Яратганга ўзгаларни "шерик" қиладиган ва хусусан "Унинг боласи бор" дейдиган мушрикларнинг даъволари аниқ-равшан ҳужжатлар билан кескин рад этилади.

Бу сурада ҳам Муҳаммад алайҳис-саломнинг салафларидан ҳазрати Иброҳим ва Мусо пайғамбарларнинг даъватлари ва чеккан азиятларидан айрим лавҳалар тасвирланади.

Суранинг "Зухруф - Зеб-зийнат" деб номланишига сабаб, унда бу дунё олтин-кумуш ва зеб-зийнатлари Оллоҳ таоло наздида қандай мартабада эканлиги батафсил баён қилинади.

Сура Пайғамбар алайҳис-саломни мушриклардан юз ўгиришга буюриб, уларнинг яқинда қилмишларига яраша жазс олишлари аниқ экани ҳақида хабар бериш билан ниҳоясига етади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Ҳо, Мим. 2-3. Очиқ-равшан Китобга - Қуръонга қасамки, албатта Биз уни сизлар ақл юргизишингиз (маъно-мазмунини фаҳмлашингиз) учун арабий Қуръон қилдик. 4. Дарҳақиқат, у Бизнинг даргоҳимиздаги Асл Китобда (Лавҳул-Маҳфузда) юксак (мартабали) ва ҳикматли (Китобдир) 5. Бас, сизлар (куфру исёнда) ҳаддан ошувчи қавм бўлганларингиз учун Биз сизлардан бу Эслатмани буриб (сизларни ўз ҳолларингизга ташлаб) қўюрмизми? 6. Биз аввалгиларга ҳам қанча пайғамбар юборганмиз. 7. Улар ҳам ўзларига келган ҳар бир пайғамбарни масхара қилиб кулган

эдилар. 8. Бас, Биз улардан (Макка кофирларидан) кучли-қувватлироқларни ҳам ҳалок қилганмиз. (Ушбу Қуръонда) аввалгиларнинг масал-қиссалари ўтди-ку! 9. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), қасамки, агар Сиз улардан: "Осмонлар ва Ерни ким яратган?", деб сўрасангиз, албатта: "Уларни Қудратли ва Билгувчи (Олоҳ) яратган", дерлар. (Аммо ўзлари бўлса, ҳеч нарса ярата олмайдиган бут ва санамларни У Зотга шерик қилиб олиб, ўшаларга сугинурулар). 10. Ўша Зот сизлар учун Ерни бешик - қароргоҳ қилиб қўйди ва (сафарларингизда кўзлаган манзилларингизга) йўл топишларингиз учун унда (Ерда турли) йўлларни (пайдо) қилди. 11. Ўша Зот осмондан (аниқ) ўлчов билан сув-ёмғир ёғдирди. Бас, Биз у (сув) билан "ўлик" шаҳар (қишлоқларни) тирилтирдик (яъни, қуруқ Ердан турли-туман гуёҳларни чиқардик). Сизлар ҳам (Қиёмат Кунига қабрларингиздан) мана шундай чиқарилурсизлар. 12. Ўша Зот барча жуфтларни (яъни, бор махлуқотни) яратди ва сизлар учун кемалар ва чорва ҳайвонларидан - сизлар минадиган нарсалар (пайдо) қилди. 13-14. Токи сизлар уларнинг устига ўрнашгайсизлар, сўнгра унга ўрнашиб олгач, Парвардигорингизнинг неъматини эслаб: "Бизларга бу (кема ёки от-улов)ни бўйсундириб қўйган Зот (яъни, Олоҳ барча айбу-нуқсондан) Поқдир. Бизлар ўзимиз бунга қодир эмас эдик. Шак-шубҳасиз, бизлар (барчамиз) Парвардигоримизга қайтгувчидирмиз", дегайсизлар.

И з о ҳ: Юқоридаги оятларда Олоҳ таоло бандаларига ато этган неъматлари қаторида улар шукр қилиб, ибрат олишлари учун ўзларидан неча баробар катта ва кучли кема ва туя каби, инсонлар миниб ва бешқариб юрадиган нарсаларни ҳам яратиб қўйганини ва шундай қудратли, баҳайбат нарсаларни инсонга бўйсундириб қўйганини баён қилди. Энди қуйидаги оятларда "фаришталар - Олоҳнинг қизлари", деган ботил ақида эгалари бўлган мушриклар ҳақида ҳикоя қилиниб, уларнинг бу пуч даъволари Илоҳий мантиқ билан рад этилади.

15. Улар (мушриклар Олоҳ) учун Ўз бандаларидан (айримларини яъни, фаришталарни) жузъ - бўлак қилдилар! (Олоҳнинг бандалари бўлган фаришталарни "У Зотнинг қизлари яъни, Унинг бир жузъи", дедилар. Чунки фарзанд отанинг жузъидир). Дарҳақиқат, инсон очик-ойдин кўрнамак-ношукурдир! 16. Балки (Олоҳ) Ўзи яратадиган нарсалардан қизларни олиб қолиб, сизларга ўгилларни танлаб бергандир?! 17. Қачон уларнинг биронтасига, ўзи Раҳмон учун мисол қилган нарса (яъни, қиз

ЙИГИРМА БЕШИНЧИ ЖУЗЪ

кўргани) ҳақида хушхабар берилса, газабга тўлган ҳолда юзи қорайиб кетар. 18. "Ҳали зеб-зийнат ичида ўстириладиган, (ҳеч қандай) жанжал-мунозарада (ўз мақсадини) очиқ-равшан баён қилиб бера олмайдиган (оғиз нотаваон қиз болами)!" 19. (Ҳолбуки,) ўзлари Раҳмоннинг бандалари бўлмиш фаришталарни "Қизлар" дедилар! Ё улар (Оллоҳ фаришталарни) яратишига гувоҳ бўлганмидилар?! Уларнинг бу "гувоҳ"ликлари албатта (номаи аъмомларига) ёзилур ва улар (Қиёмат Кунига) сўроққа тутилулар! 20. Улар: "Агар Раҳмон хоҳлаганида, бизлар уларга (яъни, фаришталарга "улар Оллоҳнинг қизлари", деган эътиқод билан) ибодат қилмаган бўлар эдик", дедилар. (Яъни, бизлар фаришталарга Оллоҳнинг розилиги - хоҳиши билан сиғинганмиз, деб даъво қилдилар). Улар учун бу ҳақда ҳеч қандай билим-асос йўқдир. Улар фақат ёлгон сўзламоқдалар! 21. Ёки Биз уларга (Қуръондан) илгари бирон китоб ато этганмиз-у, улар ўшани ушлагувчимилар?! (Йўқ, асло ундоқ бўлган эмас)! 22. Йўқ, (улар учун ўзларича Оллоҳга турли махлуқотларни шерик қилиб олишларида бирон ҳужжат-далил йўқдир, шунинг учун ҳам бошқа ҳеч қандай сўз топа олмай) улар (шундай) дедилар: "Албатта бизлар ота-боболаримизни бир миллат - дин устида топганмиз ва албатта бизлар уларнинг изларидан бориб ҳидоят топгувчидирмиз". 23. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), шунингдек, Биз Сиздан илгари бирон қишлоқ-шаҳарга бирон огоҳлантиргувчи-пайгамбар юбормадик, магар (юборганимизда) у жойнинг боёнлари: "Албатта ота-боболаримизни бир миллат - дин устида топганмиз ва албатта бизлар уларнинг изларидан эришгувчидирмиз", деганлар. 24. (Шунда пайгамбарлари уларга) "Агар мен сизларга сизлар ота-боболарингизни (эътиқод қилган ҳолларида) топган диндан тўғрироқ Динни келтирган бўлсам ҳам-а?", деганида, улар: "Албатта бизлар сизлар элчи қилиб юборилган Динга кофирдирмиз", дедилар. 25. Бас, Биз улардан нитиқом олдик. Энди у (ўз пайгамбарларини) ёлгончи қилгувчиларнинг оқибатлари қандай бўлганини кўринг! 26. Эсланг, Иброҳим отасига ва қавмига деган эди: "Албатта мен сизлар ибодат қилаётган бутлардан покдирман. 27. Магар мени яратган Зоттагина (ибодат қилурман). Бас, албатта У мени (Ҳақ Динга) ҳидоят қилажак". 28. У (Иброҳим) ўшани (яъни, ўзининг Ёлғиз Оллоҳга ибодат қилиши ҳақидаги сўзни ўзидан кейин келадиган зурриёт-авлодлари ҳам унга) қайтишлари учун ўз ортида қолгувчи сўз қилди. 29. Мен эса (Иброҳим

авлодларидан бўлган, аммо у қолдирган Сўзга ишроат этмаган) ана у (Макка аҳолиси)ни ҳам, уларнинг ота-боболарини ҳам то уларга Ҳақ - Қуръон ва очиқ-равшан Пайгамбар (Муҳаммад алайҳис-салом) келгунича (узун умр ва фаровон ҳаёт билан) фойдалантирдим. 30. (Аммо) қачонки уларга Ҳақ - Қуръон келгач, улар: "Бу сеҳрдир, албатта бизлар унга кофирдирмиз", дедилар. 31. Яна улар: "Бу Қуръон икки қишлоқ(нинг бири)дан бўлган улут одамга нозил қилинганида эди", дедилар.

И з о ҳ: Икки қишлоқдан мурод Макка ва Тоиф шаҳарларидир. Мушриклар назарида Макканинг улуги ўша жойлик боёнлардан Валид ибн-ал-Муғийра бўлса, Тоифнинг улуги Урва ибн Масъуд ас-Сақафий номли бир бой эди. У мушриклар ҳам барча замонлардаги дунёга қул бўлган кимсалар каби улутликни мол-давлат ва салтанат билан ўлчар эдилар. Шунинг учун улар: "Агар бу Қуръон ҳақ китоб бўлганида Муҳаммадга ўхшаган бир етим ва камбағалга эмас, балки Валид ва Урва каби улут зотларга тушган бўлар эди", дедилар.

32. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Парвардигорингизнинг раҳмати (бўлмиш пайгамбарлик)ни ўшалар тақсимлайдиларми? (Йўқ, асло ундоқ эмас!) Уларнинг ҳаёти дунёдаги маишат-тирикчиликларини ҳам уларнинг ўрталарида Биз Ўзимиз тақсимлаганмиз ва баъзилари баъзиларини қўл остига олиб (ишлатишлари) учун (бировларини бой ёки кучли-қувватли қилиб, бошқа бировларини эса камбағал ёки заиф-кучсиз қилиб) айримларини айримларидан баланд даража-мартабаларга кўтариб қўйганмиз. Парвардигорингизнинг раҳмати - пайгамбарлик эса улар тўплайдиган нарсаси (мол-дунё)ларидан яхшироқдир. (Бас, Биз бу улут неъматини фақат Ўзимиз танлаган кишиларгагина ато этурмиз). 33. Агар (иймонсиз кимсаларнинг бой-бадавлат, тўкин-сочинликда яшаётганларини кўришиб, барча) одамлар бир миллат (яъни, кофир) бўлиб олишлари (хавфи) бўлмаганида эди албатта Биз Раҳмонга (яъни, Бизга) кофир бўладиган кимсалар учун уйлариининг шифтларини ҳам, унга чиқадиган нарвонларни ҳам кумушдан қилиб қўйган бўлуր эдик. 34. Яна уларнинг уйлариининг эшикларини ҳам, ўзлари устида суяниб-ястаниб ўтирадиган сўриларни ҳам (кумушдан қилиб қўйган бўлуր эдик). 35. Яна (барча) зеб-зийнат - нақш-нигорларни ҳам (ўша кофирлар учун қилиб қўйган бўлуր эдик. Зеро, буларнинг) барчаси фақат ҳаёти дунё матоларидир. Охират эса Парвардигорингиз наздида тақводор зотлар учундир.

ЙИГИРМА БЕШИНЧИ ЖУЗЪ

И з о ҳ: Ушбу оятлардан Оллоҳ таоло наздига бу дунё ўзининг бор зебу зийнат ва ҳою ҳаваси билан нақадар ҳақир бир нарса экани маълум бўлди. Пайғамбар алайҳис-саломдан ривоят қилинган бир ҳадиси шариф мазкур оятларнинг муносиб тафсири бўлса керак: "Агар Оллоҳ таолонинг ҳузурига дунё учун пашшанинг қанотича вазн-қиммат бўлганида Оллоҳ кофирга ундан бир қултумини ҳам раво кўрмаган бўлур эди". Қуръони Карим бу оятлар воситасига бизларни тарки дунёчиликка тарғиб қилмайди, балки бу дунё қул бўлишга арзийдиган матоҳ эмаслигини уқтиради.

36. Ким Раҳмон Эслатмасидан (яъни, Қуръон панд-насихатларидан) кўр бўлиб олса - юз ўтирса, Биз унга шайтонни яқин қилиб кўюрмиз, бас, у ўша (кофирга доимий) ҳамроҳ бўлур. 37. Шак-шубҳасиз, (шайтонлар, Қуръондан юз ўтирган кимсаларни Тўғри) Йўлдан тўсурлар, (аммо ўша шайтонларнинг етовидаги адашганлар эса) ўзларини ҳидоят топгувчилар, деб ҳисоблайдилар. 38. То қачон Бизнинг ҳузуримизга келгач, (ўзини Тўғри Йўлдан оздирган шайтонга қараб): "Орзу эди, мен билан сенинг ўртанг Шарқу Фарбнинг ўртасидаги масофа (каби йироқ) бўлсал Бас, (сен), нақадар ёмон ҳамроҳдирсан", дер. 39. (Эй кофирлар ва уларни Тўғри Йўлдан оздирган пешволари, ҳаёти дунёда куфр йўлини танлаш билан ўзларингизга) зулм қилганларингиз сабабли бу Кун сизларга азобда шерик эканликларингиз ҳаргиз фойда бермас (яъни, азобни қаттиқлигидан ҳар бирингиз ўзингиз билан овора бўлиб, шерикларингизга ҳамдардлик билдириб, азобларини енгилата олмассизлар)! 40. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз "кар"ларга эшик тира олурмисиз ё "кўр"лар ва очик залолатда бўлган кимсаларни ҳидоят қила олурмисиз? 41. Бас, агар Биз (кофирларни мағлуб этишдан илгари) Сизни кетказсак (яъни, вафот қилдирсак ҳам) албатта Биз улардан (Охиратда) Интиқом олгувчидирмиз. 42. Ёки албатта Биз уларга ваъда қилган нарсани (яъни, кофирликлари сабабли уларнинг бошларига тушажак азобни ҳаётлик чоғингиздаёқ) Сизга кўрсатурмиз. Зеро, Биз уларга (азоб беришга) Қодирдирмиз. 43. Бас, Сиз ўзингизга ваҳий қилинган нарсани - Қуръонни маҳкам ушланг! Албатта Сиз Тўғри Йўлдадирсиз. 44. Албатта у (Қуръон) Сиз учун ҳам, қавмингиз-умматингиз учун ҳам бир шарафдир ва яқинда (Қиёмат Кунига бу неъматни Илоҳийя хусусига) сўралурсизлар. 45. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз Сиздан илгари юборган пайғамбарлардан сўраб (яъни, улар келтирган диний таълимотларни ўрганиб) боқинг-чи, Биз Раҳмондан (яъни,

Ўзимиздан) ўзга ибодат қилинадиган "илоҳ"лар қилганмиканмиз?! (Йўқ, барча пайгамбарлар Ёлғиз Оллоҳга ибодат қилишга даъват этгандирлар)! 46. Аниқки, Биз Мусони Ўз оят-мўъжизаларимиз билан Фиръавн ва унинг одамларига юбордик. Бас, у: "Албатта мен барча оламлар Парвардигорининг пайгамбаридирман", деди. 47. Энди қачонки у Бизнинг оят-мўъжизаларимизни уларга келтиргач, баногоҳ улар у (мўъжиза)лар устидан кула бошладилар. 48. Биз уларга (тўфон, чигиртка балолари каби азоб оят-аломатларидан) бирон оят кўрсатсак, албатта у (ўзидан аввалги) шеригидан улўғроқ-даҳшатлироқ (бало-офат) бўлур эди. Шояд (куфрдан иймонга) қайтсалар, деб Биз уларни (турли) азоб билан ушладик. 49. Улар (Бизнинг оятларимизни кўришгач, Мусога): "Эй сеҳргар, сенга берган (дуойингни мустажоб қилиши хусусидаги) ваъдаси ҳаққи-ҳурмати Парвардигорини бизлар учун дуо қил. (Агар У сенинг дуойинг сабабли бизлардан бу азобларни аритса), албатта бизлар ҳидоят топгувчидирмиз (яъни, ўша Оллоҳга иймон келтиргувчидирмиз)", дедилар. 50. Энди қачонки Биз (Мусонинг дуоси шарофати билан) улардан азобни аритсак, баногоҳ улар (ўзларининг иймон келтирамиз, деб берган аҳдларини) буза бошладилар. 51. Ва Фиръавн ўз қавмига жар солиб, деди: "Эй қавмим, Миср подшоҳлиги ва мана бу остимдан оқиб турган дарёлар менинг (мулким) эмасми?! Ахир кўрмаяпсизларми?! 52. Балки мен мана бу хор бўлган ва (ўз мақсадини) очик баён қила олмайдиган кимсадан (яъни, Мусодан) яхшироқдирман?! 53. Бас, унга (Мусога осмондан худди подшоҳларнинг бўйнига гулчамбар ташланганидек) олтидан бўлган билагузуклар ташланганида эди ёки у билан бирга фаришталар ҳамроҳ бўлиб келганида эди (унинг пайгамбарлигига ишонсанглار бўлар эди. Ундоқ бўлмагач, нега унга иймон келтирасизлар)!" 54. Бас, у ўз қавмини тезлатган эди, улар унга итоат этдилар. Дарҳақиқат, улар фосиқ қавм эдилар. 55. Энди қачонки улар Бизни дарғазаб қилишгач, Биз улардан интиқом олдик - уларнинг барчаларини (денгизга) гарқ қилиб юбордик. 56. Бас, уларни кейингилар учун ўтмиш-ибрат ва мисол қилиб қўйдик. 57. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), қачонки (Ийсо) бинни Марям мисол келтирилса, баногоҳ қавмингиз (бу мисолдан шодланиб) қичқира бошлайдилар. 58. Улар: "Бизларнинг илоҳларимиз яхшироқми ёки уми (яъни, Ийсоми?) дедилар. Улар (бу мисолни) Сизга фақат талашиб-тортиш иш учунгина келтирдилар. Ахир улар хусуматчи-урушқоқ қавмдирлар!

ЙИГИРМА БЕШИНЧИ ЖУЗЪ

И з о ҳ: Бу оятлар мушриклар Ийсо бинни Марямни мисол қилиб, Муҳаммад алайҳис-саломни мулзам этмоқчи бўлишгани хусусидадир. Пайгамбар алайҳис-салом Қурайшликларга "(Эй мушриклар), сизлар ҳам, Оллоҳни қўйиб сиғинаётган бутларингиз ҳам жаҳаннам ўтинларидир", оятини (Анбиё сураси, 98-оят) тиловат қилганларида, мушриклар ғазабга минишиб: "Эй Муҳаммад, бу фақат бизларга тегишлими ёки барча миллатларгами?", деб сўрашади. Ҳазрат уларга: "Бу оят барча замонлардаги мушриклар ва улар сиғинадиган нарсаларга тегишлидир", деб жавоб бергач, улардан бири бу жавобдан шодланиб: "Ахир сен Ийсони Оллоҳнинг пайгамбари деб эдинг-ку! Ҳолбуки, насронийлар уни худо деб сиғинадилар. Бас, агар Ийсо насронийлар уни худо қилиб олганлари сабабли дўзахга тушадиган бўлса, бизлар ҳам ўз худоларимиз билан дўзахга тушишга розимиз. Энди бизларга айтгин-чи, бизларнинг худоларимиз яхшироқми ёки Ийсоми?!", деб қичқиради. Шунда юқоридаги оятлар нозил бўлиб, Ийсо пайгамбар Оллоҳ таоло ҳузурига кўтарилиб кетгандан кейин насронийлар у зотни худо қилиб олишганлари учун у киши айбдор эмасликлари, бу мушриклар эса фақат талашиб-тортишиш учунгина бундай беҳуда мисолларни келтиришлари баён этилади. Қўйидаги оятларда Ийсо бинни Марям ким бўлганликлари хусусида яна бир бор уқтирилади.

59. У фақатгина Биз (пайгамбарлик) инъом этган бир бандадир. Биз уни (отасиз дунёга келтириш билан) бани Исроил учун (Бизнинг қудратимизни намойиш қиладиган) бир мисол-ибрат қилдик. 60. Агар хоҳлаганимизда, элбатта сизларнинг ўрнингизга Ерда халифа бўладиган фаришталарни (пайго) қилган бўлар эдик.

И з о ҳ: Бу оятда Оллоҳ таоло учун нафақат Ийсони отасиз яратиш, балки Ер юзигаги барча одамларни йўқ қилиб, уларнинг ўрнига фаришталарни қўйиб қўйиш ҳам жуда осон иш эканлиги таъкидланади.

61. Албатта (Ийсо Қиёмат) Соати ҳақидаги билим-аломатдир. Бас, сизлар у (Соат) ҳақида ҳаргиз шак-шубҳа қилмангиз!

И з о ҳ: Саҳобайи киромлардан Ибн Аббос ва Қатоганинг айтишларича, (Оллоҳ улардан рози бўлсин), Қиёмат қойим бўлиши олдида Оллоҳ таоло Ийсо алайҳис-саломни дунёга тушириб, у киши бутун Ер юзига Ислом ҳукмини юргизар эканлар. Шунинг учун ушбу оятни каримада Ийсо - Қиёмат аломатидир дейилди. Оятнинг давомига энди Пайгамбар алайҳис-саломга буюрилади:

(Эй Муҳаммад алайҳис-салом, Макка аҳлига айтиш): "Менга эргашишлар! Мана шу Тўғри Йўлдир. 62. Сизларни ҳаргиз шайтон (Оллоҳнинг Динидан) тўсмасин! Албатта у сизлар учун очиқ душмандир". 63. Қачонки Ийсо аниқ-равшан ҳужжат-мўъжизаларни келтиргач, деди: "Мана, мен сизларга Ҳикмат - Инжил билан, сизларга ўзларингиз ихтилоф қилаётган айрим нарсаларни баён қилиб бериш учун келдим. Бас, Оллоҳдан қўрқингиз ва менга итоат этингиз! 64. Албатта менинг Парвардигорим ҳам, сизларнинг Парвардигорингиз ҳам Оллоҳнинг Ўзидир, бас, (Ёлғиз) Унга ибодат қилингиз! Мана шу Тўғри Йўлдир". 65. Сўнг (Насронийларнинг ичидан чиққан) ҳизблар - фирқалар (Ийсо хусусида, айримлари уни "худо", деб, айримлари "Худонинг ўғли, деб) ўзаро ихтилоф қилдилар. Бас, у золим кимсаларга аламли Кун (Қиёмат)нинг азоби - ҳалокат бўлғай! 66. Улар фақат ўзлари ҳам сезмаган ҳолларида (Қиёмат) Соати тўсатдан келиб қолишини кутмоқдалар, холос. 67. У Кунда дўстлар бир-бирларига душмандир, магар (Олоҳ Йўлига дўстлашган) тақводор зотларгина (мангу дўстдирлар). 68-69. (У Кунда уларга айтилур): "Эй, Бизнинг оятларимизга иймон келтирган ва мусулмон бўлиб ўтган бандаларим, бу Кун сизлар учун ҳеч хавфу-хатар йўқдир ва сизлар асло ғамгин бўлмайсизлар. 70. Сизлар жуфти ҳалолларингиз билан бирга шод-хуррам бўлган ҳолларингизда жаннатга кирингиз!" 71. Уларга олтиндан бўлган лаганлар(га таомлар) ва қадаҳлар(га шароблар) айлантирилур. У жойда кўнглилар тилайдиган ва кўзлар лаззатланадиган (барча) нарса бордир. Сизлар у жойда мангу қолурсизлар. 72. Қилиб ўтган амалларингиз сабабли сизларга мерос қилиб берилган жаннат мана шудир. 73. Сизлар учун у жойда кўплаб мева-чевалар бўлиб, сизлар улардан ерсизлар.

И з о ҳ: Мазкур оятларда беш кунлик гунёда тақво билан яшаб ўтган мўмин-мусулмонларга мерос қилиб бериладиган жаннатдаги ноз-неъматлар беадаг ва мангу боқий, бог мевалари эса хазон билмас эканлиги баён этилди. Энди гинсиз осийларнинг оқибатлари қандай бўлиши ҳақида хабар берилади.

74. Албатта жиноятчи кимсалар (яъни, кофирлар) жаҳаннам азобида мангу қолувчидирлар. 75. Улардан (азоб бирон лаҳза ҳам) енгиллатилмас ва улар (ўша азобда қолиб) бутунлай номурод бўлгувчидирлар! 76. Уларга Биз зулм қилмадик, лекин улар (ўзларига) зулм қилгувчи бўлдилар. 77. Улар (дўзах ходими бўлган Фариштага) "Эй Молик, Парвардигоринг бизларга Ўз ҳукмини

ЙИГИРМА БЕШИНЧИ ЖУЗЪ

қилсин (яъни, тезроқ жонимизни олсин, бизлар бу азобдан қутулайлик", деб) нидо қилганларида, у: "Албатта сизлар (мана шу азобда мангу) тургувчидирсизлар", деди. 78. Аниқки, Биз сизларга Ҳақ - Қуръонни келтирганмиз, лекин сизларнинг кўпларингиз Ҳақни ёмон кўргувчидирсизлар. 79. Балки улар (яъни, Макка мушриклари Пайғамбар алайҳис-саломга суҳбас қилиш учун) бирон ишга қарор қилгандирлар?! Бас, албатта Биз ҳам (Ўз Пайғамбаримизга уларнинг макрларидан нажот бериб, у суҳбас қилувчиларнинг ўзларини ҳалок этишга) қарор қилгувчидирмиз. 80. Балки уларнинг гумонларича, Биз уларнинг сирларини (билмасмиз) ва шивир-шивирларини эшитмасмиз?! Ундоқ эмас! Бизнинг элчиларимиз (фаришталар) уларнинг олдиларида (ҳар бир қилган ишларини) ёзиб турурлар. 81. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, "Олоҳнинг боласи бор", дейдиган мушрикларга) айтинг: "Агар Раҳмоннинг боласи бўлганида мен (у болага) ибодат қилгувчиларнинг биринчиси бўлур эдим, (лекин У Зотнинг боласи ҳам, оиласи ҳам йўқдир)!" 82. Осмонлар ва Ернинг Парвардигори, Арш Эгаси (бўлган Олоҳ) улар сифатлаётган айблардан Поқдир! 83. Бас, Сиз уларни тарк қилинг! Улар то Ўзларига ваъда қилинган Кунга рўбарў бўлгунларича (ноҳақ йўлларида) шўнгишиб, (ўз дунёларида) ўйнаб-кулиб юраверсинлар! 84. У (Олоҳ) осмонда ҳам Илоҳ, Ерда ҳам Илоҳ бўлган Зотдир. У ҳикмат Эгаси ва Билгувчидир. 85. Осмонлар ва Ер ҳамда уларнинг ўртасидаги бор нарсалар подшоҳлиги Ўзиники бўлган Зот Баракотли - Буюқдир. (Қиёмат) Соати ҳақидаги билим ҳам Ёлғиз Унинг ҳузуридадир. Ёлғиз Унгагина қайтарилурсизлар. 86. (Мушриклар Олоҳни) қўйиб дуо-илтijo қилаётган бутлари (Қиёмат Кунига бирон кишини) шафоат қилишга эга бўла олмас, магар ўзлари билган ҳолларида ҳақ гувоҳлик берган (яъни, "Ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар Ёлғиз Олоҳгина бор эканлигига гувоҳлик бераман", деган) кишиларгина (Олоҳнинг изни-иродаси билан шафоат қилишга қодир бўлурлар). 87. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), қасамки, агар Сиз улардан ўзларини ким яратгани ҳақида сўрасангиз, албатта улар: "Олоҳ", дерлар. Бас, (Ўша Яратгувчига ибодат қилиш ўрнига) қаёққа бурилиб кетмоқдалар?! 88. (Олоҳ таоло Муҳаммад алайҳис-саломнинг): "Парвардигорим, дарҳақиқат, ана улар иймон келтирмайдиган қавмдир", деган (сўзларини ҳам билур). 89. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз улардан юз ўтиринг ва "Тинчлик-омонлик бўлсин", денг! Бас, улар яқинда (куфру исёнларининг оқибати қандай бўлишини) билиб олажақлар!

ДУХОН сураси (44)

Бу сура ҳам Маккада нозил қилинган бўлиб, эллик тўққиз оятдир.

Сура Қуръони Каримнинг муборақ Қадр кечасида нозил бўлгани ҳақида хабар бериш билан бошланади.

Сўнгра бу азиз Китобдан шак-шубҳада бўлган мушриклар осмондан "тутун" - губор ёғиладиган кун билан огоҳлантириладиларки, суранинг "Духон - Тутун", деб номланиши шундандир.

Бу сурада Оллоҳ таолонинг пайғамбарларидан Мусо алайҳис-саломнинг Фиръавн қавмига юборилишлари ва у зотга иймон келтирган кишиларга қандай нажот берилиб, инкор этганлар қандай ҳалокатга йўлиққанлари батафсил баён қилинади.

Сура кофирлар тушадиган дўзах даҳшатлари ва мўминлар учун тайёрлаб қўйилган жаннат манзараларини тасвирлаш билан ниҳоясига етади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Ҳо, Мим. 2-3. Очиқ-Равшан Китобга - Қуръонга қасамки, албатта Биз уни бир муборақ-баракотли кечада нозил қилдик. Дарҳақиқат, Биз (инсонларни ушбу Қуръон билан Охират азобидан) огоҳлантиргувчи бўлдик.

И з о ҳ: Кўпчилик уламоларнинг айтишларича, бу кеча Рамазон ойидаги Қадр кечаси бўлиб, Қуръони Карим ўша кечада нозил бўла бошлагандир. Унинг "муборақ-баракотли кеча" дейилишига сабаб эса жаҳолат зулматларида қолиб, ўз йўлини йўқотиб қўйган инсоният олами ўша кечада осмон билан боғланиб, ундан ўзи учун то Қиёмат дастурул-амал бўладиган Илоҳий йўл-йўриқлар ола бошлаганидир. Бу кечанинг яна бошқа хислатлари ҳам борки, у ҳақда қўйидаги оятларда баён қилинади.

4. У (кеча)да барча пухта-аниқ иш(лар) айрилур (белгиланур).

И з о ҳ: Ибн Аббос (Оллоҳ ундан рози бўлсин) айтадиларки, Оллоҳ таоло бу кечада то келгуси сананинг шу кечасигача бўладиган, бандаларга тааллуқли барча ишлар ҳақида ҳукм қилур.

ЙИГИРМА БЕШИНЧИ ЖУЗЪ

5. (Бу кечада тақдир қилинадиган барча ишлар) Бизнинг ҳузуримиздан бўлган Ишдир. Дарҳақиқат, Биз (башариятга пайғамбарлар) юборгувчи бўлдикки; 6. (Бу) Парвардигорингиз томонидан бўлган раҳмат-меҳрибонликдир. Албатта Унинг Ўзи (барча нарсани) Эшитгувчи, Билгувчидир. 7. Агар ҳақиқий ишонгувчи бўлсангизлар (ўша сизларнинг Парвардигорингиз) осмонлар ва Ернинг ҳамда уларнинг ўртасидаги бор нарсаларнинг ҳам Парвардигоридир. 8. Ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар Унинг Ўзи бордир. Ҳаёт ва ўлим берадиган ҳам Унинг Ўзидир. Сизларнинг Парвардигорингиз ҳам, аввалги ота-боболарингизнинг Парвардигори ҳам (Унинг Ўзидир). 9. Йўқ, улар (яъни, мушриклар қайта тирилиш хусусига) шак-шубҳада бўлиб, (Оллоҳнинг пайғамбарларининг устидан масхара қилиб) ўйнарлар. 10. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз осмон очик (яъни, бирчага кўринадиган) тутунни келтирадиган Кунга кўз тутинг! 11. У (тутун барча) одамларни ўраб олур. Бу аламни азобдир.

И з о ҳ: Имом Бухорий ривоят қилишларича, қурайшликлар ўз куфру исёнларидан қайтишмагач, Пайғамбар алайҳис-салом Оллоҳ таолодан Юсуф пайғамбар замонларида бўлиб ўтган қаҳатчилик каби бало юборишни сўраган эканлар. Шунда бир неча йил давомида шундай қурғоқчилик ва қаҳатчилик бўлибдики, одамлар қўлларига тушган нарсани ея бошлабдилар ва қуриб-қақшаб кетган Ердан кўтарилган чанг-тўзон уларнинг кўзларига тутундек кўрина бошлабди. Ана энди улар Оллоҳ таолога ёлвориб дуо-илтижо қилишга тутинадилар.

12. "Парвардигор, Ўзинг бизлардан бу азобни аритгин. Албатта бизлар иймон келтиргувчидирмиз". 13-14. (Лекин) улар учун қаёқдан ҳам (бошларига тушган бу бало-офатлардан) эслатма-ибрат олиш бўлсин?! Ҳолбуки, уларга очик Пайғамбар (яъни, Муҳаммад алайҳис-салом) келди, сўнгра ундан юз ўғирдилар ва: "(Унга Қуръон бировлар томонидан) ўргатиб қўйилган, (у) мажнун", дедилар-ку?! (Бас, очик-равшан мўъжиза - Қуръонни келтирган Пайғамбарга иймон келтирмай, ундан юз ўғирган кимсалар бошқа бирон нарсадан панд-насиҳат олармидилар?!). 15. Албатта Биз бу азобни (сизлардан) бир оз (вақтгача) аритгувчидирмиз, сизлар ҳам шак-шубҳасиз, (ўз куфру исёнларингизга) қайтувчидирсизлар. 16. Биз даҳшатли ушлаш билан ушлайдиган кунда (яъни, Бадр жангига ёки Қиёмат Кунига Биз улардан интиқом олурмиз). Зеро, Биз Интиқом олгувчидирмиз.

17. Аниқки, Биз улардан илгари Фиръавн қавмини ҳам имтиҳон қилганмиз ва уларга бир улут пайгамбар (яъни, Мусо алайҳис-салом) келгандир. 18. (У Фиръавн ва унинг одамларига деди): "Сизлар менга Оллоҳнинг бандаларини (яъни, бани Исроил қавмини) топширинглар! Албатта мен сизлар учун ишончли пайгамбардирман".

И з о ҳ: Маълумки, Фиръавн ва унинг қавми бўлган Мисрлик қибтийлар бани Исроил қавмини мустамлака қилиб, уларга кўп зулму зўравонликлар қилар эдилар. Мусо пайгамбар Оллоҳ таолонинг амри билан Фиръавн олдига бориб, ундан бани Исроил қавмини Мисрдаги тутқинликдан озод қилиб, ўз ватанлари Шом диёрига кетишларига йўл беришини талаб қилади. Мазкур ва қуйидаги оятларда шу ҳақда хабар берилади.

19. "Ва Оллоҳга кибру ҳаво қилманглар! Албатта мен сизларга (ўзимнинг ҳақ пайғамар эканлигимга) очик-равшан ҳужжат (мўъжизалар) келтирурман". 20. (Шунда Фиръавн ва унинг қавми Мусони ўлдириш билан таҳдид солганларида у деди): "Албатта мен Парвардигорим ва Парвардигорингиз (бўлмиш Оллоҳ)дан сизлар мени тошбўрон қилишларингиздан паноҳ сўраганман, (демак, сизларнинг таҳдидларингиздан қўрқмайман). 21. Агар менга иймон келтирмасангизлар, у ҳолда мени холи қўйинглар!" 22. Бас, у Парвардигорига: "Дарҳақиқат, улар жиноятчи қавмдир (яъни, Ўзинг уларнинг жазоларини бергин)", деб дуо қилди. 23. Бас, (Оллоҳ Мусога ваҳий юбордики), "Бандаларим (яъни, бани Исроил қавми) билан бирга тунда йўлга чиққин! Албатта сизларнинг изингизиз тушилур. (яъни, Фиръавн ва унинг қўшини ортингиздан қувиб етгур). 24. Ва денгизни сокин (яъни, сизлар ўтаётганда иккига бўлинган эди, ана ўша ҳолида) қўявергин (ва Фиръавн ўз қўшини билан ундан ўтиб олишидан қўрқма). Шак-шубҳасиз, улар гарқ қилингувчи қўшиндир". 25-26. Улар қанчадан-қанча боғларни, чашмаларни, экинзорларни ва улут-гўзал жойларни қолдириб (ўзлари гарқ бўлиб) кетдилар! 27. Ва (қанчадан-қанча) ўзлари вақтичоғлик қилган неъматларни (қолдириб кетдилар)! 28. Шундай қилиб, Биз у (неъматларни) бошқа бир қавмга мерос қилиб бердик! 29. Бас, уларга осмон ҳам, Ер ҳам (аза тугиб) йиғлагани йўқ ва уларга (тавба-тазарруъ учун) муҳлат ҳам берилмади! 30-31. Дарҳақиқат, Биз бани Исроилга хор қилгувчи азобдан - Фиръавндан нажот бердик. У ҳақиқатан, мутакаббир, ҳаддан ошувчилардан эди. 32. Дарҳақиқат, Биз

ЙИГИРМА БЕШИНЧИ ЖУЗЪ

уларни (бани Исроил қавмини) билган ҳолимизда (ўз замонаридаги) барча оламлар - одамлардан танлаб олдик - афзал қилдик. 33. Ва уларга оят-мўъжизалардан (денгизнинг қоқ ўртасидан бўлиниши, осмондан ризқу рўз ёғилиши каби) нарсаларни ато этдикки, уларда (тафаккур қилувчи учун) очик имтиҳон-синов бордир. 34-35-36. Албатта ана улар (яъни, Қурайш кофирлари: "Ўлим) фақат биринчи ўлимимиздир ва бизлар қайта тирилгувчи эмасмиз. Бас, агар ("Охират ҳаёти ҳам бар", деган сўзларингизда) ростгўй бўлсангизлар (ўлиб кетган) ота-боболаримизни (қайта тирилтириб) келтиринглар-чи?", дерлар. 37. Улар (куч-қувватда) яхшироқми ёки Туббаъ қавми ва улардан аввалги кимсаларми?! Биз уларни ҳалок қилдик. Чунки улар жиноятчи - осий эдилар.

И з о ҳ: Туббаъ - қадим замонда Мадина атрофида яшаб ўтган бир солиҳ подшоҳ бўлиб, унинг қавми жуда бақувват кишилар эди. Улар куч-қувватларига ишониб Туббаъга иттифот этмаганлигидан кейин Оллоҳ таоло уларни ҳалок қилган эди. Ушбу оят "Бизларни ёшимизни яшаб бўлгунимизча ҳеч ким ҳалок қила олмайди ва ўлганимиздан кейин ҳеч ким тирилтира олмайди", дейдиган Қурайш кофирлари ҳақидадир.

38. Биз осмонлар ва Ерни ҳамда уларнинг орасидаги нарсаларни ўйнаб-беҳуда яратганимиз йўқ. 39. Биз уларни фақат Ҳақ (қонун, интизом) билан яратганимиз. Лекин уларнинг кўплари билмаслар. 40. (Ҳақ билан ботиқнинг) ажралиш Кунни (яъни, Қиёмат Кунни) барчаларининг (инсонларнинг ҳисоб-китоб) вақтидир. 41. У Кунда дўст дўстга бирор нарсада асқотмас ва уларга ёрдам ҳам берилмас. 42. Магар Оллоҳ раҳмат қилган кишиларгагина (ёрддам берилур). Албатта Унинг Ўзигина Қудратли ва Меҳрибондир. 43-44. Албатта (дўзахнинг ўртасига ўсадиган) Заққум дарахти гуноҳкорнинг таомидир. 45-46. (У таом) мисоли қайноқ сувнинг қайнаши каби қоринларда қайнайдиган эритилган (доғланган) ёғдир! 47-48. (Дўзах фаришталарига): "Уни (гуноҳкорни) ушлаб дўзахнинг ўртасига судраб олиб боринглар, сўнгра боши устидан қайноқ сувдан - азобдан қуйинглар!" (деб амр этилур). 49-50. (Унга масҳара қилиш учун: "Мана бу азобни) тотиб кўргин! Ахир сен "қудратли ва улугсанку". Дарвоқеъ, бу (азоб) сизлар (ҳаёти дунёдалиқ пайтингизда) шак-шубҳа қилган нарсангиздир!", дейилур). 51-52. Албатта тақводор зотлар (У Кунда) осойишта жойда, боғлар ва чашмалар устида бўлурлар. 53. Улар

бир-бирларига рўбарў бўлган ҳолларида ипак-шойидан либослар кийиб (ўлтирурлар). 54. Мана шундай! Яна Биз уларга оҳукўз ҳурларни жуфти ҳалол қилиб қўйгандирмиз. 55. Улар у жойда тинч-хотиржам бўлган ҳолларида (хизматкорлардан) барча мева-чевани чақирурлар. 56. Улар (жаннатда) биринчи ўлимдан (яъни, ҳаёти дунёдан кўз юмганларидан) бошқа ўлимни тотмаслар. (Оллоҳ) уларни дўзах азобидан сақлагандир. 57. (Бу) Парвардигорингиз томонидан бўлган фазлу марҳаматдир. Мана шу буюк саодатдир. 58. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), дарҳақиқат, шояд улар эслатма-ибрат олсалар, деб Биз (бу Қуръонни) Сизнинг тилингиз билан осон-енгил қилиб бердик. (Лекин улар Қуръон панд-насиҳатларини қабул қилмадилар). 59. Бас, энди Сиз (уларнинг ҳолари не кечишига) кўз тутинг! Улар ҳам албатта (Сизнинг ҳалокатингизга) кўз тутувчидирлар.

ЖОСИЯ сураси (45)

Ўттиз етти оятдан иборат бўлган бу сура ҳам Макка сураларидандир.

Дастлабки оятлариданоқ осмонлар ва Ердаги ҳар бир нарса ва воқеа, ҳодисада Ягона Яратгувчининг борлигига далолат қиладиган аломатлар мавжуд эканлигини уқтирадиган бу сурада ҳам сўз асосан иймон-этиқод устида боради.

Бу сурада яна бани Исроил қавмига Оллоҳ таоло томонидан ато этилган ноз-неъматлар ва имтиёз фазилатларга улар ношукурлик қилганликлари ҳақида ва умуман ҳавойи нафсларини "худо" қилиб олган кимсалар ва уларнинг топажак оқибатлари хусусида хабарлар берилади.

Сура ниҳоясида Қиёмат Кунда рўй берадиган аҳвол тасвирланади ва у Кунда ҳар бир уммат тиз чўккан ҳолда Оллоҳ Роббил-оламийн тарафидан бўладиган ҳукмга кўз тутиб туриши баён этилади. Суранинг "Жосия - Тиз чўкувчилар", деб аталишининг сабаби шудир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Ҳо, Мим. 2. (Бу Қуръон) Қудратли ва Ҳикматли Оллоҳ томонидан нозил қилинган Китобдир. 3. Шак-шубҳасиз, осмонлар ва Ерда мўминлар учун (Оллоҳнинг қудрат ва ҳикматига далолат қиладиган) оят-аломатлар бордир. 4. Яна сизларнинг (бир томчи сув - нутфадан) яралишингизда ва (Оллоҳ Ер юзига) тарқатиб юборган жониворлардан иборат нарсаларда ҳам аниқ ишонадиган қавм учун оят-ибратлар бордир. 5. Яна кеча ва кундузнинг алмашиб туришида ва Оллоҳ осмондан ёғдириб, унинг ёрдамида "ўлган" Ерни тирилтирган ризқ-ёмғирда ҳамда шамолларнинг йўналтирилишида ақл юргизадиган қавм учун оят-ибратлар бордир. 6. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), булар Оллоҳнинг оятлари бўлиб, Биз уларни Сизга ҳаққирост тиловат қилиб бермоқдамиз. Бас, улар (Макка кофирлари) Оллоҳ ва Унинг оятларини қўйиб қайси сўзга иймон келтирурлар?! 7. Барча бўҳтончи-ёлгончи гуноҳкорга ҳалокат бўлғайки; 8. У ўзига тиловат

қилинаётган Оллоҳ оятларини эшитар, сўнгра гўё уларни эшитмагандек, кибру ҳаво қилган ҳолда (*ўз куфрида*) оёқ тираб турар! Бас, (*эй Муҳаммад алайҳис-салом*), Сиз унга аламли азоб "хушхабарини" беринг! 9. Қачон у Бизнинг оятларимиздан бирон нарса билиб олса, у (*оят*)ларни масхара қилур! Ана ўшалар учун хор қилгувчи азоб бордир! 10. Уларнинг ортида жаҳаннам бор! Касб қилган-топган (*мол-дунё, бола-чақалари*) ҳам, Оллоҳни кўйиб ушлаган "дўстлари" ҳам уларга бирон нарсада асқотмас! Улар учун улуг - катта азоб бордир! 11. Ушбу (*Қуръон иймон келтирган зотлар учун*) Ҳидоятдир. Парвардигорларининг оятларига кофир бўлган кимсалар учун эса ашаддий азобдан аламли насиба бордир! 12. Оллоҳ - (*денгиздаги*) кемалар Ўзининг амри билан жорий бўлиши ҳамда сизлар (*у кемаларда*) Унинг фазлу марҳаматидан (*ризқу рўз*) иташларингиз учун ва шукр қилишларингиз учун сизларга денгизни бўйинсундириб қўйган Зотдир. 13. У Ўз томонидан (*яъни, Ўз хоҳиш-иродаси билан*) сизларга осмонлардаги ва Ердаги барча нарсаларни бўйинсундирди. Албатта бунда тафаккур қиладиган қавм учун оят-ибратлар бордир. 14. (*Эй Муҳаммад алайҳис-салом*), иймон келтирган зотларга айтинг, улар Оллоҳ (*ваъда қилган ҳисоб-китоб*) Кунларидан ноумид бўлган кимсалар (*етказаётган озор-азиятлар*)ни кечириб юбораверсинлар. Токи (*Оллоҳ ўша озорларга сабр-тоқат қилган*) қавмни касб қилган нарсаларни (*яъни, кечириб юборганликлари*) сабабли мукофотлагай! 15. Ким бирон яхшилик қилса, бас, ўзи учун (*яъни, ўз фойдасига қилган*) бўлур, ким ёмонлик қилса, бас, ўз зиёнига (*қилган*) бўлур. Сўнгра Парвардигорингизга қайтарилурсизлар. 16. Дарҳақиқат, Биз бани Исроил (*қавми*)га Китоб - Таврот, ҳикмат ва пайгамбарлик ато этдик ва уларни ҳалол-пок нарсалардан ризқлантирдик ҳамда уларни (*ўз замонларидаги*) барча оламлардан устун қилдик. 17. Яна Биз уларга (*Дин*) ишлари ҳақида аниқ-равшан ҳужжатлар ато этдик. Бас, улар ихтилоф қилмадилар, магар уларга (*Биз томонимиздан Дин ҳақида*) илм-ҳужжат келганидан сўнг ўзаро ҳасад-адоват қилишиб (*талашиб-тортишдилар*). Албатта Парвардигорингиз Қиёмат Кунда уларнинг ўрталарида ихтилоф ҳилиб ўтган нарсалари ҳақида ҳукм қилур.

И з о ҳ: Муфассирларнинг айтишларича, мазкур оятларда бани Исроил қавми ва уларнинг ўзларига Оллоҳ таоло томонидан ато этилган шунчалик аниқ оят-мўъжизалар ва ноз-неъматлардан кейин ҳам ўзаро ҳасад-адоват қилишиб Дин ҳақида турли

ЙИГИРМА БЕШИНЧИ ЖУЗЪ

ихтилофларга берилиб кетганликлари тўғрисида ҳикоя қилинишидан мақсад, Макка мушриклари томонидан берилаётган хилма-хил озор-азиятлардан изтиробга тушган Муҳаммад алайҳис-саломга таскин-тасаллий бериш ва у кишини ҳам ҳудди Мусо пайгамбар бани Исроилнинг зулмига сабр қилганидек сабр-тоқат қилишга даъват этишдир.

18. Сўнгра (эъ Муҳаммад алайҳис-салом), Биз Сизни (Дин) ишидан бир Шарият (аниқ-равшан қонун) устида (барқарор) қилдик. Бас, Сиз (фақат мана шу қонунга) эргашинг ва билмайдиган кимсаларнинг ҳавойи нафсларига эргашманг! 19. Чунки (агар Сиз уларнинг ҳавойи нафслари кўрсатган залолат йўлига юрсангиз), улар Сиздан Оллоҳ томонидан бўлган бирон нарсани (азобни) қайтара олмаслар. Албатта золимлар бир-бирларига дўстдирлар. Оллоҳ эса тақводор зотларнинг Дўстидир. 20. Ушбу (Қуръон барча) одамлар учун (равшан) кўрсатмалардир ва аниқ ишонадиган қавм учун Ҳидоят ва Раҳматдир. 21. Балки ёмонлик-гуноҳлар касб этган кимсалар Биз уларни ҳам иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотлар каби қилишимизни ва ҳаётлари ҳам, мамотлари ҳам (яъни, дунёлари ҳам, Охираатлари ҳам мўминлар билан) баробар бўлишини ўйлагандирлар?! Нақадар ёмон (нотўғри) ҳукм қилурлар-а?! 22. Оллоҳ осмонлар ва Ерни (Ўзининг қудрати Илоҳийясига далолат қилиши учун) ва ҳар бир жон мазлум бўлмаган ҳолларида ўзлари қилган амаллари сабабли жазоланиши учун Ҳақ (қонун ва низоми) билан яратди. 23. (Эъ Муҳаммад алайҳис-салом), ҳавойи нафсини ўзига "илоҳ" қилиб олган ва Оллоҳ уни билган ҳолида йўлдан оздириб, қулоқ ва кўнглини муҳрлаб, кўз олдига парда тортиб қўйган кимсани кўрганмисиз? Бас, уни Оллоҳ (йўлдан оздиргани)дан сўнг ким ҳидоят қила олур?! Ахир эслатма-ибрат олмайсизларми?! 24. Улар (яъни, Қиёматни инкор қилувчилар: "Ҳаёт) фақат дунёдаги ҳаётимиздир. (Баъзиларимиз) ўлиб, (бошқаларимиз) ҳаётга келаверамиз ва бизларни (Оллоҳ ўлдирмайди, балки) фақат замон (ўтиши)гина ўлдиради", дедилар. Ҳолбуки, улар учун бу тўғрида бирон билим-ҳужжат йўқдир. Улар фақат (шундай) гумон қилурлар, холос. 25. Қачон уларга (қайта тирилиш ҳақлиги тўғрисидаги) Бизнинг аниқ-равшан бўлган оятларимиз тиловат қилинса, уларнинг (бу оятларга қарши) "ҳужжатлари" фақат: "Агар ростгўй бўлсангизлар, ота-боболаримизни (тирилтириб) келтиринглар-чи", дейишларигина бўлур. 26. Айтнинг: "Оллоҳ сизларга ҳаёт берур, сўнгра (ажалларингиз етгач), ўлдирур, сўнгра

сизларни ҳеч шак-шубҳасиз, *(келадиган)* Қиёмат Кунига тўшлар. Лекин одамларнинг кўплари *(буни)* билмаслар"! 27. Осмонлар ва Ернинг мулки-эгаллиги Оллоҳникидир. *(Қиёмат)* Соати қойим бўладиган Кунда - ана ўша Кунда бузгунчи кимсалар зиён тортурлар! 28. *(У Кунда)* барча умматни *(даҳшат ва изтироб-ла)* тиз чўккан ҳолда кўрарсиз. Ҳар бир уммат ўз номан аъмолига чақирилур, *(сўнг уларга дейилур)*: "Бугун қилиб ўтган амалларингиз билан жазоланурсизлар. 29. Мана бу китобимиз *(яъни, Бизнинг амримиз билан ёзилган номаи аъмолингиз)* сизларга ҳақиқатни айтур. Дарҳақиқат, Биз сизлар қилгувчи бўлган барча амалларингизни *(ушбу номаи аъмолга)* кўчириб қўйгандирмиз". 30. Бас, иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларга келсак, уларни Парвардигорлари - Оллоҳ Ўз раҳмати-жаннатига дохил қилур. Бу очиқ бахтнинг ўзидир! 31. Энди кофир бўлган кимсаларга келсак, *(бас, уларга айтилур)*: "Ахир сизларга Менинг оятларим тиловат қилинган эмасмиди?! Бас, сизлар *(у оятларга иймон келтирмасдан)* кибру ҳаво қилдинглар ва жиноятчи қавм бўлдинглар! 32. Қачон *(сизларга)*: "Дарҳақиқат, Оллоҳнинг ваъдаси ростдир, *(Қиёмат)* Соати шак-шубҳасиз, *(келгувчидур)*", дейилса, сизлар: "Биз у Соат нима эканини билмаймиз, фақат гумон қиламиз, холос. Биз *(Қиёмат Соати келишига)* аниқ ишонгувчи эмасмиз", деддинглар. 33. *(Мана энди)* уларга қилиб ўтган ёмонликлари ошкор бўлди ва ўзлари масхара қилиб ўтган *(азоб)* уларни ўраб олди! 34. Ва *(уларга)* дейилди: "Худди сизлар мана шу бугунги Кунингиздаги учрашувни унутганларингиздек, Биз ҳам бугун сизларни "унутурмиз". Сизларнинг жойингиз дўзахдир ва сизлар учун *(дузах азобидан қутқарувчи)* ёрдамчилар ҳам йўқдир! 35. Бунга сабаб - сизлар Оллоҳнинг оятларини масхара қилиб олган эдинглар ва сизларни ҳаёти дунё алдаб қўйган эди. Бас, бугун улар *(дўзахдан)* чиқарилмаслар ва улардан *(Оллоҳ рози бўладиган амалларга)* қайтиш ҳам талаб қилинмас. 36. Бас, барча ҳамду сано осмонлар Парвардигори, Ер Парвардигори, бутун оламлар Парвардигори - Оллоҳ учундир. 37. Осмонлар ва Ердаги буюклик Ёлғиз Уникидир! У қудрат ва ҳикмат Соҳибидир!

ЙИГИРМА ОЛТИНЧИ ЖУЗЪ

АХҚОФ сураси (46)

"Ҳо, Мим" харфлари билан бошлангувчи сураларнинг сўнгги - еттинчиси бўлган бу сура Маккада нозил қилинган бўлиб, ўттиз беш оятдир.

У Қуръони Каримнинг қудрат ва ҳикмат Соҳиби бўлмиш Оллоҳ томонидан туширилган Китоб эканини таъкидлаш билан бошланиб, сўнгга мушрикларнинг сиғинаётган бутлари бирон нарса яратишга ҳам, уларнинг дуо-илтижоларини эшитишга ҳам қодир бўлмаган, жонсиз тошлар эканлигини уқтиради.

Бу сурада ҳар бир инсон ота-онасига яхшилик қилишга амр этилгани хусусида хабар берилади ва фарзандни туғиб, қаторга қўшгунча она чекадиган меҳнат-машаққатлар айрича тасвирланади.

Бу сурада ўтган пайғамбарлардан Ҳуд алайҳис-саломнинг Яман юртидаги қумтепаларни маскан тутган Од қабиласини Ёлғиз Оллоҳ таологагина ибодат қилишга даъват этганлари, улар эса куч-қувватларига ишониб, пайғамбар даъватини инкор қилишлари оқибатида ҳалокатга дучор бўлганлари ҳақида хабар берилади. Суранинг "Аҳқоф - Қумтепалар" деб номланишининг боиси шудир.

Сура Пайғамбар алайҳис-саломни кофирлар томонидан тортаётган азиятларга сабр-тоқат қилишга чақириш билан хотима топади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Ҳо, Мим. 2. (Бу Қуръон) Қудратли ва Ҳикматли Оллоҳ томонидан нозил қилинган Китобдир. 3. Биз осмонлар ва Ерни ҳамда уларнинг ўртасидаги нарсаларни фақат ҳақ (қонун) ва (Қиёмат Кунигача) белгиланган муддат билан яратдик. Кофир бўлган кимсалар эса ўзлари огоҳлантирилган нарсадан (яъни, Охиратдаги азобдан) юз ўгирувчидирлар (уни инкор

қилгувчидирлар). 4. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, мушрикларга) айтинг: "Сизлар Оллоҳни қўйиб дуо-илтижо қилаётган (бутларингиз) ҳақида хабар беринглар - менга кўрсатинглар-чи, улар Ердан нимани яратганлар?! Ёки улар учун осмонлар(ни яратиш)да шериклик борми?! Агар ростгўй булсангизлар, менга ушбу (Қуръон)дан илгари (нозил бўлган ва сизларнинг бутларга сиғинишингизни тасдиқлайдиган) бирон китобни ёки бирон илмий асарни (яъни, аввалги уламолардан қолган биронта аниқ ҳужжатни) келтиринглар!" 5. Оллоҳни қўйиб, Қиёмат Кунигача ҳам (дуони) мустажоб қила олмайдиган бутларга дуо-илтижо қиладиган кимсадан ҳам йўлдан озганроқ ким бор?! Ҳолбуки, у (жонсиз бут)лар ўша (мушрик)ларнинг дуоларидан гофилдирлар! 6. (Қиёмат Кунига) инсонлар (ҳисоб-китоб учун) тўпланган вақтида ўша (бутлар) уларга (мушрикларга) душман бўлурлар ва уларнинг (Оллоҳни қўйиб, ўзларига) ибодат қилганларини ҳам инкор этурлар 7. Қачон уларга Бизнинг аниқ-равшан бўлган оятларимиз тиловат қилинса, кофир бўлган кимсалар Ҳақ (Қуръон) тўғрисида у ўзларига келган вақтидаёқ (тафаккур қилиб кўрмасданок): "Бу очик сеҳрдир", дерлар. 8. Ёки улар ("Қуръонни Муҳаммаднинг) ўзи тўқиб олган", дейдиларми?! Айтинг: "Агар уни ўзим тўқиб олган бўлсам, у ҳолда, сизлар мен учун Оллоҳ (азоби)дан бирон нарса(ни гаф қилиш)га эга бўла олмассизлар (яъни, у ҳолда Оллоҳнинг Ўзи Унинг шаънига ёлгон тўқиганим учун мени ҳеч ким қайтара олмайдиган азоб билан жазолаган бўлур эди. Бас, мен сизлардан эмас, балки Оллоҳ таолодан қўрққаним сабабли сизларга Ҳақ ваҳийни келтирмәкдаман)! У сизлар киришаётган нарсани (яъни, Қуръонни бир сеҳр десангизлар, бир уйдирма деяётганларингизни) жуда яхши Билгувчидир. Унинг Ўзи мен билан сизларнинг ўртангизда етарли Гувоҳдир. У Мағфиратли, Меҳрибон Зотдир". 9. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Мен пайгамбарлардан янги - биринчи эмасман (яъни, мендан аввал ҳам Оллоҳнинг пайгамбарлари ўтган-ку, нега сизлар менинг Пайгамбарлигимга ҳайрон бўлиб, инкор қилмоқдасизлар?!). Мен (келажакда) на ўзимга ва на сизларга нима қилинишини билмасман (яъни, ғайбдан хабардор эмасман). Мен фақат ўзимга ваҳий қилинадиган нарсага эргашурман. Мен фақат очик огоҳлантиргувчидирман". 10. Айтинг: "(Эй мушриклар), хабар берингиз-чи, агар (ушбу Қуръон) Оллоҳнинг ҳузуридан бўлса-ю, сизлар унга кофир бўлсангизлар ва бани Исроилдан бўлган бир гувоҳ ҳам у (Қуръон)нинг ўхшаши

ЙИГИРМА ОЛТИНЧИ ЖУЗЪ

(Ёлғиз Оллоҳ томонидангина нозил бўлиши)га гувоҳлик бериб, иймон келтирса-ю, сизлар (унга иймон келтиришдан) кибр-ҳаво қилсангизлар, (у ҳолда сизлар энг золим одамлар бўлиб қолмайсизларми?!). Албатта Оллоҳ золим қавмни ҳидоят қилмас!"

И з о ҳ: Муфассирлар айтишларича, "Бани Исроил қавмидан бўлган бир гувоҳ" - яҳудий Абдуллоҳ ибн Салом бўлиб, у киши Пайғамбар алайҳис-саломнинг олдишарига келиб Қуръони Карим оятларини эшитгач ва бир неча саволларига Расулуллоҳ алайҳис-саломдан аниқ жавоблар олгач, дарҳол Қуръоннинг Илоҳий Китоб эканига ва Муҳаммад алайҳис-саломнинг ҳақ Пайғамбар эканликларига иймон келтирган экан.

11. Кофир бўлган кимсалар иймон келтирган зотлар ҳақида: "Агар (бу Қуръон) яхши бўлганида, (анави ялангоёқлар) унга бизлардан илгари бормаган бўлур эдилар", дедилар. Улар ўзлари у (Қуръон) билан ҳидоят топишмагач: "Бу эски уйдирмадир", дерлар.

И з о ҳ: Маълумки, аввал-бошда Исломигини Аммор, Билол, Суҳайб ва Ҳаббоб каби камбағал бечоралар қабул қилган эдилар. Шунинг учун зодагон мушриклар юқоридagi сўзларни айтдилар.

12. У (Қуръон)дан илгари Мусонинг пешво ва раҳмат бўлган Китоби (Таврот) бор эди. Бу (Қуръон) арабий лисондаги, (ўзидан аввал нозил бўлган барча Илоҳий Китобларни) тасдиқлагувчи бир Китобдир. У золим-кофир бўлган кимсаларни (Охират азобидан) огоҳлантириш учун ва чиройли амал қилгувчиларга (жаннат ҳақида) хушхабар бўлиш учун (нозил қилингандир). 13. Албатта "Парвардигоримиз Оллоҳдир", деган, сўнгра (Тўри Йўлда) устивор бўлган зотлар учун ҳеч қандай хавфу хатар йўқдир ва улар ғамгин бўлмаслар. 14. Ана ўшалар жаннат эгалари бўлиб, у жойда мангу қолурлар. (Бу) улар қилиб ўтган амалларининг мукофотидир. 15. Биз инсонни ота-онасига яхшилик қилишга буюрдик. Онаси унга қийналиб ҳомиладор бўлиб, қийналиб туққандир. Унга ҳомиладор бўлиш ва уни (сўтдан) ажратиш (муддат) ўттиз ойдир. Энди қачон у вояга етиб, қирқ ёшга тўлганида: "Парвардигорим, мени Сен менга ва ота-онамга инъом этган неъматингга шукр қилишга ва Ўзинг рози бўладиган яхши амалларни қилишга муваффақ этгин ва Ўзинг мен учун зурриётимда ҳам яхшилик қилгин (яъни, фарзандларимни ҳам аҳли солиҳ бандаларингдан қилгин). Албатта мен Сенга (қилган барча гуноҳларимдан) тавба қилдим ва албатта мен мусулмонлардандирман", деди.

И з о ҳ: Ушбу ояти каримада яна ҳар бир инсонни ота-онага яхшилик қилишга буюрилди. Табиий бир савол туғилиши мумкин: Нега Қуръонда бот-бот ота-онага меҳр-мурувват кўрсатиш вожиб эканлиги уқтирилади-ю, фарзандларга меҳрибонлик қилишга буюрилган оятлар деярли учрамайди? Каломумлоҳни синчиклаб ўқиб-ўрганган киши ундан юқоридаги саволга жавоб топа олади: Қуръонда бирон беҳут: жумла ёки сўз йўқдир. Олоҳ таоло мўмин-мусулмонларни комил инсон қилиб тарбиялаш учун қайси фармонни неча марта такрорлаш лозим бўлса, уни шунча марта нозил қилган. Негаки, Яратган Ўз бандаларининг жисмоний жиҳатларидан ҳам, руҳоний хусусиятларидан ҳам жуда яхши Огоҳдир. Масалан, У Зот ота-онага, хусусан онага ўз фарзандларига нисбатан шундай меҳр ато этганки, она учун энг оғир, ҳатто таҳликали давр бўлган ҳомиладорлик ва кўз ёриш даври ҳамда чақалоқни эмизиб, тарбиялаш йиллари ота-она ҳаётидаги энг бахтли дамлардир. Бинобарин ота-онани (албатта улар агар инсоний маънавиятдан ажраб, ваҳшийлик даражасига тушиб кетмаган бўлсалар) фарзандга яхшилик қилишга буюраверишнинг ўзи ортиқча бир ишдир. Аммо фарзандлар эса ёшликларига бориб ёки ўзларининг олдиларидаги ўғил-қизлари билан овора бўлишиб, ортларидаги ота-оналарига бепарво бўлиб қолишлари мумкин. Шунинг учун Қуръон фарзандларни тез-тез ота-она олдидаги бурчларини адо этишга даъват қилади.

Юқоридаги оятнинг давомига камолот ёши бўлмиш қирқ ёшга етган мусулмони комил киши учун Олоҳ таолодан қандай тилак-истаклар сўраш лойиқ экинлиги баён қилинди. Энди қуйидаги оятда ана шундай хислат эгалари бўлган мўмин-мусулмонларнинг келажакоқибатлари ҳақида хабар берилади.

16. Ана ўшалар шундай зотлардирки, Биз улардан қилган энг чиройли амалларни қабул қилурмиз ва жаннат эгалари қаторида уларнинг ёмонлик гуноҳларидан ўтиб юборурмиз. (Бу) уларга ваъда қилингувчи ҳаққирост ваъдадир. 17. Яна бир кимса борки, ота-онасига: "Суф сизларга! Сизлар менга (ўлганимдан кейин қайта тирилиб, қабрдан) чиқарилишим ҳақида ваъда беряпсизларми?! Ҳолбуки, мендан илгари ҳам асрлар-авлодлар ўтган-ку, (улардан биронтаси қайта тирилиб келдими)?" дер. У иккиси Оллоҳдан мадад тилаган ҳолларида (ўғилларига қараб): "Ҳалок бўлгур, иймон келтиргин! Албатта Оллоҳнинг (барча бандаларни қайта тирилтириш ҳақидаги) ваъдаси ҳақдир",

(гесалар), у: "Бу фақат аввалгиларнинг афсоналаридир", дер. 18. Ана ўшалар шундай кимсалардирки, уларнинг устига ўзларидан илгари ўтган инсу жиндан иборат (кофир) умматлар қаторида (азоб) Сўзи ҳақ бўлгандир. Албатта улар зиён кўргувчи бўлдилар. 19. (Мўминлар ва кофирлардан) ҳар бири учун ўзлари қилган амаллари сабабли даража-мартабалар бордир. Чунки (Оллоҳ) уларга қилган амалларини(нг мукофот ва жазоларини) қилиб берур ва уларга зулм қилинмас. 20. Кофир бўлган кимсалар дўзахга кўндаланг қилинадиган Кунда (уларга дейилур): "Сизлар ўз ҳузур-ҳаловатларингизни ҳаёти дунёларингиздаёқ кетказдингиз ва улардан фойдаланиб бўлдингиз. Энди Бугун Ерда ноҳақ кибру ҳаво қилганларингиз ва итоатсиз бўлганларингиз сабабли хорлик азоби билан жазоланурсизлар". 21. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Од (қабиласи)нинг биродарини (яъни, Ҳуд пайғамбарни) эсланг! Ўшанда у - дарвоқеъ, ундан илгари ҳам, ундан кейин ҳам огоҳлантиргувчи (пайғамбар)лар ўтгандир - ўзининг қумтепалардаги қавмини: "Сизлар Ёлғиз Оллоҳгагина ибодат қилинглр! Мен ҳақиқатан, сизларнинг устингизда улут Куннинг азобидан кўрқурман", деб огоҳлантирган эди; 22. Улар: "Сен бизларни худоларимиздан буриш (юз ўғиртириш) учун келдингми?! У ҳолда агар ростгўй кишилардан бўлсанг, бизларга ваъда қилаётган нарсангни (яъни, Оллоҳнинг азобини) келтиргинчи?", дедилар. 23. У айтди: "(Азоб келар вақтининг) билими Ёлғиз Оллоҳ ҳузуридадир. Мен сизларга ўзим элчи қилиб юборилган нарсани - динни етказурман. Лекин мен сизларни нодон қавм эканлигингизни кўрмоқдаман". 24. Бас, қачонки улар ўша (азоб)ни ўз водийларига қараб келаётган бир қора булут ҳолида кўришгач: "Бу бизларга ёмғир келтиргувчи булутдир", дедилар. (Ҳуд айтди): "Йўқ, у ўзларингиз шоштирган нарса - бир бўронки, унда аламли азоб бордир. 25. У Парвардигорининг амри билан барча нарсани вайрон (ҳалок) қилур". Бас, (у бўрон келиб, Од қабиласидаги кофирларнинг ўзларини ҳам, мол-ҳолларини ҳам ҳалок қилди. Барчалари қиршиб битиб), тонг отганида, фақат уларнинг уй-жойларигина кўзга ташланар эди. Биз жиноятчи-осий қавмни мана шундай жазолаймиз. 26. Ҳолбуки, (эй Макка аҳли), Биз уларни (мол-дунё ва куч-қувват жиҳатидан) сизларни қодир қилмаган нарсаларга қодир қилган эдик ва уларга ҳам қулоқ, кўз ва диллар (ато) қилган эдик. (Лекин) улар Оллоҳнинг оят-мўъжизаларини инкор этганлари учун уларга қулоқ-кўзлари ҳам,

диллари ҳам бирон фойда бермади, (яъни, Ҳақ Йўлни кўриб-идрок қила олмадилар). Ва уларни ўзлари масхара қилиб кулган нарсалари (Оллоҳнинг азоби) ўраб олди. 27. (Эй Макка аҳли), аниқки, Биз сизларнинг атрофингиздаги қишлоқ-шаҳарларни ҳалок қилдик. Биз шояд (куфру исёнларидан) қайтсалар, деб (уларга) оят-мўъжизаларни батафсил баён қилган эдик, (лекин улар қайтмай ҳалокатга дучор бўлдилар). 28. Ахир ўзлари Оллоҳни кўйиб, (Оллоҳга) яқин қиладиган "худолар", деб ушлаб олган - сизнинг бутларини (ҳалокатдан қутулишлари учун) уларга ёрдам берсалар бўлмасмиди?! Йўқ, у (бутлар мушриклардан ёрдамга муҳтож бўлган вақларида) ғойиб бўлиб қолишди. Бу (яъни, бутлар бутпарастларни Оллоҳга яқин қиладиган, деган аҳдага) уларнинг уйдирмаларидир ва (Оллоҳ шаънига) тўқиб олган бўхтонларидир. 29. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), эсланг, Биз Сизнинг олдингизга бир гуруҳ жинларни Қуръон тингласинлар, деб юборган эдик. Бас, қачонки улар (Қуръон тиловатида) ҳозир бўлишгач, (бир-бирларига) "Жим туринглар", дедилар. Энди қачонки (тиловат) тугатилгач, улар ўз қавмлари олдига огоҳлантиргувчи бўлган ҳолларида қайтиб кетдилар.

И з о ҳ: Ривоят қилинишича, Пайгамбар алайҳис-саломнинг ҳузурларига бир неча бор жин тоифасининг вакиллари келиб, Қуръонни тинглаб кетган эканлар. Мазкур оятдаги воқеа шулардан бири бўлиб, уни келтиришдан мурод Макка мушрикларини огоҳлантиришдир. Гўё уларга: "Инсон тоифасидан бўлмаган жинлар Қуръонни бир бор эшитишлари биланоқ, унга иймон келтириб, бошқа жинларни ҳам иймонга даъват қилиш учун кетсалар-у, сизлар ўзингизнинг тилингиздаги Қуръонга ва ўз тоифангиздан бўлган Пайгамбарга иймон келтирмай кофирлигингизча қолаверасизларми?!", дейилмоқда. Қуйидаги оятларда жинларнинг ўз қавмлари олдига бориб, Қуръон хабарини етказганлари баён қилинади.

30. Улар дедилар: "Эй қавмимиз, дарҳақиқат, бизлар Мусодан кейин нозил қилинган, ўзидан олдинги (Илоҳий Китоб)ларни тасдиқ қилгувчи бўлган, Ҳақ (Дин)га ва Тўғри Йўлга ҳидоят қиладиган бир Китобни - Қуръонни тингладик. 31. Эй қавмимиз, Оллоҳга даъват қилгувчи (Муҳаммад алайҳис-саломнинг даъвати)ни қабул қилинглари ва унга иймон келтиринглари, (шунда Оллоҳ) сизларнинг гуноҳларингизни мағфират қилур ва сизларга аламли азобдан паноҳ берур. 32. Ким Оллоҳга даъват қилгувчи

(даъвати)ни қабул қилмаса, бас, у Ер юзида (бирон жойга) қочиб қутулгувчи эмасдир ва унинг учун (Оллоҳан) ўзга (Унинг азобидан қутқаргувчи) "дўстлар" ҳам йўқдир. Ана ўшалар очиқ залолатдадирлар". 33. Ахир улар (Охирагда қайта тирилиш ҳақ эканини инкор қилгувчи кимсалар) осмонлар ва Ерни яратган, уларни яратишга ожизлик қилиб қолмаган Зот - Оллоҳ ўликларни тирилтиришга ҳам Қодир эканлигини (ўйлаб) кўрмадиларми? Йўқ, албатта (Оллоҳ ўликларни тирилтиришга ҳам Қодирдир). Зеро, У Зот барча нарсага Қодирдир. 34. Кофир бўлган кимсалар дўзахга кўндаланг қилинадиган Кунда (уларга): "Ушбу (азоб) ҳақ эмас эканми?", (дейилганида), улар: "Йўқ, Парвардигоримизга қасамки, (бизларга ваъда қилинган азоб ҳақ экан)", дерлар. (Шунда Оллоҳ) айтар: "Бас, кофир бўлганларингиз сабабли мана шу азобни тотинглар". 35. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз ҳам (ўтган) пайгамбарлар орасидаги улул-азм - сабот-матонат эгалари сабр қилганларидек (мушрикларнинг озор-азиятларига) сабр қилинг ва уларга (тушадиган азоб)ни шоштирманг! Улар ўзларига ваъда қилинаётган (азобни) кўрадиган Кунда гўё (бу дунёда) фақат кундуздан бир соатгина тургандек бўлиб қолурлар! (Бу Оллоҳ томонидан нозил қилинган) бир баёноат-хабардир. Бас, фақат итоатсиз қавмгина ҳалок қилинур.

МУҲАММАД сураси (47)

Мадинада нозил бўлган бу сура ўттиз саккиз оятдан ташкил топган.

Унда сўз асосан Оллоҳ Йўлида жиҳод қилиш ва у жангда рия қилиниши лозим бўлган тартиб-интизом ва қонун қоидалар ҳақида боради. Шунинг учун уни "Жанг" сураси деб ҳам атайдилар.

Бу сурада мўминларга агар улар Оллоҳнинг Динига ёрдам берсалар, Оллоҳ таоло ҳам уларнинг ёрдамида бўлиши таъкидланади.

Шунингдек, рўбарўдаги душманга қарши жанг қилиш билан бирга, ораларидаги мунофиқлардан ҳам огоҳ-эҳтиёт бўлиб туриш лозимлиги уқтирилади ва уларнинг айрим сифат-кирдикорлари анча батафсил баён қилинади.

Сура ниҳоясида Оллоҳ таоло мўмин-мусулмонларга Ўзи улар билан бирга эканлигини уқтириб, уларни Ҳақ Йўлида сустлашмай-оғишмай саъй-ҳаракат қилаверишга даъват этади.

Бу сура Пайгамбар алайҳис-салом номлари билан "Муҳаммад" деб аталгандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Кофир бўлган ва (ўзгаларни ҳам) Оллоҳ Йўлидан тўсган кимсаларнинг амалларини (Оллоҳ) зоеъ кетказур.

И з о ҳ: Ушбу оятда ўзлари иймонсиз бўлиб, бошқаларни ҳам Дин-иймон Йўлидан тўсайдиган кимсалар агар яхши амалларни қилсалар ҳам уларга ҳеч қандай ажр-савоб берилмаслиги баён этилди.

2. Иймон келтирган ва яхши амаллар қилган ҳамда Муҳаммад (алайҳис-салом)га нозил қилинган Нарсага (Қуръонга) - ҳолбуки, у Парвардигорлари томонидан келган Ҳақиқатдир - иймон келтирган зотларнинг эса ёмонлик-гуноҳларини ўчирур ва ишларини ўнглар. 3. Бунга (яъни, кофирларнинг амаллари зоеъ бўлиши ва мўминларнинг гуноҳлари ўчирилишига) сабаб, кофир бўлган кимсаларнинг ботил (йўл)га эргашганлари, иймон

келтирган зотларнинг эса Парвардигорлари томонидан бўлган Ҳақ (Қуръон Йўли)га эргашганларидир. Оллоҳ инсонларга уларнинг мисолларини мана шундай баён қилиб берур. 4. Бас, (эй мўминлар), қачон сизлар (жанг майдонига) кофир бўлган кимсалар билан тўқнашганларингизда бўйинларига урингиз - ўлдиригиз! Энди қачон уларни(нг кўпларини) қириб (мағлуб қилганингиздан кейин уларни асир олиб) арқонлар билан боғлангиз! Сўнг ё (уларни озоғ қилиб юбориш билан) марҳамат кўрсатурсизлар ва ё (уларни қўйиб юбориш учун) фидя-товон олурсизлар. Токи уруш юқларини қўйгунича (яъни, тўхтагунича сизларга буюрилган иш) мана шудир. Агар Оллоҳ хоҳласа, улардан (жанг-жадалсиз ҳам) Ғолиб бўлур (яъни, уларни йўқ қилиб юборур) эди, лекин У Зот сизларнинг айримларингизни айримларингиз билан имтиҳон қилиш учун (сизларни жангга буюрди). Оллоҳ Йўлида ўлдирилган зотларнинг амалларини ҳаргиз зое кеткизмас. 5. Уларни (жаннат Йўлига) ҳидоят қилур ва ишларини ўнглаур. 6. Уларни (Оллоҳнинг) Ўзи уларга танитган жаннатга киритур. 7. Эй мўминлар, агар сизлар Оллоҳга ёрдам берсангизлар (яъни, Унинг Йўлига жиҳод қилсангизлар), У Зот ҳам сизларга ёрдам берур ва (жанг майдонига) қадамларингизни собит-барқарор қилур. 8. Кофир бўлган кимсалар учун эса ҳалокат бўлур ва (Оллоҳ) уларнинг амалларини зоеъ кетказур. 9. Бунга сабаб, уларнинг Оллоҳ нозил қилган нарсаларни (яъни, Қуръон ва ундаги ҳукмларни) ёмон кўрганларидир. Бас, (Оллоҳ) уларнинг амалларини беҳуда кетказди. 10. Ахир улар Ер юзида сайру саёҳат қилишиб, ўзларидан аввалги (пайғамбарларни ёлғончи қилиб иймонсиз кетган) кимсаларнинг оқибатлари қандай бўлганини (улар қандай қисматга йўлиқишганини) кўрсалар бўлмайдими?! Оллоҳ уларнинг устига ҳалокат юбориб (бутунлай йўқ бўлиб кетдилар-ку)! Бу кофирлар учун ҳам худди ўша (оқибат-ҳалокат)ларнинг ўхшаши бўлур. 11. Бунга (яъни, Оллоҳ мўминларга ёрдам беришига, кофирларни эса ҳалок қилишига) сабаб, Оллоҳ иймон келтирган зотларнинг Дўсти-Ҳомийси эканлиги, кофирлар учун эса ҳеч қандай ҳомий йўқ эканлигидир. 12. Албатта Оллоҳ иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларни остидан дарёлар оқиб турадиган жаннатларга киритур. Кофир бўлган кимсалар эса (мана шу ҳаёти дунёнинг ўткинчи лаззатларидан) фойдаланиб, чорва ҳайвонлари еганидек, еб-ичурлар ва дўзах уларнинг жойлари

бўлур! 13. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сизни ҳайдаб чиқарган қишлоқ (яъни, Макка аҳли)дан кўра (аҳолиси) кучли-қувватлироқ бўлган қанчадан-қанча қишлоқни ҳалок қилганмиз. Бас, улар учун бирон ёрдамчи бўлмаган. 14. Ахир Парвардигори томонидан аниқ-равшан Хужжатга (яъни, Қуръонга) эга бўлган киши (яъни, Расулуллоҳ алайҳис-салом ва мўминлар!), қилган ёмон амали ўзига чиройли кўрсатиб қўйилган ва ҳавойи нафсига эргашган (кофир) кимсалар каби бўлурми?! 15. Тақво эгалари учун ваъда қилинган жаннатнинг мисоли-сифати (будир): "Унда айнимаган сувдан бўлган дарёлар ҳам, таъми ўзгармаган суддан бўлган дарёлар ҳам, ичгувчилар учун лаззатли (яъни, бағтаъм ва ақлдан оздиргувчи бўлмаган) майдан бўлган дарёлар ҳам, мусаффо асаддан бўлган дарёлар ҳам бордир. Улар учун у жойда барча мевалардан бордир ва (улар учун у жойда) Парвардигорлари томонидан мағфират бордир. (Ана шундай жаннат аҳли бўлган тақво эгалари) дўзахда мангу қоладиган ва (у жойда) қайноқ сув билан суторилиб, у (сув) ичакларини бўлак-бўлак қилиб ташлаган (кофир) кимсалар каби бўлурми?!"

И з о ҳ: Юқоридаги оятларда Оллоҳ таоло мўминлар билан кофирлар ҳеч қачон баробар бўлмасликларини аниқ далиллар билан баён этди ва тақводор мўминларнинг борар жойларини ҳам, кофирларнинг топажак оқибатларини ҳам жонли лавҳалар билан тасвирлаб берди. Энди қуйидаги оятларда сўз мунофиқлар ва уларнинг кирдикорлари ҳақида боради.

16. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), уларнинг (мунофиқларнинг) орасида шундай кимсалар ҳам борки, улар Сизга қулоқ солиб турадилар-да, ҳузурингиздан чиққан вақтларида эса илм ато этилган зотлардан (масхара қилишиб): "Ҳозиргина (Муҳаммад!) нима девди?", деб сўрарлар. Ана ўшалар Оллоҳ дилларини муҳрлаб қўйган ва ўзларининг ҳавойи нафсларига эргашган кимсалардир. 17. Ҳидоят топган - Тўғри Йўлга юрган зотларга эса (Оллоҳ) яна ҳидоятни зиёда қилур ва тақво ато этур, (яъни, уларга ҳаромдан парҳез қилиш йўлларини кўрсатур). 18. Улар (Макка кофирлари ўтмишдаги ўз пайғамбарларини ёлгончи қилган қазмлар дучор бўлган ҳалокатлардан эслатма-ибрат олмадилар), энди улар фақат тўсатдан (Қиёмат) Соати келиб қолишиниягина кутмоқдалар. Дарвоқеъ, унинг шартлари - аломатлари келди. Бас, уларга (Қиёмат Соати) келган вақтида уларнинг эслатма-ибрат олишлари (учун) қандай (имкон) бўлур?!"

И з о ҳ: Яъни, Оллоҳ таолонинг оят-мўъжизаларидан панд-насихат олиб Тўғри Йўлда юришни устаган киши Қиёмат Соати келиб қолишидан илгари панд-насихат олсин. Чунки у Соат келиб қолгач, қилинган тавба-тазарруънинг ҳеч қандай фойдаси йўқдир. Дарвоқеъ, Қиёмат яқинлигининг аломатлари кўриниб қолди. Ўзлар ётга, оғайнилар ёвга айланиши, улуглар камайиб, пасткаш-тубан кимсалар кўпайиши ана шундай аломатлардандир.

19. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), ҳеч қандай илоҳ йўқ, магар Оллоҳгина бор эканлигини билинг ва ўз гуноҳингиз учун ҳамда мўмин-мўминалар(нинг гуноҳлари) учун мағфират сўранг! Оллоҳ сизларнинг (бу дунёдаги) кезар жойларингизни ҳам, (Охираатда) борар жойларингизни ҳам билур. 20-21. Иймон келтирган зотлар: "(Кофирларга қарши жанг қилишга буюрилган) бирон сура нозил қилинганида эди", дерлар. Энди қачон аниқ бир сура нозил қилиниб, унда жанг зикр этилса, дилларида мараз бўлган кимсаларни, Сизга худди (келиб қолган) ўлимдан (қўрқиб) беҳуш бўлиб қолган кимсанинг қараши билан қарашаётганини кўрурсиз. (Ҳолбуки), улар учун (Сизга) итоат этиш ва яхши сўз (сўзлаш) лойиқроқ эди. Энди иш - жанг муқаррар бўлган вақтда эса, агар улар Оллоҳга (иймон келтириш ва Унинг жанг қилиш ҳақидаги амрига итоат этишда) содиқ-ростгўй бўлганларида, албатта ўзлари учун яхшироқ бўлур эди. 22. Агар (иймондан) юз ўгирсангизлар, яқин-ки, сизлар Ерда бузгунчилик қилурсизлар ва қариндош-уруғларингиз (билан ҳам алоқаларингиз)ни узурсизлар! 23. Ундай кимсаларни эса Оллоҳ лаънатлагандир, бас, уларнинг (қулоқларини панд-насихат эшитишдан) қар, кўзларини эса (Тўғри Йўлни кўра олмайдишдан) кўр қилиб қўйгандир. 24. Ахир улар Қуръон ҳақида фикр юритмайдиларми?! Балки дилларида қулфлари бордир, (шунинг учун у дилларга Қуръон нури етмаётгандир)?! 25. Албатта ўзларига Ҳидоят (Йўли) аниқ-равшан бўлганидан кейин яна ортларига (куфрга) қайтиб кетган кимсаларга (бу ишларини) шайтон чиройли қилиб кўрсатди ва улар учун (пуч орзу-хаёларни) узун қилиб қўйди. 26. Бунга (яъни, мунофиқларнинг куфрга қайтиб кетишларига) сабаб, уларнинг Оллоҳ нозил қилган Нарсани (Қуръонни) ёмон кўрган кимсаларга: "Биз айрим ишларда сизларга итоат этамиз", деганларидир. Ҳолбуки, Оллоҳ уларнинг яширган (сирлари)ни билур.

И з о ҳ: Мунофиқлар яҳудийлар билан мусулмонларга қарши баъзи бир режаларни хуфёна тузиб юрар эдилар. Мазкур оятда Оллоҳ таоло Ўз Пайгамбарига уларнинг сирларини ошкор қилди.

27. Энди - фаришталар уларнинг юзлари ва кетларига уриб, жонларини олар вақтида, (уларнинг ҳоллари) қандай бўлур?! 28. Бунга (яъни, ўлим соатигаги бундай азобга) сабаб, уларнинг Оллоҳни газаблантирган нарсига (яъни, мунофиқлик йўлига) эргашиб, У Зотнинг ризолигини (яъни, мўминлар билан бирга кофирларга қарши жанг қилишни) ёмон кўрганларидир. Бас, (Оллоҳ) уларнинг (қилган яхши) амалларини ҳам беҳуда кетказди. 29. Балки дилларида мараз-нифоқ бўлган кимсалар Оллоҳ уларнинг (дилларидаги мўминларга нисбатан бўлган) адоватларини ошкор қилмас, деб ўйлагандирлар?! 30. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), агар Биз хоҳласак, албатта Сизга уларни (мунофиқларни) кўрсатиб-танитиб қўйган бўлур эдик, у ҳолда Сиз уларни (Биз белгилаб қўйган) белги-аломатларидан таниб олган бўлур эдингиз. (Қасамки, энди) албатта Сиз уларни (улар сўзлаётган - зоҳири иймонга далолат қиладиган, ботини эса куфр бўлган) сўз оҳанг - услубидан таниб олурсиз. Оллоҳ сизларнинг (барча) амалларингизни билиб турур. 31. Албатта Биз, то сизларнинг орангиздаги (Бизнинг Ўйлимизда молу жонлари билан) жиҳод қилгувчи ва (яхши-ёмон кунларда) сабр қилгувчи зотларни билгунимизча ҳамда сизларнинг ҳоли-хабарларингизни текшириб - юзага чиқаргунимизча, сизларни имтиҳон қилурмиз. 32. Албатта кофир бўлган ва (ўзгаларни ҳам) Оллоҳнинг Ўйлидан тўстан ҳамда ўзларига Ҳидоят (Ўйли) аниқ-равшан бўлганидан кейин яна Пайғамбарга қаршилиқ қилган кимсалар, Оллоҳга бирон зиён етказа олмаслар ва (Оллоҳ) уларнинг (Пайғамбарга қаршилиқ қилиш йўлидаги барча) амалларини беҳуда кетказур. 33. Эй мўминлар, Оллоҳга итоат этингиз ва Пайғамбарга итоат этингиз! Ва (куфр ё мунофиқлик йўлига кириш билан, қилган) амалларингизни ботил-бефойда қилиб қўйманглар! 34. Албатта кофир бўлган ва (ўзгаларни ҳам) Оллоҳ Ўйлидан тўстан, сўнгра кофир ҳолларида ўлган кимсаларни ҳаргиз Оллоҳ мағфират қилмас! 35. Бас, (эй мўминлар), сизлар (у кофирларга қарши жанг қиладиганингизда ҳаргиз) сусткашлик қилмангиз ва ўзларингиз устун-голиб бўлган ҳолларингизда (уларни) ярашга ҳам чақирмангиз! Оллоҳ сизлар билан биргадир ва У ҳаргиз қилган амалларингизни (нг савоб-мукофотини) камайтирмас. 36. Албатта бу ҳаёти дунё фақат (бир нафаслик) ўйин-кулгидир. Агар сизлар иймон келтирсангизлар ва тақво эгалари бўлсангизлар, У Зот сизларга ажр-мукофотларингизни берур ва сизлардан мол-

ЙИГИРМА ОЛТИНЧИ ЖУЗЪ

дунёларингизни(нг барчасини Оллоҳ Йўлида сарф қилиб юборишни) сўрамас, (балки фақат мол-дунёларингиздан қирқдан бирини закот қилиб беришларингизни буюрар). 37. Агар (Оллоҳ) сизлардан (мол-дунёларингизнинг барчасини) сўраб, сизларни қийнайдиган бўлса, сизлар бахиллик қилурсизлар ва У сизларнинг (дилларингиздаги) кек-адоватларингизни ошкор қилур. 38. (Эй мўминлар), мана, сизлар шундай кишилардирсизки, Оллоҳ Йўлида инфоқ-эҳсон қилиш учун даъват қилинурсизлар. Бас, (аниқки), сизларнинг орангизда бахиллик қиладиган кимсалар ҳам бордир. Ким бахиллик қилса, бас, албатта у фақат ўз зиёнига бахиллик қилур. (Чунки у ажр-савобдан маҳрум бўлур). Оллоҳ (сизларнинг хайр-эҳсонларингиздан) Бой-Беҳожат, сизлар эса (У Зотнинг ажр-савобига) фақир-муҳтождирсизлар. Агар сизлар (Оллоҳга иттиқат этишдан) юз ўтириб кетсангизлар, У Зот (ўрнингизга) сизлардан бошқа бир қавмни алмаштириб қўюр, сўнгра улар сизларга ўхшаган бўлмаслар, (балки Оллоҳга иттиқат қилурлар)!

ФАТҲ сураси (48)

Бу сура Мадинада нозил қилинган бўлиб, йигирма тўққиз оятдир

Бу сурада Пайғамбар алайҳис-салом билан Макка мушриклари ўртасида ҳижрий олтинчи санада бўлиб ўтган Ҳудайбийя сулҳи ҳақида ва бу сулҳнинг орадан бир йил ўтгач рўй берадиган буюк Фатҳ - Макка мушриклари устидан қозонилган ғалабанинг бошланиши бўлиб қолгани тўғрисида сўз боради. Суранинг "Фатҳ" - "Ғалаба" деб номланишининг боиси ҳам шудир.

Яна унда мўминларнинг Дин Йўлида қилган жиҳодлари, иймони заиф кимсалар ва мунофиқларнинг эса бу жиҳоддан қолиш учун кўрсатган баҳоналари ҳақида, шунингдек, саҳобаларнинг то бошларига ўлим келгунича Оллоҳ Йўлида курашиш хусусида Расулуллоҳ алайҳис-саломга берган байъат-қасамёдлари тўғрисида хабар берилади.

Бу сурадан Оллоҳ таоло Ўз Пайғамбарининг кўрган тушларини рост қилгани ҳақидаги оят ҳам ўрин олгандир.

Сура Муҳаммад алайҳис-саломнинг ҳақ Пайғамбар эканликларини таъкидлаш ва у зот билан бирга бўладиган - у зот кўрсатган йўлга юрадиган мўмин мусулмонларнинг сифат-фазилатларини баён қилиш билан ҳотима топади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2-3. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), токи Оллоҳ Сизнинг гуноҳингиздан илгари ўтган ва кейин кел(ади)ган нарсалар (барча гуноҳларингиз)ни мағфират қилиши учун ва Сизга Ўз неъматини комил қилиб бериб, Сизни Тўғри Йўлга ҳидоят қилиши учун ҳамда Оллоҳ Сизга қудратли ёрдам бериши учун дарҳақиқат, Биз Сизга очиқ-равшан фатҳ - ғалаба ато этдик.

И з о ҳ: Сура мана шундай файзи Илоҳий - кечмиш-келмиш барча гуноҳларни мағфират қилиш, Илоҳий неъматларни комил қилиб бериш, Тўғри Йўлга ҳидоят, Оллоҳ таоло томонидан бериладиган қудратли мадад ва очиқ-равшан фатҳ - ғалабани эълон

ЙИГИРМА ОЛТИНЧИ ЖУЗЪ

қилиш билан бошланди. Шунинг учун ҳам Пайғамбар алайҳис-салом ушбу сура нозил бўлганида: "Бу кеча менга дунё ва ундаги бор нарсадан суюклироқ бўлган бир сура нозил қилинди", деган эканлар. Хўш, мазкур ғалаба қандай ғалаба эди? Ислом тарихидан маълумки, ҳижрий олтинчи сананинг охирида (милодий 627 йилда) Расулуллоҳ алайҳис-салом ўзларининг бир ярим мингга яқин саҳобалари билан умра (суннат бўлган ҳаж ибодати) қилиш ниятида Мадинайи мунавварадан Маккайи мукаррамага қараб йўл оладилар. Улар уруш ғаразига кетмаётганларини билдириш учун Маккага етиб борганларида қурбонлик қилиш учун олган чорва ҳайвонларини олдиларига солиб ҳайдаб борадилар. Лекин мусулмонлар Макка яқинидаги Ҳудайбийя деб номланган бир водийга етиб келганларида, мушриклар уларни Байтуллоҳга киришдан тўсадилар. Шунда Муҳаммад алайҳис-салом мақсадлари Макка шаҳрини эгалаб олиш эмас, балки Каъбатуллоҳни зиёрат-тавоф қилиб қайтиб чиқиб кетиш эканлигини етказиш учун Усмон ибн Аффон розияллоҳу анҳу бошлиқ бир гуруҳ элчиларни Макка катталари олдига юборганларида, улар Усмонни ҳибсга оладилар, лекин Пайғамбар алайҳис-саломга мушриклар Усмонни қатл қилдилар, деган хабар боради. Шунда Расулуллоҳ алайҳис-салом саҳобаларни Маккани фатҳ этиш учун байъат - қасамёд қилишга чақирганларида, уларнинг барчалари байъат қиладиларки, бу ҳақда сура давомига алоҳида ҳикоя қилинади. Мусулмонларнинг қасамёдларини эшитиб даҳшатга тушиб қолган мушриклар ўз одамларини Ҳудайбийяга жўнатиб, бу йил мусулмонларни Каъбатуллоҳга йўлатмасликларини ва агар рози бўлсалар келгуси йилда ўзлари мусулмонларга бемалол зиёрат қилишлари учун Маккани бўшатиб беришларини билдириб, сулҳ таклиф қиладилар. Пайғамбаримиз бу таклифни қабул қиладилар ва бу сулҳ дини Ислом тарихидаги бурилиш нуқталаридан бири бўлиб қолади. Чунки бундан бор-йўғи бир йил олдин мусулмонларни Ер юзидан йўқ қилиб юбориш ғаразига жуда катта лашкар билан Мадинага борган Макка мушриклари бутунга келиб уларга қарши урушиш у ёқда турсин, ўзлари яраш таклиф қилмоқда эдиларки, бу ўз моҳият эътибори билан Ислом динининг ҳақ ва ўлмайдиган бир дин эканлигини эътироф этиш эди. Бу сулҳнинг Маккадаги ва бошқа атроф-жавонибдаги одамларга жуда катта таъсири бўлиб, мусулмонларнинг улар билан бевосита мулоқот қилишлари ва Исломга даъват этишлари натижасига минглаб кишилар бу Ҳақ Динга иймон келтирадилар.

4. (Оллоҳ) ўз иймон-ишончларига яна ишонч қўшишлари учун мўминларнинг дилларига сакинат-ором туширган Зотдир. Осмонлар ва Ер қўшинлари (яъни, кошнотдаги барча жонзот ва кучлар) Ёлғиз Оллоҳникидир. Оллоҳ билим ва ҳикмат Эгаси бўлган Зотдир. 5. У мўмин ва мўминаларни остидан дарёлар оқиб турадиган, улар мангу қоладиган жаннатларга киритиш учун ва улардан ёмонлик-гуноҳларини ўчириш учун (уларнинг дилларини ўзи буюрган, кофирларга қарши жиҳод қилиш каби ҳукмлардан таскин-ором оладиган қилиб қўйди). Ва бу Оллоҳ наздида буюк саодат бўлди. 6. Ва Оллоҳ ҳақида (У Ўз Пайгамбарига ва мўминларга мадад - ғалаба бермайди, деб) ёмон гумон қилгувчи мунофиқ ва мунофиқаларни ҳамда мушрик ва мушрикаларни азоблаш (учун мўминларни уларга қарши жиҳод қилишга буюрди). Уларнинг устига ҳалокат балоси (тушгувчидир). Оллоҳ улардан даргазаб бўлди, уларни лаънатлади ва улар учун жаҳаннамни тайёрлаб қўйди. Нақадар ёмон жойдир у! 7. Осмонлар ва Ер қўшинлари Оллоҳникидир. Оллоҳ қудрат ва ҳикмат Соҳиби бўлган Зотдир. 8. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), дарҳақиқат, Биз Сизни (Қиёмат Кунига барча умматлар устида) гувоҳлик бергувчи, (мўминларга жаннат ҳақида) хушхабар элтгувчи ва (у кофирларни дўзах азобидан) огоҳлантиргувчи қилиб юборгандирмиз. 9. (Эй инсонлар, Биз бу Пайгамбарни) сизлар Оллоҳга ва Унинг Пайгамбарига иймон келтиришларингиз учун ва У Зотни улуғлаб, эҳтиром қилишларингиз ҳамда эрта-ю кеч Уни поклаб, тасбеҳ айтишларингиз учун (юбордик). 10. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), дарҳақиқат, Сизга байъат - қасамёд қиладиган зотлар ҳеч шак-шубҳасиз, Оллоҳга байъат қилурлар - Оллоҳнинг Қўли уларнинг қўллари устида бўлур. Энди ким (ўз қасамёдини) бузса, бас, у фақат ўз зиёнига бузур. Ва ким Оллоҳ билан аҳд-паймон қилган нарсасига вафо қилса, у ҳолда (Оллоҳ) унга улуг ажр-мукофот ато этур.

И з о ҳ: Саҳиҳул-Бухорийда ривоят қилинишича, Худайбийя водийсигаги бир дарахт остида ўша жойда ҳозир бўлган бир ярим мингта яқин саҳобалар Пайгамбар алайҳис-саломга қўл бериб, то бошларидаги ўлим соати келгунича у зотга содиқ бўлишга байъат-қасамёд қиладилар. Қуръон уларнинг Пайгамбар воситаларида Оллоҳ таолонинг Ўзига байъат қилганларини уқтиради ва бу байъат Ислом, тарихида "Байъатур - ризвон", яъни, Оллоҳ рози бўлган байъат деган ном билан қолади. Бу ҳақда ушбу сурада алоҳида оят мавжуддир.

ЙИГИРМА ОЛТИНЧИ ЖУЗЪ

11. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), ҳали (Магунага қайтганингиздан кейин) Сизга аъробийлардан бўлган (Сиз билан бирга умра сафарига чиқмасдан) қолган (мунофиқ) кимсалар "Бизларни мол-мулкларимиз ва аҳли-оилаларимиз машғул қилиб қўйди, (шунинг учун сен билан бирга сафарга чиқа олмадик). Энди ўзинг бизлар учун (Оллоҳдан) мағфират сўрагин", дерлар. Улар тилларида дилларида бўлмаган нарсани - ёлгонни айтурлар. Айтинг: "Агар (Оллоҳ) сизларга бирон зиён (етказиш)ни истаса ёки У сизларга бирон манфаат (етказиш)ни истаса, у ҳолда ким сизлар учун Оллоҳ томонидан бўлган бирон нарса(ни дафъ қилиш)га эга бўла олур?! Йўқ, Оллоҳ сизлар қилаётган амалларингиздан Отоҳ бўлган Зотдир! 12. Балки сизлар Пайгамбар ва мўминлар (бу сафарларидан) ўз аҳли-оилаларига ҳеч қачон қайтиб келмайдилар, деб ўйладинглар ва бу дилларингизга чиройли кўриниб, ёмон гумон қилдинглар ҳамда ҳалок бўлгувчи қавм бўлдинглар!" 13. Ким Оллоҳга ва Унинг Пайгамбарига иймон келтирмаган бўлса, бас, албтта Биз ундай кофирлар учун дўзахни тайёрлаб қўйгандирмиз. 14. Осмонлар ва Ернинг мулки Оллоҳникидир. У Ўзи хоҳлаган кишиларни мағфират қилур ва Ўзи хоҳлаган кимсаларни азоблар, Оллоҳ Мағфиратли ва Меҳрибон бўлган Зотдир. 15. Ҳали сизлар (Хайбар жангига қўлга киритган) ўлжаларни олиш учун кетаётган вақтингизда (жиҳодга чиқмасдан) қолган кимсалар: "Бизлар ҳам (ўша ўлжалардан олиш учун) сизларга эргашишимизга (йўл) қўйинглар", дерлар. Улар Оллоҳнинг Каломини ўзгартирмоқчи бўладилар. Айтинг: "Ҳаргиз бизларга эргашмайсизлар! Оллоҳ илгари мана шундай дегандир". Энди улар: "Йўқ, сизлар бизларга ҳасад-бахиллик қилмоқдасизлар", дерлар. Йўқ, улар камдан-кам нарсаларнигина англарлар.

И з о ҳ: Пайгамбар алайҳис-салом бошлиқ саҳобалар Ҳудайбийя сулҳидан қайтишгач, Хайбар воҳасидаги яҳудийларга қарши жанг қилишиб, галаба қозонадилар ва катта ўлжаларни қўлга киритадилар. Бу ўлжалардан хабар топган мунофиқлар ўзлари жангдан қочган бўлсалар-да, ўлжадан хомтамаъ бўлганларида, мазкур оят орқали уларга кескин рад жавоби берилади ва Оллоҳ таоло бу ўлжаларни фақат Ҳудайбийя сулҳида иштирок этган кишилар учун хос қилиб қўйгани баён этилади, ҳамда у мунофиқларнинг Оллоҳ буюрган ҳукмларидаги ҳикматни англай олмасликлари ҳам ошкор қилинади.

16. Аъробийлардан бўлган (жиҳодга чиқмасдан) қолган (мунофиқ) кимсаларга айтинг: "Яқинда сизлар куч-қувват эгалари бўлган бир қавм (билан жанг қилиш)га даъват этилурсизлар. (Ўшанда ё) улар билан уришурсизлар ёки улар (жанг-жадалсиз) Исломга кирурлар. Бас, агар (ўша пайт сизларни кофир қавмга қарши жиҳод қилиш учун даъват этувчига) итоат этсангизлар, Оллоҳ сизларга гўзал ажр-мукофот ато этур. Агар илгари юз ўгириб кетганларингиздек юз ўгириб кетсангизлар, (Оллоҳ) сизларни аламли азоб-ла азоблар. 17. (Жиҳодга чиқмай қолишдан) кўзи ожиз кишига ҳараж-танглик йўқдир. Чўлоққа ҳараж йўқдир, хастага ҳараж йўқдир (яъни, улар жиҳодга чиқмаганлари учун айбланмаслар). Ким Оллоҳ ва Унинг Пайғамбарига итоат этса, У Зот уни остидан дарёлар оқиб турадиган жаннатларга киритур. Ким юз ўгириб кетса, уни аламли азоб-ла азоблар. 18-19. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), дарҳақиқат, Оллоҳ мўминлардан - улар дарахт остида Сизга байъат қилаётган вақтларида - рози бўлди. Бас, У Зот уларнинг дилларидаги нарса (садоқат ва вафо)ни билиб, уларга сакиннат-ором туширди ва уларни (Хайбар жангига эришладиган) яқин ғалаба ва ўзлари(гша) оладиган кўпдан-кўп ўлжалар билан мукофотлади. Оллоҳ қудрат ва ҳикмат Соҳиби бўлган Зотдир. 20. (Эй мўминлар), Оллоҳ сизларга кўпдан-кўп ўлжалар ваъда қилдики, сизлар у (ўлжа)ларни (вақти соати билан албатта) олурсизлар. Энди мана бу (Хайбар жангига қўлга киришадиган ўлжаларингиз)ни эса нақд қилиб қўйди ва (сизларга душман бўлган) одамларнинг қўлларини сизлар(га бирон зиен етказиш)дан тўсиб қўйди. Токи (бу неъматлар) мўминлар учун оят-ибрат бўлгай ва (Оллоҳ) сизларни Тўғри Йўлга ҳидоят қилгай. 21. Яна бошқа сизлар хали-ҳануз қодир бўлмаган (ўлжа)лар ҳам борки, Оллоҳ уларни (сизларнинг ўлжаларингиз эканини Ўз илми Илоҳийси билан) иҳота қилиб олгандир. Оллоҳ барча нарсага Қодир бўлган Зотдир. 22. Агар (Макка аҳлидан) кофир бўлган кимсалар (сулҳ тузиш ўрнига) сизлар билан жанг қилганларида, албатта ортларига қараб қочган бўлур эдилар. Сўнгра улар бирон дўст ҳам бирон ёрдамчи ҳам топа олмаслар. 23. (Бу, яъни, мўминлар зафар топиб, кофирлар мағлуб бўлиши) Оллоҳнинг Йўли - қонуни бўлиб, илгари ҳам ўтгандир. Оллоҳнинг Йўлини эса ҳаргиз ўзгартира олмассиз. 24. (Оллоҳ) сизларни уларнинг (Макка мушрикларининг) устига голиб қилганидан кейин Макканинг ичидида (яъни, Ҳудайбийяда) уларнинг қўлларини сизлардан, сизларнинг қўлларингизни улардан тўстан (яъни, ўрталарингизда сулҳ

пайдо қилган) Зотдир. Оллоҳ қилаётган амалларингизни Кўриб тургувчи бўлган Зотдир. 25. Улар (Макка мушриклари) кофир бўлган ва сизларни Масжид ал-Ҳаромдан тўстан, ҳадя (қурбонлик қилиш учун олган ҳайвонларингиз)ни эса маҳбус бўлган ҳолида, ўз (сўйиладиган) жойига етишдан (тўсган) кимсалардир. Агар (Маккада) сизлар билмаган мўмин кишилар ва мўмина аёллар бўлмаса эди - сизлар уларни билмаган ҳолингизда (мушриклардан деб ўйлаб) бостириб - ҳалок қилиб қўйиб, улар сабабли сизларга ор-гуноҳ етмаса эди, (Оллоҳ сизларни Маккага юриш қилишдан тўсмаган бўлур эди). Оллоҳ Ўзи хоҳлаган кишиларни Ўз раҳматига дохил қилиш учун (яъни, уларни мушриklar қаторида ҳалок бўлиб кетишларидан асраш учун сизларни жанг қилишдан тўсди). Агар (Маккадаги мўминлар мушриклардан) ажралиб олганларида, албатта улардан (яъни, Макка аҳлидан) кофир бўлган кимсаларни аламни азоб-ла азоблаган бўлур эдик. 26. Ўшанда кофир бўлган кимсалар дилларига қизиққонликни - динсизлик қизиққонлигини солганларида, (яъни, Муҳаммад алайҳис-саломнинг Пайғамбар эканликларини инкор этишиб, мусулмонларни Маккага киришдан тўсганларидан), Оллоҳ Ўз Пайғамбарининг ва мўминларнинг устига Ўз сакинати - оромини туширди ва уларга тақво калимасини (яъни, Ла илаҳа иллоллоҳ калимасини) лозим қилди. Улар ўша (калима)га жуда ҳақдор ва аҳл-лойиқ эдилар. Оллоҳ барча нарсани Билгувчи бўлган Зотдир. 27. Албатта Оллоҳ Ўз Пайғамбарига (у киши кўрган) тушни ҳаққи-рост қилди: албатта сизлар (эй мўминлар), иншооллоҳ, Масжид ал-Ҳаромга тинч-омон, бошларингизни (сочларингизни) қирдирган ва (ёки) қисқартирган ҳолларингизда хавф-хатарсиз кирурсизлар. Бас, (Оллоҳ) сизлар билмаган нарсани билиб, ундан (Макка фатҳидан) олдин яқин бир ғалабани (Хайбар жангидаги ғалабани муяссар) қилди.

И з о ҳ: Муфассирлар ривоят қилишларича, Пайғамбар алайҳис-салом Ҳудайбийя сулҳидан илгари тушларида саҳобалари билан бирга Маккага кирганларини ва Каъбатуллоҳни тавоф қилишгач, айримлари сочларини қирдириб, айримлари қисқартириб ҳаж-умра маросимларини адо этганларини кўрган ва саҳобаларга бу тушларини сўзлаб берган эканлар. Бундай хушхабардан бениҳоя шодланган саҳобалар Расулуллоҳ алайҳис-салом билан бирга умра ибодатини адо этиш учун Маккайи мукаррама томон юриш қиладилар. Лекин Ҳудайбийя водийсига етиб келганларида мушриklar тарафидан йўллари тўсилиб, икки ўртада ўтган оятларда мазкур бўлган сулҳ тузилгач, Маккага кира олмасдан

Магинага қайтиб кетишаётганида мунофиқ кимсалар: "Муҳаммаднинг кўрган туши рост чиқмади-ку!", деб, мусулмонлар орасида иғво тарқатганларида юқоридаги оят нозил бўлиб, Пайгамбар алайҳис-саломнинг тушлари шак-шубҳасиз, ўнгидан келиши, аммо Оллоҳ таоло бандалар билмайдиган сир-асрорларни билиб Макка фатҳидан аввал Хайбар жангидagi ғалабани муяссар қилгани ҳақида хабар берилди. Мана шундан кейин орадан бир йил кечгач, Макка мусулмонлар томонидан фатҳ қилинди.

28. У (Оллоҳ) Ўз Пайгамбари (Муҳаммад алайҳис-салом)ни Ҳидоят ва Ҳақ Дин (Ислом) билан, у (Дин)ни барча (qиш)ларга голиб-устун қилиш учун юборган Зотдир. Оллоҳнинг Ўзи (ушбу ваъдасининг рўёбга чиқишига) етарли Ғувоҳдир. 29. Муҳаммад Оллоҳнинг Пайгамбаридир. У билан бирга бўлган (мўмин)лар кофирларга қаҳрли, ўз ораларида (мўминлар билан) эса раҳм-шафқатлидирлар. Уларни (мудом) Оллоҳдан фазл-марҳамат ва ризолик тилаб рукуъ-сажда қилаётган ҳолларида кўрурсиз. Уларнинг юзларида сажда изидан (қолган) сиймо-аломатлари бордир. Мана шу (яъни, кофирларга қаҳрли, мўминларга меҳрли бўлиш ва кўп намоз ўқиш, рукуъ-сажда қилиш) уларнинг Тавротдаги мисолларидир. (Яъни, Тавротда ҳам Оллоҳ таоло мўминларни мана шундай сифатлар билан сифатлагандир). Уларнинг Инжилдаги мисоллари эса худди бир шоҳлар чиқариб, қувватга киргач, йўгонлашиб, ўз новдасида тик турган, деҳқонларни лол қолдирадиган ўсимликка ўхшайди. (Мўминларнинг аввал-бошда заиф-озчилик бўлишиб, кейин аста-секин кўпайиб, кучга тўлиб кетишлари Инжилда юқорида зикр қилинганидек, ўсимликка ўхшатилиши) улар сабабли кофирларни хафа қилиш учундир. Оллоҳ (мўминлардан) иймон келтириб, яхши амаллар қилган зотларга мағфират ва улуг ажр-мукофот ваъда қилгандир.

ҲУЖУРОТ сураси (49)

Бу сура Мадинада нозил қилинган бўлиб, ўн саккиз оятдир.

У нисбатан қисқа сура бўлишига қарамасдан, ўз ичига Исломий одоб-ахлоққа оид жуда кўп қонун-қоидаларни қамраб олгандир.

Сура дастлаб мўминларни Оллоҳ ва Унинг Пайгамбари изни-рухсатисиз бирон иш ё сўз қилмасликка буюриш билан бошланиб, сўнгра Пайгамбарга нисбатан муомала одоби баён этилади.

Шунингдек, бу сурада жамият интизомини сақлаш учун зарур бўлган кўпдан-кўп йўл-йўриқлар кўрсатилади.

Сура мўминларни бировларни масхара қилиб кулишдан, бир-бирларига турли лақаблар тақишдан, гийбат, айғоқчилик қилиш ва асоссиз ўзгалардан бадгумон бўлиш каби иллатлардан сақланишга чақиради.

Сура ниҳоясида тилларида иймон келтирдик, дейдиган, аммо дилларига иймон нури кирмаган кимсалар тўғрисида хабар берилиб, ҳақиқий мўминлар эга бўлиши лозим бўлган сифат-фазилатлар баён этилади.

Бу сурада Пайгамбар алайҳис-саломнинг жуфти ҳалоллари бўлмиш оналаримиз истиқомат қиладиган хужралар ҳақида зикр қилинган ояти карима ҳам мавжуд бўлгани сабабли у "Ҳужурот - Ҳужралар" деб номлангандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Эй мўминлар, сизлар Оллоҳ ва Унинг Пайгамбари олдида (яъни, Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарининг изнисиз бирон сўз ёки ишга) қадам босманглар! Оллоҳдан қўрқинглар! Албатта Оллоҳ Эшитгувчи, Билгувчидир. 2. Эй мўминлар, (токи қилган яхши) амалларингиз ўзларингиз сезмаган ҳолларингизда беҳуда-бефойда бўлиб қолмаслиги учун сизлар (Пайгамбар билан сўзлашган пайтларингизда) овозларингизни Пайгамбарнинг овозидан юқори кўтарманглар ва унга бир-бирларингизга очиқ

(дағал сўз) қилгандек очик-дағал сўз қилманглар! 3. Албатта Оллоҳнинг Пайгамбари ҳузурида овозларини паст қилган зотлар - ана ўшалар Оллоҳ дилларини тақво учун имтиҳон қилган (яъни, тақво имтиҳонидан ўтган) зотлардир. Улар учун мағфират ва улуг ажр-мукофот бордир. 4. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), албатта (Сизнинг аҳли аёлларингиз истиқомат қиладиган) ҳужралар ортидан туриб Сизни (бақириб) чақирадиган кимсаларнинг кўплари ақсиз кимсалардир. 5. Агар улар то Сиз ўзингиз уларнинг олдига чиққунингизча (Сизни чақириб безовта этмасдан) сабр қилганларида, албатта ўзлари учун яхшироқ бўлур эди. Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир. 6. Эй мўминлар, агар сизларга бир фосиқ кимса бирон хабар келтирса, сизлар (ҳақиқий аҳволни) билмаган ҳолингизда бирон қавмга мусибат етказиб қўйиб, қилган ишларингизга афсус-надомат чекиб қолмасликларингиз учун (у фосиқ кимса олиб келган хабарни) аниқлаб-текшириб кўринглар! 7. Ва билингларки, ораларингизда Оллоҳнинг Пайгамбари бор. Агар у кўп иш(лар)да сизларга (иймони комил бўлмаган жоҳил кимсаларга) бўйинсунса, (яъни, Оллоҳ томонидан ваҳий нозил бўлишини кутмасдан сизлар келтирган хабарларга ишонадиган бўлса), албатта сизлар бало-мусибатларга дучор бўлур эдингизлар. Лекин Оллоҳ сизларга (иймони комил, тақво имтиҳонидан ўтган зотларга) иймонни суюкли қилди ва уни дилларингизга чиройли кўрсатди ҳамда сизларга куфрни, (Оллоҳ ва Пайгамбарга) итоатсизликни ва исёни ёмон кўрсатиб қўйди. Ана ўшаларгина (яъни, иймон йўлида собитқадам бўлиб, суфр-исёни ёмон кўрган кишиларгина) Тўғри Йўлга кргувчи зотлардир. 8. (Бу) Оллоҳ томонидан бўлган фазлу марҳамат ва неъматдир. Оллоҳ билим ва ҳикмат Соҳибидир. 9. (Эй мўминлар), агар мўминлардан бўлган икки тоифа (бир-бирлари билан) урушиб қолсалар, дарҳол сизлар уларнинг ўртасини ўнглаб қўйинглар! Энди агар улардан бирови иккинчисининг устига тажовузкорлик қилса, бас, то (тажовузкор тоифа) Оллоҳнинг амрига қайтгунча, сизлар тажовузкорлик қилган (тоифа) билан урушинглар! Энди агар у (тоифа тажовузкорликдан) қайтса, сизлар дарҳол уларнинг ўртасини адолат билан ўнглаб қўйинглар. (Мудом) адолат қилинглар! Зеро, Оллоҳ адолат қилгувчиларни севар. 10. Мўминлар ҳеч шак-шубҳасиз, оға-инилардир. Бас, сизлар икки оға-инингизнинг ўртасини ўнглаб қўйинглар! Оллоҳдан кўрқинглар - шояд У Зот томонидан бўладиган раҳматга

ЙИГИРМА ОЛТИНЧИ ЖУЗЪ

эришсангизлар. 11. Эй мўминлар, (сизлардан бўлган) бир қавм (бошқа) бир (мўмин) қавм устидан масхара қилиб кулмасин - эҳтимолки, (ўша масхара қилинган қавм) улардан яхшироқ бўлсалар. Яна (сизлардан бўлган) аёллар ҳам (бошқа мўмина) аёллар устидан масхара қилиб (кулмасинлар) - эҳтимолки, (ўша масхара қилинган аёллар) улардан яхшироқ бўлсалар. Ўзларингизни (яъни, бир-бирларингизни) мазах қилманглар ва бир-бирларингизга лақаблар қўйиб олманглар! Иймондан кейин фосиқлик билан номланиш (яъни, мўмин кишининг юқорига манъ қилинган фосиқона ишлар билан ном чиқариши) нақадар ёмондир. Ким тавба қилмаса, бас, ана ўшалар золим кимсалардир. 12. Эй мўминлар, кўп гумон(лар)дан четланинглар! Чунки айрим гумон(лар) гуноҳдир! (Ўзгаларнинг айблари ортидан) жосуслик қилиб юрманглар ва айримларингиз айримларни гийбат қилмасин! Сизлардан бирон киши ўзининг ўлган биродарининг гўштини ейишни яхши кўрурми?! Ана ёмон кўрдингизми?! (Бас, гуноҳи бундан-да ортиқ бўлган гийбатни ҳам ёмон кўрингиз)! Оллоҳдан кўрқингиз! Албатта Оллоҳ тавбаларни Қабул қилгувчи, Меҳрибондир.

И з о ҳ: Мазкур ояти каримада мўминлар жамиятдаги тартиб-интизомни издан чиқарадиган ва меҳр-оқибат йўқолиб кетишига сабаб бўладиган уч илатдан қайтарилди. Булардан биринчиси, ўзгалар ҳақида ёмон гумон қилиш, иккинчиси, бировларнинг айбларини ахтариб топиш учун орқаларидан жосуслик-айғоқчилик қилиб юришдир. Шариати Исломиёйда шахснинг эҳирда қилаётган иш амали ва айтган сўзи мўътабардир. Яъни, масалан бир кишининг муайян бир айб ё жиноятга дахлдор эканлигига аниқ ҳужжат бўлмас экан, унинг ўша айб ё жиноятга гумон қилиниши ҳаромдир. Фақат унинг мунофиқлиги ёки хоинлиги аниқ бўлиб қолган тақдирдагина у ҳақда ёмон гумон қилиш ва ундан ҳазар қилиш вожибдир. Чунки Пайғамбар алайҳис-салом айтганларидек: "Мўмин киши бир тешикдан (яъни, унда яшириниб ётган илон ё чаёндан) икки марта чақилмайди".

Юқоридаги оятда яна гийбатдан қайтарилди. Гийбат ўзи нима? Бу тўғрида Пайғамбаримиз шундай деганлар: "Гийбат - биродарининг ортидан ўзи эшитиб қолса хафа бўладиган айб-нуқсонини айтишиндир". Демак, бир мўминнинг ортидан унда бўлмаган айбларни унга нисбат бериш айрим билимсиз кишилар ўйлаганидек гийбат эмас, балки унинг ҳақиқа бўҳтон ва тухмат

бўлар экан, унда бўлган айбларни ортидан айтиш эса уни сифатлаш эмас, балки гийбат қилиш бўлар экан. Энди гийбатнинг нақадар оғир гуноҳ эканлиги хусусида мазкур оятда Оллоҳ таоло томонидан келтирилган мисол ибратлидир. Чунки ақл-хуши жойида бўлган бирон инсон бошқа бир инсоннинг гўштини ейишни истамайди. Энди агар ўша инсон ўзининг бировдари бўлса-чи, яна камига ўлган ҳолда бўлса-чи! Унинг гўштини ейиш дунёдаги энг ваҳший ҳайвон ҳам ҳазар қиладиган бир жиноятдир! Бир мўминнинг ортидан гийбат қилиш ана ўшандан-да оғирроқ жиноятдир! Шунинг учун ҳам Пайғамбар алайҳис-салом: "Гийбат қилиш (бировни ноҳақ) ўлдиришдан-да ёмонроқдир", деганлар.

13. Эй инсонлар, дарҳақиқат, Биз сизларни бир эркак (Одам) ва бир аёл (Ҳавво)дан яратдик ҳамда бир-бирларингиз билан танишувинглар (дўст-биродар бўлишинглар) учун сизларни (турли-туман) халқлар ва қабила-элатлар қилиб қўйдик. Албатта сизларнинг Оллоҳ наздидаги энг ҳурматлироғингиз тақводорроғингиздир. Албатта Оллоҳ Билгувчи ва Отоҳдир.

И з о ҳ: Ушбу оятда Ислом динининг инсоният оламига нисбатан бўлган кўз қараши баён этилгандир: биринчидан, барча инсонлар бир ота-онанинг фарзандларидир. Иккинчидан, инсонларнинг турли эл-уруғларга бўлинишлари бир-бирлари билан ер ёки мол-дунё талашиб уруш-жанжал билан умр ўтказишлари учун эмас, балки бир-бирлари билан танишиб, ҳамкорлик қилишлари ва биргаликда ўзлари халифа бўлган заминни обод қилишлари учундир. Ва ниҳоят учинчидан, одамларнинг Оллоҳ таоло ҳузурида обрў-эътиборли бўлишлари мол-дунё ёки олийнасаб билан эмас, балки Оллоҳдан қўрқиш ва У Зот нозил қилган амр-фармонларга итоат этиш билан бўлур.

14. Аъробийлар: "Иймон келтирдик", дедилар. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, уларга) айтинг: "Сизлар иймон келтирганларингиз йўқ, лекин сизлар "Бўйинсундик", денглар, (чунки ҳали-ҳануз) иймон дилларингизга кирган эмасдир. Агар сизлар Оллоҳга ва Унинг Пайғамбарига итоат этсангизлар, У Зот сизларга (қилган яхши) амалларингиздан (яъни, уларнинг савобидан) бирон нарсани камитмас. Албатта Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир".

И з о ҳ: Муфасссиларнинг айтишларича, бу ва қуйидаги оятлар бани Асад номли қабиладан бўлган бир гуруҳ аъробийлар ҳақида нозил бўлгандир. Улар қаҳатчилик йилида Мадинага тушиб, Пайғамбар алайҳис-саломга ўзларининг мўмин бўлганларини пеш

ЙИГИРМА ОЛТИНЧИ ЖУЗЪ

қилиб, у зотдан мусулмонларга тегишли бўлган ўлжалардан уларга ҳам беришларини талаб қилишади. Лекин Қуръон уларнинг дилларига иймон кирмаганини, улар фақат ўлжага эга бўлиш учун зоҳирда Исломга кириб турганларини ошкор қилади ва агар улар сидқиқилдан иймон келтириб, Оллоҳ ва Пайғамбарга итлоат этсалар, Оллоҳ таоло уларни бу дунёда ҳам, у дунёда ҳам кам қилмаслигини уқтиради.

15. Ҳақиқий мўминлар Оллоҳ ва Унинг Пайғамбарига иймон келтириб, сўнгра (ҳеч қандай) шак-шубҳа қилмаган ва молу жонлари билан Оллоҳ Йўлида курашган зотлардир. Ана ўшаларгина (ўз иймонларида) содиқ бўлган зотлардир. 16. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, у аъробийларга) айтинг: "Сизлар Оллоҳга динингларни (иймонларингни ҳақиқий эканлигини) билдирмоқчимисизлар?! Ҳолбуки, Оллоҳ осмонлардаги ва Ердаги бор нарсани билур. Оллоҳ барча нарсани Билгувчидир!" 17. Улар Сизга мусулмон бўлганларини миннат қилурлар. Айтинг: "Сизлар менга мусулмон бўлганларингизни миннат қилманглар. Балки агар (иймонингларда) содиқ бўлсангизлар, (яъни, агар ростдан ҳам иймон келтирган бўлсангизлар) Оллоҳ сизларни иймонга ҳидоят қилганини миннат қилур. 18. Албатта Оллоҳ осмонлар ва Ердаги гайб-сирларни билур. Оллоҳ қилаётган амалларингизни Кўриб тургувчидир."

ҚОФ сураси (50)

Қирқ беш оят бўлган бу сура Маккада нозил қилинган.

Барча Макка суралари каби Исломиё ақиданинг асослари ҳақида сўзлагувчи бу сурада сўз асосан мана шу ақиданинг бир бўлаги бўлган қайта тирилиш ва бу дунёда қилиб ўтилган барча амаллар ҳисоб-китоб қилиниши ҳақ эканлиги тўғрисида боради.

Сура оятлари Охиратни инкор этувчи кимсаларнинг назарини Еру осмондаги Оллоҳ таолонинг қудрати Илоҳийясига далолат қилиб турган кўпдан-кўп ажойиботларга жалб қилади ва мана шу коинотни йўқдан бор қилган Зот уларни қайта яратишга ҳам Қодир эканлигини таъкидлайди.

Бу сурада ҳам қайта тирилишни ёлгон деганлари сабабли турли азоб-уқубатларга гирифтор бўлган аввалги қавму-қабилалар яна бир бор эслатиб ўтилади.

Сура сур чалиниб қабрлардан ҳисоб-китоб учун чиқиладиган Кунда бўладиган воқеа-ҳодисаларни баён қилиш билан хотима топади.

Сура ўзининг илк калимаси бўлмиш "Қоф" ҳарфи билан номланган.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Қоф. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Улуғ Қуръонга қасамки, (Биз Сизни қайта тирилиш ҳақ эканлигидан огоҳлантиргувчи Пайғамбар қилиб юборганимизда, Макка аҳли иймон келтирмади). 2. Балки уларга (фаришта эмас), ўзларидан бўлган бир огоҳлантиргувчи келганидан ажабландилар - ҳайрон бўлдилар. Шунинг учун ҳам у кофирлар айтдилар: "Бу жуда қизиқ нарса-ку! - 3. - Бизлар ўлиб, тупроқ бўлиб қолган вақтимизда (яна ҳаётга қайтариламизми)?! Бу жуда узоқ (ақл бовар қилмайдиган) қайтишдир!" 4. Аниқки, Бизга Ер улар(нинг жасадлари)ни камайтираётгани (яъни, жасадлари чириб тупроққа айланиб кетаётгани) маълум. Ва Бизнинг ҳузуримизда (барча нарсани ўз

саҳифаларига) сақлагувчи Китоб (Лавҳул-Маҳфуз) бордир, (демак, уларни қайта тириштириб, ҳисоб-китоб қилиш Биз учун қийин иш эмасдир). 5. Балки, уларга Ҳақ (Қуръон) келган вақтида уни ҳам ёлгон дедилар. Бас, улар бир ноаниқ ишга - қолга (тушиб қолганлар. Шунинг учун улар гоҳ Қуръонни "сеҳр" дейишса, гоҳ "шеър" дейишади, гоҳо эса "Аввалгилардан қолган афсона", дейдилар). 6. Ахир улар устларидаги осмонни - Биз уни қандай бино қилиб, (юлдузлар билан) безаб қўйганимизни ва унинг учун бирон тешик-ёриқ йўқ эканлигини кўрмадиларми?! 7. Ерни эса ёйиқ - кенг қилдик ва унда тоғларни ўрнатиб қўйдик ҳамда унда (ўсимлик, мевалардан) ҳар турли гўзал жуфтларни ундириб-ўстирдик. 8. (Парвардигорга) қайттувчи - тавба-тазарруъ қилгувчи ҳар бир бандага кўргазма ва эслатма-ибрат бўлсин учун (мана шундай қилдик). 9-10. Биз осмондан баракотли сув - ёмғир ёғдириб, унинг ёрдамида боғ-роғларни ва ўриб олингувчи дон-дунларни ҳамда тизилган (мева) новдалари бўлган баланд хурмоларни ундириб-ўстирдик. 11. Бандаларга ризқ бўлсин учун (мана шундай қилдик). Яна у (сув) ёрдамида ўлик шаҳарни - ерни тирилтирдик. (Ўликларнинг ўз қабрларидан қайта тирилиб) чиқишлари ҳам мана шундай бўлур.

И з о ҳ. Ушбу оятларда ҳудди ўлик замин вақти соати билан тирилиб боғу роғларга ва гулу гулзорларга айлангани каби инсонларга ҳам Қиёмат Соати келганида қайта жон ато этилиб, қабрларидан чиқишлари эслатиб ўтилгач, энди қўйидаги оятларда илгари ўтган ва Охиратни инкор этгувчи бўлган қавм-қабилаларнинг бошларига пушган кўргулик зикр қилинади.

12-13-14. Улардан (Макка кофирларидан) илгари Нуҳ қавми, қудуқ эгалари (яъни, Шуайб пайғамбарни ёлгончи қилганлари сабабли қудуққа қулаб ҳалок бўлган бир қавм), Самуд ва Од (қабилалари), Фиръавн (ва унинг қавми), Лутнинг оға-инилари, дарахтзор эгалари (яъни, Шуайб пайғамбарнинг қавми) ва Туббаъ қавми ҳам (ўз пайғамбарларини) ёлгончи қилган эдилар. (Уларнинг) барчалари пайғамбарларни ёлгончи қилишгач, Менинг ваъдам (яъни, азобим уларнинг устига) ҳақ-вожиб бўлди. 15. Хўш Биз аввалги яратишга (яъни, йўқдан бор қилишга) ожизлик қилдикми? Йўқ, (ожизлик қилмадик, демак, тупроққа айланган жасадларга қайта жон ато этишга ҳам ожизлик қилмаймиз), улар эса янги яралишдан (яъни, қайта тирилишдан) шак-шубҳададирлар. 16. Аниқки, инсонни Биз яратганмиз, (демак), унинг нафси васваса

қиладиган (яъни, кўнглидан ўтган барча) нарсаларни ҳам билурмиз. - Биз унга жон томиридан ҳам яқинроқдирмиз. 17. Зотан, ўнг ва чап (томон)да ўтирган икки қабул қилгувчи (ёзиб тургувчи фаришта инсоннинг айтган ва қилган барча яхши-ёмон сўз-амалларини) қабул қилиб-ёзиб турурлар. 18. У (инсон) бирон сўзни талаффуз қилмас, магар (талаффуз қилса), унинг олдида ҳозир у нозир бўлган бир кузатгувчи (фаришта у сўзни ёзиб олур). 19. Мана ўлим мастлиги (яъни, жон чиқар пайти) ҳаққи-рост (етиб) келди. (Эй инсон), бу (ўлим) сен қочгувчи бўлган нарсадир. 20. (Қайта тирилишга даъват қилгувчи) Сур ҳам чалинди.- Бу (кофирларга азоб) ваъда қилинган Кундир! - 21.- Ва ҳар бир жон ўзи билан бирга (уни маҳшаргоҳга) ҳайдагувчи (бир фаришта) ва (унинг қилиб ўтган амалларига) гувоҳлик бергувчи (бир фаришта) бўлган ҳолда келди. 22. (Эй инсон), аниқки, сен бу (огир Кун)дан гафлатда эдинг. Бас, Биз сендан пардангни (яъни, мана бу Қиёмат Кун ҳақидаги шакшубҳаларингни) очиб юбордик. Энди бу Кун сенинг кўзинг жуда ўткирдир. 23. Унинг (кофирнинг) яқини-ҳамроҳи (бўлган, унинг қилиб ўтган гуноҳларини ёзиб-гувоҳлик бергувчи фаришта) деди: "Мана бу (номаи аъмол) менинг ҳузуримда ҳозир у нозир бўлган нарсадир". 24-25. (Шундан кейин дўзах ходимларидан икки фариштага айтилур): "Барча (Ҳаққа қаршилиқ қилгувчи) қайсар, яхшилиқни манъ қилгувчи, зўравон ва (Олоҳнинг Динига) шак келтиргувчи кофир-кўрнамакни жаҳаннамга ташланглар! 26. (Қай) бир кимса Олоҳ билан бирга бошқа бир "илоҳ" қилиб олса (яъни, Ёлғиз Олоҳга бирон нарса ё кимсани шерик қилиб олса), бас, уни қаттиқ азобга ташланглар!" 27. Унинг яқини (бўлган шайтон): "Парвардигоро, уни мен тутёнга солганим йўқ, лекин унинг ўзи (Ҳақ Йўлдан) йироқ - залолатда бўлди", деди. 28. (Олоҳ кофирга ва унинг шайтонига) айтди: "Менинг даргоҳимда талашиб-тортишманглар, аниқки, Мен илгари сизларга (кофир бўлганларингиз сабабли Охиратда азобга гирифтор бўлишларингиз тўғрисида) ваъда қилганман. 29. Менинг даргоҳимда (ваъда қилинган) сўз ўзгартирилмас ва Мен бандаларга зулм қилгувчи ҳам эмасдирман". 30. У Кунда Биз жаҳаннамга: "Тўлиб битдизми?", дермиз, у эса: "Яна қўшимча борми?", дер.

И з о ҳ: Юқоридаги оятларда ҳаёти дунёдан куфру исён билан ўтган кимсаларнинг Қиёмат Кунда кечадиган аҳвол-кўргуликлари батафсил баён этилгач, энди тақво эгалари учун тайёрлаб қуйилган жаннат манзаралари тасвирланади.

31. Жаннат тақводор зотларга йироқ бўлмаган (бир маконга) келтирилди (ва уларга дейилди): 32-33. "Мана шу (неъматлар) сизларга - ҳар бир (Омоҳга) қайттувчи, (ўз аҳдини) сақлагувчи (риоя қилгувчи), гайбдаги Раҳмондан қўрққан ва тавба-тазарруъ қилган дил билан келган кишиларга ваъда қилинаётган нарсалардир. 34. Унга (жаннатга) тинч-омон киригиз! Бу (кун) мангу (қоладиган) Кундир". 35. Улар учун у жойда хоҳлаган нарсалари бордир. Ва яна Бизнинг даргоҳимиздаги қўшимча (иъзат-иқром)лар ҳам бордир. 36. Биз улардан (Қурайш кофирларидан) илгари улардан кучли-қувватлироқ бўлган қанча аср-авлодни ҳалок қилдик. Бас, ўшалар (Биз бошларига туширган балодан) қочиб, бирон нажот бормикан, деб шаҳарларда изгиб юрдилар, (лекин ҳалокатдан қочиб қутула олмадилар). 37. Албатта бунда (огоҳ) қалб эгаси бўлган ёки ўзи ҳозир бўлган ҳолда (яъни, сидқидилдан) қулоқ тутган киши учун эслатма-ибратлар бордир. 38. Аниқки, Биз осмонлар ва Ерни ҳамда уларнинг ўртасидаги бор нарсани олти кунда яратдик ва Бизни ҳеч қандай чарчоқ ушлагани йўқ. 39. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), улар (кофирлар) айтаётган сўзларга сабр-тоқат қилинг ва қуёш чиқишидан илгари ва ботишидан аввал Парвардигорингизга ҳамду сано айтиш билан (У Зотни) покланг - намоз ўқинг! 40. Яна кечанинг (бир қисмида) ва саждалар (яъни, намозлар) ортидан У Зотни покланг! 41. Ва жарчи (Исрофил фаришта) яқин бир макондан туриб жар соладиган Кунда (унинг нидосига) қулоқ тутинг! 42. У Кунда улар (барча халойиқ) у даҳшатли кичқириқни ҳаққи-рост эши-урлар. Бу (қабрлардан тирилиб) чиқин: Кунидир! 43. Албатта Биз Ўзимиз (барча жонзотга) ҳаёт берурмиз ва ўлим берурмиз. Ёлғиз Бизга қайтиш бордир! 44. У Кунда уларнинг устидаги Ер ёрилиб, (улар) шошган ҳолларида (қабрларидан чиқиб келурлар). Бу (яъни, Қиёмат Кунига барча халойиқни ҳисоб-китоб учун тўплаш) Ёлғиз Бизгагина осон бўлган тўплашдир. 45. Биз улар (кофирлар) айтаётган сўзларни жуда яхши билурмиз. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз уларнинг устида (дину иймонга) зўрлагувчи эмассиз. Бас, ушбу Қуръон билан Менинг (кофирларни азоб-уқубатга гирифтор қилиш ҳақидаги) ваъдамдан қўрқадиган кишиларга панд-насихат қилинг!

ВАЗ-ЗАРИЁТ сураси (51)

Бу сура ҳам Маккада нозил қилинган бўлиб, олтмиш оятдан ташкил топгандир

Сура аввалида Оллоҳ таоло Ўзи яратган тўрт нарса номи билан қасамёд қилиб, Охират диёри ва ундаги жазо-мукофот ҳақ эканлигини таъкидлайди ва инсонларга нотаниш бўлган у сирли оламнинг сир-синоатини - кофирларни ютишга ҳозир бўлиб кутиб турган жаҳаннамни ва мўминларга мунтазир кўз тутиб турган жаннатни Илоҳий Сўз билан таърифлаб, Ўз бандаларини огоҳлантиради.

Бу сурада ҳам ўз қавмининг иймон келтирмаётганидан озурдадил бўлган Пайгамбар алайҳис-саломга таскин-тасалли ва барча инсонларга эслатма-ибрат бўлсин учун у кишининг салафлари бўлмиш ўтган пайгамбарлар ва уларни ёлғончи қилганлари сабабли турли азоб-уқубатларга дучор бўлган қавм-қабилалар ҳақидаги ибратли қиссалар зикр қилингандир.

Сура инсу жиннинг яратилишидан кўзда тутилган бирдан-бир мақсад уларнинг Яратгани таниб, Ёлғиз Ўша Зотгагина сизиниб-ибодат қилиб ўтишлари эканлигини таъкидлаш билан хотима топади.

Бу сура ўзининг илк ояти "Ваз-зориёт" номи билан аталган бўлиб, бу калима "Суриб кетгувчи шамолларга қасам" деган маънони англатади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2-3-4-5. (Булутиларни) суриб кетгувчи (шамол)ларга; юк (ёмғир) ташигувчи (булут)ларга; (сув юзига) енгил сузиб боргувчи (кема)ларга ва (Оллоҳнинг амри билан барча) иш(лар)ни тақсимлагувчи (фаришта)ларга қасамки, сизларга ваъда қилинаётган нарса (қайта тирилиш) шак-шубҳасиз, ҳаққи-ростдир! 6. Ва албатта (Қиёмат Кунига ҳисоб-китоб қилинганидан кейин) жазо-мукофот воқеъ бўлгувчидир. 7-8. (Самодаги юлдузлар ҳаракат қиладиган) йўллар эгаси бўлган осмонга қасамки, албатта сизлар (ушбу Пайгамбар хусусига) хилма-хил сўз устидадирсизлар.

ЙИГИРМА ОЛТИНЧИ ЖУЗЪ

И з о ҳ: Яъни, худди самодаги сайёраларнинг ҳаракат қиладиган йўлари хилма-хил бўлгани каби сизлар ҳам эй мушриклар, Пайгамбар алайҳис-салом ҳақида турли-туман сўзлар айтурсизлар: айримларингиз у зотини "сеҳргар", десангизлар, бошқаларингиз "шоир", дейсизлар.

9. Ундан (яъни, Қуръондан, Пайгамбардан Оллоҳнинг илми азалийсига Ҳидоят Йўлидан) бурилган (ва саодатдан маҳрум қилинган) кимса бурилиб (юз ўгириб) кетур. 10-11. (Ҳақ Пайгамбарни "ёлгончи, сеҳргар, шоир", дегувчи) ўша ёлгончиларга - (жаҳолат) гирдобда адашиб юргувчи бўлган кимсаларга ўлим - лаънат бўлгай! 12. Улар жазо (Қиёмат) Күни қачон бўлишини сўрарлар. 13. (У Кун) улар дўзахда текшириладиган - ёндириладиган Кунда бўлур. 14. (Ўшанда уларга айтилур): "Азобларингизни тотинглар! Сизлар (ҳаёти дунёдалик пайтингизда) шоштиргувчи бўлган нарса мана шудир!" 15-16. Албатта тақводор зотлар (у Кунда) Парвардигор ўзларига ато этган нарсаларни (ажр-мукофотларни) қабул қилган ҳолларида жаннатлар ва чашмалар устида (бўлурлар). Зеро, улар бундан илгари (яъни, ҳаёти дунёдалик чоғларида) чиройли амаллар қилгувчи эдилар. 17. Улар кечадан озгина (фурсатгина) кўз юмар эдилар. 18. Ва саҳарларда улар (қилган саҳву-хатолари учун Парвардигордан) мағфират сўрар эдилар. 19. Уларнинг мол-мулкларида сўрагувчи ва (мол-давлатдан) маҳрум-муҳтож кишилар учун (ажратилган) ҳақ-улуш (бўлар эди). 20-21. (Эй инсонлар), Ерда (ундаги тоғу тошлар ва водий-дараларда, денгизлар ва дирёларда, ҳайвонот ва наботот оламида) ҳамда ўзларингизда (ушбу ҳаётга келиб-кегишингиздан тортиб, вужудларингиздаги ҳар бир аъзойингизда, балки ҳар бир ҳужайрангизнинг нақадар нозик тартиб-интизом билан яратилиб, ўз ўрнига жойлаштирилганида ва ўз зиммасидаги Яратган буюрган вазифани қулоқ қоқмасдан адо этиб боришида) ишонгувчи зотлар учун (Оллоҳнинг қудратига далолат қиладиган) оят-аломатлар бордир. Ахир кўрмайсизларми? 22. Осмонда эса сизларнинг ризқу рўзларингиз (яъни, Ерда мўл ҳосил бўлишига сабаб бўлгувчи ёмғир) ва сизларга ваъда қилинаётган нарса (яъни, жаннат) бордир. 23. Бас, осмон ва Ернинг Парвардигорига қасамки, албатта у (яъни, сизларга ваъда қилинаётган барча нарса) худди сизларнинг сўзлашингиз каби (яъни, сўзлаган сўзларингиз ўзларингиз учун қандоқ ҳақ бўлса, ана шундай) ҳаққи-ростдир! 24. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сизга

Иброҳимнинг иззат-икромли меҳмонлари ҳақидаги хабар келдими? 25. Ўшанда улар (Иброҳимнинг) ҳузурига кириб, "Салом", дейишган эди, у ҳам: "Салом, (Булар) нотаниш қавм-ку", деди. 26-27. Сўнг у аста оиласи олдига чиқиб, (қовурилган) бир семиз бузоқни келтирди-да, уни уларга яқин қилиб, "(Таомдан) емайсизларми?", деди. 28. (Лекин меҳмонлар овқатга қўл чўзишмагач), улардан хавфсирай бошлади. (Шунда) улар: "Қўрқмагин. (Бизлар фаришталармиз, шунинг учун таом емаймиз)", дедилар ва (Иброҳимга) бир доно ўғил хушхабарини бердилар. 29. Шунда (уларнинг сўзини эшитиб турган Иброҳимнинг) хотини қичқирганча келди-да, (бу хушхабардан ажабланганидан) ўзининг юзига уриб: "(Ахир мен) тутмас кампир(ман)ку!", деди. 30. Улар айтдилар: "Парвардигоринг мана шундай деди. Албатта Унинг Ўзигина ҳикмат ва билим Соҳибидир".

ЙИГИРМА ЕТТИНЧИ ЖУЗЪ

31. (Иброҳим) деди: "Эй элчилар, не юмуш билан келдингиз?" 32-33-34. Улар айтдилар: "Бизлар бир жиноятчи қавмга (яъни, Лут қавмига) уларнинг устидан, Парвардигорнинг ҳузурида ҳаддан ошувчи кимсалар учун белгилаб қўйилган, лойдан-сополдан бўлган (яъни, ҳар бир ҳалок қилингувчи кофирнинг номи ёзилган) тошни ёғдириш учун юборилгандирмиз. 35. Бас, Биз у жойдаги мўминлардан бўлган кишиларни чиқариб юбордик. 36. (Лекин) у жойда бир хонадондан (яъни, Лут пайғамбар хонадонидан) ўзга мусулмонларни топмадик. 37. Биз (у қишлоқдаги барча кофирларни ҳалок қилганимиздан сўнг) аламли азобдан қўрқадиган зотлар (ибрат олишлари) учун у жойда оят-аломат қолдирдик.

И з о ҳ: Ушбу ояти каримада Оллоҳнинг қудратига далолат қиладиган оят-аломатлардан фақат Охираатдаги аламли азобдан қўрқадиган кишиларгина панд-насихат олишлари таъкидлаб ўтилди. Энди Иброҳим алайҳис-саломга юборилган фаришталар ва уларнинг Лут қавмидан кофир бўлган кимсаларни ҳалок қилганлари ҳақидаги ибратли қисса ҳикоя қилинган, навбатдаги оятларда кофир бўлганлари сабабли ҳалокатга дучор қилинган бошқа бир қанча қавмлар тўғрисида қисқача хабарлар берилади.

38. Мусо (қиссаси)да ҳам (ибрат бордир). Эсланг, Биз уни очиқ ҳужжат билан Фиръавн олдига юборган эдик. 39. У ўз аркони (давлати)га суяниб (Мусога иймон келтиришдан) юз ўтирди ва "(Мусо ё) сеҳргар ёки мажнун", деди. 40. Бас, Биз уни ҳам, қўшинларини ҳам ушлаб, уларни денгизга отдик - гарқ қилиб юбордик. У (Фиръавн ўзининг кибру ҳавоси ва куфру исёни сабабли ҳар қандай) маломатга лойиқдир. 41. Од (қабиласининг қиссаси)да ҳам (ибрат бордир). Эсланг, Биз уларнинг устига туғмас (яъни, ҳеч қандай фойда етказмайдиган) бўронни юборган эдик. 42. У (бўрон) ниманинг устидан ўтса, албатта уни (ҳалок этиб) худди чириб-битган суяклар каби қилиб қўяр эди. 43. Самуд (қабиласининг қиссаси)да ҳам (ибрат бордир). Эсланг, уларга (Олоҳ томонидан мўъжиза қилиб юборилган туяни сўйиб юборган лойларидан): "Бир вақтгача (яъни, уч кунгача тириклик неъматидан) фойдаланиб қолингиз", дейилган эди. 44. Бас, улар Парвардигорнинг амри(га итоат этиш)дан кибр-ҳаво қилишгач, қараб турган ҳолларида уларни чақмоқ урди. 45. Бас, улар (у чақмоқдан қочиб қутулиш учун ўринларидан) туришга ҳам қодир

бўлмадилар ва (бирон кимса томонидан) ёрдам олгувчи ҳам бўлмадилар! 46. (Мазкур қавмлардан) илгари Нуҳ қавмини ҳам (ҳалок қилгандирмиз). Чунки улар фосиқ-итоатсиз қавм эдилар. 47. Осмонни Биз қудрат билан барпо қилдик. Дарҳақиқат, Биз Қудратлидирмиз. 48. Ерни эса ёйиқ-кент қилиб қўйдик. Бас, (Биз) нақадар яхши Ёйгувчидирмиз. 49. Сизлар эслатма-ибрат олишларингиз учун Биз ҳар бир нарсани жуфт-жуфт қилиб яратдик. 50. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, уларга айтинг): "Бас, Оллоҳга (иймон келтириш учун) чопинглар-шошинглар! Албатта мен сизлар учун У Зот(нинг азоби)дан очиқ огоҳлантиргувчидирман. 51. Ва сизлар Оллоҳ билан бирга яна бошқа бирон илоҳ бор, деманглар! Албатта мен сизлар учун У Зот(нинг азоби)дан очиқ огоҳлантиргувчидирман". 52. Худди шунингдек, (яъни, Сизни сеҳргар, мажнун, шоир деганлари каби) улардан (яъни, Макка мушрикларидан) аввалги (кофир бўлган) кимсаларга бирон пайғамбар келганида, улар ҳам албатта (ўша пайғамбарни ё) сеҳргар ёки мажнун, дер эдилар. 53. Улар ўша (сўз)ни бир-бирларига васият қилиб қолдирганмилар? Йўқ, (зотан, улар бир-бирларидан йироқ замонларда ва маконларда яшаб ўтганлари сабабли ўзаро васият қилиш имконига эга эмаслар, лекин фақат бир нарса уларнинг барчаларини юқоридаги каби сўзларни айтишга мажбур этар) - улар тутёнга тушган қавмдирлар! 54. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз улардан юз ўғиринг! Энди (зиммангиздаги Пайғамбарликни тўла етказганингиздан сўнг кофирлардан юз ўтурсангиз) Сиз маломат қилингувчи эмассиз. 55. Ва (Қуръон билан) панд-насиҳат қилинг! Зеро, у панд-насиҳатлар мўминларга нафъ етказур. 56. Мен жин ва инсни фақат Ўзимга ибодат қилишлари учунгина яратдим. 57. Мен улардан бирон ризқ истамасман ва улар Мени таомлантиришини ҳам истамасман. 58. Зеро, Оллоҳнинг Ўзигина (барча халойиққа) Ризқу рўз бергувчи, куч-қувват Соҳиби ва Қудратлидир. 59. Бас, золим-кофир бўлган кимсалар учун шак-шубҳасиз, худди (илгари ўтган кофир) дўстларининг насибалари каби (азобдан иборат) насиба бордир. Бас, улар Мени(нг азобимни) шоштирамай қўя қолсинлар! 60. Бас, кофир бўлган кимсалар учун уларга ваъда қилинаётган (азобга гурифтор қилинадиган) Кунларида ҳалокат бўлгай!

ВАТ-ТУР сураси (52)

Бу сура Маккада нозил бўлган. У қирқ тўққиз оятдир. Сура аввалида Оллоҳ таоло беш нарсага қасамёд қилиб, Қиёмат Кунисидаги кофирлар устига тушадиган азоб ҳақ эканлигини уқтиради.

Сўнгра Оллоҳ таолодан кўрқувчи тақво эгалари учун тайёрлаб қўйилган жаннат ва унда кечажак мангу саодатли ҳаёт ҳақида сўз боради.

Шунингдек, бу сурада Қуръони Каримга иймон келтирмаган ва Муҳаммад алайҳис-саломни ёлғончи қилган кимсаларнинг барча даъволари пуч ва асоссиз эканлиги рад этиб бўлмайдиган далиллар воситасида очиб берилади.

Сура ниҳоясида Пайғамбар алайҳис-саломни Оллоҳ таолонинг ҳукми Илоҳийсига сабр қилишга буюрилиб, эрта-ю кеч Оллоҳни поклаб тасбеҳ айтишга даъват этилади.

Сура ўзининг илк ояти номи билан "Ва-т-тур - Тур тоғига қасам" деб аталгандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Тур (тоғи)га; 2-3. Очиқ саҳифага битилган Китобга (Қуръонга); 4. Байтул-Маъмурга (Обод Уйга); 5. (Баланд) кўтарилган томга (осмонга); 6. Ва тўлиб-тошган денгизга қасамки, 7. Парвардигорингизнинг азоби шак-шубҳасиз, воқеъ бўлгувчидир! 8. Унинг учун бирон дафъ қилгувчи - тўсиқ йўқдир.

И з о ҳ: Юқорида зикр қилинган "Байтул-Маъмур - Обод Уй"дан мурод Оллоҳ таолонинг амри билан Одам алайҳис-салом бино қилган Байтуллоҳ бўлиб, Нух пайғамбар замонларида рўй берган тўфон балосига Оллоҳ таолонинг амри билан фаришталар у уйни еттинчи осмонга олиб чиқиб кетган эканлар. Унинг "Обод Уй" деб аталишига сабаб, у уйни ҳар кун етмиш минг фаришта тавоф қилишидир.

9. У Кунда осмон титраб-чайқалур. (Яъни, ундаги бор юлдузлар - сайёраларнинг ўринлари ўзгариб, тартиблари бузилур). 10. Ва тоғлар ҳам (ўрнашган жойларидан жилиб), йўлга тушур! 11-12. Ана ўша Кунда (пайғамбарларни) ёлғончи қилгувчи, ўзлари

шўнгиган (*нотўгри йўларига*) адашиб юрадиган кимсаларга ҳалокат бўлур! 13. У Кунда улар жаҳаннам ўтига ҳайдалурлар! 14. (*Ва уларга дейшур*): "Сизлар ёлгон деб юрган дўзах мана шудир! 15. Қани, бу (*азоб*) ҳам сеҳрми ёки сизлар (*ҳаёти дунёда ҳақни кўра олмаганларингиз каби бу азобни ҳам*) кўрмаяпсизларми?! 16. (*Дўзахга*) кирингиз! Энди (*унинг азоби*) хоҳ сабр қилинглр, хоҳ сабр қилманглр, сизларга баробардир! (*Яъни, у азоб сизлардан енгилашилмас*). - Сизлар фақат ўзларингиз қилиб ўтган қилмишларингизнинг жазосини тортурсизлар!" 17-18. Тақводор зотлар эса уларга Парвардигорлари ато этган нарсалар билан шод-хуррам бўлган ҳолларида шак-шубҳасиз, жаннатлар ва неъматлар ичра барқарордирлар. Парвардигорлари уларни дўзах азобидан сақлагандир. 19-20. (*Уларга*): "Сизлар қилиб ўтган (*яхши*) амалларингиз сабабли қатор тизилган сўрилар устида ястанган ҳолларингизда пок ва муборак (*жаннат неъматларидан кўнгиладигдек*) еб-ичинглр", (*дейилди*) ва Биз уларга оҳу кўзли ҳурларни жуфти ҳалол қилиб бердик. 21. Ўзлари иймон келтирган ва зурриётлари ҳам уларга иймон билан эргашган зотларга (*жаннатда ўша*) зурриётларини қўшдик ва уларга қилган амалларидан бирон нарсани ҳам камитмадик. Ҳар бир киши ўзи касб қилган иши билан гаровга олингувчидир - ушлангувчидир.

И з о ҳ: Ушбу оятни шундай тушуномқ лозим. Агар аждоғлар ҳаёти дунёдан иймон ва эзгу амалар билан ўтиб, Оллоҳ таоло наздида юксак даражотларга эришсалар ва уларнинг фарзандлари ҳам уларга иймон билан эргашсалар-у, аммо ота-боболари муяссар бўлган баланд мақомларга кўтарила олмасалар-да, Оллоҳ таоло уларни ҳам ота-боболарига қўшиб, барчаларига Ўзи ваъда қилган жаннатдан жой ато этади, аммо фарзандлари сабабли аждоғларнинг ажр-мукофотларини заррача камитмайди. Чунки ҳар бир жон ўзи қилган ишига жавобгардир.

Энди қуйидаги оятларда яна ўша аҳли жаннатга ато этиладиган бахт-саодат ва ноз-неъматлар зикр қилинади.

22. Яна Биз уларни кўнгиллари истайдиган мева-чева ва гўшт(ли таомлар) билан қувватлантирдик. 23. Улар у жойда (*шундай шароб*) косаларини талашиб - қўлма-қўл қилиб ичурларки, у (*шароб*)да (*яъни, уни ичганлари сабабли*) на беҳуда-сергаплик ва на гуноҳ бўлар. 24. Уларнинг устида гўё (*садаф ичига*) яширинган гавҳардек (*покиза ва хушсурат*) гуломлар айланиб (*хизматга ҳозир бўлиб*) турур. 25-26. Улар бир-бирларига боқишиб, баста-жавоб қилишиб, (*дейдилар*):

"Ҳақиқатан, бизлар илгари (*ҳаёти дунёда*) аҳли-оиламиз орасида (*бўлган чоғимизда Охиратда Оллоҳнинг азобиға дучор бўлишдан*) кўрқар эдик. 27. Мана, Оллоҳ бизларға марҳамат кўргузди ва бизларни Самумдан (*яъни, баданларни шма-тешик қилиб юборадиган дўзахий шамолдан*) сақлади. 28. Дарҳақиқат, бизлар илгари (*ҳаёти-дунёда*) У Зотға дуо-илтижо қилар эдик. Албатта Унинг Ўзигина Марҳаматли, Меҳрибондир". 29. Бас, (*эй Муҳаммад алайҳис-салом*), Сиз (*инсонларға Қуръон оятлари билан*) панд-насиҳат қилаверинг! Чунки Сиз Парвардигорингизнинг неъмат-марҳамати билан коҳин-фолбин ҳам мажнун ҳам эмасдирсиз. 30. Балки улар (*мушриклар: "Муҳаммад*), бир шоирдир. Бизлар унга замон ҳодисот-балолари (*етиши*)ни кутурмиз", дерлар?! 31. Айтинг: "Кутаверинглар! Мен ҳам сизлар билан бирга кутгувчилардандирман. (*Қани, балога ким йўлиқар экан*)?!" 32. Балки уларнинг "ақллари" мана шундай (*"доно" сўзларни айтишға*) буюрар?! Ёки улар туғёнға тушган қавмлар(*ки, бундай сўзларни айтишларига сабаб ўша туғёнми*)?! 33. Балки улар: "*(Муҳаммад Қуръонни)* ўзи ичидан тўқиб олган", дерлар?! - Йўқ, улар иймон келтирмаслар! - 34.- У ҳолда агар ростгўй бўлсалар ўзлари ҳам ўша (*Қуръон*)ға ўхшаш бирон сўз - китоб келтирсинлар-чи?! 35. Балки улар ҳеч нарсадан (*яъни, Яратгувчиси*) яралиб қолгандирлар?! Ёки улар ўзлари яратгувчимиканлар-а?! 36. Балки осмонлар ва Ерни ҳам улар яратгандирлар?! Йўқ, улар ишонмаслар! 37. Балки уларнинг ҳузурларида Парвардигорингизнинг хазиналари бордир?! Ёки улар (*бутун борлиқни*) бошқариб тургувчимиканлар-а?! 38. Балки уларнинг (*осмонға кўтарилиб, фаришталарнинг сўзларини*) эшитиб оладиган нарвонлари бордир?! У ҳолда уларнинг эшитиб олгувчилари (*ўзларининг ҳақиқатан Оллоҳнинг амридан хабардор бўлганиға*) бирон очиқ ҳужжат келтирсин-чи?! 39. (*Эй мушриклар*), балки қизлар У Зотники-ю, ўғиллар сизларникидир?!

И з о ҳ: Яъни, сизлар "Фаришталар Оллоҳнинг қизлари", деб даъво қиласизлар. Қай бир ҳужжат билан бундай демоқдасизлар?! Сизлар "доно"ликларингиздан ўзларингиз ёмон кўрадиган ва орланадиган қизларни Оллоҳники деб, ўғил болаларни ўзларингизники қилиб олмоқчимисизлар?! Агар шу "доно"ликларингиз бўлса, сизларнинг Қуръонни ҳам, Пайғамбарни ҳам, ўлгандан кейин қайта тирилишни ҳам инкор қилишларингиз ҳеч тонг эмасдир!

40. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), балки Сиз улардан (ўз даъватингиз учун) ажр-ҳақ сўраётгандирсизки, улар (ўша) тўлов(ни тўлаш)дан қийналиб қолгандирлар (ва шу сабабли иймон келтирмаётгандирлар)?! 41. Балки уларнинг ҳузурларида гайб (илми - Оллоҳ таолонинг Ўз бандаларидан яширган сирлари) бўлиб, улар (ўша сирларни) ёзиб олаётгандирлар (ва шу сабабли Сиз келтирган хабарларга ишонмаётгандирлар?! Асло ундоқ эмасдир! У ҳолда нега улар Сизга иймон келтирмаслар?!). 42. Балки улар (Сизни ҳалок қилиш учун) бирон ҳийла-найранг қилмоқчидирлар?! У ҳолда ўша кофир бўлган кимсаларнинг ўзлари ҳийла-найрангга гирифтор бўлурлар! 43. Балки улар учун Оллоҳдан ўзга бирон "илоҳ" бордир?! Оллоҳ уларнинг ширкларидан Покдир! 44. Агар улар (устларига уларни ҳалок қилиш учун) осмоннинг бир парчаси тушаётганини кўрсалар, (ўшанда ҳам иймон келтирмаслар, балки) "Бу тўпланган булутдир", дерлар. 45. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз уларни токи ўзлари ҳалок қилинадиган кунларига рўбарў бўлгунларича тарк қилинг! 46. У Кунда уларнинг ҳийла-найранглари бирон фойда бермас ва уларга ёрдам ҳам берилмас! 47. Албатта золим-кофир бўлган кимсалар учун бундан (Қиёмат Кунидан) илгари (ана шу дунёда) ҳам азоб-уқубат(лар) бордир, лекин уларнинг кўплари (бунни) билмаслар! 48. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз Парвардигорингизнинг ҳукмига (яъни, мушрикларни дарҳол азобга дучор қилмаганига ва Сизни турли машаққатли синовлар билан имтиҳон қилишига) сабр қилинг.- Зотан, Сиз шак-шубҳасиз, Бизнинг кўз ўнгимизда (яъни, ҳифзи-ҳимоямизда)дирсиз.- Ва (тонгда уйқудан) турган пайтингизда Парвардигорингизга ҳамду сано айтиш билан (У Зотни барча айб-нуқсондан) покланг! 49. Шунингдек, кечадан (бўлган соатларда) ва юлдузлар юз ўтириб кетгач (яъни, саҳар пайтларида) ҳам У Зотга тасбеҳ айтинг!

ВА-Н-НАЖМ сураси (53)

Олтмиш икки оятдан ташкил топган бу сура Маккада нозил қилинган.

У бутун пайғамбарлар тарихида ягона бўлган мислсиз мўъжиза - Муҳаммад алайҳис-саломнинг меърожга чиқишларини ва у даргоҳдаги ақлу шуурни лол қилгувчи манзарани тасвирлаш билан бошланади.

Сўнгра мушриклар ўз қўллари билан ясашиб, кейин ўзларича турли номлар билан атаб олишиб сиғинадиган бут ва санамлари ҳеч кимга ҳеч қандай фойда ҳам, зиён ҳам етказа олмайдиган жонсиз махлуқлар эканлиги уқтирилади.

Бу сурада яна ҳар бир инсон Охиратда фақат ўзи қилиб ўтган амаллари билан жазоланиши, ўзгалар унинг гуноҳларини ўз елкаларига ололмаганлари каби, унга ўзларининг савобларидан ҳам бера олмасликлари айрича таъкидланади.

Сура этагида эса ўтмишда куфру исён билан ўтган қавмларнинг қандай ҳалокатларга дучор бўлганликлари эслатилиб, барча инсонларни Ёлғиз Оллоҳгагина ибодат қилишга даъват этилади.

Сура ўзининг илк ояти номи билан "Ван-нажм - Юлдузга қасам" деб аталгандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2. Ботиб кетаётган юлдузга қасамки, сизларнинг соҳибингиз (яъни, *Муҳаммад алайҳис-салом*) залолатга ҳам кетгани йўқ, йўлдан ҳам озгани йўқ! 3. Ва у (сизларга келтираётган *Қуръонни*) ўз ҳавойи-хоҳиши билан сўзламас. 4. У (*Қуръон*) фақат (*Оллоҳ томонидан Пайғамбарга*) ваҳий қилинаётган (*туширилаётган*) бир ваҳийдир. 5-6-7. Унга (*бу ваҳийни*) бир кучга тўлган, соҳиб қудрат (яъни, *Жаброил алайҳис-салом*) таълим бермишдир. Бас, у (*аввал*) юксак уфқда (*кўриниб*), тик турди. 8. Сўнгра яқинлашиб, пастлади. 9. Бас, (*Муҳаммад алайҳис-саломга*) икки камон оралиғида ё (*ундан-га*) яқинроқ бўлиб; 10. (*Оллоҳ*) Ўз бандаси (*Муҳаммад алайҳис-салом*)га туширган ваҳийни келтирди. 11. (*Пайғамбарнинг*) кўнгли кўрган нарсасини инкор этмади. (Яъни,

Жаброил фариштанинг суратини кўриб, Пайғамбарнинг кўнгли ҳам қаноатланди ва унинг Оллоҳ таоло томонидан юборилган фаришта эканлигига иймон келтирди). 12. Энди сизлар, (эй мушриклар, Пайғамбар ўз кўзи билан) кўриб турган нарсаси устида у билан тортишурмисизлар?! 13-14. Дарвоқеъ, (Муҳаммад алайҳис-салом Жаброил фариштани ўзининг аслий суратида) иккинчи бор (жаннат) четидаги Нилуфар олдида кўрди.

И з о ҳ: Бу кўриш Пайғамбар алайҳис-салом Жаброил фаришта билан бирга меърожга кўтарилганларида рўй берган эди. Энди қўйидаги оятларда Расулуллоҳ алайҳис-саломнинг ўша меърожда кўрган - гувоҳ бўлган манзаралари тасвирланади.

15. (Тақводор зотларга ваъда қилинган) Жаннати маъво ҳам ўша (Нилуфар)нинг олдидадир. 16. Ўшанда Нилуфарни ўраган нарса (яъни, Оллоҳ таолонинг файзи Илоҳийси) ўраб олган эди. 17-18. (Пайғамбарнинг) кўзи (ўнгу сўлга) оғгани ҳам йўқ, ўз ҳаддидан ошгани ҳам йўқ. Дарҳақиқат, у (ўша соатда) Парвардигорининг буюк оятларини (яъни, У Зотнинг қудрати Илоҳийсига далолат қиладиган жуда кўп аломатларни), кўрди. 19-20. (Эй мушриклар, ўзларингизча сиғинаётган санамларингиз) - "Лот", "Уззо", ва яна учинчилари бўлмиш тубан "Манот" ҳақида ҳеч ўйлаб кўрдингларми?! 21. (Сизлар ўша бут-санамларни ва фаришталарни "Оллоҳнинг қизлари", дейсизлар, демас, эркак (жинси) сизларникию, аёл (жинси) У Зотникими?! 22. У ҳолда бу адолатсиз тақсим-ку?! 23. У (ном)лар фақат сизлар ўзларингиз ва ота-боболарингиз қўйиб олган номлардир. Оллоҳ улар(га) ибодат қилиш) ҳақида бирон ҳужжат туширган эмас. У (мушрик)ларга (Пайғамбар алайҳис-салом воситаларида) Парвардигор томонидан ҳидоят (Қуръон) келиб турган ҳолда улар фақат гумонга ва ҳавойи нафсларигагина эргашадилар-а! 24. Ёки инсон учун ўзи орзу қилган нарса бўлаверарми?! (ҳаргиз бўлмас!)

И з о ҳ: Мушриклар ўзлари ясаб, кейин: "Лот, Уззо ва Манот" деб от қўйиб олган бутлари ҳақида "Булар Оллоҳнинг қизларидир. Мана шўлар Қиёмат Кунига бизларни шафоат қилишади", деб хомхаёл қилиб юрар эдилар. Юқоридagi оят уларнинг бу хомхаёллари ҳеч қачон амалга ошмаслигини таъкидлади.

25. Зеро, Охират ҳам, дунё ҳам Ёлғиз Оллоҳникидир! 26. Осмонларда қанчадан-қанча фаришталар бўлиб, ўшаларнинг шафоатлари ҳам бирон фойда бермас, магар Оллоҳ Ўзи хоҳлаган ва рози бўлган кишилар учун (шафоатга) изн берганидан кейингина (у шафоатнинг фойдаси тегур). 27. Дарвоқеъ, Охиратга

ЎИГИРМА ЕТТИНЧИ ЖУЗЪ

иймон келтирмайдиган кимсалар фаришталарни аёллар номи билан атайдилар. 28. Ҳолбуки, улар учун бу ҳақда (яъни, фаришталарнинг қайси жинсдан эканлиги ҳақида) бирон билим-ҳужжат йўқдир. Улар фақат гумон-тахминга эргаширлар, холос. Аниқки, гумон ҳақиқатдан бирон нарсанинг ўрнига ўтмас! 29. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз Бизнинг Эслатмамиздан орқа ўтириб кетган ва фақат ҳаёти дунёнигина истаган кимсалардан юз ўтиринг! 30. Уларнинг "илм"дан етган жойлари мана шу (ҳаёти дунё матоларинигина исташ)дир. Албатта Парвардигорингизнинг Ўзи Унинг Йўлидан озган кимсаларни жуда яхши Билгувчидир ва У ҳидоят топган зотларни ҳам жуда яхши Билгувчидир. 31. Осмонлардаги ва Ердаги бор нарсалар Ёлғиз Оллоҳникидир. У Зотнинг Ўзи ёмонлик-гуноҳ қилиб ўтган кимсаларни қилган амаллари билан жазолагай ва чиройли амал қилган зотларни гўзал (савоб-жаннат) билан мукофотлагай! 32. Улар (яъни, жаннатга сазовор бўлганлар) кичик ҳаёлардан бошқа катта гуноҳлардан ва бузуқликлардан йироқ бўладиган зотлардир. Албатта Парвардигорингиз мағфирати кенг Зотдир. Унинг Ўзи сизларни (яъни, оталарингиз Одамни) Ердан - тупроқдан пайдо қилган пайтиданоқ ва сизлар оналарингизнинг қорнида ҳомила бўлган пайтингизданоқ жуда яхши Билгувчидир. Бас, сизлар ўзларингизни покламай қўя қолинглар! Унинг Ўзи тақводор бўлган кишиларни жуда яхши Билгувчидир. 33-34. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, иймондан) юз ўтириб кетган ва озгина (мол) бериб, (кейин шарт қилинган молни беришни) тўхтатган кимсани кўрдингизми?

И з о ҳ: Бу оятларнинг нозил бўлишига бир воқеа сабаб бўлган. Валид ибн Муғийра деган ўир киши Пайғамбир алайҳис-салом ҳузурларида ўтириб, у зотнинг панд-насиҳатларини эшитгач, таъсирланиб, Ислом динига кирмоқчи бўлади. Шунда мушриклардан бири унга: "Сен ота-боболарингни йўлдан озган кимсалар, деб, уларнинг динини тарк қилиб, Муҳаммаднинг динига кирмоқчимисан", деб қутқу солади. Иккиланиб қолган Валид: "Ахир мен Исломга кирмасам Оллоҳнинг азобиغا гирифтор бўламан-ку?", деганида, ҳалиги мушрик унга: "Агар сен менга фалон миқдорда мол-пул берсанг, сенинг барча гуноҳларингни Охиратда ўз бўйнимга оламан", дейди. Унинг васвасасига учган Валид диндан юз ўтиради ва ўзаро шартлашган молларидан бир қисmini ҳалиги мушрикка беради, аммо қолганини бахиллик қилиб бермай қўяди. Шунда юқоридаги ояти карималар нозил бўлади ва шу мавзў қуйидаги оятларда ҳам давом этади.

35. Унинг ҳузурида гайб илми бормидики, у (келажагда бошқа биров ўзининг гуноҳини зиммасига олишини) билиб олса! 36-37. Ёки унга Мусонинг ва (аҳдига) вафодор зот бўлган Иброҳимнинг саҳифаларидаги сўзлар хабари берилмаганмиди?! - 38.- Ҳеч бир кўтаргувчи (яъни, гуноҳкор жон) ўзга жоннинг юкини (яъни, гуноҳини) кўтармас. 39. Ва инсон учун фақат ўзи қилган ҳаракатигина бўлур (яъни, ўзгаларнинг қилган яхши амалларидан унга бирон фойда етмас). 40. Унинг қилган саъй-ҳаракати эса яқинда (Қиёмат Кунига) кўринур. 41. Сўнгра у (ўша саъй-ҳаракати учун) тўла-тўкис жазо-мукофот олур. 42. Албатта охирги чегара Ёлғиз Парвардигорингиз олдида (бормоқлик)дир. 43. Албатта кулдирган ҳам, йиғлатган ҳам Унинг Ўзидир. 44. Албатта ўлдирган ҳам, тирилтирган ҳам Унинг Ўзидир. 45-46. Ва албатта У Зот отилиб чиқадиган нутфадан эркак-аёл жуфтларни яратгандир. 47. Албатта (барча халойиқни ўлганидан сўнг) иккинчи бор пайдо қилиш ҳам Ёлғиз Унинг зиммасидадир. 48. Албатта бой қилган ҳам, бадавлат қилган ҳам Унинг Ўзидир. 49. Албатта Шеъро (юлдузи)нинг Парвардигори ҳам Унинг Ўзидир.

И з о ҳ: Мушрикларнинг бир тоифаси ёзнинг иссиқ кечаларига кўринадиган Шеъро (Сириус) номли юлдузга сиғинар эдилар. Мазкур ояти карима Оллоҳ таоло улар сиғинаётган Шеъронинг ҳам Парвардигори эканлигини уқтиради.

50-51. Албатта У Зот аввал ўтган Од ва Самуд (қабилалари)ни ҳам ҳалок қилди, бас, (улардан бирон кишини тирик) қолдирмади. 52. Яна У Зот илгари Нух қавмини ҳам (ҳалок қилгандир). Чунки уларнинг ўзлари жуда золим ва тутёнга тушган кимсалар эдилар. 53-54. Яна У Зот зеру забар бўлган (қишлоқни яъни, Лут пайғамбар қавми) ҳам кулатиб, уни ўраган нарса (яъни, осмонда ётган тошлар) билан ўраб - кўмиб ташлади. 55. Бас, (эй инсон) Парвардигорингнинг қайси неъматлари ҳақида шак-шубҳа қилурсан?! 56. Бу (яъни, Муҳаммад алайҳис-салом ҳам) аввалги огоҳлантиргувчилар (пайғамбарлар жумласи)дан бир огоҳлантиргувчидир. 57-58. Яқин бўлгувчи (Қиёмат) яқин қолди. Унинг учун Оллоҳдан ўзга бирон очгувчи (қачон бўлишини билдиргувчи) йўқдир. 59. (Эй мушриклар), ҳали сизлар мана шу Сўздан (Қуръондан) ажабланурсизларми?! 60-61. (Ундаги оятларнинг беназир ва бемисл ўтиш-насихатларидан таъсирланиб) йиғламасдан, ғофил бўлган ҳолларингизда кулурсизларми?! 62. Бас, сизлар Ёлғиз Оллоҳга сажда ва ибодат қилинглар!

И з о ҳ: Ушбу ояти карима навбатдаги сажда ояти бўлиб, уни ўқиган ва тинглаган ҳар бир киши учун бир бор сажда қилмоқ лозим бўлур.

ҚАМАР сураси (54)

Бу Сура ҳам Макка сураларидан бўлиб, эллик беш оятдир.

У Пайғамбар алайҳис-саломга ато этилган мўъжизалардан бири - Ойнинг бўлиниши ҳақидаги ояти карима билан бошланади. Суранинг "Қамар - Ой" деб номланишининг боиси ҳам шудир.

Сўнгра барча одамлар "гўё ёйилган чигирткалар каби қабрларидан чиқиб келадиган" Қиёмат Куни ва у Кунда рўй берадиган даҳшатли ҳодисалар тасвирланади.

Бу сурада ҳам ўтмишдаги ўзларига юборилган пайғамбарларни ёлғончи қилган қавмларнинг мана шу дунёдаёқ ҳалокатга дучор этилганликлари уқтирилиб, уларнинг Охиратда кўражак азоб уқубатлари янада даҳшатлироқ эканлиги тўғрисида ҳам хабар берилади.

Сура тақво эгалари учун Оллоҳ таоло ҳузурида тайёрлаб қўйилган гўзал оқибат - жаннатнинг тавсифи билан хотима топади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. (Қиёмат) Соати яқинлашиб қолди ва ой ҳам бўлинди. 2. Агар улар (Қурайш кофирлари Мухаммад алайҳис-саломнинг ҳақ Пайғамбар эканликларига далолат қиладиган) бирон оят-мўъжиза кўрсалар (ҳам у Пайғамбарга иймон келтириш ўрнига) юз ўтирурлар ва "(Бу) ҳар доимги сеҳр-ку!", дерлар.

И з о ҳ: Жуда кўп саҳобалар томонидан ривоят қилинишича, Макка кофирлари Пайғамбар алайҳис-саломга: "Агар сен чин Пайғамбар бўлсанг, бизларга анави ойни иккига бўлиб бер-чи", дегилар ва агар у зот шу ишни қила олсалар, иймон келтиришларини айтишди. Ўшанда ой тўлган кеча эди. Шундан сўнг Расулуллоҳ алайҳис-салом Парвардигорига илтижо қилиб, фазлу марҳаматини дариг тутмаслигини ёлвориб сўраган эдилар, баногоҳ тўлин ой қоқ ўртасидан бўлиниб, ярми Сафо тоғи устида, ярми эса унинг рўбарўсигаги Қайқаон тоғи устида пайдо бўлди. Бу мўъжизани кўриб турган мушриклар... "Мухаммад бизларни

сеҳрлаб қўйди. Майли, у ҳамма одамларни сеҳрлай олмайди-ку, бу ерда ҳозир бўлмаган кишилардан сўраймиз", дедилар. Мана шу пайтда Маккага кириб келган карвон аҳлидан сўрашган эди, улар ҳам йўлда келишаётганида ойнанинг иккига бўлинганини кўрганларини айтдилар. Лекин Абу Жаҳл (жоҳил - ногонларнинг отаси) лақабли бир мушрик бошлиқ кофирлар: "Бу ҳар доимги сеҳрлардан бири", деган гапдан нарига ўтмадилар. Шунда юқоридаги оятлар нозил бўлди.

3. Улар (Пайғамбарни) ёлгончи қилдилар ва ҳавойи нафсларига эргашдилар.- Ҳар бир иш (ўз) жойини топгувчидир (яъни, гарчи кофирлар юз ўтирсалар-да, бу Ҳақ Дин Ер юзига қарор топур). 4-5.- Қолбуки, уларга (илгари ўтган кофирларнинг динсизликлари учун топган ҳалокатлари ҳақидаги) хабарларидан иборат нарсалар - (ўша хабарларни батафсил етказадиган) етук ҳикмат - Қуръон келдики, унда (куфру заллатган) тийилиш (лозим эканлигини уқтиргувчи ибратлар) бор эди. (Лекин улар ўзларининг куфрларидан тийилмадилар). Бас, (уларга ҳеч қандай) огоҳлантириш фойда бермас! 6-7. (Эй Мухаммад алайҳис-салом), энди Сиз улардан юз ўтиринг! Чорлагувчи (Исрофил фаришта) нотаниш бўлган бир нарсага (яъни, Қиематдаги кофирлар учун бўладиган даҳшатли ҳисоб-китобга) чорлайдиган Кунда улар (кофирлар) кўзлари (қўрқувдан) қуйига боққан ҳолларида гўё ёйилган чигирткалар каби, қабрларидан чиқиб келурлар! 8. Чорлагувчи томонига шошганларича (кетар эканлар), у кофирлар "Бу оғир кундир", дерлар! 9. Улардан (Макка кофирларидан) илгари Нухнинг қавми ҳам (уни) ёлгончи қилган эди.- Улар Бизнинг бандамиз (Нухни ёлгончи қилишиб: "(У) бир мажнун", дедилар ва у (ўз пайғамбарлик вазифасини адо этишдан) тўсиб қўйилди. 10. Шунда у Парвардигорига: "Мен (у кофир қавмидан) мағлубдирман. Ўзинг ёрдам қилгин", деб дуо-илтижо қилган эди. 11. Биз осмон дарвозаларини (тинимсиз) қуйилгувчи сув - сел билан очиб юбордик. 12. Ва ерни ҳам ёриб чашмалар чиқариб юбордик. Бас, (осмон ва Ернинг) суви тақдир қилиб қўйилган бир иш (яъни, кофирларни гарқ қилиб юбориш) устида учрашдилар! 13. Уни (Нухни) эса тахта-ю, миҳлар эгасида (яъни, тахталар ва миҳлардан ясалган бир кемада) кўтардик. 14. У (кема) Бизнинг кўз ўнгимизда (ҳифзу ҳимоямизда) сузар. (Бу ўз қавми томонидан пайғамбарлиги) инкор қилинган киши (яъни, Нух пайғамбар) учун мукофотдир. 15. Дарҳақиқат, Биз у (Тўфон балоси)ни бир оят-ибрат қилиб қолдирдик. Бас, бирон эслатма-ибрат олгувчи борми?! 16.

Бас, Менинг (пайгамбарларимни елгончи қилган кимсаларга кўрсатган) азобим ва огоҳлантиришим қандоқ бўлди?! 17. Дарҳақиқат, Биз Қуръонни зикр-эслатма олиш учун осон қилиб қўйдик. Бас, бирон эслатма-ибрат олгувчи борми? 18. Од (қабиласи ҳам ўзларига юборилган Худ пайгамбарни) ёлгончи қилди. Бас, Менинг азобим ва огоҳлантиришим қандоқ бўлди?! 19-20. Дарвоқеъ, Биз уларнинг устига бир давомли нахс кунда (яъни, нахс-шумлиги ҳеч кетмайдиган кунда) бир даҳшатли бўронни юбордикки, у одамларни гўёки улар суғуриб олинган хурмо (дарахти)нинг таналаридек юлиб-учириб кетур. 21. Бас, Менинг азобим ва огоҳлантиришим қандоқ бўлди?! 22. Дарҳақиқат, Биз Қуръонни зикр-эслатма олиш учун осон қилиб қўйдик. Бас, бирон эслатма-ибрат олгувчи борми?! 23. Самуд (қабиласи ҳам Солиҳ пайгамбар келтирган) огоҳлантиришларни ёлгон, деди. 24. Бас, улар айтдилар: "Бизлар ўзимизнинг орамиздаги бир одамга (пайгамбар деб) эргашурмизми?! У ҳолда бизлар ҳақиқатан ҳам гумроҳлик ва аҳмоқлик-нодонликда бўлурмиз-ку! 25. Бизларнинг орамиздан ана ўшанга эслатма-ваҳий ташланибдимми?! Йўқ, у ҳаддан ошган ёлгончидир". 26. Улар эртага (Охиратда) ким ҳаддан ошган ёлгончи эканлигини билиб олажаклар. 27. Албатта Биз уларни имтиҳон қилиш учун бир туя юборгувчидирмиз. Бас, (эй Солиҳ), сен (уларнинг қилмишларини) кузатиб ва (озор-азийтларига) сабр қилиб туравергин! 28. Ва сувнинг улар (билан туя) ўртасидаги тақсимлаб қўйилгани (яъни, сувдан бир кун улар ичсалар, бир кун туя ичишлиги лозим эканлиги) ва ҳар бир ичишга (навбат келганида) ҳозир бўлиниши (лозим эканлиги) ҳақида уларга хабар бергин! 29. Сўнг улар (Самуд қабиласи) ўзларининг бир шерикларини (туяни ўлдириш учун) чорлаган эдилар, у (келиб қиличини) олди-да, (туяни) сўйиб юборди. 30. Бас, Менинг азобим ва огоҳлантиришим қандоқ бўлди?! 31. Дарвоқеъ, Биз уларнинг устига бир даҳшатли қичқириқ юборган эдик, улар худди (қўйлари учун) қўра ясовчининг (қўрасидан тўқилган) хас-хашак каби бўлиб қолдилар. 32. Дарҳақиқат, Биз Қуръонни зикр-эслатма олиш учун осон қилиб қўйдик. Бас, бирон эслатма-ибрат олгувчи борми? 33. Лут қавми (у келтирган) огоҳлантиришларни ёлгон деди. 34. Дарвоқеъ, Биз уларнинг устига (тош) бўрон юбордик. Магар Лут хонадонигагина тонг-саҳарда нажот бердик. 35. (Бу нажот) Бизнинг ҳузуримиздан бўлган бир неъматдир. Шукр қилган кишиларни Биз мана шундай мукофотлаймиз. 36. Аниқки, (Лут) Бизнинг (азоб билан) ушлашимиздан уларни (яъни, ўз қавмини)

огоҳлантирган эди, (аммо) улар огоҳлантиришлардан шубҳаланиб, (ёлгон дегулар). 37. Аниқки, улар (Лутнинг) меҳмон(лар)ини йўлдан урмоқчи бўлдилар. Бас, Биз уларнинг кўзларини кўр қилиб қўйдик: "Энди Менинг азобимни ва огоҳлантиришимни тотиб кўринглар!" 38. Ҳақиқатан, эрта тонгда уларга барқарор-мангу азоб келди. 39. Энди Менинг азобимни ва огоҳлантиришимни тотиб кўринглар! 40. Дарҳақиқат, Биз Қуръонни зикр-эслатма олиш учун осон қилиб қўйдик. Бас, бирон эслатма-ибрат олгувчи борми? 41. Аниқки, Фиръавн хонадонига ҳам огоҳлантиришлар келди. 42. Улар Бизнинг барча оят-мўъжизаларимизни ёлгон деганларидан сўнг, Биз уларни Кучли-Қудратли Зотнинг ушлаши билан ушладик (яъни, барчаларини денгизга гарқ қилиб юбордик). 43. (Эй Макка аҳли), сизларнинг кофирларингиз ана ўшалардан яхшироқ-ортиқроқми ёки сизлар учун (самовий) китобларда ора очиклик (васиқаси) борми (яъни, сизлар кофир бўлиб, ўз пайғамбарларингизни ёлгончи қилсангизлар ҳам ҳеч қандай азоб-уқубатга йўлиқмасликларингиз тўғрисида васиқаларингиз борми)?! 44. Балки, улар: "Биз голиб жамоатдирмиз", дейишар? 45. Яқинда ўша жамоат енгилиб, ортларига қараб қочиб қолурлар!

И з о ҳ: Ушбу оят Пайғамбар алайҳис-саломнинг чин Пайғамбар эканликларида ғалолат қиладиган, келажакда соғир бўладиган ҳодиса ҳақидаги хабарлардан биридир. Дарвоқеъ, мана шу оят нозил бўлганидан сўнг кўп вақт ўтмай, "Бадр" жангига ўша мағрур мушриклар енгилиб ортларига қараб қочиб қолдилар.

46. (Бугина эмас), балки уларга (мангу азоб учун) ваъда қилинган вақт (Қиёмат) Соатидир. У Соат янада балолик, янада аччиқдир! 47. Албатта жиноятчи-осий кимсалар гумроҳлик ва аҳмоқликдадирлар. 48. Улар юзтубан ҳолларида дўзахга судраладиган Кунда (уларга): "Дўзах азобини тотиб кўринглар!", (дейшур). 49. Албатта Биз ҳар бир нарсани (аниқ) ўлчов билан яратдик. 50. (Яратмоқчи бўлган ҳар бир нарсамиз учун) Бизнинг фармонимиз фақат биргина (яъни, "Бўл", деган сўз)дир. (Бас, ўша нарса) кўз юмиб очгунча (йўқдан бор бўлур). 51. Дарҳақиқат, Биз сизларнинг ўхшашларингизни ҳалок қилдик. Бас, бирон эслатма-ибрат олгувчи борми? 52. Улар қилган ҳар бир нарса китобларда (номайи аъмолларида) бордир. 53. Ҳар бир кичик ва катта (амал Лавҳул-Маҳфузда) битилмишдир. 54-55. Албатта тақводор зотлар жаннатларда ва дарёлар (усту)да, Қодир Подшоҳ ҳузуридаги рози бўлинган ўрнида бўлурлар.

РАҲМОН сураси (55)

Бу сура Мадинада нозил қилинган бўлиб, етмиш саккиз оятдир.

У ўзининг илк оятида Оллоҳ таолонинг Раҳмон - Меҳрибонлигини уқтириб, У Зотнинг Ўз бандаларига кўрсатган энг катта марҳамати уларга бутун ҳаётлари учун дастурул-амал бўлган Қуръони Каримни туширгани эканлигини таъкидлайди.

Сўнгра коинотдаги энг катта сайёралардан тортиб, энг майда заррагача бўлган барча мавжудот Оллоҳ таоло томонидан ўта нозик ҳисоб-китоб билан яратилгани ва улардан ҳар бири ўз зиммасига қўйилган вазифани бажаришда Яратганга сўзсиз итоат этиши баён қилиниб, инсонлар учун ҳам ўзаро олди-берди муомалаларида адлу инсоф билан иш тутсинлар, деб мезон-тарозу барпо қилингани уқтирилади.

Бу сурада мўминларга ато этиладиган жаннат неъматлари ва кофирларга кўз тутиб турган дўзах азоби, батафсил баён этилади ва ўзга сураларда гувоҳ бўлинмаган бир услуб қўлланиб, Оллоҳ таолонинг қудрати Илоҳийясига далолат қиладиган ҳар бир жумладан сўнг, яъни, сура давомида ўттиз бир бор инсу жинга қараб: "Бас, Парвардигорингизнинг қайси чеъматларини ёлгон дея олурсизлар?!", деб хитоб қилинади.

Сура Оллоҳ таолонинг Буюк ва Баракотли Зот эканлигини яна бир бор таъкидлаш билан хотималанади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2. Меҳрибон (Оллоҳ Муҳаммад Пайгамбар ва унинг умматларига) Қуръонни таълим берди. 3-4. У Зот инсонни яратиб, унга (дунёдаги мақсадини аён эта олиши учун) баённи (нутқни) таълим берди. 5. Қуёш ҳам, ой ҳам (аниқ) ҳисоб-ўлчов билан (жорий бўлур). 6. Ўт-ўлан ҳам, дов-дарахт ҳам (Ёлғиз Оллоҳга) сажда қилур - бўйинсунур. 7-8. У Зот осмонни баланд қилиб қўйди ва сизлар тош-тарозида тугёнга тушмасликларингиз (яъни, ўзгаларга зулм

қилмасликларингиз) учун мезон-тарозини ўрнатди. 9. (Эй инсонлар, ўзаро олди-берди муомалаларингизда) тўғри, адолат билан тортинглар ва тарозидан уриб қолманглар! 10. Ерни У Зот (жамийки) жонзотлар учун (яъни, улар жойлашиб, фойдаланишлари учун) паст-текис қилиб қўйди. 11. Унда (турли-туман) мева-чева ва гулкосали хурмо дарахтлари бор. 12. Яна сомонли дон-дун ва хушбўй (гуллар) бор. 13. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея (яъни, инкор қила) олурсизлар?! 14. У Зот инсонни (яъни, Одам алайҳис-саломни) сопол каби қуриган қора лойдан яратди. 15. Жин-иблисни эса алангадан - оловдан яратди. 16. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 17. (Олоҳ) икки Шарқнинг (яъни, кун ва ой ботаётган жойларнинг) ҳам Парвардигоридир. 18. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 19. У Зот икки денгиз-дарёни бир-бирлари билан учрашадиган ҳолларида (ёнма-ён) оқизиб қўйди. 20. (Аммо) у иккисининг ўрталарида бир тўсиқ бўлиб, улар (ўша тўсиқдан) ошиб ўтмаслар.

И з о ҳ: Маълумки, денгиз қаъри ҳам, дарё туби ҳам сув бемалол сизиб ўта оладиган қумлоқ ёки тупроқдир. Кўп ҳолларда шўр суви денгиз билан чучук суви дарё ёки кўл шундоқ ёнма-ён жойлашиб ҳам қолади. Лекин Олоҳ таолонинг қудрати билан улардан бирининг шўри иккинчисига уриб кетмайди.

21. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 22. У иккисидан (бири бўлмиш денгиздан) марварид ва маржонлар чиқур. 23. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 24. Денгиздаги тоғлар каби баланд кўтарилган қатновчилар (яъни, елканли кемалар) ҳам Ёлғиз У Зотникидир. 25. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 26. (Ер) юзидаги барча жонзот фонийдир. 27. Буюклик ва қарам Соҳиби бўлган Парвардигорингизнинг Юзи - Ўзигина боқий мангу қолур. 28. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 29. Осмонлар ва Ердаги (барча) жонзот (Унга муҳтождир ва бор тилак-мақсадларини Ёлғиз) Ундан сўрар. У Зот ҳар кун иш-амалдадир.

ЙИГИРМА ЕТТИНЧИ ЖУЗЪ

И з о ҳ: Ушбу оятни карима ўзи мўъжаз бўлишига қарамасдан Исломиё ақиданинг асосий рухларидан бирини тўла ифодалагандир Яъни, Еру осмонда Оллоҳ таолога муҳтож бўлмаган ва Ундан мадад-ёрдам тиламаган бирон жонзот йўқдир. У Зот ҳар кун, ҳар соат, ҳар лаҳзада Ўзи яратган коинотдаги барча жонзотни бошқариб-парвариш қилиб турадиган Парвардигордир. Бу оят, Оллоҳ таоло борлиқ ва ундаги нарсаларни яратгач, уларни ўз ҳолига ташлаб қўйган", дейдиган айрим файласуфларга очиқ рағдидир.

30. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 31. Яқинда (Қиёмат қойим бўлган Кунда) сизлар(ни ҳисоб-китоб қилиш) учун фориг бўлажакмиз, эй инсу жинлар!

И з о ҳ: Яъни, озгина фурсат ўтгач, ҳаёти дунё тугаб, ундаги иш-амал битар ва Оллоҳ таоло барча инсонлар ва жинларнинг ҳаётларида қилиб ўтган амалларини ҳисоб-китоб қилиш ва муносиб мукофот-жазо бериш учун фориг бўлур. У Кунда Оллоҳ таолонинг оғил жазосидан ҳеч ким қочиб қутула олмас. Қўйидаги оятларда сўз шу ҳақда боради.

32. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 33. Эй жин ва инс жамоаси! Агар сизлар (Оллоҳнинг жазосидан қочиб) осмонлар ва Ер чегараларидан ўтиб кетишга қодир бўлсангизлар, у ҳолда ўтиб кетаверинглар! Сизлар фақат куч-қудрат билангина ўта олурсизлар, (лекин у Кунда сизларга ҳеч қандай куч-қудрат бўлмас)! 34. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 35. (У Кунда) сизларнинг устингизга оловдан бир аланга ва тутун юборилурки, сизлар (ундан ҳаргиз) қутула олмассизлар! 36. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 37. Энди қачон (Қиёмат қойим бўлгач), осмон ёрилиб, (жаҳаннам ҳароратидан доғланган) ёғ каби қизариб қолганида -

38. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 39.- Ана ўша Кунда на бир инс ва на бир жин (қилиб ўтган) гуноҳидан сўралмас! 40. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 41, (Чунки у Кунда) жиноятчи-осий кимсалар сиймо-белгиларидан танилиб, пешона ва оёқларидан олинурлар (ва жаҳаннамга отилурлар)! 42. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 43. Жиноятчи-осий кимсалар ёлгон дейдиган

жаҳаннам мана шудир! 44. Улар ўша (жаҳаннам) билан ўта қайноқ сув ўртасида айланаверурлар!

И з о ҳ: Яъни, ҳаёти дунёдан куфру исён билан ўтган кимсалар *Охира*тда дўзах ўтида куяр эканлар, дўзах ходимлари бўлмиш фаришталардан бирон қултум сув беришни сўрарлар. Шунда уларга қайноқ сув берилиб, яна дўзахга отилурлар ва бу ҳол абадул-абад давом этур.

Мазкур оятларда кофирлар дучор бўлажак азоб-уқубатлар баён этилди. Энди қуйида келадиган оятларда иймон эгаларига кўз тутиб турган гўзал оқибат - жаннатдаги мангу саодатли ҳаёт зикр қилинади.

45. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 46. Парвардигори (ҳузурида) туришидан (яъни, ўзининг Парвардигор олдида туриб ҳаёти дунёда қилиб ўтган барча амаларига жавоб беришдан) қўрққан киши учун икки жаннат бордир. 47. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 48. (У икки жаннат сон-саноксиз) шоҳ-новдалар эгасидирлар, (яъни, сермева ва соя-салқиндирлар). 49. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 50. У иккисида икки оқар чашма бордир. 51. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 52. У иккисида барча мевадан икки нави бордир. 53. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 54. (Аҳли жаннат) астарлари шойидан бўлган кўрпачалар устида ястанган ҳолларида (ўлтирурлар). У жаннатларнинг меваси яқин бўлгувчидир (яъни, жаннат аҳли қай-бир мевани ейишни истаса ўша меванинг ўзи уларга эгилиб, яқин келур). 55. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 56. У (жаннат)ларда шундай кўзларини (бегона эркакларга қарашдан) тийгувчи (қиз)лар борки, уларга (жаннат аҳлидан) илгари на бир инс ва на бир жин тегингандир. 57. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 58. Улар (софлик ва оқликда) гўёки ёқут ва маржондирлар. 59. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 60. Эҳсон-яхшиликнинг жазоси-мукофоти фақат яхшилиқдир.

И з о ҳ: Яъни, ҳаёти дунёдан ӯймон ва эзгу амаллар билан ўтган кишининг Охира^тдаги мукофоти жаннатдир. Эҳсон калимасининг лугавий маъноси - чиройли амал қилмоқликдир. Пайгамбар алайҳис-саломдан: "Эҳсон нимадир?", деб сўралганида, у киши шундай жавоб қилган эканлар: "Эҳсон - Оллоҳ таолога гўё Уни кўриб тургандек ибодат қилишингдир. Зотан, сен У Зотни кўрмасанг-да, У Зот шак-шубҳасиз, сени Кўриб тургувчидир".

61. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 62. У икки (жаннат)дан қуйироқда яна икки жаннат бордир. 63. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 64. (У икки жаннат серсув ва серяпроқликдан) қорамтирдирлар. 65. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 66. У иккисида тинмай отилиб тургувчи икки чашма бордир. 67. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 68. У иккисида мева, хурмо ва анорлар бордир. 69. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 70. У (жаннат)ларда хушхулқ ва гўзал юзли (аёл)лар бордир. 71. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 72. (Улар) чодирларда асралган ҳурлардир. 73. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 74. Уларга (жаннат аҳлидан) илгари на бир инс ва на бир жин тегингандир. 75. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 76. (Жаннат аҳли у жаннатларда) яшил болишлар ва гўзал гиламлар устида ястанган ҳолларида (ўлтирурлар). 77. Бас, (эй инсонлар ва жинлар), Парвардигорингизнинг қайси неъматларини ёлгон дея олурсизлар?! 78. Буюклик ва карам Соҳиб^и бўлган Парвардигорингизнинг номи Баракотли - Буюқдир.

ВОҚЕА сураси (56)

Тўқсон олти оятдан ташкил топган бу сура Маккада нозил бўлган.

Бу сурада Қиёмат қойим бўлиши ва ўша пайтда рўй берадиган даҳшатли воқеа-ҳодисалар ҳамда у Кунда кишилар уч тоифага бўлиниб қолишлари ҳақида хабар берилади ва сура давомида ҳар бир тоифанинг топажак оқибатлари баён қилинади. Шунинг учун ҳам у "Воқеа - Воқеъ бўлгувчи" (Қиёмат) деб номлангандир.

Шунингдек, бу сурада дўзах даҳшатлари ва жаннат манзаралари батафсил тасвирланади ҳамда Охират ҳаётини инкор этгувчи кимсаларга ҳеч рад қилиб бўлмайдиган ҳужжатлар билан жавоб берилади.

Сура хотимасида юқорида зикр қилинган ҳар бир хабар аниқ ҳақиқат эканлиги яна бир бор таъкидланиб, барча мўмин-мусулмонларни Улуғ Парвардигор номини поклаб-тасбеҳ айтишга амр этилади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2. Қачон Воқеа - Қиёмат воқеъ бўлса, у воқеъ бўлган чоғда бирон ёлгон сўзлагувчи бўлмас.

И з о ҳ: Яъни, аниқ тушгувчи бўлган Қиёмат Соати келганида, ҳаёти дунёда Оллоҳ таоло шаънига ёлгон тўқиб юрган кимсалардан биронтаси ёлгон сўзлай олмай қолади.

3. (Қиёмат кофирларни дўзахга дучор этиш билан) паст қилгувчи, (мўминларни эса жаннатга киритиш билан) баланд қилгувчидир.

И з о ҳ: Яъни, бу дунёда нафслари устаган хирсу ҳавасларга муккадан кетиб, мол-давлат ва салтанатлари билан ҳаволаниб юрган динсиз-уймонсиз кимсаларни Қиёмат энг тубан дўзахга ташлаш билан паст қилиб қўяр, аммо бу ҳаёти дунёда мудом рўй бериб турадиган зулму ситам ва ҳақсизлик азобидан эзилиб юрсаларда, ўз уймон-эътиқодларида устивор бўлган мўмин-мусулмонларни эса жаннатлардаги баланд мақомларга кўтарур.

ЙИГИРМА ЕТТИНЧИ ЖУЗЪ

4-5-6-7. (У Кунда) Ер (қалтиқ) ларзага келди; тоғлар титилиб, чанг-тўзонга айланди ва сизлар уч синф-тоифа бўлиб қолдингизлар. 8. Бас, (у уч тоифадан биринчиси) ўнг томон эгаларидир. Ўнг томон эгалари (бўлмоқ) не (саодат)дир! 9. (Иккинчи тоифа) шум-чап томон эгаларидир. Шум-чап томон эгалари (бўлмоқ) не (бахтсизлик)дир!

И з о ҳ: Ўнг томон эгалари ҳаёти-дунёдан иймон-эътиқод билан ўтганлари сабабли Қиёмат Кунда номаи аъмоллари ўнг томонларидан берилиб, жаннат неъматларига сазовор бўлган саодатманд кишилардир. Чап томон эгалари эса ҳаёти дунёдан куфру исён билан ўтганлари сабабли Қиёмат Кунда номаи аъмоллари чап томонларидан берилиб, дўзахга гирифтор бўлган бадбахт кимсалардир.

10. (Учинчи тоифа бўлмиш барча яхши амалларга) пешқадам бўлгувчи зотлар (жаннат неъматларига эришишда ҳам) пешқадам бўлгувчи зотлардир! 11-12. Ана ўшалар ноз-неъмат боғларида (Олоҳ таолога) яқин қилингувчилардир. 13-14. (У пешқадамлар' аввалги (уммат)лардан кўпчилик, кейингилардан (яъни, Муҳаммад алайҳис-салом умматларидан) эса оздир.

И з о ҳ: Яъни, Одам алайҳис-саломдан тортиб, то Муҳаммад алайҳис-саломгача ўтган барча пайгамбарларга иймон келтирган ва уларнинг ёнларида туриб Олоҳ таоло буюрган Динга даъват қилишда ёрдамчи бўлган аввалги умматлар орасидаги пешқадам зотларнинг саноқларига нисбатан Муҳаммад алайҳис-салом умматлари ўртасидаги пешқадам зотларнинг сонлари оздир.

15-16. (Улар олтиндан) тўқилган сўриларда ястанган қолларида бир-бирларига рўбарў бўлиб (ўлипурулар). 17-18. Устларида эса мангу ёш (яъни, ҳеч қаримайдиган) болалар оқар чашмадан (май-ли) қадаҳларни, кўзаларни ва косаларни айлантириб турурлар. 19. У (май)лардан уларнинг бошлари ҳам огримас, маст ҳам бўлмаслар. 20-21. Яна ўзлари танлаб оладиган мева-чева ҳамда иштаҳалари тортган қуш гўштлари ҳам (айлантириб турилур). 22-23. Яна (улар учун) худди (садаф ичига) яшириб қўйилган гавҳар мисол оҳу кўз ҳурлар бордир. 24. (Бу) улар (ҳаёти дунёда) қилиб ўтган амалларининг мукофотида. 25-26. Улар у жойда бирон беҳуда ва гуноҳ-ёлгон (сўз)ни эшитмаслар, фақат "Салом-салом", дейилганинигина (эшитурлар). 27. Ўнг томон эгалари... Ўнг томон эгалари (бўлмоқ) не (саодат)дир! 28. (Улар) тикансиз бутазорларда; 29. Тизилган бананзорларда; 30. Ёйилган соя (ости)да; 31. Оқизиб қўйилган сув (усту)да; 32-33. Туғаб

қолмайдиган ва манъ этилмайдиган кўпдан-кўп (турли-туман) мева-чева (ости)да; 34. Баланд кўтарилган кўрпачалар (усту)дадирлар. 35. Дарвоқеъ, Биз уларни (оҳу кўз ҳурларни) дафъатан пайдо қилдик (яъни, улар онадан туғилмадилар, балки Оллоҳнинг қудрати билан дафъатан пайдо бўлдилар). 36-37-38. Сўнг уларни ўнг томон эгалари учун (ёшда ҳам, ҳусну жамол ва қадду ҳолатда ҳам) бири-бирига тенг, эҳтиросли, бокира қизлар қилиб қўйдик. 39-40. (Ўнг томон эгалари бўлмиш саодатманд кишилар) аввалги (уммат)лардан ҳам кўпчилик, кейингилардан (яъни, Муҳаммад алайҳис-салом умматларидан) ҳам кўпчиликдир. 41. Чап томон эгалари... Чап томон эгалари (бўлмоқ) не (бахтсизлик)дир! 42. (Улар дўзахда тинимсиз эсиб турадиган, баданларни илма-тешик қилиб юборувчи) Самум (шамоли) ва қайноқ сув ичида; 43-44. Ва на салқин, на фойдали бўлмаган қора тутундан иборат "соя" (ости)дадирлар. 45. Дарвоқеъ, улар бундан илгари (яъни, ҳаёти дунёда хирсу ҳавасга муккадан кетган) боёнлар эдилар. 46. Улар улут гуноҳ (яъни, ширк) устида оёқ тираб турар эдилар. 47-48. Ва: "Бизлар ўлиб, тупроқ ва суякларга айлангач, ростдан ҳам қайта тирилгувчимизми, аввалги ота-боболаримиз ҳам-а?!", деб (масхара қилар) эдилар. 49-50. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, Сиз уларга) айтинг: "Албатта аввалгилар ҳам, кейингилар ҳам маълум Кундаги белгиланган вақтга шак-шубҳасиз, тўплангувчидирлар. 51. Сўнгра албатта сизлар, эй (қайта тирилишни) ёлгон дегувчи гўроҳлар! 52. Шак-шубҳасиз, (жаҳаннамнинг ўртасида ўсатган) Заққум дарахтидан егувчи - 53.- ундан қоринларингизни тўлдиргувчидирсизлар. 54. Сўнг унинг устига қайноқ сувдан ичгувчи, (ичганда ҳам) - 55. Ташна-тўймас тўялар каби ичгувчидирсизлар! 56. Мана шу уларнинг Жазо (Қиёмат) Кунидаги "зиёфат"ларидир! 57. (Эй инсонлар), сизларни Биз Ўзимиз яратдик-ку! Энди сизлар (Охиратда яна қайта яратишга Қодир эканлигимизни) тасдиқ этмайсизларми?!

И з о ҳ: Яъни, йўқдан бор қилишга Қодир бўлган Зот қайта яратишга ҳам шак-шубҳасиз, Қодирдир. Энди қуйидаги оятларда Оллоҳ таоло Ўзининг қайта яратишга Қодир эканлигига тўрт нарсани, яъни, инсонни яратганини, наботот (экин-ўсимликлар)ни яратганини, сувни яратганини ва ўт-оловни яратганини далил қилиб келтиради.

58. Сизлар (хотинларингизнинг бачадонида) тўкадиган манйй-Уруғ ҳақида ҳеч ўйлаб кўрддингларми? 59. Уни сизлар (комил инсон қилиб) яратурмисизлар ёки Биз яратгувчимизми?!

ЙИГИРМА ЕТТИНЧИ ЖУЗЪ

И з о ҳ: Дарҳақиқат, бу инсон кўз ўнгига доимо тақрорланиб турганлиги сабабли эътибор берилмайдиган буюк бир мўъжизадир. Наҳотки киши баданидан ажралиб чиқиб турадиган тер, кўз ёши каби бўлган бир томчи сувдан - манийдан озгина муддат ўтгач, ўз-ўзидан эркак ё аёл жинсига мансуб, эшитгувчи, кўргувчи бир инсон пайдо бўлиб қолса. Тасаввур ҳам қилиб бўлмайдиган бу иш қандай содир бўлди? Ахир бу инсон ўзининг суяклари, гўшти ва териси билан; томчилари-ю, тук ва тирноқлари билан ҳамда фақат ўзигагина хос бўлган хулқи-табиати билан қаерга яшириниб олган эди?! Қай бир доно одам бир томчи сув ўз-ўзидан мана шундай инсонга айланган дея олади? Ҳеч ким! Чунки маний она бачадонига тушиши биланоқ эр-хотиннинг иш-амали битган: улар ўша бир томчи сувдан ҳомила пайдо бўладими-йўқми билишга қодир эмаслар, энди бу ёғи Ёлғиз Яратгanning хоҳишига ҳавола. Агар У Зот хоҳласа, Ўз қудратини намоён қилиб, бир хил ҳужайрадан иборат бўлган ўша манийдан инсоннинг жамийки аъзоларининг ҳар бири ўзига хос бўлган минг-минглаб ҳужайраларини пайдо қилади ва ҳар бир аъзонинг ҳужайрасига ўз вазифасини белгилаб беради. Ўша бир томчи сувдан аста-секин инсон жасадини пайдо қилади ва унга жон киритади... Дарҳақиқат, бу Илоҳий мўъжизага ақл юритгувчи кишилар учун етарли ибрат бордир.

60-61. Сизларнинг ўртангиздаги ўлимни ҳам Биз белгилаб қўйгандирмиз (яъни, сизларга ҳаётни ҳам, ўлимни ҳам Биз берурмиз). Ва Биз (сизларни вафот топдириб, ўрнингларга) сизларга ўхшаганларни алмаштириб қўйишга ҳамда сизларни ўзларингиз билмайдиган ҳолат-суратда қайта пайдо қилишга ҳам ожиз эмасдирмиз. **62.** Дарвоқеъ, сизлар дастлабки пайдо бўлишларингиз (қандай бўлгани)ни билдинглар-ку! Бас, эслатма-ибрат олмайсизларми?! **63.** Сизлар экаётган зироатларингиз ҳақида ҳеч ўйлаб кўрдингларми? **64.** Уни сизлар ундириб-ўстирурмисизлар ёки Биз ундиргувчимизми?! **65.** Агар Биз хоҳласак, албатта уни қуруқ чўп қилиб қўйган бўлур эдик, бас, сизлар ажабланган ҳолларингизда: **66.** "Шак-шубҳасиз, бизлар зиён кўргувчилармиз. **67.** Йўқ, бизлар (барча ризқу рўздан) маҳрум бўлгувчилармиз", (деб надомат қилиб қолган бўлур эдингизлар). **68.** Сизлар ўзларингиз ичадиган сув ҳақида ҳеч ўйлаб кўрдингларми? **69.** Уни булутлардан сизлар ёғдирдингларми ёки Биз ёғдиргувчимизми?! **70.** Агар Биз хоҳласак, уни шўр қилиб қўйган бўлур эдик. Бас, шукр қилмайсизларми?! **71.** Сизлар ўзларингиз ёқадиган ўт-олов ҳақида ҳеч ўйлаб кўрдингларми? **72.**

Унинг дарахтини сизлар пайдо қилдингларми ёки Биз пайдо қилгувчимизми? 73. Биз уни (жаҳаннам ўтидан) бир эслатма ва (саҳроларда юрадиган) мусофир - йўловчилар учун фойдаланадиган нарса қилиб қўйдик. 74. Бас, (эй Мухаммад алайҳис-салом), улут Парвардигорингизнинг номини (ҳар қандай айб-нуқсондан) поклаб-тасбеҳ айтинг! 75-76-77-78. Мен юлдузларнинг ботар жойларига қасам ичурманки, - ҳолбуки, бу (қасам) агар билсангизлар, шак-шубҳасиз, улут-катта қасамдир - албатта у (Қуръон сеҳр ёки уйдурма эмас, балки) асралган Китобдаги (Лавҳул-Маҳфуздаги) Улут Қуръондир! 79. Уни фақат таҳоратли - пок кишиларгина ушларлар. 80. (У) барча оламлар Парвардигори томонидан нозил қилингандир. 81. Бас, (эй кофирлар), сизлар мана шу Сўз - Қуръонга бепарволик қилурмисизлар (яъни, сизлар шундай улут Китобни назарларингизга илмасдан ишкор қилмоқдасизларми)?! 82. Ва сизлар (Қуръонни) ёлгон дейиш(дек бағбахтлик)ни ўзларингизнинг ризқ-насибаларингиз қилиб олурсизларми?! 83-84-85-86-87. Бас, қачон (вафот қилаётган кишининг жони) халқумига етганида - ҳолбуки, ўша вақтда сизлар қараб турурсизлар ва Биз унга сизлардан кўра яқинроқ бўлурмиз, лекин сизлар (буни) кўрмайсизлар (билмайсизлар). - Бас, агар сизлар эгасиз бўлсангизлар (ва ўзларингизнинг: "Ҳеч қандай эга - Парвардигор ҳам, қайта тирилиш ҳам йўқ", деган сўзларингизда) ростгўй бўлсангизлар ўша (халқумга келиб қолган жонни яна жасагга) қайтара олсангизлар эди! (Йўқ, ҳеч қачон қайтара олмассизлар). 88-89. Энди агар ўша (вафот қилгувчи киши Олоҳга) яқин қилинган (пешқадам)лардан бўлса, у ҳолда (унинг учун) роҳат-фароғат, гўзал ризқ ва ноз-неъматли жаннат бордир! 90-91. Энди агар у ўнг томон эгаларидан бўлса, у ҳолда (эй саодатманд бандам), сенга ўнг томон эгаларидан салом бўлгай! 92-93-94. Энди агар у (қайта тирилишни) ёлгон дегувчи гумроҳлардан (яъни, чап томон эгаларидан) бўлса, у ҳолда қайноқ сувдан иборат "зиёфат" ва дўзахга киритилиш бордир! 95. Шак-шубҳасиз, (ушбу сурада зикр қилинган нарсалар) айни ҳақиқатнинг ўзидир! 96. Бас, улут Парвардигорингизнинг номини (ҳар қандай айб-нуқсондан) поклаб-тасбеҳ айтинг!

ҲАДИД сураси (57)

Йигирма тўққиз оятдан ташкил топган бу сура Мадинада нозил бўлган.

У борлиқдаги барча нарса мудом Яратганга тасбеҳ айтиб, улуглаб туриши ҳақида хабар бериш билан бошланади. Шундан кейин Оллоҳ таолонинг Илоҳий сифатлари баён қилинади.

Бу сурадан мўминларни Оллоҳ уларга ато этган нарсалардан хайр-саховат қилишга чорлаган оятлар ҳам ўрин олгандир.

Сура мўминлар билан мунофиқларнинг Охиратдаги аҳволи тўғрисида хабар бериб, у жойда мунофиқлар дунёдаги каби мўминлар орасига қўшилиб кета олмасдан ажралиб қолишларини уқтиради ва бу ҳаёти дунёнинг ўткинчи эканлигини баҳор ёмғири остида тўрт кун барқ уриб очилиб, сўнг ёз иссигига бардош бера олмай қуриб, қовжираб қоладиган чечакларга ташбеҳ қилинади. Сура Ийсо пайгамбар йўллариغا эргашган аҳли китобларни Оллоҳдан кўрқиб ва У. Зотнинг сўнгги Пайгамбари Муҳаммад алайҳис-саломга иймон келтиришга даъват қилиш билан хотима топади.

Бу сурада кишиларнинг тинчлик-осойишталик кунларида ҳам, харбу зарбларида ҳам бирдек зарур ва фойдали бўлган темир моддаси ҳақида зикр қилингани учун, у "Ҳадид - Темир" сураси деб номлангандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Осмонлар ва Ердаги бор нарса Оллоҳга тасбеҳ айтди. У қудрат ва ҳикмат Соҳибидир. 2. Осмонлар ва Ер Унинг мулкидир. У ҳаёт ва ўлим берур. У барча нарсага Қодирдир. 3. Аввал ҳам, Охир ҳам, Зоҳир ҳам, Ботин ҳам Унинг Ўзидир. У барча нарсани Билгувчидир.

И з о ҳ: Ушбу ояти каримада ҳар бир мўмин Оллоҳ таолонинг Бор ва Бирлигига иймон келтириш билан бирга эътиқод қилиши лозим бўлган тўрт Илоҳий сифат баён этилди: Оллоҳ, Аввалдир,

яъни, У Азалий Зот бўлиб, Ундан аввал бирон замон ўтган эмас; Оллоҳ Охирдир, яъни, У Абадий-Мангу Зот бўлиб, барча нарса ўйқ бўлур, лекин Унинг интиҳоси йўқдир; Оллоҳ Зоҳирдир, яъни, коинотдаги ҳар бир нарса Унинг борлигига очиқ-зоҳир далолат қилиб туради; Оллоҳ Ботин-Махфийдир, яъни, Унинг Зотини кўз билан идрок этиб бўлмас ва Унинг моҳият-ҳақиқатига ақл билан этиб бўлмас.

4. У осмонлар ва Ерни олти кунда яратиб, сўнгра Ўз Аршига ўрнашган Зотдир. У Ерга кирадиган (ёмғир-қор суви, хазина-ю дафина ва жасадаглар каби) нарсаларни ҳам, ундан чиқадиган (ўт-ўлан, наботот ва булоқ сувлари каби) нарсаларни ҳам, самодан тушадиган (ризқу насиба, хайру барака каби) нарсаларни ҳам, унга (самога) кўтариладиган (яъни, амал ва дуо-илтижо каби) нарсаларни ҳам билур. Сизлар қаерда бўлсангизлар У сизлар билан биргадир. Оллоҳ қилаётган амалларингизни Кўриб тургувчидир. 5. Осмонлар ва Ер Унинг мулкидир. Барча ишлар Ёлғиз Оллоҳга қайтарилур. 6. У кечани кундузга киритур ва кундузни кечага киритур. У диллардаги сирларни Билгувчидир. 7. (Эй инсонлар), Оллоҳга ва Унинг Пайгамбари (Муҳаммад алайҳис-салом)га иймон келтиринглар ҳамда У Зот сизларни халифа қилиб қўйган нарсалардан (яъни, вақтинча қўларингизда турган эрта бир кун сизлар истасангиз-истамасангиз ўзгаларнинг қўларига ўтиб кетадиган Оллоҳ берган мол-давлатдан) инфоқ-эхсон қилинглари! Бас, сизлардан иймон келтирган ва инфоқ-эхсон қилган зотлар учун катта ажр-мукофот бордир. 8. Агар сизлар иймон келтиргувчи бўлсангизлар - Пайгамбар (ораларингизда) сизларни Парвардигорингизга иймон келгиришга даъват қилиб тургани ҳолда (Оллоҳ эса сизларнинг руҳларингизни яратган пайтидаёқ иймон келтириш ҳақидаги) аҳду паймонингизни олгани ҳолда нега сизлар (Оллоҳга) иймон келтирмаяпсизлар? 9. У Ўз бандаси (Муҳаммад алайҳис-салом)га токи у сизларни (куфр) зулматларидан (иймон) нурига олиб чиқиши учун аниқ-равшан оятларни (яъни, Қуръони Каримни) нозил қиладиган Зотдир. Албатта Оллоҳ сизларга Меҳрибон ва Раҳмдир. 10. Нега сизлар Оллоҳ Йўлида инфоқ-эхсон қилмаяпсизлар?! Ҳолбуки, осмонлар ва Ернинг ворислиги Ёлғиз Оллоҳники-ку (яъни, оз кунда сизлар бу оламдан ўтиб кетиб, қўларингиздаги барча мол-дунёларингиз Оллоҳга мерос бўлиб қолади-ку)! Сизлардан (Макка) фатҳ бўлишидан илгари инфоқ-эхсон қилган ва (Расулуллоҳ билан бирга кофирларга қарши) жанг қилган кишилар (Макка фатҳидан кейин

инфоқ-эхсон қилган ва жанг қилган кишилар билан) баробар бўлмас. Улар кейин инфоқ-эхсон қилган ва жанг қилган кишилардан улутроқ мартабададирлар. Барчаларига Оллоҳ гўзал (оқибат - жаннат) ваъда қилгандир. Оллоҳ қилаётган амалларингиздан Хабардордир. 11. Оллоҳга қарзи ҳасана (ихтиёрий қарз, яъни, Унинг Йўлида хайру саховат) қиладиган ким бор? Бас, У Зот ўша (киши)га бир неча ҳисса қилиб (қайтарур) ва унинг учун улут ажр-мукофот бўлур. 12. Мўмин ва мўминаларнинг олдиларида ва ўнг томонларида нурлари (яъни, қилган яхши амаллари ва номаи аъмоллари йўлларини ёритиб) кетаётганини кўрадиган Кунни (эсланг! Ўша Кунда уларга дейилур): "Сизлар учун Бугунги хушхабар - остидан дарёлар оқиб турадиган, (сизлар) мангу қоладиган жаннатлардир. Бу буюк саодатнинг ўзидир!" 13. У Кунда мунофиқ ва мунофиқалар иймон келтирган зотларга: "Бизга қараб туринглар, биз ҳам сизларнинг нурунгиздан озгина олиб (фойдаланайлик)", десалар, (уларга) "Ортингларга қайтиб нур истайверинглар", дейилур. Сўнг улар (билан мўминлар)нинг ўртасига дарвозали бир девор урилурки, унинг ичида раҳмат-жаннат, ташқарисида - олдида эса азоб - дўзах бўлур. 14. Улар (мўминларга) "Биз (ҳаёти дунёда) сизлар билан бирга эмасмидик", деб нидо қилганларида, (мўминлар) дерлар: "Ҳа, (кўринишда биз билан бирга эдинглар), лекин сизлар (мунофиқлик билан) ўзларингизни фитнага дучор қилдинглар ва (бизларга бало-офатлар етишига) кўз тутдинглар ҳамда (Исломнинг Ҳақ Дин эканлиги тўғрисида) шубҳаландинглар ва то Оллоҳнинг амри (яъни, ўлим) келгунича сизларни (ҳали умр узоқ эканлиги, Оллоҳ ҳар қандай гуноҳни кечиб юборавериши каби) жомхаёллар алдади. Сизларни Оллоҳ ҳақида (У Зотнинг карами кенг, ҳеч қачон Ўзи яратган бандаларни азобга гирифтор қилмайди, деб) алдагувчи (шайтон) алдаб қўйди". 15. Мана Бугун сизлардан ҳам, (эй мунофиқлар), кофир бўлган кимсалардан ҳам (дўзах азобидан қутулишларингиз учун) бирон тўлов олинмас. Жойларингиз дўзахдир! У сизларга энг муносиб жойдир! Нақадар ёмон оқибат (бу)!

И з о ҳ: Мазкур оятларда зоҳирлари мўмин-у, ботинлари гуинсиз бўлган мунофиқ кимсаларнинг Охирагда дучор бўладиган оқибатлари баён қилинди. Энди мўминларга мурожаат қилиниб, уларни ўзларидан аввал ўтган аҳли китоблар каби ғиллари қотиб, фосиқ-шитоатсиз бўлиб кетмасдан кўнгулларини Оллоҳнинг зикрига ва Қуръон тиловашига мойил қилишга даъват этилади.

16. Иймон келтирган зотлар учун Оллоҳнинг зикри сабабли ва нозил бўлган Ҳақ - Қуръон (тиловат қилиниши) сабабли қалблари эриб, қўрқиб (вақти) келмадими?! (Шунингдек, улар учун) илгари Китоб ато этилган, сўнг (улар билан Пайгамбарлари ўртасидаги) муддат узайгач, диллари қотиб кетган кимсалар (яъни, яҳудий ва насронийлар) каби бўлиб қолмаслик (вақти келмадими)?! Улардан (яҳудий ва насронийлардан) кўплари фосиқ-итоатсиздирлар!

И з о ҳ: Ушбу ояти каримада мўминларнинг сифати бўлиши керак бўлган икки фазилат ҳақида сўз боради: Оллоҳ таолонинг номи зикр қилинганида ва Қуръон тиловат қилинганида, ҳақиқий мўминнинг дили эрийди, қалби қўрқувга тушади ва кўзларига ёш келади. Тошбағирлик ва Оллоҳнинг амрига итоатсизлик эса аҳли Китобларнинг - кофирларнинг хулқларидандир. Улут саҳобалардан Абу Бакр Сиддиқ (Оллоҳ у кишидан рози бўлсин) Ямома қабиласидан келган, янги Исломни қабул қилган бир жамоат билан ўтирганларида юқоридаги оят тиловат қилинган эди, ўтирганлар қаттиқ йиғлаб юбордилар. Шунда Абу Бакр: "Бизлар ҳам худди шундай эдик..." дедилар.

17. (Эй мўминлар), билинглarki, албатта Оллоҳ ўлган Ерни тирилтирур (яъни, Оллоҳ қуриб-қақшаб ётган Ерни ёмғир билан "тирилтиргани" каби сизларнинг дилларингизни ҳам Оллоҳнинг зикри ва Қуръон тиловати билан юмшатуr). Мана Биз ақл юргизишларингиз учун сизларга (Ўз қудрати Илоҳийямизга далолат қиладиган) оятларни аниқ баён қилдик. 18. Албатта садақа қилгувчи эркаклар ва садақа қилгувчи аёллар ҳамда Оллоҳга қарзи ҳасана берганлар учун (берган хайру садақалари) бир неча ҳисса қилиб (қайтаришур) ва улар учун улут ажр-мукофот бордир. 19. Оллоҳга ва Унинг пайгамбарларига иймон келтирган зотлар - ана ўшалар Парвардигорлари ҳузурида сиддиқлар (яъни, жуда ростгўй зотлар) ва шаҳидлар (мақомига)дирлар. Улар учун (Охирагда) ажр-мукофотлари ва (Қиёмат Кунига уларнинг йўлларини ёрштиб борадиган) нурлари (бўлуr). Кофир бўлган ва Бизнинг оятларимизни ёлгон деган кимсалар - улар дўзах эгаларидир! 20. Билинглarki, бу ҳаёти дунё фақат (бир нафаслик) ўйин-кулги, зеб-зийнат, ўрталарингиздаги ўзаро мақтаниш ва мол-дунё ҳамда фарзандларни кўпайтиришдир, холос. (У) худди бир ёмғирга ўхшарки, унинг (ёғиши сабабли униб чиққан) ўт-ўлани деҳқонларни ҳайратга солиб (ақларини банд қилиб қўюr). Сўнгра у қурир, бас, уни сарғайган ҳолда кўрурсиз. Сўнгра у қуруқ чўп

бўлиб қолур. *(Ҳаёти дунёнинг ҳоли ҳам шундан ўзга эмасдир)*. Охиратда эса *(ўша тўрт кунлик дунёга алданиб қолганлар учун)* қаттиқ азоб ва *(иймон-эътиқод билан ўтганлар учун)* Оллоҳ томонидан мағфират ва ризолик бордир. Ҳаёти дунё эса фақат алдагувчи матодир.

И з о ҳ: Ушбу оятдаги "куффор - кофирлар" сўзини кўпчилик муфасссир уламолар изидан бориб, "деҳқонлар", деб таржима қилинди. Чунки "кофир" сўзининг луғавий маъноси "кўмувчи", деганидир. Маълумки, деҳқонлар уруғни ерга кўмувчилардир. Истилоҳий маънода эса Энг Олий Ҳақиқатни - Оллоҳнинг борлигини инкор қиладиган динсизлар "кофирлар" яъни, ҳеч яшириб бўлмайдиган Ҳақиқатни кўмадиган - яширадиган кимсалар, деб аталади.

21. *(Эй инсонлар)*, Парвардигорингиз томонидан бўладиган мағфиратга ҳамда Оллоҳ ва Унинг пайгамбарларига иймон келтирган зотлар учун тайёрлаб қўйилган, кенглиги осмон ва Ернинг кенглиги каби бўлган жаннатга шошилингиз! Бу *(яъни, ваъда қилинган мағфират ва жаннат)* Оллоҳнинг фазлу марҳамати бўлиб, уни Ўзи хоҳлаган кишиларга ато этур. Оллоҳ улуг фазлу марҳамат Соҳибидир. **22.** На Ерга ва на ўзларингизга бирон мусибат етмас, магар *(етса)*, Биз уни пайдо қилишимиздан илгари Китобда *(Лавҳул-Маҳфузда битилган)* бўлур. Албатта бу Оллоҳга осондир.

И з о ҳ: Яъни, ҳаётда содир бўладиган ҳар бир яхши-ёмон, катта-кичик воқеа-ҳодиса албатта Оллоҳ таолонинг тақдири азалийсига битилган бўлади. Яратгanning амрисиз бировнинг баданига бир тикан кирмайди. Бу ҳақиқат баён этилишига сабаб...

23. Токи сизлар қўллaringиздан кетган нарсага қайгурмагайсизлар ва *(Оллоҳ)* сизларга ато этган нарса билан шодланиб *(ҳаволаниб)* кетмагайсизлар. Оллоҳ барча кибр-ҳаволи, мақтанчоқ кимсаларни суймас. **24.** Улар бахиллик қиладиган ва одамларни ҳам бахил бўлишга буюрадиган - чақирадиган кимсалардир. Ким *(бахиллик қилиб, инфоқ-эҳсон қилишдан)* юз ўгириб кетса, у ҳолда албатта Оллоҳнинг Ўзи *(барча оламдан)* Беҳожат ва ҳамду санога Лойиқ Зотдир. **25.** Дарҳақиқат, Биз Ўз пайгамбарларимизни аниқ ҳужжат-мўъжизалар билан юбордик ва улар билан бирга Китоб, *(шунингдек)*, одамлар адолатни барпо қилишлари учун мезон-тарози туширдик. Яна Биз темирни туширдик - яратдик. Унда куч-қувват ва одамлар учун манфаатлар бордир. Оллоҳ гайбда *(бандалари кўзига кўринмасдан)*

турган ҳолида Ўзига ва пайгамбарларига (Оллоҳ Йўлида жиҳод қилиш билан) ёрдам берадиган кишиларни билиш учун (темирни яратди). Албатта Оллоҳ Кучли, Қудратлидир.

И з о ҳ: Ушбу ояти каримада жамият шитизоми ва кишилар осойишталиги учун Оллоҳнинг Китоби ва адолат тарозиси билан бирга яна темир, яъни, қуроли кучга ҳам муҳтож бўлинишига ишора қилинмоқда.

26. Дарҳақиқат, Биз Нух ва Иброҳимни пайгамбар қилиб юбордик ҳамда пайгамбарлик ва Китобни (яъни, Таврот, Инжил, Забур ва Қуръонни) ҳам икковининг зурриётларига (ато) қилдик. Бас, уларнинг (яъни, Нух ва Иброҳим зурриётларининг) орасида ҳидоят топгувчи (кишилар) ҳам бор, (аммо) уларнинг орасида кўплари фосиқ-итоатсиздирлар. 27. Сўнгра уларнинг изларидан кетма-кет пайгамбарларимизни юбордик ва Ийсо бинни Марямни ҳам (уларнинг) ортидан юбордик ва унга Инжил ато этдик ҳамда унга эргашган зотларнинг дилларида меҳрибонлик ва раҳм-шафқат (пайдо) қилдик. Роҳибликни эса улар ўзлари чиқариб олдилар. Биз уларга (роҳиб бўлишларини) ёзганимиз - буюрганимиз йўқ, лекин улар ўзлари Оллоҳнинг ризолигини истаб (роҳибликни одат қилдилар-у), сўнг унга тўғри-тўла риоя қила олмадилар. Бас, Биз улардан иймон келтирган зотларга ажр-мукофотларини ато этдик. (Аммо) уларнинг орасида кўплари фосиқ-итоатсиздирлар. 28. Эй (Ийсога) иймон келтирган зотлар, Оллоҳдан қўрқинглар ва Унинг Пайгамбари (Муҳаммад алайҳис-салом)га ҳам иймон келтиринглар, (шунда) У Зот сизларга Ўз раҳматидан икки ҳисса ато этур ва сизлар учун (Қиёмат Кунига олдиларингизда) юрадиган нур (пайдо) қилур ҳамда сизларни мағфират қилур. Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир. 29. Аҳли Китоб ўзлари Оллоҳнинг фазлу марҳаматидан бирон нарсага (етишга) қодир бўла олмасликларини ва фазлу марҳамат Оллоҳнинг Қўлида бўлиб, уни фақат Ўзи хоҳлаган кишиларга ато этишини билишлари учун (Оллоҳ уларга юқоридаги ҳукмларни баён қилди). Оллоҳ улут фазлу марҳамат Соҳибидир.

МУЖОДАЛА сураси (58)

Бу сура ҳам Мадинада нозил қилинган бўлиб, йигирма икки оятдир.

Сура аввалида бир аёл ўз эрининг қилмиши тўғрисида шикоят қилиб келиб Пайғамбар алайҳис-салом билан мунозара қилгани баён этилади. Суранинг "Мужодала - Мунозара" деб номланганининг боиси шудир. Сўнгра ўша шикоят қилиб келинган "Зиҳор" масъаласининг ҳукми ва зиҳор қилгувчи зиммасига тушадиган каффорат-тўлов ҳақида сўз боради.

Бу сурада яҳудий ва мунофиқларнинг гуноҳ, зўравонлик ва Пайғамбар алайҳис-саломга иттиҳодчилик қилиш тўғрисида ўзаро шивир-шивир қилишиб тил бириктиришлари, уларнинг мўминларга ва хусусан Пайғамбаримизга етказадиган озор-азиятлари ҳамда охир-оқибат топажак азоб-уқубатлари хусусида хабар берилади.

Шунингдек, бу сурада мўминларга уларнинг ўзаро муносабатларида ва Пайғамбар алайҳис-салом билан қиладиган муомалаларида риоя этишлари лозим бўлган одоб-ахлоқ борасида йўл-йўриқлар кўрсатилади.

Сура ниҳоясида Оллоҳ таолога ва Охират Кунига иймон келтирган кишиларнинг сифат-фазилатлари хусусида сўзланиб, улар эришажак бахт-саодат хабари берилади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), дарҳақиқат, Оллоҳ Сиз билан ўз жуфти ҳақида баҳслашаётган ва Оллоҳга шикоят қилаётган (аёл)нинг сўзини эшитди. Оллоҳ сизларнинг бастижавобларингизни эшитур. Албатта Оллоҳ Эшитгувчи, Кўргувчидир.

И з о ҳ: Ушбу оятнинг нозил бўлишига қуйидаги воқеа сабаб бўлгандир. Саҳобалардан Авс ибн Сомитнинг хотини Хавла бинти Саълаба исми бир аёл Пайғамбар алайҳис-саломнинг ҳузурларига келиб: "Ё Расулуллоҳ, Авс мени зиҳор қилди", деб ўз эридан шикоят

қилади. "Зиҳор" ибораси арабларнинг истилоҳида киши ўз хотинига: "Онамнинг бадани каби сенинг баданинг ҳам менга ҳаром", дейишини аниқлатади. Ислом дини келишидан илгари зиҳор қилинган хотин эри учун онага айланиб қолган, демак, талоқ қилинган ҳисобланар эди. (Бу хусусда "Аҳзоб" сурасининг тўртинчи оятига ҳам баён қилинган). Шунинг учун мазкур аёл эрининг бу қилмишидан нолиб, ўрталарида гўдак болалари борлиги, агар эр-хотин ажрашиб кетсалар, ўша болаларга жабр бўлишини айтиб келади. Лекин Пайғамбаримизга "Зиҳор" масъаласи ҳақида ҳали-ҳануз Оллоҳ таоло томонидан бирон ҳукм нозил қилинмаган эди. Шу сабабдан у зот шикоятчи аёлга: "Демак, сен эрингга ҳаром бўлиб қолибсан", деб жавоб қиладилар. Аммо у аёл бу жавобдан қаноатланмай яна ўз сўзларини такрорлайди. Расулуллоҳ алайҳис-салом ҳам яна аввалги жавобларини қайтарадилар. Иккалалари шу тариқа баста-жавоб қилиб туришлари асносида бирдан Пайғамбар алайҳис-саломга юқоридаги ва қуйидаги оятлар нозил бўлади ҳамда уларга Оллоҳ таоло "Зиҳор" масъаласи хусусида Ўз ҳукмини баён қилади.

2. Ораларингиздаги ўз хотинларини зиҳор қиладиган кимсаларнинг (зиҳор қилинган хотинлари) уларнинг оналари эмасдирлар. Фақат уларни туққан (аёл)ларгина уларнинг оналаридирлар. Шак-шубҳасиз, улар сўзнинг номақбул ва ёлгонини айтурлар. (Лекин) Оллоҳ шубҳасиз, Афв этгувчи ва Мағфират қилгувчидир.

И з о ҳ: Яъни, ўша ўз хотинларини оналарига ўхшатишдек номақбул ва ёмон сўз айтганлар ўз қилмишларидан пушаймон бўлиб, тавба қилсалар шак-шубҳасиз, Оллоҳ таоло Афв этгувчи, Мағфират қилгувчидир. Уларнинг ўртасига ҳеч қандай талоқ тушмайди. Лекин ўз хотинини зиҳор қилиб, кейин унга қайтмоқчи бўлган кимса бу қилмиши учун маълум миқдорда каффорат - тўлов тўлаши керак. Энди қуйидаги оятларда ўша каффорат миқдорлари баён қилинади.

3. Ўз хотинларини зиҳор қилиб, сўнгра айтган сўзларидан қайтадиган кимсалар (зиммасида эр-хотин) қўшилишларидан илгари бир қулни озод қилиш бордир. Бу сизларга мавъиза-ибрат бўлгай. Оллоҳ қилаётган амалларингиздан Хабардордир. 4. Энди ким (озод қилиш учун қул) топа олмаса, (унинг зиммасида эр-хотин) қўшилишларидан илгари пайдар-пай икки ой рўза тутиб бордир. Энди ким (рўза тутишга) қодир бўлмаса, (унинг зиммасида) олтмишта бечора-мискинга таом бериш бордир. Бу (ҳукмлар) сизлар Оллоҳ ва Унинг Пайғамбарига иймон келтиришларингиз учун (нозил қилинган). Булар Оллоҳнинг (белгилаб қўйган) ҳадлари -

қонунларидир. Ва (бу қонунларни шикор этгувчи) кофирлар учун аламли азоб бордир. 5. Албатта Оллоҳ ва Унинг Пайғамбари чизган чизиқдан чиқадиган кимсалар худди ўзларидан аввалгилар ҳалок қилингани каби ҳалок қилинурлар. Дарвоқеъ, Биз очиқ-равшан оятлар нозил қилдик. (Мана шу оятларни шикор этгувчи) кофирлар учун хор қилгувчи азоб бордир. 6. (Ўша кофирлар азобга дучор қилинадиган) Кунда Оллоҳ уларнинг барчаларини қайта тирилтириб, (ҳаёти дунёда) қилган амалларининг хабарини берур. У (амаллар)ни Оллоҳ ҳисоблаб-битиби қўйди, улар эса унутиб юбордилар. Оллоҳ барча нарса устида Ғувоҳдир. 7. Оллоҳ осмонлардаги ва Ердаги бор нарсани аниқ билишини кўрмадингизми - билмадингизми?! Уч кишининг ўзаро шивир-шивирлари бўлса, албатта У Зот уларнинг тўртинчисидир, беш кишининг (ўзаро шивир-шивирлари бўлса), албатта У Зот уларнинг олтинчисидир. (Ўзаро сирлашаётган кичиклар) бундан оз бўладими ё кўп бўладими, албатта У Зот қаерда бўлсалар ҳам улар билан биргадир. Сўнгра Қиёмат Кунда уларга қилган амалларининг хабарини берур. Албатта Оллоҳ барча нарсани Билгувчидир. 8. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), ўзаро шивир-шивирдан қайтарилганларидан сўнг яна ўзлари қайтарилган нарсага қайтадиган ҳамда ғуноҳ, зўравонлик ва Пайғамбарга итоатсизлик қилиш тўғрисида ўзаро шивирлашадиган кимсаларни кўрмадингизми?! Қачон улар Сизнинг олдингизга келсалар, Сизга бир ибора билан салом берурларки, Оллоҳ Сизга ўша (сўз) билан салом бермаган эди. Яна ўзларича: "Нега айтаётган сўзимиз сабабли Оллоҳ бизларни азобламаяпти? (Агар Муҳаммад ҳақ пайғамбар бўлганида албатта Оллоҳ бизларни азобга гирифтор қилган бўлар эди)", дерлар. Уларга ўзлари кирадиган жаҳаннам (азоб тўғрисида) кифоя қилар! Бас, нақадар ёмон ҳолат (бу)!

И з о ҳ: Ушбу оят мўминларни кўрганларида бир-бирлари билан пичир-пичир ва турли имо-ишоралар қилишиб уларга озор берадиган яҳудий ва мунофиқлар ҳақидадир. Пайғамбар алайҳис-салом уларни бу қилиқларидан қайтарганларидан кейин ҳам улар ўз висир-висирларидан қайтмайдилар, балки ҳагларидан ошиб Расулуллоҳ алайҳис-саломга рўбарў бўлганларида: "Ассалому алайкум", яъни, "Сизларга тинчлик-омонлик бўлсин", дейиш ўрнига: "Ассому алайкум. яъни, "Сизларга ўлим бўлсин", дейдилар. Шунинг учун Оллоҳ таоло уларнинг жазолари жаҳаннамга кириш эканлиги хусусида хабар беради.

9. Эй мўминлар, сизлар ўзаро шивирлашиб гаплашганларингизда гуноҳ, зўравонлик ва Пайгамбарга итоатсизлик қилиш тўғрисида шивирлашманглар, (балки) яхшилик ва тақво ҳақида шивирлашинглар ҳамда сизлар ҳузурига тўпланадиган Зот - Оллоҳдан қўрқинглар! 10. (Яҳудий ва мунофиқларнинг) ўзаро шивир-шивирлари фақат шайтон томонидан бўлиб, иймон келтирган зотлар (у сабабли) ғамгин бўлишлари учундир. (Лекин у шивир-шивирлар) Оллоҳнинг изни иродасисиз уларга бирон зиён етказа олгувчи эмасдир. Бас, мўминлар, Ёлғиз Оллоҳгагина таваккул қилсинлар - суянсинлар! 11. Эй мўминлар, қачон сизларга (мажлис-суҳбатларда дўст-биродарларингиз келиб: "Бизларга ҳам шу мажлисдан) жой беринглар", дейилса, дарҳол жой беринглар, Оллоҳ сизларга ҳам (Ўз жаннатидан) жой берур. Ва Қачон: "(Ўринларингиздан) туринглар", дейилса, дарҳол туринглар, Оллоҳ сизлардан иймон келтирган ва илм ато этилган зотларни (баланд) даража-мартабаларга кўтарур. Оллоҳ қилаётган амалларингиздан Хабардордир.

И з о ҳ: Бу ояти каримада мўминларга мажлис одоблари таълим берилди ва уларни бағрикенгликка, яъни, мажлисларига келиб қўшилмоқни истаган дўстларига ёнларидан жой беришга ва агар ҳамма жойлар банд бўлса, кейин келганларга ўз ўринларини бўшатиб беришга даъват этилди. Яна бу оятда илмнинг фазилати алоҳида таъкидлаб ўтилдики, бу борада Пайгамбар алайҳис-салом томонларидан ҳам кўпдан-кўп ҳадислар ривоят қилинган бўлиб, улардан бири мана бу ҳадиси шарифдир: "Олимнинг обид устидаги фазилати худди тўлин ойнинг бошқа юлдузлар устидаги фазилати кабудир". Ҳукамолардан бирининг қўйидаги сўзлари ҳам ибратлидир: "Мен илм топа олмаган одам нима топганини, илм топган одам эса нима йўқотганини билсам эди".

12. Эй мўминлар, қачон сизлар Пайгамбар билан сирлашмоқ - суҳбатлашмоқни истасангизлар, суҳбатларингиз олдидан (камбағал-мускинларга) бирон хайр-садақа тақдим этинглар. Бу ўзларингиз учун яхшироқ ва (гуноҳларингизни) поклагувчиरोқдир. Энди агар (садақа қилгудек нарса) топа олмасангизлар, у ҳолда албатта Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир. 13. Суҳбатларингиз олдидан хайр-садақалар тақдим этишдан (камбағал бўлиб қоламиз, деб) қўрқдингларми? Бас, сизлар (хайр-садақа) қилмаган экансизлар ва Оллоҳ (бу хатоларингиз учун қилган) тавбаларингизни қабул қилган экан, энди намозни тўкис адо

этинглар ва закотни (ҳақдорларга) ато этинглар ҳамда Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарига итоат этинглар! Оллоҳ қилаётган амалларингиздан Хабардордир. 14. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Оллоҳнинг газабига дучор бўлган қавмни (яхудийларни) дўст тутган кимсаларни (мунофиқларни) кўрмадингизми? У (мунофиқлар) сизлардан (яъни, мусулмонлардан) ҳам, улардан (яъни, яҳудийлардан) ҳам эмасдирлар! Яна улар (ўзларининг мунофиқ эканликлари) билиб турган ҳолларида ("Бизлар мусулмонлармиз", деб) ёлгондан қасам ҳам ичурлар. 15. Оллоҳ улар учун қаттиқ азобни тайёрлаб қўйгандир! Дарҳақиқат, уларнинг қилган амаллари нақадар ёмондир! 16. Улар ўзларининг (ёлгон) қасамларини қалқон қилиб олишиб, (одамларни) Оллоҳнинг Йўлидан тўсдилар. Бас, улар учун хор қилгувчи азоб бордир! 17. Уларнинг моллари ҳам, болалари ҳам Оллоҳ томонидан (бўладиган) бирон нарсани-азобни улардан дафъ қила олмас. Улар дўзах эгаларидир. Улар, ўша жойда мангу қолгувчидирлар! 18. У Кунда (яъни, Қиёматга) Оллоҳ уларнинг барчаларини қайта тирилтирур. Бас, улар худди сизларга қасам ичаётганларидек, У Зотга ҳам қасам ичурлар ва ўзларини (шу ёлгон қасамлари сабабли) бирон (фойда) устида деб ҳисобларлар. Огоҳ бўлингизким, албатта улар гирт ёлгончи кимсалардир! 19. Уларни шайтон эгалаб олиб, уларга Оллоҳни эслашни унуттирди. Ана ўшалар шайтон ҳизби-гуруҳидирлар. Огоҳ бўлингизким, албатта шайтон ҳизби (бўлган кимсалар) зиён кўргувчилардир. 20. Албатта Оллоҳ ва Унинг Пайгамбари чизган чизиқдан чиққан кимсалар - ана ўшалар энг хор кимсалар қаторидадирлар! 21. Оллоҳ (Лавҳул-Маҳфузга): "Шак-шубҳасиз, Мен Ўз пайгамбарларим билан бирга холиб бўлурман", деб ёзиб қўйгандир. Албатта Оллоҳ Кучли, Қудратлидир. 22. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Оллоҳга ва Охират Кунига иймон келтирадиган қавмнинг Оллоҳ ва Унинг Пайгамбари чизган чизиқдан чиққан кимсалар билан - гарчи улар ўзларининг оталари ёки ўғиллари ёки оға-инилари ёки қариндош-уруглари бўлсалар-да - дўстлашаётганларини топмасиз. Ана ўшаларнинг дилларига (Оллоҳ) иймонни битиб қўйгандир ва уларни Ўз томонидан бўлган Рух-Қуръон билан қувватлантиргандир. У Зот уларни остидан дарёлар оқиб турадиган, улар мангу қоладиган жаннатларга киритур. Оллоҳ улардан рози бўлди ва улар ҳам (Оллоҳдан - У Зот берган ажр-мукофотлардан) рози бўлдилар. Ана ўшалар Оллоҳнинг ҳизбидирлар. Огоҳ бўлингизким, албатта Оллоҳнинг ҳизби (бўлган зотлар) нажот тошгувчидирлар!

ҲАШР сураси (59)

Йиғирма тўрт оятдан иборат бу сура Мадинада нозил қилинган.

Сура меҳвари - ўқи яҳудийлардан бану Назийр номли қабиланинг хиёнаткорликлари сабабли ўз диёрларидан сургун қилинишларини ва Ислом тарихида "Бану Назийр ғазоти" номи билан қолган ғазот тафсилотини баён қилиш атрофида айланади. Шунинг учун ҳам бу сура "Жамлаб сургун қилиш" деган маънони ифодаловчи "Ҳашр" номи билан аталгандир. Шунингдек, бу сурада яҳудийларнинг ҳамтовоқлари бўлган мунофиқларнинг кирдикорлари очиб ташланади ва улар гарчи кўринишларида бир-бирлари билан ўзаро иттифоқдек кўринсалар-да, дилларидаги ғараз-мақсадлари тамоман турлитуман эканлиги таъкидланади.

Сура саҳобайи киромларнинг таъриф-тавсифлари ва Қуръони Каримнинг қадр-мартабаси ҳақидаги оятларни ҳам ўз ичига олгандир.

Сура ниҳоясида Оллоҳ таолонинг гўзал исмлари ва Илоҳий сифатлари зикр этилиб, мўминларни Ёлғиз Оллоҳдангина қўрқишга буюрилади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Осмонлардаги ва Ердаги бор нарса Оллоҳга тасбеҳ айтди. У қудрат ва ҳикмат Соҳибидир. 2. У аҳли Китоблардан (яҳудийлардан) кофир бўлган кимсаларни биринчи тўплашдаёқ ўз диёрларидан ҳайдаб чиқарган Зотдир. (Эй мўминлар), сизлар уларнинг чиқиб кетишларини ўйлаган ҳам эмас эдингиз. Улар ҳам ўзларининг кўрғон-қалъаларини Оллоҳ(нинг азобидан) тўстувчи деб ўйлаган эдилар. Бас, Оллоҳ(нинг азоби) улар ҳисобга олмаган томондан келди ва дилларига қўрқинч солди. Улар (уйларини) ўз қўллари ва мўминларнинг қўллари билан бузурлар. Бас, эй ақл эгалари, (уларнинг аҳволдан) ибрат олингиз!

И з о ҳ: Пайғамбар алайҳис-салом Маккайи мукаррамадан Мадинайи мунавварага ҳижрат қилиб келганларидан сўнг яҳудийларнинг Мадина атрофида яшайдиган бану Назийр қабиласи

ЙИГИРМА САККИЗИНЧИ ЖУЗЪ

у киши билан бетарафлик тўғрисида сулҳ тузган эди. Лекин мусулмонлар Уҳуд жангида мағлубиятга учраганларидан кейин бану Назийр яҳудийлари ўртадаги сулҳни бузишиб, мусулмонлар орасига суқулиб кириб олган айрим мунофиқ кимсалар билан тил бириктиришиб, Макка кофирларига одам юборадилар ва Муҳаммад алайҳис-саломга қарши жанг қилиш учун улар билан ҳамкорликка тайёр эканликларини билдирадилар. Расулulloҳ бу хиёнатдан хабар топгач, яҳудийларнинг Маккага юборилган элчилари Каъб ибн Ашрафни қатл қилишга буюрадилар ва ўзлари қўшин билан бориб, бану Назийр қабиласини қамал қиладилар. Қамалнинг йигирма биринчи кунига гилларига қўрқинч тушган яҳудийлар Пайгамбаримизга қайта сулҳ, тузишни таклиф қилишганида у зот хоинлар билан ҳеч қандай сулҳ тузилиши мумкин эмаслигини билдириб, улардан кўтарганларича нарсаларини олиб дарҳол бу юртдан чиқиб кетишларини талаб қиладилар. Шундай қилиб яҳудийлар яшаётган уйларнинг устун-тўсинларигача бузиб туяларга юклашиб ҳеч қандай жанг-жадалсиз ўз диёрларидан жўнаб қоладилар.

3. Агар Оллоҳ уларга сургунни ёзмаганида, албатта уларни мана шу дунёда (қатл қилиш ёки асирлик билан) азоблаган бўлар эди. Улар учун Охиратда дўзах азоби ҳам бордин. 4. Бунга сабаб, уларнинг Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарига қарши турганларидир. Кимки Оллоҳга қарши турса, бас, албатта Оллоҳнинг жазоси қаттиқдир. 5. (Эй мўминлар), сизлар (бану Назийр хурмозорларидан) бирон хурмо дарахтини кесдингларми ёки уни ўз поясида турган ҳолида қолдирдингларми, бас, (сизлар қилган ҳар бир иш) Оллоҳнинг изни-иродаси билан ва у фосиқ-итоатсиз кимсаларни расво қилиш учун (бўлди). 6. Оллоҳ Ўз Пайгамбарига улардан ўлжа қилиб берган нарсаларнинг устига сизлар оту туяларни - ўйнатиб-чоптириб борганларингиз йўқ (яъни, у ўлжаларни сизлар қийналиб, машаққат чекиб, жанг-жадал билан қўлга киришганларингиз йўқ), лекин Оллоҳ Ўз пайгамбарларини Ўзи хоҳлаган кимсалардан (мана шундай) устун қилиб қўюр. Оллоҳ барча нарсага Қодирдир. 7. Оллоҳ қишлоқ-шаҳарларнинг (кофир) аҳолисидан Ўз Пайгамбарига ўлжа қилиб берган нарсалар - токи сизлардан бой-бадавлат кишилар ўртасидагина айланиб юраверадиган нарса бўлиб қолмасин учун - Оллоҳники, Пайгамбарники ва (у зотиниш) қариндош-уруглари, етимлар, бечора-мискинлар ва йўловчи-мусофирларникидир. Пайгамбар ўзи сизларга ато этган нарсани олинглар, у зот сизларни қайтарган нарсадан қайтинглар ва

Оллоҳдан қўрқинглар! Албатта Оллоҳнинг жазоси қаттиқдир. 8. (У ўлжалар яна) ўз диёрларидан ва мол-мулкларидан ҳайдаб чиқарилган зотлар - камбағал муҳожирларникидирки, улар Оллоҳдан фазл-марҳамат ва ризолик истарлар ҳамда Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарига ёрдам берурлар. Ана ўшалар (иймонларига) содиқ зотлардир. 9. Улардан (муҳожирлардан) илгари (Мадина) диёрига ўрнашган ва иймон-эътиқодни (маҳкам ушлаган) зотлар (ансорлар) эса ўзлари(нинг ёнлари)га ҳижрат қилиб келган кишиларни суюрлар ва дилларида уларга (муҳожирларга) берилган нарсалар ўлжалар сабабли бирон ҳасад туймаслар ҳамда гарчи ўзларида эҳтиёж бўлса-да, ўзларини қўйиб (ўзгаларни) ийсор-ихтиёр қилурлар. Кимки ўз нафсининг бахиллигидан сақлана олса, бас, ана ўшалар нажот топгувчи зотлардир.

И з о ҳ: Мазкур оятларда ўзларининг уй-жой ва мол-мулкларини тарк этиб Пайгамбар алайҳис-салом билан Мадинайи мунавварага ҳижрат қилиб келган муҳожирларнинг орзу-ниятлари фақат Оллоҳнинг ризолигини исташ ҳамда Оллоҳ ва Пайгамбар алайҳис-саломга ёрдам қилиш бўлганлиги таъкидланди ва газотлардан тушадиган ўлжаларнинг бир қисми ўшаларнинг ҳақлари эканлиги уқтирилди. Шунингдек, уларнинг йўлларига уй-жой ва иймон-эътиқод билан пешвоз чиққан ансорлар - ёрдамчилар (улар Пайгамбаримизга ва бошқа муҳожирларга ҳар бир ишда кўмак берганлари учун мана шу номга сазовор бўлганлар), ва уларнинг бағрикенгликлари, ўз манфаатларидан ўзгаларнинг манфаатини устун қўя олишлари таърифланди.

Ҳукамолардан Абу Зайднинг гоят ибратли мана бу сўзи худди ўша ансорлар ҳақида айтилгандек: "Балхлик бир йигит менга: "Ўзларингизнинг зуҳд-тақволарингиз ҳақида гапириб бергин", деган эди, мен айтдим: "Топсак еймиз, топмасак сабр қиламиз". Шунда у деди: "Бизда Балхнинг итлари шундай қилишади, биз эса топмасак сабр қиламиз, топсак ўзимиздан муҳтожроқларга берамиз".

10. Улардан кейин (дунёга) келган зотлар айтурлар: "Парвардигоро, Ўзинг бизларни ва бизлардан илгари иймон билан ўтган биродарларимизни мағфират қилгин ва қалбларимизда иймон келтирган зотлар учун бирон гилли-гаш қилмагин. Парвардигоро, албатта Сен Меҳрибон ва Раҳмлидирсан". 11. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), мунофиқ кимсалар ўзларининг аҳли Китоблардан (яхудийлардан) бўлган кофир биродарларига: "Қасамки, агар сизлар (Мадинадан) қувиб чиқарилсангизлар, албатта бизлар ҳам сизлар билан бирга чиқиб кетурмиз ва

ЙИГИРМА САККИЗИНЧИ ЖУЗЪ

сизлар(га қарши урушиш) тўғрисида ҳеч қачон бирон кимсага итлоат этмасмиз. Агар сизларга қарши жанг қилинса, албатта бизлар сизларга ёрдам берурмиз", дейишларини кўрмадингизми? Оллоҳ гувоҳлик берурки, улар шак-шубҳасиз, ёлғончидирлар. 12. Қасамки, агар (яхудийлар ўз диёрларидан) қувиб чиқарилсалар, (мунофиқлар) улар билан бирга чиқиб кетмаслар, қасамки, агар (яхудийларга қарши) жанг қилинса, (мунофиқлар) уларга ёрдам ҳам бермаслар ва агар (фаразан) ёрдам берсалар ҳам, албатта (яхудийлар мўминлар томонидан мағлуб қилинишиб) ортларига қараб қочурлар ва кейин уларга бирон ёрдам берилмас. 13. (Эй мўминлар), аниқки, сизлар (мунофиқларнинг) дилларида Оллоҳдан кўра қўрқинчлироқдирсизлар. Бунга сабаб, улар (Оллоҳнинг қудратини) англамайдиган қавм эканликларидир. 14. Улар (мунофиқ ва яҳудийлар) бирлашган ҳолларида сизлар билан фақат қалъа-қўрғонли қишлоқлар ичида (беркиниб) ёки деворлар ортидангина жанг қила олулар, (яъни, ҳеч қачон сизларга қарши очик жангга чиқа олмаслар). Улар ўз ўрталарида кучли-қувватлидирлар, (яъни, жанг-жадал бўлмасдан туриб ўзаро куч-қудратли эканликлари ҳақида лоф урaveraдилар, аммо жанг пайтида ожиз-қўрқоқдирлар). (Оғизларидаги сўзларидан) уларни бир деб ҳисоблайсиз-у, (аммо) диллари хилма-хилдир. Бунга сабаб, уларнинг ақлсиз қавм эканликларидир. 15. (Улар) худди ўзларидан озгина олдин ўтган, ўз қилмишларининг зиёнини тотган кимсаларнинг (яъни, Бадр жангига енгилиб шарманда бўлган мушрикларнинг) ўхшашидирлар. Улар учун (Охиратга ҳам) аламли азоб бордир. 16. (Яҳудийларни мўминларга қаршилик қилишга гиж-гижлаётган мунофиқлар) худди шайтоннинг ўхшашидирлар. Эсланг, у инсонга "Кофир бўл", деган эди. Энди қачонки (инсон) кофир бўлгач, (шайтон унга) "Албатта мен сендан безорман. Зеро, мен барча оламлар Парвардигори бўлмиш Оллоҳдан қўрқурман", деди. 17. Бас, иккисининг (шайтон ва унинг сўзига кириб кофир бўлган инсоннинг) оқибати дўзахга кириб, унда мангу қолишлари бўлди. Золим кимсаларнинг жазоси шудир! 18. Эй мўминлар, Оллоҳдан қўрқинглар ва (ҳар бир) жон эрта (Қиёмат Кунини) учун нимани (яъни, қандай эзгу амални) тақдим этганига қарасин! Оллоҳдан қўрқинглар! Албатта Оллоҳ қилаётган амалларингиздан Хабардордир. 19. Сизлар Оллоҳни унутиб қўйган (яъни, У Зотнинг амр-фармонларига итлоат этмаган), бас, (шундан кейин Оллоҳ) уларга ўзларини ҳам унуттириб қўйган (яъни, ўзларига Охиратга фойда берадиган амаллар қилишдан юз

ўғиртириб қўйган) кимсалар каби бўлмангиз! Ана ўшалар фосиқ-итоатсиз кимсалардир! 20. Дўзах эгалари билан жаннат эгалари баробар бўлмас. Жаннат эгалари (*бахт-саодатга*) эришгувчи зотлардир. 21. Агар Биз ушбу Қуръонни бирон тогга нозил қилганимизда, албатта Сиз у (*тоғ*)ни Оллоҳнинг қўрқувидан эгилиб-ёрилиб кетган ҳолида кўрган бўлур эдингиз. (*Лекин айрим инсонларнинг диллари тоғнинг тошидан ҳам қаттиқроқ бўлгани сабабли уларга Қуръон оятлари ҳам таъсир қилмас*). Биз бу мисолларни одамлар учун, шояд улар тафаккур қилсалар, деб келтирмоқдамиз. 22. У - Оллоҳ, шундай Зотдирки, ҳеч қандай илоҳ йўқ, фақат Унинг Ўзи бордир. (*У*) гайб ва шаҳодатни (*яъни, яширин ва ошкора нарсаларни*) Билгувчидир. У Меҳрибон ва Раҳмдир. 23. У - Оллоҳ, шундай Зотдирки, ҳеч қандай илоҳ йўқ, фақат Унинг Ўзи бордир. У (*Ёлғиз*) Подшоҳдир, (*барча айб-нуқсондан*) Поқдир-Саломатдир, (*Ўзи хоҳлаган бангаларини дунё боло-офатлари ва Охират азобидан*) Омон қилгувчидир, (*бангаларнинг амалларини*) Кўриб-Кузатиб тургувчидир, қудрат Соҳибидир, Бўйсундиргувчидир, (*Танҳо*) кибр Эгасидир. Оллоҳ уларнинг (*мушрикларнинг*) ширкларидан Поқдир. 24. У - Оллоҳ Яраттувчидир, (*йўқдан*) Бор қилгувчидир, (*барча нарсага*) Сурат-Шакл бергувчидир. Унинг гўзал исмлари бордир. Осмонлар ва Ердаги бор нарса Унга тасбеҳ айтур. У қудрат ва ҳикмат Соҳибидир.

МУМТАХАНА сураси (60)

Бу сура ҳам Мадинада нозил қилинган бўлиб; ўн уч оятдир.

У мўминларга Оллоҳнинг ҳам, ўзларининг ҳам душманлари бўлган мушриклар билан дўстлашмасликни буюриш билан бошланиб, сўнгра бу ҳақда Иброҳим алайҳис-салом, у зотнинг тобеълари тарихида ибрат олса арзийдиган гўзал намуна борлиги таъкидланади ва шу билан бирга сура давомида мусулмонларга қарши урушмаётган ҳамда уларнинг зиёнларига ўзгалар билан тил бириктирмаётган ғайри динлар билан яхши алоқа-муомала тузиш дуруст эканлиги ҳам маълум қилинади.

Бу сурада мўминларга мушрикларнинг қўлларидан қочиб, Мадинага ҳижрат қилиб келган ва ўзларининг мўмина эканликларини билдирган аёлларнинг иймонларини имтиҳон қилиб кўриш буюрилади. Суранинг "Мумтахана - Имтиҳон қилингувчи аёл", деб номланишининг боиси шудир.

Сура мўминларни Оллоҳ таолонинг ғазабига дучор бўлган мушриклар билан дўст бўлмасликка такроран даъват қилиш билан хотима топади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Эй мўминлар, Менинг ҳам душманим, сизларнинг ҳам душманларингиз (*бўлган мушриклар*)ни дўст тутманглар! Сизлар уларга дўстлик (*ҳақида хат-хабар*) юборурсизлар, ҳолбуки, улар сизларга келган Ҳақ (*Дин ва Қуръон*)га кофир бўлгандирлар! Улар Пайгамбарни ҳам, сизларни ҳам Оллоҳга - Парвардигорларингизга иймон келтирганларингиз сабабли (*ўз қиёларингиздан*) ҳайдаб чиқармоқдалар-ку! Агар сизлар Менинг Йўлимда жиҳод қилиш учун ва Менинг розилигимни истаб чиққан бўлсангизлар, (*у ҳолда мушрик-кофир кимсаларни дўст тутманглар*)! Сизлар уларга пинҳона дўстлик қилмоқдасизлар! Ҳолбуки, Мен сизлар яширган нарсани ҳам, ошкор қилган нарсани ҳам жуда яхши Билгувчидирман! Сизлардан ким шу (*ш*)ни қилса, бас, аниқки, у Тўғри Йўлдан озибди!

Изоҳ: Ушбу оятнинг нозил қилинишига қуйидаги воқеа сабаб бўлган. Пайғамбар алайҳис-салом Маккани фатҳ этиш учун тайёргарлик кўриб юрган кезларида муҳожир саҳобалардан Ҳотиб ибн аби-Бултаа бу ҳақда Макка зодагонларига хат ёзиб уларга қарши урушга ҳозирлик кўрилаётганининг хабарини беради ва уни ўша тарафга кетаётган бир аёлдан бериб юборади. Шунда Жаброил фаришта келтирган ваҳий орқали бу хуфёна ҳаракат Расулуллоҳ алайҳис-саломга маълум бўлади ва у зот ҳазрати Алини яна уч саҳоба билан ўша аёлнинг изидан юборадилар. Улар аёлни Пайғамбаримиз айтган Мадина яқинидаги Равзиҳоҳ деган жойдан топиб, ундан хатни беришини талаб қилганларида, у аввал тонади, лекин кейин элчиларнинг дўқ-пўписаларидан сўнг сочларининг орасидан чиқариб беради. Хат қўларига келиб теккач, Пайғамбар алайҳис-салом Ҳотибни чақириб, ундан: "Бу қандай қилиқ?", деб сўраганларида, у шундай жавоб қилди: "Ё Расулуллоҳ, мен Исломга кирганимдан буён Диндан қайтган ҳам эмасман, Сизга хиёнат қилган ҳам эмасман. Лекин мен ҳижрат қилиб чиқар эканман, болачақаларим Маккада қолгандир. Бошқа муҳожирларнинг Маккада қолиб кетган бола-чақа ва мол-мулкларини ўз ҳимояси остига оладиган қариндош-уруғлари бор, аммо менинг Маккада бирон ҳимоячим йўқдир. Шу сабабдан мана бу хатим Макка зодагонларининг қўлларига бориб тегса, улар аҳли-ошамга ҳомийлик қилишар, деб ўйлаган эдим. Мен бу хатни динимизга бирон зиён етказиш учун ёзган эмасман". Бу сўзни эшитган Умар: "Ё Расулуллоҳ, руҳсат беринг, бу мунофиқнинг бошини танасидан жудо қилэй", деганида, Пайғамбаримиз шундай дейдилар: "Йўқ, у "Бадр"га гувоҳ бўлган (яъни, мусулмонлар ҳали жуда озчилик ва ночор ҳолатдалик пайтларида улар билан бирга Бадр жангида кофирларга қарши жанг қилган). Сен қаердан билурсан, эй Умар, эҳтимол Оллоҳ таоло Бадр жангида иштирок этган мусулмонларнинг барча қилган ва қиладиган гуноҳларини мағфират қилиб юборгандир". Мана шу пайтда юқоридagi ояти карима нозил бўлди.

2. (Эй мўминлар), агар улар (мушриклар) сизларга зафар топсалар, душманларингиз бўлулар ва сизларга қўл ва тилларини ёмонлик билан чўзурлар (яъни, сизларни ўлдирурлар, ҳақоратлар қилурлар). Улар сизларнинг яна кофир бўлишларингизни истарлар. 3. (Қиёмат Кунисида) сизларга қариндош-уруғларингиз ҳам, бола-чақаларингиз ҳам ҳаргиз фойда бермас! Қиёмат Кунисида (Оллоҳ) ўрталарингизни ажратиб

қўюр, (Бас, нечун ўша уруғ-авлодингизни ҳимоя қилиш учун Оллоҳга гуноҳкор бўлмоқдасизлар?!) Оллоҳ қилаётган амалларингизни Кўриб тургувчидир. 4. Сизлар учун Иброҳим ва у билан бирга бўлган кишиларда (уларнинг кофирларга қилган муносабатларида) гўзал намуна бордир. Эслангиз, улар ўз қавмларига: "Дарҳақиқат, бизлар сизлардан ва сизлар Оллоҳни қўйиб ибодат қилаётган бутларингиздан безормиз. Бизлар сизлар (ишониб, ибодат қилаётган бут-санамлар)ни инкор этдик. Токи сизлар Ёлғиз Оллоҳга иймон келтиргунларингизча, сизлар билан бизнинг ўртамизда адоват ва ёмон кўриш зоҳирдир", дедилар. Фақат Иброҳим ўз(ининг кофир бўлган) отасига: "Албатта мен (Оллоҳдан) сен учун мағфират сўрайман, (лекин) сенга Оллоҳ томонидан бўладиган бирон нарсани (азобни қайтаришга) молик эмасман", (деган сўзларигина сизларга намуна бўлмасин)!

И з о ҳ: Иброҳим алайҳис-салом оталарининг иймонга келишидан умидвор бўлиб, унга Оллоҳ таолодан мағфират сўраш ҳақида ваъда қилган эдилар. Аммо унинг иймонга келмаслиги аниқ маълум бўлгач, Иброҳим пайгамбар ундан юз ўтирганлар. Бу ҳақда "Тавба" сурасининг 114-оятда баён қилингандир.

(Иброҳим ва у билан бирга бўлган мўминлар яна шундай дуо қилган эдилар): "Парвардигоро, Ёлғиз Ўзингта таваккул қилдик ва Ўзингта инобат-тавба қилдик. Ёлғиз Сенгагина қайтишимиз бордир. 5. Парвардигоро, бизларни бу кофир бўлган кимсаларга мафтун-алдангувчи қилиб қўймагин, бизларни(нг гуноҳларимизни) мағфират қилгин. Парвардигоро, албатта Сен Ўзинг қудрат ва ҳикмат Соҳибидирсан". 6. Дарҳақиқат, сизлар учун - Оллоҳ ва Охират Кунидан умидвор бўлган кишилар учун уларда (Иброҳим пайгамбар ва у зот билан бирга бўлган мўминларнинг тутган йўлларида) гўзал намуна бордир. Ким (Исломдан ва мана шу панд-насиҳатлардан) юз ўтириб кетса, у ҳолда албатта Оллоҳ (ундай кимсалардан) Беҳожат ва мақтовга Лойиқ Зотдир. 7. Эҳтимол, Оллоҳ сизлар билан (Макка кофирлари орасидаги) сизлар душманлашиб юрган кимсалар ўртасида - (уларни ҳам иймон ва Исломга муваффақ қилиш билан)- бир дўстликни пайдо қилиб қўяр. Оллоҳ (барча ишга) Қодирдир. Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир. 8. Оллоҳ Дин(ингиз - Ислом) тўғрисида сизлар билан урушмаган ва сизларни ўз диёрларингиздан ҳайдаб чиқармаган кимсалардан - уларга яхшилик қилишларингиздан ва уларга адолатли бўлишларингиздан қайтармас. Албатта Оллоҳ адолат

қилгувчиларни севар. 9. Оллоҳ сизларни фақат Динларингиз тўғрисида сизлар билан урушган ва сизларни ўз диёрларингиздан ҳайдаб чиқарган ҳамда сизларни ҳайдаб чиқаришда бир-бирларига ёрдамлашган кимсалардан - улар билан дўстлашишларингиздан қайтарур. Кимки улар билан дўстлашса, бас, ана ўшалар золим кимсаларнинг ўзидир. 10. Эй мўминлар, қачон сизларга (Макка кофирларининг қўли остида қолган) мўминалар ҳижрат қилиб келсалар, сизлар улар(нинг иймонлари)ни имтиҳон қилиб кўринглар (яъни, улар ўз эрларини ёмон кўриб ёки сизлардан биронтангизга ишқи тушиб қолгани учун эмас, балки фақат мўмина бўлганлиги сабабли, дини Ислом учун ҳижрат қилганлари ҳақида сизларга қасам ичсинлар).- Оллоҳ уларнинг (дилларидан) иймонларини (ҳам) жуда яхши Билгувчидир.- Бас, агар сизлар уларнинг (ҳақиқий) мўмина эканликларини билсангизлар, у ҳолда уларни кофирларга қайтарманглар!- У мўминалар (кофирлар) учун ҳалол эмас ва у (кофир)лар (мўмина)лар учун ҳалол бўлмайдилар- Ва уларга (яъни, сизларнинг олдингизда қолган мўминаларнинг Маккада қолган кофир эрларига мана шу хотинлари учун) сарфлаган маҳрларини (қайтариб) беринглар! Қачон сизлар у (мўмина)ларга маҳрларини берсангизлар, сизларга уларни никоҳларингизга олишда бирон гуноҳ йўқдир. (Шунингдек), сизлар ҳам кофираларнинг билак-қўлларидан ушламанглар (яъни, сизларнинг хотинларингиз кофира бўлган ҳоларида кофирлар билан қолишни истаса, сизлар уларнинг йўларини тўсиб никоҳларингизда сақламанглар, балки уларга уйланмоқчи: бўлган кофирлардан) ўзларингиз сарфлаган маҳрни талаб қилинглари ва улар ҳам (ўзларининг никоҳидан чиққан ва мусулмонларнинг олдида ҳижрат қилиб кетган мўминаларга) сарфлаган маҳрларини талаб қилсинлар. Бу Оллоҳнинг ҳукмидирки, У Зот сизларнинг ўртангизда ҳукм қилур. Оллоҳ Билгувчи ва ҳикмат Соҳибидир. 11. Агар жуфтларингиздан биронтаси кофирлар томонга ўтиб кетса-ю, (аммо улар ўша хотин учун берилган маҳрни унинг эрига қайтариб бермасалар), сўнг сизлар ўч олсангизлар (яъни, у кофирлар билан урушиб ғалаба қилсангизлар ва ўлжалар олсангизлар), у ҳолда (ўша ўлжалардан) жуфтлари (кофирлар томонга ўтиб) кетган кишиларга улар сарфлаган маҳр миқдорини беринглар! Ва ўзларингиз иймон келтиргувчи бўлган - Оллоҳдан кўрқинглар! 12. Эй Пайгамбар (алайҳис-салом), қачон Сизнинг олдингизга мўминалар келишиб,

ЙИГИРМА САККИЗИНЧИ ЖУЗЪ

Сизга ўзларининг Оллоҳга бирон нарсани шерик қилмасликларига, ўғрилиқ қилмасликларига, зино қилмасликларига, (камбағаллик ёки шарманда бўлишдан қўрқиб) ўз болаларини ўлдирмасликларига ва қўл-оёқлари ўртасида тўқиб оладиган бўҳтонни қилмасликларига (яъни, фарзандсизлик сабабли ўз эрларидан ажралиб қолмаслик учун бирон ташландиқ болани топиб, гўё у қўл-оёқлари ўртасидан чиққандек, яъни, ўзлари туққандек эрларига: "Мана шу бола сендан бўлди"; деб бўҳтон қилмасликка) ҳамда бирон яхши ишда Сизга итоатсизлик қилмасликларига қасамёд қилсалар, Сиз уларнинг қасамёдларини қабул қилинг ва улар учун Оллоҳдан мағфират сўранг! Албатта Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир. 13. Эй мўминлар, Оллоҳнинг газабига дучор бўлган қавм билан дўст бўлманглар! Худди барча кофирлар қабр эгалари(нинг яъни, ўликларнинг қайта тирилишлари)дан ноумид бўлганларидек, уларнинг ҳам Охиратдан умидлари узилгандир.

САФ сураси (61)

Мадинада нозил бўлган бу сура ўн тўрт оятдир.

У дастлаб Оллоҳ таолога тасбеҳ айтилганидан сўнг мўминларга берган ваъдаларининг устидан чиқишлари лозим эканлигини уқтириш билан бошланади.

Сўнгра Оллоҳ таоло Ўзининг Йўлида саф бўлиб курашадиган кишиларни сўйиши таъкидланадики, суранинг "Саф" деб номланишига шу сабабдир.

Бу сурада Мусо ва Ийсо пайғамбарларнинг бани Исроил қавми томонидан кўрган озор-азийятлари ҳам зикр қилингандир.

Сура мўминларга Оллоҳ ва Унинг Пайғамбари Муҳаммад алайҳис-саломга иймон келтирганларидан кейинги энг нажотбахш амал Оллоҳнинг Йўлида молу жонлари билан жиҳод қилишлари эканлигини уқтириб, уларни Ҳақ таолонинг ёрдамчилари бўлишга даъват қилиш билан якунланади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Осмонлардаги ва Ердаги бор нарса Оллоҳга тасбеҳ айтди. У қудрат ва ҳикмат Соҳибидир. 2. Эй мўминлар, нега сизлар ўзларингиз қилмайдиган нарсани (қиламиз, деб) айтурсизлар?! 3. Сизларнинг ўзларингиз қилмайдиган ишни (қиламиз, деб) айтишларингиз Оллоҳ наздида ўта манфур (ишдир).

И з о ҳ: Бу икки оят айрим саҳобалар ўзларича: "Оллоҳ таолога энг суюкли бўлган ишни билсак эди, албатта ўша амални қилган бўлуր эдик", деб юришиб, сўнгра ўша суюкли амал Оллоҳ Йўлида жиҳод қилиш эканлиги ҳақида оят нозил бўлгач эса уларнинг баъзи бирлари сусткашлик қилганларида нозил бўлгандир.

4. Албатта Оллоҳ Ўзининг Йўлида гўё туташ бинолардек бир сафга тизилган ҳолларида жиҳод қиладиган зотларни севар. 5. Эсланг, Мусо ўз қавмига: "Эй қавмим, нега сизлар мен Оллоҳнинг сизларга (юборган) пайғамбари эканлигимни билган ҳолларингизда менга озор берурсизлар!?", деган эди. Бас, қачонки улар (Ҳақ Йўлидан) оғишгач, Оллоҳ уларнинг дилларини (ҳидоятдан) оғдириб қўйди. (Зотан), Оллоҳ фосиқ-итоатсиз

ЙИГИРМА САККИЗИНЧИ ЖУЗЪ

қавмни ҳидоят қилмас. 6. Эсланг, Ийсо бинни Марям: "Эй бани Исроил, албатта мен Оллоҳнинг сизларга (юборган) пайгамбаридирман. (Мен) ўзимдан олдинги Тавротни тасдиқлагувчи ва ўзимдан кейин келадиган Аҳмад исми бир Пайгамбар ҳақида хушхабар бергувчи бўлган ҳолда (юборилдим)", деган эди. Бас, қачонки (Ийсо) уларга (ўзининг ҳақ пайгамбар эканлигига) аниқ-равшан ҳужжат-мўъжизалар келтиргач, улар: "Бу очик сеҳр", дедилар.

И з о ҳ: Ушбу икки оят Пайгамбар алайҳис-саломнинг салафлари ҳаётидан келтирилган лавҳалар бўлиб, улар ҳам ўз қавмлари томонидан азийят тортиб, ёлгончи қилинганлари баён этилди ва бу билан Оллоҳ таоло Ўзининг сўнгги Пайгамбарини кофирлар томонидан етадиган озорларга ўз салафлари каби сабр-тоқат қилишга даъват этди. Кейинги оятдаги Аҳмад - Пайгамбаримизнинг исмлари бўлиб, Муҳаммад сўзи билан бир ўзакдан чиққандир. У ўзак "ҳамд-мақтамоқ" калимаси бўлиб, Аҳмад - Парвардигорга кўп ва ҳўб ҳамд айтгувчи маъносини ифодаласа, Муҳаммад - дунё ва Охиратда мақтовга сазовор бўлгувчи деган мазмунда келади.

7. Ўзи Исломга даъват қилинаётган ҳолида (у даъватни қабул қилиш ўрнига) Оллоҳ шаънига ("У Зотнинг боласи бор, шериклари ҳам бор", деб, ёки Оллоҳнинг оят-мўъжизаларини "Бу сеҳр", деб) ёлгон тўқиган кимсадан ҳам золимроқ ким бор! Оллоҳ бундай золим қавмни ҳидоят қилмас! 8. Улар Оллоҳнинг нурини (яъни, Исломни) оғизлари (яъни, беҳуда гаплари) билан ўчирмоқчи бўлурлар. Оллоҳ эса, гарчи кўфирлар истамасалар-да, Ўз нурини (яъни, Динини) тўла (яъни, ҳар тарафга) ёйгувчидир. 9. У (Оллоҳ) - гарчи мушриклар истамасалар-да - Ўз Пайгамбарини Ҳидоят ва Ҳақ Дин билан барча динларга голиб қилиш учун юборган Зотдир. 10. Эй мўминлар, сизларга аламли азобдан нажот берадиган бир "тижорат"ни кўрсатайми? 11. (Ўша "тижорат" мана бугир)- Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарига иймон келтиурсизлар ва Оллоҳ Йўлида мол ва жонларингиз билан жиҳод қилурсизлар. Мана шу, агар билсангизлар, ўзларингиз учун энг яхши (иш)дир. 12. (Агар шундай қилсангизлар, Оллоҳ) сизларнинг гуноҳларингизни мағфират қилур ҳамда сизларни остидан дарёлар оқиб турадиган жаннатларга ва абадий жаннатлардаги покиза масканларга киритур. Бу эса буюк саодатдир. 13. Ва (Оллоҳ сизларга) яна бошқа сизлар суядиган (бир неъматни ҳам берурки, у) Оллоҳ томонидан бўлган ғалаба ва

яқин(га рўй бергувчи Макка) фатҳидир. (Эй Муҳаммад), мўминларга (мана шу) хушхабарни етказинг! 14. Эй мўминлар, сизлар ҳам худди (ҳаворийлар каби) Оллоҳнинг ёрдамчилари бўлингиз!- Ийсо бинни Марям ҳаворийларга: "Оллоҳга (яъни, Унинг Динига даъват қилишимда) ким менинг ёрдамчим бўлур?", деганида, ҳаворийлар айтдилар: "Биз Оллоҳнинг (Динига) ёрдам бергувчилармиз". Бас, бани Исроилдан бир тоифа (одамлар Ийсога) иймон келтирди ва бир тоифа кофир бўлди. Бас, Биз иймон келтирган зотларни душманларидан кучли қилиб, улар (кофирлар устига) ғолиб бўлиб қолдилар.

ЖУМЪА сураси (62)

Бу сура ҳам мадина сураларидан бўлиб, ўн бир оятдан ташкил топгандир.

Сура барча инсониятни жаҳолат-билимсизлик ботқоғидан чиқариб, уларга Қуръон таълимотини етказиш учун Муҳаммад алайҳис-саломни Пайғамбар қилиб юборган Оллоҳ таолога тасбеҳ айтиб, У Зотни барча айбу нуқсондан поклаш билан бошланади.

Шунингдек, бу сурада ўзларига ато этилган Таврот кўрсатмаларига амал қилмаган яҳудийларни устларига китоб юкланган эшакларга ташбеҳ қилиниб, уларнинг золим қавм эканликлари таъкидланади.

Сўнгра Жумъа намозининг аҳкомлари баён қилиниб, мўминларни ҳаёти дунё матоларига учмасдан Оллоҳ таоло ҳузуридаги ажр-мукофот учун амал қилишга даъват этилади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Осмонлардаги ва Ердаги бор нарса (Ёлғиз) Подшоҳ, (барча айб-нуқсондан) Поқ, қудрат ва ҳикмат Соҳиби бўлмиш Оллоҳга тасбеҳ айтур. 2. У (Оллоҳ) омиёлар (яъни, аҳли Китоб бўлмаган имсиз кишилар) орасига ўзларидан бўлган, уларга (Қуръон) эятларини тилобат қиладиган, уларни (ширк ва жаҳолатдан) поклайдиган ҳамда уларга Китоб - Қуръон ва ҳикмат - ҳадисни ўргатадиган бир Пайғамбарни (яъни, Муҳаммад алайҳис-саломни) юборган Зотдир. Шак-шубҳасиз, улар (ўзларига Пайғамбар келишидан) илгари очик залолатда эдилар. 3. (Оллоҳ бу Пайғамбарни) яна улардан бошқаларга - уларга ета олмаган (энди дунёга келадиган барча инсонларга ҳам юборгандир). У қудрат ва ҳикмат Соҳибидир. 4. Бу (яъни, барча инсониятга Пайғамбар бўлиш) Оллоҳнинг фазлу марҳамати бўлиб, уни Ўзи хоҳлаган кишиларга берур. Оллоҳ улуг фазлу марҳамат Соҳибидир. 5. (Устларига) Таврот юкланган сўнгра уни кўтара олмаган (яъни, унинг кўрсатмаларига амал қилмаган) кимсалар (яҳудийлар)нинг мисоли худди (устига ортиб қўйилган) китобларни кўтариб кетаётган эшакка ўхшайди (яъни, бу кимсалар унинг

вазмиллигидан чарчаб-толагулар-у, аммо у Китобнинг ичигаги нарсалардан фойдаланмайдилар). Оллоҳнинг оятларини ёлгон, деган қавмнинг мисоли нақадар ёмондир. Оллоҳ бундай золим қавмни ҳидоят қилмас! 6. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтнинг: "Эй яҳудийлар, агар сизлар (бошқа) одамларни эмас, фақат ўзларингизни Оллоҳнинг дўстлари деб даъво қилсангизлар - агар (мана шу даъволарингизда) ростгўй бўлсангизлар - ўлимни орзу қилинглари-чи? 7. Улар қўллари (яъни, ўзлари) қилиб қўйган ишлари (яъни, Тавротда Ҳақ Пайғамбар эканликлари зикр қилинган Муҳаммад алайҳис-саломни ёлгончи қилганлари) сабабли ҳеч қачон (ўлимни) орзу қила олмаслар. Оллоҳ бундай золим кимсаларни Билгувчидир. 8. Айтнинг: "Сизлар қочаётган бу ўлим албатта сизларга йўлиққувчидир. Сўнгра сизлар гайбу шаҳодатни (яъни, барча яширин ва ошкора нарса-амалларни) Билгувчи (Оллоҳ)га қайтарилурсизлар. Бас, У Зот сизларга қилиб ўтган амалларингизнинг хабарини берур!" 9. Эй мўминлар, қачон Жумъа кунигаги намозга чорланса (яъни, азон айтилса), дарҳол Оллоҳнинг зикрияга (яъни, жумъа намозини адо қилиш учун) шошиб боринглари ва олди-сотдини тарк қилинглари! Агар биладиган бўлсангизлар мана шу (яъни, Оллоҳнинг зикрияга - Жумъа намозини ўқишга шошилиш) ўзларингиз учун яхшироқдир. 10. Энди қачон намоз адо қилингач, Ерга тарқалиб, Оллоҳнинг фазлу марҳаматидан (ризқу рўз) истайверинглари. Оллоҳни кўп зикр қилингларики, шояд нажот топурсизлар. 11. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), қачон улар бирон тижоратни ёки ўйин-кулгини кўриб қолсалар, ўшанга қараб сочилиб тарқалиб кетурлар ва Сизни (минбарда) тик турган ҳолингизда тарк қилурлар.

И з о ҳ: Ривоят қилинишича, бир Жумъа кунига Пайғамбар алайҳис-салом минбарда хутба - ваъз айтиб турганларида, Мадинага савдогирлар қарвони кириб келади. Шунда айрим саҳобалар Расулуллоҳни минбарда қолдириб савдо-сотик қилиш учун қарвон томонига югуришганида, мусулмонларга танбеҳ бўлиб ушбу оят нозил қилинади. Оят давомига дунёнинг фаний матоларидан Оллоҳ таоло мўминларга Охиратда ато этадиган нарсалар яхшироқ эканлиги таъкидланади.

Айтнинг: "Оллоҳ ҳузуридаги нарса (иймон ва яхши амаллар учун бериладиган ажр-мукофот) ўйин-кулгидан ҳам, тижоратдан ҳам яхшироқдир! Оллоҳ ризқ бергувчиларнинг Яхшироғидир!

МУНОФИҚУН сураси (63)

Ўн бир оятдан иборат бўлган бу сура Мадинада нозил қилингандир.

"Мунофиқун - Мунофиқлар" деб номланган бу сура уларнинг кирдикорларини - тубан ахлоқларини, ярамас сифатларини, тиллари билан диллари бошқа-бошқа эканлигини ва ниҳоят улар устларига Ислом тўнини кийиб олишиб, одамларни Исломдан тўсишларини фош этади.

Сура ниҳоясида мўминларни дунё зийнатларига алданиб қолмасликка ва бошларига ўлим келиб қолишидан илгари Оллоҳ таоло уларга ато этган нарсалардан инфоқ-эҳсон қилишга буюрилади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), қачон мунофиқлар Сизнинг олдингизга келсалар: "Гувоҳлик берамизки, Сиз шак-шубҳасиз, Оллоҳнинг Пайгамбаридирсиз", дерлар. Оллоҳ дарҳақиқат, Сиз Ўзининг Пайгамбари эканлигингизни билур, яна Оллоҳ у мунофиқларнинг шак-шубҳасиз, ёлгончи эканликларига ҳам гувоҳлик берур.

И з о ҳ: Яъни, мунофиқлар Муҳаммад алайҳис-саломнинг ҳақ Пайгамбар эканликларига ҳақ дилдан иймон келтирганлари йўқ, балки фақат тилларидагина гувоҳлик бердилар, демак, уларнинг бу гувоҳликлари ёлгон гувоҳликдир.

2. Улар ўзларининг (мусулмон эканликлари ҳақида ичган ёлгон) қасамларини қалқон қилишиб олиб, (одамларни) Оллоҳнинг Йўлидан тўсдилар! Уларнинг қиладиган иш-амаллари нақадар ёмондир! 3. Бунга сабаб, уларнинг (тилларида) иймон келтириб, сўнгра (дилларида) кофир бўлганларидир. Бас, уларнинг диллари муҳрлаб қўйилди. Энди улар (иймоннинг ҳақиқатини) англай олмаслар! 4. Қачон Сиз уларга боқсангиз, уларнинг жисмлари (кўринишлари, кийган кийимлари) Сизни ҳайратга солур, сўзлаганларида эса сўзларига (оҳангдор, фасоҳатли бўлгани учун берилиб) қулоқ солурсиз. (Лекин уларнинг диллари иймон ва яхшиликдан холи бўлгани учун) улар гўё (деворга) йўлаб қўйилган

(чирик) ёғочларга ўхшайдилар. Улар (юраксизликлари сабабли) ҳар бир қичқиряқ-овозни устларига (тушаётган бирон боло-офат деб) гумон қиладилар. Улар душмандирлар! Бас, улардан эҳтиёт бўлинг! Уларни Оллоҳ лаънатлагай! Қандай адашмоқдалар-а! 5. Қачон уларга: "Келинглар, Оллоҳнинг Пайгамбари сизлар учун магфират сўрар", дейилса, албатта улар бошларини буриб кетурлар ва Сиз (эй Муҳаммад алайҳис-салом), уларни кибр-ҳаво қилган ҳолларида юз ўтиришларини кўрурсиз.

И з о ҳ: Ушбу ва қуйидаги оятлар мунофиқлар бошлиғи Абдуллоҳ ибн Салул ҳақида нозил бўлгандир. Воқеа бундай бўлган. Пайгамбар алайҳис-салом саҳобалари билан банул-Мусталиқ қабиласига қарши жанг қилиб ғалаба қозонганларидан сўнг Мадинага қайтаётганларида бир мунофиқ кимса муҳожир мусулмонлардан бири билан сув талашиб жанжаллашиб қолишади. Шу пайт ўша ерда ҳозир бўлган Абдуллоҳ ибн Салул ҳалиги муҳожир ва умуман барча муҳожир мусулмонлар ҳақида ноҳўя сўзлар айтиб, уларни ҳақорат қиладиган ва ўз қавмига қараб: "Бу келгиндиларга (яъни, муҳожирларга) ёрдам ва хайр-саховат қилманглар, токи улар Муҳаммадни ташлаб ўз юртларига қайтиб кетсинлар. Ҳали Мадинага қайтганимизда албатта кучлилар (яъни, бизлар) кучсизларни (яъни, мусулмонларни) Мадинадан қувиб чиқарур", дейди. Аммо кейинроқ, Пайгамбар алайҳис-салом бу воқеадан хабардор бўлганларидан кейин ундан: "Сен шу гапларни айтдингми?", деб сўраганларида эса у қасам ичиб айтган сўзларидан тонади ва ёлгон қасамни қалқон қилиб олади. Энди у ва унинг ҳамтасовқлари ҳақида оятлар нозил бўлгач, сўрим кишилар ушбу: "Эй Абдуллоҳ, сенинг хусусингга қаттиқ оятлар тушди, сен Расулуллоҳнинг ҳузурларига бориб узр сўрагин, у киши сенинг гуноҳларингни магфират қилишини сўраб Оллоҳ таолога дуо қилсинлар, шояд Оллоҳ магфират қилса", дейишганида, у бундан бош тортади ва: "Сизлар иймон келтир, дегинглар, иймон келтирдим; молинингизнинг закотини бер, дегинглар, закот бердим, энди бир камим бориб Муҳаммадга сажда қилиш қолувди", деб жавоб беради. Шунда юқоридаги оят нозил бўлади ва навбатдаги оятда эса ундай мунофиқ кимсалар ҳақида қилинган ҳеч қандай дуо-илтижо ижобат бўлмаслиги уқтирилади.

6. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз улар учун магфират сўрадингизми ёки магфират сўрамадингизми уларга баробардир - Оллоҳ уларни ҳаргиз магфират қилмас! Албатта Оллоҳ бундай

фосиқ-итоатсиз қавми ҳидоят қилмас. 7. Улар шундай кимсаларки, *(ўзларининг тобеъларига)*: "Оллоҳнинг Пайгамбари ҳузуридаги кишиларга инфоқ-эҳсон қилманглар, токи улар тарқалиб кетсинлар", дейдилар. Ҳолбуки, осмонлар ва Ер хазиналари Ёлғиз Оллоҳникидир. Лекин мунофиқлар *(бунӣ)* англамаслар. 8. Улар: "Қасамки, агар Мадинага қайтсак, албатта кучлилар кучсизларни ундан қувиб чиқарур", дерлар. Ҳолбуки, куч-қудрат Оллоҳники, Унинг Пайгамбариники ва мўминларникидир. Лекин мунофиқлар *(бунӣ)* билмаслар. 9. Эӣ мўминлар, на мол-дунёларингиз ва на бола-чақаларингиз сизларни Оллоҳнинг зикридан *(яъни, Оллоҳга ибодат қилишдан)* юз ўгиртириб қўймасин! Кимки шундай қилса, бас, ана ўшалар зиён кўргувчи кимсалардир! 10. Сизларнинг *(ҳар)* бирингизга ўлим келиб, у: "Парвардигорим, мени озгина муддатга *(ҳаётда)* қолдирсанг, мен хайр-садақа қилиб, солиҳ *(банда)*лардан бўлсам", деб қолишидан илгари - Биз сизларга ризқ қилиб берган нарсалардан инфоқ-эҳсон қилингиз! 11. *(Чунки)* Оллоҳ бирон жонни ажали келган вақтида *(вафот этдирмасдан)* қолдирмас. Оллоҳ қилаётган амалларингиздан Хабардордир.

ТАҒОБУН сураси (64)

Бу сура Мадинада нозил қилинган бўлиб, ўн саккиз оятдир.

Сура Оллоҳ таолонинг қудрати Илоҳийясига далолат қиладиган оятлар билан бошланиб, сўнгра илгари ўтган динсиз кимсалар топган оқибатлар ва улар Охиратда гирифтор бўладиган аламли азоб ҳақида хабар берилади.

Бу сурада ўлгандан кейин қайта тирилиш Кунни бор эканлигини инкор қилган кофирларнинг даъволари кескин рад этилиб, Парвардигори олам номига қасам билан у Куннинг ҳақ экани таъкидланади ва уни "Тағобун", яъни, "Бир-бирларини алдаш-зиён етказиш" Кунни деб аталади. Чунки бу дунёда мўминларни алдаб, уларга зиён етказиш ҳаракатида юрган кофирлар у Кунда дўзахга гирифтор қилинишлари билан ўзларининг зиён тортиб, алданиб қолганликларини билишиб, надоматлар қилурлар, мўминлар эса у Кунда жаннат неъматига эришишлари билан ҳаёти дунёда кофирларнинг васваса-алдовларига учмаганликлари сабабли катта фойда кўрганликларини билурлар.

Сура охирида мўминларга топган мол-мулк ва болачақалари улар учун фақат бир имтиҳон эканлиги уқтирилиб, уларни қўлларидан келганича тақво билан ҳаёт ечиришга ва Оллоҳ Йўлида бечора-мискинларга хайр-эҳсон қилишга даъват этилади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Осмонлардаги ва Ердаги бор нарса Оллоҳга тасбеҳ айтур. Эгаллик - подшоҳлик Ёлғиз Уникидир ва ҳамду сано Ёлғиз Унинг учундир. У барча нарсага Қодирдир. 2. У сизларни яратган Зотдир. Бас, сизлардан (айримларингиз) кофир, сизлардан (айримларингиз) мўминдир. Оллоҳ қилаётган амалларингизни Кўриб тургувчидир. 3. У осмонлар ва Ерни Ҳақ (қонун) билан яратди ва сизларга суратшакл берди - суратларингизни гўзал қилди. Ёлғиз Унга қайтиш бордир. 4. У осмонлар ва Ердаги бор нарсани билур ва У сизлар

ЙИГИРМА САККИЗИНЧИ ЖУЗЪ

яширадиган нарсани ҳам, ошкор қиладиган нарсани ҳам билур. Оллоҳ диллардаги сирларни Билгувчидир. 5. (Эй Макка кофирлари), сизларга аввалги кофир бўлган, сўнг *(ҳаёти дунёдалик пайтларигаёқ)* ўз ишларининг зиёнини тотган кимсаларнинг хабари келдимми? Яна улар учун *(Охирагидан)* аламли азоб ҳам бордир. 6. Бунга сабаб, уларга пайгамбарлари *(ўзларининг ҳақ пайгамбар эканликларини билдирувчи)* ҳужжатлар билан келганларида, улар: "Бизларни *(ўзимизга ўхшаган)* башар *(авлодлари)* ҳидоят қилурларми?!", дейишиб, *(у пайгамбарларга)* кофир бўлганлари ва *(иймондан)* юз ўгириб кетганларидир. *(Шунда)* Оллоҳ *(уларни ҳалок қилиш билан Ўзи уларнинг аймонларидан)* Беҳожат эканлигини кўрсатди. Оллоҳ Беҳожат ва ҳамду санога Лойиқ Зотдир. 7. Кофир бўлган кимсалар ўзларининг ҳеч қачон қайта тирилмасликларини гумон-даъво қилдилар. *(Эй Муҳаммад алайҳис-салом, уларга)* айтинг: "Йўқ, Парвардигоримга қасамки, албатта қайта тирилурсизлар, сўнгга албатта сизларга қилган амалларингизнинг хабари берилур. Бу Оллоҳга осондир". 8. Бас, сизлар Оллоҳга, Унинг Пайгамбарига ва Биз нозил қилган Нурга - Қуръонга иймон келтиринглар! Оллоҳ қилаётган амалларингиздан Хабардордир. 9. *(Оллоҳ)* сизларни тўпланиш Кунига тўплашини *(эслангиз)*! Бу *(одамлар)* бир-бирларини "алдаб-зиён етказадиган" Кундир *(яъни, ҳаёти дунёда иймон эгаларини алдаб-зиён етказиб юрган кофирлар у Кунда дўзах азобида гучор қилиниш билан ўзларининг алданган кимсалар эканликларини билиб олурлар)*. Ким Оллоҳга иймон келтирса ва яхши амал қилса, *(Оллоҳ)* унинг ёмонлик-гуноҳларини ўчирур ва уни остидан дарёлар оқиб турадиган, *(барча жаннат аҳли)* абадул-абад қоладиган жаннатларга киритур. Бу эса буюк саодатдир. 10. Кофир бўлган ва Бизнинг оятларимизни ёлгон деган кимсалар - ана ўшалар дўзах эгалари бўлиб, ўша жойда мангу қолгувчидирлар. Нақадар ёмон оқибат *(бу)*! 11. *(Бирон кимсага)* бирон мусибат етмас, магар Оллоҳнинг изни-иродаси билангина *(етур)*. Ким Оллоҳга иймон келтирса, У Зот унинг қалбини *(Тўғри Йўлга)* ҳидоят қилур. Оллоҳ барча нарсани Билгувчидир. 12. Оллоҳга итоат этингиз ва Пайгамбарга бўйсунингиз! Энди агар *(итоатдан)* бош тортсангиз, у ҳолда *(билингизки)*, Пайгамбаримиз зиммасида фақат *(Бизнинг ваҳийларимизни сизларга)* очиқ-равшан қилиб етказиш бор, холос. 13. Оллоҳ - ҳеч қандай тангри йўқ, фақат Унинг Ўзи бордир. Бас, мўминлар Ёлғиз Оллоҳга таваккул қилсинлар - суянсинлар! 14. Эй мўминлар, албатта жуфтларингиз ва болаларингиздан сизлар

учун душман бўлганлари ҳам бордир. Бас, улардан эҳтиёт бўлинглар! Агар сизлар (уларни) афв этсанглар, кечириб юборсанглар ва мағфират қилсанглар, у ҳолда албатта Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир.

Изоҳ: Ривоят қилинишича, Макка аҳлидан бир гуруҳ кишилар Исломни қабул қилишиб, сўнгра Пайғамбар алайҳис-салом ҳузурларига - Мадинаи мунавварага ҳижрат қилмоқчи бўлганларида, уларнинг динсиз бўлган хотин ва бола-чақалари бу ниятларидан тўсишиб: "Исломга кирганларингизга сабр қилдик, аммо бизларни ташлаб ҳижрат қилишларингизга чидай олмаймиз", дейишган экан. Шунда улар бу гапга кўнишиб Маккада қолишган ва орадан анча замон ўтиб, Мадинага келганларида эса бу ердаги мусулмонлар Диний билимларни пухта эгалаб олганларини кўришиб, илгари ўзларининг йўлларини тўсган хотин, бола-чақаларидан ўч олмоқчи бўлганларида юқоридаги оят нозил бўлгандир. Муфасссилар айтишларича, ушбу ояти карима Оллоҳ таолога тоат-ибодат қилишдан тўсайдиган хотинлар ва болаларнинг сўзларига кирадиган барча кишилар учун танбеҳдир.

15. Сизларнинг мол-мулкларингиз ва бола-чақаларингиз фақат бир фитна-имтиҳондир, холос. Улуғ ажр-мукофот эса Ёлғиз Оллоҳнинг ҳузуридадир. 16. Бас, кучларингиз етганича Оллоҳдан кўрқинглар, (ўзларингизга қилинаётган ланг-насихатга) қулоқ тутинглар ва итоат этинглар ҳамда инфоқ-эҳсон қилинглари, (мана шу) ўзларингиз учун яхшироқ бўлур. Ким ўз нафсининг бахиллигидан сақлана олса, бас, ана ўшалар нажот топгувчидирлар. 17. Агар сизлар Оллоҳга қарзи-ҳасана берсангизлар (яъни, Унинг мускин-бечора бангаларига инфоқ-эҳсон қилсангизлар), У Зот сизларга бир неча баробар қилиб (қайтарур) ва сизларни(нг гуноҳларингизни) мағфират қилур. Оллоҳ ўта Шукр қилгувчи (яъни, озгина яхши амал учун кўп мукофот ато этгувчи) ва Ҳалимдир. 18. (У) гайбу шаҳодатни (яъни, барча яширин ва ошкор ишларни) Билгувчи, қудрат ва ҳикмат Соҳибидир.

ТАЛОҚ сураси (65)

Бу сура ўн икки оятдан иборат бўлиб, Мадинада нозил қилинган.

Унда сўз асосан ойлавий аҳволга тааллуқли Шариат ҳукмларидан талоқ ва унинг қонун-қоидалари устида боради. Шунинг учун у "Талоқ" сураси деб номлангандир.

Яна бу сурада идда ва унинг турлари ҳамда иддадаги аёлни жой ва нафақа билан таъминлаш тартиблари ҳам баён этилади.

Сура давомида эр ё хотиндан бирортасига зулм бўлмаслиги учун Оллоҳдан қўрқиб бўлган даъват бот-бот такрорланиб туради.

Сура Қуръони Карим нозил қилинишидан ва Муҳаммад алайҳис-салом Пайгамбар қилиб юборилишларидан мурод, мўминларни жаҳолат зулматларидан иймон нурига олиб чиқиш эканини таъкидлаш ҳамда етти осмону етти заминни яратган Зот бўлмиш Оллоҳ таоло барча нарсани Билиб, Ихота қилиб тургувчи Зот эканлигини уқтириш билан хотима топади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Эй Пайгамбар (алайҳис-салом), қачон сизлар (яъни, мўминлар) аёлларингизни талоқ қилсангизлар, уларнинг иддаларида (яъни, ҳайз ёки нифосдан поклик пайтларида) талоқ қилинганлар ва идда сананганлар! Ва Парвардигорларингиз бўлмиш Оллоҳдан қўрқинганлар! (То иддалари тугагунча) уларни (ўзлари яшаб турган) уйларида ҳайдаб чиқарманганлар ва улар ўзлари ҳам чиқиб кетмасинлар! Фақат улар очиқ фаҳш ишни (яъни, бузуқлик ёки беҳаёлик каби қилиқларни) қилсаларгина (яшаб турган уйларида ҳайдаб чиқаришлар). Бу Оллоҳнинг қонун-чегараларидир. Кимки Оллоҳ чегараларидан тажовуз қилиб ўтса, аниқки, у ўзига зулм қилибди. Сиз билмассиз, эҳтимол Оллоҳ бу (талоқ)дан кейин бироқ ишнинг пайдо қилар.

И з о ҳ: Бақара сурасининг 228-оятда айтилганидек, талоқ қилинган аёллар уч ҳайз муддатига идда сақлаб ўзларининг

ҳомиладор бўлган-бўлмаганларини кузатадилар. Агар бирон аёл ҳайз кўриш пайтида талоқ қилинса, у мана шу ҳайзидан ташқари яна уч ҳайз идда сақлаши лозим бўладиги, бу ўша аёлга зулм қилиш демакдир. Чунки у идда муддати тугаши билан бошқа эр билан турмуш қуриш ҳуқуқига эга. Мазкур ҳолатда эса талоқ қилинган аёл яна ортиқча бир ҳайз идда сақлашга мажбур бўлади. (Умуман оиласиз эркак ва аёлларнинг кўпайиши жамиятда бузуқлик ва нопоқликнинг авж олишига сабаб бўлгани учун Ислом дини оилаларнинг бузилиб кетишига имкон қадар йўл бермасликка, агар бузилган чоғда эса шожу борица тезроқ ярашишга ёки бошқа турмуш қуришга даъват этади). Шунинг учун юқоридagi оятда талоқ қилгувчилар хотинларини идда сақлайдиган поклик пайтларида талоқ қилишга ҳамда иддани аниқ ҳисоб-китоб қилиб боришга буюриладилар. Ушбу фармоннинг яна бир ҳикмати, аёл киши ҳайз кўриш пайтида оғатда эри унга поклик пайтидагидек рағбат қилмайди, бинобарин ундан ажралиш ҳам эр учун у қадар қийин иш эмасдек туюлиши мумкин. Шу сабабдан Қуръон эркакларга, агар улар хотинларидан ажралмоқчи бўлсалар у аёлларни пок ва марғуба бўлган пайтларида талоқ қилишлари мумкин эканлигини билдиради. Бундан ташқари ушбу оятда талоқ қилинган аёлларни модомики, улар бузуқлик, беҳаёлик қилмас эканлар, то идда муддатлари тугамагунича эрларининг уйларидан чиқариб юбориш дуруст эмаслиги баён қилинди. Бу ҳукмдан мурод, биринчидан, идда сақлаётган аёл мана шу идда муддати асосига талоқ қилган эрининг ҳукмида эканлигини, яъни, бошқа эрга никоҳланиши дуруст эмаслигини билдириш бўлса, иккинчидан, агар у аёл уч талоқ қилинмасдан бир ёки икки талоқ қилинган бўлса, жаҳл устида талоқ қилиб юборган эри ҳар кун уни кўриб турганлиги сабабли, меҳр кўзда, деганларидек яна унга мойил бўлиб, эр-хотиннинг қайтадан ярашиб кетишлари ҳам осонлашишидир. Шунинг учун ҳам оят ниҳоясида "Сиз билмассиз, эҳтимол Оллоҳ бу (талоқ)дан кейин бирон ишни пайдо қилар", дейилди.

2. Энди қачон (талоқ қилган аёлларингизнинг идда) муддатлари битиб қолса, бас, уларни яхшилик билан олиб қолинглар (яъни, қайта никоҳларингизга олинглар) ёки яхшилик билан (яъни, ҳаққи маҳрларини бериб) улардан ажрашинглар. Ва (ярашиб олиб қолаётган ёки ажрашиб кетаётган чоғларингизда) ўзларингиздан (яъни, мусулмонлардан) бўлган икки адолат соҳибини гувоҳ қилинглар ва (гувоҳ бўлгувчилар) гувоҳликни Оллоҳ учун тўқис адо қилинглар! Бу (ҳукм)дан фақат Оллоҳга ва

Охират Кунига иймон келтиргувчи бўлган киши панд-ибрат олур. Ким Оллоҳдан қўрқса (яъни, юқорида мазкур бўлган талоқ қилиш қонун-қоидаларига Оллоҳдан қўрққани учун риоя этса), У Зот унинг учун (барча гам-кулфатлардан) чиқар йўлни (пайдо) қилур. 3. Ва уни ўзи ўйламаган томондан ризқлантирур. Ким Оллоҳга таваккул қилса, бас, (Оллоҳнинг) Ўзи унга етарлидир. Албатта Оллоҳ Ўзи (хоҳлаган) ишига Етгувчидир (яъни, Унинг хоҳишига қарши тургувчи кимса йўқдир). Дарҳақиқат, Оллоҳ барча нарса учун миқдор-ўлчов қилиб қўйгандир (яъни, ҳаётда рўй берадиган ҳар бир яхши-ёмон воқеа-ҳодиса Ёлғиз Оллоҳ хоҳлаган - белгиланган вақт ва ўлчовда рўй беради). 4. Аёлларингиз орасидаги (кексайиб қолгани сабабли) ҳайз кўришдан умид узганлари, агар сизлар (уларнинг иккалари қанча давом этиши хусусига) шубҳалансангизлар, бас, (билингизки), уларнинг иккалари уч ойдир, яна (ҳали-ҳануз) ҳайз кўрмаган (аёллар)нинг (иккалари ҳам уч ойдир). Ҳомиладор (аёл)ларнинг (икка) муддатлари эса ҳомилаларини қўйишлари (яъни, кўз ёришларидир). Ким Оллоҳдан қўрқса, (Оллоҳ) унинг ишини осон қилур. 5. Бу Оллоҳнинг сизларга нозил қилган ҳукмидир. Ким Оллоҳдан қўрқса, (Оллоҳ) унинг ёмонлик-гуноҳларини ўчирур ва унинг ажр-мукофотини улут қилур. 6. Уларга (яъни, талоқ қилиниб, икка сақлаётган аёлларингизга) ўзларингиз маскан тутган - қудратингиз етган жойдан маскан беринглар ва уларни (турган жойларидан) қисиб чиқариш учун уларга зиён етказманглар. Агар улар ҳомиладор бўлсалар, у ҳолда то ҳомилаларини қўйгунларича уларга нафақа бериб туринглар! Энди агар (талоқ қилган аёлларингиз) сизлар учун (бола) эмизсалар (яъни, ўзларининг сизлардан бўлган болаларини эмизсалар), у ҳолда уларнинг (эмизганликлари учун) ажр-ҳақларини беринглар! Ва (эмизиш, ҳамда унинг ҳаққи хусусига) ўзаро яхшилик билан келишиб олинглар! Агар (келиша олмасдан) танг ҳолга тушсангизлар, у (ота) учун (боласини) бошқа (бир аёл) эмизур. (Яъни, ота боласини бошқа - бегона аёлга эмиздурур). 7. Бой-бадавлат киши ўз бойлигидан (яъни, бойлигига ярашадиган) нафақа берсин. Кимнинг ризқи танг қилинган (камбағал) бўлса, у ҳолда Оллоҳ ўзига ато этган нарсадан (яъни, ўз ҳолига яраша) нафақа берсин! Оллоҳ ҳеч бир жонни Ўзи унга ато этган (ризқ-рўз) дан бошқа нарсага таклиф қилмас (яъни, ҳар бир инсон фақат Оллоҳ ўзига ато этган ризқдан инфоқ қилишга таклиф қилинур). Оллоҳ танглик-камбағалликдан кейин енгиллик-бойлиқни ҳам (пайдо) қилур. 8. Қанчадан-қанча қиплоқ-шаҳарлар

борки, ўз Парвардигорлари ва Унинг пайгамбарлари амридан бош тортгандирлар, бас, Биз улардан қаттиқ ҳисоб-китоб олганмиз ва ёмон азоб билан азоблаганмиз. 9. Бас, у (*қишлоқ-шаҳарларнинг аҳли*) ўз иш-қилмишларининг зиёнини тоғдилар ва бу ишларининг оқибати зиён тортиш-ҳалокат бўлди. 10. Оллоҳ улар учун (*Охирагда ҳам*) қаттиқ азобни тайёрлаб қўйгандир. Бас, эй иймон келтирган ақл эгалари, Оллоҳдан қўрқинглар! Дарвоқеъ, У Зот сизларга Эслатма - Қуръонни нозил қилди. 11. Иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларни зулматлардан нурга чиқариш учун сизларга Оллоҳнинг очиқ-равшан оятларини тиловат қиладиган Пайгамбарни (*Муҳаммад алайҳис-саломни юборди*). Ким Оллоҳга иймон келтирса ва яхши амал қилса, (*Оллоҳ*) уни остидан дарёлар оқиб турадиган, улар абадул-абад қоладиган жаннатларга киритур. Дарҳақиқат, Оллоҳ унинг учун гўзал ризқ (*яъни, жаннатнинг туганмас ризқини ато*) қилди. 12. Оллоҳ етти осмонни ва Ердан ҳам ўшаларнинг мислини (*яъни, етти қават Ерни*) яратган Зотдир. (*Оллоҳнинг*) амри фармони уларнинг (*яъни, етти қават осмон ва етти қават Ернинг*) ўртасига нозил бўлиб-тарқалиб турур. Токи сизлар Оллоҳнинг барча нарсага Қодир эканлигини ва Оллоҳ барча нарсани (*Ўз*) билими билан ихота қилиб олганини билишларингиз учун (*У Зот сизларга юқорида зикр қилинган нарсалар ҳақида хабар берди*).

ТАҲРИМ сураси (66)

Ўн икки оятдан ташкил топган бу сура ҳам Мадинада нозил бўлган.

"Таҳрим - Ҳаром қилиб олиш", деб номланган бу сура Пайғамбар алайҳис-саломга Оллоҳ ҳалол қилган нарсаларни ўзлари учун ҳаром қилиб олганлари учун танбеҳ бериш билан бошланади.

Сўнгра у зот билан аҳли байтлари ўртасида бўлиб ўтган айрим воқеа-ҳодисалар ҳақида ҳикоя қилинади ва бу билан мусулмонларга эр билан хотиннинг оилада тутиши лозим бўлган ўрни-мавқеи ҳамда улар ўртасидаги риоя этилиши лозим бўлган айрим тартиб-қоидалар ўргатилади.

Сура давомида мўминлар ўзларини ва аҳли-оилаларини дўзахга дучор қиладиган гуноҳлардан сақлашга ҳамда холис тавба-тазарруълар қилишга қайта-қайта даъват этиладилар.

Сура мўмин зот (Нух ва Лут пайғамбарлар) қарамоғидаги кофира аёллар ва кофир кимса (Фиръавн) қўл остидаги мўмина аёл ва Марям бинти Имрон ҳақидаги икки ибратли мисол билан хотима топади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Эй Пайғамбар (алайҳис-салом), нега Сиз жуфтларингизнинг розилигини ястаб Оллоҳ Сиз учун ҳалол қилган нарсани ҳаром қилиб олурсиз?! Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир.

И з о ҳ: Ушбу ояти карима нозил бўлишининг сабаблари ҳақида бир неча ривоятлар мавжуд бўлиб, улардан бири "Саҳиҳул-Бухорий"да келтирилган қуйидаги ривоятдир: Пайғамбар алайҳис-салом жуфти ҳалоллари Зайнаб бинти Жаҳш (Оллоҳ ундан рози бўлсин)нинг хоналарида истироҳат қилиб, онамиз қуйиб берган асал шарбатидан ичиб ўтирар эканлар, бошқа аёллари Оиша ва Ҳафса оналаримизнинг (Оллоҳ улардан рози бўлсин) рашклари келиб, Пайғамбар алайҳис-салом бу ердан чиқиб қайси биримизнинг олдимизга кирсалар: "Мағофийр (ўзи лаззатли, аммо саримсоққа ўхшаган бағбўй таом) едингизми", деймиз, деб келишиб оладилар

ва Расулуллоҳ олдиларига кирганларига ҳар иккалалари ўша сўзни айтадилар. Шунда ҳар қандай бағбўй ҳидни ёмон кўрадиган Пайғамбаримиз: "Йўқ, мен фақат Зайнабнинг олдида асал шарбати ичган эдим", деб қайта асал тановул қилмасликка қасам ичганларига юқоридagi оят нозил бўлади.

2. Дарвоқеъ, (эй мўминлар), Оллоҳ сизлар учун (маълум миқдорда каффорат-эваз тўлаб) қасамларингиздан қутулиб чиқишни буюрган-ку. Оллоҳ Хожаларингиздир. У Билгувчидир ва ҳикмат Соҳибидир.

И з о ҳ: Бу оятда Оллоҳ таоло Пайғамбаримизни ва у зотининг барча умматларини ноўрин ичилган қасамларидан каффорат-эваз тўлаб қутулишга буюрмоқда. Қасамнинг каффорати ҳақида Моидга сурасининг 89-оятда батафсил айтилгандир.

3. Пайғамбар жуфтларидан бирита (яъни, Ҳафсага) бир сўзни пинҳона айтганини эсланг! Энди қачонки (Ҳафса) у (сир) ҳақида (Оишага) хабар бергач ва Оллоҳ (Жаброил фаришта воситасида Пайғамбарни Ҳафсанинг қилмишидан) воқиф қилгач, у (Ҳафсага ўзи воқиф бўлган нарсанинг) баъзисини билдирди ва баъзисидан юз ўтирди-билдирмади. Бас, қачонки (Пайғамбар алайҳис-салом Ҳафсага ўзи воқиф бўлган нарсанинг баъзиси ҳақида) хабар бергач, у: "Ким Сизга бу хабарни берди?", деган эди, (Пайғамбар алайҳис-салом): "Менга Билгувчи ва Хабардор Зот хабар берди", деди. 4. (Эй Ҳафса, Оиша), агар сизлар иккинги (бу қилмишларингиз учун) Оллоҳга тавба қилсангизлар (ўзларингизга яхшироқ бўлур). Чунки сизларнинг дилларингиз (Ҳақ Йўлдан) тойиб кетди! (Аммо) агар сизлар (Пайғамбарнинг) зиёнига (яъни, у зот билан аёллари ўртасини бузадиган ишлар устида) бир-бирингизга ёрдам берсангизлар, у ҳолда шак-шубҳасиз, Оллоҳнинг Ўзи ҳам, Жаброил ҳам, аҳли солиҳ мўминлар ҳам унинг мададкоридирлар. Яна, булардан кейин фаришталар ҳам (Пайғамбарга) ёрдамчидир. 5. Эҳтимол Парвардигори - агар у сизларни талоқ қилса - унга сизлардан яхшироқ жуфтларни - муслима, мўмина (Оллоҳ ва Унинг Пайғамбарига) итоат этгувчи, тавба-тазарруъ қилгувчи, обида, (мудом Оллоҳнинг Йўлида) кетгувчи жувон ва қизларни алмаштириб берур.

И з о ҳ: Юқоридagi оятларда Оллоҳ таоло Пайғамбар алайҳис-саломнинг аёлларига ибратли панд-насиҳат қилиб, уларни Расулуллоҳ алайҳис-салом билан бирга кечаётган саодатли ҳаётларининг қадрига етишга даъват этгач, қуйидаги оятларда барча мўминларга хитоб қилади.

ЙИГИРМА САККИЗИНЧИ ЖУЗЪ

6. Эй мўминлар, сизлар ўзларингизни ва аҳли-оилаларингизни дўзахдан сақлангизки, унинг ўтини одамлар ва тошлардир, у (*дўзах*)нинг устида қаттиқдил ва қаттиққўл, Оллоҳ ўзларига буюрган нарсага итоатсизлик қилмайдиган, (*фақат*) ўзларига буюрилган нарсани қиладиган фаришталар турур. 7. (*Кофирлар дўзахга киритилар эканлар, уларга дейилур*): "Эй кофирлар, бу Кун узр айтмай қўя қолинглар, (*чунки энди ҳар қандай узр-баҳона бефойдадир*)! Сизлар фақат ўзларингиз қилиб ўтган амалларингиз билан жазоланмоқдасизлар! 8. Эй мўминлар, Оллоҳга холис тавба қилинглар, шоядки, Парвардигорингиз сизларнинг ёмонлик-гуноҳларингизни ўчириб, остидан дарёлар оқиб турадиган жаннатларга киритур. У Кунда Оллоҳ Пайгамбарни ва у билан бирга иймон келтирган зотларни шарманда қилмас. Уларнинг нурлари олдиларида ва ўнг томонларида (*уларнинг йўлларини ёритиб*) юрур. Улар: "Парвардигоро, Ўзинг бизларга нуримизни комил қилгин ва бизларни мағфират қилгин. Албатта Сен барча нарсага Қодирдирсан", дерлар. 9. Эй Пайгамбар (*алайҳис-салом*), Сиз кофир ва мунофиқларга қарши курашинг ва уларга қаттиққўл бўлинг! Уларнинг жойлари жаҳаннамдир! Нақадар ёмон оқибат бу! 10. Оллоҳ кофир бўлган кимсалар (*ва уларни мўминлар билан бирга ҳаёт кечиришлари ҳам Оллоҳнинг азобидан қутқара олмаслиги*) ҳақида Нухнинг аёли ва Лутнинг аёлини мисол келтирди. У иккиси Бизнинг бадаларимиздан икки солиҳ банда қўл остида эдилар. Бас, у (*аёл*)лар (*Нух ва Лутга*) хиёнат қилган эдилар, (*Нух ва Лут*) Оллоҳ(*нинг азоби*)дан бирон нарсани у иккисидан дафъ қила олмадилар ва (*уларга*): "Ўиргувчилар билан бирга дўзахга киринглар!", дейилди. 11. Оллоҳ иймон келтирган зотлар (*ва улар ўзлари ҳақиқий мўмин бўлсалар, яқин одамларининг кофир ҳолда бўлиши уларга зиён қилмаслиги*) ҳақида Фиръавннинг аёлини мисол келтирди. Ўшанда (*яъни, Фиръавн у аёлнинг Мусо пайгамбарга иймон келтирганини билиб қолгач, азоблаган чоғида*) у: "Парвардигорим, Ўзинг мен учун ҳузурингда - жаннатда бир уй бино қилгин, менга Фиръавн ва унинг қилмишидан нажот бергин ва менга бу золим қавмдан нажот бергин", деди. 12. Яна (*Оллоҳ иймон келтирган зотлар ҳақида*) ўз номусини сақлаган аёлни - Марям бинти Имронни (*мисол келтирди*). Бас, Биз Ўз тарафимиздан бўлган руҳни унга пуфладик (*ва у Ийсога ҳомиладор бўлди*). У Парвардигорининг Сўзларини ва Китобларини тасдиқ этди ҳамда (*Оллоҳнинг амрига*) итоат эттувчилардан бўлди.

МУЛК сураси (67)

Бу сура Маккада нозил қилинган бўлиб, ўттиз оятдан ташкил топгандир.

Сура барча оламлар мулки - подшоҳлиги Ўз Қўлида бўлган Оллоҳ таборака ва таоло беҳад Буюк-Баракотли Зот эканини таъкидлаш билан бошланади. Шу боисдан у "Мулк" сураси деб номлангандир. Айрим манбаъларда уни "Таборақ" сураси деб ҳам атайдилар.

Бу сурада Оллоҳ таоло ўлим ва ҳаёт неъматларини нима учун яратгани ҳамда У Зот етти қават осмон ва ундаги бор мавжудотни қандай дақиқ ҳикмат-интизом билан бунёд этгани баён қилинган оятлар қаторида Охират ҳақида ва у Кунда кофирлар дучор бўладиган азоб ҳамда уларнинг чекадиган бефойда афсус-надоматлари тўғрисида хабар берадиган оятлар ҳам мавжуддир. Сўнгра Еру осмондаги Ҳақ таолонинг қудрати Илоҳийсига далолат қилиб турган турли-туман оят-аломатлар тасвирланади ҳамда кофир ва мўмин ҳақида ибратли мисоллар келтирилиб, барча инсонларни Оллоҳ таоло рози бўладиган Тўғри Йўлни тутишга даъват этилади.

Ушбу суранинг фазилатлари баёнида кўплаб ҳадислар ривоят қилинган бўлиб, улардан бири имом Тирмизий ривоят қилган мана бу ҳадиси шарифдир: Пайгамбар алайҳис-салом айтдилар:

"Дарҳақиқат, Оллоҳнинг Китобида ўзи фақат ўттиз оятдан иборат бўлган бир сура ҳам борки, у (ўша сурани ўқиб, амал қилиб юрган) кишини шафоат қилур ва ҳатто Қиёмат Кунида уни дўзахдан чиқариб, жаннатга киритур. У "Таборақ " сурасидир".

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. (Барча оламлар) подшоҳлиги Ўз Қўлида бўлган Зот - Оллоҳ Баракотли-Буюқдир. У барча нарсага Қодирдир. 2. (Эй инсонлар,

У) сизларнинг қайсиларингиз чиройлироқ-яхшироқ амал қилгувчи эканлигингизни имтиҳон қилиш учун ўлим ва ҳаётни яратган Зотдир. У Қудратли ва Мағфиратлидир.

И з о ҳ: Демак, Олоҳ таоло ҳар бир инсоннинг мана шу ҳаёти дунёда қилиб ўтадиган амалларини синаб, Охиратда ўша амалга яраша мукофот-жазо бериш учун ўлим ва ҳаётни яратган экан. Ушбу ояти каримада ўлим сўзи ҳаёт сўзидан муқаддам келтирилишига сабаб шуки, ўлим калимасининг мазмуни ҳаёт калимасининг маъносидан теранроқ, қамровлироқдир. Чунки ҳаёт сўзи мана шу ўтқинчи дунёда вақтинча яшашнинг бошланишини билдирса, ўлим сўзи Охират диёридаги мангу ҳаётнинг бошланишини англатади. Демак, ўлим юзаки қараганда муваққат ҳаётнинг интиҳоси бўлиб кўринса-да, аслида у мангу ҳаётнинг ибтидосидир. Бу хусусда Пайғамбар алайҳис-салом шундай деганлар: "Жоним Кўлида бўлган Зотга - Олоҳга қасамки, сизлар менинг сўзларимни улардан (ўликлардан) яхшироқ англагувчи эмассизлар. Фақат улар жавоб қила олмайдилар, холос".

3. (У) етти осмонни устма-уст қилиб яратган Зотдирки, сен (эй инсон), У Раҳмоннинг (Меҳрибон Зотнинг) яратишида бирон тафовут-нуқсонни кўрмассан. Энди кўзингни яна (самога) қайтаргин-чи, (унда) бирон футур-ёриқни кўрармикансан? 4. Сўнгра кўзингни қайта-қайта (самога) қайтаргин, кўзинг сенга чарчаб, ҳолдан тойган ҳолда қайтур (аммо Олоҳ таоло яратган осмонлардан бирон айб-нуқсон топа олмас).

И з о ҳ: Ушбу оятларда Қодир Олоҳ осмонларни Ер деган бинонинг устидаги елги қават томга, Ўзи эса мана шу бинонинг бунёдкори - устасига ўхшатади. Одатда усталар уйни битириб, эгаларига топширишдан олдин, "Қани кўрингларчи, биз қурган бинодан бирон тафовут, яъни, унинг деворидан, эшик-деразасидан ёки шифти-томидан чиройда ва пухталиқда бирон номутаносиблик, бошқача айтганда, бирон нуқсон топа олармикансизлар", деб сўрайдилар. Худди шунингдек Ҳақ таоло ҳам устимизга етти қават осмонни бирон устунсиз том қилиб кўтариб қўйиб, "Қани, эй инсонлар, қайта-қайта қараб, текшириб кўринглар-чи, Биз кўтарган томдан - осмондан бирон айб топа олармикансизлар", деб сўрайди ва дарҳол Ўзи қатъий жавоб қилади: "Ҳеч қачон, ҳеч ким, ҳеч қандай тафовут - нуқсон топа олмайди!". Бу аён ҳақиқатдир. Бас, шундай экан, ҳар бир ақли, инсофли инсон осмонлар ва Ер ҳамда улардаги барча нарсаларни Ягона Бунёдкори

ва Ҳукмдори бўлган Оллоҳ таолонинг борлигига, бирлигига ва чексиз қудратига дарҳол иймон келтиради - теран ишонч ҳосил қилади. Фақат гумроҳ ва адашган кимсаларгина ушбу ҳақиқатдан кўз юмишлари, Яратгандан юз ўгиришлари мумкин. Жаноби Ҳақ эса Ўзининг бандалари ичидаги ақли, инсофли, Тўғри Йўл истаган кишиларга Ўзининг чексиз қудратини намойиш қилишда давом этиб, Ўзи кўтарган томга - осмонга юлдузларни қандил қилиб илиб қўйганини, қоронғу тушиши билан уларни Ўзи "ёқиб", тонг отиши билан "ўчириб" туришини миннат қилади ва у "қандиллар"нинг яна бошқа вазифалари ҳам бор эканлигини уқтиради:

5. Дарҳақиқат, Биз энг яқин осмонни чироқлар (юлдузлар) билан безадик ва уларни шайтонларга отиладиган тошлар қилиб қўйдик. Биз улар (шайтонлар) учун (Охиратдаги) олов-дўзах азобини ҳам тайёрлаб қўйгандирмиз. 6. Парвардигорларига кофир бўлган кимсалар учун ҳам жаҳаннам азоби бордир. Нақадар ёмон оқибат бу! 7. Қачон улар (жаҳаннамга) ташланганларида, қайнаб турган (жаҳаннамнинг худди эшак ҳанграшидек) бир ўкирик-фарёдини эшитурлар. 8. У ғазабдан бўлиниб-парчаланиб кетгудек бўлур. Ҳар қачон (жаҳаннамга) бир тўда (кофир) ташланганида, унинг қўриқчилари улардан (кофирлардан): "Сизларга (ҳаёти дунёда) бирон огоҳлантирувчи - пайғамбар келмаганмиди?", деб сўраганида; 9. Улар дерлар: "Ҳа, дарҳақиқат, бизларга огоҳлантирувчи келган эди, (лекин бизлар уни) ёлғончи қилганмиз ва: "Оллоҳ (ҳеч кимга) ҳеч нарса нозил қилган эмас, сизлар фақат катта залолат-гумроҳликдадирсизлар", дегазимиз". 10. Улар (кофирлар) яна: "Агар бизлар (огоҳлантирувчи пайғамбарнинг сўзларини) тинглаб, ақл юргизувчи бўлганимизда, дўзах эгалари қаторида бўлмас эдик", дерлар. 11. Мана улар ўз гуноҳларини эътироф этдилар! Энди у дўзах эгаларига ҳалокат бўлгай! 12. Албатта ғайбадаги (кўзларига кўринмайдиган) Парвардигорларидан қўрқадиган зотлар учун мағфират ва катта ажр-мукофот бордир. 13. (Эй инсонлар), сизлар сўзларингизни яширинглар ёки ошкора қилинглар (ҳар ҳолда Оллоҳ билиб турур). Албатта У диллардаги сирларни Билгувчидир. 14. (Ахир) яратган Зот (Ўзи йўқдан бор қилган нарсаларни) билмасми?! У Меҳрибон ва (ҳар нарсадан) Огоҳдир. 15. У (Оллоҳ) сизлар учун Ерни ҳокисор-бўйсунгувчи қилиб қўйган Зотдир. Бас, сизлар у (Ер)нинг ҳар томонида (сайр-саёҳат қилиб ё тижорат билан ёки деҳқончиликни касб қилиб) юриверинглар ва (Оллоҳнинг берган) ризқ-рўзидан

енглар! Ёлғиз Унинг ҳузурига тирилиб чиқиш-қайтиш бордир. 16. (Эй Макка кофирлари), ё сизлар (кофирлигингизда оёқ тираб тураверсангизлар) осмондаги Зот сизларни Ерга юттириб юборишидан, бас, баногоҳ (Ер) титроққа тушиб, (сизларни босиб) қолишидан хотиржаммисизлар (қўрқмайсизларми)?! 17. Ёки сизлар осмондаги Зот устингизга тош ёғдиришидан хотиржаммисизлар?! Ҳали (азобга гирифтор қилинганларингизда) Менинг огоҳлантиришим қандай эканлигини билиб олажаксизлар! 18. Дарвоқеъ, улардан аввалги кимсалар ҳам (ўз пайғамбарларини) ёлгончи қилгандилар. Бас, Менинг инкорим - азобим қандоқ бўлди?! 19. Улар устларида (қанотларини) ёйгувчи бўлган ва йиққан ҳолда (учиб юрган) қушларни кўрмадиларми?! У (қуш)ларни Ёлғиз Раҳмонгина (самога) ушлаб турар! Албатта У барча нарсани Кўриб тургувчидир. 20. (Эй мушриклар), Раҳмондан ўзга сизларга ёрдам берадиган, сизлар учун қўшин-ёрдамчи бўлган ўша зот ким ўзи?! (Олоҳдан ўзга бирон мадагкор йўқдир). Кофирлар эса фақат гурур-алданишдадирлар. (Шунинг учун улар ўзлари сигинаётган бут-санамлари уларни Олоҳнинг азобидан қутқара олади, деб ҳисоблайдилар). 21. Агар (Раҳмон) Ўз ризқини ушлаб-тўхтатиб қўйса, сизларга ризқ-рўз берадиган ўша зот ким ўзи?! (Олоҳдан ўзга бирон ризқ-рўз бергувчи йўқдир). Йўқ, улар (кофирлар) катта кетишда ва (Ҳақдан) йироқлашишда оёқ тираб туриб олдилар. 22. Ахир юз тубан (яъни, оёғининг остидан ўзга ёққа қарамасдан) юрадиган кимса Ҳақ Йўлни топгувчироқми ёки қадди рост ҳолида Тўғри Йўлда юрадиган кишими?!

И з о ҳ: Ушбу ояти карима кофир билан мўми : ҳақида келтирилган ибратли бир масалдир. Уни шундай тушунмоқ лозим. Динсиз-эътиқодсиз кимса бирон Илоҳий йўланмасиз, ўтган кунини ҳам, келажагини ҳам унутиб, фақат бутунини қандай ўтказиш гами, бутуннинг муаммоларини ҳал қилиш ташвиши билан овора-ю сарсон бўлиб, яъни, фақат оёғининг тагига қараб кун ўтказади. Демак, унинг эрта бир кун йўлидан чиқиб қолиши аниқ бўлган ҳар қандай тошга-тўсиққа қоқилиб, юз тубан қулаши ҳеч гап эмас. Аммо иймон-эътиқод эгаси эса Яратган юборган Илоҳий қўланма кўрсатиб қўйган Тўғри Йўлда, қаддини рост тутиб, қиладиган ҳар бир иш-амалида фақат ҳозирнинг ҳузурини кўзламасдан, балки Эрта - Қиёмат Кунигаги ҳисоб-китоб ва ажр-мукофотни ўйлаб боради. Бинобарин бутуннинг, яъни, ўтқинчи дунёнинг арзон матолари уни ўзи танлаб олган Тўғри Йўлидан адаштира олмайди.

23. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, у кофирларга) айтинг: "У (Оллоҳ) сизларни (йўқдан) пайдо қилган ва сизлар учун қулоқ-кўзлар ва дилларни (ато) қилган Зотдир. Сизлар эса камдан-кам шукр қилурсизлар". 24. Айтинг: "У сизларни Ер юзида яратиб қўйган Зотдир. Сизлар (Қиёмат Кунига) Ёлғиз Унинг ҳузурига тўпланурсизлар". 25. Улар: "Агар ростгўй бўлсангизлар (айтинглар-чи) ушбу ваъда (қилинган Қиёмат Куну) қачон бўлади?", дерлар. 26. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, уларга) айтинг: "(Қиёмат қачон қойим бўлиши ҳақидаги) билим Ёлғиз Оллоҳнинг ҳузуридадир. Мен фақат бир очиқ огоҳлантиргувчидирман, холос". 27. Бас, қачонки улар (Қиёмат Кунига ваъда қилинган азобни ўзларига) яқин ҳолда кўришгач, у кофирларнинг юзлари қорайиб кетур ва (уларга): "Мана шу сизлар истаган нарсадир", дейилур. 28. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, у кофирларга) айтинг: "Хабар берингиз-чи, агар Оллоҳ мени ва мен билан бирга бўлган кишиларни ҳалок қилса ёки (умримизни узун қилиш билан) бизларга раҳм-шафқат қилса (Ўзининг изн-ихтиёридагир). Аммо энди кофирларни (яъни, сизларни) ким аламли азобдан ҳимоя қилур?!"

И з о ҳ: Макка кофирлари доим Муҳаммад алайҳис-салом ва у зотнинг саҳобаларига ўлим-ҳалокат тилар эдилар. Шунда Оллоҳ таоло томонидан Пайғамбаримизга юқоридаги оят нозил қилиниб, у кишини кофирларга шундай жавоб қилишга амр этилди: "Биз мўминлар икки гўзал оқибатга кўз тутиб яшаймиз. Улардан бири сизлар орзу қилаётганингиздек Дин Йўлида ҳалок бўлиб жаннатга етиш бўлса, иккинчиси омон қолиб, сизларнинг устингиздан ўзимиз умид қилган ғалабага эришишдир. Аммо сизлар кофир бўлган ҳолларингизда кимнинг ҳимоясини кутмоқдасизлар?!"

29. Айтинг: "У (Оллоҳ) Раҳмон - Меҳрибондир. Бизлар Унга иймон келтирдик ва Ёлғиз Унинг Ўзига таваккул қилдик - суяндик. Ҳали сизлар ким очиқ залолатда эканлигини билиб олажаксизлар!". 30. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, у мушрикларга) айтинг: "Хабар берингиз-чи, агар (баногоҳ ичар) сувларингиз (Ер тубига) сингиб кетар бўлса, у ҳолда (Оллоҳдан ўзга) ким сизларга оқар сув келтира олур?! (Жонсиз бутларингизми?! Бас, нега у бефойда-бежон бутларни Меҳрибон Оллоҳга шерик қилиб олдингизлар?!)"

ҚАЛАМ сураси (68)

Бу сура ҳам Макка сураларидан бўлиб, эллик икки оятдир.

Сура аввалида Оллоҳ таоло инсон зотига ато этган буюк неъмат - Қалам ва у билан битиладиган битикларга қасам ичиб, Ўз Пайғамбари Муҳаммад алайҳис-саломнинг Макка мушриклари ҳасад, адоват билан у кишига тақаббат тухмат-мажнунлик айбидан пок эканликларини уқтиради ва у зотнинг улуг Хулқ устида эканликларини таъкидлайди. Сўнгра Пайғамбаримизга кофирларнинг бирон сўзига итоат этмаслик буюрилиб, улардан бирининг ҳатто ўзи ҳам билмайдиган иллатлари ҳақида хабар беради.

Бу сурадан бахилликлари сабабли бор нарсаларидан айрилган бир қавм тўғрисидаги ибратли масал ҳам ўрин олгандир.

Сура Пайғамбар алайҳис-саломни кофирлар томонидан етадиган озор-азиятларга сабр-тоқат қилишга даъват этиш билан хотима топади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2. Нун. Қалам ва (у билан фаришталар) битадиган битикларга қасамки, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз - Парвардигорингизнинг марҳамати билан мажнун эмасдирсиз.

И з о ҳ: Сура "Нун" ҳарфи билан бошланди. Қуръондаги бир неча сура мана шундай ёлғиз-ёлғиз ҳарфлар билан бошланади. Кўпчилик Ислом уламолари наздига мазкур ҳарфлар "хуруфи муқаттаот", яъни, маънодан узилган ҳарфлар саналиб, уларнинг маъноси Ёлғиз Оллоҳ таологагина маълумдир.

Жаноби Ҳақ Ўзининг Муқаддас Каломига айрим сураларни мана шундай, одамлар осон ўқиб-англайдиган ҳамда ўзаро мулоқот ва ёзувларида ишлатадиган оддий ҳарфлар билан бошлашида яна бир Илоҳий ҳикмат зоҳирдир. Яъни, масалан қора лойдан энг хунарманд ёки санъаткор киши ҳам нари борса бирон одамнинг ҳайкалин ясаши мумкин, аммо Оллоҳ таоло ана ўша қора лойдан ҳазрати Одам алайҳис-саломни яратди. Худди шу янглиғ оддий

харфлар билан Ҳақ таоло шундай Буюк Илоҳий Мўъжиза - Қуръонни нозил қилдики, бундай Сўзни айтиш бирон инсоннинг қўлидан келмас.

Қуръондаги сураларнинг жойлашиш тартибига ушбу сура ёлғиз-ёлғиз ҳарфлар билан бошланадиган сураларнинг сўнггисидир.

3. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), албатта Сиз учун (кофирларнинг бундай озорларига сабр-тоқат қилганингиз сабабли) битмас-туганмас ажр мукофот бордир. 4. Албатта Сиз улут Хулқ устидадирсиз.

И з о ҳ: Айрим муфассирларнинг айтишлича, бу оятдаги "улут Хулқ" дан мурод улут диндир. Зеро, Оллоҳ таоло наздига Илом динидан суюклироқ ва гўзалроқ бирон хулқ йўқдир.

Оиша онамиздан (Оллоҳ ундан рози бўлсин) Пайғамбар алайҳис-саломнинг ахлоқлари тўғрисида сўралганида: "У зотнинг хулқлари Қуръон эди. Қуръон рози бўлган ишдан рози, Қуръон норози бўлган ишдан норози бўлар эдилар", деб жавоб қилганлари ҳам юқоридаги тафсири қувватлайди. Зотан, Расулуллоҳ алайҳис-саломнинг ўзлари ҳам: "Дарҳақиқат, мен улут хулқларни камолига етказиш учун Пайғамбар қилиб юборилганман", деб марҳамат қилганлар.

5-6. Ҳали яқинда қайсиларингиз (яъни, Сизми ёки уларми) мафтун-мажнун эканликларингизни Сиз ҳам кўражаксиз, улар ҳам кўражаклар. 7. Албатта Парвардигорингизнинг Ўзи Унинг Йўлидан озган кимсаларни жуда яхши Билгувчидир ва У ҳидоят топгувчиларни ҳам жуда яхши Билгувчидир. 8. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом, Сизнинг Ҳақ Пайғамбарлигингизни ва Қуръонни) "ёлгон", дегувчи кимсаларга итоат этманг! 9. Улар Сизнинг (ўзларига) кўнгилчанлик-муроса қилишингизни истарлар, шунда улар ҳам (Сизга) кўнгилчанлик қилурлар. (Лекин Сиз уларнинг бу истақларига бўйинсунманг!) 10-11-12-13. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), яна Сиз ҳар бир тубан қасамхўр, гийбатчи-ю, гап ташувчи, яхшиликни манъ қилгувчи - бахил, тажовузкор, гуноҳга ботган, қўпол ва булардан ташқари бенасаб-ҳароми кимсага итоат этманг! 14-15. У мол-мулк ва ўғиллар эгаси бўлгани учун (ўзидан кетиб), қачон унга Бизнинг оятларимиз тиловат қилинса: "Булар аввалгиларнинг афсоналари-ку!", дер. 16. Яқинда Биз уни тумшугидан тамгалаб қўяжакмиз!

И з о ҳ: Бу оятлар малъун кофир Валид ибн Муғийра ҳақида нозил бўлгандир. У Қуръон оятларига аввалгилардан қолган

афсоналар, деб, Пайгамбаримизга эса мажнун, деб тухмат қилганида, Оллоҳ таоло унинг бир эмас, тўққиз иллатини фош қилади. Шунда у мазкур иллатлардан саккизтасини рад эта olmayди, аммо тўққизинчи, бенасаб-ҳароми деган номни кўтара olmay, (чунки то Оллоҳ таоло Ўз ояти билан ошкор қилгунича Валид ўзининг ҳаромдан - зинодан пайдо бўлган бола эканлигидан беҳабар эди) бу шармандаликни ўзидан дафъ қилиш учун туққан онасини қисти-бастига олиб сўровга тутганида, онаси ҳақиқатан, унинг зинодан бўлган бола эканлигини тан олади. Саҳобалардан Ибн Аббос (Оллоҳ ундан рози бўлсин) гувоҳлик беришларича, Оллоҳ таоло Ўзи ваъда қилганидек, Валид ибн Муғйра Бадр жангига "тумшугидан тамғаланади", яъни, худди бурнидан қилич еб, ўлгунича одамлар орасида ўша "тамға"си билан юради. Мана, ушбу оятларда бир кофир кимсанинг кирдикори ва кўргулиги ҳақида хабар берилгач, қуйидаги оятларда Оллоҳ таоло ато этган неъматларга ношукурлик-нонқўрлик қилганлари учун бутун Макка аҳли қаҳатчилик ва очарчиликка мубтало қилинганлари баён этилиб, илгари ҳам Ҳақ таоло имтиҳон қилиш учун берган ноз-неъматлардан камбағал-бечораларнинг ҳақларини бермасдан бахилик қилганлари сабабли бир богнинг эгалари бор бугларидан маҳрум бўлганлари тўғрисидаги бир ибратли қисса сўйланади. Қиссанинг аввали бугир: Маккадан унча узоқ бўлмаган Яман диёрида жуда катта мевали бог эгаси бўлган бир киши ўтган эди. У ҳар йили ҳосил пишганида ундан камбағал-мискинларнинг ҳақ-улушларини ажратиб берарди. Лекин у киши вафот этгач, мевазор-богнинг эгалари бўлиб қолган фарзандлари бошқа йўлни тутадилар. Қуйидаги оятларда Оллоҳ таоло мана шу ҳақда ҳикоя қилади.

17-18. Дарҳақиқат, Биз уларни (Макка аҳлини очарчилик ва қаҳатчилик билан) балоладик. Биз (илгари) бог эгаларини ҳам худди шундай (маҳрумлик билан) балолаган эдик. Ўшанда улар албатта уни (яъни, богнинг ҳосилини) эрта тонгда (камбағал-мискинларга ҳақ-улуш) ажратмаган ҳолларида узиб олишга қасам ичган эдилар. 19-20. Бас, (шунда) улар уйхуда бўлган чоғларида у (Бог)нинг устида Парвардигорингиз томонидан бўлган айлангувчи (Бало-олов) бир айланди-ю, у (богнинг ҳосили) узилгандек бўлди-қолди (яъни, бутун бог куйиб кул бўлди). 21-22. Улар эса тонгда туришиб (шунда бўлган ҳодисадан беҳабар бўлган ҳоларида): "Агар (ҳосилни) узмоқчи бўлсангизлар зироатгоҳларингизга юра қолинглар", (деб) бир-бирларини чақирдилар. 23-24. Сўнг: "Бутун

у (боғда ҳосил узаётган вақтда) устларингизга бирон мискин кириб қолмасин-да", (гейишиб) бир-бирларига пичирлашган ҳолларида жўнаб кетдилар. 25. Улар ёмон ният билан (ўз гумонларича мискинларни боққа йўлатмаслик тўғрисидаги мақсад-гаразга) қодир бўлган ҳолларида тонг-саҳарлаб бордилар. 26-27. Энди қачонки уни (яъни, куйиб кулга айланган боғларни) кўришгач, (аввал): "Шак-шубҳасиз, бизлар йўлдан адашиб қолдик (яъни, адашиб бошқа боғга келиб қолдик)", дедилар, (сўнг бу ўзларининг боғлари эканини билишгач эса): "Йўқ, бизлар (боғимиздан) маҳрум бўлибмиз", дедилар. 28. (Шунда) уларнинг инсофлироқлари: "Мен сизларга (Омоҳга) тасбеҳ айтиб - шукр қилмайсизларми (яъни, шундай мўл ҳосил ато этганининг шукронасига камбағалларнинг улушларини бермайсизларми) демаганмидим?, деган эди; 29. Улар (энди вақт ўтгач): "Парвардигоримизни поклаймиз. Дарҳақиқат, бизлар (ўзимизга) зулм қилгувчи бўлдик", дедилар. 30. Сўнг улар бир-бирларига боқиб, маломат қилиша бошладилар. 31. Улар дедилар: "Эй ўлим бўлсин бизларга! Дарҳақиқат, бизлар ҳаддан ошгувчи бўлдик. 32. Шоядки Парвардигоримиз бизларга у (боғ)дан ҳам яхшироғини алмаштириб берса. Бизлар албатта Ёлғиз Парвардигоримизга рағбат-илтижо қилгувчидирмиз". 33. (Омоҳнинг амридан четга чиққан кимсалар учун) мана шундай азоб бордин. Агар билсалар, Охират азоби шак-шубҳасиз, янада каттароқдир. 34. Албатта тақводор зотлар учун Парвардигорлари ҳузурида ноз-неъмат боғлари бордин.

И з о ҳ: Ушбу оят нозил бўлганида Макка мушриклари: "Агар Муҳаммаднинг айтганлари рост бўлса, бизларга ҳудди бу дунёда бўлганидек Охиратда ҳам ундан ва у билан бирга бўлган мусулмонлардан яхшироқ ноз-неъматлар берилади", дея бошладилар. Шунда уларнинг бу пуч даъволарини инкор этиб қуйидаги оятлар нозил бўлди.

35. Ахир Биз мусулмонларни жиноятчи-кофир кимсаларга баробар қилурмизми?! 36. (Эй мушриклар), сизларга нима бўлди? Қандай ҳукм чиқармоқдасизлар? 37-38. Балки сизлар учун (осмондан туширилган) бирон китоб бўлиб, унда сизлар ўзларингиз учун (Охиратда) шак-шубҳасиз, танлаган-хоҳлаган нарсаларингиз бор эканлигини ўқиб-ўрганаётгандирсизлар?! 39. Балки сизлар учун Бизнинг зиммамизда: "Шак-шубҳасиз, ўзларингиз ҳукм-қарор қилган бор нарса сизларники бўлур", деган то Қиёмат Кунигача етгувчи қасамлар (яъни, Биз томондан

берилган аҳд-паймонлар) бордир! 40. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), улардан сўранг-чи, қайсилари бунга (яъни, ўзларининг пуч даъволарининг ҳақ эканлигига) кафил бўла олар эканлар! 41. Балки уларнинг (бу даъволарини тасдиқлайдиган) шериклари бордир! У ҳолда ростгўй бўлсалар ўша шерикларини келтирсинлар! 42-43. Болдир очиладиган (яъни, оғир ҳисоб-китобга чоғланиладиган) ва улар (кофирлар) кўзлари (қуйшга) эгилган, хорлик уларни ўраб-эгаллаб олган ҳолларида сажда қилишга чорланишиб, (лекин саждага) кучлари етмай қоладиган Кунни (эсланг! Чунки ҳаёти дунёдалик пайтларида) улар соғ-саломат бўлган ҳолларида сажда қилишга чорланар эдилар (аммо саждага қодир бўла туриб ундан бош тортар эдилар). 44. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз ушбу Сўзни - Қуръонни ёлгон дейдиган кимсаларни Менга қўйиб беринг! Яқинда Биз уларни ўзлари билмайдиган - сезмайдиган томондан аста-секин (ҳалокатга дучор қилажакмиз)! 45. Мен (гуноҳларини кўпайтиришлари учун) уларга муҳлат бериб, (умрларини узун қилиб) қўюрман. Дарвоқеъ, Менинг "макрим" жуда қаттиқдир! 46. Балки Сиз, (эй Муҳаммад алайҳис-салом, Динга даъват қилганингиз учун), улардан ажр-ҳақ сўраб, улар зиён қилишларидан оғирсинаётгандирлар! (Яъни, Сиз улардан ҳеч қандай ҳақ сўраётганингиз йўқ-ку)! 47. Балки уларнинг олдиларида ғайб (яъни, ғайбда бўладиган барча ишлар битилган Лавҳул-Маҳфуз) мавжуд бўлиб, улар (айтаётган сўзларини ўшандан) ёзиб олаётгандирлар! 48. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз Парвардигорингизнинг ҳукмига (яъни, У Зот кофирларга муҳлат бериб қўйганига, Ислом дини тезроқ ғолиб бўлмаётганига) сабр қилинг ва наҳанг-балиқ соҳиби (яъни, Юнус пайгамбар) каби (бесабр) бўлманг! Эсланг, у (ўзи бесабрлиги учун тушиб қолган балиқ қорнида туриб) гамга тўлган ҳолда (Парвардигордан паноҳ тилаб) нидо қилган эди. 49. Агар унга Парвардигори томонидан бўлган неъмат-марҳамат етмаганида, албатта қуруқликка мазамматланган ҳолда улоқтирилган бўлур эди (лекин Парвардигори унга марҳамат кўрсатиб балиқ қорнидан соғ-омон чиқарди). 50. Сўнг Парвардигори уни (яна пайгамбарликка) танлаб, солиҳ (пайгамбар)лардан қилди. 51. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), албатта кофир бўлган кимсалар Эслатма - Қуръонни эшитган вақтларида Сизни кўзлари билан йиқитаёзурлар ва (Муҳаммад) шак-шубҳасиз, мажнундир, дерлар. 52. Ҳолбуки, у (Қуръон) барча оламлар учун фақат бир (буюк) Эслатмадир.

АЛ - ҲААҚҚА сураси (69)

Бу сура элик икки оятдан иборат бўлиб, Маккада нозил қилингандир. "Ал-ҳааққа - Аниқ рўй бергувчи" деб номланган бу сурада асосан Қиёмат Кунида содир бўладиган воқеа-ҳодисалар ҳақида сўз юритилади.

Шунингдек, бу сурада ўтмишдаги куфр йўлини тутган миллатларнинг топган оқибатлари, Сур чалинадиган Кунда осмону заминда рўй берадиган даҳшатли ҳодисалар ва шундан кейин ҳар бир банда ҳаёти дунёда қилиб ўтган барча амаллари тўғрисида ҳисоб бериши, ўша ҳисоб-китоб Кунида номан аъмоли ўнг қўлидан келадиган саодатманд кишиларга ато этиладиган улуг мукофотлар ва номан аъмоли чап томонидан келадиган бадбахт кимсалар дучор бўладиган мудҳиш азоб-уқубатлар хусусида хабар бергувчи оятлар ҳам мавжуддир.

Сура Муҳаммад алайҳис-саломнинг ҳақ Пайғамбар эканликларини ва Қуръони Каримнинг чин Илоҳий Китоб эканини таъкидлайдиган оятлар билан хотима топади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Аниқ рўй бергувчи (Қиёмат)... 2. Ўша аниқ рўй бергувчи нимадир? 3. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз Аниқ рўй бергувчининг нима эканлигини қаердан билурсиз?

И з о ҳ: Ушбу оятларда "Ал-ҳааққа" (Қиёмат Кунининг номларидан бири) яъни, Аниқ рўй бергувчи Қиёмат ибораси кетма-кет уч бор такрорланди. Бунга сабаб, у Куннинг Оллоҳ таоло наздида нақадар улуг мақом тутишини таъкидлашдир. Шунинг учун ҳам сўнги оятда Пайғамбар алайҳис-саломга титоб қилиниб, у Куннинг қандай Кун эканини, моҳият-ҳақиқатини Сиз билмассиз, дейилди. Энди қуйидаги оятларда ўша Қиёмат Кун ҳақ эканлигини ишқор этиб ҳалоқатга дучор бўлган қавмлар ҳақида хабарлар берилади.

4. Самуд ва Од (қабилалари ўз даҳшатлари билан қалбларни) қаттиқ қоқувчи (Қиёмат Кун)ни ёлгон, дедилар. 5. Энди Самуд (қабиласига келсак), бас, улар ҳаддан ташқари қаттиқ нарса

ЙИГИРМА ТҮҚҚИЗИНЧИ ЖУЗЪ

(қичқириқ) билан ҳалок қилиндилар. 6. Энди Оа (қабиласига келсак), бас, улар бир даҳшатли, қутурган бўрон билан ҳалок қилиндилар. 7 У (бўронни Олоҳ) уларнинг устига пайдар-пай етти кеча ва саккиз кундуз ҳоким қилиб қўйдики, энди у жойдаги қавмни худди чириб - ичи бўшаб қолган хурмо дарахтининг танасидек қулаб - ҳалок бўлиб ётганларини кўрурсиз. 8. Бас, улардан бирон (омон) қолгувчини кўрармисиз? (Асло, уларнинг барчалари ҳалок бўлиб битдилар). 9. Фиръавн ҳам, ундан аввал (ўтган дунсиз) кимсалар ҳам, зеру забар бўлган қишлоқлар (яъни, Лут пайғамбар қавмининг қишлоқлари) ҳам катта хато қилдилар - 10.- Улар Парвардигорларининг пайғамбарига итоатсизлик қилдилар. Бас, У Зот уларни ортиқча қаттиқ ушлаш билан ушлади (яъни, мислсиз қаттиқ азоб билан азоблагди). 11. Дарвоқеъ, Биз сув тутёнга тушган вақтида сизларни (Нух пайғамбар ясаган) кемада кўтардик. 12. Биз у (ишни, яъни, мўминларга нажот бериб, кофирларни сувга фарқ қилиб юбориш)ни сизлар учун эслатма-ибрат қилиш учун ва англагувчи қулоқлар англаб-эшитиб олишлари учун (қилдик). 13. Бас, қачон сур бир бор чалинганида; 14. Ва Еру тоғлар (ўз жойларидан) кўтарилиб, (бир-бирларига) бир бор урилиб (чилпарчин бўлганида); 15. Ана ўша Кунда Воқеа воқеъ бўлур! (Яъни, Қиёмат қойим бўлур!) 16. Ва осмон ёрилу! Чунки (осмон) у Кунда заиф бўлиб қолур! 17. Ва фаришталар (осмоннинг) чор-атрофида (Олоҳнинг амрига мунтазар бўлиб) турурлар. Уларнинг устида Парвардигорингизнинг Аршини у Кунда саккиз (фаришта) кўтариб турур. 18. Ўша Кунда сизлар (ҳисоб-китоб учун Олоҳга) кўндаланг қилинурсизлар - сизларнинг бирон сирингиз махфий қолмас. 19-20. Бас, энди ўз китоби - номаи аъмоли ўнг қўлидан берилган киши: "Мана менинг китобимни ўқинглар. Дарҳақиқат, мен ҳисоб-китобимга (яъни, Охиратдаги ажр-мукофотга) рўбарў бўлишимни билган эдим", дер. 21-22-23. Сўнг у кўнгилли ҳаётда, мевалари (аҳли жаннат учун) яқин бўлган юксак жаннатда бўлур. 24. (Жаннат аҳлига): "Ўтган кунларда (яъни, ҳаёти дунёда) қилиб ўтган (эзгу) амалларингиз сабабли (ушбу ноз-неъматларни) пок билиб еб-ичаверинглар", (дейилур). 25. Энди ўз китоби чап қўлидан берилган кимса эса дер: "Эҳ, қани энди менга китобим берилмаса эди! 26. Ва мен ҳисоб-китобим (яъни, оладиган жазойим) нима эканлигини билмасам эди! 27. Эҳ қани энди ўша (биринчи ўлим барча нарсани) тутатгувчи-узгувчи бўлса (ва Қиёматдаги мана бу қайта тирилиш бўлмаса) эди! 28. Менга (не машаққатлар билан топган) мол-дунёйим асқотмади-я! 29. Мулку салтанатим ҳам

ҳалок бўлиб кетди-я!" 30. (Бас, Оллоҳ жаҳаннам қўриқчиларига дер): "Уни ушлаб, китанланглар! 31. Сўнгра дўзахга ташланглар! 32. Сўнгра узунлиги етмиш газ бўлган занжирга солиб боғланглар!" 33. Чунки у (ҳаёти дунёдалик пайтида) Улуғ Оллоҳга иймон келтирмас эди. 34. Ва мискин-бечорага таом беришга (ўзини ҳам, ўзгаларни ҳам) тарғиб қилмас эди. 35. Бас, Бугун, бу ерда унинг учун бирон дўст-мададкор йўқдир! 36. Ва бирон таом ҳам йўқдир! Фақат йирингдан бўлган (бир "таом" борки); 37. Уни фақат (йўлдан) адашган (кофир)ларгина ерлар! 38-39-40. Бас, Мен сизлар кўрадиган нарсаларга ҳам, сизлар кўра олмайдиган нарсаларга ҳам қасам ичурманки, у (Қуръон) шак-шубҳасиз, улуғ Пайгамбарнинг (Оллоҳ даргоҳидан келтирган) сўзидир! 41. У бирон шоирнинг сўзи эмасдир! Сизлар (ушбу Қуръон Оллоҳнинг Каломи эканлигига) камдан-кам иймон келтирурсизлар! 42. Ва бирон коҳин-фолбиннинг сўзи ҳам эмасдир. Сизлар камдан-кам панд-насиҳат олурсизлар! 43. (У) барча оламлар Парвардигори томонидан нозил қилинган (Китобдур). 44. Агар (Пайгамбар) Бизнинг шаънимизга (Биз айтмаган) айрим сўзларни тўқиб олганида; 45-46. Албатта Биз унинг ўнг қўлидан ушлаган, сўнгра албатта унинг шоҳтомирини узиб ташлаган бўлур эдик. 47. У ҳолда сизлардан бирон киши ундан (яъни, Пайгамбардан ҳалокатни) тўса олгувчи бўлмас эди. (Бас, Муҳаммад алайҳис-салом Оллоҳнинг Каломига ўз томонидан бирон сўз қўшмагани, балки зиммасидаги омонат-Пайгамбарликни ҳалол адо қилиб келаётгани учун ҳам сизларнинг орангизда соғ-омон ҳаёт кечирмоқда, акс ҳолда Оллоҳ уни ҳалок қилган бўлур эди. Бу Муҳаммад алайҳис-саломнинг ҳақ Пайгамбар эканликларининг яна бир ёрқин далилдур). 48. Албатта у (Қуръон) тақводор зотлар учун панд-насиҳатдир. 49. Шак-шубҳасиз, Биз сизларнинг орангизда (Қуръонни) ёлгон дегувчилар ҳам бор эканини аниқ билурмиз. 50. Албатта у (Қуръон) кофирларга (улар Қиёмат Кунига Қуръонга иймон келтирган кишиларнинг савобга эга бўлганларини кўрган вақтларида) ҳасрат-надомат бўлур. 51. Албатта у (Қуръон) аниқ Ҳақиқатдир! 52. Бас, Улуғ Парвардигорингизнинг номини (мудом, барча айб-нуқсонлардан) пок тутинг!

МАОРИЖ сураси (70)

Бу сура Маккада нозил бўлган. У қирқ тўрт оятдир.

Сура кофирларнинг тугёнга тушиб, ўзлари огоҳлантирилган Охират азобини инкор этишлари ҳақида хабар бериш билан бошланиб, сўнгра улар иймон келтирмаётган Қиёмат Кунда кофирларга бериладиган ҳақли жазодан ҳеч қандай тўлов билан қутулиб бўлмаслиги яна бир бор таъкидланади.

Бу сурада яна инсоннинг ҳафачиликни ҳам, хурсандчиликни ҳам кўтара олмайдиган ожиз вужуд эканлиги уқтирилиб, фақат тақво ва эзгу амалгина инсонни бундай ожизликдан омон сақлай олиши мумкинлиги айтилади.

Сура ниҳоясида кофирларнинг жаннатга кириш тўғрисида беҳуда-бефойда тамаъ қилишлари баён қилиниб, сўнгра Пайғамбар алайҳис-саломга уларни то ўзларига ваъда қилинган азобга йўлиқишгунча тарк қилиш буюрилади.

Сура номланган "Маориж" калимаси асли "Погоналар" маъносида бўлиб, бу сурада "Осмон қаватлари" маъносида келгандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2-3. Бир сўрагувчи кимса (осмонларнинг барча) погоналари - қаватлари Соҳибни бўлмиш Оллоҳ томонидан кофирларга тушгувчи, биров қайтара олмайдиган азобни (ўз устига тушишини) сўради.

И з о ҳ: Бу оятлар мушриклардан Назр ибн Хорис ҳақида нозил бўлган Пайғамбар алайҳис-салом кофирлар учун тайёрлаб қўйилган Оллоҳ таолонинг азоби бор эканлигини билдириб, уларни огоҳлантирганларида Назр туриб. "Эй Худо, агар мана шу (Қуръон) Сенинг даргоҳингдан келган ҳақиқат бўлса, устимизга самодан тош ёғдиргин ёки бизларга аламли азоб келтиргин", дейди. Мана шу тилакнинг ўзидан Назр ва у кабиларнинг ким эканликлари маълумдир. Чунки улар Ҳақ Йўлга юришни устакан кишилар бўлганларида: "Эй Худо, агар мана шу Қуръон Сенинг даргоҳингдан келган ҳақиқат бўлса, бизларни ҳам унинг йўлига ҳидоят қилгин", деган бўлур эдилар.

Энди қўйидаги оятда барча фаришталар Қиёмат Кунига осмон қаватларини босиб ўтишиб, Оллоҳ ҳузурига тўпланишлари зикр қилинади.

4. Фаришталар ва Рух (яъни, Жаброил) миқдори-узунлиги (дунё ҳисобига) эллик минг йил бўлган бир Кунда (яъни, Қиёмат Кунига) У Зотнинг ҳузурига кўтарилурулар. 5. Бас, (эй Мухаммад алайҳис-салом, кофирларнинг озор-азийятларига) чиройли сабр билан сабр-тоқат қилинг! 6-7. Чунки улар у (Кун)ни узоқ деб билурулар, Биз эса унинг яқинлигини билурмиз! 8. У Кунда осмон эритилган ёғ каби бўлиб қолур. 9. Тоғлар эса юнг каби (енгил) бўлиб қолурулар. 10. Ва бирон дўст дўстидан (ҳол-аҳвол) сўрамас. 11-12-13. (Ҳолбуки,) улар (бир-бирларига) кўрсатилурулар! Жиноятчи-кофир кимса у Куннинг азобидан (қутулиш учун) ўгилларини, хотинини, биродарини, уни ўз паноҳига оладиган қариндош-уругини ва Ердаги барча кишиларини тўлов қилиб бериб юборишни, сўнгра (бу тўлов) унга нажот беришини истар. 15-16. Йўқ, (ҳеч қандай тўлов уни азобдан қутқара олмас)! Албатта у (яъни, кофирлар ташланадиган дўзах ўз ҳарорати билан) бош териларини сидириб олгувчи бўлган бир оловдир! 17-18. У (Ҳақ Йўлидан) юз ўтириб, терс қараб кетган ва (пул-мол) йиғиб тўплаган (яъни, уни Оллоҳ буюрган жойларга сарфламаган) кимсаларни (ўзига) чорлаб турар! 19. Дарҳақиқат, инсон бетоқат қилиб яратилгандир. 20. Қачон унга ёмонлик (камбағаллик-кулфат) етиб қолса, у ўта бесабрлик қилгувчидир. 21. Қачон унга яхшилик (бойлик, саломатлик) етса, у ўта манъ қилгувчи-бахилдир. 22. Фақат намоз ўқигувчи зотлар (яъни, мусулмонларгина ундоқ эмасдилар)ки, 23. Улар намозларида доим-барқарор бўлгувчи зотлардир. 24-25. Улар (топган) мол-мулкларида сўрагувчи - тиланчи ва (мол-давлатдан) маҳрум кишилар учун маълум ҳақ (яъни, закот) бўлган зотлардир. 26. Улар Жазо - Қиёмат Кунини тасдиқ этадиган зотлардир. 27. Улар Парвардигорларининг азобидан кўрқувчи бўлган зотлардир. 28. Зотан, Парвардигорларининг азоби (ҳеч ким учун) беҳатар эмасдир (яъни, ҳеч кимнинг "Менга Оллоҳнинг азоби тушмайди", деб хотиржам бўлишга ҳаққи йўқдир). 29. Улар авратларини (ҳаромдан - зинодан лок) сақлагувчи зотлардир. 30. Магар ўз жуфти ҳалолларидан ва қўлларидаги чўриларидагина (сақланмайдилар). Бас, улар маломат қилинмаслар. 31. Энди ким бундан ўзгани (яъни, зино ва шу каби Шариати Исломиёда ҳаром қилинган бошқа нарсаларни) истаса, бас, ана ўшалар ҳаддан ошгувчи кимсалардир. 32. - Улар

ЙИГИРМА ТҶҶҚИЗИНЧИ ЖУЗЪ

(яъни, мўмин-мусулмонлар) ўзларига ишонишган омонатларга ва (ўзгаларга берган) аҳд-паймонларига риоя қилувчи зотлардир. 33. Улар ўз гувоҳликларини тўғри-ҳолис адо қилувчи зотлардир. 34. Улар намозларини (вақтида адо этиб, қазо бўлишдан) сақлагувчи бўлган зотлардир. 35. Ана ўшалар жаннатларда ҳурмат-иззат кўргувчидирлар.

И з о ҳ: Мазкур оятларда ҳақиқий мўмин-мусулмонларнинг сифат-фазилатлари баён қилинди ва ана ўшалар жаннат неъматларига сазовор бўлгувчи зотлар эканликлари уқтирилди. Энди қуйидаги оятларда Пайғамбар алайҳис-салом атрофларига келишиб, тўп-тўп бўлиб ўтиришиб олишиб, у зот айтган сўзларни масҳара қиладиган ва бир-бирларига саҳобаларни кўрсатишиб: "Агар мана шулар Муҳаммад айтаётгандек, жаннатга кирадиган бўлсалар, бизлар ҳеч шак-шубҳасиз, улардан олдинроқ ўша жойга кирамиз", деб сафсатабозлик қиладиган мушриклар ҳақида сўзланиб, уларнинг бундай тамаълари бефойда эканлиги таъкидланади ва Пайғамбар алайҳис-саломни улардан юз ўтиришга амр этилади.

36-37. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), бу кофир бўлган кимсаларга нима бўлдики, улар ўнг ва сўлдан тўда-тўда бўлиб, Сиз томонга чопурлар?! 38. Ё улардан ҳар бир кимса ноз-неъмат жаннатига киритилишни тамаъ қилурми?! 39. Йўқ, (улар ҳеч қачон жаннатга кирмаслар)! Албатта Биз уларни ўзлари биладиган нарсадан (яъни, бир томчи сувдан) яратдик. 40-41. Бас, (шундоқ экан) Машриқу Мағрибларнинг Парвардигорига қасам ичурманки, шак-шубҳасиз, Биз (бу кофирларни ҳалок қилиб, ўринларига), улардан яхшироқ (инсонларни) алмаштириб қўйишга Қодирдирмиз ва Биз (бу ишга) ожиз эмасдирмиз. 42. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз уларни тарк қилинг! Улар то ўзларига ваъда қилинаётган Кунларига рўбарў бўлгунларича (ўз ботил-беҳуда ҳаёлларига) шўнгишиб, ўйнаб-кулиб юраверсинлар! 43-44. У Кунда улар гўё (ўзлари сиғинадиган) бутларга қараб чопишаётгандек шошилган, кўзлари (қуйишга) эгилган, хорлик уларни ўраб-эгаллаб олган ҳолларида қабрларидан чиқиб келурлар! Мана шу (ҳаёти дунёда) уларга ваъда қилингувчи бўлган Кундир!

НУҲ сураси (71)

Маккада нозил қилган бу сура йигирма саккиз оятдан ташкил топгандир.

Бу сурада пайғамбарлар оқсоқоли Нух алайҳис-саломнинг қиссалари у зотнинг пайғамбар қилиб юборилишларидан тортиб, то қавмларининг орасидаги кофир бўлган кимсалар тўфон балосига дучор қилинишларигача батафсил ҳикоя қилинади. Шунинг учун бу сура "Нух" сураси деб аталади.

Бу сурада Оллоҳ таолонинг Ўз пайғамбарлари орқали юборган Динига қаршилик қиладиган кимсалар барча замон ва маконларда бўлгани ва бўлажаги ҳақида хабар берилиши билан бирга инсоният тарихида Яратган буюрган Диндан чиққан барча миллатларнинг оқибатлари ҳалокат бўлгани ҳам уқтирилади.

Сура Нух алайҳис-салом ўз қавмлари орасида тўққиз юз элик йил туриб, уларни Оллоҳнинг Динига даъват қилганларидан кейин ҳам улар панд-насиҳат олишиб Ҳидоят Йўлига юришмагач, у зот Оллоҳ таолога илтижо қилиб бу кофирларга Ўз балосини юборишини сўраганлари ҳақида ҳикоя қилувчи оятлар билан хотима топади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Дарҳақиқат, Биз Нухни: "Қавмингни уларга аламли азоб келиб қолишидан илгари огоҳлантиргин", деб ўз қавмига пайғамбар қилиб юбордик. 2. У деди: "Эй қавмим, албатта мен сизларга (юборилган) очиқ огоҳлантиргувчидирман. - 3. - Оллоҳга ибодат қилинглар ва У Зотдан кўрқинглар ҳамда менга итоат этинглар. 4. (Шунда Оллоҳ) сизларни гуноҳларингиздан мағфират қилур ва сизларни белгиланган муддатгача (яъни, ажалларингиз битгунича тирик) қолдирур. Агар билгувчи бўлсангизлар, Оллоҳнинг (ўлим учун белгилаб қўйган) муддати келган вақтида асло ортга сурилмас". 5. (Нухнинг бу даъватлари уларга қор қилмагач), у деди: "Парвардигорим, албатта мен қавмимни кеча-ю кундуз (уймон-этиқоғга) даъват этдим. 6. (Аммо) менинг даъватим уларга фақат (уймонган) қочишни зиёда қилди, холос.

ЙИГИРМА ТҶҶҚИЗИНЧИ ЖУЗЪ

7. Дарвоқеъ, ҳар қачон мен уларни Сенинг мағфиратингга (сабаб бўлаган Дин Йўлига) даъват қилсам, улар (менинг сўзларимни эшитмаслик учун) бармоқларини қулоқларига тиқиб, (мени кўрмаслик учун юзу кўзларига) кийимларини ўраб-чирмаб олдилар ва (ўз куфрларида) оёқ тираб турдилар ҳамда (менга итоат этишдан бош тортиб) кибр-ҳаво қилдилар.

И з о ҳ: Муҳтарам ўқувчи эътибор берган бўлса, Нуҳ пайғамбарнинг қавмлари орасидаги кофир кимсалар Муҳаммад алайҳис-салом замонларидаги ва ундан кейинги даврлардаги кофирларга ўхшаб Оллоҳнинг Динидан юз ўтириб, терс қараб кетмайдилар, балки улар ҳудди гўдак болаларга ўхшаб бармоқларини қулоқларига тиқиб, юзу кўзларини рўмомар билан ўраб олишиб, Ҳақ Йўлидан қайсарлик билан бош тортадилар. Бунга сабаб, Қуръони Карим бизларга ушбу сурада неча ўн минг йиллар илгари ўтган, иккинчи Одам Ато ҳисобланмиш Нуҳ алайҳис-салом замонларидан, яъни, башариятнинг айни гўдаклик палласидан ҳикоя қилмоқда. Қуръоннинг бу ажиб услуби, яъни, ҳар бир давр ҳақида айни ўша даврнинг руҳи - тили билан сўзлаши-тасвирлаши ҳам унинг Илоҳий мўъжиза эканлигига яна бир далилдир. Зеро, Муҳаммад алайҳис-саломдек хат-саводи бўлмаган бир киши ўзининг инсоний онг-шуури билан узоқ ўтмиш қаърига сингиб кетган қавм-қабилаларнинг ҳар бири "ўз тили" билан сўзлаша олиши мумкин бўлмаган бир ишдирки, бунга фақат барча замонларда Ҳаёт ва барча нарсадан Огоҳ бўлган Азалий ва Абдий Зот - Оллоҳ таологина Қодирдир.

8. Сўнгра мен уларни опқора (яъни, одамлар тўпланган жойларда баланд овозда) даъват этдим. 9. Сўнгра мен уларга (ўз даъватимни) очиқ эълон ҳам қилдим, пинҳона сир қилиб ҳам айтдим. 10. Мен дедимки: "Парвардигорингиз (Омоҳ)дан мағфират сўранглар, албатта У ўта Мағфиратли бўлган Зотдир. 11. (Шунда) У Зот устларингизга осмондан ёмғир қуйдирур. 12. Ва сизларга мол-дунё, бола-чақа билан мадад берур ҳамда сизларга боғу бўстонлар (ато) қилур ва сизларга оқар дарёлар (ато) қилур. 13. Нега сизлар Оллоҳни улутлашни (яъни, Унга ибодат қилишни) ўйламайсизлар? 14. Ҳолбуки, У Зот сизларни босқичма-босқич яратди-ку!

И з о ҳ: Ушбу ва қуйидаги оятларда нима сабабдан бандалар Оллоҳ таолога ибодат қилишлари зарур эканлигига далиллар келтирилгандир. Оллоҳ таоло инсонларнинг диққат-эътиборларини аввало ўзларининг қандай яратилганларига қаратади. Дарҳақиқат, ҳар бир инсон она қорнида даставвал бир томчи сув бўлиб, сўнгра қуюқ қонга айланиб, кейин бир тишлам гўшт бўлиб, сўнгра унга жон ато этилиб ёруғ дунёга келиши ҳақида ўйлаган ҳар бир соғлом

ақл ва тоза гул эгаси беихтиёр Яратганнинг қудратига-улуглигига тасаннолар айтиб, У Зотга сажда қилмай тура олмас.

Энди қўйидаги оятларда Оллоҳ таолонинг қудрати нақадар чексиз-чегарасиз эканлигига очиқ далолат қилиб турган самовот ва ундаги сайёралар ҳақида сўз юриштилади.

15-16. Оллоҳ етти осмонни қандай устма-уст қилиб яратганини ва ойни улардаги нур-ёруғлик қилиб, қуёшни эса (нур сочгувчи) чироқ қилиб қўйганини кўрмадингларми?! 17. Оллоҳ сизларнинг (отангиз Одамни) Ердан ундириб-ўстирди (яъни, пайдо қилди). 18. Сўнгра (вафот қилганларингизда) У Зот сизларни яна (Ерга) қайтарур ва (Қиёмат қойим бўлганида) Унинг Ўзи сизларни чиқариб олур! 19-20. Оллоҳ Ерни сизлар учун - сизлар ундаги кент йўлларда юришларингиз учун ёйиқ - текис қилиб қўйди". 21. Нух айтди: "Парвардигорим, дарҳақиқат, улар менга итоатсизлик этдилар ҳамда (топган) мол-дунёси ва бола-чақаси ўзига фақат зиёни (яъни, куфр ва тугённи) зиёда қилган кимсаларга (ўзларининг бой-бадавлат бошлиқларига) эргашиб кетдилар". 22. (Уларнинг бошлиқлари Нухга қарши) жуда катта макр-хйёллар қилдилар. 23. Ва (ўзларига эргашган тубан-пасткаш кимсаларга): "Сизлар ҳаргиз ўз худоларингизни тарк қилманглар! "Вад"ни ҳам, "Сувоъ"ни ҳам, "Яғус"ни ҳам, "Яуқ"ни ва "Наср"ни ҳам ҳаргиз тарк қилманглар!", дедилар.

И з о ҳ: Бу оятда зикр қилинган бешта ном Нух пайғамбар замонларидаги кофирлар сиғинадиган бут-санамларнинг номидир. Улар Нух алайҳис-саломнинг даъватларига қулоқ солмай ўша бутларга сиғинганликлари учун ҳам тўғфон балосига гирифтор қилиниб, ҳалок бўлганлар.

24. "Дарҳақиқат, улар (яъни, Нух қавмининг бой-бадавлат бошлиқлари) кўп (кишилар)ни йўлдан оздирдилар. (Парвардигорим), бузолим кимсаларга фақат гумроҳликни зиёда қилгин", (gedu Нух). 25. Улар ўз хато-гуноҳлари сабабли гарқ қилиниб, дўзахга киритилдилар. Бас, ўзлари учун Оллоҳдан ўзга ёрдам бергувчиларни топмадилар (яъни, сиғинган бут-санамлари уларни Оллоҳнинг азобидан қутқара олмадилар). 26. Нух айтди: "Парвардигорим, Ер юзида кофирлардан бирон ҳовли-жой эгасини қолдирмагин. 27. Чунки Сен агар уларни (Ер юзига) қолдирсанг, улар бандаларингни йўлдан оздирурлар ва улар фақат кўрнамак, нопок (кимсалар)ни туғиб-кўпайтирурлар. 28. Парвардигорим, Ўзинг мени, ота-онамни, менинг уйимга мўмин ҳолда кирган кишиларни ва барча мўмину мўминаларни мағфират қилгин, золим кимсаларга эса фақат ҳалокатни зиёда қилгин!"

ЖИН сураси (72)

Бу сура йигирма саккиз оятдан иборат бўлиб, Маккада нозил қилингандир.

У Оллоҳ таоло оловдан яратган кўзга кўринмас махлуқлар - жинлар олами ҳақида ҳикоя қилади. Маълумки, Муҳаммад алайҳис-салом инсу жинга баробар Пайгамбар қилиб юборилганлар. Худди инсонлар орасида бўлгани каби жинлар орасида ҳам у зотнинг Пайгамбар эканликларига иймон келтирганлар ҳам, иймон келтирмайдиганлар ҳам бордир. Бу сура аввалида Қуръон оятларини эшитишлари билан у Китобга дарҳол иймон келтирган бир гуруҳ жинлар ҳақида хабар берилиб, сўнгра умуман жинлар қандай махлуқлар эканликлари тўғрисида маълумотлар келтирилади. Ва улар айрим кишилар ўйлаганидек, инсонларга бирон фойда ёки зиён етказишга ё гайб сирларини билишга қодир эмасликлари, шунингдек, уларнинг ичида яхшилари ҳам, ёмонлари ҳам, мусулмонлари ҳам, иблиси лаин каби кофирлари ҳам бор эканлиги очиқ-равшан баён қилинади.

Сура Пайгамбар алайҳис-саломни ўзларининг зиммаларида қандай вазифалар борлигини, Оллоҳ Ўз Пайгамбарига нималарни маълум қилиши ва нималарни билдирмаслигини, Оллоҳ таоло ва Унинг Пайгамбарига осийлик қилган кимсаларнинг оқибатлари қандай бўлишини айтишга буюриш билан хотима топади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2. *(Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "Менга ваҳий қилиндики, жинлардан бир гуруҳи (менинг Қуръон тиловат қилганимни) эшитишиб, (ўз қавмларига қайтиб боришгач), дедилар: "Дарҳақиқат, бизлар Ҳақ Йўлга ҳидоят қиладиган бир ажиб Қуръонни эшитдик ва дарҳол унга иймон келтирдик. Бизлар (энди) Парвардигоримизга ҳаргиз бирон кимсани шерик қилмасмиз".*

И з о ҳ: Саҳобалардан Ибн Аббос (Оллоҳ ундан рози бўлсин) гувоҳлик беришларича, Пайгамбар алайҳис-салом бомдоғ намозини

ўқиётган чоғларида бир гуруҳ жинлар ҳозир бўлишиб, Қуръон оятларини тинглаганлар ва дарҳол Унга иймон келтирганлар. Лекин Расулуллоҳ алайҳис-салом уларнинг келишганидан ҳам, Каломуллоҳга қулоқ туттишганидан ҳам беҳабар эдилар. Қачонки ушбу сура нозил қилинганидан кейингина у зот бу воқеадан огоҳ бўладилар. Юқоридаги оятларда жинларнинг Қуръонни эшитишлари билан бу башар сўзи эмас, балки Илоҳий мўъжиза деб иймон келтирганлари тўғрисида хабар берилишдан кўзланган мақсад, муфассирларнинг айтишларича, биринчидан, барча инсониятга Каломуллоҳ фақат инсонлар учунгина эмас, балки жинлар олами учун ҳам Илоҳий кўрсатма бўлиб нозил қилинганини эълон қилиш бўлса, иккинчидан, Муҳаммад алайҳис-саломни шахсан танийдиган ва у кишининг хат-саводлари йўқ эканлигини ҳам жуда яхши биладиган Макка аҳлига - арабларга, ўзларининг тилларида нозил бўлган, фасоҳат-балоғатининг беназирлигидан саводсиз одам эмас, балки дунёдаги энг етук адиблар бирлашиб ҳам ёза олишлари имконсиз бўлган бир Китобга - ҳатто жинлар ҳам эшитибоқ иймон келтирган Каломуллоҳга улар (Макка аҳли) иймон келтирмаганлари учун танбеҳ-дашном беришдир.

Энди қуйидаги оятларда Оллоҳ таоло мўмин жинлар тилидан ҳикоя қилишда давом этади.

3. "Албатта буюклиги Юксак бўлган Парвардигоримиз бирон жуфт ва ё фарзанд тутган эмасдир. 4. Албатта бизларнинг ичимиздаги аҳмоқ (иблис) Оллоҳ шаънига: ("У Зотнинг хотини ва боласи бор", деб) ноҳақ сўз айтар эди. 5. Албатта бизлар инс ҳам, жин ҳам Оллоҳ шаънига ҳаргис ёлгон сўзламас, дэб ўйлар эдик".

И з о ҳ: Бу сўзлар жинлар томонидан Оллоҳ таолога айтилган узрдир. Яъни, улар инсонлар ҳам, жинлар ҳам Оллоҳ шаънига ёлгон сўзни айта олмайди, деб ўйлаганлари учун жинлардан бўлган иблис уларга "Оллоҳнинг хотини, боласи бор", деб игво қилганида унинг сўзларига ишонганлари ва қачонки Қуръон оятларини эшитганларидан кейингина Оллоҳ таолонинг бирон шериги йўқ Якка-ю Ягона Зот эканини билишиб, "Бизлар (энди) Парвардигоримизга ҳаргиз бирон кимсани шерик қилмасмиз", деб оят ичганларини айтишиб узр сўрамоқдалар.

6. "Албатта инсдан бўлган (айрим) кишилар жиндан бўлган кимсалардан паноҳ тилашиб, уларга янада ҳаддан ошишни-муттаҳамликни зиёда қилур эдилар".

ЙИГИРМА ТҶҶҚИЗИНЧИ ЖУЗЪ

И з о ҳ: Яъни, қадимда (ҳозир ҳам) айрим кимсалар бирон хилвапроқ ерга бориб қўнмоқчи бўлсалар, ўша ернинг "эгалари" бўлган жинларнинг катталаридан паноҳ сўрар эдилар ва бунин билган жинларнинг муттаҳамлиги янада зиёда бўлиб, "Мана бизлар фақат жинларга эмас, балки инсаларга ҳам хожамиз", дейишиб гурурланар эдилар. Ушбу оятда Қуръон бундай ақиданинг ботил эканлигини айтиб, жинлар ҳам худди инсонлар каби Оллоҳнинг бандалари эканликларини, бинобарин, Оллоҳ таолонинг изни-иродасисиз ҳеч кимга фойда ҳам, зиён ҳам етказа олмасликларини билдиради.

Қуйидаги оятларда яна жинлар тилидан ҳикоя қилинади. Дастлабки оятда мўмин жинлар кофирларига хитоб қилиб, дегилар:

7. "Албатта улар (яъни, инсонларнинг кофирлари) ҳам худди сизлар гумон қилганингиздек, Оллоҳ ҳаргиз бирон кимсани қайта тирилтирмас, деб гумон қилдилар. (Яъни, сизларнинг гумонларингиз ҳам, уларнинг гумонлари ҳам нотўғридир. Чунки Қуръонда қайта тирилиш ва ҳисоб-китоб бўлиши ҳақ экани тўғрисида айтилди ва бизлар бунга иймон келтирдик). 8. Албатта бизлар (фаришталарнинг сўзларини ўғринча эшитиб олиш учун) осмонга тақилган эдик, унинг кучли қўриқчи (фаришта)лар ва (ўғри жинларга отилгувчи учар) юлдузлар билан тўла эканлигини кўрдик. 9. Албатта бизлар (илгари осмондан айрим) жойларга (фаришталарнинг сўзларини ўғринча) эшитиб олиш учун ўтириб олар эдик. Эндя ҳозир (яъни, Муҳаммад алайҳис-салом Пайғамбар қилиб юборилганларидан кейин) эса ким (яъни, қайси жин ўғринча) эшитар бўлса, ўзини кузатиб турган бир (учар) юлдузни кўрар. 10. Албатта бизлар Ердаги кишиларга (Оллоҳ томонидан) ёмонлик ирода қилинганми ёки Парвардигорлари уларга тўғрилиқ - яхшилиқни ирода қилганми, билмасмиз".

И з о ҳ: Мазкур оятлардан маълум бўладики, Муҳаммад алайҳис-салом Пайғамбар қилиб юборилишларидан илгари, жоҳилият даврида жинлар осмон хабарларини ўғирлаб, айрим коҳин-фолбинларга етказиш билан машғул бўлар эканлар. (Бу ҳақда "Ҳижр" сурасининг 18-оятига берилган изоҳда батафсил айтилган эди). Аммо Ислом дини келиб, Қуръон нозил бўла бошлагач, эса жинлар учун осмоннинг барча йўллари беркилган ва юқоридаги оятда жинларнинг ўзлари эътироф этишлариича, улар Оллоҳ Ердаги бандалари бўлиш инсонларга нимани, яъни, яхшилиқ ё ёмонликни ирода қилишидан мутлақо беҳабардирлар. Бас, жинлардан паноҳ

тилаш ёки улардан нажот кутиш ногонликдан ўзга нарса эмасдир. Паноҳ ҳам, нажот ҳам Ёлғиз Оллоҳ таолонинг Ўзидангина сўралиши лозимдир. Қуръон ушбу оятлари билан мўмин-мусулмонларни ҳар қандай ваҳму гумондан халос этади.

Қуйидаги оятларда жинлар тилидан ҳикоя қилиш давом этади.

11. "Албатта бизларнинг орамизда яхшилар ҳам бордир ва (шунингдек), орамизда ундоқ эмаслар (яъни, ёмонлар) ҳам бордир. Бизлар (Қуръонни эшитишдан илгари) бўлак-бўлак йўللарда эдик.

12. Албатта бизлар (Қуръонни эшитганимиздан сўнг) билдикки, Ер юзида ҳаргиз Оллоҳни ожиз қила олмасмиз (яъни, фақат Оллоҳ ирода қилган ишгина бўлур) ва У Зотдан (яъни, Унинг жазосидан) қочиб ҳам қутула олмасмиз. 13. Албатта бизлар қачонки Ҳидоятни - Қуръонни эшитгач, унга иймон келтирдик. Бас, кимки Парвардигорига иймон келтирса, демак, у (яхшиликларининг) камайиб қолишидан ҳам, (ёмонликларининг) ҳаддан ортиб кетишидан ҳам қўрқмас (яъни, Парвардигори унга ҳаргиз зулм қилмас, балки қилган ҳар бир амали учун муносиб жазо-мукофот ато этур). 14. Албатта бизларнинг орамизда мусулмонлар ҳам бордир ва (шунингдек), орамизда (йўлдан) озганлар ҳам бордир. Бас, кимки мусулмон бўлса, демак, ана ўшалар Тўғри Йўлни мақсад қилиб олибдилар. 15. Энди (йўлдан) озганларга келсак, бас, улар жаҳаннам учун ўтин бўлган кимсалардир".

И з о ҳ: Мана шу оятга келиб, иймон келтирган жинлар тилидан қилинган ҳикоя ниҳоясига етди.

16-17. Албатта агар (инсонлар ва жинлар Тўғри) Йўлдаг устивор турганларида, албатта Биз уларни имтиҳон қилиш учун мўл ёмгир билан суғорган бўлур эдик (яъни, уларга мўл-кўл ризқ ато этган бўлур эдик). Кимки Парвардигорининг Зикридан - Қуръондан юз ўтирса, У Зот уни қаттиқ азобга йўллар. 18. Албатта (барча) масжидлар Оллоҳникидир. Бас, (масжидларда) Оллоҳ билан бирга яна бирон кимсага дуо-илтижо қилманглар! 19. Албатта қачонки Оллоҳнинг бандаси (яъни, Муҳаммад алайҳис-салом) У Зотга дуо-илтижо қилган ҳолда турганида, улар (яъни, жинлар Қуръон эшитиш иштиёқига) унинг устига гуж-гуж бўлиб ёпирилишга яқин бўлдилар. 20. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, Динингиздан қайтишингизни талаб қилаётган кофирларга) айтинг: "Мен Ёлғиз Парвардигоримгагина дуо-илтижо қилурман ва У Зотга бирон кимсани шерик қилмасман". 21. Айтинг: "Албатта мен

сизларга на бир зиён ва на бир Тўғри Йўл беришга эга эмасдирман, (Тўғри Йўлга солгувчи ҳам, зиён етказа олгувчи ҳам Ёлғиз Оллоҳдир)".

22. Айтнинг: "Албатта мени Оллоҳ(нинг азоби)дан (агар У Зотга осийлик қилсам), бирон кимса ҳимоя қила олмас ва мен У Зотдан ўзга паноҳгоҳ ҳам топа олмасман. 23. (Мен) фақат Оллоҳ томонидан етказишга ва У Зотнинг элчилик вазифаларигагина (эгадирман). Кимки Оллоҳ ва Унинг Пайгамбарига осий бўлса, бас, албатта унинг учун жаҳаннам олови бордир. (Ундай кимсалар) ўша жойда мангу қолурлар. 24. Энди қачон улар ўзларига ваъда қилинаётган азобни кўрганларида, бас, (ўша пайтда) кимнинг (яъни, уларнингми ёки мўминларнингми) ёрдамчиси ожизроқ ва саногини ҳам озроқ эканини билажаклар!" 25. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, у кофирларга) айтнинг: "Мен сизларга ваъда қилинаётган (азоб) яқинми ёки Парвардигорим унинг учун (узоқроқ) муҳлат қилганми, билмасман. 26. (У Зот) гайбни Билгувчидир. Бас, Ўз гайбидан бирон кимсани огоҳ қилмас. 27-28. Фақат Ўзи рози бўлган пайгамбарнигина (Ўзининг гайбидан сир-асрорининг айримларидан огоҳ этар). Бас, албатта У (Оллоҳ) токи (пайгамбарлар) Парвардигорларининг элчилик вазифаларини (ўз умматларига) тўла етказганларини билиш учун (Ўзининг гайбидан огоҳ қилиб қўйган ҳар бир пайгамбарнинг) олдидан ҳам, ортидан ҳам кузатгувчи (фаришта) йўллар. У Зот (пайгамбарлар) ҳузуридаги бор нарсани (яъни, уларнинг илму амаларини) ихота қилиб олгандир ва (қоинотдаги) ҳар бир нарсанинг саногини ҳисоб-китоб қилиб қўйгандир".

МУЗЗАММИЛ сураси (73)

Бу сура Маккада нозил қилинган бўлиб, йигирма оятдан иборатдир.

"Ё айюҳал-муззаммил - Эй (кийимларига) ўралиб олган зот!" деб, Муҳаммад алайҳис-саломга хитоб қилиш билан бошланадиган бу сурада дастлаб Пайғамбаримиз кечаларни тоат-ибодат қилиб бедор ўтказишга ва бу билан нозил бўлажак "Огир Сўз" - Каломуллоҳни башариятга етказиш учун руҳий тайёргарлик кўришга буюриладилар.

Сўнгра у кишига Макка мушриклари томонидан етадиган турли озор-азиятларга сабр-тоқат қилиш ва улардан юз ўгириш лозим эканлиги уқтирилиб, у мушриклардан Оллоҳ таолонинг Ўзи интиқом олажаги билдирилади.

Сура ниҳоясида Оллоҳ таолонинг мўминларга ато этган енгиллик - марҳаматлари баён қилиниб, уларга тоат-ибодатда устивор бўлиш буюрилади ва бу ҳаёти дунёда қилиб ўтган ҳар бир яхши амалнинг ажр-мукофотини Охиратда Оллоҳ таоло ҳузурида беками-кўст, зиёдаси билан топишлари ҳақида хабар берилади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2-3-4. Эй (кийимларига) ўралиб олган зот, кечаси (бедор бўлиб, намозда) туринг! Фақат озгина - унинг (кечанишг) ярмида (ухлаб ором олинг) ёки (уйқуни кечанинг) ярмидан ҳам бир оз камайтиринг, ёхуд унга (бир оз) зиёда қилинг (яъни, кечанинг ярмидан кўпроғида ухлаб, истироҳат қилинг) ва Қуръонни тартил билан (яъни, дона-дона қилиб) тиловат қилинг!

И з о ҳ: Ушбу оятларда Пайғамбар алайҳис-саломга кечанинг ярмини ёки учдан иккисини ёхуд учдан бирини бедор бўлиб тоат-ибодат билан ўтказиш ҳамда Қуръони Каримни шошмасдан, мазмун-моҳиятига эътибор бериб тиловат қилиш буюрилди.

Бу оятларнинг нозил бўлиш сабаблари ҳақида турли ривоятлар мавжуддир. Улардан бирида айтилишича, Пайғамбар алайҳис-салом Қурайш кофирлари тўпланишиб Ислом динига ва

ЙИГИРМА ТҮҚҚИЗИНЧИ ЖУЗЪ

Пайгамбар алайҳис-саломнинг ўзларига қарши ҳар хил макр-ҳийла режаларини тузишаётганидан хабар топгач, ғамгин бўлиб, кийимларига ўралган ҳолларида ётиб энди уйқуга кетганларида Жаброил фаришта мазкур оятларни келтириб, уларда Пайгамбаримизга ҳозир уйқу вақти эмаслиги, балки тунларни тоат-ибодат билан бегор ўтказиб, барча оламлар Парвардигори томонидан нозил қилинаётган Илоҳий Қўлланма - Қуръони Каримни дона-дона қилиб ўқиб, кишиларга етказиш вақти эканлиги уқтирилади.

5. Зеро, Биз Сизга огир Сўзни - Қуръонни туширажакмиз. 6. Албатта кечаси (ибодат учун бегор бўлиб) туриш (тун уйқу-ором вақти бўлгани сабабли) жуда огир юқдир ва (лекин у пайтда кундузги безовталиклар бўлмагани учун) энг тўғри сўздир.

И з о ҳ: Тун сукунатида ибодат қилаётган киши Қуръонни ҳам адашмай тилловат қилади, дуо-илтижоларни ҳам ҳузури билан беҳато қилади ва бу вақтда ўзгалар уйқу-ғафлатда бўлгани учун унинг қилган ибодати - ўқиган намози бериё, яъни, Ёлғиз Олоҳ учун бўлади. Шунинг учун ҳам Олоҳ таоло тунлари бегор бўлиб ибодат қилишни: "Энг тўғри сўздир", дейди.

7. Албатта Сиз учун кундузи узун-тинимсиз машгулот бордир (шу сабабли кечалари бегор бўлиб ибодат қилинг)! 8. Парвардигорингизнинг номини (мудом) ёд этинг ва Унга бутунлай берилиб, (чин илҳос билан бандалик қилинг)! 9. (У) Машриқ ва Мағрибнинг Парвардигоридир. Ҳеч қандай илоҳ йўқ, фақат Унинг Ўзигина бордир. Бас, Сиз (ўзингиз учун) Унигина Вакил-Ҳомий қилиб олинг! 10. Ва улар (мушриклар) айтаётган сўзларига (бераётган озорларига) сабр қилинг ҳамда уларни чиройли тарк этинг! 11. (Сизни) ёлғончи қилгувчи у аҳли неъмат-аҳли дунёларни менга қўйиб беринг ва уларга озгина (Қиёматгача) муҳлат беринг! 12. Зеро, Бизнинг даргоҳимизда (кофирлар учун тайёрлаб қўйилган) кишанлар ва (уларни куйдириб азоб бергувчи) олов-дўзах бордир! 13. Ва (томоққа) тикилгувчи (йиринг ва қон каби) "таом" ҳамда аламли азоб бордир! 14. У Кунда Ер ва тоғлар титроққа тушар ва у тоғлар тўкилиб тургувчи қумтепаларга айланиб қолур! 15. (Эй Макка аҳли), дарҳақиқат, Биз худди Фиръавнга (Мусо) пайгамбарни юборганимиз каби сизларга ҳам (агар бу ҳаёти дунёдан куфру исён билан ўтсангизлар Қиёмат Кунига) сизларнинг зиёнингизга гувоҳлик бергувчи бўлган бир Пайгамбарни (яъни, Мухаммад алайҳис-саломни) юбордик. 16. (Ўшанда) Фиръавн (Мусо) пайгамбарга итоатсизлик қилгач, Биз уни қаттиқ ушлаш билан

ушладик (яъни, денгизга гарқ қилиб юбордик). 17. Бас, агар сизлар кофир бўлсангизлар (ўз даҳшати билан) болаларни(нг сочларини оқартириб) чолларга айлантириб қўядиган Кун(нинг азоби)дан қандай сақланурсизлар! 18. У (даҳшатли Кун) сабабли осмон ҳам ёрилгувчидир! (Оллоҳнинг) ваъдаси амалга ошгувчидир! 19. Албатта ушбу (оятлар) бир эслатмадир. Бас, ким хоҳласа (бу насиҳатдан ибрат олиб) Парвардигорига йўл тутар. 20. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), албатта Парвардигорингиз Сиз ва Сиз билан бирга бўлган кишилардан иборат тоифа (яъни, саҳобаларингиз гоҳо) кечанинг учдан иккисидан озрогида, (гоҳо) унинг ярмида ва (гоҳо) учдан бирида (бедор бўлиб, намозда) туришларингизни билур. Кеча ва кундуз (соатлари)ни Оллоҳ белгилар. У Зот (фаслар ўзгариши билан кечалар ҳам узун-қисқа бўлиб туриши сабабли сизлар у кечаларда бедор бўлишларингиз лозим бўлган соатларнинг) саногига ета олмасликларингизни билиб, сизларга қайта енгиллик берди. Энди (кечалари намозларингизда) Қуръондан муяссар бўлган миқдорда ўқийверинглар. У Зот сизларнинг орангизда (кечалари бедор бўлишга қуввати етмайдиган) беморлар бўлишини, бошқалар Оллоҳнинг фазл-марҳаматидан (ризқ-рўз) истаб Ер юзида (яъни, унинг турли томонларига) сафар қилишларини ва яна бошқалар эса Оллоҳ Йўлида жангга чиқиб кетишларини билди. Бас, (ўзларингизни қийнамай Қуръондан) муяссар бўлган миқдорда ўқийверинглар. Ва намозни тўкис адо этинглар, закотни (ҳақдорларга) ато этинглар ва (бечора мускинларга хайру саховат қилиш билан) Оллоҳга қарзи ҳасана беринглар! Ўзларингиз учун тақдим қиладиган ҳар бир яхшиликни (Қиёмат Кун) Оллоҳнинг ҳузурида янада яхшироқ ва улугроқ ажр-мукофот ҳолида топурсизлар. Оллоҳдан мағфират сўранглар! Албатта Оллоҳ Мағфиратли, Меҳрибондир.

МУДДАССИР сураси (74)

Бу сура ҳам Маккада нозил қилинган. У эллик олти оятдир.

Бу сурада ҳам худди аввалги сурада бўлганидек, сўз асосан Пайғамбар алайҳис-салом шахсийятлари хусусида бориб, дастлабки оятларда Пайғамбаримизга даъват юқини ўз зиммаларига олишлари амр этилади ва бу йўлда кофирлар томонидан ўзларига етадиган озор-азийятларга Оллоҳ учун сабр-тоқат қилиш буюрилади.

Сура давомида Қиёмат Кунда кофирлар учун осон бўлмаслиги таъкидланади ва улардан бирининг кирдикори батафсил фош этилади.

Сўнгра кофирларга ваъда қилинган дўзах ва унинг қўриқчи-ходимларининг саноқлари тўғрисида сўз юритилиб, бу саноқ фақат имтиҳон учун айтилгани баён қилинади.

Бу сурадан жаннат аҳлининг дўзахилар билан қиладиган савол-жавоблари ҳам ўрин олгандир.

Сура Макка мушрикларининг Ҳақ Йўлига юрмаётганларидан ғамгин бўлган Пайғамбар алайҳис-саломга ҳар иш Оллоҳ таолонинг хоҳиш-иродаси билан бўлишини билдириб, таскин-тасалли бериш билан хотима топади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2. Эй (либосларига) бурканиб олган зот, туринг-да, (инсонларни Охират азобидан) огоҳлантиринг!

И з о ҳ: Саҳобалардан Жобир ибн Абдуллоҳ (Оллоҳ ундан рози бўлсин) ривоят қилишларича, Пайғамбар алайҳис-салом юқоридаги оятлар нозил бўлиши хусусида шундай деганлар: "Мен бир кун йўлда кетаётим осмондан бир овоз эшитдим. Бошимни кўтариб қарасам, баногоҳ мен Ҳиро ғорида эканлигимда олдимга келган фаришта осмон билан Ернинг ўртасида муаллақ бўлган бир курсида ўтирибди. Бу ҳолни кўриб қўрққанымдан Ерга йиқилдим ва қалтираб-титраган ҳолимда уйга етиб келиб, "Мени ўраб қўйишлар, мени ўраб қўйишлар", дедим. Энди кўрпага бурканиб

ётганимда менга "Эй (либосларига) бурканиб олган зот", деб бошланган оятлар нозил бўлди".

3. Ёлғиз Парвардигорингизни улутланг! 4. Либосларингизни пок тутинг! 5. Бутлардан йироқ бўлинг! 6. (Бераётган нарсангизни) кўп санаган ҳолингизда эҳсон қилманг! 7. Ёлғиз Парвардигорингиз (Юзи) учун (кофирлар томонидан етадиган озорларга) сабр қилинг! 8-9. Чунки қачон (Қиёмат қойим бўлгани ҳақида хабар бериб) бургу чалинганида, ана ўша Кун қийин Кундир! 10. Кофирларга осон бўлмаган (Кундир)!

И з о ҳ: Ушбу оятларда Оллоҳ таоло Ўз Пайғамбарини зиммасидаги пайғамбарлик вазифасини сабр-тоқат билан адо этишга чорлаб, у зотга яқинда Дин Йўлига ҳов бўлган кимсалар учун қийин бир Кун - Қиёмат келиши тўғрисида хабар берди. Энди қўйидаги оятларда ўша кофирлардан бири бўлган Валид ибнул-Муғийранинг Қуръон ва Пайғамбар алайҳис-саломга қарши қилган кирдикори ва у топажак оқибат ҳақида сўз боради.

11. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Мен сўққабош ҳолида яратган кимсани Ўзимга қўйиб беринг! 12-13. (Сўнгра) Мен унга кенг-мўл мол-давлат ва (доимо ёнида) ҳозиру нозир ўғилларни (ато) қилдим. 14. Яна унга (ҳаётнинг барча неъматларини) қулай-осон қилиб қўйдим. 15. Сўнгра у яна зиёда қилишимни тамаъ қилур. 16. Йўқ, (унинг тамаъси беҳудадир)! Чунки у Бизнинг оятларимизга қаршилиқ қилгувчидир. 17. Яқинда Мен уни бир харсанг тошга (яъни, ўтиб бўлмас тўсиққа) дучор қилажакман! 18. Чунки у (Қуръонни эшитгач, бу Илоҳий Китобга қандай тўхмат қилиш тўғрисида) ўйлади, режа тузди. 19. Ҳалок қилинг,р, қандай режа тузди-я! 20. Яна ҳалок қилингур, қандай режа тузди-я! 21. Сўнгра у (ўйлаган режаларига) қаради. 22. Сўнгра (Қуръондан бирон айб топа олмач, пешонасини) тириштирди ва (афтини) буриштирди. 23. Сўнгра (Ҳақдан) юз ўтирди ва кибр-ҳаво қилди. 24-25. Бас, у: "Бу (Қуръон Оллоҳнинг сўзи эмас, балки) фақат (аввалгилардан) нақл қилинаётган бир сеҳрдир. Бу фақат башарнинг сўзидир", деди. 26. Яқинда Мен уни Сақарга (жаҳаннамга) киритажакман! 27. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сақарнинг нима эканлигини Сиз қаердан ҳам билар эдингиз. 28. У (бирон кофирни) қолдирмас - қўймас (балки кўйдириб ҳалок қилур)! 29. (У беш юз йиллик масофадан) инсонларга яққол кўриниб тургувчидир. 30. Унинг устида ўн тўққиз (фаришта кўриқчилик-эғалик қилур). 31. Биз дўзах эгаларини - кўриқчиларини фақат

ЙИГИРМА ТҶҶҶИЗИНЧИ ЖУЗЪ

фаришталардан қилдик ва Биз фақат кофир бўлган кимсаларни синаш учун у (фаришта)ларнинг саноғини (ўн тўққизта) қилдик. Токи Китоб берилган кимсалар (яъни, яҳудий ва насронийлар ўзларининг Илоҳий Китоблари бўлмиш Таврот ва Инжилда ҳам дўзах қўриқчилари бўлган фаришталар саноғи ўн тўққизта экани айтилганини кўриб, Қуръоннинг Оллоҳ томонидан нозил қилинган Ҳақ Китоб эканлигини) аниқ билгайлар ва иймон келтирган зотларнинг иймонлари эса янада зиёда бўлгай ҳамда Китоб берилган кимсалар ҳам, мўминлар ҳам (дўзах қўриқчиларининг саноғи тўгъусига) шак-шубҳа қилмагайлар. Ва токи дилларида мараз (мунофиқлик) бўлган кимсалар ва кофирлар: "Буни мисол қилиш билан (яъни, фаришталар саноғини ўн тўққизта қилиш билан) Оллоҳ нима демоқчи?", дегайлар. Оллоҳ Ўзи хоҳлаган кимсаларни мана шундай йўлдан оздириб қўюр ва Ўзи хоҳлаган кишиларни ҳидоят қилур. Парвардигорингизнинг қўшинларини (яъни, фаришталарнинг қанча ададга ва қандай сифатда эканликларини) Ёлғиз Унинг Ўзигина билур. У (яъни, ушбу оятларда таърифланган жаҳаннам) фақат инсонлар (панг-насихат олишлари) учун бир эслатмадир. 32. Дарҳақиқат, Ойга қасам; 33. Ўтиб кетган тунга қасам; 34. Ёришиб келаётган тонгга қасамки, 35-36-37. Албатта у (жаҳаннам барча) инсонлар учун - сизларнинг орангизда (яхшилик ва тоат-ибодат томонга) илгарилашни ёки (куфру исён томонига) чекинишни хоҳлаётган кишилар учун огоҳлантиргувчи бўлган чўнг (бало)лардан биридир. 38. Ҳар бир жон ўзи (ҳаёти дунёда) касб қилган амали сабабли (дўзахда) ушлангувчидир. 39. Фақат ўнг тўл эгаларигина (яъни, ҳаёти дунёда иймон келтирганлари ва эзгу амаллар қилганлари сабабли Қиёмат Кунига номаи аъмоллари ўнг қўлларидан берилган саодатманд зотларгина дўзахдан нажот топгувчидирлар). 40-41. Улар жаннатларда бир-бирлари билан (дўзахга ташланган) жиноятчи-кофирлар ҳақида савол-жавоб қилишурлар. 42. (Улар дўзах аҳлига): "Сизларни нима Сақарга киритди?", (деганларига); 43. Улар айтувлар: "Бизлар намоз ўқигувчилардан бўлмадик. 44. Мискин-бечорага таом бергувчи ҳам бўлмадик. 45. Бизлар (ботил-беҳуда сўзларга) шўнгигувчи кимсалар билан бирга шўнгир эдик (яъни, Қуръон ва Пайгамбар хусусига тухмат-ёлгонлар тўқир эдик). 46-47. То бизларга аниқ (ўлим) келгунича бизлар Жазо - Қиёмат Кунини ёлгон дер эдик". 48. Энди қўллагувчиларнинг қўллови уларга фойда бермас!

И з о ҳ: Яъни, Қиёмат Кунига ҳаёти дунёдан кофир бўлиб ўтган! кимсалар ўзлари учун бирон қўловчи топа олмаслар ва агар фаразан Ер юзигаги барча одамлар уларни шафоат қилган - қўлаган тақдирда ҳам бу шафоат уларга фойда бермас! Юқоригаги оятларда кофирлар топадиган оқибат зикр қилинди. Энди қуйигаги оятларда уларнинг Ҳақдан юз ўтиришлари тўғрисида бир ибратли мисол келтирилади:

49-50-51. Нега улар худди шердан қочган ёввойи эшакларга ўхшаб бу Эслатмадан - Қуръондан юз ўтирадилар-а?! **52. Йўқ,** (улар ҳеч қачон Қуръон оятларига қулоқ тутмаслар, балки) улардан ҳар бир кимса ўзига очик саҳифалар берилишини истар!

И з о ҳ: Макка мушриклари Муҳаммад алайҳис-саломга: "Токи сен бизларнинг ҳар биримизга осмондан алоҳида саҳифа келтирмагунингча ва у саҳифада ҳар биримизга Оллоҳ томонидан сенга эргашиб буюрилганини ўқиб кўрмагунимизча сенга иймон келтирмаймиз", деганларида, ушбу ояти карима нозил бўлди.

53. Йўқ, (уларнинг кофир бўлишларига сабаб, асло уларга очик саҳифалар берилмагани эмас), балки улар Охират(га иймон келтирмайдилар ва унда бўладиган азоб-уқубат)дан қўрқмайдилар (ва шу сабабдан Қуръондан юз ўтирурлар). **54. Ҳа,** албатта у (Қуръон) бир Эслатмадир. **55. Бас,** хоҳлаган киши ундан эслатма-ибрат олур. **56. Улар Ёлғиз Оллоҳ хоҳлаганидагина (Қуръондан) эслатма-ибрат олурлар. У (Оллоҳ) тақво Эгасидир** (яъни, бангалари Ундан тақво қилишлари - қўрқишлари лозимдир) ва (У Оллоҳ тақво қилувчи бангалари учун) мағфират Эгасидир.

ҚИЁМАТ сураси (75)

Бу сура ҳам Макка сураларидан бўлиб, қирқ оятдан иборатдир.

Суранинг номидан маълум бўлиб турганидек, унда сўз асосан Қиёмат Кунни ва қайта тирилиш хусусида боради. Дастлабки оятларда Оллоҳ таоло наинки ҳар бир инсоннинг суякларини йиғиб тўплашга, балки унинг бармоқларигача тиклаб бут қилишга Қодир экани уқтирилганидан сўнг, ана ўша Қиёмат Кунининг аломатлари зикр қилинади ва у Кун келгач, бирон инсон Ҳақ таолонинг одил жазосидан қочарга жой топа олмай қолиши ҳақида хабар берилади.

Шунингдек, бу сурада Пайғамбар алайҳис-саломга нозил бўлаётган ваҳийни қандай қабул қилиб олишлари лозимлигини таълим берадиган оятлар мавжуддир.

Сура давомида дунё маишатида муккасидан кетиб, Охиратни унутаетган кимсаларга дашном берилиб, у Кунда инсонлар икки тоифага - Парвардигорнинг дийдорига мушарраф бўлган саодатмандларга ва юзлари қаро бадбахтларга бўлинишлари тўғрисида огоҳлантирилади ҳамда ажал етиб, ўлим соати келган вақтида жон таслим қилаётган киши рўбарў бўладиган даҳшатлар баён этилади.

Сура қайта тирилиш ҳақ эканлиги тўғрисида бир ибратли ақлий далил келтириш билан хотима топади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Мен Қиёмат Кунига қасам ичурман. 2. Ва Мен маломатгўй нафсга қасам ичурманки, (ҳеч шак-шубҳасиз, қайта тирилиб, ҳисоб-китоб қилинурсизлар)!

И з о ҳ: Ушбу ояти каримадаги "маломатгўй нафс" Оллоҳ таолога ибодат қилишда қосирлик - бепарволик қилган эгасини маломат қиладиган нафсдир. Умуман Куръонда нафс калимаси уч хил сифат билан келади: 1. - Нафси аммора - (Ёмонлик-гуноҳга) буюргувчи нафс (Юсуф сураси, 53-оят), 2. - Маломатгўй нафс, 3. - Хотиржам-сокин нафс (Фажр сураси, 27-оят).

3. Инсон Бизни унинг (чириб, тупроққа айланиб кетган) суякларини ҳаргиз тўплай олмас, деб гумон қилурми?! 4. Йўқ, Биз унинг бармоқларини (ҳам) тиклаб-жойига келтиришга Қодир бўлган Зотдирмиз!

И з о ҳ: Оллоҳ таоло Қиёмат Кунига ҳар бир инсоннинг бармоқларигача тиклаб-асл ҳолига келтириши ҳақидаги хабардан икки нарсани уқиш мумкин: Биринчидан, шундай кичик нозик бармоқларни тиклашга Қодир бўлган Зот бошқа суяк-сўнгаларни ҳам тиклай олиши шубҳасиздир. Иккинчидан, Қиёмат қойим бўлганида ҳар бир банда ҳаёти дунёда қилиб ўтган барча яхши-ёмон амаларига жавоб берар экан, унинг бармоқлари бутун бўлиши ўта муҳимдир. Чунки дунёдаги ҳеч бир кишининг бармоқ изи иккинчи кишининг бармоқ изига ўхшамайди. (Бу ҳақиқатни илм-фан ўрганиб, исботлашидан неча аср илгари Қуръони Карим бир оғиз сўз билан айтиб қўйганининг ўзи барча инсонни ҳар бир бармоғигача яратган ҳам, ушбу азият Китобни юборган ҳам Ёлғиз Оллоҳ эканига очиқ далолатдир)! Бинобарин, қилинган барча эзгулик ҳам, ёмонлик ҳам адолат тарозусига тортилиб, ўзининг мукофот ёки жазосини оладиган Кунда ҳар бир бармоқ ўз эгасининг ҳаёти дунёда қилиб ўтган қилмишларига жонли гувоҳ бўлиши шубҳасиздир.

5-6. Балки инсон олдинда (келгуси ҳаётда ҳам) фисқ-фужур (гуноҳ амаларни) қилмоқни истаб: "Қиёмат Кунини қачон ўзи?", деб сўрар?!

И з о ҳ: Иймонсиз кимсаларни ёмон амаллар қилишдан қайтарилса, улар ўзлари ўрганиб қолган фисқ-фужурларидан ажралгилари келмасдан: "Қиёматгача ҳали жуда узоқ, кексайганимизда қилган гуноҳларимизга тавба-тазарруъ қилиб оламиз", дейдилар. (Худди қўлларига то кексайиб, тавба қилгунларича ўлмаслик ҳақида васиқалари бордек)! Қуйидаги оятларда ана шундай кимсаларнинг Қиёмат Кунигаги аҳволи тасвирланади.

7-8-9-10. Бас, (кўрган даҳшатларидан) кўз қамашиб, (осмондаги) ой ҳам тутилган ҳолда қуёш ва ой бирлаштирилган вақтда - ана ўша Кунда у инсон: "(Бу боло-офатлардан) қаерга қочиб-қутулиш мумкин?", деб қолур! 11. Йўқ! (Эй инсон, Оллоҳнинг азобидан қочиб қутуладиган) бирон бошпана йўқдир! 12. У Кунда Ёлғиз Парвардигорнинг (ҳукм қилган жой)га қарор топишгина бордир! 13. У Кунда инсонга (ҳаёти дунёдалик чоғида) қилиб ўтган ва (ўзидан кейин) қолдирган (барча) нарсаларнинг (яъни, яхши-ёмон амаларнинг) хабари берилур. 14-15. Балки (У Кунда) инсон -

ЙИГИРМА ТҮҚҚИЗИНЧИ ЖУЗЪ

гарчи ўз узр-баҳоналарини (ўртага) ташласа - келтирса-да, - (унинг барча аъзолари) ўзининг зиёнига гувоҳлик бергувчидир!

И з о ҳ: Яъни, инсон ҳаёти дунёдалик пайтида ҳар қандай ҳакамни ўз тили-нутқи билан алдаб кетиши мумкин, аммо Қиёмат Кунда - Ёлғиз Оллоҳ таоло Ҳакам бўлган пайтида инсоннинг нотиклиги бекор-бефойда бўлиб қолади. Чунки у Кунда инсон ўзини оқлаш учун қандай сабаб-баҳоналар топмасин, Оллоҳ таоло томонидан унинг бағанидаги барча аъзоларига тил апто этилиб, улар ўз эгаларининг қилиб ўтган гуноҳларига гувоҳлик берадилар.

Мазкур оятларда Қиёмат Кун ва инсоннинг у Кундаги аҳволи тасвирлангач, энди сўз Қуръонга ва унинг оятларини Жаброил фариштадан қабул қилиб олиш тариқасига кўчади.

Пайғамбар алайҳис-салом ўзларига ваҳий нозил бўлаётган пайтда бирон калима ёдларидан чиқиб қолмаслиги учун лабларини қимирлатиб - такрорлаб турар эдилар. Ушбу оятларда у зотга бундай қилишнинг ҳожати йўқ эканлиги уқтирилди.

16. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, Қуръонни) тезроқ (ёдлаб) олиш учун тилингни у билан қимирлатмай - пичирламай қўя қолинг! **17.** Зеро, уни (Сизнинг дулингизда) жамлаш ҳам, (тилингизда) қироат қилдириш ҳам Бизнинг зиммамиздадир. **18.** Бас, қачон Биз (яъни, Жаброил фаришта) уни (яъни, ҳар бир ваҳийни) ўқиб битганимиздан сўнггина Сиз ҳам уни ўқишга эргашинг! **19.** Сўнгра уни - Қуръонни баён қилиб бериш ҳам албатта Бизнинг зиммамиздадир.

И з о ҳ: Яъни, Оллоҳ таоло Ўз Каломига тушуниб етиш мушкул бўлган айрим оятларни Пайғамбар алайҳис-саломга аңлатиш кафолатини ҳам Ўз зиммасига олиб, Пайғамбаримизни хотиржам қилмоқда. Мана шу оятлар келгач, Расулуллоҳ алайҳис-салом ваҳий нозил бўлаётган вақтда бошларини қўйи солиб, хомуш ўтирадиган ва қачонки ваҳий келтирган Жаброил алайҳис-салом кетганларидан сўнггина нозил қилинган оятларни ўқийдиган бўлдилар.

Қўйидаги оятларда сўз яна Қиёмат Кунини ёлгон дегувчи кимсаларга ва у Куннинг аҳволини тасвирлашга қайтади.

20. Йўқ, (эй Макка мушриклари, сизлар гумон қилгандек қайта тирилиш ва ҳисоб-китоб йўқ нарсалар эмасдир)! Балки сизлар нақд (дунё)ни яхши кўрурсизлар. **21.** Охират (Кун)ни эса тарқ қилурсизлар (яъни, Охират учун амал қилмайсизлар)! **22-23.** У Кунда (мўминларнинг) юзлари яшнаб, Парвардигорларига боқиб тургувчидир!

И з о ҳ: Дарҳақиқат, аҳли жаннат учун Парвардигорнинг гийдориға етишдан суюклироқ бирон нарса йўқдир. Шунинг учун ҳам Яратганга боқар эканлар, уларнинг юзлари янада яшнаб, мунаввар бўлиши табиий ҳолдир. Саҳиҳул-Бухорийда ворид бўлган мана бу ҳадиси шариф ҳам мазкур ояти карима мазмунини таъкидлайди: "Албатта сизлар яқинда Парвардигорингизни ҳудди мана шу тўлиқ ойни кўриб турганингиздек очиқ-аён кўрурсизлар".

24-25. Ва у Кунда (кофирларнинг) юзлари буришиб, ўзларига албатта белни синдиргувчи (бирон боло) қилинишини ўйлаб-кутиб қолур!

И з о ҳ: Ушбу оятларда Қиёмат Кунда кишилар албатта икки гуруҳга - саодатмандлар ва бадбахтларга бўлинишлари ҳақида хабар берилгач, қўида инсонларнинг дунё ҳовлисидан Охират дийёрига кўчишлари - жон таслим қилиш соатлари гоят жонли лавҳаларда тасвирланади.

26-27-28-29-30. Дарҳақиқат, (жон) ҳалқумга етган, (вафот қилаётган кимсанинг атрофидагилар томонидан): "Дам солиб-ўқиб қўйгувчи бирон киши борми?", деб қолинган, (жон таслим қилаётган кимсанинг) ўзи (бу ҳолатнинг ҳаёти дунёдан) ажралиш эканини англаган ва (жон бериш қийинлигидан) оёқ оёққа чалмашиб қолган бир вақтда - ана ўша Кунда Ёлғиз Парвардигорингиз (ҳузури)га ҳайдалиш бордир!

И з о ҳ: Дунёда яшаш соати ботиб, ажали етган ҳар бир киши топган бола-чақасини ҳам, мол-давлатини ҳам, шаъну шавкатини ҳам тарк этиб, ёлғиз ҳолда Олоҳ таоло ҳузурига ҳайдалиши бор экан, демак, у Яратганга ёруғ юз билан рўбарў бўлиш учун ҳаёти дунёдаги ҳар бир лаҳзасини иймон-эътиқод ва эзгу амаллар қилиш билан ўтказиши лозим. Аммо калтабин инсон эса...

31. На (Қуръон ва Пайгамбарни) тасдиқ этди ва на намоз ўқиди! 32. Балки у (Қуръонни) ёлғон деди ва (иймондан) юз ўтирди! 33. Сўнгра (мана шу қилмишларидан уялиш ўрнига) гердайтанича ўз аҳли томон кетди! 34. (Эй кўрнамак инсон), ўлим бўлсин сенга, ўлим! 35. Сўнгра яна ўлим бўлсин сенга, ўлим! 36. Инсон ўзини (бу дунёда дину иймонга буюрилмасдан, Охиратда эса қайта тирилиб ҳисоб-китоб қилинмасдан) бекор ташлаб қўйилишини ўйларми (тамаъ қилурми)?! 37. Ахир у (бачадонга) тўкиладиган манийдан бир (ҳақир) нутфа эмасмиди?! 38. Сўнгра лахта қон бўлди. Бас, (Олоҳ уни) яратиб, расо (инсон) қилди. 39. Сўнг ундан эркак ва аёл жуфтларни (пайдо) қилди. 40. Ана Ўша (Олоҳ) ўликларни тирилтиришга Қодир эмасми?! (Албатта Олоҳ бунга Қодирдир)!

ИНСОН сураси (76)

Мадинада нозил бўлган бу сура ўттиз бир оятдан ташкил топгандир. "Инсон" деб номланган бу суранинг аввалида Оллоҳ таоло инсон зотини қай тарзда йўқдан бор қилгани ва уни ҳаётга йўллагани тўғрисидаги оятлар зикр қилингач, дунёдан кофирлик билан ўтадиган кимсаларнинг Охират Кунда топажак оқибатлари ва у Кунда аҳли иймон эришадиган саодати абадийя хусусида батафсил хабар берилади.

Сўнгра Мухаммад алайҳис-саломга хитоб қилиниб, у кишига Қуръони Каримни нозил қилган Парвардигор ҳукмига сабр-тоқат қилиб ўз зиммаларидаги пайгамбарлик вазифасини адо этиш ва дин душманларига итоат қилмаслик ҳамда эрта-ю кеч Яратганни ёдлаш билан тоат-ибодатга машғул бўлиш амр этилади.

Сура Қуръон оятлари фақат бир эслатма эканлигини ва хоҳлаган кишилар бу Илоҳий Эслатмадан панд-насиҳат олиб, Оллоҳ таоло томон йўл топишларини таъкидлаш билан ниҳояланади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Аниқки, инсоннинг устига замондан у тилга олгулик бир нарса бўлмаган вақт-муддат ҳам келгандир.

И з о ҳ: Ушбу ояти каримани муфасссирлар икки хил тафсир қилганлар. Биринчи тафсир: Оллоҳ таоло Ер юзигаги барча мавжудотни ва ундаги ҳаёт кечирishiга қулай-мувофиқ иқлимни Инсон учун яратгандир. Лекин Оллоҳ таоло мана шу оламни яратганидан то Одам алайҳис-саломни яратиб, унга жон ато этгунича орадан ўтган узун бир мuddатда инсон исми, Ер юзига Яратганнинг халифаси бўлгувчи жонзот дунёга келиши зикр қилинмаган - тилга олинмаган эди. Иккинчи тафсир: Одамзот она қорнида пайдо бўлганидан тортиб то инсон шаклига кириб, унга жон ато этилгунича ўтадиган мuddатда уни аввал нутфа, сўнгра лахта қон, кейин бир тишлам гўшт, деб номланади-ю, аммо уни ҳали инсон дейилмайди. Аниқки, ҳар бир инсон то онадан таваллуд топгунича мана шу савдоларни ўз бошидан ўтказгандир.

2. Дарҳақиқат, Биз инсонни (вояга етганидан сўнг Шарият таълифлари билан) имтиҳон қилгувчи бўлган ҳолимизда (дастлаб яралишида оталик ва оналик сувларидан) аралаш бўлган нутфадан яратдик. Бас, уни (Бизнинг оятларимизни тинглаши ва оламдаги Бизнинг борлигимизга далолат қилиб турган аломатларни кўриши учун) эшитувчи, кўрувчи қилиб қўйдик. 3. Дарҳақиқат, Биз уни (инсонни) хоҳ у шукр қилгувчи-мусулмон бўлсин ва хоҳ кўрнамак-кофир бўлсин (Тўғри) Ёўлга ҳидоят қилдик (яъни, шукр қилгувчилар Биз уларни ҳидоят қилган Тўғри Ёўлни - Ҳақ Динни маҳкам тутадилар, кўрнамак кимсалар эса ўзларига кўрсатилган Тўғри Ёўлдан юз ўгириб кетадилар). 4. Албатта Биз кофирлар учун занжиру кишанларни ва (дўзах) алангасини тайёрлаб қўйгандирмиз! 5-6. Албатта (ҳаёти дунёдан Оллоҳ таолонинг амру фармонларига итоат қилиб ўтган) яхшилар (жаннатда) мизожи-аралашмаси кофувр - Оллоҳнинг (яхши) бандалари ичадиган (жаннатий) чашма - бўлган майкосалардан (май) ичурлар. Улар у (чашмани ўзлари хоҳлаган жойдан) чиқариб-оқизиб олулар. 7. Улар (ҳаёти дунёда ўз зиммаларига олган) назрларини тўла адо қилурлар ва ёмонлик-даҳшатлари кенг ёйилгувчи бўлган (Қиёмат) Кунидан кўрқурлар. 8. Ва таомни суюб-хоҳлаб турсалар-да, (ўзлари емасдан) мискин, етим ва есирларни таомлантирурлар. 9. (Улар айтурлар): "Биз сизларни Ёлғиз Оллоҳнинг Юзидан таомлантирурмиз. Сизлардан (бу ишимиз учун) бирон мукофот ва миннатдорчилик истамасмиз - кутмасмиз. 10. Албатта бизлар Парвардигоримиз томонидан бўладиган, (даҳшатли азобдан юзлар) тиришиб, буришиб қолгувчи бир Кундан кўрқурмиз". 11. Бас, Оллоҳ уларни ўша Куннинг ёмонлигидан сақлади ва улар(нинг юзлари)га жилва-нур, (дилларига) сурур бахш этди. 12. Ва уларни сабр-қаноатлари сабабли жаннат ва (жаннатда эгиларида бўладиган) ипак (либослар) билан мукофотлади. 13. Улар у жойда сўриларга ястанган ҳолларида ўтирурлар. Улар у жойда қуёш(нинг қизиги)ни ҳам, замҳарир (қишнинг совуғи)ни ҳам кўрмаслар. 14. (Жаннат) соялари уларга яқин ва мевалари ҳам (узиб тановул қилиш осон бўлсин учун) эгиб қўйилган бўлур. 15-16. Уларга кумуш идишлар(да таомлар) ва ўзи кумушдан (ясалган бўлса-да нафислигидан) шиша-шиша (бўлиб кетган) қадахлар(да шароблар) айлантрилиб турилур. (У шаробларни соқийлар ҳар кимнинг эҳтиёжига яраша) ўлчаб-белгилаб қўйгандирлар. 17-18. (Жаннат аҳли) у жойда мизожи-аралашмаси занжабил бўлган майкосалар билан - (жаннатлардаги) салсабил-ўтимли деб

ЙИГИРМА ТҶҲҲИЗИНҲИ ЖУЗЪ

аталадиган чашма билан сугорилурлар. 19. Уларнинг устида мангу ёш (яъни, ҳеч қаримайдиган) болалар (хизмат қилиб) айланиб турурларки, уларни кўрган вақтингизда (гўзалликлари, ранглариининг тиниқлиги ва юзларининг нурлилигидан) сочиб юборилган гавҳарларми, деб ўйларсиз. 20. У жойда қачон қарасангиз ноз-неъматларни ва катта мулк-давлатни кўрурсиз. 21. Уларнинг устларида яшил ипак ва шой-либослар бўлиб, улар кумуш билакузуклар билан безангандирлар ва Парвардигорлари уларни ниҳоятда покиза шароб-ла сугоргандир. 22. Албатта бу (жаннат ва ундаги ноз-неъматлар) сизлар учун мукофот бўлди ва сизларнинг сазй-ҳаракатларингиз (Оллоҳ наздига) мақбул бўлди. 23. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), албатта Бизнинг Ўзимиз Сизга бу Қуръонни бўлиб-бўлиб нозил қилдик. 24. Бас, Сиз Парвардигорингизнинг ҳукмига сабр қилинг ва улардан (кофирлардан) бирон гуноҳкор ё кўрнамакка итоат қилманг! 25. Ва эрта-ю кеч Парвардигорингизнинг номини зикр қилинг! 26. Яна кечанинг бир қисмида ҳам У Зотга сажда қилинг ва узун тунда (бедор бўлиб) У Зотга тасбеҳ айтинг! 27. Албатта ана у (кофир)лар нақд (дунё)ни суюрлар ва оғир Кунни (Қиёматни) эса орқаларига ташлаб қўйурлар (яъни, у Кун учун бирон амал қилмаслар). 28. Биз уларни яратдик ва (барча) аъзоларини мустаҳкам қилдик ва хоҳлаган вақтимизда (уларни ҳалок қилиб, ўринларига) ўзларига ўхшаганларни алмаштириб қўйурмиз. 29. Албатта бу (сура) бир панд-насиҳатдир. Бас, ким хоҳласа (бу панд-насиҳатни қабул қилиб), Парвардигори томонга йўл тутур. 30. (Эй инсонлар), сизлар фақат Оллоҳ хоҳлаган вақтдагина (У Зот томонга йўл тутушни) хоҳларсизлар (яъни, бирон иш Оллоҳнинг хоҳиш-иродасисиз бўлмас). Албатта Оллоҳ билим ва ҳикмат Эгаси бўлган Зотдир. 31. У Ўзи хоҳлаган кишиларни (яъни, мўминларни) Ўз раҳматига - жаннатига киритур. Золимлар учун эса аламли азобни тайёрлаб қўйгандир.

ВАЛ-МУРСАЛОТ сураси (77)

Бу сура Маккада нозил қилинган бўлиб, эллик оятдир.

Сура Қиёмат қойим бўлиши ҳақ эканлигини таъкидлайдиган оятлар билан бошланиб, сўнгра у Кун келган вақтида рўй берадиган хориқул-одат воқеа-ҳодисалар баён қилинади.

Бу сурада динсизлик оқибатида ҳалокатга дучор бўлган аввалги қавмлар ҳақида хабар берилиб, кишиларни иймон-эътиқодга даъват қилинади ва ҳар бир инсонни Оллоҳ таоло Ўз қудрати билан бир томчи сувдан яратиб, комил инсонга айлантиргани алоҳида таъкидлаб ўтилади.

Сура давомида Қиёмат Кунини ёлгон дегувчилар ўша Кунда ҳалокатга дучор бўлишлари бот-бот (суранинг ўн оятида) такрорланиб боради.

Сура ўзининг ilk ояти номи билан "Вал-мурсалот - Юборилган (шамолларга) қасам", деб аталади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2. Пайдар-пай юбориладиган (шамол)ларга, қутурадиган (бўрон)ларга қасам; 3-4-5-6-7. (Булутларни Оллоҳ хоҳлаган томонларга) ёйиб юборадиган (фаришталарга, Ҳақ билан ботилни ва ҳалол билан ҳаромни) ажратиб берадиган (фаришталарга, мўмин бандаларни) узр-мағфират қилиш учун ё (кофирларни Охират азобидан) огоҳлантириш учун эслатма-ваҳий олиб тушадиган (фаришта)ларга (яъни, юқорида мизкур бўлган барча нарсаларга) қасамки, ҳеч шак-шубҳасиз, сизларга ваъда қилинаётган нарса (Қиёмат ва ҳисоб-китоб) воқеъ бўлгувчидир! 8. Бас, қачон юлдузлар (нурлари сўниб) ўчирилгач; 9. Ва қачон осмон (қобиғи) ёрилиб-очилгач; 10. Ва қачон тоғлар (қумлар каби) сочилгач; 11. Ва қачон пайғамбарларга (уларни елгончи қилган қавмлари билан ҳисоб-китоб қилишлари учун) белгиланган вақт келгач, (ана ўша вақтда ваъда қилинган Қиёмат қойим бўлур). 12. (Пайғамбар ўз қавмлари билан ҳисоб-китоб қилишлари) қай Кунга белгиланган эди? 13. (Ҳақ билан ботил) ажратиладиган Кунга (белгилангандир)! 14. (Эй инсон), сен (ҳақ билан ботил) ажратиладиган Кун нима

ЙИГИРМА ТҮҢҒИЗИНЧИ ЖУЗЪ

эканлигини қаердан ҳам билурсан?! 15. У Кунда (ўша Кунни) ёлгон дегувчиларга ҳалокат бўлгай! 16. Ахир Биз аввалги (ўз пайгамбарларини ёлгончи қилган уммат)ларни ҳалок қилмадикми?! 17. Сўнгра кейинги (яъни, Муҳаммад алайҳис-саломни ёлгончи қилгувчи Макка кофирлари ва бошқа)ларни ҳам уларга эргаштирурмиз! 18. Биз барча жиноятчи-кофирларни мана шундай (ҳалок) қилурмиз! 19. У Кунда (ўша Кунни) ёлгон дегувчиларга ҳалокат бўлгай! 20. Ахир Биз сизларни бир ҳақир сувдан яратмадикми?! 21-22-23. Сўнг у (сувни-нутфа)ни маълум муддатгача (яъни, ой-кун итиб туғилгунича) мустаҳкам қароргоҳда (она қорнида барқарор) қилиб қўймадикми?! Бас, Биз (бир томчи сувни комил инсон қилиб яратишга) Қодир бўлдик. - Нақадар Қудратлидирмиз!

И з о ҳ: Ушбу оятларда яна қайта тирилиш масаласи баён қилинди. Мана бу ҳадиси Қудсий ҳам юқоридаги оятларга муносиб тафсирдир. Пайгамбар алайҳис-салом бир кун кафтларига тулпурдилар-да, саҳобаларга бармоқлари билан ўша тулпукни кўрсатиб дедилар: "Оллоҳ таоло айтур: "Эй одам боласи, ахир Мен сени худди мана шунга ўхшаган бир томчи сувдан яратдим-ку! Бас, сен Мендан (яъни, Қиёмат Кун Меннинг ҳузуримга йиғилиб, ҳисоб-китоб беришдан) қаёққа ҳам қочиб қутула олар эдинг?!"

24. У Кунда ёлгон дегувчиларга ҳалокат бўлгай! 25-26. Ахир Биз Ерни тирикларни ҳам, ўликларни ҳам йиққувчи қилиб қўймадикми?!

И з о ҳ: Мазкур оятлардан заминни беҳуда она дейилмаслиги маълум бўлади. Зеро, у Оллоҳ таолонинг амри билан тирикларни ўз елкасида - устида кўтариб турса, ўликларга ўз қучоғидан жой беради.

27. Яна Биз (Ерга) баланд тоғларни (пайдо) қилдик ва сизларни (ўша тоғлардан оқиб тушадиган) чучук-тотли сув билан сугордик. 28. У Кунда ёлгон дегувчиларга ҳалокат бўлгай. 29. (У Кунда кофирларга дейилур): "Сизлар (ҳаёти дунёдалик пайтингизда) ёлгон дегувчи бўлган нарсага (ҳисоб-китоб ва дўзах азобида) боринглар! 30-31. (Жаҳаннамда ёнаётган дўзахилардан кўтарилаётган бағбўй тутундан иборат, осмонга ўрлаган сари бўлиниб кетган) уч бўлакли, ҳеч қандай соя-салқинлик бермайдиган ва (дўзах) алангасини ҳам тўсмайдиган "соя"га боринглар!" 32-33. Дарвоқеъ, у (жаҳаннам ҳар томонга ҳар бири) қасрдек, худди сариқ туяларга ўхшаган учқунларни отиб турур! 34. У Кунда ёлгон дегувчиларга ҳалокат бўлгай! 35-36. Бу (Кун) улар

сўзлай олмайдиган ва улар учун узр айтишларига ҳам изн берилмайдиган Кундир! 37. У Кунда ёлгон дегувчиларга ҳалокат бўлгай! 38. Бу (Ҳақ билан ботил) ажратиладиган Кундир! (Эй бу Кунни ёлгон дегувчи кимсалар, мана) Биз сизларни ҳам, аввалги (ўз пайгамбарларини ёлгончи қилган)ларни ҳам жамладик. 39. Мана, агар сизлар учун (дўзахдан қутқарадиган) бирон найранг бўлса, Менга ўша найранглариңизни кўрсатинглар-чи?! 40. У Кунда ёлгон дегувчиларга ҳалокат бўлгай! 41-42. Тақводор зотлар эса (У Кунда) албатта соя-салқинларда, чашмалар ва кўнгиллари тусаган мева-чевалар устидадирлар. 43. (Уларга дейшур): "Қилиб ўтган (яхши) амаллариңиз сабабли (ушбу жаннат ноз-неъматлариңи) пок билиб еб-ичаверинглар". 44. Албатта Биз чиройли амал қилувчиларни мана шундай мукофотлармиз. 45. У Кунда ёлгон дегувчиларга ҳалокат бўлгай! 46. (Эй кофирлар), озгина вақт (яъни, тўрт кунлик дунёда ақсиз ҳайвонлардек) еб, фойдаланиб қолинглар! Албатта сизлар жиноятчидирсизлар! 47. У Кунда ёлгон дегувчиларга ҳалокат бўлгай! 48. Қачон уларга: "Рукуъ қилинглар, (яъни, намоз ўқинглар)", дейилса, рукуъ қилмаслар! 49. У Кунда (ўша Кунни) ёлгон дегувчиларга ҳалокат бўлгай! 50. Ахир улар (Қуръондан) кейин (яъни, беназир Илоҳий мўъжиза бўлган шундай азиз Китобга иймон келтирмасдан) қандай сўзга-китобга иймон келтирурлар?!

НАБАЪ сураси (78)

Бу сура Маккада нозил қилинган бўлиб, қирқ оятдан иборатдир.

Қуръони Карим сўнгги жузъининг илк сураси бўлган бу сура "Набаъ - Хабар" деб номланган бўлиб, унда ўлгандан кейин қайта тирилиш, Қиёмат ва у Кунда мўминлар етажак мангу бахт-саодат ҳамда кофирлар дучор бўлажак абадий азоб ҳақидаги хабарлар ўз аксини топгандир.

Бу сурада Оллоҳ таолонинг қудрати Илоҳийясига далолат қилиб турадиган бир неча ҳужжатлар келтирилиб, шундай қудрат Соҳиби бўлган Зот учун Қиёмат Кунда ўликларга қайта жон ато этиб тирилтириш жуда осон иш эканлиги таъкидланади ва у Кунни "Ҳақ билан ботил ажратиладиган Кун", деб аталади.

Сура ўша Кунда кофирлар Оллоҳ таолонинг одил жазосидан қочгани жой топа олмасдан қайтадан тупроққа айланишни орзу қилиб қолишлари тўғрисида хабар бериш билан хотималанади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. *(Мушриклар) бир-бирларидан нима ҳақида сўрашмоқдалар?! 2-3. Улар ўзлари ихтилоф қилгувчи бўлган - улут хабар ҳақида (яъни, қайта тирилиш тўғрисида савол-жавоб қилмоқдалар). 4. Йўқ, (уларнинг гумонлари беҳудагир). Улар яқинда (бу хабарнинг ҳақ эканини) билиб олажаклар! 5. Яна бир бор йўқ! Улар яқинда билиб олажаклар!*

И з о ҳ. Муҳаммад алайҳис-салом Пайгамбар қилиб юборилганларидан сўнг Макка аҳлига қайта тирилиш ҳақ эканлиги ҳақида хабар берганларида, айрим мушриклар бу хабарни инкор қилган бўлишса, айримлари унга гумон билан қарашиб, бир-бирлари билан шу ҳақда талашиб-тортиша бошладилар. Шунда юқоридagi оятлар нозил бўлиб, уларнинг бундай савол-жавоблари ногуруст экани ва эрта бир Кун - Қиёмат қойим бўлгач, улар бу хабарнинг

ҳақ эканлигини билиб қолишлари, аммо у Кунда уларнинг билишлари ҳам, тавба-тазарруъ қилишлари ҳам бефойда бўлиб қолиши таъкидланди.

Энди қўйидаги оятларда Оллоҳ таолонинг қудратини намоёниш этадиган, ўлган жасадни қайта тириштиришга нисбатан беқиёс улкан ва улуг Илоҳий мўъжизалар санаб ўтилади.

6-7. Биз Ерни (барча жонзотлар маскан тутиб яшашлари учун) бир тўшак, тоғларни эса (ўша Ерни тутиб тургувчи) қозиклар қилиб қўймадикми?! 8. Биз сизларни жуфт-жуфт қилиб яратдик. 9. Биз уйқуларингизни (баданларингиз ва асабларингиз учун) ором қилдик.

И з о ҳ: Дарҳақиқат, уйқу Оллоҳ таолонинг энг улуг неъматларидан биридир. Зеро, дунёдаги барча жонзот мубтало бўлган толиқиш, чарчаш деган бир дард борки, бу дарднинг уйқудан бўлак дармони йўқдир. Эҳтимол уйқусизлик дардига йўлиққан кишини бирон дори воситасига ухлатиш мумкиндир, лекин мана шу уйқуни яна бағтар чарчатадиган меҳнат эмас, балки ором-роҳат қилиш Яратгандан ўзганинг қўлидан келмас.

10. Биз Кечани (ўз қоронғуси билан барча нарсани яшириб турадиган) либос қилдик. 11. Кундузни эса тирикчилик (учун белгиланган вақт) қилдик. 12. Устларингизда етти (қават) пишиқ-мустаҳкам (осмонни) бино қилдик. 13. Ва доимо чарақлаб тургувчи чироқни (яъни, қуёшни пайдо) қилдик. 14-15-16. Яна Биз (ўзидан ёмғирни) сиқиб чиқаргувчи (булут)лардан - ўша (ёмғир) ёрдамида дон ва набототни ҳамда (қалинлигидан дарахтлари) бир-бирига чирмашиб кетган боғларни ундириб чиқариш учун - мўл-кўл сув-ёмғир ёғдирдик.

И з о ҳ: Юқоридаги оятларда Оллоҳ таоло Ўзининг қудратини кўрсатиб турадиган тўққиз ёрқин далилни келтиргач, энди яна аввалги мавзу - қайта тирилиш мавзусига қайтилади.

17. Албатта (Ҳақ билан ботил, яхши билан ёмон) ажратиладиган Кун (ҳисоб-китоб учун) белгиланган вақт бўлди. 18. У Кунда сур чалинур, бас, сизлар тўп-тўп бўлиб (маҳшаргоҳга) келурсизлар! 19. Осмон ҳам очилиб, (фаришталар тушиб келадиган) эшикларга айланиб қолди! 20. Тоғлар ҳам (минглаб йиллар ўрнашиб турган жойларидан жилдирилиб), сайрга чиқарилиб, (осмонда учиб юрган) саробга айланиб қолди! 21-22. Албатта туғёнга тушгувчиларнинг борар жойлари бўлган жаҳаннам (ўзига қулаб тушадиган кофирларга) кўз тутиб тургувчи бўлди. 23. Улар у жойда узоқ замонлар (яъни, абадул-абад)

қолгувчидирлар! 24. Улар у жойда (жаҳаннам ўтиган ором берадиган) бирон салқинни ва бирон ичимликни тотмаслар! 25. Фақат қайноқ сув ва йирингнигина (тотурлар)! 26. (Мана шу уларнинг қилмишларишга) яраша жазодир! 27. Чунки улар (Қиёмат Кунигаги) ҳисоб-китобдан умидсиз бўлган кимсалардир. 28. Улар бизнинг оятларимизни бутунлай ёлгон дер эдилар! 29. Ҳолбуки, Биз барча нарсани ҳисоб-китоб қилиб, ёзиб қўйгандирмиз!-30. Бас, (эй кофирлар, Бизнинг азобимизни) тотиб кўринглар! Энди Биз сизларга фақат азобнигина зиёда қилурмиз! 31. Албатта тақводор зотлар учун (жаннатда) нажот манзили бордир. 32. Яна боғлар ва узумзорлар; 33. (Ёш ва ҳуснда) тенгдош хушқад (ҳур)лар; 34. Ва (шароб билан) тўла майкосалар бордир. 35. Улар у жойда бирон беҳуда ва ёлгон сўз эшитмаслар. 36-37-38. (Бу) Парвардигорингиз томонидан - осмонлар ва Ернинг ҳамда уларнинг ўртасидаги бор нарсаларнинг Парвардигори бўлмиш Меҳрибон Зот томонидан (берилган) мукофот, етарли марҳаматдир. Рух (Жаброил) ва (барча) фаришталар саф тортиб турадиган Кунда улар (инсонлар) У Зотдан (Олмоҳдан кўрқиб) бирон сўз айтишга эга бўлмаслар. Улар сўзлай олмаслар, фақат У Меҳрибон Зот изн берган кишигина (сўзлар) ва (фақат) рост сўзни айтур. 39. Бу ҳаққи-рост Кундир. Бас, ким хоҳласа ўз Парвардигори томон қайтадиган йўлни тутур. 40. (Эй Макка кофирлари), дарҳақиқат, Биз сизларни яқин(га воқе бўладиган) азобдан огоҳлантирдик. У Кунда (ҳар бир) киши ўзи қилиб ўтган нарсани (яъни, барча яхши-ёмон амаларини) кўрур ва кофир кимса: "Эҳ, кошки эди (қайтадан) тупроқа айланиб кетсам (у, муҳаққақ бошимга тушадиган азобдан қутулсам)", деб қолур.

ВАН-НОЗИОТ сураси (79)

Маккада нозил бўлган бу сура қирқ олти оятдан иборатдир.

Сура аввалида фаришталар номига қасам ичиш билан қайта тирилиш ҳақ эканлиги таъкидланади ва буни инкор қилган мушрикларнинг ўша Кунда қандай ёмон аҳволга тушиб қолишлари ҳақида хабар берилади.

Сўнгра Макка кофирларининг тугён ва қайсарликларидан озор чекаётган Пайгамбар алайҳис-саломга таскин-тасалли бериш учун ўзларининг салафларидан бўлмиш Мусо пайгамбар ҳақида ҳикоя қилиниб, ўша зот ҳам Фиръавн ва унинг одамларини Оллоҳнинг Динига даъват қилганларида, у малъун бу даъватни қабул қилиш ўрнига ўзини худо деб даъво қилгани ва Ҳақ Йўлига қарши тургани оқибатида ўзи ҳам, одамлари ҳам ҳалокатга дучор бўлганликлари баён этилади.

Сура ниҳоясида яна Қиёмат Соати ҳақидаги мавзуга қайтилиб, у Куннинг даҳшатини кўрган пайтларида кофирлар бу ҳаёти дунёда бир кун ҳам турмагандек бўлиб қолишлари уқтирилади.

Сура ўзининг илк ояти билан "Ван-нозиот - Жон олгувчи фаришталарга қасам" деб номлангандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. (Кофирларнинг жонларини баданларининг) ич-ичидан қаттиқ сугуриб оладиган (фаришта)ларга қасам; 2. (Мўминларнинг жонларини осонлик билан) илдам тортиб оладиган (фаришта)ларга қасам; 3-4-5. (Осмонлар билан Ер ўртасида) силлиқ сузиб, (ўз зиммаларидаги вазифаларни адо этишда) шошиб-ўзиб, (Оллоҳ буюрган барча) ишнинг тадбирини тузиб турадиган (фаришта)ларга қасамки, (сизлар албатта қайта тирилиб, ҳисоб-китоб қилинурсизлар).

И з о ҳ: Мазкур оятларда Оллоҳ таоло Ўз фаришталарининг номига қасам билан ўлгандан кейин қайта тирилиш ва бу дунёда қилиб ўтилган ҳар бир иш учун ҳисоб бериш бор эканлигини хабарини

ЎТТИЗИНЧИ ЖУЗЪ

берди. Дарвоқеъ, Оллоҳнинг лашкарлари ҳисобланмиш, сон-саногини Ёлғиз Яратгандан ўзга ҳеч ким билмайдиган фаришталар Ҳақ таоло амр этган ҳар бир ишни адо қилишга ҳозир нозир бўлиб турар эканлар. Хусусан, ўлим фариштаси Азроил ва унинг ёрдамчилари томонидан бандаларнинг жонларини олиш соати ибратлидир. Ҳақиси шарифда айтилишича, улар кофирнинг жонини олишда ҳудди баданининг ҳар бир аъзосидан миҳ сугургандек азоблаб олар эканлар, мўминнинг жони эса унинг танасидан гўё боғлиқ қўл арқондан бўшатилгандек осон ва роҳат билан чиқиб кетар экан. Шунинг учун ҳам Пайғамбар алайҳис-салом доим намозларидан кейин: "Парвардигоро, бизларга ўлим мастлигини (яъни, жон чиқар соатигаги машаққатни) осон қилги!", деб дуо қилар эдилар.

Энди қуйидаги оятларда юқорида зикр қилинган қайта тирилиш соатигаги аҳвол тасвирланади.

6-7. У Кунда (сур биринчи марта чалиниши билан) титрагувчи (Ер) титраб (устигаги бор жонзот ҳалок қилинади), унга эргашувчи эргашур (яъни, орадан қирқ сана ўтгач, сур иккинчи марта чалиниб, барча нарсага қайтадан ҳаёт ато этилади ва Қиёмат Куну бошланади). **8. У Кунда (кофирларнинг) диллари кўрқувга тушгувчи;** **9. Кўзлари эса (даҳшатдан ерга) эгилиб қолгувчидир!** **10. Улар (бу дунёда) дерлар: "Ҳақиқатан ҳам бизлар (ўлганимиздан кейин яна қайта тирилиб) аввалги ҳолатимизга қайтарилгувчимизми?"** **11. Чириган суякларга айланиб қолган вақтимизда-я?"** **12. Улар (истеҳзо билан): "Ундок бўлса, бу (бизлар учун) зиён қилгувчи қайтиш-ку!", дедилар.** **13. Бас, у (қайтиш) фақат биргина даҳшатли қичқириқдир (яъни, сурнинг иккинчи марта чалинишидир).** **14. Сўнг баногоҳ улар (тирик ҳолда) Ер устида бўлиб қолурлар!** **15. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сизга Мусонинг хабари келдимиз?** **16. Эсланг, Парвардигори унга муқаддас Туво водийсида (шундай) нидо қилган эди:** **17. "(Эй Мусо), сен Фиръавннинг олдида боргин, чунки у (куфру исён билан) ҳаддидан ошди.** **18. Бас, (унга) айтгин: "Сенинг (куфр иллатидан) покланишга рағбат-хоҳишинг борми?"** **19.- Мен сени Парвардигоринг (Йўли)га ҳидоят қилсам, бас, сен (У Зотдан) кўрқсанг".** **20-21. Сўнг (Мусо) унга бир улкан мўъжиза кўрсатган эди, (Фиръавн уни) ёлғончи қилди (яъни, Мусога: "Сен сеҳргарсан", деб тухмат қилди) ва (Оллоҳ таолога) осий-итоатсиз бўлди.** **22. Сўнгра (фисқу фасодни ёйиш йўлида) саъй-ҳаракат қилган ҳолида (Мусодан) юз ўтириб кетди.** **23-24. Сўнг (ўз одамларини) тўплади-да, жар солиб: "Мен сизларнинг энг юксак парвардигорингиздирман", деди.** **25. Бас, Оллоҳ уни ҳам Охират, ҳам дунё азоби билан ушлади (яъни, дунёда у денгизга гарқ қилиб**

юборилди, Охиратда эса дўзах азобиға дучор бўлур). 26. Албатта бу (қисса)да (Олоҳдан) қўрқадиган кишилар учун ибрат бордир.

И з о ҳ: Юқоридаги оятларда Мусо алайҳис-салом қилган даъватни қабул қилмасдан, унга қарши фитна-фасод тарқатиб юргани сабабли дунё ва Охират азобиға гирифтор қилинган Фиръавн қиссаси зикр қилинғач, бу қиссадан фақат Олоҳдан қўрқадиган кишиларгина ибрат ва панд-насихат олишлари таъкидланди. Бинобарин, Яратгандан қўрқмайдиган эътиқодсиз кимсаларға ҳеч қандай мўъжиза ёки ваъз-насихат қор қилмаслиги аниқ экан.

Энди қуйида Олоҳ таоло Қиёмат Кунига барча халойиқни қайта тирилтириб, уларни ҳаёти дунёда қилиб ўтган амаллариға яраша жазолашиға шак келтиргувчи кимсаларға хитоб қилинади.

27. (Эй мушриклар), сизларни яратиш қийинроқми ёки осмонними?! (Яъни, бутун Ер куррасининг атрофини ўзга сайёралардан бирон зиён етмаслиги учун том - осмон билан қоплаб қўйишға Қодир бўлган Зот учун сизларни яратиш ёки қайта тирилтириш ҳеч гап эмас-ку! Олоҳ) уни бино қилди; 28. Шифтини баланд қилиб, тиклади. 29. Ва У ўша (осмон)нинг тунини қоронғу қилиб, (ундан) кундузини чиқарди. 30. Ва шундан кейин Ерни ёйиб-текис қилди.- 31.- Ундан суви-ю, ўтлоқларини чиқарди. 32. Ва у (Ер)ға тоғларни ўрнаштирди. 33. (Буларнинг барчаси) сизлар учун ва чорва ҳайвонларингиз учун манфаат бўлсин деб (қилинғандир). 34. Бас, қачон катта бало (яъни, Қиёмат) келганида - 35.- Инсон ўз қилмишини эслаб қоладиган Кунда; 36. Ва дўзах кўрадиган (ҳар бир) кишиға кўрсатиб қўйилганида; 37. Бас, ана ўшанда ким (ҳаёти дунёда қуфру исён билан) тутёнга тушган; 38. Ва ҳаёти дунёни (Охиратдан) устун қўйган бўлса; 39. У ҳолда фақат жаҳаннамгина (унинг учун) жой бўлур! 40. Энди ким (ҳаёти дунёдалик пайтида Қиёмат Куни маҳшаргоҳда) Парвардигорининг (ҳузурида) туриши (ва У Зотға ҳисоб-китоб бериши)дан қўрққан ва нафсини ҳавойи хоҳишлардан қайтарган бўлса; 41. У ҳолда фақат жаннатгина (унинг учун) жой бўлур. 42. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, мушриклар) Сиздан (ўша Қиёмат) Соатини қачон воқеъ бўлиши ҳақида сўрарлар. 43. Сиз қаердасиз-у, уни (яъни, Қиёмат қачон бўлишини) зикр қилиб-эслаш (қаерда? Яъни, Сиз ҳеч қачон у Куннинг вақтини айтиб бера олмайсиз). 44. Уни (билиш) Ёлғиз Парвардигорингизга бориб тўхтар. 45. Сиз фақат ўша (Қиёмат)дан қўрқадиган кишиларни огоҳлантиргувчисиз, холос. (Аммо у Куннинг қачон воқеъ бўлишини айтиб бериш Сизнинг вазифангиз эмасдир). 46. Улар у (Қиёмат Соати)ни кўрадиган Кунда (бу дунёда) гўё биргина пешиндан сўнг ёки чошгоҳ пайтида тургандек (яъни, бир кун ҳам яшамагандек) бўлиб қолурлар!

АБАСА сураси (80)

Қирқ икки оятдан ташкил топган бу сура ҳам Маккада нозил бўлгандир.

У ҳузурларига келган кўзи ожиз бир кишига рўйхуш бермаган Пайғамбар алайҳис-саломга танбеҳ бериш билан бошланади (шунинг учун ҳам бу сура "Абаса - Қош чимирди", деб номлангандир) ва у зотга зиммаларидаги вазифалари яна бир бор уқтирилиб, сўнгра Қуръон оятлари Оллоҳ таоло томонидан панд-насихат оладиган бандалар учун юборилган бир эслатма эканлиги таъкидланади.

Бу сурада ниҳоят ихчам суратда инсонга ўзининг қаердан келганидан тортиб, то қаерга бориши ва кейинги ҳоли нима кечишигача баён қилиниб, сўнгра инсон учун яратилган ноз-неъматлар, санаб ўтилади ва ўртага бир ҳаққоний савол ташланади: Ҳаёт йўлини кўрсатиб берадиган Қуръон неъматини ҳам, Ер юзидаги одамлар роҳат-фароғатда яшашлари учун ато этилган барча ноз-неъматлари ҳам ақл эгаларини Ёлғиз Яратганга иймон келтириб, У Зотга шукр қилишга даъват этиб турибди-ку, бас, инсон зотини бу қадар куфру тугёнга кетишга нима мажбур қилди?!

Сура кишилар аниқ икки тоифага бўлиниб қоладиган Қиёмат Кунда рўй берадиган даҳшатли воқеа-ҳодисалар ҳақида хабар бериш билан хотима топади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2. (Пайғамбар алайҳис-салом) ўзининг олдига кўзи ожиз киши келгани учун қош чимирди ва (ундан) юз ўтирди.

И з о ҳ: Ривоят қилинишича, бир кун Пайғамбар алайҳис-салом Қурайш зодагонларидан бир гуруҳини Исломга даъват қилиб турганларида олдиларига Абдуллоҳ ибн умми Мактум исми кўзлари ожиз бир саҳоба келиб, бир неча бор: "Ё Расулуллоҳ, менга Оллоҳ Сизга билдирган нарсалардан таълим беринг", деб такрорлади. Чунки у киши аъмо бўлганлари сабабли Пайғамбаримизнинг бошқалар билан банд эканликларини сезмаган эди. Пайғамбар алайҳис-салом ҳалиги Қурайш катталари Исломни қабул қилишса,

уларга эргашиб орқаларигаги тобеълари ҳам мусулмон бўлиб қолади, деган умид билан берилиб сўзлаётганлари сабабли, мана шу пайтда Абдуллоҳ ибн умми Мактум келиб сўзларини бўлганидан аччиқланиб, қовоқ солдилар ва у кишига орқа ўтириб Қурайш катталари билан сўзлашишда давом этдилар. Шунда Пайғамбаримизга танбеҳ бўлиб мазкур ва қуйидаги оятлар нозил бўлди.

Шу ўринда биз муҳтарам ўқувчи эътиборини мазкур оятлардаги икки ибратли нуктага жалб этмоқчимиз.

Биринчидан, Оллоҳ таоло Ўзининг Ҳабиби ва сўнгги Пайғамбарига танбеҳ берар экан, у кишига бевосита хитоб қилмади, балки гўё учинчи шахс ҳақида гапираётгандек танбеҳ бердики, бу Дўст Дўстга қиладиган муомаланинг беназир намунасидир.

Иккинчидан, агар бизда Оллоҳ таолонинг Ўзи: "Шак-шубҳасиз, Сиз улуғ Хулқ устидасиз", (Қалам сураси, 4-оят) деб таърифлаган Пайғамбаримиз мазкур воқеада бир аъмо кишига озор бердиларми, деган савол тутилса, бундай саволнинг жавоби ҳам ўша воқеанинг ўзида мавжуддир, яъни, юқоридаги оятлар гувоҳлик беришича Пайғамбар алайҳис-салом у кишининг гулига озор берадиган бирон қаттиқ сўз айтганлари йўқ, балки фақатгина қовоқларини уюб, юз ўтирдилар холоски, бундай ҳолатни кўзи ожиз одам кўра олмагани учун озор топмаслиги аниқдир.

Оллоҳ таолонинг танбеҳидан сўнг Расулуллоҳ алайҳис-салом қачон Абдуллоҳ ибн умми Мактумни кўриб қолсалар: "Марҳабо, эй менга Парвардигоримдан дашном олиб берган зот", деб у кишига пешвоз чиқадиган бўлган эканлар.

3. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз қаердан билурсиз, эҳтимол у (Сиздан ўрганадиган илму маърифати ердамида ўз гуноҳларидан) покланар. 4. Ёки панд-насиҳат олар-да, сўнг бу панд-насиҳат унга фойда берар?! 5. Энди (ўз мол-мулки билан иймондан) истиғно қилиб турган кимса бўлса; 6. Бас, Сиз ўшанга иқбол қилиб - юзланмоқдасиз! 7. Ҳолбуки, у (ўзининг куфридан) покланмаслиги сабабли Сизга бирон зиён етмас! 8-9. Энди (Оллоҳдан) кўрққан ҳолида олдингизга югуриб-елиб келган зот бўлса; 10. Бас, Сиз ундан чалғиб - юз ўтириб олмоқдасиз! 11. Йўқ, (Сиз асло бундай қилманг)! Албатта (Қуръон оятлари) бир панд-насиҳатдир. 12. Бас, ким хоҳласа ундан панд-насиҳат олур. 13-14. (У оятлар Оллоҳ наздига) азизу мукаррам, қадри баланд, покиза саҳифаларга; 15-16. Мукаррам, итоатли мирзолар (яъни, фаришталар) қўллари билан (Лавҳул-Маҳфуздан кўчириб битилгандир). 17. Ҳалок бўлгур

ЎТТИЗИНЧИ ЖУЗЪ

инсон-а! Бунчалар кофир бўлмага! 18. (Оллоҳ) уни қай нарсадан яратди ўзи? 19. Уни бир (ҳақир) нутфадан яратиб, сўнг Ўзи уни(ни она қорнидаги ривожини ва ой-кунини) белгилаб қўйди-ку! 20. Сўнгра Ўзи унга (она қорнидан чиқиш) йўлини осон қилди. 21. Сўнгра унга ўлим бериб, қабрга киритди (яъни, бошқа ҳайвонлар сингари унинг жасадини Ер юзига қолдириб, йиртқичларга ем қилиб қўйгани йўқ). 22. Сўнгра Ўзи хоҳлаган вақтида уни яна қайта тирилтирур. 23. Йўқ, у (кофир кимса Оллоҳ) ўзига буюрган бирон нарсани адо қилмади. 24. Энди инсон ўзининг таомига (ибрат кўзи билан бир) қараб кўрсин-чи! 25. Биз (осмондан) сув-ёмғирни қуйдирдик. 26. Сўнгра Ерни (гиёҳлар билан) ёрдик. 27-28-29-30-31-32. Сўнг Биз унда дон-дунни, узум ва кўкларни, зайтун ва хурмоларни, қуюқ дарахтзор боғларни, мева-чева-ю, ўт-ўланларни сизлар учун ва чорва ҳайвонларингиз учун манфаат бўлсин деб ундириб-ўстириб қўйдик-ку! 33. Бас, қачон (қўлоқларни) қар қилгувчи (даҳшатли қичқириқ) келганида (яъни, сур иккинчи марта чалиниб, барча халойиққа қайтадан жон ато этилганда, ҳар бир инсон ўзи билан ўзи бўлиб қолур)! 34-35-36. У Кунда киши ўз оға-инисидан ҳам, онаси ва отасидан ҳам, хотини-ю, бола-чақасидан ҳам қочур! 37. (Чунки) улардан ҳар бир киши учун у Кунда ўзига етарли ташвиш бўлур! 38-39. У Кунда (мўминларнинг) юзлари ёруғ, кулгувчи ва хуррам бўлур. 40. Ва у Кунда (кофирларнинг) юзлари устида чанг-губор бўлиб, 41. У (юз)ларни қаролик қоплаб олур! 42. Ана ўшалар фисқу фужур қилгувчи кофирларнинг ўзидир!

ТАКВИР сураси (81)

Бу сура Маккада нозил қилинган бўлиб, йигирма тўққиз оятдир.

У Қиёмат қойим бўлганида бутун коинотда рўй берадиган даҳшатли инқилоб-ўзгаришлар тасвири билан бошланиб, ана ўша Кунда ҳар бир жон ўз ҳаётида қандай амаллар қилиб ўтганини билиб, иқроф бўлиши ҳақида хабар берилади.

Сўнгра Оллоҳ таоло Ўзи яратган бир неча мавжудот номига қасам билан Қуръони Карим фаришта Жаброил келтирган Илоҳий Сўз эканини ва ушбу Каломуллоҳнинг бирон оятини қолдирмасдан инсонларга етказиб бераётган Муҳаммад алайҳис-салом мажнун эмасликларини таъкидлайди.

Сура давомида инсонларга хитоб қилиниб, улардан қўлларида Ҳақ Йўлини кўрсатиб турган шундай буюк Китоб мавжуд бўла туриб ўзлари учун яна қандай йўл ахтариб кетаётганлари сўралади.

Сура Қиёмат Кунда бутун Ер юзини ёритиб ва иситиб турадиган қуёш ҳам ўралиб, нурсизланиб қолиши хусусидаги оят билан бошлангани сабабли "Таквир - Ўралиш" деб номлангандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Қуёш ўралиб (нурсизланиб) қолганида; 2. Юлдузлар ҳам (ўз фалакларидан) тўкилганида; 3. Тоғлар ҳам (ўз жойларидан жилдирилиб), сайр қилдирилганида; 4. (Қорнидаги боласи) ўн ойлик бўлган бўғоз туялар ҳам бўш қўйиб юборилганида; 5. Ваҳший ҳайвонлар ҳам (бир жойга) тўпланиб қолганида; 6. Денгизлар (тандир каби) қизитилганида (ва сув ўрнига олов билан тўлганида); 7. Жонлар (қайтадан баданларга) жуфтланганида; 8-9. Тириклай кўмилган (ҳар бир) қиздан қандай гуноҳ сабабли ўлдирилгани сўралганида; 10. (Номаи аъмол) саҳифалари очилганида; 11. Осмон (Ернинг устидан) сидириб олинганида; 12. Дўзах (кофирлар учун) ловулатиб ёқилганида; 13. Жаннат (тақводор зотларга) яқин қилинганида; 14. (Ана ўша Кунда ҳар бир) жон ўзи (мана шу Кун учун) ҳозирлаб келган нарсани (яъни, барча яхши-ёмон амалларини) билур!

И з о ҳ: Мазкур оятларда Қиёмат Кунда рўй берадиган ўн икки ҳодиса ҳақида хабар берилди. Демак, у Кунда кечаётган даҳшатнинг зиёдалигидан қуёшнинг нури сўниб, юлдузлар ҳар ёққа

сочилиб кетади ва тоғлар ҳам жойларидан жилдирилиб, хуғду булутлар каби осмонда сузиб юради. Саҳро аҳли жуда авайлаб-асрайдиган ва уларнинг бой-бадавлатликлари рамзи бўлган - туғиш соати яқинлашиб қолган бўғоз туялар ҳам эгаларининг ёдиган кўтарилиб, ҳар ким ўзи билан ўзи бўлиб қолади (яъни, кишилар ўзларининг энг ардоқли нарсаларини ҳам унутадилар). Доимо бир-бирларининг гўшларини еб тирикчилик ўтказадиган ваҳший ҳайвонлар ҳам қандай қилиб бир жойга тўпланганларини билмай қоладилар, денгизлар эса сувлари қуриб, хуғду тағидан олов ёқиладиган қозонга айланадилар (минг-минг йиллик денгизларнинг бутунга келиб қурий бошлагани ўша Кун яқин қолганининг аломати эмасмикан?), инсонлар ўлиши билан чиқиб кетган жонлари қайта ўз баданларига киради, шунингдек, у Кунда тириклай кўмиб юборилган мазлума қизларнинг ҳам доғига етилади (бу ҳақда "Наҳл" сурасининг 59-оятига батафсил изоҳ берилган) ва инсон ўлиши билан ёпилган номаи сўмоли қайта очилиб, ҳисоб-китоб қилинади, у Кунда Ернинг томи бўлган осмон ҳам очиб юборилади ва ниҳоят кофирларга ловулаб ёнаётган дўзах, мўминларга эса жаннат яқин қилинади - мана шу воқеа-ҳодисалар содир бўладиган Қиёмат Кунига ҳар бир жоннинг ҳаёти дунёда қилиб ўтган яхши амаллари ўнг ёнига, ёмон амаллари чап ёнига келтириб қўйилади ва ҳеч ким ўз амалидан тона олмайди! Демак, ўша Куннинг қийноқ-азобидан халос бўлишни истаган ҳар бир инсон бутунини Исломиё эътиқод ва эзгу амал билан ўтказмоғи вожибдир!

15-16-17-18. Бас, Мен (кундузлари кўздан) гойиб бўлгувчи, (кечалари ҳам) тез ўтиб (ўз "уя"лари - буржларига) яширингувчи (юлдуз)ларга, ўз зулмати билан келиб-кетаётган кечага ва отаётган тонгга қасам ичурманки; 19-20-21. Шак-шубҳасиз, у (Қуръон) бир улут, қувватли, Аршнинг Соҳибни (бўлиш Олоҳ) наздида макон-мартабали, у жойда (яъни, осмонларда фаришталар томонидан) итоат этилгувчи, ишончли элчининг (яъни, Жаброил фариштанинг Олоҳ таоло томонидан келтирилган) Сўзидир. 22. Ва сизларнинг соҳибингиз (Муҳаммад алайҳис-салом) мажнун эмасдир. 23. Дарҳақиқат, у (Жаброилни) очиқ уфқда кўрдим. 24. У (Муҳаммад алайҳис-салом) гайбга (яъни, гайбдан келган ваҳийга) баҳил ҳам эмасдир. (У Олоҳ таоло томонидан ўзига келадиган ваҳийларни бузмасдан, тўла-тўқис ҳолда сизларга етказур). 25. Ва у (Қуръон) қувилган-малъун шайтоннинг сўзи эмасдир. 26. Бас, сизлар (мана шу Қуръонни Карим кўрсатган Ҳақ Йўлни инкор этиб) қаён кетмоқдасизлар?! 27-28. У (Қуръон) ҳеч шак-шубҳасиз, бутун оламлар учун - сизларнинг орангиздаги Тўғри Йўлда бўлмоқни хоҳлаган кишилар учун бир Эслатмадир. 29. Сизлар фақат бутун оламлар Парвардигори бўлиш Олоҳ хоҳласагина (Тўғри Йўлда бўлишни) хоҳларсизлар.

ИНФИТОР сураси (82)

Ўн тўққиз оятдан иборат бўлган бу сура ҳам Маккада нозил қилингандир.

У ҳам Қиёмат Кунининг даҳшатли манзараларини чизиш билан бошланади ва инсонга хитоб қилиниб, уни йўқдан бор қилган ва унга шундай гўзал сурат бериб қўйган Парвардигорига ибодат қилишдан уни - инсонни нима тўсиб тургани сўралади.

Сўнгра жазо Кунини ҳақ эканлиги айтилиб, ҳар бир кишининг қилган амалини ёзиб турадиган улуг фаришталар бирон ишни қолдирмасдан номаи аъмол саҳифаларини тўлдириб бораётганликлари яна бир бор уқтириб ўтилади.

Сура охирида Жазо Кунини қандай Кун эканини Ёлғиз Оллоҳдан ўзга ҳеч ким била олмаслиги ва у Кунда барча ҳукм Ёлғиз Оллоҳ таолонинг Қўлида бўлиши ҳақида хабар берилади.

Сура Қиёмат Кунинида осмон ёрилиб - очилиб қолиши хусусидаги оят билан бошлангани учун уни "Инфитор - Ёрилиш" деб аталади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Осмон ёрилганида; 2. Юлдузлар (ҳар томонга) сочилганида; 3. Дарё-денгизлар (ўртасидаги тўсиқ-тўғонлар) очилганида; 4. Қабрлар тўнкариб қўйилганида (яъни, уларнинг ичигаги инсонларга жон ато этилиб, Ер юзига чиқарилганларида); 5. (Ана ўша Кунда ҳар бир) жон ўзи (ҳаёти дунёдалиқ чоғида) қилиб ўтган ва (ўзидан кейин) қолдирган (барча) нарсаларни (яъни, яхши-ёмон амалларини) билур! 6. Эй инсон, нима сени Улуг Парвардигоринг ҳақида (Унга ибодат қилмасанг ҳам бўлавераси, деб) алдаб қўйди?! 7. У сени яратиб, сўнг (барча аъзоларингни) тиклаб, сўнг (қоматингни ҳам) расо қилиб, қўйган Зот-ку! 8. У сени Ўзи қай суратни хоҳлаган бўлса (ўша сурат - шаклда) таркиб топтирди - ижод қилди-ку!

И з о ҳ: Ушбу оятларда Оллоҳ таоло инсонга ўзининг ким томонидан яратилиб, бундай ақл-хуш, мавзун қомат ва гўзал суратга эга бўлганини уқтирмоқда ва ундан ўзини бошқа барча

ЎТТИЗИНЧИ ЖУЗЪ

махлуқотлардан ажратиб шундай азизу мукаррам қилиб яратган Улут Парвардигорига нега қуллуқ - ибодат қилмаётганини сўраб танбеҳ бермоқда. Дарҳақиқат, инсон вужудига қай бир аъзога ибрат кўзи билан қаралса - ундаги мукаммалликни кўриб Яратганнинг буюк қудратига, билим ва ҳикматига қуллуқ қилмасдан илож қолмайди "Ким ўзини таниса, ўша Парвардигорини танир", деган ҳадиси шариф ҳам мазкур оятларнинг шарҳи, десак, хато бўлмас.

Энди қуйидаги оятларда динсиз кимсалар Оллоҳ таолонинг амрига итоат этмасликларининг сабаби нима эканлиги зикр қилинади.

9. Йўқ, балки сизлар жазо (Қиемат Кунини) ёлгон дерсизлар (шунинг учун ҳам Оллоҳ буюрган эзгу амалларни қилмайсизлар ва У Зот қайтарган ёмон амаллардан қайтмайсизлар)! 10-11. Ҳолбуки, шак-шубҳасиз, сизларнинг устингизда (қилган ҳар бир амалингизни) ёд олиб, ёзиб тургувчи улут (фаришта)лар бордир. 12. Улар сизлар қилаётган ишларни билурлар. 13. Шак-шубҳасиз, яхшилар (яъни, мўминлар жаннат) неъматларидадирлар. 14. Шак-шубҳасиз, фисқ-фужур қилгувчи кимсалар (яъни, Қуръон ва Пайгамбарни ёлгончи қилгувчи, Жазо Кунини ва қайта тирилишни инкор қилгувчи кимсалар) дўзахдадирлар! 15. Улар (дўзах)га Жазо (Қиемат) Кунинда кирурлар! 16. Ва улар (дўзахдан) гойиб бўлгувчи (яъни, ҳалос бўлгувчи) эмасдирлар! 17. (Эй инсон), сен Жазо Кунини нима эканини қаердан ҳам билурсан?! 18. Сўнгра (яна такрор айтаманки), сен Жазо Кунини нима эканини қаердан ҳам билурсан?! 19. У Кунда ҳеч бир жон (бошқа) бир жонга бирон нарса қилишга (яъни, бирон фойда етказишга ёки ундан бирон зиённи кетказишга) эга бўлмас! У Кунда барча иш Ёлғиз Оллоҳники бўлур!

МУТАФФИФУН сураси (83)

Бу сура ўттиз олти оят бўлиб, Макка сураларидандир.

У дастлаб Охират ҳисоб-китобидан қўрқмаганлари учун бировнинг ҳаққидан ҳазар қилмайдиган кимсалар Оллоҳ таолонинг газабига дучор бўлишлари тўғрисида хабар бергувчи оятлар билан бошланади.

Бу сурада ҳаётларини фисқу фужур билан ўтказадиган иймонсиз кимсалар топадиган даҳшатли оқибат - дўзах азоби ҳақида огоҳлантиргувчи оятлар ҳам, бу тўрт кунлик дунёдан Ҳақ Йўлини маҳкам тутиб ўтадиган аҳли иймон учун тайёрлаб қўйилган саодати абадийя - жаннат неъматлари зикр қилинган оятлар ҳам мавжуддир.

Суранинг номи бўлмиш "Мутаффифун" калимаси "(Бировларнинг ҳақларидан) уриб қолгувчилар" деган маънони англатади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. (Ўлчов ва тарозидан) уриб қолгувчи кимсаларга ҳалокат бўлгай! 2-3. Улар одамлардан (бирон нарсани) ўлчаб олган вақтларида тўла қилиб оладиган, уларга ўлчаб ёки тортиб берган вақтларида эса кам қилиб берадиган кимсалардир. 4-5-6. Улар ўзларининг улуг бир Кунда - барча одамлар бутун оламлар Парвардигори ҳузурида тик туриб (ҳисоб-китоб берадиган Қиёмат) Кунда қайта тирилгувчи эканликларини ўйламайдиларми?! 7. Йўқ, (бировларнинг ҳақларидан уриб қолишдан ҳазар қилинглари)! Чунки (бундай) фисқ-фужур қилгувчи кимсаларнинг номаи аъмоллари албатта Сижжийнда бўлур! 8. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз Сижжийн нима эканини қаердан ҳам билурсиз?! 9. (У) битилган китобдир.

И з о ҳ: Сижжийн - уламоларнинг таъкидлашича, етти қават Ер остида тургувчи, инсу жиндан бўлган кофирларнинг номаи аъмоллари битиб қўйиладиган бир китобдир.

10. У Кунда (ўша Кунни) ёлгон дегувчиларга ҳалокат бўлгай! 11. Улар Жазо (Қиёмат) Кунини ёлгон дейдиган кимсалардир! 12. У (Кун)ни фақат барча гуноҳга ботган тажовузкоргина ёлгон дер! 13. Қачон (ундай кимсани) Бизнинг оятларимиз тиловат қилинса, у: "(Бу) аввалгилардан (қолган) афсоналар", дер. 14. Йўқ, (ундоқ

эмас)! Балки уларнинг дилларини ўзлари касб қилгувчи бўлган гуноҳлари қоплаб олгандир!

И з о ҳ: Яъни, уларнинг дилларини ўзларининг доимий касб-корлари бўлган гуноҳ ва жиноят занглари босиб қолгани сабабли улар Илоҳий Ҳақиқатни афсонадан ажрата олмаслар.

15. Ҳеч шак-шубҳа йўқки, улар ўша (Қиёмат) Кунида Парвардигорларидан тўсилгувчидирлар. (Яъни, Парвардигорнинг дийдорига етиш уларга ҳеч насиб қилмагай)! 16. Сўнгра шак-шубҳасиз, улар дўзахга киргувчидирлар. 17. Сўнгра (уларга): "Мана шу сизлар ёлгон деб юрган нарса - азобдир", дейилур. 18. Дарҳақиқат, яхшиларнинг номаи аъмоллари шак-шубҳасиз, Иллиййундадир. 19. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз Иллиййун нима эканини қаердан ҳам билурсиз?! 20. (У) битилган китобдирки; 21. Унга (Олоҳнинг) яқин (фаришта)лари гувоҳ бўлурлар.

И з о ҳ: Иллиййун - Пайгамбар алайҳис-саломдан ривоят қилинган ҳадиси шарифда айтилишича, еттинчи осмонда, Олоҳ таолонинг Арши аълоси остидаги бир макон бўлиб, инсу жиндан бўлмиш мўминларнинг номаи аъмоллари битилган китоб ўша маконда сақланади.

22. Шак-шубҳасиз, яхшилар (яъни, мўминлар жаннат) неъматларидадирлар. 23. Улар сўриларда (Олоҳ таоло ўзларига ато этган неъматларга) боқиб (ўтирурлар). 24. Сиз уларнинг юзларида неъматларнинг жилвасини танирсиз - кўрурсиз. 25. Улар (жаннатда) муҳрланган майдан сугорилурларки; 26. У (май)нинг муҳри мушк бўлур. Бас, баҳслашгувчи - мусобақа қилгувчи кишилар (мана шундай мангу неъматга етиш йўлида) баҳслашсинлар - мусобақа қилсинлар. 27. У майнинг мизожи - аралашмаси Таснимдандир. 28. (Тасним Олоҳнинг) яқин (бандга)лари ичадиган бир чашмадир. 29. Дарвоқеъ, жинояткор - кофир кимсалар иймон келтирган зотлардан (масхара қилиб) кулгувчи бўлдилар. 30. Қачон (мўминлар) уларнинг олдидан ўтсалар, улар бир-бирларига кўз қисишиб имо-ишоралар қилурлар. 31. Қачон уйларига қайтсалар, (мўминларни масхара қилиб озор берганларидан) шодланиб қайтардилар. 32. Қачон (мўминларни) кўрсалар: "Ана улар шак-шубҳасиз, йўлдан озгувчи кимсалардир", дердилар. 33. Ҳолбуки, улар (мўминларнинг) устига қўриқчи қилиб юборилган эмасдилар. 34. Энди бу (Қиёмат) Кунида иймон келтирган зотлар кофирлардан кулурлар. 35. Улар (жаннатдаги) сўриларда (кофирларнинг азобланишига) боқиб (ўтирурлар). 36. Кофирлар ўзлари қилиб ўтган қилмишларининг жазосини олдиларми? (Албатта олдилар).

ИНШИҚОҚ сураси (84)

Маккада нозил бўлган бу сура йигирма беш оятдан ташкил топгандир.

Сура аввалида Қиёмат қойим бўлган куни само ёрилиб, замин эса ёйилиб, теп-текис бўлиб қолиши баён этилади. Шунинг учун ҳам бу сура "Иншиқоқ - Ёрилиш" деб номланган.

Бу сурада инсон зоти дунёга келган вақтидан тортиб ўзи билса-билмаса, хоҳласа-хоҳламаса Парвардигор томонга, яъни, ўлим деган - дунё билан Охират ўртасига ўрнатиб қўйилган кўприк орқали Парвардигорнинг одил ҳисоб-китоби сари интилиб бориши таъкидланади.

Сўнгра ўша Жазо Кунида қандай кишиларнинг ҳисоб-китоби осон бўлиши ва қандай кимсалар мангу азобга йўлиқишлари ҳақида хабар берилади.

Сура ниҳоясида Оллоҳ таоло қасам билан барча инсонлар ўлгандан кейин ўзларига ваъда қилинаётган даҳшатли ҳолатларга босқичма-босқич йўлиқишларини таъкидлаб, сўнг иймон келтирмаган кимсаларнинг ҳолларига таассуф билдирилади ва уларга аламли азоб "хушхабари", мўминларга эса битмас ажр-мукофот муждаси берилади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2. Осмон ёрилган ва у Парвардигори(нинг ёрилиш тўғрисидаги амри)га қулоқ тутган - (мана шу амрга) лойиқ топилган вақтда; 3-4-5. Ер ёйилган (теп-текис бўлган) ва ўз ичидаги (жасадларни устига) чиқариб ташлаб, бўшаниб олган ва у Парвардигори(нинг ёйилиб, теп-текис бўлиш тўғрисидаги амри)га қулоқ тутган - (мана шу амрга) лойиқ топилган вақтда (ана ўша Қиёмат Кунида ҳар бир инсон ўзи қилиб ўтган амалларига рўбарў бўлур)! 6. Эй инсон, албатта сен меҳнат-машаққат чекиб Парвардигорингга (яъни, Унинг мукофот ёки жазосига) боргувчисан, бас, (бу ҳаёти дунёдан ўтганингдан сўнг) У Зотга йўлиққувчисан. 7. Ана энди кимнинг номаи аъмоли ўнг томонидан берилса; 8. Бас, у осон ҳисоб билан ҳисоб-китоб қилинажак. 9. Ва ўз(ининг жаннатдаги) аҳли-оиласига шоду хуррам ҳолда

ЎТТИЗИНЧИ ЖУЗЪ

қайтажак. 10. Энди кимнинг номаи аъмоли орқа томонидан берилса; 11. Бас, у ўлимини чақириб қолажак. 12. Ва дўзахга киражак! 13. Дарвоқеъ, у (*ҳаёти дунёдалик пайтда*) аҳли оиласида (*ўз куфру исёни билан*) шоду хуррам эди. 14. Албатта у ўзининг ҳеч қачон (*Парвардигори ҳузурига*) қайтмаслигига ишонар эди. 15. Йўқ, Парвардигори уни шубҳасиз, Кўриб тургувчи эди. 16-17-18. Бас, Мен (*куёш ботаётган пайтда бутун уфқни қоплаб оладиган*) шафаққа, кеча ва у қамраб олган (*барча*) нарсага ҳамда тўла бўлган вақтидаги ойга (*яъни, тўлин ойга*) қасам ичурманки; 19. Албатта сизлар (*эй инсонлар*), табақадан табақага минурсизлар (*яъни, бир ҳолдан иккинчи ҳолга кўчиб турурсизлар*).

И з о ҳ: Ушбу оятларда Оллоҳ таолонинг Илоҳий қалами билан ҳар бир инсоннинг ҳаёт-мамотидаги бир ҳолдан иккинчи ҳолга кўчиши тўғрисида бетакрор манзара чизиб берилди. Дарҳақиқат, ҳудди уфқни қон йиғлатиб кун ботиб, сўнг атрофни тун зулмати қоплаб, кейин самога балқиб чиққан тўлин ой кечани бамисоли кундузга айлантириб, агар Ерға игна тушса топилгудек ёруғ қилиб юборгани каби ҳар бир инсон ҳам ўз ҳаётининг шомига устида турган яқинларини қон йиғлатиб, ўлим деб аталган остонадан хатлайди. Энди у ёғи тамоман бошқа бир ҳолат - ҳудди тун қоронғулиги янглиғ қабр зулмати. Лекин бу асло сўнгги ҳолат эмас, балки киши бошидаги ҳолатлар занжирининг бир ҳалқаси, холос. Навбатдаги ҳолат Қиёмат қойим бўлган Кунда рўй беради. У Кунда ҳудди тўлин ой тун қоронғулигида яшириниб ётган барча нарсани ошқор қилганидек, ҳар бир кишининг қоронғу ўтмиши ибтидосидан интиҳосигача, ипидан-игнасиғача ёритилиб, ҳисоб-китоб қилинади ва навбат кейинги ҳолатларга келади. Улар энди сасодати абадийя ёки мангу азобдир! Шундоқ экан...

20. Бас, нега улар иймон келтирмайдилар?! 21. Уларга Қуръон қироат қилинган вақтида эса (*унга иймон келтиришиб, Яратганга*) сажда қилмайдилар?!

И з о ҳ: Бу ояти қарима навбатдаги сажда ояти бўлиб, у тиловат қилинганида ўқувчига ҳам, тингловчига ҳам бир марта Оллоҳга сажда қилиш вожиб бўлади.

22. Йўқ, у кофирлар (*Қуръонни ҳам, Қиёмат Кунни қайта тирилишни ҳам*) ёлгон дерлар! 23. Оллоҳ эса улар ичларига солиб яшираётган нарсаларини (*яъни, куфрларини, иймонсизликларини*) жуда яхши Билгувчидир! 24. Бас, (*эй Муҳаммад алайҳис-салом*), Сиз уларга аламли азоб "хушхабари"ни беринг! 25. Фақатгина иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотлар учун битмас-туганмас ажр-мукофот бордир.

БУРУЖ сураси (85)

Бу сура Маккада нозил қилинган бўлиб, йигирма икки оятдир. У бошидан охиригача иймон-эътиқод мавзусини ёритувчи сура бўлиб, аввал узоқ ўтмишда мўминларни фақат Оллоҳ таолога иймон келтирганлари учун азоблаб ўлдирган бир тўда золим кимсалар ҳалокатга дучор қилинганлари ҳақида хабар берилади ва барча замонлардаги аҳли иймонни фитнага солиб, уларга зулм қиладиган кимсалар дўзах азобига гирифтор бўлишлари таъкидланади.

Сўнгра Яратганнинг қудрати нақадар буюк эканлигига далолат қиладиган оятлар зикр қилинган, сура ниҳоясида Қуръони Мажид ҳеч қачон бирон ҳарфи ўзгармайдиган - бузилмайдиган Китоб экани уқтирилади. Бу суранинг номи "Буруж" бўлиб, "(Осмондаги) буржлар" деган маънони англатади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Буржлар эгаси бўлмиш осмонга қасам; 2. Ваъда қилинмиш (Қиёмат) Кунига қасам; 3. (Ўша Кунда) гувоҳ бўлгувчи (барча ҳалойиққа) ва гувоҳ бўлингувчи (барча воқеа-ҳодисалар)га қасамки; 4. Чоҳ эгалари лаънат қилингайлар! 5. (У чоҳ ўзига итқитилган одамларнинг таналаридан иборат бўлган) "ўтин"ли оловдир! 6. Ўшанда улар ўша (чоҳ)нинг устида ўтириб олган - 7. Ва мўминларга қилаётган ишларига ўзлари гувоҳ бўлган эдилар.

И з о ҳ: Ушбу оятларда қадимда ўтган бир золим подшоҳ ва унинг малайлари мўминларни Оллоҳ таолога бўлган иймон-эътиқодларидан қайтариш учун қўлаган мудҳиш чоралари ва оқибат-натижада ўзлари қазиган чоҳга ўзлари қулаб ҳалок бўлганлари ҳақида хабар берилди. Ўшанда улар мўминларни ташлаб ёқиб юбориш учун узун ва чуқур чоҳ қавлашиб, ҳар бир мўминни ўша чоҳ ёқасига келтиришгач, агар иймонидан қайтмаса, мана шу ловуллаб ёниб турган чуқурга итқитилишини айтишганида, бирон мўмин иймонсиз яшашни иймон билан шаҳид бўлишдан ортиқ билмаган экан. Лекин улар ўша чуқурга отилган пайтларида ҳали олов баданларига тегмасидан Оллоҳ таоло уларнинг жонларини Ўз

ҳузури олийсига чорлаган, мўминларнинг жасадларини куйдиришдан ор қилган олов эса юқориға ўрлаб, чоҳ ёқасига томошабин бўлиб ўтирган кофирларни куйдириб ҳалок қилган экан. Бу қиссадан ҳисса шуки, мангу саодатга элгувчи иймон Йўли осон йўл эмас, балки барча замонлардаги носоз тузум ва бузуқ жамиятларда аҳли иймон бошига ана шундай оғир синов тушиши мумкин. Ана ўша пайтда иймон имтиҳонидан гарчи шаҳид бўлиш баробариға бўлса-да, ўта олган мўминлар нажот топган бўлурлар. Уларга зулму ситам кўрсатган мустабид ҳокимлар эса шак-шубҳасиз, ҳалокатга маҳкумдирлар.

8-9. Улар (мўминлардан) фақат у (мўмин)лар қудрат ва мақтов Эгаси бўлган Оллоҳга - осмонлар ва Ернинг подшоҳлиги Ўзиники бўлган Зотга иймон келтирганлари учунгина ўч олдилар! Оллоҳ барча нарсага Гувоҳдир! 10. Албатта мўмин ва мўминаларни фитнага солиб, сўнгра (бу қилмишларидан) тавба қилмаган кимсалар учун жаҳаннам азоби бордир ва улар учун ўт азоби бордир! 11. Албатта иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотлар учун остидан дарёлар оқиб турадиган жаннатлар бордир. Мана шу буюк саодатдир. 12. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), шак-шубҳасиз, Парвардигорингизнинг (кофирларни азоб билан) ушлаши қаттиқдир. 13. Албатта Унинг Ўзи бошлар (яъни, бошлаб йўқдан бор қилур) ва қайтарур (яъни, халойиқни ўлганларидан кейин қайта тириштирур). 14. У (мўминларга) Мағфиратли, Муҳаббатли Зотдир. 15. (У) Арш Соҳибни бўлмиш Буюк Зотдир. 16. (У) истаган нарсасини Амалга оширгувчидир. 17-18. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сизга қўшинларнинг - Фиръавн (ва унинг одамларининг) ҳамда Самуд (қабиласининг) хабари келдимми?

И з о ҳ: Яъни, улар кофир бўлганлари сабабли ҳалокатга дучор бўлдилар-ку! Бас, Қуръонга ва Муҳаммад алайҳис-саломга иймон келтирмаганлар ҳам худди ўшалар каби ҳалок бўлурлар!

19. Йўқ, кофир бўлган кимсалар (ўзларидан аввал ўтган динсиз кимсалар йўлиққан азоб-ҳалокатлардан ибрат олмай, ҳали ҳам Қуръонни) ёлғон дейишда (оёқ тираб турибдилар!) 20. Ҳолбуки, Оллоҳ уларнинг ортидан (барча нарсани билиб) Ихота қилиб тургувчидир. 21-22. Йўқ, (улар ёлғон дейишаётган нарса) Лавҳул-Маҳфуздаги (яъни, ҳар қандай бузилиш ва ўзгаришдан сақланган-ҳимояланган Лавҳдаги) Буюк Қуръондир.

ТОРИҚ сураси (86)

Бу сура ҳам Макка сураларидан бўлиб, ўн етти оятдир. Бу сурада ҳар бир инсоннинг қилган амаллари махсус фаришталар томонидан мунтазам ёзилиб борилиши; Қиёмат Кунда жамийки ҳалойиқ қайта тирилиши ҳақ эканлиги; Қуръони Каримнинг Ҳақ билан ботилни ажраттувчи Сўз эканлиги ва Оллоҳ таоло буюрган Динга қарши турли ҳийланайранглар қилиш кўчасига кирган кимсалар бир оз муҳлатдан сўнг ўз қилмишларига яраша жазо олишлари муқаррарлиги ҳақидаги мавзулар атрофида сўз боради.

Суранинг номи бўлиш "Ториқ", сўзи "Тунги йўлчи - яъни, Юлдуз" маъносида келгандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Осмонга қасам, тунги йўлчига қасамки,- 2.- (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз тунги йўлчи нима эканини қаердан ҳам билар эдингиз?! 3. (У) учар юлдуздир.- 4.- Ҳар бир жоннинг устида (унинг қилган барча амаларини) ёд олгувчи (фаришта) бордир. 5. Энди инсон ўзининг нимадан яралганига бир боқсин! 6-7. У (эркакнинг) бели билан (аёлнинг) кўкрак қафаси ўртасидан отилиб чиқувчи бир сувдан яралган-ку! 8-9. Шак-шубҳасиз, (Оллоҳ) уни сирлар фош қилинадиган (Қиёмат) Кунда қайта тирилтиришга Қодирдир. 10. Бас, (у Кунда инсон) учун (Оллоҳнинг азобини қайтаргувчи) бирон куч ҳам, бирон ёрдамчи ҳам бўлмас!

И з о ҳ: Демак, ҳар бир инсон ўзини бир томчи сувдан яратишга Қодир бўлган. Оллоҳ уни Қиёмат Куни қайта тирилтиришга ҳам Қодир эканини ўйлаб, куч-қувватининг борида иймон-эътиқод ва яхши амал билан ўша Кунга ҳозирлик кўрсин.

Мазкур оятларда Қиёмат ҳақида хабар берилгач, энди мана шу хабар келган Қуръони Карим қандай Китоб экани баён қилинади.

11. Қайта-қайта тушувчи (ёмғир)нинг эгаси бўлмиш осмонга қасам; 12. (Ўша ёмғир сабабли) ёриб чиққувчи (дон-дун, ўт-ўлан)нинг эгаси бўлмиш Ерга қасамки; 13. Шак-шубҳасиз, у (Қуръон Ҳақ билан ботишни) ажратувчи Сўздир. 14. У ҳазил (яъни, асоссиз, беҳуда сўз) эмасдир. 15. Албатта (кофирлар Муҳаммад алайҳис-саломга қарши турли) ҳийла-найранг қилурлар. 16. Мен ҳам бир ҳийла қилурман (яъни, уларнинг ҳийла-найрангларига муносиб жазо берурман). 17. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз кофирларга озгина вақт-муҳлат беринг (яъни, Сиз бир оз шошмай туринг, майли улар бутун Дину иймонга қарши қўлларида келганини қилсинлар, эртага Қиёмат қойим бўлганида албатта қилмишларига яраша жазоларини олурлар)!

АЪЛО сураси (87)

Маккада нозил бўлган бу сура ўн тўққиз оятдир. Сура аввалида барча нарсадан Олий ва Юксак бўлган Зот - Оллоҳ таолонинг номини пок тутишга амр этилади. Бу суранинг "Аъло - Энг Олий Зот" деб номланишининг боиси ҳам шудир.

Сўнгра Ҳақ таоло Ўз Пайгамбарига нозил қиладиган оятларини у кишининг қалбига ҳеч қачон ўчмайдиган қилиб муҳрлаб қўйиши ҳақида башорат беради. Бу сурада фақат Яратгандан қўрқадиган кишиларгина панд-насихатни қабул қилиб фойдаланишлари, аммо дўзахи бадбахтлар эса насихат эшитишдан қочишлари баён қилинади. Сура ниҳоясида ўзини пок тутиб, Парвардигорини ёд этиб намоз-ибодатини қанда қилмайдиган ҳар бир киши нажот топиши ҳақида хабар берилади ва бу сўзлар аввал ўтган Иброҳим ва Мусо пайгамбарларга нозил қилинган саҳифаларда ҳам бор эканлиги уқтирилади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), энг Олий Зот бўлмиш Парвардигорингизнинг номини (ҳар қандай айб-нуқсондан) покланг! 2. У (барча нарсани) яратиб, расо қилиб қўйган Зотдир. 3. У (ҳар бир нарса учун муносиб йўлни) белгилаб, (У нарсани ўша йўлга) ҳидоят қилиб қўйган Зотдир. 4-5. У ўт-ўланни ундириб чиқариб, сўнг уни қорамтир хас-хашак қилиб қўйган Зотдир. 6-7. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз Сизни (Жаброил фаришта воситасида Қуръон) қироат қилдирурмиз. Бас, Сиз Оллоҳнинг Ўзи (унутишингизни) хоҳлаган оятлардан бошқа (бирон оят)ни унутмассиз. Албатта У Зот опқора (сўз ва ишлар)ни ҳам, яширин нарсаларни ҳам билиб турур. 8. Биз Сизни осон (Динга) муваффақ қилурмиз.

ЎТТИЗИНЧИ ЖУЗЪ

И з о ҳ: Дарҳақиқат, Шариати Исломиё динларнинг ичига энг осон ва енгилдир. У буюрган барча аҳкомларни ҳар бир ақли расо киши ҳеч қийналмасдан адо этиши мумкин. Фақат Ёлғиз Оллоҳга ва У Зот юборган Қуръонга сидқиқилдан иймон келтирган бўлса, бас.

9. Бас, Сиз агар панд-насиҳат фойда берса, (кишиларга) панд-насиҳат қилинг! (Яъни, насиҳат кор қилмайдиган кимсаларга сўзингизни исроф қилманг!) 10. (Оллоҳдан) кўрқадиган киши панд-насиҳат олажак. 11-12. Катта ўтга (*ғўзаҳга*) кирадиган бадбахт кимса эса ўзини у (*насиҳат*) дан четга олур. 13. Сўнгра у жойда у на ўла олур ва на яшай олур! 14-15. Дарҳақиқат, (*куфру исёнган*) пок бўлган ва Парвардигорининг номини ёд этиб намоз ўқиган (*ҳар бир*) киши нажот топгандир. 16. Йўқ, сизлар (*эй кофирлар*), ҳаёти дунёни устун қўюрсизлар! 17. Ҳолбуки, Охират яхшироқ ва боқийроқдир. 18-19. Дарвоқеъ, бу (*сурада мазкур бўлган панд-насиҳатлар*) аввалги (*пайгамбарларга нозил бўлган*) саҳифаларда - Иброҳим ва Мусо саҳифаларида ҳам бордир.

ҒОШИЯ сураси (88)

Бу сура Маккада нозил қилинган бўлиб, йигирма олти оятдир.

У барча халойиқни ўз даҳшати билан ўраб оладиган Қиёмат Кунини рўй берадиган воқеа-ҳодисаларни баён қилиш билан бошланади. Шунинг учун бу сура "Ғошия - Ўраб олгувчи" деб номлангандир.

Бу сурада Еру осмондаги ҳар бир мавжудот Ягона Яраттувчининг - Оллоҳ таолонинг борлигига далолат қилиб туриши таъкидланади.

Сура ниҳоясида Пайғамбар алайҳис-саломнинг зиммаларидаги вазифа фақат панд-насихат билан Ҳақ Йўлига даъват қилиш эканлиги уқтирилиб, панд-насихатга қулоқ тутмаган кимсалар Оллоҳ таолонинг ҳузурига борганларида ўз қилмишларига яраша жазо олишлари ҳақида хабар берилади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. *(Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сизга ўраб олгувчи (Қиёмат Кунини) ҳақидаги хабар келдимиз? 2. У Кунда (кофирларнинг) юзлари эгилиб қолгувчи. 3. (Бўйин ва қўл-оёқлари кишан ва занжирларни судраш билан) меҳнат-машаққат чеккувчидир. 4. (Улар) қизитган дўзахга кирур! 5. Қайнаб турган булоқдан сугорилур! 6-7. Улар учун бирон таом бўлмас, (уларнинг емишлари) фақат (еган кимсани) семиртirmайдиган ва очликдан халос қилмайдиган зарийъдан (заҳарли ва бағбўй тикансимон ўсимлик) бўлур! 8. (Мўминларнинг) юзлари эса у Кунда (ўзларига ато этилган ноз неъматлардан) шодхуррам; 9. (Ҳаёти-дунёда Оллоҳ Йўлида қилган) саъй-ҳаракатларидан рози бўлур. 10. (Улар) олий жаннатда бўлиб; 11. У жойда бирон беҳуда сўз эшитмаслар. 12. У жойда оқар булоқ бордир. 13. У жойда баланд сўрилар; 14. Ва (булоқ бўйига) қўйиб қўйилган қадаҳлар; 15. Тизиб қўйилган ёстиқлар; 16. Ва тўшалган гиламлар бордир.*

И з о ҳ: Юқоридаги оятларда кофирлар тушадиган дўзах азоби ва мўминлар етадиган жаннат неъматлари тасвирланди. Охират ҳаётидан келтирилган бу жонли лавҳалар кишилар ўқиб, ибрат олишлари учун эди. Энди инсонлар кўриб ибрат олишлари ва Яратганининг борлигини, бирлигини билиб иймон келтиришлари учун улар ҳар кун, ҳар соатда рўбарў келадиган тўрт нарсаси масола тариқасида келтирилади.

17-18-19-20. Ахир улар туянинг қандай яратилганига, осмоннинг қандай кўтариб қўйилганига, тоғларнинг қандай тикланганига ва Ернинг қандай ёйиб-текислаб қўйилганига (ибрат назари билан) боқмайдиларми?

И з о ҳ: Ушбу оятларда кишиларнинг назари аввало ҳайвонот оламидан "сахро кемаси" деб ном олган туяга қаратишмоқда. Дарҳақиқат, сахро аҳли учун туя ҳам алоқа воситаси, ҳам оғир юкларни ташувчи ва оғир вазифаларни бажарувчи хизматкор; унинг юнги кийим бўлса, сути тўйимли ва суюмли таом. У ўзи баҳайбат ва ниҳоят даражада бақувват бўлишига қарамасдан ёш гўдак етакласа ҳам бўйсуниб кетаверади. Унга миниб ёки вазмин юкларни ортиш ўта қулай: бир ишора билан олдингизга чўкиб, гўё бир харсанг тошдек қилт этмасдан туради, миниб олгач эса яна бир ишора билан у "харсанг тош" ўрнидан кўчиб, исталган тарафга равона бўлади. Булар туянинг ташқаридан кузатиш пайтда кўзга ташланадиган жиҳатларидир. Энди унинг вужудига ибрат назари билан қаралса, у ойлаб овқатсиз, сувсиз юра олишидан тортиб, унинг баданидаги ҳар бир аъзо нақадар сахрога мослаб яратилганини кўриб Яратганининг қудратига тин бермай илож йўқ.

Энди яна кўриб, ибрат олишимиз лозим бўлган мавжудотлардан бири устимизда "том" бўлиб, бизларни бошқа сайёралар ва бошқа оламлардан етиши мумкин бўлган зиён захматдан сақлаб тургувчи осмон бўлса, яна бири "Ернинг қозиқлари" бўлган тоғлардирки, улар ўзларининг атрофидаги иқлимни мудом мўътадиллаштириб туришларидан ташқари ичларида инсонлар учун зарур бўлган хазиналарни ҳам асраб берадилар. Энди тоғлардан Ерга тушадиган бўлсак, у ҳам бизлар яшашимиз, уй-жойлар бино қилишимиз ва экинзорлар, бог-роғлар барпо этишимиз учун қулай - текис қилиб қўйилибди. Хўш, буларнинг барчаси ўз-ўзидан пайдо бўлиб, шундай аниқ ва ҳикматли тартиб-интизомга келиб қолганми? Ёки бу мавжудотларнинг ҳар бирини одамлар ўз қўллари билан яратиб, мана шундай

жойлаштириб қўйишдимикан? Бу икки тахминнинг ҳам тўғри эмаслигини билиш учун катта илмнинг ҳожати йўқ, фақат тоза, заҳарланмаган фикр ва озгина инсоф бўлса, бас, мазкур мавжудотларни яратиш фақат барча оламлар Парвардигори бўлмиш Оллоҳ таолонинг Қўлидан келиши маълум бўлади - қолади. Шунинг учун ҳам юқоридаги оятларда барча инсонлар Еру осмондаги нарсаларга ҳолис кўз билан, ибрат олиш учун назар солишга даъват қилиндилар.

Қўлидаги оятларда Пайғамбар алайҳис-саломга кишиларни Исломга даъват этишда мана шундай ибратли мисоллар билан панд-насиҳат қилиш йўлини тутмоқ амр этилди.

21. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз панд-насиҳат қилинг! Зотан, Сиз фақат бир панд-насиҳат қилгувчидирсиз, холос. 22. Сиз уларнинг устида зўравонлик билан ҳукм юргизгувчи эмассиз. 23. Илло ким (бу панд-насиҳатдан) юз ўтириб, кофир бўлса; 24. У ҳолда Оллоҳ уни энг катта азоб билан азоблар! 25. Зеро, Ёлғиз Ўзимизга қайтишлари бордир! 26. Сўнгра уларни ҳисоб-китоб қилиш (жазо бериш) ҳам Ёлғиз Бизнинг зиммамиздадир!

ВАЛ-ФАЖР сураси (89)

Бу сура ҳам Макка сураларидан бўлиб, ўттиз оятдан иборатдир.

Бу сурада сўз аввал узоқ ўтмишда ўтган ва Оллоҳ таолонинг пайғамбарларини ёлгончи қилганлари сабабли ҳалокатга дучор бўлган баъзи бир қавмлар ҳақида, сўнгра Ҳақ таоло бандаларини бойлик билан ҳам, камбағал-фақирлик билан ҳам имтиҳон қилиши хусусида ва сура ниҳоясида эса Қиёмат Кунини рўй берадиган даҳшатли ҳодисалар ва дунёдаги ҳаётини иймону эътиқодда устивор бўлиб ўтқарган жонлар у Кунда жаннат неъматларига эришишлари тўғрисида боради.

Сура ўзининг илк ояти билан "Вал-фажр - Тонгта қасам", деб номлангандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Тонгта қасам; 2. (Зул-ҳижжа ойидаги аввалги) ўн кечага қасам; 3. Жуфт ва тоқ (ракаатли намозлар)га қасам; 4. Ўтиб бораётган кечага қасамки, (албатта кофирлар азобга гирифтор бўлувлар)! 5. Мана шу (қасам ичилган нарсаларда) ақл эгаси учун (етарли) қасам бордир?! 6-7-8. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Парвардигорингиз (бошқа) юртларда ўхшашини яратилмаган, баланд устун(ли қаср)лар эгаси бўлган Ирам (шаҳридаги) Од (қабиласи)ни қандай (ҳалокатга дучор) қилганини кўрмадингизми? 9. (Қуро) водийсида харсанг тошларни кес(иб ўзларига уйлар солиб ол)ган кимсалар бўлмиш Самуд (қабиласини қандай ҳалокатга дучор қилганини-чи)? 10. Қозиклар (яъни, Ерга қозикдек қоқилган баланд эҳромлар ва қасрлар) эгаси бўлган Фиръавнини (қандай ҳалокатга дучор қилганини-чи)? 11-12. Улар юртларида ҳадларидан ошиб, у жойларда бузгунчиликни кўпайтириб юборган эдилар. 13. Бас, Парвардигорингиз уларнинг устига турли азоб-офатни ёғдирди! 14. Шак-шубҳасиз, Парвардигорингиз (барча нарсани) Кузатиб тургувчидир.

И з о ҳ: Юқоридаги оятларда куфру исёнлари сабабли ҳалокатга дучор бўлган қавм ва қабилалар зикри ўтгач, энди бахт-саодатни мол-дунё билан ўлчайдиган кофир кимсалар ҳақида хабар берилади

15. Бас, энди инсон қачон Парвардигори уни имтиҳон қилиб, азиз қилиб қўйса ва унга неъмат ато этса дарҳол: "Парвардигорим (иззат-ҳурматга лойиқ бўлганим учун) мени азиз қилиб қўйган", дер. 16. Энди қачон (Парвардигори) уни имтиҳон қилиб, ризқини танг қилиб қўйса, дарҳол: "Парвардигорим мени хор қилди", дер. 17. Йўқ, (сизлар гумон қилганларингиздек, иззат-икром - бойлик билан, хор-зор қилиш - камбағаллик билан бўлмас).

И з о ҳ: Оллоҳ таоло бировни яхши кўргани учун бой қилиб, ёки бошқа бировни ёмон кўргани учун камбағал қилиб қўймайди. Умуман, агар Оллоҳ назрда мол-дунёнинг пашшанинг қанотича ҳурмати бўлганида, кофирга ундан бир чақа ҳам бермаган бўлур эди. Лекин Оллоҳ таоло инсонларни шукр қиладиларми-йўқми синовдан ўтказиш учун ризқларини танг қилиб қўяди. Демак, инсоннинг бойлик билан суюниб, камбағаллик билан кўйиниб кетиши нотўғридир.

Оятнинг давомига энди Макка кофирларига хитоб қилиниб, уларнинг ўта очкўз ва ҳасис кимсалар эканликлари, бировнинг ҳаққидан ҳазар қилмасликлари ва ҳалол-ҳаромнинг фарқига бормасликлари фош қилинади.

Йўқ, сизлар етимни иззат-икром қилмассизлар! 18. Мискин-бечорага таом беришга ҳам бир-бирларингизни тарғиб қилмассизлар! 19. Меросни эса (ўзларингизнинг улушингизга ўзгаларникини ҳам) қўшиб ейиш билан еяверурсизлар! 20. Яна мол-дунёни қаттиқ муҳаббат билан яхши кўрурсизлар! 21. Йўқ, (бундай кирдикорларингиздан қайтингиз)! Қачон Ер (зилзилага тушиб, барча нарса) чил-парчин қилинганда; 22. Парвардигорингиз ва фаришталар саф-саф бўлиб келганда; 23. (Кофирлар кўришлари учун) ўша Кунда жаҳаннамни ҳам (яқин) келтириб қўйилганда - ана ўша Кунда инсон (бу кўрганларидан) эслатма-ибрат олур! (Аммо у Кунда) бу эслатма-ибрат(нинг фойдаси) қаёқдан тегсин?! 24. У: "Эҳ, қошки эди мен ҳаёт вақтимда (яхши амаллар) қилиб ўтган бўлсам", деб қолур! 25. У Кундаги (Оллоҳнинг) азоби каби ҳеч ким азоблай олмас! 26. Ва У Зотнинг (кишан ва занжирлар билан) боғлаши каби ҳеч ким боғлай олмас! 27. (У Кунда ҳаёти дунёдан Оллоҳ таолонинг ваъдасига ишониб иймон ва эзгу амаллар билан ўтган мўминларга хитоб қилиниб, дейилур): "Эй (Оллоҳнинг зикри билан) хотиржам - сокин нафс; 28. Сен (Оллоҳ ато этган неъматлардан) рози бўлган (ва Оллоҳ таоло томонидан сенинг амаларингдан) рози бўлинган ҳолда Парвардигоринг (ҳузури)га қайт! 29. Бас, (солиҳ) бадаларим қаторига киргин; 30. Ва Менинг жаннатимга киргин!"

БАЛАД сураси (90)

Маккада нозил қилинган бу сура йигирма оятдан ташкил топгандир.

Сура аввалида Оллоҳ таоло - Ўзининг неча-неча пайгамбарлари туғилиб ўсган ва хусусан сўнгги Пайгамбари ҳазрати Муҳаммад алайҳис-саломнинг она масканлари бўлган улуг шаҳар - Маккаи мукаррамага ва барча инсонларнинг ҳақларига қасамёд қилиш билан - инсон зоти бу дунёга меҳнат-машаққат чекиш учун келиши ҳақида хабар беради. Бу сура "Балад - Шаҳар" деб номланишининг боиси шудир.

Сўнгра қўлларидаги мол-мулкларини хўжакўрсинга совуриб, мақтаниб юрадиган кимсалар огоҳлантирилиб, фақат иймон-эътиқод билан Оллоҳ таоло буюрган жойларга бериё сарф-харажат қилиш билангина Охират бахт-саодатига эришиш мумкинлиги, Оллоҳ таолонинг оятларига кофир бўлган кимсалар эса шак-шубҳасиз, дўзахи бадбахтлар эканликлари таъкидланади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2-3. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), мана шу шаҳарга - ҳолбуки, Сиз ҳам мана шу шаҳарда яшарсиз - ҳамда Ота ва ундан бўлган болаларга (яъни, Одам алайҳис-салом ва унинг барча зурриётларига) қасамёд қилурманки; 4. Дарҳақиқат, Биз инсонни меҳнат-машаққатга яратдик.

И з о ҳ: Яъни, инсон ўзига жон ато этилганидан то ўша жон бағанини тарк қилиб чиқиб кетгунича меҳнат-машаққатда ҳаёт кечиради. Бу борада мусулмон ҳам, кофир ҳам бир-бирига ўхшаган меҳнат-машаққатларни бошдан ўтказадилар. Лекин мусулмон Яратган буюрган иш-амалларда жон куйдиради, ўзининг куч-гайратини имкон қадар савобли ишларга сарфлайди ва керак бўлса Ҳақ Йўлида жонини қурбон қилиб, Охиратдаги мангу роҳат-фароғатга эришади. Аммо кофир, эътиқодсиз кимсалар эса арзон ҳою ҳаваслар ва ўзларига ҳам, ўзгаларга ҳам бефойда-бевафо бўлган пуфак орзу-хаёларга етиш йўлида жонларини жабборга бериб, оқибатда бу дунёдаги меҳнат-машаққатларидан ташқари у

дунёдаги дўзах азоби - машаққатига ҳам гирифтор бўладилар. Қўйидаги оятларда ана шундай топган мол-дунёси ва куч-қуввати билан мағрурланиб, Пайгамбар алайҳис-саломга ва бошқа мўминларга ғилозорлик қилиб юрадиган бир кимса ҳақида ҳикоя қилинади.

5. У ўзига ҳеч кимнинг кучи етмайди, деб ўйларми?! 2. У (мақтаниб): "Жуда кўп мол-дунёни (сарфлаб) йўқ қилдим", дер. 7. У ўзини (риёкорлик билан мол-дунё совураётган пайтида) ҳеч ким кўрмаган, деб ўйларми?! (Йўқ, Оллоҳ таоло ҳар вақт, ҳар нарсани кўриб-билиб турур!) 8-9. Ахир Биз унга икки кўз, тил ва икки лаб (ато) қилмадикми?! 10. Ва Биз уни икки баландликка (яъни, яхшилик ёки ёмонлик довларини ошиб ўтишга) йўллаб қўйдик-ку!

И з о ҳ: Яъни, Оллоҳ, таоло инсонни яратиб, яхшилик йўлига юришга ҳам, ёмонлик йўлига юришга ҳам ихтиёр бериб қўйди. Бу икки йўл ҳам баландлик - доволдир. Демак, иккисига чиқиш учун ҳам тер тўкиш, машаққат чекиш лозим бўлади. Лекин яхшилик доволига чиқиш учун саъй-ҳаракат қилиб доволдан ўтган киши жаннат неъматларига етса, ёмонлик доволига чиққан кимса унинг ортидаги дўзах жарлигига қулайди.

11. Бас, у (мақтанчоқ кимса яхшилик) доволини ошиб ўтмади! 12.- (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), довол (ошиш) нима эканини Сиз қаердан билар эдингиз?! 13. (Яхшилик доволини ошиб ўтиш - бир қул) бўйнини (қулликдан) озода қилмоқ; 14-15-16. Ёки очарчилик кунда бирон қардош етимга ё муҳтож бечора-мискинга таом бermoқдир. 17.- Сўнгра у (мақтанчоқ-кимса) иймон келтирган ва бир-бирларига (тоат-ибодатини адо этишдаги машаққатларга) сабр-қаноат қилишни тавсия этган, бир-бирларига (Оллоҳнинг бандаларига) меҳр-мурувват кўргузишни тавсия этган зотлардан бўлмади! (Демак, у мақтанчоқ кимсанинг юқорида зикр қилинган сифатларга эга бўлмай туриб, хўжакўрсинга совурган молу давлатидан унинг ўзига ҳеч қандий манфаат - савоб йўқдир). 18. Ана ўша (яъни, юқоридаги фазилатларга эга бўлган) зотлар ўнг томон эгаларидир (яъни, Охират Кунда ишлари ўнгдан келгувчи саодатманд кишилардир). 19. Бизнинг оятларимизга кофир бўлган кимсалар эса чап томон эгаларидир! 20. Уларнинг устида қопланиб қолгувчи олов-дўзах бўлур!

ВАШ-ШАМС сураси (91)

Бу сура ҳам Маккада нозил бўлган. У ўн беш оятдир.

Бу сурада Оллоҳ таоло Ўзи яратган бир қанча мавжудотга ва Ўз Зотиға қасам билан жонини иймон билан пок тутган киши нажот топиши, уни куфр билан хор қилган кимса эса номурод бўлиши ҳақида хабар беради.

Сўнгра ана шундай ҳалокатга учраган қавмлардан Самуд қабиласи мисол қилиб келтирилади.

Сура ўзининг илк ояти билан "Ваш-шамс - Қуёшга қасам", деб номлангандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Қуёш ва унинг ёғдусига қасам; 2. У (қуёш)нинг ортидан келган ойга қасам; 3. У (қуёшни оламга) ошкор қилган кундузга қасам; 4. У (қуёшни ўз зулмати билан) ўраб-яшираётган кечага қасам; 5. Осмонга ва уни бино қилган Зотга қасам; 6. Ерга ва уни ёйиб-текис қилиб қўйган Зотга қасам; 7-8. Жонга ва уни расо қилиб-яратиб, унга фисқ-фужурини ҳам, тақвосини ҳам илҳом қилиб-ўргатиб қўйган Зотга қасамки; 9. Дарҳақиқат, уни (яъни, ўз нафсини-жонини иймон ва тақво билан) поклаган киши нажот топди. 10. Ва у (жонни фисқ-фужур билан) кўмиб хорлаган кимса номурод бўлди.

И з о ҳ: Саҳобалардан ибн Аббос томонидан (Оллоҳ у кишидан рози бўлсин) ривоят қилинишича, Пайғамбар алайҳис-салом қачон юқоридаги оятларни тиловат қилсалар, бир тўхтаб Оллоҳ таолога бундай дуо қилар эканлар: "Оллоҳим, Ўзинг нафсимга - жонимга тақво ато этгин, Ўзинг унинг Эгаси - Хожасисан ва Ўзинг уни энг яхши Поклагувчисан".

Энди қуйидаги оятларда Самуд қабиласининг кирдикорлари баён қилинади. Улар ўзларига юборилган пайғамбар - Солиҳ алайҳис-саломни ёлғончи қилишиб, у зотдан мўъжиза талаб қилганларида Солиҳ алайҳис-салом Оллоҳ таолонинг қудрати билан бир харсанг тошни тирих туяга айлантириб қўядилар ва Самуд қабиласининг одамларига у туяга бирон зиён-заҳмат етказмасдан, навбати келганда сўғориб туришни буюрадилар ва акс ҳолда ҳалокатга

учрашлари ҳақида огоҳлантирадилар. Лекин у кофирлар пайгамбарнинг устидан кулишиб, туяни сўйиб юборадилар ва барчалари ҳалок бўладилар. (Биз бу ҳодиса ҳақида аввалги сураларнинг изоҳларида ҳам айтиб ўтган эдик).

11. Самуд (қабиласи) ҳаддан ошганлари сабабли (ўз пайгамбарларини) ёлгончи қилишди. 12. Эсланг, уларнинг орасидаги энг бадбахт кимса (туяни сўйиш учун) қўзгалганида; 13. Оллоҳнинг пайгамбари (Солиҳ алайҳис-салом) уларга: "Оллоҳнинг туяси(ни сўйиб юбориш)дан ва уни суғориш(га тўсиқ бўлиш)дан (сақланглар)!" деди. 14. Бас, улар (пайгамбарни) ёлгончи қилишиб, у (туя)ни сўйиб юборган эдилар. Парвардигорлари уларнинг бу гуноҳлари сабабли устларига қиргин юбориб, уни (қиргинни барчаларига) баробар қилди. 15. (Зотан, Олоҳ таоло бу ишининг) оқибатидан қўрқмас!

И з о ҳ: Яъни, Еру осмонлардаги барча мавжудот Олоҳ таолонинг Ўз мулки бўлгани сабабли У Зот Ўз мулкини Ўзи хоҳлагандек тасарруф қилади ва бу тасарруфи хусусида ҳеч кимнинг олдида ҳисоб-китоб бермайди. Аксинча, бутун борлиқ У Зотнинг ҳузурида ҳисоб-китоб беради.

ВАЛ-ЛАЙЛ сураси (92)

Йигирма бир оятдан иборат бўлган бу сура Маккада нозил қилинган.

Унда сўз инсонларнинг туриш-турмушлари ҳам, саъйу-ҳаракатлари ҳам турли-туман экани хусусида бориб, Охират Кўнидаги мукофотга иймон келтириб, тақво ва муҳтожларга хайру саховат билан умрларини ўтказадиган кишиларга ато этиладиган жаннат ва бахиллик, иймонсизлик билан тирикчилик қилиб ўтадиган кимсаларнинг борар жойлари бўлган дўзах азоби тўғрисида хабар берилади.

Сура ниҳоясида Ёлғиз Оллоҳнинг ризолигини кўзлаб қилинган эзгу амалларгагина ажр-савоб берилиши таъкидланади.

Бу сура ҳам ўзининг илк ояти билан "Вал-лайл - Кечага қасам" деб номланган.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. (Борлиқни ўз зулмати билан) ўраб келаётган кечага қасам;
2. Ёришиб-кўринган кундузга қасам; 3. Эркак ва аёлни яратган Зотга қасамки; 4. Шак-шубҳасиз, сизларнинг саъйу ҳаракатларингиз хилма-хилдир. Ана энди ким (ўз мол-давлатидаги камбағал-бечораларга берилиши лозим бўлган закот ва бошқа садақотларни) ато этса ва (Оллоҳдан) қўрқса; 6. Ҳамда гўзал оқибатни (яъни, жаннат бор эканини) тасдиқ этса; 7. Бас, Биз уни осон йўлга муяссар қилурмиз.

И з о ҳ: Ушбу оятлардан маълум бўлишича, ким дунё ва Охиратда бахтли-саодатли ҳаёт кечириши учун осон йўл изласа, у киши уч хислатга эга бўлиши лозим экан: ўз зиммасидаги Оллоҳ таоло буюрган хайр-эҳсонни камбағал бечораларга ато этиш, мудом тақво билан, Ёлғиз Оллоҳдан қўрқиб яшаш ва яхши амал учун гўзал мукофот-жаннат бўлишини чин дилдан тасдиқ этиш. Оллоҳ таоло ана шу уч хислатга эга бўлган кишиларга жаннат йўлини осон қилишга ваъда берди. Энди қуйидаги оятларда юқоридagi хислатларнинг зиддига мубатало бўлган кимсалар ва улар топажак оқибат ҳақида сўз юритилади.

8. Энди ким (Оллоҳ Йўлида хайр-саховат кўрсатишдан) бахиллик қилса ва (ўзини Оллоҳ ҳузуридаги ажр-мукофотлардан) беҳожат билса; 9. Ҳамда гўзал оқибатни (яъни, Оллоҳ ваъда қилган жаннатни) ёлгон деса; 10. Бас, Биз уни (дунё ва Охирада бахтсиз бўладиган) огир йўлга "муяссар" қилурмиз! 11. Ва у (дўзахда) ҳалок бўлган вақтида молу дунёси унга асқотмас! 12. Шак-шубҳасиз, ҳидоят (яъни, инсонларни Тўғри Йўлга йўллаш) Ёлғиз Бизнинг зиммамиздадир. 13. Шак-шубҳасиз, Охират ҳам, дунё ҳам Ёлғиз Бизникидир.

И з о ҳ: Яъни. дуненинг ҳам, Охиратнинг ҳам Якки-ю Ягона Ҳақиқий Подшоҳи - Эгаси Ёлғиз Оллоҳ таолодир. Бас, кимки Оллоҳдан ўзга бирон кимсага сўгинса, Оллоҳдан ўзга бирон кимсадан ҳидоят ёки бахт-саодат сўраса, у очиқ гумроҳдир.

14. Бас, (эй инсонлар), Мен сизларни ловуллаб ёниб турган оловдан - дўзахдан огоҳлантирдим. 15-16. Унга фақат (Ҳақни) ёлгон деган ва (иймон-эътиқоддан) юз ўтирган бадбахт кимсагина кирур! 17-18. Ўзи покдоман бўлиб, мол-давлатини (яхшилиқ йўлида) сарф қиладиган тақводор зот у (дўзах)дан йироқ қилинур. 19. У (тақводор зот) ҳузурида - зиммасида бирон кимсага қайтариладиган неъмат йўқдир. (Яъни, у бирон кимсанинг ўзига ўтказиб қўйган яхшилигини қайтариш учун хайр-саховат кўрсатмайди). 20. У фақат энг Олий Зот бўлмиш Парвардигорининг Юзини - ризолигини истаб (мол-давлатини сарф қилур). 21. Ва яқинда (Парвардигори унга ато этадиган мукофот - жаннат неъматларидан) рози бўлур.

ВАЗ-ЗУҲА сураси (93)

Маккада нозил қилинган бу сура ўн бир оятдан иборатдир. У Пайғамбар алайҳис-салом шахсиятларига хос бир сура бўлиб, унда Оллоҳ таоло Ўзининг сўнгги Пайғамбарига нисбатан бўлган меҳр-муҳаббати ва раҳм-шафқати ҳақида хабар беради. Сўнгга у кишига Илоҳий йўл-йўриқлар кўрсатилади. Сура ўзининг илк ояти билан "Ваз-зуҳа - Чошгоҳ вақтига қасам" деб номланган.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Чошгоҳ вақтига қасам; 2. (Ўз зулмати билан чор-атрофни) қоплаб-ўраб олган кечага қасамки; 3. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Парвардигорингиз Сизни тарк этгани ҳам йўқ, ёмон кўриб қолгани ҳам йўқдир.

И з о ҳ: Ушбу оятлар Пайғамбаримизга ваҳий келиши бир неча мўддат тўхтаб қолган ва айрим мушриклар: "Мана Муҳаммадни Парвардигори ташлаб кетди", деб гап тарқатган вақтларида нозил бўлгандир. Оллоҳ таоло Ўзи яратган чошгоҳ (ёруғлик) ва кеча (қоронгулик) ҳаққига қасам билан Муҳаммад алайҳис-саломни тарк этмагани ва ёмон кўриб қолмагани ҳақида хабар бериш орқали гўё ойниш (ваҳий келмай қолган) ўн беши-қоронгу бўлган бўлса, қилган ўн беши ёруғ бўлишига ишора қилаётгандек.

4. Албатта Охират Сиз учун дунёдан яхшироқдир. 5. Яқинда Парвардигорингиз Сизга (шундай неъматлар) ато этурки, Сиз (у Илоҳий марҳаматлардан) рози бўлурсиз. 6. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, Парвардигорингиз) Сизни етим ҳолда топгач, бошпана бермадимми?

И з о ҳ: Бу ўринда Пайғамбар алайҳис-салом ёш гўдаклик чоғларида етим бўлиб қолганларида аввал боболари Абдулмутталиб, сўнгга амакилари Абу Толиб қарамоғларида тарбия топганларига ишора қилинмоқда.

7. У Зот Сизни гумроҳ-гофил ҳолда топиб, (Ҳақ Йўлига) ҳидоят қилиб қўйди-ку! 8. У Зот Сизни камбағал ҳолда топиб, бой қилиб қўйди-ку! 9. Бас, энди Сиз ҳам етимга қаҳр қилманг! 10.

Сўрагувчи - тиланчини эса (бирон нарсa бермасдан) ҳайдаманг!
 11. Ва Парвардигорингизнинг (Сизга ато этган пайгамбарлик ва бошқа барча) неъматини ҳақида (кишиларга доимо) сўзланг!

И з о ҳ: Ушбу Илоҳий йўл-йўриқлар фақат Пайгамбар алайҳис-саломнинг ўзларига тааллуқли бўлмай, балки у зотнинг барча умматларига ҳам алоқадордир. Зеро ҳар бир иймон-эътиқодли кишининг бурчи ўзи фазлу марҳаматига муҳтож бўлган энг Олий Зот - Оллоҳ таолонинг унга ато этган беҳисоб ноз-неъматларини эслаб, ўзига муҳтож бўлган етим-бечораларга зулм қилмай, аксинча уларга қўлидан келганича ёрдам бериб юрмоқдир.

ШАРҲ сураси (94)

Бу сура ҳам Маккада нозил қилинган бўлиб, саккиз оятдир. У ҳам ўзидан аввалги сура каби бошидан охиригача Пайғамбар алайҳис-саломга хитоб бўлиб, Оллоҳ таоло томонидан у зотга ато этилган фазл-марҳаматлар зикр қилинади ва у зотни машаққатларга сабр-тоқат қилишга ҳамда Оллоҳ таолонинг ибодатига мудом рағбат кўрсатишга даъват этилади.

Суранинг номи бўлмиш "Шарҳ" калимаси "Очмоқ, кенг қилмоқ" деган маънони англатади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Биз Сизнинг қалбингизни (иймон ва Қуръон нури билан) кенг-мунаввар қилиб қўймадикми? 2-3. Ва Биз Сиздан елкангизни эзиб турган огир юкингизни олиб қўйдик.

И з о ҳ: Мазкур огир юкдан мурод Пайғамбар алайҳис-салом йўл қўйган ва йўл қўядиган - мунофиқларнинг жиҳодга чиқмасликларига изн беришлари, олдиларига келган кўзи ожиз саҳобага қовоқ уйганлари каби кичик хатолар эдики, булар мудом огир юк бўлиб Пайғамбаримизнинг елкаларини эзиб-азоблаб турар эди. Ушбу оятлар билан Оллоҳ таоло Ўзининг Ҳабиби ва сўнгги Пайғамбарига у кишининг бу янглиғ кичик хатолари афв этилгани хусусида хабар бермоқда. Энди қуйидаги оятда Расулуллоҳ алайҳис-саломга ато этилган яна бир файзи Илоҳий ҳақида сўз боради.

4. Ва Биз сизнинг зикрингизни (яъни, мартабангизни) баланд қилиб қўйдик.

И з о ҳ. Дарҳақиқат, ҳар бир мўмин-мусулмон қаерда Оллоҳ таолонинг номини ёд этиб, У Зотни улуғласа, албатта У Зот билан бирга Пайғамбари Муҳаммад алайҳис-саломнинг номларини ҳам зикр қилиб, у кишига салават ва салом айтадики, бу мартабайи олия Пайғамбаримиздан ўзга ҳеч кимга насиб этган эмас.

5. Бас, албатта ҳар бир огирлик-машаққат билан бирга бир енгиллик ҳам бордир. 6. Албатта ҳар бир огирлик-машаққат билан бирга бир енгиллик ҳам бордир.

И з о ҳ: Агар муҳтарам ўқувчи эътибор берган бўлса, юқоридаги оятларда ҳар бир машаққатдан кейин эмас, балки айни ўша машаққат билан бирга енгилик борлиги икки бор таъкидланди. Бунди икки хил маънода тушуниш мумкин. Биринчиси: ҳар бир қийинчиликдан кейин шу қадар тез осонлик келадиги, гўё улар иккиси бирга, ёнма-ён тургандек бўлади. Бас, демак, қийинчиликка рўбарў келганда ноумидликка тушишнинг асло ҳожати йўқ. Иккинчи маъно: бир кишининг бошига иймон, эътиқоди сабабли бирон оғирлик тушса, у киши ҳаргиз бундан ранжимаслиги лозим. Зеро, у Охиратдаги осонликка - мангу саодатга айни мана шу дунёда тортаётган қийинчилиги шарофати билан, яъни, мана шу қийинчиликка сабр-тоқат қилгани сабабли эришиши мумкин. Демак, у киши тортаётган муваққат машаққатнинг ўзида унинг учун мангу бахт-саодат бор экан.

7. Бас, (эй Муҳаммад алайҳис-салом), қачон Сиз (кишиларни Ҳақ Йўлига даъват қилишдан ва бошқа дунёвий ҳожатлардан - ишлардан) фориғ бўлсангиз (ўрнингиздан) тулинг! **8.** Ва Ёлғиз Парвардигорингизга юзингизни буринг!

ВАТ-ТИЙН сураси (95)

Бу сура саккиз оятдан ташкил топган бўлиб, Маккада нозил қилинган.

Унда Оллоҳ таоло яратган энг гўзал ва мукаммал хилқат инсон эканлиги, лекин айрим кимсалар куфру исён ботқоғига ботиб, пастларнинг пастига айланиб қолишлари, бу ҳаёти дунёдан иймон ва эзгу амаллар билан яшаб ўтган инсонлар эса беадоқ ажр-мукофотларга эга бўлишлари ҳақида сўз боради.

Сура ўзининг илк ояти билан "Ват-тийн - Анжир мевасига қасам" деб номлангандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Анжирга қасам, зайтунга қасам; 2. *(Оллоҳ таоло Мусо пайғамбар билан бевосита сўзлашган)* Тури Сино тоғига қасам; 3. Мана шу тинч-осойишта шаҳар *(Маккаи мукаррама)*га қасамки; 4. Дарҳақиқат, Биз инсонни энг гўзал шаклу шамойилда яратдик. 5. Сўнгра *(у Биз ато этган шундай гўзал сурат ва мукаммал хилқатнинг шукрини қилмасдан, куфру тугён йўлига кетгач)*, уни асфаласофилинга *(яъни, энг тубан дўзахга)* қайтардик. 6. Фақат *(қай)* бир зотлар иймон келтирсалар ва яхши амаллар қилсалар, ана ўшлар учун битмас-туганмас ажр-мукофот бордир. 7. Бас, *(эй инсон)*, энди *(яъни, Оллоҳ таолонинг барча нарсага Қодир Зот эканлигини билганингдан сўнг)* нима сени *(Қиёмат Кунига бандаларнинг қилиб ўтган амаларига бериладиган)* жазони ёлгон дейишга мажбур қилур?! 8. Ахир Оллоҳ энг афзал, энг одил Ҳукм қилувчи эмасми?! *(Дарҳақиқат, Оллоҳ таоло Қиёмат Кунига энг одил Ҳукм қилувчидир. Демак, У Зот албатта ҳар бир яхшига баҳосини, ёмонга жазосини бериши муҳаққакдир).*

АЛАҚ сураси (96)

Маккада нозил бўлган бу сура ўн тўққиз оятдан иборатдир.

Суранинг ўқиб-ўрганишга ва Яратганнинг қандай Зот эканини, инсоннинг нимадан яратилганини англашга даъват этувчи аввалги беш оятни заминни осмон билан боғлаб тургувчи Каломуллоҳнинг - барча инсонлар учун Илоҳий дастурул-амал бўлмиш Қуръони Каримнинг илк оятларидир, Оллоҳ таоло Ўзининг сўнгги Пайгамбари ҳазрати Муҳаммад алайҳис-саломга қилган илк Илоҳий хитобдир.

Суранинг кейин нозил бўлган оятларида инсон табиатидаги бир қусур - ўзини бой-беҳожат кўриши билан туғёнга тушиши тўғрисида сўз юритилиб, ана шундай ҳадларидан ошган кимсалар ҳали Парвардигор даргоҳига қайтиб ҳисоб-китоб бериш борлиги ҳақида огоҳлангириладилар.

Сўнгра ўшалардан бири, ўзининг мол-дунёси ва ҳамтовоқларининг кўпчилигига ишониб ҳаддидан ошган ва Пайгамбаримизга тинимсиз озор-азиятлар етказган Абу Жаҳл (Жоҳил - нодонларнинг отаси) лақабли бир малъун кофирнинг кирдикорлари келтирилиб, агар у ўзининг куфру туғёнидан қайтмаса, охир-оқибат дучор бўладиган ҳалокати ҳақида хабар берилади.

Бу сурада инсон қуюқ - лахта қондан яратилгани тўғрисида илк бора айтилгани сабабли уни "Алақ - Лахта қон" деб номлангандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом, Сиз ўзингизга нозил бўладиган Қуръонни барча мавжудотни) яратган Зот бўлмиш Парвардигорингиз номи билан (бошлаб) ўқинг! **2.** У инсонни лахта қондан яратган (Зотдир). **3-4.** Ўқинг! Сизнинг Парвардигорингиз (инсониятга) қаламни (яъни, ёзишни - хатни) ўргатган ўта Карамли Зотдир. **5.** У Зот инсонга унинг билмаган нарсаларини ўргатди.

И з о ҳ: Ушбу оятлар инсоният ҳаётига янги Илоҳий таълимот ва то Қиёмат бузилмай сақланиб қоладиган, Оллоҳ таоло юборган динларнинг энг сўнггиси бўлган мукаммал бир Дин - Ислом

кириб келгани ҳақидаги илк хабарлар эди. Ушбу илк оятларданоқ Ислом дини инсонларни жаҳолат-хурофотга эмас, балки илм-маърифатга чорлаши ва фақат ўқиш-ўрганиш билан Яратган рози бўладиган Ҳидоят Йўлини топишга даъват этиши маълум бўлди. Шунинг учун ҳам Пайгамбар алайҳис-салом: "Илм исташ ҳар бир муслим ва муслима учун фарздор", деб марҳамат қилганлар. Энди қуйидаги оятларда динсиз кимсаларни мол-дунё ва мансаб-мартабалар қандай кўйларга солиши ҳақида хабар берилади.

6-7 Дарҳақиқат, (кофир) инсон ўзини бой-беҳожат кўргач, албатта тугёнга тушар - ҳаддидан ошар. 8. (Эй инсон), албатта Ёлғиз Парвардигорингга қайтишинг бордир! (Ўшанда бу тугёнларинг учун ҳисоб-китоб қилиниб, жазоланишинг аниқдир)! 9-10. (Эй инсон), бир бандани (яъни, Муҳаммад алайҳис-саломни) намоз ўқиган вақтида (намозидан) тўсадиган кимсани кўрддингми?! 11-12. Хабар бергин-чи, агар у (намоз ўқигувчи) ўзи Тўғри Йўлда бўлса ёки (ўзгаларни) тақвога (Оллоҳдан қўрқишга) буюрса (уни намоздан ва тақводан тўстан кимса ҳалок бўлмасми)? 13-14. Хабар бергин-чи, агар у (намоздан тўсгувчи кимса Оллоҳнинг Китобини) ёлгон, деса ва (у Китобга иймон келтиришдан) юз ўтгирса, албатта Оллоҳ (унинг барча қилмишларини) кўриб туришини билмасми?!

И з о ҳ: Бу оятлар Қурайш зодагонларидан бўлган Абу Жаҳл лақабли ашаддий кофир бир кимса ҳақида нозил бўлгандир. У Пайгамбаримизни Масжид ал-Ҳаромда намоз ўқишларидан тўсиб: "Агар Муҳаммад яна шу ерга келиб намоз ўқийдиган бўлса, унинг бўйинини эзиб юзини тупроққа белейман", деб ўзининг бутларини номига қасам ичади. Юқоридаги оятларда бу кофирнинг барча қилмишларини Оллоҳ таоло кўриб тургани айтилгач, энди қуйида агар у бундай бемаъниликларни илҳаматмаса, қанусий азобга гирифтор бўлиши ҳақида хабар берилади:

15-16. Йўқ! Қасамки, агар у (бундай гумроҳликдан) тўхтамаса, албатта биз уни пешона сочидан - ўша ёлгончи, адашган пешона сочидан тутармиз-да (жаҳаннамга отурмиз)! 17. Бас, у ўзининг жамоасини (ёрдамга) чақираверсин! 18. Биз эса азоб фаришталарини чақиражакмиз! 19. Йўқ! (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Сиз унга итоат этманг ва (Ёлғиз) Оллоҳга сажда-ибодат қилиб, (У Зотга) яқин бўлинг!

И з о ҳ: Ушбу ояти карима Қуръондаги сўнги сажда ояти бўлиб, бу оятни ўқиган ёки эшитган киши бир марта Оллоҳга сажда қилиши вожиб бўлади. Бу оятдаги хитоб гарчи Пайгамбаримиз Муҳаммад алайҳис-саломга қаратилган бўлса-да, унинг ҳукми барча мусулмонлар учун умумий ҳукмдир. Бинобарин, Яратганга ибодат қилишдан тўсадиган бирон кимсага итоат этмасдан Ёлғиз Оллоҳ таологагина сажда қилиш ҳар бир мусулмон учун фарздор.

ҚАДР сураси (97)

Бу сура ҳам Маккада нозил қилинган бўлиб, беш оятдан иборатдир. Унда сўз инсоният тарихида мисли кўрилмаган бир Кеча ҳақида - инсонларга бу ҳаёти дунёдан чин инсоний ҳаёт кечириб ўтиш йўл-йўриқларини кўрсатиб берадиган сўнгги мукамал Илоҳий дастурул-амал бўлмиш Қуръони Карим нозил бўла бошлаган ниҳоят қадрли бир Кеча ва унинг фазилатлари ҳақида боради.

Меҳрибон ва Раҳман Оллоҳ номи билан.

1. Албатта Биз у (Қуръон)ни Қадр кечасида нозил қилдик. 2. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Қадр кечаси нима эканлигини Сиз қаердан ҳам билар эдингиз?! 3. Қадр кечаси минг ойдан яхшироқдир.

И з о ҳ: Демак, у кечада қилинган тоат ибодат ҳам минг ойлик ибодатдан яхшироқ бўлади. Биз бу кечанинг баракоти ҳақида Духон сурасининг 2-5 - оятлари изоҳида айтиб ўтган эдик. Кўпчилик уламоларнинг айтишларича, Қадр кечаси Рамазон ойининг йигирма еттинчи кечасидир.

4. У (кеча)да фаришталар ва Руҳ (яъни, Жаброил алайҳис-салом) Парвардигорларининг изни-ихтиёри-ла (ўш давомига қилинадиган) барча ишлар билан (осмондан заминга) тушурлар. 5. У (кеча) то тонг отгунча тинчлик-омонлиқдир.

БАЙЙИНА сураси (98)

Бу сура Мадинада нозил қилинган. У саккиз оятдир. Бу сурада сўз аҳли Китоблардан бўлган яҳудий ва насронийларнинг ҳамда мушрикларнинг кирдикорлари ҳақида; Ёлғиз Оллоҳ таолонинг Ўзига ихлос билан ибодат қилиш лозимлиги тўғрисида ва Охиратда кофирлар дучор бўладиган азоб ҳамда иймон ва яхши амал билан ўтган зотларга муяссар қилинадиган мангу бахт хусусида боради.

Сурадан Пайғамбар алайҳис-салом Оллоҳ таоло томонидан юборилган аниқ ҳужжат эканликлари ҳақидаги оятлар ҳам ўрин олгани сабабли бу сура "Баййина - Аниқ ҳужжат" деб номлангандир.

Меҳрибон ва Раҳман Оллоҳ номи билан.

1. Аҳли Китобдан ва мушриклардан бўлган кофир кимсалар, то уларга очик ҳужжат келгунича (*куфрдан*) ажрагувчи бўлмадилар. 2. (*У очик ҳужжат*) Оллоҳ томонидан (*юборилган*) бир Пайғамбар (*яъни, Муҳаммад алайҳис-салом бўлиб, уларга*) покиза саҳифаларни (*яъни, Қуръонни*) тиловат қилур. 3. У (*Қуръонда*) энг тўғри ёзувлар - ҳукмлар бордир.

И з о ҳ: Оллоҳ таолонинг сўнгги, мукаммал Дини бўлмиш Ислом дини келиши арафасида Таврот, Инжил каби сўвал нозил қилинган: Китоблар берилган яҳудий ва насронийлар ҳам, бутпараст мушриклар ҳам куфр ботқоғига ботиб қолишган, аҳли Китоблар Таврот ва Инжилда келиши айтилган бир Пайғамбарга кўз тутаётган эдилар. Қачонки улар кутган ҳужжат - Пайғамбар алайҳис-салом тилларида Оллоҳнинг Каломи - Қуръон билан келганларида эса...

4. Китоб ато этилган кимсалар фақат уларга очик ҳужжат - Пайғамбар келганидан кейингина бўлиниб кетдилар (*яъни, айримлари ўша - ўзлари кутган Пайғамбарга иймон келтирдилар, айримлари эса унга кофир бўлдилар*)! 5. Ҳолбуки, улар фақат Ягона Оллоҳга, У Зот учун Динни холис қилган, Тўғри Йўлдан огмаган ҳолларида ибодат қилишга ва намозни тўқис адо этишга ҳамда закотни (*ҳақдорларга*) ато этишга буюрилган эдилар. Мана шу

Тўғри (*Йўлдаги миллатнинг*) Динидир. 6. Албатта аҳли Китобдан ва мушриклардан бўлган кофир кимсалар жаҳаннам ўтида бўлиб, ўша жойда мангу қолурлар! Ана ўшалар энг ёмон махлуқдирлар. 7. Албатта иймон келтирган ва яхши амаллар қилган зотлар - ана ўшалар яралмиш жонзотларнинг энг яхшисидирлар. 8. Уларнинг Парвардигорлари ҳузуридаги жазо-мукофотлари - остидан дарёлар оқиб турадиган мангу жаннатлардир. Улар ўша жойда абадул-абад қолгувчидирлар. Оллоҳ улардан рози бўлди, улар (*Оллоҳдан*) рози бўлдилар. Бу (*мукофот*) Парвардигоридан қўрққан киши учундир.

ЗАЛЗАЛА сураси (99)

Саккиз оятдан иборат бу сура ҳам Мадинада нозил бўлгандир. "Залзала" (Зилзила), деб номланган бу сура дастлаб Қиёмат қойим бўлган Кунда замин зилзилага тушиб титраб-ёрилиб, тилга кириши ҳақида ҳикоя қилади.

Сўнгра у Кунда ҳаёти дунёда қилиб ўтилган бир зарра мисоли яхшилиқ ҳам, ёмонлик ҳам бежазо қолмаслиги баён қилинади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Қачон Ер ўзининг (энг даҳшатли) зилзиласи билан ларзага тушганида; 2. Ва Ер (ўз бағридаги хазина-ю дафиналардан ва инсон жасадларидан иборат) "юк"ларини (юзага) чиқариб ташлаганида; 3. Ва (ҳаётлик пайтида қайта тирилишни инкор қилувчи бўлган) инсон (қайта тирилганидан даҳшатга тушиб: "Ерга) нима бўлди ўзи?", деб қолганида -4-5.- Ана ўша Кунда (Ер), Парвардигорингиз унга ваҳий қил(иб, сўзлашга буюр)гани сабабли ўз хабарларини сўзлар!

И з о ҳ: Саҳобалардан Абу Ҳурайра (Оллоҳ у кишидан рози бўлсин) ривоят қилишларича, Пайғамбар алайҳис-салом Ернинг хабарлари нима эканлиги ҳақида сўзлаб: "Ернинг хабарлари - ҳар бир эркак у аёл унинг устида қандай амал қилган бўлса, барчасини Оллоҳ таоло ҳузурида сўзлаб, гувоҳлик беришидир", деган эканлар.

6. Ўша Кунда одамлар, уларга (қилиб ўтган) амаллари(нинг жазо ёки мукофотлари) кўрсатилиши учун тўда-тўда бўлиб чиқиб келурлар! **7. Бас, ким (ҳаёти дунёдалик пайтида) зарра мисқоличалик яхшилиқ қилса, (Қиёмат Кунда) ўшани кўрур. 8. Ким зарра мисқоличалик ёмонлик қилса уни ҳам кўрур!**

ВАЛ-ОДИЁТ сураси (100)

Маккада нозил қилинган бу сура ўн бир оятдан иборатдир. Бу сурада Оллоҳ таоло Йўлида жиҳод қилувчи зотлар жангга миниб борадиган учқур отларга қасамёд қилиш билан динсиз-этиқодсиз кимсалар албатта Яратган ўзларига ато этган неъматларга ношукурлик қилувчи, ашаддий дунёпараст бўлишлари таъкидланади ва Оллоҳ таоло барча ишлардан Хабардор бўлиб туриши, демак, бирон ёмонликни бежазо қолдирмаслиги уқтирилади.

Сура ўзининг илк ояти билан "Вал-одиёт - Чопқир отларга қасам" деб номлангандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2-3-4-5. (Оллоҳ Йўлида) харсиллаб чопадиган, (чопган пайтида туёқларидан) чақмоқлар чақадиган, тонг пайтида (ёв устига) бостириб борадиган, бас, ўшанда чанг-тўзон кўтариб, шу (чанг-тўзон) билан (душман) жамоасининг қоқ ўртасига кириб келадиган (от)ларга қасамки; 6. Шак-шубҳасиз, (кофир) инсон Парвардигори (унга ато этган неъматлар)га кўрнамаклик қилувчидир. 7. Ва шак-шубҳасиз, у бунга (ўзининг бу ношукурлигига) гувоҳдир. 8. Ва шак-шубҳасиз, у мол-дунё муҳаббатига жуда қаттиқ (берилувчи)дир. 9. Ахир у билмасмики, (Қиёмат қойим бўлиб), қабрларнинг ичидаги нарсалар (жасагларга қайта жон ато этилиб, ташқарига) чиқарилганида; 10. Ва диллардаги сирлар ошкор қилинганида - 11.- Ана ўша Кунда шак-шубҳасиз, Парвардигорлари улардан (яъни, барча халойиқнинг ҳаёти дунёда қилиб ўтган ишларидан) Отоҳ-Хабардор-ку!

И з о ҳ: Бу оятларда Қиёмат Кунига барча сирлар ошкор бўлишини эслатиш билан ҳар бир инсон ўз ҳаётини ўша Кунда шарманда бўлиб қолмайдиган тарзда ўтказиши лозим эканлиги уқтирилмоқда.

АЛ-ҚОРИА сураси (101)

Маккада нозил қилинган бу сура ҳам ўн бир оятдан ташкил топгандир.

Бу сурада ҳам Қиёмат даҳшатлари тасвирланиб, у Кунда ҳар бир инсон ўз қилмишига қараб мукофот ёки жазога мустаҳиқ бўлиши ҳақида хабар берилади.

Сураинг номи бўлмиш "Ал-қориа" калимаси "Қалбларни қаттиқ қоқувчи (Қиёмат)" деган маънони англатади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. *(Ўз даҳшатлари билан кишилар қалбини) қаттиқ қоқувчи (Қиёмат)!* 2. *У қаттиқ қоқувчи недур!* 3. *(Эй инсон), қаттиқ қоқувчи (Қиёмат) нима эканлигини сен қаердан билар эдинг!* 4. *У Кунда одамлар тўзғитиб юборилган парвоналар каби бўлиб қолурлар! (Яъни, қабрларидан чиқишиб, Қиёмат даҳшатидан ўзларини ҳар ёнга уриб-тўзиб кетадилар).* 5. *Тоғлар эса титилган жун каби (осмонда учиб юрадиган) бўлиб қолур!* 6-7. *Бас, энди (у Кунда) кимнинг тортилган (яхши амаллари) оғир келса, ана ўша (киши ҳар бир инсон) рози бўладиган-орзу қиладиган ҳаётда бўлур.* 8-9. *Энди кимнинг тортилган (яхши амаллари) енгил келса, унинг жойи "жарлик"дир!* 10. *Унинг нима эканини қаердан ҳам билар эдинг!* 11. *(У) қизиган дўзахдир!*

ТАКОСУР сураси (102)

Бу сура Макка сураларидан бўлиб, саккиз оятдан ташкил топгандир.

Бу сурада кўп одамларнинг то жонлари чиқиб, қабрларига киргунларича мол-дунё тўплашга ва ўша арзимас матолар билан бир-бирларига мақтанишга машғул бўлишиб, Оллоҳни эслашдан ва У Зот буюрган Ҳақ Йўлда юришдан юз ўтирганлари баён этилади ва уларга бу қилмишларининг оқибати жаҳаннам экани тўғрисида хабар берилади.

Сура "Такосур - Тўлаб кўпайтиришга берилмоқ" деб номлангандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2. (Эй инсонлар), сизлар то қабрларни зиёрат қилгунларингизча (яъни, ўлиб, қабрга киргунларингизча) сизларни (мол-дунё) тўлаб-кўпайтириш (Оллоҳга тоат-ибодат қилишдан) машғул қилди!

Изоҳ: Дарҳақиқат, бутун ҳаётларида Оллоҳ таолога бирор кун ибодат қилмасдан мол-дунёга сугиниб ўтадиган кимсалар жуда кўпдир. Бу хусусда Саҳиҳул-Бухорийда ривоят қилинган Пайғамбаримизнинг бир ҳадислари ўта ибратлидир: "Майитнинг - ўликнинг ортидан уч чарса эргашиб боради ва кейин у учсиздан иккиси қайтиб кетади, бири эса ўлик билан бирга қолади - унга бола-чақаси, мол-дунёси ва шу дунёда қилган амаллари эргашиб боради-да, сўнгра бола-чақаси ва мол-дунёси яна қайтиб кетади. Қилиб ўтган амаллари эса у билан бирга қабрга қолади".

3. Йўқ, сизлар яқинда (бу қилмишларингизнинг оқибатини) билурсизлар! 4. Яна бир бор йўқ, сизлар яқинда билурсизлар. 5. Йўқ, агар сизлар (дунёга қул бўлиб қолишнинг оқибати нима эканлигини) аниқ билиш билан билсаларингиз эди, (унга қул бўлиб қолмас эдингизлар)! 6. Қасамки, албатта сизлар дўзахни кўрурсизлар! 7. Яна бир бор қасамки, сизлар уни аниқ кўриш билан кўрурсизлар! 8. Сўнгра ана ўша Кунда албатта (ҳаёти дунёда сизларга ато этилган барча) неъматлар тўғрисида масъул бўлурсизлар.

ВАЛ-АСР сураси (103)

Бу сура ҳам Маккада нозил қилинган бўлиб, уч оятдан иборатдир.

Қуръони Каримдаги энг қисқа суралардан бири бўлган бу сурада Оллоҳ таоло Аср намозининг вақтига қасам билан, инсоният ҳақиқий бахт саодатга эришиш учун тўрт нарсага - иймонга, эзгу амалга, Ҳақ Йўлга ва шу Йўлда чекиладиган машаққатларга сабр-тоқат қилишга муҳтож эканлигини таъкидлайди.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2. Аср (вақти)га қасамки, (барча) инсон зиён-бахтсизликдадир. 3. Фақат иймон келтирган ва яхши амаллар қилган, бир-бирларига Ҳақ (Йўли)ни тавсия этган ва бир-бирларига (мана шу Ҳақ Йўлига) сабр-тоқат қилишни тавсия этган зотларгина (нажот топувчидирлар).

ҲУМАЗА сураси (104)

Тўққиз оятдан ташкил топган бу сура Маккада нозил бўлгандир.

Унда тўплаган мол-дунёлари билан қувонишиб, ўша моллари ўзларини ҳар қандай бало-офатдан сақлайди, деб ўйлайдиган ва ҳадларидан ошиб бировларнинг обрўларини тўкиб юрадиган гийбатчи-бўхтончи кимсалар албатта дўзах азобига дучор қилинишлари ҳақида сўз юритилади.

Суранинг номи бўлмиш "Ҳумаза" сўзи "Бўхтончи" деган маънони англатади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Барча (кишиларга ғилозорлик қилиб, уларнинг обрўларини тўкиб юрадиган) бўхтончи-гийбатчига ҳалокат бўлгай. 2-3. Ки, у (топган) мол-дунёси ўзини мангу (ўлмайдиган) қилиб қўйган, деб ўйлаган ҳолида (фақат) мол тўплаган ва ўша (мол-дунё)ни ҳисоб-китоб қилиб (бирон савобли ишга сарфламасдан) юрган кимсадир. 4. Йўқ, (унинг бу ҳисоб-китоби бекордир)! Қасамки, албатта у чил-парчин қилгувчи (дўзах)га ташланур! 5. (Эй инсон), чил-парчин қилгувчи нима эканлигини сен қаердан билар эдинг?! 6-7. (У) Оллоҳнинг ёқиб қўйилган бир оловидирки, (ўз алангаси билан баданларни тешиб ўтиб) юракларга қадар етур! 8-9. Албатта (у кофирлар) узундан-узун устунларга (занжирлар билан боғлаб қўйилган ҳоларида олов) уларнинг устида қопланиб қолгувчидир (яъни, кишанбанд бўлганлари сабабли на улар жаҳаннам қатъридан қутулиб чиқа олувлар ва на улар нафас олишлари учун бир ютум тоза ҳаво кирур)!

ФИЛ сураси (105)

Бу сура беш оятдан иборат бўлиб, Маккада нозил қилингандир.

У Каъбатуллоҳни вайрон қилиш ғаразида келганлари сабабли Оллоҳ таолонинг ғазабига учраб ҳалок бўлган "Асҳоби фил - Фил минган лашкарлар" қиссаси ҳақида сўзлайди. Бу воқеа Оллоҳ таолонинг сўнгги, суюкли Пайгамбари Муҳаммад алайҳис-салом таваллуд топган милодий 570 - йилда рўй берган бўлиб, саноқсиз лашкар билан, қудратли филларга миниб Оллоҳнинг уйини бузиш учун Яман ҳокими Абраҳа бошчилигида бостириб келган кофирларни Оллоҳ таоло Ўзининг ожиз махлуқлари бўлмиш қушлар тумшукларида келтирган майда тошлар билан ҳалок қилади ва Каъбатуллоҳни яқинда туғилажак Пайгамбар Муҳаммад алайҳис-салом учун, келажак янги Дин, янги уммат учун сақлаб қолади. Кейин, ҳазрат дунёга келиб, вояга етгач ва у кишига Қуръон оятлари нозил бўла бошлагач, ўша Илоҳий мўъжиза то Қиёматгача Каъбатуллоҳ томон юзланиб ибодат қилгувчи мўминларга ибрат, Оллоҳнинг Динига қарши тургувчи кофирларга эса бир аччиқ сабоқ бўлиши учун у ҳақда мана шу сураи карима нозил қилинди.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), Парвардигорингиз фил эгаларини қандай (ҳалок) қилганини кўрмадингизми? 2. У Зот уларнинг (Каъбатуллоҳни вайрон қилиш учун қўлаган барча) қийла-найрангларини барбод қилмадимми? 3-4. У Зот уларнинг устига сополдан бўлган тошларни отадиган тўп-тўп қушларни юбориб; 5. Уларни (қурт-қумурсқалар томонидан) чайнаб ташланган сомон каби (илма-тешик) қилиб юборди!

И з о ҳ: Ривоят қилинишича, қушлар томонидан отилган ҳар бир тош бир кофирнинг бошидан тешиб кириб, остидан чиқиб қетган экан.

ҚУРАЙШ сураси (106)

Бу сура Макка сураларидан бўлиб, тўрт оятдир. Бу сурада Пайғамбар алайҳис-саломнинг қабилалари бўлмиш Қурайш қабиласига Оллоҳ таоло томонидан ато этилган икки улуг неъмат - тинчлик-омонлик ва тўқлик-фаровонлик неъматлари зикр қилиниб, Қурайшликларни мана шундай роҳат-фароғатда яшашларига сабабчи бўлган Байтуллоҳнинг Парвардигорига ибодат қилишга даъват этилади.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2. Қурайшга (агар улар Оллоҳнинг бошқа саноқсиз неъматларини эсламаганларида ҳам, мана бу неъмат, яъни, уларга) осон қилиб қўйилгани - уларга қиш ва ёз сафари осон қилиб қўйилгани учунгина; 3. Улар мана шу Уйнинг Парвардигорига ибодат қилсинлар! 4. У Зот уларни очликдан (қутқариб) таомлантирди ва хавфу хатардан тинч қилди.

И з о ҳ: Яъни, Қурайшга Оллоҳ таоло томонидан жуда кўп неъматлар ато этилгандир. Агар улар бошқа неъматлар учун Оллоҳ таолога ибодат қилмасалар ҳам, уларга тижорат, олди-сотди қилсинлар, деб қишда Яманга, ёзда эса Шомга сафар қилишлари осон қилиб қўйилгани ва улар бу сафарлардан доимий равишда фойдаланиб келаётганлари учун мана шу Байтуллоҳнинг Парвардигорига ибодат қилишлари лозимдир. Чунки айни мана шу Байтуллоҳнинг шарофатидан атроф-жавонибдаги одамлар Қурайшликларга тегмайдилар ва: "Қурайш қабиласи Байтуллоҳнинг қўшнларидир. Ким уларга бирон зиён етказса худди Абраҳа ва унинг қўшинига ўхшаб мана шу Уйнинг Эгаси бўлган Оллоҳ таолонинг разабига учрайди", дейдилар. Демак, Қурайш одамлари сафар-саёҳатларида бирон кимса уларга зиён бермай, тинчлик ва тўқин-сочинликда яшаётганлари учун мана шу Байтуллоҳдан ва унинг Эгаси бўлмиш Оллоҳ таолодан қарздордирлар. Бас, улар У Зотга ибодат қилиш билан ўзларига ато этилган неъматнинг шукрини одо этсинлар!

МОЪУВН сураси (107)

Бу сура ҳам Маккада нозил бўлган. У етти оятдир.

Бу сурада Диннинг моҳияти ҳақида сўз юритилиб, айрим ўзларини диндор ҳисоблаб юрган, лекин атрофларидаги етим-ғарибларга дилозорлик қиладиган, бечора-мискинларнинг ҳолидан хабар олмайдиган кимсаларни Динни (яъни, қилинган ҳар бир иш-амал учун Охиратда ҳисоб-китоб, жазо бор эканини) инкор қилгувчилар деб аталади.

Шунингдек, бу сурада ўзлари ёлғиз бўлганларида намоз ўқишни "унутиб" қўядиган ва фақат эл кўрсинга намозхон бўлган ҳамда қўни-қўшни, ҳамсоялардан одатда ўртада ишлатиладиган энг арзимас рўзгор буюмларини ҳам аяйдиган риёкор ва ҳасис кимсалар ҳаққига дўйи бад қилинади ва бу билан етим бечораларга мудом ёрдам қўлини чўзадиган, тоат-ибодатини Ёлғиз Яраттанинг ризолигини кўзлаб, бериё қиладиган хайр-саховатли зотларгина ҳақиқий мўмин-мусулмонлар эканлиги таъкидланади.

Суранинг номи бўлмиш "Моъувн" калимаси - Идиш-товоқ, болта-теша каби майда рўзгор буюмлари деган маъноларда келади,

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Динни (Охиратдаги жазони) ёлгон, дейдиган кимсани(нг қандай кимса эканлигини) кўрдингизми - билдингизми? 2-3. Бас, бу етим-есирни (қўполлик билан) ҳайдаб соладиган ва (кишиларни) мискин-бечорага таом беришга тарғиб қилмайдиган кимсадир.

И з о ҳ: Яъни, кимки иймон келтирганман, деса-ю, аммо етим-есирнинг ҳаққидан кўрқмаса; бечора-мискинларнинг бошини силаб меҳрибонлик қилмаса. у Динни инкор қилгувчи кимсалар билан баробардир.

4-5. Бас, намозларини "унутиб" қўядиган кимсалар бўлган "намозхон"ларга ҳалокат бўлгайки; 6-7. Улар риёкорлик қиладиган ва рўзгор буюмларини ҳам (кишилардан) манъ қиладиган (яъни, бирон кишига фойдалари тегмайдиган) кимсалардир!

КАВСАР сураси (108)

Уч оятдан ташкил топган бу сура Маккада нозил қилингандир.

Қуръони Каримдаги энг ихчам сура бўлган бу сурада Пайғамбар алайҳис-саломга хитоб қилиниб, Оллоҳ таоло у кишига ато этган буюк неъмат - жаннатдаги Кавсар ҳовузи зикр этилади ва бу билан бирга ана шундай Илоҳий мукофотга етишнинг барча воситалари - Қуръон, Пайғамбарлик ато этилгани таъкидланиб, Ҳазратни бундай Илоҳий марҳаматнинг шукронаси учун намоз ўқишга ва қурбонлик қилишга даъват этилади.

Сўнгги оятда эса кимда-ким Пайғамбар алайҳис-саломни ёмон кўриб-душманлик қилса, ана ўша кимса беному нишон йўқ бўлиб кетиши ҳақида башорат берилади.

Меҳрибон ва Раҳми Оллоҳ номи билан.

1. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), албатта Биз Сизга Кавсарни ато этдик. 2. Бас, Сиз Парвардигорингиз учун намоз ўқинг ва (жонлиқ) сўйиб-қурбонлик қилинг! 3. Албатта Сизни ёмон кўргувчи кимсанинг думи қирқилгандир (яъни, беному нишон йўқ бўлиб кетгувчидир)!

КОФИРУН сураси (109)

Бу сура ҳам Маккада нозил қилинган бўлиб, олти оятдир. Бу сурада Ислом дини кучайиб, тарқалиб кетаётганини кўриб хавотирга тушиб қолган кофирлар Пайгамбар алайҳис-саломни ҳам, саҳобаларни ҳам бу Тўғри Йўлдан чалғитиш ғаразида у кишининг олдиларига келиб: "Эй Муҳаммад, кел, бизлар сенинг Худойингни тан олиб унга ҳам ибодат қилайлик, сен ҳам ўз Худойингга қўшиб бизларнинг бутларимизга ҳам сиғингин", дейишганида нозил бўлгандир. Бу сурадан кўзда тутилган мақсад Пайгамбар алайҳис-саломни ҳам, у зотнинг то Қиёматгача келадиган барча умматларини ҳам кофирларнинг бундай найрангларига учмасликка ва Ёлғиз Оллоҳ таологагина ибодат қилишга даъват этишдир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. *(Эй Муҳаммад алайҳис-салом)*, айтинг: "Эй кофирлар! 2. Мен сизлар ибодат қилаётган нарсаларга ибодат қилмасман. 3. Ва сизлар ҳам мен ибодат қиладиган *(Оллоҳ)*га ибодат қилгувчи эмасдирсизлар. 4. Мен сизлар ибодат қилган нарсага ибодат қилгувчи эмасман. 5. Ва сизлар ҳам мен ибодат қиладиган *(Оллоҳ)*га ибодат қилгувчи эмасдирсизлар. 6. Сизларнинг дини Ёлғиз ўзларингиз учун, менинг Диним ўзим учундир!"

НАСР сураси (110)

Мадинада нозил бўлган бу сура уч оятдан иборатдир. Унда Пайғамбаримизга ва барча мўмин мусулмонларга Оллоҳ таоло Ўз Динини барча динлардан ғолиб қилган Кунга гувоҳ бўлганларида, берган мадад ва ғалабаси учун Оллоҳга ҳамду тасбеҳ айтиш ва У Зотдан мағфират сўраб, тавба-тазарруълар қилиш таълим берилади.

Сура "Наср - Ёрдам" деб номлангандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), қачон Оллоҳнинг ёрдами ва ғалаба келса; 2. Ва одамлар тўп-тўп бўлишиб Оллоҳнинг Дини (Ислом)га кираётганларини кўрсангиз; 3. Дарҳол Парвардигорингизга ҳамд айтиш билан (У Зотни ҳар қандай "шерик"лардан) покланг ва У Зотдан мағфират сўранг! Зеро, У тавбаларни Қабул қилгувчи бўлган Зотдир.

И з о ҳ: Ушбу сураи каримада мўмин-мусулмонларнинг вазифаси имконлари борича Диннинг равнақи йўлида саъй-ҳаракат қилиш эканига, ғалабани эса Ёлғиз Оллоҳ таолонинг Ўзи беришига ишора бор.

МАСАД сураси (111)

Бу сура Маккада нозил қилинган бўлиб, беш оятдир. Бу сурада гарчи ўзи Пайғамбар алайҳис-саломга амаки бўлса ҳам Пайғамбаримизга ҳаддан ташқари азийятлар етказган "Абу лаҳаб - дўзах ўтининг отаси" деган лақабга эга бўлган бир ашаддий кофир ва унинг куфрда ундан қолишмайдиган хотини ҳақида сўз юритилади.

Сура "Масад - Пишиқ тола" деб аталгандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. Абу лаҳабнинг қўллари куригай - ҳалок бўлгай! (Аниқки,) у куриди - ҳалок бўлди! 2. Мол-мулки ва касб қилиб топган нарсалари унга асқотгани йўқ! 3-4-5. Яқинда унинг ўзи ҳам, унинг ўтин орқалаган, бўйнида пишиқ толадан (эшилган) арқон бўлган хотини ҳам (ловуллаб турган) алангали дўзахга киражак!

И з о ҳ: Абу лаҳабнинг хотини Умму Жамил доимо кишиларни Пайғамбар алайҳис-саломга қарши гиж-гижлаб, уларнинг ўртасида адоват ўтини ёқиб юргани сабабли Қуръон уни "ўтин орқалаган" деб сифатлади ва дўзахга ҳам эри билан бирга худди ўша ҳолида кириши ҳақида хабар берди.

ИХЛОС сураси (112)

Бу сура ҳам Маккада нозил бўлган. У тўрт оятдир. Бу буюк сура мўминларга Оллоҳ таолони қандай танишни ва У Зотга қандай ихлос-эътиқод қилишни ўргатади. Бу сура бир гуруҳ Макка мушриклари Пайғамбар алайҳис-салом ҳузурларига келишиб, Оллоҳнинг таъриф-тавсифини қилиб беришни сўрашганида, ўшаларга жавобан нозил бўлгандир. Пайғамбар алайҳис-салом ушбу сураи карима ҳақида: "Ихлос" сураси Қуръоннинг учдан биридир", деб марҳамат қилганлар.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1. *(Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтинг: "У - Оллоҳ Бирдир. (Яъни, Унинг ҳеч қандай шериги йўқдир. У Якка-ю Ёлғиздир).* 2. *Оллоҳ (барча ҳожатлар билан) кўзлангувчидир (яъни, барча ҳожатлар Ундан сўралади, аммо У ҳеч кимга муҳтож эмасдир).* 3. *У тугмаган ва тугилмагандир (яъни, Оллоҳнинг ўғил-қизи ҳам, ота-онаси ҳам йўқдир. У Азалий ва Абдий Зотдир).* 4. *Ва ҳеч ким У Зотга тенг эмасдир".*

ФАЛАҚ сураси (113)

Бу сура Маккада нозил қилинган бўлиб, беш оятдир. Ушбу ва бундан кейинги сура "Ал-Муаввазатони", яъни, "Икки паноҳ сўралувчи сура" деб ҳам аталади. Чунки ҳар икки сурада Оллоҳ таоло Пайғамбар алайҳис-саломга ва барча мўминларга Еру осмондаги барча ёмон нарса ва ҳодисалардан Ёлғиз Ўзига илтижо қилиб паноҳ сўрашларини таълим беради.

Бу сура ўзининг илк оятидаги сўз билан "Фалақ - Тонг" деб номлангандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2-3-4-5. *(Эй Муҳаммад алайҳис-салом),* айтинг: "Мен тонг Парвардигоридан *(менга)* Ўзи яратган нарсаларнинг ёмонлигидан; зулматга чўмган кечанинг ёмонлигидан; тугунларга дам солгувчи *(жодугар)*ларнинг ёмонлигидан ва ҳасад қилаётган ҳасадгўйнинг ёмонлигидан паноҳ беришини сўраб илтижо қилурман".

АН-НОС сураси (114)

Бу сура ҳам Маккада нозил қилинган. У олти оятдан иборатдир. Бу сура, айтиб ўтилганидек, ўзидан аввалги суранинг узвий давомидир.

Бу сурада жинлар ва инсонлардан бўлган, кишиларни васвасага солиб йўлдан урадиган "шайтон"ларнинг ёмонлигидан Ёлғиз Парвардигорга сиғиниб паноҳ сўраш лозимлиги уқтирилади.

Сура ўзининг илк оятидаги сўз билан "Ан-нос - Инсонлар" деб номлангандир.

Меҳрибон ва Раҳмли Оллоҳ номи билан.

1-2-3-4-5-6. (Эй Муҳаммад алайҳис-салом), айтнинг: "Мен барча инсонларнинг Парвардигоридан, барча инсонларнинг Подшоҳидан, барча инсонларнинг Илоҳидан (менга) ўзи жин ва инсонлардан бўлган, инсонларнинг дилларига васваса соладиган, (қачон Оллоҳнинг номи зикр қилинганда) яшириниб оладиган васвасачи (шайтон)нинг ёмонлигидан паноҳ беришини сўраб натижа қилурман".

...

Оллоҳ таолонинг тавфиқ ва мадади билан Қуръони Каримнинг ушбу таржимаси ҳижрий 1412-йил, Рабийъус-соний ойининг 21-инчиси, сешанба куни (милодий 1991-йил, 29-ўктабири)да ўз ниҳоясига етди.

Ҳижрий 1422-йил, Рабийъу-соний ойининг 11-инчиси - сешанба куни (милодий 2001-йил, 3-июл)да эса, Жаноби Ҳақнинг марҳамат ва инояти билан ушбу таржимани қайта ишлаш, тузатиш ва тўлдириш ишлари ўз поёнига етди. Оллоҳ таоло ушбу Муҳаддас Китоб маъноларини англаб, унинг кўрсатмаларига амал қилган кишиларга улуг ажру мукофотлар ато айласин ҳамда уларни Ўзи рози бўладиган Ҳақ Йўлга ҳидоят қилсин. Омийн!

Алоуддин МАНСУР

**Ушбу таржимада қуйидаги тафсир китобларидан
фойдаланилди:**

1. Тафсирул-Қозий Байзовий (4 жузъ)
2. Тафсирул-Жалолайн
3. Тафсири ибни Касир (4 жилд)
4. Тафсирул-Қуртубий (20 жузъ)
5. Тафсирун-Насафий (2 жилд)
6. "Ал-Муҳаррар ал-важийз". Абдуллоҳ Андалусий асари (20 жузъ)
7. "Фий зилал ал-Қуръон". Саййид Қутб асари (6 жилд)
8. "Софватул-баён лимаонил-Қуръон". Муҳаммад Махлуф асари
9. "Ал-Мунтахаб фий тафсирил-Қуръонил-Карим"
10. "Софватут-тафосир". Муҳаммад Алий Собуний асари (3 жилд)
11. "Равойцул-баён". Муҳаммад Алий Собуний асари
12. "Жомииул-Баён". Муҳаммад ибн Жаъфар Табарий асари (15 жузъ)
13. "Аг-гуррул-мансур". Жалолиддин Суютий асари (6 жузъ).

МУНДАРИЖА

1.	Фотиҳа сураси	15
2.	Бақара сураси	35
3.	Ол-и Имрон сураси	80
4	Нисо сураси	108
5.	Моида сураси	135
6.	Анъом сураси	155
7	Аъроф сураси	175
8	Анфол сураси	199
9.	Тавба сураси	210
10.	Юнус сураси	229
11.	Ҳуд сураси	243
12.	Юсуф сураси	259
13.	Раъд сураси	274
14.	Иброҳим сураси.....	282
15.	Ҳижр сураси	289
16.	Наҳл сураси.....	297
17.	Ал-Исро сураси	312
18.	Каҳф сураси	326
19	Марям сураси	340
20.	Тоҳа сураси	348
21.	Анбиё сураси	358
22	Ҳаж сураси	369
23.	"Мўминлар" сураси	379
24.	Нур сураси	388
25	Фурқон сураси	398
26.	Шуаро сураси	406
27.	Намл сураси	418
28.	Қасас сураси	428
29	Анкабут сураси	439
30.	Рум сураси	447
31.	Луқмон сураси	454
32.	Сажда сураси.....	458
33	Аҳзоб сураси	462
34.	Сабаъ сураси	474
35.	Фотир сураси	482
36.	Ёсин сураси	489

37.	Вас-саффот сураси	497
38.	Сод сураси	506
39.	Зумар сураси	514
40.	Ғофир сураси.....	524
41.	Фуссилат сураси.....	534
42.	Шўро сураси	542
43.	Зухруф сураси.....	550
44.	Духон сураси	559
45.	Жосия сураси.....	564
46.	Аҳдоф сураси	568
47.	Муҳаммад сураси.....	575
48.	Фатҳ сураси.....	581
49.	Ҳужурот сураси	588
50.	Қоф сураси	593
51.	Ваз-зариет сураси	597
52.	Ват-тур сураси	602
53.	Ван-нажм сураси	606
54.	Қамар сураси	610
55.	Раҳмон сураси	614
56.	Воқеа сураси	619
57.	Ҳадид сураси	624
58.	Мужодала сураси	630
59.	Ҳашр сураси	635
60.	Мумтаҳана сураси	640
61.	Саф сураси	645
62.	Жумъа сураси	648
63.	Мунофиқун сураси	650
64.	Тағобун сураси.....	653
65.	Талок сураси	656
66.	Таҳрим сураси.....	660
67.	Мулк сураси.....	663
68.	Қалам сураси	668
69.	Ал-Ҳааққа сураси.....	673
70.	Маориж сураси.....	676
71.	Нух сураси.....	679
72.	Жин сураси.....	682
73.	Муззаммил сураси	687
74.	Муддассир сураси.....	690
75.	Қиёмат сураси	694

76.	Инсон сураси	698
77.	Вал-мурсалот сураси	701
78.	Набаъ сураси	704
79.	Ван-нозиот сураси	707
80.	Абаса сураси	710
81.	Таквир сураси	713
82.	Инфитор сураси	715
83.	Мутаффифун сураси	717
84.	Иншиқоқ сураси	719
85.	Буруж сураси	721
86.	Ториқ сураси	723
87.	Аъло сураси	725
88.	Ғошия сураси	727
89.	Вал-фажр сураси	730
90.	Балад сураси	732
91.	Ваш-шамс сураси	734
92.	Вал-лайл сураси	736
93.	Ваз-зуҳа сураси	738
94.	Шарҳ сураси	740
95.	Ват-тийн сураси	742
96.	Алақ сураси	743
97.	Қадр сураси	745
98.	Баййина сураси	746
99.	Залзала сураси	748
100.	Вал-одиёт сураси	749
101.	Ал-Қорна сураси	750
102.	Такосур сураси	751
103.	Вал-аср сураси	752
104.	Ҳумаза сураси	753
105.	Фил сураси	754
106.	Қурайш сураси	755
107.	Моъувн сураси	756
108.	Кавсар сураси	757
109.	Кофирун сураси	758
110.	Наср сураси	759
111.	Масад сураси	760
112.	Ихлос сураси	761
113.	Фалақ сураси	762
114.	Ан-нос сураси	763

ҚУРЪОНИ КАРИМ

Ўзбекча изоҳли таржима

Таржима ва изоҳлар муаллифи:
Алоуддин МАНСУР

Муҳаррирлар:
Анвар ТУРСУН
Зиёуддин МАНСУР

«Чўлпон» нашриёти, Тошкент, Навоий кўчаси, 30-уй

Ўзбекистон Республикаси Давлат Матбуот қўмитаси ижара
пудратигадаги. Тошкент полиграфия комбинати 700129
Тошкент, Навоий кўчаси, 30.

86.78 Қурони Карим / Таржима ва изоҳлар муаллифи
К. 80 Алоуддин Мансур/
- Т.: Чўлпон,

0401000000-28
К-----
360 (04)-92

ISBN 5-8250-0344-4

© Алоуддин Мансур

طبع
على نفقة فاعل خير
بواسطة الهيئة العالمية لتحفيظ القرآن الكريم
تقبل الله منه و غفر لوالديه

Ушбу Китоб яхшилик қилувчи бир мусулмоннинг
харажати билан чиқарилди.
Оллоҳ Таоло унинг савоб ишларини
қабул қилсин ва ота-онасининг
гуноҳларини кечирсин.